

TERCÜMÂNÜ'L-LÜGAT
(SÖZLÜKBİLİMSEL İNCELEME, METİN)

Eyyüp ACAR

Doktora Tezi

Eskişehir, 2019

TERCÜMÂNÜ'L-LÜGAT
(SÖZLÜKBİLİMSEL İNCELEME, METİN)

Eyyüp ACAR

T.C.

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi

Sosyal Bilimler Enstitüsü

Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı

Eskişehir, 2019

T.C.

ESKİŞEHİR OSMANGAZİ ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜNE

Eyyüp ACAR tarafından hazırlanan “Tercümânü’l-Lügat: Sözlükbilimsel İnceleme, Metin, Dizin” başlıklı bu çalışma _____ tarihinde Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Lisansüstü Eğitim ve Öğretim Yönetmeliğinin ilgili maddesi uyarınca yapılan savunma sınavı sonucunda başarılı bulunarak jürimiz tarafından Türk Dili ve Edebiyatı anabilim dalında doktora tezi olarak kabul edilmiştir.

Başkan: Prof. Dr. Engin YILMAZ

Üye: Prof Dr. Erdoğan BOZ (Danışman)

Üye: Doç. Dr. Dilek Erenoğlu ATAİZİ

Üye: Doç. Dr. Talat DİNAR

Üye: Dr. Öğr. Üyesi Farzanah DOULATABADI

ONAY

.../.../2019

Prof. Dr. Mesut ERŞAN

Enstitü Müdürü

.../.../2019

ETİK İLKE VE KURALLARA UYGUNLUK BEYANNAMESİ

Bu tezin Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesi hükümlerine göre hazırlandığını; bana ait, özgün bir çalışma olduğunu; çalışmanın hazırlık, veri toplama, analiz ve bilgilerin sunumu aşamalarında bilimsel etik ilke ve kurallara uygun davrandığımı; bu çalışma kapsamında elde edilen tüm veri ve bilgiler için kaynak gösterdiğimi ve bu kaynaklara kaynakçada yer verdiğimi; bu çalışmanın Eskişehir Osmangazi Üniversitesi tarafından kullanılan bilimsel intihal tespit programıyla taranmasını kabul ettiğimi ve hiçbir şekilde intihal içermediğini beyan ederim. Yaptığım bu beyana aykırı bir durumun saptanması hâlinde ortaya çıkacak tüm ahlaki ve hukuki sonuçlara razı olduğumu bildiririm.

Eyyüp ACAR

ÖZET

TERCÜMÂNÜ'L-LÜGAT

(SÖZLÜKBİLİMSEL İNCELEME, METİN)

Eyyüp ACAR

Doktora, 2019

Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı

Danışman: Prof. Dr. Erdoğan BOZ

Tercümânü'l-Lügat, Nazım bin Muhammed tarafından H 1287 (M 1869) yılında yazılmaya başlanmış, H 1288/1289 (M 1870/1871) tarihlerinde basılmıştır. Eser iki cilt ve toplamda 995 sayfadan oluşmakta ve çok dilli sözlük tarihi açısından büyük değer taşımaktadır. Sözlükte Arapça, Farsça ve Türkçe maddebaşlarına yer verilmektedir. Eser kendi yapısına münhasır olup kendinden önce yazılan sözlüklerden farklılıklar arz etmektedir.

Sözlükçülük tarihi çok eski zamanlara kadar uzanan bir millet olarak geçmişte yazılmış olan sözlüklerimizi bugüne kazandırmak ve bu sözlükleri sözlükbiliminin bakış açısıyla incelemek gerekmektedir. Bu gereklilikten hareketle doktora çalışmamız çok dilli bir sözlük olan Tercümânü'l-Lügat'ın çeviri yazısının yapılması ve sözlükbilimsel olarak incelenmesi üzerine olacaktır. Tarihi sözlükler sözlükbilim alan yazını ile ilgili kuramsal boşluklar nedeniyle kapsamlı bir değerlendirmeye tabi tutulamamıştır. Yapılan lisansüstü çalışmalar "sözlükbilimsel inceleme" başlığından hareketle daha çok sözlüklerin çeviri yazıları ile birlikte sözlüğe ilişkin dilbilgisel incelemeler şeklindedir. Dolayısıyla bu tür çalışmalar derleyici-sözlük-kullanıcı ilişkisi anlamında kapsamlı bilgiler vermemektedir. Bu çalışmada ayrıca bir inceleme yöntemi önerilmeyecektir. Sözlüklerin bileşenlerinden yola çıkarak oluşturulan yöntem Tercümânü'l-Lügat'e uyarlanacaktır.

Anahtar sözcükler: Tercümânü'l-Lügat, çok dilli sözlük, sözlükbilim, sözlükbilimsel inceleme.

ABSTRACT

TERCÜMÂNÜ'L-LÜGAT

(LEXICOGRAPHICAL ANALYSING, TEXT)

ACAR, Eyyüp

Phd. Dissertation 2019

Department of Turkish Language and Literature

Field of Turkish Language and Literature

Doctoral Advisor: Prof. Dr. Erdoğan BOZ

Tercümânü'l-Lügat dictionary was started to be written in H 1287 (M 1869) by Nazim bin Muhammad, and was published in H 1288/1289 (M 1870/1871). The book consists of two volumes and a total of 995 pages and it has great value in terms of its being a historical and multilingual book. Arabic, Persian and Turkish headwords are included in the dictionary. The book is unique in its structure and differs from the dictionaries written before it.

As a nation with a history of lexicography dating back to ancient times, it is necessary to bring our dictionaries written in the past to the present and examine them from the perspective of lexicography. However, historical dictionaries could not be subjected to a comprehensive evaluation due to theoretical gaps in lexicography literature. The graduate studies were carried out are mainly in the form of grammatical studies related to the dictionary along with the translation writings of dictionaries. Therefore, such studies do not provide comprehensive information in terms of compiler-dictionary-user relationship. Based on this requirement, our doctoral study is about the translation and lexicological analysis of Tercümânü'l-Lügat, the multilingual dictionary. In this study, a method of examination was not proposed, but the method which was formed from the components of the dictionaries was adapted to Tercümânü'l-Lügat.

Keywords: Tercümânü'l-Lügat, historical dictionary, lexicography, lexicographical analysing

İÇİNDEKİLER

ÖZET.....	V
ABSTRACT	vi
ŞEMALAR LİSTESİ	ix
TABLolar LİSTESİ.....	x
KESİTLER LİSTESİ.....	xiii
KISALTMALAR	xv
ÇEVİRİYAZI (TRANSKRİPSİYON) ALFABESİ	xvi
ÖNSÖZ.....	xviii
GİRİŞ	1

1. BÖLÜM

YAZAR VE ESERLERİ

1.1.NAZİM BİN MUHAMMED	14
1.1.1.Hayatı	14
1.1.2.Eserleri.....	15
1.1.2.1.Tercümânü'l-Lügat	15
1.1.2.1.1.Dil Özellikleri	18
1.1.2.1.2.İmla Özellikleri	18
1.1.2.1.3.Ses Özellikleri.....	24

2. BÖLÜM

SÖZLÜKBİLİMSEL İNCELEME

2.1. SÖZLÜĞÜN TÜRÜ.....	26
2.1.1.Çok Dilli Sözlük	30
2.1.1.1. Tanımı	30
2.1.1.2. Yazılış Amaçları.....	30
2.2. BÜTÜN YAPI (MEGASTRUCTURE).....	31
2.3. BÜTÜNCÜL YAPI (MACROSTRUCTURE).....	32
2.3.1. Maddebaşı Seçimi (Lemma Selection)	35
2.3.1.1. Metinlerarasılık ve Sözlüklerde Metinlerarasılık	35
2.3.1.1.1 Tercümanü'l-Lügat'ta Metinlerarasılık	36
2.3.1.2. Maddebaşı ve Maddebaşı Türleri	45
2.3.1.2.1. Sözcükbiçimlerin Maddebaşı Yapılması	46
Arapça Maddebaşları	47
Farsça Maddebaşları	47
Türkçe Maddebaşları	50
2.3.1.2.2. Özel Adların Maddebaşı Yapılması	51
2.3.1.2.3. TL'de Maddebaşı Yapılan Diğer Adlar.....	53
2.4. PARÇACIL YAPI (MICROSTRUCTURE, ENTRY STRUCTURE).....	54
2.4.1. Parçacıl Yapıda Biçimle İlgili Bilgiler (Comment On Form)	57
2.4.1.1. Yazım Bilgisi (Orthography)	58
2.4.1.2 Sesletim Bilgisi (Pronunciation).....	61
2.4.1.3 Dilbilgisel Bilgi (Grammatical Information)	63
2.4.2. Parçacıl Yapıda Anlamla İlgili Bilgiler (Comment on Meaning).....	65

2.4.2.1. Tanım (Definition).....	66
2.4.2.1.1. İlemsel Tanım (Intensional Definition)	66
2.4.2.1.2. Kaplamsal Tanım (Extentional Definition)	67
2.4.2.1.3. Diğer Tanım Türleri	67
2.4.2.1.4.1. Eş Anlamlı Tanım (Synonym Definition)	67
2.4.2.1.4.2. Dilbilgisel İşlevle Tanımlama (Description of the Function of the Lemma).....	69
2.4.2.1.4.3. Günlük Dilde Kullanılan Sözcüklerin Tanımlanması (Evetyday and Familiar Words).....	69
2.4.2.1.4.4. Karşıt Anlamlı Tanım (Antonymy)	70
2.4.2.2. Kken Bilgisi (Etymological Information)	70
2.4.2.3. Kullanım Bilgisi (Usage Information)	72
2.4.2.4. rnek (Example)	73
2.4.2.5. apraz Gönderim (Cross-Reference, Mediostructure)	79
2.5. DIş VERİ (OUTSIDE MATTER)	84
2.5.1. Baş Veri (Front Matter).....	86
2.5.1.1. Dış ve İ Kapak	87
2.5.1.2. n Söz.....	88
2.5.2. Son Veri (Back Matter)	99
SONUÇ VE DEğERLENDİRME.....	101
KAYNAKÇA.....	109
İNGİLİZCE - TÜRKÇE TERİM LİSTESİ.....	112
TÜRKÇE- İNGİLİZCE TERİM LİSTESİ.....	115
TERCMĀN'L-LGAT I. CİLT METİN ARAPÇA CETVELİ.....	118
TERCMĀN'L-LGAT I. CİLT METİN FARŞA CETVELİ	465
TERCMĀN'L-LGAT I. CİLT METİN TÜRKÇE CETVELİ.....	748

ŞEMALAR LİSTESİ

Şema 1. <i>Zgusta Sözlük Tipolojisi</i>	27
Şema 2. <i>TL'nin Bütün Yapısı</i>	32
Şema 3. <i>Atkins ve Rundel (2008:178) 'e Göre Maddebaşı Tercihleri</i>	46
Şema 4. <i>Parçacıl Yapı Şeması</i>	54
Şema 5. <i>TL'de Maddebaşı Köken Dağılımı</i>	72
Şema 6. <i>Dış Veri Bileşenleri</i>	85
Şema 7. <i>TL'nin Dış Veri Bileşenleri</i>	86

TABLolar LİSTESİ

Tablo 1. <i>TL Arapça Veri Tablosu</i>	5
Tablo 2. <i>TL Farsça Veri Tablosu</i>	6
Tablo 3. <i>TL Türkçe Veri Tablosu</i>	7
Tablo 4. <i>Baskın (2012:394-400) 'a Göre Sözlük Sınıflandırması</i>	28
Tablo 5. <i>TL'de Arapça Bab Düzeni</i>	33
Tablo 6. <i>TL'de Farsça Bab Düzeni</i>	33
Tablo 7. <i>TL'de Türkçe Bab Düzeni</i>	34
Tablo 8. <i>MLO-TL Arapça Metinlerarasılık</i>	41
Tablo 9. <i>MLO-TL Farsça Metinlerarasılık</i>	41
Tablo 10. <i>LL-TL Türkçe Sözcük Listesi Karşılaştırması</i>	41
Tablo 11. <i>MLO-TL Arapça Sözcük Listesi Karşılaştırması</i>	43
Tablo 12. <i>MLO-TL Arapça Sözcük Listesi Karşılaştırması</i>	43
Tablo 13. <i>MLO-TL Arapça Sözcük Listesi Karşılaştırması</i>	43
Tablo 14. <i>MLO-TL Farsça Sözcük Listesi Karşılaştırması</i>	43
Tablo 15. <i>MLO-TL Arapça Metinlerarasılık ve TL'nin Çok Dilli Oluşu</i>	44
Tablo 16. <i>MLO-TL Farsça Metinlerarasılık ve TL'nin Çok Dilli Oluşu</i>	44
Tablo 17. <i>Arapça Çokluk İsimleri Maddebaşı Örnekleri</i>	47
Tablo 18. <i>“ez” (ز), +den ayrılma hali eki almış maddebaşı</i>	48
Tablo 19. <i>“be” (ب، به), +e yönelme hali eki almış maddebaşı</i>	48
Tablo 20. <i>“bâ” (بِ), +ile vasıta hali eki almış Maddebaşı</i>	48
Tablo 21. <i>“der” (دِر), +de bulunma hali eki almış Maddebaşı</i>	49
Tablo 22. <i>Maddebaşı Fiil Örnekleri</i>	49
Tablo 23. <i>Farsça Mâzi ve Muzâri çekimli Maddebaşı Fiil Örnekleri</i>	49
Tablo 24. <i>TL'de Farklı Biçimbirimler Almış Zamir Maddebaşı Örnekleri</i>	50
Tablo 25. <i>TL'de Farklı Biçimbirimler Almış Fiil Maddebaşı Örnekleri</i>	50

Tablo 26. <i>Arapça Cetvelde Şahıs İsimleri</i>	51
Tablo 27. <i>Farsça Cetvelde Şahıs İsimleri</i>	51
Tablo 28. <i>Arapça Sözcük Listesindeki Maddebaşı Yerleşim İsimleri</i>	52
Tablo 29. <i>Farsça Sözcük Listesindeki Maddebaşı Yerleşim Yeri İsimleri</i>	52
Tablo 30. <i>Türkçe Sözcük Listesindeki Maddebaşı Yerleşim Yeri İsimleri</i>	53
Tablo 31. <i>TL Türkçe Cetvelde Maddebaşı Tıbbî Bitkiler</i>	53
Tablo 32. <i>TL’de Arapça “tezvîr” ve “refakat” Maddebaşlarının Parçacıl Yapısı</i> ...	55
Tablo 33. <i>“âmeden, huftîden, pered” ve “bülent, huşkî, silf” maddebaşlarında parçacıl yapı</i>	56
Tablo 34. <i>“şıyırmaq, böğürmek” ve “çop, şoy” Maddebaşlarının Parçacıl Yapısı</i> ...	57
Tablo 35. <i>Arapça Eş Anlamlı Maddebaşları</i>	61
Tablo 36. <i>Farsça Eş Anlamlı Maddebaşları</i>	61
Tablo 37. <i>Arapça Maddebaşlarında Dilbilgisel Bilgi</i>	63
Tablo 38. <i>Farsça (Fiil) Maddebaşlarında Dilbilgisel Bilgi</i>	64
Tablo 39. <i>Farsça (İsim) Maddebaşlarında Dilbilgisel Bilgi</i>	64
Tablo 40. <i>Türkçe Maddebaşlarının Arapça Karşılıklarında Harf-i Cer Kullanımı</i> .	65
Tablo 41. <i>Türkçe Maddebaşlarının Arapça Karşılıklarında Çokluk</i>	65
Tablo 42. <i>TL’de İçlemsel Tanım</i>	67
Tablo 43. <i>Farsça Maddebaşı Eş Anlamlı Tanım Örnekleri</i>	68
Tablo 44. <i>Türkçe Maddebaşı Eş Anlamlı Tanım Örnekleri</i>	68
Tablo 45. <i>TL’de Arapça, Farsça ve Türkçe Maddebaşı İşlevle Tanımlama</i>	69
Tablo 46. <i>Günlük Kullanılan Arapça, Farsça, Türkçe Sözcüklerin Tanımlanması</i> ...69	
Tablo 47. <i>TL’de Arapça, Farsça, Türkçe Maddebaşlarında Karşıt Anlamlı Tanımlama</i>	70
Tablo 48. <i>TL’de Kullanım Bilgisi</i>	73
Tablo 49. <i>Farsça Cetveli Tanım ve Eşdeğer Temelli Örnek Sunumu</i>	74

Tablo 50. <i>Farsça Maddebaşı Kullanımı Örnek Sunumu</i>	75
Tablo 51. <i>Bağlamın Tam Cümle Olarak Sunumu</i>	75
Tablo 52. <i>Arapça ve Farsça Eşdeğer Karşılıklar İçin Örnek Kullanımı</i>	75
Tablo 53. <i>Arapça ve Farsça Eşdeğer Sözcüklerde Tam Cümle Dışı Örnek Bilgisi</i> .	77
Tablo 54. <i>Türkçe +dek, +de ve +den Maddebaşlarında Örnek Bilgisi</i>	77
Tablo 55. <i>Arapça Darb-ı Mesellerin Örnek Olarak Kullanımı</i>	78
Tablo 56. <i>Farsça Darb-ı Mesellerin Örnek Olarak Kullanımı</i>	78
Tablo 57. <i>“mezkur”İbareli Maddeîçi Çapraz Gönderim</i>	81
Tablo 58. <i>“mezkurdur”, “yazılmıştır” İbareli Maddedışı Çapraz Gönderim</i>	81
Tablo 59. <i>Sözlükdışı Çapraz Gönderim</i>	83
Tablo 60. <i>Hedef Göstermeksizin Yapılan Çapraz Gönderimler</i>	83

KESİTLER LİSTESİ

Kesit 1. <i>Tercümânü'l-Lügat'in Bütüncül Yapısı</i>	3
Kesit 2. <i>Sözcükler Arası Nokta-Ve Bağlacı Kullanımı</i>	20
Kesit 3. <i>Sözcükler Arası Nokta-Ve Bağlacı Kullanımı</i>	21
Kesit 4. <i>Farsça Karşılıklara Ait Sözlük Birimleri Aynı Sözcük Üzerinde Gösterimi</i> .	22
Kesit 5. <i>Sözcükler Arasındaki Üç Nokta İşaretinin Gösterimi</i>	23
Kesit 6. <i>Çiçek İşaretinin Gösterimi</i>	23
Kesit 7. <i>Bütüncül Yapı (Macrostructure) / Maddebaşı Dizilimi</i>	34
Kesit 8. <i>Lehçetü'l-Lügat Örnek Sayfa</i>	38
Kesit 9. <i>LL “bükülmek” Maddebaşı Arap Harfli Yazımı</i>	39
Kesit 10. <i>TL “bükülmek” Maddebaşı Arap Harfli Yazımı</i>	39
Kesit 11. <i>Müntehabât-ı Lügat-i Osmânî Örnek Sayfa</i>	40
Kesit 12. <i>Arapça “refâkat” Maddebaşının Parçacıl Yapısı</i>	55
Kesit 13. <i>Farsça “pered” Maddebaşının Parçacıl Yapısı</i>	56
Kesit 14. <i>Türkçe “top” Maddebaşının Parçacıl Yapısı</i>	57
Kesit 15. <i>Arapça “sehâb” Maddebaşının MLO'daki Görünümü</i>	58
Kesit 16. <i>Arapça “sehâb” Maddebaşının TL'deki Görünümü</i>	58
Kesit 17. <i>Farsça “derviş” Maddebaşının MLO'daki Görünümü</i>	59
Kesit 18. <i>Farsça “derviş” Maddebaşının TL'deki Görünümü</i>	59
Kesit 19. <i>Türkçe “çatlağ” Maddebaşının TL'deki Görünümü</i>	60
Kesit 20. <i>Türkçe “çatlağ” Maddebaşının LL'deki Görünümü</i>	60
Kesit 21. <i>Arapça, Farsça ve Türkçe Cetvellerde Hareke Kullanımı</i>	62
Kesit 22. <i>“( )” İşaretli Çapraz Gönderim</i>	82
Kesit 23. <i>“(” İşaretli Çapraz Gönderim</i>	82
Kesit 24. <i>Tercümânü'l-Lügat Dış Kapak</i>	87

Kesit 25. <i>Tercümânü'l-Lügat Sırt Cildi</i>	88
Kesit 26. <i>Tercümânü'l-Lügat Ön Sözü (s.1)</i>	89
Kesit 27. <i>Tercümânü'l-Lügat Ön Sözü (s.2)</i>	90
Kesit 28. <i>Tercümânü'l-Lügat Ön Sözü (s.3)</i>	91
Kesit 29. <i>Tercümânü'l-Lügat Ön Sözü (s.4)</i>	92
Kesit 30. <i>Tercümânü'l-Lügat Ön Sözü (s.5)</i>	93
Kesit 31. <i>TL Son Veri</i>	100

KISALTMALAR

akt.	: aktaran
BK	: Burhân-ı Kâtı'
bk.	: bakınız
C.	: cilt
cm.	: santimetre
çev.	: çeviren
H	: Hicrî
haz.	: hazırlayan
LL	: Lehçetü'l-Lügat
M	: Miladi
MLO	: Müntehabât-ı Lügat-ı Osmânî
Ör.	: örneğin
TDK	: Türk Dil Kurumu
S.	: Sayı
s.	: sayfa numarası
ss.	: sayfa sayısı (sayfalar arası)
TL	: Tercümânü'l-Lügat
vb.	: ve benzeri
vd.	: ve diğerleri
yy.	: yüzyıl

ÇEVİRİYAZI (TRANSKRİPSİYON) ALFABESİ

ء	: ʾ
ا	: a / ā / e
ب	: b
پ	: p
ت	: t
ث	: ṯ
ج	: c
چ	: ç
ح	: ḥ
خ	: ḫ
د	: d
ذ	: ḏ
ر	: r
ز	: z
ژ	: j
س	: s
ش	: š
ص	: š
ض	: ž / ḏ
ط	: ṭ
ظ	: ṣ
ع	: ʿ
غ	: ğ / ğ̣
ف	: f
ق	: q
ك	: k / g / ğ̣(y) / ñ
ل	: l
م	: m
ن	: n
و	: v / o / ō / ö / u / ū / ü

•

: h / a / e / t

س

: y / ı / i / î

ÖN SÖZ

Sözlük, en temel iletişim aracı olan dilin anlaşılabilmesi, nesillerin ve toplumların birbirlerini anlaması ve birbirleri ile iletişim kurması yönünden önemli bir yere sahiptir. Bu sebeple sözlükler aslında en temel kaynak kitaplardır. Bugün genel sözlüklerden, uzmanlık alanı sözlüklerine, kökenbilgisi sözlüklerinden, deyim, atasözü ve argo sözlüklerine, öğrenci sözlüklerinden hemen hemen herkesin kullanmakta olduğu elektronik sözlüklere kadar büyük bir sözlük çeşitliliği vardır.

Sözlükçülük tarihimize bakıldığında sözlüklerin daha çok İslam dinini, dolayısıyla Kur'an-ı Kerim'i anlamak ihtiyacı ile hazırlandığını, toplumların birbirlerini tanımaları ve anlamaları amacıyla da geliştiğini söylemek mümkündür. Nitekim, ilk sözlüğümüz Divan-ı Lügati't-Türk bu amaçla hazırlanmıştır.

Sözlükçülük tarihimiz adına en verimli zaman dilimi Tanzimat Dönemi ile başlayan sözlük yazma sürecidir. Bu süreçte Osmanlı coğrafyasında çok sayıda tek dilli, iki dilli (bilingual) ve çok dilli sözlükler hazırlanmış ve basılmıştır. Bu sözlüklerin büyük bir bölümü Arapça-Türkçe, Farsça-Türkçe ve Arapça-Farsça-Türkçe sözlüklerdir.

Çok önemli bir işleve sahip olan sözlüklerin nasıl hazırlanması gerektiği, neleri içereceği, nasıl düzenleneceği, hangi kullanıcılara hitap edeceği vb. üzerine bilinmeyenlerin ortaya çıkartılması, hazırlayıcı-sözlük-kullanıcı ilişkisi anlamında yeni hazırlanacak sözlüklere rehberlik edecektir. Sözlükçülük veya uygulamalı sözlükbilimi diye isimlendirilen alan, 19. yüzyılın başından itibaren kuramsal sözlükbilim araştırmaları ile desteklenmeye başlamış ve böylece daha işlevsel sözlükler hazırlanmıştır.

Geeraerts "Sözlükbilim boşlukta yer alan bedensiz bir faaliyet değildir; gerçek dünya bağlamında bir iletişim eylemidir " der. Sözlüklerin amaçladığı sözlük fonksiyonları ile ilgili son birkaç yılda önemli sayıda çalışma yapılmıştır. Tek dilli sözlüklerle karşılaştırıldığında iki dilli ve çok dilli sözlükler üzerine yapılan çalışmalar çok geride kalmıştır.

Bu çalışmada, çok dilli bir sözlüğün (Tercmn'l-Lgat) sözlükbilimi kuramlarının bakış açısıyla incelenerek sözlükbilimi alan yazınına katkıda bulunmak amaçlanmıştır.

Kişisel ilgi alanıma giren Arapça ve Farsça dilleri ve onların sözcük serveti ile ilgili bir doktora tez çalışması yapmak ve bu çalışmayı doktora eğitimim sürecinde öğrenmiş olduğum sözlükbilim kuramlarının rehberliğinde incelemek kuşkusuz şahsım içinde çok faydalı olmuştur.

Beni sözlüklerin dünyasına yönlendiren ve bu süreçte her türlü konuda desteğini esirgemeyen kıymetli danışmanım Prof. Dr. Erdoğan BOZ'a,

Sözlüğün evriyazısı sırasında tüm sorularımı içtenlikle cevaplayan Dr. Öğr. Üyesi Farzanah DOULATABADI ve doktora sürecinin başından itibaren vermiş olduğu destekle Doç. Dr. Dilek ERENOğLU ATAİZİ'ne,

Her daim yanımda olan eşime, bu süreçte vakitlerinden çaldığım kızıma ve oğluma çok teşekkür ederim.

Eyyüp ACAR

Temmuz 2019-Eskişehir

GİRİŞ

Bu çalışmada Nazım bin Muhammed tarafından hazırlanmış olan Tercümânü'l-Lügat (TL) adlı sözlüğün I. cildinin çeviriyazısı yapılmış ve eser sözlükbilimi kuramlarının bakış açısıyla kullanıcı ve sözlük ilişkisi bağlamında yapı ve işlev bakımından incelenmiştir.

TL, birden fazla dilin sözvarlığını içermesi bakımından *çok dilli*, sözvarlığının niteliğine göre ise bir *genel sözlüktür*. Sözlükbilimi tarihimize baktığımızda genel ve özel amaçlı olarak çok dilli ve de tarihi sözlüklere ilişkin çağdaş sözlükbilimi kuramlarının bakış açısıyla yapılmış kapsamlı bir inceleme yönteminden bahsetmek pek mümkün değildir. Yapılan çalışmaların birçoğu sözlüğün türü ve dil özellikleri üzerinedir. Bu sebeptir ki yapılan bu çalışmalar sözlüğün planlanması, yapılması, sözlük-kullanıcı ilişkisi, sözlüğün yapı ve işlevleri gibi birçok bilinmesi gerekenler üzerine fikir vermemektedir. Bu çalışmamızda, bütün sözlüklere ilişkin bir inceleme yöntemi önermekten çok bir sözlükte bulunması gereken en genel özelliklerden hareket ederek bir yöntem oluşturulacak ve TL üzerine uygulanacaktır.

ARAŞTIRMANIN AMACI

Bu çalışmanın amacı, 1870 yılında Nazım bin Muhammed tarafından yazılan ve bugüne değin üzerinde herhangi bir çalışma yapılmamış olan Tercümânü'l-Lügat adlı eserin I. cildi ile sınırlı olmak üzere eserin çeviriyazısını yapmak ve sözlüğü çağdaş sözlükbilimi kuramlarının bakış açısıyla incelemek ve elde edilen sonuçları sözlükbilim alan yazına kazandırmaktır.

ARAŞTIRMANIN ÖNEMİ

Çalışmaya konu olan TL, bir tarihi sözlüktür. Tarihi sözlüklerle ilgili olarak yapılan lisansüstü çalışmalar “sözlükbilimsel inceleme” başlığından hareketle daha çok sözlüklerin çeviri yazıları ile birlikte sözlüğe ilişkin dilbilgisel incelemeler şeklindedir. Bu durumun temel sebebi giriş bölümünde de ifade ettiğimiz üzere yakın zamana kadar kapsamlı bir sözlükbilimsel inceleme yönteminin belirlenememiş olmasıdır.

Sözlükçülük tarihi çok eski zamanlara kadar uzanan bir millet olarak geçmişte yazılmış olan sözlüklerimizi bugüne kazandırmak ve bu sözlükleri sözlükbiliminin bakış açısıyla incelemek gerekmektedir. Bu gereklilikten hareketle bu çalışmamız çok dilli bir sözlüğün söz konusu yöntemlerle incelenmesi anlamında önem arz etmektedir.

Sözlük incelemeleri daha çok tarihi sözlükler üzerinden yürütülmüştür, ancak incelemeler neticesinde elde edilen bulgular özellikle de Türkiye’de alanla ilgili kuramsal boşluklar nedeniyle kapsamlı bir değerlendirmeye tabi tutulamamıştır. Bu anlamda yapacağımız çalışma söz konusu boşluğu doldurma adına bir sorumluluk da üstlenmiş olacaktır.

ARAŞTIRMANIN YÖNTEMİ

Çalışmamızda iki temel yöntem kullanılmıştır, bunlar: TL’nin çeviriyazısının yapılması sürecinde takip edilen yöntem ile sözlükbilimsel inceleme yöntemidir.

METNİN ÇEVİRİYAZI YÖNTEMİ

TL’nin çeviriyazısının yapılması ile ilgili olarak; inceleme bölümünde sözlüğün yapısının daha iyi anlaşılabilmesi, çeviriyazısı yapılan metnin daha hızlı işlenmesi ve ilerleyen zamanlarda elektronik ortamdaki metnin çevrim içi ve çevrim dışı olarak yayınlanabilmesi gibi genel amaçlar göz önünde bulundurulmuştur.

Bu çalışmaya konu olan TL, üç dile ait maddebaşlarını aynı sayfa içerisinde üç farklı cetvelde sunan bir sözlüktür. Arapça, Farsça ve Türkçe dillerine ait sözcük listelerini içeren TL’nin *bütüncül yapısı Kesit 1.*’de gösterilmiştir:

Kesit 1. Tercümânü'l-Lügat'in Bütüncül Yapısı

باب الف من العربية	باب الف من الفارسية	باب الف من التركية
اشبو الف شمسه اولنا حرف ترتيب حروفه ثمانية حرف اولا ولونين وحساب دائر كتب ورسائل سازده ولما دلالتايد هرك استعمال اولسون	اشبو الف شمسه اولنا حرف الف لثا فارسيد ه حرف ندادركه بر كنه نك اخريته لاحي اولدقه عربي اوله اتي معنا سزا فاره ايدر مثلا دلاده اول الف نكي سوم مائة لطافت كوزلك رونق جلا قدر اعتبار عريض ناموس وقار شدة كسكلك شراب نادر يعفور منظر با ران جور بادين طعامدكه عربيه شرقا غير اولونور ذكر دن ظهورايدن نفسكه مقبى ونظفته درلر معمور اولان محل مكان جا هميشه آقون كعبه خوب نيك خوش آمد صفا خانه معمور اولان اهااي وسكده جوق اولان محل آبادانق معموريتت برنوع اعلا يازي كاغذ ازيق باغچان قوعه سي صوبكارلر نده ادم وچيوا صوابچا جك موضف تركده صوادير لر عربيده شرفه تازه طري و تر لطيف ميوه جلس ارا رطلوبت لو	عريف غلطدر صحتي عناء لبند جمعي ايسون كلورمكن لبند كنه يه دخي احلاق اولسونور فارسيسي شال لكن لسا نزمده جاري اولان شال كه بله صا رلر بوتك غير ايدر معروف قوشدر عربي ايدر قرانده مذكور در صيغة جمع منتهاي جموعدر مفردى بو قدر قوشدر قوشندن بويوكدا راما بره فونامن فارسيسي تالوايه تالواته دشمبيجه سكوتايتمك معنا سنه عربيسي سكوت صمت سكوت مصفا انصاف انصاف امسال صوبه سكوت خرماز فارسيسي خاموشيدن خاموش ميشدن ذنديدن تحت كردن تحت تيزدن تر روت خاموشى سقا مشى تتميدك عربيسي اسكان تعقيم انصاف مهديت
اشبو الف شمسه اولنا حرف ترتيب حروفه ثمانية حرف اولا ولونين وحساب دائر كتب ورسائل سازده ولما دلالتايد هرك استعمال اولسون	اشبو الف شمسه اولنا حرف الف لثا فارسيد ه حرف ندادركه بر كنه نك اخريته لاحي اولدقه عربي اوله اتي معنا سزا فاره ايدر مثلا دلاده اول الف نكي سوم مائة لطافت كوزلك رونق جلا قدر اعتبار عريض ناموس وقار شدة كسكلك شراب نادر يعفور منظر با ران جور بادين طعامدكه عربيه شرقا غير اولونور ذكر دن ظهورايدن نفسكه مقبى ونظفته درلر معمور اولان محل مكان جا هميشه آقون كعبه خوب نيك خوش آمد صفا خانه معمور اولان اهااي وسكده جوق اولان محل آبادانق معموريتت برنوع اعلا يازي كاغذ ازيق باغچان قوعه سي صوبكارلر نده ادم وچيوا صوابچا جك موضف تركده صوادير لر عربيده شرفه تازه طري و تر لطيف ميوه جلس ارا رطلوبت لو	اشبو الف شمسه اولنا حرف ترتيب حروفه ثمانية حرف اولا ولونين وحساب دائر كتب ورسائل سازده ولما دلالتايد هرك استعمال اولسون
باب الف من العربية	باب الف من الفارسية	باب الف من التركية

TL'nin bütüncül yapısına (macrostructure) bakıldığında Arap alfabesi ve Arap sözlükçülük kurallarına uygun olarak herbir dile (Arapça-Farsça-Türkçe) ait maddebaşı ve karşılıklarını içeren cetveller bab ve fasillara ayrılarak düzenlenmiş ve sözcüklerin ilk iki harfine göre yazılmıştır. Arapça ve Farsça maddebaşlarının tamamında tam harekeleme yapılmışken Türkçe maddebaşlarında ise kısmi harekelemeye gidilmiştir.

Kendi yapısına münhasır üç farklı sözlük de diyebileceğimiz TL'nin çeviri yazıya aktarılma süreci sözlüğün bütüncül yapısındaki Arapça-Farsça ve Türkçe

dil sıralamasına uygun olarak yapılmıştır. Microsoft Office 2013 sürümü paket programında bir veri tablosu oluşturularak sözlüğe ilişkin bütün yapılar bilgi türlerine göre ayrıştırılmıştır. TL'nin I. cildi ile sınırlı olmak üzere Arapça 7 sütun, 8725 satır; Farsça 7 sütun, 7879 satır ve Türkçe 7 sütun, 2658 satır olmak üzere çeviriyazısı yapılarak elektronik ortama aktarılmıştır.

TL'deki *parçacıl yapılar* (microstructure) 'ın bilgi türlerine ayrılmasında (Hartmann ve James (1998: 94)'in parçacıl yapılar maddesinden hareket edilmiş, TL'ye özel bilgi türleri de sunulmuştur. Bunlar: Arap harfli *yazım bilgisi* (orthography), *tanım* (definition), *hareke/sesletim bilgisi* (pronunciation), *köken bilgisi* (etymology), *sayfa* (page), *örnek* (example), *kullanım bilgisi* (usage information), *dilbilgisel bilgi* (grammatical information), *bab ve fasıl bilgileri* (chapter and part information), *cilt* (volume) ve *eşdeğerlik* (equivalence)'tir. Ancak TL'deki her bir cetvel *parçacıl yapı* bakımından birbirinden farklılıklar arz etmektedir.

Çeviriyazı ile elde etmiş olduğumuz bütün verilerin aktarıldığı veri tablosu aşağıdaki özelliklere de sahip olacaktır:

i. Excel'in filtre özelliğinden yararlanılarak veri tablosunda yer alan herhangi bir bilgi istenildiği vakit çağrılabilir. Örneğin; bir maddebaşı veya maddebaşının kökeni, tanımı, Arapça, Farsça, Türkçe karşılığı gibi.

ii. Veri tabanı daha sonra *çevrim içi* (online) ya da *çevrim dışı* (offline) olarak rahatlıkla kullanılabilir.

iii. Basılı metin elektronik ortama aktarılırken her bir maddebaşı için bir ID (kimlik/numara) atanmış ve maddebaşlarına ait *parçacıl yapılar* etiketlenmiştir. Böylece istenilen sözcüğe daha hızlı ulaşılabilecek, sözcüğün Arap ve Latin harfli yazımı yeniden gözden geçirilebilecek, yazım farklılıkları karşılaştırılabilir ve sözcüğe ilişkin olarak tanım, köken bilgisi, sesletim bilgisi, örnek, dilbilgisel bilginin varlığı daha hızlı sorgulanabilecektir.

iv. Çeviriyazı ile oluşturulan veri tablosunun herhangi bir hata veya gerekçe ile yeniden yorumlanmasına fırsat verilecektir.

Tablo 1. TL Arapça Veri Tablosu

ID	Cilt	Sayfa	Maddebaşı	Arap Harfli Yazımı	Tanım ve Farsça Karşılıklar	Bab
1	1	2	e	ا	İşbu elif tesmiye olunan harf tertib-i hurûf-ı Osmâniyyede harf-i evvel olup zîc ve hesaba dair kütüb ve resâil-i sâirede vahide delalet ederek istimal olunur.	Arapça elif (ا) babı
2	1	2	eb	أب	Baba, peder , vâlid.	Arapça elif (ا) babı
3	1	2	âbâ'	آباء	Ebler, babalar, pederân , vâlidler.	Arapça elif (ا) babı
4	1	2	ebâ	أبَا	Baba, peder , vâlid.	Arapça elif (ا) babı
5	1	2	ibâ'	إبَاء	Nefret etmek, iğrenmek, tiksirmek, menkîden .	Arapça elif (ا) babı
6	1	2	ibâte	إِبَاتَهُ	Gecelemek, gece kalmak, gece geçirmek, şebmânden	Arapça elif (ا) babı
7	1	2	ibâha(t)	إِبَاحَةٌ	Mübah ve helal kılmak, izin ve ruhsat vermek, şefâ .	Arapça elif (ا) babı
8	1	2	âbâd	أَبَادُ	Ebetler, tükenmez zamanlar, zamân-ı bî-şumâr .	Arapça elif (ا) babı
9	1	2	âbâr	أَبَارُ	Bi'rler, kuyular, çâhlar .	Arapça elif (ا) babı
10	1	2	abbâr	أَبَارُ	İğneci, iğne bezirganı, sûzenger .	Arapça elif (ا) babı
11	1	2	ebârîk	أَبَارِيقُ	İbrikler, su ibrikleri, âb tâbehâ	Arapça elif (ا) babı
12	1	2	ebâzîr	أَبَازِيرُ	Ebzârlar, baharat.	Arapça elif (ا) babı
13	1	2	ebâtıla	أَبَاطِلَةٌ	Batıl ve bî-esâs olan nesne.	Arapça elif (ا) babı
14	1	2	ebâtîl	أَبَاطِيلُ	Bi-ma'nâhu eydan.	Arapça elif (ا) babı
15	1	2	ebâlise	أَبَالِسُ	İblisler, şeytanlar, lâfisân .	Arapça elif (ا) babı
16	1	2	ibâka	إِبَاقَهُ	Kul bilâ-sebep efendisinden firar etmek, bende-i bikrihte .	Arapça elif (ا) babı

Tablo 2. TL Farsça Veri Tablosu

ID	Cilt	Sayfa	Maddebaşı	Arap Harfli Yazımı	Tanım ve Arapça karşılıklar	Bab
1	1	2	â	ا	İşbu elif (ا) tesmiye olunan harf tertîb-i hurûf-ı Osmâniyyede harf-i evvel olup zîc ve hesaba dair kütüb ve resâil-i sâirede vahide delalet ederek istimal olunur.	Farsça elif (ا) bâbı
2	1	2	âb	أَب	Su, mâ' , letâfet, güzellik, revnâk, cila, kadir, itibar, ırz ve namus, vakar, hiddet, keskinlik, şarap, bade, hamr, yağmur, matar, baran.	Farsça elif (ا) bâbı
3	1	2	âbâ	أَبَا	Çorba denilen taamdır ki Arabîsi merağ tabir olunur.	Farsça elif (ا) bâbı
4	1	2	âb-puşť	أَبْ پُشْت	Zikirde zühur eden nefes ki meni ve nuťfe derler.	Farsça elif (ا) bâbı
5	1	2	abat	أَبَات	Mamur olan mahal, mekân, câ, hemîşe, aferin, ka'be, hûb-nîk, hoş-âmed, sahra, hane.	Farsça elif (ا) bâbı
6	1	2	âbâdân	أَبَادَان	Mamur olan ahali ve sekensesi çok olan mahal.	Farsça elif (ا) bâbı
7	1	2	âbâdânî	أَبَادَانِي	Abadanlık, mamuriyet	Farsça elif (ا) bâbı
8	1	2	âbâdî	أَبَادِي	Bir nevi âlâ yazı kağıdı.	Farsça elif (ا) bâbı
9	1	2	âbtâbe	أَبْتَابَه	İbriğ , bahçıvan kovası.	Farsça elif (ا) bâbı
10	1	2	âbhûr	أَبْحُور	Su kenarlarında âdem ve hayvan su içecek mevzu, Türkîde sevâd derler. Arabîde şuru' a .	Farsça elif (ا) bâbı
11	1	2	âbdâr	أَبْدَار	Taze, tarî ve terlatîf meyve, meclis-i ârâ, rutubetli, merd-i mesâhib, cilalı, keskin olan, tarî ve yaş olan.	Farsça elif (ا) bâbı
12	1	3	âbdân	أَبْدَان	Su kabı, sidik kavuğu yani mesane denilen âlet-i dâhiliyye. Arabîsi ihlîl .	Farsça elif (ا) bâbı
13	1	3	abdest	أَبْدَسْت	Namaz kılmazdan mukaddem ferâiz-i İslamiyye üzere su vasıtasıyla tathîr-i a' za-yı beden için icra olunan gusûl ve igtisâl, vüzû' .	Farsça elif (ا) bâbı

Tablo 3. TL Türkçe Veri Tablosu

ID	Cilt	Sayfa	Maddebaşı	Arap Harfli Yazımı	Tanım, Arapça ve Farsça Karşılıklar	Bab
1	1	2	âbâ	آبَا	Arabî-i galattır, sahihi ‘aba’, libd (cemi lubûd gelir). lakin libd keçeye dahi itlak olunur. Farisîsi şâl , lakin lisanımızda cari olan şal ki bele sararlar, bunun gayrıdır.	Türkçe fethalı elif (ا) bâbı
2	1	2	ebâbîl	آبَابِيل	Maruf kuştur. Arabîdir. Kur’an’da mezkurdur. Sîga-i cem‘, muntehâ-yı cumû‘ dur, müfredi yoktur. Kırlangıç kuşundan büyükçedir ama yere konmaz. Farisîsi bâlvâye , bâhvâne , dumusîce	Türkçe fethalı elif (ا) bâbı
3	1	2	epsem olmak	اِپْسَمِ اَوْلَمَق	Sükut etmek manasına, Arabîsi sekt , şamt , sükut , şumât , inşât , intişât , imsâk , şavm , sükun , hırmâd . Farisîsi hâmûşîden , hâmûş suden , dündîden , hâb kerden , tenbed , temzedden , tenzedden , hâmûşî , hâmuşî , tenîden .	Türkçe fethalı elif (ا) bâbı
4	1	2	epsem etmek	اِپْسَمِ اَيْتَمَك	Arabîsi iskât , ta‘kîm , inşât , tehdîn . Farisîsi hâmûşânîden , dündânîden .	Türkçe fethalı elif (ا) bâbı
5	1	3	apışmağ	اِپْشَمَق	Arabîsi terahruh , tefezzuḥ , fezḥ , finşâh , tefehḥuc , tefsîc , tefsîc . Farisîsi dûr nihâden-i pâzhem .	Türkçe fethalı elif (ا) bâbı
6	1	3	ablağ	اَبْلَق	Tüysüz genç irisi oğlana derler. Arabîsi şâbil , şâbin . Farisîsi tâz , tenbek .	Türkçe fethalı elif (ا) bâbı
7	1	3	abli	اَبْلَى	Gemi ve kayıklarda yelken sereninin ucuna takılan iptir, daima ucu elde olur. Arabîsi berrâ’ . Farisîsi bulunamamıştır.	Türkçe fethalı elif (ا) bâbı

Tarihi metinleri okumak ve çeviri yazıya aktarmak emek ve zaman isteyen bir süreçtir. Üzerinde çalışılan tarihi metnin bir sözlük metni olduğu düşünüldüğünde bu sürecin iyi yönetilmesi elde edilecek sonucun kalitesini de belirleyecektir. TL, çok dilli bir sözlüktür ve içerisinde Arapça, Farsça ve Türkçe dillerine ait maddebaşları, tanımlar, örnekler ve eşdeğer karşılıklar barındırmaktadır. Sözlüğü meydana getiren dillerin sözcüklerinin bir bölümü bugün çok az kullanılmakta veya hiç kullanılmamaktadır. Öyleki bu sözcükler asli dili Arapça, Farsça ve Türkçe olan kişiler tarafından dahi bilinmemektedir. Bu sebeptendir ki çalışmamız süresince bu dillerin sözcüklerinin okunmasında TL'nin metinlerarasılık ilişkisi içerisinde olduğu sözlüklere, TL'nin çağdaşı olan başvuru kaynaklarına ve elektronik ortam sözlüklerine başvurulmuştur. Metin okuma ve çeviri yazıya aktarma sürecinde belirlemiş olduğumuz ölçütler şunlardır:

i. Metnin çeviriyazısı sürecinde TDK tarafından yayınlanan Müntehabât-ı Lügat-ı Osmâni, Kamus-ı Türkî, Burhân-ı Katı, Lehcetü'l-Lügat gibi tarihi sözlüklerdeki yazım esaslarından hareket edilerek bir yazım yöntemi geliştirilmiştir, buna göre:

ii. Maddebaşlarının tanımları, eşdeğerleri ve karşılıkları arasında virgül (,) kullanıldı.

iii. Herbir maddebaşı; tanımı, bağlamı, eşdeğerleri ve karşılıkları ile bir cümle kabul edilip sonuna (.) nokta konuldu.

iv. Maddebaşlarının tam çeviriyazıları yapıldı ve kalın yazıldı. Ör. iptal, abanoz, bakaya, tespit vb.

v. Türkçe maddebaşlarının Arapça ve Farsça karşılıklarında tam çeviriyazı yapıldı ve kalın yazıldı.

Ör. at/آت : Arabîsi **feres** (cemi **efrâs** gelir), 'acûz, **luhmûm**. Fârisîsi **esb**, **tik**.

oğumak/وقومق : Arabîsi **kıra'a**, **tilâve**. Fârisîsi **hânden**, **dehûn**

vi. Arapça ve Farsça maddebaşlarının yazımında, ait oldukları dillerin yazımına uyuldu; Türkçe'ye geçmiş olanlar ise Türkçe yazım kurallarına uygun olarak yazıldı.

vii. İsm-i mensûb sözcükler nispet î'si ile gösterildi. Ör. **bakî**/بَقِي, **zebanî**/زَبَانِي, **riyâzî**/رِيَاظِي

viii. Ve bağlacı, Farsça aynı vezindeki sözcüklerde u/ü şekliyle kullanıldı. Ör. **rûz u seb. ter ü latif, berg ü bâr, ser ü kad, leyl ü nehâr** vb.

ix. Türkçe maddebaşlarının yazımında sözcüğün bugünkü imlası esas alındı.

Ör. **ödül/أوكدل** : Evvel verilen manasına. Arabîsi **haţar, sebak**. Fârisîsi **girev avlu/حولى** : Ev önüne derler. Arabîsi **hûş**. Fârisîsi **şahn**.

x. Türkçe maddebaşının Arapça ve Farsça karşılıkları sözlükte harekeli olarak verilmişken bu sözcükler çeviriyazı metninde tam çeviriyazı ve **kalın** yazıldı. Bu şekilde hareket edilmesinin sebebi ise genelde Türkçe maddebaşlarının tanımının yapılmayıp doğrudan Arapça ve Farsça karşılıklarının verilmesi, bu karşılıkların birbirine girmesi ve bu durumun karmaşık bir durum oluşturması idi.

xi. Türkçe maddebaşının Arapça ve Farsça karşılıkları bu dillerin ses özellikleri gözetilerek yazıldı.

xii. Arapça sözcüklerde yer alan (ض) sesini ekseriyetle (z) şeklinde gösterildi, ancak Türkçe'ye geçmiş ve kullanılmakta olan sözcüklerde ise (d) ile gösterildi. Ör. **ramazan, ravza, riyâzet, izâfet, aza, rıdvan, efđal, beyda, tafđîl, rağıyallahu** vb.

xiii. Farsça'daki /u, ü/ sesleri sözcüğün Türkçe teleffuzuna uygun olarak /o, ö/ sesleri ile gösterildi. **afyon/أفيون**, **(bostan)/بستان**

xiv. Bazı Arapça ve Farsça sözcüklerdeki (u) sesi, Türkçe telaffuz gereği (ü) şeklinde okundu.

Ör. **bühtân/بُهْتَان**, **sündüs/سُنْدُس**; **bülent/بُلْنَد**, **rüsvâ/رُصْوَا**

xv. Türkçe maddebaşı sözcüklerin Arapça ve Farsça karşılıklarına ait varyantları aralarında ayraç koyarak gösterdik.

Ör. **enik/أنيك** : Köpek yavrusuna derler. Arabîsi **cerv/cirv/curv**. Fârisîsi **segbeçe**.

xvi. Sözlükte Türkçe maddebaşı sözcüklerin Arapça karşılıklarında tâ-i merbuta (ة) gösterilmemiştir, ancak Türkçe'ye de girmiş olan bu sözcüklerin Türkçe telaffuzlarına uyulması gereğinden hareket ederek tâ-i merbuta (ة) çeviriyazıda gösterilmiştir.

Örnekler: **buyruk**: ita‘a/t, temizlik: tehâre/t, **çirkinlik**: kabâha/t, **horluk**: hakâre/t, **danışma**: meşvere/t, **deprenmek**: hareke/t, **der**: ücre/t, **dinlenmek**: râha/t, **doyumluk**: ganime/t, **zaman**: müdde/t

xvii. Türkçe maddebaşlarının Arapça ve Farsça karşılıklarına ait her bir tanım ve Arapça sözcüklerin çoğulları metnin anlaşılabilir olması için parantez içerisinde gösterildi.

xviii. Türkçe maddebaşının Arapça ve Farsça karşılıklarına ait kullanımlar ve darb-ı meseller söz konusu dillerin alfabe ve imlasıyla yazıldı.

Ör. diş/دیش : Arabîsi **sinn** (cemi **esnân** gelir), **hâkke**; **zırs** (cemi **ezrâs** ve **zurûs** gelir. “Hiçbir kimesneye en‘âm ve ihsanı olmayıp yine memduh ve meşkûr olmak dileyen kişi,” hakkında Araplar mesel darp edip يَأْكُلُ بِالضَّرْسِ الَّذِي لَمْ يُحَلَّقْ derler) ve (**nâcid** cemi **nevâcid** gelir) ve (**tâhine** cemi **tavâhin** gelir) ve (**nâb** cemi **enyâb** ve **nuyûb** gelir) ve **urrem** ve **erhâ’** (azı dişidir); **zâhike** (azı dişiyile ön diş arasında olan dört diştir, cemi **zavâhik** gelir); **sağr** ve **mebsim** (ön diştir); **a‘şal** (ziyade eğri olan diştir); **şâğıye** (sair dişlerden artık olup muhalif biten diştir). Fârisîsi **dendân** (“İşine can-ı dilden çalıştı,” diyecek mahalde Acemler mesel darp edip دَنْدَانُ بَكَازُ فُرُوْبُرْدُ derler); **peşk** (azı dişidir); **kirev** (içi boş diştir); **dendân-ı hande** (yan diştir); **pîşek-i dendân** (ön diştir).

xix. Türkçe maddebaşı sözcüklerin Arapça ve Farsça karşılıklarını yazarken karışıklığa sebebiyet vermemek için noktalı virgül (;) kullanıldı.

Ör. **hayvan**/حَيَوَانُ : Arabîdir, insanın gayrıya itlak olunur. **Haskel** (sesi işitilmeyen hayvan, mesela: Karınca gibi); ‘**avhec** (boynu uzun hayvan, mesela: Deve ve ceylan gibi); **nâtiḥ** (boynuzlu hayvan, mesela: Koyun ve öküz gibi); **mâşiye** (cemi **mevâşî** gelir, dört ayaklı hayvan); **sâmme** (zehirli olan hayvan). Fârisîsi **cânver**, **cânmend**; **çârpâ** (dört ayaklı hayvandır).

xx. Arapça ve Farsça olumsuzluk bildiren ekler Ör. /lâ, bilâ, bî, nâ vb./ ve Farsça hal ekleri Ör. /ez, der vb./, sözcüklere kısa çizgi (-) ile bağlandı. Ör. **ez-tû**, **der-în**.

xxi. Bazı Farsça maddebaşlarında sözcüğün günümüz Türkçesindeki kullanımı köşeli parantez içerisinde gösterilmiştir. (**bâdincân**) [patlıcan], **pâzîrgân** [bezirgan], **petîl** [fıtıl,], **çârşeb** [çarşaf] vb.

Sözlükbilimsel İnceleme Yöntemi

Hartmann (1996:241) sözlük eleştirisini “sözlükbilimsel ürünlerin incelenmesi ve değerlendirilmesi ile ilgili geleneksel faaliyet” olarak tanımlar. Bir sözlük üzerinde inceleme yapmak uzun soluklu bir iştir. Yapılan sözlük incelemeleri kullanıcı dostu bir sözlüğün nasıl hazırlanması gerektiğine ilişkin olarak yeni yeni bilgiler verecektir.

Svensén, sözlüklerin sahip olduğu özelliklerinden hareket ederek sözlüklerin yapısı ve içeriği ile ilgili bir inceleme yöntemi sunar (2009: 480):

1. *Sözlük ve içeriği* (the dictionary and its content)
2. *Sözlük kullanıcıları ve sözlük türleri* (dictionary users and dictionary types)
3. *Veri toplama ve veri seçimi* (data collection and data selection)
4. *Metin olarak sözlük* (the dictionary as text)
5. *Maddebaşı* (the lemma)
6. *Bilgi türleri* (information types)
  - 6.1. *Biçimsel bilgi* (formal information)
  - 6.2. *Dizimsel bilgi* (syntagmatic information)
  - 6.3. *Anlamsal bilgi* (semantic information)
  - 6.4. *Örnekler* (examples)
  - 6.5. *Ansiklopedik bilgi ve kullanım bilgisi* (encyclopedic and pragmatic information)
  - 6.6. *Art zamanlı bakış açısı* (diachronic perspective)
7. *Sözlük yapıları* (dictionary structure)
  - 7.1. *Parçacıl yapı* (microstructure)
  - 7.2. *Bütüncül yapı* (macrostructure)
  - 7.3. *Sözcük listesi* (lemma list)
  - 7.4. *Bütün yapı* (megastructure)
  - 7.5. *Çapraz gönderimler* (cross-references)
8. *Sözlük yapımı ve sözlük yayımı* (dictionary work and dictionary publishing)
9. *Sözlük kullanımı ve sözlük değerlendirmesi* (dictionary use and dictionary criticism)

Sözlükbilimi araştırmaları, kullanıcı-sözlük ilişkisi, hazırlayıcı-sözlük-kullanıcı ilişkisi bağlamında sözlük inceleme yöntemleri Ör. *Crystal (1987)*, *Bergenholtz (2003)*, *Jackson (2002)*, *Beyer (2006)* önermektedir. Önerilen yöntemlerle

bir sözlüğü incelemek, elde edilen bulguları yeni hazırlanacak sözlüklere uyarlamak kullanıcı dostu bir sözlüğün hazırlanması sürecinde sözlük hazırlayıcısına fayda sağlayacaktır.

Ülkemizde tarihi sözlüklerle ilgili olarak çok sayıda lisansüstü tez ve çalışma bulunmaktadır. Bu çalışmaların birçoğu sözlüğün çeviriyazısı ve yazıldığı dönemin diline ilişkin dilbilgisel incelemeler şeklindedir. Son birkaç yıl içerisinde sözlüklerin yapısı ve işlevi üzerine yapılan çalışmalarda artış görülmektedir.¹ TL'nin sözlükbilimsel inceleme sürecinde uluslararası alan yazında kullanılan terimlere yer verilmiş, bu anlamda Hartmann-James (2002) *Dictionary of Lexicography*, Burkhanov (1998) *Lexicography, A Dictionary of Basic Terminology* adlı sözlükbilimi terimleri sözlüklerinden yararlanılmıştır.

Bu çalışmada Aarhus Üniversitesi Sözlükbilim Merkezi araştırmacıları (Bergenholtz 1996, 1998, Tarp 1992, 1994, 1995, 1998, 2000, 2001, 2002, Bergenholtz / Kaufmann 1997, Bergenholtz / Nielsen 2002, Bergenholtz / Tarp 2002) tarafından geliştirilen “Sözlükbilimsel İşlevlerin Çağdaş Kuramı (The Modern Theory of Lexicographic Functions) yöntem olarak benimsenmiştir. Bu kuramın savunucularına göre sözlükbilim bağımsız bilimsel bir disiplindir. Sözlükler de belirli insani ihtiyaçları karşılamak için üretilen ürünlerdir. O halde sözlükbilim, kullanıcıların ihtiyaçlara cevap verecek sözlüklerin nasıl yapılması gerektiği üzerinde durmalıdır.

TL'nin sözlükbilimsel incelemesi yapılırken Arapça, Farsça ve Türkçe cetveller için ilk sayfasından son sayfasına aynı yöntemin (parçalı yapı, sözlük metni, maddebaşı, bilgi türleri, örnekler, çapraz gönderimler vb.) hâkim olduğunu ve Arapça, Farsça ve Türkçe cetveller için benzer sonuçlara ulaşıldığını söylemek pek mümkün değildir. Söz konusu dillerin birbirinden farklı özelliklere sahip olması çok tabiidir. Bu sebeple sözlükbilimsel inceleme yapılırken TL'yi oluşturan Arapça, Farsça ve Türkçe cetveller müstakil olarak ele alınmıştır.

---

¹Ezgi ASLAN tarafından Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde yapılmış olan “*Eser-i Şevket: Sözlükbilimsel İnceleme, Metin, Dizin* Eskişehir 2017” isimli doktora tezi çağdaş sözlükbilim kuramlarının bakış açısıyla sözlüklerin yapısı ve işlevi üzerine yapılmış olan önemli bir çalışmadır.

1. BÖLÜM

YAZAR VE ESERLERİ

1.1. NAZIM BİN MUHAMMED

1.1.1. Hayatı

Yazarla ilgili olarak çok açık ve seçik bilgilere ulaşılamamaktadır. Gökçe (1998), “Türkiye Türkçesinin Tarihi Sözlükleri” isimli eserinde Nâzım bin Muhammed, Bursalı Mehmet Tâhir “Osmanlı Müellifleri” isimli eserinde “Fazilet sahiplerinden Nâzım Efendi...” ve Mehmet Nuri Alpak “Arap Dilinde Sözlük Çalışmaları” isimli yüksek lisans tezinde Nazım bin Mehmed ismini kullanmışlardır. Eserin ikinci cildinin son verisinde:

“bi-tevfikillahi’l-melikü’l-vehhâb muşahhih ‘ani’s-sehv ve’l-ğalaţât ‘alâ zimmeti Nâzım bin Muḥammed aḥḳâru’ṭ-tullâb, sene tis‘a ve şemânî ve mi’ete elf ve’l-ḥamdülillahi rabbilalemîn, şümme Hüseyin Remzi”

"Talebelerin en hakiri Nâzım bin Muhammed'in zimmetinde, bağışlayanların Meliki Allah (cc.)'ın yardımını ile hata ve yanlışlardan arınmıştır, sene 1289, Allah (cc.)'a hamd olsun" ibareleri bulunmaktadır. Yazarın ismi ile ilgili olarak Muhammed (محمد) ism-i şerîfi yazılırken mim (م) harfi üzerinde şedde (◌̣) kullanılmıştır. Dolayısıyla Nâzım bin Muhammed biçiminde okumak daha doğru olacaktır. Yine ikinci cildin son verisinde:

“ḳad temme hâzihi’l-kitâbü’l-müsemmâ bi-tercümânü’l-lügât ve .... bi-emri meclîsi’l-ma‘ârif bi’ş-şavâb teşâdüf etmâme fî ramazânü’l-müşerrefi min hicreti seyyidi’l-mürselîn, harrerehu hamdî”

“Tercümânü’l- Lügat isimli bu kitap meclîs-i ma‘ârifin emri ve beğenisi ile seyyidi’l- Mürselîn’in hicreti ile şereflenen ramazan ayında basılmıştır ve Hamdi tarafından düzenlenmiştir,” bilgisi mevcuttur. Eserin birinci cildinin sonunda “ketebehu el-fakîr Hamdî” ve ikinci cildin sonunda “harrerehu Hamdî” ifadeleri

sözlüğü yazan ve düzenleyen “Hamdi” isimli (kâtibi) kişiyi göstermektedir. Bunun ötesinde yazarla ilgili bir bilgiye ulaşılamamıştır.

1.1.2. Eserleri

Yazar ile alakalı elimizdeki tek eser üzerinde çalıştığımız Tercümânü’l-Lügat adlı sözlüktür.

1.1.2.1. Tercümânü’l-Lügat

Eser, kendinden önce yazılmış çok dilli sözlüklerle usul ve yazım özellikleri bakımından benzerlik göstermesi yanında belirgin farklılıklara da sahiptir. Eser iki cilt ve toplamda 995 sayfadan oluşmaktadır. Asli dil Türkçe olmakla birlikte sözlük, Arapça’dan Türkçe ve Farsça’ya, Farsça’dan Türkçe ve Arapça’ya ve Türkçe’den Arapça ve Farsça’ya tercüme şeklinde hazırlanmış ve sözcüklerin üç dildeki karşılıkları verilmeye çalışılmıştır. TL, Arap sözlük geleneğine uygun olarak hazırlanmış olsa da daha önce hazırlanan sözlüklerden farklı olarak sözcüklerin ilk iki harfine göre sıralanmış ve her üç dile ait sözcükler aynı sayfada ve birbirinden bağımsız üç cetvelde verilmiştir. Bu sebeptendir ki her üç dilin maddebaşları ayrı ayrı gösterilmiştir. Sözcüklerin ilk anlamları yanında daha iyi anlaşılabilmesi için eş anlamları, daha sonra ikinci ve varsa başkaca anlamları verilmiştir. Sözcük karşılıklarını verirken sözcüğün ait olduğu dile ilişkin ifadelerden, deyimlerden ve darb-ı mesellerden yararlanılmıştır. Sözcüklere ait anlamlar verildikten sonra ‘Arabîsi’ ve ‘Fârisîsi’ gibi ifadelerle sözcüğün diğer dillerdeki eşdeğer karşılıklarına göndermeler yapılmıştır.

Eserin *baş veri* (front matter)’sinde beş sayfadan oluşan “ihtâr”, “kâ’ide” ve “târif” başlıklı kullanım kılavuzu ve fihrist ile sözlük kullanıcılarına daha rahat bir kullanım amaçlanmıştır.

Cilt özellikleri: Ön cilt mukavva ve sadedir. Dış kapak cildi yaldızlı ve işlemelidir.

Kuyudat: Eserin I. cildinin sonunda İSAM’a ve Ziyad Ebuzziya Koleksiyonuna ait temellük mührü vardır.

TL'nin son veri (back matter)'sinde Hüseyin Remzi tarafından 1289 senesinde basıldığına ilişkin bilgi mevcuttur. Eserin yurt içi ve yurt dışı kütüphanelerde birçok nüshası vardır. Bunlardan bazıları:

i. Milli Kütüphane Nüshası (1)

Eser Adı: Tercümânü'l-Lügat
Yazar: Nazım b. Muhammed
Yer Numarası: 06 Mil EHT A 48354
Yayın Bilgisi: 1288 H. [1871 M.]
Fiziksel Niteleme: c. "1", (520 s.); 24 cm.

ii. Milli Kütüphane Nüshası (2)

Eser Adı: Tercümânü'l-Lügat
Yazar: Nazım b. Muhammed
Yer Numarası: 06 Mil EHT A 21469/c.1
Yayın Bilgisi: 1288 H. [1871 M.]
Fiziksel Niteleme: c. "1", (520 s.); 24 cm

iii. Milli Kütüphane Nüshası (3)

Eser Adı: Tercümanü'l-Lügat
Yazar: Nazım b. Muhammed
Yer Numarası: 06 Mil EHT A 46006/c.1
Yayın Bilgisi: 1288 H. [1871 M.]
Fiziksel Niteleme: c. "1", (520 s.); 24 cm

iv. Ankara-Dil Tar. Coğ. Fak. (1)

Eser Adı: Tercümanü'l-Lügat
Yazar: Nazım b. Muhammed
Yayın Bilgisi: 1288 H.
Demirbaş Kodu: DTC 181124
Fiziksel Niteleme: c. "1", 520 (5); 24 cm

v. Ankara-Dil Tar. Coğ. Fak. (2)

Eser Adı: Tercümanü'l-Lügat

Yazar: Nazım b. Muhammed

Yayın Bilgisi: 1288 H.

Demirbaş Kodu: DTC 170396

Fiziksel Niteleme: c. "1", 520 (5); 24 cm

vi. Ankara-Dil Tar. Coğ. Fak. (3)

Eser Adı: Tercümânü'l-Lügat/Mehmet Rıfat

Yazar: Nazım b. Muhammed

Yayın Bilgisi: 1288 H.

Demirbaş Kodu: DTC 070646

Fiziksel Niteleme: c. "1", 520 (5); 24 cm

vii. Bilim ve Sanat Vakfı (BİSAV) Nüshası

Eser Adı: Tercümânü'l-Lügat

Yazar: Nazım b. Muhammed

Yayın Bilgisi: 1288 H. [1871 M.]

Yer Numarası: REF 419.3 NAZ

Demirbaş Kodu: DTC 123706

Fiziksel Niteleme: c. "1", 520 (5); 24x15 cm

viii. İstanbul BB - Atatürk Kitaplığı

Eser Adı: Tercümânü'l-Lügat

Yazar: Nazım b. Muhammed

Yayın Bilgisi: 1288 H. [1871 M.]

Yer Numarası: REF 419.3 NAZ

Demirbaş Kodu: YRY_Osm_00169/01

Fiziksel Niteleme: c. "1", 520 (5); 24x15x cm

ix. Marmara Üniversitesi- Nadir Eserler Kataloğu

Eser Adı: Tercümanu'l-Lügat

Yazar: Nazım b. Muhammed

Yayın Bilgisi: 1288 H. [1871 M.]

Yer Numarası: REF 419.3 NAZ

Demirbaş Kodu: 04160/F00942

Fiziksel Niteleme: c. “1”, 520 (5); 24x15x cm

1.1.2.1.1. Dil Özellikleri

TL'nin dili Türkçedir. Sözlükten en üst seviyede istifade edebilmek Türkçe bilgisine bağlıdır, ancak anadili Arapça ve Farsça olanlar da sözcükler arası anlam ilişkilerinden (eşdeğerlik, eş anlamlılık, yakın anlamlılık gibi) hareket ederek sözlükten yararlanabilirler. Eserin dilinden yazarın Türkçe, Arapça ve Farsça'ya hâkim olduğu anlaşılmaktadır. Eserin dili Türkçedir ancak yazar kimi zaman Arapça ve Farsça ifadeler kullanmaktadır. Örnek olarak “aynı anlam” yerine “bi-ma‘nâhu eydan”; “gerekir” yerine ise “lâbuddur” Arapça karşılıklarını kullanmıştır. Türkçe maddebaşlarının Arapça ve Farsça eşdeğerlerini verirken Arabîsi ve Fârisîsi ibareleri ile göndermeler yapmıştır. Eserde dilbilgisel bilgilerin sunumunda Arapça (isim)+Türkçe (yardımcı fiil) kalıbı ile kurulmuş *kalb olmak, hazf olmak, haft olmak, ilhak olmak, tebâdil olmak, tevâhi olmak, tebdil olmak, takdîm olmak, istimal olmak* gibi birleşik fiiller yanında *isbat, tekîl, nisbet, sâkıt, imâle, lâhak, istigâse, mürekkep, müstakbel, mu‘ceme, muhmele, mâzi, muzâri, mürâdif, müterâdif, vasfiyet, terkiib* gibi Arapça terimler sıklıkla kullanılır. Sözlükte Türkçe maddebaşlarının Arapça ve Farsça eşdeğerlerini açıklayan bağlam ifadelerine, deyimlere, darb-ı mesellere yer verilmiştir. Bu şekilde sözcüğün sözlük kullanıcısı tarafından daha etkin öğrenilmesi amaçlanmıştır.

1.1.2.1.2. İmla Özellikleri

TL'de ilk olarak Arapça maddebaşları için dar bir sütun, hemen yanında bu maddebaşlarının Türkçe tanımlarının ve Farsça karşılıklarının yazıldığı ilkinde göre daha geniş bir sütun; ikinci olarak Farsça maddebaşlarının yazıldığı dar bir sütun, hemen yanında bu maddebaşlarının Türkçe tanımlarının ve Arapça karşılıklarının yazıldığı daha geniş bir sütun ve son olarak Türkçe maddebaşlarının yazıldığı dar bir sütun, hemen yanında varsa Türkçe tanımı ve Arapça ve Farsça karşılıklarının yazıldığı geniş bir sütun olmak üzere bir sayfa 6 sütundan oluşmaktadır. Arapça,

Farsça ve Türkçe sütunlar arasındaki çizgiler belirgin bir biçimde verildiği için her sayfa üç ayrı cetveldен oluşmaktadır.

Sözlük taş baskı olduğu için maddebaşları, tanımlar, Arapça ve Farsça eşdeğer karşılıkların tamamı el mahareti yazılmıştır. Bu sözlükteki yazım özelliklerini diğer sözlüklerde de bulmak mümkündür, ancak sözlük kendi nevine münhasır yazım özellikleri ve işaretler de içermektedir. Cetveller arasında yazım ve işaret farklılıkları vardır; özellikle de Türkçe cetveli yazım ve kullanılan işaretler bakımından Arapça ve Farsça cetvellerinden farklılıklar gösterir. Bu sebeple yazım ile ilgili tespitlerin müstakil alt başlıklar halinde verilmesi daha doğru olacaktır.

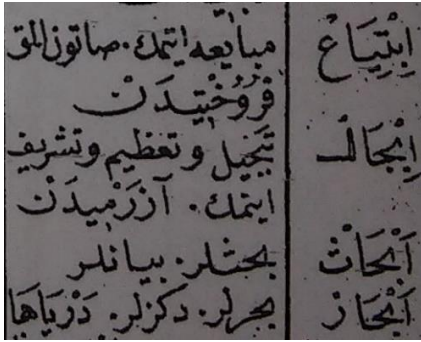
Arapça Cetveli: TL'nin I. cildi ile sınırlı olmak üzere bu cetvelde yer alan 8712 Arapça maddebaşı, Türkçe tanım ve Farsça karşılıklar ve işaretlerle ilgili tespitler şunlardır:

- i. Arapça maddebaşlarında harekeli tam yazım kullanılmıştır.
- ii. Arapça maddebaşlarına ait tanımlarının yazımında hareke kullanımı yoktur.
- iii. Arapça maddebaşlarının Farsça karşılıklarında harekeli tam yazım kullanılmıştır.
- iv. Harekeli yazım sözcük köküne ve türüne göre farklı şekiller almaktadır:
  - Tekrar eden sessizler şedde+sükun ile gösterilmiştir, أَبْر [eberr]
  - Sakin olan son ses, hareke ile gösterilmemiştir, قَوْل [qav]
  - İsm-i mensûb, “ye” (ي) + “şedde” (◌ْ) ve “ye” (ي) + “şedde” (◌ْ) + “sükun” (◌ْ) ile gösterilmiştir, جَاهِلِيَّ [câhilî], هَجْرِيَّ [hicrî].
- v. Hemen hemen bütün sözcüklerde med harfi olan (ي), elif-i maksûra (ي) ile gösterilmiştir.
- vi. Arapça müenneslik alâmeti tâ-i merbûta [bitişik, yuvarlak “te” (ة)] bazı Arapça sözcüklerde “he” (ه) ile gösterilmiştir, بَشَارَةٌ [beşâre(t)], غُرْفَةٌ [gurfe(h)].
- vii. Türkçe maddebaşlarının Arapça karşılıkları verilirken Türkçe'ye girmiş ve etkin olarak kullanılan birçok Arapça sözcükte tâ-i merbûta [bitişik, yuvarlak

“te” (ت), “he” (ه) ile gösterilmiştir: [ölmek-738: **vefâ**(h)], [bahşış-839: **ni‘me**(h)], [bahçe-929: **cenne**(h)], [bilmezlik-1089: **cehâle**(h)], [bok-1191: **necâse**(h)], [pişmanlık-1078: **nedâme**(h)], [buyruk-1252: **ita‘a**(h)], [temizlik-1320: **tahâre**(h)], [der-1755: **ücre**(h)], [dinlenmek-1839: **râha**(h)], [zaman-1989: **müdde**(h)], vb. Bazı sözcüklerde de tâ-i merbûta (bitişik, yuvarlak “te” (ت) ile gösterilmiştir: [düşmanlık-1896: **adâve**(t)], [sevmek-209: **muhabbe**(t)], [suç etmek-2419: **cinâye**(t)], [tanıklık-2539: **şehâde**(t)], vb. Tâ-i merbûta [bitişik, yuvarlak te (ت)] ile ilgili belirli bir kullanım yoktur.

viii. Bazı Arapça maddebaşlarına ait birden fazla tanım ve karşılık verilmiş, bu tanım ve karşılıkları birbirinden ayırabilmek için aralarına nokta (.) konmuştur; maddebaşına ait ikinci bir anlam verilmek istendiğinde “ve” (و) bağlacı ilave edilmiştir.

Kesit 2. Sözcükler Arası Nokta-Ve Bağlacı Kullanımı

ix. Eğer Arapça cetveli içerisindeki bir sözcük parantez içerisinde verilmiş ise bu, sözcüğün Farsça’da Arapça’daki şekliyle kullanıldığına,² yine Arapça cetvel içerisindeki sözcük sadece soluna tek parantez “ (” işareti alarak yazılmışsa sözcüğün Türkçede aynı şekilde kullanıldığına işaretir.

x. Müellif bazı sözcükleri iki kez yazmıştır. (341 مُشْتَرَى) (410 مَنَوَالٌ)

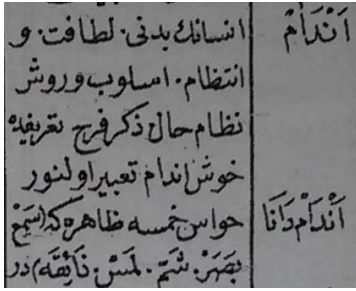
Farsça Cetveli:

i. Farsça maddebaşlarında harekeli tam yazım kullanılmıştır.

² Örnek: (اَبْلَهٌ) (Ebleh): بون و احمق اولان (Ebleh): Bön ve ahmak olan. Ebleh sözcüğü Farsça cetvelde parantez içerisinde verilmiştir. Bu durum sözcüğün Arapça’da da aynı şekilde olduğunu ifade etmek için sözlükte kullanılan bir yöntemdir. Ebleh kelimesi, Farsça cetvelde gösterildiği için Arapça cetvelde gösterilmemiştir.

- ii. Farsça maddebaşlarına ait tanımlarının yazımında hareke kullanımı yoktur.
- iii. Farsça maddebaşlarının Arapça karşılıklarında harekeli tam yazım kullanılmıştır.
- iv. Bazı Farsça harflerin yazımında (ۛ) üç nokta kullanılmıştır (کاف). کاف (کاف) için nokta konulmayıp keşide (گ) çekilmiştir. Ancak birçok sözcükte müellifin keşide kullanmaması sözcüğün okunuşunu zorlaştırmaktadır. **k(g)erşe nümûden, k(g)iristen, bük(g)üşten, direnk(g)îden** vb.
- v. Farsça sözcüklerin muhtelif anlamlarını ayırabilmek amacıyla aralarına bir nokta (.), sözcüğün ikinci bir anlamına geçildiğinde ise “ve” bağlacı (و) konulmuştur.

Kesit 3. Sözcükler Arası Nokta-Ve Bağlacı Kullanımı

- vi. Farsça cetvelindeki bir maddebaşı parantez içerisinde verilmiş ise bu durum o sözcüğün Arapça’da da aynı şekilde kullanıldığına işaret etmektedir; tek parantez işaretinin ‘(’ maddebaşının yazımından sonra kullanılması ise, bu sözcüğün Türkçe’de aynı şekilde kullanıldığına işarettir.

Türkçe Cetveli:

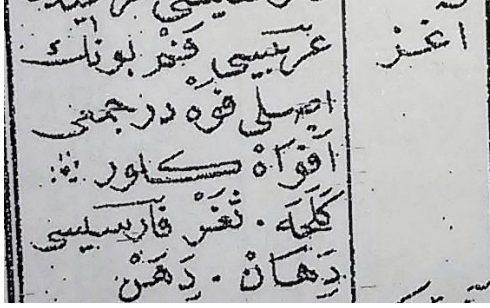
- i. Türkçe cetveli hazırlanırken bütün maddebaşları meftûha, maksûre ve madmûme (üstünlü, esreli ve ötreli) şeklinde üç hareke üzerine dizilmiştir.
- ii. Türkçe maddebaşlarında Arapça ve Farsça maddebaşlarında olduğu gibi harekeli tam yazım görülmez. Öyle ki I. cildin ortalarına kadar hemen hiç hareke yoktur. Bu durum bazı sözcüklerde okuma sorunu oluşturmaktadır. **آکک, آصی, آغزتوفکی, آکیر, آک یری, آزغاشمق** gibi.
- iii. Ünlüleri göstermek için med (ا و ی) harflerinden istifade edilmiştir.

(آبہ کومہ جیی), (ابوجهل قاریوزی) ebucehil karpuzu).

- iv. Türkçe maddebaşlarının Arapça ve Farsça karşılıklarına ait varyantlar aynı sözcük üzerinde gösterilmiştir. Sözlükte bu duruma çokça örnek verilebilir:

Kesit 4. *Farsça Karşılıklara Ait Sözlük Birimleri Aynı Sözcük Üzerinde Gösterimi*

Yukarıdaki **Kesit 4.** 'te "ağız" maddebaşının Farsça karşılıklarına ait varyantlar aynı sözcük üzerinde gösterilmiştir: دَهَانُ [dehân/dihân], دَهْنُ [dehen/dihen],

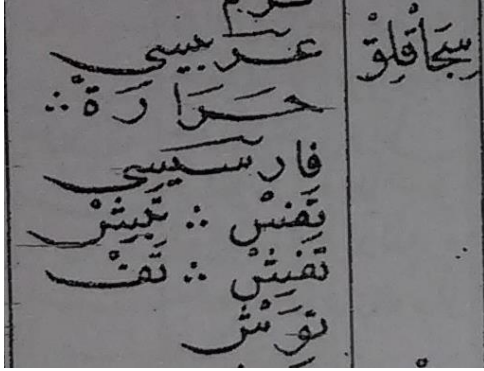
- v. Türkçe maddebaşlarının seçimi, tanımı, tasnifi; Arapça ve Farsça maddebaşlarının seçimi, tanımı ve tasnifine göre daha aleladedir. Öyle ki birçok maddebaşının tanımı bile yoktur, Arabîsi ve Farisîsi ibareleriyle Arapça ve Farsça karşılıkları verilmiştir. Bu karşılıkların büyük bir bölümü bağlam içerisinde kullanılmamıştır, bu haliyle sözlükten faydalanmak oldukça zordur.

- vi. Türkçe fiiller mastar şekilleriyle alınmıştır. Ör. اَتَلَمَقُ (atlamak), اَجَمَقُ (acıkmak).

Türkçe cetvelinde maddebaşlarının tanımları, Arapça ve Farsça karşılıkları verilirken farklı işaretler kullanılmıştır. Bu işaretlerin ne sebeple kullanıldığı oldukça karışıktır. Şöyle ki yazar bir Türkçe maddebaşının Arapça ve Farsça karşılığını verirken Türkçe cetvelin 304. sayfasına kadar sözcükleri nokta ile birbirinden ayırmıştır; bu sayfadan sonra ise nokta yerine üç nokta (•) kullanmaya başlamıştır, bu durum Türkçe cetvelin sonu olan 518. sayfaya kadar devam etmektedir. Apak (2006: 58)'de bu üç nokta için: "...yazılan kelime diğer dilde de aynı şekilde kullanılıyorsa bu, yanına üç nokta konularak belirtmiştir." şeklinde bir açıklama yapar ancak böyle bir durum söz konusu değildir.

Kesit 5.'te üç nokta (•) şeklindeki işaretin “sıcaklık” maddebaşının Arapça karşılığının sonunda daha çok nokta görevinde; Farsça karşılıklar arasında ise virgül görevinde kullanıldığını görülebilir.

Kesit 5. Sözcükler Arasındaki Üç Nokta İşaretinin Gösterimi

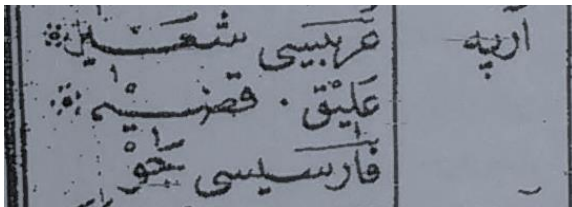

Bu işaretin Türkçe cetvelin 304. sayfasına kadar kullanılmamış olması, bu sayfadan sonra farklı görevlerde kullanılması sözcüğün diller arası ortak kullanıma sahip olduğu bilgisi için yeterli değildir.

- vii. Sözlük yazarının kullanmış olduğu işaretlerden biri de çiçek şekilli bir işarettir. APAK (2006: 58)'de bu işaret ile ilgili olarak: “...Türkçe kelimelerin karşılığını verirken kelimenin birinci anlamından sonra ikinci anlama geçerken de noktalarla yapılmış küçük bir çiçek şekli konulmuştur. Bu da kelime anlamlarını okurken farklı anlama geçildiğinin daha rahat anlaşılmasını sağlamıştır.” der, ancak işaret ile ilgili böyle bir açık bir kullanım yoktur.

Kesit 6. ‘da çiçek şeklindeki işaretin “arpa” maddebaşının Arapça karşılıkları ve Arapça-Farsça karşılıkları arasında kullanıldığını görülebilir:

Kesit 6. Çiçek İşaretinin Gösterimi

Söz konusu işaret cümle sonu nokta görevine sahip kullanımı yanında Türkçe maddebaşlarının Arapça ve Farsça karşılıklarını ayırmada ve aynı dile ait sözcükler

arasında da kullanılmaktadır, dolayısıyla işaretin ne sebeple kullanıldığı ile ilgili bir tespit yapmak zordur.

1.1.2.1.3. Ses Özellikleri

TL, üç dili içeren bir sözlük olduğu için her bir dilin kendine ait ses hususiyetlerini eserde görmek mümkündür. Eserin I. cildi ile sınırlı olmak üzere Arapça sözcükler cetvel başındaki *Babu'l- Elif Mine'l-Arabiyye* ibaresi ile başlar, *Bâbu'ş-şîn el-mu'cemetü mine'l- Arabiyye* ibaresi ile son bulur, bu şekilde eserin I. cildi Arap alfabesi sıralaması ile elif (ا)-şîn (ش) arası maddebaşlarını içerir. Yazar cetvelde sırasıyla verilen harfleri: şe (ث) için “müšelleş” [üç noktalı]; hâ (خ), zâl (ذ), şîn (ش) için “mu'ceme” [noktalı]; dâl (د), râ (ر), sîn (س) için “mühmele” [noktasız] ibareleri ile sıfatlandırır. Arapça maddebaşları sözcüğün ilk iki harfine göre sıralanmıştır, dolayısıyla Türkçe maddebaşlarında olduğu gibi ünlü sıralaması yoktur. TL'deki bütün Arapça sözcüklerde heceler hareke (fetha َ , kesra ِ , dâmme ُ) ve hurûf-ı hecâ denilen harflerle (ا،و،ي،ه) gösterilir.

Farsça cetveli *Bâbu'l- Elif Mine'l-Fârisiyye*'den *Bâbu'ş-şîn el-mu'cemetü mine'l- Fârisiyye* dâhil olmak üzere elif (ا) — şîn (ش) arası maddebaşlarını içerir. Yine Arapça maddebaşlarında olduğu gibi harfler şe (ث) için “müšelleş” [üç noktalı]; hâ (خ), zâl (ذ), şîn (ش) için “mu'ceme” [noktalı]; dâl (د), râ (ر), sîn (س) için “mühmele” [noktasız] ibareleri ile sıfatlandırır. Yazar Farsça'da şâ-i müšelleş (ث) sesi bulunmadığını ifade eder ve Arapça'dan Farsça'ya geçen 20 sözcüğe *Bâbu'ş-şâ-i'l müšelleşeti mine'l-Fârisiyyeti* başlığı altında yer verir; ancak Arapça zâl (ذ) sesine yer vermez. Bununla birlikte bâ (ب) bâbında *bâ-i Fârisiyye* “pe” (پ)'li; cîm bâbında *cîm-i Fârisîyye* “çe” (چ)'li ve zâ' (ز) bâbında *zâ-i Fârisiyye* “je” (ژ)'li maddebaşlarına ve sözcüklere yer verir. Kef bâbında (ك) bâbında, *kâf-ı Fârisiyye* (گ)'li maddebaşı ve sözcüklere yer vermiştir, ancak birçok sözcükte kâf-ı Fârisiyyenin (گ) keşidesi konulmadığı için Farsça sözcüğün okunuşunda “k”, “g” ikilemi söz konusudur.

Türkçe cetveli, sahip olduğu bazı özellikleri bakımından Arapça ve Farsça cetvelinden farklılıklar arz etmektedir. Bunlardan ilki belki de en önemlisi Türkçe'nin sahip olduğu ünlülerdir. Arapça'da ekseriyetle /a, e, i, u/ ünlüleri hâkimken, Farsça'da

“a, e, i, o, u” ünlüleri, Türkçe ise /a, e, ı, i, o, ö, u, ü/ ünlüleri etkin olarak kullanılmaktadır. Dolayısıyla hece çeşitliliği bakımından zengindir. Türkçe maddebaşları Arapça ve Farsça maddebaşlarında olduğu gibi ilk iki harfe göre sıralanmıştır, ancak maddebaşları meftûha/fethalı, meksûra/kesralı, mağmûme/đammeli şeklinde dizilmiştir. Türkçe cetvel *Babul-Elifü'l- Meftuha Mine't-Türkiyye*'den başlayıp *Faslu't-tâü'l-madmûmeti mine't-Türkiyyeti* dâhil olmak üzere elif (ا) — tâ (ط) arası maddebaşlarını içermektedir. Bununla birlikte Türkçe'de bulunmayan şâ-i müşelleş/peltek se (ث), zâl/peltek ze (ذ)'ye yer verilmemiştir. Osmanlı Türkçesi geleneği olarak hâ-i mu' ceme/hırılılı hâ (خ) Arapça ve Farsça'dan Türkçe'ye geçen sözcüklerde ve yansımalarda; şâd-ı mühmele/noktasız şâd (ص) ise “a, ı, o, u” kalın ünlülü sözcüklerde kullanılmıştır

2. BÖLÜM

SÖZLÜKBİLİMSEL İNCELEME

2.1. Sözlüğün Türü

Sözlük, en temel iletişim aracı olan dilin anlaşılabilmesi, nesillerin ve toplumların birbirlerini anlaması ve birbirleri ile iletişim kurması yönünden önemli bir yere sahiptir. Bu sebeple sözlükler aslında en temel kaynak kitaplardır. Bugün genel sözlüklerden, alan sözlüklerine, köken sözlüklerine, öğrenici sözlüklerine, teknik sözlüklere, bulmaca sözlüklerine, argo sözlüklere, hemen hemen herkesin kullanmakta olduğu çevrim-içi, çevrim-dışı elektronik sözlüklere kadar hepsini burada sayamayacağımız büyük bir sözlük çeşitliliği söz konusudur.

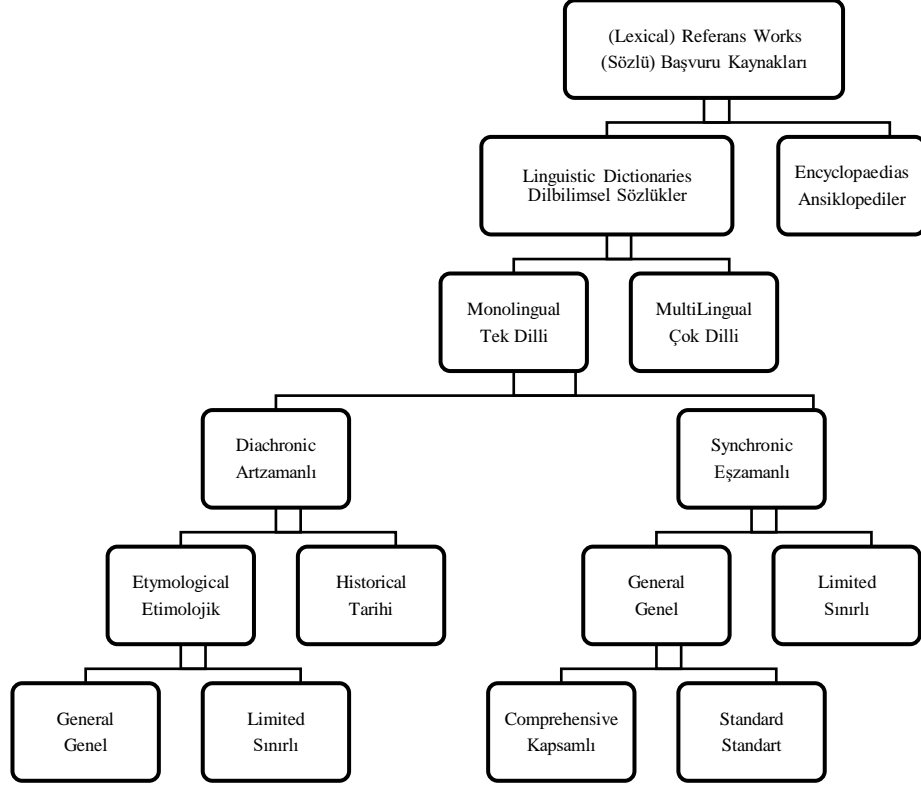
Sözlükçülük tarihine bakıldığında herkesin ihtiyacına cevap veren “genel sözlük” geçmişinden, gelişen bilgi teknolojileri ile birlikte özelin ihtiyaçlarına cevap veren bir sözlük çeşitliliği zamanına gelmiş bulunuyoruz. Sözlük kullanıcıları olarak sosyal yaşamdaki ve günlük hayattaki farklı ilgi ve ihtiyaçlarımıza cevap veren başvuru kaynaklarına ve özel alan sözlüklerine her zamankinden daha fazla ihtiyaç duyuyoruz. Bu anlamda sözlük kullanıcıları olarak sözlüğün planlama sürecinde artık daha etkili olabiliyor ve sözlük yapımında *sözlük yapıcının* (dictionary maker) kararlarını da etkileyebiliyoruz.

Sözlüğün türü, sözlüğün kullanılabilirliğini etkileyen önemli bir durumdur. Özellikle de özel alan sözlüklerinin kullanılabilirliği türleri ile ilişkilidir. Atkins ve Rundell’a göre sözlük kullanıcıları, sözlüğün planlanması sürecinde önemli bir rol oynamaktadır (2008: 17).

Sözlük tipolojilerinin temel amacı, potansiyel sözlük kullanıcılarına bir dizi ayırt edici özelliğe dayanarak mevcut sözlüklerin sınıflandırılmasını sağlamaktır (Swanepoel, 2003:45). Bu anlamda özellikle Batıda sözlük tipolojileri üzerine birçok sınıflandırma yapılmıştır.

21. yy. sözlükbiliminin önemli isimlerinden birisi olan Zgusta (1971) sözlükleri aşağıdaki gibi sınıflandırır:

Şema 1. Zgusta Sözlük Tipolojisi

Bir başka sınıflandırma da Baskın (2012:394-400)'a aittir:

Tablo 4. Baskın (2012:394-400) 'a Göre Sözlük Sınıflandırması

Sözlükte kullanılan dil sayısı bakımından sözlükler	a. Tek dilli sözlükler, b. İki dilli sözlükler, c. Üç ve daha çok dilli sözlükler
Maddelerin sıralanışına göre sözlükler	a. Alfabetik sözlükler: a. 1. Madde başının ilk harfinden itibaren alfabetik olarak dizilen sözlükler, a. 2. Madde başının son harfinden itibaren alfabetik olarak dizilen sözlükler (tersine sözlükler) b. Tematik sözlükler, b. 1. Tematik-alfabetik b. 2. Tematik-düzensiz
Kapsamı bakımından sözlükler	a. Genel sözlükler, b. Lehçe / ağız sözlükleri, c. Dilin belli bir alanını kapsayan sözlükler (eş anlamlı kelimeler, argo kelimeler, yabancı kelimeler, deyimler, atasözleri vb.), d. Kullanıcıya göre sınırlandırılmış sözlükler (ilköğretim sözlükleri, lise sözlükleri, yetişkin sözlükleri vb.), e. Belli bir bilim dalı ya da sanat alanına ait terim sözlükleri, f. Belli bir yazar ya da metin ile sınırlandırılmış sözlükler, g. Belli bir dönemi ele alan tarihsel sözlükler.
Boyutuna göre sözlükler	a. Standart ölçülerdeki sözlükler, b. Söz varlığı sınırlandırılmış küçük sözlükler, c. Fasikül sözlükler, d. Cep sözlükleri, e. Özel biçimli sözlükler (DVD, web tabanlı veya özel baskı sözlükler vb.).
Yayımlanma biçimine göre sözlükler	a. El yazması biçimindeki sözlükler, b. Matbu sözlükler, c. e-kitap biçimindeki sözlükler, d. Çevrim içi (on-line) sözlükler, e. Elektronik sözlükler (hesap makinesi biçiminde olan sözlükler, avuç içi sözlükler vb.), f. Taşınabilir (CD-ROM, DVD vb.) sözlükler.
Kullanıcıların durumuna göre sözlükler	a. Dilbilimcilerin veya uzmanların sözlükleri, b. Okur-yazar olan yetişkinlerin sözlükleri, c. Öğrencilerin ana diline ait okul sözlükleri, d. Yabancı dil öğrenenlerin sözlükleri.
Kullanım amacına göre sözlükler	a. Bir kelimenin o dildeki anlamı ve diğer kelimelerle ilişkisini vermek amacıyla hazırlanmış sözlükler, b. Çeviri amaçlı sözlükler, c. Eğitim amaçlı sözlükler, d. Kelimelerin gelişimini incelemek amacıyla hazırlanmış sözlükler, e. Kelimenin kaynağını gösteren sözlükler (etimolojik sözlükler)
Kaynak dil ve hedef dil arasındaki ilişkiye göre sözlükler	a. Tek yönlü sözlükler: Türkçe-Arapça, Türkçe-Türkçe b. Çift yönlü (bidirectional) sözlükler: Türkçe-Arapça/Arapça-Türkçe, c. Çok yönlü sözlükler: Türkçe-Arapça-Farsça/Arapça-Türkçe-Farsça/ Farsça- Türkçe-Arapça/Arapça-Türkçe
Maddelerin açıklanış biçimine göre sözlükler	a. Madde başlarını tanımlayan sözlükler, b. Madde başını tanımlayıp tanıklar sunan sözlükler, c. Madde başını açıklamadan tek sözcükle karşılayan sözlükler (eş anlamlılar, <i>zıt anlamlılar</i> (antonym), iki dilli sözlükler vb. olabilir).
Dil kurallarını açıklaması bakımından sözlükler	a. Dil bilgisi kurallarını açıklamayan sözlükler, b. Dil bilgisi-sözlük biçiminde hazırlanmış sözlükler

Sözlük tiyolojiieri ile ilgili yapılan sınıflandırmalar özneldir. Bütün sözlükler için geçerli olabilecek bir sınıflandırma yapmak güçtür. TL'nin türü ile ilgili tespiti Baskın (2012:394-400)'da ele alınan sözlük sınıflandırma ölçütlerine göre gerçekleştireceğiz.

Buna göre TL:

i. Sözlükte kullanılan dil sayısı bakımından: [c.] Üç dilli bir sözlüktür, bu diller Arapça, Farsça ve Türkçe'dir.

ii. Maddebaşlarının sıralanışı bakımından:

[a.] Alfabetik bir sözlüktür.

[a. 1.] Madde başının ilk harfinden itibaren ilk iki harfe göre sıralanır.

iii. Kapsamı bakımından: [a.] Genel bir sözlüktür.

iv. Boyutuna göre: [a.] Standart ölçülerdeki bir sözlüktür.

v. Yayımlanma biçimine göre: [b.] Matbu bir sözlüktür.

vi. Kullanıcıların durumuna göre: [d.] Yabancı dil öğrenenler için hazırlanmış bir sözlüktür.

vii. Kaynak dil ve hedef dil arasındaki ilişkiye göre: [c.] Çok yönlü bir sözlüktür: Arapça-Türkçe-Farsça/ Farsça-Türkçe-Arapça / Türkçe-Arapça/Farsça

viii. Maddebaşlarının açıklanış biçimine göre:

[a.] Maddebaşını tanımlayan bir sözlüktür.

[b.] Maddebaşını tanımlayıp tanıklar sunan bir sözlüktür.

2.1.1. Çok Dilli Sözlük

2.1.1.1. Tanımı

Sözlük, belirli bir konuşma topluluğunun konuşma alışkanlıklarından derlenen ve yazar tarafından kullanıcının anlayacağı şekilde yorumlanan sosyalleşmiş dilbilimsel biçimlerin sistematik olarak düzenlenmiş bir listesidir (Zgusta 1971: 17). Bununla birlikte sözlükler, sözlük türleri için bir sınıflandırma kriteri olarak kullanılan *yazıldığı dillerin sayısına* göre farklılık gösterebilir. Kaynak dil ile tanımlayıcı dil aynıysa tek dilli ve kaynak ile tanımlayıcı dil farklıysa iki dillidir. (Yong ve Peng, 2007: 24). Dolayısıyla birden çok dile ait söz varlığını ihtiva eden sözlükler çok dilli sözlük adıyla anılır, en çok karşılaşılan türü ise bir dili temel alıp onu başka dildeki karşılıkları ile açıklayanlardır, bu tür sözlükler bir yabancı dilin öğrenilmesinde ve çeviri faaliyetlerinde kullanılır (Aksan, 2007:76). Bu hali ile TL, Arapça'dan Türkçe ve Farsça'ya; Farsça'dan Türkçe ve Arapça'ya ve Türkçe'den Arapça ve Farsça'ya tercüme şeklinde hazırlanmış çok dilli bir sözlüktür.

2.1.1.2. Yazılış Amaçları

Tek dilli, iki dilli ve çok dilli sözlükler yazıldıkları ve de ihtiva ettikleri dil sayıları yanında hedeflenen amaçlar noktasında birbirlerinden farklılıklar arz ederler. Tek dilli bir sözlük diğer sözlük türlerine göre kaynak dildeki maddebaşının daha iyi anlaşılabilmesine fırsat verdiği için öncelikle anadili kullanıcıları için tasarlanmıştır, iki dilli bir sözlük ise kaynak dili daha aktif kullanmaya ve hedef dil eşdeğerlerini sağlayarak kaynak dil metinlerini daha iyi anlamaya yardımcı olur (Yong ve Peng, 2007: 24).

Zgusta'ya göre (1971: 294) çok dilli veya çeviri sözlüklerinin temel amacı, “bir dilin sözlük birimleriyle, başka bir dilin kendi sözcüklerinin anlamlarına eşdeğer olan birimleri” koordine etmektir. Mikroyapısal seviyede bu işlev kaynak dilde bir maddebaşı için bir veya daha fazla çeviri eşdeğeri maddebaşı sağlayarak gerçekleştirilir (Swanepoel, 2003:67).

Mikroyapısal düzeyde çeviri sözlüklerinin (ideal olarak) sağlaması gereken bilgi türleri şunlardır:

- i. Kaynak dilde her sözcük için bir eşdeğer çeviri;

- ii. Kaynak dilin sözlüğünün tam kapsamı;
- iii. Gramer, sözdizimsel ve semantik bilgi;
- iv. Dil değişkesi hakkında bilgi;
- v. Özel isimler;
- vi. Sözcüklere özel bilgiler;
- vii. Yazım konusunda rehberlik;
- viii. Telaffuz konusunda rehberlik.

(Hass 1967 ve Landau 1984:9-10'dan akt. Swanepoel, 2003:67).

Türk-İslam kültüründe sözlükler daha çok Kur'an-ı Kerim'i anlamak ihtiyacından doğmuş, zamanla İslami eserleri ve toplumların birbirlerini tanıma ve anlama ihtiyacına cevap verebilmek amacıyla gelişmiştir. Yavuzarslan (2009:11)'a göre Türk sözlükçülüğünün temelinde Arap sözlükçülüğü vardır, Arap sözlükçülük tarihi Kur'an-ı Kerim ve hadis-i şerifleri doğru bir biçimde anlama düşüncesi ve bu anlamda yapılan çalışmalarla birlikte başlamıştır.

1077 yılında Kaşgarlı Mahmud tarafından yazılan Divân-ı Lügâti't-Türk, sözlükçülük tarihimizin miladıdır. Araplara Türkçe öğretmek amacıyla yazılan bu eseri yine aynı amaçla Memlük Kıpçakçasıyla yazılan sözlükler ve Anadolu sahasında yazılan satır arası Kur'an tercümeleleri takip eder. Osmanlı Devleti'nin son dönemleri birçok dilde sözlüklerin yazıldığı bir zaman dilimi olmuştur. Özellikle de Tanzimat Dönemi ile birlikte Osmanlı coğrafyasında çok sayıda çok dilli sözlük hazırlanmış ve basılmıştır. Bu sözlüklerin büyük bir bölümünü İslami eserleri anlamak amaçlı kaleme alınan Arapça-Türkçe, Farsça-Türkçe ve Arapça-Farsça-Türkçe sözlükler oluşturmaktadır.

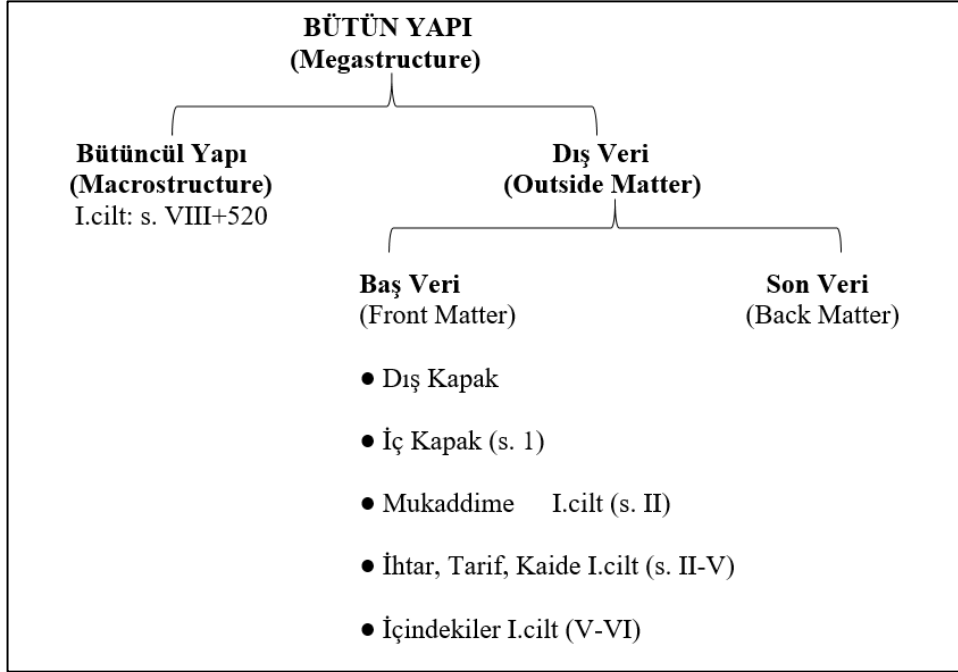
Boz (2013:87) çok dilli sözlüklerin yazılma sebebi ile ilgili olarak bu durumun pratik bir ihtiyaçtan kaynaklandığını söyleyerek bunda hem Arapça hem de Farsça öğrenmek isteyenlere iki ayrı sözlük yerine tek sözlük sunma amacı çok açıktır, der. Sözcük listesinde ikiden fazla dil bulunan sözlüklere çok dilli sözlük denir, ancak bazı sözlükbilimciler çok dilli sözlükleri "iki dilli" sözlük kategorisinde değerlendirir.

2.2. Bütün Yapı (Megastructure)

Sözlüğün ana bileşenleri arasındaki ilişki ve düzen sözlüğün *Bütün Yapısını* oluşturur (Svensen, 2009:379). Bütün yapı sözlükteki tüm bileşenlerin /baş veri (front

matter) , *iç veri* (middle matter), *son veri* (back matter) ve *sözlük metni* (dictionary text)/ düzenlenmiş ve organize edilmiş şeklidir (Yong ve Peng, 2007: 16). TL'nin *bütün yapısına* bakıldığında:

Şema 2. TL'nin Bütün Yapısı

2.3. Bütüncül Yapı (Macrostructure)

Sözlük hazırlayıcılarına ve sözlük kullanıcılarına sözlükte istenilen bilgiye ulaşabilmek için verilen sözcük listesine *bütüncül yapı* denir (Hartmann ve James, 1998:91). Bütüncül yapı esasen bilginin sözlükte nasıl düzenlendiğini ifade eder; birçok uzmanlık sözlüğü sistematik bir sıralama tercih ederken genel sözlükler alfabetik düzen kullanır (Bergenholtz ve Tarp, 1995: 198). Sözlüğün bütüncül yapısının belirlenmesi sözlük hazırlayıcısı için önemli bir karar verme sürecidir, çünkü *bütüncül yapı* seçimi her iki sunum türünün avantaj ve dezavantajlarını göstermesi bakımından önemlidir, bu anlamda sözlüğün tipolojisi ve iyi tanımlanmış bir hedef kullanıcı grubunun ihtiyaç ve referans becerileri *bütüncül yapının* doğasını ve bütüncül yapısal çeşitliliği ve bu çeşitliliğin boyutunu birlikte belirleyecektir (Bowker 2007:157). Bütüncül yapı bir sözlüğün ana bileşenidir, öyle ki sözlüğün zorunlu bir bileşeni olduğu da iddia edilebilir, sözcük listesi olmadan sözlük yok demektir (Svensen, 2009:379).

İlk yaklaşım olan *sistematiik ilke* (systematic principle) sözlükteki maddebaşlarının tematik olarak sıralanmasıdır. İçerik temelli bu sıralama sözdiziminde ve bazen de dillerle ilgili özel amaçlı sözlükler için geçerlidir. Sözlüksel öğeleri alfabetik sıraya göre sunan *alfabetik ilkenin* (alphabetical principle) avantajları açıktır, alfabetik sıralama kullanıcıya doğrudan hitap eder, bu nedenle verimlidir ve kullanımı kolaydır. Maddebaşlarını alfabetik olarak karakterize eden bu sözlüklere *alfabetik sözlük* (alphabetical dictionary) de denir.

TL yazılış amacı ve hedef kitlesi bakımından genel bir sözlüktür. Sözcük listesinde kullanıcılara sunduğu Arapça, Farsça ve Türkçe sözcüklerle birlikte çok dilli genel bir sözlüktür. TL'nin bütüncül yapısına bakıldığında sözcük listesi alfabetik ilke doğrultusunda sözcüklerin ilk iki harfine göre sıralanmıştır. Sözlük hazırlayıcısı her bir dil için aynı alfabeyi kullanmıştır. Sözcük listesinin düzeni ile ilgili olarak da Arap sözlükçülüğünün alfabetik ekol olarak isimlendirilen ve en çok kullanılan yöntemi tercih etmiştir (Alpak, 2006: 50). TL'nin I. cildi ile sınırlı olmak üzere Arapça cetvelde 13 bab vardır. Bu bablardaki maddebaşları ilk iki harfe göre sıralanmıştır. **Tablo 5.**, **Tablo 6.** ve **Tablo 7.**'de Arapça, Farsça ve Türkçe cetvellerindeki bab düzeni ve maddebaşlarının ilk iki harfe göre dizilimi görülmektedir:

Tablo 5. TL 'de Arapça Bab Düzeni

S.	Maddebaşı	Arap Harfli Yazımı	Tanımı	Bab
325	celâlet	جَلَّالَت	Ululuk, azamet, büzürgî .	Arapça cîm (ج) bâbı
329	cemel	جَمَل	Tamam kemalini bulmuş erkek deve, şütür .	Arapça cîm (ج) bâbı
330	cenâhân	جَنَاحَان	İki kanat, iki kol, düper	Arapça cîm (ج) bâbı

Tablo 6. TL 'de Farsça Bab Düzeni

S.	Maddebaşı	Arap Harfli Yazımı	Tanım	Köken ve Bab
455	sidreneşînân	سِدْرَه نَشِينَان	Sidrede oturan melaikeler.	Farsça sîn (س) bâbı
455	serâbîden	سَرَابِدِن	Kuş ötmek, şakşaka .	Farsça sîn (س) bâbı
470	sezâ	سَزَا	Yaraşık, münasip, muvafık, layık olan ve ecir, ceza, mükâfat.	Farsça sîn (س) bâbı

Tablo 7. TL 'de Türkçe Bab Düzeni

S.	Maddebaşı	Arap Harfli Yazımı	Tanım	Köken ve Bab
449	soğan	صوغان	Arabîsi başal , başala , devfuş ; ‘ anşul ve ‘ anşulâ (ada soğanıdır). Fârisîsi piyâzû (bir nevi soğandır).	Türkçe çammeli şâd (ص) bâbı
449	şofa	صنفه	Meşhur, Arabîdir; sahihi şuffa ’dır. İvân (büyük sofadır, cemi ûvn gelir); îvân (cemi îvânât ve evâvîn gelir, ivân gibi büyük sofadır). Fârisîsi besâre , hemhünd .	Türkçe çammeli şâd (ص) bâbı
449	şokaç	صوقاق	Meşhurdur. Arabî-i galattır, sahihi zukağ (‘tır, cemi ezikça gelir); zakile ve zenkâ (daracık sokak). Fârisîsi kûçe .	Türkçe çammeli şâd (ص) bâbı

TL’nin bütüncül yapısı ile ilgili bir başka konu da maddebaşlarının sayfadaki yeri ve düzenidir. Türk sözlükçülük geleneğimize bakıldığında Divân-ı Lügati’t-Türk ile başlayan nesir tarzı sözlük yazımında maddebaşının farklı şekillerde (maddebaşının farklı renkte yazımı, maddebaşının üstüne veya altına çizgi çekilmesi, maddebaşının harekelenmesi veya parantez içinde yazılması vb.) gösterildiği (Örn. Lehcet’l-Lügat, Eser-i Şevket gibi.) sözlüklerimiz mevcuttur.

TL, Osmanlı Devleti’nin son zamanlarında basılan birçok sözlükte (Lügat-ı Remzi, Müntehabât-ı Lügat-ı Osmânî, Lügat-ı Nâci, Burhân-ı Katı, Kamûs-ı Türkî vb.) olduğu gibi maddebaşlarının (Arap alfabesine göre sayfanın sağında) yukarıdan aşağıya doğru alfabetik olarak dizildiği bir sözlüktür, Bu haliyle kullanıcı için daha rahat bir kullanıma sahiptir. TL’de Arapça, Farsça ve Türkçe maddebaşlarının dizilimi **Kesit 7.**’de görülmektedir:

Kesit 7. Bütüncül Yapı (Macrostructure) / Maddebaşı Dizilimi

الدال المضمومة من التركية	الحاء المعجمة من القازسية	السا من العربية
واستركيدش عسر سبسي اجالة مداولة. ندا اولت اطراف فار سبسي كرده سبسي عسر سبسي صعبود فار سبسي تخيز سبسي	كوش و باقره ايندكاري لم تخام وسيد تا جوج مترجوجه قريب بر شهر اديد خلق جمله يهود يد رلر اوفاق كوچك. اينجه صعبيز كا هي احريته هاء علامت كتورب (خنده) دير لير	در زمك. در لوشن صه سنده قو حق ناز و نعمتله و وقاه معيشته خوندك اولوب بر و شليك يوقاري قالدردمن اولن واياغي سبسي يقارون كسنه به انفشك ادا ديود دعا ايلك

Maddebaşları

2.3.1. Maddebaşı Seçimi (Lemma Selection)

Atkins ve Rundell, (2008: 97) sözlüklerin her gün doğmadığını, sıfırdan üretilmelerinin oldukça zor olduğunu ve çoğu “yeni” sözlüğün varlığını bir öncekine borçlu olduğunu söyler. Bugün gelişen bilgi teknolojileri ile birlikte yeni bir sözlük hazırlamak çok zor değildir. Elektronik ortamdaki *veri* (corpus), sözlüğün tipolojisine, amaçlanan işlev ve hacime göre rahatlıkla uyarlanabilmektedir. Tarihsel sözlüklerde ise maddebaşlarının seçilmesinde nasıl bir yol takip edildiğine dair net bilgilere sahip değiliz ancak başvurululan ilk kaynakların genellikle söz varlığına ilişkin olarak hazırlanmış eski koleksiyonlar, eski sözlükler olduğunu söyleyebiliriz.

Sözlükte maddebaşı seçimi sözlüğün hedef kitlesine amaçlanan işlev ve hacmine göre değişiklik gösterir. TL'nin hazırlanmasında ve maddebaşlarının seçilmesinde kendisinden önce yazılmış olan sözlüklerin kaynaklık ettiğini söyleyebiliriz. Nitekim yazar eserin mukaddime bölümünde, sözlüğünü güvenilir ve bilinir birçok kitaptan istifade ederek yazdığını ve yeni başlayan dil öğrencileri için çok açık olmasa da araştırmacılar açısından bâkir bir eser olduğunu söylemektedir.

2.3.1.1. Metinlerarasılık ve Sözlüklerde Metinlerarasılık

Bulut (2018:5)'a göre metinlerarasılık yeni ortaya çıkmış bir kavram değildir; referans noktası yazarlar ve eserler arasındaki ilişkidir, bu ilişki kimi zaman iki üç yazar ve eser kimi zaman da tarihin çok eski zamanlarına kadar gidebilir. Bulut (2018:5) metinlerarasılık yoluyla derlenen malzemenin nitelikli bir metin haline dönüşebilmesi için metin üzerinde gerçekleştirilen işlemlerin estetik duyarlılığa sahip olması gerektiğini söyleyerek metinlerarasılık ile ilgili olarak Neden? Nasıl? Zorunluluk mu? sorularına cevaplar arar. “Neden” sorusuna yazarın doyunluğa, eserin olgunluğa ulaşabilmesi; “nasıl” sorusuna açık veya örtük göndermeler veya doğrudan metnin veya yazarın ismini vererek “zorunluluk mu” sorusuna “Gök kubbede söylenmemiş söz yoktur” klişesinin ontolojik kökeni var mıdır yok mudur, diyerek cevap verir.

Daha çok edebiyat ile ilişkilendirilen bu kavram sözlükbilimde de kendisini göstermiştir. Atkins ve Rundell, (2008: 97)'e göre çoğu “yeni” sözlük varlığını bir öncekine borçludur. Metinlerarasılık farklı metinler arasındaki benzerlikler ve çapraz referanslardır. Sözlükbilim alanında paylaşılan metinlere ait özellikler sözlüklerin

sınıflandırılmasına ve aralarındaki bağlantıların zaman içinde izlenmesine yardımcı olur.

Hiçbir sözlükbilimci işe boş bir sayfa ile başlamaz, altı asırdan daha öncesine uzanan sözlük yapımı geleneğinden hareket eder (Green 1996: 39'dan akt. Jackson, 2002: 27). Bazı sözlükbilimciler bir sözlüğün yeni bir sürümünü yayınlamak için varolan bir sözlüğü gözden geçirip güncellerken, bazıları da daha yenilikçilikçi davranır ve sözlükbilim için yeni yollar açarlar. Sözcük listelerini belirlerken ve hangi tür bilgileri sunacaklarına karar verirken önceki nesil sözlükbilimcilerin çalışmalarından istifade ederler (Jackson, 2002: 27).

2.3.1.1.1. Tercümanü'l-Lügat'ta Metinlerarasılık

Her sözlük daha önce yazılmış olan sözlüklerden önemli oranda izler taşır. Sözlüklerde metinlerarasılık dikkatle incelenmesi gereken bir konudur (Dinçer 2011: 31-39). Hemen hiçbir sözlük tamamıyla özgün değildir. Dolayısıyla dönemin hemen hemen bütün sözlüklerinde daha önce yazılmış sözlüklerden etkilenme ve belirgin izler taşıma durumu TL'de de görülmektedir. Muhammed Nur Doğan, TL'nin Mehmed Esad Efendi tarafından yazılan Lehcetü'l-Lügat (LL) adlı sözlüğün bir muhtasarı olduğunu söyler (TDV Diyanet Ansiklopedisi cilt 11, sayfa 339). Yavuzarslan (2009: 150)'a göre TL, Lehcetü'l-Lügat ve Eser-i Şevket'ten sonra Türkçe sözcüklere yer veren Osmanlı sahası sözlüklerindedir. Sözlükte yer alan Arapça, Farsça maddebaşları ve tanımları J. W. Redhouse'ın düzenlediği Müntehabât-ı Türkiyye (M 1842) ile bu sözlüğün genişletilmiş biçimleri olan (ilaveli) Müntehabât-ı Lügât-ı Osmânî, Lügât-ı Osmânî gibi sözlüklerde yer alan Arapça ve Farsça maddebaşlarının tanımları ve açıklamaları ile benzerlik gösterir, Türkçe söz varlığını ise yazarın kendisi derlemiştir.

Sözlük hazırlayıcıları, sözlüklerini hazırlarken mutlaka kendilerine devredilen bir sözlük mirasından faydalanmışlardır. Nazım bin Muhammed TL'nin "ihtirâm mine'l-kirâm" başlıklı mukaddimesinde TL'nin tertibi ile ilgili olarak, lügat ilminde muteber ve güvenilir olan eserlerden yararlandığını; meşhur, bilinen ve kullanılan Arapça ve Farsça sözcükleri bir araya getirerek eserini üç dil üzere tertip ettiğini ifade etmektedir. Eser ile alakalı yaptığımız araştırmalar neticesinde yazarın "muteber ve güvenilir" ifadeleri ile bahsetmiş olduğu eserlerden ilki Mehmed Esad

Efendi'nin 1216/1801 yılında basılan Lehcetü'l-Lügat isimli sözlüğüdür. **Kesit 8.**'de bütüncül yapısından bir kesit verilen LL, bitki, hayvan, maden ve birçok türde Türkçe ve Türkçeleşmiş sözcükleri maddebaşı olarak almış, bu Türkçe maddebaşlarının tanımlarını, Arapça ve Farsça karşılıklarını sesletimleri ile vermiştir. TL ile LL arasındaki metinlerarası ilişki sadece Türkçe maddebaşlarından ibarettir. Arapça ve Farsça maddebaşları ile ilgili bir metinlerarasılık durumu yoktur.

Öz, "Tarih Boyunca Farsça-Türkçe Sözlükler" adlı Doktora tezinde TL'yi Münteheb, Muhtasar ve Müretteb Sözlükler (Öz, 1996: 99) başlığı altında ele almış ve Lehcetü'l-Lügat'ten:

1. Behcetü'l-Lügat, Mehmet Esad Efendi
2. Zübdetü'l-Lügati'l-Lehce, Moralı Hasan Efendi
3. Tercümânü'l-Lügat, Nazım b. Muhammed
4. Mir'atü'l-Lügat, Mehmet Rıfat
5. Muhtasar-ı Lehcetü'l-Lügat, Ali Kaşif b. İzzet

ismiyle beş muhtasar sözlük türetildiğini ifade etmektedir; ancak TL'nin LL ile ilişkisi sadece Türkçe maddebaşları, tanımları ve Arapça, Farsça eşdeğer karşılıklarının verildiği Türkçe cetvel ile sınırlıdır.

٢٩٥	<p>بوقيدر وسين مهمله نك ضمي نونك سكوني دال مهمله نك فتحى آخرده هـ الله * سنده * قورى بوق عائط بابس معنا سنه ووشين مجيه نك تاء فوقاينه نك ضميرى رامهمله نك سكوني باه موحدنه نك فتحومدى لامك ضم ومدى آخرده عين مجيه الله * شتر بالوغ * دوو بوقيدرووشين مجيه نك تاء فوقاينه نك ضميرى راء مهمله نك سكوني باه فارسيه نك ضمي لامك ضم ومدى. آخرده كاف الله * شتر بلوك * شتر بالوغ كيدر وعين مجيه نك ضم ومدى شين مجيه نك فتحومدى الله * قوشا * خيوان بوقيدرووحتف الف الله * غوش * واخرسته بله تحتاينه زياده سيله * غوشاي * وكافترك فتحيرى آخرده هـ الله * ككه آدم بوقيدر ولامك كسر ومدى نيك فتحى هانك سكوني ككافك ضم ومدى آخرده شين مجيه الله لهمكوش * قولق بوقيدرووهانك فتحومدى آخرده راء مهمله الله * هـار * مطلق بوقيدر * فصل النساء مع الكاف *</p>
بوكك	<p>بوكك عربى حاد مهمله نك فتحى دال مهمله نك سكوني رامهمله نك جيمك فتحيرى آخرده هـ. واقف الله * حدرجه * در وجاه مهمله نك فتحى ميك سكوني لامك جيمك فتحيرى آخرده هـ واقف الله خلميه * زياده بوككدر وفاقك كسرى لامك سكوني آخرده دال مهمله الله * قلد * اب بوككدر وشين مجيه نك كسرى راء مجيه نك سكوني. آخرده راء مهمله الله * شتر * ايجي ترسد بوككدر ووشين مجه نك فتحومدى راء مهمله نك فتحى آخرده هـ الله * غاره * ووزن مز بوروزره انجق اولنه همزه زياده سيله * اغاره * بوككدر وجاه مهمله نك فتحى تاء مثله نك فتحومدى الله * حنا * صحاق * بوككدر وفاك فتحى تاء فوقاينه نك سكوني. آخرده جا مهمله الله * فتح * اونوزر كن اناق برمقارن بوككدر وسين مهمله نك فتحى حاء مهمله نك سكوني. آخرده لام الله * سحل * اب بوككدر وعين مهمله نك فتحى باه موحدنه نك سكوني. آخرده لام الله * صل * سحل كيدر وفاك فتحى تاء فوقاينه نك سكوني. آخرده لام الله فئل * مطلقا بوككدر وهمزه نك فتحى راء مهمله نك سكوني. آخرده ميم الله * ارم * ايجي قى بوككدر ووزن مز بوروزره راء مهمله نك سكوني. آخرده صاج قلى بوككه اطلاق اولنور وهمزه نك كسرى بايموحدنه نك سكوني رامهمله نك فتحومدى آخرده ميم الله * ابرام * ارم كيدر ولامهمله نك فتحى تاء فوقاينه نك سكوني. آخرده واوله * حنو * كلم واكا بيزر نسنلر ن صحا قارى بوككدر وعين مهمله نك فتحى آخرده باه تحتاينه نك تشديديه * عى * اب وقيل بوككدر وناه فوقاينه نك فتحى عين مهمله نك سكوني واولك كسرى باه تحتاينه نك فتحى آخرده هـ واقف الله * نعويه * عى كيدر ولامك فتحى آخرده باه تحتاينه نك تشديديه الله * لى * نعويه كيدر وعين مهمله نك فتحى سين مهمله نك سكوني آخرده دال مهمله الله * عسد * اب بوككدر * فارسىسي * تاء فوقاينه نك فتحومدى فانك سكوني. يته تاء فوقاينه نك فتحى آخرده نون الله * نافتن * در وينه وزن مز بوروزره اولده برياده سيله * برافتن و برينه در زياده سيله * در نافتن * بوككدر * بوكلمك عربىسي همزه نك كسرى لامك سكوني تاء فوقاينه نك كسرى واولك فتحومدى آخرده همزه الله * التواء * در وهانك ضمي تاء فوقاينه نك ضم ومدى آخرده همزه الله * هتوء * بل بوككدر وناه فوقاينه نك فانك فتحيرى يته تاء فوقاينه نك ضم وتشديديه آخرده لام الله * تفئل * بوكلمكدر * فارسىسي * باه فارسى نك جيم فارسى نك كسرومدلى دال مهمله نك فتحى هانك سكوني شين مجيه نك ضمي دال مهمله نك فتحى آخرده نون الله * بيجيده شدن * در</p>
بوكلمك	<p>بوكلم كه بوكندى دختى د برلر عربىسي عين مجيه نك فتحى آخرده راء مهمله نك تشديديه الله * غر * در وعين مهمله نك ضمي كالك سكوني نونك فتحى آخرده هـ واقف الله * عكته * قارنده سمر اكدن اولان بوكنديدرووطاه مهمله نك كسرى آخرده باه تحتاينه نك تشديديه الله * طى * بوككيدزججى همزه نك فتحى طاه مهمله نك سكوني واولك فتحومدى آخرده همزه الله * اطواء * كلور وميمك فتحى عين مهمله نك سكوني طاه مهمله نك كسرى آخرده فالله * معطف * قمتان ويصديق بوككيدسيدر * فارسىسي</p>
بوكلم	

TL ile LL'nin bütüncül yapısı karşılaştırıldığında (bk. Kesit 9. ve Kesit 10.)

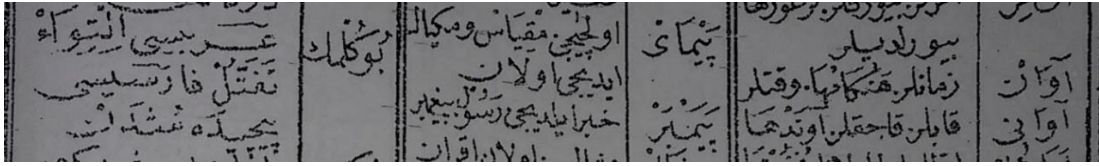
sözlükler arasında belirgin farklılıklar olduğu görülmektedir.

Kesit 9. LL “bükülmek” Maddebaşı Arap Harfli Yazımı

و برینه در زیاد سیله * در تاقن * بو ککدر بو کلمک عربیسی همزه نك كسرى لامك سکونی ناء
فوقایه نك كسرى واو ك فتح ومدى آخرده همزه ايله * التواء * در وهانك ضمی ناء فوقایه نك ضم
ومدی آخرده همزه ايله * هتوء * بل بو کلمک در و ناء فوقایه نك فالك فتحدری ناء فوقایه نك ضم
وتشیدی آخرده لام ايله * تفتل * بو کلمک در * فارسبسی * ناء فارسبسی نك جیم فارسبسی نك كسرومدلری
دال مهمله نك فتحی هانك سکونی شین معجه نك ضمی دال مهمله نك فتحی آخرده نون ايله * پیچیده شدن * در

“Arabîsi hemzenin kesri lâmin sükûnu tâ-i fevkâniyyenin kesri vâvın feth ve meddi ahirde hemze ile **iltivâ**’ (التواء)’dır ve hânın zammı tâ-i fevkâniyyenin zam ve meddi ahirde hemze ile **hütû**’ (هتوء) bel bükülmektir ve tâ-i fevkâniyyenin fânın fethaları yine tâ-i fevkâniyyenin zam ve teşdîdi ahirde lâm ile **teftül** (تفتل) bükülmektir. Fârisîsi bâ-i Fârisîyyenin cîm-i Fârisîyyenin kesr ve medleri dâl-i mühmelenin fethi hânın sükûnu şîn-i mu’cemenin zammı dâl-i mühmelenin fethi ahirde nûn ile **piçide şuden** (پیچیده شدن)’dir.”

Kesit 10. TL “bükülmek” Maddebaşı Arap Harfli Yazımı

“bükülmek” Arabîsi **iltivâ**’, **teftül**. Fârisîsi **piçide şuden**.

Kesit 9.’da LL’de “bükülmek” maddebaşının Arapça ve Farsça eşdeğer karşılıklarında sesletim bilgisi mevcuttur. **Kesit 10.**’da TL’de ise sesletim bilgisi yoktur, LL “bükülmek” maddesindeki Arapça “hütû” eşdeğeri de TL’ye alınmamıştır. Dolayısıyla TL derlenirken Lehcetü’l-Lügat’ten yararlanılmıştır; ancak tamamıyla alıntılanmamıştır.

TL’nin metinlerarasılık ilişkisi içerisinde olduğu ikinci sözlük Müntehabât-ı Lügat-ı Osmâni (MLO)’ dir. MLO ile TL’nin bütüncül yapısı arasında farklılıklar vardır. MLO üç sütundan oluşmaktadır (bk. **Kesit 11.** MLO’nun bütüncül yapısından bir kesit). Arapça ve Farsça maddebaşları müstakil cetveller içerisinde gösterilmemiştir. Alfabetik sıralama gözetilerek Arapça ve Farsça maddebaşları alt

alta gelecek şekilde yazılmıştır. TL ise Arapça, Farsça ve Türkçe maddebaşları üç ayrı cetvelde, onların tanımı ve eşdeğer karşılıkları da yine üç ayrı cetvelde verilmektedir.

Kesit 11. Müntehabât-ı Lügat-i Osmânî Örnek Sayfa

۲۲۳

شهرستان	شیخ الاسلام	شهرستان
علامه افندی	وآرزو زینب بنده اولان کسنه	و پادشاه ق سلطنت حکم
بشیرخان شخیر اختیار اولان	شهوؤ حاضر اولوب کورمه و	اجلال
کسنه لرد ویشلرک بویک	حاضر و موجود اولوب کوزه	شهرزاده پادشاه اختیار اولان
وقبيله نك سيدى اولان کسنه	کورنمک و کوروب مشکله	ذات عالی تبار
شبیخه بمعناه ایضا	شهوؤ شهرلر ایله ماهلر	شهوؤ سوار بولرله شاد و باش
شبیخه شخیر اختیار اولان	شهوؤی اهل شهوت اولان و شهوت	اولان کسنه یا خود بشقه
فوج لوق	منسوب و متعلق اولان	شاهلری کند و سنه کوب
شبیخه بمعناه ایضا	شهری شاهه مناسب اولان	و مطیع قیلش اولان کسنه
شبیخه دلی دیوانه چمن اولان	شهری استنله جگه و آرزو لوق	شهرت فو یون کوزلرینه بکرز
شبیخه دلیله دیوانه لک	اولان	اولان کوزکه پک مقبولد
جنوب	شبهه دینی چو نغز اولنا کسنه	شهرم ذکی ذکا و نلو اولان بسوؤ
شیر ارسلان دینان و شی	شهر شهرتونا مدار اولان	جسارتلوا اولان
حیوان و سود. لک ک دینی	شهرت اغلایان چو شی کی چو	شهرت شاه مات کر شطرنج
حیواندن حاصل اولور	ایچی چیک و صدا و بره رک	او یوننده شاهه هج او نیل چن
شیرانه کتابک بار اولور	صوغنی ایچی و چیک	خانسی قالد یقندن دینلور
ایتمک ایچون جلد لور صغیر	شهرم ذکی ذکا و نلو اولان	شهرت شاهه بر پادشاهکه وقتنه
شیرانه بند شیرانه باغی	شهر موز اولان نسنه چیز	اولان پادشاهلردن زیاده
اولان و شیرانه باغی اولان	شیر طین شیر طین دینلور	قولور و عظمتلوا اوله
شیرانه کتن شیرانه	شیراغ شیوع بولوق ناسر بینه	شهرت شاه شهرت اولان
باغی اولان	بلنوب منشر اولوق	پادشاهه مناسب متعلق
شیرانه ارسلان متعلق	شیرام شامه لرسپاه لکه لر	اولان و پادشاه ق سلطنت
و مناسب اولان	خالر بنلر	شهرت شهرت
شیران ارسلان	شیرامات بمعناه ایضا	شهرت شهرت شاه نشین دینان
ارسلان بچیسى	شیرامه اوغور سزلق علم میند	شهرت چیمسى
شیرخوار سود ایله	شیر اسن اولان بر و ایچی	شهرت شهرت استکلر رزور
بسلطان. سودامر	اشاغی اولان	شهرت پادشاهه لایق اولان
اولان	شیر صاج و صقال آغزوق	نسنه ک کند و جنس نکه اعلایه
شیرخواره بمعناه ایضا	شیرانه ایله صولک کجه سنه	اولور
شیرخوره بمعناه ایضا	و عروسه ذفاف کجه سنه	شیران شهرتی غالب اولان کسنه
شیرخوره بمعناه ایضا	لیله شیرانه دینلور	شیرانی بمعناه ایضا و شهوت
شیرخوره بمعناه ایضا	شیرانه صاج و صقال آغزوق	متعلق اولان
شیرداز سود و بر	شیر اختیار و فوج مش اولان	شهرت بر نسنه سو و با کامیل
اولان سودلو	آدم و بر قبيله نکه سینه اولان	و رغبت ایتمک و محبوبه ایچون
اولان	آدم و درویشلرک بویک اولان	استک و اشتها ایتمک
شیردان فو یونک	ذات	شهرت انگیز بر کسنه نکه قوت
اعضای باطن سند	شیر الاسلام دولت علی عیالی	شیرانه سنی شهرت ایچی اولان
	بینند و شهرت بولک اولان	شهرت شهرت نفسک استکلر

Sözlükte aslolan derlemdir ve MLO ile TL'nin derlemleri arasındaki metinlerarasılık açıkça görülebilir (bk. Tablo 8. ve Tablo 9).

Tablo 8. MLO-TL Arapça Metinlerarasılık.

S.	Maddebaşı	Arap Harfli Yazımı	MLO ve TL'de Karşılıklar	Sözlük
223	şuhûr	شُهُور	Şehrler, aylar, mâhlar.	MLO
519	şuhûr	شُهُور	Şehrler, aylar, mâhhâ .	TL
223	şehîr	شَهِير	Şöhretli, nâmdâr olan.	MLO
519	şehîr	شَهِير	Şöhretli olan, nâmdâr .	TL
223	şehîk	شَهِيق	Ağlayan çocuk gibi hıçkırıp içini çekmek ve seda vererek soluğunu içeri çekmek.	MLO
519	şehîk	شَهِيق	Ağlayan çocuk gibi hıçkırıp içini çekmek, bâng-ı nerm kerden .	TL
223	şeyâfîn	شَيطَان	Şeytanlar, dîvler.	MLO
519	şeyâfîn	شَيطَان	Şeytanlar, dîvân .	TL
223	şeyb	شَيْب	Saç ve sakal ağarmak.	MLO
519	şeyb	شَيْب	Saç ve sakal ağarmak, ihtiyarlık, sepid şoden mûy .	TL

Tablo 9. MLO-TL Farsça Metinlerarasılık

S.	Maddebaşı	Arap Harfli Yazımı	MLO ve TL'de Metinlerarasılık	Sözlük
223	şehzade	شَهْزَادَه	Padişah oğlu olan zat, âl-i tebâr.	MLO
516	şehzade	شَهْزَادَه	Padişah oğlu olan zat, âl-i tebâr, veledü's- sultân .	TL
223	şehla	شَهْلَا	Koyun gözlerine benzer olan göz ki pek makbuldür.	MLO
516	şehla	شَهْلَا	Eğri bakışlı olan göz, aşvel ve koyun gözlerine benzer olan göz ki pek makbuldür, şehlâ'î .	TL
223	şîr	شَيْر	Aslan denilen vahşi hayvan ve süt, leben ki dişi hayvandan hasil olur.	MLO
517	şîr	شَيْر	Arslan denilen vahşi hayvan, esed ve süt, leben ki dişi hayvandan hasil olur.	TL
223	şeydâ	شَيْدَا	Deli, divane, mecnun olan.	MLO
517	şeydâ	شَيْدَا	Deli, divane olan, mecnun .	TL

TL ile LL arasındaki metinlerarasılık ilişkisinin Fethalı bâ bâbında (*Bâbu'l-bâ'u'l-meftûha*) ilk iki harfi (b) ve (k) olan sözcük listesine nasıl yansıdığı **Tablo 10.**'da görülmektedir:

Tablo 10. LL-TL Türkçe Sözcük Listesi Karşılaştırması.

Sözlük	Dil	Maddebaşları
LL	Türkçe	baçır, baçkal, baçkam, baçla, baçlava, baçmak, baçmak, baçraç, baçtırmak.
TL	Türkçe	baçkal, baçla, baçkam, baçlava, baçraç, baçır, baçmak, baçıcı, baçar, baçtı, baç demek, baçma.

TL’de LL’den farklı olarak “**bağıcı, bağar, bağı, bağ demek, bağma**” maddebaşlarına yer verilmiş ve böylece sözcük listesi artırılmıştır.

Şüphesiz ki metinlerarasılık yazara, metne ve metnin muhatabı olan sözlük kullanıcılarına doğrudan kazanç sağlayacaktır. Kendisinden önce yazılan sözlüklerden hareket ederek eserini hazırlayan sözlük yazarı sözlüğünün kalitesini ve farklılığını gösterebilmek için metinlerarasılığı bir karşılaştırma ölçütü olarak kullanabilmekte ve malzeme derleme ve delil gösterme noktasında daha hızlı hareket edebilmektedir. **Kesit 8.** ve **Kesit 9.**’da Türkçe “**bükülmek**” maddebaşının LL’de TL’deki yazımına bakıldığında TL’nin LL’ye göre metin hacimi olarak daha az yer işgal ettiğini, her bir dil için farklı sütunlar oluşturarak daha kolay bir kullanıma sahip olduğunu, maddebaşı ve onun tanımına ulaşmak noktasında daha kullanışlı olduğunu söylemek mümkündür. Ayrıca TL’de Türkçe “**bükülmek**” maddebaşının Arapça karşılıkları verilerek iki dilli, Farişîsi ibaresiyle Farsçasının verilmesi TL’yi üç dilli bir sözlük haline de getirmiştir. Metinlerarasılığın metne katkısı anlamında bakıldığında TL’nin sözcük listesini sunuş biçimi aranılan bilgiye daha kolay ulaşmayı sağlamış üç dilli yapısı ise kullanıcılara daha fazla dil seçeneği sunmuş, sözcüğün Arapça ve Farsçasına ulaşmak isteyen okurun ihtiyacını karşılanmıştır.

Jackson (2002: 27)’ de “ Sözlük Savaşları” başlığı altında Joseph Worcester’in 1830’da Noah Webster’in *American Dictionary* adlı sözlüğünü kısaltıp yeni maddebaşları ile birlikte yazım ve sesletim gibi yeni özellikler ekleyerek *Comprehensive Pronouncing and Explanatory Dictionary* adıyla kendi sözlüğünü yayımladığını ifade etmiş, Worcester’in bu sözlüğünün zamanla Webster’in sözlüğüne ciddi rakip olması üzerine Webster’in Worcester’i intihalle suçlayarak konu ile ilgili bir makale yazdığı bilgisini paylaşmıştır. Buradan hareketle sözlüklerde metinlerarasılığın sınırı nedir? Sözlüklerde “metinlerarasılık” argümanları (maddebaşı, yazım, sesletim, tanım, örnek vb.) nelerdir? Bir sözlük bir başka sözlükten ne kadar etkilenebilir? Buna benzer soruların cevabı verebilecek çalışmalara ihtiyaç vardır.

Tanzimat dönemi Osmanlı sözlükçülüğünde sözlük yazarları arasında, İngiliz sözlük yazarları arasındaki intihal suçlamalarına benzer iddiaların yaşanıp yaşanmadığına dair elimizde herhangi bir bilgi mevcut değildir.

Maddebaşları sözcüğün ilk iki harflerine göre sıralanan MLO ve TL’de metinlerlerarasılık ilişkisinin Arapça ve Farsça sözcük listelerinde ilk iki harfi râ (ر) ve şîn (ش) olan maddebaşlarına nasıl yansıdığı **Tablo 11.** ve **Tablo 12.**’de görülebilir:

Tablo 11. *MLO-TL Arapça Sözcük Listesi Karşılaştırması.*

Sözlük	Dil	Maddebaşları
MLO	Arapça	ruşâ, rişâ, reşâd, reşâş, raşh, reşahât, reşha, rüşt, rüşvet, ruşay, reşit,
TL	Arapça	ruşâ, rişâ, reşâd, reşâş, raşh, reşahât, reşha, rüşt, rüşvet, ruşay, reşit,

Tablo 11.’de görüldüğü üzere TL, MLO’daki ilk iki harfi râ (ر) ve şîn (ش) olan maddebaşlarının tamamını sözcük listesine almıştır.

Tablo 12. *MLO-TL Arapça Sözcük Listesi Karşılaştırması.*

Sözlük	Dil	Maddebaşları
MLO	Farsça	rişte, reşhapâş, reşharîz, reşk, reşkâver, reşkhûr, reşkîn, rişvethûr,
TL	Farsça	rišten, rişte, reşhapâş, reşharîz, reşk, reşkâver, reşkhûr, reşkîn, reşmîz, rişvethûr

Tablo 11.’de MLO-TL Arapça sözcük listelerinin birebir aynı maddebaşlarından oluşurken **Tablo 12.**’de ise TL’nin MLO’daki ilk iki harfi râ (ر) ve şîn (ش) olan maddebaşlarının tamamını aldığını ve ek olarak “**rišten** ve **reşmîz**” maddebaşlarına da yer verdiği görülür.

İlk iki harfi dâl (د) ve mîm (م) olan maddebaşlarına bakıldığında (bk. **Tablo 13.** ve **14.**):

Tablo 13. *MLO-TL Arapça Sözcük Listesi Karşılaştırması.*

Sözlük	Dil	Maddebaşları
MLO	Arapça	dem, demâ, dimâ’, dimâse(t), damar, dimâğ, deme’ân, dem’a(t), dimn, dimne(t), dümû’, demevî.
TL	Arapça	dem, demâ, dimâ’, dimâse(t), damar, dimâğ, deme’ân, dem’a(t), dimn, dimne(t), dümû’, demevî.

Arapça sözcük listesindeki maddebaşlarının birebir aynı olduğu görülür.

Tablo 14. *MLO-TL Farsça Sözcük Listesi Karşılaştırması.*

Sözlük	Dil	Maddebaşları
MLO	Farsça	düm, demâdem, demâğ, demâme, demân, dembâz, dembâzî, dembedem, dembestegî, dembeste, dümdâr, demdeme, demsâz, demsâzî, demsân, demkeş, demîde.
TL	Farsça	dem, düm, demâ, demâbur, demâdem, demâr, demâr âvarden, damak, (dimâğ), demâme, demân, dembâz, dembâzî, dümbâl, dembedem, dembestegî, dembeste, demçâr, dümçe, dümdâr, demdeme, demzedem,

		demsâz, demsâzî, demsân, dümsîce, demgâh, dümkâv, dümkürk, demgirifte, demkeş, demgeh, demlâbe, demendân, demende, dimne, demvâpesîn, demûr, deme, demîden, demîde.
--	--	---

TL’de MLO’daki maddebaşlarına ilave olarak (dem, demâ, demâbur, demâr, demâr âvarden, (dimâğ), dümbâl, demçâr, dümçe, demzedden, dümsîce, demgâh, dümkâv, dümkürk, demgirifte, demgeh, demlâbe, demendân, demende, dimne, demvâpesîn, demûr, deme, demîden) 24 maddebaşının daha eklendiğini böylece daha büyük bir sözcük listesi oluşturulduğu görülüyor. Buradan TL’nin Farsça sözcük listesine MLO dışında başka sözlük veya sözlüklerden maddebaşı almış olabileceğini söylemek mümkündür.

MLO’dan alınan Arapça maddebaşı, bu maddebaşının Türkçe tanımı ve tanımın hemen ardından Farsça eşdeğer karşılığının verilmesi (Arapça maddebaşı+Türkçe tanım+Farsça eşdeğer karşılık) TL’yi sahip olduğu dil sayısı ve kelime serveti bakımından zenginleştirmiş, iki dilli olan sözlük üç dilli hale getirilmiştir (bk. **Tablo 15.**).

Tablo 15. MLO-TL Arapça Metinlerarasılık ve TL’nin Çok Dilli Oluşu

Sayfa	Maddebaşı	Arap Harfli Yazımı	MLO ve TL’de Karşılıklar	Sözlük
223	şehîr	شهر	Şöhretli, nâmdâr olan.	MLO
519	şehîr	شهر	Şöhretli olan, nâmdâr .	TL
223	şehîk	شهيق	Ağlayan çocuk gibi hıçkırıp içini çekmek ve seda vererek soluğunu içeri çekmek.	MLO
519	şehîk	شهيق	Ağlayan çocuk gibi hıçkırıp içini çekmek, bâng-ı nerm kerdn .	TL
223	şeyâfîn	شياطين	Şeytanlar, dîvler.	MLO
519	şeyâfîn	شياطين	Şeytanlar, dîvân .	TL
223	şeyb	شيب	Saç ve sakal ağarmak.	MLO
519	şeyb	شيب	Saç ve sakal ağarmak, ihtiyarlık, sepid şoden mûy .	TL

TL’nin metinlerarasılık ilişkisi ile çok dilli bir sözlük şeklini alması Farsça cetvel için (Farsça maddebaşı+Türkçe tanım+Arapça eşdeğer karşılık) de geçerli bir durumdur (bk. **Tablo 16.**).

Tablo 16. MLO-TL Farsça Metinlerarasılık ve TL’nin Çok Dilli Oluşu

S.	Maddebaşı	Arap Harfli	MLO ve TL’de Karşılıklar	Sözlük
223	şehzade	شهرزاده	Padişah oğlu olan zat, âl-i tebâr.	MLO

516	şehzade	شَهزَادَه	Padişah oğlu olan zat, âl-i tebâr, veledü's-sultân .	TL
223	şehla	شَهْلَا	Koyun gözlerine benzer olan göz ki pek makbuldür.	MLO
516	şehla	شَهْلَا	Eğri bakışlı olan göz, aşvel ve koyun gözlerine benzer olan göz ki pek makbuldür, şehlâ 'î.	TL
348	deryâb	دَرْيَابُ	Akıl, dirayet, zekâvet, zihin	MLO
348	deryâb	دَرْيَابُ	Akıl, dirayet , zekâvet, zihin ve “anla, fehim eyle” manasına ve “meded ve muavenet eyle” ve deniz derya ve “tedarik eyle” ve yâften lafzından sîga-i emirdir “bul” manasına gerek mahsûsen olsun gerek manen olsun.	TL

TL-MLO metinlerarasılık ilişkisine bakıldığında ise TL'nin Arapça ve Farsça sözcükleri farklı sütunlarda işlemesi TL'ye pratiklik kazandırmış, Türkçe maddebaşının Farsçasının verilmesi ise TL'nin kıymetini bir kat daha artırmıştır. Maddebaşına ulaşma ve sözlüğü kullanmadaki kolaylık ve Farsça karşılıkların verilmesi metinlerarasılığın metne ve sözlük kullanıcılarına katkısı olarak değerlendirilebilir.

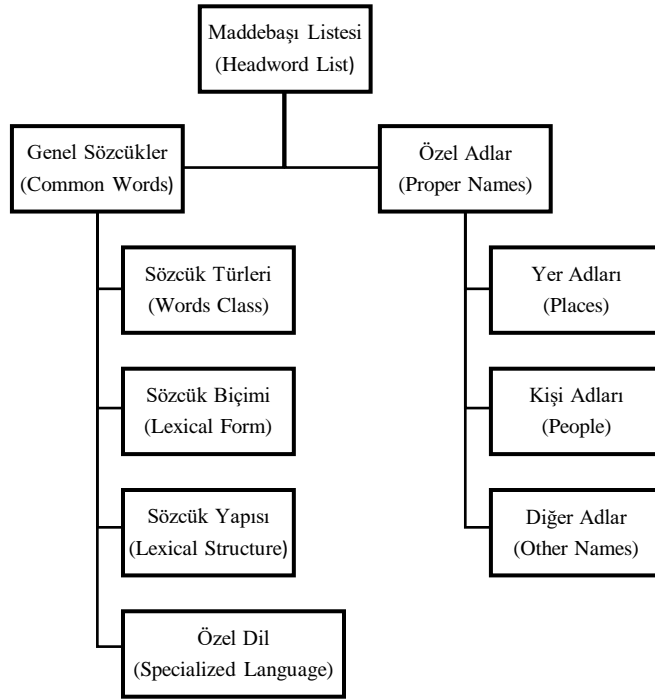
2.3.1.2. Maddebaşı ve Maddebaşı Türleri

Sözlük hazırlayıcı bir sözlüğün derlenmesinden önce sözlüğe dâhil edilecek ve işlenecek sözlüksel öğelerin (maddebaşları) seçimi için ölçütlerini belirlemeli ve bir sözlük planı tasarlamalıdır; belirlenen bu öğeler bütün yapıya sözlükbirim işaretleri olarak girilir ve sözlüğün ana unsurları haline gelir (Gouws, 2003:38).

Atkins ve Rundell (2008:178)'de sözlük kullanıcılarının beklentilerinin yüksek olduğunu, sözlüğü eline alan hemen herkesin aradığı sözcüğe ulaşacağını düşündüğünü, ulaşamadığını söylemenin ne kadar sinir bozucu bir durum olduğunu ifade ettikten sonra hiçbir sözlüğün herkesin isteğine cevap veremeyeceğini dolayısıyla bir sözlüğe neyin dâhil edileceğine ve neyin hariç tutulacağına ilişkin kararların kritik önem taşıdığını söyler ve maddebaşı seçiminde dikkat edilmesi gereken özellikleri **Şema 3.**'te verildiği şekliyle sınıflandırır:

Şema 3. *Atkins ve Rundel (2008:178) 'e Göre Maddebaşı Tercihleri*

TL'nin I. cildi ile sınırlı çalışmamızda Arapça 8731, Farsça 7877, Türkçe 2657 olmak üzere toplam 19259 maddebaşının seçimi ve sözcüklerin türleri ile ilgili bilgiler 2.3.1.2.1. ve 2.3.1.2.2.'de ayrıntılı olarak verilecektir.

2.3.1.2.1. Sözcükbiçimlerin Maddebaşı Yapılması

Bir dilin sözcüklerinin farklı *sözcükbiçimlerini* (lexical form) sözlüklerde maddebaşı yapmak olası bir durum değildir; çünkü sözcükler dilde kullanıldıkları yere, duruma ve zamana göre farklı biçimler alırlar. Dolayısıyla bir sözcüğün farklı biçimlerini çekirdeğe/köke indirgemeye ihtiyaç vardır. Bu durum temelde aynı anlama sahip olan fakat farklı biçimbirimler edinmiş sözcükleri (adları tekil, eylemleri master biçimi ile) sözlüklere uyarlamaktır, bu durum *sözlükselleşme* (lemmatization) olarak ifade edilir.

TL, Arapça, Farsça ve Türkçe sözcük listesine sahip çok dilli bir sözlüktür. İhtiva ettiği bu üç dile ait *sözcükbirimlerin* (canonical form) maddebaşı olarak kullanımı noktasında belirli farklılık vardır.

Arapça Maddebaşları

Arapça sözcük listesindeki isimlerin çokluk biçimleri TL’de ekseriyetle maddebaşı olarak kullanılmıştır. Bu duruma gerekçe olarak Arapça’nın bükümlü bir dil olması, yeni sözcük türetirken ve var olan sözcüğü cümlede farklı görevlerde kullanırken çekimlenerek yeni bir biçime sahip olması söylenebilir. **Tablo 17.**’de Arapça çokluk isimlerin sözcük listesinde maddebaşı olarak kullanıldığını örnekler:

Tablo 17. *Arapça Çokluk İsimleri Maddebaşı Örnekleri.*

Arapça Çokluk Biçimi	Arapça Çokluk Örnekleri
Tesniye (eyn)	bahreyn, şaşaleyn, cânibeyn, cenâheyn, harameyn, dâreyn, , zülvecheyn, raḥateyn, zevceyn, sıbteyn, sa‘deyn
Cem-i müzekker (în)	eḥâsîn, âḥîrîn, erâkîn, esâtîn, efânîn, mü‘minîn, evvelîn, berâhîn, besâtîn, ḥavâtîn, devâvîn, râsiḥîn, riyâḥîn, sâbîḳîn, siccîn, sekâkîn, selâtîn, sinîn, şe‘âbîn, şevâhîn, şeyâtîn.
Cem-i müzekker (ûn)	benûn, tâbî‘ûn, ḥuşûn, ḥavâriyyûn, duyûn, ruhûn, sücûn, sünûn, şücûn, şü‘ûn
Cem-i müennes sâlim (ât)	ebyât, edevât, arazât, irhâşât, eşvât, âfât, aqvât, âlât, emvât, ümmehât, evkât, âyât, berekât, beravât, beriyyât, buḡât, bükât, beliyyât, benât, tâyîdât, taḥiyyât, türâhhât, tesbîḥât, teşârifât, ta‘yinât, tehiyyât, şeyyibât, cüz‘iyyât, celessât, cemâdât, cemerât, cüvârişât, cihât, hâcât, ḥâfât, hâlât, ḥabbât, ḥubûbât, ḥucurât, ḥudât, ḥadeşât, ḥarekât, ḥurumât, ḥasenât, ḥüsniyyât, ḥaşviyyât, ḥazarât, ḥulviyyât, ḥumât, ḥatemât, ḥidemât, ḥarâbât, ḥurâfât, ḥaṭarât, ḥuṭuvât, ḥimâlât, ḥayâlât, ḥayrât, derecât, derekât, du‘ât, dühât, diyât, rec‘ât, rüsûmât, reşahât, rükebât, zellât, zünnât, zevcât, sâbîḥât, sâbîḳât, sâḥât, sâdât, sâ‘ât, sebzevât, siccilât, süfliyyât, sekerât, sekenât, simât, semâvât, şürafât, şu‘a‘ât, şefevât, şehvât, şü‘ûnât.
Cem-i mükesser (ef‘âl, fu‘ûl, fu‘ul, fu‘al, fi‘al, fi‘âl, fu‘‘âl, fe‘ale, fe‘â‘il, fevâ‘il, fevâ‘îl, efâ‘il, ef‘ilâ, ef‘ile, tefâ‘îl, ef‘ul)	ef‘âl: ebdân, ebrâc, eşkâl, esvâb, eb‘âd, ebzâr, ebkâr, ebnâ‘. / fu‘ûl: buṭûn, benûn, ḥuşûn, duyûn, ruhûn, sücûn, sünûn, şücûn, şü‘ûn. / fu‘ul, fu‘al, fi‘al: süfun, süver. / fi‘âl: cibâl, rical. / fu‘‘âl: tüccâr. / fe‘ale: ulemâ, şu‘arâ, cühelâ, şühedâ. / fe‘â‘il: resâ‘il. / fevâ‘il: erâzil. / fevâ‘îl: efâ‘îl: eḥâbiş, eḥâdiş, ekâbir / ef‘ilâ: enbiya, evliya, ezkiyâ‘. / ef‘ile: esliḥa, elsine, ecvibe, ezminet. / tefâ‘îl: teşâvîr, terâküb, tekâlîf. / ef‘ul: encüm.

Farsça Maddebaşları

Farsça sözcük listesindeki isim olan Farsça maddebaşları ekseriyetle teklik biçimleriyle verilmiş, bununla birlikte biçimbirim almış birkaç isim ve şahıs zamirleri maddebaşı yapılmıştır.

Farsça'da canlıları gösteren isimlerin sonuna “ân”, cansızları gösteren isimlerin sonuna “hâ” eki getirilerek çokluk yapılır. Fakat bu kesin bir kural değildir, çokluk eklerinin birbirinin yerinde kullanıldığı da olur. Farsça sözcük listesindeki isimlerin “ân” (أَنْ) ve “hâ” (هَآ) eklerini almış çokluk biçimleri TL’de maddebaşı yapılmamıştır.

Farsça sözcük listesinde hal eki /(+i yükleme hali “râ” رآ), (+e yönelme hali “be” به , ب), (+de bulunma hali “der” در), (+den ayrılma hali “ez” از)/ ve vasıta hali eki (+ile “bâ” با) almış sınırlı sayıda Farsça maddebaşı da vardır (bk. **Tablo 18., 19., 20., 21.**).

Tablo 18. “ez” (ز), +den ayrılma hali eki almış maddebaşı

S.	Maddebaşı	Arap Harfli Yazımı	Tanım
12	ez-ân	أَزَّانُ	ez (أَزُّ) ile an (أَنْ)’dan mürekkep kelimedir ki "ondan" manasına, Arabîde minhu (مِنْهُ) ile tabir olunur.
12	ez-tû	أَزُّوْ	ez (أَزُّ) ile tu (تُو)’dan mürekkep kelimedir, "senden" manasına Arabîde minke (مِنْكَ) ile tabir olunur.
13	ez-şumâ	أَزُّشُمَا	ez (أَزُّ) ile şumâ (شُمَا)’dan mürekkep kelimedir, “sizden” manasına, Arabîde minkûm (مِنْكُمْ) ile tabir olunur.
14	ez-û	أَزُّوْ	ez (أَزُّ) ile o (أُو)’dan mürekkep zamîr-i munfasıl-ı gâ’ibdir ondan manasına Arabîde minhu (مِنْهُ) ile tabir olunur.

Tablo 19. “be” (به , ب), +e yönelme hali eki almış maddebaşı.

S.	Maddebaşı	Arap Harfli Yazımı	Tanım
72	(be-ḥilâf)	(بِخِلَافٍ)	Hilaf üzere, aksi olarak.
72	be-ḥod	بِخُودٍ	Yalnız, münferit , hod be-hod, yapayalnız, başlı başına, müstakil ve kendiliğinden manalarında terkiptir.

Tablo 20. “bâ” (بَا), +ile vasıta hali eki almış Maddebaşı

S.	Maddebaşı	Arap Harfli Yazımı	Tanım
44	bâ-ânki	بَاأَنْكِيْه	bâ (بَا) ve ân (أَنْ) ve ki (كِي) harflerinden mürekkep, onunla birlikte demek, Arabîde key ma’ a hâzâ ile tabir olunur.
44	bâ-û	بَاؤْ	Onunla demektir, ma’ahu , hazf-ı hemze ile bâvu dahi derler.

Tablo 21. “der” (در), +de bulunma hali eki almış Maddebaşı

S.	Maddebaşı	Arap Harfli Yazımı	Tanım
339	derpîş	دَر پِش	İleri, ön, önde, öne, kuddâm .
339	derhal	دَر حَال	Anide, o saat, der-akab, fi'l-hâl .
342	der' akab	دَر عَقَب	Akabinde, bilâ-tevaḳḳuf , o saat, anide.
343	derkenar	دَر كَنَار	Kitabın yahut mektubun ve başka kâğıdın asıl yazısında olmayıp kenar yazılmış olan, yazı ve nesnenin kenarında olan, haşiye .

Farsça sözcük listesindeki fiillerin (basit fiil, önekli fiil, birleşik fiil, dönüşlü fiil ve deyim fiil) mastar halleri ile mâzi ve muzâri zaman çekimli maddebaşları **Tablo 22.** ve **Tablo 23.**'te görülmektedir:

Tablo 22. Maddebaşı Fiil Örnekleri

Fiil	S.	Maddebaşı Fiil	Arap Harfli Yazımı	Tanım
Fiil	99	bükeşten	بُكَشْتَن	Öldürmek, imâte , katil ve idam etmek.
Önekli Fiil	81	ber hâsten	بِر حَاسْتَن	Kalkmak, ayağa kalkmak, ḳiyâm .
Birleşik Fiil	486	siyâh kerden	سِيَاه كَرْدَن	Karartmak, siyah etmek, tesvîd .
Dönüşlü Fiil	410	rîş ber-âvarden	رِش بَر آوَرْدَن	Sakallanmak, sakalı gelmek, iltihâk .
Deyim Fiil	375	dûr-nihâden pâ-ezhem	دُور نِهَادَن پَا زَهْم	Apışmak, terahruḥ , yolda kayıp ayağın biri bir tarafa ve biri bir tarafa gitmek.

Tablo 23. Farsça Mâzi ve Muzâri çekimli Maddebaşı Fiil Örnekleri

Fiil	S.	Maddebaşı Fiil	Arap Harfli Yazımı	Tanım
Mastar fiil	275	ḥurâmîden	حُرَامِيدَن	Mastardır, salınmak manasına.
Mastar fiil	511	şinîden	شِينِيدَن	İşitmek, istimâ' , şenîd lafzının mastarıdır.
Fiil-i mâzi	381	dîd	دِيد	“Gördü, ra'â ” manasına fi'l-i mâzîdir.
Fiil-i mâzi	312	ḥûrd	حُورْد	Ḥurden (حُرْدَان) lafzından fi'l-i mâzîdir, yedi, ekele manasına ve rast gelmek, müşâdafa .
Fiil-i muzâri	67	pâyed	پَايِد	Bâyesten lafzından muzâridir, gerek, lazım, muktezi, yelzemü manasına.
Fiil-i muzâri	331	dâned	دَانَد	Dânisten lafzından fi'l-i muzâridir, “bilir” demektir, ya'lemü manasına.

Türkçe Maddebaşları

Türkçe sözcük listesi ile ilgili olarak isim olan Türkçe maddebaşları ekseriyetle teklik biçimleriyle verilmiş, bununla birlikte biçimbirim almış şahıs zamirleri maddebaşı yapılmıştır (bk. **Tablo 24.**).

Tablo 24. TL 'de Farklı Biçimbirimler Almış Zamir Maddebaşı Örnekleri

S.	Maddebaşı	Arap Harfli	Tanım
322	sen	سَنْ	Arabîsi ente . Fârisîsi tû .
322	senden	سَنْدَنْ	Arabîsi minke , 'anke. Fârisîsi ez-tû .
322	senden isterim	سَنْدَنْ اِسْتَرْمُ	Arabîsi eṭlubu minke . Fârisîsi ḥâhem ez-tû .
322	seninle	سَنْكَلَه	Arabîsi ma'ake . Fârisîsi berâberi tû .
322	senin için	سَنْكَ اِسْچُونُ	Arabîsi li eclike . Fârisîsi berâyı tû .
322	sende	سَنْدَه	Arabîsi fike . Fârisîsi der-tû .
323	saña	سَنْكَا	Arabîsi leke . Fârisîsi be-tû .

Aynı durum farklı zaman ekleri ve olumsuzluk eki almış biçimleri ile fiillerde görülür (bk. **Tablo 25.**).

Tablo 25. TL 'de Farklı Biçimbirimler Almış Fiil Maddebaşı Örnekleri.

S.	Maddebaşı	Arap Harfli Yazımı	Tanım
103	bakmak	بَاقَمَقْ	Arabîsi nazar, nazr, nazzâre; taḥdîḳ (ziyade bakmaktır), lemḥa, lemḥ, iltimâḥ (bunlar az bakmaktır). Fârisîsi nigâh kerden, nigâhîden, nigeristen, nigerîden, girânden, nazar kerden.
103	bakar	بَقَارْ	Arabîsi yenzuru. Fârisîsi nigerd.
103	baḳtı	بَاقَدَى	Arabîsi nazara. Fârisîsi nigâh kerd.
103	bak demek	بَاقَدِمَكْ	Arabîsi unzur. Fârisîsi nigâh kün.
118	bildi	بِیْلَدَى	Arabîsi 'alime. Fârisîsi dânist.
118	bilir	بِیْلِیُورْ	Arabîsi ya'lemu. Fârisîsi dâned.
118	bilmek	بِیْلَمَكْ	Arabîsi 'ilm (cemi 'ulûm gelir), becde, başar, ḥubr, şî'r, 'aşr, ma' rife, te'âllüm, ezn, yaḳîn, istîḳân, dirye. Fârisîsi dânişten, bişûlîden.

2.3.1.2.2. Özel Adların Maddebaşı Yapılması

TL’de Arapça, Farsça ve Türkçe sözcük listesinde özel adlar maddebaşı yapılmıştır, ancak bu durum farklılıklar arz etmektedir. TL’nin I. cildi ile sınırlı olmak üzere Arapça cetvelinde maddebaşı olan bir kişi ismi varken, Türkçe cetvellerde maddebaşı yapılmış kişi ismi yoktur. Yine bu iki cetvelde yer adı olan maddebaşı sayısı yok denecek kadar azdır. Farsça cetvel ise özel adların maddebaşı olarak kullanımını noktasında daha zengindir. Arapça ve Farsça sözcük listesindeki maddebaşı olan kişi isimleri için (bk. **Tablo 26.** ve **Tablo 27.**).

Tablo 26. *Arapça Cetvelde Şahıs İsimleri*

S.	Maddebaşı	Arap Harfli	Tanım
422	Zülkarneyn	ذُو الْقَرْنَيْنِ	Eski zaman padişahlarından bir meşhur padişahın lakabıdır.

Tablo 27. *Farsça Cetvelde Şahıs İsimleri*

S.	Maddebaşı	Arap Harfli Yazımı	Tanım
11	Armiyâ	أَرْمِيَا	Benî İsrail peygamberlerinden bir peygamber ism-i şerîfidir.
97	(Baḫlamiyûs)	(بَطْلَمِيُوس)	Bir hekimin ismidir, Mecista-i Kebîr ve Coğrafya ve Kitabü’l-Lehvü’s Semâniyye ve Usturlâb ve Hey’et-i Felekiyye’yi şerh edip ve ilm-i hendeseyi ihraç ederek kavilden fiile getirmiştir.
98	Buḫrât	بُخْرَاطُ	Aklidus oğlu meşhur hekimdir.
181	Câlmûs	جَالْمِيُوسُ	Mana cihetiyle fâ‘ ilü’l-‘ acâyib demektir, bir hekim-i hâzik-i zü-fünûn adıdır ki meşahîr-i hükemânın ahiridir...
206	Çağatay	چَغَتَايُ	Türk padişahlarından bir padişah veyahut bir kabile namıdır.
213	Cem	جَمُّ	İsm-i cinstir, her sultan-ı âl-i şân-ı zü’l-iktidâra Cem ıtlak olunur ve husûsiyle mülûk-ı mâziyeden Cemşîd-nâm padişahın tahfif edip Cem derler.
215	Cemşîd	جَمَشِيدُ	Mülûk-ı mâziyeden meşhur nâmdâr bir padişah, hekim meşrep idi...
222	Çingîr	چِنْغِيْزُ	Moğolân padişahının ismidir.
288	Hüsrev	حُسْرَوُ	Padişah, sultan ve güneş ve her zî-şevket padişaha Hüsrev derler ve i’lâm-ı ricâlden mülûk-ı Acemden Keyhüsrev ki meşhur padişaktır, Feridûn evladından İrh neslinden ve Nûşîrevân oğlu Hüzmüz-i tacdârın oğlu Pervîz’in lakabıdır ki Hüsrev Pervîz’dir, Şîrin ile hikâyesi meşhurdur.

324	Dârâ	دَارَا	Padişah, sultan, Dârâ bir meşhur padişah adı idi ki İskender Zülkarneyn'in ibtidâ-yı zuhûrunda Mısır'a ve nice vilayetlere hükmederdi...
366	Dimne	دَمْنَه	Bir çakal adıdır ve kelile dahi bir çakal adıdır, bunların muhâvere ve münazara ve münakaşa ve müsamerelerine mebnî bir kitap telif olunmuştur...

Arapça, Farsça ve Türkçe sözcük listesinde maddebaşı olan yer adları için (bk. **Tablo 28., 29., 30.**).

Tablo 28. Arapça Sözcük Listesindeki Maddebaşı Yerleşim İsimleri

S.	Maddebaşı	Arap Harfli	Tanım
146	Bahreyn	بَحْرَيْن	İki deniz yani Karadeniz ile Akdeniz yahut iç deniz ile dış deniz ve bir memleket ismidir, düderyâ.

Tablo 29. Farsça Sözcük Listesindeki Maddebaşı Yerleşim Yeri İsimleri

S.	Maddebaşı	Arap Harfli Yazımı	Tanım
41	Îrân	اِيْرَان	Nâm-ı Hûsenk Şah Bin Siyâm ve vilâyet- i Irak ve Fâris ve Azerbaycan ve Horasan memleketleridir ki Feridun Şah büyük oğluna İrec'e vermiş idi, İran ismi ondandır.
44	Bâbil	بَابِل	Vasat-ı Irak-ı Arabda vaki bir şehir ve bir vilayet adıdır. Hârût ve Mârût melekler orada vaki kuyuda mahpus ve mutavakkıftılar
74	Bedahşân	بَدَاخْشَان	Horasan ile Hint serhadî meyânında bir meşhur vilayettir ki orada lal madeni vardır.
142	Tebri'z	تَبْرِيْز	Diyâr-ı İran'da meşhur ve mamur bir memleket yani bir şehir ismidir.
268	Hotan	حَتْن	Meşhur ve maruf memlekettir ki onda gayet bî-misl mahbuplar ve latif ve nazik kumaşlar işlenir ve misk ahusu o diyarda çok olur.
273	Horasan	حَرَّاسَان	Cânib-i meşrik ve vilâyet-i irak ve Fars'ın cânib-i şarkisinde vaki bir azim memleket ve muazzam şehirdir...
293	Hatâ	حَطَا	Meşhur memlekettir, müstakil padişahı vardır, o vilayetlerde bî-nazîr fağfûr âvânî işlenir...
325	Dâru'l beyzâ	دَارُ الْبَيْضَا	Basra şehrinde bir saraydır ki Abdullah bin Zeyyâd bina eylemiştir...
443	(Sabâ)	(سَبَا)	Memleket-i Yemende bir şehri- azîm adıdır, Belkıs'ın tahtgâhı idi.
517	Şiraz	شِيرَاز	Fâris itlak ettikleri memleketin dâru'l-mülkü olan şehrin ismidir.
429	Zengbâr	زَنْجَبَار	Mısır ve Habeş ortasında kara Araplar vilayeti.

Tablo 30. *Türkçe Sözcük Listesindeki Maddebaşı Yerleşim Yeri İsimleri.*

S.	Maddebaşı	Arap Harfli	Tanım
101	Bağdat	بَغْدَاد	Irak'ta meşhur bir şehir ismidir. bağdâd , bağzâz , zevrâ . Fârisîsi bağdâd .

2.3.1.2.3. TL'de Maddebaşı Yapılan Diğer Adlar

TL' nin Arapça, Farsça ve Türkçe sözcük listesinde birçok türde (hayvan isimleri, bitkiler; ağaç, meyve, sebze, tahıl, çiçek isimleri, maden isimleri, insana özgü sıfatlar, meslek isimleri, aletler, yemek isimleri vb.) maddebaşı vardır. TL'de maddebaşı yapılan diğer adlara Türkçe sözcük listesinden bir örnek verilebilir. Öyle ki Türkçe sözcük listesi bir tıbbî bitkiler rehberi gibidir (bk. **Tablo 31**).

Tablo 31. *TL Türkçe Cetvelde Maddebaşı Tıbbî Bitkiler.*

S.	Maddebaşı	Arap Harfli Yazımı	Tanım
33	amberbaris	أَمْبَرِبَارِس	Bir nevi kırmızı çalı yemişidir, kurusundan şerbet ederler. Arabîsi anberbâris , esrâr , berbâris . Fârisîsi zireşk .
102	bağkam	بَقَم	Boya nevinden meşhur ağaçtır. Hindistan'da ve Zengistan'da biter. Yaprığı ceviz yaprağı gibi olur. Kaynatıp suyuyla kızıl boya boyarlar. Arabîsi bağkam , 'andem. Fârisîsi teberhûn , çûbsürh , dârbehâl .

Türkçe sözcük listesinde yer alan bitki maddebaşları şunlardır:

altın otu, afyon, amberbaris, anason, andız, ardıç ağacı, armut, aşbur, at kuyruğu, aşma, ayrık otu, ayva, ayvadana, ayı kulağı, ayı dudu, ayı kulağı, bağkam, bakla, baldıran otu, baldırı kara, bezirkaftûnâ, boy tohumu, boğa diken, bürülce, çam, çam sakızı, şimşir ağacı, çoban değneği, çoban süzeği, çıyan otu, dalağ otu, darı, defne, deve diken, deve tabanı, durağ otu, dut, ebegümeci, ebûcehil karpuzu, eğir, elma, erik, eğrelti, şahtere, gebere, gelincik çiçeği, haşhaş, hardal, hareze, haşır otu, havelân, hurma, hıyarşembe, ılgun ağacı, ısrıgan otu, işfir, iki kardeş kani, incir, it üzümü, iğde yemişi, oğul otu, öksürük otu, pancar, patlıcan, pazu, pelin, pırasa, tere, terementi, topalağ, turp, turunç, ülüfer çiçeği, hünap, üzerlik tohumu, üzüm, zambak, zencefil, zerdeçal, zeytin, zurumba. ravent, rezene, ribâs, safran, sakız, şarımşak, sinirli yaprak, söğüt ağacı, sumak, sütleğen, şıgır kuyruğu, tarhun, teke şakal.

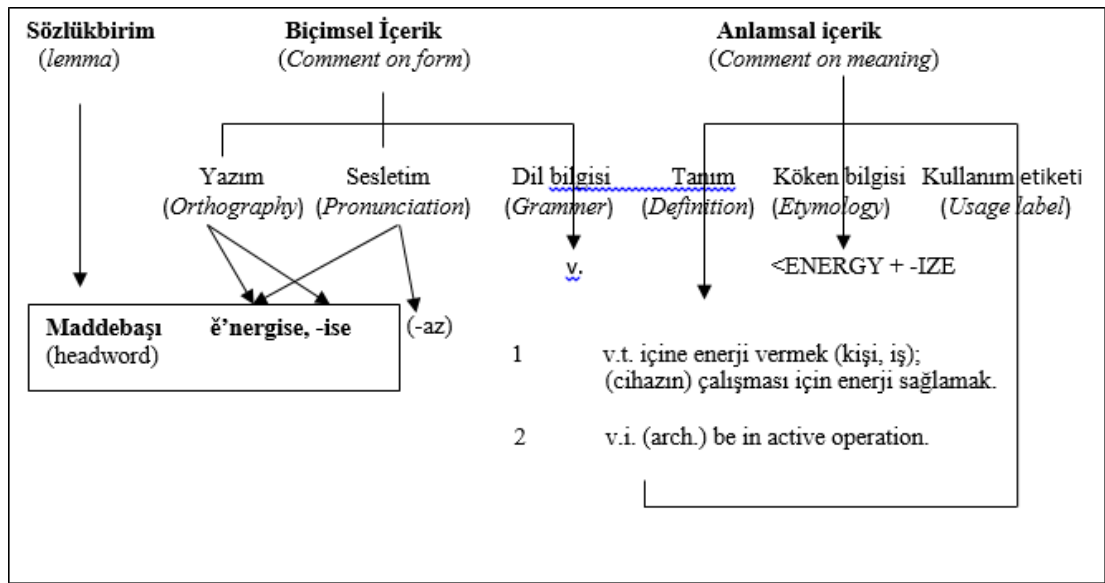

2.4. Parçacıl Yapı (Microstructure, Entry Structure)

Parçacıl yapı, bir maddebaşının yazım, telaffuz, dilbilgisi, tanım, kullanım ve köken bilgisi gibi içeriğinin tümüne verilen isimdir ve bütüncül yapıdan farklı olarak maddebaşının biçimi ve anlamı ile ilgili bilgiler verir (Hartmann ve James, 1998:94).

Hartmann ve James (1998:94)'ten alınan parçacıl yapı şeması Türkçeleştirilerek **Şema 4.**'te verilmiştir.

Şema 4. Parçacıl Yapı Şeması

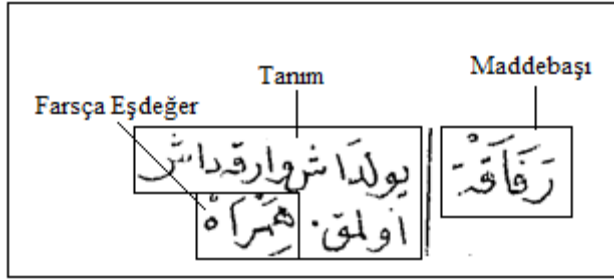
Sözlüklerin parçacıl yapısı tek dilli ve çok dilli olup olmamalarına göre değişir. Tek dilli sözlükler öncelikle anlamla ilgilenme eğilimindedir ve bu nedenle en azından bir tanım ve / veya bazı ansiklopedik bilgi sağlarlar. Çok dilli sözlükler ise tanımdan ziyade eş değer karşılıklar verme eğilimindedirler. Bu sebeptendir ki çok dilli ihtisaslaşmış sözlükler genellikle oldukça basittir, bir veya daha fazla yabancı dile ait sadece terim listelerini ve eşdeğerleri içerirler (Bowker, 2003:158). Çok dilli sözlükler nadiren tanım verseler de bazı çok dilli sözlüklerde belirli kullanım bilgileri sunulur (örneğin, örnekler). İşlenen dil sayısı arttıkça her eşdeğer için daha az bilgi bulunur. Bu nedenle, çok dilli bir sözlük genellikle iki dilli bir sözlükten daha az bilgilendiricidir (Bowker, 2003:159). TL'nin parçacıl yapısına bakıldığında maddebaşlarının biçimi ve anlamı ile ilgili bilgilerin Arapça, Farsça ve Türkçe sözcük listesinde farklılıklar gösterdiği görülmektedir (**bk. Tablo 32., Kesit 12.**)

Tablo 32. TL 'de Arapça “tezvîr” ve “refâkat” Maddebaşlarının Parçacıl Yapısı

Maddebaşı	Arap Harfli Yazımı	Dilbilgisi	Sesletim	Tanım	Farsça Eşdeğer
تَرْوِيرٌ	tezvîr	—	— /hareke	Yalan söylemek, kızb ve hile etmek,	dürûğ kerden
رَفَاةٌ	refâkat	—	— /hareke	Yoldaş ve arkadaş olmak,	hemrâh

TL'nin Arapça sözcük listesinden aldığımız “tezvîr” ve “refâkat” maddebaşlarının parçacıl yapısına bakıldığında tek dilli sözlüklerden farklı olarak parçacıl yapıda köken, dilbilgisel bilgi ve sesletim gibi içeriklerin bulunmadığını görülmektedir. Arapça sözcük listesindeki hiçbir maddebaşının parçacıl yapısında kökene ilişkin bilgi mevcut değildir; bu durumun sebebi maddebaşı sözcüklerin kökenine ait bilginin “*bâbü't-tâ' mine'l-Arabiyye, bâbü'r-râ'î'l-mühmeleti mine'l-Arabiyyeti vb.*” ifadelerle cetvel başında verilmiş olmasıdır.

Kesit 12. Arapça “refâkat” Maddebaşının Parçacıl Yapısı

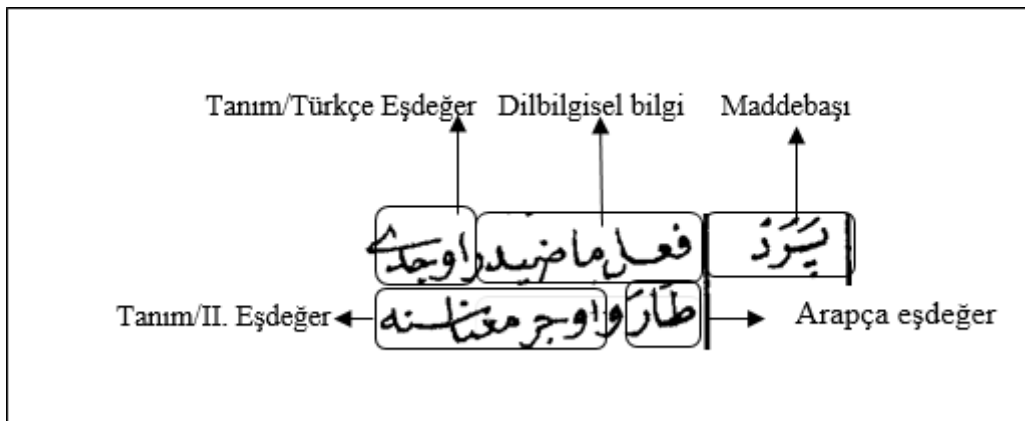
TL'de parçacıl yapıya ait farklı bilgi türleri daha çok Farsça cetvelde görülür. **Tablo 33.**'te “âmeden, huffîden ve pered (perîden fiilinden) fiil/maddebaşları ile “bülent, huşkî ve silf” isim/maddebaşlarının parçacıl yapılarının birbirinden farklı bilgi türleri içerdiği görülmektedir. Yine **Tablo 33.**'te bulunan hiçbir maddebaşının parçacıl yapısında kökene ilişkin bilgi mevcut değildir; bu durumun sebebi maddebaşı sözcüklerin kökenine ait bilginin “*e'l-cîm mine'l-Fârisiyye, e's-sînü'l-mühmeleti mine'l-Fârisiyyeti vb.*” ifadelerle cetvel başında verilmiş olmasıdır. Dilbilgisel bilgi, maddebaşına göre değişmektedir; bazı fiil/maddebaşlarında mastar, fiil-i mâzi, fiil-i muzâri, müstakbel gibi eylemin zamanı ile ilgili bilgilere yer verilmişken sözcük listesinin tümüne ait parçacıl yapıda kalb olmak, hazf olmak, haft olmak, ilhak etmek, tebâdil olmak, tevâhi olmak, tebdîl olmak, takdîm olmak, ziyade etmek, isbat, tekît, nisbet, işbâ-ı damme, sâkıt, imâle, lâhak, edât-ı cem, şaz, istigâse, harf-i nidâ,

mürekkep, ibdal, mu^c ceme, mühmele, mürâdif, müterâdif, alâmet-i masdâriyye, sakin, tasgîr, terkîb, vasfiyye, işbâ, ilhak, ,ihfâ, istifhâmiyye, fâil, mefêul, yâ-yı hitâb, yâ-yı istifhâmiyye, yâ-yı nisbet vb. dilbilgisel bilgiler mevcuttur. Farsça cetvelde parçacıl yapıya ait farklı bilgi türleri için (bk. **Tablo 33.**, **Kesit 13.**):

Tablo 33. “âmeden, huftîden, pered” ve “bülent, huşkî, silf” maddebaşlarında parçacıl yapı

Maddebaşı	Dilbilgisel bilgi	Sesletim	Tanım	Türkçe Eşdeğer	Arapça Eşdeğer
آمدن	mastar	— /hareke	(...gelmek)	... gelmek	mecî'iyet.
خفتیدن	—	— /hareke	(...yuvarlanmak ve aza uyuşmak)	... yuvarlanmak ve aza uyuşmak	telebbuḡ
پزد	fi' l-i mâzîdir	— /hareke	...uçtu ve uçar manasına		ṭâra
بلند	—	— /hareke	...rif'atli olan,	yüce, yüksek	reff', âli.
خشکی	—	— /hareke	...at ve katır tersi	fışkı, gübre.	zebl
(سلف)	—	— /hareke	Bacanak ki bir adamın zevcesinin kız kardeşinin kocasıdır.	—	—

Kesit 13. Farsça “pered” Maddebaşının Parçacıl Yapısı

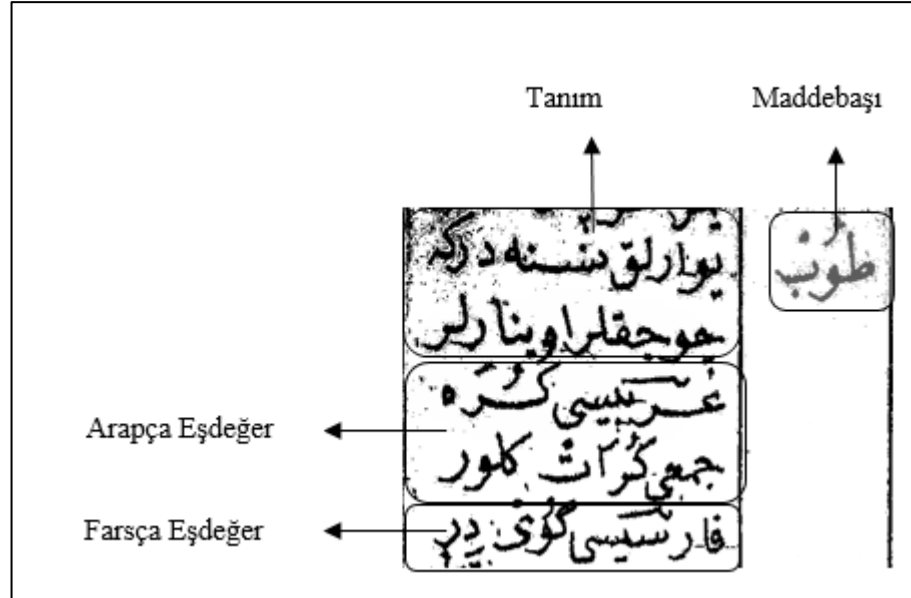
TL'nin Türkçe sözcük listesindeki maddebaşlarının parçacıl yapısına baktığımızda köken ve dilbilgisel bilgi türleri bakımından Arapça ve Farsça maddebaşlarının parçacıl yapıları ile benzer özellikler gösterdiğini, tanım ile ilgili olarak farklılaştığını söylemek mümkündür, öyleki sözcük listesindeki 2658 Türkçe maddebaşının büyük bir bölümünün tanımı verilmeden sözlük türünün gereği olarak

Arabîsi ve Fârisîsi ibareleri ile Arapça ve Farsça karşılıkları verilmektedir (bk. **Tablo 34.**, **Kesit 14.**):

Tablo 34. “şıyırmaq, böğürmek” ve “top, soy” Maddebaşlarının Parçalı Yapısı.

Maddebaşı	Dilgisel bilgi	Sesletim	Tanım	Arapça Eşdeğer	Farsça Eşdeğer
صِيرْمَقْ (şıyırmaq)	—	—/hareke	—	imtişân	rendîden
بُوكْرَمَكْ (böğürmek)	—	—/hareke	İnsanda ve hayvanda olur hâlettir.	‘acv, rağv, nüzv, nüzâb.	şene kerden
طُوبْ (top)	—	—/hareke	Yuvarlak nesnedir ki çocuklar oynarlar.	küre (cemi kürât gelir)	gûy
صَوَى (soy)	—	—/hareke	—	nesev (cemi ensâb gelir), haseb, erûme, cersûme, ‘ırq, nihâz, hicz, şerh; şelî ve zürriyet (soy sop manasınadır).	nihâd, nijâd, bâl; fûrûmâye (alçak soydur).

Kesit 14. Türkçe “top” Maddebaşının Parçalı Yapısı

2.4.1. Parçalı Yapıda Biçimle İlgili Bilgiler (Comment On Form)

Bir sözlüğün parçalı yapısı içerisinde iki çekirdek yapı vardır (Şema 4.). Bunlardan ilki *biçimsel içerik* (comment on form)’tir. Sözlüğün amacına ve hedef

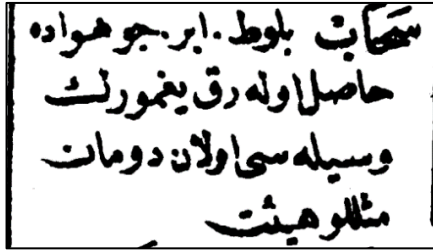
kitlesine göre değişmekle birlikte bu yapı içerisinde ekseriyetle *yazım bilgisi* (orthography), *sesletim bilgisi* (pronunciation) ve *dilbilgisel bilgi* (grammatical information) yer alır.

Bu başlıkların TL'nin çekirdek yapısı içerisindeki durumu alt başlıklar halinde ele alınacaktır.

2.4.1.1. Yazım Bilgisi (Orthography)

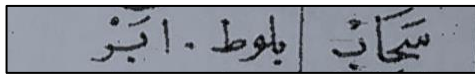
Yazım bilgisi, bir dilin söz varlığını o dilde yürürlükte olan ses, şekil, köken vb. kurallara uygun olarak yazıya geçirme; dildeki sözleri kurallarına uygun olarak yazma işlemidir. TL'deki *yazım bilgisi* sözlük yazarının yararlandığı kaynaklarla ilişkilidir. Arapça ve Farsça maddebaşlarının yazımında ekseriyetle MLO, Türkçe maddebaşlarının yazımında ise LL'den yararlanılmıştır. TL-MLO ve TL-LL arasındaki ilişki 2.3.1.1.1.'de ayrıntılı olarak verilmiştir. Bu bölümde sözlükler arasındaki yazım bilgisi ilişkisine örnekler verilecektir (bk. Arapça cetvelde TL-MLO yazım bilgisi ilişkisi için **Kesit 15.**, **16.**; Farsça cetvelde yazım bilgisi ilişkisi için **Kesit 17.**, **18.**).

Kesit 15. Arapça “*seḥâb*” Maddebaşının MLO'daki Görünümü

“*seḥâb*” Bulut, ebr, cevv-i havada hâsıl olarak yağmurun vesilesi olan duman misilli heyet.

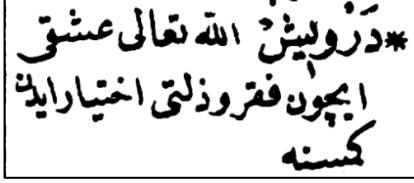
Kesit 16. Arapça “*se'ôâb*” Maddebaşının TL'deki Görünümü

“*seḥâb*” Bulut, ebr.

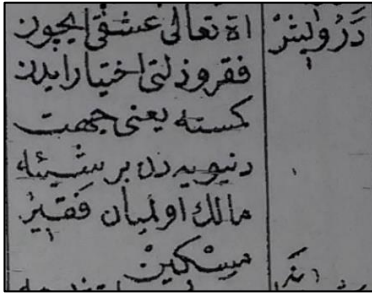
Kesit 15. ve **Kesit 16.**'da verilen “**sehâb**” maddebaşının MLO ve TL'deki yazımına bakıldığında “**sehâb**” maddebaşı her iki sözlükte harekeli; Türkçe “**bulut**” karşılığı harekesiz; Farça “**ebr**” karşılığı ise MLO'da harekesiz, TL'de Arapça ve Farsça bütün karşılıklarda olduğu gibi harekeli gösterilmiştir. MLO'da “**sehâb**” maddebaşının tanımı yapılmışken TL'de tanım yapılmamıştır.

Kesit 17. Farsça “*derviş*” Maddebaşının MLO'daki Görünümü

“**derviş**”, Allahuteala aşkı için fakr ve zilleti ihtiyar eden kimse.

Kesit 18. Farsça “*derviş*” Maddebaşının TL'deki Görünümü

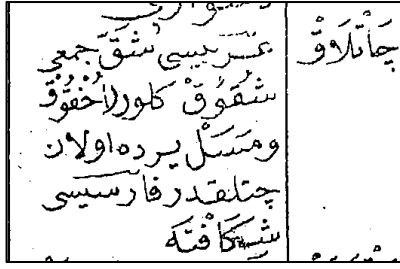

“**derviş**”, Allahuteala aşkı için fakr ve zilleti ihtiyar eden kimse yani cihet-i dünyeviyeden bir şeye malik olmayan fakir, **miskin**.

Kesit 17. ve **Kesit 18.**'de verilen “**derviş**” maddebaşının MLO ve TL'deki yazımına bakıldığında her iki sözlük için maddebaşının harekeli; tanımın (*Allahuteala aşkı için fakr ve zilleti ihtiyar eden kimse*) ise harekesiz yazıldığı görülür. TL'de MLO'dan farklı olarak yapılan tanıma “yani” bağlacı ile başlanarak bir açıklama yapılmış ve “**derviş**” maddebaşının Arapçası (**miskin**) harekeli olarak verilmiştir.

Türkçe cetvelde TL-LL yazım bilgisi ilişkisi **Kesit 19.** ve **20.**'de görülmektedir:

Kesit 19. Türkçe “çatlak” Maddebaşının TL’deki Görünümü

Arabîsi **şakık** (cemi **şukûk** gelir); **uhkûk** ve **mesel** (yerde olan çatlaktır). Fârisîsi **şikâfte**.

Kesit 20. Türkçe “çatlak” Maddebaşının LL’deki Görünümü

ماده سنده مذکور در چتلق عربیسی شین مجهدنک فنی قافک تشدیدیه *شق* در جمعی شین مجهدنک ضمی قافک ضم ومدی آخرده بنه قاف ایله *شقوق* کلور و همزه نك ضمی خاء مجهدنک سکونی قافک ضم ومدی آخرده قاف ایله *اخقوق* برده اولان چتلقدر و میك سین مهمله نك فتحه ری آخرده لامه مسئل *اخقوق* کییدر بریار یغنه دخی اطلاق اولنور *فارسبسی* *شین مجهدنک کسری کافک فتح ومدی قافک سکونی ناء فوقانیه نك فنی آخرده ها ایله *شکافته* در چتلق عربیسی صاد مهمله نك فنی	چتلق چتلق
--	--------------

çatlak: Arabîsi şîn-i mu‘ cemenin fethi kâfın teşdîdiyle şakık’dır, cemi şîn-i mu‘ cemenin zammı kâfın zam ve meddi âhirine kâf ile **şukûk** gelir ve hemzenin zammı hâ-i mu‘ cemenin sükûnu kâfın zam ve meddi âhirde kâf ile **uhkûk** yerde olan çatlaktır ve mîmin sîn-i mühmelenin fethaları âhirde lâm ile **mesel**, **uhkûk** gibidir, yer yanğına dahi ıtlak olunur. Fârisîsi şîn-i mu‘ cemenin kesri kâfın feth ve meddi fânın sükûnu tâ-i fevkâniyyenin fethi âhirde hâ ile **şikâfte**’dir.

LL’de “çatlak” maddebaşı ile bu maddebaşının Arapça ve Farsça karşılıkları sesletimleri ile birlikte harekesiz olarak yazılmışken, TL’de maddebaşı ile Arapça ve Farsça karşılıkları sesletim bilgisi olmaksızın hareketli olarak gösterilmiştir. “çatlak” maddebaşı ile Arapça (**şakık** (cemi **şukûk** gelir); **uhkûk** ve **mesel**) ve Farsça (**şikâfte**) karşılıklarının sıralaması bakımından TL ile LL arasındaki metinlerarasılık ilişkisi açıkça görülürken yazım bilgisinde birebir örtüşme söz konusu değildir.

Sözlük kullanıcıları için yazım bilgisinin önemli bir işlevi de sözcüğün nasıl yazıldığını göstermesidir. Arap harfleriyle yazılan Osmanlı Türkçesinde sözcüklerin yazımı ve sesletimi karmaşıktır ve sözcükler çoklu okumaya müsaittir (Aslan, 2017: 64). TL’de eş yazımlı diyebileceğimiz sözcüklere Arapça ve Farsça cetvelde sıkça yer verilir. Bu sözcükler aynı zamanda eş anlamlı sözcüklerdir (bk. **Tablo 35.** ve **36.**)

Tablo 35. Arapça Eş Anlamlı Maddebaşları.

S.	Maddebaşı	Arap Harfli Yazımı	Tanım
416	dîs	دیس	Sık ormanlar, çengelîstân .
416	dîse	دیسہ	Bi-ma' nâhu eydan.
458	zenâdıķ	زَنَادِیْکُ	Zındıklar, Allah ve ahireti inkar eden dinsiz kimseler, zendîkân .
459	zenâdıķa(t)	زَنَادِیْکَةُ	Bi-ma' nâhu eydan.
472	sitr	سِیْتَر	Örtü, perde .
472	sitre(t)	سِیْتَرَه	Bi-ma' nâhu eydan.
507	şerâ'in	شَرَائِنُ	Nabız damarları, urûk-ı nâbıza, urâk-ı zavârib, serârûy .
507	şera'in	شَرَائِنِیْن	Bi-ma' nâhu eydan.

Tablo 36. Farsça Eş Anlamlı Maddebaşları.

S.	Maddebaşı	Arap Harfli Yazımı	Tanım
50	pâdşâ	پَادِشَا	Hükm-i mutlak, sulţan, sâhib-i cihân olan.
50	pâdşâh	پَادِشَاه	Bi-ma' nâhu eydan
50	pâdşeh	پَادِشَه	Padişah, sulţan.
340	deraşş	دَرَحْش	Şimşek, berķ.
340	dıraşş	دِرَحْش	Bi-ma' nâhu eydan
340	duraşş	دُرَحْش	Bi-ma' nâhu eydan
484	sepâ	سَه پَا	Üç ayaklı iskemle, sebâ, ķâ' ide.
484	sepây	سَه پَائِی	Bi-ma' nâhu eydan
484	sepâye	سَه پَايَه	Bi-ma' nâhu eydan
518	şîrhâr	شَبِيرُ خَوَارِ	Süt ile beslenen, süt emer olunan çocuk, şabi.
518	şîrhâre	شَبِيرُ خَوَارَه	Bi-ma' nâhu eydan
518	şîrhûr	شَبِيرُ خَوْرُ	Bi-ma' nâhu eydan
518	şîrhûrde	شَبِيرُ خَوْرَدَه	Bi-ma' nâhu eydan

2.4.1.2. Sesletim Bilgisi (Pronunciation)

Sesletim, sözlüksel bir ögenin belirlenmiş bir standart doğrultusunda telaffuz edilme şeklidir (Sterkenburg, 2003: 410). Sözlüklerde telaffuz bilgisine duyulan ihtiyaç dillere göre değişmektedir. Örneğin Türkçe için yazım ile telaffuz arasında doğrudan bir ilişki vardır, öyle ki sözcükler yazıldığı biçime yakın telaffuz edilir. Svensen sözlüklerde sesletim bilgisi ile ilgili olarak aşağıdaki soruları sorar (2009:115):

- Ne tür sesletim bilgisi verilmelidir?

- ii. Bu bilgi ile hangi tür sözcükler verilmelidir?
- iii. Hangi sesletim kuralı kullanılmalıdır?
- iv. Sesletim çeşitliliğinin seviyesi ne olmalıdır?
- v. Sesletim bilgisi nasıl ve nerede sunulmalıdır?

Arapça ve Farsça'nın yazımında genel olarak harekeye başvurulmaz ve bu durum anadili Arapça ve Farsça olanlar veya bu dilleri iyi bilenler için bir sıkıntı oluşturmaz. Anadili Arapça ve Farsça olmayan bir öğrenci için sözcüklerin sesletim bilgisine ihtiyaç vardır. Sözlüklerde bu durum doğrudan sözcüklerinin sesletiminin verilmesi ve sözcüğün harekelendirilmesi ile mümkün olacaktır. Bu haliyle TL'nin her üç cetveli (Arapça, Farsça ve Türkçe) için cetvel başında *mühmele* (noktasız), *mu'ceme* (noktalı) ibareleri ile bab bilgisi verilmiştir. Türkçe cetvel başında ise diğer cetvellerden farklı olarak genel sesletim bilgisi Ör. “*bâbü'l-cîmü'l-meftûhatü mine't-türkiyyeti, faşlü'l-cîmü'l-mekşûratü mine't-türkiyyeti, faşlü'l-cîmü'l-maçmûmetü mine't-türkiyyeti*” verilir, TL'de ekseriyetle maddebaşı sözcükler harekeli, Türkçe tanımlar harekesiz, Arapça ve Farsça karşılıklar ise yine harekeli olarak verilmiştir. Dolayısıyla yukarıda verilen soruların cevapları TL'de her üç cetvel için benzerlikler yanında farklılıklarda arz etmektedir. TL'nin bütüncül yapısında hareke kullanımı **Kesit 21.**'de görülebilir.

Kesit 21. Arapça, Farsça ve Türkçe Cetvellerde Hareke Kullanımı

	Harekeli Türkçe Maddebaşı	Harekeli Farsça Maddebaşı	Harekeli Arapça Karşılık
Bâb ve Sesletim Bilgisi	الجيم المفتوحة من التركيبه	الدشء من الفارسيه	الدشء من الفارسيه
Harekeli Arapça Karşılık 1.	بينى معناسنه عربى خفيف فارسى سنيك. مرزكون عربى خفسته فارسى سنيك	چويك چويك چويك	تاكيد تاكيد تاكيد
Harekeli 2. ve 3. Karşılık	چبوق معناسنه عربى سنيك جلد خشوف فارسى جسته	چويك چويك چويك	تالذ تالذ تالذ
Harekeli Farsça Karşılık	عربى فارسى عربى فارسى عربى فارسى	چويك چويك چويك	تالذ تالذ تالذ

2.4.1.3. Dilbilgisel Bilgi (Grammatical Information)

Hartmann ve James (1998:64)' e göre dilbilgisel bilgi, sözlük hazırlayıcısı tarafından kullanıcının ihtiyaçları dikkate alınarak sunulan bilgi türlerinden biridir. Bu bilgiler parçacıl yapıda kısaltılarak gösterilir ve maddebaşı ile tanım arasında yer alır. Kullanıcı kılavuzları, dilbilgisi sözlükleri ve öğrenici sözlüklerinde dilbilgisel bilgi ile ilgili daha fazla ayrıntıya yer verilir.

TL, çok dilli genel bir sözlüktür, dolayısıyla Arapça, Farsça ve Türkçe dillerine ait çokça maddebaşını, bu maddebaşlarının Türkçe tanımlarını ve Arapça, Farsça karşılıklarını içermektedir. TL'nin sözcük listesine bakıldığında Arapça, Farsça ve Türkçe dillerine ait isim, sıfat, zamir, zarf, edat, bağlaç, hitap vb. isim türlerini; mastar fiil, çekimli fiil, birleşik fiil vb. fiil türlerini ve kimi sözcüklere ilişkin olarak verilen dilbilgisel bilgileri görmek mümkündür. Maddebaşlarının tamamı için dilbilgisel bilgi verilmemiştir, dilbilgisel bilgi verilen maddebaşı her üç dil için sınırlıdır. Maddebaşlarının ekseriyeti sözcükbirimlerdir, bir sözcüğe ait sözcükbiçimler (isimler için çokluk biçimleri, eylemlerin kip, zaman ve kişi çekimli biçimleri vb.) maddebaşı yapılmıştır ancak bunların sayısı sınırlıdır. **Tablo 36.**'de Arapça maddebaşlarındaki dilbilgisel bilgiler görülmektedir:

Tablo 37. Arapça Maddebaşlarında Dilbilgisel Bilgi.

S.	Maddebaşı	Arap Harfli Yazımı	Tanım ve Dilbilgisel Bilgi
103	iltifât	إِلْتِفَاتٌ	Yüz çevirip teveccüh etmek ve tarafına teveccüh birle merâsim-i selâm ve istifsâr-ı hâtırın eda etmek ve tertîb-i kelâmda nesne-i vâhide râci' olan zamir yâhut fiili iptal edip gâh mütekellim ve gâh muhatap gâh gaip sigasını istimal etmek ve dostluk, âşinalık.
155	ba' de	بَعْدَ	Ondan sonra, pes ez-ân ve bundan sonra manasına edattır, ammâ ba' d "ondan sonra" manasında kitap evvellerinde duanın akabinde müstamel lafz-ı Arabîdir.
165	beyn	بَيْنَ	"Arasında, meyanında" manasında edattır.
177	tecrûbe	تَجْرِبَةٌ	Denemek, âzmûden , sınamak, anlamak zımnında fail olmak ve anlamak için icra olunan fiil.
221	taşgîr	تَصْغِيرٌ	Cirm ve kadir eksiltmek, küçültmek, hurd kerden , ism-i taşgîr eşyanın küçüklerine mahsus olan isim ki Arabîde fu' aylûn ve fu' ay' il vezninde olup terkipte asıl ismin nihayetine -cık veya -cik yahut -cağız veya -ceğiz lafızlarının ilavesiyle hâsil olur.
247	tafđil	تَفْضِيلٌ	Fazıl ve meziyet ispatıyla sairelere tercih etmek ve büyütme, kadir ve mertebesini büyütme, ism-i tafđil nesnelere ziyade muttasıflarını tesmiye zımnında müstamel olan isim ki Arabîde ef' al (افعل) vezninde olup Fârisîde ter (تَر) yahut terîn (تَرِين) hurûfunun ve kaba Türkîde (-dak) yahut (-dek) hurûflarının

			ilavesiyle hâsıl olur, mezkur ism-i tafdilînin lisân-ı Osmânîde şekli mahsûsü mevcut değildir.
265	temme	تَمَّ	Bitti tekmiil ve tetmîm oldu manasında fiil-i mâzîdir, temâm şud.
355	hareket	حَرَكَة	Kimıldamak, deprenmek, cümbîden , sükunette olmamak ve hareke verilen savt ki iş bu üç adet alamet vasıtasıyla işaret olunur yani (◌◌) üstün yahut fetha ve (◌◌) esre yahut kesre ve (◌◌) ötre yahut damme tesmiye olunur.

Maddebaşlarına ait dilbilgisel bilgi sunumunun en çok gerçekleştirildiği cetvel Farsça cetvelidir. Maddebaşı türlerin büyük bir bölümü için dilbilgisel bilgi verilmiştir. (Tablo 37. ve Tablo 38.'ta maddebaşı fiil ve maddebaşı isimlerdeki dilbilgisel bilgiler görülmektedir:

Tablo 38. Farsça (Fiil) Maddebaşlarında Dilbilgisel Bilgi.

Sayfa	Maddebaşı	Arap Harfli Yazımı	Tanım ve Dilbilgisel Bilgi
202	cüsten	جُسْتَنُ	Aramak, tecessüs , tefahhus etmek müstakbelinde sîn (س) vâv (و)'a kalb olup cûyed (جوید) ve cûyende (جوینده) denilir.
323	dâden	دَاكُنُ	Vermek, iṭa manasına müstakbelinde elif (ا) hâ (ها)'ya kalb olup dehed (دهد) ve dehende (دهنده) derler.
436	sâḥten	سَاخْتَنُ	Düzmek, yapmak, ibtina , muzârîsinde hâ (خ) zâ (ز)'ya ibdâl olup sâzed (سازد) ve sâzende (سازنده) derler.
308	ḥâsten	حَوَاسْتَنُ	İstemek, ṭalep , bu lafz mastardır, muzârî'inde sîn (س) hâ (ها)'ya ve tâ (ت) dâl (د)'e ibdâl olup ḥâhed (خواهنده) ve ḥâhende (خواهنده) denir.
331	dânisten	دَانِسْتَنُ	Bilmek, ilm manasına muzârîsinde sîn (س) nûn (ن)'a ibdâl olup dâned (دانند) ve dânenide (داننده) denilir, marifet manasına.

Tablo 39. Farsça (İsim) Maddebaşlarında Dilbilgisel Bilgi.

S.	Maddebaşı	Arap Harfli Yazımı	Tanım ve Dilbilgisel Bilgi
256	Ḥaşak	حَاشَاكَ	Süpürüntü, çerçöp, künâse , aslı ḥâre (حَارَ) idi, ḥârdan temyiz için ahirine (ك) kâf lâhak olup (ها) hâ-i alâmet, (ا) elif-i sâkine ve (ر) râ-i mühmele (ش) şîn'e kalb olundu, kâhî ḥas ile muradif edip (ḥas u ḥâşâk) derler ve kâhî hâr ile müteradif edip istimal ederler.
302	Ḥan	حَنُ	Hane manasına, ḥân (خان) lafzının elif (ا)'ini hazf edip ḥan (حن) derler, mâh (ماه) lafzının elifini (ا) hazf edip meh (مه) dedikleri gibi.
372	Dûḥt	دُوْحَت	Kız, bakire, bint ve duḥten lafzından fi'l-i mâzîdir "dikti, ḥayâta " manasına, müstakbelinde hâ (خ) -yî mu' ceme zâ (ز)' ya kalb olup dûz (دوز) denilir ve devşîden lafzından fi'l-i mâzîdir "sağdı, ḥalebe" manasına.

421	Zerfn	زَرِينُ	Altından ibaret veya masnu yahut altına benzer olan, zehîb , zer (زر) ile (ين)‘den mürekkeptir, harf-i yâ (ي) ile nûn (ن) ki bir isim ahirine lâhak olur edat-ı nisbettir.
-----	-------	---------	---

TL’de Türkçe maddebaşlarına ait bir dilbilgisel bilgi ile karşılaşılmaz, bu cetveldeki dilbilgisel bilgiler daha çok Türkçe maddebaşının Arapça ve Farsça karşılıklarına aittir. Dilbilgisel bilgi türlerinden birisi Arapça karşılıklarının hangi harf-i cerle kullanılması gerektiğine ile ilgilidir (**bk. Tablo 39.**):

Tablo 40. Türkçe Maddebaşlarının Arapça Karşılıklarında Harf-i Cer Kullanımı.

S.	Maddebaşı	Arap Harfli Yazımı	Tanım ve Dilbilgisel Bilgi
412	şavaşmak	صَوَّاشَمَقُ	Arabîsi ... vağ ‘ (harf-i bâ (ب) ile istimal olunur), ...
241	tiksinmek	تَنَسَّيْمَكُ	Arabîsi şeba ‘, harf-i min (م) ile istimal olunur.
262	düşmek	دَوَّشَمَكُ	Arabîsi ... veğ ‘ (bir şeyden düşmektir, harf-i an (ع) ve harf-i min (م) ile istimal olunur)...
279	dönmek	دَوَّئَمَكُ	Arabîsi ... kenf (harf-i ‘an (ع) ile istimal olunur), kebn (harf-i ‘an (ع) ile istimal olunur)...
324	sevinmek	سَوَّئَمَكُ	Arabîsi ... beheş (harf-i ilâ (ال) ile istimal olunur. Fârisîsi şâdîden, şâd kâme kerden.

Türkçe cetvelde Arapça karşılıkların büyük bir bölümünün çokluk şekli “..... *cemi* ..... *gelir*” ifadesi ile birlikte verilmiştir (**bk. Tablo 40.**).

Tablo 41. Türkçe Maddebaşlarının Arapça Karşılıklarında Çokluk.

S.	Maddebaşı	Arap Harfli Yazımı	Tanım, Arapça ve Farsça karşılıklara Ait Dilbilgisel Bilgi
3	et	اَتُّ	Arabîsi lahm (cemi lihâm ve luhmân ve luhûm gelir), vezre. Fârisîsi gûşt, tebehre, tebe, tebâ hece, havâ.
7	adağ	اَدَاقُ	Arabîsi nezîr (cemi nuzûr gelir). Fârisîde böyle müstemeldir.
65	ortak	اَوْرَتَاقُ	Arabîsi şerîk (cemi şürekâ’ ve eşrâk gelir), şeğîk. Fârisîsi enbâz, hambâz, enbâ’.

2.4.2. Parçacıl Yapıda Anlamla İlgili Bilgiler (Comment on Meaning)

Parçacıl yapıyı oluşturan ikinci çekirdek yapı *anlamsal içerik* (comment on meaning)’tir. Bunlar *tanım*, *köken bilgisi*, *kullanım bilgisi*, *örnek* ve *çapraz gönderim*’den oluşmaktadır.

Hem tek dilli hem de iki dilli sözlükler insan yaşamının belirli bir alanı ve hukuk, tıp veya bilgisayar gibi bilgi alanlarıyla ilgilenmeyi seçebilir. Bununla birlikte, özel alan sözlüklerinde belirleyici olan sadece okuyucu kitlesi değildir, konu ve içerik de belirleyici olabilir. TL'nin konu kapsamı belirli bir alanla sınırlı değildir. TL bir genel sözlüktür. Kaynak dillerin temel sözvarlığından başlamak üzere yazıldığı dönemin insan ihtiyaçlarına cevap veren hemen her alandan sözcüğe yer vermektedir.

2.4.2.1. Tanım (Definition)

Hartmann ve James (1998:35)'e göre tanım, bir sözlüğün parçacıl yapısında sözcüğün, sözcük öbeğinin veya terimin anlamını veren bileşenlerdir. Tanım, sözlükte kullanıcıların anlamla ilgili bilgilere ulaştığı yerdir ve sözlüklerde en temel işlevi üstlenir (1998:35). Tanım bilgisi sözlük türüne göre farklılıklar göstermektedir. Tek dilli bir sözlük diğer sözlük türlerine göre kaynak dildeki maddebaşının daha iyi anlaşılabilmesine fırsat verdiği için daha çok anadili kullanıcıları için tasarlanmıştır, sözcüklerin ne anlama geldiğini açıklamak tek dilli bir sözlüğün temel işlevidir; iki dilli bir sözlük ise kaynak dili daha etkin kullanmaya ve hedef dildeki eşdeğerlerini sağlayarak kaynak dil metinlerini daha iyi anlamaya yardımcı olur (Yong ve Peng, 2007: 24). Bu anlamda TL'nin Arapça, Farsça ve Türkçe cetvellerinde verilen tanımların bir standardı yoktur. Öyle ki Türkçe cetvelde Türkçe maddebaşlarının neredeyse tamamına yakınının tanımı dahi yoktur, doğrudan Türkçe maddebaşlarının Arapça ve Farsça eşdeğerleri verilmiştir. Ayrıca tanımların büyük bir bölümü sözlük yazarının yararlandığı kaynaklardan alınmıştır. Bununla birlikte yazara ait tanımlar da sözlükte yer bulmaktadır. İncelememizin bu bölümünde tanımın nasıl olması gerektiğinden daha çok TL'de verilen tanım türlerine bakılacaktır.

2.4.2.1.1. İçlemsel Tanım (Intensional Definition)

İçlemsel tanım, bir anlamsal koşulun ne zaman kullanılması gerektiği ile ilgili gerekli ve yeterli koşulları belirler. İsimler söz konusu olduğunda bu bir nesneyi tarif eden kavramın sahip olması gereken özellikleri belirtmeye eşdeğerdir. Svensen'e göre bir kavramın içerdiği ayırt edici özelliklerin birleşimidir. Örneğin, "motorlu taşıt" ın *içlemi* (intension) esas olarak "yollarda veya pistlerde kullanılan+motorlu-çalışan+yönlendirilebilir+araç"tır. *Kaplamı* (extention) ise otomobil, motosiklet, otobüs, kamyonet, kamyon vb.dir (2019:218). TL'de "..... manasına" ibaresi ile

biten çok sayıda içlemsel tanım vardır (bk. **Tablo 41.**). Bu tanımların büyük bir bölümü sözlük hazırlayıcının yararlandığı sözlüklerden alınmıştır.

Tablo 42. TL 'de İçlemsel Tanım.

S.	Maddebaşı	Arap Harfli Yazımı	Tanım
8	er	أز	Karının kocası manasına, Arabîsi zevc, ba'1. Fârisîsi şevher, şûy .
40	ayrı	أیری	Başka demek manasına. Arabîsi ğayr, sivâ, âhâr . Fârisîsi cüz .
47	ırılmaç	ارلمق	Ayrılmak manasına. Arabîsi infişâl, zağl . Fârisîsi cüdâ şuden .
55	ikirciklik	ایکرجنک	Şek ve tereddüt etmek manasına. Arabîsi zebzebe, rayb, irtiyâb, teleşlûş, şekk, keşekkük, tekerkür, mirye, imtirâ' , temârî . Fârisîsi gerdîden .
62	uç	أوج	Şeyin nihayeti manasına. Arabîsi taraf, şebâ . Fârisîsi berre, ser .
65	oranlamak	أوراتلامق	Tahmin etmek manasına. Arabîsi halk, hazır, tahmîn, tağdır, ivzân . Fârisîsi endâze kerden, verendâzîden .

2.4.2.1.2. Kaplamsal Tanım (Extentional Definition)

Swensen'e göre içsel tanımın aksine bu tanım türü genel sözlüklerde daha az görülür. Etkin görüldüğü sözlükler terminoloji ve teknik sözlüklerdir. Yine Svensen'in "motorlu taşıt: otomobil, motosiklet, otobüs, kamyonet, kamyon vb." örneğinden hareketle kaplamsal anlam bir kavramın sahip olduğu bütün alt anlamlardan oluşur.

TL genel bir sözlüktür, teknik ve terminolojik bir sözlük değildir, dolayısıyla bu tür tanımlara rastlanmamıştır.

2.4.2.1.3. Diğer Tanım Türleri

2.4.2.1.4.1. Eş Anımlı Tanım (Synonym Definition)

Bir eşanımlı, aynı dilde başka bir sözcük (sözcük veya cümle) ile tamamen veya hemen hemen aynı anlamına gelen bir sözcük veya sözcük öbeğidir. Bazı sözlükbilimciler, eş anlamlıların (tüm bağlamlarda veya sosyal dil seviyelerinde) aynı anlama gelmediğini iddia eder, çünkü sözcüklerin etimolojileri, yazımları, sesbilgisel nitelikleri, çağrışımları, belirsiz anlamları, kullanımları vb. onları benzersiz kılar.

Aksan (2000:190)'da "Dilin bir nesneyi, durumu ve olayı ifade etmede en basit ve en rahat söylemi seçtiğini dolayısıyla hiçbir dilin ikinci bir sözcüğe ihtiyaç

duymadığını ifade ederek bir dilde anlam olarak biribiri ile tam örtüşen birden fazla sözcüğün bulunmadığını söyler.

Erdem (2004:160)'ta sözcüklerin kullanıldıkları değişik bağlamlar sebebiyle birbirine yaklaştığını sözcüklerde zaman içerisinde ortaya çıkan çok anlamlılığın eş anlamlılığa sebebiyet verdiğini ifade eder.

TL'de Arapça cetvelde Arapça maddebaşlarının tanımları ekseriyetle kısa tutulmuştur. Farsça maddebaşlarının tanımları ise Arapça maddebaşlarına göre daha açıklayıcıdır. Türkçe maddebaşlarının büyük bir bölümünün tanımları dahi yoktur, doğrudan Arapça ve Farsça karşılıkları verilmektedir. Bu dillere ait sözcükler arasındaki anlam ilişkisi eş anlamlılık (müradif)'ten ziyade eşdeğerlilik durumu olarak ifade edilmelidir (bk. **Tablo 43.**):

Tablo 43. *Farsça Maddebaşı Eş Anlamlı Tanım Örnekleri.*

S.	Maddebaşı	Arap Harfli Yazımı	Tanım
241	ḥabbezâ	حَبْبَا	Medih manasına, merḥaba lafzıyla müradiftir ve “ne güzel” demek manasına ve mahal-i ta' accübde taaccüp manasına ve ma' nâ-yı tahsîn dahi ifade eder, Arabîde dahi bu manalara istimal olunur.
158	tünd	تُنْد	Sert, huşunetli, şedit olan, cest ve mütaharrik, seri olan ve tez lafzına müradif edip tünd ve tîz denir, hışmgîn ve gazabnâk manasına ve dev ve dağ başı ve bülent ve ali olan.
256	ḥaşak	حَاشَاك	Süpürüntü, çerçöp, künâse , aslı ḥâre (حَارَ) idi, ḥâden temyiz için ahirine (ك) kâf lâhak olup (ه) hâ-i alâmet, (ل) elif-i sâkine ve (ر) râ-i mühmele (ش) şîn'e kalb olundu, kâhî ḥas ile müradif edip (ḥasu ve ḥaşâk) derler ve kâhî hâr ile müteradif edip istimal ederler.

TL'de bazı Türkçe maddebaşlarının yine başka bir Türkçe maddebaşı olan eş anlamlarına işaret edilmektedir (bk. **Tablo 44.**):

Tablo 44. *Türkçe Maddebaşı Eş Anlamlı Tanım Örnekleri.*

S.	Maddebaşı	Arap Harfli Yazımı	Tanım
365	şarap	شَرَاب	Meşhur Arabîdir. Her içilecek nesneye itlak olunur idi. ....sair müradifleri “süçi” maddesinde mezkurdur. Fârisîsi, sîgî, mül, bâde, mey, bekmâz, evîje (üzüm şarabına itlak olunur).
396	şağış	صَاعِش	Meşhurdur. Bir, iki, üç, dört diye saymaklık. Arabîsi ‘aded. Fârisîsi şumar’dır. Sair müradifleri “ sayı ” maddesinde mezkurdur.

445	şormak	صُورِمَق	Meşhurdur, emmek manasına. Arabîsi maşş . Fârisîsi mekîden, sair Arabî ve Fârisî müradifleri “ emmek ” maddesinde mezkurdur.
516	tomruk	طَوْمُرُوق	Meşhurdur. Hamam odunu ve fırın odunu misilli ağaçlara itlak olunur. Arabîsi cizl (cemi eczâl gelir). Fârisîsi hıvân, sair Arabî ve Fârisî müradifleri “ kütük ” madesinde mezkurdur.

2.4.2.1.4.2. Dilbilgisel İşlevle Tanımlama (Description of the Function of the Lemma)

TL’de Her üç dile ait maddebaşlarının bazılarında sözcüğün işlevi ile ilgili tanımlamalar da yapılır (**bk. Tablo 45.**):

Tablo 45. TL’de Arapça, Farsça ve Türkçe Maddebaşı İşlevle Tanımlama

S.	Maddebaşı Dili	Maddebaşı	Arap Harfli	Tanım
117	F.	biyâz	بِيَاَز	“Getir, al gel” manasına sîga-i emirdir, i’fî.
132	F.	bîmend	بِيْمِنْد	Fi’ l-i muzârînin cemidir, “görürler” manasına, yeravne ve “ümitvar” manasına gelir.
155	Ar.	ba‘den	بَعْدَا	“Sonra”, pes manasına edattır.
265	Ar.	temme	تَمَّ	Bitti tekmil ve tetmîm oldu manasında fiil-i mâzidir, temâm şod .
167	Tr.	cevahir	جَوَاهِر	Arabîdir; cevher’in cemidir, kıymetli taştır. Sidk (ipliğe dizili olan cevahirdir). Fârisîsi gevher .

2.4.2.1.4.3. Günlük Dilde Kullanılan Sözcüklerin Tanımlanması (Evetyday and Familiar Words)

TL, genel bir sözlüktür ve günlük hayata ilişkin birçok sözcük maddebaşı yapılmış ve tanımları verilmiştir. Günlük dilde kullanılan ve hemen herkes tarafından bilinen bu sözcükler Türkçe cetvelde “meşhur”, “meşhurdur” ibaresi ile birlikte kullanılır (**bk. Tablo 46.**):

Tablo 46. Günlük Kullanılan Arapça, Farsça, Türkçe Sözcüklerin Tanımlanması.

S.	Maddebaşı	Arap Harfli	Tanım
89	papağan	بَبِيْغَان	Meşhur kuştur, âdem gibi söyler. Arabîsi babgâ , babbagâ . Fârisîsi tûtek , sârû , mürğ , zeyrek , sâr ,
116	firuze	فِرُوزَه	Meşhur kıymetli taştır. Arabîsi feyrûzec , şefir, hacerü’n-naşr , hacerü’l-galebe . Fârisîsi bîrûze , fîrûze .
159	çağane	چَاغَنَه	Meşhur sazdır, onunla çengiler oyun oynarlar. Arabîsi şagâne . Fârisîsi çegâne .

164	câmedân	جَمَدَان	Meşhurdur. Ehl-i sefer içine esbap korlar. Arabîsi harîfâ ; mekfûfe (ilikenmiş camedândır), ‘ aybe . Fârisîsi câmedân .
192	haram	حَرَام	Meşhurdur, helalin zıttıdır. Arabî-i sahihtir. Suht ve besl dahi haramdır. Fârisîsi şugûd , şehâd , şefû .
254	dehliz	دَهْلِيز	Meşhurdur. Evlerde olur. Arabîdir, cemi dehâlîz gelir. Fârisîsi dihlîz .

2.4.2.1.4.4. Karşıt Anlamlı Tanım (Antonymy)

Konuşmada ve yazıda sözcükler arasındaki zıtlık ilişkisine karşıt anlamlılık denir. Svensen’e göre Sözlüklerde zıtlık bilgisi çoğunlukla sıfatlar veya türevleri için verilir ve bunların kullanımı eş anlamlılar kadar sık değildir. Sıfatların tanımlanmasında zıtlık büyük öneme sahiptir (2009:251). TL’nin Farsça ve Türkçe maddebaşlarının tanımlarında karşıt anlamlılıktan yararlanılmışken Arapça maddebaşlarının tanımında bu durum söz konusu değildir.

Tablo 47. TL’de Arapça, Farsça, Türkçe Maddebaşlarında Karşıt Anlamlı Tanımlama.

S.	Maddebaşı Dili	Maddebaşı	Arap Harfli	Tanım
247	F.	hâk	حَق	Nâm-ı Cenâb-ı Hazret-i Bâr-i Teala Azze ismidir ve batılın zıttıdır ve muktezâ-yı adl ve hikmete mutabık olan nesne ve adl ve hikmet muktezası üzere lazım ve vacip olan nesne ve inkârî bir türlü reva ve sahih olmayıp sabit ve mevcut olan nesne.
273	F.	harabe	حَرَابَه	Viran, ıssız olan mahal ki mamurun zıttıdır, aslı harâb’dır, ahirinde hâ-i alâmet (◊) mef’ûldür.
192	Tr.	haram	حَرَام	Meşhurdur, helalin zıttıdır. Arabî-i sahihtir. Suht ve besl dahi haramdır. Fârisîsi şugûd , şehâd , şefû .
194	Tr.	helal	حَلَال	Arabîdir, “haram”ın zıttıdır, tilk dahi derler. Fârisîsi şefâ .

2.4.2.2. Köken Bilgisi (Etymological Information)

Hartman ve James (1998: 52)’e göre köken bilgisi, derleyici tarafından kullanıcının sözcüğün kökeni ile ilgili bilgi edinebilmesi için sunmuş olduğu bilgi türlerinden biridir. Sözlükler sundukları bilgi türüne ve bunu nasıl sunduklarına göre farklılıklar gösterirler ki her iki karar da kullanıcının ihtiyaçları hakkındaki varsayımlardan etkilenir. Genel sözlüklerin çoğu ve hemen hemen bütün tarihi

sözlükler sözcüklerin mümkün olduğunca eski şekil ve anlamlarını takip edebilmek için çaba gösterirler. Bu anlamda *art zamanlı* (diachronic) ve tarihi sözlükler, *eş zamanlı* (synchronic) sözlüklere göre maddebaşlarının kökeni ile ilgili daha ayrıntılı bilgiler verirler.

Sijs (2003: 312)'e göre etimolojik bilgiler sunan genel sözlüklerde köken bilgisi birkaç sözcükten en fazla birkaç satıra kadardır ve bir sözcüğün zaman içerisinde geçirdiği biçim ve anlamın gelişimi bu alana sıkıştırılmıştır. “Sözlükte sunulması gereken köken bilgisi nelerdir ve sözlüğe ne kadar dâhil edilmelidir,” sorusunun cevabı sözlüğün amacına ve kullanıcının hangi bilgileri bulmak istemesine bağlıdır.

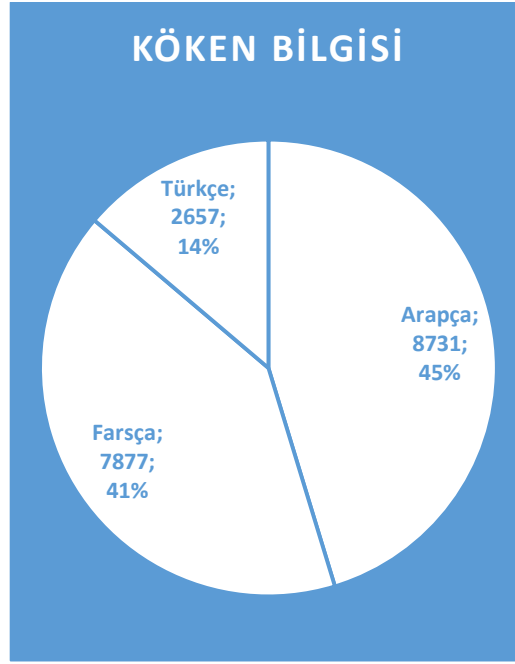
Sijs (2003: 313)' e göre sözlüklerde şu üç amaçtan hareket edilerek etimolojik bilgiler verilir:

- i. Bilim adamlarına ve öğrencilere malzeme sağlamak;
- ii. Dile dair anlayışı ve ilgiyi teşvik etmek;
- iii. Dil aracılığıyla, bir kültürün tarihi ve diğer kültürlerle ilişkileri hakkında fikir vermek.

TL’de Arapça, Farsça ve Türkçe maddebaşlarından hemen sonra açık açık veya *kısaltma* (abbreviation) şeklinde yazılmış bir köken bilgisi mevcut değildir. Bu durum TL’nin tasarımı ile de ilgili bir durumdur. Çünkü TL’de maddebaşları ve maddebaşlarına ait bilgi türleri her bir dil için ayrılmış sütunlar içerisinde alt alta yazılmıştır. Maddebaşlarına ait köken bilgisi ise cetvelbaşında verilmiştir.

Buna göre TL’de 8731 sözcük Arapça, 7877 Farsça ve 2657 sözcük Türkçedir, TL’nin köken bilgisi ile ilgili dağılım **Şema 5.**’te görülmektedir

Şema 5. TL'de Maddebaşı Köken Dağılımı

2.4.2.3. Kullanım Bilgisi (Usage Information)

Sözlük hazırlayıcının sözlüğün kullanımı ile ilgili olarak sözlük kullanıcısının istifadesine sunmuş bilgi türüdür (Hartmann ve James, 1998:150). Kullanım bilgisinde maddebaşının bağlamına bağlı olarak farklı bilgi türleri ve kullanımlar sunulur. Dilbilgisel etiketlerin aksine kullanım etiketlerinin iletişimsel etkileşimin zamanına, yerine ve / veya koşullarına göre sözcüklerin kullanımına ilişkin sınırlamaları belirlemesi amaçlanmıştır.

Landau (1984: 175) 'a göre, terminoloji ile uyumlu kullanım etiketleriyle belirtilen en yaygın bilgi kullanım şekilleri şunlardır:

- i. Güncellik veya zamansallık: eski, modası geçmiş;
- ii. Kullanım sıklığı: nadir;
- iii. Coğrafi değişkenlik: Amerikan İngilizcesi (AmE), İngiliz İngilizcesi (BrE), vb ;
- iv. Uzmanlık terminolojisi (alan etiketleri): kimya, astronomi; vb.;
- v. Sınırlı veya tabu kullanımı: kaba, müstehcen;
- vi. Etki: saldırgan;
- vii. Argo: argo;

viii. Biçim, işlevsel çeşitlilik veya kayıt: gayri resmi, konuşma, edebi, şiirsel, esprili;

ix. Durum etiketi: standart olmayan, standart altı, okuma yazma bilmeyen.

TL’de Arapça, Farsça ve Türkçe cetvellerde düzenli bir kullanım bilgisi verilmemiştir. Kullanım bilgisi anlamında daha çok, sözcüğün kullanımına ilişkin bilgiler mevcuttur. Bu bilgiler maddebaşı sözcüğün anlamına, dilde üstlendiği göreve, diller arası eşdeğerliğine, alması gereken işaretlere vb. dair kullanım bilgisidir (**bk. Tablo 48.**):

Tablo 48. TL ’de Kullanım Bilgisi.

S.	Dil	Maddebaşı	Arap Harfli Yazım	Tanım
101	Ar.	el	أل	Harf-i ta‘ rîf olup isim ve sığata ilhakla tayin için müstameldir, elḥamdü gibi.
79	Tr.	öksürük otu	أوكسورك اوتى	Arabîsi sü‘ âli , ḥaşısetü’s-sü‘ âl . Fârisîsi fenceyûn (bu lügat fasih Fârisî değıldir, Yunanî’dir; lakin Arabî ve Fâriside müstameldir).
379	Tr.	şikayet	شكائت	Arabî-i sahihtir, Türkîde dahi müstameldir. İştikâ’ , teşekkî , bunlar dahi şikayet gibidir. Fârisîsi gile , kûziş ’tir.
218	F.	çün-ân	چنآن	İnceleyen manasına şöyle böyle, şu tarz demek, aslı çün-ân (چون أن)’dır telaffuzunda tahfifen vavı hazf olunup işbâ‘ -ı damme ile istimal olunur, murâd-ı ma‘ na teşbihî ifade eder, hakeza .
442	F.	sân	سان	Edât-ı teşbihî istimal olunur, mesela “buncılayın” demekte “zînsân” derler, “benzer, gibi, mişil, nazîr-mânend” şüphe olan kanun, kaide, üslup ve hem-vâre ve tarz ve reviş ve heyet, suret ve havi ve âdet ve tecemmülathane ve eğı ve pare, parça ve bileğı taşı ve vecih ve itibar.

2.4.2.4. Örnek (Example)

Örnek, bir başvuru kaynağında sözcük ya da sözcük öbeğinin belirli bir biçiminin veya anlamının (cümle gibi) daha geniş bir bağlamda gösterilmesidir. Örnekler belirli bir kaynak ya da derlemeden alıntı olabileğı gibi derleyici tarafından da oluşturulabilir (Hartmann ve James, 1998:53).

Atkins ve Rundel (2008:458)’e göre örnek cümleler sözlük veri tabanının önemli bileşenlerinden biridir. Bazen bir maddebaşı, örnekleri olmadan neredeyse anlaşılabilir olur. Örneklerin özellikleri sözlüğün türüne ve kullanıcılarının ihtiyacı ve

beklentilerine göre deđiŒecektir. Tarihi sözlüklerde de geçerli olmak üzere iyi bir rneği oluŒturan temel zellikler Œunlardır:

- i. Doğal (*daha sezgisel ve daha az nesnel*) ve tipik (*olağanıst/nadir durumlar hariç herkes için geçerli olan*),
- ii. Bilgi verici,
- iii. AnlaŒılabilir.

rnek kullanımı sözlük türlerine göre farklılık oluŒturmaktadır. Bazı sözlükler çok az sayıda örnek içerirken bazılarında örneklerden çokça istifade edilebilir. Etkin iki dilli sözlüklerde örnekler doğrudan çevirilerde verilen bilgileri tamamlar, kaynak dil kullanıcılarına hedef dildeki eŒ değeri Œemelerinde ve doğru Œekilde kullanmalarında yardımcı olur (2008:506).

TL’de verilen örnekler cetvellere göre farklılıklar göstermektedir. 8725 maddebaŒının yer aldığı Arapça cetvelde örnek yoktur. Bu cetvelde maddebaŒlarının Türkçe tanımları yapılmıŒ, akabinde Farsça eŒdeđerleri verilmiŒtir. Farsça cetvelde ise ekseriyetle maddebaŒlarının tanımı yapılmıŒ, arkasından Arapça eŒdeđerleri verilmiŒtir. Bazı maddebaŒlarında örnekler tanım ve Arapça eŒdeđer sözcüğün ardından “*mesela*” ibaresi ile birlikte verilmiŒtir. Örneklerin sunumu ise farklılıklar göstermektedir (**bk. Tablo 49.**):

Tablo 49. *Farsça Cetveli Tanım ve EŒdeđer Temelli rnek Sunumu.*

S.	MaddebaŒı	Arap Harfli Yazım	Arap Harfli Yazım
145	trâŒiden	تَرَاشِيدِن	Yonmak ve yolmak, nağt, mesela; kalem yonmak, ty yonmak gibi.
152	tefriden	تَفْرِيدِن	Kavurmak, mesela eti kazanda kavurmak, ıaly.
287	haster	حَسَنَر	HaŒerâ-tı arz, mesela yılan ve sıçan ve karınca ve bunlar gibi.
374	d-renk	دُورَنَك	İkiyüzlü, münafık, ii dıŒına benzemeyen ve iki vecihli olan mesela gl-i ra’ nâ gibi ve gece-gündüz.

Bazı rnek sunumlarında ise Farsça maddebaŒı doğrudan kullanılmıŒtır (**bk. Tablo 50.**).

Tablo 50. Farsça Maddebaşı Kullanımı Örnek Sunumu.

S.	Maddebaşı	Arap Harfli Yazım	Arap Harfli Yazım
381	(deycûr)	(دَيْجُور)	Pek ziyadesiyle karanlık olan, muẓlim , mesela şebdeycûr karanlık gece demektir, leyl-i muẓlime manasına.
511	şenbih	شَنْبِيه	Yevm , gün, mesela yekşenbe pazar günü.
116	bî	بِي	Şu manayı ifade eder ki Türkîde -siz ile tabir olunur mesela: bî-dil dilsiz ve gönülsüz ve bî-zebân dilsiz denilir, edât-ı selbdir, amma nâ (نَا) mahallinde istimal olunmaz.
141	tây	تَائِي	Kat manasına, zi'f , mesela: bir kata yek-tây denir ve bir donluk kumaş veya bez ve dört adedi.

Bazı örneklerde ise bağlam tam cümle şeklinde verilmiştir (bk. Tablo 51):

Tablo 51. Bağlamın Tam Cümle Olarak Sunumu.

S.	Maddebaşı	Arap Harfli Yazım	Arap Harfli Yazım
269	hacek	حَجَّكَ	Nokta-i illet, mesela: (حجك سفید در چشم فلان افتاد) derler, manası: <i>Falanın gözüne beyaz nokta düştü</i> , demektir.
354	dest-kâr	دَسْتَكَار	Ehl-i san'at olan, mesela bir masnu ve hoş-üslûb nesneye in destkâr falânest (این دستکار فلانست) derler yani: <i>Bu falanın el işidir</i> , demek olur.
305	hâb	حَوَاب	Vâv-ı ma' dül ile hem uyku manasına ki Arabîde nev̄m derler ve hem düş görmek manasına, Arabîde rûya derler, mesela: “(خواب دیدم) <i>uyudum</i> ” demektir ve “(خواب دیدن) <i>düş gördüm</i> ” demektir, bu lafız iki vecih üzeredir, vech-i evvel vâv (و) telaffuz olunmayıp ancak hâ (خ) ’nın dammesine delalet için yazılır; vech- sâni vâv (و) ’ın isbatıyla telaffuz olunur “rûya” manasıdır.

Türkçe cetvelde örnek kullanımı anlamında zenginlik ve çeşitlilik söz konusudur. Çalışmamızın muhtelif bölümlerinde de ifade ettiğimiz üzere TL’de Türkçe maddebaşlarının büyük bir bölümünde tanım yoktur. Doğrudan Türkçe maddebaşının Arapça ve Farsça karşılıkları verilmektedir. Türkçe maddebaşlarında örnek kullanımı ile ilgili bir standart da yoktur. Örnekler maddebaşından ziyade Arapça ve Farsça karşılıklar üzerinde yoğunlaşmıştır (bk. Tablo 52.):

Tablo 52. Arapça ve Farsça Eşdeğer Karşılıklar İçin Örnek Kullanımı.

S.	Maddebaşı	Arap Harfli Yazım	Tanım ve Örnek Kullanımı
61	ötmek	أَوْتَمَكَ	Arabîsi şadh (mesela: Horoz öttü, demek صدَحَ الدِّيَكْ demektir). Fârisîsi sirâyiden , şuğûliden .

90	batmaç	بَاتَمَق	Arabîsi sevḥ , seyḥ (mesela: Ayağım çamura battı, demek بَاتَمَقْتُ بِأَلْوَحْلٍ demektir), sevḥ ; ingîṭât (suya batmaktır), ṭuhûs . Fârisîsi ḥalîden .
205	horultu	حُورْلُتِي	Arabîsi ḥarḥara , fabîḥ (uyurken horultudur, mesela: Şu adam acip horladı, demek مَا أَفْخَخَ هَذَا الرَّجُلُ demektir); kerîr (can çıkarken olan horultudur). Fârisîsi beḥast , ḥarâḥur , ḥarâk ; ḥaruften (ölürken olan horultudur).
376	şişmek	شِشْمَاك	Arabîsi intifâḥ (mesela: Atın karnı şişti, demek اِنْتَفَحَ بَطْنُ الْفَرَسِ demektir), teverrüm , ḥudûr , ver ; rebv (korkudan şişmektir); iḥbintâ (karnın şişmektir); icfîzâz (leş şişmektir). Fârisîsi âmâsîden , âmâyîden , âmâhîden dir.
381	sabah	صَبَاح	Meşhur, Arabîdir; Türkîde dahi müstameldir. Bükre , felak , sabah demektir. Fârisîsi bâm ; bâmdâd (çün sabah demektir. Mesela: بَامَدَادُ أَمَمَ çün sabah geldim, demektir. Arabîde جِئْتُ عَلَى السَّحَرِ demektir).

Tablo 51.'te verilen “**şişmek**” maddebaşı ile ilgili olarak; önce “**intifâḥ**” Arapça eşdeğeri verilmiş, bu eşdeğer “*Atın karnı şişti*” tam cümle bağlamı ile örneklendirilmiş, akabinde “demek” mastarıyla Türkçe örnek cümlenin Arapça eşdeğeri (**intifâḥ**) kullanılarak Türkçe örnek cümlenin Arapçası (**اِنْتَفَحَ بَطْنُ الْفَرَسِ**) yazılmıştır, devamında ise diğer Arapça eşdeğer sözcükler verilerek Farsça eşdeğerlere geçilmiştir.

Yine **Tablo 51.**'ten aldığımız “**sabah**” maddebaşı ile ilgili olarak; önce “**sabah**” maddebaşının meşhur, Arapça bir sözcük olduğu ve Türkçe’de de kullanıldığı bilgisi, akabinde “Arabîsi” ibaresi kullanılmadan “**bükre**” ve “**felak**” karşılıkları verilmiştir. Ardından “Fârisîsi” ibaresi ile birlikte “**bâm** ve **bâmdâd** Farsça eşdeğerleri yazılmıştır. “**bâmdâd**” sözcüğünün “**çün sabah**” anlamına geldiği ifade edildikten sonra “mesela” ibaresi ile tam cümle şeklinde Farsça bağlam (**بَامَدَادُ أَمَمَ**), hemen ardından Farsça tam cümle bağlamının Türkçesi “**Çün sabah geldim**”; son olarak da aynı cümlenin Arapçası (**جِئْتُ عَلَى السَّحَرِ**) verilmiştir.

Türkçe maddebaşlarının Arapça ve Farsça eşdeğerlerine ilişkin olarak verilen örnek bilgisi çeşitliliğinde tam cümle bağlamı dışında kullanımlarla da karşılaşılmaktadır (**bk. Tablo 53.**):

Tablo 53. Arapça ve Farsça Eşdeğer Sözcüklerde Tam Cümle Dışı Örnek Bilgisi.

S.	Maddebaşı	Arap Harfli Yazımı	Tanım ve Örnek Kullanımı
495	tıkaç	طِقَاج	Arabîsi disâm , simâm ; şimâm (şişe ağzına konulan tıkaçtır). Fârisîsi bend 'dir. Mesela şişe tıkaçına bend-i şişe ve testi tıkaçına bend-i sebû derler.
197	hayvan	حَيَوَان	Arabîdir, insanın gayrıya ıtlak olunur. Haskel (sesi işitilmeyen hayvan, mesela: Karınca gibi); avhec (boynu uzun hayvan, mesela: Deve ve ceylan gibi); nâtih (boynuzlu hayvan, mesela: Koyun ve öküz gibi); mâşiye (cemi mevâşi gelir, dört ayaklı hayvan); sâmme (zehirli olan hayvan). Fârisîsi cânver , cânmend ; çârpâ (dört ayaklı hayvandır).

Türkçe maddebaşlarına ait örnek bilgisi kullanımı ise sadece **-dek**, **-de** ve **-den** maddebaşları ile sınırlıdır (bk. **Tablo 54.**).

Tablo 54. Türkçe +dek, +de ve +den Maddebaşlarında Örnek Bilgisi.

S.	Maddebaşı	Arap Harfli Yazımı	Tanım ve Örnek Kullanımı
224	-dek	دَكَ	İşbu lafız Fârisî ise de Türkî lisanımızda cari olup intihâ manasını ifade eder. Mesela: Çarşıya dek, gibi. Arabîde ilâ (إِلَى) ile tabir olunur.]
239	-de	دِه	Bu lafız Türkî lisanımızda zarfîyyet manasını ifade eder. Arabîde “fi” (فِي), Fârisîde “der” (دَر) ile tabir olunur; mesela: Türkîce “evde” demek, Arabîce “fi’ d-dâr” (فِي الدَّار), Fârisîce “derhâne” (دَرْحَانَه) demektir.
231	-den	دَنْ	Bu lafız Türkî lisanında evveliyet manasını ifade eder. Mesela: Nereden, gibi. Arabîde (عَنْ) ve (مِنْ) Fârisîde (أَنْ) ve (بِرَأْيِ) ile tabir olunur. Türkîde “evden”, Arabîde mine’l-beyt (مِنَ الْبَيْتِ), Fârisîde ez hâne (از خانه) ile ifade olunur.

TL’de bir başka örnek bilgisi çeşitliliği de Türkçe maddebaşlarının Arapça ve Farsça karşılıklarına ilişkin olarak verilen darb-ı mesellerdir. Darb-ı mesel; darb (vurmak, dövmek, yerine koymak) ve mesel (örnek, benzer, nümune) sözcüklerinin terkibinden meydana gelmiş, üzerinde konuşulan konuya, duruma veya olaya uygun düşecek söz, meşhur söz, hikmetli söz anlamlarına gelir ve Türkçedeki atasözü sözcüğü ile karşılanır. TL’nin I. cildi ile sınırlı olmak üzere Türkçe cetvelde 92 adet darb-ı mesel vardır.

Darb-ı meseller parçacıl yapıda Türkçe maddebaşının Arapça veya Farsça eşdeğerinin akabinde yazılmıştır. Eşdeğerin ardından o eşdeğerle ilgili Türkçe bağlam, sonrasında “...diyecek mahalde mesel darp edip, ...mahalde mesel darp edip,

...hakkında mesel darp edip” gibi ibareler ile Türkçe bağlamda ifade edilen durumun Arapça ve Farsça darb-1 meseli yazılmıştır. Bu darb-1 mesellerden bir bölümü **Tablo 55.** ve **Tablo 56.**’de görülmektedir:

Tablo 55. Arapça Darb-1 Mesellerin Örnek Olarak Kullanımı.

S.	Maddebaşı	Arap Harfli	Tanım-Darb-1 Mesel
160	çekiç	چَكِيح	Arabîsi fiṭis {“Bir emirde istinat eylediğin nesne kavi gerek zayıfa dayanılmaz,” diyecek mahalde Araplar mesel darp edip <i>صَنَرُكَ بِالْفَطِيْسِ خَيْرٌ مِنَ الْمَطْرِقَةِ</i> derler}.....
160	çekirdek	چَكِرْدَك	Arabîsi nevât {“Küçük büyü” diyecek mahalde Arap mesel darp edip <i>أَوَّلُ الشَّجَرَةِ النَّوَاةُ</i> derler}.....
186	çukur	چُوْقُوْر	Arabîsi ..... zebye {cemi zebâ gelir, arslan tutmak için yüksek yerlerde kazdıkları çukurdur. “Bir nesne tahammül olunmayacak hale varsa” ol mahalde Arap mesel darp edip “بَلَّغَ السَّبِيلَ الرَّبِّيَّ” derler: “Sel yüksek mahalde kazılmış çukura çıktı demektir.”}.....
201	hamur	حَمُوْر	Arabîsi ‘ acîn {“Kendi akraba taallukatına kerem ve ihsan eyleyen kimse,” hakkında Araplar mesel darp edip <i>الرَّيْنِثُ فِي الْعَجِيْنِ لَا يُصْبِغُ</i> derler}.....
206	hurma	حُرْمَه	Arabîsi temr {“Zâhire nazar ile bir nesne bir nesneye kıyas olunmaz,” diyecek mahalde Araplar mesel darp edip <i>مَا كُلُّ مَا كُلُّ سَوْدَاءَ تَمْرَةٍ وَلَا كُلُّ سَوْدَاءَ تَمْرَةٍ</i> derler}.....
210	darğınlık	دَارْغِيْنَلِقْ	Arabîsi ..... hafıza {“Bir nesneyi işlemeye iktidarı var iken müsamaha edip o kârdan ferâgat” mahalinde,” Araplar mesel darp edip <i>إِنَّ الْمَقْدَرَّ تَذَهَبُ الْحَقِيْطَةُ</i> derler}.....
211	dağlağı	دَاغْلَاغِي	Arabîsi ..... mikvât {“Bir korkunç mekruh işin vukuundan evvel korkak kimse,” hakkında Arap mesel darp edip <i>يَصْنُرُطُ الْعَيْرُ وَالْمَكْوَاةُ فِي النَّارِ</i> derler, yani: “Dağlağı henüz ateşte iken eşek osurur,” demektir}.....

Tablo 56. Farsça Darb-1 Mesellerin Örnek Olarak Kullanımı.

S.	Maddebaşı	Arap Harfli	Darb-1 Mesel Ömeleri
175	ciğer	چَكِرْ	....Fârisîsi ciğer , pût {“Kuvveti ve kudreti yoktur,” diyecek yerde acemler mesel darp edip <i>أَبُ دَرَّ چَكِرْ</i> derler}.
178	çınar	چِنَارْ	....Fârisîsi çenâr {mürûr-ı ezmine ile bu ağaçtan ateş peyda olup tamamen yanar, kendisi gayet ulu olur. “Bir kimesneden herkesin taaccüp ve istigrâb eylediği bir emr-i azîm sudûr etse yahut dünyada görülüp işitilmemiş bir hadise zuhur etse,” o vakit Acem mesel darp edip <i>آتَشْ أَرْ چِنَارْ</i> derler}, sipîdâl.
179	çivit	چَوِيْتْ	....Fârisîsi nfl {’dir. “Falan kimesnede fakirlik nişânesi vardır,” diyecek mahalde Acemler mesel darp edip <i>اَنْكَسَتْ نَيْلَ كَثِيْدَه</i> derler}.
185	çok	چُوْقْ	....Fârisîsi bisyâr {“Hizmetkarı olan kibârın büyüdükçe ihtiyacı artıp hizmeti muradı üzere bitmez, zira ki ama ki

			<i>ganî-terend muhtâc-terend dedikleri mealde</i> ” Acemler mesel darp edip (بئناز گن بی گن بُدُ derler)....
189	çömlek	چوملك	....Fârisîsi đik {“ <i>Sûfi-i mukallit ve şeyh-i müzevver hakkında</i> ” Acemler mesel darp edip (دیک طوسی نجوش می آید derler ve “ <i>Bir kimesneye devlet bî-zahmet ve nimet bî-meşekkat hâsıl olsa, Acemler mesel darp edip (حلوا دیک چلوا دچوبنی derle}.....</i>
193	haşır	حصیر	....Fârisîsi bûriyâ {“ <i>Bir kimesne yeni evini tebrik ve tehniye edelim diyecek mahalde</i> ” Acemler mesel darp edip (بُوریا بُوی گنیم derler}.....

Türkçe cetvelinden aldığımız örneklere bakıldığında örnek bilgisi ile ilgili bir standardın olmadığı görülebilmektedir. Sözlük yazarı Türkçe maddebaşının Arapça veya eşdeğerlerini birbiri ardına sıralamış, bu sıralama da bazı eşdeğerlerin tanımlarını yapmış bazılarının tanımlarını yapmadan geçmiştir, bu eşdeğerler içerisinden hakkında bilgi sahibi oldukları ile ilgili darb-ı meselleri sözlüğüne almıştır.

Türkçe cetvelinde Arapça ve Farsça eşdeğerlerle ilgili olarak sunulan örnekler sözlük hazırlayıcının kendi oluşturduğu (editorial example) örnekler değildir. Bu örneklerin Türkçe maddebaşlarının derlendiği LL'den aynı yöntemle alındığı görülmektedir. Örnek bilgisi içerisinde değerlendirdiğimiz Arapça ve Farsça cümle ve darb-ı mesellerin Türkçe karşılıklarının ve çevirilerinin verilmesi örneklerin *anlaşılabilirlik, doğallık-tipiklik ve bilgilendiricilik* özellikleri ile uyduğu söylenilebilir.

2.4.2.5. Çapraz Gönderim (Cross-Reference, Mediostructure)

Yong ve Peng (2007:100)'e göre çeşitli araştırmalar, sözlüklere temel olarak heceleme, telaffuz ve anlam için danışıldığını göstermektedir, bu sebeple sözlüklerde ilk ve öncelikli olarak yapılması gereken özelliklerden birisi sözlüğün *başvuru* (reference) işlevidir. Sözlük tasarımının ve derlemenin ilk aşamasından başlayarak sözlükbilimciler, okuyucular için başvurunun nasıl daha kolay ve daha basit hale getirileceği sorunuyla karşı karşıya kalmışlardır. Bu sebeple erişimi ve başvuruyu kolaylaştırmak için alfabetik, çapraz referans, dizinleme ve sayfalama olmak üzere farklı sistemler tasarlamışlardır.

Çapraz gönderim, bir başvuru kaynağında bilgiye erişimi kolaylaştırmak için kullanılan sözcük veya sembollerdir (Hartmann ve James, 1998: 32). İki dilli sözlüklerdeki çapraz referanslar açık, tutarlı ve kesin bir şekilde yapılandırılmalıdır. Çapraz gönderimler genellikle sözlüklerde basit göstergeler veya sembollerle

tanıtılırlar ve maddebaşının tanımından sonra veya maddebaşının tanımına eklenirler. Çapraz gönderimlerin aldığı biçimler sözlük yapımı sırasında alınan sözlükbilimsel kararlara göre değişebilir, ancak hangi biçimde olursa olsun tutarlı bir şekilde kullanılması gerekir (Yong ve Peng 2007:100).

Bergenholtz ve Tarp (1995:215)'a göre iki tür çapraz gönderim vardır, bunlar: *sözlük içi çapraz gönderim* (dictionary-internal cross-references) ve *sözlük dışı çapraz gönderim* (dictionary-external cross-references)'dir. Svensen sözlüğü çapraz gönderimi; çapraz gönderim bir sözlük maddesine içerisine işaret ediyorsa *madde içi çapraz gönderim* (entry-internal cross-reference), bir başka maddebaşına işaret ediyorsa *madde dışı çapraz gönderim* (entry-external cross-reference) olmak üzere ikiye ayırır (2009:388).

Yong ve Peng de iki dilli sözlüklerdeki çapraz gönderimi iki alt başlıkta değerlendirir, bunlar: *açık çapraz gönderim* (explicit cross-reference) ve *kapalı çapraz gönderim* (emplicit cross-reference)'dir.

Açık çapraz gönderim, sözlüklerde genellikle *bakınız* (see), *ayrıca bakınız* (see also), *karşılaştır* (compare), ile karşılaştır (*cf.*) gibi göstergelerle verilir. Bazı sözlüklerde, çapraz gönderim yıldız işaretleri (*), oklar ($\uparrow$, $\rightarrow$, $\uparrow$, $\Rightarrow$) ve denklik (=) işaretleri ile de gösterilir. Sözlük yapımı sürecinde semboller tercih edilir, çünkü yer tasarrufu sağlarlar ve sözlük metninde hemen tanınırlar. Bununla birlikte sembol kullanımı, sözlükleri doğru olmayan bir şekilde kullanma eğilimine karşı asgari seviyede tutulmalıdır (Yong ve Peng 2007:100).

Kapalı çapraz gönderim ise *geçmiş zaman biçimi* (past form of...), *...çoğul biçimi* (plural form of...), *...kısaltması* (abbreviation of ...), *...örtmecesi* (euphemism for...) gibi ibarelerle maddebaşı veya maddebaşı ilgili bir sözlüksel birimin açıklaması veya maddebaşına ilişkin daha fazla bilginin sunulması veya okuyucunun ilgisinin bir noktaya yönlendirilmesi içindir (Yong ve Peng 2007:100).

Çapraz gönderimler, alandan tasarruf etme, sözlüğün farklı yerlerinde bilgilerin gereksiz yere tekrarlanmasından kaçınma ve kullanıcıyı daha fazla ilgili bilginin bulunduğu yere yönlendirme işlevine sahiptir. Sözlük kullanıcılarına sözlüğü kullanmadan önce başvuru ile ilgili bilgileri okuması şiddetle tavsiye edilir, aksi halde

sözlükteki bilgilerin çoğu asla kullanılmayacak ve birçok sözlük asla tam olarak tanınamayacaktır (2007:100).

TL’de çapraz gönderim örnekleri görülmektedir, ancak kurallı bir kullanım yoktur. Sözlükte maddeîçi, maddedışı, sözlükiçi ve sözlükdışı gönderim örnekleri görülmektedir. Çapraz gönderim için kullanılan sözcük ve tümceler TL’nin Arapça, Farsça ve Türkçe cetvellerinde benzerlik göstermektedir. Maddeîçi gönderimde “*mezkur*”, maddedışı gönderimde “*mezkurdur, yazılmıştır*”, sözlükiçi gönderimde ( ), (*işaretleri*, sözlükdışı gönderimde ise “*mezkurdur, yazılmıştır*” ibareleri kullanılmıştır (bk. **Tablo 57.**, **Tablo 58.**):

Tablo 57. “*mezkur*”İbareli Maddeîçi Çapraz Gönderim.

S.	Cetvel	Maddebaşı	Arap Harfli	Tanım
54	Ar.	islâm	إِسْلَامٌ	İtaat ve inkiyât ve fahrü’l-enâm Muhammedü’l-Mustafâ Hazretleri tarafına bi’l-vahy izhar ve iş’âr olunan hakâ’ik ve akaitten müellef ve mürettep olan dîn-i mübîn ve <i>mezkur</i> dini kabul edip Müslüman olmak, yegâne kûy.
316	Ar.	cedî	جَدِي	Keçi oğlağı, büzgâle, keçi yavrusu ve felek-i burûcda Kavs burcuyla Delv burcu beyninde vaki olup şems <i>mezkur</i> burca kânûn-ı evvel sekizinde yahut dokuzunda duhul eder.
88	F.	berehmen	بِرَهْمَنٌ	Hindistan’da putperest olarak asil eski ahâlisinin zürriyeti taifesinden bir fert ve mezheb-i <i>mezkurun</i> papası.
140	F.	tava	تَاوَه	Âlât-ı matbahtan olup nesne kavurmaya istimal olunur ve alet-i <i>mezkûre</i> de tabh olunan yemek.
456	Tr.	şungur	صُونُقُورٌ	Meşhur kuştur. Arabîsi sunçur ’dur. Aslında esmâ-i ricâlden bir isimdir. Sonradan <i>mezkur</i> kuşa dahi itlak olunmuştur. Lûgat-ı fasîha değildir. Fârisîsi şençur , şençâr .

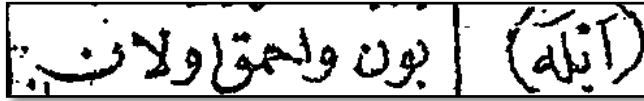
Tablo 58. “*mezkurdur*”, “*yazılmıştır*” İbareli Maddedışı Çapraz Gönderim.

S.	Dil	Maddebaşı	Arap Harfli Yazımı	Tanım
388	Ar.	hârbakayn	حَرْبَقَيْنٌ	<i>Mezkur</i> otların ikisi.
191	Tr.	hâcet	حَاجَتٌ	Arabîdir, Türkîde dahi müstemeldir. Fârisîsi hâhiş , bâyeste . Sair esamisi “gerek” maddesinde <i>mezkurdur</i> .
197	Tr.	hâykırmak	حَيْقِرْمَقٌ	Katı çağırmağ manasına. Arabîsi ik’ât . Fârisîsi tevliden . “Çağırmağ” maddesinde dahi <i>mezkurdur</i> .
212	Tr.	dal	دَالٌ	Ağaç dalıdır. Arabîsi ğaşn (cemi ağşân gelir), necâ’ , kinâb . Fârisîsi şâh , şâğ , berze , fâh , zeğâre , zehtâre ,

				şağa (bundan ma'ada "budak" maddesinde dahi <u>yazılmıştır</u>).
274	Tr.	döl	دول	Hayvan türemesi yani dişi hayvan. Arabîsi 'ırk, hiskele (cemi hesâkile gelir). Fârisîsi mâye, sair esamisi "soy" maddesinde <u>yazılmıştır</u> .
441	Tr.	şopa	صوبه	Arabîsi beyzer (cemi beyâzir gelir), qahzene, 'atele. Fârisîsi bâhû, pâşû; pâze (çoban sopasıdır, "soymantı" maddesinde dahi <u>yazılmıştır</u>).

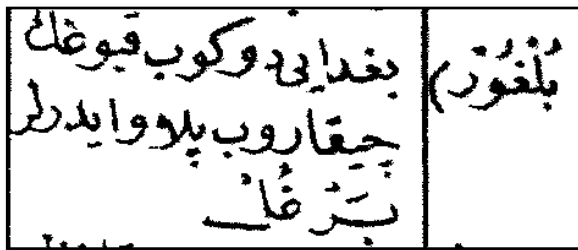
TL'de sözlükiçi çapraz gönderim belirli işaretlerle de sağlanmaktadır. Bu işaretler parantez "(" ve tek parantez "(" işaretleridir. Arapça ve Farsça cetvelinde bulunan maddebaşları ile ilgili bir durumdur. Türkçe cetvelde böyle bir çapraz gönderim şekli kullanılmamıştır. Arapça maddebaşı parantez içinde gösterilmişse bu, o sözcüğün Farsça'da aynı anlamda kullanıldığına; Farsça maddebaşı parantez içinde gösterilmişse bu, o sözcüğün Arapça'da da aynı anlamda kullanıldığına işarettir (bk. Kesit 22.):

Kesit 22. "(" İşaretli Çapraz Gönderim

"ebleh" maddebaşı Farsça cetvelde parantez içerisinde verilmiştir. Bu durum sözcüğün Arapça'da da aynı şekilde ve anlamda olduğunu ifade etmek için sözlükte kullanılan bir yöntemdir. Ebleh sözcüğü, Farsça cetvelde gösterildiği için Arapça cetvelde gösterilmemiştir.

Kesit 23. ")" İşaretli Çapraz Gönderim

"bulgur" maddebaşı, Farsça cetvel içerisinde yer almaktadır ve sonunda tek parantez (yay) işareti bulunmaktadır. Bu durum sözcüğün Türkçede de bu şekli ve anlamı ile kullanıldığını göstermek içindir. Buğday sözcüğü ayrıca Türkçe sözcükler cetvelinde gösterilmemiştir.

TL’de sözlükdışı çapraz gönderim örneklerine de rastlanılmaktadır. Bu gönderimlerde maddebaşı ile ilgili bilgi edinilecek başka başvuru kaynaklarına ve sözlüklere gönderim yapılır. Ancak bu gönderimlerin hiçbirisi TL’nin metinlerarasılık ilişkisine sahip olduğu sözlüklerle ilgili değildir (bk. Tablo 59).

Tablo 59. Sözlükdışı Çapraz Gönderim.

S.	Dil	Maddebaşı	Arap Harfi Yazımı	Tanım
244	F.	Ḥassân-ı ‘acem	حَسَّانَ عَجَمٍ	Hâkânî’nin lakabı olduğu <i>Serefnâme</i> ’de mezkurdur.
392	F.	Rüstem	رُسْتَم	İran’da meşhur âlim bir pehlivan ismidir, <i>Sehnâme</i> ’de mezkurdur.
81	Tr.	ülker	أولكر	Kumaşın yüzünde olur. Arabîsi zi’bir . Fârisîsi rûy-ı kummâş , ism-i mahsûs bulunmamış ise de <i>Kenzü’l-Lügat</i> vesairede tahrir olduğu üzere yazılmıştır.
440	Tr.	şubaşı	صُو بَاشِي	Arabîsi, Türkîde müstamel olduğu vecih üzeredir. Lügat-i müvellededir, hatta <i>Fetâvâ-yı Hayriyye</i> ’nin ekser mesâilinde mezkurdur. Fârisîsi serbâk ’tır.
512	Tr.	toğa	طوقه	Meşhurdur. Kuşak ve o misilli nesnelere korlar, ekser demirden olur. Arabîsi ibzîm (cemi ebâzîm gelir); ruşde (kılıç bağı ve o misilli nesnelere olan gümüş yahut bakırdan yapılmış tokadır). Fârisîsi âvzîn ’dir. Güzafî <i>Kenzü’l-Lügat</i> li’bni’l-ma’ rûf.

Bazı örneklerde ise gönderimin yapıldığı kaynak belirli değildir. Bu gönderimler daha çok dilin doğal akışı içerisinde hedef göstermeksizin ifade edilen “tefâsirde, bazı kütübde, mecmû’u’l-fürste, kütüb-i nahivde gibi ibarelerle yapılan çapraz göndermelerdir (bk. Tablo 60.):

Tablo 60. Hedef Göstermeksizin Yapılan Çapraz Gönderimler.

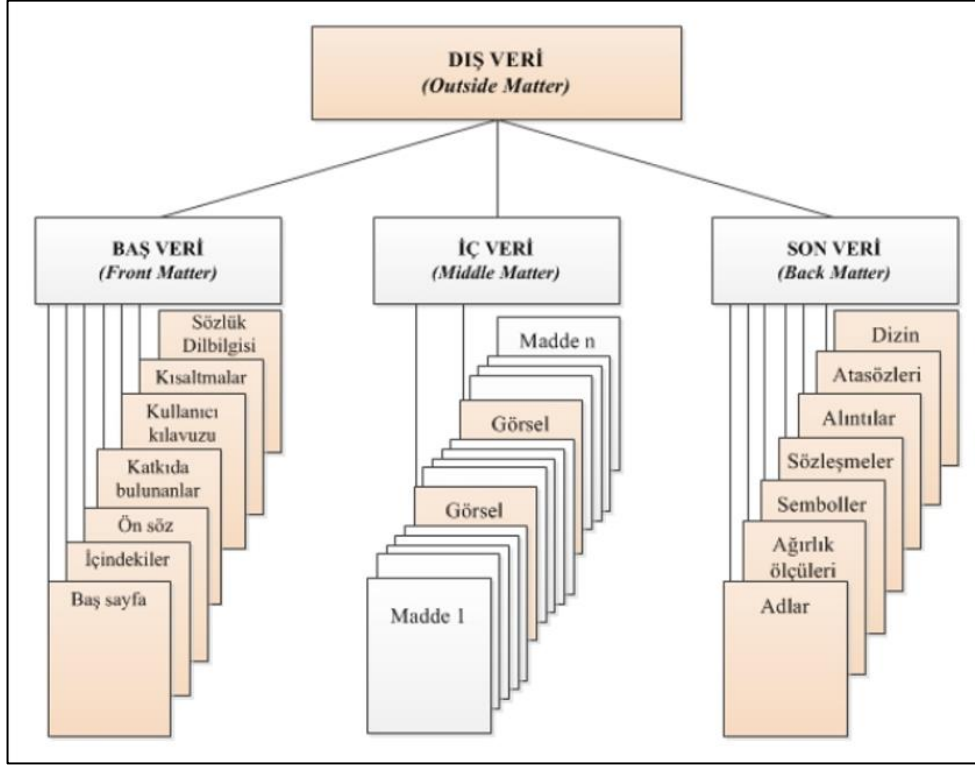
S.	Cetvel	Maddebaşı	A.H.M.	Tanım
476	Ar.	sidretü’l-müntehâ	سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى	Yedinci kat gökte bir ağaç keyfiyyât-ı mufassalası tefâsirde zikr olunmuştur.
192	F.	cuhâ	جُحَى	Hoca Nasreddin gibi latifegû bir zatın ismidir, beyne’l-Arab meşhur ve fikrâtı bazı kütübde mesturdur ve latife-gûy ve Oğuzane vaz ve tekellüm edene denir.
221	F.	çeng-i meryem	چَنكِ مَرِيَم	Buhûr-u Meryem tabir olunan şüküfedir ki beş parmak gibi olur, Hazret-i Meryem esnâ-i vaz’ında onu tuttu, mecmû’u’l-fürste mesturdur ki zen-i hâmil vaz’-ı hamelde usret çekse o otu suya korlar, ıslanıp birbirinden cüda olduğu gibi bi-emrillahi teala o avrat vaz’-ı hamel eder.

451	Tr.	şoñra demek	صُكْرًا دِيمَكْ	Arabîsi ba' de, şümme (bundan sonra demektir. Şurût-1 isti' mâli kütüb-ü nahivde mezkurdur), kumm, sümme manasınadır. Fârisîsi pes, sonra demektir.
383	Tr.	şabun	صَابُونْ	Arabî ve Fârisî ve Türkîde böyle müstameldir, fe- emmâ Fârisîde berhûd ve girmek dahi derler. Sabunun mucidi Abdurrahman Bûnî olmakla zuhurunda herkes âferînhan ve pesend-gûyân olarak işâbu'l-bûnî demeleriyle kesret-i istimalinden nâşî kelâm-ı mezbûr ihtisar olunup da sabun dediler diye bazı kütübde mesturdur. Bu kelam-ı Ferheng-i Şu' ûrîden rivayet olunmuştur, fe-emmâ Süleyman aleyhisselam zamanında icat olunduğu ve bazılar zamân-ı sa' âdetde mevcut olduğunu tevârihlerinden rivayet ediyorlar.

2.5. Dış Veri (Outside Matter)

Hartmann ve James'e göre *dış veri*, bir başvuru kaynağının sözcük listesi dışındaki bütün yapısının bileşenlerine verilen genel addır. Dış veri daha çok; *baş veri*/Front Matter (önsöz ve kullanım kılavuzu gibi), *iç veri*/middle matter (tablo ve örneklerin sunumu gibi), *son veri*/back matter (isim listeleri, değerler ve ölçüler gibi) gibi başlıklar altında değerlendirilir.

Şema 6. Dış Veri Bileşenleri³

Atkins ve Rundel'e göre basılı sözlüklerde geleneksel olarak başveri ve son veri bulunur. Bu bölümlerin içeriği kullanıcıların ihtiyaçlarına bağlı olarak büyük ölçüde değişir. Svensen (2009:379)'da bir sözlüğe ait dış verinin daha çok sözlüğün bileşenlerinin fiziki konumu ile ilgili olarak sınıflandırıldığını, ancak işlev bakımından sınıflandırılmasının daha faydalı olacağını ifade ederek dış veriyi şu başlıklar altında değerlendirir:

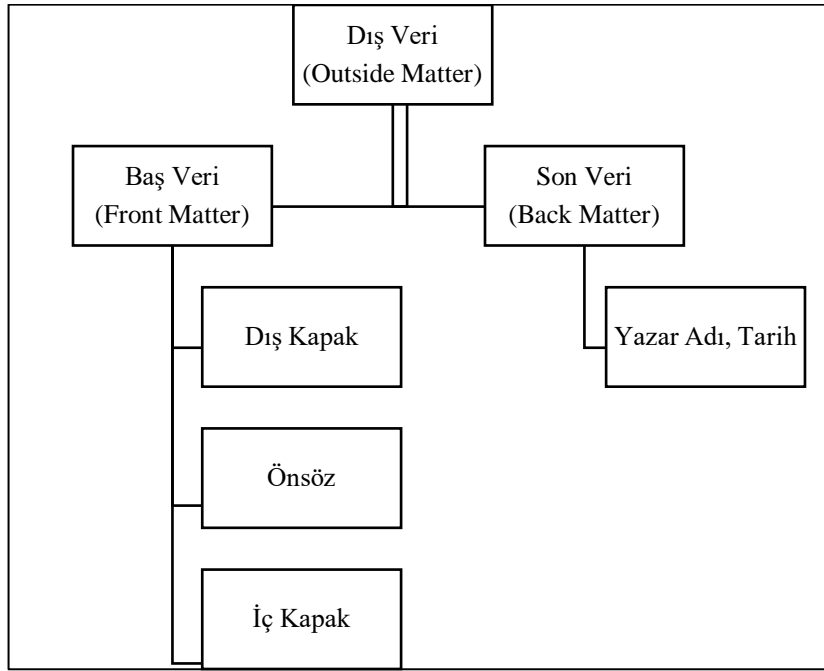
- i. Amaç dil hakkında bilgi vermek
- ii. Sözlüğün kendisi ile ilgili vermek (metafunction)
- iii. Sözlüğün erişim yapısına ait bileşenlerle ilgili bilgi vermek
- iv. Diğer işlevlerle ilgili bilgi vermek.

TL'nin I. cildine ait dış veri; *baş veri* ve *son veriden* oluşmaktadır. Sözlükte iç veriye ilişkin bir bilgi gözlenmemiştir. Baş veride dış kapak, iç kapak (s.I), ön söz (s.II-VI) bulunmaktadır. Son veride ise I. cildin tamalandığına ilişkin ifade, yazar adı ve tarih (s. 520) bulunmaktadır. TL'nin dış verisi Şema 7.'de görülmektedir.

³ Hartmann ve James (1998: 92)'ten uyarlayan Aslan, 2017: 91)

Şema 7. TL'nin Dış Veri Bileşenleri

2.5.1. Baş Veri (Front Matter)

Sözlüklerde sözlük metninden önce verilen bilgilere baş veri denir. Hartmann ve James (1998:60)'e göre genel sözlüklerde baş veride daha çok şu bilgilere yer verilir:

- i. *kapak sayfası* (title page),
- ii. *künye* (copyright),
- iii. *yayıncı* (imprint),
- iv. *teşekkür yazıları ve ithaf* (acknowledgements and dedication),
- v. *ön söz* (foreword or preface),
- vi. *içindekiler* (table of contents),
- vii. *katkıda bulunanlar* (list of contributors),
- viii. *kısaltmalar ve/ ya da şekiller listesi* (list of abbreviations and/or illustrations used),
- ix. *sesletim listesi* (pronunciation key),
- x. *kullanım kılavuzu* (user's guide),
- xi. *sözlüğe dair bilgiler* (notes on the nature, history and structure of the language),
- xii. *sözlük dilbilgisi* (dictionary grammar).

TL'nin baş verisinde dış kapak, iç kapak (s.I), ön söz (s.II-VI) yer almaktadır.

2.5.1.1. Dış ve İç Kapak

Ön cilt mukavva ve sadedir. Sırt cildi yaldızlı ve işlemelidir. İç sayfalarda herhangi bir temellük kaydı yoktur (**bk. Kesit 24. ve Kesit 25.**):

Kesit 24. *Tercümânü'l-Lügat Dış Kapak*

Kesit 25. *Tercümânü'l-Lügat Sırt Cildi*

2.5.1.2. Ön Söz

TL’de ön söz 5 sayfadan oluşmaktadır. İç kapaktan hemen sonra yer alır ve bir bütündür. İçerisinde:

- i. “**istirham min ehl-i kirâm**” başlıklı küçük bir takriz metni,
- ii. “**ih̄tar**” başlıklı sözlükte uygulanan metod ile ilgili bilgilerin verildiği bölüm,
- iii. “**tarif-i Arabî**” başlıklı Arapça cetvelin tanıtıldığı bölüm,
- iv. “**kaide**” başlıklı Arapça cetvelin kullanımı ile ilgili bilgilerin verildiği bölüm,
- v. “**tarif-i Fârisî**” başlıklı Farsça cetvelin tanıtıldığı bölüm,
- vi. “**kaide**” başlıklı Farsça cetvelin kullanımı ile ilgili bilgilerin verildiği bölüm,
- vii. “**tarif-i Türkî**” başlıklı Türkçe cetvelin tanıtıldığı ve bu cetvelin kullanımı ile ilgili bilgilerin verildiği bölüm,
- viii. “**fihrist-i lügat-i Arabî**”, “**fihrist-i lügat-i Fârisî**” ve “**fihrist-i lügat-i Türkî**” başlıklı bölüm yer alır.

استرحام من اهل الكرام

که هم برزه بیو سخنم عیب مکن ^{بگفته} که دلر شیفته شد از روش چرخ دنی
 بوجله محقر و بشریطه مستحقکه (ترجمان اللغات) اسمیله سسی در (مجلس معارف)
 دن اعطا واصبان بیوریلان امتیازه استناداً قلیل البضاعه (فاطمه) بی وایه
 طلب خواه سعادت دارین اوله رق کشیده سلاک سطورا تمکین ساعدا جتهادی
 تشمیرایدوب برطرز حسن و طور مستحسن اوله بحق مرتبه بذلک مقدور وسیعی
 نا محصور ایله بیلک ایکوز سکسان یدی سنه سی بواشر نو ظهوره مشروع وابتدا
 وفن لغتد معتبر و موثوق به اولان کتبدن نتیجه سن پیدا ایدوب مشهور و
 متعارف و متداول اولان لغات عربیه و فارسیه لری جمع و سه زبان اوزره ترتیب
 و نشر نه یادی مساعده دوران و همت کمالا خوان ایله برنجی دفعه اوله رق طبع وایکی
 جلد اولوق اوزره تشبیب اولمش ایسه ده ^{بگفته} قلمایجلوا انسان عن نسیان و قلم عن طغیان
 قضیه مسله و فقیهه خیط و خطنا مقتضای بشریت و لغزش یا لازمه رفتار
 ارباب غفلتدر احواله اقداح التفات بیوراه ارباب مطالعه دن رجاء اولنورکه واضح اولان
 خطا و خلل و سهو ذلل دامان کرم لریله یوشید و قابل اصلاح اولان مواضعی
 قلم اصابت ریش لریله تصحیح و افصاح بیوره لری
 حال همه در جای سخن تقصیر است ^{بگفته} طبع همه لریز خطا تقصیر است
 کرسه و غلط روح بودن شده امر ^{بگفته} که عیب تجسم کنده ان من شده امر
 (اخطار)

معلوم اولدغی و جمله مؤلفین کتب لغات عربیه و فارسیه جمع و تالیف بیورد قلمی
 اثر لرنده بعضیلری کلمه نکه اولد حریفله آخر حرفنه اعتبار و حروف متوالیه لرنه دخیره عایه
 صرف نقدینه همت بیور مشلردر مثلاً ابراء - اختفاء و اتباع - اجتماع لفظلری کی
 چونکه بوکله لرنک اولد حرفلری الف آخر حرفلری همزه یا خورد اولد حرفلری الف
 آخر حرفلری عین اولد یغندن ابراء ایله اختفاء لفظلری بر فضلده و اتباع ایله اجتماع
 لفظلری دیگر بر فضلده جمع ایدر لری یا کز اولد حرفی اعتبار ایله جمله سنی بر فضلده
 یازماز لرن ^{بگفته} و بعضیلری حروف متوالیه لرنه اعتبار ایدوب آخر حرفلری رعایتاً یتر لری
 مثلاً ابراء - ابراج - ابراد - ابرار - ابراز - ابرام کله لری کی چونکه بوکله لرنک هر نقدر
 حرف اولد لری الف ایسه ده آخر حرفلری همزه - جیم - دال - راء - زاء - میم - درونلر ده
 حرف اولد اولان الفی و آئی متعاقب اولان بایی اعتبار ایدر لری یوقسه اولد حرفالقدر
 دینه - ابراء لفظنه اختفاء لفظنی تعقیب ایتد لرن لری بلکه ابراج کلمه سنی اختفاء اوزره
 تقدیم ایدوب ابراء لفظنی عقبنده تخیر ایدر لری بوکتاب مستطاب دخی
 خطا رقائی اوزره ترتیب اولمشلدر

خفی و لیه که کتب لغات عربیه یا لکن عربی دن بحث ایدوب فارسی قار شد لرن و فارسی
 کابلی فارسیدن بیث ایدوب عربی خلط ایتد لرن ^{بگفته} ترجمه لرندن قطع نظر اما بواشر
 عربی و فارسی و ترکی ترجمانی اولد یغندن علی وجه الاجمال اصولی تفریقیه مبادرت
 اولنور شویله که بهر صحیفه سی اوج جملد اولد اوزرنه مرتب اولوب برنجی جلد اولد
 یا لکن عربی لغتلر ایدر که ازلرنده فارسی و ایکنی جلد اولد فارسی لغتلر ایدر که ازلرنده عربی

بو قدر اوچینجی جدولی زبانه اولان ترکیدن عبارت اولوب اول لفظ ترکیه نکه عربی و فارسی لغتاری بلنده مذکور و هرجد وک باش طرفنه عربی یا خود فارسی یا خود ترکی اولدیغنی مبین الفاظ موضوع و مستطورد در

(تعریف عربی)

لغة العرب اخص اللغات و بلاد غنها التو البلاغات
انفا بیان اولندیغنی وجهله بهر صحیفه اوج جدول اولوب برنجی جدول اولدیکن عربی لغت لرندن هرقد که اول جدولک باش طرفنه عربی اولدیغنی مشعر (الالف من العربیه) یا خود (الباء من العربیه) لفظی مستطورد را کا نظر اول صحیفه نکه جدول اولندن مقصود اولان لغت تتبع اولنور اگر اول صحیفه ده بولنه مزایسه ایکنجی صحیفه نکه ینه جدول اولنه عطف تکاه اولنور انه دخی بولنه مزایسه اوچینجی صحیفه نکه جدول اولنه باقیلور و هنر علیه الباقی تا حرفالف تمام اولغنی قدر بومنونال و زره کیدیلور لکن تتبع اولنه بحق لغتک اول حرفیله ایکنجی حرفنه نظر اولنمق لایددر که بوکتاب اول حرفیله ایکنجی حرفی اعتبار اولوب جنس واحد اولان لغت لر بر حنا ده وضع اولنمشدر مثلاً (أبتکاء) لفظی ارا نطق لازم کلورسه باب الفندن الف یا صره سنه باقیلور چونکه بقدر الفی متعاقب بالی لغت لر وارایسه بربری اردی صره تطبیح و حروف متوالیه لرینه رعایه تهریر اولنمشدر
اب. ایاحه. ابداع. ایرام. ابن. ابو. ای. کی جمله سنه الفندن صکره. ب. حرفی وارد در یوقسه اول حرفی لغت لر دیر. اب ایله اوصاف یا خود اقناع. لفظلری قارشدر بلما مشدر زیر. اب. ده الفی متعاقب. ب. در. اتصاف. ده. الفی متعاقب. ت. در. اقناع. ده. ق. ده. بناء علیه. اب. ایاحه. انباد. کی الف بالی لغت لر تمام اولدیغنه اتصاف کی الف تالی لغت لر یا زما مشدر ساثر با بلرده اولان حرف لر دخی بو تعریفه قیاس اولنه

(قاعدہ)

بعض کلمات عربیه بردن زیاده معانی مختلفه بی شامل اولدیغندن معانی مذکوره نکه هر برینک ضبط و قیدی لازم کلوب بر بر لرندن تفریق و تمیز ایچون التباس اولان محالرده بیلرینه . بویه بر نقطه وضع و معنای ثانیه به انتقال اولندقله بر عدد و او حرف عطقی درج و علاوه اولنمشدر اگر بر لغتک ایکی طرفنه ( ) بویه ای رسمی وارایسه اول کله فارسیه دخی اول وجهله مستعملدر و اگر بالکنر (نا) کی صول طرفنه واقع ایسه اول کله ترکیده اولیجه مستعمل اولدیغنه اشارتدر و هر لغت عربیه نکه ترجمه سی یا نکه فارسی یله اولان تغییراتی حرکتی اوله رق موافق اوله بلند کی قدر وضع اولنوب اول لغت عربیه نکه ترجمه سی فهم اولندقد نصکره فارسیجه دخی تعبیری نه اید کی کلامشاید

(تعریف فارسی)

عربیه بیان اولندیغنی کی بهر صحیفه اوج جدول اولوب ایکنجی جدول فارسی لغت لرندن عبارتدر اول جدولک باش طرفنه فارسی اولدیغنی مذکر (الالف من الفارسیه) یا خود (الباء من الفارسیه) لفظی مستطورد در مطلوب اولان لغت اول صحیفه ده بولنه مزایسه ایکنجی صحیفه نکه ایکنجی جدول اولنه مراجعت اولنور انه دخی بولنه مزایسه اوچینجی صحیفه نکه ایکنجی جدول اولنه نظر اولنور تا اول بابک آخرینه وارنجیه قدر بویجه ارا نور عربی کی فارسی معانی مختلفه ی

شامل اولدیغندن تفریق و تمیز ایچون بینلرینه . بویله بر نقطه وضع و معنای
 ثانیه یه انتقال اولندقدن بر عدد و او حرف عطقی درج و علاوه اولمشدر و هر
 لغت فارسیه نك ترجمه سی یا نندک عربیایله اولان تعبیراتی حرکه لی اوله رق موفق
 اولنه بلدیکی قدر وضع اولنمشدر که اول لغت فارسیه نك ترکیه سی فهم اولندقدن
 صکره عربیایله اولان تعبیری دخی آکلا شملش اولور که سائر لغت لردن
 بو خصوصه موفق اولنه ما مشدر

(قاعده)

عربیایله فارسی میانندک درت حرفده تکلم جهنتدن فرقا اولدیغندن تمیزی
 ایچون فارسی اولان حروفاته . بویله اوج نقطه وضع اولنمشدر (پا . جا . ژا .
 لک) کی فقط کاف ایچون نقطه وضع اولنمیوب کشیده سی تضعیف اولنمشدر
 (گل و گاو) کی کبر لغت فارسیه نك ایکی طرفنه ( ) بویله آی رسمی
 و ارایسه عربیایله مشترک واکر یا لکز . پنجره) کی صول طرفنه واقع
 ایسه اول کلمه ترکیده دخی مستعمل ایدیکنه علامتدر

(تعریف ترک)

عربی و فارسی تهریف لرنده بیان اولنددخی اوزره هر صحیفه اوج جدول اولوب
 اوچینجی جدول ترکی لغت لرندن عبارتدر و هر بر لغتی علی وجه الصحة ضبط
 و عیان ایدوب یکریمی اوج باب اوزره ترتیب و هر بابی حرکات ثلثه
 اوزره اوجه تقسیم اولندی . مثلاً . اول باب الالف المفتوحة تحریر
 اولنوب بعد فضل الالف المكسوره و بعد فضل الالف المضمومه کتب
 اولنوب باب البایه نقل اولندقدن باب الباء المفتوحة بعد فضل الباء
 المكسوره و بعد فضل الباء المضمومه دیوضره سیله آخر حروفه
 دکن بوسیاق اوزره یازلندی و لسان ترکیه ده جاری اولوب بینمژده
 مشهور نه ایسه کونک ترکی صحیح و کونک عربی غلط و کونک فارسیکه
 ترکی اوزره بین الا نام شایعدر آنی تحسیر و آنک معناسنه هر بقدر عربی
 مراد و وصول میسر اولد ایسه حرکه لی اوله رق اصل اطلاق ایلدی کونک لغت
 ترکیه نك ذیلنه تسطیر و بعد فارسی مراد فی دخی منوال محراب اوزره ثبت
 و بقدر اولندی و بر لغت ترکیه که آنک ینه ترکی بر قاج مراد فی اوله .
 هر قغنیسی مشهور ایسه اولان بعد مراد فی ذکر اولنمشدر . مثلاً
 کوزلک . مشهور در مراد فی کویکک . در اول کوزلک ذکر اولنوب عربی
 و فارسی لغت لری و مراد قلمری آنک ذیلنه ثبت و کویکک دخی محکمه بیان
 قلوب مشهورینه اشارت اولندی و هر لغت ترکیه نك اعم و مطلق
 ذکر اولنوب مقیداتی تحتند درج اولنمشدر مثلاً ارا القاعده مراد فی
 ما بین در بقدریم و ایکی بار مقارنغی و ایکی طاع آرالغی مثللو مقید لردن
 ترسیم اولنوب مقیداتک اوست طرفنه (بویله برای رسمی کشیدک و
 تحسیر قلمدی . مثلاً آتون لفظ ترکیسنک عربی و فارسیجه . ذهب
 عسجد . زخرف . احمر . شمس . زر . شیب . ژا و کی اسماء کثیره سی

اولد یغدن جمله سی ملا و ذهابیله عیبید و عیبید ایله زخرفا راسنه فاصیله اولوق ایچون بریا خود اوج نقطه وضع و ابنا قلمشدر که ذهب ایله عیبید و زخرف ابر و ابر و اولد قلمی معلوم پیر و تواتا اوله . مثلاً بَبْکَ لفظ ترکیسنک عربی و فارسیسی بولوق مراد ایلسک باب الباء المفتوحه دن ارامق لازمکلور زیر ابد لفظنک اول حرفی اولان . ب . مفتوحدر باب مذکوری فهرسته نظرًا سکسان طقوزنجی صحیفه ده بولورز با بندن با شلیوب جدوله اشاعی طوغری اینرکن ببتجی ده (بَبْکَ) کوزده اولور عربیسی نَظَر . انشائاً العین خندوره . خندیره در فارسیسی مَرْمَکَ . مَرْمَکَ چشم . کَبْکَ کاک . مَرْمَکَ در) بولجه مسطور و مفید دراکر مطلوب اولان بَبْکَ لفظنک عربی سی ایسه ناظر با خود انسان العین اولدیغی واکر مقصود فارسیسی ایسه مردمک یا خود مردم چشم ایدیکی آکلا شیلور با قیلر بو تعریفه قیاس و نندقه سهولت جمله سی حاصل اولور و عربی و فارسی لغتلی کتب اولتورکن ضرور با مثال عربیه و فارسییه ده واقع اولتلی تحریر اولندجه اول مناسبته یا کز مضرو بلرینه امثالی نقل و بیان اولندی میتد یا نه مستوره ایسه ده ارباب مطالعه میکوره با کوز بر اثر اولسی غیر منکر و تشبیط قلوب اوله جنی اظهر در و الله الموفق و العین مؤلفه بوبرکت اثر در رغبت ایلسه هنر و لر اولور قیدی همما اوج رفعت کئی بالاتر

فهرست لغة عربیه		فهرست لغة فارسیه	
صحیفه	باب	صحیفه	باب
۱	باب الالف	۱	باب الالف
۱۴۱	باب الباء	۴۳	باب الباء
۱۶۵	باب التاء	۱۳۴	باب التاء
۳۰۲	باب الشاء	۱۷۰	باب الشاء
۳-۸	باب الجیم	۱۷۲	باب الجیم
۳۴۰	باب الحاء	۳۳۸	باب الحاء
۳۸۱	باب الخاء	۲۵۲	باب الخاء
۴۰۳	باب الدال	۳۲۰	باب الدال
۴۱۷	باب الذال	۳۸۶	باب الراء
۴۲۴	باب الراء	۴۱۱	باب الزاء
۴۵۱	باب الساء	۴۳۶	باب الستین
۴۶۲	باب النسین	۴۸۹	باب الشین
۵۰۰	باب الشین		

فهرست لغة تركيه			
صفحة	صفحة		
فصل الالف المضمومة	٢٥٥	باب الالف المفتوحة	٠٠١
باب السراء	٢٨٤	فصل الالف المكسورة	٠٤٤
باب الزاء المفتوحة	٢٨٨	فصل الالف المضمومة	٠٦٠
فصل الزاء المكسورة	٢٩٦	باب الباء المفتوحة	٠٨٩
فصل الزاء المضمومة	٣٠٠	فصل الباء المكسورة	١١٣
باب السين المفتوحة	٣٠٣	فصل الباء المضمومة	١٢١
فصل السين المكسورة	٣٢٦	باب التاء المفتوحة	١٣٧
فصل السين المضمومة	٣٣٨	فصل التاء المكسورة	١٤٥
باب الشين المفتوحة	٣٦٤	فصل التاء المضمومة	١٤٦
فصل الشين المكسورة	٣٧٥	باب الجيم المفتوحة	١٥٠
فصل الشين المضمومة	٣٨٠	فصل الجيم المكسورة	١٦٩
باب الصاد المفتوحة	٣٨١	فصل الجيم المضمومة	١٨١
فصل الصاد المكسورة	٤١٥	باب الحاء	١٩٦
فصل الصاد المضمومة	٤٢٣	باب الخاء المفتوحة	١٩٨
باب الطاء المفتوحة	٤٦٠	فصل الخاء المكسورة	٢٠٢
فصل الطاء المكسورة	٤٩٣	فصل الخاء المضمومة	٢٠٥
فصل الطاء المضمومة	٤٩٤	باب الدال المفتوحة	٢٠٩
		فصل الدال المكسورة	٢٣٩

Ön sözün günümüz Türkçesine çevirilmiş biçimi aşadındaki gibidir:

Kerem ehlinden ricamız,

Kıymette hor ve hakir bu mecmua (Tercümanü'l-Lügat) ismiyle bilinir. Maarif Meclisinden ihsan buyurulan resmi izne istinaden ilim fukarası, iki cihan saadetine talip Nazım Bey tarafından beğenilmesini umduğu hoş bir tarz ve tavırla, çok emek verilerek ve elden gelen gayret gösterilerek 1287 senesinde başlanmış, güvenilir ve bilinir birçok kitaptan istifade edilerek Arap ve Fars diline ait sözcükler 3 lisan üzere kemal sahiplerinin müsaade ve himmeti ile 2 cilt olmak üzere ilk kez basılmıştır. Herkesçe kabul edilen “İnsan unutmaktan arınmış değildir, kalem de haddi aşmaktan” kavlince insanlık gereği yapılan hata ve yanlışlar, üzerimizden atamadığımız tembellik gaflet ehli olmaktan ileri gelmektedir. İlim sahibi tetkik ehlinden ricamız, yardım talebimize cevap vererek vaki olan hata ve eksiklerimizi düzeltilmesi mümkün olan noktalarda yazı ve işaretlerle düzeltmeleri ve gerekli gördükleri yerlere açıklık getirmeleridir.

Şiir: Söz söylemede halim her daim kusurdur,

Tabiatım bütünüyle hata yüklüdür.

İhtar

Malum olduğu üzere Arap ve Fars dilleri müelliflerinin bazıları derledikleri ve yazdıkları kitaplarda sözcüğün ilk harfi ile son harfine itibar ederken sözcüklerde birbiri ardınca gelen harflerin düzenine riayet etmişlerdir; Mesela: ابراء, اختفاء, اتباع ve اجتماع gibi. Çünkü bu sözcüklerin ilk harfleri elif (ا), son harfleri hemze (ة), yahut ilk harfleri elif (ا), son harfleri ayn (ع) olduğundan ابراء ve اختفاء lafızlarını bir fasılda ve اتباع ile اجتماع lafızlarını başka bir fasılda bir araya getirirler. İlk harflerine bakarak hepsini bir fasılda yazmazlar, son harflerine itibar etmezler; Mesela: ابرام, ابراز, ابراد, ابراج, ابراء sözcükleri gibi. Çünkü bu sözcüklerin her ne kadar ilk harfleri elif (ا) olsa da son harfleri hemze (ة), cim (ج), dal (د), ra (ر), za (ز), mim (م) dir. Bu sebeptendir ki ilk harf olan elif (ا) ve onu takip eden be (ب) ye itibar ederler, yoksa

ilk harf elif (ا) tir diyerek ابراء lafzından sonra اختفاء lafzını getirmezler. Belki ابراج sözcüğünü اختفاء sözcüğünün önüne getirip akabinde ابراء lafzını yazarlar.

Bu güzel kitap iki parça halinde tertip edilmiştir. Bilindiği üzere Arapça kitaplarda yalnızca Arapçadan bahsedilip Farsçaya değinilmezken, Farsça kitaplarda da Farsçadan bahsedilip Arapçaya değinilmez. Sözcüklerin tercümeleri göz ardı edilse bile bu eser Arapça, Farsça ve Türkçe tercümanı olması sebebiyle önemlidir ve nasıl bir usul kullanıldığını ifade etmek gereği vardır. Şöyle ki her sayfa 3 cetvel üzere tertip edilmiştir. Birinci cetvel yalnız Arapça sözcüklerdir ki aralarında Farsça ve ikinci cetvel Farsça sözcüklerdir ki aralarında Arapça yoktur. Ve üçüncü cetvel dilimiz Türkçeden ibaret olup Türkçe sözcüklerin Arapça ve Farsça karşılıkları verilmiş ve sözü edilen her cetvelin başına Arapça, Farsça yahut Türkçe olduğu açık ifadelerle yazılmıştır.

Arapça (Cetvel) Tarifi

Arap dili en açık dildir ve onun belâgatının hiçbir eksigi yoktur. Yukarıda ifade edildiği üzere her sayfa 3 cetvel olup birinci cetvel sadece Arapça sözcüklerden oluşmaktadır ve cetvelin başında (el-elif minel arabiyye) yahut (el-ba minel arabiye) lafzı yazılmıştır. Öğrenilmek istenen sözcüğe cetvelin başından itibaren bakılır, eğer o sayfada bulunamaz ise ikinci sayfadaki Arapça cetvel başından itibaren bütün bir cetvel aranır, orada da bulunamaz ise üçüncü sayfanın Arapça cetvel başından itibaren aşağıya doğru cetvel taranır ve elif harfi tamam oluncaya kadar kalan sayfalarda arama işlemi devam eder. Ancak aranılan sözcüğün ilk harfi ile ikinci harfine bakmak gerekir ki bu kitapta ilk harfle ikinci harfe itibar edilir. Sözcükler ilk iki harfin durumuna göre sıralanmıştır. Mesela; ابتداء lafzı aranmak istendiğinde alfabeden elif-ba (ا-ب) sırasına bakılır. Çünkü ne kadar elif (ا) ten sonra (ب) li sözcükler gelse de her bir sözcük sahip olduğu harf sırasına riayet edilerek yazılır.

اب, اباحه, ابداع, ابرام, ابن, ابو, ابي, gibi hepsinde elif (ا) ten sonra be (ب) harfi vardır. İlk harfi eliftir diye اب ile اتصاف yahut افتناع lafızları karıştırılmamıştır. Zira اب de elifi müteakip (ب), اتصاف da elifi müteakip ت, افتناع da elifi müteakip ق harfi gelir.

Binaenaleyh اب, اباحة, ابراد gibi elif-balı sözcükler tamam olmadıkça اتصاف gibi elif-tâlî sözcükler yazılmamıştır. Diğer bâblardaki sözcüklerde bu tarife uygun şekilde dizilmiştir.

Kaide

Bazı Arapça sözcükler birden fazla anlama sahip oldukları için sözcüklere ait her bir anlamı birbirinden ayırabilmek için aralarına (.) nokta konmuş⁴, sözcüğün ikinci bir anlamı verilmek istendiğinde ise bir vav (و) harfi ilave edilmiştir.⁵ Eğer Arapça cetvel içerisindeki bir sözcük parantez içerisinde verilmiş ise bu, sözcüğün Farsçada Arapçadaki şekliyle kullanıldığına,⁶ yine Arapça cetvel içerisindeki sözcük sadece soluna tek parantez “(“ işareti olarak yazılmışsa sözcüğün Türkçede aynı şekilde kullanıldığına işaretler.⁷ Her Arapça maddebaşının Türkçe karşılığı yanında harekeli olarak verilen Farsçası mümkün mertebe en yakın karşılık olarak kabul edilmiş, Arapça maddebaşının Türkçesi anlaşıldıktan sonra Farsçasının da ne olduğu zaten harekeli yazıldığı için kolaylıkla anlaşılabilir.

Farsça (Cetvel) Tarifi

Arapça Tarif'te anlatıldığı üzere her sayfa üç cetvel olup ikinci cetvel Farsça sözcüklere aittir. Cetvelin başında Farsça sözcüklere ait olduğunu gösteren (el-elif mine'l Farisiyye) yahut (el-ba mine'l Farisiyye) ifadeleri yazılmıştır. Aranılan sözcük o sayfada bulunamaz ise ikinci sayfanın ikinci cetveline müracaat edilmelidir. Orada da bulunamazsa üçüncü sayfanın ikinci cetveline bakılır ve bulununcaya kadar o babın sonuna kadar aranır. Arapça sözcüklerde olduğu gibi Farsça sözcüklerin muhtelif

⁴ Örnek: اِترَاكٌ (itrâk): Terk etmek. Bırakmak. Feragat etmek. اَوْرَزْنِيْدِيْنُ (âzârnîdî): Evzendiden

⁵ Örnek: اَبْحَالٌ (ibcâl): Tebcîl ve ta'zîm ve teşrif etmek. Âzarmîden

⁶ Örnek: (اَبْلَهٌ) (Ebleh): Bön ve ahmak olan. Ebleh kelimesi Farsça cetvelde parantez içerisinde verilmiştir. Bu durum sözcüğün Arapçada da aynı şekilde olduğunu ifade etmek için sözlükte kullanılan bir yöntemdir. Ebleh kelimesi, Farsça cetvelde gösterildiği için Arapça cetvelde gösterilmemiştir.

⁷ Örnek: (بُلْغُوْر) (Bulgur): Buğdayı döğüp kabuğunu çıkarıp pilav ederler. Bulgur kelimesi, Farsça cetvel içerisinde yer almakta ve solunda tek parantez (yay) işareti bulunmaktadır. Bu durum kelimenin Türkçede de bu şekliyle kullanıldığını göstermek içindir. Buğday sözcüğü Türkçe kelimeler cetvelinde gösterilmemektedir.

anlamalarını ayırabilmek amacıyla aralarına (.) bir nokta, sözcüğün ikinci bir anlamına geçildiğinde ise bir vav (و) harfi ilave edilir. Her Farsça maddebaşının Türkçe tanımını yapıldıktan sonra Arapçası harekeli olarak verilir, böylece Farsça maddebaşının Türkçesi anlaşıldıktan sonra zaten harekeli yazıldığı için Arapçası da anlaşılmış olur, başka lügatler bu konuda başarılı olamamışlardır.

Kaide

Arapça ve Farsça arasında konuşma dili anlamında dört harfte farklılık olduğundan, bunun anlaşılabilmesi için Farsça harflere (ا) üç nokta konulmuştur (ا.ا.ا). Fakat kâf (ك) için nokta konulmayıp keşide (çizgi) çekilmiştir (ك و گ). Eğer Farsça sözcükler cetvelindeki bir Farsça maddebaşı parantez içerisinde verilmiş ise bu durum o sözcüğün Arapçada da aynı şekilde kullanıldığına, tek parantezin “(“ maddebaşının sol tarafında kullanılması ise, bu sözcüğün Türkçede de aynı şekilde kullanıldığına işaret eder.

Türkçe (Cetvel) Tarifi

Arapça ve Farsça tariflerde de anlatıldığı üzere her sayfa üç cetvel olup üçüncü cetvel Türkçe sözcüklerden oluşmaktadır. Türkçe sözcükler cetveli açıkça görülebilecek şekilde yirmi üç baba ayrılmış ve üç hareke üzere taksim edilmiştir. Örneğin: Öncelikle Bab-1 Elifi Meftuha” sonra “Faslu’1- Elifi Maksure” ve son olarak da “Faslu’1- Elifi Madmume” şeklinde. Babu’1 ba’ya geçildiğinde Babu’1 Bau’1 Meftuha” sonra Faslu’1 bau’1 Meksure” ve Faslu’1 bâu’1 Madmume şeklinde sırasıyla son harfe kadar bu tertip üzere yazılmıştır.⁸

Türkçe sözcükler cetvelini gerçekte Türkçe olan sözcükler yanında, hatalı Arapça ve Farsça sözcükler oluşturmakta ve bu sözcükler insanlar arasında bilinip kullanılmaktadır. Türkçe maddebaşları ve onların Türkçe tanımları kolaylıkla yazılmış ve bu maddebaşlarının Arapça ve Farsça karşılıkları harekeli olarak

---

⁸ Türkçe cetveli hazırlanırken bütün kelimeler meftuha, maksure ve madmume (üstünlü, esreli ve ötreli) şeklinde üç hareke üzerine dizilmiştir.

gösterilmiştir. Türkçe bir maddebaşının birden fazla tanımı olması durumunda ilk olarak onun en meşhur kullanıma sahip olanı tercih edilmiş ardından benzerlerine yer verilmiştir. Mesela: “Güzel” sözcüksi yaygın kullanım alanına sahiptir, benzeri “Gökçek”tir. Öncelikle “Güzel” sözcüğü maddebaşı olarak yazılır ardından maddebaşının Arapça ve Farsça karşılıkları verilir, son olarak da benzeri olan “Gökçek” sözcüğü yer bulur ve maddebaşı olarak her Türkçe sözcük için en umumi kullanıma sahip olanı tercih edilir. Mesela: “Aralık” umumi kullanımı olan bir sözcüktür, benzeri “Mabeyn”dir. İki parmak aralığı ve iki dağ aralığı gibi örnekler maddebaşının altında tek parantez (“) ile gösterilir. Mesela: Türkçe “Altın” lafzı Arapça ve Farsçada ذهب, عسجد, زخرف, احمر, شمس, زر, شيبا, زاو gibi birçok isme sahip olduğundan yazarken ذهب ile عسجد ve عسجد ile زخرف arasında durak olması için bir nokta (.), yahut üç nokta (•) konulmuştur, böylece ذهب ile عسجد ve زخرف sözcüklerinin ayrı ayrı sözcükler oldukları açıkça bilinebilir. Mesela: Türkçe “Bebek” lafzının Arapça ve Farsçasını bulmak istesek Babu'l-bau'l-meftuhadan aramak gerekir. Çünkü “Bebek” lafzının ilk harfi olan be ب. meftuhadır yani üstünlüdür. Sözü edilen baba fihrinde bakıldığında 89. sayfada buluruz. Babın başından başlayıp aşağıya doğru inerken 5. sırada “Bebek” (بيك) sözcüğü ile karşılaşırız. Arapçası ناظر. انسان العين. bunlardır. Eğer Aranan sözcük “Bebek” lafzının Arapçası ise ناظر yahut انسان العين, Farsçasının ise مردمك olduğu anlaşılır. Bu tarifile hareket edildiğinde kolaylıkla bütün sözcüklere ulaşılabilir.⁹

Arapça ve Farsça sözcükler yazılırken Arapça ve Farsça atasözlerinden yalnızca bilinenleri nakil olunmuştur. Yeni başlayan dil öğrencileri için çok açık olmasa da araştırmacılar açısından bakir bir eser olduğu ve kalplere neşe verdiği bir gerçektir. Allah cc. müellifini muvaffak etsin.

TL'nin ön sözünde sırasıyla aşağıdaki bilgiler yer alır:

i. Sözlüğün ismi

---

⁹ Kısacası, Arapça ve Farsça kelimeleri birbirinden ayırmak için nokta (.) ve üç nokta (•) kullanılmaktadır.

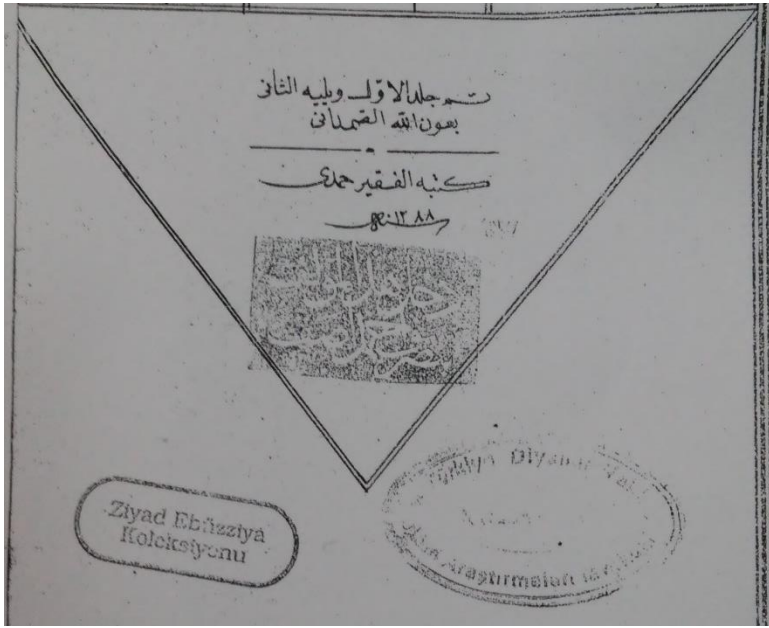
- ii. Sözlüğün yazılmasına kurum
- iii. İlim ehlinde hata ve eksiklerin düzeltilmesi ilgili yardım isteği
- iv. Kusurlara dair özür
- v. Sözlüğün basım tarihi
- vi. Sözlükte yararlanılan kaynaklara ait genel ifade
- vii. Sözlüğün kaç ciltten oluştuğu
- viii. Arapça ve Farsça'ya ait genel bilgi.
- ix. Sözlüğün hazırlanma yöntemi
- x. Arapça cetvele ait kullanım bilgisi
- xi. Maddebaşı çapraz gönderim bilgisi
- xii. Sözlükte kullanılan işaretlerle ilgili bilgi
- xiii. Farsça cetvele ait kullanım bilgisi
- xiv. Arapça cetvele ait kullanım bilgisi
- xv. Maddebaşı seçimine ait bilgi
- xvi. Sözlüğün hedef kitlesi
- xvii. Dua

Sözlüğün ön sözünde sözlüğe ilişkin olarak verilen bilgiler, aranan bilgi türüne göre farklılıklar göstermektedir. Sözlüğün ve yazarın tanıtımı, sözlüğün derlem olarak yararlandığı kaynaklar ile ilgili verilen bilgiler kısa ve yetersizdir. Sözlük ve sözlüğün yapısına ilişkin olarak verilen bilgilere bakıldığında, sözcük listesinin hazırlanmasında kullanılan alfabetik sıralama üzerine verilen ayrıntılı bilgiler örneklerle desteklenmiş ve bir maddebaşının sözlükte nasıl bulunacağına dair sözlük kullanıcılarına önemli bilgiler verilmiştir. Arapça, Farsça ve Türkçe cetvellerinin kullanımı, maddebaşlarına ilişkin olarak verilen bilgiler yeterli seviyededir ve örneklerle desteklenmiştir.

2.5.2. Son Veri (Back Matter)

TL, son veri açısından zengin bir sözlük değildir. Sözcük listesinin bitiminden hemen sonra verilen bilgilerde Allah (cc) yardımıyla I. ve II. cildin tamamlandığı bilgisi, sözlüğü yazan katibin adı ve sözlük yazımının bitirildiği tarih yer almaktadır. Son veri sayfasında İSAM'a ve Ziyad Ebuzeziya Koleksiyonu'na ait temellük mührü de bulunmaktadır.

Kesit 31. TL Son Veri

SONUÇ VE DEĞERLENDİRME

Bu çalışmada Nazım Bin Muhammed tarafından hazırlanan Tercümânü'l-Lügat adlı sözlüğün I. cildinin çevriyazısı yapılmış ve eser, sözlükbilimi kuramlarının bakış açısıyla, kullanıcı ve sözlük ilişkisi bağlamında incelenmiştir. Bu çalışmada ayrıca bir inceleme yöntemi önerilmemiş, sözlüklerin bileşenlerinden yola çıkarak oluşturulan yöntem TL'ye uyarlanmıştır. Yapılan bu incelemeyle aşağıdaki sonuçlar elde edilmiştir:

1. Sözlüğün türü, sözlüğün kullanılabilirliğini etkileyen önemli bir özelliktir ve bunun tespiti sözlük incelemesinin en önemli aşamalarından biridir. Çünkü kullanıcı dostu bir sözlüğün hazırlanmasında, sözlük türü önemli bir yere sahiptir. Sözlüğün türü ile ilgili olarak, TL:

i. Sözlükte kullanılan dil sayısı bakımından:

- Üç dilli bir sözlüktür, bu diller Arapça, Farsça ve Türkçe'dir.

ii. Maddebaşlarının sıralanışı bakımından:

- Alfabetik bir sözlüktür.
- Madde başının ilk harfinden itibaren ilk iki harfe göre sıralanır.

iii. Kapsamı bakımından:

- Genel bir sözlüktür.

iv. Boyutuna göre:

- Standart ölçülerdeki bir sözlüktür.

v. Yayınlanma biçimine göre:

- Matbu bir sözlüktür.

vi. Kullanıcıların durumuna göre:

- Yabancı dil öğrenenler için hazırlanmış bir sözlüktür.

vii. Kaynak dil ve hedef dil arasındaki ilişkiye göre:

- Çok yönlü bir sözlüktür: Arapça-Türkçe-Farsça/ Farsça-Türkçe-Arapça / Türkçe-Arapça/Farsça

viii. Maddebaşlarının açıklanış biçimine göre:

- Maddebaşını tanımlayan bir sözlüktür.
- Maddebaşını tanımlayıp tanımlar sunan bir sözlüktür.

2. Sözlük, hazırlayıcı ve kullanıcı arasındaki iletişim için bir araçtır. Sözlükbilimsel mesajın (yani sözlük metni) aktarıldığı bu araçlar zamanın şartlarına göre değişiklik göstermektedir. Günümüzde tek dilli, iki dilli veya çok dilli sözlüklerde baskı ve multimedya teknolojisi kullanılmaktadır ve gelişen teknoloji ile birlikte elektronik sözlüklerin basılı sözlüklere göre daha avantajlı olduğunu söylemek mümkündür. Elektronik sözlükler bilgi depolama, depolanan bilgiyi sunma ve düzenleme (ekleme, silme, değiştirme, güncelleme vb.) ve taşıma kolaylığı gibi özellikleri bakımından daha kullanışlıdır. Basılı sözlüklerde bunları yapabilmek zor ve zaman alıcıdır (Yong ve Peng, 2007:106). TL 19. yüzyıl Osmanlı Türkçesiyle yazılmış 15x24,5 ölçülerinde, I. cildi 520, II. Cildi 460 sayfa hacime sahip taş baskı bir sözlüktür.

3. TL, yazılış amacı ve hedef kitlesi bakımından genel bir sözlüktür. Sözcük listesinde kullanıcılara sunduğu Arapça, Farsça ve Türkçe sözcüklerle birlikte çok dilli genel bir sözlüktür. Bir sözlükte bilgi sunmanın dört temel yolu vardır, bunlar: alfabetik, morfemik, anlamsal ve resimsel sunumdur. Tek dilli sözlüklerde olduğu gibi iki dilli sözlüklerde de kullanılan en etkin sunum şekli ise alfabetik sunumdur. TL'nin bütüncül yapısına bakıldığında sözcük listesi alfabetik ilke doğrultusunda sözcüklerin ilk iki harfine göre sıralanmıştır. Sayfa

düzeni ve maddebaşlarının yerleşimi bakımından nesir tarzı yazılan sözlüklerden farklı olarak Arapça, Farsça ve Türkçe maddebaşları üç ayrı cetvelde, maddebaşlarının tanımı ve Arapça ve Farsça eşdeğer karşılıkları da yine üç ayrı cetvelde verilmiştir.

4. Sözlükler, sözlük türleri için bir sınıflandırma ölçütü olan *yazıldığı dillerin sayısı* bakımından farklılık gösterir. Kaynak dil ile tanımlayıcı dil aynıysa tek dilli ve kaynak ile tanımlayıcı dil farklıysa iki dillidir. (Yong ve Peng, 2007: 24). Dolayısıyla birden çok dile ait söz varlığını ihtiva eden sözlükler çok dilli sözlük adıyla anılır. En çok karşılaşılan türü ise bir dili temel alıp onu başka dildeki karşılıkları ile açıklayanlardır, bu tür sözlükler bir yabancı dilin öğrenilmesinde ve çeviri faaliyetlerinde kullanılır (Aksan, 2007: 76). Bu hali ile TL, Arapça'dan Türkçe ve Farsça'ya; Farsça'dan Türkçe ve Arapça'ya ve Türkçe'den Arapça ve Farsça'ya tercüme şeklinde hazırlanmış çok dilli bir sözlüktür.

5. Sözlük kullanımı noktasında aktif öğrenciler ve başvuru odaklı kullanıcılar farklı ihtiyaçlar, beklentiler ve amaçlara sahiptir. TL, için sözlük yazarı: “Yeni başlayan dil öğrencileri için çok açık olmasa da araştırmacılar açısından bâkir bir eser olduğu ve kalplere neşe verdiği bir gerçektir,” ifadesini kullanır. TL üzerinde yapmış olduğumuz incelemelerden edindiğimiz bilgiler TL’nin dil öğrencileri ve başvuru odaklı kullanıcılar için üç dili ihtiva eden önemli bir başvuru kaynağıdır.

6. Sözlük hazırlayıcının anlaşılabilirliği (kodlama-kod açma) bakımından cetveller arasında farklılıklar vardır. Türkçe cetvelde maddebaşlarının büyük bir bölümünün tanımı dahi yapılmamıştır, bu durum hazırlayıcı-kullanıcı (kaynak-hedef) iletişimi açısından bir eksik olarak kabul edilebilir. Çünkü anlamı bilinmeyen bir maddebaşının Arapça, Farsça eşdeğerleri maddebaşının anlaşılabilmesi için yeterli değildir. Yine Türkçe maddebaşlarının Arapça ve Farsça eşdeğerlerinin büyük bir bölümü için tanım ve açıklayıcı ifadeler yer verilmeyip birbiri ardınca sıralanması, sözlük hazırlayıcının anlaşılabilirliği ile ilgili olumsuz bir durumdur. TL, yazılış amacı bakımından öğretici bir sözlüktür. Arapça ve Farsça maddebaşlarının tamamına yakını için tanım bilgisi verilmiş, bazı Farsça maddebaşlarında ise tanımla birlikte ayrıntılı bilgiler sunulmuştur. Türkçe maddebaşlarının Arapça ve Farsça karşılıklarının hangi anlamda kullanılacağına dair verilen örnekler, deyimler, özlü sözler ve darb-ı meseller TL’nin öğretici yönünü de göstermektedir

7. Tek dilli sözlükler, tek dilli doğaları nedeniyle yalnızca tek yönlü olabilirler; ancak iki dilli sözlükler *tek yönlü* (unidirectional) veya *çift yönlü* (bidirectional) olabilirler. Tek dilli sözlükler, sadece bir dilin sözvarlığı ile ilgilenirler ve genellikle ana dili konuşanların ihtiyaçlarına cevap vermek içindir. İki dilli sözlükler ise iki dili koordine etmeli ve iki dilden birinin veya her iki dilin de anadili konuşucularının ihtiyaçlarına cevap vermelidir (Yong ve Peng, 2007:106).

TL, sahip olduğu özellikleri bakımından çift yönlü bir sözlüktür. TL’de asli dil Türkçedir. Arapça ve Farsça öğrenmek isteyen Türkler için tasarlanmıştır ve bu haliyle Arapça ve Farsça maddebaşlarına ait tanımların Türk dilinde verilmesi *tek yönlü* (monodirectional) bir sözlük olduğuna işaret etse de sözlüğün Arapça, Farsça ve Türkçe cetvellerde üç dile ait karşılıkları ihtiva etmesi, yani ana dili Türkçe olanlar yanında Arapça ve Farsça olanların da sözlükten yararlanabilecek olmaları iki yönlü bir sözlük olduğunu göstermektedir.

8. Sözlükte maddebaşı seçimi sözlüğün hedef kitlesine, amaçlanan işlev ve hacmine göre değişiklik gösterir. TL'nin I. cildi ile sınırlı çalışmamızda Arapça 8731, Farsça 7879, Türkçe 2658 olmak üzere toplam 19268 maddebaşı vardır. Sözlükte bu maddebaşlarının neye göre seçildiği, seçimin nerede sınırlandırıldığı ve *sözcük türü* (word class) ile ilgili bir bilgi verilmemiştir. TL'nin hazırlanmasında ve maddebaşlarının seçilmesinde kendisinden önce yazılmış olan sözlükler kaynaklık etmektedir. Nitekim, yazar eserin mukaddime bölümünde, sözlüğünü güvenilir ve bilinir birçok kitaptan istifade ederek yazdığını ve yeni başlayan dil öğrencileri için ve çok açık olmasa da araştırmacılar açısından bâkir bir eser olduğu söylemektedir. TL'deki maddebaşları Arapça, Farsça ve Türkçe cetveller arasında farklılıklar gösterse de genel itibari ile zengin bir içeriğe sahiptir. Kaynak dillerin temel sözcüklerinden başlamak üzere yazıldığı dönemin insan ihtiyaçlarına cevap veren hemen her sözcüğe yer vermektedir.

9. Her sözlük daha önce yazılmış olan sözlüklerden önemli oranda izler taşır. Sözlüklerde metinlerarasılık dikkatle incelenmesi gereken bir konudur (Dinçer 2011: 31-39). Hemen hiçbir sözlük tamamıyla özgün değildir. Dolayısıyla hemen her sözlükte daha önce yazılmış sözlüklerden etkilenme ve belirgin izler taşıma durumu vardır. TL de kendisinden önce yazılmış olan sözlüklerden etkilenmiştir. TL de Arapça ve Farsça sözcük listesindeki maddebaşları ve tanımları bakımından J. W. Redhouse'un hazırlamış olduğu Müntehabât-ı Lügat-i Osmânî; Türkçe sözcük listesindeki maddebaşları, maddebaşlarının tanımları ve Arapça, Farsça karşılıkları bakımından ise Mehmed Esad Efendinin Lehçetü'l-Lügat isimli sözlüğünden istifade edilmiştir.

10. Sözlüklerin parçacıl yapısı tek dilli ve çok dilli olup olmamalarına göre değişir. Tek dilli sözlükler öncelikle anlamla ilgilendirir ve bu nedenle en azından bir tanım ve / veya bazı ansiklopedik bilgi sağlarlar. Çok dilli sözlükler ise tanımdan ziyade eş değer karşılıklar verirler. Bu sebeptendir ki çok dilli ihtisaslaşmış sözlükler genellikle oldukça basittir, bir veya daha fazla yabancı dile ait sadece terim listelerini ve eşdeğerleri içerirler (Bowker, 2003:158). Çok dilli sözlükler nadiren tanım verseler de bazı çok dilli sözlüklerde belirli kullanım bilgileri sunulur. İşlenen dil sayısı arttıkça her eşdeğer için daha az bilgi bulunur. Bu nedenle, çok dilli bir sözlük genellikle iki dilli bir sözlükten daha az bilgilendiricidir (Bowker, 2003:159)

TL'nin parçacıl yapısına bakıldığında maddebaşlarının biçimi ve anlamı ile ilgili bilgilerin Arapça, Farsça ve Türkçe sözcük listesinde farklılıklar gösterdiği görülmektedir. Sonuç ve değerlendirmenin bundan sonraki bölümü TL'nin parçacıl yapısındaki bilgi türlerin değerlendirmesi üzerine olacaktır:

i. Yazım bilgisi, bir dilin söz varlığını o dilde yürürlükte olan yazım kurallarına uygun olarak yazma işlemidir. TL'deki yazım bilgisi sözlük yazarının yararlandığı kaynaklarla ilişkilidir. Arapça ve Farsça maddebaşlarının yazımında ekseriyetle MLO, Türkçe maddebaşlarının yazımında ise LL'den yararlanılmıştır.

ii. Arapça ve Farsça dillerinin yazımında genel olarak harekeye başvurulmaz ve bu durum ana dili Arapça ve Farsça olanlar veya bu dilleri iyi bilenler için bir sıkıntı oluşturmaz. Ana dili Arapça ve Farsça olmayan bir öğrenci için sözcüklerin sesletim bilgisine ihtiyaç vardır. Sözlüklerde bu durum doğrudan sözcüklerinin sesletiminin verilmesi ve sözcüğün harekelendirilmesi ile mümkün olacaktır. Bu haliyle TL'nin her üç cetveli (Arapça, Farsça ve Türkçe) için cetvel başında bâb bilgisi verilmiştir. Türkçe cetvel başında ise diğer cetvellere farklı olarak genel sesletim bilgisi olarak Ör. *“bâbü'l-cîmü'l-meftûhatü mine't-türkiyyeti, faşlü'l-cîmü'l-mekşûratü mine't-türkiyyeti, faşlü'l-cîmü'l-maçmûmetü mine't-türkiyyeti”* ifadelerine yer verilir. Yazar böyle davranarak maddebaşlarını “meftûha” /a-e/, “mekşûra” /ı-i/ ve mağmûme diyerek /o-ö-u-ü/ ses sırasına tabi tutar. Maddebaşı sözcükler harekeli olduğu için uzun uzun sesletim bilgisine yer vermez. Türkçe tanımlar harekesiz, Arapça ve Farsça karşılıklar ise yine harekeli olarak yazılmıştır.

iii. TL, çok dilli genel bir sözlüktür, dolayısıyla Arapça, Farsça ve Türkçe dillerine ait çokça maddebaşını, bu maddebaşlarının Türkçe tanımlarını ve Arapça, Farsça karşılıklarını içermektedir. TL'nin sözcük listesine bakıldığında Arapça, Farsça ve Türkçe dillerine ait isim, sıfat, zamir, zarf, edat, bağlaç, hitap vb. isim türlerini; mastar fiil, çekimli fiil, birleşik fiil vb. fiil türlerini ve kimi sözcüklere ilişkin olarak verilen dilbilgisel bilgileri görmek mümkündür. Maddebaşlarının tamamı için dilbilgisel bilgi verilmemiştir, dilbilgisel bilgi verilen maddebaşı her üç dil için sınırlıdır. Maddebaşlarının ekseriyeti sözcükbirimlerdir, bir sözcüğe ait sözcükbiçimler (isimler için çokluk biçimleri, eylemlerin kip, zaman ve kişi çekimli biçimleri vb.) maddebaşı yapılmıştır ancak bunların sayısı sınırlıdır.

iv. TL'nin Arapça, Farsça ve Türkçe sözcük listelerindeki hiçbir maddebaşının parçacıl yapısında kökene ilişkin bilgi mevcut değildir; bu durumun sebebi maddebaşı sözcüklerin kökenine ait bilginin “*bâbü'l-elif mine'l-Arabiyye, bâbü'l-elif mine'l-Fârisiyye ve bâbü'l-meftûhatü mine't-Türkiyye vb.*” ifadelerle cetvel başında verilmiş olmasıdır. Arapça, Farsça ve Türkçe maddebaşları ayrı ayrı sütunlarda verildiği için maddebaşının kökeni ile ilgili bir belirsizlik söz konusu değildir.

v. Sözlük hazırlayıcının sözlüğün kullanımı ile ilgili olarak sözlük kullanıcısının istifadesine sunmuş olduğu bilgi türüne kullanım bilgisi denir (Hartmann ve James, 1998:150). Kullanım bilgisinde maddebaşının bağlamına bağlı olarak farklı bilgi türleri ve kullanımları sunulur. TL'de Arapça, Farsça ve Türkçe cetvellerde düzenli bir kullanım bilgisi verilmemiştir. Kullanım bilgisi anlamında daha çok sözcüğün kullanımına ilişkin bilgiler mevcuttur. Bu bilgiler maddebaşı sözcüğün anlamına, dilde üstlendiği göreve, diller arası eşdeğerliğine, alması gereken işaretlere vb. dair kullanım bilgisidir.

vi. Hartmann ve James (1998:35)'e göre tanım, bir sözlüğün parçacıl yapısında sözcüğün, sözcük öbeğinin veya terimin anlamını veren bileşenlerdir. Tanım, sözlükte kullanıcıların anlamla ilgili bilgilere ulaştığı yerdir ve sözlüklerde en temel işlevi üstlenir. Tanım bilgisi sözlük türüne göre farklılıklar göstermektedir. Tek dilli bir sözlük diğer sözlük türlerine göre kaynak dildeki maddebaşının daha iyi anlaşılabilmesine fırsat verdiği için daha çok anadili kullanıcıları için tasarlanmıştır. Sözcüklerin ne anlama geldiğini açıklamak tek dilli bir sözlüğün merkezi işlevidir; iki dilli bir sözlük ise kaynak dili daha etkin kullanmak ve hedef dildeki eşdeğerlerini sağlayarak kaynak dil metinlerini daha iyi anlamaya yardımcı olur (Yong ve Peng, 2007: 24). Bu anlamda TL'nin Arapça, Farsça ve Türkçe cetvellerinde verilen tanımların bir standardı yoktur. Öyle ki Türkçe cetvelde Türkçe maddebaşlarının neredeyse tamamına yakınının tanımı dahi yoktur, doğrudan Türkçe maddebaşlarının Arapça ve Farsça eşdeğerleri verilmiştir. Ayrıca tanımların büyük bir bölümü sözlük yazarının yararlandığı kaynaklardan alınmıştır. Bununla birlikte yazara ait tanımlar da sözlükte yer bulmaktadır. Hem tek dilli hem de iki dilli sözlükler farklı sözlükbilim ilkelerine ve politikalarına göre yazılırlar ve maddebaşı sözcükleri farklı yöntemlerle tanımlarlar. Tek dilli sözlüklerde maddebaşı ile tanım aynı dildedir ve tanım bu dil aracılığı ile açıklamalar yapılarak oluşturulur, ancak iki dilli sözlüklerde tanım “çeviri

eşdeğeri” ve “iki dillileştirme” tekniklerini ile yapılır (Yong ve Peng, 2007:106). TL’de uygulanan tanımlama yöntemine bakıldığında cetvelde küçük tanımlama farklılıklarının olduğu görülebilmektedir. Arapça ve Farsça cetvelde Arapça ve Farsça maddebaşları Türkçe tanımlanmıştır. Yapılan Türkçe tanımın arkasından Arapça için Farsça eşdeğeri, Farsça için Arapça eşdeğer karşılıkları verilmiştir. Türkçe cetvelde ise durum daha farklıdır. Türkçe maddebaşlarının ekseriyetle tanımı yapılmamış, Arabisi ve Farisi ibareleri ile Arapça ve Farsça eşdeğer karşılıkları verilmiştir.

vii. Örnek kullanımı sözlük türlerine göre farklılık oluşturmaktadır. Bazı sözlükler çok az sayıda örnek içerirken bazılarında örneklerden çokça istifade edilebilir. Etkin iki dilli sözlüklerde örnekler doğrudan çevirilerde verilen bilgileri tamamlar, kaynak dil kullanıcılarına hedef dildeki eş değeri seçmelerinde ve doğru şekilde kullanmalarında yardımcı olur (Atkins ve Rundell 2008:506).

TL’de verilen örnekler cetvellere göre farklılıklar göstermektedir. 8725 maddebaşının yer aldığı Arapça cetvelde örnek yoktur. Bu cetvelde maddebaşlarının Türkçe tanımları yapılmış, akabinde Farsça eşdeğerleri verilmiştir. Farsça cetvelde ise ekseriyetle maddebaşlarının tanımı yapılmış, arkasından Arapça eşdeğeri verilmiştir. Bazı maddebaşlarında örnekler, tanım ve Arapça eşdeğer sözcüğün ardından “*mesela*” ibaresi ile birlikte verilmiştir. Türkçe cetvelde örnek kullanımı anlamında zenginlik ve çeşitlilik söz konusudur, bu cetvelde örnek cümleler, tam bağlam ifadeler, özlü sözler, deyimler, darb-ı meseller örnek olarak kullanılmıştır.

viii. TL’de çapraz gönderim örnekleri görülmektedir, ancak kurallı bir kullanım yoktur. Sözlükte maddeîçi, maddedışı, sözlükiçi ve sözlükdışı gönderim örnekleri vardır. Çapraz gönderim için kullanılan sözcük ve cümleler Arapça, Farsça ve Türkçe cetvellerde benzerlik göstermektedir. Maddeîçi gönderimde “*mezkur*”, maddedışı gönderimde “*mezkurdur, yazılmıştır*”, sözlükiçi gönderimde (), (*işaretleri*, sözlükdışı gönderimde ise “*mezkurdur, yazılmıştır*” ibareleri kullanılmıştır.

TL’de sözlükiçi çapraz gönderim belirli işaretlerle de sağlanmaktadır. Bu işaretler parantez “()” ve tek parantez “(“ işaretleridir. Bu çapraz gönderim şekli Arapça ve Farsça cetvelde bulunan maddebaşları ile ilgili bir durumdur. Türkçe cetvelde böyle bir çapraz gönderim şekli kullanılmamıştır. Arapça maddebaşı parantez içinde gösterilmişse bu, o sözcüğün Farsça’da aynı anlamda kullanıldığına; Farsça

maddebaşı parantez içinde gösterilmişse bu, o sözcüğün Arapça'da da aynı anlamda kullanıldığına işaret etmektedir.

ix. TL'nin I. cildine ait dış veri; *baş veri* ve *son veriden* oluşmaktadır. Sözlükte iç veriye ilişkin bir bilgi yoktur. Baş veride dış kapak, iç kapak (s.I), ön söz (s.II-VI) bulunmaktadır. Son veride ise I. cildin tamalandığına ilişkin ifade, yazar adı ve tarih (s. 520) bulunmaktadır. TL, son veri açısından zengin bir sözlük değildir. Sözcük listesinin bitiminden hemen sonra verilen bilgilerde Allah (cc) yardımıyla I. ve II. cildin tamamlandığı bilgisi, sözlüğü yazan kâtibin adı ve sözlük yazımının bitirildiği tarih yer almaktadır. Son veri sayfasında İSAM'a ve Ziyad Ebuzziya Koleksiyonu'na ait temellük mührü de bulunmaktadır.

KAYNAKÇA

Aksan, D. (1998). "Türkiye'de Sözlükçülük, Bugün Türkiye'de Sözlük", *Kebikeç*, No: 6, ss. 115-118.

Aksan, D. (2007). *Her Yönüyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim*. Ankara: TDK.

Alpak, M. N. (2006). "Arap Dilinde Sözlük Çalışmaları ve Nazı Efendi'nin Tercümânü'l-Lugat Adlı Eserinin İncelenmesi", Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Basılmamış Yüksek Lisans Tezi.

Âsım, M. (2000). *Terceme-i Burhân-ı Kâtı (Haz. Derya Örs, Mürsel Öztürk)*. Ankara: TDK.

Aslan, E. (2017). "Eser-i Şevket: Sözlükbilimsel İnceleme, Metin, Dizin", Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Basılmamış Doktora Tezi.

Atkins, S. ve Rundell, M. (2008). *The Oxford Guide to Practical Lexicography*. New York: Oxford.

Bergenholtz, H. ve Tarp, S. (2003). "Two Opposing Theories: On H.E. Wiegand's Recent Discovery of Lexicographic Functions", *Hermes, Journal of Linguistics*. No: 31, ss. 171-196.

Bowker L. (2003) "Specialized Lexicography and Specialized Dictionary", *A Practical Guide to Lexicography*, Editör: Piet Von Sterkenburg, John Benjamins Publishing Company Amsterdam, ss. 154-166.

Boz, E. (2011). "Leksikografi Teriminin Tanımı ve Türkçe Karşılığı Üzerine", *Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi*, No: 4, ss. 9-14.

Boz, E. (2015). "Kullanıcı ve Sözlük İlişkisi", *Erdem*, No: 69, ss. 41-52.

Bulut, F. (2018). "Metinlerarasılık Kavramının Kuramsal Çerçevesi", *Edebi Eleştiri Dergisi*, Cilt 2, Sayı 1.

Devellioğlu, F. (2005). *Osmanlıca Türkçe Ansiklopedik Lügat*. Ankara: Aydın.

Dilçin C. (1983). *Yeni Tarama Sözlüğü*. Ankara: TDK.

Dinçer, Ş. (2011). "Sözlükbirimlerin Oluşturulmasına Metinlerarası İlişkiler Bağlamında Bir Bakış Denemesi", *Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi*, No: 4, ss. 31-39.

Gouws R. (2003) "Types of Articles Their Structure and Different Types Of Lemmata", *A Practical Guide to Lexicography*, Editör: Piet Von Sterkenburg, John Benjamins Publishing Company Amsterdam, ss. 34-43.

Hartmann, R. K. ve James, G. (1998). *Dictionary of Lexicography*. London: Routledge.

İmla Kılavuzu (1996). Ankara: TDK.

Jackson, H. (2016). *Sözlükbilime Giriş*. (Çev. Mehmet Gürlek, Ellen Patat), İstanbul: Kesit.

Landau, S. (1984). *Dictionaries: The Art and Craft of Lexicography*. Cambridge: Cambridge University Press.

Mehmed Esad Efendi (1999). *Lehçetü'l-lügat* (Haz. Ahmet Kırkkılıç). Ankara: TDK.

Mehmed Şevket es-Seyyid (1851). *Eser-i Şevket*. İstanbul: Matbaa-i Amire.

Mütercim Asım Efendi (2009). *Burhan-ı Katı* (Haz. Mürsel Öztürk, Derya örs). Ankara: TDK.

Nazım Bin Muhammed (1288/1289). *Tercümânü'l-Lügat*. İstanbul: Hüseyin Remzi.

Nielsen, S. (1990). "Lexicographic Macrostructures", *HERMES-Journal of Language and Communication in Business*, C: 4, No: 3, ss. 49-66.

Öz, Y. (2010). *Tarih Boyunca Farsça-Türkçe Sözlükler*. Ankara: TDK.

Sâlehpur, C. (1996). *Kimya Genel Sözlüğü (Farsça-Türkçe/Türkçe-Farsça)*. Tahran

Sijs. N. V. D. (2003) "The codification of etymological information", *A Practical Guide to Lexicography*, Editör: Piet Von Sterkenburg, John Benjamins Publishing Company Amsterdam, ss. 312-323.

Svensén, B. (2009). *A Handbook of Lexicography (The Theory and Practice of Dictionary-Making)*. New York: Cambridge University Press.

Swanepoel, P. (2003). “*Dictionary typologies: A pragmatic approach*”, *A Practical Guide to Lexicography*, Editör: Piet Von Sterkenburg, John Benjamins Publishing Company Amsterdam, ss. 44-69.

Şemseddin Sami (2015). *Kamus-1 Türki* (Haz. Paşa Yavuzarslan). Ankara: TDK.

Türkçe Sözlük (1998). Ankara: TDK.

Yavuzarslan, P. (2009). *Osmanlı Dönemi Türk Sözlükçülüğü*. Ankara: Tiydem.

Zgusta, L. (1971). *Manual of Lexicography*. Walter de Gruyter

İNGİLİZCE - TÜRKÇE TERİM LİSTESİ

abbreviation	kısaltma
access structure	erişim yapısı
acknowledgement	teşekkür yazısı
alphabetic principle	alfabetik ilke
antonym	zıt anlamlı
back matter	son veri
bidirectional	çift yönlü
bilingual	iki dilli
canonical form	sözcükbirim
comment on form	biçimle ilgili bilgiler
comment on meaning	anlamla ilgili bilgiler
core structure	çekirdek yapı
cross-reference	çapraz gönderim
dedication	ithaf
definiens	tanımlayan
definition	tanım
diachronic	art zamanlı
dialect	lehçe
dictionary compiler	sözlük derleyicisi
dictionary user	sözlük kullanıcısı
dictionary-external cross reference	sözlükdışı çapraz gönderim
dictionary-internal cross reference	sözlükiçi çapraz gönderim
encyclopedic information	ansiklopedik bilgi
entry structure	parçacıl yapı
entry-external cross reference	maddedışı çapraz gönderim
entry-internal cross reference	maddeîçi çapraz gönderim
etymology	köken bilgisi
example	örnek
extensional definition	kaplamsal tanım
foreword	ön söz
front matter	baş veri
grammar	dilbilgisi
grammatical information	dilbilgisel bilgi

headword	maddebaşı
historical dictionary	tarihî sözlük
ID	kimlik numarası
information category	bilgi türleri
intensional definition	içlemsel tanım
intertextuality	metinlerarasılık
lemma	maddebaşı
lemma list	sözcük listesi
lemma selection	maddebaşı seçimi
lemmatisation	sözlükselleşme
lexical form	sözcükbiçim
lexical structure	sözcük yapısı
lexicographer	sözlükbilimci
lexicography	sözlükbilimi
macrostructure	bütüncül yapı
mediostructure	çapraz gönderim
megastructure	bütün yapı
metafunction	işlev hakkında bilgi
microstructure	parçacıl yapı
middle matter	iç veri
monolingual	tek dilli
multilingual	çok dilli
ortography	yazım, imlâ
outside matter	dış veri
practical lexicography	uygulamalı sözlükbilimi
preface	ön söz
pronunciation	sesletim
pronunciation key	sesletim tablosu
proper name	özel ad
register label	kılavuz etiketi
semantic	anlambilim
specialised dictionary	uzmanlık sözlüğü
spelling	yazım, imlâ
synchronic	eş zamanlı
synchronical historical dictionary	eş zamanlı tarihî sözlük

synonym	eş anlamlı
systematic principle	sistematik ilke
table of contents	içindekiler
theoretical lexicography	kuramsal sözlükbilimi
title page	kapak sayfası
unidirectional	tek yönlü
usage information	kullanım bilgisi
usage label	kullanım etiketi
user-friendly	kullanıcı dostu
user's guide	kullanım kılavuzu
word class	sözcük türü
word-list	sözcük listesi

TÜRKÇE- İNGİLİZCE TERİM LİSTESİ

alfabetik ilke	alphabetic principle
anlambilim	semantic
anlamla ilgili bilgiler	comment on meaning
ansiklopedik bilgi	encyclopedic information
art zamanlı	diachronic
baş veri	front matter
biçimle ilgili bilgiler	comment on form
bilgi türleri	information category
bütün yapı	megastructure
bütüncül yapı	macrostructure
çapraz gönderim	cross-reference
çapraz gönderim	mediostructure
çekirdek yapı	core structure
çift yönlü	bidirectional
çok dilli	multilingual
dış veri	outside matter
dilbilgisel bilgi	grammatical information
dilbilgisi	grammar
erişim yapısı	access structure
eş anlamlı	synonym
eş zamanlı	synchronic
eş zamanlı tarihî sözlük	synchronical historical dictionary
iç veri	middle matter
içindekiler	table of contents
içlemsel tanım	intensional definition
iki dilli	bilingual
işlev hakkında bilgi	metafunction
ithaf	dedication
kapak sayfası	title page
kaplamsal tanım	extensional definition
kılavuz etiketi	register label
kısaltma	abbreviation
kimlik numarası	ID

köken bilgisi	etymology	
kullanıcı dostu	user-friendly	
kullanım bilgisi	usage information	
kullanım etiketi	usage label	
kullanım kılavuzu	user's guide	
kuramsal sözlükbilimi	theoretical lexicography	
lehçe	dialect	
maddebaşı	headword	
maddebaşı	lemma	
maddebaşı seçimi	lemma selection	
maddedışı çapraz gönderim	entry-external cross reference	
maddeici çapraz gönderim	entry-internal cross reference	
metinlerarasılık	intertextuality	
ön söz	foreword	
ön söz	preface	
örnek	example	
özel ad	proper name	
parçacıl yapı	entry structure	
parçacıl yapı	microstructure	
sesletim	pronunciation	
sesletim tablosu	pronunciation key	
sistemik ilke	systematic principle	
son veri	back matter	
sözcük listesi	word-list	
sözcük listesi	lemma list	
sözcük türü	word class	
sözcük yapısı	lexical structure	
sözcükbiçim	lexical form	
sözcükbirim	canonical form	
sözlük derleyicisi	dictionary compiler	
sözlük kullanıcısı	dictionary user	
sözlükbilimci	lexicographer	
sözlükbilimi	lexicography	
sözlükdışı çapraz gönderim reference	dictionary-external	cross

sözlükiçi çapraz gönderim reference	dictionary-internal	cross
sözlükselleşme	lemmatisation	
tanım	definition	
tanımlayan	definien	
tarihi sözlük	historical dictionary	
tek dilli	monolingual	
tek yönlü	unidirectional	
teşekkür yazısı	acknowledgement	
uygulamalı sözlükbilimi	practical lexicography	
uzmanlık sözlüğü	specialised dictionary	
yazım, imlâ	ortography	
yazım, imlâ	spelling	
zıt anlamlı	antonym	

Tercümânü'l-Lügat

I. Cilt Metin

Arapça Cetveli

ID	Cilt	Sayfa	Maddebaşı	Arap Harfli Yazımı	Tanımı	Bab
1	1	2	a	ا	İşbu elif tesmiye olunan harf tertîb-i hurûf-ı Osmâniyyede harf-i evvel olup zîc ve hesaba dair kütüb ve resâil-i sâirede vâhîde delalet ederek istimal olunur.	Arapça elif (l) babı
2	1	2	eb	أَب	Baba, peder , vâlid.	Arapça elif (l) babı
3	1	2	âbâ ³	أَبَاءٌ	Ebler, babalar, pederân , vâlidler.	Arapça elif (l) babı
4	1	2	ebâ	أَبَا	Baba, peder , vâlid.	Arapça elif (l) babı
5	1	2	ibâ ³	إِبَاءٌ	Nefret etmek, iğrenmek, tiksirmek, menkîden .	Arapça elif (l) babı
6	1	2	ibâte	إِبَاتَهُ	Gecelemek, gece kalmak, gece geçirmek, şebmânden	Arapça elif (l) babı
7	1	2	ibâha(t)	إِبَاحَةً	Mübah ve helal kılmak, izin ve ruhsat vermek, şefâ .	Arapça elif (l) babı
8	1	2	âbâd	أَبَادٌ	Ebetler, tükenmez zamanlar, zamân-ı bî-şumâr .	Arapça elif (l) babı
9	1	2	âbâr	أَبَارٌ	Bi'rler, kuyular, çâhlar .	Arapça elif (l) babı
10	1	2	abbâr	أَبَارٌ	İğneci, iğne bezirganı, sûzenger .	Arapça elif (l) babı
11	1	2	ebârîk	إِبْرِيْقٌ	İbrikler, su ibrikleri, âb tâbehâ	Arapça elif (l) babı
12	1	2	ebâzîr	إِبْزِيرٌ	Ebzârlar, baharat.	Arapça elif (l) babı
13	1	2	ebâtıla	إِبْطِلَةٌ	Batıl ve bî-esâs olan nesne.	Arapça elif (l) babı
14	1	2	ebâtîl	إِبْطِيلٌ	Bi-ma'nâhu eydan.	Arapça elif (l) babı
15	1	2	ebâlise	إِبْلِسٌ	İblisler, şeytanlar, lâfîsân .	Arapça elif (l) babı
16	1	2	ibâka(t)	إِبَاقَهُ	Kul bilâ-sebep efendisinden firar etmek, bende-i bîkrîhte .	Arapça elif (l) babı
17	1	2	ebâlîs	إِبْلِيسٌ	İblisler, şeytanlar, lâfîsân .	Arapça elif (l) babı
18	1	2	ibtihâş	إِبْتِحَاشٌ	Bahis ve mübâhese etmek.	Arapça elif (l) babı
19	1	3	iptida	إِبْتِدَاءٌ	Bed ³ etmek, başlamak, âgazîden , başlangıç, baş beytin mısra-ı sânisinde birinci olan tef ile.	Arapça elif (l) babı
20	1	3	ibtidâ ³ en	إِبْتِدَاءٌ	Evvela, evvel-i emirde, nühust .	Arapça elif (l) babı
21	1	3	ibtidâr	إِبْتِدَارٌ	Mübâderet ve mübaşeret etmek, âgaz kerden .	Arapça elif (l) babı
22	1	3	ibtidâ ³	إِبْتِدَاعٌ	Yeni nesne peyda etmek, icat eylemek, nev âverden .	Arapça elif (l) babı

23	1	3	ebter	أَبْتَر	Hayır ve nef' ve hüsn-i zikirden munkatı' olan, kuyruğu kesilmiş olan, dünbe bürîde.	Arapça elif (l) babı
24	1	3	ibtizâl	إِبْتِزَال	Bir nesneyi daima kullanmak ve nesne daima kullanılmak, bekâr dâşten.	Arapça elif (l) babı
25	1	3	ibtisâm	إِبْتِسَام	Tebessüm etmek, hafif hafif gülmek, hândîden.	Arapça elif (l) babı
26	1	3	ibtîlâ	إِبْتِلا	Müptela olmak, giriftar olmak, bir nesneye düşkün olup sevmek.	Arapça elif (l) babı
27	1	3	ibtîlâl	إِبْتِلاَل	İslanmak, âgârîden , yaş olmak.	Arapça elif (l) babı
28	1	3	ibtinâ'	إِبْتِنَاء	Tesis, bina kılmak, bünyâd kerden.	Arapça elif (l) babı
29	1	3	ibtinâ' en	إِبْتِنَاء	Binâ' en mebni ve mübtenî olarak.	Arapça elif (l) babı
30	1	3	ibtihâc	إِبْتِهَاج	Şad ve ferahnak ve mesrur olmak, şâdîden.	Arapça elif (l) babı
31	1	3	ibtihâl	إِبْتِهَال	Tazarru ve niyaz etmek, lâbîden.	Arapça elif (l) babı
32	1	3	ibtiyâ'	إِبْتِيَاغ	Mübaya'a etmek, satın almak, fürûhtîden.	Arapça elif (l) babı
33	1	3	ibcâl	إِبْجَال	Tebcîl ve tazim ve teşrif etmek, âzermîden.	Arapça elif (l) babı
34	1	3	ebhâş	أَبْحَاش	Bahisler, beyanlar.	Arapça elif (l) babı
35	1	3	ebhâr	أَبْحَار	Bahirler, denizler, deryâhâ.	Arapça elif (l) babı
36	1	3	ebhîre(t)	أَبْخِرَة	Buharlar, buğular, tefhâ , dumanlar.	Arapça elif (l) babı
37	1	3	ebhâl	أَبْخَال	Ziyade bahîl ve tamahkâr olan.	Arapça elif (l) babı
38	1	3	ebet	أَبْد	Sonu olmayan zaman.	Arapça elif (l) babı
39	1	3	ebedullah	أَبْدَالله	"Allahuteala Hazretleri daim ve müebbet eylesin" manasında duadır.	Arapça elif (l) babı
40	1	4	ibdâ'	إِبْدَاء	Vücuda getirmek, ibraz ve izhar etmek, nevîden.	Arapça elif (l) babı
41	1	4	ebeden	أَبْدَأ	İlelebet, dâ'imen.	Arapça elif (l) babı
42	1	4	ibdâ'	إِبْدَاع	İcat etmek, yeni şey çıkarmak, nev âverden.	Arapça elif (l) babı
43	1	4	abdâl	أَبْدَال	Dünya vazifesinde olmayan derviş adam.	Arapça elif (l) babı
44	1	4	ibdâl	إِبْدَال	Tebdîl, tahvil ve tağyir etmek, gerdânîden.	Arapça elif (l) babı
45	1	4	abdân	أَبْدَان	Bedenler, cisimler, vücutlar, tenân.	Arapça elif (l) babı
46	1	4	ebdâ'	أَبْدَع	Ziyade bedî ve hûb ve güzel ve ra'nâ olan, hûbter.	Arapça elif (l) babı
47	1	4	ebedî	أَبْدَى	Ebede mensup, daim ve câvîd ve lâ-yezâl olan, pâyendegî.	Arapça elif (l) babı

48	1	4	ebediyet	أَبَدِيَّة	Daimlik, zevalsizlik, istidâmet, hemâre şuden.	Arapça elif (l) babı
49	1	4	eberr	أَبْرٌ	Ziyade sadık ve dindar olan.	Arapça elif (l) babı
50	1	4	ibrâ'	إِبْرَاءٌ	Dert ve musibetten azat etmek ve kurtarmak, rehâ kerden , beriyyü'z-zimmet kılmak.	Arapça elif (l) babı
51	1	4	ebrâc	أَبْرَاجٌ	Burçlar, kuleler, küngüre , kale burçları.	Arapça elif (l) babı
52	1	4	ibrâd	إِبْرَادٌ	Soğutmak, hararetini izale etmek, serd kerden.	Arapça elif (l) babı
53	1	4	ebrâr	أَبْرَارٌ	Sadık ve dindar olan adamlar.	Arapça elif (l) babı
54	1	4	ibrâr	إِبْرَارٌ	Birinin yeminini tasdik edip rast ve sadık addetmek.	Arapça elif (l) babı
55	1	4	ibraz	إِبْرَازٌ	İzhar etmek, göstermek, meydana koymak, nemûden.	Arapça elif (l) babı
56	1	4	ibrâm	إِبْرَامٌ	Sıklet vererek melûl edip usandırmak ve metin ve muhkem ve üstüvâr kılmak.	Arapça elif (l) babı
57	1	4	ibre(t)	إِبْرَةٌ	İğne denilen dikiş aleti ki sûzen dahi denilir ve kible-nümâda olan mıknatıslı akrep.	Arapça elif (l) babı
58	1	4	ebrad	أَبْرَدٌ	Ziyade soğuk, ziyade bârid olan, serdter.	Arapça elif (l) babı
59	1	4	ebraş	أَبْرَاشٌ	Hurda hurda alaca benekli olan at yahut beygir.	Arapça elif (l) babı
60	1	5	abraş	أَبْرَاصٌ	İllet sebebinden naşi ve vücudunun öte berisinde beyaz leke tahaddüs etmiş olan, ebrâş.	Arapça elif (l) babı
61	1	5	(ebrîz)	(أَبْرِيْزٌ)	Halis altın, zer-i hâlis.	Arapça elif (l) babı
62	1	5	ibrîz	إِبْرِيْزٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça elif (l) babı
63	1	5	ibrik	إِبْرِيْقٌ	Uzun ağızlı olan su kabı, âbdestân.	Arapça elif (l) babı
64	1	5	ebzâr	أَبْرَازٌ	Bezrler, tencere, havâyici denilen kokulu ve lezzetli nesnelere, baharân, nûkhet âmîz.	Arapça elif (l) babı
65	1	5	ibşâr	إِبْشَارٌ	Müjde vermek, tebşir etmek ve mesrur ve ferahnak olmak, müjde kerden.	Arapça elif (l) babı
66	1	5	iptal	إِبْطَالٌ	Boş ve batıl ve beyhude kılmak, beyhûde kerden.	Arapça elif (l) babı
67	1	5	ebtâl	أَبْطَالٌ	Cesur ve bahadır adamlar, pehlüvânân.	Arapça elif (l) babı
68	1	5	eb'âd	أَبْعَادٌ	Ba' idler, uzaklar, dûrhâ.	Arapça elif (l) babı
69	1	5	ib'âd	إِبْعَادٌ	Uzağa sürmek, uzağa koymak, dûr kerden.	Arapça elif (l) babı
70	1	5	eb'ad	أَبْعَدٌ	Ziyade ba' id, ziyade uzak olan, dûrter.	Arapça elif (l) babı
71	1	5	ebğaz	أَبْغَضٌ	Buğuz ve adaveti ziyade şedit olan, kîn dâştên-i ter.	Arapça elif (l) babı
72	1	5	âbık	أَبِيْقٌ	Efendisinden bilâ-sebeb firar eden köle ve kul.	Arapça elif (l) babı

73	1	5	ibkâ	إِبْقَا	Daim ve baki kılmak, pâyende kerden , azletmeyip mansıpta bırakmak.	Arapça elif (l) babı
74	1	5	ibkâ'	إِبْقَاءٌ	Ağlatmak, giryânîden ve eşkrîz kılmak.	Arapça elif (l) babı
75	1	5	ebkâr	إِبْكَارٌ	Bikrler, kızıoğlankızlar, kenizekân .	Arapça elif (l) babı
76	1	5	ebkem	أَبْكَمٌ	Dilsiz olan, tekellüme asla muktedir olmayan, bî-zebân .	Arapça elif (l) babı
77	1	5	iblâ'	إِبْلَآءٌ	Vardırarak, eriştirmek, resânîden ve tekmiil etmek.	Arapça elif (l) babı
78	1	5	eblağ	أَبْلَغٌ	Hadd-i kemâle ziyade yakın olan ve ziyade fasih ve belîğ olan.	Arapça elif (l) babı
79	1	5	ebleh	أَبْلَهٌ	Budala, akılsız, ahmak olan adam.	Arapça elif (l) babı
80	1	5	eblehiyye(t)	أَبْلَهِيَّةٌ	Budalalık, akılsızlık, ahmaklık.	Arapça elif (l) babı
81	1	6	iblis	إِبْلِيسٌ	Şeytân-ı la'îm, le'îm, lâfis .	Arapça elif (l) babı
82	1	6	ibn	إِبْنٌ	Oğul, velet, zâde, ferzend .	Arapça elif (l) babı
83	1	6	ebnâ'	أَبْنَاءٌ	Oğullar, veletler, ferzendân .	Arapça elif (l) babı
84	1	6	abanoz	أَبْنَوْسٌ	Malum bir nevi sert siyah ağaç, âbnûs .	Arapça elif (l) babı
85	1	6	ebniye(t)	أَبْنِيَّةٌ	Binalar, yapılar, gehvârehâ .	Arapça elif (l) babı
86	1	6	ebû	أَبُو	Baba, peder , vâlid.	Arapça elif (l) babı
87	1	6	ebvâ	أَبْوَا	Ebler, babalar, pederân , vâlidler.	Arapça elif (l) babı
88	1	6	ebvâb	أَبْوَابٌ	Baplar, derhâ , kapılar, kitap kısımları.	Arapça elif (l) babı
89	1	6	ebvâl	أَبْوَالٌ	Bevller, sidikler, çişler, şâşehâ .	Arapça elif (l) babı
90	1	6	ebvibe(t)	أَبْوَيْبَةٌ	Baplar, kapılar, derhâ , ebvâb.	Arapça elif (l) babı
91	1	6	übüvve(t)	أَبْوَةٌ	Babalık keyfiyeti, baba olmak, pederî .	Arapça elif (l) babı
92	1	6	übûd	أَبْوُدٌ	Ebetler, nihayetsiz vakitler, zamân-ı bî-pâyân .	Arapça elif (l) babı
93	1	6	ibhâc	إِبْهَاجٌ	Şad, ferahnak, mesrur kılmak, şad kerden .	Arapça elif (l) babı
94	1	6	ibhâm	إِبْهَامٌ	Şüpheli, meşkûk kılmak.	Arapça elif (l) babı
95	1	6	übhe(t)	أَبْهَةٌ	Azamet, mehâbet, behcet ve vecâhet, büzürğî .	Arapça elif (l) babı
96	1	6	ebî	أَبِي	Baba, peder , vâlid.	Arapça elif (l) babı
97	1	6	ebyât	أَبْيَاتٌ	Beyitler, şiirin mısra' -1 çiftleri.	Arapça elif (l) babı
98	1	6	ebîd	أَبِيدٌ	Daim, zevalsiz, ebedî, pâyende olan.	Arapça elif (l) babı
99	1	6	ebyaž	أَبْيَضٌ	Beyaz, ak, sefid olan.	Arapça elif (l) babı
100	1	6	(ata)	(أَتَا)	Baba, peder , vâlid.	Arapça elif (l) babı

101	1	6	etbâ‘	اتَّبَاعٌ	Hizmetkârlar, tâbiler, zâverân .	Arapça elif (l) babı
102	1	6	ittibâ‘	اتِّبَاعٌ	Tâbi olmak, derpey reften , imtisal etmek.	Arapça elif (l) babı
103	1	6	ittihat	اتِّحَادٌ	Birleşmek, behem âmeden , birlik üzere amil olmak.	Arapça elif (l) babı
104	1	6	ittihâf	اتِّحَافٌ	İta etmek, dâden , vermek, hediye etmek.	Arapça elif (l) babı
105	1	6	ittihaz	اتِّحَازٌ	Edinmek, almak, peyda etmek, peydâ kerden .	Arapça elif (l) babı
106	1	6	etrâb	اتِّرَابٌ	Tirbler, arkadaşlar, akran ve hempâ olanlar.	Arapça elif (l) babı
107	1	6	etrâk	اتِّرَاكٌ	Türkler, Türkistan ahali, Türkmen .	Arapça elif (l) babı
108	1	7	itrâk	اتِّرَاكٌ	Terk etmek, bırakmak, feragat etmek, evzendîden .	Arapça elif (l) babı
109	1	7	etribe(t)	اتِّرِبَةٌ	Türaplar, topraklar, hâkhâ .	Arapça elif (l) babı
110	1	7	ittisâ‘	اتِّسَاعٌ	Genişlik ve açıklık kesbetmek, ferâh şuden .	Arapça elif (l) babı
111	1	7	ittisâk	اتِّسَاقٌ	Nizam ve intizam bulmak, muntazam olmak.	Arapça elif (l) babı
112	1	7	ittişâf	اتِّصَافٌ	Sıfat sahibi olmak.	Arapça elif (l) babı
113	1	7	ittişal	اتِّصَالٌ	Bitişmek ve bitişik olmak, ferâhem şuden .	Arapça elif (l) babı
114	1	7	ittizâh	اتِّضَاحٌ	Rûşen ve ayan olmak, vazıh olmak, âşikâr şuden .	Arapça elif (l) babı
115	1	7	ittizâ‘	اتِّضَاعٌ	Tevazu, adem-i tekebbür, tazarru, pesî şuden .	Arapça elif (l) babı
116	1	7	ittiân	اتِّطَانٌ	Vatan ittihaz etmek, bir memlekete yerleşmek, cây giriften .	Arapça elif (l) babı
117	1	7	itti‘ âb	اتِّعَابٌ	Yormak, taciz etmek, sıkıntı vermek, ebhâlfiden .	Arapça elif (l) babı
118	1	7	itti‘ âd	اتِّعَادٌ	Söz almak, vaat almak, vaatleşmek, sûhan sitâden .	Arapça elif (l) babı
119	1	7	itti‘ âs	اتِّعَاسٌ	Öldürmek, ihlâk ve idam etmek, küşten .	Arapça elif (l) babı
120	1	7	itti‘ âz	اتِّعَازٌ	Vaaz ve nasihat dinlemek, pendrâgûş dâšten .	Arapça elif (l) babı
121	1	7	ittifak	اتِّفَاقٌ	İttihat, muvafakat etmek, birlikte vaki ve amil olmak ve kazaen vaki olmak.	Arapça elif (l) babı
122	1	7	ittifâkan	اتِّفَاقًا	Min-gayr-ı tedbîr vaki olan hususat, nagehan .	Arapça elif (l) babı
123	1	7	ittifâkî	اتِّفَاقِيٌّ	İttifak ve kazadan neşet eden, nâgihânî .	Arapça elif (l) babı
124	1	7	ittikâ‘	اتِّقَاءٌ	Allahuteala’dan korkmak, resîden-i ez-Ĥudâ ve sakınıp çekinmek.	Arapça elif (l) babı
125	1	7	ittikân	اتِّقَانٌ	Şüphesiz bilmek, yakinen bilmek, bî-şek dânişten .	Arapça elif (l) babı
126	1	7	etkiyâ‘	اتِّقِيَاءٌ	Muttakiler, Allahuteala’dan korkanlar, herâsîdenân-ı ez-Ĥudâ .	Arapça elif (l) babı
127	1	7	ittikâ‘	اتِّكَاءٌ	Dayanmak, söykenip dayanmak, dayağa dayanmak, püşt dâden .	Arapça elif (l) babı
128	1	8	ittikâl	اتِّكَالٌ	Tevekkül etmek, güvenmek, mütevekkil olmak.	Arapça elif (l) babı

129	1	8	etlâd	أَتْلَادٌ	Hanezade olan, kul ve cariye, devâb kısmı.	Arapça elif (l) babı
130	1	8	itlaf	إِتْلَافٌ	Telef ve tazyîc etmek, tebâhîden , ziyan etmek.	Arapça elif (l) babı
131	1	8	etemm	أَتَمَّ	Ziyade tamam, ziyade kusursuz olan.	Arapça elif (l) babı
132	1	8	itmam	إِتْمَامٌ	Tamamlamak, ikmal etmek, tekmil etmek.	Arapça elif (l) babı
133	1	8	itham	إِتْهَامٌ	Adama töhmet ilkâ etmek, bühtan .	Arapça elif (l) babı
134	1	8	ittihâm	إِتْتِهَامٌ	Adama töhmet ilkâ etmek ve töhmetli olmak, bühtân kerden .	Arapça elif (l) babı
135	1	8	ati	أَتَى	Gelecek olan, sonra vaki olan, âyed .	Arapça elif (l) babı
136	1	8	ityân	إِتْيَانٌ	Vusul, vürut, vasıl olmak, varit olmak ve irat etmek, zikir ve ispat ve takrir etmek.	Arapça elif (l) babı
137	1	8	ityâne(t)	إِتْيَانَهُ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça elif (l) babı
138	1	8	işâbe(t)	إِشَابَةٌ	Ecir ve ceza ve mesûbe vermek.	Arapça elif (l) babı
139	1	8	eşaş	أَشَاطٌ	Hane metaı, hane levazımı ve mühimmatı.	Arapça elif (l) babı
140	1	8	aşâr	أَشَارٌ	Eserler, nişaneler ve umumi bergüzar olan nesnelere, kitaplar ve tarih ve siyer kitapları.	Arapça elif (l) babı
141	1	8	eşâr	أَشَارٌ	Sarlar, öçler, kînehâ , intikamlar.	Arapça elif (l) babı
142	1	8	işâret	إِشْرَاطٌ	Toz, gubâr kaldırmak, toz etmek, gerd ber-ğâsten .	Arapça elif (l) babı
143	1	8	işâle(t)	إِشْرَاطَهُ	Ululuk, azamet, kibarlık, şükûhendegî .	Arapça elif (l) babı
144	1	8	âşâm	أَشَامٌ	Cünhâlar, kabahatler, günahlar, cürmhâ .	Arapça elif (l) babı
145	1	8	işpat	إِثْبَاتٌ	Şabit ve muhkem kılmak, pâyidâr şuden , baki itiraf, ikrar, tasdik etmek ve delil iradıyla bir kavlin sıhhatini göstermek ve kavlin sıhhatini gösterir olan delil ve burhan ve şahit makulesi.	Arapça elif (l) babı
146	1	8	eşer	أَشْرٌ	Bir sebepten neşet eden nesne ve fiil ve amel, târih-i vakâyi, kitap, siyer kitabı ve umumi bergüzar tutulacak nesne ve nişan.	Arapça elif (l) babı
147	1	9	eşkâl	أَثْقَالٌ	Sıkletler, yükler, ağırlıklar, girânâ .	Arapça elif (l) babı
148	1	9	eşkal	أَثْقَالٌ	Bârlar, ziyade sakil, ziyade ağır olan, girânter .	Arapça elif (l) babı
149	1	9	âşim	أَثِمٌ	Günah ve kabahat sahibi olan, günahkâr , kabahatli olan.	Arapça elif (l) babı
150	1	9	işm	أَثِمٌ	Günah , suç, cünhâ.	Arapça elif (l) babı
151	1	9	eşmâr	أَثْمَارٌ	Meyveler, bârâ , hasılat, mahsulat.	Arapça elif (l) babı
152	1	9	eşmen	أَثْمَنٌ	Ziyade kıymetli, semeni ziyade olan.	Arapça elif (l) babı

153	1	9	eşna	إِثْنَاءٌ	Vakit, zaman, hengâm. çağ.	Arapça elif (l) babı
154	1	9	işnâ´	إِثْنَاءٌ	Methüsenâ etmek, sitayış.	Arapça elif (l) babı
155	1	9	işnân	إِثْنَانٌ	İki adedi, dü.	Arapça elif (l) babı
156	1	9	işnâ aşer	إِثْنَى عَشْرَ	On iki adedi, düvâzde.	Arapça elif (l) babı
157	1	9	işneyn	إِثْنَيْنِ	İki adedi, dü.	Arapça elif (l) babı
158	1	9	işneyniyye(t)	إِثْنَيْنِيَّةٌ	İkiden ibaret olma, düvî.	Arapça elif (l) babı
159	1	9	eşniye(t)	أَثْنِيَّةٌ	Senalar, medihler, sitâyîşhâ.	Arapça elif (l) babı
160	1	9	eşvap	أَثْوَابٌ	Elbiseler, libaslar, siyâblar, câmehâ, rubalar.	Arapça elif (l) babı
161	1	9	iş´â´	إِثْنَاءٌ	Ahz-ı sâr, oç ve intikam almak, demâd âverden.	Arapça elif (l) babı
162	1	9	esîr	أَيْسِرٌ	Hükemâ-yı mütekaddimînden bir fırkanın kavli üzere kürr-i nâr ile sema beyninde vaki bir nev-i cism-i lâtif-i seyyâl, eşîr.	Arapça elif (l) babı
163	1	9	eşîm	أَيْمٌ	Kabahat sahibi, kabahatli olan, günahkâr.	Arapça elif (l) babı
164	1	9	icabe(t)	إِجَابَةٌ	Sâilin sualine cevap vermek ve birinin niyazını kabul etmek	Arapça elif (l) babı
165	1	9	icâdet	إِجَادَةٌ	İyi kılmak ve iyi işlemek ve iyi etmek, nîk kerden.	Arapça elif (l) babı
166	1	9	âcâr	أَجَارٌ	Ecirler, mükâfatlar, mesûbeler.	Arapça elif (l) babı
167	1	9	icâre(t)	إِجَارَةٌ	Vakfa verilen kira, ameleye verilen ücret.	Arapça elif (l) babı
168	1	9	icazet	إِجَازَةٌ	Cevaz, izin, ruhsat.	Arapça elif (l) babı
169	1	9	âcâl	أَجَالٌ	Eceller, gayetler, vefatlar, vakitler, müddetler, hengâmhâ.	Arapça elif (l) babı
170	1	10	icâle(t)	إِجَالَةٌ	Döndürmek, kerdânîden, cevelan ettirmek.	Arapça elif (l) babı
171	1	10	âcâm	أَجَامٌ	Sık ormanlar ve çalılar, çengelîstân.	Arapça elif (l) babı
172	1	10	icâm	إِجَامٌ	Bi-ma´ nahu eydan.	Arapça elif (l) babı
173	1	10	ecâmire(t)	أَجَامِيرَةٌ	Taifeler, insan takımları, belûgân.	Arapça elif (l) babı
174	1	10	ecânib	أَجَانِبٌ	Ecnebiler, yabancılar, misafirler.	Arapça elif (l) babı
175	1	10	icbar	إِجْبَارٌ	Zor etmek, cebretmek.	Arapça elif (l) babı
176	1	10	ecbâl	أَجْبَالٌ	Cebeller, dağlar, kûhlar.	Arapça elif (l) babı
177	1	10	ictibâ´	إِجْتِبَاءٌ	Seçmek, intihap etmek, ihtiyar etmek, güzîden.	Arapça elif (l) babı
178	1	10	ictirâ´	إِجْتِرَاءٌ	Cüret ve cesaret etmek.	Arapça elif (l) babı
179	1	10	ictirâh	إِجْتِرَاحٌ	Kesbetmek, kazanmak, endûlhten.	Arapça elif (l) babı
180	1	10	ictirâr	إِجْتِرَارٌ	Çekilip uzamak, gerilmek.	Arapça elif (l) babı

181	1	10	ictirâm	اِجْتِرَامٌ	Cürm ve kabahat ve günah etmek.	Arapça elif (l) babı
182	1	10	ictisâs	اِجْتِسَاسٌ	Tecessüs ve tefahhus etmek, pezûhiş .	Arapça elif (l) babı
183	1	10	içtima	اِجْتِمَاعٌ	Birleşmek, toplanmak, bir araya gelmek.	Arapça elif (l) babı
184	1	10	ictinâ'	اِجْتِنَاءٌ	Derip devşirmek, toplamak.	Arapça elif (l) babı
185	1	10	içtinap	اِجْتِنَابٌ	Sakınmak, çekinmek, ihtiraz etmek, perhîziden .	Arapça elif (l) babı
186	1	10	ictinâh	اِجْتِنَاحٌ	Namazda iki eli yere koyup iki dizi yerden kaldırarak yalnız iki eli ile iki ayak üzerinde olmak.	Arapça elif (l) babı
187	1	10	ictivâr	اِجْتِوَارٌ	Civar, kurb, komşu olmak, hemsâye şuden .	Arapça elif (l) babı
188	1	10	içtihat	اِجْتِهَادٌ	Çalışıp sarf-ı maktûr etmek ve kelâm-ı kadîm ile ehâdis-i nebeviyyenin meâl-i şerîfelerine kesb-i vukuf birle mezheb-i sahîh ihdâsına say ve gûşîş etmek.	Arapça elif (l) babı
189	1	10	ictihâr	اِجْتِهَازٌ	Aşikârlık, aşikâre görünmek.	Arapça elif (l) babı
190	1	10	ictibâl	اِجْتِبَالٌ	Dönüp dolaşmak, cevelan etmek.	Arapça elif (l) babı
191	1	10	içhâf	اِجْحَافٌ	Zulüm ve gadir ve te' addî etmek, bî-zed kerden .	Arapça elif (l) babı
192	1	10	ecdâğ	اِجْدَاثٌ	Mezarlar, kabirler, gurbâ .	Arapça elif (l) babı
193	1	10	ecdât	اِجْدَادٌ	Cetler, babanın babaları.	Arapça elif (l) babı
194	1	11	ecdâl	اِجْدَالٌ	Asıllar, kökler, pînhâ , temeller.	Arapça elif (l) babı
195	1	11	iczâl	اِجْدَالٌ	Mesrur ve ferah ve şad kılmak, sevindirmek, şâd kerden .	Arapça elif (l) babı
196	1	11	iczâm	اِجْدَامٌ	Kesmek, kat etmek, bürîden , azim ve niyet, tasmîm etmek.	Arapça elif (l) babı
197	1	11	eczem	اِجْدَمٌ	Eli kesilmiş olan, maktû' u'l-yed olan.	Arapça elif (l) babı
198	1	11	ecir	اِجْرٌ	Mukâbele-i cezâ, mükafat, mesûbet, pâdâşt .	Arapça elif (l) babı
199	1	11	icra	اِجْرَاءٌ	Cari kılmak ve yapmak, husule ve fiile getirmek, sâzîden .	Arapça elif (l) babı
200	1	11	ecrâh	اِجْرَاحٌ	Cürhler, yaralar, zahmhâ .	Arapça elif (l) babı
201	1	11	icrâr	اِجْرَارٌ	Mühlet ve emhâl vermek, medd ve zamm-ı evkât etmek.	Arapça elif (l) babı
202	1	11	icrâz	اِجْرَازٌ	Topuzlar, güzler, gerzehâ .	Arapça elif (l) babı
203	1	11	ecrâs	اِجْرَاسٌ	Ceresler, çingiraklar, çâklar, zengelehâ .	Arapça elif (l) babı
204	1	11	ecrâm	اِجْرَامٌ	Cisimler, vücutlar, cismân , seb' a-i seyyâre.	Arapça elif (l) babı
205	1	11	ücret	اِجْرَةٌ	Emeğe mukabil verilen akçe ve emsali, pâmüjd .	Arapça elif (l) babı
206	1	11	ecrad	اِجْرَدٌ	Tüysüz olan, saçlı sakalı olmayan, pervend .	Arapça elif (l) babı

207	1	11	ecza	أجزاء	Cüzler, parça parça terkibe dâhil olan nesnelere.	Arapça elif (l) babı
208	1	11	iczâl	إِجْزَالٌ	Sahavet, cüvanmerdî , mürüvvet etmek.	Arapça elif (l) babı
209	1	11	eczem	أَجْزَمٌ	Burnu kesilmiş olan, maktû' u'l-enf olan.	Arapça elif (l) babı
210	1	11	ecsâd	أَجْسَادٌ	Cesetler, vücutlar, cismân , tenler.	Arapça elif (l) babı
211	1	11	ecsâm	أَجْسَامٌ	Cisimler, eb' âd-ı selâseyi havi olan nesnelere.	Arapça elif (l) babı
212	1	11	ecsem	أَجْسَمٌ	Tenâver , büyük vücutlu olan.	Arapça elif (l) babı
213	1	11	icfâd	إِجْفَادٌ	Terk-i mu' tâd etmek, bîzâr kerden .	Arapça elif (l) babı
214	1	11	ecfân	أَجْفَانٌ	Kirpikler, müjgânlar .	Arapça elif (l) babı
215	1	11	acil	أَجَلٌ	Vadeye rabt ve tehir olunmuş olan.	Arapça elif (l) babı
216	1	11	ecl	أَجَلٌ	Sebep, illet, cihet.	Arapça elif (l) babı
217	1	11	ecel	(أَجَلٌ)	Vakt-i mev' ûdun nihayeti ve ömrün nihayeti ve müddet.	Arapça elif (l) babı
218	1	11	ecel	أَجَلٌ	Ziyade celil, ziyade büzürg olan.	Arapça elif (l) babı
219	1	11	iclâ' 3	أَجْلًا	Nefyetmek, sürmek, sürgüne göndermek, rânden .	Arapça elif (l) babı
220	1	11	acilen	أَجْلًا	Va' de-i müstakbeleye mensup ve müteallik olmak üzere.	
221	1	12	ecillâ' 3	أَجْلَاءٌ	Ziyade celî ve aşikâr ve rûsen olanlar.	Arapça elif (l) babı
222	1	12	eclâd	أَجْلَادٌ	Ciltler, deriler, peşmehâ , kitaplar.	Arapça elif (l) babı
223	1	12	iclâs	إِجْلَاسٌ	Oturutmak, nişâsten , cülus ettirmek.	Arapça elif (l) babı
224	1	12	eclâf	إِجْلَافٌ	Erâzil-i nâs olanlar.	Arapça elif (l) babı
225	1	12	iclâl	إِجْلَالٌ	Ululuk, azamet, şükûhendegî .	Arapça elif (l) babı
226	1	12	ecille(t)	أَجْلَةٌ	Ulular, büzürgân , azamet sahipleri.	Arapça elif (l) babı
227	1	12	eclâ' 3	أَجْلَاءٌ	Ziyade mücellâ ve ziyade parlak olan, tâbidâr .	Arapça elif (l) babı
228	1	12	ecmâd	أَجْمَادٌ	Kaleler, betrekhâ , hisarlar.	Arapça elif (l) babı
229	1	12	icma	إِجْمَاعٌ	Cemetmek, ebnûden , toplamak ve ittifak etmek ve ashâb-ı güzîn hazretlerinin ittifakları üzere akait hükmüne dâhil olmuş umûr-ı dîniyenin hey'et-i müctemi' ası.	Arapça elif (l) babı
230	1	12	ecmâl	أَجْمَالٌ	Cemeller, develer, üştürl er.	Arapça elif (l) babı
231	1	12	icmal	أَجْمَالٌ	Kısaltmak, ihtisar etmek, kûtâh kerden .	Arapça elif (l) babı
232	1	12	icmâlen	أَجْمَالًا	Alâ tarîki'l-icmâl tafsil olunmayarak.	Arapça elif (l) babı
233	1	12	icmalî	أَجْمَلِيٌّ	Kısa, kûteh , muhtasar olan, tafsil olunmayan.	Arapça elif (l) babı

234	1	12	ecmel	أَجْمَل	Ziyade cemil, ziyade güzel, ziyade hûb olan, hûbter .	Arapça elif (l) babı
235	1	12	ecmet	أَجْمَت	Vahşi hayvan yatağı olan sık orman.	Arapça elif (l) babı
236	1	12	ecnâb	أَجْنَاب	Cenbler, pîrâmen , taraflar, yanlar, pehlûlar.	Arapça elif (l) babı
237	1	12	ecnâd	أَجْنَاد	Cündler, leşkerân , ordular, asâkir fırkaları.	Arapça elif (l) babı
238	1	12	ecnâs	أَجْنَاس	Cinsler, gûnâgûn , türülür, neviler.	Arapça elif (l) babı
239	1	12	icnân	إِجْنَان	Tecennün etmek, deli etmek, divâne kerden .	Arapça elif (l) babı
240	1	12	ecnebi	أَجْنَبِي	Yabancı, misafir, bigâne , taşralı olan.	Arapça elif (l) babı
241	1	12	ecnebiyye(t)	أَجْنَبِيَّة	Yabancılık, bigâneği , taşralılık.	Arapça elif (l) babı
242	1	12	ecinne(t)	أَجْنَّة	Anaları karnında olan çocuklar.	Arapça elif (l) babı
243	1	12	ecniha(t)	أَجْنِحَة	Cenahlar, kanatlar, bâller .	Arapça elif (l) babı
244	1	13	ecinnî	أَجْنِي	Cin, cân taifesinden bir fert.	Arapça elif (l) babı
245	1	13	ecvâd	أَجْوَاد	Sehîler, cüvânmerdân , sahavet sahipleri.	Arapça elif (l) babı
246	1	13	ecvâr	أَجْوَار	Cârlar, komşular, hemcivârlar .	Arapça elif (l) babı
247	1	13	ecvâz	أَجْوَاز	Ortalar, vasatlar, miyânlar .	Arapça elif (l) babı
248	1	13	ecvâm	أَجْوَام	Camlar, kadehler, piyaleler .	Arapça elif (l) babı
249	1	13	ecveb	أَجْوَب	Ahsen ve enseb olan, hûb .	Arapça elif (l) babı
250	1	13	ecvibe(t)	أَجْوِبَة	Cevaplar, pâsuğlar .	Arapça elif (l) babı
251	1	13	ecved	أَجْوَد	Ziyade iyi, nîkter ve hûb olan.	Arapça elif (l) babı
252	1	13	ücûr	أَجْوُر	Ecirler, mükâfatlar, mesûbeler.	Arapça elif (l) babı
253	1	13	ecvef	أَجْوَف	İçi kof, tehî ve boş olan ve ayne'l-fi'li vâv (و) yahut yâ (ي) harfinden ibaret olan.	Arapça elif (l) babı
254	1	13	ichâd	إِجْهَاد	İkdam ve gayret etmek, kûşîden , renc ve meşakkat çekmek.	Arapça elif (l) babı
255	1	13	ichâr	إِجْهَار	Savtını işittirerek söylemek.	Arapça elif (l) babı
256	1	13	echüz	أَجْهُز	Gelin cihazları, kâbînler .	Arapça elif (l) babı
257	1	13	echel	أَجْهَل	Ziyade cahil olan, nâdân .	Arapça elif (l) babı
258	1	13	ecyâd	أَجْيَاد	Boyunlar, gerdanlar .	Arapça elif (l) babı
259	1	13	ecyâf	أَجْيَاف	Cifeler, lâşeler .	Arapça elif (l) babı
260	1	13	ecyâl	أَجْيَال	Taifeler, kavimler.	Arapça elif (l) babı
261	1	13	ecir	أَجِير	Ecir ve ulufeye mukabil hizmet edici olan.	Arapça elif (l) babı

262	1	13	ecîl	أَجِيلٌ	İşini sonraya bırakıcı ve sonraya kalmış olan.	Arapça elif (l) babı
263	1	13	eḥâbiş	أَحَابِشٌ	Habeşler, Habeş memleketi ahali.	Arapça elif (l) babı
264	1	13	eḥâcî	أَحَاجِي	Muammalar, bilmeceler, perdekhâ .	Arapça elif (l) babı
265	1	13	âḥâd	أَحَادٌ	Âhâdlar, vahit ler, birler, yekler.	Arapça elif (l) babı
266	1	13	üḥâde üḥâde	أَحَادَ أَحَادٍ	Birer birer, yekâyek .	Arapça elif (l) babı
267	1	13	eḥâdîş	أَحَادِيثٌ	Hadisler, Peygamber aleyhisselam Hazretleri'nin akvâl ve ef'âl ve sıfatını nâkil olan kelimeler.	Arapça elif (l) babı
268	1	13	eḥasîn	أَحْسِنٌ	Ahsen ve nîkter olanlar.	Arapça elif (l) babı
269	1	13	ihata(t)	إِحَاطَةٌ	İhata etmek, içine almak, tutmak, almak, nehenbîden .	Arapça elif (l) babı
270	1	13	iḥâke(t)	إِحَاكَةٌ	Teşir etmek ve kesmek.	Arapça elif (l) babı
271	1	13	ihale(t)	إِحَالَةٌ	Başkasına rüyet ve hükmolunmak için sipariş eylemek, havale etmek.	Arapça elif (l) babı
272	1	13	iharet	إِحَاةٌ	Öldürmek, küşten , helak etmek.	Arapça elif (l) babı
273	1	13	eḥabb	أَحَبُّ	Ziyade mahbup, yâr ve sevgili olan.	Arapça elif (l) babı
274	1	14	aḥbâ'	أَحْبَاءٌ	Padişahın hemnişin ve nedim ve hassa ve mukarrebleri nezdikân-ı şeh .	Arapça elif (l) babı
275	1	14	eḥibbâ'	أَحِبَّاءٌ	Habipler, dostlar, yârân .	Arapça elif (l) babı
276	1	14	aḥbap	أَحْبَابٌ	Bi-ma' nâhu eydan	Arapça elif (l) babı
277	1	14	aḥbâr	أَحْبَارٌ	Yahudi hahamları, hîrbed ve yazı mürekkepleri.	Arapça elif (l) babı
278	1	14	aḥbâs	أَحْبَاسٌ	Hapisler, zindanlar, hayrat idaresine vakıf ve tahsis olunmuş arazi ve ebniye.	Arapça elif (l) babı
279	1	14	iḥbâs	إِحْبَاسٌ	Hayrat idaresine vakıf ve tahsis etmek.	Arapça elif (l) babı
280	1	14	iḥbâṭ	إِحْبَاطٌ	İptal etmek, boş ve bilâ-i' tibâr etmek.	Arapça elif (l) babı
281	1	14	iḥbâl	إِحْبَالٌ	Gebe, yani hamile etmek, âbisten kerdem .	Arapça elif (l) babı
282	1	14	iḥtibâs	إِحْتِبَاسٌ	Mahpus olmak, kendi ve nefsinin zaptetmek.	Arapça elif (l) babı
283	1	14	iḥticâb	إِحْتِجَابٌ	Hicap ile mestur olmak perdelenmek, tütük ârâ .	Arapça elif (l) babı
284	1	14	iḥticâc	إِحْتِجَاجٌ	Niza, muaraza ve dava etmek.	Arapça elif (l) babı
285	1	14	iḥticâm	إِحْتِجَامٌ	Hacamat ettirmek, hacamat aldirmek.	Arapça elif (l) babı
286	1	14	iḥtidâd	إِحْتِدَادٌ	Gazaba gelmek, darılmak, ârgîden , hiddetlenmek.	Arapça elif (l) babı
287	1	14	iḥtirâb	إِحْتِرَابٌ	Cenk ve kıtâl edip uğraşmak.	Arapça elif (l) babı
288	1	14	iḥtirâş	إِحْتِرَاشٌ	Çiftçilik etmek, şiyârîden .	Arapça elif (l) babı
289	1	14	iḥtirâz	إِحْتِرَازٌ	Tehaffuz etmek, sakınmak, kendini gözetmek, perhîzîden .	Arapça elif (l) babı

290	1	14	iẖtirās	اِحْتِرَاسٌ	Bi-ma ^c nāhu eydan.	Arapça elif (l) babı
291	1	14	iẖtiras	اِحْتِرَاصٌ	Pek hırs ve tamah edip tahsile çabalamak.	Arapça elif (l) babı
292	1	14	iẖtirāf	اِحْتِرَافٌ	Maharet kesbetmek, üstat olmak.	Arapça elif (l) babı
293	1	14	iẖtirāk	اِحْتِرَاقٌ	Yanmak, sūlhten , yangın olmak.	Arapça elif (l) babı
294	1	14	iẖtiram	اِحْتِرَامٌ	Hürmet olunmak, tazim olunmak.	Arapça elif (l) babı
295	1	14	iẖtisāb	اِحْتِسَابٌ	Muhtesip tabir olunan zabitin memuriyeti, şahne .	Arapça elif (l) babı
296	1	14	iẖtisābiye(t)	اِحْتِسَابِيَّةٌ	İhtisāb tarafından tahsil olunan rūsumat .	Arapça elif (l) babı
297	1	14	iẖtitār	اِحْتِتَارٌ	Bir mahale müctemi ^c olup toplanmak.	Arapça elif (l) babı
298	1	14	iẖtişām	اِحْتِشَامٌ	İtbâ ^c ve daire ve takım kalabalığı.	Arapça elif (l) babı
299	1	14	iẖtizār	اِحْتِزَارٌ	Huzura çıkmak, huzura dâhil olmak ve ölmek derecesinde hasta olmak.	Arapça elif (l) babı
300	1	15	iẖtizâz	اِحْتِزَازٌ	Mahzûziyet, ferah ve şadlık, sevinç, şâdî .	Arapça elif (l) babı
301	1	15	iẖtifâz	اِحْتِفَازٌ	Hazretmek, kendini sakınmak.	Arapça elif (l) babı
302	1	15	iẖtifār	اِحْتِفَارٌ	Horlamak, hor görmek, tahkir etmek, gerşe nümûden .	Arapça elif (l) babı
303	1	15	iẖtikāk	اِحْتِكَاقٌ	Niza ve muaraza etmek, hakkını talep etmek.	Arapça elif (l) babı
304	1	15	iẖtikân	اِحْتِكَانٌ	Hukne istimal etmek.	Arapça elif (l) babı
305	1	15	iẖtikâr	اِحْتِكَارٌ	Pahalılık ve katı bekleyip mahsulatı ambarda kapalı tutmak.	Arapça elif (l) babı
306	1	15	iẖtilāk	اِحْتِلَاقٌ	Tıraş etmek, tıraşîden , tıraş olmak.	Arapça elif (l) babı
307	1	15	iẖtilam	اِحْتِلَامٌ	Düş azmak, rüyasında gusüle muhtaç olmak, güştaşb .	Arapça elif (l) babı
308	1	15	iẖtimâ'	اِحْتِمَاءٌ	Perhizkârlık etmek, perhîzden , sakınmak.	Arapça elif (l) babı
309	1	15	iẖtimal	اِحْتِمَالٌ	Yüklenmek, kabul eylemek, akla karîn olmak.	Arapça elif (l) babı
310	1	15	iẖtivâ	اِحْتِوَا	Havi olmak, zarf olmak, sahip olmak.	Arapça elif (l) babı
311	1	15	iẖtiyaç	اِحْتِیَاجٌ	Hacet, muhtaçlık, muhtaç olmak.	Arapça elif (l) babı
312	1	15	iẖtiyâz	اِحْتِیَازٌ	Toplamak, cemetmek.	Arapça elif (l) babı
313	1	15	iẖtiyaţ	اِحْتِیَاطٌ	Lüzumun vukuuna mukabil tedarik etmek, umurda basiret ve tefekkür ile âmil olmak	Arapça elif (l) babı
314	1	15	iẖtiyaţen	اِحْتِیَاطًا	Belki lazım olur diye ihtiyat tarikiyle.	Arapça elif (l) babı
315	1	15	iẖtiyâl	اِحْتِیَالٌ	Hile, şeytanlık, dubara etmek.	Arapça elif (l) babı
316	1	15	aĥcâb	اِحْجَابٌ	Hicaplar, perdeler, yaşmaklar.	Arapça elif (l) babı
317	1	15	aĥcâc	اِحْجَاجٌ	İfâ-i merâsim-i hac için bir kimseyi bedel göndermek.	Arapça elif (l) babı

318	1	15	aḥcâr	أَحْبَارٌ	Hacerler, taşlar, senghâ ve taştan bina olunmuş olan.	Arapça elif (l) babı
319	1	15	aḥcâm	أَحْبَامٌ	Korkmak, korkup kaçınmak, geri durmak.	Arapça elif (l) babı
320	1	15	uḥcû	أُحْبُو	Muamma, bilmece, perdek , yanılmaç.	Arapça elif (l) babı
321	1	15	uḥciyye(t)	أُحْبِيَّةٌ	Bi-ma'nâhû eydan	Arapça elif (l) babı
322	1	15	eḥad	أَحَدٌ	Sayıda bir adedi, yek .	Arapça elif (l) babı
323	1	15	eḥadd	أَحَدٌ	Ziyade keskin, tîzter , ziyade hadîd olan.	Arapça elif (l) babı
324	1	16	aḥdâş	أَحْدَاثٌ	Hadesler, zuhura gelen adem-i tahâretler.	Arapça elif (l) babı
325	1	16	iḥdâş	إِحْدَاثٌ	Zuhura getirmek, çıkarmak, icat etmek, nev âverden .	Arapça elif (l) babı
326	1	16	aḥdâḩ	أَحْدَاقٌ	Hadekalar, gözbebekleri, merdümek .	Arapça elif (l) babı
327	1	16	aḥdeb	أَحْدَبٌ	Kanbur, arkası taşra uğramış olan, zevangel .	Arapça elif (l) babı
328	1	16	iḥdâ	إِحْدَى	Bir adedi, yek .	Arapça elif (l) babı
329	1	16	iḥdâ-aşer	إِحْدَى عَشْرٌ	On bir adedi.	Arapça elif (l) babı
330	1	16	eḥadiyye(t)	أَحْدِيَّةٌ	Birlik, bir olmak, gayırdan münezzeh olmak, yekî .	Arapça elif (l) babı
331	1	16	eḩarr	أَحْرٌ	Ziyade hararetili, tebiş ve sıcak olan.	Arapça elif (l) babı
332	1	16	aḩrâ	أَحْرًا	Ziyade layık ve şayan ve sezâ ve aḩrâ olan.	Arapça elif (l) babı
333	1	16	iḩrâb	إِحْرَابٌ	Harp ve kîtâla sevk etmek.	Arapça elif (l) babı
334	1	16	aḩrâr	أَحْرَارٌ	Hürler, silsilesinde köle ve cariye olmayanlar.	Arapça elif (l) babı
335	1	16	iḩrâz	إِحْرَازٌ	Kesbetmek, kazanmak, elfâhten , nail olmak.	Arapça elif (l) babı
336	1	16	iḩrâḩ	إِحْرَاقٌ	Yakmak, ateş vasıtasıyla ma' dümü'l-vücûd etmek, sûhten .	Arapça elif (l) babı
337	1	16	aḩram	أَحْرَمٌ	Harîmler, haremler, duhulü şuna buna memnu mahallât.	Arapça elif (l) babı
338	1	16	iḩram	إِحْرَامٌ	Hacıların giydiği bir nevi siyâb ve bir nevi minder örtüsü ve bir nevi beygir örtüsü.	Arapça elif (l) babı
339	1	16	âḩzâb	أَحْرَابٌ	Kur'an-ı Kerim'in yüz yirmiye taksim olduğu hizipleri, taifeler, kavimler, kabileler.	Arapça elif (l) babı
340	1	16	aḩzân	أَحْزَانٌ	Hüzünler, kederler, gam ve gussalar.	Arapça elif (l) babı
341	1	16	aḩzam	أَحْزَمٌ	Umuru evvelinden anlayıp tedbirinde arif olan kimse, ḩürdebîn .	Arapça elif (l) babı
342	1	16	iḩsâs	إِحْسَاسٌ	Duymak, âgâh şuden , hissetmek, idrak etmek.	Arapça elif (l) babı
343	1	16	iḩsan	إِحْسَانٌ	İyilik, mürüvvetten neşet eden hüsn-i muamele, iyilik etmek, hüsn-i muamele etmek.	Arapça elif (l) babı

344	1	16	aḥseb	أَحْسَبُ	Ziyade yakışır ve münasip olan.	Arapça elif (l) babı
345	1	17	aḥsen	أَحْسَنُ	Ziyade güzel ve yaraşır olan.	Arapça elif (l) babı
346	1	17	aḥşâm	أَحْشَامُ	Tebaa ve hademe takımı, haşemler.	Arapça elif (l) babı
347	1	17	iḥşâr	إِحْصَارٌ	Etraf ve gayetini zabt u bend etmek.	Arapça elif (l) babı
348	1	17	iḥşâş	إِحْصَاصٌ	Hisse ve pay verilmek.	Arapça elif (l) babı
349	1	17	iḥşân	إِحْصَانٌ	Sarp ve metin olmak, ehl-i ismet olmak.	Arapça elif (l) babı
350	1	17	iḥzâr	إِحْضَارٌ	Huzura götürmek, derpîş kerden .	Arapça elif (l) babı
351	1	17	eḥazz	أَحْظُ	Ziyade bahtlı, ziyade baḥtiyâr olan.	Arapça elif (l) babı
352	1	17	iḥzâz	إِحْظَازٌ	Bahtiyar, ikbal sahibi olmak.	Arapça elif (l) babı
353	1	17	aḥfâd	أَحْفَادٌ	Hafidler, oğul oğulları, betire .	Arapça elif (l) babı
354	1	17	eḥakḳ	أَحَقُّ	Ziyade sahih olan, hakkaniyet ve adalette ziyade muvafik olan, ziyade müstehak ve şayan olan.	Arapça elif (l) babı
355	1	17	aḥkâd	أَحْقَادٌ	Hıkdılar, adavetler, gazaplar.	Arapça elif (l) babı
356	1	17	iḥkâr	إِحْقَارٌ	Rezil ve rüsva etmek, tahkir etmek, rüsvâ kerden .	Arapça elif (l) babı
357	1	17	iḥkâḳ	إِحْقَاقٌ	Hasma hak üzere galip olmak ve mazlumun hakkını zalimden reddettirmek.	Arapça elif (l) babı
358	1	17	aḥḳar	أَحْقَرٌ	Ziyade hakir, ziyade haysiyetsiz ve itibarsız olan, kemter .	Arapça elif (l) babı
359	1	17	aḥkam	أَحْكَامٌ	Hükümler, emirler, buyrultular ve tesirler, medhaller.	Arapça elif (l) babı
360	1	17	iḥkâm	إِحْكَامٌ	Metin ve üstüvar kılmak ve fesattan menetmek.	Arapça elif (l) babı
361	1	17	aḥkem	أَحْكَمٌ	Ziyade hakim ve âkil olan.	Arapça elif (l) babı
362	1	17	aḥlâ	أَحْلَا	Ahli ziyade şirin ve tatlı olan.	Arapça elif (l) babı
363	1	17	iḥlâ'	إِحْلَاءٌ	Tatlı etmek, tatlandırmak, düş azmaları.	Arapça elif (l) babı
364	1	17	aḥmâl	أَحْمَالٌ	Hamûleler, yüklüler, ağırlıklar.	Arapça elif (l) babı
365	1	17	iḥmal	إِحْمَالٌ	Yük yükletmek, tahmil etmek.	Arapça elif (l) babı
366	1	17	aḥmed	أَحْمَدٌ	Medhüsenaya ziyade layık, ziyade memduh olan.	Arapça elif (l) babı
367	1	17	aḥmer	أَحْمَرٌ	Kırmızı renkli, kızıl ve sürh olan.	Arapça elif (l) babı
368	1	17	iḥmirâr	إِحْمِرَارٌ	Kırmızılık, ahmerlik, sürhî .	Arapça elif (l) babı
369	1	17	aḥmaḳ	أَحْمَقٌ	Akıl ve ferasetten bî-behre olan.	Arapça elif (l) babı
370	1	17	iḥmirâr	إِحْمِرَارٌ	Pek kırmızı olmak, şiddet-i humret.	Arapça elif (l) babı
371	1	17	iḥan	إِحْنٌ	Gazaplar, dargınlıklar.	Arapça elif (l) babı

372	1	17	ihnâk	إِحْنَاكٌ	Darılmak, igzâb etmek.	Arapça elif (l) babı
373	1	17	ihne(t)	إِحْنَةٌ	Gazap, dargınlık, kîne .	Arapça elif (l) babı
374	1	18	aḥvâz	أَحْوِظٌ	Su havuzları.	Arapça elif (l) babı
375	1	18	aḥval	أَحْوَالٌ	Haller, keynûnetin a ^c râz-ı gayr-ı sâbiteleri.	Arapça elif (l) babı
376	1	18	aḥvec	أَحْوَجٌ	Ziyade hâcetmend ve fakir ve muhtaç olan.	Arapça elif (l) babı
377	1	18	aḥvaṭ	أَحْوِطٌ	Ziyade şamil ve havi ve muhit olan.	Arapça elif (l) babı
378	1	18	aḥvel	أَحْوَلٌ	Gözü şaşlı olan adam ve şaşlı göz.	Arapça elif (l) babı
379	1	18	aḥyâ ³	أَحْيَاءٌ	Hayatta olanlar, zinde olanlar.	Arapça elif (l) babı
380	1	18	iḥya	إِحْيَاءٌ	Diriltmek, hayata getirmek ve perişan olanı tanzim etmek ve fakir olanı refah ve gınaya nail etmek.	Arapça elif (l) babı
381	1	18	aḥyâz	أَحْيَازٌ	Hayizler, meydanlar, hane ve avluları.	Arapça elif (l) babı
382	1	18	aḥyân	أَحْيَانٌ	Hînler, vakitler, zamanlar.	Arapça elif (l) babı
383	1	18	iḥyânen	إِحْيَانًا	Gâh gâh, gâhice , arada sırada.	Arapça elif (l) babı
384	1	18	eḥ	أَخٌ	Birader, dader , kardeş, karındaş.	Arapça elif (l) babı
385	1	18	eḥâbîr	أَخْبِيرٌ	aḥbârlar, vukuat, zikir ve beyanlar.	Arapça elif (l) babı
386	1	18	iḥâfe(t)	إِحْيَافَةٌ	Korkmak, tersâniden , havf ettirmek.	Arapça elif (l) babı
387	1	18	iḥbâ ³	إِحْبَاءٌ	İtfâ etmek, alev ve ateş söndürmek, püfiden .	Arapça elif (l) babı
388	1	18	aḥbâr	أَخْبَارٌ	Haberler, vukuat, zikir ve beyanları.	Arapça elif (l) babı
389	1	18	iḥbar	إِحْبَارٌ	Haber vermek.	Arapça elif (l) babı
390	1	18	iḥbârî	إِحْبَارِيٌّ	Haber vermeye mensup olan.	Arapça elif (l) babı
391	1	18	aḥbiyet	أَحْبِيَّةٌ	Çadırlar, ḥargâhlar , haymeler.	Arapça elif (l) babı
392	1	18	uḥt	أَخْتٌ	Kız kardeş, hemşire , hâher.	Arapça elif (l) babı
393	1	18	iḥtiyar	إِحْتِيَاظٌ	Sorup haber almak, pürsîden .	Arapça elif (l) babı
394	1	18	iḥtitâm	إِحْتِثَامٌ	Bitmek, hitâm bulmak.	Arapça elif (l) babı
395	1	18	iḥtitân	إِحْتِثَانٌ	Hitan olunmak, ḥatne şuden , sünnet olmak.	Arapça elif (l) babı
396	1	18	iḥtidâ ^c	إِحْتِدَاغٌ	Aldatmak, firiften , hile ile aldatmak.	Arapça elif (l) babı
397	1	18	iḥtirâ ^c	إِحْتِرَاعٌ	İcat etmek, nev âverden , bilâ-misl nesne yapmak.	Arapça elif (l) babı
398	1	18	iḥtişâ ^c	إِحْتِشَاعٌ	Tazarru etmek, gönül alçaklığı göstermek.	Arapça elif (l) babı
399	1	18	iḥtişar	إِحْتِصَارٌ	Kısaltmak, kütâh kerdin , icmal etmek.	Arapça elif (l) babı

400	1	18	ih̄tişaş	اِخْتِصَّاصٌ	Mahsus olmak ve birine külliye bende olmak.	Arapça elif (l) babı
401	1	18	ih̄tişâm	اِخْتِصَّامٌ	Husumet ve adavet ve düşmanlık etmek, düşmenîden .	Arapça elif (l) babı
402	1	18	ih̄tizâc	اِخْتِصَّاعٌ	Tazarru etmek, gönül alçaklığı göstermek.	Arapça elif (l) babı
403	1	18	ih̄tiţâb	اِخْتِطَابٌ	Hutbe okumak ve hatunu nikah ile talep etmek ve bir kimseyi bir hatunu tezvîc etmeye davet etmek.	Arapça elif (l) babı
404	1	19	ih̄tiţâţ	اِخْتِطَاطٌ	Sınır, serzemîn ve adet tayin etmek ve bıyık, sakal yeni terlemek.	Arapça elif (l) babı
405	1	19	ih̄tiţâf	اِخْتِطَافٌ	Kapmak, kepîden , kapıp almak.	Arapça elif (l) babı
406	1	19	ih̄tiţâʿ	اِخْتِطَافٌ	Gizlenmek, nühufeten , saklanmak.	Arapça elif (l) babı
407	1	19	ih̄tilâʿ	اِخْتِطَافٌ	Tenha yere çekmek, halvete çekmek.	Arapça elif (l) babı
408	1	19	ih̄tilâc	اِخْتِطَافٌ	Titremek, lerzân olmak.	Arapça elif (l) babı
409	1	19	ih̄tilâs	اِخْتِطَافٌ	Kapmak, kepîden , ihtitâf etmek, kapıp almak.	Arapça elif (l) babı
410	1	19	ih̄tilâţ	اِخْتِطَافٌ	Karışmak, âmîhten , görüşmek, konuşmak.	Arapça elif (l) babı
411	1	19	ih̄tilâc	اِخْتِطَافٌ	Nikahtan boşanmak.	Arapça elif (l) babı
412	1	19	ih̄tilâf	اِخْتِطَافٌ	Uymamak, bermehîden , muvafakat etmemek.	Arapça elif (l) babı
413	1	19	ih̄tilâk	اِخْتِطَافٌ	Huy ve hulk peyda etmek.	Arapça elif (l) babı
414	1	19	ih̄tilâl	اِخْتِطَافٌ	Nizam ve kanuna karşı konulup fitne ve fesat olup karışıklık olmak.	Arapça elif (l) babı
415	1	19	ih̄tinâk	اِخْتِطَافٌ	Boğulmak, tesbîden , teneffüs edememekle helak olmak.	Arapça elif (l) babı
416	1	19	ih̄tiyar	اِخْتِطَافٌ	Seçmek, intihâb ve tensip etmek, güzîden .	Arapça elif (l) babı
417	1	19	ih̄tiyârî	اِخْتِطَافٌ	Kendi keyfince kabul veya defî mümkün olan.	Arapça elif (l) babı
418	1	19	ih̄tiyâl	اِخْتِطَافٌ	Kibirleşmek, kurulmak, tekebbür ve tazim etmek.	Arapça elif (l) babı
419	1	19	ih̄tiyân	اِخْتِطَافٌ	Ahit ve emanete gadretmek, hiyânet kerdin , hainlik etmek.	Arapça elif (l) babı
420	1	19	ih̄câl	اِخْتِطَافٌ	Utandırmak, şermânîden , mahcup kılmak, hacâlet vermek.	Arapça elif (l) babı
421	1	19	aĥdân	اِخْتِطَافٌ	Hadinler, kızıoĥlankızlar, düşîzegân .	Arapça elif (l) babı
422	1	19	aĥdaʿ	اِخْتِطَافٌ	Ziyade hilekâr olan, mâkûkâr .	Arapça elif (l) babı
423	1	19	uĥdûd	اِخْتِطَافٌ	Kamçı darbından hasıl olan uzun eser ve yara ve bere pûsîde ve yeryüzünde olan uzun yarık ve çatlak.	Arapça elif (l) babı
424	1	19	aĥz	اِخْتِطَافٌ	Almak, kabzetmek, sitâden , kendi tasarrufuna dâhil etmek.	Arapça elif (l) babı
425	1	19	âĥar	اِخْتِطَافٌ	Gayr, sair, başka, diĥer .	Arapça elif (l) babı
426	1	19	aĥir	اِخْتِطَافٌ	Son, sondaki, pesîn olan.	Arapça elif (l) babı

427	1	20	ihrâb	إِحْرَابٌ	Harap etmek, berbat ve perişan kılmak.	Arapça elif (l) babı
428	1	20	ihrâc	إِحْرَاجٌ	Çıkarmak, bîrûn kerdên , taşra etmek ve tahsil etmek ve uzatmak ve uzunluk vermek.	Arapça elif (l) babı
429	1	20	ihrâk	إِحْرَاقٌ	Yırtmak, derîden , çâk etmek ve medhûş ve hayran kılmak.	Arapça elif (l) babı
430	1	20	aḥreb	أَحْرَبٌ	Ziyade harap, ziyade perişan olan.	Arapça elif (l) babı
431	1	20	aḥiret	أَحْرَةَ	Vefatından sonra insanın vasıl olacağı âlem .	Arapça elif (l) babı
432	1	20	aḥras	أَحْرَسٌ	Dilsiz, bî-zebân , ebkem, dil kusurundan tekellüme gayr-i kâdir olan.	Arapça elif (l) babı
433	1	20	uḥrevî	أَحْرَوِيٌّ	Ahirete mensup ve müteallik olan.	Arapça elif (l) babı
434	1	20	uḥrâ	أَحْرَى	Gayrı, başka, diğer ve son, sonra olan.	Arapça elif (l) babı
435	1	20	âḥirîn	أَحْرِينَ	Ahirler, sairler, sonra bulunanlar ve dünyada ahir zamanda gelmiş olan âdemler.	Arapça elif (l) babı
436	1	20	iḥza'	إِحْزَاءٌ	Rezil ve rüsva etmek.	Arapça elif (l) babı
437	1	20	aḥzâ	أَحْزَى	Ziyade rezil, ziyade rüsva olan.	Arapça elif (l) babı
438	1	20	eḥass	أَحْسٌ	Ziyade hasîs, ziyade tamahkâr olan.	Arapça elif (l) babı
439	1	20	iḥsâs	إِحْسَاسٌ	Hisset ve tamahkârlık etmek.	Arapça elif (l) babı
440	1	20	aḥşap	أَحْشَابٌ	Haşebler, keresteler ve aḥşap olan keresteden bina olunmuş olan.	Arapça elif (l) babı
441	1	20	iḥşâ'	إِحْشَاعٌ	Gönül alçaklığı gösterip tevazu ettirmek.	Arapça elif (l) babı
442	1	20	aḥşeb	أَحْشَبٌ	Ağaçtan ve keresteden bina olunmuş olan.	Arapça elif (l) babı
443	1	20	aḥşen	أَحْشَنٌ	Ziyade huşunetli, ziyade sert ve dürüş olan, dürüştüter .	Arapça elif (l) babı
444	1	20	aḥşâ	أَحْشَى	Ziyade korkulu, bâkîden ve mahûf olan.	Arapça elif (l) babı
445	1	20	eḥaş	أَحْصٌ	Ziyade has ve ziyade mahsus olan.	Arapça elif (l) babı
446	1	21	iḥzâ'	إِحْضَاعٌ	Gönül alçaklığı gösterip tevazu ettirmek.	Arapça elif (l) babı
447	1	21	aḥzar	أَحْضَرٌ	Yeşil renkli, sebze renk olan, sebzegûn .	Arapça elif (l) babı
448	1	21	aḥzağ	أَحْضَغٌ	Ziyade gönül alçaklığı gösterip tevazu edici olan.	Arapça elif (l) babı
449	1	21	iḥtâ'	إِحْطَاءٌ	Hata etmek, yanılmak, heftût .	Arapça elif (l) babı
450	1	21	aḥtâr	أَحْطَارٌ	Hatarlar, muhataralar, bî-mehâ , tehlikeler.	Arapça elif (l) babı
451	1	21	iḥṭar	إِحْطَارٌ	Hatra getirtmek, yadettirmek.	Arapça elif (l) babı
452	1	21	iḥfâ'	إِحْفَاءٌ	Gizlemek, niḥân kerdên , saklamak, ketmetmek.	Arapça elif (l) babı
453	1	21	aḥfiye(t)	أَحْفِيَةٌ	Hifâlar, perdeler, örtüler.	Arapça elif (l) babı

454	1	21	ihlâ'	إِخْلَاءٌ	Boşaltmak, hâli ve tehî kılmak.	Arapça elif (l) babı
455	1	21	eḫillâ'	إِخْلَاءٌ	Haliller, dostlar, dostân .	Arapça elif (l) babı
456	1	21	aḫlâb	إِخْلَابٌ	Kuş pençeleri, ḫazragân .	Arapça elif (l) babı
457	1	21	iḫlaş	إِخْلَاصٌ	Ziyade halis ve pak olmak ve 'an samîm dost veya bende olmak, pâkter şuden .	Arapça elif (l) babı
458	1	21	aḫlât	إِخْلَاطٌ	Hıltlar, karışık şeyler, şeyrem ve hayvanat vücudunda vaki dem ve balgam ve safra ve sevda tesmiye olunan seyyâlât-ı erba'a.	Arapça elif (l) babı
459	1	21	aḫlâf	إِخْلَافٌ	Halefler, birinin yerine geçenler.	Arapça elif (l) babı
460	1	21	aḫlâḫ	إِخْلَاقٌ	Hulklar, kavimler, milletler ve insanın muttasıf olduğu sıfât-ı zihniyye ve ruhâniye.	Arapça elif (l) babı
461	1	21	iḫlal	إِخْلَالٌ	Halel vermek, halele giriftar etmek.	Arapça elif (l) babı
462	1	21	aḫlâş	إِخْلَاصٌ	Ziyade halis ve pak olan ve riya ve süm'adan hâli olan.	Arapça elif (l) babı
463	1	21	iḫmâd	إِخْمَادٌ	Ateş söndürmek, âteş püfiden ve bastırmak.	Arapça elif (l) babı
464	1	21	iḫmâr	إِخْمَارٌ	Setr ve ketmetmek, örtmek, gizlemek, pünhân kerdem .	Arapça elif (l) babı
465	1	21	aḫnes	إِخْسَنٌ	Burnu pek yassı olan.	Arapça elif (l) babı
466	1	21	iḫvan	إِخْوَانٌ	Ehler, kardeşler, dâderân , biraderler.	Arapça elif (l) babı
467	1	22	uḫuvvet	أُخُوَّةٌ	Ehlik, kardeşlik, dâderî , biraderlik.	Arapça elif (l) babı
468	1	22	aḫvef	أَخْوَفٌ	Ziyade mahûf, ziyade korkulu olan.	Arapça elif (l) babı
469	1	22	aḫyâr	أَخْيَارٌ	Hayyirler, ehl-i hayr ve sevap olanlar.	Arapça elif (l) babı
470	1	22	aḫyâl	أَخْيَالٌ	Hayller, esbler , atlar.	Arapça elif (l) babı
471	1	22	aḫyer	أَخْيَرٌ	Ziyade iyi, ziyade hayırlı olan, bihter .	Arapça elif (l) babı
472	1	22	aḫir	أَخِيرٌ	Ziyade sondaki olan, pâyânî .	Arapça elif (l) babı
473	1	22	eda	أَدَاءٌ	Tapşırarak, ödemek ve yapmak, icra etmek, sâziden , naz, şive, tarz, istiğnâ'-i tekebbür.	Arapça elif (l) babı
474	1	22	adap	أَدَابٌ	Edepler, ifâ-yı muktezâ-yı medeniyyette insanın insana izhar eylediği etvâr ve mu'âmelât-ı hasenesi.	Arapça elif (l) babı
475	1	22	edat	أَدَاةٌ	Alet, avadanlık, mâşerz , sebep ve isim ile fiil maadası olan kelime.	Arapça elif (l) babı
476	1	22	idâre(t)	إِدَارَةٌ	Çevirmek, döndürmek, gerdânîden ve levazım tedarikiyle kullanmak, zabt u rabt ve tertip ve tanzim etmek, muayyen bir miktar harçtan tecavüz etmemek, taklîl-i mesârif etmek, taklîl-i mesârif tarikiyle akçe artırmak.	Arapça elif (l) babı

477	1	22	idâle(t)	إِدَالَةٌ	Tedavül etmek, elden ele birbirine iletmek ve düşmanı galip etmek, galip olmak.	Arapça elif (l) babı
478	1	22	edâmallâhu	أَدَامَ الْآلَ	“Allahüteala daim eylesin” manasına duadır.	Arapça elif (l) babı
479	1	22	idâme	إِدَامَ	Daim etmek, pâyende kerden , baki kılmak.	Arapça elif (l) babı
480	1	22	idânet	إِدَانَتْ	Ödünç, borç vermek, borç almak, vâm sitâden .	Arapça elif (l) babı
481	1	22	edânî	أَدَانِي	Ednâlar, pek denî ve alçak olanlar, kemter .	Arapça elif (l) babı
482	1	22	idâve(t)	إِدَاوَهُ	Su ibriği, matara.	Arapça elif (l) babı
483	1	23	edâvî	أِدَاوِي	Su ibrikleri, aftâbehâ , mataralar.	Arapça elif (l) babı
484	1	23	edep	أَدَبٌ	Kavlen ve fiilen nasa latif muamele ve hüsn-i münâvele etmek.	Arapça elif (l) babı
485	1	23	üdeba	أَدْبَاءٌ	Edipler, ehl-i edebler.	Arapça elif (l) babı
486	1	23	idbâr	إِدْبَارٌ	Geri gitmek, püşt kerdanîden , arka çevirip dönmek ve bahtsız olup perişan olmak.	Arapça elif (l) babı
487	1	23	edebî	أَدَبِيٌّ	Edebe mensup ve mütealîk olan.	Arapça elif (l) babı
488	1	23	edebiyat	أَدَبِيَّاتٌ	Edebe mensup cem' -i husûsât.	Arapça elif (l) babı
489	1	23	idhâr	إِدْحَارٌ	Tahkir ve izlâl etmek.	Arapça elif (l) babı
490	1	23	iddihâr	إِدْحَارٌ	Biriktirmek, toplayıp tedarik etmek.	Arapça elif (l) babı
491	1	23	idhâl	إِدْحَالٌ	Dâhil etmek, içeri komak.	Arapça elif (l) babı
492	1	23	edhâl	أِدْحَالٌ	Dahiller, husumetler, adavetler.	Arapça elif (l) babı
493	1	23	iddihâl	إِدْحَالٌ	Girmek, dâhil olmak, duhul etmek, der şuden .	Arapça elif (l) babı
494	1	23	idhân	إِدْحَانٌ	Tütmek, dûd kerden , tütün etmek.	Arapça elif (l) babı
495	1	23	edhine(t)	أِدْحِنَةٌ	Duhânlar, tütünler, dûdha .	Arapça elif (l) babı
496	1	23	iddirâ'	إِدْرَاءٌ	Anlamak, der yâften , tefekkür etmek ve hile ile aldatmak.	Arapça elif (l) babı
497	1	23	idrâc	إِدْرَاجٌ	Derç etmek, içeri koymak.	Arapça elif (l) babı
498	1	23	idrar	إِدْرَارٌ	Süt ve sidik makulesini kesret üzere akıtmak ve tahrik etmek, harekete getirmek.	Arapça elif (l) babı
499	1	23	idrak	إِدْرَاكٌ	Akıl, feraset, akletmek ve anlamak, bitişmek, ulaşmak, yetişmek.	Arapça elif (l) babı
500	1	23	iddirâk	إِدْرَاكٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça elif (l) babı
501	1	23	iddia	إِدْعَا	Dava etmek, bir söz üzere inat etmek ve kendi meziyyeti babında inat etmek.	Arapça elif (l) babı
502	1	23	ed' iye(t)	أِدْعِيَّةٌ	Dualar, Allah'a arz olunan niyazlar.	Arapça elif (l) babı

503	1	23	idgâm	إِدْغَامٌ	Teşdit ile iki harfi bir etmek.	Arapça elif (l) babı
504	1	23	iddigâm	إِدْغَامٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça elif (l) babı
505	1	23	edfân	أَدْفَانٌ	Defineler, gömülü olunan şeyler, gençhâ .	Arapça elif (l) babı
506	1	24	edfa'	أَدْفَعٌ	Ziyade defedici olan.	Arapça elif (l) babı
507	1	24	eddağ	أَدَقٌّ	Ziyade dakik, ziyade ufak ve ince olan, bârik .	Arapça elif (l) babı
508	1	24	idkâk	إِدْقَاقٌ	Ufaltmak, hurd kerden , dövmek, ezmek.	Arapça elif (l) babı
509	1	24	iddikâr	إِدْكَارٌ	Hatıra getirmek ve hâtır-nişân etmek, yâd kerden .	Arapça elif (l) babı
510	1	24	idlâ'	إِدْلَاءٌ	Delil göstermek, ispat etmek ve şûhuk edip naz ve şive etmek.	Arapça elif (l) babı
511	1	24	eddilet	أَدْلَةٌ	Deliller, işaretler, burhanlar.	Arapça elif (l) babı
512	1	24	idlmâm	إِدْلِيمَامٌ	Zifri siyah, karanlık.	Arapça elif (l) babı
513	1	24	âdem	أَدَمٌ	İnsan, nev-i beşerden olan kimse, merdüm .	Arapça elif (l) babı
514	1	24	idmâc	إِدْمَاجٌ	Bir nesneye girip gereği gibi birleşmek.	Arapça elif (l) babı
515	1	24	idmâk	إِدْمَاقٌ	İthal, içeri sokmak.	Arapça elif (l) babı
516	1	24	âdemân	أَدْمَانٌ	Âdemler, nâs, merdümân .	Arapça elif (l) babı
517	1	24	idman	إِدْمَانٌ	Müdâvemet sebebiyle bir fiil icrasında maharet tahsil etmek.	Arapça elif (l) babı
518	1	24	edmu'	أَدْمَعٌ	Dem'ler, gözyaşları, eşk .	Arapça elif (l) babı
519	1	24	edmiga(t)	أَدْمِغَةٌ	Dimaglar, kafada vaki olan beyinler, mağzân .	Arapça elif (l) babı
520	1	24	âdemî	أَدْمِيٌّ	Âdeme mensup ve müteallik olan ve bir nefer-i insân.	Arapça elif (l) babı
521	1	24	âdemiyân	أَدْمِيَّانٌ	Âdemler, nev-i beşer, merdümân , insanlar.	Arapça elif (l) babı
522	1	24	âdemiyet	أَدْمِيَّةٌ	İnsaniyyet, adamlık, merdümî .	Arapça elif (l) babı
523	1	24	ednâ	أَدْنَا	Ednâ, ziyade denî, ziyade alçak olan, miktarı pek cüzi olan, kemter .	Arapça elif (l) babı
524	1	24	ednâs	أَدْنَاسٌ	Erâzil-i nâs, fürûtenyân, külhanî ler.	Arapça elif (l) babı
525	1	24	ednâ	أَدْنَى	Ziyade denî, ziyade alçak olan ve miktarı pek cüzi olan.	Arapça elif (l) babı
526	1	24	edvâ'	أَدْوَاءٌ	Dâ'lar, marazlar, derdhâ , illetler.	Arapça elif (l) babı
527	1	24	edevât	أَدْوَاتٌ	Edatlar, aletler, avadanlıklar, mâşerzhâ .	Arapça elif (l) babı
528	1	24	edvâr	أَدْوَارٌ	Devirler, zamanlar, asırlar.	Arapça elif (l) babı
529	1	25	edven	أَدْوَنٌ	Ziyade alçak tabiatlı olan.	Arapça elif (l) babı
530	1	25	edviyet	أَدْوِيَّةٌ	Devalar, mu'âleceler, ilaçlar.	Arapça elif (l) babı

531	1	25	edhâ	أَدَهَا	Pek zeki ve fetânetli olan.	Arapça elif (l) babı
532	1	25	edhân	أَدِهَانٌ	Dühhler, sürünecek yağlar.	Arapça elif (l) babı
533	1	25	idhân	إِدِهَانٌ	Yağlamak, ferhestîn , yağ ile tıla etmek ve müdâhene etmek.	Arapça elif (l) babı
534	1	25	iddihân	إِدِهَانٌ	Yağlanmak, yağ ile tıla olunmak, ferhasten .	Arapça elif (l) babı
535	1	25	edher	أَدَهْرٌ	Dehirlere, zamanlar, asırlar, hengâmhâ .	Arapça elif (l) babı
536	1	25	edhem	أَدِهْمٌ	Siyah at, esb-i siyâh .	Arapça elif (l) babı
537	1	25	edhâ	أَدِهَى	Ziyade zeki ve zihin sahibi olan, zeyrekter .	Arapça elif (l) babı
538	1	25	edhiyye(t)	أَدِهِيَّةٌ	Zihin ve zekâvet sahipleri.	Arapça elif (l) babı
539	1	25	edyân	أَدْيَانٌ	Dinler, ibadete dair olan akait cümleleri.	Arapça elif (l) babı
540	1	25	edip	أَدِيبٌ	Edepli, ehl-i edeb olan, üdebâdan olan.	Arapça elif (l) babı
541	1	25	edîm	أَدِيمٌ	Yüz, sath, rû, rûy .	Arapça elif (l) babı
542	1	25	eza	أَذَاءٌ	Eziyet, renc , renciş ve zulüm, cevr, sitem.	Arapça elif (l) babı
543	1	25	izâbet	أَذَابَةٌ	Eritip akıtmak, siyâl kılmak, ferkendîden .	Arapça elif (l) babı
544	1	25	(âzâr)	(أَذَارٌ)	Şühûr-ı rûmiyyeden şehri-i mart ismidir.	Arapça elif (l) babı
545	1	25	izaat	أَذَاعَتْ	İfşa etmek, işâ' a etmek, ammeye bildirmek, ifşâ kerden	Arapça elif (l) babı
546	1	25	izâkat	أَذَاكَتْ	Tattırmak, tat ve lezzet hissettirmek, çeşîden .	Arapça elif (l) babı
547	1	25	âzân	أَذَانٌ	Üzünler, kulaklar, gûşlar .	Arapça elif (l) babı
548	1	25	ezan	أَذَانٌ	İbadete davet zımında nida olunan elfâz-ı mübâreke.	Arapça elif (l) babı
549	1	25	ezhâr	أَذْحَارٌ	Zuhurlar, zahireler.	Arapça elif (l) babı
550	1	25	izhâr	أَذْحَارٌ	Toplayıp tedarik etmek.	Arapça elif (l) babı
551	1	25	izrâc	أَذْرَاعٌ	Ölçek, peymûden , arşınlamak.	Arapça elif (l) babı
552	1	25	iz'âc	أَذْعَاجٌ	Zor etmek, zor kerden , cebretmek.	Arapça elif (l) babı
553	1	25	iz'ân	أَذْعَانٌ	İtaat ve imtisal ve inkiyâd etmek, anlayıp derk ve tefehhüm etmek.	Arapça elif (l) babı
554	1	26	ezkâ	أَذْكَاءٌ	Ziyade fîz-fehm ve zeyrek olan.	Arapça elif (l) babı
555	1	26	ezkâr	أَذْكَارٌ	Zekerler, erkekler ve okumaklar.	Arapça elif (l) babı
556	1	26	izkâr	أَذْكَارٌ	Birinin hatırına getirip andırmak, yâd kerdânîden .	Arapça elif (l) babı
557	1	26	ezkâ	أَذْكَاءٌ	Ziyade fîz-fehm ve zeyrek olan.	Arapça elif (l) babı
558	1	26	ezkiyâ ³	أَذْكَيَاءٌ	Zekiler, feraset sahipleri, zeyrekân .	Arapça elif (l) babı

559	1	26	ezell	أَذَلَّ	Ziyade zelil, ziyade alçak ve rüsva olan.	Arapça elif (l) babı
560	1	26	ezillâ´	أَذَلَّ	Zelil ve rüsva olanlar.	Arapça elif (l) babı
561	1	26	izlâl	أَذَلَّ	Zelil ve rüsva eylemek, itibarsız kılmak, rüsvâ kerden .	Arapça elif (l) babı
562	1	26	ezille(t)	أَذَلَّ	Zelil ve rüsva olanlar.	Arapça elif (l) babı
563	1	26	izin	أَذِنَ	Düstur , ruhsat, icazet.	Arapça elif (l) babı
564	1	26	üzün	أَذِنَ	Kulak, güş .	Arapça elif (l) babı
565	1	26	eznâb	أَذْنَابٌ	Zenebler, kuyruklar, dünbâlehâ .	Arapça elif (l) babı
566	1	26	ezvâḳ	أَذْوَاقٌ	Lezzetler, tatlar, çeşniler.	Arapça elif (l) babı
567	1	26	izhâb	أَذْهَبَ	Göndermek, firistâden , irsal etmek.	Arapça elif (l) babı
568	1	26	izhâl	أَذْهَلَ	Hatırdan çıkarmak, unutmak.	Arapça elif (l) babı
569	1	26	izhân	أَذْهَانَ	Zihinler, akıllar.	Arapça elif (l) babı
570	1	26	âzî	أَذَى	Rencide, incinmiş, âzürde olan.	Arapça elif (l) babı
571	1	26	ezâ	أَذَى	Eziyet, renciş , sıkıntı, âzürdegî.	Arapça elif (l) babı
572	1	26	ezyâl	أَذْيَالٌ	Etekler, zeyiller ve kitap zamîmeleri.	Arapça elif (l) babı
573	1	26	eziyet	أَذْيَةٌ	Rahat mukabili olan renciş ve bî-huzûrî.	Arapça elif (l) babı
574	1	26	ârâ´	أَرَآءَ	Reyler, zihnen karar verilen hüküm ve kıyaslar.	Arapça elif (l) babı
575	1	26	irâ´e(t)	أَرَاءَةَ	Göstermek, göz önüne koymak.	Arapça elif (l) babı
576	1	26	irâbe(t)	أَرَابَةَ	Akıl, istidat, feraset, fetanet.	Arapça elif (l) babı
577	1	26	erâcîf	أَرَجِيفٌ	Ahbâr-ı kâzibe ve akvâl-i gayr-i marziyye, hürmet ve tekrîme muhalif olan akval ve kelam.	Arapça elif (l) babı
578	1	26	irâḫat	أَرَاخَتْ	Rahat vermek ve rahat ettirmek ve rahat bulmak, rahat etmek, fena kokmak, te´affün etmek, vefat etmek, ölmek.	Arapça elif (l) babı
579	1	27	irâde(t)	أَرَادَةَ	Dilemek, âvînden , istemek, meram etmek ve ruhta olan dilemek hassası ve zabıta ve hakimin emir ve fermanı.	Arapça elif (l) babı
580	1	27	iradî	أَرَادِي	İradete mensup ve müteallik olan.	Arapça elif (l) babı
581	1	27	erâzil	أَرَادِلٌ	Erzeller, ziyade rüsva olunanlar.	Arapça elif (l) babı
582	1	27	erârise(t)	أَرَارِسَةٌ	Errîsler, zür râ´lar, çiftçiler, bezrger .	Arapça elif (l) babı
583	1	27	er`üs	أَرْسُنٌ	Reisler, başlar, serân .	Arapça elif (l) babı
584	1	27	arâz	أَرَاضٌ	Arzlar, zemînâ , topraklar, yerler.	Arapça elif (l) babı

585	1	27	arazi	أَرْضِي	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça elif (l) babı
586	1	27	irâgâ	إِرَاغَا	Talep etmek, hâsten , irade etmek.	Arapça elif (l) babı
587	1	27	irâka(t)	إِرَاكَاة	Dökmek, akıtmak, döküvermek, ferkendîden .	Arapça elif (l) babı
588	1	27	erâkıım	أِرَاكِيم	Rakamlar, yazılar, çiziler.	Arapça elif (l) babı
589	1	27	erâkîn	أِرَاكِين	Rükünler, direkler, sütûnhâ , tabaklar.	Arapça elif (l) babı
590	1	27	erâmil	أِرَامِل	Dul avratlar, bivegân .	Arapça elif (l) babı
591	1	27	erâmile(t)	أِرَامِلَة	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça elif (l) babı
592	1	27	irâ'e(t)	إِرَائَة	Göstermek, nümûden , göz önüne komak.	Arapça elif (l) babı
593	1	27	erâyik	أِرَائِك	Erkeler, padişah tahtları.	Arapça elif (l) babı
594	1	27	irb	إِرْب	Akıl, zeka, zihin, feraset.	Arapça elif (l) babı
595	1	27	irbâ'	إِرْبَاء	Faiz ve nema ile artırmak.	Arapça elif (l) babı
596	1	27	erbap	أِرْبَاب	Rablar, sahipler, ağalar.	Arapça elif (l) babı
597	1	27	ürbe(t)	أِرْبَة	Düğüm, ukde, köstek, bağ, bend .	Arapça elif (l) babı
598	1	27	erba'	أِرْبَاع	Dört adedi, çihâr .	Arapça elif (l) babı
599	1	27	erba'â'	أِرْبَعَاء	Çarşamba günü.	Arapça elif (l) babı
600	1	27	erba'ûn	أِرْبَعُونَ	Kırk adedi, çehl .	Arapça elif (l) babı
601	1	27	erba'a(t)	أِرْبَعَة	Dört adedi, çihâr .	Arapça elif (l) babı
602	1	27	erba'ate 'aşer	أِرْبَعَة عَشْر	On dört adedi, çârdih .	Arapça elif (l) babı
603	1	27	erba'în	أِرْبَعِينَ	Kırk adedi ve kânûn-ı evvel dokuzundan kânûn-ı sâni on yedisine kadar ta' dât olunan kırk gün.	Arapça elif (l) babı
604	1	28	irtâ'	إِرْتَاع	Otlatmak, çerânîden , çayıra götürmek, otarmak.	Arapça elif (l) babı
605	1	28	irtâm	إِرْتَام	Bir nesneyi hatırlamak için parmağa iplik bağlamak.	Arapça elif (l) babı
606	1	28	irtibağ	إِرْتِبَاغ	Bağlanmak, bendîden ve dostluk, muhabbet alaka etmek.	Arapça elif (l) babı
607	1	28	irticâ'	إِرْتِجَاء	Ummak, memul etmek, âvînden , korkmak ve havf etmek.	Arapça elif (l) babı
608	1	28	irticâc	إِرْتِجَاج	Öte beri şiddetle çalkalanmak ve muzdarip olmak.	Arapça elif (l) babı
609	1	28	irticâl	إِرْتِجَال	Bilâ-tefekkür söz söylemek, hazır cevaplık etmek.	Arapça elif (l) babı
610	1	28	irtihâz	إِرْتِحَاض	Rüsva olmak.	Arapça elif (l) babı
611	1	28	irtihâl	إِرْتِحَال	Nakl-i mekân etmek, göç etmek, vefat etmek.	Arapça elif (l) babı
612	1	28	irtihâş	إِرْتِحَاش	Rahîslik, ucuzluk, erzânî .	Arapça elif (l) babı

613	1	28	irtida ʾ	إِرْتِدَاءٌ	Kendi baş ile belinin yukarısı üzerine örtü örtmek.	Arapça elif (l) babı
614	1	28	irtidād	إِرْتِدَادٌ	Kâh bir türlü kâh diğer türlü tefekkür edip bî-karâr olmak, din ve millet tebdil etmek, mürtet olmak.	Arapça elif (l) babı
615	1	28	irtidâf	إِرْتِدَافٌ	Hem-tarîk olmak, yol arkadaşı olmak, hemrâh .	Arapça elif (l) babı
616	1	28	irtizâḡ	إِرْتِزَاقٌ	Geçinmek, kesb-i rızık etmek.	Arapça elif (l) babı
617	1	28	irtisâs	إِرْتِسَاسٌ	Nâs beyninde meşhur olmak, fâş olmak.	Arapça elif (l) babı
618	1	28	irtisâm	إِرْتِسَامٌ	Resimli ve nişanlı olmak, maarif olmak, tarif, tersîm olunmak, emre itaat ve imtisal etmek ve Hakteala'ya rica ve iltica ve taavvüz etmek.	Arapça elif (l) babı
619	1	28	irtiṣâ	إِرْتِشَاءٌ	Rüşvet kabul etmek.	Arapça elif (l) babı
620	1	28	irtizâ ʾ	إِرْتِضَاءٌ	Pesend ve ihtiyar etmek, razı olmak, besendîden .	Arapça elif (l) babı
621	1	28	irtizâ ʿ	إِرْتِضَاعٌ	Memeden süt emmek, mekîden .	Arapça elif (l) babı
622	1	28	irti ʿ â ʾ	إِرْتِغَاءٌ	Otlamak, çayırda ot yemek, çerânîden .	Arapça elif (l) babı
623	1	29	irti ʿ âb	إِرْتِغَابٌ	Korkmak, bâkîden , havf etmek.	Arapça elif (l) babı
624	1	29	irti ʿ âc	إِرْتِغَاجٌ	Muzdarip olmak, titremek, korkmak.	Arapça elif (l) babı
625	1	29	irti ʿ âd	إِرْتِغَادٌ	Bi-ma ʿ nâhu eydan.	Arapça elif (l) babı
626	1	29	irti ʿ âs	إِرْتِغَاسٌ	Bi-ma ʿ nâhu eydan.	Arapça elif (l) babı
627	1	29	irti ʿ âş	إِرْتِغَاشٌ	Bi-ma ʿ nâhu eydan.	Arapça elif (l) babı
628	1	29	irtigâb	إِرْتِغَابٌ	Rağbet etmek, istemek arzulamak.	Arapça elif (l) babı
629	1	29	irtifâd	إِرْتِفَادٌ	Kâr ve kazanç etmek, endûhten , kesbetmek.	Arapça elif (l) babı
630	1	29	irtifâz	إِرْتِفَاضٌ	Narḡ pahaya çıkmak.	Arapça elif (l) babı
631	1	29	irtifâ ʿ	إِرْتِفَاعٌ	Yükseklik, bâlâyî , yükselmek.	Arapça elif (l) babı
632	1	29	irtikâ ʾ	إِرْتِقَاءٌ	Terakki etmek, yukarı çıkmak, artmak, efzâyîş .	Arapça elif (l) babı
633	1	29	irtikâb	إِرْتِقَابٌ	Ummak, intizar ve terkip üzere olmak, çeşm dâšten .	Arapça elif (l) babı
634	1	29	irtikâ ʾ	إِرْتِقَاءٌ	Dayanmak, itimat etmek, güvenmek, püşt dâden .	Arapça elif (l) babı
635	1	29	irtikâb	إِرْتِقَابٌ	Allahuteala'dan havf etmeyip günah işlemek ve bir işe mübaderet ve mübaşeret etmek.	Arapça elif (l) babı
636	1	29	irtikâz	إِرْتِقَازٌ	Nabız gibi atmak, sabit ve metin kılmak.	Arapça elif (l) babı
637	1	29	irtikâz	إِرْتِقَاضٌ	Anasının karnında çocuk hareket etmek ve çalkanıp muzdarip ve bî-karâr olmak.	Arapça elif (l) babı
638	1	29	irtimâ ʾ	إِرْتِمَاءٌ	Birbirine atışmak.	Arapça elif (l) babı

639	1	29	irtimâs	إِرْتِمَاسٌ	Suya dalmak, suya dalıp gitmek, fürû reften be-âb.	Arapça elif (l) babı
640	1	29	irtimâz	إِرْتِمَازٌ	Yerinden kalkıtıp sıçratmak, cihânîden ve arızanın şiddetinden muzdarip ve bî-karâr olmak ve birini esirgemek.	Arapça elif (l) babı
641	1	29	irtivâ´	إِرْتِوَاءٌ	Suya kanmak, sîrâb , mefâsil-i a´zâ kuvvet ve metanet bulmak.	Arapça elif (l) babı
642	1	29	irtihâ´	إِرْتِهَاءٌ	İhtilât, âmîhten , katılıp karışmak.	Arapça elif (l) babı
643	1	29	irtihâş	إِرْتِهَاشٌ	Korkmak, havf etmek, bâkîden , titremek.	Arapça elif (l) babı
644	1	29	irtihân	إِرْتِهَانٌ	Rehin almak, girev sitâden.	Arapça elif (l) babı
645	1	30	irti´â´	إِرْتِئَاءٌ	Fikir, mülâhaza, basiret etmek.	Arapça elif (l) babı
646	1	30	irtiyâb	إِرْتِيَابٌ	Şek ve şüphe etmek.	Arapça elif (l) babı
647	1	30	irtiyâh	إِرْتِيَاحٌ	Sürûr, neşât, inbisat, ferah, şâdî.	Arapça elif (l) babı
648	1	30	irtiyâz	إِرْتِيَاضٌ	Riyazet etmek, kendi nefsinı talim etmek, perhîzîden.	Arapça elif (l) babı
649	1	30	irtiyâ´	إِرْتِيَاغٌ	Korkmak, havf etmek.	Arapça elif (l) babı
650	1	30	irş	إِرْشٌ	Miras, varise kalan tereke ve emvâl.	Arapça elif (l) babı
651	1	30	irşâş	إِرْشَاشٌ	Eskitmek, köhne etmek, yıpratmak.	Arapça elif (l) babı
652	1	30	irşî	إِرْشَى	İrs ve mirasa mensup ve müteallik olan.	Arapça elif (l) babı
653	1	30	ercâ´	إِرْجَاءٌ	Recâlar, etraf, eknâf, nahiyeler.	Arapça elif (l) babı
654	1	30	ircâ´	إِرْجَاعٌ	Geri döndürmek, bes kerdânîden , geri çevirmek.	Arapça elif (l) babı
655	1	30	ircâf	إِرْجَافٌ	Nâs fitne ve yalan haber neşrine dalmak.	Arapça elif (l) babı
656	1	30	ercah	إِرْجَاحٌ	Ziyade intihap ve tercih olunacak olan, pesendî.	Arapça elif (l) babı
657	1	30	erhâm	إِرْحَامٌ	Rahimler, ana karınları, döl yatakları, hasımlar, akrabalar.	Arapça elif (l) babı
658	1	30	erham	إِرْحَمٌ	Ziyade merhametli, mihribân olan.	Arapça elif (l) babı
659	1	30	irhâ´	إِرْحَاءٌ	Gevşetmek, küsânîden ve salıverip uzatmak.	Arapça elif (l) babı
660	1	30	irhâş	إِرْحَاصٌ	Kıymet azaltmak ve ucuz addetmek, erzânîden.	Arapça elif (l) babı
661	1	30	erhas	إِرْحَاصٌ	Kıymet ve itibarı ziyade kalil olan.	Arapça elif (l) babı
662	1	30	irdâf	إِرْدَافٌ	Beraber göndermek, terdif etmek.	Arapça elif (l) babı
663	1	30	erdeb	إِرْدَبٌ	Bin kıyyelik vezin ki diyâr-ı Mısır'da müstameldir.	Arapça elif (l) babı
664	1	30	erdiyot	إِرْدِيَّةٌ	Ridâlar, baş ve omuz örtüleri.	Arapça elif (l) babı
665	1	30	erzâl	إِرْدَالٌ	Rezil ve rüsva olanlar.	Arapça elif (l) babı
666	1	30	erzel	إِرْدَالٌ	Ziyade rezil ve rüsva olanlar.	Arapça elif (l) babı

667	1	30	erzâk	أَرْزَاقٌ	Rızıklar, fâkahâ , geçinecek vesileler.	Arapça elif (l) babı
668	1	30	irsâ’	إِرْسَاءٌ	Şübût , metanet ve lenger-endâz olmak.	Arapça elif (l) babı
669	1	30	irsâh	إِرْسَاحٌ	Metanet vermek, yerinde sabit olmak.	Arapça elif (l) babı
670	1	31	irsâl	إِرْسَالٌ	Göndermek, tesyâr etmek.	Arapça elif (l) babı
671	1	31	ersâllâhu	أَرْسَى اللَّهُ	“Allahuteala sabit ve müeyyed eylesin,” manasında duadır.	Arapça elif (l) babı
672	1	31	irşâ’	إِرْشَاءٌ	Rüşvet vermek.	Arapça elif (l) babı
673	1	31	irşad	إِرْشَادٌ	Yol göstermek, râh nümûden , dine getirmek.	Arapça elif (l) babı
674	1	31	erşed	أَرْشَدٌ	Doğru yola ve hak dine ziyade yakın olan.	Arapça elif (l) babı
675	1	31	erşâd	أَرْصَادٌ	Rasatlar, dikkat ile bakmaklıklar.	Arapça elif (l) babı
676	1	31	irşâd	إِرْصَادٌ	Hazır ve amade etmek.	Arapça elif (l) babı
677	1	31	irzâ’	إِرْضَاعٌ	Mızrak makulesini şiddetle dürtmek.	Arapça elif (l) babı
678	1	31	irşân	إِرْصَانٌ	Kuvvet ve metanet vermek ve tarsîn etmek.	Arapça elif (l) babı
679	1	31	arz	أَرْضٌ	Toprak, turâb, yer, zemin .	Arapça elif (l) babı
680	1	31	irzâ’	إِرْضَاءٌ	Gönül hoş etmek, razı etmek.	Arapça elif (l) babı
681	1	31	arazât	أَرْضَاتٌ	Arzlar, turâblar, topraklar, hâkhâ .	Arapça elif (l) babı
682	1	31	irzâ’	إِرْضَاعٌ	Memeden süt emmek, mekîden .	Arapça elif (l) babı
683	1	31	erza(t)	أَرْضَةٌ	Ağaç kurdu denilen hayvancık.	Arapça elif (l) babı
684	1	31	arzi	أَرْضِيٌّ	Arza yani toprağa mensup ve müteallik olan.	Arapça elif (l) babı
685	1	31	irtâ’	إِرْطَاءٌ	Gelinlik yaşına vasıl olmak.	Arapça elif (l) babı
686	1	31	er’â	أَرْعَا	Ra’ îler, çayırlar, ovalar.	Arapça elif (l) babı
687	1	31	ir’â’	إِرْعَاءٌ	Otarmak, otlamak, çerâmîden .	Arapça elif (l) babı
688	1	31	irgâb	أَرْغَابٌ	Tergîb etmek, rağbet ve arzu ettirmek.	Arapça elif (l) babı
689		31	ergâb	أَرْغَبٌ	Ziyade mergûb, ziyade istenilecek olan.	Arapça elif (l) babı
690	1	31	irgâm	أَرْغَامٌ	Tezîl etmek, horlamak, burnunu kırmak, hâr kerden .	Arapça elif (l) babı
690	1	31	irfâş	إِرْفَاشٌ	Akil, cimaya daima uğraşmak.	Arapça elif (l) babı
691	1	31	erfâk	أَرْفَاقٌ	Refakatler, yoldaş cemiyetleri.	Arapça elif (l) babı
692	1	31	irfâk	إِرْفَاقٌ	Menfaat vermek, işe yaramak.	Arapça elif (l) babı
693	1	31	irfâh	أِرْفَاهٌ	Rahat ve refah vermek.	Arapça elif (l) babı

694	1	31	erfa‘	أَرْفَعُ	Ziyade yüksek, ziyade mürtefi ve bülent olan.	Arapça elif (l) babı
695	1	31	erağ	أَرْقُ	Ziyade refik, ziyade ince olan.	Arapça elif (l) babı
696	1	31	erğâ’	أَرْقَاءُ	Köleler, esirler, cariyeler.	Arapça elif (l) babı
697	1	31	irğâ’	أَرْقَاءُ	Akan kan ve göz yaşı kesip sakın kılmak.	Arapça elif (l) babı
698	1	32	irğâğ	أَرْقَاقُ	İnceltmek, incelemek.	Arapça elif (l) babı
699	1	32	erğâm	أَرْقَامُ	Rakamlar, adet işaretleri, çiziler.	Arapça elif (l) babı
700	1	32	erkân	أَرْكَانُ	Rükünler, direkler, sütunlar, nesnenin başlıca olan ecza ve azası ve mukarrer olan kavâ‘ id ve rüsûm ve devletin vüzera ve kibârı ve ordu seraskerinin hâmir muavinleri olan zabitler.	Arapça elif (l) babı
701	1	32	irmâ’	أَرْمَاءُ	Remyetmek, atmak, endâht etmek.	Arapça elif (l) babı
702	1	32	irmâğ	أَرْمَاحُ	Rumhlar, mızraklar, nîzeler , süngüler.	Arapça elif (l) babı
703	1	32	irmâd	أَرْمَادُ	Göz ağrıtmak, fakir ve gedâ olmak.	Arapça elif (l) babı
704	1	32	ermel	أَرْمَلُ	Dul avrat, bîvekân , kocasız kalmış avrat, fakir ve muhtaç, miskin olan.	Arapça elif (l) babı
705	1	32	irneb	أَرْنَبُ	Tavşan denilen hayvan, ğargûş .	Arapça elif (l) babı
706	1	32	irvâ’	أَرْوَاءُ	Su içirip kandırmak ve nakil ve rivayet etmek.	Arapça elif (l) babı
707	1	32	ervah	أَرْوَاحُ	Ruhlar, cânân .	Arapça elif (l) babı
708	1	32	urûz	أَرْوَضُ	Arzlar, topraklar, yerler, zemînhâ .	Arapça elif (l) babı
709	1	32	urûm	أَرْوَمُ	Armalar, nişanlar, alâmetler.	Arapça elif (l) babı
710	1	32	irhâ’	أَرْهَاءُ	Tatlı kullanmak, mülayemetle muamele etmek.	Arapça elif (l) babı
711	1	32	irhâb	أَرْهَابُ	Korkutmak, bâkânîden , tahnif etmek.	Arapça elif (l) babı
712	1	32	irhâş	أَرْهَاصُ	Birini ma‘den-i hayr-u hasenat kılmak.	Arapça elif (l) babı
713	1	32	irhâşât	أَرْهَاصَاتُ	Peygamber ba‘ s olunmazdan mukaddem peygamber olacağına alamet olan harikulade keyfiyetler.	Arapça elif (l) babı
714	1	32	irhâf	أَرْهَافُ	Bilemek, keskinletmek, tîz kerden .	Arapça elif (l) babı
715	1	32	irhâğ	أَرْهَاقُ	Birine güçlük ve renc ve mihnet teklif etmek ve birine tuğyan ve te‘addî havale ve ilhak etmek ve başka namazın vakti çatıncaya kadar namazı tehir etmek.	Arapça elif (l) babı
716	1	32	irhân	أَرْهَانُ	Rehin vermek, rehin komak, girev dâden .	Arapça elif (l) babı
717	1	33	eryâğ	أَرْيَاحُ	Rîhler, yeller, rüzgârân .	Arapça elif (l) babı
718	1	33	erîb	أَرْيِبُ	Zekavetli, zeki, ferasetli olan, zeyrek .	Arapça elif (l) babı

719	1	33	eryah	أَرِيح	Bol, ferah , vâsi ^ç , geniş olan.	Arapça elif (l) babı
720	1	33	eryehiyye(t)	أَرِيهِيَّة	Bol ve vâsi ^ç olmak.	Arapça elif (l) babı
721	1	33	erîs	أَرِيْس	Çiftçi, zerger , ikinci, zerrâ ^ç .	Arapça elif (l) babı
722	1	33	erîke(t)	أَرِيكِه	Taht , serir.	Arapça elif (l) babı
723	1	33	âzâl	أَزَال	Ezeller, bilâ-ibtidâ olan zamanlar.	Arapça elif (l) babı
724	1	33	izâle(t)	إِزَالَة	Yerinden yok etmek, mahvetmek.	Arapça elif (l) babı
725	1	33	ezâhîr	أَزَاهِيْر	Zehreler, çiçekler, şükûfehâ .	Arapça elif (l) babı
726	1	33	izbâr	إِزْبَار	Yazmak, kayıt ve tahrir etmek.	Arapça elif (l) babı
727	1	33	izdicâr	إِزْدِجَار	Men ve nehyetmek, zecretmek.	Arapça elif (l) babı
728	1	33	izdiham	إِزْدِيْحَام	Kalabalık edip sıkışmak.	Arapça elif (l) babı
729	1	33	izdirâ ^ç	إِزْدِرَاع	Tahkir etmek, saymamak, tahfif etmek.	Arapça elif (l) babı
730	1	33	izdirâ ^ç	إِزْدِرَاع	Ziraat etmek, şiyârîden , ekin ekmek.	Arapça elif (l) babı
731	1	33	izdivaç	إِزْدِوَاچ	Çift olmak ve te'ehhül etmek, evlenmek.	Arapça elif (l) babı
732	1	33	izdiyâd	إِزْدِيَاد	Ziyadelenmek, artmak, füzûnîden , çoğalmak.	Arapça elif (l) babı
733	1	33	izdiyâr	إِزْدِيَار	Ziyaret etmek, gidip görmek.	Arapça elif (l) babı
734	1	33	izdiyâl	إِزْدِيَال	Zâil kılmak, izale etmek, yok etmek, nâbûd kerdên .	Arapça elif (l) babı
735	1	33	izdiyân	إِزْدِيَان	Ziyetlenmek, bezenmek, ârâyîden .	Arapça elif (l) babı
736	1	33	ezraç	أَزْرَاق	Mavi renk, nîlgûn olan.	Arapça elif (l) babı
737	1	33	iz'âc	إِزْعَاج	Yerinden koparmak.	Arapça elif (l) babı
738	1	33	ezikça(t)	أَزِقَّة	Zukâklar, tarikler, kûmçehâ , sokaklar.	Arapça elif (l) babı
739	1	33	ezkâ	أَزْكَاء	Ziyade salih ve dindir olan.	Arapça elif (l) babı
740	1	33	izkâm	إِزْكَام	Zükâma giriftar etmek, zükâm vermek, huşâm kerdîden .	Arapça elif (l) babı
741	1	33	izkân	إِزْكَان	Anlayıp bilmek ve anlatıp bildirmek, fehmanîden .	Arapça elif (l) babı
742	1	33	ezkâ	أَزْكَى	Ziyade dindâr ve halis ve pakize olan.	Arapça elif (l) babı
743	1	33	ezkiyâ ^ç	أَزْكَيَاء	Dindâr ve halis ve pakize olanlar, zekiler, zeyrekân .	Arapça elif (l) babı
744	1	33	ezel	أَزَل	Bilâ-ibtidâ olan müddet, zaman ve bilâ-ibtidâ kaim ve müstemir olmak.	Arapça elif (l) babı
745	1	34	izlâl	إِزْلَال	Ayağını kaydırmak, hata ettirmek, lağzânîden .	Arapça elif (l) babı
746	1	34	izlâm	إِزْلَام	Kumar okları, tîrhâ , yeleksiz oklar.	Arapça elif (l) babı

747	1	34	ezelî	أَزَلِي	Vücutu bilâ-ibtidâ olan, daim olan.	Arapça elif (l) babı
748	1	34	ezeliyet	أَزَلِيَّة	Ezelilik, ezeli olmak, pâyendegî .	Arapça elif (l) babı
749	1	34	ezmân	أَزْمَان	Zamanlar, vakitler, hengâmhâ , müddetler.	Arapça elif (l) babı
750	1	34	ezmine(t)	أَزْمِنَةٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça elif (l) babı
751	1	34	ezimme(t)	أَزْمِمَةٌ	Likâmhâ , yularlar, bağlar.	Arapça elif (l) babı
752	1	34	ezvâc	أَزْوَاج	Zevceler, eşler, çüftân .	Arapça elif (l) babı
753	1	34	ezhâd	أَزْهَاد	Çiçekler, şükûfehâ .	Arapça elif (l) babı
754	1	34	ezher	أَزْهَر	Pek güzel, ak ve berrak olan.	Arapça elif (l) babı
755	1	34	iziyyân	إِزْيَان	Ziyetlenmek, bezenmek.	Arapça elif (l) babı
756	1	34	üsse	أَسْ	Nesnenin temeli, dây , kök, asıl ve ilm-i cebr ıstılahatından olup kimin kaçınıcı kuvvete ref' olunacağını müş'ir olan rakama ıtlak olunur.	Arapça elif (l) babı
757	1	34	isbâb	إِسْبَاب	İsbler, makat ve kasıkta biten kıllar, runbehâ .	Arapça elif (l) babı
758	1	34	esâbî'	أَسَابِيع	Üsbû'lar, heftehâ .	Arapça elif (l) babı
759	1	34	esâtize(t)	أَسَاتِيزَةٌ	Üstadlar, üstâdân , mahirler, hüner erbabı.	Arapça elif (l) babı
760	1	34	esâtîz	أَسَاتِيز	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça elif (l) babı
761	1	34	esâcî'	أَسَاجِيع	Seciler, mukaffa olan kelamlar.	Arapça elif (l) babı
762	1	34	âsâd	أَسَاد	Esedler, arslanlar, şîrân .	Arapça elif (l) babı
763	1	34	isâr	إِسَار	Esir etmek, girifte kerden ve esirlik ve bağ, bend.	Arapça elif (l) babı
764	1	34	üsârâ	أَسَارَا	Esirler, tutsaklar, giriftegân .	Arapça elif (l) babı
765	1	34	üsârâ	أَسَارَى	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça elif (l) babı
766	1	34	esârîr	أَسَارِير	El ayasında cephede olan çizgiler ve çehrenin mehâsini.	Arapça elif (l) babı
767	1	34	esas	أَسَاس	Temel, bina temeli ve hakikat, mahiyet, kerdâr .	Arapça elif (l) babı
768	1	34	esâfir	أَسَاطِير	Üstürelere, masallar, râsitânâ , hikayeler.	Arapça elif (l) babı
769	1	34	esâfîn	أَسَاطِين	Üstüvâneler, sütûnhâ , direkler	Arapça elif (l) babı
770	1	35	esâfil	أَسَافِيل	Esfeller, ziyade alçak olanlar, fürûtenân .	Arapça elif (l) babı
771	1	35	isâka(t)	إِسَاقَة	Sevk etmek, arkadan sürmek.	Arapça elif (l) babı
772	1	35	âsâl	أَسَال	Şemail ve ahlak ve alâmet.	Arapça elif (l) babı
773	1	35	isâle(t)	إِسَالَة	Akıtmak, siyâl kılmak, cereyan ettirmek, ferkendîden .	Arapça elif (l) babı
774	1	35	esâlib	أَسَالِيْب	Üsluplar, tarzlar, vecihler.	Arapça elif (l) babı

775	1	35	esâmî	اسمى	İsimler, adlar, nâmhâ .	Arapça elif (l) babı
776	1	35	esânîd	اسانيد	İsnatlar, hamiller, tahmiller.	Arapça elif (l) babı
777	1	35	isâ'e(t)	اسانة	Kemlik etmek, kötülük etmek, suç etmek, günâh kerden .	Arapça elif (l) babı
778	1	35	esâyide(t)	اسايد	Seyyidler, emîrân .	Arapça elif (l) babı
779	1	35	isb	اسب	Makatta ve kasıkta biten kıl.	Arapça elif (l) babı
780	1	35	esbap	اسباب	Sebebler, vasıtalara, aletler vesileler, mucipler, baisler, levazımat.	Arapça elif (l) babı
781	1	35	esbâṭ	اسباط	Beni İsrail'in kabileleri.	Arapça elif (l) babı
782	1	35	esbâḳ	اسباق	Sebkler, mukaddem zuhur eden ef'âl.	Arapça elif (l) babı
783	1	35	isbâl	اسبال	İrsal etmek, fristâden , göndermek.	Arapça elif (l) babı
784	1	35	esbaḳ	اسبق	Sabıkın sabıkı, ziyade mukaddem olan.	Arapça elif (l) babı
785	1	35	üsbû'	اسبوع	Yedi gün müddeti, hefte [hafta] .	Arapça elif (l) babı
786	1	35	üstât	استاد	Bir fen veya ilim veya sanatta mahir olan kimse.	Arapça elif (l) babı
787	1	35	estâr	استار	Setrler, örtüler, perdehâ .	Arapça elif (l) babı
788	1	35	istibâḥa(t)	استباحة	Mübah ve helal addetmek.	Arapça elif (l) babı
789	1	35	istibâ'a(t)	استباعة	Nesneyi kendisine sattırmaya çalışmak.	Arapça elif (l) babı
790	1	35	istibâḳ	استباق	Yarış etmek, birbirini geçmeye say etmek, burâziden .	Arapça elif (l) babı
791	1	35	istibâne(t)	استبانه	Vazih ve ayan kılmak, vazih ve ayan olmak, âşikâr şuden .	Arapça elif (l) babı
792	1	35	istibdat	استبداد	Müstakil ve başlı başına olmak.	Arapça elif (l) babı
793	1	35	istibdâ'	استبداء	Bedî addetmek, nadide addetmek.	Arapça elif (l) babı
794	1	36	istibdâl	استبدال	Değiştirmek, bedel almak, kûherâniden .	Arapça elif (l) babı
795	1	36	istibrâ'	استبراء	İşedikten sonra aletini bevl eserinden temizleyip tathîr etmek ve başka adamdan karı aldıktaki yahut kendi zâniyesini tezvîc ettikte hamile olup olmadığını anlamak için hayız görünceye kadar kurbundan içtinap etmek.	Arapça elif (l) babı
796	1	36	istibrâz	استبراز	Zahire çıkarmak, meydana çıkarmak, âşikâr kerden .	Arapça elif (l) babı
797	1	36	istebraḳ	استبرق	Bir nevi kalın dîbâ.	Arapça elif (l) babı
798	1	36	istibşâr	استبشار	Müjde vermek, ferahnâk ve mahfuz olmak.	Arapça elif (l) babı
799	1	36	istibşâr	استبصار	Vazih ve ayan kılmak, vazih ve ayan olmak.	Arapça elif (l) babı
800	1	36	istibtâ'	استبطا	Gecikmek, ağır deprenmek.	Arapça elif (l) babı
801	1	36	istibtân	استيطان	Dâhil-i umûra muttali ve vâkıf olmak.	Arapça elif (l) babı

802	1	36	istib'âd	اِسْتَبْعَادٌ	Iraklaşmak, dûr şuden ve ıraksınmak.	Arapça elif (l) babı
803	1	36	istib'âl	اِسْتَبْعَالٌ	Birine zevce olmak, nikah ile almak, şevher kerden .	Arapça elif (l) babı
804	1	36	istibgâ'	اِسْتِبْغَاءٌ	Husûl-i matlûb için yardım talep etmek, yârî hâsten .	Arapça elif (l) babı
805	1	36	istibkâ'	اِسْتِبْقَاءٌ	İbka etmek, baki ve daim kılmak, bâyende kerden .	Arapça elif (l) babı
806	1	36	istibkâ	اِسْتَبْكَأٌ	Ağlatmak, bükâ ettirmek, giryânîden .	Arapça elif (l) babı
807	1	36	istibhâc	اِسْتِبْهَاجٌ	Mesrur olup yüzü gözü gülmek, handîden .	Arapça elif (l) babı
808	1	36	istibhâl	اِسْتِبْهَالٌ	Kayd u bend ve hükümetten azat olmak veyahut azat etmek.	Arapça elif (l) babı
809	1	36	istibhâm	اِسْتِبْهَامٌ	Müşkül ve muğlak olmak ve epsem ve hamûş olmak, hâmûşîden .	Arapça elif (l) babı
810	1	36	istitâbet	اِسْتِثَابَةٌ	Tövbe teklif etmek.	Arapça elif (l) babı
811	1	36	istitâr	اِسْتِثَارٌ	Örtülmek, kapanmak, gizlenmek, nühufte .	Arapça elif (l) babı
812	1	37	istibâ'	اِسْتِثْبَاعٌ	Tâbi olmaya yahut tâbi etmeye say etmek.	Arapça elif (l) babı
813	1	37	istitmâm	اِسْتِثْمَامٌ	Tamamlık, perdâhten ve itmâma say etmek	Arapça elif (l) babı
814	1	37	istişâret	اِسْتِشَارَةٌ	Toz yani gubar, gerd ve fitne savurmak.	Arapça elif (l) babı
815	1	37	istişbât	اِسْتِثْبَاتٌ	Acele etmeyip, teenni etmek.	Arapça elif (l) babı
816	1	37	istişkâl	اِسْتِشْقَالٌ	Sakil ve kerih addetmek, girân şumârîden .	Arapça elif (l) babı
817	1	37	istişna	اِسْتِثْنَاءٌ	Kaideden hariç etmek.	Arapça elif (l) babı
818	1	37	istişnâi	اِسْتِثْنَائِيٌّ	İstisnaya müteallik ve mensup olan.	Arapça elif (l) babı
819	1	37	isticâbet	اِسْتِجَابَةٌ	Cevap vermek ve ricayı kabul etmek, bâsuḥ dâden .	Arapça elif (l) babı
820	1	37	isticâde(t)	اِسْتِجَادَةٌ	Cûd ve kerem ve ihsan talep etmek.	Arapça elif (l) babı
821	1	37	isticâre(t)	اِسْتِجَارَةٌ	Aman verilmek, hıfz ve himaye talep etmek.	Arapça elif (l) babı
822	1	37	isticâze(t)	اِسْتِجَازَةٌ	İzin istemek, cevaz talep etmek,	Arapça elif (l) babı
823	1	37	isticbâr	اِسْتِجْبَارٌ	Cebir ve icbâr etmek, zor kerden , zoraki ve icbar olunmak, zorlanmakla iş işlemek.	Arapça elif (l) babı
824	1	37	isticdâd	اِسْتِجْدَادٌ	Yenilemek, nevîden , yeniden yapmak.	Arapça elif (l) babı
825	1	37	isticlâb	اِسْتِجْلَابٌ	Celb etmek, kendi yanına getirmek.	Arapça elif (l) babı
826	1	37	istichâl	اِسْتِحْهَالٌ	Cahil addetmek, nâdân şumârîden ve itibar etmeyip, tahkir ve istihfâf etmek.	Arapça elif (l) babı
827	1	37	istihâre(t)	اِسْتِحْرَارَةٌ	Hayran olmak, taaccüp etmek, şaşa kalmak ve cevap talep etmek, sual etmek.	Arapça elif (l) babı
828	1	37	istihâza(t)	اِسْتِحْضَاةٌ	Hayzın müddetinden ziyade kan gelmek.	Arapça elif (l) babı
829	1	37	istihâle(t)	اِسْتِحْهَالَةٌ	Mümkün olmamak, ademü'l- imkân.	Arapça elif (l) babı

830	1	37	istihyâb	اِسْتِحْيَابٌ	Müstehap olmak, makbul olmak.	Arapça elif (l) babı
831	1	37	istihdâs	اِسْتِحْدَاتٌ	Bir nesneyi sonradan ve yeniden edinmek.	Arapça elif (l) babı
832	1	37	istihsân	اِسْتِحْسَانٌ	Beğenmek, pesendîden , makbul ve pesend addetmek.	Arapça elif (l) babı
833	1	37	istihsâl	اِسْتِحْصَالٌ	Tahsil etmek, husule getirmek.	Arapça elif (l) babı
834	1	37	istihsân	اِسْتِحْصَانٌ	Kaleye çekilip kendine metanet vermek.	Arapça elif (l) babı
835	1	38	istihzâr	اِسْتِحْضَارٌ	Huzura davet etmek.	Arapça elif (l) babı
836	1	38	istihfâz	اِسْتِحْفَافٌ	Hıfz etmek, nigâh dâsten , muhafaza etmek, nesne hıfz eylemesini bir kimseden rica ve talep etmek.	Arapça elif (l) babı
837	1	38	istihkâr	اِسْتِحْقَارٌ	Tahkir ve tahfif etmek, hakir addetmek, gerşe nümûden .	Arapça elif (l) babı
838	1	38	istihkâk	اِسْتِحْقَاقٌ	Liyakat, hakkımı talep etmek.	Arapça elif (l) babı
839	1	38	istihkâm	اِسْتِحْكَامٌ	Kuvvet, metanet, metin olmak, üstüvâr şuden .	Arapça elif (l) babı
840	1	38	istihkâmât	اِسْتِحْكَامَاتٌ	Kale ve metris misilli mevâki‘a metanet vermek zımnında bina olunan muhafazalar.	Arapça elif (l) babı
841	1	38	istihlâl	اِسْتِحْلَالٌ	Helal ve mezun addetmek ve biriyle helalleşmeyi istemek.	Arapça elif (l) babı
842	1	38	istihmâk	اِسْتِحْمَاقٌ	Hamâkat etmek ve hamâkat satmak, kevdnî kerden .	Arapça elif (l) babı
843	1	38	istihmâl	اِسْتِحْمَالٌ	Kendi umurunu başkaya havale etmek.	Arapça elif (l) babı
844	1	38	istihmâm	اِسْتِحْمَامٌ	Sıcak su ile yıkanmak, şusten be-âb-ı germ .	Arapça elif (l) babı
845	1	38	istihare	اِسْتِحَارَةٌ	Hayrı talep etmek ve bir maslahatın encâmı hayır veya şerre peyveste olacağını bilmek için rüyaya yatmak.	Arapça elif (l) babı
846	1	38	istihbâr	اِسْتِحْبَارٌ	Haber sormak, pürsîden , haber talep etmek.	Arapça elif (l) babı
847	1	38	istihdâm	اِسْتِحْدَامٌ	Hizmete kullanmak, bekâr dâsten .	Arapça elif (l) babı
848	1	38	istihzâ‘	اِسْتِحْذَاعٌ	Kendini alçak tutmak, huzû‘ ve tevazu etmek, pestî kerden .	Arapça elif (l) babı
849	1	38	istihrâc	اِسْتِحْرَاجٌ	Meydana çıkarmak ve istidlal etmek, harice çıkarmak.	Arapça elif (l) babı
850	1	38	istihfâ‘	اِسْتِحْفَاءٌ	Gizlenmek, saklanmak, pünhânîden .	Arapça elif (l) babı
851	1	38	istihfâf	اِسْتِحْفَافٌ	Tahfif ve tahkir etmek, nesneden saymamak, hor addetmek, hâr kerden .	Arapça elif (l) babı
852	1	38	istihlâş	اِسْتِحْلَاصٌ	İhlas üzere olup hileden hali ve beri olmak ve bir nesneyi kendi nefsine mahsus edinmek.	Arapça elif (l) babı
853	1	39	istihlâf	اِسْتِحْلَافٌ	Kendi yerine halife ve kaymakam edinmek.	Arapça elif (l) babı
854	1	39	istidâre(t)	اِسْتِدَارَةٌ	Dönüp dolaşmak ve müdevver olmak, kerd şuden .	Arapça elif (l) babı
855	1	39	istidâme(t)	اِسْتِدَامَةٌ	Daimlik, pâyendegî , beka, zevalsizlik.	Arapça elif (l) babı

856	1	39	istidâne(t)	إِسْتِدَانَةٌ	Borç etmek, vâm sitâniden , borç edinmek.	Arapça elif (l) babı
857	1	39	istidbâr	إِسْتِدْبَارٌ	Arka çevirmek, yüzünü döndürmek, rû kerdâniden .	Arapça elif (l) babı
858	1	39	istidrâc	إِسْتِدْرَاجٌ	Derece derece ve aheste aheste tahrik veya tebdil etmek ve kesret-i ni' mete mazhar olmuş olup tekeffür ve te' âsiye ikdam ve ısrar eden abd-i azâb ve gazaba takrîb etmek ve şu harikulade ki bi-iznillahiteala bazı kâfirden muratları üzere zuhur edip küfürlerinin tezâyüdüne sebep olur.	Arapça elif (l) babı
859	1	39	istidrâç	إِسْتِدْرَاقٌ	Anlamak, tefehhüm etmek, şinâhten ve ulaşmak, erişmek.	Arapça elif (l) babı
860	1	39	istid'â	إِسْتِدْعَا	Davet etmek, resmen talep etmek.	Arapça elif (l) babı
861	1	39	istidkâk	إِسْتِدْقَاقٌ	İncelemek, bârik şuden , dakiklenmek.	Arapça elif (l) babı
862	1	39	istidlâl	إِسْتِدْلَالٌ	Delâ'il ve burhan vasıtasıyla anlamak.	Arapça elif (l) babı
863	1	39	istizkâr	إِسْتِزْكَارٌ	Hatırlamak, yâd kerden , hatıra getirmek ve ezberlemek, ezber etmek.	Arapça elif (l) babı
864	1	39	istizlâl	إِسْتِزْلَالٌ	Zelil ve hor görmek, tahkir etmek, pest kerden .	Arapça elif (l) babı
865	1	39	istizmâm	إِسْتِزْمَامٌ	Zem ve takbîh olunacak iş işlemek, berf kerden .	Arapça elif (l) babı
866	1	39	istizhân	إِسْتِزْهَانٌ	Zihnetmek, akletmek.	Arapça elif (l) babı
867	1	39	istirâbe(t)	إِسْتِرَابَةٌ	Raybetmek, şek ve şüphe etmek.	Arapça elif (l) babı
868	1	39	istirâhat	إِسْتِرَاحَةٌ	Rahat ve ârâm, asûdegî, ârâmiş .	Arapça elif (l) babı
869	1	40	istirâç	إِسْتِرَاقٌ	Sirkat etmek, düzdîden , çalmak.	Arapça elif (l) babı
870	1	40	istircâ'	إِسْتِرْجَاعٌ	Rica ve niyaz etmek, yalvarmak, lâbîden .	Arapça elif (l) babı
871	1	40	istircâ'	إِسْتِرْجَاعٌ	Keder ve belaya mazhar oldukta işbu "innâ lillahi ve innâ ileyhi râcî' ûn" elfâzını zikir etmeye izhâr-ı tevekkül etmek, verdiği nesneyi geri almak.	Arapça elif (l) babı
872	1	40	istirham	إِسْتِرْحَامٌ	İzin ve ruhsat talep etmek, merhamet talep etmek.	Arapça elif (l) babı
873	1	40	istirhâş	إِسْتِرْحَاصٌ	İzin ve ruhsat talep etmek ve ucuz görmek ve ucuz bulmak.	Arapça elif (l) babı
874	1	40	istirdâd	إِسْتِرْدَادٌ	Geri reddolunmasını talep etmek.	Arapça elif (l) babı
875	1	40	istirdâf	إِسْتِرْدَافٌ	Beraber gitmeyi istemek.	Arapça elif (l) babı
876	1	40	istirzâl	إِسْتِرْزَالٌ	Nahoş görüp rezil ve kemter addetmek.	Arapça elif (l) babı
877	1	40	istirzâk	إِسْتِرْزَاقٌ	Rızık ve nafaka tahsiline say etmek.	Arapça elif (l) babı
878	1	40	istirşâ'	إِسْتِرْشَاءٌ	Rüşvet talep etmek.	Arapça elif (l) babı
879	1	40	istirşâd	إِسْتِرْشَادٌ	Doğru yoldan gitmek ve doğru yola sağlık ve hidayet talep etmek.	Arapça elif (l) babı
880	1	40	istir'â'	إِسْتِرْعَاءٌ	Hıfz ve himaye talep etmek.	Arapça elif (l) babı
881	1	40	istirfâd	إِسْتِرْفَادٌ	Yardım ve imdat talep etmek.	Arapça elif (l) babı

882	1	40	istirfâ‘	اِسْتِرْفَاعٌ	Birşeyin ref’ olunup kaldırmasını istemek.	Arapça elif (l) babı
883	1	40	istirfâh	اِسْتِرْفَاهٌ	Rahat ve huzur üzere olmak, ârâmîden .	Arapça elif (l) babı
884	1	40	istirîkâk	اِسْتِرْقَاكٌ	Memlük ve köle edinmek, esir almak, bende sitâden .	Arapça elif (l) babı
885	1	40	istirkâk	اِسْتِرْكَاكٌ	Zayıf ve rakik addetmek, nâtûvân kerden .	Arapça elif (l) babı
886	1	40	istirvâh	اِسْتِرْوَاحٌ	Rahatlanmak, şiddetle koklamak.	Arapça elif (l) babı
887	1	40	istirhâb	اِسْتِرْهَابٌ	Korkutmak, tersânîden , havfa giriftar kılmak.	Arapça elif (l) babı
888	1	40	istirhâz	اِسْتِرْهَازٌ	Rehin tarikiyle almak yahut vermek.	Arapça elif (l) babı
889	1	40	istizâde(t)	اِسْتِزَادَةٌ	Nesnenin artırılmasını istemek ve adamı itasında ve bahşında kusurcu addetmek.	Arapça elif (l) babı
890	1	41	istizâre(t)	اِسْتِزَارَةٌ	Gayrın kendi ziyaretine gelmesini niyaz etmek.	Arapça elif (l) babı
891	1	41	istizlâl	اِسْتِزْلَالٌ	Ayağını kaydırıp sürçtürmek, lağzânîden .	Arapça elif (l) babı
892	1	41	istishâr	اِسْتِشْهَارٌ	Suhr ve istihza etmek, zevklenmek.	Arapça elif (l) babı
893	1	41	istisdâd	اِسْتِيسَادٌ	Doğruluk, râstî , istikamet.	Arapça elif (l) babı
894	1	41	istis’âd	اِسْتِيسَاعٌ	Uğurlu addedip meymeneti tutmak.	Arapça elif (l) babı
895	1	41	istiskâ’	اِسْتِيسْقَاءٌ	Karında yahut a‘zâ-i sâ’ireden birinde su birikmek, içecek su talep etmek, kurak vaktinde baran için dua etmek.	Arapça elif (l) babı
896	1	41	istislâl	اِسْتِيسْلَالٌ	Çekip çıkarmak, sıyırmak.	Arapça elif (l) babı
897	1	41	istislâm	اِسْتِيسْلَامٌ	İslâm’a gelmek, müslüman olmak ve asla şaşıp sapmayarak yolun vasatından gitmek, imtisal ve inkiyâd etmek.	Arapça elif (l) babı
898	1	41	istisnâd	اِسْتِيسْنَادٌ	İstinat, püşt dâden , söykenip dayanmak.	Arapça elif (l) babı
899	1	41	istishâl	اِسْتِيسْحَالٌ	Kolay ve sühûletli addetmek.	Arapça elif (l) babı
900	1	41	istis’âl	اِسْتِيسْأَلٌ	Sual ve talep etmek.	Arapça elif (l) babı
901	1	41	istişare	اِسْتِيشَارَةٌ	Danışmak, kenâc kerden , meşveret etmek.	Arapça elif (l) babı
902	1	41	istişrâf	اِسْتِيشْرَافٌ	Ziyâ-ı şemsten gözlerini hıfz için ellerini alınına siper misilli tutmak.	Arapça elif (l) babı
903	1	41	istiş’âr	اِسْتِيشْعَارٌ	Haber talep etmek, işar ve tembih talep etmek, danışmak sual etmek, pürsîden .	Arapça elif (l) babı
904	1	41	istişfâ’	اِسْتِيشْفَاءٌ	Marazdan halas bulup şifâpezîr olmak.	Arapça elif (l) babı
905	1	41	istişfâ‘	اِسْتِيشْفَاعٌ	Şefaata talep etmek.	Arapça elif (l) babı
906	1	41	istişfâf	اِسْتِيشْفَافٌ	Şeffaf olmak, tâbdân , öte geçeye bakıldıkta verâda olan şeylerin gözükmesine mâni olmamak.	Arapça elif (l) babı
907	1	41	istişmâm	اِسْتِيشْمَامٌ	Koku hissetmek, bûyîden , koklamak.	Arapça elif (l) babı

908	1	42	istişhâd	اِسْتِشْهَادٌ	Birinin şahit olunup şahadet eylemesini talep etmek ve şehit olmak.	Arapça elif (l) babı
909	1	42	istişhâr	اِسْتِشْهَارٌ	Şöhret, meşhur olmak.	Arapça elif (l) babı
910	1	42	istişhâb	اِسْتِشْحَابٌ	Beraber almak, kendine refik kılmak, peyda etmek, tedarik etmek, temellük etmek.	Arapça elif (l) babı
911	1	42	istişhâh	اِسْتِشْحَاخٌ	Sahih addetmek, sıhhate say etmek.	Arapça elif (l) babı
912	1	42	istiş'âb	اِسْتِشْعَابٌ	Güçlük çekmek, düşvârî keşîden ve güç addetmek.	Arapça elif (l) babı
913	1	42	istişvâb	اِسْتِشْوَابٌ	Beğenmek, pesendîden , tahsin etmek, sevap addetmek.	Arapça elif (l) babı
914	1	42	istişhâk	اِسْتِشْحَاكٌ	İstihza edip, zevklenmek	Arapça elif (l) babı
915	1	42	istiz'âf	اِسْتِشْعَافٌ	Zayıf addetmek.	Arapça elif (l) babı
916	1	42	istizlâl	اِسْتِشْلَالٌ	İhtilale ve ayartmaya say etmek.	Arapça elif (l) babı
917	1	42	istişâbe(t)	اِسْتِشَابَةٌ	Beğenmek, pesendîden , tahsin etmek, tayyib addetmek, istihcâ etmek, kasık kıllarını tıraş etmek.	Arapça elif (l) babı
918	1	42	istişâr	اِسْتِشَارٌ	Yazmak, nüvişten , tastir etmek.	Arapça elif (l) babı
919	1	42	istişâ'at	اِسْتِشَاعَةٌ	Kudret, mukadderat, güç yetmek.	Arapça elif (l) babı
920	1	42	istişrâd	اِسْتِشْرَادٌ	Fıkra içinde başka fıkra nakletmek.	Arapça elif (l) babı
921	1	42	istişrâf	اِسْتِشْرَافٌ	Bir nesneyi sonradan ve yeniden edinmek, nev âverden .	Arapça elif (l) babı
922	1	42	istiş'âm	اِسْتِشْعَامٌ	Taam talep etmek.	Arapça elif (l) babı
923	1	42	istişlâ'c	اِسْتِشْلَاعٌ	Haber ve ittilâ' talep etmek.	Arapça elif (l) babı
924	1	42	istişlâk	اِسْتِشْلَاقٌ	İshale uğrayıp yürek sürmek, şikem rânden .	Arapça elif (l) babı
925	1	42	istizlâl	اِسْتِشْلَالٌ	Gölgeye oturmak ve himaye talep etmek, sâye giriften .	Arapça elif (l) babı
926	1	42	istizhâr	اِسْتِشْهَارٌ	Yardım ve zuhr talep etmek, yârî hâsten .	Arapça elif (l) babı
927	1	42	isti'âde(t)	اِسْتِعَادَةٌ	Âdet edinmek, huy kesbetmek.	Arapça elif (l) babı
928	1	42	isti'âze(t)	اِسْتِعَاذَةٌ	"Eûzubillahimine's-şeytâni'r-racîm" elfazını zikr etmekle Hayru'l-hâfizîn Hazretleri'nden hıfz ve savn ve sıyanet talep etmek.	Arapça elif (l) babı
929	1	43	istiare	اِسْتِعَارَةٌ	Âriyeten talep etmek, müşterekleri bulunan bir keyfiyete mebni iki isimden birini diğerine bedelen kelimada istimal etmekten hâsıl olan mecaz.	Arapça elif (l) babı
930	1	43	isti'âza(t)	اِسْتِعَاذَةٌ	İvaz ve bedel talep etmek.	Arapça elif (l) babı
931	1	43	isti'âne(t)	اِسْتِعَانَةٌ	Yardım ve i'âne talep etmek yârî hâsten .	Arapça elif (l) babı
932	1	43	isti'bâd	اِسْتِعْبَادٌ	Memlûk ve köle edinmek, köle almak, bende sitâden .	Arapça elif (l) babı
933	1	43	isti'bâr	اِسْتِعْبَارٌ	İbret almak, rüya tabirini talep etmek.	Arapça elif (l) babı

934	1	43	isti' tâb	اِسْتِغْتَابٌ	Kendinden razı ve hoşnut edilmek, ez-ğod hoşnûd kerden.	Arapça elif (l) babı
935	1	43	isti' câb	اِسْتِغْجَابٌ	Taaccüp etmek, endîden , acele talep etmek.	Arapça elif (l) babı
936	1	43	isti' dâ'	اِسْتِغْدَاءٌ	İstigâse ve istimdat etmek, medet istemek, yârî hâsten.	Arapça elif (l) babı
937	1	43	isti' dâd	اِسْتِغْدَادٌ	Hazır ve amade olmak, âmâde şuden ve meyl, münasebet ve zeka, feraset.	Arapça elif (l) babı
938	1	43	isti' zâr	اِسْتِغْدَارٌ	Özür beyan edip, af talep etmek.	Arapça elif (l) babı
939	1	43	istiğ' şâ'	اِسْتِغْشَاءٌ	Ateş ziyasıyla yol yürümek.	Arapça elif (l) babı
940	1	43	isti' şâ'	اِسْتِغْصَاءٌ	İsyân ve zorbalık etmek.	Arapça elif (l) babı
941	1	43	isti' şâm	اِسْتِغْصَامٌ	Günah ve ma'âsîden pak olmak.	Arapça elif (l) babı
942	1	43	isti' tâ'	اِسْتِغْطَاءٌ	Atiye talep etmek.	Arapça elif (l) babı
943	1	43	isti' tâf	اِسْتِغْطَافٌ	Mihr ve şefkat niyaz ve talep etmek, niyâzîden.	Arapça elif (l) babı
944	1	43	isti' zâm	اِسْتِغْظَامٌ	Kibir ve tazim etmek.	Arapça elif (l) babı
945	1	43	isti' fâ'	اِسْتِغْفَاءٌ	Kendi azlını talep etmek, memuriyetten affolunmayı talep etmek.	Arapça elif (l) babı
946	1	43	isti' fâf	اِسْتِغْفَافٌ	Günah ve ma'âsîden sakınmak, perhîzîden ez-günâh.	Arapça elif (l) babı
947	1	43	isti' kâd	اِسْتِغْكَادٌ	Sığınp iltica etmek, penâhîden.	Arapça elif (l) babı
948	1	43	isti' lâ'	اِسْتِغْلَاءٌ	Yukarı çıkmak, yükselmek, berter şuden.	Arapça elif (l) babı
949	1	43	isti' lâc	اِسْتِغْلَاجٌ	İlaç ve deva talep etmek, çâre hâsten.	Arapça elif (l) babı
950	1	44	isti' lâç	اِسْتِغْلَاقٌ	Menût ve muallak olmak.	Arapça elif (l) babı
951	1	44	isti' lâm	اِسْتِغْلَامٌ	İlim ve haber talep etmek.	Arapça elif (l) babı
952	1	44	isti' lân	اِسْتِغْلَانٌ	İlan talep etmek.	Arapça elif (l) babı
953	1	44	isti' mâr	اِسْتِغْمَارٌ	Mâmur ve abâdân kılmak.	Arapça elif (l) babı
954	1	44	istimal	اِسْتِغْمَالٌ	Kullanmak, bekâr dâsten , hizmete koşmak.	Arapça elif (l) babı
955	1	44	isti' nâd	اِسْتِغْنَادٌ	İnat, taannüt, mu'ânedet etmek.	Arapça elif (l) babı
956	1	44	istiğâse(t)	اِسْتِغْنَاةٌ	İmdat ve yardım ve medet talep etmek, yârî hâsten.	Arapça elif (l) babı
957	1	44	istiğrâb	اِسْتِغْرَابٌ	Şaşmak, hâjûyîden , taaccüp etmek.	Arapça elif (l) babı
958	1	44	istiğrâç	اِسْتِغْرَاقٌ	Serâpâ kaplamak, nehenbîden ve taaccüp edip bayılmak üzere şiddetle gülmek ve dalıp zihni bütün bütün meşkul etmek.	Arapça elif (l) babı
959	1	44	istiğfâr	اِسْتِغْفَارٌ	Mağfîret ve gufrân talep etmek, "estâğfirullah" kelamını zikretmek, âmurziş hâsten.	Arapça elif (l) babı
960	1	44	istiğlâb	اِسْتِغْلَابٌ	Neşvünema bulup kemale gelmek.	Arapça elif (l) babı

961	1	44	istiğlâk	اِسْتِغْلَاقٌ	Vech-i kat'î üzere pazar etmek ve kelimada hasrolmak.	Arapça elif (l) babı
962	1	44	istiğlâl	اِسْتِغْلَالٌ	Borca rehin üzere dâyine hane ve emlak vesair akarın hasılatını terk etmek.	Arapça elif (l) babı
963	1	44	istiğna	اِسْتِغْنَاءٌ	Adem-i ihtiyâc, nâzîden , muhtaç olmamak, zengin olmak ve adem-i ihtiyâc izhar edip taazzum ve tekebbür etmek, nazlanmak, naz etmek.	Arapça elif (l) babı
964	1	44	istiğnâm	اِسْتِغْنَامٌ	Yağma ve ganimet tecessüsünde olmak.	Arapça elif (l) babı
965	1	44	istifade	اِسْتِغَادَةٌ	Kazanmak, tahsil etmek, elfâhten , kesbetmek ve fayda tahsiline say etmek ve anlamak, öğrenmek.	Arapça elif (l) babı
966	1	44	istifâzat	اِسْتِغَاذَةٌ	Yayılmak, küsterden , taşmak ve şüyû' bulmak.	Arapça elif (l) babı
967	1	44	istifâka(t)	اِسْتِغَاكَةٌ	Keyifsizlikten sıhhat bulmak ve şarap ve sarhoşluktan ayrılmak.	Arapça elif (l) babı
968	1	45	istiftâ'	اِسْتِغْتَاءٌ	Fetva talep etmek.	Arapça elif (l) babı
969	1	45	istiftâh	اِسْتِغْتَاخٌ	Açmaya yahut fetih ve teshîr etmeye say edip çalışmak.	Arapça elif (l) babı
970	1	45	istifrâd	اِسْتِغْتِرَادٌ	İnfrâd, yalnızlık ve ayırmak, tefrik etmek, peşmîden .	Arapça elif (l) babı
971	1	45	istifrâr	اِسْتِغْتِرَارٌ	Firar etmek, girihten , gizli savaşmak.	Arapça elif (l) babı
972	1	45	istifrâc	اِسْتِغْتِرَاعٌ	Başlamak, bed etmek, âgâzîden .	Arapça elif (l) babı
973	1	45	istifrâğ	اِسْتِغْتِرَاعٌ	Kusmak, kay etmek, hirâşîden .	Arapça elif (l) babı
974	1	45	istifsâd	اِسْتِغْتِسَادٌ	İfsada say etmek.	Arapça elif (l) babı
975	1	45	istifsâr	اِسْتِغْتِسَارٌ	Sormak, aramak, ifade talep etmek, pürsîden .	Arapça elif (l) babı
976	1	45	istiflâh	اِسْتِغْتِلَاحٌ	Fevz ve felah bulmak, zafer bulmak.	Arapça elif (l) babı
977	1	45	istifnân	اِسْتِغْتِنَانٌ	Cins cins ayırmak, peşmîden .	Arapça elif (l) babı
978	1	45	istifhâm	اِسْتِغْتِفَاهٌ	Sual edip tefehhüm talep etmek.	Arapça elif (l) babı
979	1	45	istikâ'	اِسْتِغْتَاءٌ	İçecek su almak yahut istemek, âb hâsten .	Arapça elif (l) babı
980	1	45	istikâne(t)	اِسْتِغْتَانَةٌ	Kut yani taam talep etmek.	
981	1	45	istikâde(t)	اِسْتِغْتَادَةٌ	Bir katil olan kimsenin kisasını talep etmek ve inkiyat ve itaat etmek.	Arapça elif (l) babı
982	1	45	istikâme(t)	اِسْتِغْتَامَةٌ	Doğruluk, müstakimlik, dürüstî .	Arapça elif (l) babı
983	1	45	istikbâh	اِسْتِغْتِبَاحٌ	Kabih ve nâ-pesendî etmek, bed dâšten .	Arapça elif (l) babı
984	1	45	istikbal	اِسْتِغْتِبَالٌ	Gidip karşılamak ve gelecek zaman, gelecek vakit.	Arapça elif (l) babı
985	1	45	istikbâlî	اِسْتِغْتِبَالِيٌّ	Gelecek zamana müteallik olan.	Arapça elif (l) babı
986	1	45	istikâtâl	اِسْتِغْتَاتَالٌ	Katilden korkmayıp fart-ı şecâ'at ve celâdetten kendi nefsinin helake teslim etmek.	Arapça elif (l) babı

987	1	45	istikdâr	اِسْتِدَارٌ	Kendine hayırlı şeyin nasip ve mukadder olmasını Allah'tan niyaz etmek.	Arapça elif (l) babı
988	1	45	istikdâm	اِسْتِدَامٌ	Takdim etmek, piş refthen , önce geçmek ve ikdam ve gayret ve şecaati çok olmak.	Arapça elif (l) babı
989	1	45	istikrâ'	اِسْتِقْرَاءٌ	Bir cinsin ekser efradında müşahede olunan keyfiyeti tamim edip cins-i mezbûra umûmen isnat ve ispat etmek.	Arapça elif (l) babı
990	1	46	istikrar	اِسْتِقْرَارٌ	Karar ve sebat üzere olmak sabit ve üstüvâr olmak.	Arapça elif (l) babı
991	1	46	istikrâz	اِسْتِقْرَاضٌ	Ödünç almak, vâm sitâden .	Arapça elif (l) babı
992	1	46	istiksâm	اِسْتِقْسَامٌ	Hisse talep etmek ve yemîn-i kase m teklif etmek.	Arapça elif (l) babı
993	1	46	istikşâ'	اِسْتِقْصَاءٌ	Haber almak için gayetle say etmek.	Arapça elif (l) babı
994	1	46	istikşâş	اِسْتِقْصَاصٌ	Kıyas talep etmek, yani kâtil olanın katlini talep etmek.	Arapça elif (l) babı
995	1	46	istikzâ'	اِسْتِقْضَاءٌ	Hüküm ve fasıl talep etmek ve kadı nasb ve tayin olmak.	Arapça elif (l) babı
996	1	46	istiktâr	اِسْتِقْطَانٌ	Damla damla akmaya say etmek.	Arapça elif (l) babı
997	1	46	istikfâl	اِسْتِقْفَالٌ	Hasis ve bahîl ve mümsik olmak.	Arapça elif (l) babı
998	1	46	istiklâl	اِسْتِقْفَالٌ	Tâbi olmayıp başlı başına olmak.	Arapça elif (l) babı
999	1	46	istiklâlîf	اِسْتِقْفَالِيَّةٌ	İstiklâl mensup ve mütealik olan.	Arapça elif (l) babı
1000	1	46	istiklâliyyet	اِسْتِقْفَالِيَّةٌ	İstiklal, başlı başına olmak.	Arapça elif (l) babı
1001	1	46	istikvâs	اِسْتِقْوَاسٌ	Yay gibi eğilip iki kat olmak, dütâ .	Arapça elif (l) babı
1002	1	46	istikyâ'	اِسْتِقْيَاءٌ	İstifra ve kay edip, kusmak.	Arapça elif (l) babı
1003	1	46	istikâne(t)	اِسْتِكَانَةٌ	Huzûc ve tevazu ve tazarru etmek.	Arapça elif (l) babı
1004	1	46	istiktâb	اِسْتِكْتَابٌ	Birinden kitap yazmasını talep etmek, birine bir yazı yazdırmak.	Arapça elif (l) babı
1005	1	46	istiktâm	اِسْتِكْتَامٌ	Ketum ve ihfâya say etmek.	Arapça elif (l) babı
1006	1	46	istikşâr	اِسْتِكْشَارٌ	Çoğaltıp teksire say etmek, füzûmîden .	Arapça elif (l) babı
1007	1	46	istikrâ'	اِسْتِكْرَاءٌ	Kiraya vermek ve kira ile tutmak, bâmüzd sitâden .	Arapça elif (l) babı
1008	1	46	istikrâm	اِسْتِكْرَامٌ	Kerem talep etmek ve kerim, mükerrerrem addetmek.	Arapça elif (l) babı
1009	1	46	istikrâh	اِسْتِكْرَاهٌ	Tiksinmek, kerih addetmek.	Arapça elif (l) babı
1010	1	46	istiksâb	اِسْتِكْسَابٌ	Kazanmak, elfâhten , kesbetmek.	Arapça elif (l) babı
1011	1	46	istikşâf	اِسْتِكْشَافٌ	Keşif ve izhariyeti talep etmek.	Arapça elif (l) babı
1012	1	46	istikfâ'	اِسْتِكْفَاءٌ	Kanaat etmek, kâfi addetmek.	Arapça elif (l) babı
1013	1	46	istikfâf	اِسْتِكْفَافٌ	Dilenci gibi elini uzatmak.	Arapça elif (l) babı

1014	1	46	istiklâ ³	اِسْتِكْلَاءٌ	Alıkoyup tevkif etmek ve veresiye almak.	Arapça elif (l) babı
1015	1	47	istikmâl	اِسْتِكْمَالٌ	Tam ve kâmil kılmak, kaydında olmak.	Arapça elif (l) babı
1016	1	47	istiknân	اِسْتِكْنَانٌ	Gizlenip saklanmak, nihânîden .	Arapça elif (l) babı
1017	1	47	istilâb	اِسْتِلابٌ	Selbetmek, kapıp almak.	Arapça elif (l) babı
1018	1	47	istilâl	اِسْتِلالٌ	Sıyırıp çıkarmak, selletmek.	Arapça elif (l) babı
1019	1	47	istilâm	اِسْتِلامٌ	Hacer-i esvede veya diğer mübarek nesneye el sürüp ba ³ de elini öpmek veya âdeten öpmek.	Arapça elif (l) babı
1020	1	47	istil ³ em	اِسْتِلامٌ	Bi-ma ³ nâhu eydan.	Arapça elif (l) babı
1021	1	47	istilânet	اِسْتِلائَةٌ	Mülayim görmek, mülayim bulmak.	Arapça elif (l) babı
1022	1	47	istilhâk	اِسْتِلاحٌ	İlhaka say etmek.	Arapça elif (l) babı
1023	1	47	istilzâz	اِسْتِلاذٌ	Hoş bulmak, leziz addetmek.	Arapça elif (l) babı
1024	1	47	istilzâm	اِسْتِلازٌ	Lazım addetmek, talep etmek.	Arapça elif (l) babı
1025	1	47	istimâ ³	اِسْتِماءٌ	Ziyarete kasıt ve teveccüh etmek ve âdemden hayır nişanesini anlayıp teferrüs etmek.	Arapça elif (l) babı
1026	1	47	istimâze(t)	اِسْتِمازَه	İmtiyaz ve intihap birle tefrik etmek.	Arapça elif (l) babı
1027	1	47	istimâ ³	اِسْتِماعٌ	Dinlemek, işitmek, kulak vermek, gûş dâšten .	Arapça elif (l) babı
1028	1	47	istimâlet	اِسْتِمالَةٌ	Sapıp gelmek ve meylettirmek ve kendine gönül cezbetmek, kendine doğru çekmek.	Arapça elif (l) babı
1029	1	47	istimtâ ³	اِسْتِمتاعٌ	Temettü etmek, faydalanmak.	Arapça elif (l) babı
1030	1	47	istimdat	اِسْتِمدادٌ	İmdat ve yardım talep etmek, yârî hâsten .	Arapça elif (l) babı
1031	1	47	istimrâr	اِسْتِمْرَارٌ	Devam, pâyende , istidâmet, bekâ.	Arapça elif (l) babı
1032	1	47	istimrârî	اِسْتِمْرَارِيٌّ	Daim, müstedâm, pâyende , baki olan.	Arapça elif (l) babı
1033	1	47	istimzâc	اِسْتِمْرَاجٌ	Birinin mizacını anlayıp onunla imtizaç etmeye say etmek.	Arapça elif (l) babı
1034	1	47	istimsâk	اِسْتِمْساكٌ	Perhizkarlık etmek, kendi nefsinı zaptetmek, perhîzîden .	Arapça elif (l) babı
1035	1	47	istimţâr	اِسْتِمْطَارٌ	Yağmur için dua ve niyaz etmek.	Arapça elif (l) babı
1036	1	47	istimlâ ³	اِسْتِمْلاءٌ	Birine bir şey yazdırmak ve birinin bir şey yazmasını istemek.	Arapça elif (l) babı
1037	1	48	istimlâl	اِسْتِمْلالٌ	Usanmak, bizârî , canı sıkılmak.	Arapça elif (l) babı
1038	1	48	istimnâ ³	اِسْتِمْناءٌ	Kendüden meni ihracına say etmek.	Arapça elif (l) babı
1039	1	48	istimnân	اِسْتِمْنانٌ	Minnet ve ihsan talep etmek.	Arapça elif (l) babı

1040	1	48	istimhâl	إِسْتِمْهَالٌ	Mühlet talep etmek.	Arapça elif (l) babı
1041	1	48	istinâd	إِسْتِنَادٌ	Söykenip dayanmak, püşt dâden .	Arapça elif (l) babı
1042	1	48	istinâre(t)	إِسْتِنَارَةٌ	Ruşen, ziyadar olmak ve ziya yahut ateş istemek.	Arapça elif (l) babı
1043	1	48	istinâme(t)	إِسْتِنَامَةٌ	Alışıp rahat ve ârâmiş etmek ve tasannu ile uyumak, suretini göstermek.	Arapça elif (l) babı
1044	1	48	istinbâ ³	إِسْتِنْبَاءٌ	Sormak, pürsîden , haber talep etmek.	Arapça elif (l) babı
1045	1	48	istinbâṭ	إِسْتِنْبَاطٌ	Akıl ile gizli mana ve ahkam çıkarmak.	Arapça elif (l) babı
1046	1	48	istintâc	إِسْتِنْتِاجٌ	Netice çıkarmak, encâm süpûlten , anlamak, çıkarmak.	Arapça elif (l) babı
1047	1	48	istinsâr	إِسْتِنْسَارٌ	Tathîr için buruna su çekip geri püskürmek.	Arapça elif (l) babı
1048	1	48	istincâ ³	إِسْتِنْجَاءٌ	Kazâ-yı hâcetten sonra su ile yıkanıp taharetlenmek.	Arapça elif (l) babı
1049	1	48	istincâḥ	إِسْتِنْجَاحٌ	Hâcetin reva eylesmesini birinden talep etmek.	Arapça elif (l) babı
1050	1	48	istincâd	إِسْتِنْجَادٌ	Yardım talep etmek, yârî hâsten .	Arapça elif (l) babı
1051	1	48	istincâs	إِسْتِنْجَاسٌ	Bulaşmak, âlâyîden ve bulaştırmak.	Arapça elif (l) babı
1052	1	48	istinḥâs	إِسْتِنْحَاسٌ	Bir kelim yahut bir haberi teftiş ve tefahhus ve tetkik ve tahkik etmek, cûyîden .	Arapça elif (l) babı
1053	1	48	istinzâl	إِسْتِنْزَالٌ	İndirmek, fürû kerden , tenzil etmek.	Arapça elif (l) babı
1054	1	48	istinsâb	إِسْتِنْسَابٌ	Nesebini zikretmek yahut sual etmek ve nispet ve taalluk talep etmek.	Arapça elif (l) babı
1055	1	48	istinsaḥ	إِسْتِنْسَاحٌ	Aynını yazmak, aynını almak, nüshasını yazmak ve iptal ve neshini talep etmek.	Arapça elif (l) babı
1056	1	48	istinşâd	إِسْتِنْشَادٌ	Şiir okumasını birinden talep etmek.	Arapça elif (l) babı
1057		48	istinşâḳ	إِسْتِنْشَاقٌ	Tathîr için buruna su çekmek ve şiddetle koklamak.	
1058	1	48	istinşâḥ	إِسْتِنْشَاحٌ	Nasihât talep etmek, pend hâsten .	Arapça elif (l) babı
1059	1	48	istinşâr	إِسْتِنْشَارٌ	Yardım talep etmek, yârî hâsten .	Arapça elif (l) babı
1060	1	49	istinşâf	إِسْتِنْشَافٌ	İbralaşmak, haklaşmak.	Arapça elif (l) babı
1061	1	49	istinzâḥ	إِسْتِنْضَاحٌ	Abdestten sonra avret yerine bir miktar su serpmek.	Arapça elif (l) babı
1062	1	49	istinṭâḳ	إِسْتِنْطَاقٌ	Sormak, pürsîden , sual etmek.	Arapça elif (l) babı
1063	1	49	istinzâr	إِسْتِنْظَارٌ	Mühlet talep etmek.	Arapça elif (l) babı
1064	1	49	istinfâr	إِسْتِنْفَارٌ	Ürküp kaçmak ve ürkütüp kaçırarak ve nefret ve ikrah etmek.	Arapça elif (l) babı
1065	1	49	istinfâḳ	إِسْتِنْفَاقٌ	Harcetmek, sarfetmek.	Arapça elif (l) babı
1066	1	49	istinfâz	إِسْتِنْفَازٌ	Kurtarmak, rehâ kerden , halas vermek.	Arapça elif (l) babı

1067	1	49	istinkâş	إِسْتِنْقَاشٌ	Nakşetmek, nakış talep etmek.	Arapça elif (l) babı
1068	1	49	istinkâş	إِسْتِنْقَاصٌ	Pahasını aşağı etmeye say etmek.	Arapça elif (l) babı
1069	1	49	istinkâh	إِسْتِنْقَاهُ	Fehim ve idrak etmek, fehîmeden , anlamak.	Arapça elif (l) babı
1070	1	49	istinkâh	إِسْتِنْقَاحٌ	Nikah ile almak, kendine ehil etmek, zen sitâden .	Arapça elif (l) babı
1071	1	49	istinkâr	إِسْتِنْقَارٌ	İnkâr etmek ve bilmemezliğe sapsmak ve bilmediği nesneyi istifham edip sormak.	Arapça elif (l) babı
1072	1	49	istinkâf	إِسْتِنْقَافٌ	Kibir ve taazum etmek, istikbâr etmek.	Arapça elif (l) babı
1073	1	49	istinkâh	إِسْتِنْقَاهُ	Ağız koklamak ve tetkik ve tahsis etmek.	Arapça elif (l) babı
1074	1	49	istinhâc	إِسْتِنْتِهَاجٌ	Birinin mesleğine uyup ona sülûk etmek.	Arapça elif (l) babı
1075	1	49	istinhâş	إِسْتِنْتِهَاصٌ	Bir husus için deprendirip kaldırmak.	Arapça elif (l) babı
1076	1	49	istivâ ³	إِسْتِوَاءٌ	Müsâvât, temâsül ve itidal, istikamet ve karar, sübut, kemal. Hatt-1 istivâ³ kürre-i arz üzerinde mefrûz bir hatt-1 müstedir olup kutupları dahi kutbî-i arz olarak mezkûr iki kutuptan bu ⁴ üdu müsavi olduğundan kürre-i arzı beyne'l-kutbeyn tansîf eder bir dâ ⁵ ire-i uz mâdır ki arz-ı beled dahi hatt-ı mezbûrdan bed ile iki kutba doğru ta ⁶ dât olunur.	Arapça elif (l) babı
1077	1	50	istihâl	إِسْتِهَالٌ	İshal olup sürmek, şikem rânden .	Arapça elif (l) babı
1078	1	50	istihâm	إِسْتِهَامٌ	Ok vasıtasıyla tefe ⁷ ül etmek.	Arapça elif (l) babı
1079	1	50	istihâne(t)	إِسْتِهَانَةٌ	Hor ve hakir addetmek.	Arapça elif (l) babı
1080	1	50	istihcân	إِسْتِهْجَانٌ	Kabîh ve nâ-sezâ addetmek.	Arapça elif (l) babı
1081	1	50	istihdâ ³	إِسْتِهْدَاءٌ	Hidayet ve irşat talep etmek.	Arapça elif (l) babı
1082	1	50	istihzâ ³	إِسْتِهْزَاءٌ	Zevklenip maskaralığa almak.	Arapça elif (l) babı
1083	1	50	istihlâl	إِسْتِهْلَالٌ	Yeni ay olmak ve yeni ay görünmek ve kılıç kınından sıyrılıp gözükmek ve ibarede müradif ve mukaffa olan elfazın irat olunması.	Arapça elif (l) babı
1084	1	50	istiyâ ³	إِسْتِيَاءٌ	Sû ⁸ -i hareket etmek, kabahat etmek ve birinin bed muamalesinden müteessir ve gamnâk olmak.	Arapça elif (l) babı
1085	1	50	istiyâs	إِسْتِيَاسٌ	Yeis etmek, ümitsiz olmak.	Arapça elif (l) babı
1086	1	50	istiyâf	إِسْتِيَافٌ	Sürmek, sevk etmek.	Arapça elif (l) babı
1087	1	50	istiyâk	إِسْتِيَاكٌ	Misvak istimal etmek.	Arapça elif (l) babı
1088	1	50	isti ³ bâl	إِسْتِيْبَالٌ	Vehamet, havanın fenalığı.	Arapça elif (l) babı
1089	1	50	isti ³ şâr	إِسْتِيْشَارٌ	İttihip ve ihtiyar edip kendi ve nefesine tahsis istemek.	Arapça elif (l) babı

1090	1	50	istîşâr	إِسْتِشَارَ	Bir nesneden çok almak, kaydında olmak ve çoğaltmaya say etmek.	Arapça elif (l) babı
1091	1	50	istîşâk	إِسْتِشَاقَ	İtimat olunacak kefil ve senet almak.	Arapça elif (l) babı
1092	1	50	istîcâb	إِسْتِجَابَ	Vacip ve hak addetmek.	Arapça elif (l) babı
1093	1	50	istîcâr	إِسْتِجَارَ	İcâreye vermek ve kira ile tutmak.	Arapça elif (l) babı
1094	1	50	isti`câr	إِسْتِجَارَ	Mühlet talep etmek.	Arapça elif (l) babı
1095	1	50	isti`hâr	إِسْتِخَارَ	Geriyе kalmak ve geri koymak.	Arapça elif (l) babı
1096	1	50	istîdâc	إِسْتِيدَاعَ	Emanete teslim etmek.	Arapça elif (l) babı
1097	1	50	isti`dân	إِسْتِيدَانَ	İzin ve ruhsat talep etmek.	Arapça elif (l) babı
1098	1	50	istîrâd	إِسْتِيرَادَ	Mevride ihzar ve isal etmek.	Arapça elif (l) babı
1099	1	50	isti`şâr	إِسْتِشَارَ	Esir olmak ve esir kılmak.	Arapça elif (l) babı
1100	1	50	istîşâr	إِسْتِشَارَ	Kolaylanmak, âsânîden ve kolaylık kesbetmek, hazır ve amade olmak.	Arapça elif (l) babı
1101	1	51	istîsâc	إِسْتِيسَاعَ	Vüs`at, bolluk, ferâvân ve bolalmak.	Arapça elif (l) babı
1102	1	51	isti`şâl	إِسْتِشَالَ	Kökünden koparmak, berkenden .	Arapça elif (l) babı
1103	1	51	istîzâh	إِسْتِيزَاحَ	İzah ve şerh ve beyan talep etmek, anlamayıp sairinden tarif talep etmek.	Arapça elif (l) babı
1104	1	51	istîzâc	إِسْتِيزَاعَ	Pahasını eksiltmeye say etmek.	Arapça elif (l) babı
1105	1	51	istîfân	إِسْتِيفَانَ	Vatan edinmek, cây giriften , tavattun etmek.	Arapça elif (l) babı
1106	1	51	istî`âb	إِسْتِيعَابَ	Kapılmak, nehenbîden , tutmak, zapt etmek.	Arapça elif (l) babı
1107	1	51	istîfâ`	إِسْتِيفَاءَ	Bütün bütün almak ve kabz-ı rûh etmek ve borcunu tamamen eda etmek.	Arapça elif (l) babı
1108	1	51	istîfâk	إِسْتِيفَاقَ	Tevfik ve hidayet talep etmek.	Arapça elif (l) babı
1109	1	51	istîkâd	إِسْتِيقَادَ	Tutuşup yanmak ve tutuşturup yakmak, sûhten .	Arapça elif (l) babı
1110	1	51	istîkâz	إِسْتِيقَازَ	Uykudan uyanmak, bîdârîden .	Arapça elif (l) babı
1111	1	51	istila	إِسْتِيلَاءَ	Müstevli olmak, zor ve kahır ile alıp zaptetmek.	Arapça elif (l) babı
1112	1	51	istîlâd	إِسْتِيلَادَ	Cariyeden tevellüd eden çocuğu veled hukukuna kabul etmek.	Arapça elif (l) babı
1113	1	51	isti`mâr	إِسْتِئْمَارَ	Emir talep etmek, danışmak, kenâc kerden .	Arapça elif (l) babı
1114	1	51	isti`mân	إِسْتِئْمَانَ	Emin kılmak, aman ve emniyet vermek ve aman talep etmek, himaye talep etmek.	Arapça elif (l) babı
1115	1	51	isti`nâs	إِسْتِئْنِاسَ	Vahşiliği zail olup alışık ve ünsiyetli olmak, âlufden .	Arapça elif (l) babı
1116	1	51	isti`nâf	إِسْتِئْنِافَ	Bed` etmek, başlamak, âgâzîden .	Arapça elif (l) babı
1117	1	51	istîhâb	إِسْتِيهَابَ	Hediye talep etmek, armagân hâsten .	Arapça elif (l) babı

1118	1	51	isti'hâl	إِسْتِهَالٌ	Müstevcip ve müstehak olmak.	Arapça elif (l) babı
1119	1	51	iscâd	إِسْجَادٌ	Başını aşağı edip eğmek, ser fûrûbürd.	Arapça elif (l) babı
1120	1	51	ascâc	أَسْجَاعٌ	Seciler, mukaffâ olan kelimeler.	Arapça elif (l) babı
1121	1	51	iscâl	إِسْجَالٌ	Terk ve tesyib ve ferâmûş etmek.	Arapça elif (l) babı
1122	1	52	eshâr	أَسْحَارٌ	Seherler, sabahlar, bâmdâdân.	Arapça elif (l) babı
1123	1	52	eshiyye(t)	أَسْحِيَّةٌ	Sehâlar, mektup bağladıkları tirşeler.	Arapça elif (l) babı
1124	1	52	ishâţ	إِسْحَاطٌ	Gücendirip darıltmak, azâp etmek, gırâşânîden.	Arapça elif (l) babı
1125	1	52	ishâr	إِسْحَارٌ	Kızdırmak, ısıtmak, sıcak etmek, germ kerden.	Arapça elif (l) babı
1126	1	52	ishân-ı 'ayn	إِسْحَانِ عَيْنٍ	Ağlatmak, giryânîden , köz kızdırmak.	Arapça elif (l) babı
1127	1	52	eshâ	أَسْحَى	Ziyade sehî, eli ziyade açık olan, civanmert.	Arapça elif (l) babı
1128	1	52	eshiyâ'	أَسْحِيَاءٌ	Sehîler, cömertler, eli açık olanlar, cüvânmerdân.	Arapça elif (l) babı
1129	1	52	esed	أَسَدٌ	Arslan, şîr ve gazanfer denilen hayvan ve burûcdan Seretân ile Sümbüle beynine vaki olup beşinci burç olmakla hareket-i seneviyyesi ile şemsin mezkur burca duhûlü temmuzun dokuzunda vaki olur.	Arapça elif (l) babı
1130	1	52	isdâd	إِسْدَادٌ	Rast ve savâba dûş olmak.	Arapça elif (l) babı
1131	1	52	esdâl	إِسْدَالٌ	Perdeler ve inciden tertip olunan gerdanlıklar.	Arapça elif (l) babı
1132	1	52	isdâl	إِسْدَالٌ	Perde misilli indirip sarkıtmak.	Arapça elif (l) babı
1133	1	52	esidde(t)	أَسْدَةٌ	Ayıplar, nakîsalar, kusurlar.	Arapça elif (l) babı
1134	1	52	esr	أَسْرٌ	Bağlamak, bendîden , seyretmek ve esirlik.	Arapça elif (l) babı
1135	1	52	ûsr	أَسْرٌ	Sidik tutulması denilen illet.	Arapça elif (l) babı
1136	1	52	isrâ'	إِسْرَاءٌ	Yürütmek, göndermek, teseyyür etmek, firistâden.	Arapça elif (l) babı
1137	1	52	üserâ'	أَسْرَاءٌ	Esirler, tutsaklar, giriftegân.	Arapça elif (l) babı
1138	1	52	isrâr	إِسْرَارٌ	Hafî tutmak, gizlemek, ketmetmek, nihân kerden.	Arapça elif (l) babı
1139	1	52	isrâc	إِسْرَاعٌ	Süratlendirmek, tîz reftar kerden , çabuklandırmak.	Arapça elif (l) babı
1140	1	52	isrâf	إِسْرَافٌ	Beyhude mahalle sarf etmek, bâdrast.	Arapça elif (l) babı
1141	1	53	esirre(t)	أَسِيرَةٌ	Milletin belli başlı olanları.	Arapça elif (l) babı
1142	1	53	esrâc	أَسْرَعٌ	Ziyade seri, keremhîz , ziyade çabuk.	Arapça elif (l) babı
1143	1	53	esra	أَسْرَى	Esirler, tutsaklar, giriftegân.	Arapça elif (l) babı
1144	1	53	esţâr	أَسْطَارٌ	Satırlar, çiziler, yazılar, yekden , sıralar.	Arapça elif (l) babı

1145	1	53	isfâra(t)	إِسْفَارَة	Hikaye, dâsîtân , fikra, kışşa .	Arapça elif (l) babı
1146	1	53	isṭabl	إِسْطَابِل	Ahır, hayvan tavlası.	Arapça elif (l) babı
1147	1	53	uṣṭurlâb	أُسْطُرْلَاب	Ezmine-i kadîmede şemsin ahz-ı irtifâ' ı için istimal olunmuş bir nev-i âlet-i rasat.	Arapça elif (l) babı
1148	1	53	üşṭukus	أُسْطُقْس	Asıl, üs, esas.	Arapça elif (l) babı
1149	1	53	üşṭuvân	أُسْطَوَان	Yüksek boylu, bâlâ , yüce olan.	Arapça elif (l) babı
1150	1	53	üşṭuvâne(t)	أُسْطَوَانَة	Vaz-ı asliyesine müvâzî olarak bir dairenin hatt-ı müstakîm üzerinde hareketinden tahdis eden cisim.	Arapça elif (l) babı
1151	1	53	is' â'	إِسْعَاء	Hacetini reva kılmak.	Arapça elif (l) babı
1152	1	53	is' âd	إِسْعَاد	Saadetli kılmak, saadet vermek, baḥtiyâr kerden .	Arapça elif (l) babı
1153	1	53	es' âr	إِسْعَار	Pahalar, fi'ler, fiyat.	Arapça elif (l) babı
1154	1	53	is' âf	إِسْعَاف	İşi bitirmek, matlubunu vermek, kâr revâ kerden .	Arapça elif (l) babı
1155	1	53	es' ad	إِسْعَاد	Ziyade sait, ziyade sadetli olan.	Arapça elif (l) babı
1156	1	53	esef	إِسْف	Hüzün, keder, dert , teessüf.	Arapça elif (l) babı
1157	1	53	üsefâ'	أُسْفَاء	Müteessifler, mükedder olanlar, derdmendân .	Arapça elif (l) babı
1158	1	53	esfâr	إِسْفَار	Seferler, yola gidişler, kitaplar, ciltler, baplar.	Arapça elif (l) babı
1159	1	53	isfâr	إِسْفَار	Sabah yeri açılıp aydınlanmak, bâmdâd .	Arapça elif (l) babı
1160	1	53	esfel	إِسْفَل	Ziyade sefil, ziyade alçak olan, kemter .	Arapça elif (l) babı
1161	1	53	iskâ	إِسْقَا	İçirmek, suvarmak, su vermek, nûşânîden .	Arapça elif (l) babı
1162	1	53	iskâṭ	إِسْقَاط	Düşürmek, süpürden ve düşük düşürmek ve kelamda zelle ve hata etmek ve izmâr olunan setrin istihracına sayetmek ve iptal etmek.	Arapça elif (l) babı
1163	1	54	esḳâm	إِسْقَام	Sakamlar, marazlar, illetler, derdhâ .	Arapça elif (l) babı
1164	1	54	iskât	إِسْقَات	Sükut ettirmek, susturmak, ḥâmûşânîden .	Arapça elif (l) babı
1165	1	54	iskâr	إِسْقَار	Sarhoş etmek, mest kerden , sekrân kılmak.	Arapça elif (l) babı
1166	1	54	iskân	إِسْقَان	Mesken ittihaz edip oturmak, cây giriften .	Arapça elif (l) babı
1167	1	54	esker	أَسْكُر	Sarhoş, mest , sekran olan.	Arapça elif (l) babı
1168	1	54	esken	أَسْكُن	Ziyade sakin, ziyade uslu olan, ḥırdmend .	Arapça elif (l) babı
1169	1	54	islâ'	إِسْلَاء	Teselli vermek.	Arapça elif (l) babı
1170	1	54	islâb	إِسْلَاب	Kapıp götürmek, rübûden , selbetmek.	Arapça elif (l) babı

1171	1	54	eslâf	اسلاف	Selefler, bir mahalle yahut mansıba mukaddemen malik olanlar, güzeşteğân .	Arapça elif (l) babı
1172	1	54	islâf	اسلاف	Bâ-vech peşin akçe vermek, pişâdest .	Arapça elif (l) babı
1173	1	54	islâk	اسلاك	İdhal etmek, içeri komak, nihâden be-enderûn .	Arapça elif (l) babı
1174	1	54	islâl	اسلال	Sıyırıp çıkarmak, sübûhten .	Arapça elif (l) babı
1175	1	54	islâm	اسلام	İtaat ve inkiyât ve fahrü'l-enâm Muhammedü'l-Mustafâ Hazretleri tarafına bi'l-vahy izhar ve iş'âr olunan hakâ'ik ve akaitten müellef ve mürettep olan dîn-i mübîn ve mezkûr dini kabul edip Müslüman olmak, yegâne gûy .	Arapça elif (l) babı
1176	1	54	islâmî	اسلامى	Müslim, Müslüman ve İslam dînine mensup ve müteallik olan, yegâne gûyî .	Arapça elif (l) babı
1177	1	54	esliha(t)	اسلحة	Silahlar, cenk edevatı.	Arapça elif (l) babı
1178	1	55	eslem	اسلم	Ziyade selim ve itaatli olan.	Arapça elif (l) babı
1179	1	55	üslup	اسلوب	Minval, tarz , tarîk, suret.	Arapça elif (l) babı
1180	1	55	eslî	اسلى	Tekemmülde lisanın ucuyla şekil ve telaffuz olunan harfin vasfıdır.	Arapça elif (l) babı
1181	1	55	isim	اسم	Ad, nam , gerek hissi ve gerek manevi olan mevcudattan birini zihne izhar ve ihzar için istimal olunan lafız.	Arapça elif (l) babı
1182	1	55	esmâ ³	اسماء	İsimler, adlar, nâmhâ .	Arapça elif (l) babı
1183	1	55	ismâ ³	اسماء	Yükseltmek, bâlâ kerden ve isim vazetmek.	Arapça elif (l) babı
1184	1	55	ismâh	اسماخ	Sehî olmak ve ram ve münkâd ve muti olmak, râm şuden .	Arapça elif (l) babı
1185	1	55	esmâr	اسمان	Akşam sohbetleri.	Arapça elif (l) babı
1186	1	55	ismâr	اسمان	Mıhlamak, çivilemek, mîh zeden .	Arapça elif (l) babı
1187	1	55	ismâ ⁶	اسماع	İşittirmek, istimâ ⁶ ettirmek şinevânîden .	Arapça elif (l) babı
1188	1	55	esmağ	اسمخ	Ziyade sehî ve cömert olan, civanmert .	Arapça elif (l) babı
1189	1	55	esmer	اسمر	Beyazdan karaya mail bir miktar sarıya çalar renkte olan, gendüm gûn .	Arapça elif (l) babı
1190	1	55	esmâ	اسمى	Ziyade sâmi ve reff ⁶ olan, bâlâter .	Arapça elif (l) babı
1191	1	55	ismî	اسمى	İsme mensup ve müteallik olan, nâmî .	Arapça elif (l) babı
1192	1	55	ismîrâr	اسميرار	Esmerlik, esmer renk, gendüm gûnî .	Arapça elif (l) babı
1193	1	55	isnâ	استنا	Kaldırmak, yükseğe çıkarmak efrâhten .	Arapça elif (l) babı
1194	1	55	esnâd	استناد	Senetler, hüccetler, temessükler, nâmehâ-yı vâm .	Arapça elif (l) babı
1195	1	55	isnâd	استناد	Söykendirip dayamak, ver kerden ve bir kelam ve haberi bir nesne hakkında zikredip ona azv ve nispet etmek.	Arapça elif (l) babı
1196	1	55	esnân	استنان	Sinler, dişler, dendânâ ve yaşlar, sâller ve mızraklar, temrenler.	Arapça elif (l) babı

1197	1	56	esvâķ	اَسْوَاق	Sûklar, çârşûhâ, sokaklar.	Arapça elif (l) babı
1198	1	56	esved	اَسْوَد	Siyah , kara renkte olan.	Arapça elif (l) babı
1199	1	56	isvidâd	اِسْوِدَاد	Siyahlık, kara rengi, siyâhî .	Arapça elif (l) babı
1200	1	56	esûf	اَسْوَف	Müteessif, kederli, mükedder mağmûm olan, rencide .	Arapça elif (l) babı
1201	1	56	isvidâd	اِسْوِيْدَاد	Siyahlık, kara rengi, siyâhî .	Arapça elif (l) babı
1202	1	56	ishâb	اِسْتِهَاب	Çok söylemek, gevezelik, gûyâk ve hırs ve tamah hususunda ifrat edip kanaat etmemek.	Arapça elif (l) babı
1203	1	56	ishâr	اِسْتِهَار	Gece uyutmayıp uyanık durdurmak ve teyakkuz ve agâhî üzere durdurmak, bîvâr kerden .	Arapça elif (l) babı
1204	1	56	ishâl	اِسْتِهَال	Hadden ziyade verâdan amel gelmek, şikem rânden .	Arapça elif (l) babı
1205	1	56	eshâm	اِسْتِهَام	Sehmler, oklar, tîrhâ ve iratlar ve kavis ve zaviye sehimleri ki tamam cepleriyle nısf-ı kutr beyninde vaki olan tefâzulattır.	Arapça elif (l) babı
1206	1	56	eshel	اِسْتِهَال	Ziyade suhuletli, âsânter , ziyade kolay olan.	Arapça elif (l) babı
1207	1	56	âsî	اَسِي	Mahzun ve gamnâk olan.	Arapça elif (l) babı
1208	1	56	esir	اَسِير	Tutsak, muhaberede düşman eline giriftar olan ve fûrûht için pazara getirdikleri insan, girifte .	Arapça elif (l) babı
1209	1	56	esîs	اَسِيْس	Asıl ve mebni, dây ve ivaz, bedel.	Arapça elif (l) babı
1210	1	56	esîf	اَسِيْف	Müteessif, mükedder, gamnâk , mağmûm olan.	Arapça elif (l) babı
1211	1	56	esîl	اَسِيْل	Çubuk gibi doğru ve düz ve sıyrıncaak olan, nesû .	Arapça elif (l) babı
1212	1	56	işâde(t)	اِسَادَة	Kaybolan nesneyi nida edip tarif etmek ve insanı alenen methüsenâ veyahut zem ve takbîh etmek.	Arapça elif (l) babı
1213	1	56	işaret	اِسَارَة	Tayin ve tefrik için istimal olunan alamet ve emretmek ve tefhim zımında edilen hareket-i a' zâ yahut istimal olunan alâmet.	Arapça elif (l) babı
1214	1	57	işâ'at	اِسَاعَات	Şayi ve faş etmek, duyurmak, keşfetmek, âgâh kerden .	Arapça elif (l) babı
1215	1	57	eşâfi	اِسْاَفِي	Şifalar, devalar, ilaçlar, mu' âleciler, dermânâhâ .	Arapça elif (l) babı
1216	1	57	eş'em	اِسْاَم	Ziyade şeametli, ziyade uğursuz olan, lücter .	Arapça elif (l) babı
1217	1	57	eşâ'im	اِسْاِم	Ziyade şeametli, uğursuz olanlar, lücterhâ .	Arapça elif (l) babı
1218	1	57	eşbâh	اِسْبَاَح	Şebhler, cisimler, cesetler, vücutlar, tenân .	Arapça elif (l) babı
1219	1	57	işbâ'	اِسْبَاَع	Doyurmak, sîr kerden , karnımı doyurmak.	Arapça elif (l) babı
1220	1	57	işbâl	اِسْبَال	Evladını kayırıp, kıyam ve me'ûnetlerine sabır ve ihtimam etmek için bir kocasından sonra hatun başka kocaya varmak.	Arapça elif (l) babı

1221	1	57	eşbâh	أَشْبَاهٌ	Şebhler, misiller, nazîrler, mânendhâ .	Arapça elif (l) babı
1222	1	57	eşbeh	أَشْبَهُ	Ziyade şebihe, ziyade müşabih, ziyade benzer olan, manendeter , ziyade şüpheli ve müşkül olan.	Arapça elif (l) babı
1223	1	57	iştibâk	إِشْتِبَاكٌ	Karışık, pîçide ve şûride olmak, şîrem .	Arapça elif (l) babı
1224	1	57	iştibâh	إِشْتِبَاةٌ	Şek, şüphe, rîb, gerdfid , irtiyâb, kolay fark olunmak derecede benzeşmek.	Arapça elif (l) babı
1225	1	57	iştitâb	إِشْتِتَابٌ	Dağılmak, perişan olmak.	Arapça elif (l) babı
1226	1	57	iştidâd	إِشْتِدَادٌ	Şiddet, sertlik, şedit ve sert olmak, saht şuden .	Arapça elif (l) babı
1227	1	57	iştirâ ³	إِشْتِرَاءٌ	Bey ^c etmek, satın almak, hurîden .	Arapça elif (l) babı
1228	1	57	iştirâf	إِشْتِرَافٌ	Şart ve şurûta bağlamak ve şart etmek, peymân kerden .	Arapça elif (l) babı
1229	1	57	iştirak	إِشْتِرَاكٌ	Ortaklık, enbâzi ve ortaklaşmak.	Arapça elif (l) babı
1230	1	57	iştîfâf	إِشْتِطَافٌ	Nakz-ı adâlet edip, hükümde cevretmek, bîdâr kerden .	Arapça elif (l) babı
1231	1	58	iştîgâl	إِشْتِغَالٌ	Şulelenmek, alevlenmek, yalınlanmak, efrûziden .	Arapça elif (l) babı
1232	1	58	iştifâ ³	إِشْتِفَاءٌ	Şifa bulmak, sıhhat bulmak, şifâpezîr olmak.	Arapça elif (l) babı
1233	1	58	iştîkâk	إِشْتِكَافٌ	Bir kelimededen kelime-i uhrâ hâsıl olup teferru ^c etmek ve çatal olmak, ferâhîden .	Arapça elif (l) babı
1234	1	58	iştikâ ³	إِشْتِكَاءٌ	Şikayet ve teşekkî etmek, şikâyet kerden , izhâr-ı hüzn ve ihbâr-ı hâl etmek.	Arapça elif (l) babı
1235	1	58	iştîmâl	إِشْتِمَالٌ	Sarılıp örtünmek, pûşâniden , bürünmek.	Arapça elif (l) babı
1236	1	58	iştîmâm	إِشْتِمَامٌ	Koklamak, şemmetmek, bûyîden .	Arapça elif (l) babı
1237	1	58	iştihâ ³	إِشْتِهَاءٌ	İstek, meyil ve haz, arzu .	Arapça elif (l) babı
1238	1	58	iştihâb	إِشْتِهَابٌ	Ağarmak, beyazlanmak, kır olmak, sefid şuden .	Arapça elif (l) babı
1239	1	58	iştihâr	إِشْتِهَارٌ	Şöhret bulmak, nâ mudâr şuden , meşhur olmak.	Arapça elif (l) babı
1240	1	58	iştîyâk	إِشْتِيقٌ	Gönülden ârzûmend olmak, göreceği gelmek.	Arapça elif (l) babı
1241	1	58	işcâ ³	إِشْجَاءٌ	Mağlup ve makhûr olmak, mağlûb şuden , mahzun ve gamnâk kılmak.	Arapça elif (l) babı
1242	1	58	eşcâr	أَشْجَارٌ	Şecerler, ağaçlar, dırahtâ .	Arapça elif (l) babı
1243	1	58	eşcân	أَشْجَانٌ	Hümûm ve gumûm, kederler, derdhâ .	Arapça elif (l) babı
1244	1	58	eşcer	أَشْجَرٌ	Ağacı ormanı çok olan, dıraht âver olan.	Arapça elif (l) babı
1245	1	58	eşca ^c	أَشْجَعٌ	Ziyade şeci, ziyade cesur ve şecaatli olan, dilâver .	Arapça elif (l) babı
1246	1	58	eşci ^c a(t)	أَشْجَعَةٌ	Şeci ve cesur olanlar.	Arapça elif (l) babı
1247	1	58	işhâş	إِشْخَاصٌ	Fasıl ve zemmetmek ve nahoş söz söylemek, bedî güften .	Arapça elif (l) babı

1248	1	58	eşhâş	أَشْخَاصٌ	Şahıslar, âdemân , kimseler.	Arapça elif (l) babı
1249	1	58	eşedd	أَشَدُّ	Ziyade şedit, ziyade muhkem, ziyade sert olan, saḥṭer .	Arapça elif (l) babı
1250	1	58	eşidde'	أَشِدَاءٌ	Şedit ve sert ve kuvvetli olanlar, saḥṭhâ .	Arapça elif (l) babı
1251	1	58	eşerr	أَشَرَّ	Ziyade şerir, şer ve fenalığı ziyade olan.	Arapça elif (l) babı
1252	1	59	eşirrâ	أَشْرًا	Şirret ve şer ehilleri, şerirler.	Arapça elif (l) babı
1253	1	59	işrâb	إِشْرَابٌ	İçirmek, nûşâniden , suvarmak, içecek vermek, beyan ve takrir ve ifade etmek.	Arapça elif (l) babı
1254	1	59	eşrâr	أَشْرَارٌ	Şerler, belalar, rağbet olunmayacak nesnelere, şerirler, şirret ehilleri.	Arapça elif (l) babı
1255	1	59	eşrâṭ	أَشْرَاطٌ	Şartlar, nişanlar, alâmetler.	Arapça elif (l) babı
1256	1	59	eşraf	أَشْرَافٌ	Şerifler, muhterem ve muteber olanlar ve fahrü'l-enâm Muhammedü'l-Mustafâ Hazretleri'nin âl ve zerârisinden olanlar ve şerefeler, küngerehâ .	Arapça elif (l) babı
1257	1	59	işrâḳ	إِشْرَاقٌ	Rûşen kerden ve münevver kılmak ve ruşen ve münevver olmak ve güneşlik mahale dâhil olmak.	Arapça elif (l) babı
1258	1	59	eşrâk	أَشْرَاكٌ	Şirkler, küfürler ve şerikeler, ortaklar, enbâzân .	Arapça elif (l) babı
1259	1	59	işrâk	إِشْرَاكٌ	Vâhid-i hakiki olan Zât-ı ecell ü âlâ Hazretleri'ne hâşâ şerik isnat ve ispat etmek.	Arapça elif (l) babı
1260	1	59	eşribe(t)	أَشْرِبَةٌ	Şaraplar, içecek şeyler.	Arapça elif (l) babı
1261	1	59	eşri' a(t)	أَشْرِعَةٌ	Şirâ'ler, yelkenler, bâdbânihâ .	Arapça elif (l) babı
1262	1	59	eşref	أَشْرَفٌ	Ziyade şerif ve muhterem olan.	Arapça elif (l) babı
1263	1	59	iştâṭ	إِشْطَاطٌ	Nakz-ı adâlet edip hükümde cevretmek, bîdâd kerden .	Arapça elif (l) babı
1264	1	59	iş' âb	إِشْعَابٌ	Ölmek, vefat etmek ve firâk-ı ebedi ile ayrılmak, mürden .	Arapça elif (l) babı
1265	1	59	eş' âr	أَشْعَارٌ	Manzum ve mevzun olan kelimeler ve şiirler.	Arapça elif (l) babı
1266	1	59	iş' al	إِشْعَالٌ	Anlatmak, bildirmek, feh mâniden .	Arapça elif (l) babı
1267	1	59	iş' âl	إِشْعَالٌ	Şulelendirmek, alevlendirmek, yalınlandırmak, fürûzâniden .	Arapça elif (l) babı
1268	1	59	eş' ab	أَشْعَبٌ	Meşhur bir tamahkarın ismidir.	Arapça elif (l) babı
1269	1	59	eşi' a(t)	أَشْعَه	Şuâlar, şu'â'ât, pertevhâ .	Arapça elif (l) babı
1270	1	59	eş' ar	أَشْعُرٌ	Şuur ve akıl sahibi olan, ḥırdmend .	Arapça elif (l) babı
1271	1	59	eşgâl	أَشْغَالٌ	Şuguller, meşguliyetler, işler, güçler, umurlar, kâr hâ .	Arapça elif (l) babı
1272	1	60	işgâl	إِشْغَالٌ	Başına iş çıkarmak, meşgul kılmak.	Arapça elif (l) babı
1273	1	60	eşgal	أَشْغَلٌ	İşi gücü ziyade olan, ziyade meşgul olan, gâjger .	Arapça elif (l) babı

1274	1	60	işfâ´	إِشْفَاءٌ	Pek karîb olmak, nezdîk şuden , dokunmak, kenar ve havalisinde olmak ve hasta olana ilaç ve deva vermek ve hasta için şifa talep etmek.	Arapça elif (l) babı
1275	1	60	eşfâk	إِشْفَاقٌ	Şafaklar, akşam kızılıkları ve şafaklar, merhametler ve havfa muhtelit olan inayetler.	Arapça elif (l) babı
1276	1	60	işfâk	إِشْفَاقٌ	Havf etmek, bâkiden ve mihr ve inayet etmek.	Arapça elif (l) babı
1277	1	60	eşfâ	أَشْفَى	Ref -i emrâza ziyade nafi olan, derman .	Arapça elif (l) babı
1278	1	60	eşfiye(t)	أَشْفِيَةٌ	Şifalar, ilaçlar, devalar, dermânihâ .	Arapça elif (l) babı
1279	1	60	işkâ´	إِشْقَاءٌ	Müdbir ve bedbaht kılmak, şaki kılmak, bedbaht kerden .	Arapça elif (l) babı
1280	1	60	işkâk	إِشْقَاقٌ	Şakk ve meşakketten şikayet etmek.	Arapça elif (l) babı
1281	1	60	eşkar	أَشْقَرٌ	Al renginde olan, sepîdî ve al at.	Arapça elif (l) babı
1282	1	60	eşkiya	أَشْقِيَاءٌ	Şakiler, mahzûller, habisler, günahkârân .	Arapça elif (l) babı
1283	1	60	işkâ´	إِشْقَاعٌ	Gücendirmek, gırâşaniden , tartmak, sıkıntı ve melâlet vermek.	Arapça elif (l) babı
1284	1	60	eşkâl	أَشْكَالٌ	Şekiller, resimler, biçimler, heyetler ve şüpheli ve mültebes olan husûsât.	Arapça elif (l) babı
1285	1	60	işkâl	أَشْكَالٌ	Müştebih ve mültebis olmak hal ve cevabı asîr olmak ve hurûfâta nokta ve hareke vaz ve tayin etmek.	Arapça elif (l) babı
1286	1	60	eşkel	أَشْكَالٌ	Ziyade müşkül ve şüpheli ve mültebis olan, düşvârtter .	Arapça elif (l) babı
1287	1	61	işmâm	إِشْمَامٌ	Koklatmak, bûyâniden ve üdül etmek, sapmak ve bir harfe çamme yahut kesre izafe etmek.	Arapça elif (l) babı
1288	1	61	eşmel	أَشْمَلٌ	Ziyade şamil ve cami ve havi olan, nehenbîden .	Arapça elif (l) babı
1289	1	61	işmi´zâz	إِشْمِيزَازٌ	Korkup iğrenip sıkılmak, menkîden .	Arapça elif (l) babı
1290	1	61	eşnâ´	أَشْنَعٌ	Ziyade şeni, bedter ve kötü ve kabîh ve çirkin olan.	Arapça elif (l) babı
1291	1	61	eşvâṭ	أَشْوَابٌ	Beyt-i şerîf ziyaretinde Hacer-i Esvedden başlayıp yedi kere tavaf etmeler.	Arapça elif (l) babı
1292	1	61	eşvâk	أَشْوَاقٌ	Şevkler, arîzûhâ , gönül istekleri.	Arapça elif (l) babı
1293	1	61	eşhâd	أَشْهَادٌ	Şahitler, şuhûd, şehadet edenler, gevâhân .	Arapça elif (l) babı
1294	1	61	işhâd	إِشْهَادٌ	Birine şehadet ettirmek.	Arapça elif (l) babı
1295	1	61	işhâr	إِشْهَارٌ	Şöhret kesbetmek, nâmdâr şuden .	Arapça elif (l) babı
1296	1	61	eşheb	أَشْهَبٌ	Kır olan ve kırçıl renginde olan at, hedeng .	Arapça elif (l) babı
1297	1	61	eşher	أَشْهَرٌ	Ziyade şöhretli ve nâmdâr olan.	Arapça elif (l) babı
1298	1	61	eşhâ	أَشْهَى	Ziyade istenilecek ve arzu olunacak olan.	Arapça elif (l) babı
1299	1	61	eşyâ´	أَشْيَاءٌ	Şeyler, mevcudat, nesnelere, çîzhâ .	Arapça elif (l) babı

1300	1	61	eşyâh	أَشْيَاحٌ	Şeyhler, pirân , müsin ve sâlhâr olanlar ve kabile başları ve tekke ve tarik başları	Arapça elif (l) babı
1301	1	61	eşyâc	أَشْيَاعٌ	Etbâc ve ensar ve avne, hizmetkârân .	Arapça elif (l) babı
1302	1	61	işabet	إِصَابَةٌ	Doğru varıp erişmek ve doğru ve münasip iş işlemek yahut kelam söylemek.	Arapça elif (l) babı
1303	1	61	eşâbîc	أَصَابِيعٌ	Esba ^c lar, parmaklar, engüştân , engüştler ve parmak denilen ölçüler ki bir kademde on iki esba ^c vaki olur.	Arapça elif (l) babı
1304	1	61	eşâhîb	أَصْحَابِيبٌ	Sahipler, malik ve tasarruf olanlar, dostân , aşina, ehibbâ ve refikler, arkadaşlar.	Arapça elif (l) babı
1305	1	62	eşâdîk	أَصَادِيقٌ	Sıddıklar, sıdk ve sadakatlari ziyade olanlar, dostân .	Arapça elif (l) babı
1306	1	62	aşâgir	أَصَاغِرٌ	Asgar olanlar, kemiyet ve kadr ve rütbe ve itibarı edna olanlar.	Arapça elif (l) babı
1307	1	62	işâğa(t)	إِصَاغَةٌ	Kalıba dökmek, ifrâğ etmek.	Arapça elif (l) babı
1308	1	62	aşal	أَصَالٌ	Asıllar, akşamlar, vakitler ve zamanlar.	Arapça elif (l) babı
1309	1	62	aşalet	أَصَالَةٌ	Köklü ve sabit ve râsih olmak ve fikir ve mülâhaza ve reyde hûb ve savâb olmak ve ırk ve nesep sahibi olmak ve vekil olmayıp kendi hukukunca amil olmak.	Arapça elif (l) babı
1310	1	62	aşaleten	أَصَالَةٌ	Vekil olmayıp asıl kendi hukukunca amil olmak üzere.	Arapça elif (l) babı
1311	1	62	eşbâh	أَصْبَاحٌ	Sabahlar, bâmdâdhâ .	Arapça elif (l) babı
1312	1	62	işbâr	إِصْبَارٌ	Sabır ve tahammül ettirmek.	Arapça elif (l) babı
1313	1	62	işibbâr	إِصْبَارٌ	Sabır ve tahammül etmek, sabr kerden .	Arapça elif (l) babı
1314	1	62	eşbâğ	أَصْبَاغٌ	Sıbğlar, renkler, boyalar, fâmhâ .	Arapça elif (l) babı
1315	1	62	uşbu ^c	أَصْبُعٌ	Parmak, engüşt , benân ve parmak denilen ölçü ki bir kadem on iki parmaktan ibarettir.	Arapça elif (l) babı
1316	1	62	aşbâ	أَصْبِيٌّ	Sabiler, kûdegân , erkek çocuklar.	Arapça elif (l) babı
1317	1	62	aşbiyye(t)	أَصْبِيَّةٌ	Bi-ma ^c nâhu eydan.	Arapça elif (l) babı
1318	1	62	eşahha	أَصْحَاحٌ	Ziyade sahih, kusurdan ziyade berî olan, râstter .	Arapça elif (l) babı
1319	1	62	eşihhâ	أَصْحَا	Sahihler, kusurdan berî olanlar ve bilâ-özr olup sıhhat üzere olanlar.	Arapça elif (l) babı
1320	1	62	eşihhâ(t)	أَصْحَةٌ	Bi-ma ^c nâhu eydan.	Arapça elif (l) babı
1321	1	62	aşhâb	أَصْحَابٌ	Sahipler, malik ve mutasarrıf olanlar ve muttasıf ve müteallik olanlar ve müellifler ve musannıflar ve ahâli, sekene ve refik olanlar ve ittibâ ^c ve ensar.	Arapça elif (l) babı
1322	1	62	işhâh	إِصْحَاحٌ	Tashih etmek, kusurdan yahut illet ve marazdan berî etmek, pâk kerden .	Arapça elif (l) babı
1323	1	63	eşdâ	أَصْدَا	Sedalar, savtlar, sesler, âvâzhâ , sîtlar.	Arapça elif (l) babı

1324	1	63	işdâ'	إِشْدَاءٌ	Ölmek vefat etmek, mürden ve aks-i sedâ edip inlemek gönlemek.	Arapça elif (l) babı
1325	1	63	işdâr	إِشْدَارٌ	Çıkarmak, sibûlhten , südür ettirmek.	Arapça elif (l) babı
1326	1	63	eşdâğ	أَصْدَاغٌ	Sudglar, göz ile kulak beyninde vaki olan aza, tulunlar.	Arapça elif (l) babı
1327	1	63	eşdâf	أَصْدَافٌ	Sedefler, midye ve istiridye misilli deniz mahlukatı, kabuklar, şadefhâ .	Arapça elif (l) babı
1328	1	63	isdâf	إِصْدَافٌ	Sarf ve tahvil ve imâle etmek, bir tarafa mail kılmak, kâşten .	Arapça elif (l) babı
1329	1	63	eşdâç	أَصْدَاقٌ	Gerçek olan hususlar, bâverende .	Arapça elif (l) babı
1330	1	63	eşdaç	أَصْدَقٌ	Ziyade sadık, ef' âli akvâline ziyade mutabık olan, muhabbet ve taallukatında ziyade sabit ve râsih olan, râstgûyân .	Arapça elif (l) babı
1331	1	63	eşdikâ'	أَصْدِقَاءٌ	Siddıklar, sadık ve sabit dostlar, ef' âlleri akvâllerine mutabık olanlar, dostân .	Arapça elif (l) babı
1332	1	63	ışrar	إِصْرَارٌ	Fariğ olmamak üzere ikdam ve iltizâm-ı tâm ile akd-i kalb etmek, pâyendegî .	Arapça elif (l) babı
1333	1	63	eşrâf	أَصْرَافٌ	Sarflar, masraflar, harçlar.	Arapça elif (l) babı
1334	1	63	ışrâf	إِصْرَافٌ	Şiirde revî harflerinin harekesini muhtelif edip ikvâ eylemek.	Arapça elif (l) babı
1335	1	63	âşire(t)	أَصِرَّةٌ	Minnet, ihsan, başşûd ve rahm u garâbet.	Arapça elif (l) babı
1336	1	63	iştübâh	إِصْطِبَاحٌ	Sabûh yani badesini içmek.	Arapça elif (l) babı
1337	1	63	iştübâr	إِصْطِبَارٌ	Sabır, tahammül, sabır kerden , muzâyaka ve belada sabır ve tahammül ve ittizâ' etmek.	Arapça elif (l) babı
1338	1	64	iştübâğ	إِصْطِبَاغٌ	Boyanmak, renk şuden ve Nasâra beyninde vaftiz tabir olunan ayini icra etmek ki yeni tevellüd etmiş çocuğu yahut yeni tenassur eden kimsenin cephesine sıva ile hac resmin çekip du' â-yı mahsûsa okumaktan ibarettir.	Arapça elif (l) babı
1339	1	64	iştubl	إِصْطِيبٌ	Âğûr , hayvanat hıfzına mahsus mekan.	Arapça elif (l) babı
1340	1	64	iştühâb	إِصْطِيبَابٌ	Sahâbet, refakat, arkadaşlık, hembâyî .	Arapça elif (l) babı
1341	1	64	iştüdâm	إِصْطِيطَامٌ	Sadme, tesadüm, âşîb, iki nesne birbirine zorlu çatışmak.	Arapça elif (l) babı
1342	1	64	uşurlap	(أَصْطِرْلَابٌ)	Ezmine-i kadime de şemsin ahzi irtifa-ı için istimal olunmuş bir nev'i alet, rasat.	Arapça elif (l) babı
1343	1	64	iştıfâ'	إِصْطِيفَاءٌ	Seçmek, güzîden , intihap ve ihtiyar etmek.	Arapça elif (l) babı
1344	1	64	iştıfâf	إِصْطِيفَافٌ	Saf saf dizilmek, safbeste şuden , musaffâf olmak.	Arapça elif (l) babı
1345	1	64	iştıkâk	إِصْطِيطَاكٌ	Müsâdeme, tesâdüm, küst , birbirine zorla çatmak ve topuk çalmak.	Arapça elif (l) babı
1346	1	64	iştılaḥ	إِصْطِيطَاحٌ	Fen ve ilimde ma' nâ-yı mahsûs ile istimal olunan kelime.	Arapça elif (l) babı
1347	1	64	iştılâm	إِصْطِيطَامٌ	Bi-temâmiḥ, bitirmek, kat' â eserini bırakmamak, dibinden kesmek, ezpîç burîden .	Arapça elif (l) babı

1348	1	64	iştîná ^c	إِصْطِنَاعٌ	Adam ve çırak yetiştirmek, yarân için taam ve ziyafet tertip etmek.	Arapça elif (l) babı
1349	1	64	iştîyâd	إِصْطِيَادٌ	Sayd ve şikar etmek, ava gitmek, şikâr kerden .	Arapça elif (l) babı
1350	1	64	iştîyâf	إِصْطِيَافٌ	Eyyâm-ı sayd müddetince ikamet ve iskan etmek.	Arapça elif (l) babı
1351	1	64	iş ^c âb	إِصْغَابٌ	Güç olmak, çetin ve asîr olmak ve güçleştirmek, tas ^c îb etmek, düşvâr şuden .	Arapça elif (l) babı
1352	1	65	iş ^c âd	إِصْغَادٌ	Mekke-i Mükerreme'ye gitmek be-kâ^c bet reften ve inbikten su çekmek.	Arapça elif (l) babı
1353	1	65	iş ^c âr	إِصْغَارٌ	Kibir yahut huy ve âdetten naşi yüzünü çevirip karşısında olana nazar etmemek, rû kerdân .	Arapça elif (l) babı
1354	1	65	iş ^c âk	إِصْغَاقٌ	Bayılmak, bî-hûş ve bî-hod olmak, tebâsiden .	Arapça elif (l) babı
1355	1	65	eş ^c ab	أَصْغَبٌ	Ziyade su ^c übetli, ziyade güç ve düşvâr olan.	Arapça elif (l) babı
1356	1	65	eş ^c ar	أَصْغَرَ	Ziyade kibirli, hodbîn olan.	Arapça elif (l) babı
1357	1	65	işğâ ³	إِصْغَاءٌ	Dinlemek, kulak vermek, güşiden .	Arapça elif (l) babı
1358	1	65	işğâr	إِصْغَارٌ	Küçültmek ve hor hakir eylemek, hor kerden .	Arapça elif (l) babı
1359	1	65	aşğar	أَصْغَرَ	Ziyade küçük ve sagîr ve kemter olan, kihter .	Arapça elif (l) babı
1360	1	65	(âşaf)	(أَصْف)	Hazreti Süleyman aleyhisselam veziri ismidir.	Arapça elif (l) babı
1361	1	65	işfâ ³	إِصْفَاءٌ	Sâfi ve pak ve temiz kılmak, pâkiden .	Arapça elif (l) babı
1362	1	65	eşfâr	أَصْفَارٌ	Sıfırlar, ilm-i hesâbda hiç olan noktalar, noqtahâ .	Arapça elif (l) babı
1363	1	65	eşfâf	أَصْفَافٌ	Saflar, sıralar, şafhâ .	Arapça elif (l) babı
1364	1	65	işfâf	إِصْفَافٌ	Sıra ile dizilmek, şaf şuden .	Arapça elif (l) babı
1365	1	65	aşfar	أَصْفَرٌ	Sarı renginde ve zerd olan.	Arapça elif (l) babı
1366	1	65	işfirâr	إِصْفِرَارٌ	Sarılık, sarı rengi, zerdî .	Arapça elif (l) babı
1367	1	65	aşfâ	أَصْفَى	Ziyade sâfi ve pak ve temiz olan, pâkter .	Arapça elif (l) babı
1368	1	65	aşfiyâ	أَصْفِيَا	Sâfi ve pak olanlar, nâbhâ .	Arapça elif (l) babı
1369	1	65	aşfirâr	أَصْفِيرَارٌ	Sarılık, sarı rengi, zerdî.	Arapça elif (l) babı
1370	1	65	aşkâ ^c	أَصْقَاعٌ	Su ^c klar, canipler, nevâhî, etraf.	Arapça elif (l) babı
1371	1	65	aşıl	أَصْلٌ	Kök, dip, temel, bîh , bün ve haseb, nesep, soy sop ve mübde ³ , iptida, bed ³ , bidayet.	Arapça elif (l) babı
1372	1	66	aşlen	أَصْلًا	Kat ² â, hiçbir zamanda, Fâriside hiç ile tabir olunur.	Arapça elif (l) babı
1373	1	66	uşalâ ³	أَصْلَاءٌ	Asiller, milletin büyükleri, büzürğân .	Arapça elif (l) babı

1374	1	66	aşlâb	أَصْلَابٌ	Sulbler, yarı belinden aşağı kuyruk sokumuna varıncaya kadar vaki a' zâ-yı vucûd, nîmten .	Arapça elif (l) babı
1375	1	66	ışlah	إِصْلَاحٌ	Ref-i ma'âyib birle nîk ve pesend kılmak, nağzîden .	Arapça elif (l) babı
1376	1	66	aşalet	أَصْلَةٌ	Mecmû', küll, bütün, heme .	Arapça elif (l) babı
1377	1	66	aşlah	أَصْلَحَ	Ziyade salih ve nîk ve pesend olan, nîkter .	Arapça elif (l) babı
1378	1	66	aşlahallahu	أَصْلَحَ اللَّهُ	"Allahüteala salih ve nîk ve pesend kılsın," manasında duadır.	Arapça elif (l) babı
1379	1	66	aşla'	أَصْلَعٌ	Başının önü dar olan kimse.	Arapça elif (l) babı
1380	1	66	aşlî	أَصْلِيٌّ	Asla mensup ve müteallik olan.	Arapça elif (l) babı
1381	1	66	eşamm	أَصَمٌّ	Sağır, şevâ, kulağı işitmez olan, cezr-i eşamm tam cezrî olmayan adet.	Arapça elif (l) babı
1382	1	66	işmât	إِصْمَاتٌ	Sükut etmek, hâmûşîden , tekellümden fâriğ olmak, susmak ve sükut ettirmek, susturmak ve dolu edip savm kılmak.	Arapça elif (l) babı
1383	1	66	işmâm	إِصْمَامٌ	Sağır ve girângüş kılmak, şevâ kerden , kuvvet-i sâmi' asını izâle etmek.	Arapça elif (l) babı
1384	1	66	işnâ'	إِصْنَاعٌ	Yardım ve iane etmek ve gereği gibi teallüm etmek, yâverî kerden .	Arapça elif (l) babı
1385	1	66	eşnâ'â	أَصْنَاعِيٌّ	Sanatta hâzik ve hîredest olanlar.	Arapça elif (l) babı
1386	1	66	eşnâf	أَصْنَافٌ	Sınıflar, kûnehâ , sıralar, râdeler ve cinsler, neviler, türlüler ve ehl-i san'at gürhları.	Arapça elif (l) babı
1387	1	67	eşnâm	أَصْنَامٌ	bütân , tapılan tasvirler.	Arapça elif (l) babı
1388	1	67	eşvât	أَصْوَاتٌ	âvâzhâ , sesler, sedalar.	Arapça elif (l) babı
1389	1	67	eşvâf	أَصْوَافٌ	Savf denilen kumaşlar, peşmîne .	Arapça elif (l) babı
1390	1	67	eşveb	أَصْوَبٌ	Ziyade savâb ve doğru olan, râst .	Arapça elif (l) babı
1391	1	67	eşvef	أَصْوَفٌ	Postu yün kaplı olanlar.	Arapça elif (l) babı
1392	1	67	uşül	أَصُولٌ	Asıllar, kökler, temeller, benler, dipler, esaslar, kerdârâhâ .	Arapça elif (l) babı
1393	1	67	eşhâl	أَصْنَهَارٌ	Kaynanalar ve kaynatalar ve baldızlar, hâserân .	Arapça elif (l) babı
1394	1	67	eşyâf	أَصْيَافٌ	Sayflar, yaz mevsimleri, bahârân .	Arapça elif (l) babı
1395	1	67	âşiyye(t)	أَصِيْبَةٌ	Münfek olmayan dâhiye ve afet ve bela.	Arapça elif (l) babı
1396	1	67	aşîr	أَصِيرٌ	Yakın, mütekârib, karîb, mukârin olan, nezdîk .	Arapça elif (l) babı
1397	1	67	aşil	أَصِيْلٌ	Köklü, dipli, temelli olan, dâymend ve esaslı olan ve akşam vakti.	Arapça elif (l) babı
1398	1	67	izâ'e(t)	إِضَاءَةٌ	Ruşen ve muzi' kılmak, aydınlandırmak, aydınlık etmek, münevver kılmak, tâbdâr kerden .	Arapça elif (l) babı
1399	1	67	izâ'a(t)	إِضَاعَةٌ	Zayi etmek, telef etmek, tezyî' etmek, küm kerden .	Arapça elif (l) babı

1400	1	67	izafet	إِضَافَةٌ	İbâre-i vahidde birbirine müteakip bulunan iki isim beyninde cari olan alâka-i nahviye ve iki ismi ibarede takrîb edip birbirine müteallik kılmak ve yakın komak, havale ve müşerref kılmak ve misafir ve mihman kılmak.	Arapça elif (l) babı
1401	1	67	izbâre(t)	إِضْبَارَةٌ	Yazılmış evrakı deste etmek ve yazılmış evraktan ibaret olan, deste kerden .	Arapça elif (l) babı
1402	1	67	izbâṭ	إِضْبَاطٌ	Harfîn harekesini malum kılmak.	Arapça elif (l) babı
1403	1	67	eẓhâ ³	أَضْحَاءٌ	Kurbanlar, karâbîn, bismilâk .	Arapça elif (l) babı
1404	1	67	izhâk	إِضْحَاكٌ	Güldürmek, tebessüm ettirmek, ḥandânîden .	Arapça elif (l) babı
1405	1	68	uzhûket	أُضْحُوكَةٌ	Gülünecek nesne, ḥand âver .	Arapça elif (l) babı
1406	1	68	aḏhâ	أَضْحَى	Kurbanlar, karâbin.	Arapça elif (l) babı
1407	1	68	eẓdâd	أَضْدَانٌ	Zıt ve mukabil ve muhalif olan nesnelere.	Arapça elif (l) babı
1408	1	68	eẓzarr	أَضْرَ	Ziyade muzır, ziyade zarara bais olan, ziyânter .	Arapça elif (l) babı
1409	1	68	izrâḥ	إِضْرَاحٌ	İb' âd etmek, uzağa sürmek ve ifsat etmek, rânden bedûr .	Arapça elif (l) babı
1410	1	68	eẓrâr	أَضْرَارٌ	Zararlar, ziyanhâ , noksanlar.	Arapça elif (l) babı
1411	1	68	izrâr	إِضْرَارٌ	Zarar ve ziyana düçar kılmak, zarar dâden .	Arapça elif (l) babı
1412	1	68	izrâc	إِضْرَاعٌ	Zelil ve hakir etmek, kerşe nümûden .	Arapça elif (l) babı
1413	1	68	izrâm	إِضْرَامٌ	Tutuşturup alevlendirmek, fürûzânîden .	Arapça elif (l) babı
1414	1	68	iztıcâc	إِضْطِجَاجٌ	Secde edip yüyükoyun yatmak, rûy yezmîn nîhâden .	Arapça elif (l) babı
1415	1	68	izdirap	إِضْطِرَابٌ	Çalkanmak ve keder, teessüf, vesvese ve eziyet, renciş , pîc ü tâb.	Arapça elif (l) babı
1416	1	68	iztırâr	إِضْطِرَارٌ	İhtiyaç, muhtaçlık, mecburiyet, nâçârî .	Arapça elif (l) babı
1417	1	68	iztırâm	إِضْطِرَامٌ	Tutuşup alevlenmek, efrûzîden .	Arapça elif (l) babı
1418	1	68	iztılâc	إِضْطِلَاجٌ	Kudret, kuvvet, miknet, güç, zor .	Arapça elif (l) babı
1419	1	68	iztmâm	إِضْطِمَامٌ	Zamm ve ilave olunmak, behem şuden .	Arapça elif (l) babı
1420	1	68	iztmâ ³	إِضْطِمَاءٌ	Utanıp, munkabız olmak.	Arapça elif (l) babı
1421	1	68	eẓ'âf	أَضْعَافٌ	Zı' flar, misiller, katlar, tâhâ .	Arapça elif (l) babı
1422	1	68	iz'âf	إِضْعَافٌ	Zayıf ve kuvvetsiz kılmak, nâtüvân kerden .	Arapça elif (l) babı
1423	1	68	eẓ'af	أَضْعَفٌ	Ziyade zayıf ve kuvvetsiz olan, natüvân .	Arapça elif (l) babı
1424	1	68	eẓall	أَضَلَّ	Doğru yoldan ve hak dinden ziyade ba'îd ve matuf olan, gümrâh .	Arapça elif (l) babı
1425	1	68	eẓlâc	أَضْلَاجٌ	Şeklin muhiti olan hatları.	Arapça elif (l) babı
1426	1	68	izlâl	إِضْلَالٌ	Doğru yoldan ve hak dinden sapmak, igvâ kerden .	Arapça elif (l) babı

1427	1	68	uzlûle(t)	اضلولة	Yol azgınlığı ve hata ve günah, gümrahî .	Arapça elif (l) babı
1428	1	69	izmâr	اضمار	Gizlemek, saklamak, ihfâ etmek, nihân kerden .	Arapça elif (l) babı
1429	1	69	izmâm	اضمام	Zamm ve ilave etmek, katmak, küvâriden.	Arapça elif (l) babı
1430	1	69	izmihlal	اضمخال	Sıyrılıp açılmak, zail olmak, buhar gibi nâ-bedîd olmak, nâbûd şuden .	Arapça elif (l) babı
1431	1	69	eżmen	اضمن	Derûnunda ziyade şey mevcut olan, pür .	Arapça elif (l) babı
1432	1	69	ezyâf	اضيف	Mihmânân , misafirler.	Arapça elif (l) babı
1433	1	69	ezyâç	اضيق	Ziyade zik ve dar ve teng olan, tenger .	Arapça elif (l) babı
1434	1	69	iţâbet	اطابة	Hüsn-i muamele etmek, ihsan etmek.	Arapça elif (l) babı
1435	1	69	iţâre(t)	اطارة	Uçurmak, tayrân ettirmek ve göndermek, berâniden .	Arapça elif (l) babı
1436	1	69	iţaat	اطاعة	Emir ve tenbihe imtisal edip mucibince amel ve hareket etmek.	Arapça elif (l) babı
1437	1	69	iţâfe(t)	اطافة	Etrafını dolaşmak ve tavaf etmek, vâserengiden .	Arapça elif (l) babı
1438		69	iţâka(t)	اطاقة	Takat getirmek, kadir olmak, tüvânisten .	
1439	1	69	iţâle(t)	اطالة	Uzanmak, tatvîl etmek, bâfiden ve zemm ve fasl ve ta' yib etmek.	Arapça elif (l) babı
1440	1	69	eţâvil	اطاول	Etvaller, uzun boylular, bülend kadân .	Arapça elif (l) babı
1441	1	69	eţâyîb	اطاييب	Atyebler, ziyade iyi ve hoş olanlar, hûbter .	Arapça elif (l) babı
1442	1	69	eţbâ´	اطباء	Tıbîler, memeler, bistânân .	Arapça elif (l) babı
1443	1	69	iţbâ´	اطباء	Davet etmek, da´vet kerden .	Arapça elif (l) babı
1444	1	69	eţbbâ´	اطباء	Tabipler, hekimler, peçişgân .	Arapça elif (l) babı
1445	1	69	eţîbbâh	اطباخ	Pişmek, tabh olunmak, puhten , puhte olmak.	Arapça elif (l) babı
1446	1	69	eţbâ´	اطباغ	Tıb´lar, akarsular, çaylar ve sel mecraları, âb revânhâ .	Arapça elif (l) babı
1447	1	69	eţbâç	اطباق	Tabaklar, kurslar, daireler ve tabakât, katlar, tabakalar.	Arapça elif (l) babı
1448	1	70	eţbbe(t)	اطبة	Tabipler, hekimler, peçişgân .	Arapça elif (l) babı
1449	1	70	eţbâ´	اطبع	Ziyade tabiat sahibi olan.	Arapça elif (l) babı
1450	1	70	eţbîka(t)	اطبقة	Tabakalar, katlar, tabakât, tâhhâ .	Arapça elif (l) babı
1451	1	70	ıtrâ´	اطراء	Methüsenâ ve sitayiş etmek ve bunlarda mübalağa etmek.	Arapça elif (l) babı
1452	1	70	ıtrâb	اطراب	Şad ve mesrur kılmak, şâdiden .	Arapça elif (l) babı
1453	1	70	ıtrâh	اطراخ	Kendini atmak, endâhten-i hod .	Arapça elif (l) babı
1454	1	70	ıttırâh	اطراخ	İb´âd ve tarh etmek, elinden atmak, endâhten .	Arapça elif (l) babı

1455	1	70	ıtrâd	إِطْرَادٌ	Tart ve ib'âd ve nefiy ve iclâ etmek, mirânden .	Arapça elif (l) babı
1456	1	70	ıttırâd	إِطْرَادٌ	Birbiri ardısıra çekilip gitmek, peyderpey ve uslûb-ı vâhid üzere tertip etmek.	Arapça elif (l) babı
1457	1	70	eṭrâr	أَطْرَارٌ	Uçlar, kenarlar, nûkhâ , saçaklar ve elinde olan saçlar.	Arapça elif (l) babı
1458	1	70	eṭrâs	أَطْرَاسٌ	Yazı yazılacak sayfalar ve yazısı bozulup sonradan yine yazılan sayfalar kağıtlar, varaklar, kağıthâ .	Arapça elif (l) babı
1459	1	70	eṭrâf	أَطْرَافٌ	Taraflar, yanlar, canipler, sûyân , enhâlar.	Arapça elif (l) babı
1460	1	70	iṭrâf	إِطْرَافٌ	Hediye vermek, bergüzâr dâden .	Arapça elif (l) babı
1461	1	70	iṭrâm	إِطْرَامٌ	Dişleri mülevves olup ağız kokmak.	Arapça elif (l) babı
1462	1	70	eṭriḳa(t)	أَطْرِيقَةٌ	Tarikler, yollar, râhân .	Arapça elif (l) babı
1463	1	70	iṭ'âm	إِطْعَامٌ	Taam vermek, yemek yedirmek.	Arapça elif (l) babı
1464	1	70	eṭ'ime(t)	أَطْعِمَةٌ	Taamlar, yemekler, aşlar.	Arapça elif (l) babı
1465	1	70	iṭgâ'	إِطْغَاءٌ	Tâgî ve bâgî kılmak, ayartmak, azdırmak, tebâhânîden .	Arapça elif (l) babı
1466	1	70	iṭfâ'	إِطْفَاءٌ	Ateş ve alev söndürmek, püfiden , bastırmak, muntafî kılmak.	Arapça elif (l) babı
1467	1	70	eṭfâl	أَطْفَالٌ	Tıfillar, çocuklar, kûdegân .	Arapça elif (l) babı
1468	1	70	iṭlâ'	إِطْلَاءٌ	Sürünmek, ferhâsten , bulaşmak.	Arapça elif (l) babı
1469	1	70	eṭlâb	أَطْلَابٌ	Aşıklar ve hacetler, ihtiyaçlar.	Arapça elif (l) babı
1470	1	70	iṭlâb	إِطْلَابٌ	İstetmek, hâhîden , talep etmeye mecbur kılmak.	Arapça elif (l) babı
1471	1	71	iṭṭilâb	إِطْطِلَابٌ	Talep etmek, istemek, hâsten .	Arapça elif (l) babı
1472	1	71	iṭlâ'	إِطْلَاعٌ	Vâkıf ve âgâh kılmak, âgâh kerden ve ufuktan doğmak.	Arapça elif (l) babı
1473	1	71	iṭṭilâ'	إِطْطِلَاعٌ	Vukuf, agâhî , vâkıflık, bilmek.	Arapça elif (l) babı
1474	1	71	iṭlâḳ	إِطْلَاقٌ	Bağlamayıp salıvermek, heştiden ve bağlı olanı çözüp salıvermek ve nikahtan boşamak ve vech-i umûm üzere tatbik edip tahsis etmemek ve tesmiye etmek.	Arapça elif (l) babı
1475	1	71	iṭṭilâḳ	إِطْطِلَاقٌ	Mesrur ve münşerih ve münbasit olmak hümûm ve gümûmdan kayıtsız olmak, şâd şuden .	Arapça elif (l) babı
1476	1	71	eṭlâl	أَطْلَالٌ	Semizlikler, beden rutubetleri, ferbihî .	Arapça elif (l) babı
1477	1	71	(atlas)	(أَطْلَسُنْ)	Bir nevi ipek kumaş ve harita mecmuası olan kitap ve yazı ve çizi ve eşkalden hâli olup düz olan, felek-i atlas , kevâkıbdan hâli zannolunan, felakü'l-eflâk yani felek-i a' zâm.	Arapça elif (l) babı
1478	1	71	eṭliyye(t)	أَطْلِيَّةٌ	Tılâlar, sürünecek, bulaştırılacak nesnelere.	Arapça elif (l) babı
1479	1	71	üṭum	أَطْمٌ	Köşk, kasr ve hısn-ı kale.	Arapça elif (l) babı

1480	1	71	eṭmâʿ	أطماع	Tamahlar, hırslar, âzlar, arzular, şerehâ .	Arapça elif (l) babı
1481	1	71	iṭmâʿ	أطماع	Tamah ettirmek, tamaha düşürmek, şereh kerdiden .	Arapça elif (l) babı
1482	1	71	iṭmâl	إطمال	Mahv ve izâle etmek, yok etmek, nâbûd kerden .	Arapça elif (l) babı
1483	1	71	iṭmi ʿnân	إطمینان	İtimat ve rabt-ı kalb edip ârâm ve sükunet bulmak, ârâmiş .	Arapça elif (l) babı
1484	1	71	eṭnâb	أطناب	Çadır ipleri, tevarhâ .	Arapça elif (l) babı
1485	1	71	iṭnâb	أطناب	Tatvîl etmek, lakırtı uzatmak, sühan dirâziden .	Arapça elif (l) babı
1486	1	72	iṭnâbe(t)	إطنابة	Şemsiye, bârânî , şems ve barândan hıfz etmeye münasip olan nesne.	Arapça elif (l) babı
1487	1	72	iṭnân	أطنان	Öttürmek, seda verdirmek, zâbguz .	Arapça elif (l) babı
1488	1	72	eṭvâr	أطوار	Tavırlar, ef âl ve harekât, evzâ ve harekât.	Arapça elif (l) babı
1489	1	72	eṭvâs	أطواس	Ṭâ ʿûsân , tavus kuşları.	Arapça elif (l) babı
1490	1	72	eṭvâḳ	أطواق	Tavklar, gerdanlıklar, halkalar, ceserhâ .	Arapça elif (l) babı
1491	1	72	iṭvâl	إطوال	Uzun etmek, tatvil etmek, dirâz kerden.	Arapça elif (l) babı
1492	1	72	eṭvâl	أطوال	Ziyade uzun olan, dirâzter .	Arapça elif (l) babı
1493	1	72	iṭhâʿ	إطهاء	Sanatta mahir ve üstat olmak.	Arapça elif (l) babı
1494	1	72	eṭhâr	أطهار	Tahirler, temiz olanlar, pâkhâ .	Arapça elif (l) babı
1495	1	72	iṭhâr	إطهار	Tathîr etmek, temizlemek, pâk kerden .	Arapça elif (l) babı
1496	1	72	iṭhâf	إطهاف	Kelamda çabuk söylemek, germhîz güften .	Arapça elif (l) babı
1497	1	72	eṭher	أطهر	Ziyade temiz olan, pâkter .	Arapça elif (l) babı
1498	1	72	eṭyâb	أطيباب	Güzel kokulu nesnelere, tayyipler, hoşbûyân .	Arapça elif (l) babı
1499	1	72	eṭyâr	أطيبار	Tayrlar, kuşlar, mürgân .	Arapça elif (l) babı
1500	1	72	eṭyeb	أطيب	Ziyade tayyip ve iyi ve güzel olan, hûbter .	Arapça elif (l) babı
1501	1	72	eṭîr	أطير	Günah, zenb, cünha, suç, kabahat, beze .	Arapça elif (l) babı
1502	1	72	eẓâfir	أظافر	Zurflar, tırnaklar, nâḥunhâ .	Arapça elif (l) babı
1503	1	72	izrâf	إظراف	Zarflanmak, zarfa komak.	Arapça elif (l) babı
1504	1	72	eẓraf	أظرف	Ziyade zarif olan, nâzikter .	Arapça elif (l) babı
1505	1	72	izṭlâm	إظلام	Zülme boyun bükmek.	Arapça elif (l) babı
1506	1	72	eẓfâr	أظفار	Zurflar, tırnaklar, nâḥunhâ .	Arapça elif (l) babı
1507	1	72	izfâr	إظفار	Muzaffer kılmak, zafer ve galebe vermek.	Arapça elif (l) babı

1508	1	72	izẓîfâr	إِظْفَارٌ	Zafer bulmak, matlubuna nail olmak, zafer yâftên.	Arapça elif (l) babı
1509	1	72	eẓlâf	أَظْلَافٌ	Çatal tırnaklı hayvanın tırnakları, nâḥunân-ı çârpâ.	Arapça elif (l) babı
1510	1	72	eẓlâl	أَظْلَالٌ	Gölgeler, sâybânâ.	Arapça elif (l) babı
1511	1	73	izlâl	إِظْلَالٌ	Gölgeye komak, gölgeye dâhil etmek, sâye gîrânîden.	Arapça elif (l) babı
1512	1	73	izlâm	إِظْلَامٌ	Karanlık, târik kılmak, tîre kerden.	Arapça elif (l) babı
1513	1	73	eẓlem	أَظْلَمٌ	Ziyade zalim olan ve ziyade karanlık olan, târîkter.	Arapça elif (l) babı
1514	1	73	iznân	إِظْنَانٌ	Töhmetsiz etmek ve arz-ı töhmet kılmak.	Arapça elif (l) babı
1515	1	73	iznân	إِظْنَانٌ	Töhmetsiz kılmak.	Arapça elif (l) babı
1516	1	73	izhâr	إِظْهَارٌ	Zuhur ettirmek, zahir ve aşikâre kılmak.	Arapça elif (l) babı
1517	1	73	izẓihâr	إِظْظِهَارٌ	Mübâlât etmeyip, terk ve ihmal etmek, küvâzîden.	Arapça elif (l) babı
1518	1	73	eẓher	أَظْهَرٌ	Ziyade zahir ve aşikâre ve ruşen olan.	Arapça elif (l) babı
1519	1	73	e' âbid	أَعَابِدٌ	Abdler, kullar, bendegân.	Arapça elif (l) babı
1520	1	73	e' âcim	أَعَاجِمٌ	Acemler, Arap evladından olmayanlar, Fârisiyan.	Arapça elif (l) babı
1521	1	73	e' âcîb	أَعَاجِيبٌ	Taaccüp olunacak şeyler, efdîde.	Arapça elif (l) babı
1522	1	73	iade	إِعَادَةٌ	Avdet ettirmek, geri göndermek, kerdânîden.	Arapça elif (l) babı
1523	1	73	e' âdî	أَعَادِيٌّ	Adüvler, düşmanân.	Arapça elif (l) babı
1524	1	73	i' âze(t)	إِعَاذَةٌ	Sığınmak, penâhîden, iltica etmek.	Arapça elif (l) babı
1525	1	73	e' ârîz	أَعَارِضٌ	Arûzlar, beytin mısra' -ı evvelinde olan bir yahut iki son heceleri.	Arapça elif (l) babı
1526	1	73	e' ârîb	أَعْرِيبٌ	Bedevis Arapları, tâziyan.	Arapça elif (l) babı
1527	1	73	i' âze(t)	إِعَاذَةٌ	Fakir ve gedâ ve muhtaç olmak, gedâ şuden.	Arapça elif (l) babı
1528	1	73	iaşe	إِعَاشَةٌ	Diriltmek, zinde kerden, geçindirmek.	Arapça elif (l) babı
1529	1	73	e' âşîr	أَعَاشِيرٌ	A' şârlar, öşürler, ondalıklar, yek âzde.	Arapça elif (l) babı
1530	1	73	e' âşîb	أَعَاصِبٌ	Vücutta olan sinirler, peyan.	Arapça elif (l) babı
1531	1	73	i' âza(t)	إِعَاضَةٌ	Karşılık ve bedel vermek.	Arapça elif (l) babı
1532	1	73	e' âzim	أَعَازِمٌ	Ziyade azim ve büyük olanlar, büzürgterân.	Arapça elif (l) babı
1533	1	74	i' âle(t)	إِعَالَةٌ	Iyâl ve evladın nafaka ve maunetlerine bakıp kayırmak.	Arapça elif (l) babı
1534	1	74	e' âlî	أَعَالِيٌّ	Alâ olanlar, bâlâterân, rütbeleri faik olanlar, yüksek ve mürtefi olanlar.	Arapça elif (l) babı
1535	1	74	i' ânet	إِعَانَةٌ	Yardım ve muavenet etmek, yâverî kerden.	Arapça elif (l) babı

1536	1	74	a' bâ'	أَعْبَاءُ	Yükler, hamûleler, ağırlıklar, bârhâ .	Arapça elif (l) babı
1537	1	74	i' tâb	إِعْتَابٌ	Razı ve hoşnut kılmak, hoşnûd kerden , kederi defetmek.	Arapça elif (l) babı
1538	1	74	i' tâd	إِعْتَادٌ	Hazır ve müheyya kılmak, âmâde kerden .	Arapça elif (l) babı
1539	1	74	i' tâḡ	إِعْتَاقٌ	Köleyi azat etmek, âzâd kerden .	Arapça elif (l) babı
1540	1	74	i' tân	إِعْتَانٌ	Sıkıştırıp, takaza ile matlubunu dava etmek.	Arapça elif (l) babı
1541	1	74	itibar	إِعْتِبَارٌ	Saymak, şumârîden , addetmek, nesneyi nesne yerine komak ve ibret alıp mütenebbih olmak.	Arapça elif (l) babı
1542	1	74	itibari	إِعْتِبَارِيٌّ	Hakiki olmayıp itibara mensup olan.	Arapça elif (l) babı
1543	1	74	i' tibât	إِعْتِبَاطٌ	İletsiz olan genç adam veya hayvanın canını almak ve ilm-i nahiv istilâhatından olup kelimenin son harfini bilâ-sebebe âdî, hazf ve ıskat etmek.	Arapça elif (l) babı
1544	1	74	i' titâb	إِعْتِابٌ	Fârîḡ ve munsarîf olmak, kerdanîden .	Arapça elif (l) babı
1545	1	74	i' ticâr	إِعْتِجَازٌ	Çene altına geçirmeyerek başına bir nesne sarmak.	Arapça elif (l) babı
1546	1	74	i' tidâ'	إِعْتِدَاءٌ	Zulüm ve te' addî etmek, bîdâd kerden .	Arapça elif (l) babı
1547	1	74	i' tidâd	إِعْتِدَارٌ	Saymak, şumârîden , tadat etmek.	Arapça elif (l) babı
1548	1	74	itidal	إِعْتِدَالٌ	Kemiyyet ve keyfiyyetin vasat derecesi.	Arapça elif (l) babı
1549	1	74	i' tizâr	إِعْتِدَارٌ	Özür ve mâni ve bahane irat edip kusurunun affolunmasını talep etmek.	Arapça elif (l) babı
1550	1	75	itirâz	إِعْتِرَاضٌ	Muaraza tarikiyle mâni ve mahzur beyan etmek.	Arapça elif (l) babı
1551	1	75	itirâf	إِعْتِرَافٌ	İnat etmeyip hakkı teslim etmek, ikrar etmek.	Arapça elif (l) babı
1552	1	75	i' tizâz	إِعْتِرَازٌ	Şerif ve âl-i kadr olmak, izzetlenmek.	Arapça elif (l) babı
1553	1	75	i' tizâl	إِعْتِرَالٌ	Kendi takım ve gurûhundan ayrılmak, cüdâ şuden .	Arapça elif (l) babı
1554	1	75	i' tizâm	إِعْتِرَامٌ	Fütur ve rehavet göstermeyip kasd-ı dâ'im üzere olmak, azmetmek ve azimet eylemek.	Arapça elif (l) babı
1555	1	75	i' tisâr	إِعْتِسَارٌ	Güçlük, düşvârî , usret, su' übet ve cevr etmek, kerhen ve cebren almak.	Arapça elif (l) babı
1556	1	75	i' tisâf	إِعْتِسَافٌ	Zulmetmek, bîdâd kerden ve yoldan sapmak.	Arapça elif (l) babı
1557	1	75	i' tisâm	إِعْتِسَامٌ	Matlubunu ita etmek, baḡşiden .	Arapça elif (l) babı
1558	1	75	i' tişâ'	إِعْتِشَاءٌ	Akşam vakti yola çıkmak.	Arapça elif (l) babı
1559	1	75	i' tişâ'	إِعْتِصَاءٌ	Deḡnek kullanmak, deḡneḡe dayanmak.	Arapça elif (l) babı
1560	1	75	i' tişâb	إِعْتِصَابٌ	Kanaat etmek, iktifa etmek.	Arapça elif (l) babı
1561	1	75	i' tişâr	إِعْتِصَارٌ	Suyunu yahut yağını çıkarmak için sıkmak, şeffîden ve baskıya koşturmak.	Arapça elif (l) babı

1562	1	75	i' tişâm	إِعْتَصَامٌ	Günah ve ma'âyibden sakınmak, perhîziden ve pak olmak ve bir nesneye el ile yapışıp tutmak ve korunmak, sığınmak.	Arapça elif (l) babı
1563	1	75	i' tizâm	إِعْتِظَامٌ	Azamet ve tazzum kesbetmek, büzürgî kerden , büyüklük tahsil etmek.	Arapça elif (l) babı
1564	1	75	i' tifâ'	إِعْتِفَاءٌ	Af ve inayet talep etmek.	Arapça elif (l) babı
1565	1	75	i' tifâr	إِعْتِفَارٌ	Yere vurmak, derhâk zeden ve üzerine atılıp kavramak.	Arapça elif (l) babı
1566	1	75	i' tiqâb	إِعْتِقَابٌ	Pahasını tamamen kabzetmeyince müşteriye metaini teslim etmeyip kendi yanına alı komak.	Arapça elif (l) babı
1567	1	75	i' tiqâd	إِعْتِقَادٌ	Gönül bağlayıp inanmak, sıhhat ve sadakate kalb-i karardâr olmak, mu' tekid olmak, bâverîden .	Arapça elif (l) babı
1568	1	76	i' tikâr	إِعْتِكَارٌ	Birbirine karışıp tadadı gayrı mümkün olmak şirem .	Arapça elif (l) babı
1569	1	76	itikaf	إِعْتِكَافٌ	Habs-i nefis eğlenip kalmak ve ramazanın aşer-i âhirîni mescitte rûz u şeb ibadetle geçirmek.	Arapça elif (l) babı
1570	1	76	i' tilâ'	إِعْتِلَاءٌ	Yükselmek, berter şuden , yukarı çıkmak ve uluvv-u rif at kesbetmek.	Arapça elif (l) babı
1571	1	76	i' tilâţ	إِعْتِلَاطٌ	Kavga ve niza etmek, rezm kerden .	Arapça elif (l) babı
1572	1	76	i' tilâf	إِعْتِلَافٌ	Yem yemek, alef yemek.	Arapça elif (l) babı
1573	1	76	i' tilâţ	إِعْتِلَاقٌ	Aşk ve muhabbete giriftar olmak, aşık olmak, muhabbet etmek.	Arapça elif (l) babı
1574	1	76	i' tilâl	إِعْتِلَالٌ	Hasta ve alil olmak ve sair nesnelere terk edip hasr-ı evkât ederek mahsus meşgul olup vakit geçirmek ve bahane etmek.	Arapça elif (l) babı
1575	1	76	i' tilâm	إِعْتِلَامٌ	Bilmek, dânisten , vâkıf olmak.	Arapça elif (l) babı
1576	1	76	i' tilân	إِعْتِلَانٌ	Aşikâre olmak, aşikâreye çıkmak.	Arapça elif (l) babı
1577	1	76	i' timâ'	إِعْتِمَاءٌ	İntihap ve ihtiyar etmek, seçmek, güzîden .	Arapça elif (l) babı
1578	1	76	itimât	إِعْتِمَادٌ	İnanmak, güvenerek inanmak, bâverîden .	Arapça elif (l) babı
1579	1	76	i' timâr	إِعْتِمَارٌ	Ziyaret etmek, ziyaretine gitmek, ziyâret kerden .	Arapça elif (l) babı
1580	1	76	i' timâţ	إِعْتِمَاقٌ	Derin etmek, jerf kerden ve derine varmak.	Arapça elif (l) babı
1581	1	76	i' timâm	إِعْتِمَامٌ	Başına sarık sarmak, destâr piçânîden .	Arapça elif (l) babı
1582	1	76	itina	إِعْتِنَاءٌ	İkdam ve ihtimam etmek, sarf-ı makderet etmek, gûşîden .	Arapça elif (l) babı
1583	1	76	i' tinâţ	إِعْتِنَاقٌ	Birbirinin boğazına atılıp kavramak.	Arapça elif (l) babı
1584	1	77	i' tinân	إِعْتِنَانٌ	Hayvana binip dizgin etmek.	Arapça elif (l) babı
1585	1	77	i' tivâ'	إِعْتَوَاءٌ	Ulumak, lâyîden , havlamak ve burup bükme.	Arapça elif (l) babı
1586	1	77	i' tivâr	إِعْتَوَارٌ	Elden ele vermek ve elden ele geçdirmek, dest be dest bürden .	Arapça elif (l) babı

1587	1	77	u' tûbe(t)	اَعْتَابَةٌ	Levm ve tevbîh ve itâba sebep olan nesne.	Arapça elif (l) babı
1588	1	77	itiyat	اِعْتِيَادٌ	Âdet edinmek, âlufden , alışmak ve geri gelmek, avdet etmek ve keyifsizin ziyaretine gitmek.	Arapça elif (l) babı
1589	1	77	i' tiyâz	اِعْتِيَاظٌ	İvaz talebiyle gelmek.	Arapça elif (l) babı
1590	1	77	i' tiyâk	اِعْتِيَاقٌ	Alıkomak, avk ve tehir etmek, encâlîden .	Arapça elif (l) babı
1591	1	77	i' tiyân	اِعْتِيَانٌ	Yardım etmek ve bakmak, gözetmek, yâverî kerden .	Arapça elif (l) babı
1592	1	77	i' câb	اِعْجَابٌ	Taaccüp ettirmek, müteaccib kılmak ve ucb ve gurura düşürmek, efdîd kerden .	Arapça elif (l) babı
1593	1	77	i' câz	اِعْجَازٌ	Aciz ve kudretsiz, fürûmânde kılmak ve aciz bulmak ve başkasının asla yapamayacağı veya olamayacağı şeyi yapmak ve olmak.	Arapça elif (l) babı
1594	1	77	i' câl	اِعْجَالٌ	Acele ettirmek, ta' cîl etmek, şitâb kerden .	Arapça elif (l) babı
1595	1	77	a' cez	اِعْجَازٌ	Ziyade aciz ve kudretsiz ve fûrûmânde olan.	Arapça elif (l) babı
1596	1	77	acem	اِعْجَمٌ	Arap evladından olmayan kimse.	Arapça elif (l) babı
1597	1	77	a' cûbe(t)	اِعْجُوبَةٌ	Taaccüp olunacak nesne, şigüft çizi .	Arapça elif (l) babı
1598	1	77	e' add	اِعْدٌ	Ziyade hazır ve müheyya âmâde ve müsta' id olan.	Arapça elif (l) babı
1599	1	77	a' dâ'	اِعْدَاءٌ	Adüvler, düşmanân , zararına talip olanlar.	Arapça elif (l) babı
1600	1	77	a' dâd	اِعْدَادٌ	Adetler, sayılar, şumârâhâ .	Arapça elif (l) babı
1601	1	77	i' dâd	اِعْدَادٌ	Hazır ve müheyya kılmak, tehiyye etmek, âmâde kerden .	Arapça elif (l) babı
1602	1	78	i' dâl	اِعْدَالٌ	Tadil ve tesviye etmek, düz etmek, sâzîden .	Arapça elif (l) babı
1603	1	78	idam	اِعْدَامٌ	Yok etmek, vücudunu kaldırmak, öldürmek, nâbûd kerden .	Arapça elif (l) babı
1604	1	78	a' del	اِعْدَالٌ	Ziyade adil ve adaletli olan ve kem ve keyif cihetiyle vasat hâle ziyade karîb olan.	Arapça elif (l) babı
1605	1	78	i' zâb	اِعْدَابٌ	Azap vermek, mücâzât etmek, işkence kerden .	Arapça elif (l) babı
1606	1	78	a' zâr	اِعْدَارٌ	Özürler, bahânehâ , mâniler, mevânî'.	Arapça elif (l) babı
1607	1	78	i' zâr	اِعْدَارٌ	Özür ve bahanesini kabul etmek, mazur tutmak.	Arapça elif (l) babı
1608	1	78	a' zeb	اِعْدَابٌ	Ziyade leziz, ziyade tatlı ve hoşgüvâr olan, şifrinter .	Arapça elif (l) babı
1609	1	78	a' râb	اِعْرَابٌ	Bâdiye nişîn Araplar.	Arapça elif (l) babı
1610	1	78	irap	اِعْرَابٌ	Kavâ' id-i nahviye üzere amilin ameli sebebiyle kelimenin ahirini tagyir etmek ve sebep-i merkûmdan naşi kelimenin ahirine hades ve arız olan şekil.	Arapça elif (l) babı
1611	1	78	a' râs	اِعْرَاسٌ	Arûslar, gelinler, yeni nikah olmuş kızlar, sünhârân ,	Arapça elif (l) babı

1612	1	78	i' rās	إِعْرَاسٌ	Velîme taamını tertip etmek ve zıfâf etmek.	Arapça elif (l) babı
1613	1	78	a' rāş	أِعْرَاشٌ	Arşlar, talḥthâ , kürsüler.	Arapça elif (l) babı
1614	1	78	a' rāş	أِعْرَاصٌ	Arsalar, meydanlar, lerdhâ .	Arapça elif (l) babı
1615	1	78	a' rāz	أِعْرَاضٌ	Arzlar, keyfiyetler, ârız olan haller.	Arapça elif (l) babı
1616	1	78	i' rāz	إِعْرَاضٌ	Yüz çevirmek, rû kerdân olup başka tarafa dönmek.	Arapça elif (l) babı
1617	1	78	(a' rāf)	(أِعْرَافٌ)	Cennet ile cehennem beyninde vaki sur yani set ve duvarın ismidir.	Arapça elif (l) babı
1618	1	78	a' rec	أِعْرَجٌ	Anadan topal ve lenk ve aksak olan.	Arapça elif (l) babı
1619	1	78	a' raf	أِعْرَافٌ	Ziyade arif ve alim olan, dânâ .	Arapça elif (l) babı
1620	1	78	e' azz	أِعْزٌ	Ziyade aziz olan.	Arapça elif (l) babı
1621	1	78	e' azzallahu	أِعْزَ اللَّهُ	"Allahüteala aziz eylesin," manasında duadır.	Arapça elif (l) babı
1622	1	79	e' izzâ	أِعْزَا	Azizler, müşerref ve mükerrem olanlar.	Arapça elif (l) babı
1623	1	79	a' zel	أِعْزَلٌ	Yapayalnız, yegâne ve münferit olan ve silahsız olan.	Arapça elif (l) babı
1624	1	79	e' izzet(t)	أِعْزَةٌ	Azizler, müşerref ve mükerrem olanlar.	Arapça elif (l) babı
1625	1	79	i' sâr	إِعْشَارٌ	Begayet teng-destliği vaktinde muaheze ve takaza etmek, sıkıştırıp borcunu talep etmek ve pek fakir ve borçlu olmak.	Arapça elif (l) babı
1626	1	79	a' ser	أِعْشَرٌ	Ziyade usretli ve güç ve düşvâr ve çetin olan.	Arapça elif (l) babı
1627	1	79	a' şâb	أِعْشَابٌ	Taze, yeşil, kiyâh ve otlar.	Arapça elif (l) babı
1628	1	79	a' şâr	أِعْشَارٌ	Öşürler, ondalıklar, vahidin ona taksim olunmasından hâdis olan cüzler ve mahsulat içinde tahsili şer' an caiz olan ondalıklar.	Arapça elif (l) babı
1629	1	79	a' şârî	أِعْشَارِيٌّ	Aşara mensup ve aşardan ibaret ve mürekkep olan, kesr-i a' şârî vâhidin daima ona taksim olunmasından hâsıl olan kesir.	Arapça elif (l) babı
1630	1	79	a' şâ'	أِعْشَاءٌ	Bâsûhâ , değnekler, çubuklar.	Arapça elif (l) babı
1631	1	79	a' şâb	أِعْصَابٌ	Usbeler, sinirler, peyhâ .	Arapça elif (l) babı
1632	1	79	a' şâr	أِعْصَارٌ	Hengâmhâ , vakitler, zamanlar.	Arapça elif (l) babı
1633	1	79	i' şâr	إِعْصَارٌ	Suyunu yahut yağını çıkarmak için baskıya koşturup sıkamak, şeffiden .	Arapça elif (l) babı
1634	1	79	a' zâ'	أِعْضَاءٌ	Uzuvlar, eczâ-yı beden, tenân ve meclisin erbap ve dahilesi.	Arapça elif (l) babı
1635	1	79	i' zâl	إِعْضَالٌ	Sarp ve düşvâr olmak ve aciz ve kâsır ve fûrûmânde kılmak.	Arapça elif (l) babı
1636	1	79	i' zâh	إِعْضَاءٌ	İfk ve iftira ve bühtân etmek.	Arapça elif (l) babı
1637	1	79	iḥa	إِعْطَاءٌ	Vermek, bahşetmek.	Arapça elif (l) babı

1638	1	80	a' tâf	أَعْطَفَ	İhsanlar, mihribân , şefkatler, inayetler.	Arapça elif (l) babı
1639	1	80	i' zâm	إِعْظَمَ	Ulu ve azim etmek, büzürg kerden ve azim görmek, azim bulmak, azim tutmak.	Arapça elif (l) babı
1640	1	80	a' zam	أَعْظَمَ	Ziyade ulu ve azim ve büyük ve büzürg olan.	Arapça elif (l) babı
1641	1	80	i' fâ'	إِعْفَاءَ	Berî ve muaf etmek, affetmek, âmurzîden .	Arapça elif (l) babı
1642	1	80	i' fâf	إِعْفَافَ	Afif kılmak, pâk dâmen ve pâkîze kerden .	Arapça elif (l) babı
1643	1	80	a' kâb	أِعْقَابَ	Nebîregân , evlat evlatları.	Arapça elif (l) babı
1644	1	80	i' kâb	إِعْقَابَ	Yerine halef olmak, pesî şuden ve mücâzât ve azap vermek.	Arapça elif (l) babı
1645	1	80	i' kâd	إِعْقَادَ	Bağlamak, bend etmek, bendîden .	Arapça elif (l) babı
1646	1	80	i' kâr	إِعْقَارَ	Hatunun rahmini alîl etmek.	Arapça elif (l) babı
1647	1	80	a' kal	أِعْقَانَ	Ziyade akıllı olan hüşyâr .	Arapça elif (l) babı
1648	1	80	i' kâr	إِعْكَارَ	Tortulu ve posalı ve bulanık kılmak, tîre kerden .	Arapça elif (l) babı
1649	1	80	a' kâl	أِعْكَالَ	Le'îm ve fürûmâye olanlar.	Arapça elif (l) babı
1650	1	80	âlâ	أَعْلَا	Ziyade âli, bâlâter ve âlâ olan.	Arapça elif (l) babı
1651	1	80	i' lâ'	إِعْلَاءَ	Âli ve mürtefi kılmak, berter kerden , yükseltmek, kaldırmak.	Arapça elif (l) babı
1652	1	80	a' lâf	أَعْلَافَ	Alefler, yemler.	Arapça elif (l) babı
1653	1	80	a' lâl	أَعْلَالَ	İlletler, marazlar, hastegiyân .	Arapça elif (l) babı
1654	1	80	i' lâl	إِعْلَالَ	Hasta ve alîl kılmak ve ikinci defa su içirmek.	Arapça elif (l) babı
1655	1	80	a' lâm	أَعْلَامَ	Alemler, sancaklar, râyât, setârehâ .	Arapça elif (l) babı
1656	1	80	ilam	إِعْلَامَ	Bildirmek ve ilim haberini vermek, dânânîden .	
1657	1	80	ilan	إِعْلَانَ	Neşredip aşikâre bildirmek.	Arapça elif (l) babı
1658	1	80	a' lem	أَعْلَمَ	Ziyade alim ve vâkıf ve dânîşmend olan.	Arapça elif (l) babı
1659	1	80	u' lûme(t)	أَعْلُومَةَ	Nişane, işaret.	Arapça elif (l) babı
1660	1	80	e' ulâ	أَعْلَى	Ziyade âli ve mürtefi olan bâlâter ve ziyade âl-i kadr ve müşerref ve ziyade hoş ve makbul olan.	Arapça elif (l) babı
1661	1	81	e' amm	أَعْمَ	Ziyade âm ve müşretek ve umûmi olan.	Arapça elif (l) babı
1662	1	81	âmâ	أَعْمَاءَ	Körler, nâbînâyan , gözleri görmeyenler ve cahil ve nâdân kimseler.	Arapça elif (l) babı
1663	1	81	i' mâ'	إِعْمَاءَ	Kör bulmak, kör addetmek, nâbînâ yâften .	Arapça elif (l) babı
1664	1	81	i' mâd	إِعْمَادَ	Dayak vurup dayandırıp durdurmak, ferâvânîden.	Arapça elif (l) babı

1665	1	81	a' mâr	أَعْمَار	Ömürler, hayat müddetleri.	Arapça elif (l) babı
1666	1	81	imar	إِعْمَار	Şenlendirmek, abâdân kerden ve mamur kılmak, asılsızlıktan veyahut haraplıktan kurtarmak.	Arapça elif (l) babı
1667	1	81	a' mâl	أَعْمَال	Ameller, fiiller, işler, kârâhâ , gerdişler, kazalar ve ülkeler, memâlik, diyar.	Arapça elif (l) babı
1668	1	81	imal	إِعْمَال	Yapmak, sâziden , işleyip, ihdâs etmek ve kullanmak, amele getirmek, zapt ve idare etmek, hakimlik etmek.	Arapça elif (l) babı
1669	1	81	a' mâm	أَعْمَام	Amcalar, baba biraderleri, evderân .	Arapça elif (l) babı
1670	1	81	a' mide(t)	أَعْمِدَة	Amûdlar, direkler, sütûnhâ .	Arapça elif (l) babı
1671	1	81	a' mel	أَعْمَل	Ziyade iş işleyen, kârker .	Arapça elif (l) babı
1672	1	81	âmâ	أَعْمَى	Kör, gözü görmeyen, nâbînâ olan, kuvvet-i bâsıradan mahrum ve bîbehre olan ve cahil ve nadan olan.	Arapça elif (l) babı
1673	1	81	i' nâd	إِعْنَاد	Dinmeyip lâ yenkati' akmak.	Arapça elif (l) babı
1674	1	81	i' nâf	إِعْنَاف	Unf ve adem-i huzûra giriftâr kılmak ve şiddetle levm ve serzeniş etmek.	Arapça elif (l) babı
1675	1	81	a' nâç	أَعْنَاق	Rukbeler, boyunlar, gerdenân .	Arapça elif (l) babı
1676	1	81	e' inne(t)	أَعْنَة	İnanlar, dizginler, ser efsârâhâ .	Arapça elif (l) babı
1677	1	81	a' nî	أَعْنَى	Yani demek, isterim manasında istimal olunur lafızdır.	Arapça elif (l) babı
1678	1	81	i' vâr	إِعْوَار	Bir gözünü kör etmek, yek çeşm kerden .	Arapça elif (l) babı
1679	1	82	a' vâz	أَعْوَاض	İvazlar, bedenler, tenân .	Arapça elif (l) babı
1680	1	82	a' vâm	أَعْوَام	Seneler, sâlhâ , yıllar.	Arapça elif (l) babı
1681	1	82	a' vân	أَعْوَان	Yardımcılar, mededkârân .	Arapça elif (l) babı
1682	1	82	a' vec	أَعْوَج	Eğri, münhanî, ham , kec, eğri büğrü olan.	Arapça elif (l) babı
1683	1	82	i' vicâc	إِعْوَجَاج	Eğrilik, inhinâ, kecî .	Arapça elif (l) babı
1684	1	82	a' ved	أَعْوَد	Aidat ve menâfi-i ekser olan.	Arapça elif (l) babı
1685	1	82	a' ver	أَعْوَر	Bir gözünü, yekçeşm , bir gözü kör olan ve silahsız ve mühimmatsız olan.	Arapça elif (l) babı
1686	1	82	a' yâd	أَعْيَاد	İydler, bayramlar, çeşnhâ .	Arapça elif (l) babı
1687	1	82	i' yâd	إِعْيَاد	Avdet ettirmek, geri çevirmek.	Arapça elif (l) babı
1688	1	82	a' yâl	أَعْيَال	Evlat ve ezvâc ve ittibâ' takımı, hîşavend .	Arapça elif (l) babı
1689	1	82	a' yân	أَعْيَان	Gözler, çeşmân ve yaşı belli adamlar ve altınlar, akçeler.	Arapça elif (l) babı
1690	1	82	a' yen	أَعْيَن	Ziyade ayan ve aşikâre olan.	Arapça elif (l) babı

1691	1	82	igâbe(t)	إِغَابَةٌ	Kocası taşrada bulunmak.	Arapça elif (l) babı
1692	1	82	igâşe(t)	إِغَاثَةٌ	Yardıma gelmek, imdada yetişmek.	Arapça elif (l) babı
1693	1	82	igâza(t)	إِغَاظَةٌ	İğzâb etmek, darıltmak, gücendirmek, ğırâşânîden .	Arapça elif (l) babı
1694	1	82	egâlîf	إِغَالِيطٌ	Yanıltmaç ve muamma ve bilmece kelamlar, perdegân .	Arapça elif (l) babı
1695	1	82	egânî	أَغَانِي	Şarkılar, muganniler, makamlar, taksimler, türküler, hânende .	Arapça elif (l) babı
1696	1	82	agbâ	أَغْبَاءٌ	Ziyade gabî ve ahmak olan, eblehter .	Arapça elif (l) babı
1697	1	82	igbâ'	إِغْبَاءٌ	Yağmur azıcık yağmak.	Arapça elif (l) babı
1698	1	82	igbâr	إِغْبَارٌ	Toz etmek, kerdber hâsten .	Arapça elif (l) babı
1699	1	82	igbirâr	إِغْبِرَارٌ	Toz olmak, kerd âbûd şuden , toza mülevves olmak, igbirâr-ı hâtur gücenmek hâturmânde olmak.	Arapça elif (l) babı
1700	1	82	agbâ	أَغْبِي	Ziyade gabî ve ahmak ve künd zihin ve şaşkın olan, eblehter .	Arapça elif (l) babı
1701	1	82	igtibât	إِغْتِيَابٌ	Gıpta ve reşk ve haset etmek, reşkâver .	Arapça elif (l) babı
1702	1	82	igtidâ'	إِغْتِدَاءٌ	Gıdalanmak, yiyip beslenmek, perverde şuden .	Arapça elif (l) babı
1703	1	83	igtirâb	إِغْتِرَابٌ	Gurbete gitmek, vatanından çıkıp gitmek, ezvatan dûr şuden .	Arapça elif (l) babı
1704	1	83	igtirâr	إِغْتِرَارٌ	Gurur, mağrurluk, talihine aldanmak.	Arapça elif (l) babı
1705	1	83	igtirâz	إِغْتِرَازٌ	Üzengiye ayak basmak.	Arapça elif (l) babı
1706	1	83	igtirâm	إِغْتِرَامٌ	Deyn yahut diyet ve cerîme vermek, vâm dâden .	Arapça elif (l) babı
1707	1	83	igtizâl	إِغْتِرَالٌ	İplik eğirmek, rišten .	Arapça elif (l) babı
1708	1	83	igtisâl	إِغْتِسَالٌ	Yıkanmak, şusten , ğasletmek .	Arapça elif (l) babı
1709	1	83	igtisâb	إِغْتِصَابٌ	Gaspemek, ğasb kerdên , zulüm ve cevr ile almak.	Arapça elif (l) babı
1710	1	83	igtizâb	إِغْتِصَابٌ	Gazaba gelmek, gücenmek, darılmak, ergîden .	Arapça elif (l) babı
1711	1	83	igtifâr	إِغْتِفَارٌ	Günah ve kabahatini örtüp affetmek, amûrzîden .	Arapça elif (l) babı
1712	1	83	igtîlâ'	إِغْتِلاَةٌ	Süratle yürümek, tîz refen .	Arapça elif (l) babı
1713	1	83	igtîlâm	إِغْتِلاَمٌ	Şehvet-i cimâ' iyyesi galip olmak.	Arapça elif (l) babı
1714	1	83	igtimâd	إِغْتِمَادٌ	Kınına girmek ve geceye dâhil olmak.	Arapça elif (l) babı
1715	1	83	igtimâz	إِغْتِمَازٌ	Tan ve teşnî' etmek, zemm ve fasletmek.	Arapça elif (l) babı
1716	1	83	igtimâş	إِغْتِمَاصٌ	Hor ve hakir görmek, kerşe nümûden ve nankörlük etmek, küfrân-ı ni' met ve münkirlik etmek.	Arapça elif (l) babı
1717	1	83	igtimâz	إِغْتِمَاصٌ	Uyumak ve göz kapamak, hâbîden .	Arapça elif (l) babı

1718	1	83	igtimâm	إِعْتِمَامٌ	Mağmûm olmak, mükedder ve mehmûm olmak, dertnâk şuden.	Arapça elif (l) babı
1719	1	83	igtinâm	إِعْتِنَامٌ	Yağma ve ganimet almak, tâlâc kerden.	Arapça elif (l) babı
1720	1	83	igtiyâb	إِعْتِيَابٌ	Gıybet etmek, bir kimsenin arkasından söz söylemek ve fasletmek, gıybet kerden.	Arapça elif (l) babı
1721	1	83	igtiyâz	إِعْتِيَاظٌ	Gazaba gelmek, gücenmek, darılmak, ergîden.	Arapça elif (l) babı
1722	1	83	igtiyâl	إِعْتِيَالٌ	Basmak, nâgihânî, ahzetmek.	Arapça elif (l) babı
1723	1	83	agdâr	أَعْدَاءُ	Gadrlar, hıyanetler, efendîden.	Arapça elif (l) babı
1724	1	83	agdiyet	أَعْدِيَةٌ	Gıdalar, ekl ve şurb olunacak nesnelere, tûşehâ.	Arapça elif (l) babı
1725	1	84	egziye(t)	أَعْزِيَةٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça elif (l) babı
1726	1	84	agrâ	أَعْرَا	Ziyade mugarrî ve güzel olan.	Arapça elif (l) babı
1727	1	84	igrâ'	إِعْرَاءٌ	İfsat etmek ve tergîb ve teşvik etmek.	Arapça elif (l) babı
1728	1	84	egirra'	أَعْرَاءٌ	Mağrur olanlar, bahtlarına aldananlar.	Arapça elif (l) babı
1729	1	84	igrâb	إِعْرَابٌ	Diyâr-ı ba'îde sefer etmek, dirâz reften.	Arapça elif (l) babı
1730	1	84	igrâd	إِعْرَادٌ	Bülent-âvâz ve dilkeş elhân ile nagamât etmek.	Arapça elif (l) babı
1731	1	84	agrâr	أَعْرَارٌ	Bilâ-tecrûbe olup kolay aldanır adamlar.	Arapça elif (l) babı
1732	1	84	agrâs	أَعْرَاسٌ	Taze dikilmiş fidanlar, işhivân.	Arapça elif (l) babı
1733	1	84	igrâs	إِعْرَاسٌ	Dikilmek, türap içine dikmek, âcesten.	Arapça elif (l) babı
1734	1	84	agrâz	أَعْرَاضٌ	Garazlar, maksutlar.	Arapça elif (l) babı
1735	1	84	igrâk	إِعْرَاقٌ	Suya boğmak, gark etmek, tesbîdânîden.	Arapça elif (l) babı
1736	1	84	igrâm	إِعْرَامٌ	Deyn ve diyet ve cerime ödetmek.	Arapça elif (l) babı
1737	1	84	agrab	أَعْرَابٌ	Ziyade garip olan.	Arapça elif (l) babı
1738	1	84	egarra(t)	أَعْرَاءَةٌ	Talihlerine aldananlar.	Arapça elif (l) babı
1739	1	84	agrâ	أَعْرَى	Ziyade hoş ve latif ve güzel olan.	Arapça elif (l) babı
1740	1	84	igzâ'	إِعْرَاءٌ	Gazaya göndermek, pîkâr râfiristâden.	Arapça elif (l) babı
1741	1	84	igzâl	إِعْرَالٌ	İplik eğirmek, rişten ve nisvân-ı sohbetten hazzedip yanlarından ayrılmamak ve nisvâna latife etmek.	Arapça elif (l) babı
1742	1	84	agzel	أَعْرَلٌ	Gazel söylemesinde kuvvetli olan.	Arapça elif (l) babı
1743	1	84	igşâ'	إِعْشَاءٌ	Örtmek, pûşîden, setretmek.	Arapça elif (l) babı
1744	1	84	agşân	أَعْصَانٌ	Şâhhâ, ağaç dalları.	Arapça elif (l) babı

1745	1	84	ağzab	أَغْضَبَ	Ziyade gazûb ziyade gazaplı olan, hısmnâk .	Arapça elif (l) babı
1746	1	84	iğfâl	إِغْفَالَ	Adem-i teyakkuz, gaflet ve dikkatsizlikten naşi sehv ve terk etmek ve gaflet ettirip hata ve kusur ettirmek.	Arapça elif (l) babı
1747	1	85	ağfer	أَغْفَرَ	Ziyade gufrân ve mağfiret eden, âmurzikâr .	Arapça elif (l) babı
1748	1	85	iğlâʻ	إِغْلَاءَ	Narhı ziyade pahaya çıkarmak, kâne berter kerden .	Arapça elif (l) babı
1749	1	85	ağlâṭ	أَغْلَاطَ	Galatlar, yanlış nesnelere, heftûthâ .	Arapça elif (l) babı
1750	1	85	iğlâṭ	إِغْلَاطَ	Taglîit etmek, yanıltmak, heftût kerden .	Arapça elif (l) babı
1751	1	85	iğlâf	إِغْلَافَ	Kılıfına yani kınına idhâl etmek, derlûy kerden .	Arapça elif (l) babı
1752	1	85	ağlâḫ	أَغْلَاقَ	Kilitler, mâniler, mevânîʻ.	Arapça elif (l) babı
1753	1	85	iğlâḫ	إِغْلَاقَ	Muğlak ve anlaşılmaz etmek.	Arapça elif (l) babı
1754	1	85	ağlâl	أَغْلَالَ	Mecnun ve mahpus zincirleri ve laleleri, zencûrhâ .	Arapça elif (l) babı
1755	1	85	iğlâm	إِغْلَامَ	Şehvete teşvik etmek.	Arapça elif (l) babı
1756	1	85	ağleb	أَغْلَبَ	Ziyade galip olan ve ziyade vaki olan, ale'l-ağleb ekseriya vaki olduğu üzere.	Arapça elif (l) babı
1757	1	85	ağlâz	أَغْلَظَ	Ziyade galiz olan.	Arapça elif (l) babı
1758	1	85	ağlef	أَغْلَفَ	Hitân olmamış olan, sünnetsiz olan, bîḫatne .	Arapça elif (l) babı
1759	1	85	ağlime(t)	أَغْلِمَةَ	Gulâmlar, oğlanlar, köleler, bendegân .	Arapça elif (l) babı
1760	1	85	ağlûṭa(t)	أَغْلُوطَةَ	Yanıltmaç, bilmece, yanılmaya mahsus tertip olunan kelimeler, berdekhâ .	Arapça elif (l) babı
1761	1	85	ağmâd	أَغْمَادَ	Lûyhâ , kınlar, gılâflar.	Arapça elif (l) babı
1762	1	85	iğmâz	إِغْمَازَ	Gammazlık, taʻyib ve tahkir etmek, bedgûy .	Arapça elif (l) babı
1763	1	85	iğmâz	إِغْمَاضَ	Göz kapamak ve görmezlik etmek, çeşm bendîden .	Arapça elif (l) babı
1764	1	85	ağnâ	أَغْنَا	Ziyade gani ve zengin olan, tûvânger .	Arapça elif (l) babı
1765	1	85	iğnâʻ	إِغْنَاءَ	Zengin etmek, gani ve mütemevvil kılmak, tûvânger kerden .	Arapça elif (l) babı
1766	1	85	eğnâm	أَغْنَامَ	Ganemler, koyunlar, kûsfendân .	Arapça elif (l) babı
1767	1	86	ağnâ	أَغْنَى	Ziyade gani ve maldar olan.	Arapça elif (l) babı
1768	1	86	ağniyâʻ	أَغْنِيَاءَ	Ganiler ve maldar ve zengin olanlar, tûvângerân .	Arapça elif (l) babı
1769	1	86	ağniye(t)	أَغْنِيَةَ	Şarkı, muganni, taksim, türkû, makam, nevâ .	Arapça elif (l) babı
1770	1	86	iğvâʻ	إِغْوَاءَ	Azdırıp azgın kılmak, ayartmak, lâbîden .	Arapça elif (l) babı
1771	1	86	ağvâl	أَغْوَالَ	Güller, gülyabaniler.	Arapça elif (l) babı
1772	1	86	ağyar	أَغْيَارَ	Dîgerân ve rakipler, gayrlar, engeller.	Arapça elif (l) babı

1773	1	86	ağyer	أَغْيَر	Ziyade gayretli olan.	Arapça elif (l) babı
1774	1	86	âfât	أَفَات	Afetler, belalar, dâhiyeler, betyârehâ .	Arapça elif (l) babı
1775	1	86	ifâte(t)	إِفَاتَة	Fevtetmek, elden çıkarmak, ezdest süpûhten .	Arapça elif (l) babı
1776	1	86	ifâha(t)	إِفَا حَة	Kaynatmak ve akmak, ferkendîden , serinletmek.	Arapça elif (l) babı
1777	1	86	efâhîm	أَفَا حِم	Ziyade muazzam ve mükerrem olanlar.	Arapça elif (l) babı
1778	1	86	ifâde(t)	إِفَادَة	Anlatmak, beyan etmek, şinâsânîden ve birine mal vermek.	Arapça elif (l) babı
1779	1	86	efâdiye(t)	أَفَادِيَة	Taama lezzet için katılan baharat.	Arapça elif (l) babı
1780	1	86	ifâze(t)	إِفَا زَة	Zaferyâb etmek, maksuduna nail kılmak, kâmiyâb kerden .	Arapça elif (l) babı
1781	1	86	efâzıl	أَفَاضِل	Fazılları ve ruchaniyetleri ziyade olanlar, firûzegân .	Arapça elif (l) babı
1782	1	86	ifâza(t)	إِفَا ضَة	Kap taşıncaya kadar içine şey dökmek ve bol bol etrafa şey dağıtmak ve akıtmak.	Arapça elif (l) babı
1783	1	86	ifâza(t)	إِفَا ضَة	Öldürmek, ölmesine sebep olmak, küşten .	Arapça elif (l) babı
1784	1	86	efâ'î	أَفَاعِي	Ef'îler, engerekler, yılanlar, mârân .	Arapça elif (l) babı
1785	1	86	âfâk	أَفَا ك	Dünyanın eknâf ve enhâsı.	Arapça elif (l) babı
1786	1	86	ifâka(t)	إِفَا كَة	Marazdan kurtulmak, hastalıktan iyi olup kalkmak, şifâ pezîrîden .	Arapça elif (l) babı
1787	1	86	âfâkî	أَفَا كِي	Cemi mekanda cari ve müstağmel ve malum olan ve Mekke-i Mükerrremeye yalnız hac için gelip orada asla ikamet etmez olan adam.	Arapça elif (l) babı
1788	1	87	efânîn	أَفَانِين	Haller, neviler, kûnehâ .	Arapça elif (l) babı
1789	1	87	efâvic	أَفَاوِج	Fevçler, bölükler, cemaatler, takımlar, gürûh .	Arapça elif (l) babı
1790	1	87	efâvîh	أَفَاوِيَة	Taama katılan baharat.	Arapça elif (l) babı
1791	1	87	afet	أَفَة	Bela, dâhiye, betyâre ve güzel olan mahbuba denir.	Arapça elif (l) babı
1792	1	87	iftâ'	إِفْتَاء	Fetva vermek, müşkülü halletmek.	Arapça elif (l) babı
1793	1	87	iftâh	إِفْتَا ح	Açmak, güşâden ve zaptetmek.	Arapça elif (l) babı
1794	1	87	iftân	إِفْتَان	Fitneye düşürtmek, ayartmak, aşûbrâ üftânîden .	Arapça elif (l) babı
1795	1	87	iftitâh	إِفْتِي تَا ح	Açmak ve zaptetmek ve başlamak, âgâz etmek.	Arapça elif (l) babı
1796	1	87	iftitân	إِفْتِي تَان	Fitneye uğratmak, fitneye uğramak, aşûbrâ giriftâr şuden .	Arapça elif (l) babı
1797	1	87	iftihâş	إِفْتِي حَا ش	Hakikat hali çok araştırmak, cüsticû kerden .	Arapça elif (l) babı
1798	1	87	iftihâr	إِفْتِي حَا ر	Kadir ve kıymeti ziyadelendiği sebebiyle bir günâ ululuk edinmek, büzürgî .	Arapça elif (l) babı
1799	1	87	iftidâ'	إِفْتِدَاء	Bedel verip, esirlikten kurtulmak, rehîden ezberdegî .	Arapça elif (l) babı

1800	1	87	iftira	اِفْتِرَاءٌ	Kızble birine cünhâ ve me'âyib isnat etmek.	Arapça elif (l) babı
1801	1	87	iftirâş	اِفْتِرَاشٌ	Bayılıp düşmek, fersanîden ve secdede kollarını yere düşürmek ve izine uyup iktidâ etmek ve birinin namusuna hâlel getirecek söz söylemek	Arapça elif (l) babı
1802	1	87	iftirâş	اِفْتِرَاصٌ	Fırsat bulmak, fursat yâften , fırsat yakalamak.	Arapça elif (l) babı
1803	1	87	iftirâz	اِفْتِرَاضٌ	Vacip kılmak, farz kılmak.	Arapça elif (l) babı
1804	1	87	iftirâc	اِفْتِرَاعٌ	Kızın bikerini izale etmek, sekencî bürden .	Arapça elif (l) babı
1805	1	87	iftirâk	اِفْتِرَاقٌ	Birbirinden ayrılmak, ferâhiden .	Arapça elif (l) babı
1806	1	87	iftişâd	اِفْتِشَادٌ	Kan almak, kan çıkmak için damar yarmak, hûn sitâden .	Arapça elif (l) babı
1807	1	87	iftikâş	اِفْتِكَاصٌ	Ayırmak, peşmîden , tefrik etmek.	Arapça elif (l) babı
1808	1	87	iftişâl	اِفْتِشَالٌ	Sütten kesmek ve mevziiden çıkarıp ahir mahalle dikmek.	Arapça elif (l) babı
1809	1	88	iftizâh	اِفْتِضَاحٌ	Rezil ve rüsva olmak, rüsvâ şuden .	Arapça elif (l) babı
1810	1	88	iftizâz	اِفْتِضَاضٌ	Kızın bikerini izale etmek, sekencî bürden ve iddetten çıkmak.	Arapça elif (l) babı
1811	1	88	iftikâd	اِفْتِكَادٌ	Tefeküt etmek, aramak, araştırmak, cüyîden .	Arapça elif (l) babı
1812	1	88	iftikâr	اِفْتِكَارٌ	Fakr u fâkaya giriftar olmak, dervîş şuden ve fakirlik, satıp tazarru ve tevazu etmek ve hâcet, ihtiyaç.	Arapça elif (l) babı
1813	1	88	iftikâk	اِفْتِكَاءٌ	Rehinini kurtarmak, girev rehâ kerden .	Arapça elif (l) babı
1814	1	88	iftikâl	اِفْتِكَالٌ	Pek say ve cidd etmek, şûlîden .	Arapça elif (l) babı
1815	1	88	iftilât	اِفْتِلَاتٌ	Bi'l-bedâha şiir ve sair kelam söylemek.	Arapça elif (l) babı
1816	1	88	iftinân	اِفْتِنَانٌ	Kûnagûn söz söylemek, başlamak, sühan, gûnâgûn goften .	Arapça elif (l) babı
1817	1	88	iftihâm	اِفْتِهَامٌ	Anlamak, tefehhüm etmek, fehmanîden .	Arapça elif (l) babı
1818	1	88	iftiyâk	اِفْتِيَاقٌ	Fakr u fâkaya giriftar olmak, gedâyî şuden .	Arapça elif (l) babı
1819	1	88	ifti'âl	اِفْتِنَالٌ	Fal tutmak, mürvâ dâšten .	Arapça elif (l) babı
1820	1	88	ifcâ'	اِفْجَاءٌ	Ehl ü iyâlin nafakasını tevsî' etmek.	Arapça elif (l) babı
1821	1	88	ifhâş	اِفْحَاشٌ	Fahiş söz söylemek.	Arapça elif (l) babı
1822	1	88	ifhâm	اِفْحَامٌ	Mübahese ve mücalede iskat etmek.	Arapça elif (l) babı
1823	1	88	efham	اِفْحَمٌ	Ziyade fehâmetli, kadr ve şanı ziyade olan, şükûhendegî .	Arapça elif (l) babı
1824	1	88	ifdâ'	اِفْدَاءٌ	Esirden fidye kabul etmek.	Arapça elif (l) babı
1825	1	88	efrâd	اِفْرَادٌ	Fertler, tek olan nesnelere, tervûhhâ .	Arapça elif (l) babı
1826	1	88	ifrâd	اِفْرَادٌ	Ayırmak, peşmîden , yalnız etmek ve elçi göndermek.	Arapça elif (l) babı

1827	1	88	ifrâr	إفراز	Kaçırmak, firar ettirmek, kirzânîden .	Arapça elif (l) babı
1828	1	88	ifrâz	إفراز	Ayırmak, tefrik etmek, peşmîden .	Arapça elif (l) babı
1829	1	88	efrâs	أفراس	Feresler, esbân, atlar, bârgîrler .	Arapça elif (l) babı
1830	1	89	efrâş	أفراش	Düşünecek nesnelere ve karılar, avratlar, zenân .	Arapça elif (l) babı
1831	1	89	ifrâş	أفراش	Serip döşetmek, gûsterânîden ve zemn ve tevbih etmek.	Arapça elif (l) babı
1832	1	89	ifrâş	إفراص	Fırsat vermek, fırsat vaki olmak.	Arapça elif (l) babı
1833	1	89	ifrâz	إفراض	Vazife ve ulûfe tayin etmek.	Arapça elif (l) babı
1834	1	89	ifrâṭ	إفراط	Hadd-i i' tidâlden tecavüz etmek.	Arapça elif (l) babı
1835	1	89	ifrâğ	إفراغ	Dökmek, akıtmak, cari kılmak, ferkendîden .	Arapça elif (l) babı
1836	1	89	efrâḫ	أفراخ	Fırkalar, insan takımları, bûlkân .	Arapça elif (l) babı
1837	1	89	efraz	أفرض	Kur'an-ı azîmu's-şânın metn-i münîf ve ma'ânî-i şerîfine kemâ yenbagî vâkıf olan kimse.	Arapça elif (l) babı
1838	1	89	efriğa(t)	أفرغه	Firâğlar, boş vakitler, tehî hengâmhâ .	Arapça elif (l) babı
1839	1	89	ifrit	إفريت	İfrit, nihayet derecede habis ve şerir ve siyehkâr olan insan yahut cin.	Arapça elif (l) babı
1840	1	89	ifsâḥ	إفصاح	Meydanlı ve geniş olmak, ferâḥ şuden .	Arapça elif (l) babı
1841	1	89	ifsâḥ	إفصاح	Unutmak, akıldan çıkarmak, ferâmûşîden .	Arapça elif (l) babı
1842	1	89	ifsat	إفساد	Fesada uğratmak, azdırmak ve bozmak, igvâ' .	Arapça elif (l) babı
1843	1	89	efsâr	أفسار	Yular, zimâm, bürsen .	Arapça elif (l) babı
1844	1	89	efsed	أفسد	Ziyade fasit ve azgın olan, gümrâhter .	Arapça elif (l) babı
1845	1	89	efsaḫ	أفسق	Hak Te'âlâ'nın emrini terk edip tarîk-i müstakîmden ziyade ba'îd olan.	Arapça elif (l) babı
1846	1	89	ifşa	إفشا	Faş etmek, âgâḥ kerdên , duyurmak, şüyû' buldurmak.	Arapça elif (l) babı
1847	1	89	ifşâḥ	إفصاح	Fesâhat ve belâgatla kelâm söylemek.	Arapça elif (l) babı
1848	1	89	ifşâm	إفصام	İnkıta, kesilip bitmek ve tükenmek, encâmîden .	Arapça elif (l) babı
1849	1	89	efşah	أفصح	Ziyade fesâhat ve belâgat sahibi olan.	Arapça elif (l) babı
1850	1	90	ifzâl	إفضال	Kadr ve pâye büyütmek, bâlîden .	Arapça elif (l) babı
1851	1	90	efzâl	أفضال	Fazıllar, faziletler, evsâf-ı hamîde.	Arapça elif (l) babı
1852	1	90	efḏal	أفضل	Ziyade fâzıl ve faziletli olan ve evsâf-ı hamîde ve ef'âl-i mahmûdesi ziyade olan.	Arapça elif (l) babı
1853	1	90	efḏaliyet	أفضليّة	Efdallik, fazileti ziyade olmaktan ibaret olan keyfiyet.	Arapça elif (l) babı

1854	1	90	ifţar	إفطار	Oruç bozmak, kat' -ı sıyâm etmek, rûze kâliden .	Arapça elif (l) babı
1855	1	90	ef' âl	أفعال	Fiiller, ameller, işler, kârâhâ ve zamana delalet ederek ma' nâ-yı zâmin olan lafızlar.	Arapça elif (l) babı
1856	1	90	ef' â	أفعى	Engerek tabir olunan yılan, şîbâ .	Arapça elif (l) babı
1857	1	90	ufuĸ	أفق	Zaman yahut mekân-ı vâhidde nazara münkeşif olan kîr' a-i arz ve sema ve arz ile sema zahiren birbirine ittisal eyledikleri dairedir.	Arapça elif (l) babı
1858	1	90	ifĸâd	إفقاد	Kaybettirmek, kemkerden .	Arapça elif (l) babı
1859	1	90	ifĸâr	إفكار	Fakir etmek, fakr u fâkaya düçar kılmak, gedâ kerden .	Arapça elif (l) babı
1860	1	90	ifĸâh	إفقاء	Öğretmek, talim etmek, amûlhten .	Arapça elif (l) babı
1861	1	90	efĸar	أفقر	Ziyade fakir olan, bîzeter .	Arapça elif (l) babı
1862	1	90	ifk	إفك	Kizb, yalan, iftira, durûĸ .	Arapça elif (l) babı
1863	1	90	âfil	أفيل	Gaip ve nâbûd olan.	Arapça elif (l) babı
1864	1	90	iflâ'	إفلاء	Yabana kaçmak ve yabana dâhil olmak.	Arapça elif (l) babı
1865	1	90	iflât	إفلات	Tutanın elinden veya bağ ve kementten birden bire boşanıp gitmek ve kaçmak.	Arapça elif (l) babı
1866	1	90	iflah	إفلاح	Rahat ve nimette daim olmak, felah bulmak.	Arapça elif (l) babı
1867	1	90	iflas	إفلاس	Müflis olmak, bîmâye şuden , mal ve akçesi kalmamak.	Arapça elif (l) babı
1868	1	90	eflâk	أفلاق	Felekler, devirler, âsumânâhâ .	Arapça elif (l) babı
1869	1	90	efles	أفلس	Ziyade müflis olan, bîmâyeter .	Arapça elif (l) babı
1870	1	90	ifnâ'	إفناء	Yok etmek, idam etmek, ma' düm kılmak, nâbûd kerden .	Arapça elif (l) babı
1871	1	91	efnân	أفنان	Ağaç dalları, şâĸhâ , neviler, soylar, cinsler, türlüler.	Arapça elif (l) babı
1872	1	91	üfnûn	أفنون	Hal, nevi, kûne , türlü.	Arapça elif (l) babı
1873	1	91	efvâc	أفواج	Fevcler, bûlkân , cemaatler, takımlar.	Arapça elif (l) babı
1874	1	91	efvâh	أفواه	Femler, ağızlar, dihânân .	Arapça elif (l) babı
1875	1	91	üfûl	أفول	Kaybolmak, nâbedîd şuden .	Arapça elif (l) babı
1876	1	91	ifhâr	إفهار	Başkasını işittirmek üzere bir kız ile cima etmek.	Arapça elif (l) babı
1877	1	91	efhâm	أفهام	Anlayışlar, idrakler, zihinler.	Arapça elif (l) babı
1878	1	91	ifhâm	إفهام	Anlatmak, tefehhüm etmek, şînâsâniden .	Arapça elif (l) babı
1879	1	91	efyâl	أفياال	Filler, pîlân .	Arapça elif (l) babı

1880	1	91	ef'ide(t)	أَفِيدَه	Fuatlar, kalpler, dilhâ , yürekler.	Arapça elif (l) babı
1881	1	91	effike(t)	أَفِيكَه	Yalan, kizb, dürûğ , iftira	Arapça elif (l) babı
1882	1	91	afyon	أَفْيُون	Haşhaş otunun kurumuş suyu, nârĥûk .	Arapça elif (l) babı
1883	1	91	iĥâ'e(t)	إِقَانَةٌ	Kay ettirmek, hirâşâniden , kusturmak, istifâ ettirmek.	Arapça elif (l) babı
1884	1	91	eĥâdiĥ	أَقَادِحُ	Kadehler, bardaklar, câmhâ .	Arapça elif (l) babı
1885	1	91	eĥâdiĥ	أَقَادِيحُ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça elif (l) babı
1886	1	91	eĥârîb	أَقَارِبُ	Karîbler, hısımlar, ĥişâvend aĥribâ .	Arapça elif (l) babı
1887	1	91	eĥârîb	أَقَارِيبُ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça elif (l) babı
1888	1	91	eĥâşî	أَقَاصِي	Ziyade ba'îd ve nihayette olanlar, dürter .	Arapça elif (l) babı
1889	1	91	eĥâşîş	أَقَاصِيصُ	Kıssalar, hikayeler, dâsîtânâ .	Arapça elif (l) babı
1890	1	91	iĥâza(t)	إِقَاضَه	Muktezi kılmak, lüzumuna sebep olmak.	Arapça elif (l) babı
1891	1	91	iĥâle(t)	إِقَالَةٌ	Dememiş iken dedik diye iddia etmek.	Arapça elif (l) babı
1892	1	91	eĥâlîm	أَقَالِيمُ	İklimler, küre-i arzın kıtaları.	Arapça elif (l) babı
1893	1	91	iĥâmet	إِقَامَةٌ	Durmak, kalmak, cây giriften , iskan etmek ve kıyam etmek, ayakta durmak ve ihdas ve icat etmek, vücuda getirmek, meydana getirmek.	Arapça elif (l) babı
1894	1	92	eĥânîm	أَقَانِيمُ	Uknûmlar, asıllar, zatlar, bünhâ .	Arapça elif (l) babı
1895	1	92	eĥâvîm	أَقَاوِيمُ	Kavimler, halklar, milletler.	Arapça elif (l) babı
1896	1	92	eĥâvîl	أَقَاوِيلُ	Kaviller, lakırtılar, kelamlar, güftâr , sözler.	Arapça elif (l) babı
1897	1	92	eĥâvîl	أَقَاوِيلُ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça elif (l) babı
1898	1	92	iĥbâĥ	إِقْبَاحُ	Kabahat etmek, günâh kerden , kabîh ve ayıp bir iş işlemek.	Arapça elif (l) babı
1899	1	92	iĥbâr	إِقْبَارُ	Kabre koymak, gömmek, defnetmek, derĥâk kerden .	Arapça elif (l) babı
1900	1	92	iĥbâz	إِقْبَاضُ	Kabz ettirmek, tutturmak, gîrâniden , aldırmaq.	Arapça elif (l) babı
1901	1	92	iĥbal	إِقْبَالُ	Baht, talih, saadet ve reddetmeyip kabul etmek.	Arapça elif (l) babı
1902	1	92	eĥbaĥ	أَقْبَحُ	Ziyade kabîh ve habis ve ayıp olan, bedter .	Arapça elif (l) babı
1903	1	92	aĥbiye(t)	أَقْبِيَه	Libaslar, esbap, elbise, raĥt .	Arapça elif (l) babı
1904	1	92	eĥtâr	أَقْتَارُ	Kuturler, canîpler, nahiyeler, taraflar.	Arapça elif (l) babı
1905	1	92	iĥtibâs	إِقْتِبَاسُ	Kendi zatında olmayan keyfiyeti başkasından ahz ve istiare ve istifade etmek.	Arapça elif (l) babı
1906	1	92	iĥtibâz	إِقْتِبَاضُ	Tutmak, almak, sitâden , ahz etmek.	Arapça elif (l) babı
1907	1	92	iĥtitâl	إِقْتِتَالُ	Cenk ve muharebe ve mukâtele etmek.	Arapça elif (l) babı

1908	1	92	iktisâş	اقتِشَات	Çekip koparmak, berkenden .	Arapça elif (l) babı
1909	1	92	iktihâş	اقتِحَاش	Teftiş ve tefahhus etmek, araştırmak, cûyiden .	Arapça elif (l) babı
1910	1	92	iktihâm	اقتِحَام	Bilâ-mülâhaza işe saldırmak ve hakir addetmek ve hücum etmek.	Arapça elif (l) babı
1911	1	92	iktidâ´	اقتِدَاءُ	Mesleğini ihtiyar edip uymak, derpey reften , iktifa etmek.	Arapça elif (l) babı
1912	1	92	iktidâh	اقتِدَاحُ	A´ mâl-i fikr ve ru´yetle, rey ve tedbir etmek.	Arapça elif (l) babı
1913	1	92	iktidâd	اقتِدَادُ	Tedbir ve temyiz etmek, umuru kesip biçmek.	Arapça elif (l) babı
1914	1	92	iktidar	اقتِدَارُ	Kudret, mukadderet, kuvvet, zor, güç, takat.	Arapça elif (l) babı
1915	1	93	iktidâm	اقتِدَامُ	İlerlenmek, piş reften , ilerlemek.	Arapça elif (l) babı
1916	1	93	iktirâ´	اقتِرَاءُ	Tetebbu´ edip ikdam etmek, boşalmamak, mükâsiden .	Arapça elif (l) babı
1917	1	93	iktirâb	اقتِرَابُ	Yaklaşmak, nezdîk şuden, yakın gelmek.	Arapça elif (l) babı
1918	1	93	iktirâh	اقتِرَاحُ	Bilâ-tefekkür, bi´l-bedâhe söylemek ve istinbât etmek.	Arapça elif (l) babı
1919	1	93	iktirâz	اقتِرَاضُ	Ödünç almak, vâm sîtâden ve zem ve gıybet etmek.	Arapça elif (l) babı
1920	1	93	iktirâ´	اقتِرَاعُ	İhtiyar ve intihap etmek, güzîden ve kura atmak.	Arapça elif (l) babı
1921	1	93	iktirâf	اقتِرَافُ	Kazanmak, elfâhten , kesbetmek, kar etmek.	Arapça elif (l) babı
1922	1	93	iktirân	اقتِرَانُ	Yakın gelmek, nezdîk âmeden ve semanın taraf-ı vâhidinde bulunmak.	Arapça elif (l) babı
1923	1	93	iktisâr	اقتِسَارُ	Cebretmek, zorlamak, zor kerden , muztar kılmak.	Arapça elif (l) babı
1924	1	93	iktisâm	اقتِسَامُ	Paylaşmak, garâma etmek, perh kerden .	Arapça elif (l) babı
1925	1	93	iktisâr	اقتِسَارُ	Kanaat ve iktifa etmek, kendin kısa tutmak.	Arapça elif (l) babı
1926	1	93	iktisâş	اقتِشَاصُ	İntikam almak, demâr âvârden ve intikam talep etmek ve rivayet etmek.	Arapça elif (l) babı
1927	1	93	iktizâ´	اقتِضَاءُ	Muktezi olmak, lazım olmak.	Arapça elif (l) babı
1928	1	93	iktizâb	اقتِضَابُ	Kesmek, bürîden , kesip almak.	Arapça elif (l) babı
1929	1	93	iktizâz	اقتِضَاضُ	Kızın bokrini izale etmek, sekencî bürden .	Arapça elif (l) babı
1930	1	93	iktitâ´	اقتِطَاعُ	Kesmek, bürîden kesip almak.	Arapça elif (l) babı
1931	1	93	iktitâf	اقتِطَافُ	Koparmak, berkerden ve zor ile almak ahzetmek.	Arapça elif (l) babı
1932	1	93	iktifâ´	اقتِفَاءُ	Ardına düşüp gitmek, beygiriften ve imtisal ve iktidâ etmek.	Arapça elif (l) babı
1933	1	93	iktifâr	اقتِفَارُ	Bi-ma´ nâhu eydan.	Arapça elif (l) babı
1934	1	93	iktilâ´	اقتِلاعُ	Koparmak, engîhten ve kopmak.	Arapça elif (l) babı
1935	1	94	iktinâ´	اقتِنَاءُ	Mesleğini ihtiyar edip uymak, derpey reften .	Arapça elif (l) babı

1936	1	94	iktinâş	اِقْتِنَاصٌ	Av avlamak, sayd ve şikar etmek, şikerden .	Arapça elif (l) babı
1937	1	94	iktinân	اِقْتِنَانٌ	Sebat ve karar üzere kalmak, pâyende şuden .	Arapça elif (l) babı
1938	1	94	iktivâ’	اِقْتِوَاءٌ	Kuvvetlenmek, kuvvetli olmak, tüvânâ şuden .	Arapça elif (l) babı
1939	1	94	iktiyât	اِقْتِيَاثٌ	Beslenmek, perverde şuden , gıdalanmak.	Arapça elif (l) babı
1940	1	94	iktiyâd	اِقْتِيَادٌ	Yedmek, önünden tutup götürmek, fesfâbâniden .	Arapça elif (l) babı
1941	1	94	iktiyâr	اِقْتِيَازٌ	Bahz ve tenfir etmek, teftiş etmek.	Arapça elif (l) babı
1942	1	94	iktiyâs	اِقْتِيَاْسٌ	Misline kıyas etmek ve iftifâ ve iktidâ etmek.	Arapça elif (l) babı
1943	1	94	iktiyâf	اِقْتِيَاْفٌ	İzlemek, iz sürüp gitmek, pey giriften .	Arapça elif (l) babı
1944	1	94	ikḥât	اِقْحَاطٌ	Kaht ve galâ, gîrân ve kıtlık çekmek.	Arapça elif (l) babı
1945	1	94	ikḥâm	اِقْحَاْمٌ	İşe bilâ-mülâhaza saldırmak.	Arapça elif (l) babı
1946	1	94	ukḥuvân	اِقْحُوَانٌ	Papatya denilen nebat, bâbûne .	Arapça elif (l) babı
1947	1	94	aḳdâḥ	اِقْدَاْحٌ	Kadehler, şârâp, camhâ .	Arapça elif (l) babı
1948	1	94	ikdâr	اِقْدَاْرٌ	Kudret vermek, muktedir kılmak.	Arapça elif (l) babı
1949	1	94	ikdâ’	اِقْدَاْعٌ	Men etmek, mâni olmak.	Arapça elif (l) babı
1950	1	94	aḳdâm	اِقْدَاْمٌ	Kademler, ayaklar, pâyân .	Arapça elif (l) babı
1951	1	94	ikdâm	اِقْدَاْمٌ	Devam üzere meşgul olup fâriğ olmamak.	Arapça elif (l) babı
1952	1	94	aḳdes	اِقْدَاْسٌ	Ziyade mübarek ve mukaddes olan, ferruhter .	Arapça elif (l) babı
1953	1	94	aḳdem	اِقْدَاْمٌ	Ziyade mukaddem, nühustter ve evvel olan.	Arapça elif (l) babı
1954	1	94	ikzâ’	اِقْدَاْعٌ	Fahiş söz ile sövmek, düşnâm .	Arapça elif (l) babı
1955	1	94	uḳarâ’	اِقْرَاْءٌ	Kur’an- ı Kerim kıraatinde mahir olanlar.	Arapça elif (l) babı
1956	1	94	ikrar	اِقْرَاْرٌ	Mukarrer kılmak ve itiraf etmek, teslim edip inkar etmemek.	Arapça elif (l) babı
1957	1	95	aḳrâş	اِقْرَاْصٌ	Kurslar, tütsü kursları, bûy hoşhâ .	Arapça elif (l) babı
1958	1	95	ikrâz	اِقْرَاْضٌ	Ödünç vermek, vâm dâden ve kesip ayırmak.	Arapça elif (l) babı
1959	1	95	ikrâ’	اِقْرَاْعٌ	Feragat edip geri durmak.	Arapça elif (l) babı
1960	1	95	aḳrân	اِقْرَاْنٌ	Karînler, sin ve rütbe cihetiyle hemtâ olanlar.	Arapça elif (l) babı
1961	1	95	aḳreb	اِقْرَبٌ	Ziyade karîb, ziyade yakın olan, nezdikter .	Arapça elif (l) babı
1962	1	95	aḳraba	اِقْرَبَا	Karîbler, alâka-i karâbete dâhil olanlar, hîşân .	Arapça elif (l) babı
1963	1	95	aḳra’	اِقْرَاْعٌ	Metin, muhkem, üstüvar , salâbetli olan.	Arapça elif (l) babı

1964	1	95	ik̄sâ´	إقسَاء	Sertlendirmek, pekiştirmek, nîşâhten .	Arapça elif (l) babı
1965	1	95	ik̄sât	إقساط	Adalet ve hakkaniyet etmek.	Arapça elif (l) babı
1966	1	95	aḳsâm	أقسام	Kısımlar, pârehâ , parçalar, cüzler.	Arapça elif (l) babı
1967	1	95	aḳisse(t)	أقسئہ	Kıssîsler, papazlar, herîdân .	Arapça elif (l) babı
1968	1	95	aḳsaṭ	أقسط	Ziyade adil ve hakkaniyetli olan.	Arapça elif (l) babı
1969	1	95	aḳşâ	أقسا	En nihayette olan, pesîn .	Arapça elif (l) babı
1970	1	95	ik̄şâr	إقصار	Kadir iken imtina edip terketmek.	Arapça elif (l) babı
1971	1	95	aḳşar	أقصر	Ziyade kısa ve kûtâh olan.	Arapça elif (l) babı
1972	1	95	ik̄şâş	إقصاص	Kısas etmek, katili katil yahut cârihi cerhetmek.	Arapça elif (l) babı
1973	1	95	aḳşâ	أقصى	Ziyade ba´îd, dürter ve nihayette olan.	Arapça elif (l) babı
1974	1	95	aḳzâ	أقضى	Ziyade hüküm ve fasıl edici olan.	Arapça elif (l) babı
1975	1	95	aḳziye(t)	أقضيہ	Kazalar, hükümler.	Arapça elif (l) babı
1976	1	95	aḳtâr	أقطن	Kuturlar, taraflar, canipler, nahiyeler ve dairenin merkezinden geçen müstakim hatlar.	Arapça elif (l) babı
1977	1	95	ik̄târ	إقطن	Damlatmak, çekâniden , damla damla akıtmak ve inbikten çekmek.	Arapça elif (l) babı
1978	1	96	ik̄tâ´	إقطاع	Hüccet ve delil ile iskat etmek ve mebhût kılmak.	Arapça elif (l) babı
1979	1	96	aḳtân	أقطن	Kutnlar, makamlar, memleketler.	Arapça elif (l) babı
1980	1	96	aḳtâ´	أقطع	Eli kesilmiş adam, maktû´u´l-yed olan, dest bûrîde .	Arapça elif (l) babı
1981	1	96	ik̄´ âd	إقعاد	Oturtmak, nişesten , ku´ûd ettirmek.	Arapça elif (l) babı
1982	1	96	ik̄´ âz	إقعاز	Derin etmek, jerfe kerden , çukur etmek.	Arapça elif (l) babı
1983	1	96	ik̄´ tâ´	إقطاء	Tafzil ve tercih etmek, intihap etmek, güziden .	Arapça elif (l) babı
1984	1	96	aḳfâş	أقفاص	Kafesler, kûfcânâhâ .	Arapça elif (l) babı
1985	1	96	aḳfâl	أقفال	Kufler, kilitler, kelendhâ .	Arapça elif (l) babı
1986	1	96	eḳall	أقل	Ziyade kalîl ve kemter olan, lâ-eḳall hiç olmazsa en aşağı.	Arapça elif (l) babı
1987	1	96	ik̄lâ´	إقلاع	Koparmak, engîhten ve feragat etmek ve yelken açmak.	Arapça elif (l) babı
1988	1	96	ik̄lâl	إقلاق	Azaltmak, endek kerden ve az bulmak ve titremek, lerzân olmak.	Arapça elif (l) babı
1989	1	96	aḳlâm	أقلام	Kalemler, ḥâmeḥâ , yazı aletleri ve katip odaları.	Arapça elif (l) babı
1990	1	96	ik̄lîd	أقليد	Anahtar, miftah, mejenk .	Arapça elif (l) babı

1991	1	96	iklim	إقليم	Kürre-i arz bir vecih ile yediye yahut nısf-ı kürre bir vecihle otuza taksim olunmakla hadis olan kıt'a-yı arz.	Arapça elif (l) babı
1992	1	96	iklîmiyâ	إقليمياً	Altın ve gümüş posası ve boku.	Arapça elif (l) babı
1993	1	96	ikmâc	إقماغ	Zelil ve makhûr kılmak.	Arapça elif (l) babı
1994	1	96	aķmiſe(t)	اقمشه	Kumaſlar, bezler, kâlehâ .	Arapça elif (l) babı
1995	1	96	aķmiſa(t)	اقمصه	Kamîsler, gömlekler, pîrenehâ .	Arapça elif (l) babı
1996	1	96	iknât	إقنات	Dua etmek ve namazda kıyamı uzatmak ve hacc-ı ſerîfe müdavemet etmek ve çok çok gaza ve cihat etmek ve tevazu etmek.	Arapça elif (l) babı
1997	1	96	ikna	إقناع	Razı ve kani kılmak ve ayakta durup nazarını iki tarafa kat' â meylettirmeyerek başını dikip durmak.	Arapça elif (l) babı
1998	1	97	aķvâ	أقوى	Ziyade kavi, üstivâr ve metin olan.	Arapça elif (l) babı
1999	1	97	ikvâ'	إقواء	Œair ſiirinde reviy harflerinin harekelerini muhtelif etmek.	Arapça elif (l) babı
2000	1	97	uknûm	أقنوم	Asıl, zat, cevher, bûn .	Arapça elif (l) babı
2001	1	97	aķvât	أقوات	Kûtlar, gıdalar, yemekler, yiyecekler, tûſehâ .	Arapça elif (l) babı
2002	1	97	aķvâs	أقواس	Ok yayları, kemânâ ve muhît-i dâ'ire cüzleri.	Arapça elif (l) babı
2003	1	97	aķvâl	أقوال	Kaviller, sözler, kelamlar, lakırtılar, sûhanâ .	Arapça elif (l) babı
2004	1	97	aķvâm	أقوام	Kavimler, milletler, halklar.	Arapça elif (l) babı
2005	1	97	aķvem	أقوم	Ziyade doğru, râstter ve müstakim olan.	Arapça elif (l) babı
2006	1	97	aķvâ	أقوى	Ziyade kavi, lenter ve kuvvetli olan.	Arapça elif (l) babı
2007	1	97	aķviyâ'	أقوياء	Kavi ve kuvvetli olanlar.	Arapça elif (l) babı
2008	1	97	ikyâ'	إقياء	Kay ettirmek, hîrâſânîden , kusturmak.	Arapça elif (l) babı
2009	1	97	aķyâd	أقياد	Kayıtlar, benthâ , bağlar, sargılar, bukağılar.	Arapça elif (l) babı
2010	1	97	oķyanus	أقيانوس	Bahr-i muhît, dış denizi.	Arapça elif (l) babı
2011	1	97	ekâbir	أكابر	Ekberler, büzürgan ve rütbe ve fazilet cihetiyle büyük olanlar.	Arapça elif (l) babı
2012	1	97	ikâha(t)	إكاحه	Düşmana galip gelmek.	Arapça elif (l) babı
2013	1	97	ekâzib	أكاذيب	Ükzübeler, yalanlar, kizibler, dürûghâ .	Arapça elif (l) babı
2014	1	97	ekkâr	أكار	Çiftçi, harrâs, bezrger , ehl-i zirâ'at.	Arapça elif (l) babı
2015	1	97	ekârim	أكارم	Ekremler, rütbe ve fazilet cihetiyle mükerrem olanlar.	Arapça elif (l) babı
2016	1	97	âkâm	أكام	Ekemeler, tepeler, püſtehâ , bayırlar.	Arapça elif (l) babı

2017	1	97	ekâsire(t)	أكاسيره	Eksi acem padişahları.	Arapça elif (l) babı
2018	1	98	ikâne(t)	إكاته	Hakir ve zelil kılmak.	Arapça elif (l) babı
2019	1	98	ikbâb	إكباب	Bir işe pek müdavemet etmek.	Arapça elif (l) babı
2020		98	ekber	أكبر	Ziyade büyük ve azim olan, büzürkter.	
2021	1	98	iktâb	إكتاب	Yazdırmak, nüvisâniden ve ağızdan söyleyip ahara yazdırmak.	Arapça elif (l) babı
2022	1	98	ektâf	إكتاف	Ketfler, omuz ve kürek kemikleri, düşhâ .	Arapça elif (l) babı
2023	1	98	iktâm	إكتام	Ketmetmek, gizlemek, pinhân kerden , saklamak.	Arapça elif (l) babı
2024	1	98	iktitâb	إكتتاب	Yazı yazmak, nüvišten , kendi kendine kitap yazmak.	Arapça elif (l) babı
2025	1	98	iktitâm	إكتتام	Ketmetmek, gizlemek, nihân kerden , saklamak.	Arapça elif (l) babı
2026	1	98	iktihâl	إكتحال	Göze sürme çekmek.	Arapça elif (l) babı
2027	1	98	iktirâ'	إكتراء	Kira ile tutmak, kira ile almak, bâmüzd sitâden .	Arapça elif (l) babı
2028	1	98	iktisâ'	إكتساء	Giymek ve giymek, püşiden .	Arapça elif (l) babı
2029	1	98	iktisâb	إكتساب	Kesbetmek, tahsil etmek, kazanmak, endûhten .	Arapça elif (l) babı
2030	1	98	iktifâ'	إكتفاء	Kanaat etmek, el verdimmek, ziyade talep etmemek.	Arapça elif (l) babı
2031	1	98	ektem	إكتتم	Ziyade gizli ziyade pinhan olan, pinhânter .	Arapça elif (l) babı
2032	1	98	iktinâ'	إكتناء	Kînelenmek, nâm nihâden ve mana şüpheli kalmak üzere tekellüm etmek.	Arapça elif (l) babı
2033	1	98	iktinâf	إكتناف	Etrafını kuşatmak, ihata etmek, nihenbiden .	Arapça elif (l) babı
2034	1	98	iktinân	إكتنان	Gizlenip saklanmak, nuhüften ve setr ve pinhan etmek.	Arapça elif (l) babı
2035	1	98	iktinâh	إكتناه	Asıl ve hakikatine vasıl ve vâkıf olmak, âgâh şuden .	Arapça elif (l) babı
2036	1	98	iktiyâl	إكتيال	Ölçmek, peymûden , mikyale vurmak.	Arapça elif (l) babı
2037	1	98	ikşâr	إكتشاز	Teksir etmek, artırmak, çoğaltmak, efzâniden .	Arapça elif (l) babı
2038	1	98	ekşer	أكثر	Ziyade olan, ziyade kesret ve çokluk olan bisyâr .	Arapça elif (l) babı
2039	1	99	ekşeriyya	أكثرية	Ale'l-agleb, ekser vakitlerde vaki olduğu üzere.	Arapça elif (l) babı
2040	1	99	ükhûvân	أخوان	Ükhûvân papatya denilen çiçek, bâbüne .	Arapça elif (l) babı
2041	1	99	ikdâ'	إكداء	Hisset ve buhl etmek, ihsanı pek az olmak.	Arapça elif (l) babı
2042	1	99	ekdâr	أكدار	Kederler, kasevetler, behandhâ .	Arapça elif (l) babı
2043	1	99	ikzâb	إكذاب	Kizb ve yalan söylemek, dürûğ güftâniden ve kizbini meydana çıkarmak.	Arapça elif (l) babı
2044	1	99	ükzûbe(t)	أكذوبه	Yalan söz, kizb, dürûğ .	Arapça elif (l) babı

2045	1	99	ikrâ'	إِكْرَاءٌ	Kiraya vermek, mâhîne râdâden .	Arapça elif (l) babı
2046	1	99	ikrâb	إِكْرَابٌ	Kederlendirmek, mükedder ve mehum kılmak, bağşânîden .	Arapça elif (l) babı
2047	1	99	ikram	إِكْرَامٌ	Tazim ve hüsn-i muamele etmek ve bağış ve ita etmek.	Arapça elif (l) babı
2048	1	99	ikrâh	إِكْرَاهٌ	Bed ve kerih bulmak, iğrenmek, tiksirmek, menkîden .	Arapça elif (l) babı
2049	1	99	ekrem	أَكْرَمٌ	Ziyade kerim ve mükerrem olan.	Arapça elif (l) babı
2050	1	99	ükrûme(t)	أَكْرَوْمَةٌ	Kerem, tazim, âzermîden .	Arapça elif (l) babı
2051	1	99	iksâ'	إِكْسَاءٌ	Giydirmek ve giyindirmek, pûşânîden .	Arapça elif (l) babı
2052	1	99	iksâd	إِكْسَادٌ	Revaç bozulmak, satılmamak, kesat olmak.	Arapça elif (l) babı
2053	1	99	iktisâl	إِكْتِسَالٌ	Süslük, hizî ve kesel ve fütur vermek.	Arapça elif (l) babı
2054	1	99	eksâ	أَكْسَى	Ziyade giyilmiş, kuşatılmış olan.	Arapça elif (l) babı
2055	1	99	iksir	إِكْسِيرٌ	Şekerli ve rayihalı ruh ve kimya ki cühelâ beyninde cümle ma'âdini altına tedbil ve cümle emrâzı def ve izale etmeye salih ve müsait bir nesne olur.	Arapça elif (l) babı
2056	1	99	ekzâm	أَكْظَامٌ	Gazap izhar etmeyip hazmedişler.	Arapça elif (l) babı
2057	1	99	ikfâr	إِكْفَارٌ	Kafir addetmek, nâkerdîde şumârîden kafirdir demek.	Arapça elif (l) babı
2058	1	100	ikfâl	إِكْفَالٌ	Kefil kılmak.	Arapça elif (l) babı
2059	1	100	ekil	أَكَلَ	Yemek yemek, hûrden ve tenâvül etmek.	Arapça elif (l) babı
2060	1	100	âkile(t)	أَكْلَةٌ	Gıcık illeti, yiyen illeti, hevder .	Arapça elif (l) babı
2061	1	100	iklîl	إِكْلِيلٌ	Taç ki padişah başına iktisâ ederler, gerzen .	Arapça elif (l) babı
2062	1	100	ikmal	إِكْمَالٌ	Kamil ve bî-kusur kılmak, itmam etmek.	Arapça elif (l) babı
2063	1	100	ikmâm	إِكْمَامٌ	Çiçek kapçıları ve kimmler ve esvap kolları astînhâ .	Arapça elif (l) babı
2064	1	100	ekimme(t)	أَكْمَةٌ	Kimmler, çiçek kapçıları.	Arapça elif (l) babı
2065	1	100	ekme(t)	أَكَمَهُ	Tepe, püşte , bayır ve firâz olan.	Arapça elif (l) babı
2066	1	100	ekmel	أَكْمَلَ	Ziyade kamil, ziyade kusursuz olan.	Arapça elif (l) babı
2067	1	100	ekmeliyye(t)	أَكْمَلِيَّةٌ	Ekmellik, kusursuzluk.	Arapça elif (l) babı
2068	1	100	iknâ'	إِكْنَاءٌ	Ancak vâkıfların tefehhüm edeceği üslup üzere tekellüm edip maddenin aslımı bilmeyenleri şüphede bırakmak.	Arapça elif (l) babı
2069	1	100	eknâf	إِكْنَافٌ	Taraflar, canipler, nahiyeler.	Arapça elif (l) babı
2070	1	100	iknâf	إِكْنَافٌ	İane ve himaye ve vikâye etmek.	Arapça elif (l) babı
2071	1	100	iknân	إِكْنَانٌ	Gizlemek, saklamak, meknûn kılmak, nîhân kerden .	Arapça elif (l) babı

2072	1	100	eknân	اَكْنَانٌ	Perdehâ , setrler, muhafazalar.	Arapça elif (l) babı
2073	1	100	ekinne(t)	اَكْنَه	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça elif (l) babı
2074	1	100	ekvâz	اَكْوَازٌ	Kûzeler, kadehler, kâseler, câmhâ .	Arapça elif (l) babı
2075	1	100	ekvân	اَكْوَانٌ	Vücutlar ve âlemler, dünyalar, gîfihâ .	Arapça elif (l) babı
2076	1	100	ekûl	اَكْوُلٌ	Çok yemek yiyen, gîrânghûr .	Arapça elif (l) babı
2077	1	100	ekyâs	اَكْيَاسٌ	Keseler, akçe keseleri cermedânihâ .	Arapça elif (l) babı
2078	1	100	ekyâl	اَكْيَالٌ	Kileler, ölçüler, killer, kûvîzhâ .	Arapça elif (l) babı
2079	1	100	ekîd	اَكِيدٌ	Kavi, metin, üstivâr , muhkem olan.	Arapça elif (l) babı
2080	1	101	ekyes	اَكْيَسٌ	Ziyade kiyâsetli, ziyade akıllı olan, hoşmend .	Arapça elif (l) babı
2081	1	101	âl	اَلْ	Ehl ü iyâl ve ittîbâ' ve ehîbbâ ve esdikâ takımı, pesrevân .	Arapça elif (l) babı
2082	1	101	el	اَلْ	Harf-i ta' rîf olup isim ve sıfata ilhakla tayin için müstameldir, elhamdü gibi.	Arapça elif (l) babı
2083	1	101	âlâ'	اَلْاَءُ	Ulular, atiyeler, başışhâ .	Arapça elif (l) babı
2084	1	101	illa	اِلَا	Mâ' adâ, olmadığı surette ve ale'l husûs manalarında bir edât-ı istisnâdır.	Arapça elif (l) babı
2085	1	101	âlât	اِلَاتٌ	Aletler, avandanlıklar, mâşîrzhâ .	Arapça elif (l) babı
2086	1	101	âlâf	اِلَافٌ	Binler, hezârân , sayıda istimal olunur.	Arapça elif (l) babı
2087	1	101	üllâf	اِلَافٌ	Dostlar, âşînâyân .	Arapça elif (l) babı
2088	1	101	âlâm	اِلَامٌ	Elem ler, kederler, dertler, endûhha .	Arapça elif (l) babı
2089	1	101	ilâme(t)	اِلَامَةٌ	Levm ü zem etmek ve mezmûm iş işlemek.	Arapça elif (l) babı
2090	1	101	elân	اِلَانَ	Bu an, bu vakit, şimdi.	Arapça elif (l) babı
2091	1	101	ilâ'e(t)	اِلَانَهُ	Yumuşatmak, leyyin kılmak, ferhasîden .	Arapça elif (l) babı
2092	1	101	ilah	اِلَاهٌ	Mabut, ibadet olunan nesne.	Arapça elif (l) babı
2093	1	101	ilâhe(t)	اِلَاهَةٌ	Dişi büt, dişi şanem .	Arapça elif (l) babı
2094	1	101	ilahî	اِلَاهِيٌّ	Hak sübhânehü ve teâlâ Hazretleri'ne mensup olan ve dine müstenid bir nevi makamlı kelam.	Arapça elif (l) babı
2095	1	101	elîbbâ'	اِلْيَاءٌ	Akıllı, hüşmend olanlar.	Arapça elif (l) babı
2096	1	101	elbâb	اِلْيَابٌ	Lübler, akıllar, hüşân .	Arapça elif (l) babı
2097	1	101	ilbâş	اِلْيَابٌ	Meks ettirmek, eğlendirmek, durdurmak, deringânîden .	Arapça elif (l) babı
2098	1	101	elbâs	اِلْيَاسٌ	Libaslar, siyâblar, câmeihâ , urbalar.	Arapça elif (l) babı
2099	1	101	ilbâs	اِلْيَاسٌ	Örtüp bürümek ve giyindirmek pûşânîden ve müşkül ve mültebis kılmaktır.	Arapça elif (l) babı

2100	1	101	elbân	الْبَانَ	Sütler, şîrhâ , leben ler.	Arapça elif (l) babı
2101	1	101	elbette	الْبَيْتَةَ	Tereddüt ve ricat ihtimali olmayarak.	Arapça elif (l) babı
2102	1	102	elbürz	الْبُرْزُ	Bâlâ, bülend ve dilber, şecîc kimse.	Arapça elif (l) babı
2103	1	102	elbise	الْبِسَةَ	Libaslar, siyâblar, câmeihâ , urbalar.	Arapça elif (l) babı
2104	1	102	alet	أَلَّةٌ	Yapıcının tasarrufunda olup yapmaya suhûlet veren nesne mâşîrz .	Arapça elif (l) babı
2105	1	102	iltibâs	الْتِبَاسُ	İhtilât, karışık etmek ve karışıklık, jûfide .	Arapça elif (l) babı
2106	1	102	iltişâm	الْتِشَامُ	Öpmek, pûsîden , takbil etmek.	Arapça elif (l) babı
2107	1	102	ilticâ ³	الْتِجَاءُ	Sığınmak, penâhîden , melcâ ³ ve penâha varmak.	Arapça elif (l) babı
2108	1	102	ilticâc	الْتِجَاجُ	Karışık ve şûrîde olmak, gürültülü olmak.	Arapça elif (l) babı
2109	1	102	iltihâ ³	الْتِخَاءُ	Sakallı olmak, hâç âverden ve kabuk soymak.	Arapça elif (l) babı
2110	1	102	iltihâc	الْتِخَاجُ	Cebretmek, ilcâ etmek, zûr kerden .	Arapça elif (l) babı
2111	1	102	iltihâş	الْتِخَاصُ	Cebretmek, muztar ve naçar kılmak, nâçâr kerden .	Arapça elif (l) babı
2112	1	102	iltihâf	الْتِخَافُ	Sarılmak, bürünmek, câme piçîden , örtünmek.	Arapça elif (l) babı
2113	1	102	iltihâk	الْتِخَاقُ	Yetişmek, bitişmek, erişmek, âhîden .	Arapça elif (l) babı
2114	1	102	iltihâm	الْتِخَامُ	İyi olmak, nîk şuden , kapanmak ve kızışıp şiddet bulmak.	Arapça elif (l) babı
2115	1	102	iltidâm	الْتِدَامُ	Muzdarip olmak, endûhgîn , ellerini göğsüne vurmak.	Arapça elif (l) babı
2116	1	102	iltizâz	الْتِذَازُ	Haz etmek, hoş bulmak, hoşlanmak.	Arapça elif (l) babı
2117	1	102	iltizâc	الْتِذَاعُ	Dert yâhut veca sebebiyle yanıp yakılmak.	Arapça elif (l) babı
2118	1	102	iltizâk	الْتِذَاقُ	Yapışmak, büsûden , yapışık olmak.	Arapça elif (l) babı
2119	1	102	iltizâm	الْتِزَامُ	Kendine lâzım kılmak, icrasına cehdetmeyi kendi üzerine vacip kılmak ve devletin irâdından bazısı için kefil verip tahsilini kendi üzerine almak.	Arapça elif (l) babı
2120	1	103	iltisâk	الْتِيسَاقُ	Yapışmak, cefsîden , yapışık olmak.	Arapça elif (l) babı
2121	1	103	iltişâş	الْتِيسَاصُ	Yapışmak, bitişmek, bitişik olmak, ferâhem şuden .	Arapça elif (l) babı
2122	1	103	iltişâk	الْتِيسَاقُ	Yapışmak, yapışık olmak, mülâsık olmak.	Arapça elif (l) babı
2123	1	103	iltitât	الْتِطَاطُ	Örtünmek, bürünmek ve setr etmek, pûşânîden .	Arapça elif (l) babı
2124	1	103	iltitâm	الْتِطَامُ	Dalgalar, birbirine çarpışmak ve çalkanmak.	Arapça elif (l) babı
2125	1	103	iltizâ ³	الْتِظَاءُ	Alevlenmek, parlamak, tâbîden .	Arapça elif (l) babı
2126	1	103	ilti ³ âb	الْتِعَابُ	Oynamak, bâzîden , oyun oynamak.	Arapça elif (l) babı

2127	1	103	iltifat	إلتفات	Yüz çevirip teveccüh etmek ve tarafına teveccüh birle merâsim-i selâm ve istifsâr-ı hâtırı eda etmek ve tertîb-i kelâmda nesne-i vâhîde râci' olan zamir yâhut fiili iptal edip gâh mütekellim ve gâh muhatap gâh gaip sigasını istimal etmek ve dostluk, âşinalık.	Arapça elif (l) babı
2128	1	103	iltifâf	إلتفاف	Bürünmek, pûşânîden , örtülmek.	Arapça elif (l) babı
2129	1	103	iltikâ'	إلتقاء	Karşı gelip bulaşmak, mahal-i vâhîde gelmek, behem resîden	Arapça elif (l) babı
2130	1	103	iltikâş	إلتقاص	Devşirip almak, enbûden ve birinin yanına nâgehânî uğrayıp onun yaptığını ve işlediğini görüp anlamak.	Arapça elif (l) babı
2131	1	103	iltikâ'	إلتقاع	Levni bozulmak, rengi atmak, renk şikâfte şuden.	Arapça elif (l) babı
2132	1	103	iltikâm	إلتقام	Yutmak, âvârîden , lokma edip yutmak.	Arapça elif (l) babı
2133	1	103	iltikâk	إلتكاف	İzdiham olup sıkışmak.	Arapça elif (l) babı
2134	1	103	iltimâ'	إلتماء	Levni bozulmak, rengi atmak.	Arapça elif (l) babı
2135	1	103	iltimas	إلتماس	Talep etmek, rica etmek, lâbîden.	Arapça elif (l) babı
2136	1	104	iltimâ'	إلتماع	Yıldırımak, ışıldamak ve kapıp almak, peşhîden.	Arapça elif (l) babı
2137	1	104	iltivâ'	إلتواء	Büzülüp bükülmek, sarılmak, dolaşmak, piçîde şuden.	Arapça elif (l) babı
2138	1	104	iltihâ'	إلتهاء	Oynamak, eğlenmek, bâzîden.	Arapça elif (l) babı
2139	1	104	iltihâb	إلتهاب	Alevlenmek, efrûzîden , alev ile yanmak ve bedenin bir tarafı kızarıp yanarak veca vermek.	Arapça elif (l) babı
2140	1	104	iltiyâş	إلتيات	İhtilat, iltibas, karışıklık, jûlîde , şüphe.	Arapça elif (l) babı
2141	1	104	iltiyâ'	إلتياغ	Endûh ve gussadan yanıp yakılmak.	Arapça elif (l) babı
2142	1	104	iltiyâk	إلتياق	Gayet sıdk ve ihtisasla dostluk etmek.	Arapça elif (l) babı
2143	1	104	iltiyâm	إلتيام	Levm ve zem olunmak, levmi ve zemmi kabul etmek.	Arapça elif (l) babı
2144	1	104	ilti'âm	إلتيام	Fasit nesne ıslah olmak, iyileşmek, iyi olmak.	Arapça elif (l) babı
2145	1	104	ilcâ'	إلتعاء	Cebretmek, muztar ve naçar kılmak.	Arapça elif (l) babı
2146	1	104	ilcâm	إلتعام	Ağzına gem vurmak, likâm ve uyan vurmak.	Arapça elif (l) babı
2147	1	104	elcime(t)	إلتعمة	Licâmlar, gemler, likâmhâ.	Arapça elif (l) babı
2148	1	104	ilhâ'	إلتعاء	levmi ve tâ' yîbe şâyân vaz ve hareket etmek.	Arapça elif (l) babı
2149	1	104	ilhâc	إلتحاج	Cebretmek, muztar ve naçar kılmak, nâçâr şuden.	Arapça elif (l) babı
2150	1	104	ilhâh	إلتحاح	İbrâm etmek, yap yap diye sıkıştırmak.	Arapça elif (l) babı
2151	1	104	ilhâd	إلتخاذ	Tarîk-i Haktan udûl etmek, küfre meyletmek.	Arapça elif (l) babı

2152	1	104	elhâşıl	الْحَاصِلُ	Kelâma netice olarak, netîce-i kelâm, hâsılı.	Arapça elif (l) babı
2153	1	104	ilhâz	الْحَاطِ	Yan bakış ile bakmak.	Arapça elif (l) babı
2154	1	104	ilhâç	الْحَاقُ	Katmak, nihayetine ilave etmek, bitiştirmek.	Arapça elif (l) babı
2155	1	104	elhâl	الْحَالُ	Şimdi, üknûn , şimdiki zaman.	Arapça elif (l) babı
2156	1	105	elhâletü hâzihi	إِلْحَالَةُ هَذِهِ	Bi-mâ' nâhu eydan.	Arapça elif (l) babı
2157	1	105	ilhâm	إِلْحَامٌ	Sebb ve düşnâm ile ırza hâlel vermek.	Arapça elif (l) babı
2158	1	105	elhân	الْحَانَ	Lahnlr, sürûd , nağme sedaları.	Arapça elif (l) babı
2159	1	105	ilhân	إِلْحَانٌ	Tefehüm etmek, anlatmak, feh mâniden	Arapça elif (l) babı
2160	1	105	elhâç	الْحَقُّ	Vâkı'â, fi'l vâkı'â, doğrusu şudur ki manasıdır.	Arapça elif (l) babı
2161	1	105	elhan	الْحَنُّ	Zihin ve fehmi ziyade müste'îd olan, hürdend.	Arapça elif (l) babı
2162	1	105	eliğ	الِغْ	Âl-i âhirihi terkîb-i arabîsine işaretirki tâ âhirine varınca manasına müstameldir.	Arapça elif (l) babı
2163		105	eledd	الَّذِ	Müteannid ve mütemerrid, şedîdü'l husûmet olan.	
2164	1	105	eddu'â	الدَّعَا	"Sizin için duamız eksik değildir," manasına terkiptir.	Arapça elif (l) babı
2165	1	105	elezz	الَّذِ	Ziyade leziz, hoşgüvâr olan	Arapça elif (l) babı
2166	1	105	ilzâç	الِزَاقُ	Yapıştırmak, büsûden , yapışık olmak.	Arapça elif (l) babı
2167		105	ilzâm	الِزَامُ	Muarazada iskat etmek, dündâniden ve iltizam ettirmek ve isnat ve ispat etmek ve kabahatli çıkarmak.	
2168	1	105	elzem	الِزْمُ	Ziyade lazım, bâbesteter , muktezi olan.	Arapça elif (l) babı
2169	1	105	ilsâ'	إِلْسَاعُ	İfsat edip birbirine düşürmek, aşûb engihten.	Arapça elif (l) babı
2170	1	105	ilsâç	إِلْسَاقُ	Yapıştırmak, çefsâniden , yapışık kılmak.	Arapça elif (l) babı
2171	1	105	elsen	الْسِنُ	Kelâmda fesahat ve belâgatı ziyade olan.	Arapça elif (l) babı
2172	1	105	elsün	السُّنُّ	Lisanlar, diller, zebânât.	Arapça elif (l) babı
2173	1	105	elsine(t)	السِّنَةُ	Bi-mâ' nâhu eydan.	Arapça elif (l) babı
2174	1	105	elşâş	الصَّاصُ	Sârıklar, zürdân , hırsızlar.	Arapça elif (l) babı
2175	1	105	ilşâş	إِلْصَاصُ	Çalmak, zürdiden , sirket etmek.	Arapça elif (l) babı
2176	1	106	ilşâç	الصَّاقُ	Yapıştırmak, çefsâniden , yapışık kılmak.	Arapça elif (l) babı
2177	1	106	elîfâf	الطَّافُ	Lütuflar, nevâziş , hüsn-i muameleler.	Arapça elif (l) babı
2178	1	106	ilîfâf	إِلطَّافُ	Lütuf ve inayet etmek, nîkî kerdin , iyilik etmek.	Arapça elif (l) babı

2179	1	106	elṭaf	الطَّف	İyilik, nîkî , lütuf ve inayeti ziyade olan.	Arapça elif (l) babı
2180	1	106	ilzaʿ	الظَّاءُ	Alevlendirmek, fürûzâniden , parlatmak, şulelendirmek.	Arapça elif (l) babı
2181	1	106	ilzâz	الظَّازِ	Aleʿd-devâm mülazemet etmek, ikdam ve gûşîş etmek	Arapça elif (l) babı
2182	1	106	ilʿâc	الْعَاجُ	Tutuşturmak, sûlhten , ateşlendirmek, yakmak.	Arapça elif (l) babı
2183	1	106	ilgâʿ	الْغَاءُ	İptal etmek, lağvetmek	Arapça elif (l) babı
2184	1	106	ilgâr	الْغَارُ	Çatmak, tekütâz , koşmak	Arapça elif (l) babı
2185	1	106	elgâz	الْغَازُ	Lağızlar, bilmeceleler, merâmı mestur olan kelâmlar, perdekhâ .	Arapça elif (l) babı
2186	1	106	ilgâz	الْغَازُ	Kelâmda muradı setr ve taʿmiye etmek.	Arapça elif (l) babı
2187	1	106	elgâraż	الْغَرَضُ	Hâsıl-ı kelâm, kelâmdan murat olan şudur ki manasına.	Arapça elif (l) babı
2188	1	106	elf	الْفُ	Bin adedi, hezâr .	Arapça elif (l) babı
2189	1	106	elif	الْفُ	Hurûf-ı hecâdan harf-i evvelin ismi, müsemması (l).	Arapça elif (l) babı
2190	1	106	elfaz	الْفَازِ	Lafızlar, kelimeler, sühanân , lügatlar, sözler.	Arapça elif (l) babı
2191	1	106	elfâf	الْفَافُ	Taifeler, belûgân , hizipler, cemaatler.	Arapça elif (l) babı
2192	1	106	ilfâf	الْفَافُ	Başını kanadı altına sokmak yahut geri yanına çekmek, serfürûbürd .	Arapça elif (l) babı
2193	1	106	ülfet	الْفَتَةُ	Konuşmak, küyîden , dostluk, aşinâlık .	Arapça elif (l) babı
2194	1	106	ilkâʿ	الْقَاءُ	Bırakmak, hişten , kovmak, atmak, endâht etmek.	Arapça elif (l) babı
2195	1	106	elkâb	الْقَابُ	Lakaplar, asıl isminden mâʿadâ olan isimler nâm şuden .	Arapça elif (l) babı
2196	1	106	ilkâm	الْقَامُ	Yutturmak, vârâniden , boğazından aşağı itmek.	Arapça elif (l) babı
2197	1	107	ilkân	الْقَانُ	Çabuk hıfz ve ezber etmek, ezberlemek.	Arapça elif (l) babı
2198	1	107	elkışşa	الْقِصَّةُ	Hâsıl-ı kelâm, kelâmdan murat olan şudur ki manasına.	Arapça elif (l) babı
2199	1	107	Allah	اللَّهُ	Hâlikuʿs-semavât veʿl-arz Bârî Teʿâlâ Hazretleriʿnin cemi sıfatlarını havi ism-i âʿzâmdır, Hüda .	Arapça elif (l) babı
2200	1	107	elem	الْأَلَمُ	Ağrı, renc , keder, gam, gussa.	Arapça elif (l) babı
2201	1	107	ilmâʿ	الْإِمَاءُ	Çalmak, dûzdîden , sirket etmek.	Arapça elif (l) babı
2202	1	107	ilmâḥ	الْإِمَاحُ	Cüzice arz edip anîde yine setretmek.	Arapça elif (l) babı
2203	1	107	elmas	الْمَاسُ	Meşhur zî-kıymet cevher ki halis kömürdür, mâs .	Arapça elif (l) babı
2204	1	107	ilmâʿ	الْإِمَاعُ	Vaz-ı hamel vakti tekarrub ettiğinin alâmetleri zuhur etmek ve işaret etmek, işaret etmek, ima etmek ve alevlendirmek, işʿâl etmek.	Arapça elif (l) babı
2205	1	107	elmaʿa(t)	الْمَعَّةُ	Lemeʿânlar, ziyâlar.	Arapça elif (l) babı

2206	1	107	elv	أَلُو	Betâ'et edip say ve ihtimamda kusur etmek.	Arapça elif (l) babı
2207	1	107	elevv	أَلُو	Atiyye, baḥşış , ihsan.	Arapça elif (l) babı
2208	1	107	ilvâ'	الْوَاءُ	Sancak dikmek, sancak açmak, sitare güşâden	Arapça elif (l) babı
2209	1	107	elvâḥ	الْوَاخُ	Levhler, sahifeler, tahtalar.	Arapça elif (l) babı
2210	1	107	elvân	الْوَانُ	Levnlr, renkhâ , çeşitler.	Arapça elif (l) babı
2211	1	107	âlûf	أَلْوُفٌ	Ülfet ve ülsiyete ziyade meyyâl ve alışık olan.	Arapça elif (l) babı
2212	1	107	ülûf	أَلْوُفٌ	Binler, hezârân , elfler.	Arapça elif (l) babı
2213	1	107	ülûme(t)	أَلْوَمَةٌ	Levm ve tevbih olunacak fiil.	Arapça elif (l) babı
2214	1	107	uluhiyyet	أَلْوَهِيَّةٌ	Allahlık, mabutluk, tanrılık, yezdânî .	Arapça elif (l) babı
2215	1	107	elviye(t)	أَلْوِيَّةٌ	Alemler, sancaklar, sitârehâ	Arapça elif (l) babı
2216	1	107	ilah	إِلَهٌ	Mabud, Ḥudây , ibadet olunan nesne.	Arapça elif (l) babı
2217	1	108	ilhâ'	إِلْهَاءٌ	Eğlendirmek, direngâniden oyun ile meşgul kılmak.	Arapça elif (l) babı
2218	1	108	ilhâb	إِلْهَابٌ	Alevlendirmek, fürûzâniden , şulelendirmek.	Arapça elif (l) babı
2219	1	108	ilhâd	إِلْهَادٌ	Zulüm ve cevretmek, bîdâd kerden .	Arapça elif (l) babı
2220	1	108	ilham	إِلْهَامٌ	Feyizle abdin kalbine nesne ilka ve telkin etmek.	Arapça elif (l) babı
2221	1	108	âlihe(t)	أَلِيَّهَةٌ	İlahlar, mabutlar, ibadet olunan nesnelr, ḥudâyân .	Arapça elif (l) babı
2222	1	108	elihe(t)	أَلِيَّهَةٌ	Dişi put, dişi sanem.	Arapça elif (l) babı
2223	1	108	ilâhî	إِلْهِيٌّ	Yâ Rabbi ve ey benim Rabbim manasına nidadır, Ḥudâyâ .	Arapça elif (l) babı
2224	1	108	ilâhî	إِلْهِيٌّ	Hak sübhânehu ve te'âlâ Hazretleri'ne mensup olan, Ḥudâyî	Arapça elif (l) babı
2225	1	108	ilâhiyyet	إِلْهِيَّةٌ	Allahlık, mabutluk, tanrılık, yezdânî .	Arapça elif (l) babı
2226	1	108	ilâ	إِلَى	Tarafına doğru manasında edât-ı intihâ tabir olunur.	Arapça elif (l) babı
2227	1	108	elyaf	أَلْيَافٌ	Lifler, pericehâ , ağaç ve ağaç kabuğunun telleri.	Arapça elif (l) babı
2228	1	108	elyâs	أَلْيَاسٌ	Dilber, şeci, bahadır, dilâver olan.	Arapça elif (l) babı
2229	1	108	elyaṭ	أَلْيَاطٌ	Ziyade liyakat sahibi olan.	Arapça elif (l) babı
2230	1	108	elif	أَلْيَفٌ	Ülfet olunmuş, aşına ve dost olan	Arapça elif (l) babı
2231	1	108	elyaḳ	أَلْيَقٌ	Ziyade lâyık, şayan ve sezâ olan.	Arapça elif (l) babı
2232	1	108	elim	أَلِيمٌ	Ağrı, renciş , mucip olan.	Arapça elif (l) babı
2233	1	108	elyevm	أَلْيَوْمٌ	Bu zaman, bu gün, imrûz , bu asır manasına terkiptir.	Arapça elif (l) babı

2234	1	108	ümm	أُم	Ana, nine, mâder , vâlide.	Arapça elif (l) babı
2235	1	108	ammâ ba' d	أَمَّا بَعْدُ	İmdi, ondan sonra, gelelim işimize, ezîn , manasında müstemeldir.	Arapça elif (l) babı
2236	1	108	imâte(t)	إِمَاتَه	Öldürmek, küşten , ifnâ etmek.	Arapça elif (l) babı
2237	1	109	emâşil	أَمَائِلٌ	Bir kavimde efdal ve muteber olanlar, begşân .	Arapça elif (l) babı
2238	1	109	emâcid	أَمَاجِدٌ	Mecd ve şeref ve izzetleri ziyade olanlar.	Arapça elif (l) babı
2239	1	109	imâre(t)	إِمَارَه	Emir ve hükümet etmek.	Arapça elif (l) babı
2240	1	109	emare	أَمَارَه	Nişan, alâmet, 'alem.	Arapça elif (l) babı
2241	1	109	emmâre	أَمَارَه	Zevk ve lezzet-i hissiyeye meyyâl olanlar.	Arapça elif (l) babı
2242	1	109	emârid	أَمَارِدٌ	Emredler, sakalsız olanlar, pervendân .	Arapça elif (l) babı
2243	1	109	imâze(t)	إِمَازَه	Ayırıp seçmek, güzîden , intihap etmek.	Arapça elif (l) babı
2244	1	109	imâta(t)	إِمَاطَه	Ba' îd, bertaraf etmek, ib' âd etmek, dûr kerden	Arapça elif (l) babı
2245	1	109	emâkin	أَمَاكِنٌ	Mekanlar, mahaller, câyhâ , yerler, mevziler, mevkiler.	Arapça elif (l) babı
2246	1	109	âmâl	أَمَالٌ	Emeller, ümmîdhâ , ummalar.	Arapça elif (l) babı
2247	1	109	imale(t)	إِمَالَه	Bir tarafa meylettirmek, bir tarafa doğru yatırmak.	Arapça elif (l) babı
2248	1	109	emâlike(t)	إِمَالِكَه	Köleler, bendegân , abdlar, kullar.	Arapça elif (l) babı
2249	1	109	imam	إِمَامٌ	Namazda cemaatin re's ve hâdîsi olan ve namazda cemaat riyâseti etmeye memur ve muvazzaf olan pîş namâz ve emir, sultan, hakim, re'îs .	Arapça elif (l) babı
2250	1	109	imame	إِمَامَه	İmamlık, pîş namâzî , imamın hizmet ve rütbesi ve tesbihin ucuna ve çubuğun ağızlığı, makamında ilave olunan kehribâ parçası ve buna mûmâsil şeylere 'alem olmuştur.	Arapça elif (l) babı
2251	1	109	(aman)	(أَمَانٌ)	Nida olup merhamet talep etmek ve elem yahut veca yahut taaccüp yahut ızdırap ifade etmekte istimal olunur.	Arapça elif (l) babı
2252	1	109	âmân	أَمَانٌ	Af ve merhamet, inayet.	Arapça elif (l) babı
2253	1	110	emanet	أَمَانَتٌ	Hıfz olunup sonra ret ve iade olunmak üzere teslim ve tevdi olunan nesne.	Arapça elif (l) babı
2254	1	110	emaneten	أَمَانَةٌ	Emanet olarak geri verilmek üzere.	Arapça elif (l) babı
2255	1	110	emânî	أَمَانِيٌّ	Ümniyeler, ârizû , maksutlar.	Arapça elif (l) babı
2256	1	110	âmme(t)	أَمَّه	Beyne kadar erişen yara.	Arapça elif (l) babı
2257	1	110	ümmet	أُمَّتٌ	Cemaat, kavim, taife ve peygamberin ba' s olduğu taife ki içlerinden imana gelenlere ümmet-i icâbet ve iman getirmeyenlere ümmet-i da' vet tesmiye olunur.	Arapça elif (l) babı

2258	1	110	imtişâl	إِمْتِشَالٌ	Muvafakat, derpey reften , mutabakat etmek	Arapça elif (l) babı
2259	1	110	imtiḥâʾ	إِمْتِحَاءٌ	Mahv ve nâbûd olmak, izâle olunmak, gaip olmak	Arapça elif (l) babı
2260	1	110	imtiḥâz	إِمْتِحَاضٌ	Safi olmak, halis ve saf olmak, nâbîden .	Arapça elif (l) babı
2261	1	110	imtiḥâḳ	إِمْتِحَاقٌ	Mahv ve iptal olmak, şikâfte şuden , bozulmak.	Arapça elif (l) babı
2262	1	110	imtiḥan	إِمْتِحَانٌ	Salâhiyet veya adem-i salâhiyet keşfi için vaki olan teftiş ve tefehhus ve tecrübe, ezmûden .	Arapça elif (l) babı
2263	1	110	imtidâḥ	إِمْتِدَاحٌ	Meth ve sitâyış ve senâ etmek.	Arapça elif (l) babı
2264	1	110	imtidâd	إِمْتِدَادٌ	Gerilip uzanmak, bâlâyîden ve boy, tûl, uzunluk .	Arapça elif (l) babı
2265	1	110	imtirâʾ	إِمْتِرَاءٌ	Çıkarmak, süpûḥten , ihraç etmek ve şek ve tereddüt etmek.	Arapça elif (l) babı
2266	1	110	imtizâc	إِمْتِزَاجٌ	uymak, derpey reften , tabʿ an yahut cismen ve mutabık olmak.	Arapça elif (l) babı
2267	1	110	emtiʿa(t)	أَمْتِئِعَةٌ	Metalar, satılacak nesnelere.	Arapça elif (l) babı
2268	1	110	imtikâr	إِمْتِكَارٌ	Aldanmak, firîften , mekre uymak.	Arapça elif (l) babı
2269	1	110	imtilâʾ	إِمْتِلَاءٌ	Dolmak, pür şuden , doldurmak ve dolu olmak ve mide dolgunluğu.	Arapça elif (l) babı
2270	1	111	imtilâl	إِمْتِلَالٌ	Bir millete dâhil olup milletlenmek, kîşânîden .	Arapça elif (l) babı
2271	1	111	imtinâʿ	إِمْتِنَاعٌ	Feragat edip geri durmak, bâz istâden , çekinmek.	Arapça elif (l) babı
2272	1	111	imtinân	إِمْتِنَانٌ	Birine masruf olan ihsanları zikir ve tadat edip başına kakmak ve memnun ve müteşekkir olmak.	Arapça elif (l) babı
2273	1	111	imtiyaz	إِمْتِيَازٌ	Teferruk, ferâḥîden , tefazzul ve tefrik etmek ve âmme-i nâsa müşterek olmayıp bazına mahsus olan ruhsat ve mezuniyet.	Arapça elif (l) babı
2274	1	111	imtiyâzî	إِمْتِيَازِيٌّ	Teferruk ve tefazzule mensup ve müteallik olan, ferâḥîdenî .	Arapça elif (l) babı
2275	1	111	emşal	أَمْثَالٌ	Meseller, misaller, örnekler, nümûnehâ , miktarlar, katlar, (durûb-u emsâl) darbimeseller, beyneʾn-nâs müştahir ve makbul kelâmlar, ibret-i irtisâmlar, emşal rakamı birikmek, kaç misli ahz ve itibar olunacağını irâʾe eden rakam.	Arapça elif (l) babı
2276	1	111	emşel	أَمْثَلٌ	Ziyade müşabih olan, mânendter ve imtisale ziyade şayan olan ve efdal ve ekrem ve ekber olan.	Arapça elif (l) babı
2277	1	111	emşile(t)	أَمْثَلَةٌ	Misaller, örnekler, nümûnehâ	Arapça elif (l) babı
2278	1	111	emşûle(t)	أَمْثُولَةٌ	İmtisale şayan beyit yahut ibare, berceste .	Arapça elif (l) babı
2279	1	111	emcâd	أَمْجَادٌ	Mecd ve şeref ve izzete malik olanlar.	Arapça elif (l) babı
2280	1	111	emced	أَمْجَدٌ	Ziyade mecd olan ve mecd ve şerefi ziyade olan, şükûhendegî .	Arapça elif (l) babı
2281	1	111	imḥa	إِمْحَاءٌ	Mahv ve izale etmek, nâbûd kerdem , yok olmak.	Arapça elif (l) babı

2282	1	111	imhâz	إِمْحَاضٌ	Hulûs ve muhabbet etmek, dost şuden ve doğru söylemek.	Arapça elif (l) babı
2283	1	112	imhâk	إِمْحَاقٌ	Bereketini gidermek ve telef olmak.	Arapça elif (l) babı
2284	1	112	imhâk	إِمْحَاكٌ	Dargın meşrep olup lecûc olmak, gırâşânîden .	Arapça elif (l) babı
2285	1	112	imhâl	إِمْحَالٌ	Kıtlık olmak ve kıtlığa giriftâr olmak, girân şuden .	Arapça elif (l) babı
2286	1	112	emed	أَمَدٌ	Son, gayet, encâm , müntehâ.	Arapça elif (l) babı
2287	1	112	emedde	أَمَدٌ	Ziyade medîd ve tavîl olan, ziyade uzun olan, dirâzter .	Arapça elif (l) babı
2288	1	112	imdat	إِمْدَادٌ	Yardım etmek, yâverî kerden ve iane ve iğâse etmek.	Arapça elif (l) babı
2289	1	112	amir	أَمِيرٌ	Emir idici, buyurucu, fermâyende .	Arapça elif (l) babı
2290	1	112	emir	أَمْرٌ	Buyruk, fermân ve nesne, şey, çiz ve madde, husus, maslahat.	Arapça elif (l) babı
2291	1	112	emerr	أَمَرٌ	Ziyade acı, telhâtr , ziyade merâretli olan.	Arapça elif (l) babı
2292	1	112	ümerâ'	أَمْرَاءٌ	Emirler, beyler, mîrân , seyyitler, şerifler.	Arapça elif (l) babı
2293	1	112	imrâr	إِمْرَارٌ	Mürûr ettirmek, geçirmek, güzerânîden .	Arapça elif (l) babı
2294	1	112	emrâz	أَمْرَاضٌ	Marazlar, illetler, hastalıklar, bimârî .	Arapça elif (l) babı
2295	1	112	imrâz	إِمْرَاضٌ	Hasta kılmak, rencûd kerden , keyifsiz etmek.	Arapça elif (l) babı
2296	1	112	emrad	أَمْرَدٌ	Çehresi mutlaka tüysüz, kılsız olan, civan .	Arapça elif (l) babı
2297	1	112	emzice(t)	أَمْرَجَةٌ	Mizaçlar, hıtlar, terkipler.	Arapça elif (l) babı
2298	1	112	imsâ'	إِمْسَاءٌ	Akşam olmak şebângâh şuden ve akşamlık.	Arapça elif (l) babı
2299	1	112	imsâs	إِمْسَاسٌ	Değdirmek, dokundurmak, şipûhten ve mes ettirmek.	Arapça elif (l) babı
2300	1	112	imsak	إِمْسَاكٌ	Salıvermemek, tutmak, dâšten , hapsetmek ve kendi nefsinin zapt edip perhiz etmek ve hisset ve buhl etmek ve epsem olmak ve sıyâm niyetiyle ekl ve şurbdan içtinap etmek ve yevm-i sıyâmda ekl u şurbdan içtinap olunacak dakika.	Arapça elif (l) babı
2301	1	113	emşâr	أَمْصَارٌ	Mısırlar, şehirlere, memleketler.	Arapça elif (l) babı
2302	1	113	imza	إِمْضَاءٌ	Cari kılmak için ismini ilave etmek.	Arapça elif (l) babı
2303	1	113	emzâ	أَمْضَى	Ziyade cari ve nafız olan.	Arapça elif (l) babı
2304	1	113	emtâr	أَمْطَارٌ	Matarlar, bârân , yağmurlar.	Arapça elif (l) babı
2305	1	113	em'â'	أَمْعَاءٌ	Bağırsâklar, çigerbendân .	Arapça elif (l) babı
2306	1	113	im'âl	إِمْعَالٌ	İşinden çevirmek, işine mâni olmak, pişmânîden .	Arapça elif (l) babı
2307	1	113	im'ân	إِمْعَانٌ	Mübalâğa üzere cehdetmek.	Arapça elif (l) babı

2308	1	113	imkân	إِمْكَانٌ	Mümkün olmak, hadd-i kudrete dâhil olmak.	Arapça elif (l) babı
2309	1	113	emken	أَمْكَنَ	Mümkün oldu, mehmâ emken mümkün olduğu kadar, ne kadar mümkün olur ise manasına.	Arapça elif (l) babı
2310	1	113	emkine(t)	أَمْكِنُهُ	Mekanlar, câyhâ , mevkiler.	Arapça elif (l) babı
2311	1	113	emel	أَمَلَ	Ummak, ümîd kerden	Arapça elif (l) babı
2312	1	113	imla	إِمْلَاءٌ	Doldurmak, memlû kılmak, pür kerden , dolu kılmak ve yazmak, tahrir etmek ve elfâz-ı mektubenin tahririne münasip ve muktaza olan hurûfu işar eder bir ilm-i mergûbun ismidir.	Arapça elif (l) babı
2313	1	113	emlâk	إِمْلَاكٌ	Mülkler, temellük olunan ebniye ve arazi.	Arapça elif (l) babı
2314	1	113	imlâk	إِمْلَاكٌ	Sâhib-i mülk olmak.	Arapça elif (l) babı
2315	1	113	imlâl	إِمْلَالٌ	Yorup usandırmak, bitâb kerden .	Arapça elif (l) babı
2316	1	113	emles	أَمْلَسَ	El ayası gibi düz ve sıyrıncık olan.	Arapça elif (l) babı
2317	1	113	ümem	أُمَّمٌ	Ümmetler, peygamberler kavimleri.	Arapça elif (l) babı
2318	1	113	ümn	أَمْنٌ	Emniyet, havf ve endişeden fâriğ olmak.	Arapça elif (l) babı
2319	1	113	ümenâ ³	أَمْنَاءٌ	Eminler, itimat olunacak zatlar ve devletin irâdât ve ihracatına merbut ve müteallik bulunan bazı menâsıb-ı mu ⁴ teberenin sahipleri.	Arapça elif (l) babı
2320	1	114	emma ⁶	أَمْنَعٌ	Ziyade güç, düşvâr ve müşkül olan ve ziyade kuvvet ve kudret ve hamiyet sahibi olan.	Arapça elif (l) babı
2321	1	114	emniyet	أَمْنِيَّةٌ	Havf ve endişeden hâli olmak.	Arapça elif (l) babı
2322	1	114	ümniyye	أَمْنِيَّةٌ	Umulan, ârizû , maksut.	Arapça elif (l) babı
2323	1	114	emvât	أَمْوَاتٌ	Ölüler, mürdegân , bî-hayât olanlar ve kat ⁶ â imar olmayan arazi.	Arapça elif (l) babı
2324	1	114	emvâc	أَمْوَاجٌ	Dalgalar, külâkhâ , deniz dalgaları.	Arapça elif (l) babı
2325	1	114	emvâl	أَمْوَالٌ	Mâllar, temellük olunan nesnelere.	Arapça elif (l) babı
2326	1	114	emvâh	أَمْوَاهٌ	Mâ ⁷ lar, âbhâ , sular.	Arapça elif (l) babı
2327	1	114	umûr	أَمْوُرٌ	Emirler, nesnelere, çizhâ , şeyler, mesâlih, mevâdd.	Arapça elif (l) babı
2328	1	114	ümûme(t)	أَمْوَمَةٌ	Valide olmak, mâder şuden ve valideye mahsus keyfiyet.	Arapça elif (l) babı
2329	1	114	imhâ ³	إِمْهَاءٌ	Bilemek, tiz kerden , keskinletmek.	Arapça elif (l) babı
2330	1	114	ümmehât	أَمْهَاتٌ	Valideler, mâderân , ümler ve asıllar, pünhâ , esaslar ve bir ilme müteallik başlıca ve muteber olan kitaplar.	Arapça elif (l) babı
2331	1	114	imhâl	إِمْهَالٌ	Mühlet ve zaman vermek, ta ⁶ cîl etmemek.	Arapça elif (l) babı

2332	1	114	imhân	إمّهان	Hakir, hor kerden ve müptezel kılmak.	Arapça elif (l) babı
2333	1	114	emhağ	أمهق	Kireç gibi revnâkı beyaz olan.	Arapça elif (l) babı
2334	1	114	(üm̄mi)	(أمي)	Okuyup yazmayı asla tahsil etmemiş olan.	Arapça elif (l) babı
2335	1	114	emyâl	أميال	Meyiller, ikibin beşyüz zirâ ^c mesafeleri.	Arapça elif (l) babı
2336	1	114	üm̄miyye(t)	أمية	Validelik, valideye mahsus keyfiyet, mâderî .	Arapça elif (l) babı
2337	1	114	emir	أمير	Emir edici, bey, mîr , pâdişâh, zabıt ve Hazreti seyyidü'l enâmın neseb-i âlilerine müntesip olan adam, şerif, seyyit.	Arapça elif (l) babı
2338	1	115	emîru'l-ümerâ	أمير الأمرا	Beylerbeyi, hân-ı hânân ,	Arapça elif (l) babı
2339	1	115	emîru'l-cüyûş	أمير الجيوش	Serasker, sipehsâlar .	Arapça elif (l) babı
2340	1	115	emîru'l-ğac	أمير الحج	Hacc-ı şerife gidenler üzerine memur zabıt.	Arapça elif (l) babı
2341	1	115	emîru'l-mü'minîn	أمير المؤمنين	Bi'l-cümle müslümanların padişâhı.	Arapça elif (l) babı
2342	1	115	emyel	أميال	Ziyade mâil ve meyyâl ve müsteid olan.	Arapça elif (l) babı
2343	1	115	(âmin)	(أمين)	İstecib du'â'enâ , yani bizim duamızı kabul eyle, manâsına duadır.	Arapça elif (l) babı
2344		115	(emin)	(أمين)	Kalbinde havf ve endişe olmayıp rahat ve asude olan ve gadir ve hıyanetten me'mûn olup mevsûk ve mutemet olan ve emânetdâr ve bir nevi rütbeli mutemet memur.	
2345	1	115	ân	أن	Vakit, zaman, dem , zamanın cüzü, lâ yetecezzâsı.	Arapça elif (l) babı
2346	1	115	ânâ'	آناء	Zamanlar, hengâmhâ , vakitler.	Arapça elif (l) babı
2347	1	115	inâ'	إناء	Kap kakak, âvend , sahan, tencere, kâse misilli.	Arapça elif (l) babı
2348	1	115	inâ'e(t)	إنائه	Sonraya komak, tekâsül etmek, üşenmek, pişmân şuden .	Arapça elif (l) babı
2349	1	115	enât	إناءة	Hilm, râm şuden , rıfk, vakar, temkin.	Arapça elif (l) babı
2350	1	115	ünâş	إناث	Karılar, zenân , avratlar.	Arapça elif (l) babı
2351	1	115	enâcîl	إناجيل	İncil-i şerifler, engilyûn .	Arapça elif (l) babı
2352	1	115	enârallahu	إنار الله	Allahü teala münevver kılsın manâsında duadır	Arapça elif (l) babı
2353	1	115	inâre(t)	إناره	Aydınlandırmak, tâbdârîden .	Arapça elif (l) babı
2354	1	115	ünâs	إناس	İnsanlar, âdemân .	Arapça elif (l) babı
2355	1	115	ânen feânen	إنافانا	Günden güne, mütevâliyen ve müteakiben, demâdem .	Arapça elif (l) babı
2356	1	115	inâka(t)	إناقه	İfrat derecesinde hûb ve latif olmak.	Arapça elif (l) babı
2357	1	116	inâle(t)	إناله	Nail kılmak, nâ'il kerden , ita etmek.	Arapça elif (l) babı

2358	1	116	enâm	أَنَامَ	İnsanlar ve yeryüzünde olan mahlukat, âdemân .	Arapça elif (l) babı
2359	1	116	inâme(t)	إِنَامَهُ	Uyutmak, hâbânîden , nevme giriftar etmek.	Arapça elif (l) babı
2360	1	116	enâmil	أَنَامِلُ	Parmağın tırnak boğumları, ser-i engüştân	Arapça elif (l) babı
2361	1	116	ünân	أَنَانُ	Nâlânîden , enîn ve figan etmek, inlemek.	Arapça elif (l) babı
2362	1	116	enaniyet	أَنَانِيَّةٌ	Benlik, hodbîn , kendini beğenici.	Arapça elif (l) babı
2363	1	116	inbâ'	إِنْبَاءٌ	İhbar etmek, haber vermek, inhâ etmek, peyâm dâden .	Arapça elif (l) babı
2364	1	116	inbât	إِنْبَاتٌ	Nebatat bitirip neşvünema ettirmek, rûyâned .	Arapça elif (l) babı
2365	1	116	ambar	أَنْبَارٌ	Zahire ve mühimmat hıfzına mahsus büyük mahzen, tebengû ve sefine dâhilinde meta istifine mahsus olan mahal.	Arapça elif (l) babı
2366	1	116	inbisât	إِنْبِسَاطٌ	Yayılmak, küsterden ve mesrur ve mahzuz olmak.	Arapça elif (l) babı
2367	1	116	inbi'âş	إِنْبِعَاطٌ	Ba' s ve irsal olunmak, firistânîden , gönderilmek.	Arapça elif (l) babı
2368	1	116	inbigâ'	إِنْبِغَاءٌ	Liyakat, mergup olmak, seza olmak, ferîş .	Arapça elif (l) babı
2369	1	116	inbikâ'	إِنْبِكَاءٌ	Ağlamak, şemîden , bükâ etmek.	Arapça elif (l) babı
2370	1	116	enbûb	أَنْبُوبٌ	Kargı ve kamış boğumu, bent .	Arapça elif (l) babı
2371	1	116	enbûbe(t)	أَنْبُوبُهُ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça elif (l) babı
2372	1	116	enbiya	أَنْبِيَاءٌ	Nebiler, peygamberân , resuller.	Arapça elif (l) babı
2373	1	116	inbiyâ'	إِنْبِيَاءٌ	Sürülüp satılmak, revâyc şuden .	Arapça elif (l) babı
2374	1	116	(imbik)	(الْإِنْبِيقُ)	Arak takdirine müstamel olan alet.	Arapça elif (l) babı
2375	1	116	intâc	إِنْتِاجٌ	Doğurmak, zâyîden ve husule getirmek.	Arapça elif (l) babı
2376	1	117	intibâr	إِنْتِبَارٌ	Kabarmak, tefsîden , şişmek.	Arapça elif (l) babı
2377	1	117	intibak	إِنْتِبَاكٌ	Yükselmek, berter şuden ve şöret bulmak.	Arapça elif (l) babı
2378	1	117	intibah	إِنْتِبَاهٌ	Uyanmak, bîdâr şuden , gözü açık olmak.	Arapça elif (l) babı
2379	1	117	intitâm	إِنْتِثَامٌ	Ağzından kabîh, nâ-sezâ söz boşanmak, jâjilâ .	Arapça elif (l) babı
2380	1	117	intisâr	إِنْتِثَارٌ	Saçılmak, yayılmak, peşencîden ve burundan tskırmak.	Arapça elif (l) babı
2381	1	117	inticâ	إِنْتِجَا	Fısıldaşmak ve birine esrar söylemek, picpic kerden .	Arapça elif (l) babı
2382	1	117	inticâs	إِنْتِجَاسٌ	Bulaşmak, âlûden , murdar olmak.	Arapça elif (l) babı
2383	1	117	inticâm	إِنْتِجَامٌ	Encama vâsil olmak, tamam olmak, encâmîden , bitmek.	Arapça elif (l) babı
2384	1	117	intiḥâ'	إِنْتِخَاءٌ	Meyletmek ve söykünüp dayanmak, püşt dâden .	Arapça elif (l) babı
2385	1	117	intiḥar	إِنْتِخَارٌ	Kendi kendini katl etmek, hodrâ beküşten .	Arapça elif (l) babı

2386	1	117	intiḥāl	إِنْتِحَالٌ	Diğerin nesnesi benimdir diye iddia etmek.	Arapça elif (l) babı
2387	1	117	intiḥâʾ	إِنْتِحَاءٌ	Nahvet ve tazim ve iftihar etmek, şikerfiden .	Arapça elif (l) babı
2388	1	117	intiḥāp	إِنْتِحَابٌ	Üründülemek, güzîden , ihtiyar etmek.	Arapça elif (l) babı
2389	1	117	intizar	إِنْتِزَارٌ	Adamak, nezz kerden , adak etmek, nezretmek.	Arapça elif (l) babı
2390	1	117	intizâʿ	إِنْتِزَاعٌ	Çekip çıkarmak, süpûḥten ve kopup çıkmak.	Arapça elif (l) babı
2391	1	117	intisap	إِنْتِسَابٌ	Dâʾire-i taʿalluk ve maiyyete dâhil olmak.	Arapça elif (l) babı
2392	1	117	intisâc	إِنْتِسَاجٌ	Dokunmak ve örülmek ve muntazam olmak, bâfâniden .	Arapça elif (l) babı
2393	1	117	intisâḥ	إِنْتِسَاحٌ	Kitap nüshasını almak ve zail ve batıl olmak.	Arapça elif (l) babı
2394	1	118	intisâḥ	إِنْتِسَاقٌ	Nizam üzere dizilmek, gerivâziden .	Arapça elif (l) babı
2395	1	118	intişâʾ	إِنْتِشَاءٌ	Neşet etmek, hâsıl olmak.	Arapça elif (l) babı
2396	1	118	intişâr	إِنْتِشَارٌ	Dağılmak, perâkende şuden , saçılmak, yayılmak, açılmak.	Arapça elif (l) babı
2397	1	118	intişâḥ	إِنْتِشَاقٌ	Buruna nesne çekinmek, bebîni çizi keşiden	Arapça elif (l) babı
2398	1	118	intişâb	إِنْتِشَابٌ	Yükseğe kaldırmak, berter kerden ve dikilip durmak ve mansıba nasb olunmak.	Arapça elif (l) babı
2399	1	118	intişâḥ	إِنْتِصَاحٌ	Nasihât kabul etmek, pend dâšten .	Arapça elif (l) babı
2400	1	118	intişâr	إِنْتِصَارٌ	Dâd ve intikam ve intisâf almak, demâr âverden .	Arapça elif (l) babı
2401	1	118	intişâf	إِنْتِصَافٌ	Hak ve dâdını tamamen almak.	Arapça elif (l) babı
2402	1	118	intizar	إِنْتِظَارٌ	Memul edip beklemek, mutarakkib olmak, pâsiden .	Arapça elif (l) babı
2403	1	118	intizam	إِنْتِظَامٌ	Nizam ve sıra ve dizi üzere olmak.	Arapça elif (l) babı
2404	1	118	intiʿâş	إِنْتِعَاشٌ	Yıkılır iken doğrulup kalkmak ve marız yahut menkûb iken sıhhat bulmak.	Arapça elif (l) babı
2405	1	118	intiḥâʾ	إِنْتِحَاءٌ	Birinden ayrılıp uzağa sürülmek, dûr râvârânden .	Arapça elif (l) babı
2406	1	118	intiḥâḥ	إِنْتِحَاحٌ	İçine yel dolup kabarmak ve şişmek emâsiden .	Arapça elif (l) babı
2407	1	118	intiḥâş	إِنْتِحَاشٌ	Saçı dağınık olmak.	Arapça elif (l) babı
2408	1	118	intiḥâz	إِنْتِحَاضٌ	Bevl ettikten sonra gereği gibi istibrâ etmek.	Arapça elif (l) babı
2409	1	118	intiḥâʿ	إِنْتِحَاعٌ	Faydalanmak, menfaat bulmak, fâʾide yâften .	Arapça elif (l) babı
2410	1	118	intiḥâl	إِنْتِحَالٌ	Nafîle namaz kılmak ve istemek, talebîden .	Arapça elif (l) babı
2411	1	118	intikâʾ	إِنْتِقَاءٌ	Üründülmek, güzîden , ihtiyar ve intihap etmek.	Arapça elif (l) babı
2412	1	118	intikâb	إِنْتِقَابٌ	Nikaplanmak, yaşmak örtünmek, dehen bend giriften .	Arapça elif (l) babı
2413	1	118	intikâş	إِنْتِقَاصٌ	Eksilmek, tâsîden ve istibrâ için zekere su serpmek.	Arapça elif (l) babı

2414	1	119	intikâz	إِنْتِقَاضٌ	Bozulmak, çözülmek, küşûde şuden ve iptal olunmak.	Arapça elif (l) babı
2415	1	119	intikâţ	إِنْتِقَاطٌ	Hayır sormak, pürsîden , tetkik ve tecessüs etmek, sual ve istifsâr etmek.	Arapça elif (l) babı
2416	1	119	intikâl	إِنْتِقَالٌ	Tebdîl-i mekân etmek, yerden yere göçmek, becây reften .	Arapça elif (l) babı
2417	1	119	intikâm	إِنْتِقَامٌ	Ahz-ı sâr etmek, öç almak, demâr âverden , karşılık etmek.	Arapça elif (l) babı
2418	1	119	intikâh	إِنْتِقَاهُ	Kelâm ve haber ve vaatten şifâ-yı sadr ve teselli ve inşirah bulmak.	Arapça elif (l) babı
2419	1	119	intikâs	إِنْتِقَاسٌ	Yıkılmak, baş aşağı olmak, seringûn şuden .	Arapça elif (l) babı
2420	1	119	intimâ'	إِنْتِمَاءٌ	Nispet ve alâka ve intisap etmek.	Arapça elif (l) babı
2421	1	119	intihâ'	إِنْتِهَاءٌ	Gayet ve nihayete varıp tecavüz etmemek.	Arapça elif (l) babı
2422	1	119	intihap	إِنْتِهَابٌ	Kapışmak, rübûden , yağma etmek, nehb ve gâret etmek.	Arapça elif (l) babı
2423	1	119	intihâc	إِنْتِهَاجٌ	Varmak, çıkmak, telâvîden , yol etmek.	Arapça elif (l) babı
2424	1	119	intihâr	إِنْتِهَازٌ	Fırsatı kaçırmayıp yakalamak.	Arapça elif (l) babı
2425	1	119	intihâz	إِنْتِهَاضٌ	Deprenip kalkmak, berhâsten ve yola ve sefere çıkmak.	Arapça elif (l) babı
2426	1	119	intihâk	إِنْتِهَاقٌ	Zayıf ve bî-mecâl kılmak ve iptal etmek.	Arapça elif (l) babı
2427	1	119	intiyât	إِنْتِيَاظٌ	Asılıp muallak olmak, neşlîden ve kendi reyile hükmetmek.	Arapça elif (l) babı
2428	1	119	ünşâ	أَنْشَأَ	Dişi, mâde , karı.	Arapça elif (l) babı
2429	1	119	inşirâm	إِنْتِرَامٌ	Ağızda diş kökünden kırılmak.	Arapça elif (l) babı
2430	1	119	inşikâb	إِنْتِقَابٌ	Delinmek, sünbânîden , delik olmak.	Arapça elif (l) babı
2431	1	119	ünşâ	أَنْشَى	Karı, mâde , dişi, zen .	Arapça elif (l) babı
2432	1	120	incâ'	إِنجَاءٌ	Kurtarmak, rehâ kerden , selâmete erdirmek.	Arapça elif (l) babı
2433	1	120	encâb	أَنْجَابٌ	Necipler, soyu ve nesli pak ve kerim olanlar.	Arapça elif (l) babı
2434	1	120	incâc	أَنْجَاجٌ	İşi bitmek, kâr revâ kerden ve muradını vermek.	Arapça elif (l) babı
2435	1	120	incâd	أَنْجَادٌ	Mürtefi olmak ve rütbe-i refî'aya nail olmak, berter şuden .	Arapça elif (l) babı
2436	1	120	incâz	أَنْجَازٌ	Vaade vefa kılmak, sözünde durmak ve birinin hacetini reva görmek.	Arapça elif (l) babı
2437	1	120	encâs	أَنْجَاسٌ	Necisler, murdâr , pislikler.	Arapça elif (l) babı
2438	1	120	incizâb	أَنْجِذَابٌ	Cezb olunmak, bir nesnenin cazibesi kuvvetiyle ol nesneye doğru çekilip müncer olmak.	Arapça elif (l) babı
2439	1	120	incizâm	أَنْجِذَامٌ	Kesilmek, bürfde şuden , kat' olunmak.	Arapça elif (l) babı
2440	1	120	incirâd	أَنْجِرَادٌ	Soyunmak, bürehne şuden , çıplak olmak.	Arapça elif (l) babı
2441	1	120	incirâr	أَنْجِرَازٌ	Çekilmek, keşfde şuden , çekilip uzamak.	Arapça elif (l) babı

2442	1	120	incizâm	انجزام	Kırılmak, şikeste şuden .	Arapça elif (l) babı
2443	1	120	incilâ'	انجلاء	Açılıp rüşen ve ayan olmak, şükûften .	Arapça elif (l) babı
2444	1	120	encüm	انجم	Kevkebler, ahterân , yıldızlar.	Arapça elif (l) babı
2445	1	120	incimâd	انجماد	Donmak, efsürden , salâbet kesbetmek, katılaşmak.	Arapça elif (l) babı
2446	1	120	incimâc	انجماع	Birikip cem olunmak, behem âmeden , bir yere toplamak.	Arapça elif (l) babı
2447	1	120	incil	انجيل	Hz. İsa aleyhisselama nâzil olan kitâb-ı şerif, engilyûn .	Arapça elif (l) babı
2448	1	120	incilî	انجيلي	İncil-i şerife müteallik ve menût olan, engilyûnî .	Arapça elif (l) babı
2449	1	120	enhâ	انحاء	Nahiyeler, taraflar, canipler, pirâmenhâ .	Arapça elif (l) babı
2450	1	121	inhâ'	انحاء	İmâle edip çevirerek tevcih etmek, gerdâniden .	Arapça elif (l) babı
2451	1	121	inhidâb	انحداب	Kamburluk, kûjî , kanbur olmak.	Arapça elif (l) babı
2452	1	121	inhidâd	انحداد	İnmek, aşağılamak, fürû âmeden , geniş etmek.	Arapça elif (l) babı
2453	1	121	inhirâf	انحراف	Bir tarafa doğru meyl ve udül etmek, kerdiden , sapmak (inhirâf-ı pûsele) pusula yani kible-nümâ ibresi, kutbeyn-i arza müteveccih olmayıp gerek şark ve gerek garp cihetine meyletmesi.	Arapça elif (l) babı
2454	1	121	inhirâf-ı hâzır	انحراف حاضر	Gazap, infial, gücenmek, düşvârî nümûden .	Arapça elif (l) babı
2455	1	121	inhirâf-ı mizâc	انحراف مزاج	Keyifsizlik, adem-i sıhhat, bîmârî .	Arapça elif (l) babı
2456	1	121	inhisam	انحسام	Kesilmek, bürîden , kat olunmak.	Arapça elif (l) babı
2457	1	121	inhişâr	انحصار	Hasr olunmak, tecavüz etmemek, kapanıp çıkmamak ve ticareti bir kimseye tahsis etmek.	Arapça elif (l) babı
2458	1	121	inhiât	انحطاط	İnmek, fürû âmeden , aşağılamak.	Arapça elif (l) babı
2459	1	121	inhiâtâm	انحطام	Kırılmak, ezilmek, ufalmak, hurd şuden .	Arapça elif (l) babı
2460	1	121	inhilâl	انحلال	Çözülme, küşûde şuden , açılmak, bozulmak ve erimek.	Arapça elif (l) babı
2461	1	121	inhinâ'	انحناء	Eğilmek, hamîden , çarpılmak, bükülmek.	Arapça elif (l) babı
2462	1	121	inhidâr	انحدار	Perdelenmek, tutuk dârîden , perde tutunmak.	Arapça elif (l) babı
2463	1	121	inhidâc	انحداع	Aldanmak, fırîften , hileye aldanmak.	Arapça elif (l) babı
2464	1	121	inhezâl	انخزال	Beli kırılmış gibi ağır yürümek, âheste reften ve birinin kelâmına cevap vermek.	Arapça elif (l) babı
2465	1	121	inhisâf	انحساف	Ay kûrre-i arz gölgesine tutulup karanlık olmak, meh giriften .	Arapça elif (l) babı

2466	1	122	inḥifâʿ	إِنْحِفَاءٌ	Gizlenip saklanmak, pünhân şuden.	Arapça elif (l) babı
2467	1	122	inḥifâẓ	إِنْحِفَاضٌ	İnmek, fürû âmeden , aşağılamak.	Arapça elif (l) babı
2468	1	122	inḥilâʿ	إِنْحِلَاجٌ	Çıkarılıp ref olunmak, rândân.	Arapça elif (l) babı
2469	1	122	inḥinâḳ	إِنْحِنَاقٌ	Boğulmak, tespîden , boğazı sıkılmak.	Arapça elif (l) babı
2470	1	122	endâd	أَنْدَادٌ	Emsaller, mânendihâ , misaller.	Arapça elif (l) babı
2471	1	122	indâm	إِنْدَامٌ	Nedâmet ettirmek, peşimân kerdem.	Arapça elif (l) babı
2472	1	122	indibâğ	إِنْدِبَاجٌ	Debagat olunmak.	Arapça elif (l) babı
2473	1	122	ender	أَنْدَرٌ	Ziyade nadir olan, nâyâb , pek az bulunan.	Arapça elif (l) babı
2474	1	122	indirâc	إِنْدِرَاجٌ	Nesil bi'l-cümle döğünüp halef kalmamak.	Arapça elif (l) babı
2475	1	122	indirâs	إِنْدِرَاسٌ	Resim ve eseri mahv ve izale olunmak, nâbûd şuden.	Arapça elif (l) babı
2476	1	122	indiʿâş	إِنْدِعَاصٌ	Eczası dağılmak, perîşîden.	Arapça elif (l) babı
2477	1	122	indifâʿ	إِنْدِفَاعٌ	Defolunmak ve söze girişmek.	Arapça elif (l) babı
2478	1	122	indifân	إِنْدِفَانٌ	Defnolunmak, derzîrî hâk şuden , gömülmek.	Arapça elif (l) babı
2479	1	122	indikâḳ	إِنْدِيقَاقٌ	Dakkolunup ezilmek, şâften.	Arapça elif (l) babı
2480	1	122	indimâc	إِنْدِمَاجٌ	Girip gereği gibi yerleşmek, cây giriften.	Arapça elif (l) babı
2481	1	122	indimâl	إِنْدِمَالٌ	Onulup sağalmak, iyi olup kapanmak, bihter şudeni yâre.	Arapça elif (l) babı
2482	1	122	indiyâl	إِنْدِيَالٌ	İshale giriftar olmak, şikem rândeni ve sarkıp sallanmak.	Arapça elif (l) babı
2483	1	122	endiye(t)	أَنْدِيَةٌ	Meclisler, encümenhâ , cemiyetler.	Arapça elif (l) babı
2484	1	122	inzâr	إِنْدَارٌ	Bir madde ilam edip tahzîr ve tahvîf etmek, nehîbîden , azap ve ukûbet vadetmek	Arapça elif (l) babı
2485	1	122	inzâl	إِنْدَالٌ	İndirmek, fürû kerdem , nüzul ettirmek ve hîn-i cimâda meni ihraç etmek.	Arapça elif (l) babı
2486	1	122	inziʿâc	إِنْرِعَاجٌ	Yerinden koparılmak, sökmek, dûr küşûden	Arapça elif (l) babı
2487	1	122	inzimâm	إِنْرِمَامٌ	Bağlanmak, bendîden , yular ile bağlanmak.	Arapça elif (l) babı
2488	1	123	inziva	إِنْرِوَاءٌ	Köşeye çekilmek, gûşe nişîn , alâkadan berî olmak.	Arapça elif (l) babı
2489	1	123	inziyâl	إِنْرِيَالٌ	Ayarlamak, cüdâ şuden , münfasıl olmak.	Arapça elif (l) babı
2490	1	123	ins	أَنْسٌ	İnsan takımı, nev-i beşer.	Arapça elif (l) babı
2491	1	123	üns	أَنْسٌ	Alışıklık, âluften , ünsiyet etmek, alışmak.	Arapça elif (l) babı

2492	1	123	ensâb	أَنْسَابٌ	Nesepler, soylar, hısım ve akraba takımları, hîşâvend ve nispetler yani vech-i mahsûs üzere hesap olunup logaritma tesmiye olunmuş cetvele kayt ve sebt birle ilm-i hesâbın müşkülâtını teshîl ve tahfif için istîmal olunan adetler.	Arapça elif (l) babı
2493	1	123	insâk	أَنْسَاقٌ	Müsecca' ve mukaffa, muntazam kelâm irat etmek.	Arapça elif (l) babı
2494	1	123	ensâl	أَنْسَالٌ	Nesiller, evlat takımları, zürriyetler.	Arapça elif (l) babı
2495	1	123	insan	إِنْسَانٌ	Âdem, benî âdem, merdüm , nev-i beşerden bir fert.	Arapça elif (l) babı
2496	1	123	insânü'l-ayn	إِنْسَانُ الْعَيْنِ	Göz bebeği, merdümek-i çeşm .	Arapça elif (l) babı
2497	1	123	insani	إِنْسَانِيٌّ	İnsana mahsus ve münasip olan, merdümf .	Arapça elif (l) babı
2498	1	123	insaniyet	إِنْسَانِيَّةٌ	İnsana mahsus ve münasip olana keyfiyet.	Arapça elif (l) babı
2499	1	123	enseb	أَنْسَبٌ	Ziyade münasip ve muvafık hâl olan, şâbeste .	Arapça elif (l) babı
2500	1	123	ensibâ	أَنْسَبَا	Nesîbler, soy ve neseplere sahipleri.	Arapça elif (l) babı
2501	1	123	insicâl	أَنْسَجَالٌ	Dökülüp akmak, rîzân şuden .	Arapça elif (l) babı
2502	1	123	insicâm	أَنْسَجَامٌ	Bi-ma' nâhu eydan. Su gibi akmak ve kitabın ibaresi vech-i mergûb üzere tertip ve telif olunmak.	Arapça elif (l) babı
2503	1	123	insihâk	أَنْسِحَاقٌ	Sahk olunmak, şâften , dökülüp ezilmek.	Arapça elif (l) babı
2504	1	123	insihâl	أَنْسِحَالٌ	Âb-ı revân gibi muttasıl tekellüm etmek.	Arapça elif (l) babı
2505	1	124	insidâd	أَنْسِدَادٌ	Sedd ve menolmak, dirîğ şuden ve kapalı olmak.	Arapça elif (l) babı
2506	1	124	insidâl	أَنْسِدَالٌ	Sarkmak, fürûheşte şuden , sarkık olmak.	Arapça elif (l) babı
2507	1	124	insi' âb	أَنْسِعَابٌ	Akmak terâyiden , cereyan etmek.	Arapça elif (l) babı
2508	1	124	insi' âr	أَنْسِعَارٌ	Yanmak, sûziden , ateş olmak, alevlenmek.	Arapça elif (l) babı
2509	1	124	insilâb	أَنْسِلَابٌ	Soyulmak, âhenciden ve çıkarılmak ve inkar olunmak.	Arapça elif (l) babı
2510	1	124	insilâh	أَنْسِلَاحٌ	Ay ahir olmak, ayın sonu olmak, encâm-ı mâh .	Arapça elif (l) babı
2511	1	124	insilâk	أَنْسِلَاكٌ	Süluk etmek, yol tutmak, râh dâšten .	Arapça elif (l) babı
2512	1	124	insilâl	أَنْسِلَالٌ	Nâs içinden gizlice sıyrılıp gitmek.	Arapça elif (l) babı
2513	1	124	insiyâb	أَنْسِيَابٌ	Akmak terâbiden , cari olmak, cereyan etmek.	Arapça elif (l) babı
2514	1	124	insiyâc	أَنْسِيَاعٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça elif (l) babı
2515	1	124	insiyâk	أَنْسِيَاكٌ	Sevk olunmak, sürülmek ve tâbi ve peyrev olmak.	Arapça elif (l) babı
2516	1	124	ünsiyet	أَنْسِيَّةٌ	Alışıklık, ülfet , alışık olmak, vahşi olmamak.	Arapça elif (l) babı
2517	1	124	inşa	أَنْشَاءٌ	Yapmak, sâhten , imal etmek ve mektup yazmanın ilmi.	Arapça elif (l) babı

2518	1	124	inşallah	إِنشَاءَ اللَّهِ	“Eğer Allahüteala dilerse,” manasında terkiptir.	Arapça elif (l) babı
2519	1	124	inşat	إِنشَادٌ	Şiir okumak ve kaybolan malı nida etmek.	Arapça elif (l) babı
2520	1	124	inşâk	إِنشَاقٌ	Koklatmak, bûyânîden , tuzağa ve ağa iliştirmek.	Arapça elif (l) babı
2521	1	124	inşâ‘î	إِنشَائِي	İnşaya mensup ve müteallik olan, sâhîfî .	Arapça elif (l) babı
2522	1	124	inşiyâb	إِنشِيَابٌ	Babayiğit olmak, merd, dilberi şuden .	Arapça elif (l) babı
2523	1	124	inşibâl	إِنشِبَالٌ	Azar azar dökülerek akmak, endek endek terâyîden .	Arapça elif (l) babı
2524	1	124	inşitâb	إِنشِتَابٌ	Dağılmak, perâkendîden ve dağınık olmak.	Arapça elif (l) babı
2525	1	125	inşirâh	إِنشِرَاحٌ	Ferah olmak, ferahnâk şuden , keyfi gelmek.	Arapça elif (l) babı
2526	1	125	inşirâk	إِنشِرَاقٌ	Çatlayıp yarılmak, keffiden , çatlama.	Arapça elif (l) babı
2527	1	125	inşirâm	إِنشِرَامٌ	Yarık yarık olmak ve pek yarılmak.	Arapça elif (l) babı
2528	1	125	inşitâ‘	إِنشِطَاءٌ	Çatallaşıp ayrılmak, çatallaşmak.	Arapça elif (l) babı
2529	1	125	inşi‘âb	إِنشِعَابٌ	Çatallaşıp ayrılmak, ferâhîden , müfterik olmak.	Arapça elif (l) babı
2530	1	125	inşi‘âl	إِنشِعَالٌ	Şulelenmek, efrûzîden , alevlenmek.	Arapça elif (l) babı
2531	1	125	inşikâk	إِنشِقَاقٌ	Yarılmak çatlama, keffiden , yarılmış olmak.	Arapça elif (l) babı
2532	1	125	inşilâl	إِنشِلَالٌ	Şiddetle atılarak akmak.	Arapça elif (l) babı
2533	1	125	inşiyâm	إِنشِيَامٌ	Dâhil olmak, dersüden ve manzûr olmak.	Arapça elif (l) babı
2534	1	125	enşâb	أَنْصَابٌ	Nasblar, sanemler, bütân ve dikili taşlar.	Arapça elif (l) babı
2535	1	125	inşâb	إِنْصَابٌ	Takatsız eylemek, derdnâk eylemek.	Arapça elif (l) babı
2536	1	125	enşar	أَنْصَارٌ	Nâsırlar, destgîrân ve Medine-i Münevvere ahalisinden taraf-ı Hazreti Mustafa’ya nusret ve i‘ânet eden zümre-i celileye dâhil olan zât-ı şerifler.	Arapça elif (l) babı
2537	1	125	enşâf	أَنْصَافٌ	Yarımlar, nîmhâ , nıflar.	Arapça elif (l) babı
2538	1	125	inşaf	إِنْصَافٌ	Adl etmek, dâd kerden , adil olmak.	Arapça elif (l) babı
2539	1	125	inşibâg	إِنْصِبَاغٌ	Boyanmak, reng şuden ve vaftiz olmak.	Arapça elif (l) babı
2540	1	125	inşirâh	إِنْصِرَاحٌ	Açığa çıkmak, ayan olmak, âşikâr şuden .	Arapça elif (l) babı
2541	1	125	inşirâf	إِنْصِرَافٌ	Geri dönmek, bâz geşten ve satmak ve sıygaya gelmek.	Arapça elif (l) babı
2542	1	125	inşirâm	إِنْصِرَامٌ	Kesilmek, bürîden , kat olunmak.	Arapça elif (l) babı
2543	1	125	enşaf	أَنْصَفٌ	Adl ve dâde ziyade muvafık ve mutabık olan.	Arapça elif (l) babı
2544	1	126	inşilâh	إِنْصِلَاحٌ	Yarışıp terk-i husumet etmek, âştî .	Arapça elif (l) babı

2545	1	126	inzâc	إِنضَاجٌ	Gereği gibi pişirip kıvamını buldurmak, beste şuden .	Arapça elif (l) babı
2546	1	126	inzimâm	إِنضِمَامٌ	Zamm olunmak, ilave olunmak, behem âmeden , katılmak.	Arapça elif (l) babı
2547	1	126	intâf	إِنطَافٌ	Kabahatler isnat etmek.	Arapça elif (l) babı
2548	1	126	intâk	إِنطَاقٌ	Söyletmek, güftânîden , nutuk ettirmek.	Arapça elif (l) babı
2549	1	126	inţibâh	إِنطَبَاحٌ	Pişmek, puhten , pişirmek	Arapça elif (l) babı
2550	1	126	inţibâ‘	إِنطَبَاعٌ	Tab olunmak, basılmak.	Arapça elif (l) babı
2551	1	126	inţibağ	إِنطَبَاقٌ	Uymak, derpey reften , uyar olmak, muvafık ve mümâsil olmak.	Arapça elif (l) babı
2552	1	126	inţifâ‘	إِنطِفَاعٌ	Sevinmek, püfkerden , sevindirmek.	Arapça elif (l) babı
2553	1	126	inţilâk	إِنطِلَاقٌ	Saliverip gitmek, heşfiden ve memnun ve mahzûz olmak.	Arapça elif (l) babı
2554	1	126	inţivâ‘	إِنطِوَاءٌ	Bükülüp, devşirilip toplanmak, behem âmeden .	Arapça elif (l) babı
2555	1	126	inţiyâ‘	إِنطِيَاعٌ	Muti ve münkad olmak, derpey reften , itaat etmek.	Arapça elif (l) babı
2556	1	126	inzilâm	إِنظِلَامٌ	Zalimin zulmüne boyun sunup bükmek, kerden tâften .	Arapça elif (l) babı
2557	1	126	en‘âm	أَنعَامٌ	Koyunlar, kûsfendân , ganemler.	Arapça elif (l) babı
2558	1	126	in‘âm	أَنعَامٌ	İhsan etmek, ‘ ağâ kerden , bahşiş etmek.	Arapça elif (l) babı
2559	1	126	in‘idâl	أَنعِدَالٌ	Sapmak, kerdîden , doğru yoldan çıkmak.	Arapça elif (l) babı
2560	1	126	in‘izâl	أَنعِرَالٌ	İ‘tizâl, kendi güruhundan ayrılmak, cüdâ şuden .	Arapça elif (l) babı
2561	1	126	in‘işâm	أَنعِصَامٌ	Mahfuz ve masûn olmak.	Arapça elif (l) babı
2562	1	126	in‘itâf	أَنعِطَافٌ	Bükülmek, eğilmek, hamîden , çarpık olmak.	Arapça elif (l) babı
2563	1	126	in‘ikâd	أَنعِقَادٌ	Bağlamak, bendîden , ağdalanıp bağlanmak.	Arapça elif (l) babı
2564	1	127	in‘ikâs	أَنعِكَاسٌ	Aks olunmak, bâzgûne şuden , ters çevrilmek ve geri çevrilmek.	Arapça elif (l) babı
2565	1	127	ingimâm	أَنعِمَامٌ	Gam ve kedere giriftar olmak, endûhgîn şuden , mağmum olmak.	Arapça elif (l) babı
2566	1	127	enf	أَنفٌ	Burun, bînî, teneffüs ile şemm altı olan uzv-1 beden.	Arapça elif (l) babı
2567	1	127	ânif	أَنفٌ	Sâbık, mukaddem olan akdem pîşîn olan.	Arapça elif (l) babı
2568	1	127	ânifen	أَنفَاءٌ	Mukaddemen, sâbikan.	Arapça elif (l) babı
2569	1	127	enfâr	أَنفَارٌ	Neferler, fertler, tervükân .	Arapça elif (l) babı
2570	1	127	infâr	أَنفَارٌ	Korkutup kaçırmak, girizânîden .	Arapça elif (l) babı
2571	1	127	enfâs	أَنفَاسٌ	Nefesler, demân , teneffüsler, soluklar ve ruhlar, canlar ve zatlar, cevherler, kendiler ve kelimeler ve kelâmlar ve dualar.	Arapça elif (l) babı
2572	1	127	infâğ	أَنفَاقٌ	Harç edip tükenmek ve fakir olmak, perdâğten .	Arapça elif (l) babı

2573	1	127	enfâl	أَنْفَالٌ	Ganimetler, yağmalar, târâçhâ .	Arapça elif (l) babı
2574	1	127	infirâ´	إِنْفِرَاءٌ	Yarılmak, şikâfiden , şakk olmak.	Arapça elif (l) babı
2575	1	127	infirâc	إِنْفِرَاجٌ	Gam ve gussadan halas bulmak.	Arapça elif (l) babı
2576	1	127	infirâd	إِنْفِرَادٌ	Yalnız olmak, yegâne şuden , tek olmak, a´le´l infirâd yalnız, bir, bir olarak, yekâyek , yegân yegân manasına mürekkeptir.	Arapça elif (l) babı
2577	1	127	infirâk	إِنْفِرَاقٌ	Ayrılmak, ferâhîden , ayrı olmak.	Arapça elif (l) babı
2578	1	127	enfes	أَنْفَسٌ	Ziyade nefis ve makbul olan, hoşter .	Arapça elif (l) babı
2579	1	127	infisâh	إِنْفِسَاحٌ	Bolalmak, ferah şuden , genişlenmek ve mesrur olmak.	Arapça elif (l) babı
2580	1	127	infisâd	إِنْفِسَادٌ	Fesada düşmek.	Arapça elif (l) babı
2581	1	128	infisâş	إِنْفِصَاصٌ	Ayrılmak, ferâhîden , ayrı olmak.	Arapça elif (l) babı
2582	1	128	infisâl	إِنْفِصَالٌ	Bi-ma´ nâhu eydan.	Arapça elif (l) babı
2583	1	128	infisâm	إِنْفِصَامٌ	Kırılmak, şikesten ve kesilmek.	Arapça elif (l) babı
2584	1	128	infizâz	إِنْفِضَاضٌ	Kırılmak ve mührü açılmak, hatemi bozulmak.	Arapça elif (l) babı
2585	1	128	infitâr	إِنْفِطَارٌ	Yarılmak, açılmak, kefiden , yarık olmak.	Arapça elif (l) babı
2586	1	128	enfa´	أَنْفَعٌ	Ziyade nafi ve faydalı olan.	Arapça elif (l) babı
2587	1	128	infi´âl	إِنْفِعَالٌ	Hatırmânde olmak, gücenmek, düşvârî nümûden .	Arapça elif (l) babı
2588	1	128	infikâk	إِنْفِكَاكٌ	Yerinden ayrılıp çıkmak, çıkık olmak, cüdâyî .	Arapça elif (l) babı
2589	1	128	infihâm	إِنْفِهَامٌ	Anlaşılmak, derpâyîden , fehm ve idrak olunmak.	Arapça elif (l) babı
2590	1	128	enqaz	أَنْقَاضٌ	Bina yıkıntıları, taş ve kiremit ve kereste ve mih misilli.	Arapça elif (l) babı
2591	1	128	inçibâz	إِنْقِبَاضٌ	Verâdan amel gelmemek ve neşâtı olmayan adama dahi munkabız denilir.	Arapça elif (l) babı
2592	1	128	inçihâm	إِنْقِحَامٌ	İşe bilâ-mülâhaza saldırıp girmek.	Arapça elif (l) babı
2593	1	128	inçirâz	إِنْقِرَاضٌ	Ferd-i vâhid kalmamak üzere tükenip zeval bulmak.	Arapça elif (l) babı
2594	1	128	inçisâm	إِنْقِسَامٌ	Taksim olunmak, perâkende şuden , bölünmek.	Arapça elif (l) babı
2595	1	128	enqâş	أَنْقَاصٌ	Ziyade nakıs ve eksik olan, kemter .	Arapça elif (l) babı
2596	1	128	inçişâf	إِنْقِصَافٌ	Def olunmak, hişidânîden , kovulmak, kaçırılmak.	Arapça elif (l) babı
2597	1	128	inçişâm	إِنْقِصَامٌ	Kırılıp yarılmak, pâre pâre şuden .	Arapça elif (l) babı
2598	1	128	inçizâ´	إِنْقِضَاءٌ	Ardı kesilip yok olmak ve tükenmek, encâmîden .	Arapça elif (l) babı
2599	1	128	inçizâb	إِنْقِضَابٌ	Kesilmek, kat olunmak bürîde şuden	Arapça elif (l) babı
2600	1	128	inçizâz	إِنْقِضَاضٌ	Çatlayıp yıkılmak derecesinde olmak.	Arapça elif (l) babı

2601	1	129	inkıttâ‘	انْقِطَاعٌ	Kesilmek bürîde şuden , kat olunmak ve tükenmek, bitmek, bakisi kalmamak ve dünyadan çekilip gûşe-nişîn inziva olmak.	Arapça elif (l) babı
2602	1	129	inkılap	انْقِلَابٌ	Dönmek, kerdîden , değişmek başka türlü ve âher-güne olmak ve hâl ve heyet ve usul değişmek.	Arapça elif (l) babı
2603	1	129	inkılâ‘	انْقِلَاعٌ	Sökülüp koparılmak engîltânîden .	Arapça elif (l) babı
2604	1	129	inkıyat	انْقِيَادٌ	Ram ve muti olup huzû‘ ve tazarru etmek râm şuden .	Arapça elif (l) babı
2605	1	129	inkâh	انْكَاحٌ	Evlendirmek ve kocaya vermek, zen kerdânîden	Arapça elif (l) babı
2606	1	129	inkâr	انْكَارٌ	Öyle değildir diye iddia etmek, inkâr .	Arapça elif (l) babı
2607	1	129	enkiha(t)	انْكَاحَةٌ	Nikahlar, kâbinân , evlenmeler.	Arapça elif (l) babı
2608	1	129	enker	انْكَرٌ	Ziyade münker, ziyade acîb, yahut güç olan.	Arapça elif (l) babı
2609	1	129	inkisar	انْكَسَارٌ	Kırılmak, şikesten , münkesir olmak ve hâtirmânde olmak, gücenmek ve beddua etmek, lanet okumak.	Arapça elif (l) babı
2610	1	129	inkisâf	انْكَسَافٌ	Zatında olan ziyası karanlığa tebdil olunmak.	Arapça elif (l) babı
2611	1	129	inkışaf	انْكَشَافٌ	Açığa çıkmak, zahir olmak, aşikâr şuden .	Arapça elif (l) babı
2612	1	129	inmâ‘	انْمَاءٌ	Fısıltı ile havadis yaydırmak, picpic kerden .	Arapça elif (l) babı
2613	1	129	inmicâ‘	انْمِجَاءٌ	Mahvolmak, nâbûd şuden , yok olmak.	Arapça elif (l) babı
2614	1	129	enmile(t)	انْمِلَةٌ	Parmağın tırnak boğumları, ser-i engüştân , parmak uçları.	Arapça elif (l) babı
2615	1	129	enmûzec	انْمُودِجٌ	Nümune , örnek.	Arapça elif (l) babı
2616	1	129	inv	انْوٌ	Vakit, hengâm , zaman, saat.	Arapça elif (l) babı
2617	1	129	envâr	انْوَارٌ	Nurlar, ziyalar, tâbidârâhâ , aydınlıklar.	Arapça elif (l) babı
2618	1	130	envâ‘	انْوَاعٌ	Neviler, türölüler, kûtehâ .	Arapça elif (l) babı
2619	1	130	enver	انْوَرٌ	Ziyade münevver ve ziyâdâr ve aydınlık olan.	Arapça elif (l) babı
2620	1	130	enûf	انْوُفٌ	Enfler, burunlar, bîniyân , şâme ve teneffüs aletleri.	Arapça elif (l) babı
2621	1	130	inhâ	انْهَاءٌ	Söz ve haber yetiştirmek, haber vermek, peyâm dâden .	Arapça elif (l) babı
2622	1	130	inhâc	انْهَاجٌ	Vâzih ve ayan kılmak yahut olmak, aşikâr şuden .	Arapça elif (l) babı
2623	1	130	enhâr	انْهَارٌ	Nehirler, ırmaklar cûyhâ , çaylar, dereler.	Arapça elif (l) babı
2624	1	130	inhibât	انْهِيَابٌ	Yukarıdan aşağı inmek, fürû âmeden .	Arapça elif (l) babı
2625	1	130	inhitâk	انْهِيَاكٌ	Hetk olunmak, çâkîden , yırtılmak ve kızın kızlığı bozulmak.	Arapça elif (l) babı
2626	1	130	inhidâm	انْهِيَامٌ	Hedm olunmak, gâbinden , yıkılmak.	Arapça elif (l) babı

2627	1	130	inhizâm	إِنْهَزَامٌ	Hezm olunmak el ile basılıp ezilmek ve cenkte bozulmak, perîşân şuden.	Arapça elif (l) babı
2628	1	130	inhizâm	إِنْهِضَامٌ	Hezm olunmak, midede mahv olunmak, hoşgüvâr.	Arapça elif (l) babı
2629	1	130	inhilâk	إِنْهِلَاكٌ	Kendi nefisini tehlikeye salmak.	Arapça elif (l) babı
2630	1	130	inhimâk	إِنْهِمَاكٌ	Cidd ve ısrar edip ve tevaggul ederek uğraşmak.	Arapça elif (l) babı
2631	1	130	inhimâl	إِنْهِمَالٌ	Gözyaşı taşıp akmak, eşk rîziden ve ihmal etmek.	Arapça elif (l) babı
2632	1	130	inhimâm	إِنْهِمَامٌ	Kocamak, ihtiyarlanmak, pîr şuden , geçkin olmak.	Arapça elif (l) babı
2633	1	130	ânî	أَنِى	Kemale varıp vakti yetişmiş olan.	Arapça elif (l) babı
2634	1	130	âniye(t)	أَنِية	Kemal, kemal vakti yetişmek.	Arapça elif (l) babı
2635	1	130	âniye(t)	أَنِيه	Înâlar, kaplar, kacaklar, âvendhâ.	Arapça elif (l) babı
2636	1	130	enîs	أَنِيسٌ	Üns ve ülfet eden adam, dost, aşina.	Arapça elif (l) babı
2637	1	130	enîk	أَنِيقٌ	Güzel, hûb , garip olarak latif ve ahsen olan.	Arapça elif (l) babı
2638	1	131	enîn	أَنِينٌ	Elem veya keder sebebiyle inlemek, nâliş ve inilti.	Arapça elif (l) babı
2639	1	131	evâhir	أَوَاخِرٌ	Ahirler, sonlar, encâmhâ ve ayların son günleri.	Arapça elif (l) babı
2640	1	131	evâsiş	أَوَاسِطٌ	Evsatlar, vasatTa olanlar, bâlânî ve ayın vasatında olan günler.	Arapça elif (l) babı
2641	1	131	evâşır	أَوَاصِرٌ	Âsrılar, minnetler, ihsanlar ve garabetler nîkîhâ.	Arapça elif (l) babı
2642	1	131	evâlî	أَوَالِي	Evlâlar, ziyade iyi ve münasip olanlar, bihterân.	Arapça elif (l) babı
2643	1	131	evâmir	أَوَامِرٌ	Emirler, buyruklar, tergûzhâ buyrultular.	Arapça elif (l) babı
2644	1	131	âvân	أَوَانٌ	Zamanlar, hengâmhâ , vakitler.	Arapça elif (l) babı
2645	1	131	âvânî	أَوَانِي	Kaplar, kacaklar âvendhâ.	Arapça elif (l) babı
2646	1	131	evâ'il	أَوَانِلٌ	Evveller, evvel olanlar, nûhusthâ.	Arapça elif (l) babı
2647	1	131	evbâ'	أَوْبَاءٌ	Vebalar, tâunlar, vebâ' , yumurcaklar.	Arapça elif (l) babı
2648	1	131	evvah	أَوَّةٌ	Afet, dâhiye, petyâre , bela, fâkî' a.	Arapça elif (l) babı
2649	1	131	evtâd	أَوْتَادٌ	Kazıklar, kûrmîh , direkler.	Arapça elif (l) babı
2650	1	131	evtâr	أَوْتَارٌ	Yay ipleri, târehâ ve gavs-ı hindî veterleri.	Arapça elif (l) babı
2651	1	131	otağ	أَوْتَاغٌ	Büyük çadır, hargâh.	Arapça elif (l) babı
2652	1	131	evşân	أَوْتَانٌ	Putlar, sanemler, pûtân.	Arapça elif (l) babı
2653	1	131	evc	أَوْجٌ	Kevkebin merkez-i arzdan gayet bu' du derecesi ve derece-yi ulyâ, gayet derecesi.	Arapça elif (l) babı
2654	1	131	evcâ'	أَوْجَاعٌ	Vecalar, ağrılar, derdhâ , sancılar.	Arapça elif (l) babı

2655	1	131	evcâl	أَوْجَالٌ	Korkular, bîmhâ , havflar.	Arapça elif (l) babı
2656	1	131	evceb	أَوْجِبٌ	Ziyade vacip ve lazım olan.	Arapça elif (l) babı
2657	1	131	evceh	أَوْجِهَةٌ	Ziyade muvâcîh ve layık olan, sezâvâr .	Arapça elif (l) babı
2658	1	131	evdâ'	أَوْدَاءٌ	Sadık ve hâlis dost lar.	Arapça elif (l) babı
2659	1	131	evdiye(t)	أَوْدِيَّةٌ	Vadiler, dereler, layhâ ve dağlar arası yerler.	Arapça elif (l) babı
2660	1	131	evrâd	أَوْرَادٌ	Virdler, Kur'an-ı Kerim'den kıraati vazife ittihaz olunan cüzler ve daima dilde ve ağızda olan kelimeler.	Arapça elif (l) babı
2661	1	132	evrağ	أَوْرَاقٌ	Varaklar, ağaç yahut kağıt yaprakları, berkhâ .	Arapça elif (l) babı
2662	1	132	evrâm	أَوْرَامٌ	Verem illetleri.	Arapça elif (l) babı
2663	1	132	evzâm	أَوْزَامٌ	Yükler, bârhâ , hamuleler.	Arapça elif (l) babı
2664	1	132	evzân	أَوْزَانٌ	Vezerler, tartılar, sencîdehâ ve ağırlıklar.	Arapça elif (l) babı
2665	1	132	evsağ	أَوْسَاخٌ	Vesahlar, murdârî , pislikler.	Arapça elif (l) babı
2666	1	132	evsâğ	أَوْسَاطٌ	Vasatlar, miyânihâ , ortalar.	Arapça elif (l) babı
2667	1	132	evsağ	أَوْسَطٌ	Ziyade ortada vaki olan, miyânîter .	Arapça elif (l) babı
2668	1	132	evsa'	أَوْسَعٌ	Zide vâsi' ve meydanlık olan, gürendeter .	Arapça elif (l) babı
2669	1	132	evşaf	أَوْصَافٌ	Vasıflar, sıfatlar.	Arapça elif (l) babı
2670	1	132	evzâ'	أَوْضَاعٌ	Vazlar, duruşlar, konuşlar, nihâdenhâ .	Arapça elif (l) babı
2671	1	132	evzah	أَوْضَحٌ	Ziyade vâzih ve ayan olan, âşikârter .	Arapça elif (l) babı
2672	1	132	evtân	أَوْطَانٌ	Vatanlar, asıl vilâdet memleketleri.	Arapça elif (l) babı
2673	1	132	ev' iye(t)	أَوْعِيَّةٌ	Kaplar, âvendihâ , mahfazalar.	Arapça elif (l) babı
2674	1	132	evgâd	أَوْغَادٌ	Ahmak ve denî, fürûmâye adamlar.	Arapça elif (l) babı
2675	1	132	evfer	أَوْفِرٌ	Ziyade vâfir, bisyâr ve kesir olan.	Arapça elif (l) babı
2676	1	132	evfağ	أَوْفِقٌ	Ziyade muvafık ve uyar olan.	Arapça elif (l) babı
2677	1	132	evfâ	أَوْفَى	Ziyade vâfi ve külli olan.	Arapça elif (l) babı
2678	1	132	evkât	أَوْقَاتٌ	Vakitler, hengâmihâ , zamanlar.	Arapça elif (l) babı
2679	1	132	evkâf	أَوْقَافٌ	Vakıflar, cami ve imaret misilli hayratın idaresine tahsis olunan arazi ve ebniye.	Arapça elif (l) babı
2680	1	132	evkâr	أَوْكَارٌ	Kuş yuvaları, âşiyânihâ .	Arapça elif (l) babı
2681	1	132	evked	أَوْكَدٌ	Ziyade müekked ve müeyyed olan, ziyade kavi olan.	Arapça elif (l) babı

2682	1	132	evl	أول	Rücu etmek, bâzgeşten , geri dönmek.	Arapça elif (l) babı
2683	1	132	evvel	أول	Birinci, nühust , iptida olan.	Arapça elif (l) babı
2684	1	133	evvela	أولا	Birinci mahalde ve birinci defa birinci olmak üzere, nühustî .	Arapça elif (l) babı
2685	1	133	evla	أولا	Evlâ olan, ziyade layık ve münasip olan, sezâ .	Arapça elif (l) babı
2686	1	133	evlat	أولاد	Veletler, çocuklar, kûdegân .	Arapça elif (l) babı
2687	1	133	ulu	أولو	Sahipler, zatlar, verân .	Arapça elif (l) babı
2688	1	133	evleviyye(t)	أولوية	Evlâlık, ziyade lâyük olan, sezâyî .	Arapça elif (l) babı
2689	1	133	evla	أولى	Ziyade lâyük ve seza ve münasip olan.	Arapça elif (l) babı
2690	1	133	ûlâ	أولى	Evvel, birinci olan, nühustî .	Arapça elif (l) babı
2691		133	ulu	أولى	Ulu, sahipler, verân .	
2692	1	133	evveli	أولى	Methal ve mukaddime ve mebde olan nesne.	Arapça elif (l) babı
2693	1	133	evliya	أولياء	Veliler, hısımlar, hîşâvend , akraba ve alâ'ik-i dünyâdan dâmen-çin olarak ibadet ve riyazetle meşgul olup Allahteala'ya şiddet-i kurb-ı tahsil berle sâhib-i kerâmet olanlar.	Arapça elif (l) babı
2694	1	133	evveliyat	أوليئات	Methal ve mukaddime olan nesnelere.	Arapça elif (l) babı
2695	1	133	evveliyet	أولية	Evvel olmak, nühustî , birincilik.	Arapça elif (l) babı
2696	1	133	evvelîn	أولين	Evveler, zamân-ı kadîm adamları.	Arapça elif (l) babı
2697	1	133	evham	أوهام	Vehimler, zamlar hülyâ bi esâs olan kıyaslar	Arapça elif (l) babı
2698	1	133	evhen	أوهن	Ziyade zayıf ve süst , nâtüvân olan.	Arapça elif (l) babı
2699	1	133	evî	أوى	Konup sakin olup oturmak, cây giriften .	Arapça elif (l) babı
2700	1	133	âh	أه	Allah lafzından muhtasar şekl-i mahsustur.	Arapça elif (l) babı
2701	1	133	(ah)	(أه)	Nida olup dert ve keder ve veca ve renciş ifade eder.	Arapça elif (l) babı
2702	1	133	ahali	أهالى	Sakin ve mütemekkin olanlar, oturanlar, cây giriftân .	Arapça elif (l) babı
2703	1	133	ihamet	إهانة	Aлчаğ ve hakir addedip itibar etmemek, kemterîn ve şu hârik-i âde ki kâfiri tekzip ve terzîl için Hakteala onu halk eder.	Arapça elif (l) babı
2704	1	134	ihticâ	إحتجاج	Birbirini maskaraya çevirerek zem ve fasletmek.	Arapça elif (l) babı
2705	1	134	ihtihâc	إحتياج	Uzun uzadı tevaggul ve temâdî etmek.	Arapça elif (l) babı
2706	1	134	ihtidâ	إهتداء	Delalete imtisal edip doğru yoldan gitmek, ezreh-i râst reften .	Arapça elif (l) babı
2707	1	134	ihtizâr	إهتزاز	Sallanmak, cünbiden , deprenmek, hareket etmek, ferah ve ibtihâc sebebiyle sıçrayıp oynamak.	Arapça elif (l) babı

2708	1	134	ih̄tizām	إِهْتِزَامٌ	Hayli seda ile çatlamak ve acele etmek.	Arapça elif (l) babı
2709	1	134	ih̄tizāz	إِهْتِزَازٌ	Kırıp ufaltmak, hurd kerden ve kendi nefsinı kırıp tevazu etmek.	Arapça elif (l) babı
2710	1	134	ih̄tizām	إِهْتِزَامٌ	Gazab edip zulüm etmek, bidād kerden .	Arapça elif (l) babı
2711	1	134	ih̄tilāk	إِهْتِلَاكٌ	Kendi nefsinı tehlikeye salmak.	Arapça elif (l) babı
2712	1	134	ih̄timām	إِهْتِمَامٌ	Dikkat ve emekle işlemek ve mahzun olmak.	Arapça elif (l) babı
2713	1	134	ih̄tiyāl	إِهْتِيَالٌ	Korkmak, bâkiden , korkuya giriftar olmak.	Arapça elif (l) babı
2714	1	134	ihcâʿ	إِهْجَاءٌ	Hicvetmek, zemmederek maskaraya çevirmek.	Arapça elif (l) babı
2715	1	134	ihdâʿ	إِهْدَاءٌ	Göndermek, firistâden , irsal etmek ve hediye etmek.	Arapça elif (l) babı
2716	1	134	ihdâr	إِهْدَارٌ	Batıl ve sâkit ve itibarsız kılmak ve dökülmüş kanın kisasını ve diyetini aldırmmamak.	Arapça elif (l) babı
2717	1	134	ihzâr	إِهْزَارٌ	Herze ve hezeyan söylemek, herzegû , gevezelik etmek.	Arapça elif (l) babı
2718	1	134	ihrâb	إِهْرَابٌ	Cidd ve cehdetmek, kûşîş ve karara muztar kılmak.	Arapça elif (l) babı
2719	1	135	ihrâk	إِهْرَاقٌ	Dökmek, ferkendîden , akıtmak.	Arapça elif (l) babı
2720	1	135	ehrâm	أَهْرَامٌ	Mısır diyarında vaki bazı azim eski binalardır ki şekilleri murabba olup minare külâhı misilli sivri olurlar.	Arapça elif (l) babı
2721	1	135	ehrâm	أَهْرَامٌ	Bir şekl-i hendesi ki kaidesi şekl-i müstekîmü' l azlâc' olup mezkûr kaideden hariç bir nokta ile kaidenin zill' ları beyninde vaslolunan sath-ı müstevîler ihatasından hâsıl olur.	Arapça elif (l) babı
2722	1	135	ihzâk	إِهْرَاقٌ	Çok gülmek, handîden , kahkaha ile gülmek.	Arapça elif (l) babı
2723	1	135	ihzâl	إِهْزَالٌ	Hezeliyât ve lag ve horataya pek meşgul olmak.	Arapça elif (l) babı
2724	1	135	ehil	أَهْلٌ	Mensup ve müteallik olan ve mahir ve üstat olan ve sakin olan.	Arapça elif (l) babı
2725	1	135	ehl-i beyt	أَهْلُ بَيْتٍ	Zevce, karı, zen .	Arapça elif (l) babı
2726	1	135	ihlāk	إِهْلَاكٌ	Helak etmek, küşten , öldürmek.	Arapça elif (l) babı
2727	1	135	ihlâl	إِهْلَالٌ	Yeni ay görünmek, meh-i nev nümûden ve telbih edip ref' -i savt etmek.	Arapça elif (l) babı
2728	1	135	ehille(t)	أَهْلُهُ	Yeni aylar, mâh-ı nev , hilaller.	Arapça elif (l) babı
2729	1	135	ehlf	أَهْلِيٌّ	Alışmış olan, vahşi olmayan, âluftu .	Arapça elif (l) babı
2730	1	135	ehliyet	أَهْلِيَّةٌ	Maharet, liyakat ve taalluk, mensubiyet.	Arapça elif (l) babı
2731	1	135	ihliliccî	إِهْلِيلِجِيٌّ	Limon ve yumurta şeklinde tam küre olmayan.	Arapça elif (l) babı
2732	1	135	ehem	أَهْمٌ	Ziyade mühim ve dikkate layık ve cehde şayan olan.	Arapça elif (l) babı
2733	1	135	ihmāk	إِهْمَاكٌ	Darıltmak, gırâşânîden , igzâb etmek ve pek çalıştırmak.	Arapça elif (l) babı

2734	1	136	ihmal	إِهْمَالٌ	Boşlamak, evzendîden , bırakmak, terketmek ve bir harfi noktasız kılmak, mühmel kılmak.	Arapça elif (l) babı
2735	1	136	ihmâm	إِهْمَامٌ	Mahzun, derdnâk kılmak, hümûmlandırmak.	Arapça elif (l) babı
2736	1	136	ehvâ´	أَهْوَاءٌ	Hevesler, meyiller, hâheşân .	Arapça elif (l) babı
2737	1	136	ehvâl	أَهْوَالٌ	Korkunçlu nesnelere ve korkular, bîmhâ .	Arapça elif (l) babı
2738	1	136	ehven	أَهْوَنٌ	Ziyade kolay, âsânter ve pahası ziyade dîn olan.	Arapça elif (l) babı
2739	1	136	ehvâ	أَهْوَى	Ziyade hevâ, dostter , ziyade muhip olan.	Arapça elif (l) babı
2740	1	136	âhî	أَهَى	Nida olup dert ve elem ve renciş ifade eder.	Arapça elif (l) babı
2741	1	136	iyâb	إِيَابٌ	Geri dönmek, rû kerdân , avdet etmek.	Arapça elif (l) babı
2742	1	136	âyât	آيَاتٌ	Ayetler, alâmetler ve Kur´an-ı Kerîme´nin ibareleri.	Arapça elif (l) babı
2743	1	136	iyât	إِيَاتٌ	Güneşin hüsn-ü revnakı.	Arapça elif (l) babı
2744	1	136	eyâdî	أَيْدَى	Yedler, eller, destân .	Arapça elif (l) babı
2745	1	136	eyâdim	أَيْدِيمٌ	Yeryüzü, rûy-u zemîn , adımlar, zeminler, arzlar.	Arapça elif (l) babı
2746	1	136	iyâs	إِيَاسٌ	Nâ-ümîd , ümitsiz olmak.	Arapça elif (l) babı
2747	1	136	iyâset	إِيَاسَتٌ	Yeis ettirmek, ümitsiz kılmak, nâ-ümîd kerdên .	Arapça elif (l) babı
2748	1	136	eyalet	أَيْالَةٌ	Sancak, paşalık, kişver , valinin zir-i hükümetinde olan diyar.	Arapça elif (l) babı
2749	1	136	iyâle(t)	إِيَالَةٌ	Valilik etmek, hânî kerdên .	Arapça elif (l) babı
2750	1	136	eyyâm	أَيَّامٌ	Yevmler, günler, rûzhâ .	Arapça elif (l) babı
2751	1	136	e´îb	أَيْبٌ	Raci olan, geri dönücü olan.	Arapça elif (l) babı
2752	1	136	îbâs	إِيْبَاسٌ	Kurutmak, câhânîden , kuru kılmak.	Arapça elif (l) babı
2753	1	136	ayet	أَيْةٌ	Alâmet, nişan ve Kur´an-ı Kerim´in kelâm-ı merbût cümleleri.	Arapça elif (l) babı
2754	1	137	eytâm	أَيْتَامٌ	Yetimler, bî-pederân , pederi vefat etmiş nâ-bâliğ çocuklar.	Arapça elif (l) babı
2755	1	137	îtişâr	إِيْتِشَارٌ	İzine uymak derpey deften ve imtisal ve iktiza etmek.	Arapça elif (l) babı
2756	1	137	îtisâr	إِيْتِسَارٌ	Kumar oynamak	Arapça elif (l) babı
2757	1	137	îtisâ´	إِيْتِسَاعٌ	Vâsi´ olmak, ferâh şuden , geniş olmak, genişletmek.	Arapça elif (l) babı
2758	1	137	îtisâk	إِيْتِسَاقٌ	İttisâk, intizam, munrazam olmak.	
2759	1	137	îtisâm	إِيْتِسَامٌ	Damgalı ve nişanlı olmak, temgâyî şuden ve tesmiye olunmak.	Arapça elif (l) babı
2760	1	137	îtişâf	إِيْتِصَافٌ	Sıfatlanmak, sıfatlı olmak.	Arapça elif (l) babı
2761	1	137	îtişâl	إِيْتِصَالٌ	Ulaşmak ve bitişik olmak, ferâhem şuden .	Arapça elif (l) babı

2762	1	137	îtizâh	إِيْتِضَاحٌ	Vâzîh ve ayan, aşîkâr olmak.	Arapça elif (l) babı
2763	1	137	itilaf	إِيْتِلَافٌ	Birilmek, cem olmak, behem âmeden ve ülfet etmek, konuşmak ve alışmak, ülfet kesbetmek	Arapça elif (l) babı
2764	1	137	i'timâm	إِيْتِمَامٌ	Kastetmek ve iktiza ve imtisal etmek, derpey reften .	Arapça elif (l) babı
2765	1	137	i'timân	إِيْتِمَانٌ	Emniyet etmek, emin olmak ve emin kılmak.	Arapça elif (l) babı
2766	1	137	îşâr	إِيْشَارٌ	Kendi muhtaçken bahş ve ita etmek ve ihtiyar ve tercih etmek ve tâbi ve derpey kılmak.	Arapça elif (l) babı
2767	1	137	işâm	إِيْشَامٌ	Günaha komak, günâh kerdâniden , kabahat işletmek.	Arapça elif (l) babı
2768	1	137	icap	إِيْجَابٌ	Vacip ve layık ve lazım olmak.	Arapça elif (l) babı
2769	1	137	icat	إِيْجَادٌ	Vücuda getirmek, yeni çıkarmak, nev âverden , ihtirâ' etmek.	Arapça elif (l) babı
2770	1	137	icar	إِيْجَارٌ	Kiraya vermek, mâhînerâ dâden .	Arapça elif (l) babı
2771	1	137	icaz	إِيْجَازٌ	Muhtasar etmek, tafsil ve tatvil etmemek, kûteh kerden .	Arapça elif (l) babı
2772	1	138	îcâ'	إِيْجَاعٌ	Ağrıtmak, acıtmak veca vermek, derd kerden .	Arapça elif (l) babı
2773	1	138	îhâ'	إِيْحَاءٌ	İlham etmek, tarîk-i feyzi bildirmek, vahy etmek.	Arapça elif (l) babı
2774	1	138	îhâl	إِيْحَالٌ	Şer ve şûra uğratmak, belaya giriftar etmek.	Arapça elif (l) babı
2775	1	138	eyyedallâhu	أَيَّدَ اللهُ	"Allahuteala müeyyed ve kavi ve muhkem kılsın," manasında duadır.	Arapça elif (l) babı
2776	1	138	îdâ'	إِيْدَاءٌ	Takvît ve imdat ve ianet etmek, yâverî kerden , yardım etmek.	Arapça elif (l) babı
2777	1	138	îdâh	إِيْدَاحٌ	Tevazu ve tazarru etmek ve muti ve münkad olmak.	Arapça elif (l) babı
2778	1	138	îdâ'	إِيْدَاعٌ	Emanet olarak vermek, tevdi etmek.	Arapça elif (l) babı
2779	1	138	eydî	أَيْدِي	Yedler, destân , eller.	Arapça elif (l) babı
2780	1	138	îdâ'	إِيْدَاءٌ	İncitmek, şencîden , eziyet etmek.	Arapça elif (l) babı
2781	1	138	i'dâ'	إِنْدَاءٌ	Bildirmek, dânânîden , haber vermek, anlatmak.	Arapça elif (l) babı
2782	1	138	irâ'	إِيْرَاءٌ	Çakmakla ateş çıkmak, ateş zeden .	Arapça elif (l) babı
2783	1	138	îrâş	إِيْرَاشٌ	Miras bırakmak, miras vermek ve sebep olmak mucip olmak.	Arapça elif (l) babı
2784	1	138	irat	إِيْرَادٌ	Varit kılmak, götürmek, âverden , ihzar etmek ve vakt-i muayyende hâsıl olan meblağ, akçe ve nakletmek, zikretmek.	Arapça elif (l) babı
2785	1	138	îzâğ	إِيْرَاقٌ	Ayartmak, lâbîden , iğrâ etmek, rağbet vermek.	
2786	1	138	eys	أَيْسٌ	Kahır, zulüm, zarar ve nevmit olmak, ümitsizlik.	Arapça elif (l) babı
2787	1	138	îsâ'	إِيْسَاءٌ	Teselli verip sabra irşat etmek.	Arapça elif (l) babı

2788	1	138	îsâh	ايساخ	Kirletmek, çirkîn kerden , murat etmek.	Arapça elif (l) babı
2789	1	138	îsâr	ايسار	Zengin ve maldar ve gani olmak, tüvânger şuden .	Arapça elif (l) babı
2790	1	139	îsâ‘	ايساع	Zengin olmak ve zengin etmek, tuvânger şuden ve vâsi‘ ve geniş kılmak.	Arapça elif (l) babı
2791	1	139	îsâk	ايساق	Darılmak, gırâşânîden , teessüf ettirmek, müteessif kılmak.	Arapça elif (l) babı
2792	1	139	eyser	ايسز	Ziyade kolay, âsânter , ziyade suhuletli olan.	Arapça elif (l) babı
2793	1	139	îşâ‘	ايشاع	Çiçeklenmek, şükûfiden , çiçekçiçek açılmak, çiçek açmak.	Arapça elif (l) babı
2794	1	139	îşâ’	ايشاء	Sipariş etmek, sipârîden , ısmarlamak, vasiyet etmek.	Arapça elif (l) babı
2795	1	139	îsâl	ايسال	Eriştirmek, peyvestânîden , ulaştırmak, bitiştirmek.	Arapça elif (l) babı
2796	1	139	eydan	ايسا	Ve yine ve dahi ve kezâ ve kezâlik, nîz .	Arapça elif (l) babı
2797	1	139	îzâh	ايزاح	Ruşen ve ayan kılmak, açmak, âşikâr kerden , parlatmak.	Arapça elif (l) babı
2798	1	139	îzâ‘	ايزاع	Ticarette ziyana uğramak ve kibrini ettirmek.	Arapça elif (l) babı
2799	1	139	îţân	ايطان	Yurdu vatan ittihaz etmek, cây giriften .	Arapça elif (l) babı
2800	1	139	ifa	ايفاء	Eda etmek, ahdini muhafaza ve icra etmek.	Arapça elif (l) babı
2801	1	139	îfâd	ايفاد	Elçiliğe göndermek, irsal etmek, bâh firistâden .	Arapça elif (l) babı
2802	1	139	îfâr	ايفار	Tevkîr etmek, çoğaltmak, bisyâr kerden , teksir etmek.	Arapça elif (l) babı
2803	1	139	îkâd	ايقاد	Yakmak, sûzîden , ateş yakmak.	Arapça elif (l) babı
2804	1	139	ikaz	ايقاظ	Uyandırmak, bidâr şuden .	Arapça elif (l) babı
2805	1	139	îkâ‘	ايقاع	Vuku buldurmak, vaki kılmak.	Arapça elif (l) babı
2806	1	139	îfâf	ايفاف	Durdurmak, rastâdânîden , âli komak ve malını vakfetmek.	Arapça elif (l) babı
2807	1	139	îkâr	ايقان	Tahkik üzere şüphesiz bilmek, dânisten .	Arapça elif (l) babı
2808	1	140	îkâ’	ايقاء	İttikâ etmek, püşt dâden ve dayanacak nesne vermek.	Arapça elif (l) babı
2809	1	140	îkâd	ايقاد	Tekit etmek, üstivâr şuden , muhkem ve metin kılmak.	Arapça elif (l) babı
2810	1	140	îlâ’	ايلاء	Vali ve mutasarrıf kılmak, han kerden ve vasi nasbetmek.	Arapça elif (l) babı
2811	1	140	îlâc	ايلاج	İdhâl etmek, dercetmek, derderûn nihâden ve levc ettirmek.	Arapça elif (l) babı
2812	1	140	îlâd	ايلاد	Doğurmak, zayîden ve viladet ettirmek.	Arapça elif (l) babı
2813	1	140	îlâg	ايلاغ	İğrâ etmek, lâbîden , rağbet ve teşvik etmek.	Arapça elif (l) babı
2814	1	140	îlâf	ايلاف	Alıştırmak, âluften , ülfet ettirmek.	Arapça elif (l) babı
2815	1	140	îlâm	ايلام	Mükedder ve derdnâk etmek, renciden .	Arapça elif (l) babı

2816	1	140	eylül	أَيْلُولٌ	Şühûr-ı rûmiyeden marttan itibâr ile yedinci şehrin ismidir.	Arapça elif (ل) babı
2817	1	140	ima	إِيْمَاءٌ	İşaretle anlatmak, işaret etmek, ima .	Arapça elif (ل) babı
2818	1	140	eymân	أَيْمَانٌ	Zevcesi vefat eylemiş adam ve yeminler, antlar, sevgendân , kısımlar ve sağ eller.	Arapça elif (ل) babı
2819	1	140	iman	إِيْمَانٌ	İnanmak, bâverîden ve vüsûk ve itimat etmek.	Arapça elif (ل) babı
2820	1	140	e'imme(t)	أَيْمَةٌ	İmamlar, piş nemâzân , cemaat başları.	Arapça elif (ل) babı
2821	1	140	eymen	أَيْمَنٌ	Ziyade meymenetli, ziyade yümn sahibi olan, hücüste .	Arapça elif (ل) babı
2822	1	140	înâs	إِيْنَاسٌ	Alıştırmak, âluften , vahşiliği gidermek.	Arapça elif (ل) babı
2823	1	140	îvâ'	إِيْوَاءٌ	Bir mahalde oturup iskan ettirmek, câdârâniden .	Arapça elif (ل) babı
2824	1	140	îhâb	إِيْهَابٌ	İta etmek, bağş kerden .	Arapça elif (ل) babı
2825	1	140	îhâm	إِيْهَامٌ	Birkaç manaya gelir, bir kelimeyi istimal etmekle manasını vehem şüpheye komak.	Arapça elif (ل) babı
2826	1	141	îhân	إِيْهَانٌ	Süst ve zayıf kılınmak, nâtüvân kerden ve tahkir etmek.	Arapça elif (ل) babı
				بَابُ الْبَاءِ مِنَ الْعَرَبِيَّةِ		
2827	1	141	bâ	ب	İşbu bâ-yı muvahhide tertib-i hurufu Osmaniyede harf-i sâni olup zîc ve hesaba dair kütüb ve resâ'il-i sâ'irede iki adedine delalet eder, mektup ve evrak-ı sâ'ire tarihinde şehri recebe alamettir.	Arapça bâ (ب) babı
2828	1	141	bi	ب	"İle" ve "de" ve "ye" manalarında edattır.	Arapça bâ (ب) babı
2829	1	141	bap	بَابٌ	Kapı, der ve hâne, dâr ve konak, beyt ve kitâb-ı fasl ve emir, madde, husus.	
2830	1	141	bâha(t)	بَاحَةٌ	Suyun büyük ve engin yeri ve hane avlusu, meydan.	Arapça bâ (ب) babı
2831	1	141	bâhûr	بَاحُورٌ	Yaz günlerinin şiddet-i harâreti, tâb eyyâm-ı bâhûr , temmuz ayında malum yedi gün ki nihâyet-i harâret vaki olur.	Arapça bâ (ب) babı
2832	1	141	bâdir	بَادِرٌ	Ansızın, nâgihân , hâdis ve zahir olur olan.	Arapça bâ (ب) babı
2833	1	141	badire(t)	بَادِرَةٌ	Bi'l bedâha ve bilâ-teklîf söylenen kelâm ve cünha, hata, zillet, kabahat.	Arapça bâ (ب) babı
2834	1	141	bâdî	بَادِيٌّ	Zahir ve aşikâr olan ve Hâllâk, Hâlik, Yarattıcı, âferînde ve sebep, illet, mucip.	Arapça bâ (ب) babı
2835	1	141	bâdiye(t)	بَادِيَّةٌ	Sahra, kır, deşt , ova.	Arapça bâ (ب) babı
2836	1	142	bâzil	بَازِلٌ	Bezledici, lütuf ve ihsan edici, dâdenî .	Arapça bâ (ب) babı
2837	1	142	bârr	بَارٌّ	Sadık, rastgû ve dindar olan kimse.	Arapça bâ (ب) babı
2838	1	142	bârid	بَارِدٌ	Soğuk, sert , bürüdetli olan.	Arapça bâ (ب) babı

2839	1	142	bariz	بَارِزٌ	Zahir ve aşikâr ve nümâyân olan.	Arapça bâ (ب) babı
2840	1	142	bâri‘	بَارِعٌ	Evsâf-ı hamîde sâhibi olup faik, ser-bülend olan.	Arapça bâ (ب) babı
2841	1	142	bâriqâ	بَارِقًا	Şems ve kılıç gibi parlak olan, tâbidâr .	Arapça bâ (ب) babı
2842	1	142	bârekallahu	بَارَكَ اللهُ	“Allahüteala mübarek eylesin,” manasında duadır, İzed Teala ferhunde bâd .	Arapça bâ (ب) babı
2843	1	142	bârî	بَارِي	Hâlik, Hallâk, Âferînde, Halk edici, Yaratıcı, Allah .	Arapça bâ (ب) babı
2844	1	142	be’s	بِأْسٍ	Zarar, ziyan ve kuvvet, şiddet, zor.	Arapça bâ (ب) babı
2845	1	142	be’is	بِأْسٍ	Fena, bed , kötü.	Arapça bâ (ب) babı
2846	1	142	bi-isrihi	بِإِسْرِهِ	Ve-kıs alâ hâzâ ve kezâ ilâ âhir, bi-ecma‘ ih, hemegî manasında terkiptir.	Arapça bâ (ب) babı
2847	1	142	bi-isrihâ	بِإِسْرِهَا	Bi-ma‘ nâhu eydan	Arapça bâ (ب) babı
2848	1	142	bi-isrihim	بِإِسْرِهِمْ	Bi-ma‘ nâhu eydan	Arapça bâ (ب) babı
2849	1	142	basîṭ	بَاسِطٌ	Mücerret, âhencîden müellef ve mürekkep olmayan, basîṭ olan, küsterânîden .	Arapça bâ (ب) babı
2850	1	142	basur	بَاسُورٌ	Mayasıl denilen malum illetin ismi.	Arapça bâ (ب) babı
2851	1	142	bâşir	بَاصِرٌ	Görücü, bînâ , göz kuvvetiyle hissedici olan.	Arapça bâ (ب) babı
2852	1	142	bâşira(t)	بَاصِرَةً	Göz, çeşm, ‘ ayn .	Arapça bâ (ب) babı
2853	1	142	bâzi‘a(t)	بِأَضْعَاهُ	Derisi kesilmek üzere vaki olan yara.	Arapça bâ (ب) babı
2854	1	142	baṭl	بَاطِلٌ	Zatında hakikat ve sebat olmayan, beyhude .	Arapça bâ (ب) babı
2855	1	142	bâṭın	بَاطِنٌ	İç tarafında olan, enderûn , zahirde olmayan ve nesnenin içi ve iç yüzü ve insanın ruhu.	Arapça bâ (ب) babı
2856	1	143	bâṭni	بَاطِنِي	Bâtına mensup ve muteallik olan, derûnî .	Arapça bâ (ب) babı
2857	1	143	bâ‘	بَاعٌ	Kulaç denien miktar, bâze .	Arapça bâ (ب) babı
2858	1	143	bâ‘iṣ	بَاعِثٌ	Sebep, illet, mucip ve yeniden diriltici ve halk edici ve gönderici, irsal edici olan.	Arapça bâ (ب) babı
2859	1	143	bâġî	بَاغِي	Haktan ayrılıp serkeşlik eden, gümrâh ve zulüm ve gadreden ve itaatten ayrılıp isyan eden.	Arapça bâ (ب) babı
2860	1	143	baḳi	بَاقِي	Evvel ki hâleti üzere mümted ve müstemir olan, pâyende , zail ve fani ve kaybolmayan.	Arapça bâ (ب) babı
2861	1	143	bakire	بَاكِرَةٌ	Kızıoġlankız, dûşîze .	Arapça bâ (ب) babı
2862	1	143	bâkûre(t)	بَاكُورَةٌ	Turfanda meyve ve emsalinin evvel yetiŝeni, nevbâve .	Arapça bâ (ب) babı
2863	1	143	bâkî	بَاكِي	Aġlayıcı, giryân , eşkbâr olan.	Arapça bâ (ب) babı

2864	1	143	bâl	بَالٌ	Yürek, dil , kalp, fu'âd .	Arapça bâ (ب) babı
2865	1	143	bi'l-ittifâk	بِالِإِتِّفَاقِ	İttifak ile, ittifak üzere manasına mürekkeptir, bâheme .	Arapça bâ (ب) babı
2866	1	143	bi'l-bedâhe(t)	بِالْبِدْأَاهَا	Yekten, birden bire, bilâ-mülâhaza, nâgihân manasında mürekkeptir.	Arapça bâ (ب) babı
2867	1	143	bi't-tamâm	بِالْتَمَامِ	Eksik olmayarak, noksan olmayarak manasında mürekkeptir.	Arapça bâ (ب) babı
2868	1	143	bilcümle	بِالْجُمْلَةِ	Mecmû'ân, bi't-tamâm, bilâ-istisnâ, hemegî manasında mürekkeptir.	Arapça bâ (ب) babı
2869	1	143	bi'l-ḥayr	بِالْخَيْرِ	Hayr ve felah ile manasına mürekkeptir.	Arapça bâ (ب) babı
2870	1	143	bi'd-defe'ât	بِالدَّفْعَاتِ	Çok defa, çok kere manasına mürekkeptir.	Arapça bâ (ب) babı
2871	1	143	bizzat	بِالذَّاتِ	Kendi kendisi olarak manasına mürekkeptir.	Arapça bâ (ب) babı
2872	1	143	bi'z-zarûr	بِالضَّرُورِ	Naçar, çaresi olmadığından manasına mürekkeptir.	Arapça bâ (ب) babı
2873	1	144	bi'z-zarûre(t)	بِالضَّرُورَةِ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça bâ (ب) babı
2874	1	144	balig	بَالِغٌ	Yetişici, peyvesten , varıcı ve tam ve kâmil olan ve hadd-i bülûğa yani akıl tamlığına varmış olan.	Arapça bâ (ب) babı
2875	1	144	bilfiil	بِالْفِعْلِ	Hakikatte, fi'l vâki', fi'l-hakikât manasına mürekkeptir.	Arapça bâ (ب) babı
2876	1	144	bi'l-külliyte(t)	بِالْكُلِّيَّةِ	Külliyen, bütün bütün, mecmû'an, hemegî manasına mürekkeptir.	Arapça bâ (ب) babı
2877	1	144	billahi	بِاللَّهِ	Allahüteala'nın hak ve mecd ve şerefi için, be-ḥudây manasına mürekkeptir.	Arapça bâ (ب) babı
2878	1	144	bi'l-müşâfaha(t)	بِالْمُشَافَهَةِ	Yüzyüze, rûberû görüşerek manasına mürekkeptir.	Arapça bâ (ب) babı
2879	1	144	bi'l ma' nâ	بِالْمَعْنَى	Hakikatte ve batında fi'l-hakîkâ manasına mürekkeptir.	Arapça bâ (ب) babı
2880	1	144	bi'l- müvâcehe(t)	بِالْمُوَاجَهَةِ	Karşı be-karşı olarak, rûberû manasına mürekkeptir.	Arapça bâ (ب) babı
2881	1	144	bâlî	بَالِيٌ	Eski, kühen ve müsin ve ihtiyar, salḥürde olan.	Arapça bâ (ب) babı
2882	1	144	bani	بَانِيٌ	Bina edici, bünyâdger , yaptırıcı olan.	Arapça bâ (ب) babı
2883	1	144	bâhir	بَاهِرٌ	Ruşen ve tâbnâk ve ziyâdâr olan ve zahir ve aşikâr ve meşhur olan.	Arapça bâ (ب) babı
2884	1	144	bâhil	بَاهِلٌ	Başlı başına, ḥodser ve işsiz güçsüz avare gezer olan.	Arapça bâ (ب) babı
2885	1	144	bieyyi ḥâlin	بِأَيِّ حَالٍ	Her nasıl olur ise olsun, herci bâd âbâd manasına mürekkeptir.	Arapça bâ (ب) babı
2886	1	144	bâ'ir	بَائِرٌ	Mütehayyir, müteaccib, ḥayrân olan ve fâsidü'l akîde olup hâlik olan	Arapça bâ (ب) babı
2887	1	144	bâyiz	بَابِضٌ	Yumurtlayıcı olan, ḥâye künende .	Arapça bâ (ب) babı
2888	1	144	bayi	بَايِعٌ	Satıcı, fürûḥtger ve satın alan.	Arapça bâ (ب) babı
2889	1	145	bâyin	بَايِنٌ	Ayrı, munfasıl, cüz , başka olan ve aşikâr ve zahir olan.	Arapça bâ (ب) babı
2890	1	145	babgâ	بَبْغَاٌ	Papağan denilen kuş, mürğ-i zeyrek.	Arapça bâ (ب) babı
2891	1	145	bi-taḥşîş	بِتَخْصِصٍ	Husûsan ve ale'l husûs manasına mürekkeptir.	Arapça bâ (ب) babı

2892	1	145	betrâ'	بَتْرَاءُ	Kuyruğu kesilmiş olan, dümbe bürfde ve bir tarafı nakıs olan ve mâşî ve nafız ve cari olan.	Arapça bâ (ب) babı
2893	1	145	bi-tamâmihi	بِتَمَامِهِ	Bütün bütün, dürüstâne , tamamen manasına mürekkeptir.	Arapça bâ (ب) babı
2894	1	145	betül	بَتُولُ	Erkeklerden çekinip onlara asla şehvet müracatı olmayan hatun ve Meryemü'l Azrâ ile Fatimatü'z Zehrâ radiyallahu anhüma hazretlerine mahsus sıfattır.	Arapça bâ (ب) babı
2895	1	145	bess	بَثَّ	Yapıp dağıtmak ve faş ve şayi eylemek, şükûlîden .	Arapça bâ (ب) babı
2896	1	145	beşîr	بِشِيرٍ	Kesir, çok, bisyâr , vâfir olan.	Arapça bâ (ب) babı
2897	1	145	becîl	بَجِيلٌ	Tazim ve tekrîm olunup hatırı ziyade sayılan kimse.	Arapça bâ (ب) babı
2898	1	145	biḥâr	بِحَارٍ	Denizler, deryâhâ .	Arapça bâ (ب) babı
2899	1	145	baht	بُخْتٌ	Saf, sade , hâlis olan.	Arapça bâ (ب) babı
2900	1	145	baḥş	بُحْشٌ	Beyan ve teftiş ve tahkik tariki üzere kelâm etmek ve beyan için teftiş için bast olunan kelâm ve beyan ve teftiş için kelâmın bast olunduğu nesne ve emir, husus, madde ve muarazada öndül tayin etmek ve muarazada tayin olunan öndül, girev .	Arapça bâ (ب) babı
2901	1	145	baḥr	بَحْرٌ	Deniz, derya ve azim nehir ve göl ve şiiirin evzânından fırka-i asliyye.	Arapça bâ (ب) babı
2902	1	146	buḥran	بُحْرَانٌ	Maraz ve illetin en ziyade şiddet bulduğu vakit ki mariz ondan sonra ya ölür ya şifa bulur.	Arapça bâ (ب) babı
2903	1	146	baḥrî	بَحْرِيٌّ	Denize mensup ve müteallik olan deryâyî .	Arapça bâ (ب) babı
2904	1	146	baḥreyn	بَحْرَيْنِ	İki deniz yani Karadeniz ile Akdeniz yahut iç deniz ile dış deniz ve bir memleket ismidir, düderyâ .	Arapça bâ (ب) babı
2905	1	146	bi-ḥasbi	بِحَسْبِ	Hasebiyle, iktizasından naşi manasına mürekkeptir.	Arapça bâ (ب) babı
2906	1	146	bi-ḥükmin	بِحُكْمِ	Hükmünden, iktizasından naşi manasına mürekkeptir.	Arapça bâ (ب) babı
2907	1	146	buḥûr	بُحُورٌ	Denizler, deryâhâ .	Arapça bâ (ب) babı
2908	1	146	buḥayra(t)	بُحَيْرَةٌ	Küçük deniz, göl, deryâce .	Arapça bâ (ب) babı
2909	1	146	buḥar	بُحَارٌ	Buğu, tuf, hararet sebebiyle cism- seyyâl-i latîf olmuş iken bürûdet vasıtasıyla cism-i seyyâl-i kesîf şekline ircaı mümkün olan nesne.	Arapça bâ (ب) babı
2910	1	146	(baht)	(بُخْتٌ)	Talih, kader, kısmet ve izzet, saadet.	Arapça bâ (ب) babı
2911	1	146	baḥr	بَحْرٌ	Ağızda vaki bed rayiha fena koku, tâtûl .	Arapça bâ (ب) babı
2912	1	146	buḥul	بُحُولٌ	Nâkes , hasislik, tamahkarlık.	Arapça bâ (ب) babı
2913	1	146	buḥalâ	بُحَالًا	Bahîl ve hasis ve tamahkâr olan.	Arapça bâ (ب) babı
2914	1	146	bed'	بَدَأَ	Başlamak, ağâz etmek.	Arapça bâ (ب) babı

2915	1	146	bedâvât	بَدَاوَات	Sahra neşîn, hanede sakin olmayıp dağda derede oturmak ve nesnenin bidâyet-i hâl ve tazelik hengâmı.	Arapça bâ (ب) babı
2916	1	146	bedevi	بَدَاوَى	Hayme neşîn, sahra neşîn, çadırda sakin olup dağ ve dereyi dolaşıcı olan.	Arapça bâ (ب) babı
2917	1	147	bedâhe(t)	بَدَاهَة	Ansızın zuhur etmek, nâgihânî .	Arapça bâ (ب) babı
2918	1	147	bidayet	بِدَايَة	Başlamak, agâz ve baş, evvel, iptida .	Arapça bâ (ب) babı
2919	1	147	bedâyi‘	بِدَايِع	Yeni ihdas olunmuş şeyler, cîzhây nev âverde ve sonradan icat olunmuş zinetler.	Arapça bâ (ب) babı
2920	1	147	bedr	بَدْر	Dolunay, meh tâbân , leyletü'l-bedr ayın onbeşinci gecesi, yevm-i bedr Hazreti peygamberin küffâr üzerine fetih ve nusret-i mübîne mazhar oldukları bir rûz-i firûz .	Arapça bâ (ب) babı
2921	1	147	bida‘	بِدَاع	Bidatlar, ikmalinden sonra dine ilave olunan nesnelere.	Arapça bâ (ب) babı
2922	1	147	bidat	بِدَاعَات	Yeni şey çıkarmak, nev âverden , icat etmek ve din hususunda yeni resim ve senet ve tarik çıkarmak.	Arapça bâ (ب) babı
2923	1	147	bedel	بَدَل	Değişik, gûherî , ivaz bir nesnenin yerini tutan yahut yerine verilen nesne.	Arapça bâ (ب) babı
2924	1	147	bedenî	بَدَنِيّ	Bedene mensup ve müteallik olan, tenî .	Arapça bâ (ب) babı
2925	1	147	bedeniyye(t)	بَدَنِيَّة	Bedenî olmak ve beden olmak, ten şuden .	Arapça bâ (ب) babı
2926	1	147	bedevi	بَدَوِيّ	Şahrâ neşînî , kırdâ ve dağda oturup hane neşîn olmayan.	Arapça bâ (ب) babı
2927	1	147	bedî‘	بِدِيْع	Yeni çıkarılmış, nev âverdi , hûb ve garip olan ve Hâlîk, Hallâk , yaratıcı olan Allahüteala.	Arapça bâ (ب) babı
2928	1	147	bedî‘ a(t)	بِدِيْعَة	Yeni çıkarılmış hûb ve garip nesne, nev âverde .	Arapça bâ (ب) babı
2929	1	148	bedîhen	بِدِيْحَان	Ansızın, birdenbire, nâgihân .	Arapça bâ (ب) babı
2930	1	148	bedihe(t)	بِدِيْحَة	Ansızın zuhur etmek.	Arapça bâ (ب) babı
2931	1	148	bedîhî	بِدِيْحِيّ	Ansızın zuhur eden.	Arapça bâ (ب) babı
2932	1	148	bedîhiyyât	بِدِيْحِيَّات	Ansızın zuhura gelen vukuat.	Arapça bâ (ب) babı
2933	1	148	bezr	بَزْر	Tohum ve mahsusen keten tohumu.	Arapça bâ (ب) babı
2934	1	148	bezl	بَزَل	İta ve ihsan etmek, dâden ve sarf etmek.	Arapça bâ (ب) babı
2935	1	148	bezûl	بَزْوَل	İta ve ihsanı kesir olan ve eli açık olan.	Arapça bâ (ب) babı
2936	1	148	berr	بَرّ	Amîmü'n ni‘ am olan Allahüteala Hazretleri ve sadık, rastgû, dindâr olan kimse ve kara ki deniz mukabilidir, zemîn-i arz.	Arapça bâ (ب) babı
2937	1	148	birr	بِرّ	İnam ve ihsan etmek ve sadık ve rastgû olmak ve Allah'ın ibadetinde kavi ve sadık olup abde daima ihsan etmek.	Arapça bâ (ب) babı

2938	1	148	beru'	بِرْع	Halas bulmak, kurtulmak, resten ve şifa bulmak.	
2939	1	148	berâ'	بِرَاعٍ	Muaf ve berî olmak, kayıt ve hüküm tahtında olmamak.	Arapça bâ (ب) babı
2940	1	148	berâbir	بِرَابِرٍ	Berberler, Berberistan âdemleri.	Arapça bâ (ب) babı
2941	1	148	berâbire(t)	بِرَابِرَةٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça bâ (ب) babı
2942	1	148	beraat	بِرَاءَتٌ	Bir nev-i mîrîden verilen imtiyaz senedi, leyletü'l berâ'et , Berat gecesi şabanın onbeşinci gecesi.	Arapça bâ (ب) babı
2943	1	148	berârî	بِرَارِي	Beriyeler, çöller, deştâ , kırlar, sahralar.	Arapça bâ (ب) babı
2944	1	148	beratîl	بِرَاطِيلٍ	Rüşvetler, bedkendhâ .	Arapça bâ (ب) babı
2945	1	148	bera' at	بِرَاعَتٌ	Hüsn ü cemâlde tam olmak, evsâf-ı hamîde cihetiyle emsaline fâ'ik olmak.	Arapça bâ (ب) babı
2946	1	148	berâ' at-i istihlâl	بِرَاعَتِ اسْتِهْلَالٍ	Bir ibarede mürâdif ve mukaffa birkaç kelime bulunmak, hüsn-i insicâm.	Arapça bâ (ب) babı
2947	1	149	(bırahman)	(بِرَاهِمَانٍ)	Hintte cari bir nevi putperestlik papazı ve ehl-i mezhebi.	Arapça bâ (ب) babı
2948	1	149	berâhime(t)	بِرَاهِمَةٌ	Hint putperestleri ile papazları.	Arapça bâ (ب) babı
2949	1	149	berâhîn	بِرَاهِينٍ	Burhanlar, deliller, hüccetler, nişânhâ , ispatlar.	Arapça bâ (ب) babı
2950	1	149	berâyâ	بِرَايَا	Kavm-i müstevli ve galipten olup haraç vermeyenler, haraçtan berî olanlar, zîr destan ve mahlukat ve insanlar.	Arapça bâ (ب) babı
2951	1	149	berâ'et	بِرَاءَتٌ	Muaf ve berî olmak, bulaşık ve giriftar olmamak ve sıhhat-i beden ve mîrîden verilir bir nevi imtiyaz senedi.	Arapça bâ (ب) babı
2952	1	149	bürâye(t)	بِرَايَةٌ	Yonga, pârûle , kesinti, kırkıntı.	Arapça bâ (ب) babı
2953	1	149	berbâris	بِرَبَارِسٍ	Amberbaris denilen meyve, âlâ şerbeti olur, zereşk .	Arapça bâ (ب) babı
2954	1	149	berber	بِرَبْرٍ	Berberistan ahalisi ve bir ferdi.	Arapça bâ (ب) babı
2955	1	149	burç	بُرْجٌ	Kale çıkması, kale kulesi, künkere ve dâire-i mıntıka üzerinde mesâha olunan otuz derece miktârı.	Arapça bâ (ب) babı
2956	1	149	bürçüme(t)	بُرْجُمَةٌ	Parmağın ucundan itibar ile birinci ile ikinci oynakları beyninde olan boğum, bent .	Arapça bâ (ب) babı
2957	1	149	berd	بُرْدٌ	Soğuk, sert hararet noksanı.	Arapça bâ (ب) babı
2958	1	149	bürd	بُرْدٌ	Kumaş ve siyâb cinsinden bir nevi.	Arapça bâ (ب) babı
2959	1	149	bürde(t)	بُرْدَةٌ	Araplar beyninde müstamel bir nevi siyâb.	Arapça bâ (ب) babı
2960	1	149	berdî	بُرْدِي	Bir nevi saz yani hasır otu ki eski zamanda iç kabuğundan kağıt yerine müstamel bir meta ittihaz olunur idi.	Arapça bâ (ب) babı
2961	1	150	berere(t)	بِرْرَةٌ	Sadık ve rastgû ve dindâr adamlar.	Arapça bâ (ب) babı

2962	1	150	(berzah)	(بِرْزَخ)	Âlem-i mevtâ, mevtlerin vatanı ki dünya ile ahiret beyninde olan mekan yahut zamandan ibarettir.	Arapça bâ (ب) babı
2963	1	150	(bers)	(بِرْس)	Kendir yaprağından imal olunan bir nevi afyon.	Arapça bâ (ب) babı
2964	1	150	birs	بِرْس	Hasır otunun iç kabuğu ki sabıkan Mısır'da kırtâs tesmiye olunan kağıt imal olunur idi.	Arapça bâ (ب) babı
2965	1	150	berş	بِرْص	Ala tenlik denilen illet.	Arapça bâ (ب) babı
2966	1	150	berfîl	بِرْفِيل	Rüşvet için verilen nesne, bedkend .	Arapça bâ (ب) babı
2967	1	150	bürgûş	بِرْغُوش	Pire denilen muzır hayvancık, kebk .	Arapça bâ (ب) babı
2968	1	150	bergûl	بِرْغُول	Bulgur, ezilmiş buğday, bürbür .	Arapça bâ (ب) babı
2969	1	150	berç	بِرْچ	Şimşek, dirağş .	Arapça bâ (ب) babı
2970	1	150	berçân	بِرْچَان	Işıldamak, tâbdâr , parıldamak.	Arapça bâ (ب) babı
2971	1	150	burça	بِرْچ	Yaşmak, çeşm bend , yüz örtüsü.	Arapça bâ (ب) babı
2972	1	150	berekât	بِرْكَات	Bereketler, ihsân-ı ilâhiyye.	Arapça bâ (ب) babı
2973	1	150	bereket	بِرْكَت	Allahuteala'dan ihsan olunan hayır ve nimet ve bolluk, ferâhî .	Arapça bâ (ب) babı
2974	1	150	birke(t)	بِرْكَه	Göl, âbgîr , havuz, bent, kurna.	Arapça bâ (ب) babı
2975	1	150	bürnüs	بِرْنَس	Mağribilere mahsus bir nevi siyâb.	Arapça bâ (ب) babı
2976	1	150	bernfîk	بِرْنَفِيق	Su aygırı denilen hayvan.	Arapça bâ (ب) babı
2977	1	150	beravât	بِرْاَوَات	Beratlar, imtiyaz senetleri, küşâdnâme-hâ .	Arapça bâ (ب) babı
2978	1	150	burûc	بِرْوَج	Burçlar, kale kuleleri, künkerehâ ve mıntıkanın burçları, mantikatü'l-burûc güneşin semada yıldızlar arasında beher sene geçtiği yol.	Arapça bâ (ب) babı
2979	1	151	bürûdet	بِرْوَدَت	Soğuk, sert , soğuk olmak.	Arapça bâ (ب) babı
2980	1	151	bürûz	بِرْوَز	Açığa çıkmak, aşikâr , meydana çıkmak, zahir olmak.	Arapça bâ (ب) babı
2981	1	151	burhan	بِرْهَان	Delil, nişâne , hüccet, ispat.	Arapça bâ (ب) babı
2982	1	151	burhânî	بِرْهَانِي	Burhana mensup ve müteallik olan, nişânî .	Arapça bâ (ب) babı
2983	1	151	bürhe(t)	بِرْهَه	Müddet-i tavile, birçok vakit, zamân-ı bisyâr .	Arapça bâ (ب) babı
2984	1	151	berf	بِرْف	Kurtulmuş, raste , muaf olan ve kayıt ve hüküm tahtında olmayan.	Arapça bâ (ب) babı
2985	1	151	berrf	بِرْف	Kıra mensup ve müteallik olan yabanî ve karaya mensup ve müteallik olan bahrî yahut semavî olmayan.	Arapça bâ (ب) babı
2986	1	151	beriyât	بِرْيَات	Mahlukat, beriyyeler.	Arapça bâ (ب) babı
2987	1	151	beriyet	بِرْيَت	Çöl, kır, deşt , sahra.	Arapça bâ (ب) babı

2988	1	151	beriyye(t)	بَرِيَّة	Mahluk ve insan, âdem.	Arapça bâ (ب) babı
2989	1	151	berîd	بَرِيد	Mezil beygiri ve ulak, peyk , sâ'î, tatar.	Arapça bâ (ب) babı
2990	1	151	barîş	بَرِيص	Ala tenli, ebras baras illetine giriftar olan.	Arapça bâ (ب) babı
2991	1	151	berîk	بَرِيق	Parıltı, lem'ân, tâbân , parlamak ve parlak, lâmi' , derahşân olan.	Arapça bâ (ب) babı
2992	1	151	bezzâz	بَزَّاز	Bezci, kumaşçı, kâleger .	Arapça bâ (ب) babı
2993	1	151	bezr	بَزْر	Tohum ve keten tohumu.	Arapça bâ (ب) babı
2994	1	151	büzûr	بُزُور	Tohmbâ , tohumlar, bezirler.	Arapça bâ (ب) babı
2995	1	151	besâtîn	بَسَاتِين	Bostanlar, pâlîzhâ , bahçeler.	Arapça bâ (ب) babı
2996	1	151	bisât	بِسَاط	Döşek, minder, döşeme, mindiş ve kilim.	Arapça bâ (ب) babı
2997	1	151	besâle(t)	بِسَالَة	Cesaret, yiğitlik, bahadırılık, şîrmerdî .	Arapça bâ (ب) babı
2998	1	152	besâ'it	بَسَائِط	Basit olanlar, küsterendhâ	Arapça bâ (ب) babı
2999	1	152	besbâse(t)	بَسْبَاسَة	Hindistan cevizi kabuğu, nârgil .	Arapça bâ (ب) babı
3000	1	152	best	بَسْط	Yaymak, sermek küserâniden , açmak ve beyan etmek, ifade etmek, uzun uzun anlatmak.	Arapça bâ (ب) babı
3001	1	152	büşta(t)	بُسْطَة	Fazilet, meziyet ve ilim ve dâniş , vüsat ve ihâta-i kâmile ve yaygınlık, imtidâd.	Arapça bâ (ب) babı
3002	1	152	bism	بِسْم	Bi-ism'den muhaffef olup isim hakkı için bâ-nâm manasına terkiptir.	Arapça bâ (ب) babı
3003	1	152	besmele	بِسْمَلَة	Bismillah okumak, benâm-ı Hudâ hânden .	Arapça bâ (ب) babı
3004	1	152	büşûl	بُسُور	Cesur ve bahâdır olmak, künd âverî	Arapça bâ (ب) babı
3005	1	152	basit	بَسِيط	Vâsi', geniş, ferah , yaygın olan ve mücerret olan, mürekkep yahut müellef olmayan ve sekiz kere müstef'ilin, fâ' ilin tefâ' ilinden müellef olan bahr-ı arûzunun hasseten ismi ve geniş olan yer, vâsi' mahal ve tekellümü talâkat ve fesahat üzere olan.	Arapça bâ (ب) babı
3006	1	152	basîta(t)	بَسِيطَة	Şemsin ziyası marifeti ile saat gösteren alet, güneş saati.	Arapça bâ (ب) babı
3007	1	152	besîm	بَسِيم	Güler yüzlü olan, rûyhânde .	Arapça bâ (ب) babı
3008	1	152	beşâre(t)	بِشَارَة	Güzellik, hüsn, cemal, nigârî .	Arapça bâ (ب) babı
3009	1	152	bişâre(t)	بِشَارَة	Müjde , büşra ve müjde bahşış.	Arapça bâ (ب) babı
3010	1	152	büşâre(t)	بِشَارَة	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça bâ (ب) babı
3011	1	152	beşâşe(t)	بِشَاشَة	Ferah, sürur, şâdîden , meserret, yüzü gülmek.	Arapça bâ (ب) babı
3012	1	153	bişr	بِشْر	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça bâ (ب) babı

3013	1	153	beşer	بَشَرٌ	İnsan, âdem, merdüm ve deri, cilt, post, ebû'l beşer Âdem aleyhisselam.	Arapça bâ (ب) babı
3014	1	153	beşere(t)	بَشَرَةٌ	Vücutun dış derisi, beşme , cild-i hâricisi.	Arapça bâ (ب) babı
3015	1	153	beşerî	بَشَرِيٌّ	İnsanî, merdümî , insana mensup ve müteallik olan.	Arapça bâ (ب) babı
3016	1	153	büşrâ	بُشْرَى	Müjde , sevinçli haber, hayırlı haber.	Arapça bâ (ب) babı
3017	1	153	beşeriyet	بَشَرِيَّةٌ	İnsaniyet, merdümî , insanın tab ^c ve hilkatı.	Arapça bâ (ب) babı
3018	1	153	beşmâk)	بِشْمَاقٍ	Ayakkabı, pâpûş , pabuç.	Arapça bâ (ب) babı
3019	1	153	beşîr	بَشِيرٌ	Müjdeci, müjdeber , sevinçli haber getirici ve güzel, latif, hûb, cemil olan.	Arapça bâ (ب) babı
3020	1	153	beşî ^c	بَشِيعٌ	Girye, kabîh, nâpesend, gayr-i makbûl olan.	Arapça bâ (ب) babı
3021	1	153	beşâre(t)	بَصَارَةٌ	Görmek, diden , basîr olmak.	Arapça bâ (ب) babı
3022	1	153	beşâ'ir	بَصَائِرٌ	Basiretler, burhanlar, hüccetler.	Arapça bâ (ب) babı
3023	1	153	başar	بَصَرَ	Göz, çeşm , ayn, görmek.	Arapça bâ (ب) babı
3024	1	153	başal	بَصَلٌ	Soğan, piyâz ve soğan şeklinde olan kök.	Arapça bâ (ب) babı
3025	1	153	başîr	بَصِيرٌ	Görücü, bînâ ve basiret sahibi olan.	Arapça bâ (ب) babı
3026	1	153	başiret	بَصِيرَةٌ	Fitnat, feraset, hoşmend , akıllılık, akıl umurun sonunu ve neticesini anlamak ve hüccet, delil, burhan.	Arapça bâ (ب) babı
3027	1	153	biżâ' at	بِضَاعٌ	Sermaye , asıl mal, re'sü'l-mal.	Arapça bâ (ب) babı
3028	1	153	bezâyi ^c	بِضَايِعٌ	Sermânehâ , bezâ' atlar.	Arapça bâ (ب) babı
3029	1	153	büt ^ç	بِطْءٌ	Betâ'et, yavaşlık, girânî , hareketin ağırlığı.	Arapça bâ (ب) babı
3030	1	154	beţâ' et	بِطَانَةٌ	Harekette ağır ve geç ve yavaş olmak, râm şuden .	Arapça bâ (ب) babı
3031	1	154	biţâkat	بِطَاقَاتٌ	Güvercin vasıtasıyla irsal olunan name ve kumaş topuna yapıştırılan yafta ve pusula.	Arapça bâ (ب) babı
3032	1	154	baţţâl	بِطَالٌ	Batıl, bîkâr , mensûh, mefsûh olan ve boş bî-fâ'ide olan, beyhûde ve eski usul üzere olup metruk ve gayr-ı müstamel olan ve cesur, bahadır olan.	Arapça bâ (ب) babı
3033	1	154	beţâle(t)	بِطَالَةٌ	Tembellik, kenîrî ve cesaret, bahadırlık.	Arapça bâ (ب) babı
3034	1	154	biţânet	بِطَانَةٌ	Sır, râz , serire ve pek mahrem dost ve astar.	Arapça bâ (ب) babı
3035	1	154	bi-tibkûhi	بِطْبِيقَةٍ	"Tıpkı ve aynı olarak" manasında terkiptir.	Arapça bâ (ب) babı
3036	1	154	bi-ţarfîç	بِطَرِيقٍ	Tarikiyle, yoluyla, bârâh manalarında terkiptir.	Arapça bâ (ب) babı
3037	1	154	biţrîç	بِطَرِيقٍ	Patrik, hirbed , Nasârâ papazı	Arapça bâ (ب) babı
3038	1	154	baţş	بِطْشٌ	Arslan gibi un ^f ve satvetle kavrayıp tutmak, meçîden ve kuvvet, şiddet, kudret, miknet.	Arapça bâ (ب) babı

3039	1	154	buṭlân	بطلان	Boş ve abes olmak, beyhude , batıl olmak.	Arapça bâ (ب) babı
3040	1	154	baṭın	بطن	Karın, şikem ve iç, bânın, dâhil tarafı ve oba, kabile, aşiret-i cüz'î.	Arapça bâ (ب) babı
3041	1	154	büṭnân	بطنان	Dâhil tarafı, deruni ve bânın.	Arapça bâ (ب) babı
3042	1	154	büṭûlet	بطولة	Cesaret, bahadırılık, behlevânî .	Arapça bâ (ب) babı
3043	1	154	büṭûn	بطون	Batınlar, karınlar, şikemân , dâhiller ve kabileler, aşiret kısımları.	Arapça bâ (ب) babı
3044	1	155	baṭî	بطى	Çabuk olmayan, girân , ağır, yavaş olan.	Arapça bâ (ب) babı
3045	1	155	baṭîş	بطيش	Kavi, şedit, zor , batş sahibi olan.	Arapça bâ (ب) babı
3046	1	155	bi'âl	بعال	Cima etmek, kâyîden , mücmaa etmek.	Arapça bâ (ب) babı
3047	1	155	ba'ş	بعث	Göndermek, firistâden , irsal etmek ve halk etmek ve diriltmek, meyyiti ihya etmek ve birini peygamber etmek.	Arapça bâ (ب) babı
3048	1	155	ba'şe(t)	بعثة	Göndermek, firistâden , irsal etmek ve diriltmek ve irsal olunmak ve dirilmek ve diriltmek.	Arapça bâ (ب) babı
3049	1	155	ba'de	بعده	Ondan sonra, pes ez ân ve bundan sonra manasına edattır, ammâ ba'dü "ondan sonra" manasında kitap evvellerinde duanın akabinde müstamel lafz-Arabîdir.	Arapça bâ (ب) babı
3050	1	155	ba'de vaḫtın	بعده وقت	Bir zamandan sonra, pes ezyek hengâm .	Arapça bâ (ب) babı
3051	1	155	bu'd	بعده	İrade olan mesâfe-i tûlâniye, uzaklık ve boy, uzunluk, dirâzî .	Arapça bâ (ب) babı
3052	1	155	ba'de bu'din	بعده بعد	"Bir müddetten sonra" manasına terkiptir, pes ezyek hengâm .	Arapça bâ (ب) babı
3053	1	155	ba'den	بعدا	"Sonra", pes manasına edattır.	Arapça bâ (ب) babı
3054	1	155	ba'dehu	بعده	"Ondan sonra", pes ez ân manasına terkiptir.	Arapça bâ (ب) babı
3055	1	155	ba'z	بعض	Bir miktar, birkaç, cümlesi olmayıp içlerinden bir takım.	Arapça bâ (ب) babı
3056	1	155	ba'l	بعل	Zevce, ehl-i beyt, koca yahut karı, zen şûy .	Arapça bâ (ب) babı
3057	1	155	ba'le(t)	بعلة	Zevce, ehl-i beyt, karı, zen .	Arapça bâ (ب) babı
3058	1	155	ba'ûza(t)	بعوضة	Sivrisinek denilen hayvan, peşşe .	Arapça bâ (ب) babı
3059	1	156	ba'ûle(t)	بعولة	Zevciyet, zevceler, zevceler, zen, şevher .	Arapça bâ (ب) babı
3060	1	156	bi-'avni	بعون	"Yardım ve inaytle", beyâver manasında terkiptir.	Arapça bâ (ب) babı
3061	1	156	ba'id	بعيد	Uzak, dûr , irak, arası çok olan.	Arapça bâ (ب) babı
3062	1	156	bi-'aynihi	بعينه	"Aynı ve tıpkı olarak" mânend-i u manasında terkiptir	Arapça bâ (ب) babı
3063	1	156	buġât	بعات	Baġiler, zorbalar, gümrahân , hariciler.	Arapça bâ (ب) babı
3064	1	156	biġâl	بعال	Katırlar, esterân	Arapça bâ (ب) babı

3065	1	156	bağgâl	بَعَالٌ	Katırcı, esterbân .	Arapça bâ (ب) babı
3066	1	156	beğâvet	بِعَاوَةٌ	Zorbalık, bagilik, gümrahî , adem-i itaat ve inkiyat	Arapça bâ (ب) babı
3067	1	156	beğâyâ'	بِعَايَاءُ	Zorbalı, gümrahân , itaat ve inkiyat üzere olmayanlar.	Arapça bâ (ب) babı
3068	1	156	bi-ğâyet	بِعَايَتْ	"Gayetle çok", bisyârter manasında terkiptir.	Arapça bâ (ب) babı
3069	1	156	bağteten	بِعَاتَةٌ	Ansızın, birdenbire, nâgihân manasıdır.	Arapça bâ (ب) babı
3070	1	156	bağşeret	بِعْشَرَةٌ	Karışıklık, şûriş ve karışık olmak.	Arapça bâ (ب) babı
3071	1	156	buğuz	بِعْضٌ	Sevmemek, düşman şuden , nefis nefret etmek, adavet etmek.	Arapça bâ (ب) babı
3072	1	156	bağzâ'	بِعْضَاءُ	Şiddet-i buğz, pek sevmemek, düşmenter şuden .	Arapça bâ (ب) babı
3073	1	156	buğzâ'	بِعْضَاءُ	Ebgaz olan, ziyade nefret edip sevmeyici olan.	Arapça bâ (ب) babı
3074	1	156	bağl	بَعَالٌ	Katır denilen hayvan, ester .	Arapça bâ (ب) babı
3075	1	156	bağy	بِعْغَى	Orospukluk ve zina etmek ve tegallüb ile zulüm ve sitem etmek, gümrah ve haktan udülle serkeşlik etmek.	Arapça bâ (ب) babı
3076	1	156	bağî	بِعْغَى	Zalim sitemkâr ve serkeş olan.	Arapça bâ (ب) babı
3077	1	157	buğyân	بِعْغِيَانٌ	Zulüm ve sitem ve serkeşlik etmek, sitem kerden .	Arapça bâ (ب) babı
3078	1	157	bi-ğayr	بِعْغِيرٌ	"Bilâ, bi " manasında edat-ı selbdir.	Arapça bâ (ب) babı
3079	1	157	beğa	بِعَاءٌ	Evvelki hal üzere kalmak, pâyende , bozulmamak, değişilmemek, dâr-ı beğâ ahiret.	Arapça bâ (ب) babı
3080	1	157	biğâ'	بِعَاعٌ	Buk'alar, âli ve metin binalar, hâne hâyi üstüvâr .	Arapça bâ (ب) babı
3081	1	157	(bağkal)	(بِقَالٌ)	Yağ ve peynir ve hububat misilli me'kûlât fûrûş.	Arapça bâ (ب) babı
3082	1	157	bakaya	بِقَايَاءُ	Bakiyeler, fazlalar, kalan şeyler, pesmânde hâ .	Arapça bâ (ب) babı
3083	1	157	bağar	بِقَرٌ	Sığır , öküz, gâv .	Arapça bâ (ب) babı
3084	1	157	bağara	بِقَرَةٌ	İnek ve sığır, öküz.	Arapça bâ (ب) babı
3085	1	157	buğ'a(t)	بِقْعَةٌ	Âli ve metin bina ve arz kıtası.	Arapça bâ (ب) babı
3086	1	157	bağla	بِقْلَةٌ	Malum bir nevi habbe ve nebat ve bâkile , sebze.	Arapça bâ (ب) babı
3087	1	157	buğûr	بِقَوْرٌ	Sığırlar, gâvân , inekler, öküzler.	Arapça bâ (ب) babı
3088	1	157	bukûl	بِقَوْلٌ	Baklalar, kâlûsekhâ , sebzevât.	Arapça bâ (ب) babı
3089	1	157	bakî	بِقَى	Kalan, bozulup değişilmiş olmayan, mânde .	Arapça bâ (ب) babı
3090	1	157	bağiye	بِقْيَةٌ	Kalan, bozulmayan nesne, bırakılıp ihlak ve idam olunmayan nesne.	Arapça bâ (ب) babı
3091	1	157	bağiyyetü's seyf	بِقْيَةُ السَّيْفِ	Kılıçtan kurtulup katlolunmamış olanlar.	Arapça bâ (ب) babı

3092	1	157	bükâ	بُكَاء	Ağlamak, gözyaşı dökmek, şemîden , eşkrîz olmak.	Arapça bâ (ب) babı
3093	1	157	bükâ'	بُكَاء'	Nalan ve feryâd-hân olmak, gürültü edip ağlamak, kiryânîden .	Arapça bâ (ب) babı
3094	1	157	bükât	بُكَات	Bâkîler, giryânân , ağlayıcılar.	Arapça bâ (ب) babı
3095	1	157	bekâret	بَكَارَةٌ	Kız kızlığı ve kız olması, sekencî .	Arapça bâ (ب) babı
3096	1	157	bekâme(t)	بِكَامَةٌ	Dilsiz olmak, bî zebân şuden ve beklemeden ictinap etmek ve cima ve bi'âlden ictinap etmek.	Arapça bâ (ب) babı
3097	1	158	bikr	بِكْر	Kızığankız, dûşîze ve kızın kızlığı.	Arapça bâ (ب) babı
3098	1	158	bekûrî	بِكْوَرِي	Evvel doğan çocuk, ilk evlat, nühust zâde .	Arapça bâ (ب) babı
3099	1	158	bekûriyye(t)	بِكْوَرِيَّة	İlk evlatlık hakkı ve keyfiyeti, nühust zâdegî .	Arapça bâ (ب) babı
3100	1	158	bekî	بِكِي	Ağlayıcı, giryân , eşkrîz olan	Arapça bâ (ب) babı
3101	1	158	bel	بَل	"Belki ve dahi" manalarında edât-ı terakkî veya idrabdır.	Arapça bâ (ب) babı
3102	1	158	bela	بَلَاء	Afet, dâhiye, keder ve zarara sebep olan nesne, peşyâre .	Arapça bâ (ب) babı
3103	1	158	bilâ	بِلَا	"Olmayarak, sahip olmayan" manalarında edattır.	
3104	1	158	bilâd	بِلَاد	Memleketler, diyarhâ , beldeler.	Arapça bâ (ب) babı
3105	1	158	belâde(t)	بِلَادَةٌ	Akıl ve fehîm ve idrakı olmamak, akla nakıs olmak, kemhûş .	Arapça bâ (ب) babı
3106	1	158	belâğ	بِلَاغ	Vusul, vürûd ve kifayet ve fâzilet-i kemâl.	Arapça bâ (ب) babı
3107	1	158	bilâğ	بِلَاغ	Say ve mübalağa etmek, pek çalışmak, kûşîş .	Arapça bâ (ب) babı
3108	1	158	belâgat	بِلَاغَات	Kelâmın merama mutabık olması ve belîğ olmak yani meramını bi-tıbkıhi ifade etmeye kadir olmak.	Arapça bâ (ب) babı
3109	1	158	belâhe(t)	بِلَاهَةٌ	Hayır ve şerri farketmek derecesinde ahmak ve akılsız olan, ebleh .	Arapça bâ (ب) babı
3110	1	158	belâyâ	بِلَايَا	Beliyyeler, keder ve zarara sebep olacak nesnelere, petyârehâ .	Arapça bâ (ب) babı
3111	1	158	(bülbül)	بُلْبُلٌ	Malum bir nevi kuş ki daima feryat ve figan ile gülşende lânegîr olur, bûberdek .	Arapça bâ (ب) babı
3112	1	159	beled	بَلَد	Memleket, şehir, kasaba, kuy .	Arapça bâ (ب) babı
3113	1	159	büldân	بُلْدَان	Beldeler, şehir, kasabalar, kûyhâ , memâlik.	Arapça bâ (ب) babı
3114	1	159	belde	بَلْدَةٌ	Beled, memleket, şehir, köy .	Arapça bâ (ب) babı
3115	1	159	beledî	بَلْدِي	Şehri olan, bedevî olmayan.	Arapça bâ (ب) babı
3116	1	159	belediye	بَلْدِيَّة	Şehrîlik, şehirde sakin olmak, şehrî .	Arapça bâ (ب) babı
3117	1	159	belesân	بَلْسَان	Pelesenk yağı denilen nesne.	Arapça bâ (ب) babı

3118	1	159	bi-luḫfihi	بِلُطْفِهِ	“Allahuteala’nın lütuf ve inayetiyle” manasında terkiptir.	Arapça bâ (ب) babı
3119	1	159	bel‘	بَلْع	Yutmak, âvârîden , boğazdan geçirip mideye dâhil etmek.	Arapça bâ (ب) babı
3120	1	159	büleğâ’	بُلْغَاءُ	Beliğ olanlar, belâğat sahipleri.	Arapça bâ (ب) babı
3121	1	159	balgam	بَلْغَمٌ	Ahlât-ı erba‘adan biri, küş ve illet sebebiyle boğazda hâsıl olan galiz cerahat misilli nesne.	Arapça bâ (ب) babı
3122	1	159	balgamî	بَلْغَمِيٌّ	Hılt ve meşrebinde balgam galip olan, küşî .	Arapça bâ (ب) babı
3123	1	159	billur	بِلُّورٌ	Malum bir nevi cevher ve ona müşabih saf cam, bellur .	Arapça bâ (ب) babı
3124	1	159	bellût	بَلُّوطٌ	Meşe ağacı, meşe ağacının palamut denilen meyvesi.	Arapça bâ (ب) babı
3125	1	159	belû‘	بَلْوَعٌ	Ekûl, bisyâr hâr , çok yemek yiyici olan.	Arapça bâ (ب) babı
3126	1	159	bülüğ	بُلُوغٌ	Erişmek, yetişmek rasîden ve yakalaşıp çatmak ve kemal bulmak ve erkeğin erkeklîği kâmil olmak.	Arapça bâ (ب) babı
3127	1	159	bülûgiyyet	بُلُوغِيَّةٌ	Erkeğin erkeklîği tam olmak, terî .	Arapça bâ (ب) babı
3128	1	159	beliyyât	بَلِيَّاتٌ	Beliyyeler, petyârehâ , keder ve zarara sebep olacak nesnelere.	Arapça bâ (ب) babı
3129	1	160	beliyye(t)	بَلِيَّهٌ	Afet, dâhiye, petyâre , keder ve zarara sebep olacak nesne yahut vakıa.	Arapça bâ (ب) babı
3130	1	160	belîd	بَلِيدٌ	Akıl ve fehmi nakıs olan, ahmak olan, ebleh .	Arapça bâ (ب) babı
3131	1	160	belîğ	بَلِيغٌ	Meramını bilâ-noksân tamamen ifade ve tefhim etmeye kadir olan ve kelâmı manasına ve meramına tamanına ve bilâ-noksân mutabık olan ve mübalağa üzere olan kifayet edip tecavüz eder olan, yetişir olan.	Arapça bâ (ب) babı
3132	1	160	bi-ma‘nâhu	بِمَعْنَاهُ	“Bu dahi o manadadır,” manasında terkiptir.	Arapça bâ (ب) babı
3133	1	160	bin	بِنٌ	Oğul, ferzend , ibn, zâde.	Arapça bâ (ب) babı
3134	1	160	bün	بُنٌ	Kahve, Arabî ve Fârisî ve Türkîde müşterektir, fakat Arabîde dövülmüşüne “bün” derler.	Arapça bâ (ب) babı
3135	1	160	bina	بِنَا	Yapı yapmak, kurmak ve yapı ve mimar yapısı, kedvâre .	Arapça bâ (ب) babı
3136	1	160	bennâ’	بِنَاءٌ	Mimar, yapı yapıcısı, kedvâreger .	Arapça bâ (ب) babı
3137	1	160	binâ’-en	بِنَاءٌ	“Mebni olarak, müteesis olarak” manasıdır.	Arapça bâ (ب) babı
3138	1	160	benât	بَنَاتٌ	Bintler, duhterân , kızlar, kerîmeler.	Arapça bâ (ب) babı
3139	1	160	benâdir	بِنَادِرٌ	Benderhâ , limanlar, mersâlar, iskeleler.	Arapça bâ (ب) babı
3140	1	160	benâdık	بِنَادِقٌ	Tüfekler, tüfekhâ .	Arapça bâ (ب) babı
3141	1	160	binâ’-en ‘aleyh	بِنَاءٌ عَلَيْهِ	“O sebepten, o münasebetle, binâ berân ” manasına terkiptir	Arapça bâ (ب) babı
3142	1	160	benân	بَنَانٌ	Parmaklar, engüşân yahut parmak uçları.	Arapça bâ (ب) babı

3143	1	161	bint	بِنْت	Kız, duĥter , kerime.	Arapça bâ (ب) babı
3144	1	161	benâne(t)	بِنَانَه	Parmak, engüşt yahut parmak ucu.	Arapça bâ (ب) babı
3145	1	161	bintî	بِنْتِي	Kıza layık ve müteallik olan, duĥterî .	Arapça bâ (ب) babı
3146	1	161	bend	بَنْد	Alem, livâ, râye , sancak ve onbin neferi havi ordu.	Arapça bâ (ب) babı
3147	1	161	(bender)	(بَنْدَر)	Liman, iskele ve geçit boğazlarında bina olunan kale yahut palanga.	Arapça bâ (ب) babı
3148	1	161	bündüf	بَنْدُف	Fındık ve tüfek ve kurşun tanesi.	Arapça bâ (ب) babı
3149	1	161	beş	بَيْش	Gevşek davranmak, ihmal etmek.	Arapça bâ (ب) babı
3150	1	161	binşır	بِنْصِر	Yüzük parmağı, kâlûc .	Arapça bâ (ب) babı
3151	1	161	bi-nefsihi	بِنَفْسِه	“Bizzat, zatında, kendinde, kendi, kendi nefsi, kendi zâtı, ĥodî ” manasına terkiptir.	Arapça bâ (ب) babı
3152	1	161	benû	بِنُو	Oğullar, zâdegân , zâdeler.	Arapça bâ (ب) babı
3153	1	161	bünüvve(t)	بِنُوَّة	Oğul olmak, ferzendî , oğulluk, oğul olmak keyfiyeti.	Arapça bâ (ب) babı
3154	1	161	benûn	بِنُون	Veletler, oğullar, ferzendân .	Arapça bâ (ب) babı
3155	1	161	benevî	بِنَوِي	Oğula mensup ve müteallik olan.	Arapça bâ (ب) babı
3156	1	161	benne(t)	بِنْنَه	Koku, bûy , rayiĥa.	Arapça bâ (ب) babı
3157	1	161	benî	بِنِي	Oğullar, ferzendân , veletler.	Arapça bâ (ب) babı
3158	1	161	bünyân	بِنْيَان	Yapı, bina, kedvâre ve beden ve mizâc-ı beden.	Arapça bâ (ب) babı
3159	1	161	bünye(t)	بِنْيَه	Yapı, bina ve şekil, tarz, suret.	Arapça bâ (ب) babı
3160	1	161	bû	بُو	Baba, peder , ebû.	Arapça bâ (ب) babı
3161	1	161	bevâ	بَوَا	Hindistan cevizi, nârgîl , ceviz , bevâd derler.	Arapça bâ (ب) babı
3162	1	161	bevâb	بَوَاب	Kapıcı, derbân .	Arapça bâ (ب) babı
3163	1	161	bivâbet	بَوَابَت	Kapıcılık, derbânî , kapıcı hizmeti.	Arapça bâ (ب) babı
3164	1	161	bevâbî	بَوَابِي	Kapıcıya mensup ve müteallik olan.	Arapça bâ (ب) babı
3165	1	162	bevâĥân	بَوَاحَا	Zahir, aşikâr ve ayan olarak.	Arapça bâ (ب) babı
3166	1	162	bevâdî	بَوَادِي	Sahralar, kırlar deştâ , çöller.	Arapça bâ (ب) babı
3167	1	162	bevâr	بَوَار	Helak olmak ve bir işe yaramayıp çürüyüp kalmak, dâribevâr , cehennem .	Arapça bâ (ب) babı
3168	1	162	bevârid	بَوَارِد	Soğuk nesnelere, cizhây-ı serd .	Arapça bâ (ب) babı
3169	1	162	bevâriĥ	بَوَارِق	Şimşek çakıcı, yıldırıncı olanlar, derâĥşhâ .	Arapça bâ (ب) babı
3170	1	162	bevârî	بَوَارِي	Hasırlar ve hasır otları, bûriyâhâ .	Arapça bâ (ب) babı

3171	1	162	bevâsîr	بَوَاسِيرٍ	Bâsurlar, mayasillar.	Arapça bâ (ب) babı
3172	1	162	bû'l-aceb	بُؤَالْعَجَبِ	Ucube, acîb ve garip nesne ve dalkavuk, budala manalarında terkiptir.	Arapça bâ (ب) babı
3173	1	162	bû'l-fuzûl	بُؤَالْفُضُولِ	“Fuzulî, boş boğaz, geveze” manalarında terkiptir.	Arapça bâ (ب) babı
3174	1	162	bû'l-heves	بُؤَالْهَوَسِ	Akılsız, cahil ve budala olan, nâdân .	Arapça bâ (ب) babı
3175	1	162	bû'bü'	بُؤُبُؤُ	Göz bebeği, merdümek ve her nesnenin aziz ve münteħap olan tarafı.	Arapça bâ (ب) babı
3176	1	162	boraq	بُؤُرُقُ	Bor denilen maden.	Arapça bâ (ب) babı
3177	1	162	bûşîr	بُؤُصِيرٍ	Sığır kuyruğu denilen nebat, bûşîr .	Arapça bâ (ب) babı
3178	1	162	boṭa)	(بُؤَطَه)	Pota, kuyumcu potası.	Arapça bâ (ب) babı
3179	1	162	buḳalemun	(بُؤُقْلَمُون)	Malum bir nevi hayvancık ve canfezâ Farişiyle müşterektir.	Arapça bâ (ب) babı
3180	1	162	bevl	بُؤُلُ	Sidik, şâşe , çiş, mesanede terâküm edip kabl tarafından def ve ihraç olunan su.	Arapça bâ (ب) babı
3181	1	162	(bûm)	(بُؤُم)	Baykuş, buğu kuşu.	Arapça bâ (ب) babı
3182	1	162	bûh	بُؤُه	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça bâ (ب) babı
3183	1	162	bûhe(t)	بُؤُهَه	Dişi baykuş.	Arapça bâ (ب) babı
3184	1	162	bihi	بِه	“Ona, be-u , onunla, onun vasıtasıyla” manasına terkiptir	Arapça bâ (ب) babı
3185	1	163	bahâ'	بِهَاءٌ	Güzellik, hüsn, cemal.	Arapça bâ (ب) babı
3186	1	163	bihâ	بِهَاهَا	“Ona, be-u , onunla, onun vasıtasıyla” manasına terkiptir.	Arapça bâ (ب) babı
3187	1	163	behâce(t)	بِهَاجَةٌ	Güzel, hûb , likâ olmak.	Arapça bâ (ب) babı
3188	1	163	behâr	بِهَازٌ	Hûb ve münir ve tâbdâr olan nesne ve sarı papatya.	Arapça bâ (ب) babı
3189	1	163	behâra(t)	بِهَارَةٌ	Aydın ve münir ve tâbdâr olmak ve fazilet.	Arapça bâ (ب) babı
3190	1	163	bihâm	بِهَامٌ	Koyun ve kuzu ve keçi ve deve misilli hayvanlar.	Arapça bâ (ب) babı
3191	1	163	behâyim	بِهَائِمٌ	Dört ayaklı hayvanlar, çârpâ olanlar.	Arapça bâ (ب) babı
3192	1	163	bühtân	بُهْتَانٌ	İftira, birinin yapmadığı yahut söylemediği nesneyi üzerine isnat etmek.	Arapça bâ (ب) babı
3193	1	163	behcet	بِهَجَةٌ	Güzellik, hûbî , hüsn, behâ, cemal.	Arapça bâ (ب) babı
3194	1	163	behî	بِهْيٌ	Güzel, hûb , cemal.	Arapça bâ (ب) babı
3195	1	163	behîc	بِهِيَجٌ	Güzel ve dilber ve cemil olan ve mesrur ve şâdân olan.	Arapça bâ (ب) babı
3196	1	163	behîre(t)	بِهِيرَةٌ	Güzel, dilber karı, zen-i hûb ve kavmi meyânında muteber ve şerîfe olan avrat.	Arapça bâ (ب) babı
3197	1	163	behîm	بِهِيمٌ	Alaca olmayıp her tarafı yek renk olan at ve pek siyah.	Arapça bâ (ب) babı
3198	1	163	behîmet	بِهِيْمَتٌ	Dört ayaklı, çârpâ hayvan.	Arapça bâ (ب) babı

3199	1	163	behimî	بِهِمِي	Hayvânât-ı gayr-ı nâlıkaya mensup ve müteallik olan ve tabii olan.	Arapça bâ (ب) babı
3200	1	163	beyyâb	بِيَّاب	Çarşı pazarda su gezdiren suçu.	Arapça bâ (ب) babı
3201	1	163	beyaz	بِيَّاض	Ak, sefid olan ve ziyanın şu'â'ât-ı seb' ası ittihadından hâsıl olan renk ve tebyîz olunmuş yazı.	Arapça bâ (ب) babı
3202	1	164	beyâza(t)	بِيَّاضَة	Beyazlık, sefidî , aklık.	Arapça bâ (ب) babı
3203	1	164	beyyâ'	بِيَّاع	Satın alıcı, müşteri ve satıcı, bayi, fürûşende .	Arapça bâ (ب) babı
3204	1	164	beyâ' at	بِيَّاعَة	Satın almak ve satmak, fürûşâniden .	Arapça bâ (ب) babı
3205	1	164	beyân	بِيَّان	Vâzih, aşikâr kılmak.	Arapça bâ (ب) babı
3206	1	164	beytûte(t)	بَيْتُوتَة	Gece kalmak, şeb mânden , geceleme.	Arapça bâ (ب) babı
3207	1	164	bi 'r	بِيْر	Kuyu, çâh , su kuyusu.	Arapça bâ (ب) babı
3208	1	164	be 's	بَيْس	Zarar, ziyan ve kuvvet, şiddet, zor.	Arapça bâ (ب) babı
3209	1	164	bi 's	بَيْس	Ef'âl-i zemden olup ne fena ve ne kötüdür manasında bed zemmi ifâde eder, bedest .	Arapça bâ (ب) babı
3210	1	164	bîz	بِيْض	Parlak ve keskin kılıçlar ve beyaz ve parlak olmak, eyyâmü'l beyz ayın on üçüncü, ondördüncü ve on beşinci günleri.	Arapça bâ (ب) babı
3211	1	164	beyzâ '	بِيْضَاء	Beyaz, ak, sefid olan.	Arapça bâ (ب) babı
3212	1	164	beyda(t)	بِيْضَة	Yumurta, toğm-ı mürğ .	Arapça bâ (ب) babı
3213	1	164	beyzavî	بِيْضَوِي	Yumurta resminde uzunca müdevverce olan, beyzî olan.	Arapça bâ (ب) babı
3214	1	164	beyzî	بِيْضِي	Yumurta şeklinde olan ve yumurta şekli.	Arapça bâ (ب) babı
3215	1	164	baytar	بِيْطَار	At ve katır ve hımâr misillinin havas ve emrazına ve tımar ve tedavisine vâkîf olan kimse, harbeşk .	Arapça bâ (ب) babı
3216	1	164	(paytağ)	(بِيْطَاق)	Satranç oyununda âdi olan taşlar ve asker neferi.	Arapça bâ (ب) babı
3217	1	164	bey'	بَيْع	Satın almak, harîden ve satmak ve fûruht etmek.	Arapça bâ (ب) babı
3218	1	164	biya'	بَيْع	Kiliseler, puthâne .	Arapça bâ (ب) babı
3219	1	164	biat	بَيْعَة	Hükümetini kabul edip hâkim olduğunu teslim ve alenen ikrar etmek ve Nasârâ kilisesi.	Arapça bâ (ب) babı
3220	1	165	beyn	بَيْن	Ara, miyâne ve buut, mesafe.	Arapça bâ (ب) babı
3221	1	165	beyn	بَيْن	"Arasında, meyanında" manasında edattır.	Arapça bâ (ب) babı
3222	1	165	beyne'n-nâs	بَيْنَ النَّاسِ	İnsanlar arasında, dermiyâmî âdemân .	Arapça bâ (ب) babı
3223	1	165	beyne'l-aqrân	بَيْنَ الْأَقْرَانِ	Akran ve emsali arasında.	Arapça bâ (ب) babı

3224	1	165	beyyin	بَيِّن	Aşikâr, rûşen, vazih olan.	Arapça bâ (ب) babı
3225	1	165	beyyinen	بَيَّنَا	Aşikâr olarak.	Arapça bâ (ب) babı
3226	1	165	beyyine(t)	بَيِّنَةٌ	Vazih ve aşikâr ve delil ve burhan olan nesne.	Arapça bâ (ب) babı
3227	1	165	beynûne(t)	بَيْنُونَةٌ	Ayrı ve başka olmak, açıktâ olmak, cüz.	Arapça bâ (ب) babı
3228	1	165	beynehümâ	بَيْنَهُمَا	“İki nesnenin arası” manasında terkiptir.	Arapça bâ (ب) babı
3229	1	165	beynehüm	بَيْنَهُمْ	“Birkaç nesnenin yahut birkaç adamın arasında” manasına terkiptir.	Arapça bâ (ب) babı
3230	1	165	büyût	بُيُوتٌ	Beytler, hânehâ, evler, konaklar.	Arapça bâ (ب) babı
3231	1	165	büyû‘	بُيُوعٌ	Alıp satmaklar, dâdûsitet.	Arapça bâ (ب) babı
3232	1	165	be’îs	بَيْسٌ	Şedit, elim, fena olan.	Arapça bâ (ب) babı
				بَابُ التَّاءِ مِنَ الْعَرَبِيَّةِ		
3233	1	165	tâ	تَ	İş bu tâ-i fevkaniyye ve tâ-i müsennat ve tâ-i tesmiye olunan harf tertîb-i hurûf-u Osmâniyyede dördüncü harf olup hesaba dair kütüb ve resâilde dört yüz adedine delalet eder.	Arapça tâ (ت) babı
3234	1	165	tâ	تَا	Hurûf-u Osmâniyyede dördüncü olan harfin ismi.	Arapça tâ (ت) babı
3235	1	165	tabi	تَابِعٌ	Teb‘iyet edici, itaat edici ve iktidâ ve imtisal edici, râm şuden ve birinin hükmü tahtında olan.	Arapça tâ (ت) babı
3236	1	166	tâbi‘ ûn	تَابِعُونَ	Sahb-ı resûl zamanına yetişip meclislerine dâhil olarak onlardan sonra hayatta kalıp akvâl ve ef‘âllerini sebt ve rivayet edenler.	Arapça tâ (ت) babı
3237	1	166	tabut	تَابُوتٌ	Mezara nakl etmek için mevtâların vaz oldukları sandık, gâhû.	Arapça tâ (ت) babı
3238	1	166	te’ebbü(t)	تَأَبَّهَ	Tekebbür ve tazim etmek, kibirli olmak, bâdserî şuden.	Arapça tâ (ت) babı
3239	1	166	te’bîd	تَأْبِيدٌ	Sonsuz ve zevalsiz kılmak, daim eylemek, pâyende kerden.	Arapça tâ (ت) babı
3240	1	166	teeşşür	تَأَثَّرَ	Uyup ardınca gitmek, iktidâ ve ittiba‘ etmek ve keder ve hüzün, infial, peygiriften.	Arapça tâ (ت) babı
3241	1	166	teşir	تَأَثَّرَ	Eser ve nişane bırakmak, eser ve nişane etmek ve işleyip dâhiline varmak ve ahval ve evsaf tağyir etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3242	1	166	te’eccüc	تَأَجَّجَ	Kendi tutuşup alevlenmek, efrûziden.	Arapça tâ (ت) babı
3243	1	166	tacir	تَاجِرٌ	Bey‘ ve fûrûhata meşgul olan kimse, bezirgân.	Arapça tâ (ت) babı
3244	1	166	tecil	تَأْجِيلٌ	Sonraya komak, pes nihâden ve vade tayin etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3245	1	166	tehir	تَأْخِيرٌ	Bi-ma‘nâhu eydan.	Arapça tâ (ت) babı
3246	1	166	teeddüp	تَأَدَّبَ	Edeplenmek, edepli olmak ve ilim ve adap öğrenmek.	Arapça tâ (ت) babı

3247	1	166	te'eddüm	تَأَدَّم	Ekmeğe katık katıp yemek.	Arapça tâ (ت) babı
3248	1	166	te'eddî	تَأَدَّى	Ödemek, tûhten , üzerine borç ve vacip olan nesneyi vermek yahut yapmak.	Arapça tâ (ت) babı
3249	1	166	te'dîb	تَأْدِيبُ	İlim ve adap öğretmek ve terbiye ve muaheze etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3250	1	166	te'diye(t)	تَأْدِيهِ	Borcunu vermek, vâm hod dâden ve üzerine vacip olanı yapmak.	Arapça tâ (ت) babı
3251	1	167	te'ezzi	تَأَذَى	Eziyet çekmek, rencide şuden , incinmek, rencide olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3252	1	167	te'zîn	تَأْذِينُ	Bağırıp çağırıp ilan etmek, bânkiden ve bildirmek.	Arapça tâ (ت) babı
3253	1	167	te'errüb	تَأَرَّبُ	Taassup ve imtina ile kerdenkeşlik etmek ve tekellüf edip zeyreklenmek.	Arapça tâ (ت) babı
3254	1	167	târe(t)	تَأْرَه	Vakit, hengâm , hîn ve kere, defa, merre.	Arapça tâ (ت) babı
3255	1	167	târik	تَأْرِكُ	Terk edici, evzendîde , bırakıcı vazgeçici olan.	Arapça tâ (ت) babı
3256	1	167	te'rîb	تَأْرِيبُ	Metin ve muhkem kılmak, üstüvâr kerden .	Arapça tâ (ت) babı
3257	1	167	tarih	تَأْرِيْحُ	Vakaya vakit tayin etmek ve vakanın vukuuna tayin olunan vakit ve vakanın vukuuna vakit tayin eden kelâm ve erkâm ve memlekette vaki olan vukuatı zamana nazaran tertip ve sıra ile zikir ve beyan eden kitap.	Arapça tâ (ت) babı
3258	1	167	tâsi'	تَأْسِغُ	Dokuzuncu, nühüm olan.	Arapça tâ (ت) babı
3259	1	167	teessüf	تَأْسَفُ	Korkup keder etmek, gam ve gussa ile yanıp yakılmak, tasa .	
3260	1	167	te'essî	تَأْسِي	Teselli bulup sabretmek.	Arapça tâ (ت) babı
3261	1	167	te'siye(t)	تَأْسِيَّةُ	Teselli verip sabıra irşat etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3262	1	167	tesis	تَأْسِيرُ	Esas vermek, temelleştirmek ve sabit ve muhkem, karârdâr kılmak.	Arapça tâ (ت) babı
3263	1	167	te'fif	تَأْفِيفُ	Üf diye nida edip izhâr-ı nefret etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3264	1	167	te'ekküd	تَأْكُدُ	Kuvvet ve şiddet ve metanet bulmak, üstüvârî yâften .	Arapça tâ (ت) babı
3265	1	168	te'ekkül	تَأْكُلُ	Yenmek, eklolunmak havârâniden ve aşınmak ve tükenmek.	Arapça tâ (ت) babı
3266	1	168	tekit	تَأْكِيدُ	Kuvvet ve şiddet ve metanet vermek ve haber-i evveli tasdik ve teyit zımında haber-i sâni ve sâlis isal etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3267	1	168	tâlid	تَأْلِدُ	Miras tarikiyle malik olunan mal.	Arapça tâ (ت) babı
3268	1	168	te'ellûf	تَأْلُفُ	Alışmak, âluften , muhabbet etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3269	1	168	te'ellüm	تَأْلَمُ	Ağrı ve keder ve dert çekmek.	Arapça tâ (ت) babı
3270	1	168	tali	تَأْلِي	Ardınca gelici, taakkup edici, pey girift .	Arapça tâ (ت) babı
3271	1	168	telif	تَأْلِيفُ	Terkip etmek, muhtelif nesnelere cem edip bir etmek, ferâhem âverden ve yeniden tertip edip yazmak ve ülfet ettirmek ve barıştırmak, def' -i husûmet etmek.	Arapça tâ (ت) babı

3272	1	168	tâm	تَامَ	Nakıs ve eksik olmayan, her bir cüzü mevcut olan.	Arapça tâ (ت) babı
3273	1	168	teemmül	تَأَمَّنَ	Hakikata ermek için gereği gibi düşünmek, şûlîden .	Arapça tâ (ت) babı
3274	1	168	te'emmün	تَأَمَّنَ	Emin olmak, emniyette olmak, emniyet etmek, eymün şuden .	Arapça tâ (ت) babı
3275	1	168	te'mîm	تَأَمِّمَ	Niyet ve tasmîm etmek, zihinde kurmak.	Arapça tâ (ت) babı
3276	1	168	temin	تَأَمِّنَ	Emniyet vermek, emin kılmak, eymün dâden .	Arapça tâ (ت) babı
3277	1	168	te'ennüs	تَأَنَسَ	Ünsiyet kesbetmek, âluften , alışmak.	Arapça tâ (ت) babı
3278	1	168	teenni	تَأَنَّى	Acele ve hiffetten hazer edip sebat ve temkin üzere olmak, acele etmemek.	Arapça tâ (ت) babı
3279	1	168	te'nîş	تَأَنَيْتَ	Müennes kılmak, dişye mahsus olan surete komak, mâde kerden .	Arapça tâ (ت) babı
3280	1	169	te'evvül	تَأَوَّلَ	Başka mana verilmek, te'vîl-i kelâm olunmak.	Arapça tâ (ت) babı
3281	1	169	te'evvî	تَأَوَّى	Mesken ve me'vâ ittihaz etmek, cây giriften , oturacak yer peyda etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3282	1	169	te'viye(t)	تَأْوِيَةَ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça tâ (ت) babı
3283	1	169	tevil	تَأْوِيلَ	Birkaç mana kabul eden kelâmın hasbe'l iktizâ manasını vermek.	Arapça tâ (ت) babı
3284	1	169	tevilf	تَأْوِيلِي	Tevile mensup ve müteallik olan.	Arapça tâ (ت) babı
3285	1	169	te'ehhül	تَاهَلَ	Evlenmek, şevher kerden , karı almak.	Arapça tâ (ت) babı
3286	1	169	tâ'ib	تَائِبٌ	Tövbe edici, pişman olan	Arapça tâ (ت) babı
3287	1	169	teeyyüt	تَأَيَّدَ	Kuvvet ve metanet bulmak, teyit olunmak, üstüvâr yaften .	Arapça tâ (ت) babı
3288	1	169	tâ'îk	تَائِقٌ	Hastalıktan yeni kurtulup kalkmış olan kimse.	Arapça tâ (ت) babı
3289	1	169	teyit	تَأْيِيدَ	Kuvvet ve metanet vermek, kavi ve muhkem kılmak, nişâhten .	Arapça tâ (ت) babı
3290	1	169	tâyîdât	تَأْيِيدَاتٌ	Teyitler, kuvvet verişler.	Arapça tâ (ت) babı
3291	1	169	te'yîs	تَأْيِيسَ	Meyus kılmak, nâ-ümîd kerden , kat' -i ümîd ettirmek.	Arapça tâ (ت) babı
3292	1	169	tebâdül	تَبَادُلَ	Birbirine bedel olmak, birbirinin yerine geçmek ve terâniye etmek, değiş etmek, gûherîden	Arapça tâ (ت) babı
3293	1	169	tebâr	تَبَارَ	Helak, telef, mürg .	Arapça tâ (ت) babı
3294	1	169	temârek	تَبَرَكَ	“Mübarek ve muazzez olsun” manasında duadır, hucestebâd .	Arapça tâ (ت) babı
3295	1	169	tebâşîr	تَبَاشِيرَ	Tebşîrler, müjdehâ , sevinç haberleri.	Arapça tâ (ت) babı
3296	1	169	tebâtu'	تَبَاطُؤَ	Betâ'et, yavaşlık, girânî , ağır deprenmek.	Arapça tâ (ت) babı
3297	1	169	tebaa	تَبَاعَ	Ardına düşüp gitmek, derpey reften ve uyup imtisal etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3298	1	170	tibâ'	تَبَاعَ	Tâbi olanlar, bağlâniyân .	Arapça tâ (ت) babı
3299	1	170	tebâ'at	تَبَاعَاتُ	Tabi olmak, uyup ardınca yahut beraber gitmek, derpey reften .	Arapça tâ (ت) babı

3300	1	170	tebâ'ud	تَبَاعَا	Uzağa çekilmek, dûr şuden , uzamak.	Arapça tâ (ت) babı
3301	1	170	tebaiye(t)	تَبَايَعِيَّة	Tabi olmak, bağlân şuden , hüküm tahtında olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3302	1	170	tebâyun	تَبَايُن	Birbirinden ayrı ve başka olmak, ne mânîden ve müşterek maksûmu'n-aleyhin vaki olmamasından hâsil olan keyfiyet-i adediyye.	Arapça tâ (ت) babı
3303	1	170	tebettül	تَبَتَّل	Masivadan kesilip Allahüteala'ya ihtisas üzere ubudiyyet etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3304	1	170	tebtîl	تَبْتِيل	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça tâ (ت) babı
3305	1	170	tebcil	تَبَجِيل	Tazim ve tekrim etmek, büyük sayıp hakkında mucibince hareket etmek, âzermîden .	Arapça tâ (ت) babı
3306	1	170	tebehhur	تَبَحَّر	Pek âlim, dânişmend olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3307	1	170	tebahtur	تَبَاخْتَر	Salınarak yürümek, refâr etmek, hırâm .	Arapça tâ (ت) babı
3308	1	170	tebahhur	تَبَاخَّر	Kendi buhurlamak, hodrâ hoşbû kerdânîden .	Arapça tâ (ت) babı
3309	1	170	tebhîr	تَبَخِير	Buhurlamak, hoşbû kerden , tütsülemek.	Arapça tâ (ت) babı
3310	1	170	tebeddül	تَبَدَّل	Yeni heyete girmek, güherîden , bir türlü olmuş iken sonradan başka türlü olmak ve mansıp değişmesi.	Arapça tâ (ت) babı
3311	1	170	tebdîd	تَبْدِيد	Dağıtmak, perâkende kerden , tefrik etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3312	1	170	tebdîc	تَبْدِيع	Yeni şey çıkarmak, nev âverden , ihtirâc ve icat etmek ve bir nesneyi yeni çıkma addetmek.	Arapça tâ (ت) babı
3313	1	171	tebdil	تَبْدِيل	Yeni heyete komak ve değiştirmek, küherânîden , bir nesne yerine başka nesne ika etmek ve casus gibi münekker heyetle halk arasında gezdirilen memur.	Arapça tâ (ت) babı
3314	1	171	tebzîr	تَبْذِير	Herze ve israf ve vechiyle sarf edip parakende etmek, perâkenden .	Arapça tâ (ت) babı
3315	1	171	tibr	تَبْر	İsâga olunmamış altın ve gümüş, zersâ .	Arapça tâ (ت) babı
3316	1	171	teberrur	تَبَرَّر	Allah'a itaat ve inkıyat üzere olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3317	1	171	tebertum	تَبَرُّطَم	Gazaba gelmek, ergîden , darılmak, hışım etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3318	1	171	teberru	تَبَرُّع	Bilâ-mecbûriyet ita etmek, bağş kerden .	Arapça tâ (ت) babı
3319	1	171	teberru'an	تَبَرُّعَا	Bilâ-mecbûriyet ita etmek üzere, yâdkâr .	Arapça tâ (ت) babı
3320	1	171	teberrük	تَبَرُّك	Saadet, hayr-ı ilâhiye hissemend olmak ve bir nesne ile teyemmün etmek, bir nesneyi kendi hakkında savâb ve mübarek ve meymenatli addetmek, hucüste şümârîden .	Arapça tâ (ت) babı
3321	1	171	teberrüken	تَبَرُّكَا	Saadetle, hayr-ı ilâhî ile ve savâb ve mübarek ve meymenatli ve aziz addederek, ferrûh .	Arapça tâ (ت) babı
3322	1	171	teberrû'3	تَبَرُّوْ	Pâk ve berû'z zimme kılmak.	Arapça tâ (ت) babı

3323	1	171	tebri'e(t)	تَبْرِيْهٖ	Berfû'z zimme kılmak.	Arapça tâ (ت) babı
3324	1	171	tebrîd	تَبْرِيْدٌ	Soğutmak, şecânîden , harareti eksiltmek.	Arapça tâ (ت) babı
3325	1	171	tebrîr	تَبْرِيْرٌ	Kabahatsiz çıkarmak, bî-küneh kerden .	Arapça tâ (ت) babı
3326	1	171	tebrik	تَبْرِيْكٌ	“Mübarek olsun diye dua etmek, ferhundebed ” manasında tehni'e etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3327	1	172	tebessüm	تَبَسُّمٌ	Hafif ve zarif tarz ile gülmek, handîden .	Arapça tâ (ت) babı
3328	1	172	tebeşbüş	تَبَشُّبُشٌ	Güler yüz gösterip üns ve iltifat ve muvâşalet etmek, âluften .	Arapça tâ (ت) babı
3329	1	172	tebşîr	تَبَشِّيْرٌ	Müjde vermek, hayırlı bir haber vermek.	Arapça tâ (ت) babı
3330	1	172	tebaşbuş	تَبَاشْبُشٌ	Yaltaklanmak, denâet ve tahakkur derecesinde izhâr-ı ihtisâs etmek, câbilûsî kerden .	Arapça tâ (ت) babı
3331	1	172	tebaşşur	تَبَاشُّرٌ	Dikkatle bakmak, hâzîden ve güzel düşünüp mülâhaza etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3332	1	172	tebşîra(t)	تَبَشِّيْرَةٌ	Göz açıtırıp dikkat ve mülâhaza ettirmeğe müstait olan nesne.	Arapça tâ (ت) babı
3333	1	172	tebaşşul	تَبَاشُّلٌ	Soğan gibi kat kat olmak, mânendi piyâz şuden .	Arapça tâ (ت) babı
3334	1	172	tebşîr	تَبَشِّيْرٌ	Göstermek, nemûden ve göz açıtırmak ve öğretmek.	Arapça tâ (ت) babı
3335	1	172	tebaştun	تَبَاشُّتُنٌ	Bir nesnenin dâhil ve batınına kesb ve kuvvet etmek, şûlîden .	Arapça tâ (ت) babı
3336	1	172	tebtî'e(t)	تَبْتِيْةٌ	Hareketini yavaşlatmak, hengânîden , ağırlaştırmak.	Arapça tâ (ت) babı
3337	1	172	tebaa	تَبْعَةٌ	Tâbiler, hüküm tahtında olanlar, zîr destân .	Arapça tâ (ت) babı
3338	1	172	teb'iyye(t)	تَبْيِيْةٌ	Tâbi olmak, itaat etmek, imtisal etmek, buğlân şuden .	Arapça tâ (ت) babı
3339	1	172	teb'îd	تَبْيِيْدٌ	Uzağa sürmek, dûr kerden , uzatmak, ba'îd kılmak.	Arapça tâ (ت) babı
3340	1	172	teb'îz	تَبْيِيْضٌ	Bölmek, taksîm kerden , bölük bölük etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3341	1	172	tebekkûr	تَبَقُّرٌ	Pek âlim, dâna ve dânişmend olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3342	1	172	tebkîyet	تَبْكِيْةٌ	Bir miktar bırakmak, bakiye bırakmak, endek heşten .	Arapça tâ (ت) babı
3343	1	173	tebkiye(t)	تَبْكِيْةٌ	Meyyit üzerine mersiye ile ağlamak veya ağlatmak, mûye .	Arapça tâ (ت) babı
3344	1	173	tebellüd	تَبَلُّدٌ	Belîd ve nâkîsu'l-akl olmak ve şaşıp kalakalmak, kemhûş şuden .	Arapça tâ (ت) babı
3345	1	173	tebellül	تَبَلُّلٌ	Yaş olmak, yaşlanmak, nemîden .	Arapça tâ (ت) babı
3346	1	173	tebliğ	تَبْلِيْغٌ	Eriştirmek, resânîden .	Arapça tâ (ت) babı
3347	1	173	tebennî	تَبْنِيْ	Evlat yerine tutup evlat addetmek, ferzendî dâşten .	Arapça tâ (ت) babı
3348	1	173	tebevül	تَبْوُلٌ	Sidik çıkarmak, şâşîden .	Arapça tâ (ت) babı
3349	1	173	tebvîb	تَبْوِيْبٌ	Bap bap taksim etmek, pare pare taksîm kerden ve tertip etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3350	1	173	tebehül	تَبْهَلٌ	Tahsil için renc ve zahmet çekmek.	Arapça tâ (ت) babı

3351	1	173	tebehhüm	تَبَهُم	Mübhem ve meşkûk ve belirsiz olmak, nâ-bedîd şuden.	Arapça tâ (ت) babı
3352	1	173	tebhîc	تَبْهَج	Sevindirmek, şâdîden , sevinç vermek, behcetlendirmek.	Arapça tâ (ت) babı
3353	1	173	tibyân	تَبْيَان	Vâzih etmek, âşikâr kerden.	Arapça tâ (ت) babı
3354	1	173	tebîc	تَبِيع	Tâbi olan, itaat ve imtisal edici olan buğlân künende.	Arapça tâ (ت) babı
3355	1	173	tebeyyün	تَبْيِين	Vâzih olmak, âşikâr şuden.	Arapça tâ (ت) babı
3356	1	173	tebyîz	تَبْيِض	Beyaz etmek ve bir yazının suretini pak kağıt üzerine layıkıyla yazmak, nûşten.	Arapça tâ (ت) babı
3357	1	173	tebyîn	تَبْيِين	Vâzih ve aşikâr kılmak	Arapça tâ (ت) babı
3358	1	173	tetâbu ^c	تَتَابُع	Bilâ-fâsıla birbiri ardınca vaki olmak, peyderpey.	Arapça tâ (ت) babı
3359	1	173	tetâruk	تَتَارَكَ	İki taraftan terk etmek, ezdü taraf heştânîden.	Arapça tâ (ت) babı
3360	1	173	tetâlî	تَتَالَى	Birbiri ardınca vaki olmak, peyderpey.	Arapça tâ (ت) babı
3361	1	174	tetebbu ^c	تَتَبَّع	Bir hususun gerisini boşlamayıp gereği gibi yoklayıp araştırmak, cûyîden.	Arapça tâ (ت) babı
3362	1	174	tetbît	تَتَبَّيْتُ	Zarar ve hasârat eriştirmek, ziyân resânîden.	Arapça tâ (ت) babı
3363	1	174	tetbîr	تَتَبَّر	Kırmak, şikesten , paralamak, helak etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3364	1	174	tetbîc	تَتَبَّع	Gerisini boşlamayıp gereği gibi araştırmak, cûyîden ve oymak.	Arapça tâ (ت) babı
3365	1	174	teterrub	تَتَرَّب	Toz ve türaba bulaşmak, kerdrâ âlûden.	Arapça tâ (ت) babı
3366	1	174	tetrîb	تَتَرَّب	Toz ve türaba bulaştırmak, kerdâ âlûdânîden.	Arapça tâ (ت) babı
3367	1	174	tetellu ^c	تَتَلَّع	Boynunu uzatıp başını kaldırmak, serber âverden.	Arapça tâ (ت) babı
3368	1	174	tetellî	تَتَلَّى	Ardına düşüp gereği gibi araştırmak, cüstoû kerden.	Arapça tâ (ت) babı
3369	1	174	tebliye(t)	تَتَلَّيْه	Nezr eda etmek ve farzdan sonra nafîle namazını kılmak.	Arapça tâ (ت) babı
3370	1	174	tetimme(t)	تَتَمَّه	Nakis olan, nesneyi ikmal ve itmam için ilave olan nesne.	Arapça tâ (ت) babı
3371	1	174	tetmîm	تَتَمِّم	Noksani ikmal etmek, tam kılmak, dürüst kerden.	Arapça tâ (ت) babı
3372	1	174	tetvibe(t)	تَتَوَّبَه	Günahı tevbe ve istiğfâr etmek, peşimân şuden.	Arapça tâ (ت) babı
3373	1	174	tetevvüc	تَتَوَّج	Taç giymek, başına taç konmak, lâlik pûşîden.	Arapça tâ (ت) babı
3374	1	174	tetvîc	تَتَوَّج	Taç giydirmek, başına taç komak, lâlik pûşânîden.	Arapça tâ (ت) babı
3375	1	174	teşâkul	تَتَأَقَل	Canı istememek sebebiyle çekinmek, bâz istâden.	Arapça tâ (ت) babı
3376	1	174	teşâ'üb	تَتَأَوَّب	Eslemek, hamyâze etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3377	1	174	teşebbüt	تَتَبَّبْتُ	Sabır u sübut üzere olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3378	1	175	teşpit	تَتَبَّبْتُ	Yerinde bir karar kılmak, pâyidâr.	Arapça tâ (ت) babı

3379	1	175	teşettüm	تَشَتَّم	Nâsezâ murdar sözler söylemek, bedgüften .	Arapça tâ (ت) babı
3380	1	175	teşcîr	تَشَجِير	Genişletmek, ferâh kerdânîden , bolaltmak, enli etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3381	1	175	teşrîb	تَشْرِيب	Levm etmek, serzeniş , azarlamak.	Arapça tâ (ت) babı
3382	1	175	teşkıb	تَشْقِيب	Delmek, süften , delikli etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3383	1	175	teşkıf	تَشْقِيف	Talim ve terbiye ile hâzık ve çîredest şuden müsedden ve tîzkâr olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3384	1	175	teşkil	تَشْقِیل	Ağır kılmak, girân kerden ve ağır addetmek.	Arapça tâ (ت) babı
3385	1	175	teşliş	تَشْلِيش	Üç etmek ve üç addetmek, se kerden ve üçe taksim etmek ve ekânîm-i selâseye kail olmak ve beyinlerinde yüzirirmi derece kavısı vaki olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3386	1	175	teşlîh	تَشْلِیح	Tılaa etmek, sürmek, ferhâsten , buluşturmak.	Arapça tâ (ت) babı
3387	1	175	teşlîm	تَشْلِیم	Çentmek, diş diş etmek, rahne kerden .	Arapça tâ (ت) babı
3388	1	175	teşmîm	تَشْمِیم	Ayakla basıp çiğnemek, pây hast .	Arapça tâ (ت) babı
3389	1	175	teşmîn	تَشْمِین	Sekiz etmek, heşt kerden ve sekiz kat etmek ve sonra taksim etmek ve kıymet koymak.	Arapça tâ (ت) babı
3390	1	175	teşennî	تَشْنِی	Eklemek, hamîden , bükülmek, iki kat olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3391	1	175	teşniye(t)	تَشْنِیْه	İkiye dâl olan şekl-i lafız ve mezkûr şekil üzere tertip etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3392	1	175	teşevvüb	تَشْوُب	Farizadan sonra nafilâ namazını kılmak ve namaza davet etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3393	1	175	teşvîr	تَشْوِیر	Toz kaldırmak, kerdber hâsten ve mana-yı bâtinîyi teftiş ve tecessüs etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3394	1	176	tecâdü'l	تَجَادُل	İki taraftan mücadele ve kavga ve niza etmek, helâlûş .	Arapça tâ (ت) babı
3395	1	176	tüccar	تَجَار	Tacirler, bezirgân .	Arapça tâ (ت) babı
3396	1	176	tecârib	تَجَارِب	Tecrübeler, denemek, âzmûden .	Arapça tâ (ت) babı
3397	1	176	ticaret	تِجَارَت	Emtia bey' ve fûrûht etmek, alışveriş etmek ve alışverişten hâsil olan kâr, fercâm , fayda.	Arapça tâ (ت) babı
3398	1	176	tecâsür	تَجَاسُر	Serkeşlik ve hõdbinlik etmek ve şedit ve düşvâr, işe cesaret ikdam etmek, şîrmerdî .	Arapça tâ (ت) babı
3399	1	176	tecâffif	تَجَافِيف	Esb zırhları, zırhâ-yı esbân .	Arapça tâ (ت) babı
3400	1	176	tecâlüd	تَجَالُد	Dövüşmek, helâlûşîden , kavga etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3401	1	176	tecâlüs	تَجَالُس	Akd-i meclis edip beraber oturmak, behem nişesten .	Arapça tâ (ت) babı
3402	1	176	tecâlül	تَجَالُل	Kibir ve taazzum etmek, kendini pek satmak şikerfîden .	Arapça tâ (ت) babı
3403	1	176	tecânüb	تَجَانُب	Çiğnemek, ârizû kerden , sakınmak.	Arapça tâ (ت) babı
3404	1	176	tecâvüb	تَجَاوُب	Birbirine cevap vermek, bâsuḥ dâden .	Arapça tâ (ت) babı

3405	1	176	tecâvür	تَجَاوَزُ	Komşu olmak, hemsâye şuden , birbirine yakın olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3406	1	176	tecavüz	تَجَاوَزُ	Öteye geçmek ve teaddî etmek, bîdâd kerden ve hakkı iptal edip zulmetmek.	Arapça tâ (ت) babı
3407	1	176	tecâvül	تَجَاوُلُ	Birbiri etrafına dolaşmak, gâlıden .	Arapça tâ (ت) babı
3408	1	176	tücâh	تُجَاهٌ	Karşı, pîşgâh , yamaç.	Arapça tâ (ت) babı
3409	1	176	tecâhüd	تَجَاهُدٌ	Say edip bezl-i makderet etmek, kûşîş .	Arapça tâ (ت) babı
3410	1	176	tecahül	تَجَاهُلٌ	Bilmemezlik etmek, cehalet suretini takınmak, nâdânî .	Arapça tâ (ت) babı
3411	1	177	tecebbür	تَجَبُّرٌ	Kibir ve taazzum etmek, şikerfiden .	Arapça tâ (ت) babı
3412	1	177	tecebbün	تَجَبُّنٌ	Süt kesilip peynir olmak, penîre şuden .	Arapça tâ (ت) babı
3413	1	177	tecbîr	تَجْبِيرٌ	Sınık kemiği sarıp onultmak, bihter kerden .	Arapça tâ (ت) babı
3414	1	177	tecbîn	تَجْبِينٌ	Korkak addetmek, hirâsân şumârîden .	Arapça tâ (ت) babı
3415	1	177	teceddüt	تَجَدُّدٌ	Yeni olmak, nev şuden , yenilenmek.	Arapça tâ (ت) babı
3416	1	177	tecdîd	تَجْدِيدٌ	Yeni etmek, nevîden , yenilemek.	Arapça tâ (ت) babı
3417	1	177	tecdîr	تَجْدِيرٌ	Çiçek illetini aşılama, yâzîden .	Arapça tâ (ت) babı
3418	1	177	tecdîf	تَجْدِيفٌ	A' zâ-yı bedenden birini kesmek, kat ve cezme etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3419	1	177	tecdîf	تَجْدِيفٌ	Küfrân-ı nî' met etmek, nankörlük etmek, nûspâsî kerden .	Arapça tâ (ت) babı
3420	1	177	tecdîl	تَجْدِيلٌ	Yere yıkmak, yere atmak, berhâk zeden .	Arapça tâ (ت) babı
3421	1	177	tecdîr	تَجْدِيرٌ	Kökünü çıkarmak, kökünden koparmak, ângîhten .	Arapça tâ (ت) babı
3422	1	177	tecdîm	تَجْدِيمٌ	Kat' etmek, kesmek bürîden .	Arapça tâ (ت) babı
3423	1	177	tecr	تَجْرٌ	Alış veriş etmek, dâdû sitet kerden, ticâret etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3424	1	177	tecrûbe	تَجْرِبَةٌ	Denemek, âzmûden , sınamak, anlamak zımnında fail olmak ve anlamak için icra olunan fiil.	Arapça tâ (ت) babı
3425	1	177	tecerrüt	تَجَرُّدٌ	Yalnız olmak, yegâneğî , müteahhil olmamak ve itibardan kat' -1 alâka edip yalnız bir nesneye iştigal etmek ve masivadan kat' 1 alâka edip yalnız Allah'a teveccüh etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3426	1	177	tecerrec	تَجَرُّعٌ	İçip yutmak, fürûbürden , şurb etmek, nûş etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3427	1	178	tecerrem	تَجَرُّمٌ	Geçmek, gitmek, reften .	Arapça tâ (ت) babı
3428	1	178	tecerre'	تَجَرُّو'	Cüret ve cesaret etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3429	1	178	tecrîh	تَجْرِيحٌ	Yaralamak, şuhûnîden .	Arapça tâ (ت) babı
3430	1	178	tecrit	تَجْرِيدٌ	Soyup çıplak etmek, pürehne kerden ve a' râz-ı gayr-ı lâzımeden hâli add ve tasavvur etmek ve yalnız kılmak, ayrı etmek ve hacca yalnız gitmek.	Arapça tâ (ت) babı

3431	1	178	tecrîf	تَجْرِيعٌ	İçirip yutturmak, vârânîden .	Arapça tâ (ت) babı
3432	1	178	tecrîm	تَجْرِيمٌ	Cerimeye mazhar kılmak, cerime yoluyla ceza ve muahaze etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3433	1	178	teczî 'et	تَجَزَيْتَ	Cüz cüz taksim etmek, pâre pâre kerden .	Arapça tâ (ت) babı
3434	1	178	teczîyet	تَجْزِيَتٌ	Ceza ve mücâzât vermek, pâdâş .	Arapça tâ (ت) babı
3435	1	178	tecessüd	تَجَسَّدٌ	Tecessüm etmek, ceset kesbetmek.	Arapça tâ (ت) babı
3436	1	178	tecessüs	تَجَسَّسٌ	Yoklayıp araştırmak, cûyîden .	Arapça tâ (ت) babı
3437	1	178	tecessüm	تَجَسَّمٌ	Cisim kesbetmek ve mücessim görünmek.	Arapça tâ (ت) babı
3438	1	178	tece'ud	تَجَعَّدٌ	Büklüm büklüm olmak, şikencîden .	Arapça tâ (ت) babı
3439	1	178	tece'îd	تَجَعَّدٌ	Büklüm büklüm etmek, çîn kerden .	Arapça tâ (ت) babı
3440	1	178	ticfâf	تَجْفَافٌ	Esb zırhı, çukal, keçîm .	Arapça tâ (ت) babı
3441	1	178	teceffül	تَجَفُّلٌ	Horoz boynunun tüylerini kopartmak, tefsânîden .	Arapça tâ (ت) babı
3442	1	178	tecfiye(t)	تَجْفِيَةٌ	Eziyet etmek, cefa çekirmek.	Arapça tâ (ت) babı
3443	1	178	tecffif	تَجْفِيفٌ	Zırhla kaplamak, zırh giydirmek, zırh puyâ şuden .	Arapça tâ (ت) babı
3444	1	178	tecffin	تَجْفِينٌ	Çok cima etmek, kâyîdeni ter .	Arapça tâ (ت) babı
3445	1	178	tecellüb	تَجَلُّبٌ	Kavgâ ve niza ve gürültü etmek, tirâk kerden .	Arapça tâ (ت) babı
3446	1	178	tecellüd	تَجَلُّدٌ	İnat etmek, betre kerden , serkeşlik etmek ve zatında celâdet yok iken külfetle celâdet ve cesaret göstermek.	Arapça tâ (ت) babı
3447	1	179	tecellüs	تَجَلُّسٌ	Akd-i meclis edip oturmak, nişâsten .	Arapça tâ (ت) babı
3448	1	179	tecelli	تَجَلَّى	Açılıp rûşen ve ayan olmak, münkeşif olup görünmek ve âlem-i gâ'ibden bazı hususat veliyullaha meşhut olmak ve baht, kader, kaza, talih.	Arapça tâ (ت) babı
3449	1	179	tecnîd	تَجْنِيدٌ	Ciltlemek, kaplamak, kitaba kap yapmak.	Arapça tâ (ت) babı
3450	1	179	tecemmüd	تَجَمُّدٌ	Donmak, seyyâlet hâlinden salâbet hâline muhavvil olmak, efsürden .	Arapça tâ (ت) babı
3451	1	179	tecemmür	تَجَمُّرٌ	Halk toplanmak, behem âmeden , cemiyyet üzere olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3452	1	179	tecemmu'	تَجَمُّعٌ	Toplanıp bir araya gelmek, becây behem âmeden .	Arapça tâ (ت) babı
3453	1	179	tecemmül	تَجَمُّلٌ	Ziynet ve cemal kesbetmek, arâyîden .	Arapça tâ (ت) babı
3454	1	179	tecemmülât	تَجَمُّلَاتٌ	Âlât-ı tetimmât, levazım mâşirzhâ , avadanlık.	Arapça tâ (ت) babı
3455	1	179	tecmîr	تَجْمِيرٌ	Toplamak, biriktirmek, ferâhem âverden .	Arapça tâ (ت) babı
3456	1	179	tecmîl	تَجْمِيلٌ	Hüsn ü cemal vermek, güzelleştirmek, nigâr kerden .	Arapça tâ (ت) babı
3457	1	179	tecenüb	تَجَنُّبٌ	Kaçınmak, çekinmek, dûr şuden .	Arapça tâ (ت) babı

3458	1	179	tecennüs	تَجَنُّسٌ	Cins-i vâhiden olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3459	1	179	tecennün	تَجَنُّنٌ	Çıldırmaq, mecnun olmak, deli olmak, dîvâne şuden .	Arapça tâ (ت) babı
3460	1	179	tecennî	تَجَنُّبِي	Bir adama suç atıp isnâd-ı töhmet etmek, kühenkâr kerden .	Arapça tâ (ت) babı
3461	1	179	tecnîd	تَجَنِّيدٌ	Asker tertip ve cem etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3462	1	179	tecnîr	تَجَنِّيرٌ	Ölüyü tabut içine vazetmek, mürderâ bekâ hû nihâden .	Arapça tâ (ت) babı
3463	1	180	tecnîs	تَجَنِّيسٌ	İki kelime bazı cihetle birbirine müşabih olup cihet-i uhrâda muhtelif olmak ve minvâl-i muharrer üzere olan kelimeleri istimalinde olan sanat.	Arapça tâ (ت) babı
3464	1	180	tecevvüz	تَجَوُّزٌ	Mecaz üzere söylemek ve iğmâz edip caiz görmek.	Arapça tâ (ت) babı
3465	1	180	tecevvu'	تَجَوُّعٌ	Kast ile aç kalıp, açlık çekmek, lekhen .	Arapça tâ (ت) babı
3466	1	180	tecvit	تَجْوِيدٌ	Güzel yapmak, güzel eda etmek, okumakta herbir harfî mahrecinden sıfat-ı lâyıkasıyla eda etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3467	1	180	tecvîz	تَجْوِيزٌ	Cevaz vermek, izin vermek, destûr dâden , ruhsat vermek ve öteye geçirmek, tecavüz ettirmek.	Arapça tâ (ت) babı
3468	1	180	tecvîf	تَجْوِيفٌ	Açlıkla helak etmek, helâk kerden begürisnegî .	Arapça tâ (ت) babı
3469	1	180	tecvîf	تَجْوِيفٌ	İçini boş etmek, tehî kerden , içini oymak.	Arapça tâ (ت) babı
3470	1	180	tecehhüz	تَجَهُّزٌ	Donanmak, bezenmek, ârâsten .	Arapça tâ (ت) babı
3471	1	180	techîz	تَجْهِيْزٌ	Donanmak, tehyie etmek, ârâyâniden , bezemek.	Arapça tâ (ت) babı
3472	1	180	techîl	تَجْهِيْلٌ	Cehalet isnat etmek, cahil addetmek, nâdân şumârîden ve birinin cehaletini zahire ihraç etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3473	1	180	teceyyüş	تَجْيِشٌ	Asker toplanıp ordu olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3474	1	180	teceyyüf	تَجْيِيفٌ	Çürüyüp teaffun etmek, hursîden .	Arapça tâ (ت) babı
3475	1	180	tecyîş	تَجْيِيشٌ	Asker toplayıp ordu tertip etmek, leşker enbûden .	Arapça tâ (ت) babı
3476	1	181	tecyîz	تَجْيِيزٌ	Meyil ve udûl edip munsarif olmak, gerdîden .	Arapça tâ (ت) babı
3477	1	181	tecyîf	تَجْيِيفٌ	Muhakkar ve rezil kılmak kerşe nümûden ve laşe gibi kokutmak ve korkutmak, taḥvîf etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3478	1	181	teḥâcî	تَحَاجِي	Birbirine hicvetmek.	Arapça tâ (ت) babı
3479	1	181	teḥâdüş	تَحَادِثٌ	Birbirine soruşup havadis nakletmek.	Arapça tâ (ت) babı
3480	1	181	teḥâşî	تَحَاشِي	Sakınmak, çekinmek, içtinap etmek, arzu kerden .	Arapça tâ (ت) babı
3481	1	181	teḥâmuk	تَحَامُقٌ	Ahmak suretini göstermek, eblehî nümûden , ahmaklık satmak.	Arapça tâ (ت) babı
3482	1	181	teḥâmî	تَحَامِي	Sakınmak, perhîzîden , hazer üzere olmak.	Arapça tâ (ت) babı

3483	1	181	teḥâ'if	تَحَايَف	Tuhfeler, bahşışhâ , hediyeler.	Arapça tâ (ت) babı
3484	1	181	teḥabbüs	تَحَبُّس	Kendini zaptetmek, nefsinin zaptetmek.	Arapça tâ (ت) babı
3485	1	181	taḥt	تَحْت	Alt tarafı, zîrânî , alt.	Arapça tâ (ت) babı
3486	1	181	taḥte	تَحْت	Altında, derzâr , tahtında.	Arapça tâ (ت) babı
3487	1	181	taḥtânî	تَحْتَانِي	Noktası altında vaz olunan harf, zîrî ve felekî, felek-i şems derununda olan seyyare.	Arapça tâ (ت) babı
3488	1	181	taḥattüm	تَحْتَمُّ	Nesne pek lazım ve vacip olmak, bâyesten .	Arapça tâ (ت) babı
3489	1	181	taḥaccür	تَحَجُّر	Taş kesilmek, taşa dönmek, kerdiden besenk .	Arapça tâ (ت) babı
3490	1	181	taḥaccî	تَحَجِّي	Sübut üzere olmak, yerinden çıkmamak, pâyidâr şuden .	Arapça tâ (ت) babı
3491	1	181	taḥaddüb	تَحَدُّب	Kanbur olmak, zevengül şuden , ortası taşra uğramış olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3492	1	181	taḥaddüş	تَحَدُّش	Sonradan hâsil olmak, yok iken var olmak, nev âverden .	Arapça tâ (ت) babı
3493	1	182	taḥaddî	تَحَدِّي	Çekişmek, mücadele etmek, cehîden ve im'ân nazar etmek, dikkatle sarf-ı nazar etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3494	1	182	taḥdîb	تَحْدِيب	Kanbur etmek, zevenkel kerden , ortasını taşra uğratmak.	Arapça tâ (ت) babı
3495	1	182	taḥdîş	تَحْدِيش	Nakil ve rivayet etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3496	1	182	taḥdît	تَحْدِيد	Hudut tayin etmek, nihayetini malum etmek, bedrûşt kerden ve sıfat-ı lâzimesini tayin etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3497	1	182	taḥazzür	تَحْذُر	Hazer üzere olmak, dikkatlice davranmak, perhîziden .	Arapça tâ (ت) babı
3498	1	182	taḥzîr	تَحْزِير	Korkutup kendini sakındırmak.	Arapça tâ (ت) babı
3499	1	182	taḥarruz	تَحْرُز	Sakınmak, perhîziden , ihtiraz ve tahaffuz etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3500	1	182	taḥarrî	تَحْرِي	Teftiş etmek, cûyiden , yoklamak, araştırmak.	Arapça tâ (ت) babı
3501	1	182	taḥrîr	تَحْرِير	Yazmak, nûvisten , tastir etmek ve kaydetmek, deftere geçirmek.	Arapça tâ (ت) babı
3502	1	182	taḥrîş	تَحْرِيش	Vech-i mezmûm üzere ve lüzumundan ziyade arzukey ve talebkâr kılmak, şehrmend .	Arapça tâ (ت) babı
3503	1	182	taḥrîz	تَحْرِيز	Bir işe kandırmak, ağâniden , teşvik ve tahrik etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3504	1	182	taḥrif	تَحْرِيف	Tebdil ve tegyîr etmek, değiştirmek, güherâniden ve muharrerâtın bazı elfâzını hafz veya tebdil ederek yahut bazı elfâz ilave ederek meal ve mefumunu ifsat etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3505	1	182	taḥrik	تَحْرِيك	Kımıldatmak, gûriden , harekete getirmek, yürütmek ve teşvik etmek, azdırmak, ayartmak.	Arapça tâ (ت) babı
3506	1	182	taḥrîm	تَحْرِيم	Haram kılmak, şükûd kerden , memnu etmek.	Arapça tâ (ت) babı

3507	1	183	tahrîme(t)	تَحْرِيمُهُ	Hüccâcın ihram iktisâya kıyımları.	Arapça tâ (ت) babı
3508	1	183	tahrîmî	تَحْرِيمِي	Tahrîme mensup ve müteallik olan, şefûdî .	Arapça tâ (ت) babı
3509	1	183	taḥazzün	تَحْزُنٌ	Mahzun ve mükedder olmak, ğamnâk şuden , keder etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3510	1	183	taḥazzüb	تَحْرُبٌ	Takım takım cem olmak, ferâhem âmeden .	Arapça tâ (ت) babı
3511	1	183	taḥzîb	تَحْزِيبٌ	Takım takım etmek ve hizb hizb taksim etmek, bölük kerden .	Arapça tâ (ت) babı
3512	1	183	taḥzîn	تَحْزِينٌ	Mahzun kılmak, derdnâk kerden , keder ettirmek.	Arapça tâ (ت) babı
3513	1	183	taḥassür	تَحْصُرٌ	Hasret çekmek, kaybolan nesne için keder ve teessüf etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3514	1	183	taḥassüs	تَحْصُسٌ	Dinleyicilik etmek, herkesin sohbetine kulak verip dinlemek, güşîden .	Arapça tâ (ت) babı
3515	1	183	taḥşîn	تَحْشِينٌ	Güzellenmek ve güzel bulup beğenmek, pesendîden .	Arapça tâ (ت) babı
3516	1	183	taḥaşşüd	تَحْشُدٌ	Birikip toplanmak, behem âmeden , tecemmu' etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3517	1	183	taḥaşşür	تَحْشُرٌ	Mezardan dirilmek, rîsten .	Arapça tâ (ت) babı
3518	1	183	taḥşiye(t)	تَحْشِيهِ	Kenar yazmak, hâşiye yazmak, kerâne neveşten .	Arapça tâ (ت) babı
3519	1	183	taḥşîm	تَحْشِيمٌ	Hışım ettirmek, daraltmak, ğırâşânîden , gazaba getirmek.	Arapça tâ (ت) babı
3520	1	183	taḥaşşun	تَحْصُنٌ	Bir müstahkem mahalle kapanmak, bendânîden .	Arapça tâ (ت) babı
3521	1	183	taḥşîl	تَحْصِيلٌ	Edinmek, kesbetmek, kendi havza-i tasarrufuna dâhil etmek ve öğrenmek, tefennün etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3522	1	183	taḥşîn	تَحْصِينٌ	Kuvvet ve metanet vermek, istihkâm etmek, üstüvâr kerden .	Arapça tâ (ت) babı
3523	1	183	taḥzîm	تَحْظِيمٌ	Kırmak, şikesten , pare pare etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3524	1	184	tuḥaf	تُحَفٌ	Tuhfeler, bergüzârhâ , hediyeler ve yeni peyda olunmuş turfanda nesnelere.	Arapça tâ (ت) babı
3525	1	184	tuḥfe(t)	تُحْفُهُ	Hediye, pîşkeş , armağan ve yeni peyda olunmuş turfanda nesne.	Arapça tâ (ت) babı
3526	1	184	taḥaffuz	تَحْفُظٌ	Sakınmak, perhîzîden , hazer ve ihtiraz üzere olmak ve ilel-i sâriyeden kendini korumak.	Arapça tâ (ت) babı
3527	1	184	taḥakḳuk	تَحْقُقٌ	Sahih olduğu zahir ve müstebân olmak, tahkik olmak, hakiki meydana çıkmak, âşikâr şuden .	Arapça tâ (ت) babı
3528	1	184	taḥkîr	تَحْكَيرٌ	Hakir ve denî addetmek, gerşe nümûden , hakir ve denî kılmak ve haysiyetine nazaran lazım gelen taltifata bedelen sû-i muâmele ve hareket-i nâşâyeste ile hakaret ve tenzîl-i kadr etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3529	1	184	taḥkîk	تَحْقِيقٌ	Asıl ve sıhhat aramak, hakikat aramak ve hak ve sahih addetmek ve hakikat ve sıhhate kail ve mutemet olmak, sîsten .	Arapça tâ (ت) babı
3530	1	184	taḥkîkan	تَحْقِيقًا	Sıhhat ve hakikat üzere hata ve şüphe vaki olmayarak.	Arapça tâ (ت) babı

3531	1	184	taḥkîkî	تَحْقِيقِي	Hak, sahih, hatasız, dürüst olan.	Arapça tâ (ت) babı
3532	1	184	taḥakkük	تَحَاكُكٌ	Şergir olmak, birine zarar ve ziyan etmek kaydında dolaşmak.	Arapça tâ (ت) babı
3533	1	184	taḥakküm	تَحَاكُمٌ	Hüküm ve zabıtlık takınmak, tekebbür ve taazzum etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3534	1	185	taḥkîr	تَحْكَيرٌ	Sairin binaya şürû' etmelerini men zımında bir arsayı duvar ile ihata ve set etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3535	1	185	taḥkim	تَحْكِيمٌ	Kavi ve muhkem etmek, dürüst ve hâkim nasbetmek.	Arapça tâ (ت) babı
3536	1	185	taḥille(t)	تَحْلَةٌ	Kefâret, yemin etmek, yeminine hânis olmayıp bir nesne vasıtası ile ondan çıkmak ve yemininden çıkmak için verilen yahut yapılan nesne.	Arapça tâ (ت) babı
3537	1	185	taḥallül	تَحْلُلٌ	Şart ve istisna ile yemin etmek ve yoldan geldikten sonra yolun arızası sebebiyle mizaçsız ve alil olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3538	1	185	taḥallüm	تَحْلُمٌ	Halim olmayan kimse, külfetle hilm göstermek ve rüya görmek ve yalandan rüya düzüp söyleyerek nakl etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3539	1	185	taḥallîf	تَحْلِيٌّ	Hatun zinetlerini takıp donanmak, ârasten .	Arapça tâ (ت) babı
3540	1	185	taḥliye(t)	تَحْلِيَةٌ	Donanmak, ârâyânîden , tezyin etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3541	1	185	taḥlîf	تَحْلِيفٌ	Yemin ettirmek, sevkend dâden , ant içirmek.	Arapça tâ (ت) babı
3542	1	185	taḥlîḡ	تَحْلِيقٌ	Tıraş etmek, tirâşîden , kazımak ve yüksekte havada daire çevirmek, tayerân etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3543	1	185	taḥlîl	تَحْلِيلٌ	Helal etmek, şefâ kerden , mezun kılmak ve yeminine kefarete etmek ve müşkül ve mesele ve dava halletmek yani cevabını vermek ve eritmek katı nesneyi seyyâlâtan biri içinde eritmek ve şişmiş yere ilaç edip şişini izale etmek ve üç defa boşanmış zevcesini yeniden zevce edinmek.	Arapça tâ (ت) babı
3544	1	186	taḥlîm	تَحْلِيمٌ	Halim kılmak, tabiatın sertliğini izale etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3545	1	186	taḥammüs	تَحْمُسٌ	Sabit ve mukaddem ve gayretvâr olmak, çalışger .	Arapça tâ (ت) babı
3546	1	186	taḥammül	تَحْمُلٌ	Yük çekmek, bâr keşîden , bâra giriftar olmak ve sabretmek ve kabul etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3547	1	186	taḥmîd	تَحْمِيدٌ	Elhamdülillah elfâz-ı şerîfesini zikretmekle Allahüteala'ya hamd ü senâ etmek, sibâsîden .	Arapça tâ (ت) babı
3548	1	186	taḥmis	تَحْمِيسٌ	Darılmak, grâşânîden , iğzâb etmek ve mirî tarafından tahsis olunup kahve kavurarak sahk ve tetkik olunduğu mahal.	Arapça tâ (ت) babı
3549	1	186	taḥmîz	تَحْمِيزٌ	Kavurmak, tefrîden , kavurtmak.	Arapça tâ (ت) babı
3550	1	186	taḥmîḡ	تَحْمِيقٌ	Ahmak kılmak, ebleh kerden , ahmak addetmek, ahmak diye tesmiye etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3551	1	186	taḥmîl	تَحْمِيلٌ	Yükletmek, bârber nihâden ve taşıtmak, götürmek.	Arapça tâ (ت) babı
3552	1	186	taḥmîm	تَحْمِيمٌ	Kaynatmak, cûşânîden , ısıtmak.	Arapça tâ (ت) babı

3553	1	186	taḥannüş	تَحَنَّتْ	Günahtan içtinap etmek, perhîziden .	Arapça tâ (ت) babı
3554	1	186	taḥannuṭ	تَحَنَطَ	Meyyitin kefenini hunût ile tayipletmek.	Arapça tâ (ت) babı
3555	1	186	taḥannüf	تَحَنَفَ	Hanefiyyü'l mezheb olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3556	1	186	taḥannün	تَحَنَّنَ	Meyl ve muhabbet etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3557	1	186	taḥnîṭ	تَحْنِطَ	Meyyitin kefenini hanût ile tîblatmak.	Arapça tâ (ت) babı
3558	1	187	taḥavvül	تَحَوَّلَ	Değişmek, gûherîden , tebdil olunmak, değişilmek,	Arapça tâ (ت) babı
3559	1	187	taḥvil	تَحْوِيلَ	Değiştirmek, gûherânîden , tebdil etmek, çevirmek ve bir nevi akçe senedi poliçe.	Arapça tâ (ت) babı
3560	1	187	taḥiyyât	تَحِيَّاتٍ	Tahiyyeler, selamlar, dürûd .	Arapça tâ (ت) babı
3561	1	187	taḥiyye(t)	تَحِيَّةٌ	Selam vermek, ömrünüz çok olsun diye dua etmek ve dua ve selam, dürûd kerden .	Arapça tâ (ت) babı
3562	1	187	taḥayyür	تَحْيِيرٌ	Şaşa kalmak, hâjûyîden , kalakalmak, müteaccib olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3563	1	187	taḥayyün	تَحْيُنٌ	Toplanmak, behem âmeden , cem olunmak, birikmek, takım olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3564	1	187	taḥayyüz	تَحْيِضٌ	Avrat hayız sebebiyle namaz kılmamak.	Arapça tâ (ت) babı
3565	1	187	teḥâzül	تَحَاذُلٌ	Cenkten kaçınıp geri dönmek.	Arapça tâ (ت) babı
3566	1	187	taḥâşî	تَحَاشَى	Korkmak, bâkîden , ḥavf etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3567	1	187	taḥâvîf	تَحَاوِيفٌ	Tahvîfler, ummacılar, bîmhâ .	Arapça tâ (ت) babı
3568	1	187	taḥtîm	تَحْتِيمٌ	Mühürlemek, mühr kerden , maḥtûm kılmak.	Arapça tâ (ت) babı
3569	1	187	taḥcîl	تَحْجِيلٌ	Hacâlet ettirmek, şermânîden , utandırmak.	Arapça tâ (ت) babı
3570	1	187	taḥaddür	تَحَدَّرَ	Taze kız ehl-i perde olup kimseye meşhut olmamak.	Arapça tâ (ت) babı
3571	1	187	taḥdîd	تَحْدِيدٌ	Kurutmak, câhânîden , pastırma gibi kuru etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3572	1	187	taḥdîr	تَحْدِيرٌ	Perde tutundurup meşhud kılmamak.	Arapça tâ (ت) babı
3573	1	187	taḥdîş	تَحْدِيشٌ	Tırmalayıp yara etmek, tırnakla cerh etmek, ḥurîşiden .	Arapça tâ (ت) babı
3574	1	187	taḥdîf	تَحْدِيعٌ	Hile edip aldatmak, ferîften .	Arapça tâ (ت) babı
3575	1	188	taḥzîf	تَحْزِيفٌ	Kesmek, bürîden , doğramak, kıymak.	Arapça tâ (ت) babı
3576	1	188	taḥzîl	تَحْزِيلٌ	Zelil ve metruk kılmak, hâr kerden .	Arapça tâ (ت) babı
3577	1	188	taḥarruc	تَحَرُّجٌ	Tefennün etmek, kesb-i kemâl ile üstat çıkmak, üstâd şuden .	Arapça tâ (ت) babı
3578	1	188	taḥarrud	تَحَرُّدٌ	Utanıp sakit olmak, tenîden .	Arapça tâ (ت) babı
3579	1	188	taḥarruḳ	تَحْرُقٌ	Yırtılmak, şeklîden , koparılmak, sökülme.	Arapça tâ (ت) babı

3580	1	188	taħrip	تَحْرِيبٌ	Harap etmek, bozmak, yıkmak, vîrân kerden ve yakmak.	Arapça tâ (ت) babı
3581	1	188	taħric	تَحْرِيجٌ	Kesb-i kemâlden sonra üstat çıkarmak ve taşra çıkarmak, bîrûn kerden , meydana çıkarmak ve hadîs-i şerîfin râvi-i evvelini göstermek.	Arapça tâ (ت) babı
3582	1	188	taħsir	تَحْسِيرٌ	Hasârat ve ziyana giriftar etmek, ziyân kerden .	Arapça tâ (ت) babı
3583	1	188	taħşşu‘	تَحْشَعٌ	Kibirten içtinap edip huzû‘ ve tazarru etmek, kendini alçak tutmak, pestî nümûden .	Arapça tâ (ت) babı
3584	1	188	taħşşül	تَحْشَلٌ	Zelil ve hakir olmak, zillet ve hakarete giriftar olmak, zefil şuden .	Arapça tâ (ت) babı
3585	1	188	taħşşün	تَحْشَنٌ	Huşunet ve sertlik kesbetmek, şufiden .	Arapça tâ (ت) babı
3586	1	188	taħşşî	تَحْشَى	Korkmak, tersîden , havf etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3587	1	188	taħşsiye(t)	تَحْشِيَةٌ	Korkutmak, tersânîden , tahvîf etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3588	1	188	taħşşuş	تَحْشِصٌ	Yalnız bir nesneye mensup olmak ve hub ve muhâdenetle birine merbut olmak, peyvestânîden .	Arapça tâ (ت) babı
3589	1	188	taħşiş	تَحْشِصٌ	Yalnız bir nesneye mensup ve müteallik kılmak ve intihap ile bir nesnenin mensubiyet ve müteallikini yalnız bir nesneye hasretmek.	Arapça tâ (ت) babı
3590	1	189	taħazzu‘	تَحْضَعٌ	Kendini alçak tutmak, ħodrâ pest dâšten , kibir ve taazzumdan irak olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3591	1	189	taħatfî‘	تَحْطَى	Hata etmek, yanılmak, heftût , yanlış etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3592	1	189	taħatfî	تَحْطَى	Haddi tecavüz etmek, atlayıp geçmek ve günah ve kabahat etmek, günâh kerden .	Arapça tâ (ت) babı
3593	1	189	taħti‘e(t)	تَحْطِنَةٌ	Bir nesne hatadır diye iddia etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3594	1	189	taħtî	تَحْطِيطٌ	Yazmak, nüvîsten , çizmek, resmetmek.	Arapça tâ (ت) babı
3595	1	189	taħtîf	تَحْطِيفٌ	Kapmak, rubûden , kapıp alıp götürmek.	Arapça tâ (ت) babı
3596	1	189	taħaffüç	تَحْفِجٌ	Bir tarafa eğilmek, ħamîden , meyletmek.	Arapça tâ (ت) babı
3597	1	189	taħffî	تَحْفِيفٌ	Hafif kılmak, sebûk kerden , ağırlığını eksiltmek ve kelimenin bazı harfini terketmekle telaffuzu teshîl ve tacil etmek ve tahkir etmek, saymamak, layıkı üzere tazim etmemek.	Arapça tâ (ت) babı
3598	1	189	taħallüd	تَحْلُدٌ	Daimi olmak, hemîşe kerden , ebediyet kesbetmek.	Arapça tâ (ت) babı
3599	1	189	taħalluş	تَحْلُصٌ	Safi olmak, nâbîden , halis olmak ve sadık ve riyasız dost olmak ve mahlas edinmek yani bir mahlas ile müsemma olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3600	1	189	taħallu‘	تَحْلُطٌ	Karışmak, amîlhten , karışık olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3601	1	190	taħallu‘	تَحْلُغٌ	Kopar gibi olmak ve doğru ayakta duramayıp sarhoş gibi gitmek.	Arapça tâ (ت) babı

3602	1	190	taḥalluf	تَحَلَّفَ	Sonra gelmek, sonraya kalmak ve evvel ki hâl ve nisâbından çıkmak, lebsmânde .	Arapça tâ (ت) babı
3603	1	190	taḥalluḡ	تَحَلَّقَ	Hub ve hulk peyda etmek, sângîn .	Arapça tâ (ت) babı
3604	1	190	taḥalḡul	تَحَلَّغْلُ	Eczası birbirinden ziyade ayrılmakla kabarıp ziyade mekan isti'âb etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3605	1	190	taḥallâ	تَحَلَّى	Hâli mahalle çekilmek, yalnız olmak, yegâne şuden .	Arapça tâ (ت) babı
3606	1	190	taḡliye	تَحْلِيَّةٌ	Boş etmek, tehi kerden , boş bırakmak.	Arapça tâ (ت) babı
3607	1	190	taḡliş	تَحْلِيصٌ	Kurtarmak, rehâ kerden , giriftar olduğu dâhiyeden çıkarmak.	Arapça tâ (ت) babı
3608	1	190	taḡliṡ	تَحْلِيْطٌ	Karıştırmak, âmîḡten , karışık etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3609	1	190	taḡli'c	تَحْلِيْعٌ	Çıkarmak, sipûḡten , koparmak.	Arapça tâ (ت) babı
3610	1	190	taḡlif	تَحْلِيْفٌ	Biri ardında diğeri vaki kılmak ve birinden sonra diğeri vaki kılmak.	Arapça tâ (ت) babı
3611	1	190	taḡlil	تَحْلِيْلٌ	Ekşitmek, turşânîden , eşki kılmak.	Arapça tâ (ت) babı
3612	1	190	tuḡme(t)	تَحْمَةٌ	İmtilâ, mide dolgunluğu, nâgûr .	Arapça tâ (ت) babı
3613	1	190	taḡammüd	تَحْمَدٌ	Ateşin intifaya yüz tutması.	Arapça tâ (ت) babı
3614	1	190	taḡammüs	تَحْمَسٌ	Hâtun başını örtmek, yaşmaklanmak, dehembend giriften ve şarap gibi keyfetmeye kesb-i isti'âd etmek üzere kabarıp kaynamak ve mayalanmak.	Arapça tâ (ت) babı
3615	1	190	taḡmîr	تَحْمِيْرٌ	Maya katıp mayalandırmak, mâye kerden .	Arapça tâ (ت) babı
3616	1	191	taḡmîs	تَحْمِيْسٌ	Beş kat etmek ve beşe bölmek ve bir nesneyi beş erkan üzere tertip ve imal etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3617	1	191	taḡmin	تَحْمِيْنٌ	Delîl-i za'îf üzere hüküm ve kıyas etmek, hükm kerden .	Arapça tâ (ت) babı
3618	1	191	taḡminen	تَحْمِيْنًا	Delîl-i za'îf üzere hüküm ve kıyas olunarak.	Arapça tâ (ت) babı
3619	1	191	taḡavvuf	تَحْوُفٌ	Havf etmek, bâkîden , korkmak.	Arapça tâ (ت) babı
3620	1	191	taḡûm	تَحْوَمٌ	Hadler, serhatler, hudut, merzhâ .	Arapça tâ (ت) babı
3621	1	191	tuḡûme(t)	تَحْوَمَةٌ	Had, serḡat , sınır başı.	Arapça tâ (ت) babı
3622	1	191	taḡavvûn	تَحْوَوْنٌ	Hain olmak, hıyanet etmek, nârâştî kerden .	Arapça tâ (ت) babı
3623	1	191	taḡviiyet	تَحْوِيْئٌ	Hâli ve harap olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3624	1	191	taḡvîf	تَحْوِيْفٌ	Korkutmak, korkuya giriftâr kılmak, bâkânîden ve umacı , korkunç.	Arapça tâ (ت) babı
3625	1	191	taḡvîḡ	تَحْوِيْقٌ	Bolaltmak, tevsî' etmek, ferâḡ kerden ve bast edip tafsil ve itâle etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3626	1	191	taḡayyûl	تَحْيِيْلٌ	Bilâ-muâyene ve yalnız ferasetle nesneyi bir vaz ve hâlet üzere fehm ve idrak etmek ve zihinde nesnenin hâlât ve hey'âtını teşkil ve tasavvur etmek, endîşîden .	Arapça tâ (ت) babı

3627	1	191	tahyîb	تَحْيِيبٌ	Ümitten men etmek, meyus kılmak, nâ-ümîd kerden .	Arapça tâ (ت) babı
3628	1	191	tahyîr	تَحْيِيرٌ	Muhayyer kılmak, nesnenin intihap ve ihtiyarını birine ihale etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3629	1	192	tahyîl	تَحْيِيلٌ	Suizan etmek, mâkû kerden ve hile etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3630	1	192	tedâbîr	تَدَابِيرٌ	Tefekkür ile tasâmim olunan usûl-i hareket, şikâlişhâ .	Arapça tâ (ت) babı
3631	1	192	tedâhul	تَدَاخُلٌ	Birbiri içine girmek ve birbirinin işine karışmak ve borcun taksitleri vaktiyle verilmeyip başka taksidin vaktine karışmak.	Arapça tâ (ت) babı
3632	1	192	tedârûs	تَدَارُسٌ	Derse meşgul olmak, dehûn .	Arapça tâ (ت) babı
3633	1	192	tedarik	تَدَارِكٌ	Levazımatı hazır ve müheyya kılmak, âmâde kerden ve kılmağa meşgul olmak ve yetişip lâhik olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3634	1	192	tedâfu‘	تَدَافِعٌ	Kendini hıfz edip düşmanı defetmek.	Arapça tâ (ت) babı
3635	1	192	tedâfu‘î	تَدَافِعِيٌّ	Düşman define müteallik olan.	Arapça tâ (ت) babı
3636	1	192	tedâfuḡ	تَدَافِغٌ	Pek tetkik ederek hesap etmek, şikâliş .	Arapça tâ (ت) babı
3637	1	192	tedâvür	تَدَاوُرٌ	Nöbetle birbirine devir ve havale etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3638	1	192	tedavül	تَدَاوُلٌ	Elden ele vermek, umumen istimal etmek, dest bedest bürden .	Arapça tâ (ت) babı
3639	1	192	tedâvîr	تَدَاوِيرٌ	Devirler, dolaşışlar, kerdîdenhâ .	Arapça tâ (ت) babı
3640	1	192	tedebbür	تَدَبُّرٌ	Tefekkür edip süluk ve hareket ihtiyar etmek, endişîden .	Arapça tâ (ت) babı
3641	1	192	tedbir	تَدْبِيرٌ	İhtiyar olunacak süluk ve harekete karar vermek, tefekkür ile tasâmim etmek, şûlîden .	Arapça tâ (ت) babı
3642	1	192	tedşîr	تَدَشِيرٌ	Kuş kendi yuvasını düzmek, lâne sahten .	Arapça tâ (ت) babı
3643	1	193	tedcîl	تَدَجِيلٌ	Kaplamak, bürümek, câme piçânîden , yaldızlamak.	Arapça tâ (ت) babı
3644	1	193	tedahhun	تَدَاخُنٌ	Tütme, dûd kerden , tütün vermek.	Arapça tâ (ت) babı
3645	1	193	tedhîm	تَدْحِيمٌ	Tütsülemek, hodrâ hoşbû kerdânîden , tütünlemek.	Arapça tâ (ت) babı
3646	1	193	tederrüb	تَدَرُّبٌ	Alışmak, âluften , ülfet kesbetmek.	Arapça tâ (ت) babı
3647	1	193	tederrüc	تَدَرُّجٌ	Derece derece hareket etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3648	1	193	tederrûs	تَدَرُّسٌ	Ders almak, okumak, derse meşgul olmak, hânîden , tahsile çalışmak.	Arapça tâ (ت) babı
3649	1	193	tedrîb	تَدْرِيبٌ	Alıştırmak, âluftânîden , ülfet ettirmek.	Arapça tâ (ت) babı
3650	1	193	tedrîc	تَدْرِيجٌ	Derece derece aheste ve teenni ile hareket ettirmek.	Arapça tâ (ت) babı
3651	1	193	tedrîcen	تَدْرِيجًا	Derece derece aheste aheste.	Arapça tâ (ت) babı
3652	1	193	tedris	تَدْرِيسٌ	Okutmak, hânânîden , ders vermek, öğretmek.	Arapça tâ (ت) babı

3653	1	193	tedsiye(t)	تَدْسِيَّة	İfsat ve igvâ ile gümrah eylemek, ayartmak, tebâhîden , azdırmak.	Arapça tâ (ت) babı
3654	1	193	tedffîc	تَدْفِيع	Defetmek, teb'îd etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3655	1	193	tedffin	تَدْفِين	Defnetmek, derhâk kerden , gömmek.	Arapça tâ (ت) babı
3656	1	193	tedkîk	تَدْقِيق	Ufaltmak, bârik kerden , inciltmek ve gereği gibi yoklayıp hakikat aramak.	Arapça tâ (ت) babı
3657	1	193	tedellük	تَدَلُّك	Delk olunmak, sürünmek, mânîden , ovalanmak.	Arapça tâ (ت) babı
3658	1	193	tedellül	تَدَلُّل	Nazlanıp şive ve eda göstermek, şive kerden .	Arapça tâ (ت) babı
3659	1	193	tedellî	تَدَلَّى	Naz ve şive ve eda etmek, ğuncîden , nazlanmak.	Arapça tâ (ت) babı
3660	1	193	tedliye(t)	تَدْلِيَّة	Sarkıtmak, fürû güdâştên , yukarıdan aşağı bırakmak ve delil ve hüccet ihzar etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3661	1	194	tedlîs	تَدْلِيس	Metâin meâyibini müşteriden hile ile ketm ve ihfâ etmek ve bir hadisin rivayetinde kendine rivayet eden zatın ismini ketm edip diğer bir kimseye isnat etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3662	1	194	tedlîk	تَدْلِيك	Sürmek, sürüştürmek, vesîden , ovalamak.	Arapça tâ (ت) babı
3663	1	194	tedlîl	تَدْلِيل	Şuhluk edip naz ve işve etmek, ğuncîden .	Arapça tâ (ت) babı
3664	1	194	tedliye(t)	تَدْلِيَّة	Gam ve gussa yahut aşk bir adamı bihûş ve medhûş eylemek.	Arapça tâ (ت) babı
3665	1	194	tedemmu'	تَدْمَع	Ağlayıp gözyaşı dökmek, şemîden .	Arapça tâ (ت) babı
3666	1	194	tedemmül	تَدْمَل	Tarla gübre ile gübrenmek.	Arapça tâ (ت) babı
3667	1	194	tedmiye(t)	تَدْمِيَّة	Kan akıtmak üzere cerh etmek, şehûden .	Arapça tâ (ت) babı
3668	1	194	tedmîc	تَدْمِيع	Bir nesnenin derununa vazedip gereği gibi yerleştirmek, câdârânîden .	Arapça tâ (ت) babı
3669	1	194	tedmîr	تَدْمِير	Helak ve idam etmek, güşten , tarumar ve perişan etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3670	1	194	tedmîc	تَدْمِيع	Kan görünmek, lakin akmamak üzere cerh etmek, şühûden .	Arapça tâ (ت) babı
3671	1	194	tedmîk	تَدْمِيك	İçeri sokmak, bederûn nihâden , ithal etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3672	1	194	tedennüs	تَدْنَس	Kirlenmek, paslanmak, çirkîn şuden ve rezil ve denî olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3673	1	194	tedennî	تَدْنَى	Bir nesneye azca azca varıp yaklaşmak ve denâyet ve tenezzül kesbetmek.	Arapça tâ (ت) babı
3674	1	195	tedniye(t)	تَدْنِيَّة	Bir nesnenin sagîrini ve kebirini tettebbu' etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3675	1	195	tednîs	تَدْنِيس	Kirletmek, paslandırmak, çirkîn kerden ve ırza şeyn ve tan etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3676	1	195	tedvîr	تَدْوِير	Yuvarlandırmak, galtânîden ve yuvarlak etmek ve dolaştırmak ve meslek-i devr, dolaşmak yolu ve zamanı.	Arapça tâ (ت) babı
3677	1	195	tedvîş	تَدْوِص	Kendini sanat vasıtasıyla yüksekte salıverip inmek, fürû âmeden .	Arapça tâ (ت) babı
3678	1	195	tedvîm	تَدْوِيم	Daim ve baki olmak, pâyende şuden ve dönmek, devretmek.	Arapça tâ (ت) babı

3679	1	195	tedvin	تَدْوِينٌ	Divana tahrik etmek cemedip divan etmek, dîvân kerden .	Arapça tâ (ت) babı
3680	1	195	tedhîş	تَدْهِيْشٌ	Dehşet ve havf ve hayrete giriftar etmek, tersânîden .	Arapça tâ (ت) babı
3681	1	195	tedhîm	تَدْهِيْنٌ	Yağlamak, yağ ile tîlâ etmek, ferhâsten .	Arapça tâ (ت) babı
3682	1	195	tedeyyüş	تَدَيُّوْشٌ	Deyyus olmak, deyyusluk etmek, pâzenî kerden .	Arapça tâ (ت) babı
3683	1	195	tedeyyün	تَدَيُّوْنٌ	Borç etmek, vâm kerden , medyun olmak ve dindar ve müteassıp olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3684	1	195	tezebzüb	تَدْبِزْبُوبٌ	Bî-karâr olup öte beri hareket etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3685	1	195	tezyîb	تَدْيِيْبٌ	Men ve zecr etmek, komamak, bırakmamak.	Arapça tâ (ت) babı
3686	1	195	tezbîh	تَدْبِيْحٌ	Boğazlamak, kesmek, besmel kerden .	Arapça tâ (ت) babı
3687	1	195	tezerru‘	تَدْرَعٌ	Zîrâ‘ ile ölçmek, peymûden , arşınlamak.	Arapça tâ (ت) babı
3688	1	196	tezkâr	تَذْكَارٌ	Zikretmek, andırmak, yâd kerden ve hatıra getirmek.	Arapça tâ (ت) babı
3689	1	196	tezekkür	تَذَكَّرٌ	Hatıra getirmek, hatır-nişan etmek, yâd kerden ve tekrâr be tekrâr ederek ders ezberlemek.	Arapça tâ (ت) babı
3690	1	196	tezkere	تَذَكَّرَه	İki, üç satırdan ibaret olan mektup, nâme ve bir adamın sergüzeştini rivayet eder olan telif.	Arapça tâ (ت) babı
3691	1	196	tezkîr	تَذَكِيْرٌ	Zikretmek, andırmak, yâd kerdânîden ve tenbih ve ikaz etmek ve mezkur şekil ve bünyesine vazetmek.	Arapça tâ (ت) babı
3692	1	196	tezellül	تَذَلُّلٌ	Hor ve hakir olmak, kendini alçak tutmak, hârdâşten .	Arapça tâ (ت) babı
3693	1	196	tezlîl	تَذَلِيْلٌ	Zelil eylemek, tahkir etmek, alçaklamak, kerşe nümûden .	Arapça tâ (ت) babı
3694	1	196	tezemmüm	تَذَمُّمٌ	Zem olunmak korkusuyla yapmak.	Arapça tâ (ت) babı
3695	1	196	tezmîm	تَذَمِيْمٌ	İyi yapmadın diye azar etmek, ta‘yîb etmek, ğarâşîden	Arapça tâ (ت) babı
3696	1	196	tezennüb	تَذَنَّبٌ	Uçlarını kuyruk gibi sarkıtmak, fûrû küdâşten.	Arapça tâ (ت) babı
3697	1	196	teznîb	تَذَنِّيْبٌ	Kuyruk takmak, kuyruk misilli sarkık nesne ile tezyin etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3698	1	196	tezevvu‘	تَذَوُّوْقٌ	Defaatle tatmak, çeşîden ve zevk ve sefa etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3699	1	196	tezhip	تَدْهِيْبٌ	Altın ile tîlâ etmek ve kumaş içine sırma örüp dokumak, zerbâften .	Arapça tâ (ت) babı
3700	1	196	tezhîm	تَدْهِيْنٌ	Hâzık ve ferasetli olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3701	1	197	tezyîl	تَدْيِيْلٌ	Etekli etmek ve zeyl ilave etmek ve tatvîl etmek, uzatmak, bâlâyîden .	Arapça tâ (ت) babı
3702	1	197	türap	تُرَابٌ	Toprak, hâk .	Arapça tâ (ت) babı
3703	1	197	türâbî	تُرَابِيٌّ	Topraktan ibaret yahut toprağa müteallik olan, hâkî .	Arapça tâ (ت) babı
3704	1	197	terâcu‘	تَرَاجُعٌ	Geri gitmek, geri gelmek, besî şuden , ricat etmek.	Arapça tâ (ت) babı

3705	1	197	terâcim	تَرَاجِمُ	Tercümanlar, mütercimler, tâcürânân .	Arapça tâ (ت) babı
3706	1	197	terâhî	تَرَاحِي	Gecikmek ve ağır davranıp yavaş hareket etmek, direngîden ve umurda gevşek davranmak.	Arapça tâ (ت) babı
3707	1	197	terâdüf	تَرَادُفُ	Arkadaş olmak, hem-râh şuden ve hem- ^c inân olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3708	1	197	terâre(t)	تَرَارَةٌ	Gövdesi sıkı tıknaz olmak, pekne şuden .	Arapça tâ (ت) babı
3709	1	197	terrâs	تَرَاسٌ	Kalkanlı asker, siperiyân ve kalkancı.	Arapça tâ (ت) babı
3710	1	197	terâse(t)	تَرَاسَةٌ	Kalkancılık hizmeti, siperger .	Arapça tâ (ت) babı
3711	1	197	terâşuf	تَرَاصُفُ	Kaldırım taşları gibi birbirine yamanıp sıkışmak, seftîden .	Arapça tâ (ت) babı
3712	1	197	terâzi	تَرَاضِي	İki taraftan razı olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3713	1	197	terâfu ^c	تَرَافِعُ	Fasl-ı husûmet için iki taraftan hakime müracaat etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3714	1	197	terâfuğ	تَرَافِقُ	Birbirine refik olmak, hem-râh şuden .	Arapça tâ (ت) babı
3715	1	197	terâğuş	تَرَاقِصٌ	Beraber raksetmek, beraber hora tepmek, bezle kerden .	Arapça tâ (ت) babı
3716	1	197	tirâk	تَرَائِكُ	Patlamak, çatlak, kefîden ve çatlamış olan.	Arapça tâ (ت) babı
3717	1	197	terâküb	تَرَائِبُ	Birbirine bağlanmak, kenetlenmek ve terkip olunup mürekkep olmak, behem bendânîden .	Arapça tâ (ت) babı
3718	1	198	terâküm	تَرَائِمُ	Cemolunmak behem âmeden , müctemi ^c olmak, birikmek.	Arapça tâ (ت) babı
3719	1	198	terâkîb	تَرَائِبُ	Terkipler.	Arapça tâ (ت) babı
3720	1	198	teraviğ	تَرَائِغُ	Ramazan gecelerine mahsus namaz yani yirmi rekat namazın ismi.	Arapça tâ (ت) babı
3721	1	198	tirb	تَرَبٌ	Misil, mânend , nazir, arkadaş.	Arapça tâ (ت) babı
3722	1	198	tirbân	تَرَابَانٌ	Türaplar, topraklar, hâkhâ .	Arapça tâ (ت) babı
3723	1	198	türbe	تُرْبَةٌ	Ulu zatların kabri üzerinde ta ^c zîmen bina olunan, bârigâh .	Arapça tâ (ت) babı
3724	1	198	teribe(t)	تَرِبَةٌ	Parmak ucu, ser-i engüşt , enmile.	Arapça tâ (ت) babı
3725	1	198	terabbüş	تَرَابُشٌ	Oyalanıp kalmak, meşş üzere olmak, meşşûl şuden be-çîzî .	Arapça tâ (ت) babı
3726	1	198	terabbuz	تَرَابِضٌ	dik durup yatarak beklemek.	Arapça tâ (ت) babı
3727	1	198	terabbî	تَرَابِي	Beslemek, perveriş , terbiye etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3728	1	198	terbiye	تَرْبِيَةٌ	Ahlak ve keyfiyyât-ı rûhâniyye ve cismâniyyeyi kemale eriştirmek, perverden ve kemale eriştirmeye münasip olan hâlâta mazhar kılmak ve muahaze edip azap ve ikab etmek ve tekşîr-i lezzet zımnında ibraz ve bahâr ilave etmek.	Arapça tâ (ت) babı

3729	1	198	terbîf	تَرْبِيعٌ	Dörde taksim etmek ve murabba şekli üzere resmetmek ve kevâkibin birbirinden doksan derece tûl mesafesinde olmak ve bir adedin murabbai istihrâc etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3730	1	199	terattüb	تَرَاتُبٌ	Vuku bulmak, husule gelmek, zuhur etmek, vukûf yâften.	Arapça tâ (ت) babı
3731	1	199	terannüm	تَرَنُّمٌ	Unutmamak için parmağa iplik bağlamak.	Arapça tâ (ت) babı
3732	1	199	tertip	تَرْتِيبٌ	Sıraya komak, tanzim etmek ve tedarik edip hazır ve müheyya kılmak, dernüvişten.	Arapça tâ (ت) babı
3733	1	199	terfîl	تَرْفِيلٌ	Kelamı latif tanzim etmek ve aheste aheste revnak ve letafetle okumak, hânden.	Arapça tâ (ت) babı
3734	1	199	terşiye(t)	تَرْشِيَةٌ	Meyyitin muhsinâtını zikrederek ağlamak, nevâhâ kerden.	Arapça tâ (ت) babı
3735	1	199	terahhuc	تَرْحُجٌ	Bir tarafa meyletmek ve daha muhtarca olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3736	1	199	tercüman	تَرْجُمانٌ	Kelamı bir lisan dan lisân-ı âhire tahvil ve nakleden kimse, terzefân.	Arapça tâ (ت) babı
3737	1	199	tercümânî	تَرْجُمانِيٌّ	Tercümanlık hizmeti, tâcürânî.	Arapça tâ (ت) babı
3738	1	199	tercûme	تَرْجُمةٌ	Kelamın mealini diğer lisan üzere ifade etmek ve kelamın mealini diğer lisan üzere ifade eden.	Arapça tâ (ت) babı
3739	1	199	teraccî	تَرْجِيٌّ	Ummak, ümit ve recâ ve niyaz etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3740	1	199	tercîb	تَرْجِيبٌ	Tazim ve tekrîm etmek, âzermîden.	Arapça tâ (ت) babı
3741	1	199	terciye(t)	تَرْجِيَةٌ	Ummak, ümit ve recâ ve niyaz etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3742	1	199	tercih	تَرْجِيحٌ	Ziyade beğenmek, ziyade itibar etmek, pesendîden.	Arapça tâ (ت) babı
3743	1	199	tercîf	تَرْجِيفٌ	Geri götürmek, vâbes âverden , geri göndermek ve Allahüteala Hazretleri'ne izhâr-ı inkıyat için işbu (innâ lillâhi ve innâ ileyhi râci' ün) ayet-i kerimesini zikretmek.	Arapça tâ (ت) babı
3744	1	200	tercîm	تَرْجِيمٌ	Taşlamak, taş ile öldürmek, seng zeden.	Arapça tâ (ت) babı
3745	1	200	terah	تَرْحٌ	Keder, gam, gussa, endûh.	Arapça tâ (ت) babı
3746	1	200	terhâb	تَرْحَابٌ	Merhaba demekle merâsim-i hoş âmediyi icra etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3747	1	200	tirhâl	تِرْحَالٌ	Yola çıkmak, nakl-i mekân etmek, becây reften , göç etmek ve menzile konmak.	Arapça tâ (ت) babı
3748	1	200	terahhul	تَرْحُلٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça tâ (ت) babı
3749	1	200	terahhum	تَرْحُمٌ	Hâline acımak, merhamet etmek, âmür zîden.	Arapça tâ (ت) babı
3750	1	200	terhîb	تَرْحِيبٌ	Birine merhaba demek.	Arapça tâ (ت) babı
3751	1	200	terhîl	تَرْحِيلٌ	Yola çıkarmak, nakl-i mekân ettirmek, berâhîden.	Arapça tâ (ت) babı

3752	1	200	terahhuş	تَرَخَّصَ	Müsade ve ruhsat bulmak, pahası aşağı olup ucuz olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3753	1	200	terhiş	تَرَخِصَ	İzin ve ruhsat vermek, destûr dâden .	Arapça tâ (ت) babı
3754	1	200	terhîm	تَرَخِيمَ	Lisanın kavâidine tatbiken kelimenin harf-i âhir yahut hurûf-u âhiresini terk etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3755	1	200	terdiye(t)	تَرَدِيَةً	Ridâ ile örtünmek, pûşîden .	Arapça tâ (ت) babı
3756	1	200	terdif	تَرَدِيدَ	Geri itmek, ricat ettirmek, geri döndürmek ve terk ettirmek, vâbes kerden ve bir sözde durmayıp kelamını müşevveş etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3757	1	201	terdif	تَرْدِيفَ	Yanına katmak, beraber göndermek, yeksân firistâden .	Arapça tâ (ت) babı
3758	1	201	terdîm	تَرْدِيمَ	Kapamak, bendîden ve tekml etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3759	1	201	terzîl	تَرَزِيلَ	Rezil ve rüsva kılmak, rûsvâ kerden , itibar kırmak.	Arapça tâ (ت) babı
3760	1	201	terzîn	تَرَزِينَ	Düzeltemek, sâzîden , tesviye etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3761	1	201	terzîk	تَرَزِيقَ	Rızık vermek, beslemek, perverden ve rızık için verip yedirmek.	Arapça tâ (ت) babı
3762	1	201	türs	تُرْسَ	Kalkan, siper .	Arapça tâ (ت) babı
3763	1	201	terassül	تَرَسَّلَ	Acele etmeyerek yavaş yavaş yapmak, hengîden .	Arapça tâ (ت) babı
3764	1	201	terassüm	تَرَسَّمُ	Dikkatle ve nazar ve teemmül etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3765	1	201	tersîl	تَرَسِيلَ	Letafet ve teenni üzere okuyup tilavet etmek ve mektup yazmak.	Arapça tâ (ت) babı
3766	1	201	tersîm	تَرَسِيمَ	Çizmek, serpere , resmetmek ve yazmak.	Arapça tâ (ت) babı
3767	1	201	teraşşuh	تَرَشَّحَ	Terlemek, hûy kerden , harareten naşi mesâmmât-ı beşereden hurûc eden buhar, su katarâtı gibi ciltte vaki olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3768	1	201	terşîh	تَرَشَّيْحَ	Tekayyüd ve hüsn-i ri' âyet ve tımar etmek ve besleyip terbiye etmek, perverden .	Arapça tâ (ت) babı
3769	1	201	teraşşud	تَرَشَّدَ	Dikkatle bakmak ve ümit etmek, intizar üzere olmak, nigâh dâšten .	Arapça tâ (ت) babı
3770	1	201	teraşşu'	تَرَشَّعَ	İbtihâc ve meserret ve inbisâtta olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3771	1	201	terşîş	تَرَشَّيْصَ	Nesnelere birbirine yanaştırıp yapıştırmak, çefsânîden ve hatun yalnız gözü görünmek üzere yaşamak bağlamak.	Arapça tâ (ت) babı
3772	1	202	terşîf	تَرَشَّيْفَ	Altın ve gümüş ve cevher ile tezyin etmek ve kelamı kıta kıta edip muhtelif kıtalarda olan elfâzı nazir nazirine sûreten ve manen muvafık etmekle tezyin etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3773	1	202	terşîf	تَرَشَّيْفَ	Birbirine kavi ve metin edip bitıştirmek, ferâhem kerden .	Arapça tâ (ت) babı
3774	1	202	terşîn	تَرَشَّيْنَ	Metin ve muhkem kılmak, üstüvâr kerden , rasânet vermek.	Arapça tâ (ت) babı

3775	1	202	terziyye(t)	تَرْزِيِيَه	Razı ve hoşnut kılmak ve rağiyallâhü anhü diye birine dua etmek ve sû ³ -i mu ⁶ âmeleden tahaddüs eden iştikâyı def için ya özür serd etmek veyahut af dilemek.	Arapça tâ (ت) babı
3776	1	202	terattum	تَرْطَم	Verâdan kazâ-yı hâcet iktiza ettikte hapsedip defetmemek.	Arapça tâ (ت) babı
3777	1	202	terçîb	تَرْطِيب	Islatmak, âgârîden , rutubetli kılmak.	Arapça tâ (ت) babı
3778	1	202	terçîl	تَرْطِيل	Tartmak, sencîden , vezn etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3779	1	202	tera ⁶ ‘î	تَرْعَى	Otlamak, cerîden , çayıra çıkmak.	Arapça tâ (ت) babı
3780	1	202	ter ⁶ ‘îb	تَرْعِيب	Korkutmak, tersânîden , havf ve ru ⁶ ba giriftar etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3781	1	202	terğîb	تَرْغِيب	Arzu ve rağbet ettirmek, istek vermek.	Arapça tâ (ت) babı
3782	1	202	türfe(t)	تَرْفَة	Nimet, huzur, refahiyet.	Arapça tâ (ت) babı
3783	1	203	teraffu ⁶	تَرْفَع	Yükseğe çıkmak, berter şuden , yükselmek.	Arapça tâ (ت) babı
3784	1	203	teraffuk	تَرْفُق	Unf ve şiddet etmeyerek tatlılık ve mülayemet üzere muamele etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3785	1	203	terfi ⁶ e(t)	تَرْفِة	Bi ⁶ r-refâ ⁶ ’i diye evlenmiş kimseyi tebrik etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3786	1	203	terfid	تَرْفِذ	Tazim ve tekrîm etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3787	1	203	terfi	تَرْفِيع	Yükseltmek, berter kerden , âlâ etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3788	1	203	terfîk	تَرْفِيق	Yola beraber çıkarmak, beraber yürütmek, berâhîden .	Arapça tâ (ت) babı
3789	1	203	terfi(t)	تَرْفِية	Naz ve nimetle mâlâmâl kılmak.	Arapça tâ (ت) babı
3790	1	203	terakçub	تَرْقُب	Beklemek, nigâh dâšten , intizarda olmak, ümit etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3791	1	203	terakçuş	تَرْقِص	Öte beri hareket etmek, sallanmak, hırâmîden .	Arapça tâ (ت) babı
3792	1	203	terakçu ⁶	تَرْفَع	Renc ve emekle mal kesbetmek.	Arapça tâ (ت) babı
3793	1	203	terakçuk	تَرْفُق	Rikkat-i kalb birle merhamet ederek acımak, vâhûrden .	Arapça tâ (ت) babı
3794	1	203	teraffi	تَرْفِى	Artmak, efzâyîş , izdiyâd bulmak ve ilerlemek ve yükseğe çıkmak, yükselmek.	Arapça tâ (ت) babı
3795	1	203	terkıyye(t)	تَرْقِية	Artırmak, efzânîden ve ilerletmek ve yükseltmek.	Arapça tâ (ت) babı
3796	1	203	terkıfîh	تَرْقِیح	Malı idare ve ıslah etmeye ihtimam etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3797	1	203	terkış	تَرْقِيش	Kelama hüsn-i sûret ve zîb ve ziynet vermek.	Arapça tâ (ت) babı
3798	1	203	terkış	تَرْقِيص	Raks ettirmek, öte beri hareket ettirmek, sallandırmak, nâvânîden .	Arapça tâ (ت) babı
3799	1	203	terkı ⁶	تَرْفِيع	Yırtık libasa yama vurmak ve malı tekayyüd ve tımar ederek ıslah etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3800	1	204	terkıf	تَرْقِیق	Abd ve köle etmek ve ince, rakik kılmak, bârîk kerden ve kelamı nezaketle eda eyleyerek manaya fakat kinaye eylemek.	Arapça tâ (ت) babı

3801	1	204	terkîm	تَرْكِيم	Yazmak, nüvisiden , tahrir etmek, rakamlamak.	Arapça tâ (ت) babı
3802	1	204	(terkîn)	(تَرْكِين)	Defter yahut mazbatadan bir ibare yahut bir isim iptal edip bozmak.	Arapça tâ (ت) babı
3803	1	204	terk	تَرَكَ	Bırakmak, vaz geçmek, hişten .	Arapça tâ (ت) babı
3804	1	204	terakküb	تَرَكَّب	İbaret olmak, eczası karışmakla hâsıl olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3805	1	204	terike(t)	تَرِكَّة	Bir kimsenin vefatında baki kalan esâs-ı beyt vesair takım ve tetimmâtı.	Arapça tâ (ت) babı
3806	1	204	terakkün	تَرَكَّن	Kuvvet ve şiddet kesbetmek ve temkin ve vakar peyda etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3807	1	204	terkip	تَرْكِيب	Muhtelif nesnelere biraraya getirerek yeni bir nesne hâsıl etmek ve bir nesnenin husuli için istimal olunan nesnelere mecmuiyyeti.	Arapça tâ (ت) babı
3808	1	204	terkibî	تَرْكِيبِي	Terkib üzere kaim olan ve terkibe mensup ve müteallik olan.	Arapça tâ (ت) babı
3809	1	204	terkîz	تَرْكِيز	Mıhlamak, mîh zeden , saptamak.	Arapça tâ (ت) babı
3810	1	204	terkîk	تَرْكِيك	İnceltmek, incelemek, bârik kerdem ve zayıf etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3811	1	204	terammül	تَرَمَّل	Kocası ölmek, kocası vefat edip dul karı olmak, bîve şuden .	Arapça tâ (ت) babı
3812	1	205	termîd	تَرْمِيد	Yakıp kül etmek, hâkûster kerdem .	Arapça tâ (ت) babı
3813	1	205	termîc	تَرْمِيع	Sözü birbirine bilâ-fâsıla vasıl ve tanzim etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3814	1	205	termîk	تَرْمِيق	Kelamı terkip ve tanzim ve telif etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3815	1	205	termîm	تَرْمِيم	Halal bulmuş nesneyi ıslah etmek, tamir etmek, onarmak, sâziden .	Arapça tâ (ت) babı
3816	1	205	terennüm	تَرْنَم	Besteli, tizli, hoş ezgiler ile nağme ahenk etmek, sürûd .	Arapça tâ (ت) babı
3817	1	205	türûs	تُرُوس	Kalkanlar, siperhâ .	Arapça tâ (ت) babı
3818	1	205	tera'`üs	تَرَوَس	Reis nasbolunmak, baş olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3819	1	205	teravvu'	تَرَوُع	Korkmak, korkuya düşmek, hîrâsiden .	Arapça tâ (ت) babı
3820	1	205	tervi'a(t)	تَرْوَعَه	Borunun seda edip ötmesi.	Arapça tâ (ت) babı
3821	1	205	tera'`üf	تَرَوَف	Ref'et ve şefkat ve merhamet etmek, bağşûden .	Arapça tâ (ت) babı
3822	1	205	ter'`üm	تَرَوْم	Esirgemek, âmürzîden , kayırmak.	Arapça tâ (ت) babı
3823	1	205	terviye(t)	تَرْوِيَّة	Arafe gününden mukaddem olan gün ki zilhiccenin sekizi olur.	Arapça tâ (ت) babı
3824	1	205	tervîc	تَرْوِيج	Revaç vermek, halk meyanında itibar vermek ve kabul ettirip geçirmek.	Arapça tâ (ت) babı
3825	1	205	tervîh	تَرْوِيح	Nefeslendirmek, dem âverden , serinlendirmek, hava vermek ve güzel kokulu kılmak, tatyib etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3826	1	206	tervîha(t)	تَرْوِيحَه	Teravîh namazının her dört rekâtı.	Arapça tâ (ت) babı

3827	1	206	tervîz	تَرْوِضُ	Çiçek ve fidan gars edip bahçe şekline sokmak ve talim ve terbiye ve tehzib etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3828	1	206	tervîf	تَرْوِغُ	Korkutmak, hirâsânîden , tahvîf etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3829	1	206	tervîk	تَرْوِيقُ	Süzüp durultarak berrak etmek, sâfi kerden .	Arapça tâ (ت) babı
3830	1	206	tere	تَرَه	Malum bir nevi nebat, keygîz .	Arapça tâ (ت) babı
3831	1	206	türâhhât	تُرَاهَاتُ	Mealsiz ve manasız olan kelimeler, pejkehâ .	Arapça tâ (ت) babı
3832	1	206	türhe(t)	تُرْهَةٌ	Bî-ma' nâ ve bî-me'âl olan kelam, hevây .	Arapça tâ (ت) babı
3833	1	206	terahhüb	تَرْهَبُ	Hak Taalâ'ya kemal üzere kulluk etmek ve ruhbanlık ihtiyar etmek ve korkmak ve havf etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3834	1	206	terhîb	تَرْهَيْبُ	Korkutmak, hirâhsânîden , tahvîf etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3835	1	206	tiryak	تَرْيَاقُ	Macuna müşâbih birkaç nevi muâlece, cândârû .	Arapça tâ (ت) babı
3836	1	206	tiryak	تَرْيَاكُ	Bi ma' nâ eydan.	Arapça tâ (ت) babı
3837	1	206	terfîke(t)	تَرْيِكَةٌ	Kalmış yahut bırakılmış olan nesne, efkende .	Arapça tâ (ت) babı
3838	1	206	tezâhuf	تَرْأَخْفُ	Muharebede asker varıp birbirine çatmak.	Arapça tâ (ت) babı
3839	1	206	tezâhum	تَرْأَخْمُ	Halk kalabalık olup sıkışmak, seftiden .	Arapça tâ (ت) babı
3840	1	206	tezâyüd	تَرْأَيْدُ	Artmak, efzâyîş , miktarı çoğalmak.	Arapça tâ (ت) babı
3841	1	206	tezbîr	تَرْبِيرُ	Yazmak, nüvisten , tahrîr etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3842	1	206	tezbîl	تَرْبِيلُ	Gübre ile gübrelemek, huşkî kerden .	Arapça tâ (ت) babı
3843	1	207	tez'îf	تَرْعِيفُ	Söze yalan katıp artırmak.	Arapça tâ (ت) babı
3844	1	207	tezfît	تَرْفِيتُ	Zift ile tılâ etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3845	1	207	tezkiye	تَرْكِيهٌ	Zikir ve sena etmek ve ıslah etmek, ma' âyibden hâli ve berî kılmak ve âdemin namus ve şöhreti ve şehadet eden şahidin sıdk ve kizbini anlamak üzere bildiklerinden ahvalini sual etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3846	1	207	tezelzül	تَرْزُلُ	Hareket olunup ırgalanmak, zelzele gibi sallanmak, bergalânîden .	Arapça tâ (ت) babı
3847	1	207	tezmîm	تَرْمِيمُ	Yular ile başlamak.	Arapça tâ (ت) babı
3848	1	207	tezenduk	تَرْزُدُقُ	Zındık ve kâfir olmak, nâkerdîde şuden .	Arapça tâ (ت) babı
3849	1	207	tezniye(t)	تَرْزِيَةٌ	Zina etmek ve zina isnat etmek, zinâ kerden .	Arapça tâ (ت) babı
3850	1	207	teznîd	تَرْزِيدُ	Çakmakla ateş çakmak, ateş zeden .	Arapça tâ (ت) babı
3851	1	207	tezevvüc	تَرْوُجُ	Karı almak, nikah ile almak, zen bürden , evlenmek.	Arapça tâ (ت) babı
3852	1	207	tezevvüd	تَرْوُدُ	Yol için zâd ve zahire tedarik etmek, pesicîden .	Arapça tâ (ت) babı

3853	1	207	tezvîc	تَرْوِجُ	Nikahla vermek, nikahla aldirmek, zen kerdâniden , nikahlandırmak, evlendirmek.	Arapça tâ (ت) babı
3854	1	207	tezvîd	تَرْوِيدُ	Yol için zâd ve zahire tedarik etmek, pesîcîden .	Arapça tâ (ت) babı
3855	1	207	tezvîr	تَرْوِيرُ	Yalan söylemek, kizb ve hile etmek, durûğ goften .	Arapça tâ (ت) babı
3856	1	207	tezvîk	تَرْوِيقُ	Nakiş ve zinet vermek ve civa vasıtasıyla demire yıldız vurmak, endûden .	Arapça tâ (ت) babı
3857	1	208	tezehhüd	تَرْهَدُ	Zahit ve perhizkâr olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3858	1	208	tezyîd	تَرْيِيدُ	Artırmak, çoğaltmak, besî kerden , ziyade etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3859	1	208	tezyîf	تَرْيِيفُ	Muhtelit ve kalp ve kem-ayâr etmek, nârevâ kerden ve kalp ve kem-ayâr addetmek.	Arapça tâ (ت) babı
3860	1	208	tezyîl	تَرْيِيلُ	Dağıtmak, şükûlîden , tefrik ve perakende etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3861	1	208	tezyin	تَرْيِينُ	Zinetlendirmek, donatmak, bezemek, ârâyânîden .	Arapça tâ (ت) babı
3862	1	208	tesâ'ül	تَسَائِلُ	Soruşmak, pezvîden , birbirine sual etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3863	1	208	tesâbb	تَسَابُّ	Birbirini sebbetmek, sövmek, düşnâmîden .	Arapça tâ (ت) babı
3864	1	208	tesâbuç	تَسَابِقُ	Yarış etmek, bürâzîden , birbirine tefevvuç ve tekaddüm için say etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3865	1	208	tesâkuç	تَسَاكُطُ	Birbirinin ardınca dökülüp düşmek.	Arapça tâ (ت) babı
3866	1	208	tesâmuç	تَسَامُحُ	Birbirine tatlı tatlı muamele etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3867	1	208	tesâvî	تَسَاوِي	İki veya ziyade nesnenin kadr ü kıymeti ve evsâf-ı sâ'iresi tefevvuç ve tenâkustan hâli olarak bir derecede bulunmak, hem-tek .	Arapça tâ (ت) babı
3868	1	208	tesâhül	تَسَاهُلُ	Huşunetsiz rıfk ve mülayemetle tatlı tatlı muamele etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3869	1	208	tespih)	تَسْبِيحُ)	Sübhânallah diye Allahüteala'nın tenzih ve takdisinde dua etmek ve ibrişim üzerine dizilir ve duada müstamel doksan dokuz tane manzumesi olan nesne, hezâr dâne .	Arapça tâ (ت) babı
3870	1	209	tesbîhât	تَسْبِيحَاتُ	Dualar, dürûdhâ , tespihler.	Arapça tâ (ت) babı
3871	1	209	tesbîk	تَسْبِيْقُ	Yarıştı ve koşuda öndül olmak, ferâyîş şuden , ileri geçmek, tekaddüm etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3872	1	209	tesbîk	تَسْبِيْكُ	Eritip kalıba dökmek, sebk etmek, bağsâyânîden .	Arapça tâ (ت) babı
3873	1	209	tesbîl	تَسْبِيلُ	Fî sebîlillah vakıf ve mübah kılmak, îzedî .	Arapça tâ (ت) babı
3874	1	209	tesettür	تَسْتَرُ	Gizlenmek, nuhüften , saklanmak, örtünmek.	Arapça tâ (ت) babı
3875	1	209	testîr	تَسْتِيرُ	Gizlemek, nihân kerden , örtmek, saklamak.	Arapça tâ (ت) babı
3876	1	209	teseccüd	تَسَجُّدُ	Başını yere doğru eğmek, secde etmek, ser fîrû bürden .	Arapça tâ (ت) babı
3877	1	209	tescîf	تَسْجِيفُ	Mevzun ve mukaffa kelam söylemek, câme goften .	Arapça tâ (ت) babı

3878	1	209	tescil	تَسْجِيلٌ	Mahkeme sicili yazmak, kayıt ve tahrir etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3879	1	209	tescîn	تَسْجِينٌ	Hapsetmek, zindana kapamak, hapis kerden .	Arapça tâ (ت) babı
3880	1	209	tesehhür	تَسْحَرُ	Sahur taamı etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3881	1	209	teshiye(t)	تَسْحِيَةٌ	Kağıt tirşesiyle mektup bağlamak.	Arapça tâ (ت) babı
3882	1	209	tesahhür	تَسْحَرُ	Zevklenmek, lâgîden , maskara etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3883	1	209	teshîr	تَسْحِيرٌ	Ram ve münkad kılmak, itaat ve inkiyat ettirmek, râm kerden ve fethetmek, zaptetmek.	Arapça tâ (ت) babı
3884	1	209	teshîn	تَسْحِينٌ	Bürûdetini defedip germ ve ıssı kılmak, tefsâniden .	Arapça tâ (ت) babı
3885	1	209	teseddüc	تَسَدَّجٌ	Kasten yalan söylemek, dürûğ goften .	Arapça tâ (ت) babı
3886	1	209	tesdîd	تَسَدِيدٌ	Doğrultmak, râst kerden , doğru kılmak.	Arapça tâ (ت) babı
3887	1	210	tesdîs	تَسَدِيسٌ	Altiya taksim etmek ve iki kevkev beyinde altmış derece bu' du olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3888	1	210	teserrîf	تَسْرِيٌّ	Odalık cariye edinmek.	Arapça tâ (ت) babı
3889	1	210	tesrîb	تَسْرِيْبٌ	Göndermek, firistâden , irsal etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3890	1	210	tesrîc	تَسْرِيْجٌ	Hayvana eyer vurmak, zîn kerden ve mum yakmak ve nesne tezyin etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3891	1	210	tesrîh	تَسْرِيْحٌ	Salıvermek, heşten ve talak edip boşamak ve teshîl edip kolaylık vermek ve taramak.	Arapça tâ (ت) babı
3892	1	210	tesrîd	تَسْرِيْدٌ	Kelamı kumaş dokur gibi bilâ-fütûr söylemek, güften .	Arapça tâ (ت) babı
3893	1	210	tesrîk	تَسْرِيْقٌ	Hırsızın diye isnat etmek, tu düzdîde güften .	Arapça tâ (ت) babı
3894	1	210	tesaṭṭur	تَسَطَّرُ	Bilâ-me 'âl kelam söylemek, püjḳand .	Arapça tâ (ت) babı
3895	1	210	tesṭîh	تَسْطِيْحٌ	Düzeltilmek, hem-vâre kerden , müsaṭṭah kılmak.	Arapça tâ (ت) babı
3896	1	210	tesṭîr	تَسْطِيْرٌ	Satır satır yazmak, nüvişten .	Arapça tâ (ت) babı
3897	1	210	tüs'	تَسْعٌ	Nesnenin dokuzda biri.	Arapça tâ (ت) babı
3898	1	210	tis' a(t)	تِسْعَةٌ	Dokuz adedi, nüh .	Arapça tâ (ت) babı
3899	1	210	tis' ate 'aşer	تِسْعَةُ عَشْرٍ	On dokuz adedi, nüvâzde .	Arapça tâ (ت) babı
3900	1	210	tese' ur	تَسْعُرٌ	Ateş yanmak, sûhten ve çıldırıp yanıp yakılmak.	Arapça tâ (ت) babı
3901	1	210	tis' ûn	تِسْعُونَ	Doksan adedi, neved .	Arapça tâ (ت) babı
3902	1	210	tes' îr	تَسْعِيْرٌ	Narh tayin etmek, kâne dâden ve yakıp alevlendirmek.	Arapça tâ (ت) babı
3903	1	211	tesfir	تَسْفِيْرٌ	Sefere çıkarmak, yola çıkarmak, berâh sibûhten .	Arapça tâ (ت) babı
3904	1	211	tesfil	تَسْفِيْلٌ	Alçaklandırmak, sefil kılmak, fûru nihâden .	Arapça tâ (ت) babı

3905	1	211	tesfîh	تَسْفِيَه	Sefîh ve akılsız addetmek, divâne şumârîden .	Arapça tâ (ت) babı
3906	1	211	tesekkkuf	تَسَقْف	Nasârâ papazı piskopos nasbolunmak, hirbed şuden .	Arapça tâ (ت) babı
3907	1	211	teskiye(t)	تَسْكِيَه	“Seğâkallah” diye dua etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3908	1	211	teskîf	تَسْكِيْف	Haneyeye sakf örtmek ve nasârâ papazı piskopos nasbetmek.	Arapça tâ (ت) babı
3909	1	211	teskîm	تَسْكِيْم	Hasta ve mariz kılmak, bîmâr kerden .	Arapça tâ (ت) babı
3910	1	211	tesekkün	تَسْكُن	Miskin ve fakir olmak, gedâ şuden .	Arapça tâ (ت) babı
3911	1	211	teskît	تَسْكِيْت	Susturmak, hâmûşânîden , sükut ettirmek.	Arapça tâ (ت) babı
3912	1	211	teskîr	تَسْكِيْر	Sarhoş kılmak, mest kerden .	Arapça tâ (ت) babı
3913	1	211	teskin	تَسْكِيْن	Rahatlandırmak, rahat ve sükunet vermek, şiddet ve şirretini izale etmek, tenzîdânîden .	Arapça tâ (ت) babı
3914	1	211	tesellüb	تَسْلُب	Soyulup ziyneti bertaraf etmek, bürâhne şuden .	Arapça tâ (ت) babı
3915	1	211	tesellüt	تَسْلُت	Arkadaşlarından gizlice savuşmak.	Arapça tâ (ت) babı
3916	1	211	teselluḥ	تَسْلُح	Silah kuşanmak, silahlanmak, câne kemerbesten .	Arapça tâ (ت) babı
3917	1	211	teselsül	تَسْلُسُل	Zincir misilli birbirine muttasıl ezadan ibaret olmak, behem pepvesten .	Arapça tâ (ت) babı
3918	1	212	tasalluḥ	تَسْلَط	Hakimane ve amirane hareket etmek ve cebbârâne muamele etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3919	1	212	tesellüf	تَسْلَف	Meta tesliminden mukaddem pahasını kabzetmek ve ödünç almak, vâm sitâden .	Arapça tâ (ت) babı
3920	1	212	teselli	تَسْلِي	Gam-nâk kimse bazı sebepten naşi kalbi rahat itminana varmak.	Arapça tâ (ت) babı
3921	1	212	tesliyet	تَسْلِيْت	Gam-nâk kimseyi mutma’innü’l hâtır kılmak.	Arapça tâ (ت) babı
3922	1	212	teslîḥ	تَسْلِيْح	Silahlanlandırmak silah ile donatmak, cânîden .	Arapça tâ (ت) babı
3923	1	212	teslîḥ	تَسْلِيْح	Derisini soymak, derisini yüzmek, hecîden .	Arapça tâ (ت) babı
3924	1	212	teslîs	تَسْلِيْس	Düzmek, tanzim ve tensik etmek, sâlḥten .	Arapça tâ (ت) babı
3925	1	212	teslîṭ	تَسْلِيْط	Hüküm ve saltanat vermek ve etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3926	1	212	teslim	تَسْلِيْم	“Esselâmu aleyhi” diye birine dua etmek, bir nesneyi birinin hıfz ve himayesine nakil ve ita etmek ve mûmâne’at ve mûnâza’adan fariğ olup ram ve mûnkad olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3927	1	212	teslimiyet	تَسْلِيْمِيَه	Vukû’at-ı hâdiseye razı olup itiraz ve iştikâdan hâli olmak, kerden dâden .	Arapça tâ (ت) babı
3928	1	212	tesemmî	تَسْمِي	Yüce ve refi ve âli olmak, bâlâ şuden .	Arapça tâ (ت) babı
3929	1	212	tesmiye(t)	تَسْمِيَه	İsim komak, ad vermek, isim vermek, nâmîden .	Arapça tâ (ت) babı

3930	1	212	tesmîh	تَسْمِيحٌ	Doğrultmak, doğru etmek, râst kerden ve bilâ-huşûnet-i rıfk ve suhuletle tatlı muamele etmek ve yürüme.	Arapça tâ (ت) babı
3931	1	213	tesmîr	تَسْمِيرٌ	Mıhlamak, mîh zeden , çivilemek.	Arapça tâ (ت) babı
3932	1	213	tesmîl	تَسْمِيلٌ	Rakik ve nazikâne söz söylemek, servâ .	Arapça tâ (ت) babı
3933	1	213	tesennüm	تَسَنُّمٌ	Bir nesnenin tepesine çıkmak, telâvîden .	Arapça tâ (ت) babı
3934	1	213	tesennün	تَسَنُّنٌ	Sünni olmak, sünen-i şerîfi mer'î tutmak ve yaşlanmak, pîr şuden .	Arapça tâ (ت) babı
3935	1	213	tesnîm	تَسْنِيمٌ	Bir nesnenin tepesine çıkmak ve hane takımı misilli evirgeç şekline komak ve cennette vaki bir çeşme ve ale'l-kavl bir nehrin ismidir.	Arapça tâ (ت) babı
3936	1	213	tesviye	تَسْوِيَةٌ	Düz kılmak hem-vâr yekta ve hem-kadr kılmak ve müşkül meseleyi halledip bir surete komak.	Arapça tâ (ت) babı
3937	1	213	tesvîd	تَسْوِيدٌ	Siyahlamak, siyâh kerden , karalamak ve bir yazının karalama olan sûret-i asliyesi.	Arapça tâ (ت) babı
3938	1	213	tesvîr	تَسْوِيرٌ	Me'âlî-i umûr ve merâtibe terfî etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3939	1	213	tesvîğ	تَسْوِغٌ	Tecviz etmek, cevaz ve ruhsat vermek, destûr dâden .	Arapça tâ (ت) babı
3940	1	213	tesvîf	تَسْوِيفٌ	Sonraya komak, sonraya bırakmak, pes evzendîden .	Arapça tâ (ت) babı
3941	1	213	tesvîk	تَسْوِيقٌ	Geriden dürtüp hareket ettirmek, vârânden .	Arapça tâ (ت) babı
3942	1	213	tesvîk	تَسْوِيكٌ	Misvak ile tathîr etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3943	1	214	tesvîl	تَسْوِيلٌ	Aldatıp igvâ ederek bir hususun güzel olduğuna inandırmak, kirâvânîden .	Arapça tâ (ت) babı
3944	1	214	teshil	تَسْهِيلٌ	Kolaylandırmak, âsânîden , kolay kılmak, mevânî' ve su'ûbet izale etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3945	1	214	tesyâr	تَسْيَارٌ	Göndermek, firistâden , irsal etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3946	1	214	tese'ûl	تَسْأَلٌ	Dilencilik etmek, çünbûlî , dilenmek.	Arapça tâ (ت) babı
3947	1	214	tesyîr	تَسْيِيرٌ	Yürütmek, yola göndermek, revânîden .	Arapça tâ (ت) babı
3948	1	214	tesyîl	تَسْيِيلٌ	Seyelan ettirmek, ferkendîden , akıtmak.	Arapça tâ (ت) babı
3949	1	214	teşe'ûm	تَشَاءٌ	Uğursuz ve meşum addetmek, lüc şumârîden , sahibinin hâle ve zevaline bais olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3950	1	214	teşâbük	تَشَابُكٌ	Şebeke misilli karışık ve dolanık olmak, muğand şuden .	Arapça tâ (ت) babı
3951	1	214	teşâbüh	تَشَابُهٌ	Birbirine benzemek, birbirine müşâbih olmak, mânîden .	Arapça tâ (ت) babı
3952	1	214	teşâcür	تَشَاجُرٌ	Çekişmek, sifîzîden , kavga ve muharebe etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3953	1	214	teşâruk	تَشَارُكٌ	Ortak olmak, enbâz şuden , ortaklık etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3954	1	214	teşâ'ub	تَشَاعُبٌ	Çatallaşmak, çatallanmak, ayrılık kol kol olmak.	Arapça tâ (ت) babı

3955	1	214	teşâkûl	تَشَاكُلٌ	Birbirine benzemek mânîden .	Arapça tâ (ت) babı
3956	1	214	teşâkî	تَشَاكِي	Birbirinden şikayet etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3957	1	214	teşâvür	تَشَاوُرٌ	Birbiriyle müşavere edip danışmak, kenâc kerden .	Arapça tâ (ت) babı
3958	1	214	teşâyü'	تَشَايُعٌ	Birbiriyle dost olmak, yâr şuden .	Arapça tâ (ت) babı
3959	1	214	teşebbüş	تَشَبُّبٌ	El ile yapışıp tutarak salıvermemek ve niyyet-i kaviyye ile mübaşeret etmek, büsûden .	Arapça tâ (ت) babı
3960	1	215	teşebbüh	تَشَبُّهٌ	Benzemek, mânden.	Arapça tâ (ت) babı
3961	1	215	teşbîb	تَشْبِيبٌ	Mahbubun cemalini zikir ve sena eylemek, sitâyîş	Arapça tâ (ت) babı
3962	1	215	teşbîk	تَشْبِيكٌ	Kafes işi misilli birbirine dolayıp örmek, tenbîden .	Arapça tâ (ت) babı
3963	1	215	teşbih	تَشْبِيهٌ	Benzetmek, mânîstânîden , müttehidü'l-evsâf ad veya zannetmek ve Hazreti Zülcelâli mahlukat ile müttehidü'l-evsâf addetmek.	Arapça tâ (ت) babı
3964	1	215	teşettüt	تَشَتُّتٌ	Dağılmak, dağınk olmak, perâkendîden .	Arapça tâ (ت) babı
3965	1	215	teşettî	تَشَتَّى	Kışlamak, seçiden , kış müddetince ikamet etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3966	1	215	teştît	تَشْتِيتٌ	Dağınmak, dağınk olmak, perişân şuden .	Arapça tâ (ت) babı
3967	1	215	teşcîc	تَشَجِيجٌ	Başaya yara etmek, nahşîden , kafayı paralamak.	Arapça tâ (ت) babı
3968	1	215	teşcî'	تَشَجِيعٌ	Şecaatlendirmek, cesaret vermek, şecî' kerden .	Arapça tâ (ت) babı
3969	1	215	teşcîn	تَشَجِينٌ	Mükedder, derd-nâk kılmak.	Arapça tâ (ت) babı
3970	1	215	teşhîş	تَشْحِيشٌ	Tanımak, çıkarmak, anlamak, fehîmîden .	Arapça tâ (ت) babı
3971	1	215	teşahhüş	تَشْحِشٌ	Şekil ve surete girmek.	Arapça tâ (ت) babı
3972	1	215	teşeddüd	تَشَدُّدٌ	Sertlik, sahtî ve şiddet kesbetmek, kuvvet ve dayanıklılık kesbetmek.	Arapça tâ (ت) babı
3973	1	215	teşdit	تَشْدِيدٌ	Kuvvetlendirmek, üstüvâr kerden , kavi ve muhkem kılmak ve ziyade şiddet ve kuvvet ile telaffuz etmek ve bir harf üzerinde işbu (◌) alâmeti tersim edip şiddetle yani evvel harfin iki kere telaffuz olunması lazım geldiğini işar etmek ve alâmet-i mezkûreye isim olur.	Arapça tâ (ت) babı
3974	1	216	teşzîz	تَشْذِيزٌ	Ayırıp alarga ve bertaraf etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3975	1	216	teşerru'	تَشَرُّعٌ	Şeriate mutabık amel etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3976	1	216	teşerrüf	تَشَرُّفٌ	Şeref ve ulviyete nail olmak, büzürgî .	Arapça tâ (ت) babı
3977	1	216	teşrih	تَشْرِيحٌ	Pare pare kesmek ve cüz cüz etmek ve hayvanın yahut nebatın aza ve cevârih ve damar ve sinirlerini birbirinden tefrik edip tertip ve terkinin tecessüs eylemek ve bir ilmin ismidir ki insanın veya hayvânât-ı sâ'irenin terkîb-i bedeniyyelerinden bahseder.	Arapça tâ (ت) babı

3978	1	216	teşrîd	تَشْرِيدٌ	Bir adamın ayıp ve nakîzasını nasa neşir ve teşhir etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3979	1	216	teşrîf	تَشْرِيفٌ	Şeriata isnat ve nispet etmek, râh-ı dînî.	Arapça tâ (ت) babı
3980	1	216	teşrîfî	تَشْرِيفِيٌّ	Şeriate mensup ve müteallik olan.	Arapça tâ (ت) babı
3981	1	216	teşrif	تَشْرِيفٌ	Müşerref kılmak, şeref ve ulviyete ve tefevvuka nail eylemek.	Arapça tâ (ت) babı
3982	1	216	teşrifat	تَشْرِيفَاتٌ	Ashâb-ı rütbenin eyyâm-ı muayyenede padişah ve vüzera huzuruna resmen duhul eylemelerinin kavâidi.	Arapça tâ (ت) babı
3983	1	217	teşrîfâtî	تَشْرِيفَاتِيٌّ	Ashab-ı rütbenin eyyâm-ı muayyenede padişah ve vüzera huzuruna resmen duhul eylemelerinde kavâid-i mevzuanın mer'î ve muteber olduğuna nazır ve muhafız olan memur.	Arapça tâ (ت) babı
3984	1	217	teşrîk	تَشْرِيقٌ	Et kurutmak, hâcâniden , eyyâm-ı teşrîk kurban bayramının evvelki gününden sonra olan günlerdir.	Arapça tâ (ت) babı
3985	1	217	teşrîn-i evvel	تَشْرِينِ اَوَّلٌ	Martın birinden itibar ile şuhûr-u rûmiyyeden sekizinci şehrin ismidir.	Arapça tâ (ت) babı
3986	1	217	teşrîn-i şânî	تَشْرِينِ ثَانِيٌّ	Martın birinden itibar ile şuhûr-u rûmiyyeden dokuzuncu şehrin ismidir.	Arapça tâ (ت) babı
3987	1	217	teşâ'ub	تَشَعُّبٌ	Çatallaşmak, ayrılıp kol kol olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3988	1	217	teş'îb	تَشَعِّيبٌ	Çatal etmek, ayırıp kol kol etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3989	1	217	teşir	تَشْعِيرٌ	Bildirmek, malum etmek, dânâniden .	Arapça tâ (ت) babı
3990	1	217	teşeffü'	تَشَفُّعٌ	Tek iken çift olmak, çift şuden ve şefa'at etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3991	1	217	teşeffî	تَشَفِّيٌّ	Şifa ve rahat bulmak.	Arapça tâ (ت) babı
3992	1	217	teşfiye(t)	تَشْفِيَةٌ	Şifa ve rahat vermek.	Arapça tâ (ت) babı
3993	1	217	teşfi'	تَشْفِيْعٌ	Şefa'atini kabul etmek.	Arapça tâ (ت) babı
3994	1	217	teşekkuğ	تَشَقُّقٌ	Yarılp ayrılmak, şikâfiden , şak olunmak.	Arapça tâ (ت) babı
3995	1	217	teşkîye(t)	تَشْقِيَةٌ	Saadetten dür edip şekavete giriftar kılmak.	Arapça tâ (ت) babı
3996	1	217	teşekkür	تَشَكُّرٌ	Nimete mukabil velinimetin zikir ve senasını eylemek.	Arapça tâ (ت) babı
3997	1	217	teşekkük	تَشَكُّكٌ	Şüphe etmek, şüphede olmak.	Arapça tâ (ت) babı
3998	1	218	teşekkül	تَشَكُّلٌ	Şekil ve surete girmek, şûretrâ der şuden .	Arapça tâ (ت) babı
3999	1	218	teşekkî	تَشَكِّيٌّ	Sû'î halini ihbar etmek, şikayet etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4000	1	218	teşkîk	تَشْكِيْكٌ	Şüpheye ilka etmek, şüphe ettirmek.	Arapça tâ (ت) babı
4001	1	218	teşkil	تَشْكِيْلٌ	Şekle komak, şekil vermek, vücuda getirmek, yapmak, sâzîden .	Arapça tâ (ت) babı
4002	1	218	teşemmür	تَشْمُرٌ	Paçasını sıvayıp işe hazır olmak, besîciden .	Arapça tâ (ت) babı

4003	1	218	teşmît	تَشْمِيتٌ	Hâib ve nevmîd kılmak, meys kılmak, nâ-ümîd kerden ve bir adam aksırdıkta “yerhamükallah” diye dua etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4004	1	218	teşmîr	تَشْمِيرٌ	Paça ve bacak sıvamak ve işe hazırlanmak, âmâden .	Arapça tâ (ت) babı
4005	1	218	teşmîc	تَشْمِيعٌ	Bal mumu ile mumlamak, muşamma ^c etmek ve maskara edip rezil ve rüsva kılmak, kiyâde kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4006	1	218	teşmîl	تَشْمِيلٌ	İhrama bürünmek.	Arapça tâ (ت) babı
4007	1	218	teşmîm	تَشْمِيمٌ	Koklamak, bûyîden , kuvvet-i şâmme vasıtasıyla teftiş etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4008	1	218	teşennüc	تَشَنَّجٌ	Pek vecalı ve mühlik bir nevi sinir illeti ve derdi, buruşmak.	Arapça tâ (ت) babı
4009	1	218	teşnîf	تَشْنِيعٌ	Şeni ^c ve kabih addetmek, ‘ ayb kerden ve lev m ü zem etmek, ayıplamak, ayıp görmek.	Arapça tâ (ت) babı
4010	1	218	teşnîf	تَشْنِيفٌ	Kulağını küpe ile tezyin etmek, bâmengûş ârâsten .	Arapça tâ (ت) babı
4011	1	218	teşevvüş	تَشْوُشٌ	Karışıp şurîde olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4012	1	219	teşvîr	تَشْوِيرٌ	Bir adama ar ve haya edecek bir iş işlemek ve utandırmak, şermânîden ve hayvanı pazara arz etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4013	1	219	teşvîş	تَشْوِيشٌ	Karmakarış etmek, şûrîden .	Arapça tâ (ت) babı
4014	1	219	teşvişk	تَشْوِيقٌ	Arzu-mend eylemek, istek vermek, hâheş kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4015	1	219	teşhîd	تَشْهِيدٌ	Kelime-i şehâdeti zikir ve telaffuz etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4016	1	219	teşhiye(t)	تَشْهِيَةٌ	Şehvete getirmek, arzalandırmak.	Arapça tâ (ت) babı
4017	1	219	teşhir	تَشْهِيرٌ	Meşhur kılmak, nâmdâr kerden , öte beri malum ve mezkur kılmak ve kabahat sahibini merkebe bindirip şehrin cevânibine dolaştırmak.	Arapça tâ (ت) babı
4018	1	219	teşeyyuh	تَشْيِخٌ	Kocalmak, ihtiyarlanmak, pîr şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4019	1	219	teşeyyüd	تَشْيِدٌ	Bina gibi göğe doğru yükselmek, berter şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4020	1	219	teşeyyü ^c	تَشْيِيعٌ	Şii mezhebine dâhil olmak, şî‘î şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4021	1	219	teşyîd	تَشْيِيدٌ	Binayı yüksek ve refi eylemek, bâlâ şuden hâne ve bir nesneyi muhkem ve kavi ve karar-dâde kılmak.	Arapça tâ (ت) babı
4022	1	219	teşyîf	تَشْيِيفٌ	Giden misafir yahut yola çıkan kimse ile beraber bir miktar mesafe gitmek.	Arapça tâ (ت) babı
4023	1	219	teşadüf	تَشَادُفٌ	Aramaksızın rast gelmek, rûberû âmeden ve bilâ-tedbîr vuku bulmak.	Arapça tâ (ت) babı
4024	1	220	teşâdüm	تَشَادُمٌ	Birbirine şiddetle telakki etmek, çatışmak, behem peyvesten , tokuşmak.	Arapça tâ (ت) babı
4025	1	220	teşârif	تَشَارِيفٌ	Tasrifler, icrası mutlaka lazım olan emirler, fermânân ve tebdilat, tahvilat.	Arapça tâ (ت) babı
4026	1	220	teşârifât	تَشَارِيفَاتٌ	Bi-ma ^c nâhu eydan.	Arapça tâ (ت) babı
4027	1	220	teşârif	تَشَارِيفٌ	Bi-ma ^c nâhu eydan.	Arapça tâ (ت) babı

4028	1	220	teşâ'ub	تَصَاعُب	İnat ve serkeşlik etmek, betre kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4029	1	220	teşânîf	تَصَانِيف	Tasnifler, kitaplar.	Arapça tâ (ت) babı
4030	1	220	teşâvîr	تَصَاوِير	Tasvirler, resimler, suretler, peykerân .	Arapça tâ (ت) babı
4031	1	220	teşabbur	تَصَبَّر	Sabretmek, şikîb kerden ve sabır göstermek.	Arapça tâ (ت) babı
4032	1	220	taşhih	تَصْحِيح	Noksan ve haleli mahvedip tam ve sahih kılmak ve yanlış doğrultmak, râst kerden ve keyifsiz olanı iyi etmek ve hakikat-ı hâli anlamak için sual ve teftiş etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4033	1	220	taşaddud	تَصَدَّد	Bir kimsenin arkuru önüne çıkmak.	Arapça tâ (ت) babı
4034	1	220	taşaddu'	تَصَدَّع	Yarılmak, şikâfiden , ayrılmak, çatlama, perakende olmak, dağınık olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4035	1	220	taşadduk	تَصَدَّق	Sadaka vermek ve sadık ve gerçek olduğu tebyîn eylemek.	Arapça tâ (ت) babı
4036	1	220	taşaddî	تَصَدَّى	Tesadüf etmek, vuku bulmak ve sıdk-ı niyyetle ve ikdam üzere bir nesneye meşgul olmak, taarruz eylemek.	Arapça tâ (ت) babı
4037	1	220	taşdîf	تَصَدِّغ	Baş ağrıtmak, derdnâk kerdeni ser , sıkıntı vermek ve baş ağrısı ve bir hususta defaatla rica ve niyaz ibrâm ederek birini rencide kılmak.	Arapça tâ (ت) babı
4038	1	221	taşdîk	تَصَدِّق	Sadık ve yaver olduğunu ikrar ve ispat etmek, rastî kerden , gerçeklemek.	Arapça tâ (ت) babı
4039	1	221	taşdîkî	تَصَدِّقِي	Tasdike mensup ve müteallık olan, râstî .	Arapça tâ (ت) babı
4040	1	221	taşarruf	تَصَرَّف	Dönüştürmek ve istimal ve istihdam ve sarf ve fûrûhat ve bunlar misilli ef'âl icrasına muktedir olmak üzere zapt etmek, fâ' il-i muhtâr bulunmak üzere malik olmak ve hatuna muamele-i zevciyye icra etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4041	1	221	taşrîh	تَصْرِيح	Apaçık söylemek, sürvâ , kelamı açıp zahir ve ayan kılmak ve bilâ-ketm tahrir ve beyan etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4042	1	221	taşrîf	تَصْرِيف	Sarf-i kavâidi üzere kelimenin şeklini başka kelimelere tebdil etmek, değiştirmek, kûherâniden ve maslahatta tasarrufa izin vermekle mutasarrıf kılmak.	Arapça tâ (ت) babı
4043	1	221	taşâ'ub	تَصَعَّب	Güç olmak, düşvâr şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4044	1	221	taş'îd	تَصْعِيد	İmbikten çekmek, eritmek, küdâziden ve yükseğe çıkmak.	Arapça tâ (ت) babı
4045	1	221	taşgîr	تَصْغِير	Cirm ve kadir eksiltmek, küçültmek, hurd kerden , ism-i tasgîr eşyanın küçüklerine mahsus olan isim ki Arabîde fu' aylûn ve fu' ay' il vezninde olup terkipte asıl ismin nihayetine -cık veya -cık yahut -cağız veya -ceğiz lafızlarının ilavesiyle hasıl olur.	Arapça tâ (ت) babı
4046	1	222	taşaffuh	تَصَفَّح	Ziyade dikkatle tefahhus ve teharrî etmek, cûyiden .	Arapça tâ (ت) babı

4047	1	222	taşfiye	تَصْفِيَّة	Pak ve sâfi kılmak, nâb kerden , bulanıklıktan ve muhtelitlikten hâlî ve berî kılmak.	Arapça tâ (ت) babı
4048	1	222	taşfih	تَصْفِيْح	Yassıltmak ve yassılamak, behn kerden , arız kılmak ve elleri birbirine vurmak.	Arapça tâ (ت) babı
4049	1	222	taşfid	تَصْفِيْد	Bağlamak, bendîden .	Arapça tâ (ت) babı
4050	1	222	taşfir	تَصْفِيْر	Sarartmak, zerd kerden ve ıslık çalmak.	Arapça tâ (ت) babı
4051	1	222	taşfif	تَصْفِيْف	Sıra ile dizmek, der nüvişten .	Arapça tâ (ت) babı
4052	1	222	taşfik	تَصْفِيْق	Kuş kısmı kanadını kakıp oynamak, bâzîdeni mürğ .	Arapça tâ (ت) babı
4053	1	222	taşkil	تَصْفِيْل	Musaykal kılmak, miskal ile cila verip açmak, perdâh kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4054	1	222	taşallub	تَصْلُب	Kavi ve muhkem olmak, üstüvâr şuden ve diyanet ve taassup göstermek.	Arapça tâ (ت) babı
4055	1	222	taşalluf	تَصْلُف	Kibirten naşi kendi zerafet ve rüş ü zekasını hakikat mertebesinden ziyade medih ve iddia etmek, övünmek, lâfiden ve temelluk etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4056	1	223	taşlib	تَصْلِيْب	Haça germek, haça asmak, çelîpâ âvîhten , katı olmak ve katı kılmak ve asmak.	Arapça tâ (ت) babı
4057	1	223	taşliye(t)	تَصْلِيَّة	Sallallâhu aleyhi diye dua etmek ve Hak Teâlâ rahmet ve mağfiret etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4058	1	223	taşmîm	تَصْمِيْم	Dönmemek üzere niyet etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4059	1	223	taşanmu'	تَصْنَع	Sanat ve mağrifet göstermek, nümâyiş .	Arapça tâ (ت) babı
4060	1	223	taşnîf	تَصْنِيْع	Bir sanatla meşgul olmak ve bir sanat yapmak, kâr kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4061	1	223	taşnif	تَصْنِيْف	Sınıf sınıf tanzim etmek ve yeniden kitap tertip etmek ve telif etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4062	1	223	taşnîm	تَصْنِيْم	Sanem edinmek, put perestîden .	
4063	1	223	taşavvur	تَصَوُّر	Zihinde bir nesnenin suret ve mahiyetini ve heyetini keşif ve idrak etmek ve tahayyül.	Arapça tâ (ت) babı
4064	1	223	taşavvuf	تَصَوِّف	Havf yahut diğer bir sebebe mebni kelimâtın manasını tebdil ederek din hususunda telifat olunan kelimeler ve ilim.	Arapça tâ (ت) babı
4065	1	223	taşavvun	تَصَوُّن	Kendi nefsinin sakınmak ve kayırmak, perhîzîden .	Arapça tâ (ت) babı
4066	1	223	taşvip	تَصَوِّب	Sevap ve doğru addetmek, beğenmek, besendîden , tensip etmek, münasip görmek.	Arapça tâ (ت) babı
4067	1	223	taşvir	تَصَوِّيْر	Suret vermek ve yapmak, sâzîden ve meselenin bir suretini temsil ve beyan etmek ve resim çizilmiş yahut oyulmuş suret.	Arapça tâ (ت) babı
4068	1	224	taşvîf	تَصَوِّف	Kelimâtın manasını tebdil ederek din ve mezhep hususunda telif-i kelâm etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4069	1	224	taşa	تَصَّه	Gam, keder, endûh , can sıkıntısı.	Arapça tâ (ت) babı

4070	1	224	taşayyud	تَصَيَّدَ	Sayd ve şikâra çıkmak, eve gitmek vemîden .	Arapça tâ (ت) babı
4071	1	224	taşayyuf	تَصَيَّفَ	Yaz mevsimi müddetince bir mahalde iskan etmek, bahârrâ nişesten ve sayfiyede oturmak.	Arapça tâ (ت) babı
4072	1	224	taşyîr	تَصَيَّرَ	Bir surete komak, vardırmaq, revânîden .	Arapça tâ (ت) babı
4073	1	224	tezat	تَضَادَ	İki nesne birbirine zıt ve aksi olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4074	1	224	tezâ' uf	تَضَاعَفَ	Çoğalmak, bisyâr şuden , iki üç kat olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4075	1	224	tezâ' if	تَضَاعِيفَ	Çoğaltışlar, bisyâr kerdânîden .	Arapça tâ (ت) babı
4076	1	224	tezaccur	تَضَجَّرَ	Teng-dil ve muzdarip olmak, ğamnâk şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4077	1	224	tezaccu'	تَضَجَّعَ	Üşenip süst davranmak, câtîden .	Arapça tâ (ت) babı
4078	1	224	tazcîf	تَضَجِّعَ	Taksir etmek, ihmal etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4079	1	224	tezahhuk	تَضَحَّكَ	Gülmek, handîden , insan nevine mahsus olup ekseriya meserrete alâmet olan hareket-i a' za ile suret-i ma' rûki icra etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4080	1	224	tezarrur	تَضَرَّرَ	Zarar ve ziyana düçar olmak, ziyânâ giriftâr şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4081	1	224	tazarru	تَضَرَّعَ	Kendi noksanını bilip geri taazzumdan tehâşi ederek alçak gönüllülük etmek, pestî kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4082	1	225	tazarum	تَضَرَّمَ	Od yalınlanmak, alevlenmek, efrûzîden .	Arapça tâ (ت) babı
4083	1	225	taznîr	تَضَرَّرَ	Zarar ve ziyana müptela ve düçar kılmak, ziyânâ giriftânîden .	Arapça tâ (ت) babı
4084	1	225	taznîm	تَضَرَّرِمَ	Od yalkalanmak, iltihap, efrûzîden .	Arapça tâ (ت) babı
4085	1	225	taż' if	تَضَعِيفَ	Bir o kadar ziyade ilave etmek, tâh kerden ve zayıflatmak ve zayıf addetmek.	Arapça tâ (ت) babı
4086	1	225	tażlîl	تَضَلَّلَ	Dalalete vardırmaq, tebâhânîden , doğru yoldan sapıtmaq ve azdırıp günah işletmek.	Arapça tâ (ت) babı
4087	1	225	tażammun	تَضَمَّنَ	Muhit ve havi ve şamil olmak ve zâmin ve kefil olmak ve tazmini kabul etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4088	1	225	tażmin	تَضَمَّنَ	Zarar ve ziyana bais olan kimseye ziyan ve zarar-ı mezkuru örtmek ve bir nesneyi diğer bir nesneye idhâl etmek, tûhten .	Arapça tâ (ت) babı
4089	1	225	tażyîf	تَضَيَّفَ	Bir nesneyi bilânef' ve bilâ-semere telef ve istihlâk etmek, tebâhîden .	Arapça tâ (ت) babı
4090	1	225	tażyîf	تَضَيَّفَ	Misafire layık olan ikram ve et'âm rüsûmunu eda etmek ve meyletmek ve ettirmek.	Arapça tâ (ت) babı
4091	1	225	tażyîk	تَضَيَّقَ	Kıstırmak, seffîden , sıkıştırmak ve ârâm vermeyip ibrâm etmek ve sû'-i hâle düçar kılmak.	Arapça tâ (ت) babı
4092	1	226	teţâbuķ	تَطَابَقَ	Birbirine uyup mutabık olmak, beynlerinde ihtilaf ve mugâyeret olmamak, kûk .	Arapça tâ (ت) babı

4093	1	226	teşârûk	تَطَارَقَ	Birbirinin izine düşüp gitmek, pey giriften .	Arapça tâ (ت) babı
4094	1	226	teşâvül	تَطَاوُلٌ	Kibir ve taazzum ve teraffu ^c eylemek ve nâ-hak tasallut ve zîr-destlik etmek, dem kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4095	1	226	teşabbu ^c	تَطَبَّعَ	Bir nesneyi ede ede tabiat edinmek ve kap dolmak, hûy .	Arapça tâ (ت) babı
4096	1	226	teřabbuĸ	تَطَبَّقَ	Uymak, derpey reften , mutabık olmak, mugâyir olmamak.	Arapça tâ (ت) babı
4097	1	226	tařbí ^c	تَطَبَّعَ	Basıp temsil etmek ve doldurmak, pür kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4098	1	226	tařbîĸ	تَطَبَّقَ	Uydurmak, kûk , üzerine yatırıp kaplamak ve bulut havayı ve su ve arzı bürümek ve birbirine aynı ve misil olup olmadığını tahkik ve teccessüs etmek ve aklen kıyas ve temsil etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4099	1	226	teşarrub	تَطَرَّبَ	Ferah ve sürurdan naşı sıçrayıp oynamak, bâzîden .	Arapça tâ (ت) babı
4100	1	226	teşarrus	تَطَرَّسَ	Tenzih ve istignâ ve içtinap göstermek, dûr şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4101	1	226	teřarruĸ	تَطَرَّقَ	Defaatle mütetâliyet vurmak, peyderpey zeden .	Arapça tâ (ت) babı
4102	1	226	taşrîb	تَطَرَّبَ	Sürurdan naşı sıçrayıp oynamak, bâlĸten .	Arapça tâ (ت) babı
4103	1	226	tařrîĸ	تَطَرَّيْحَ	Binayı semaya doğru bülent ve mürtefi ^c yapmak, ĸâne-i bâlá sâlĸten .	Arapça tâ (ت) babı
4104	1	226	taşrîd	تَطَرَّيْدَ	Kovmak, uzak etmek, hişîden , çıkarıp defetmek.	Arapça tâ (ت) babı
4105	1	227	taşrîz	تَطَرَّرَ	Esvabın bir tarafına tîrâz ve kenar işlemek, şekle kârîden .	Arapça tâ (ت) babı
4106	1	227	taşrîs	تَطَرَّرَ	Yazıldıktan sonra silinmiş olan kaĸıda tekrar yazı yazmak.	Arapça tâ (ت) babı
4107	1	227	taşfi ^c e(t)	تَطْفِئَةَ	Ateşi mahvetmek, püfîden , ateşsiz kılmak.	Arapça tâ (ت) babı
4108	1	227	taşffif	تَطْفِيفَ	Tartı ve ölçüde eksik vermek, kem dâden .	Arapça tâ (ت) babı
4109	1	227	teşallüb	تَطَلَّبَ	Def a be def a talep etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4110	1	227	teselluĸ	تَسَلَّطَ	Yazısız ve silinmiş olmak, kürâstende .	Arapça tâ (ت) babı
4111	1	227	teşallu ^c	تَطَّلَعَ	Dikkat edip anlamak, deryâften .	Arapça tâ (ت) babı
4112	1	227	taşlîb	تَطَلَّبَ	Aramak, cüsten , talep etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4113	1	227	taşliye(t)	تَطْلِيَةَ	Sıvamak, sürmek, bulaştırmak, âlâbîden , kaplamak, yaldızlamak.	Arapça tâ (ت) babı
4114	1	227	taşlîs	تَطْلِيسَ	Yazı silmek, güzâsten .	Arapça tâ (ت) babı
4115	1	227	tařlîĸ	تَطْلِيقَ	Dişi ağaca erkek ağacın çiçeklerini silmekle meyvedâr kılmak, aşılamak ve telkîh etmek ve avrat boşamak, râh dâden .	Arapça tâ (ت) babı
4116	1	227	taşmîr	تَضْمِيرَ	Zebunlatmak, lâĸarîden , zayıflatmak.	Arapça tâ (ت) babı
4117	1	227	taşmî ^c	تَطْمِيعَ	Tamah ettirmek, arzumend kılmak, kâd kerdânîden.	Arapça tâ (ت) babı
4118	1	227	taşmin	تَطْمِينَ	İtminan ve emniyet vermek, temin etmek.	Arapça tâ (ت) babı

4119	1	227	taṭvâf	تَطَوَّفَ	Bir nesnenin etrafına çokça dolaşmak, gâlıden .	Arapça tâ (ت) babı
4120	1	227	teṭavvus	تَطَوَّسَ	Tavus kuşu misilli rengârenk esvap ile telebbüs etmek, tezyin etmek, ârâsten .	Arapça tâ (ت) babı
4121	1	228	teṭavvu‘	تَطَوَّعَ	Üzerine vacip ve lazım olmayan nesneyi ihtiyar ile yapmak teneffül etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4122	1	228	teṭavvuf	تَطَوَّفَ	Nesne etrafına dolaşmak, gâlıden .	Arapça tâ (ت) babı
4123	1	228	teṭavvuḵ	تَطَوَّقَ	Kendi boynuna halka ve zincir ve gerdanlık misilli nesne geçirmek.	Arapça tâ (ت) babı
4124	1	228	teṭavvul	تَطَوَّلَ	Uzamak, bâlıden , uzatmak ve boynunu uzatmak ve kibir ve taazzum etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4125	1	228	taṭvîf	تَطَوِّفَ	Dolaştırmak, kerde pîc ve çok defa dolaşmak.	Arapça tâ (ت) babı
4126	1	228	taṭvîḵ	تَطَوِّقَ	Birinin boynuna takmak, şebâniden .	Arapça tâ (ت) babı
4127	1	228	taṭvîl	تَطَوِّلَ	Uzatmak, bâlâyiden , uzun kılmak.	Arapça tâ (ت) babı
4128	1	228	teṭahhür	تَطَهَّرَ	Taharet edinmek, nağzîdâniden , temizlenmek.	Arapça tâ (ت) babı
4129	1	228	taṭhîr	تَطَهَّرَ	Tahir ve pak kılmak, gezdîden , levs ve çirkini mahvetmek, temizlemek.	Arapça tâ (ت) babı
4130	1	228	teṭayyüb	تَطَيَّبَ	Güzel kokulu nesnelere ile kendine koku vermek, ferḥâsten .	Arapça tâ (ت) babı
4131	1	228	teṭayyür	تَطَيَّرَ	Tutulan falı yaramaz ve uğursuz addetmek, lüc şümârîden .	Arapça tâ (ت) babı
4132	1	228	tatyîb	تَطَيَّبَ	İyi ve güzel kılmak, hûb kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4133	1	228	tatyîr	تَطَيَّرَ	Uçurmak, kuşu uçurmak, perrâniden .	Arapça tâ (ت) babı
4134	1	228	teẓâlüm	تَظَلَّمَ	İki taraftan bir birine zulmetmek ve birbirinin zulmünden iki taraftan şikayet etmek, kile kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4135	1	229	teẓâhür	تَظَاهَرَ	Bir birine iki taraftan bariz eylemek, âşîkâr kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4136	1	229	teẓarruf	تَظَرَّفَ	Zerafet satmak, külfetle zarif olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4137	1	229	teẓaffur	تَظَفَّرَ	Zafer bulmak, zafer yâftin .	Arapça tâ (ت) babı
4138	1	229	teẓallül	تَظَلَّلَ	Gölgede olmak, sâye giriften , sâyede olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4139	1	229	teẓallüm	تَظَلَّمْ	Zulüm ve teaddiden dolayı şikayet etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4140	1	229	taẓlîl	تَظَلَّلَ	Gölgeye komak, sâye kirâniden .	Arapça tâ (ت) babı
4141	1	229	teẓannun	تَظَنَّنَ	Zannetmek, bilâ-beyyine kıyas ve hüküm etmek, gümâniden .	Arapça tâ (ت) babı
4142	1	229	teẓahhür	تَطَهَّرَ	Zevce zevcesine zihâr etmek yani zevcesine meselâ (عَلَىٰ أَنْتَ كَطَهَّرَ أُمَّي) diye teşbih etmek ki keffaret etmedikçe kurban etmek haram olur.	Arapça tâ (ت) babı
4143	1	229	taẓhîr	تَطَهَّرَ	Bi-ma‘ nâhu eydan ve ihmal ve tesâmüh edip güya arkasına atmış olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4144	1	229	te‘ âtüb	تَعَاتَبَ	Bir birine itâb etmek, âzârîş .	Arapça tâ (ت) babı
4145	1	229	te‘ âcîb	تَعَاجَبَ	Taaccüp olunacak nesnelere, efdîdehâ .	Arapça tâ (ت) babı

4146	1	229	te' âdül	تَعَادُلٌ	İki taraf adalet ve müsâvât üzere olmak, dâd kerdânîden.	Arapça tâ (ت) babı
4147	1	229	te' âdî	تَعَادَى	İki taraf birbirine adavet ve husumet etmek, düşmenî kerden.	Arapça tâ (ت) babı
4148	1	229	te' 'âr	تَعَارٌ	Kanı durmayan yara.	Arapça tâ (ت) babı
4149	1	229	te' ârr	تَعَارٌ	Arı olmak ve düşünde muzdarip olmak, bürahne şuden.	Arapça tâ (ت) babı
4150	1	230	ta' âruż	تَعَارُضٌ	Mümânaat etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4151	1	230	te' âzî	تَعَارَى	Taziyeler, teselliler ve taziye etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4152	1	230	te' âsür	تَعَاسُرٌ	Sarplanıp, güçlenmek, düşvâr şuden.	Arapça tâ (ت) babı
4153	1	230	te' âzud	تَعَاوُذٌ	Birbirine yardım ve muâvenet ve kuvvet vermek, yârî kerden.	Arapça tâ (ت) babı
4154	1	230	te' âţuf	تَعَاوُفٌ	Birbirine mihr ve şefkat ve muhabbet etmek, meħabbet kerden.	Arapça tâ (ت) babı
4155	1	230	te' âţî	تَعَاوَى	Sataşıp meşgul olmak ve verişmek, dûçâr şuden.	Arapça tâ (ت) babı
4156	1	230	te' âķub	تَعَاقُبٌ	Birbiri ardı sıra gitmek yahut gelmek, peyderpey reften.	Arapça tâ (ت) babı
4157	1	230	te' âlî	تَعَالَى	Yükselsin ve âli olsun manasında duadır, berterbâd.	Arapça tâ (ت) babı
4158	1	230	teamül	تَعَامُلٌ	Birbiriyle muamele edip iş görmek, kâr kerden.	Arapça tâ (ت) babı
4159	1	230	te' âmî	تَعَامَى	Körlük satıp görmeyivermek, tâbînâyî.	Arapça tâ (ت) babı
4160	1	230	te' ânuķ	تَعَانُقٌ	Birbirinin boynuna sarılmak, kerâyîden.	Arapça tâ (ت) babı
4161	1	230	te' ânî	تَعَانَى	Özenmek, emek sarf edip ihtimam etmek, itina etmek, verzîden.	Arapça tâ (ت) babı
4162	1	230	te' âvün	تَعَاوُنٌ	Birbirine yardım ve muâvenet etmek, yâverî kerden.	Arapça tâ (ت) babı
4163	1	230	te' âvîz	تَعَاوِيزٌ	Ta' vizler, nüshalar, cemâyiller, kirdnâmehâ.	Arapça tâ (ت) babı
4164	1	230	te' âhüd	تَعَاهُدٌ	Birbirine ahit ve kavil ve misak etmek, peymân dâšten.	Arapça tâ (ت) babı
4165	1	230	te' âyüb	تَعَايُبٌ	Birbirini ayıplamak ve zem ve levm etmek, neng kerden.	Arapça tâ (ت) babı
4166	1	230	te' ab	تَعَبٌ	Zahmet çekip yorulmak, rendîden.	Arapça tâ (ت) babı
4167	1	230	ta' b	تَعَبٌ	Yorulmuş, yorgun olan, bîtap.	Arapça tâ (ت) babı
4168	1	231	te' abbüd	تَعَبُدٌ	İbadete tekellüf ile sa' y ve ihtimam etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4169	1	231	ta' biye(t)	تَعْبِيَهٌ	Koşup düzüp hazır va amade etmek, müheyyâ kerden.	Arapça tâ (ت) babı
4170	1	231	ta' bîd	تَعْبِيدٌ	Kul kılmak, bende kerden, köle edinmek.	Arapça tâ (ت) babı
4171	1	231	tabir	تَعْبِيرٌ	Meâni-i bâtineyi elfaz vasıtasıyla gayra tefhîm etmek ve tesniye etmek demek ve rüyanın ahvâl-i hâricesinden keyfiyyât-ı bâtine ve müstakbeleye muttali' olmak ve beyan etmek, güzâreş.	Arapça tâ (ت) babı
4172	1	231	te' attî	تَعَبَّى	Kibir ve ütuvv etmek, mütekebbir olmak, şikerfîden.	Arapça tâ (ت) babı

4173	1	231	taaccüp	تَعَجَّبَ	Âdete yahut memule mugayyir olması sebebiyle kuvvet-i müdrikeye tesir ederek zihinde hasıl ettiği keyfiyyet-i hâssa ve hâssa-i merkûmeye giriftar olmak, efdîden .	Arapça tâ (ت) babı
4174	1	231	te' accül	تَعَجَّلَ	Bir işin çabuk hitam-pezîr olmasına haddinden ziyade say etmek, şitâb kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4175	1	231	ta' cîb	تَعَجَّبَ	Âdete yahut memule mugayyir olması sebebiyle bir nesne zihinde bir keyfiyyet-i hâssa hasıl etmek ve taaccüp ettirmek.	Arapça tâ (ت) babı
4176	1	231	taciz	تَعَجَّزَ	Acze giriftar kılmak, âciz kerden , birinin sabır ve tahammülünü munkatı kılmak, canına sıkıntı vermek.	Arapça tâ (ت) babı
4177	1	232	ta' cîl	تَعَجَّلَ	Acele ettirmek, çabuk amel ettirmek, şitâbîden .	Arapça tâ (ت) babı
4178	1	232	tadat	تَعَادَدَ	Adedini saymak, şumârîden , isimleri birer birer zikretmek.	Arapça tâ (ت) babı
4179	1	232	ta' addüd	تَعَدَّدَ	Çoğalmak, bisyâr şuden , tekessür etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4180	1	232	ta' addî	تَعَدَّى	Bir nesneden ahir bir nesneye geçmek ve hadd-i adâlet ve insaftan geçip zulüm ve cevr etmek ve illet-i sârî olmak ve fiili mef'ûlüne tecavüz etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4181	1	232	ta' dîd	تَعَدَّدَ	Müsteid ve hazır ve müheyya kılmak, âmâde kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4182	1	232	tadil	تَعَدَّلَ	İfrat ve tefrit ve sehv ve hata ve inhinâ nekâizden hâli kılmak, tesviye etmek, doğrultmak, râst kerden ve adil etmek ve mutedil kılmak ve cüzice tebdil etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4183	1	232	taazzür	تَعَذَّرَ	Düşvâr şuden , husulü mümteni' u'l vukû' olmak ve bir kimse kendi nefsi için özür ve mâni serdetmek.	Arapça tâ (ت) babı
4184	1	232	ta' zîb	تَعَذَّبَ	Azap etmek, eziyet vermek, renç kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4185	1	232	ta' zîr	تَعَذَّرَ	Özr-ü kâzib irat etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4186	1	232	ta' arrub	تَعَرَّبَ	Arap yahut Arap lisanı şekline girmek, tâzî şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4187	1	232	taarruz	تَعَرَّضَ	Tesadüf etmek, başına gelmek ve yakasına bitmek, yakasından tutmak ve mâni ve musallat olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4188	1	233	ta' arruf	تَعَرَّفَ	Cüst ü cû edip anlamak ve bilmek, deryâften .	Arapça tâ (ت) babı
4189	1	233	ta' rîb	تَعَرَّبَ	Arap lisanına dâhil edip kavâidine muntabık kılmak.	Arapça tâ (ت) babı
4190	1	233	ta' riye(t)	تَعَرَّيَ	Soymak, bürâhne kerden , çıplak etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4191	1	233	ta' rîs	تَعَرَّسَ	Düğün, biyûkânî ve velime etmek ve yolcu konup istirahat etmek, leyle-i ta' rîs bir gecenin ismidir ki evvel gece fahru'l enâm (SAV) Hazretleri uyuyup kalmakla sabah namazını geçirmiştir bir kazada vaki olmuştur.	Arapça tâ (ت) babı

4192	1	233	tariż	تَعْرِیضٌ	Kinaye ve tevriye söylemek ve bu iki nevidir birisi muradın samiye münfehim ve gayra müstevir olacağı vecihle söylemektir ve diğeri gayra hitap edip birine murat tefhîm etmektir.	Arapça tâ (ت) babı
4193	1	233	tarif	تَعْرِیْفٌ	Bir nesnenin alametlerini zikretmekle o nesneyi malum kılmak, âmuhten .	Arapça tâ (ت) babı
4194	1	233	ta' rîk	تَعْرِیْقٌ	Terletmek, hûy kerdânîden , derinin mesâmatından hararet vasıtasıyla ter ve rutubet hâsil etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4195	1	233	ta' rik	تَعْرِیْکٌ	Te'dîb ve gûsmâl ve şumâr vermek.	Arapça tâ (ت) babı
4196	1	233	ta' azzub	تَعْرِبٌ	Te'ehhül etmeyip erken durmak, bî-şevher .	Arapça tâ (ت) babı
4197	1	234	ta' azzüz	تَعَزُّزٌ	İzzet ve kudret kesbetmek.	Arapça tâ (ت) babı
4198	1	234	ta' azzül	تَعَزُّلٌ	Çekilmek, çekinmek, keşide şuden , iftirak ve içtinap etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4199	1	234	taziye	تَعْرِیَّةٌ	Musibete giriftar olanı sabır ve tahammüle teşvik ve nasihat eylemek, pend dâden .	Arapça tâ (ت) babı
4200	1	234	ta' zîr	تَعْرِیْرٌ	Azarlamak, levm etmek, ğarâşîden ve hatt-ı şer' î yani seksenden dûn darp ile te'dîb ve tecziye etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4201	1	234	ta' zîz	تَعْرِیْزٌ	Aziz kılmak, azîz kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4202	1	234	ta' zîl	تَعْرِیْلٌ	Azletmek, 'azil kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4203	1	234	ta' s	تَعْسٌ	Helak olmak, fena bulmak, nam ve nişanı zail olmak, bî-nâm şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4204	1	234	ta' assür	تَعْسُرٌ	Güç, düşvâr ve müşkül olmak, icrasında su'ûbet vaki olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4205	1	234	ta' assüf	تَعْسُفٌ	Zulüm ve cevr ve te'addî etmek, bî-dâd kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4206	1	234	ta' sîr	تَعْسِیْرٌ	Güçlendirmek, düşvâr kerden , icrasını müşkül kılmak.	Arapça tâ (ت) babı
4207	1	234	taaşşuq	تَعَشُّقٌ	Aşık olmak, âşık şuden , aşk belasına giriftar olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4208	1	234	ta' aşşî	تَعَشِّیٌ	Akşam yemeğini yemek.	Arapça tâ (ت) babı
4209	1	234	ta' şîye(t)	تَعَشِّیَّةٌ	Akşam yemeğini yedirmek.	Arapça tâ (ت) babı
4210	1	234	ta' şîr	تَعَشِّیْرٌ	Ona taksim etmek ve on kat etmek ve aşr-ı şer' îyi ahz ve tahsil etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4211	1	234	taaşşup	تَعَصُّبٌ	Umûr-u dîniyye ve dünyeviyyede kendi kavminin rüsûmundan velev cüzi olsa dahi cemi ihtilâfât ve ibtida' âta mûmâna' at etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4212	1	235	ta' aşşî	تَعَصِّیٌ	İsyan ve zorbazlık, zor âverî kerden.	Arapça tâ (ت) babı
4213	1	235	ta' şîr	تَعَصِّیْرٌ	Derununda olan su ve rutubeti çıkarmak için meyve yahut başka nesneyi sıkıkmak, afşurden .	Arapça tâ (ت) babı
4214	1	235	ta' atţuş	تَعَطُّشٌ	Susamak, teşne şuden ve arzumend olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4215	1	235	ta' atţuf	تَعَطُّفٌ	İhsan ve şefkat etmek, iyilik etmek, nîkî kerden .	Arapça tâ (ت) babı

4216	1	235	ta' aṭṭul	تَعَطَّلَ	İşsiz, güçsüz, boşta olmak, bi-kâr şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4217	1	235	ta' ṭîr	تَعَطَّرَ	Muattar kılmak, güzel kokulu kılmak, hoşbû kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4218	1	235	ta' ṭîş	تَعَطَّيْشَ	Aksırtmak, ḥaffidâniden , ats ettirmek.	Arapça tâ (ت) babı
4219	1	235	ta' ṭîf	تَعَطَّفَ	Büküp iki kat etmek, dü tâ kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4220	1	235	tatıl	تَعَطَّيْلَ	İşten güçten fâriğ kılmak, bi-kâr şuden ve Hak subhâne ve teâlânın hâşa cemi sıfatını ret ve inkar etmek ve işten güçten kalınan gün.	Arapça tâ (ت) babı
4221	1	235	ta' ṭîş	تَعَطَّيْشَ	Susatmak, teşne kerdâniden , ateşe müptela kılmak.	Arapça tâ (ت) babı
4222	1	235	ta' azzum	تَعَظَّمَ	Büyüklük, şikerfiden , kibirlenmek.	Arapça tâ (ت) babı
4223	1	235	tazim	تَعَظِّمَ	Büyük addedip mer'i ve mükerrem tutmak, âzermiden .	Arapça tâ (ت) babı
4224	1	236	ta' affuf	تَعَفَّفَ	Kabâyıhtan ve muherramâtan perhiz edip çekinmek ve tekellüf üzere iffet satmak, perhîziden .	Arapça tâ (ت) babı
4225	1	236	ta' affün	تَعَفَّنَ	Laşe misilli çürüyüp bedbû olmak, kendiden .	Arapça tâ (ت) babı
4226	1	236	ta' affi	تَعَفَّى	Harap ve muzmahil olmak, vîrân şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4227	1	236	ta' fiye(t)	تَعَفَّيَّةَ	Türap ile örtmek, bâ ḥâke pûşiden ve helak etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4228	1	236	ta' akḳub	تَعَقَّبَ	Bir nesnenin hakikatine kesb-i ittilâ zımında ardını aramak, cûyiden ve âzârîş ve muâhaze etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4229	1	236	ta' akḳul	تَعَقَّلَ	Zihin sarf edip encâm ve akıbet ve netice anlamak, hûşmendegî .	Arapça tâ (ت) babı
4230	1	236	takip	تَعَقَّبَ	Birinin adınca gitmek yahut gelmek ve bir nesneyi geri bırakmak ve sonraya bırakmak ve namazdan sonra duaya oturmak.	Arapça tâ (ت) babı
4231	1	236	ta' kîd	تَعَقَّدَ	Pek düğümlenmek, girihesten , besten-i muhkem akdetmek.	Arapça tâ (ت) babı
4232	1	236	ta' kîr	تَعَقَّرَ	Yaralamak, cerhetmek, şehûden , sinirlerini kesmek, sinirlemek.	Arapça tâ (ت) babı
4233	1	236	ta' kîm	تَعَقِّمَ	Akîm ve kısır kılmak, secâniden .	Arapça tâ (ت) babı
4234	1	236	ta' akküş	تَعَكَّسَ	Bir nesnenin evveli ahire ve üstü alta gelmek, bergâşten .	Arapça tâ (ت) babı
4235	1	236	ta' allüş	تَعَلَّثَ	Hile ile birine cünha azv etmek ve bir işi layıkıyla yapmayıp baştan savma etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4236	1	237	taalluḳ	تَعَلَّقَ	Yapışıp işlemek, bir nesne diğer bir nesne ile nesne-i vâhid olmayıp zîrinde yahut bir yanında vaki olarak ona muttasıl ve müstenit olmak ve muhabbet etmek ve bir kimseye garabet yahut diğer bir müşareket münasebetiyle best ve bent olmak.	Arapça tâ (ت) babı

4237	1	237	ta' allül	تَعَلَّلَ	Yalnız bir nesne ile meşgul olup vakit geçirmek ve pek iyi ve belki inşallah diye vadederek bir nesnenin icrasını sonraya komak ve avrat ile gülüp oynamak.	Arapça tâ (ت) babı
4238	1	237	ta' allüm	تَعَلَّمَ	Tahsil-i ilm ve marifette meşgul olmak, âmuhten .	Arapça tâ (ت) babı
4239	1	237	ta' lîk	تَغْلِيقٌ	Astırmak, âvîhten , iyileştirmek, best ve bent ve illet olmak, sebep vermek ve bahane vermek.	Arapça tâ (ت) babı
4240	1	237	talim	تَعْلِيمٌ	Öğretmek, âmuhten , ilim ve marifet tahsil ettirmek ve memura sülûk ve üslûb-u hareket tenbih etmek ve icrada kesb-i mahâret için tekrâr be tekrâr yapmak.	Arapça tâ (ت) babı
4241	1	237	talimat	تَعْلِيمَاتٌ	Amirden memura verilip düstûru'l amel tutulması lazım gelen tenbîhât ve mezkur tenbîhâtı havi olan varaka-i muharrere talimnâme .	Arapça tâ (ت) babı
4242	1	238	taammüt	تَعَمَّدَ	Kastedip cidd ve azimetle şürû' etmek, egâziden .	Arapça tâ (ت) babı
4243	1	238	ta' ammuç	تَعَمَّقَ	Derine varmak, jerf kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4244	1	238	ta' miye(t)	تَعْمِيَةٌ	Kör etmek, nâbînâ kerden , âmâ kılmak, setr ve ihfa etmek ve muamma söylemek.	Arapça tâ (ت) babı
4245	1	238	tamir	تَعْمِيرٌ	Hallini tashih etmek, muhtemel nesneyi islah etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4246	1	238	ta' mîk	تَعْمِيقٌ	Derin kılmak, jerf kerden ve derine varmak.	Arapça tâ (ت) babı
4247	1	238	ta' mîl	تَعْمِيلٌ	Amil ve vali nasbetmek.	Arapça tâ (ت) babı
4248	1	238	tamim	تَعْمِيمٌ	Umumi kılmak, her hususta cari ve her bir ferdi şamil kılmak ve birinin başına sarık sarmak ve birini kavmine reis ve hakim kılmak.	Arapça tâ (ت) babı
4249	1	238	taannüt	تَعَنَّتْ	Hata ve zillet tutmak kaydında olmak, harfgîrî .	Arapça tâ (ت) babı
4250	1	238	ta' annî	تَعَسَى	Zahmet çekip emek sarf etmek, renc keşiden .	Arapça tâ (ت) babı
4251	1	238	ta' nîf	تَعْنِيفٌ	Unf ve meşakkate düçâr kılmak.	Arapça tâ (ت) babı
4252	1	238	ta' avvüc	تَعْوَجٌ	Eğri büğrü olmak, gec şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4253	1	238	ta' avvüd	تَعَوَّدٌ	Keyifsiz olanların ziyaretine gitmek.	Arapça tâ (ت) babı
4254	1	238	ta' avvuz	تَعَوَّضٌ	İvaz ve bedel kabul etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4255	1	238	ta' avvuç	تَعَوَّقٌ	Sonraya beklemek, vakti fevt etmek, direngiden .	Arapça tâ (ت) babı
4256	1	238	ta' vîc	تَعْوِجٌ	Eğmek, hamâniden ve bükme, çarpık eylemek.	Arapça tâ (ت) babı
4257	1	238	ta' vîz	تَعْوِذٌ	Nüşa, rukye, efsun , hırz, ref-i zarar için azaya ve eşyaya bağlanan esma ve dua ve eşkal misilli nesne.	Arapça tâ (ت) babı
4258	1	239	taviz	تَعْوِضٌ	İvaz ve bedel vermek, kûherâniden , değiştirmek.	Arapça tâ (ت) babı
4259	1	239	ta' vîk	تَعْوِيقٌ	İşten alıkomak, bâz dâšten , işten çevirmek, mâni olup tehir etmek.	Arapça tâ (ت) babı

4260	1	239	taahhüt	تَعَاهُدٌ	Kendi zimmetine kabul etmek ve icrasına söz verip kefil gibi olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4261	1	239	ta' ayyüş	تَعَيُّشٌ	Geçinmek, kifayet miktarı kesbî olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4262	1	239	taayyün	تَعَيُّنٌ	Görünmek, nümûden , gözükme, ayna mahsus olmak ve belli olmak ve belli başlı olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4263	1	239	ta' yîb	تَعْيِيبٌ	Ayb ve kabîh addetmek ve âzârîş ve serzenîş etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4264	1	239	ta' yîd	تَعْيِيدٌ	Bayram etmek, behmence kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4265	1	239	ta' yîr	تَعْيِيرٌ	Kabahatini yüzüne vurup utandırmak, şermânîden .	Arapça tâ (ت) babı
4266	1	239	ta' yîş	تَعْيِيشٌ	Geçindirmek, kifayet miktarı kesb vermek.	Arapça tâ (ت) babı
4267	1	239	tayin	تَعْيِينٌ	Göstermek, belli etmek, hüveydâ kerden , vesairlerden tefrik edip bir hususa mahsus kılmak ve akçeden mââde askere ve bazı sair memurlara ita olunan me'kûlât ve levâzımât-ı mezbûrenin miktâr-ı muâyeyni .	Arapça tâ (ت) babı
4268	1	239	ta' yinât	تَعْيِينَاتٌ	Askere ve bazı memurîn-i sâireye muayen verilen me'kûlât.	Arapça tâ (ت) babı
4269	1	239	teğâbün	تَغَابُنٌ	Birbirini aldatmak, firîbîden , yevm-i teğâbün kıyamet günü.	Arapça tâ (ت) babı
4270	1	240	teğâfûl	تَغَافُلٌ	An-kasd gaflet göstermek.	Arapça tâ (ت) babı
4271	1	240	teğâlûb	تَغَالِبٌ	Galebeye say etmek, enbûhî kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4272	1	240	teğayür	تَغَايُرٌ	Birbirine muhtelif ve mugayyir olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4273	1	240	tağyîr	تَغْيِيرٌ	Toz ile âlude etmek, gubara bulaştırmak, gerd âlûd kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4274	1	240	teğaddî	تَغَدَّى	Sabah taamı yemek, çaştî hurden .	Arapça tâ (ت) babı
4275	1	240	tağdiye(t)	تَغْدِيَةٌ	Sabah taamı yedirmek, çaştî hurâşîden .	Arapça tâ (ت) babı
4276	1	240	tağazzî	تَغْذِيٌّ	Bedenin nema ve kıvamına medar olacak me'kûlât ve meşrubatı ekl ve şurb etmek, hurden ve nûş.	Arapça tâ (ت) babı
4277	1	240	tağziye(t)	تَغْذِيَّةٌ	Bedenin nema ve kıvamına medar olacak me'kûlât ve meşrubatı yedirip içirmek, perverîden .	Arapça tâ (ت) babı
4278	1	240	teğarrüd	تَغَرُّدٌ	Kuş güzel avaz ile ötmek, serâyîden .	Arapça tâ (ت) babı
4279	1	240	teğarrur	تَغَرُّرٌ	Kendi nefsinin muhataraya komak.	
4280	1	240	tağrîb	تَغْرِيبٌ	Gurbete göndermek, meskeninden dûr ve teb'îd etmek, dûr kerden ez vatan .	Arapça tâ (ت) babı
4281	1	240	tağrîd	تَغْرِيدٌ	Kuş güzel avaz ile ötmek, serâyîden .	Arapça tâ (ت) babı
4282	1	240	tağrîr	تَغْرِيرٌ	Kendi nefsinin muhataraya komak ve aldatmak, firîbîden .	Arapça tâ (ت) babı
4283	1	240	tağrîm	تَغْرِيمٌ	Bir kimsenin zimmetinde olup vâcibü'l-edâ olan borcunu ödetmek, güzârâyîden .	Arapça tâ (ت) babı

4284	1	240	teğazzül	تَغَزَّلَ	Gazel yazmak, ğazel nüvişten ve gazel söylemek.	Arapça tâ (ت) babı
4285	1	240	tağziye(t)	تَغْزِيَةٌ	Gazaya çıkarmak, berezm sipûhten .	Arapça tâ (ت) babı
4286	1	240	teğaşşül	تَغَشَّ	Yıkanmak, şüsten , su vasıtasıyla yed ve aza tathîr etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4287	1	241	teğaşşî	تَغَشَّى	Örtünmek, pûşânîden , kaplamak, bürünmek.	Arapça tâ (ت) babı
4288	1	241	tağsiye(t)	تَغْسِيَةٌ	Örtmek, pûşîden , kaplamak.	Arapça tâ (ت) babı
4289	1	241	tağşîş	تَغْشِيشٌ	Münafikâne nasihat verip veya zamirinde olanın hilafını izhar edip hıyanet etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4290	1	241	teğazzub	تَغَضَّبَ	Gazaba gelmek, darılmak, ergîden .	Arapça tâ (ت) babı
4291	1	241	teğaffül	تَغَفَّلَ	Gaflet etmek ve an-kasd gaflet göstermek, teğâfûl etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4292	1	241	tağfil	تَغْفِيلٌ	Alâ-gaflet baskın verip tutmak, nâger negîrîden .	Arapça tâ (ت) babı
4293	1	241	teğallüb	تَغْلَبَ	Bilâ-hak yalnız yiğitlik yoluyla tavassut ve istila etmek, dest yâftên .	Arapça tâ (ت) babı
4294	1	241	teğallül	تَغْلَلٌ	Saç ve sakalını galiye ile tatyîb etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4295	1	241	teğalf	تَغْلَى	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça tâ (ت) babı
4296	1	241	tağliye(t)	تَغْلِيَةٌ	Galeyan ettirmek, kaynatmak, cûşânîden .	Arapça tâ (ت) babı
4297	1	241	tağlîṭ	تَغْلِيطٌ	Galat ettirmek, yanıltmak, heftûn kerden ve zaten mübayin olan nesnelere tefrik etmeyerek karışık ve muhtelit etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4298	1	241	tağlîz	تَغْلِيزٌ	Galiz kılmak, kebz kerden , kalın ve kaba kılmak.	Arapça tâ (ت) babı
4299	1	241	tağlîf	تَغْلِيفٌ	Gaflet ile setredip hıfz etmek, derniyâm kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4300	1	241	teğammüd	تَغَمَّدَ	Setretmek, örtmek, bürümek, pûşîden .	Arapça tâ (ت) babı
4301	1	241	tağmîd	تَغْمِيدٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça tâ (ت) babı
4302	1	241	tağmîz	تَغْمِيزٌ	Göz kapayıp görmeyivermek, külûc kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4303	1	241	teğannüm	تَغْنَمٌ	Bir nesneyi ganimet addetmek.	Arapça tâ (ت) babı
4304	1	242	teğannî	تَغْنَى	Bülend-avâz ile hoş elhan eda etmek, terâne , bi-ma' nâhu eydan.	Arapça tâ (ت) babı
4305	1	242	teğavvür	تَغَوَّرَ	Bir nesnenin derin yerlerine varmak.	Arapça tâ (ت) babı
4306	1	242	tağavvuṭ	تَغَوَّطَ	Kazâ-yı hâcet etmek, tebevül etmek, şâşîden .	Arapça tâ (ت) babı
4307	1	242	tağviye(t)	تَغْوِيَةٌ	Azdırıp yoldan sapıtmak, tebâhîden ve üzerine vacip olanı terk ettirmek.	Arapça tâ (ت) babı
4308	1	242	teğayyür	تَغْيِيرٌ	Evvelkinden başka türlü olmak, halden hale geçmek, değışmek, bozulmak, şikâfte şuden , fesada varmak.	Arapça tâ (ت) babı
4309	1	242	teğayyuz	تَغْيِيزٌ	Gayz ve gazaba gelmek, darılmak, sütûhîden .	Arapça tâ (ت) babı

4310	1	242	tağyîr	تَغْيِيرٌ	Evvelkinden başka türlü kılmak, halden hale çevirmek, değiştirmek, vâhem âmeden , tebdil etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4311	1	242	tağyîz	تَغْيِيزٌ	Gayz ve gazaba getirmek, darıltmak, ğırâşânîden .	Arapça tâ (ت) babı
4312	1	242	tüffâh	تُفَّاحٌ	Elma, sîb denilen meyve.	Arapça tâ (ت) babı
4313	1	242	tefâhuş	تَفَاهُشٌ	Açıktan fahiş söylemek ve işlemek.	Arapça tâ (ت) babı
4314	1	242	tefâhur	تَفَاهُورٌ	Birbirine kurulup fahr etmek, keb .	Arapça tâ (ت) babı
4315	1	242	tefâruḳ	تَفَارُوقٌ	Birbirinden ayrılıp başka olmak, ferâhîden .	Arapça tâ (ت) babı
4316	1	242	tefâriḳ	تَفَارِيقٌ	Tefrikler, taksimler, taksitler, tefrikalar ayrıca nesnelere ufak tefek, ufak tefecik şeyler, vâhîdenhâ .	Arapça tâ (ت) babı
4317	1	242	tefâsir	تَفَاسِيرٌ	Tefsirler, Kur'an-ı Kerim ve ehâdis-i Nebeviyyenin şerh ve tevilleri.	Arapça tâ (ت) babı
4318	1	243	tefâşuḥ	تَفَاصُوحٌ	Fesahatla söylemek, gofteni nîgû .	Arapça tâ (ت) babı
4319	1	243	tefâşîl	تَفَاصِيلٌ	Tafsiller, fasıllar, bölükler, gürûhhâ .	Arapça tâ (ت) babı
4320	1	243	tefâzul	تَفَاضُلٌ	Fazl ve tefevvuk davasında olmak, şikerfiden ve büyük nesnede küçük bir nesnenin miktarından ziyade mevcut olan miktarı.	Arapça tâ (ت) babı
4321	1	243	tefâ'îl	تَفَاعِيلٌ	Tef ileler, beytin ve mısraın eczâ-i vezniyeleri.	Arapça tâ (ت) babı
4322	1	243	tefâḳud	تَفَاقُدٌ	Birbirini sual edip araştırmak, cûyîden .	Arapça tâ (ت) babı
4323	1	243	tefâḳum	تَفَاقُمٌ	Bir madde büyüyüp güç ve düşvâr olmak, düşvâr şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4324	1	243	tefâ'ûl	تَفَالٌ	Fal ittihaz etmek, fal atmak, fâl zeden .	Arapça tâ (ت) babı
4325	1	243	tefâvût	تَفَاوُتٌ	İki nesneden biri evsaf yahut miktar cihetiyle diğerini geçmek ve ziyade olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4326	1	243	teftiş	تَفْتِيشٌ	Gereği gibi sorup araştırmak, cüsten .	Arapça tâ (ت) babı
4327	1	243	teftîn	تَفْتِينٌ	Fitneye düşürmek, ayartmak, lâbîden .	Arapça tâ (ت) babı
4328	1	243	tefş	تَفَشٌ	Hüccâcın ihramdan hurûclarında saç ve bedenlerine yağ sürünmek ve sakal ile bıyık kesmek ve ustura tutunmak misilli işlere mübaşeret etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4329	1	243	tefeccür	تَفَجَّرٌ	Tan yeri atmak, şafak sökmek, vârtegâh ve su yerden kaynayıp akmak.	Arapça tâ (ت) babı
4330	1	244	tefecci'	تَفَجَّعٌ	Acıyıp dernâk olmak, tevânîden .	Arapça tâ (ت) babı
4331	1	244	tefcîr	تَفَجِيرٌ	Fâcir addetmek ve fâcir ismin ıtlak etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4332	1	244	tefcî'	تَفَجِيعٌ	Acıyıp ağrıtmak, âzârîden , incinmek.	Arapça tâ (ت) babı
4333	1	244	tefaḥḥuş	تَفَحَّشٌ	Fahiş ve nâ-sezâ söz söylemek, nükûhîden .	Arapça tâ (ت) babı
4334	1	244	tefaḥḥuş	تَفَحَّصٌ	İç yüz ve hakikatini ve cidd ve mübalağa ile araştırmak, cûyîden .	Arapça tâ (ت) babı

4335	1	244	tefhiye(t)	تَفْحِيَّة	Fehvâ, mana, murat, kelam ve kelamdan bir nesne ve mana murat etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4336	1	244	tefahhüd	تَفَحَّد	Tehir etmek, sonraya komak, pesrâ hiliden .	Arapça tâ (ت) babı
4337	1	244	tefahhur	تَفَحَّر	Kurulmak, büyüklük satmak, şekûhendegî .	Arapça tâ (ت) babı
4338	1	244	tefahhuz	تَفَحَّز	Tekebbür ve taazzum etmek, kibirli olmak, şikerfiden .	Arapça tâ (ت) babı
4339	1	244	tefhîm	تَفْحِيم	Fehim kılmak yahut addetmek, tebcil ve tekrîm etmek, âzermîden .	Arapça tâ (ت) babı
4340	1	244	tefdiye(t)	تَفْدِيَّة	Kendini gayra feda kılmak, başka bir kimsenin uğruna canını vermek.	Arapça tâ (ت) babı
4341	1	244	tefezzüb	تَفَذَّب	Bir adam bir işte başlı başına müstakil olmak, yegâne şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4342	1	244	tefire(t)	تَفِرَّة	Burnun vasatıyla üst dudağın vasatı beyinde vaki olan çukur.	Arapça tâ (ت) babı
4343	1	244	teferrüc	تَفَرُّج	Gam ve gussa hümûmu izale zımında hafif ve hoş bir meşguliyete iltica etmek, eğlenmek ve gezmeye çıkmak.	Arapça tâ (ت) babı
4344	1	245	tefrice(t)	تَفْرِجَة	Aralık, açıklık, miyâneğî .	Arapça tâ (ت) babı
4345	1	245	teferuḥ	تَفَرُّح	Sevinmek, mesrur olmak, hoşlanmak, şâdiden .	Arapça tâ (ت) babı
4346	1	245	teferud	تَفَرُّد	İhtilat-ı nâstan çekinip yapayalnız bir mahalle çekilmek ve çekilip ayrı olmak, yegâneğî .	Arapça tâ (ت) babı
4347	1	245	teferuz	تَفَرُّز	Ayrılıp başka olmak, cüz şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4348	1	245	teferus	تَفَرُّس	Dikkat ve teemmül birle idrak etmek, der yâften .	Arapça tâ (ت) babı
4349	1	245	teferuş	تَفَرُّش	Yayılp döşenmek, küsterânîden .	Arapça tâ (ت) babı
4350	1	245	teferuṭ	تَفَرُّط	Tefevvuk, tefevvüt, ziyade olmak, ter şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4351	1	245	teferu'	تَفَرُّع	Çatallanıp dal dal olmak, şâḥ fâḥ şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4352	1	245	tefer'un	تَفَرُّعُن	Firavun misilli mütekebbir ve muannit olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4353	1	245	teferuḡ	تَفَرُّغ	İşten kurtulup dinlenmek, ârâm kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4354	1	245	teferuḳ	تَفَرُّق	Birbirinden ayrılmak ve ayrı kılmak, peşm şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4355	1	245	tefriye(t)	تَفْرِیَّة	Esvaba kürk kaplamak, vât nehenbîden .	Arapça tâ (ت) babı
4356	1	245	tefrîc	تَفْرِیج	Mesrur kılmak, şâd kerden , eğlendirmek, def -i hümum ve ğumûm etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4357	1	245	tefrîḥ	تَفْرِیح	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça tâ (ت) babı
4358	1	245	tefrîḥ	تَفْرِیح	Kuş yavrusu yumurtadan çıkmak.	Arapça tâ (ت) babı
4359	1	245	tefrîd	تَفْرِیْد	İhtilât-ı nâsdan mücânebet edip uzlet ve inzivayı ihtiyar etmek ve tefrik edip ayırmak.	Arapça tâ (ت) babı
4360	1	245	tefrîr	تَفْرِیْر	Firar ettirmek, kaçırmak, kovmak, hişîden .	Arapça tâ (ت) babı

4361	1	245	tefrîz	تَفْرِيزُ	Birbirinden ayırmak, ferâhîden	Arapça tâ (ت) babı
4362	1	246	tefrîş	تَفْرِيشُ	Yayıp döşemek, güsterden .	Arapça tâ (ت) babı
4363	1	246	tefrîz	تَفْرِيزُ	Farz va vacip kılmak.	Arapça tâ (ت) babı
4364	1	246	tefrît	تَفْرِيطُ	Kusur etmek, ihmal ve taksir etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4365	1	246	tefrîc	تَفْرِيعُ	Mesele-i asliyyeden fûrûc ve ahkâm-ı adide istihraç ve içtihat etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4366	1	246	tefrîg	تَفْرِيعُ	Dökmek, boşaltmak, tehî kerden , hâli kılmak.	Arapça tâ (ت) babı
4367	1	246	tefrîk	تَفْرِيقُ	Birbirinden ayrı kılmak, ferâhîden , ayırmak.	Arapça tâ (ت) babı
4368	1	246	tefzi	تَفْرِيعُ	Korkutmak, tersânîden , korkuya giriftar kılmak.	Arapça tâ (ت) babı
4369	1	246	tefessuh	تَفْسُحُ	Bolalmak, genişlenmek, ferâh şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4370		246	tefessuh	تَفْسُحُ	Ağır yük götürmek sebebiyle bîtap ve bî-tâkat olmak ve laşenin tüyleri deriden ve derisi etten ve eti kemikten dökülüp ayrılmak.	
4371	1	246	tefsire(t)	تَفْسِيرَةٌ	Hasta olanın illetini tefhîm için tabibin nazar eylediği bevl ve tabip hasta olanın illetini tefehhüm zımnında bevl nazar eylemesi.	Arapça tâ (ت) babı
4372	1	246	tefsîh	تَفْسِيحُ	Bolaltmak, ferâh kerden , bollatmak, geniş kılmak.	Arapça tâ (ت) babı
4373	1	246	tefsir	تَفْسِيرُ	Kur'an-ı Kerim ve ehâdis-i şerîfeye mana ve tevil vermek ve kelime yahut ibarenin manasını açmak ve Kur'an-ı Kerim'in manasını açmak üzere telif olunan kitâb-ı muteber, ' atf-ı tefsîr bir kelimenin manasını açmak, zımnında diğer bir kelime atf ve ilave etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4374	1	247	tefaşşuh	تَفْصِيحُ	Fesahat ve belagatla söylemek.	Arapça tâ (ت) babı
4375	1	247	tafşil	تَفْصِيلُ	Uzunca ve etrafiyla beyan etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4376	1	247	tafşilen	تَفْصِيلاً	Uzunca ve etrafiyla.	Arapça tâ (ت) babı
4377	1	247	tefazzul	تَفْضُلُ	İnayet ve ihsan ve kerem etmek, bâhşîden .	Arapça tâ (ت) babı
4378	1	247	tafzîh	تَفْضِيحُ	Bir kimsenin mestur olan ayıbını ifşa edip rüsva kılmak, kiyâde kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4379	1	247	tafzîz	تَفْضِيضُ	Gümüş ile kaplamak ve tezyin etmek, sîm nehenbîden .	Arapça tâ (ت) babı
4380	1	247	tafđil	تَفْضِيلُ	Fazıl ve meziyet ispatıyla sairelere tercih etmek ve büyütme, kadir ve mertebesini büyütme, ism-i tafđil nesnelere ziyade muttasıflarını tesmiye zımnında müstamel olan isim ki Arabîde ef' al (افعل) vezninde olup Fâriside ter (تر) yahut terîn (ترين) hurûfunun ve kaba Türkîde (-dak) yahut (-dek) hurûflarının ilavesiyle hâsıl olur, mezkur ism-i tafđilin lisân-ı Osmânîde şekl-i mahsûsü mevcut değildir.	Arapça tâ (ت) babı

4381	1	247	tefaṭṭur	تَفَطَّرَ	Yarılmak, açılmak, şikâfiden , şakk olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4382	1	247	tefaṭṭun	تَفَطَّنَ	Anlamak, idrak etmek, fehmiiden , firkate varmak.	Arapça tâ (ت) babı
4383	1	248	taṭṭîr	تَفَطِّيرُ	İftar taamı yedirmek.	Arapça tâ (ت) babı
4384	1	248	tef ile(t)	تَفَعَّلَ	Beyit mısraının cüz-i veznîsi.	Arapça tâ (ت) babı
4385	1	248	tefaḳḳuḥ	تَفَقَّحَ	Gül ve çiçek açılması gibi açılmak, şüküften .	Arapça tâ (ت) babı
4386	1	248	tefaḳḳud	تَفَقَّدَ	Kayıp olanı araştırmak, cûyiden , arayıp sormak.	Arapça tâ (ت) babı
4387	1	248	tefaḳḳuh	تَفَقَّهَ	Anlamak, idrak etmek, şinâhten ve ilm-i fıkıh tahsil etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4388	1	248	tefkîh	تَفَكَّهَ	Öğretmek, âmûhten , anlatmak tefhîm etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4389	1	248	tefekkiir	تَفَكَّرَ	Anlamak zımnında sarf-ı akvâ-yı bâtine etmek, düşünmek, şûliden , düşünüp taşınmak.	Arapça tâ (ت) babı
4390	1	248	tefekkiik	تَفَكَّكَ	Hamaḳattan naşi her fiilde perîşân-girdâr olmak ve bitişik olduğu nesneden ayrılmak, ferâhiden .	Arapça tâ (ت) babı
4391	1	248	tefekkiih	تَفَكَّهَ	Pek hoşlanıp taaccüp etmek, efdiiden ve pek nâdim ve pişman olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4392	1	248	tefkîr	تَفَكَّرَ	Tefekkür ettirmek, şûlidiiden , düşündürmek.	Arapça tâ (ت) babı
4393	1	248	tefkîk	تَفَكَّكَ	Bitişik olduğu nesneden ayırmak, dâhiden .	Arapça tâ (ت) babı
4394	1	248	tefennün	تَفَنَّ	Bir fende kesb-i mahâret etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4395	1	248	tefevvüt	تَفَوَّطَ	Teaddî ve tecavüz etmek ve ziyade mütecâviz olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4396	1	248	tefevvuḥ	تَفَوَّوْ	Fâiḳ ve âlâ olmak, rütbe ve hüner ve miktar cihetiyle ziyade olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4397	1	248	tefevvüh	تَفَوَّوْ	Ağzını açıp söylemek, nutuk etmek, goften .	Arapça tâ (ت) babı
4398	1	248	tefvît	تَفَوَّيْتُ	Fevt etmek, telef etmek, elden kaçırmak, güm kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4399	1	249	tefvîz	تَفَوَّيْضُ	İhale ve sipariş etmek, gümârîden ve hatunu bilâ-mihr tezvîc eylemek.	Arapça tâ (ت) babı
4400	1	249	tefehhiim	تَفَهَّمُ	Fehim ve idrak etmek, anlamak, fehmiiden , akli ermek.	Arapça tâ (ت) babı
4401	1	249	tefhim	تَفَهَّمُ	Anlamak, fehmiiden , beyan etmekle malum kılmak.	Arapça tâ (ت) babı
4402	1	249	teḳabûl	تَقَابُلُ	İki taraftan ileri gelip kavuşmak, behem resîden .	Arapça tâ (ت) babı
4403	1	249	tûḳât	تَقَاةُ	Allhuteala'dan havf etmekle gûnahtan sakınmak, perhîziden .	Arapça tâ (ت) babı
4404	1	249	teḳâtül	تَقَاتُلُ	Birbirini katletmek, muharebe etmek, helâlûş kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4405	1	249	teḳâru'	تَقَارُعُ	Birbirini kakıştıırıp men ve defetmek, bâhem âmeden .	Arapça tâ (ت) babı
4406	1	249	teḳâdüm	تَقَادِمُ	Takdimeler, arz olunan hediyeler, miḡyâzehâ .	Arapça tâ (ت) babı
4407	1	249	teḳâdir	تَقَادِيرُ	Takdirler, ahkâm-ı ilâhiye.	Arapça tâ (ت) babı

4408	1	249	teğârüb	تَقَارُب	Birbirine yaklaşmak, nezdîk şuden.	Arapça tâ (ت) babı
4409	1	249	teğârîr	تَقَارِير	Takrirler, zikirler, ifadeler, inhâlar.	Arapça tâ (ت) babı
4410	1	249	teğâsüm	تَقَاسُم	Birbiriyle paylaşmak, perh kerdâniden ve birbirine yemin ve kasev vermek.	Arapça tâ (ت) babı
4411	1	249	teğâsîf	تَقَاسِيف	Taksitler, borcun eda olunduğı cüzleri.	Arapça tâ (ت) babı
4412	1	249	teğâşş	تَقَاص	Birbiriyle ödeşmek, güzârâniden , bir kimse alacağını vereceğine havale etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4413	1	249	teğâşur	تَقَاصِر	İşlemekte kudreti var iken imtina etmek, ezkâr dûr şuden.	Arapça tâ (ت) babı
4414	1	249	teğâzâ	تَقَاضَا	Medyunu hakkını talep etmekle sıkıştırmak, seffiden.	Arapça tâ (ت) babı
4415	1	249	teğâzî	تَقَاضِي	Bi-ma' nâhu eydan	Arapça tâ (ت) babı
4416	1	250	teğâfûr	تَقَاطِر	Damlamak, çekiden ve yağmur yağmak.	Arapça tâ (ت) babı
4417	1	250	teğâfu'	تَقَاطِع	Biri birini kat etmek, burâniden.	Arapça tâ (ت) babı
4418	1	250	teğâfîr	تَقَاطِير	Taktirler, çekrehâ	Arapça tâ (ت) babı
4419	1	250	teğâ'ud)	تَقَاعِد	Alîl yahut müsin olup askerlikten çirak olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4420	1	250	teğâlfîb	تَقَالِب	Dönüşler, değışişler, gûherîdeneş.	Arapça tâ (ت) babı
4421	1	250	teğâmur	تَقَامِر	Birbiriyle kumar oynamak, hûsîn bâziden.	Arapça tâ (ت) babı
4422	1	250	teğâvîm	تَقَاوِيم	Takvimler, rûznâmehâ.	Arapça tâ (ت) babı
4423	1	250	teğâyül	تَقَايِل	İki taraftan pazarlıktan vazgeçmek.	Arapça tâ (ت) babı
4424	1	250	teğabbuğ	تَقَبِغ	Kabih ve çirkin addetmek, zişt şumârîden.	Arapça tâ (ت) babı
4425	1	250	teğabbül	تَقَبَل	Kabul edip pesend addetmek, pesendiden.	Arapça tâ (ت) babı
4426	1	250	tağbîğ	تَقْبِغ	Kabih ve çirkin ve kabahat addetmekle levm ve zem edip âzârîş etmek, zişt kerden.	Arapça tâ (ت) babı
4427	1	250	tağbîr	تَقْبِير	Defnetmek, derhâğ kerden , kabre komak, mezara gömmek.	Arapça tâ (ت) babı
4428	1	250	tağbîz	تَقْبِض	Kabz ettirmek, el ile tutturmak, girâniden.	Arapça tâ (ت) babı
4429	1	250	tağbîl	تَقْبِيل	Tazim yahut muhabbet izhar zımında dudak ile vech-i ma' rûf üzere messetmek, öpmek, bûsiden.	Arapça tâ (ت) babı
4430	1	250	tağtîr	تَقْتِير	Ehl ü ıyâl ve etbân nafakasını azaltıp tazyik ve taksir etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4431	1	250	tağtîl	تَقْتِيل	Katletmek ve pek çok katletmek, mîrânden.	Arapça tâ (ت) babı
4432	1	250	tağhîm	تَقْحِيم	Birini bir işe bilâ-rû'yet saldırmak.	Arapça tâ (ت) babı
4433	1	250	teğaddüd	تَقْدُد	Kurumak ve kurutulmak, hâciden , rutubeti mahv olunmak.	Arapça tâ (ت) babı

4434	1	251	teğaddür	تَقَدَّرَ	Takdir-i ilâhi iktizasınca vukuu tayin olunmak.	Arapça tâ (ت) babı
4435	1	251	tağaddüs	تَقَدَّسَ	Ziyadesiyle pak olmak, pâkter şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4436	1	251	teğaddes	تَقَدَّسَ	“Her nevi teşbih ve temsilden hâli ve berî olsun” manasında duadır.	Arapça tâ (ت) babı
4437	1	251	teğaddüm	تَقَدَّمَ	İleri gitmek, ferâpîş reften , ileri geçmek, ileri vaki olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4438	1	251	tağdime	تَقَدَّمَهُ	Arz ve takdim olunan hediye, miğyâze .	Arapça tâ (ت) babı
4439	1	251	tağdîd	تَقَدَّدَ	Kurutmak, hâçânîden , rutubetini mahvetmek.	Arapça tâ (ت) babı
4440	1	251	tağdir	تَقْدِيرٌ	Hakteala mine'l-ezel vuku bulacak nesnelere tayin etmek ve bir nesnenin evsaf ve keyfiyatını tayin etmek ve bir şeyin kadir ve kıymetini his ve teslim ve itiraf etmek ve tertip ve tesviye etmek ve vuku bulmanın vecih ve sureti ve ibarenin manasını tamam etmek için vaki olmayan lafız yahut elfâzı zihnen ilave etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4441	1	251	tağdirî	تَقْدِيرِيٌّ	Vaki ve mevcut olmayıp zihnen takdir ve tayin olunan.	Arapça tâ (ت) babı
4442	1	251	tağdis	تَقْدِيسٌ	Tathîr etmek, pâk kerden , temiz kılmak ve Hakteala Hazretleri'nin bir nevi hizmet ve ibadetine tayin ve tahsis ederek aziz ve mübarek ve mukaddes kılmak ve Allahüteala'yı uyûb ve şerikten tenzihe dalalet eden tabir ile zikir ve vasıf ve itikat etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4443	1	252	tağdim	تَقْدِيمٌ	İleri sürüp öne geçirmek ve birinin önüne vazetmek ve tazim ile arz etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4444	1	252	teğarrub	تَقَرَّبَ	Buudu kalîl olmak, yakın olmak ve buudu eksilmek, yakınlaşmak, nezdîk şuden , yanaşmak, yanına varmak.	Arapça tâ (ت) babı
4445	1	252	tağribe(t)	تَقْرِبَةٌ	Yaklaşmak, yakın olmak, nüzdîk şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4446	1	252	teğarrur	تَقَرَّرَ	Yerleşip kalmak, pâyidâr şuden ve kuvvet yahut beka bulmak.	Arapça tâ (ت) babı
4447	1	252	tağrip	تَقْرِيبٌ	Yaklaştırmak, nezdîk kerden , buudunu taklîl etmek, mâbeynini taklîl etmek ve fırsat, tarik, yol.	Arapça tâ (ت) babı
4448	1	252	tağriben	تَقْرِيبًا	Mâbeyni kalîl olmak üzere ve tahminen.	Arapça tâ (ت) babı
4449	1	252	tağribî	تَقْرِيبِيٌّ	Sihhat-ı dakîka üzere olmayıp sıhate mehmâ-emken karîb olan.	Arapça tâ (ت) babı
4450	1	252	tağrir	تَقْرِيرٌ	Zikir ve beyan etmek ve beyan için kaleme alınan kelimeler ve inhâ ve muhkem kılmak.	Arapça tâ (ت) babı
4451	1	252	tağrîş	تَقْرِيصٌ	Hamuru yumak yumak etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4452	1	252	tağrîz	تَقْرِيصٌ	Methüsenâ etmek, sitâyîş ve bir kitabı tervîc zımınında mu' teberân-ı ulemâdan birinin serdettiği tasvîb-nâme.	Arapça tâ (ت) babı
4453	1	252	tağrîf	تَقْرِيفٌ	Azarlamak, garâşîden , başa kakmak, serzeniş etmek.	Arapça tâ (ت) babı

4454	1	253	taḳrîn	تَقْرِينٌ	Karın ve arkadaş kılmak, hem-pâ kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4455	1	253	taḳzîḥ	تَقْزِيحٌ	Kelama bilâ-kizb hüsn ü ziyet vermek.	Arapça tâ (ت) babı
4456	1	253	taḳzîʿ	تَقْزِيعٌ	Yalnız bir işe tahsis ve tecrit etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4457	1	253	taḳsiṭ	تَقْسِيطٌ	Bölmek, taḳsîm kerden ve deyni mecmûʿ an eda etmeyip bölük bölük eda etmek ve deynin bir defada eda olunan bölüğü.	Arapça tâ (ت) babı
4458	1	253	taḳsim	تَقْسِيمٌ	Pare pare etmek ve cüz cüz tevzi edip dağıtmak, taḳsîm kerdânîden ve ilm-i hesâb kavâidinden biridir.	Arapça tâ (ت) babı
4459	1	253	taḳşir	تَقْصِيرٌ	Muktedir iken ve layık iken yapmamak, nemî sâḥten ve muktedir olmamak ve üzerine vacip olandan eksik icra etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4460	1	253	taḳzîye(t)	تَقْزِيَّةٌ	Memulune nail olup bir nesneyi itmam etmek ve birini kadı nasbetmek ve borcunu ödemek, tûḥten .	Arapça tâ (ت) babı
4461	1	253	teḳaṭṭub	تَقْطُبٌ	Kaşlarını çatıp gözlerinin aralığını buruşturup yüzünü gözünü eğmek, rûḥûşânîden ve sert tabiatlı olup sağır kabahate mukabil taʿzîr edici olan.	Arapça tâ (ت) babı
4462	1	253	teḳaṭṭur	تَقْطُرٌ	Damlamak, çekîden , damla damla akmak.	Arapça tâ (ت) babı
4463	1	253	taḳṭîb	تَقْطِيبٌ	Kaşını çatmak, pürçîn şuden , yüzünü ekşitmek.	Arapça tâ (ت) babı
4464	1	254	taḳṭîr	تَقْطِيرٌ	Damlatmak, çekânîden ve inbikten çekmek.	Arapça tâ (ت) babı
4465	1	254	taḳṭîʿ	تَقْطِيعٌ	Kıymak, hurde hurde kesmek, encîden ve şiirin kelimâtını ilm-i arûz kavâidi üzere taksim etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4466	1	254	taḳaʿʿud	تَقَعْدٌ	İşine ikdam ve ihtimam etmek ve bir husus talebinden vazgeçmek.	Arapça tâ (ت) babı
4467	1	254	teḳaʿʿur	تَقَعْرٌ	Bir hususun iç yüzünü teftiş etmek, sîsten .	Arapça tâ (ت) babı
4468	1	254	teḳaffî	تَقْفِيٌ	İktidâ ve iktifa etmek, uyup imtisal ederek kendine örnek etmek, nîreng kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4469	1	254	taḳfiye(t)	تَقْفِيَّةٌ	Birini birinin arkası sıra göndermek, derpey firistâden ve birini birine imtisal ettirmek.	Arapça tâ (ت) babı
4470	1	254	taḳfil	تَقْفِيلٌ	Kufl vasıtasıyla kapıyı seddetmek, bendîden .	Arapça tâ (ت) babı
4471	1	254	taḳfîn	تَقْفِينٌ	Başı kesip bedenden ayırmak.	Arapça tâ (ت) babı
4472	1	254	teḳallüb	تَقْلُبٌ	Cihet ve heyetini diger-güne eylemek, kerdânîden , bir nesnenin tersini çevirmek.	Arapça tâ (ت) babı

4473	1	254	taqlit	تَقْلِيدٌ	Boynuna geçirmek ve gerdanlık olan zincir yahut sair nesne ve iltizam edip kendine borç misilli addetmek ve asla imtisal edip benzetmek ve asla benzetme olan nesne mânestânîden .	Arapça tâ (ت) babı
4474	1	254	taqlidî	تَقْلِيدِيّ	Bir asla benzetme olan.	Arapça tâ (ت) babı
4475	1	254	taqlîs	تَقْلِيسٌ	Vali şehre kudûmunda tef çalıp kılıç ve mızrak oynayarak şenlikle istikbal etmek, fâ dâšten .	Arapça tâ (ت) babı
4476	1	255	taqlîc	تَقْلِيعٌ	Yerinden koparmak, engîhten , sökmek.	Arapça tâ (ت) babı
4477	1	255	taqlîl	تَقْلِيلٌ	Miktarını azaltmak, endek kerden , kalil kılmak.	Arapça tâ (ت) babı
4478	1	255	taqlîm	تَقْلِيمٌ	Kesmek, yonmak, tırâşîden .	Arapça tâ (ت) babı
4479	1	255	taçva	تَقْوَا	Günahtan sakınmak, perhîzîden , kendini gözetmek, Allahüteala Hazretleri'nden korkmak.	Arapça tâ (ت) babı
4480	1	255	teğavvut	تَقْوَاتٌ	Geçinmek, beslenmek, perverde şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4481	1	255	teğavvüs	تَقْوَسٌ	Çarpılıp ok yayı şekline girmek, hamîden .	Arapça tâ (ت) babı
4482	1	255	teğavvüm	تَقْوَمٌ	Kıvam ve karar ve kuvvet bulmak, tâb yâften .	Arapça tâ (ت) babı
4483	1	255	taçva	تَقْوَى	Günahtan sakınmak, perhîzîden , kendini gözetmek, Allahüteala Hazretleri'nden korkmak.	Arapça tâ (ت) babı
4484	1	255	teğavvî	تَقْوَى	Kuvvetlenmek, muhkem olmak, tâb şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4485	1	255	taçviye	تَقْوِيَّةٌ	Kavi ve muhkem kılmak, kuvvet vermek, tâb kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4486	1	255	taçvîs	تَقْوِيسٌ	Eğip ok yayı şekline getirmek, hamânîden .	Arapça tâ (ت) babı
4487	1	255	taçvîl	تَقْوِيلٌ	Bir kavli birine isnat etmek, şöyle dedi demek.	Arapça tâ (ت) babı
4488	1	255	taçvim	تَقْوِيمٌ	Doğrulanmak, doğru etmek, râst kerden ve biçime komak, tesviye ve tadil etmek ve vuku'at-ı yevmiyyeyi zikreden varak-ı matbû ve kevkeblerin hergün tulû' ve gurup ve hususât-ı sâiresini zikreden defter.	Arapça tâ (ت) babı
4489	1	255	taçhîr	تَقْهِيرٌ	Kahır ve galebe ile zaptetmek.	Arapça tâ (ت) babı
4490	1	255	taçî	تَقَى	Sakıncı, kendini gözetici, perhîzkâr , Allahüteala Hazretleri'nden havf edici olan.	Arapça tâ (ت) babı
4491	1	256	taçıyye(t)	تَقِيَّةٌ	Takva, diyanet, Allah'tan korkmak, perhîzîden .	Arapça tâ (ت) babı
4492	1	256	teğayyüd	تَقْيُدٌ	Cehd ve ihtimam ve hasr-ı zihin etmek, kûşîden .	Arapça tâ (ت) babı
4493	1	256	taçyîd	تَقْيِيدٌ	Hurûfa nokta ve hareke vazetmek ve bir kelimenin manasını hasr ve tahsis etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4494	1	256	taçyîn	تَقْيِينٌ	Tezyin etmek, donatmak, ârâyânîden .	Arapça tâ (ت) babı

4495	1	256	tekâbüür	تَكَابُرُ	Kendi nefsinin büyük addetmek, şikerfiden , kibir ve taazzum etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4496	1	256	tekâtüb	تَكَاتُبُ	Birbirine mektup yazmak, nâme nûvişten , mektuplaşmak.	Arapça tâ (ت) babı
4497	1	256	tekâtüm	تَكَاتُمُ	Birbirinden şey ketmetmek.	Arapça tâ (ت) babı
4498	1	256	tekâşür	تَكَاشُرُ	Çoğalmak, bisyâr şuden , kesret bulmak.	Arapça tâ (ت) babı
4499	1	256	tekâşüf	تَكَاشُفُ	Sıklaşıp kalın olmak, sitebr şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4500	1	256	tekâzüb	تَكَازُبُ	Birbirine yalan söylemek, dürû' güften	Arapça tâ (ت) babı
4501	1	256	tekârüm	تَكَارُمُ	Şeyn ve nakîsayı mucib hâlâtan tenezzüh ve ihtiraz edip nefsinin mükerrerem tutmak.	Arapça tâ (ت) babı
4502	1	256	tekâsül	تَكَاسُلُ	İşinde kayıt ve ihtimamsız davranmak, tenendî .	Arapça tâ (ت) babı
4503	1	256	tekâfu'	تَكَافُؤُ	Birbirine hem-tâ ve müsavi olmak, hem-tâ şuden , küfüvv olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4504	1	256	tekâfi	تَكَافِي	Birbirine müsâvi olmak, mânend şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4505	1	256	tekâlif	تَكَالِيفُ	Teklifler, miri için tahsil olunan akçeler ve bi'l-ihityâr kabul yahut reddolunacak arızalar, kürîdhâ .	Arapça tâ (ت) babı
4506	1	257	tekebbür	تَكَبُّرُ	Kendi nefsinin büyük addetmek, şikerfiden , kibir ve taazzum etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4507	1	257	tekbir	تَكَبِيرُ	Allahu ekber demekle Allahüteala'yı Kibriya sıfatıyla yad ve zikir ve vasfetmek.	Arapça tâ (ت) babı
4508	1	257	tektîb	تَكَتِيبُ	Yazdırmak, yazmasına yahut yazılmasına mucip olmak, nûvisâniden .	Arapça tâ (ت) babı
4509	1	257	tekeşşür	تَكَشُّرُ	Çoğalmak, bisyâr şuden , adedine adet yahut miktarına miktar ilave etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4510	1	257	teksîr	تَكَسِيرُ	Çoğaltmak, bisyâr kerden , bir nesnenin adedine adet yahut miktarına miktar ilave etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4511	1	257	teksîf	تَكَسِيفُ	Sık ve kalın kılmak, sitebr kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4512	1	257	tekehhul	تَكَحُّلُ	Kendi gözüne sürme sürünmek, vesme kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4513	1	257	tekhîl	تَكَحِيلُ	Birinin gözüne sürme sürmek, vesme kerdâniden .	Arapça tâ (ت) babı
4514	1	257	tekeddür	تَكَدَّرُ	Keder etmek, mükedder olmak, canı sıkılmak, derdnâk şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4515	1	257	tekdfih	تَكَدْفِیحُ	Birinin yüzünü tirmalamak, harîşiden ve yahut cemaline hâlel ve nakîsa verecek iş işlemek.	Arapça tâ (ت) babı
4516	1	257	tekdfid	تَكَدْفِيدُ	Şiddetle inip defetmek, hişiden .	Arapça tâ (ت) babı
4517	1	257	tekdir	تَكَدِيرُ	Keder vermek ve azarlamak ve azap ve muaheze etmek ve bulandırmak, bulanık kılmak, ğarâşiden .	Arapça tâ (ت) babı
4518	1	257	tekzip	تَكَذِيبُ	Bir kelâmı kizb yahut bir kimseyi kâzib addetmek ve kizble mevşuf kılmak, kesîrâ dürûğ zen şümâriden .	Arapça tâ (ت) babı

4519	1	258	tekrar	تَكَرَّرَ	Bir hususu icra etmiş iken ahir bir defa icra etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4520	1	258	tekerrür	تَكَرَّرَ	Vuku bulmuş nesne yine vuku bulmak.	Arapça tâ (ت) babı
4521	1	258	tekrir	تَكَرَّرَ	Bir hususu icra etmiş iken ahir bir defa icra etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4522	1	258	tekrîm	تَكَرَّمَ	Büyük ve mer'î edip hürmet ve tazim etmek, âzermîden .	Arapça tâ (ت) babı
4523	1	258	tekrîh	تَكَرَّهَ	Kerih ve nahoş göstermek.	Arapça tâ (ت) babı
4524	1	258	tekessüb	تَكَسَّبَ	Kazanmak, elfâhten , say edip kendi tasarrufuna dâhil etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4525	1	258	tekessür	تَكَسَّرَ	Pare pare olmak, paralanmak, şikeste şuden , kırılmak.	Arapça tâ (ت) babı
4526	1	258	tekessül	تَكَسَّلَ	Bir hususun icrasında gevşek davranmak, tenendi .	Arapça tâ (ت) babı
4527	1	258	tekessî	تَكَسَّى	Giyinmek, pûşîden , giyinmiş olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4528	1	258	teksîb	تَكَسَّبَ	Kazandırmak, endûhten, birinin say eylediği nesneyi tasarrufuna dâhil etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4529	1	258	teksiye(t)	تَكَسَّيَ	Giyindirmek, pûşânîden , beden üzerine siyâb örtmek.	Arapça tâ (ت) babı
4530	1	258	teksir	تَكَسَّرَ	Pare pare etmek, pençîden , paralamak.	Arapça tâ (ت) babı
4531	1	258	tekeşşüf	تَكَشَّفَ	Açık ve zahir olmak, âşikâr şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4532	1	258	tekeşîf	تَكَشَّفَ	Örtülü ve kapalı olan nesneyi açık zahir etmek, âşikâr kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4533	1	258	tekeffüf	تَكَفَّفَ	Elini uzatıp dilenmek, cünbülî , dilencilik etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4534	1	259	tekeffül	تَكَفَّلَ	Birine kefil olmak, bâbîzen şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4535	1	259	tekfir	تَكَفَّرَ	Örtmek, pûşîden , setr etmek ve hıns lazım kelâm-ı yemîne kefarete etmek ve birine küfür isnat edip kafir demek.	Arapça tâ (ت) babı
4536	1	259	tekfîl	تَكَفَّلَ	Bir adamın me'ûnetini iltizam etmek ve birini kefil kılmak, bâbîzen kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4537	1	259	tekfîn	تَكَفَّنَ	Cenazeyi kefene sarmak, câme-i mürğ pûşânîden .	Arapça tâ (ت) babı
4538	1	259	tekellûf	تَكَفَّفَ	Kendi üzerine renc ve meşakkatli iş almak ve âdetten hariç masraf veya gösteriş etmek, nümâyiş kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4539	1	259	tekellüm	تَكَلَّمَ	Söz söylemek, goften , kendi efkarını alâmât-ı melfûza vasıtasıyla izhar etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4540	1	259	teklif	تَكَلَّفَ	Bir hususun icrasını birinin uhdesine ihale edip kabulünü yahut tardını dahi ol kimsenin reyine bırakmak, kabul edip ahz eylesin yahut icra eylesin diye birinin önüne bir nesne sürmek ve âdetten hariç gösteriş ve tazim ve riayet etmek ve devlet masarısı için taraf-ı mîrîden tahsil olunan meblağ.	Arapça tâ (ت) babı
4541	1	259	teklîl	تَكَلَّلَ	Taç giydirmek, tâç pûşânîden .	Arapça tâ (ت) babı
4542	1	259	tekemmül	تَكَمَّلَ	Bilâ-nakîsa olmak, noksanı mahv olmak, encâm şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4543	1	260	tekemmüm	تَكَمَّمَ	Örtülüp bürünmek, câme piçîden .	Arapça tâ (ت) babı

4544	1	260	tekemmün	تَكْمُنُ	Gizlenmek, saklanmak, pusuya yatmak, nihân şuden.	Arapça tâ (ت) babı
4545	1	260	tekmîl	تَكْمِيلُ	Noksan tamamlamak, kusursuz bırakmak, bitirmek, encâmîden.	Arapça tâ (ت) babı
4546	1	260	teknîye(t)	تَكْنِيَّةُ	Birine künye vazetmek, nâm nihâden.	Arapça tâ (ت) babı
4547	1	260	teknîf	تَكْنِيفُ	Etrafını çevirip kuşatmak, kerdîden.	Arapça tâ (ت) babı
4548	1	260	teknîn	تَكْنِينُ	Gizleyip saklamak, setr kılmak, pühân kerden.	Arapça tâ (ت) babı
4549	1	260	tekevvün	تَكْوُنُ	Var olmak, mevcut olmak, vücuda gelmek, peydâ şuden.	Arapça tâ (ت) babı
4550	1	260	tekvînî	تَكْوِينِي	Tekvine mensup müteallik olan.	Arapça tâ (ت) babı
4551	1	260	tekvîn	تَكْوِينُ	Var kılmak, mevcut eylemek, yaratmak, âferîden, halk etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4552	1	260	tekvîr	تَكْوِيرُ	Başa sarık ve imame sarmak, destâr piçîden.	Arapça tâ (ت) babı
4553	1	260	tekehhün	تَكْهَنُ	Gaipten haber vermek, bakıcılık yahut falcılık etmek, kehanet etmek, gündây kerden.	Arapça tâ (ت) babı
4554	1	260	tekhîn	تَكْهِينُ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça tâ (ت) babı
4555	1	260	telâhûk	تَلَاْحُقُ	Birbirine bitişip mülhak olmak, behem resîden.	Arapça tâ (ت) babı
4556	1	260	tilâd	تِلَادُ	Kendi hanesinde doğmuş, büyümüş köle ve cariye ve hayvanat misilli temellukat, hânezâd.	Arapça tâ (ت) babı
4557	1	260	telaş)	تَلَاَشُ	Izdıraba muhtelit olan acele, çelîden.	Arapça tâ (ت) babı
4558	1	260	telâşî	تَلَاَشِي	Rütbe ve itibarı zail olup zelil ve kem kader olmak itibardan düşmek ve ızdırap, şurîdelik, perişânî.	Arapça tâ (ت) babı
4559	1	261	telâşuq	تَلَاَشِقُ	Birbirine yapışık olmak, çefsîden.	Arapça tâ (ت) babı
4560	1	261	telâţuf	تَلَاَطْفُ	Tatlı tatlı rıfk ve suhûletle hoş muamele etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4561	1	261	telâţum	تَلَاَطْمُ	Birbirine şamar vuruşmak ve deniz dalgaları birbirine çarpışmak, mevc zeden.	Arapça tâ (ت) babı
4562	1	261	telâ'ub	تَلَاَعْبُ	Oynamak, bâzîden, oynaşmak.	Arapça tâ (ت) babı
4563	1	261	telafi	تَلَاَفِي	Fevt olan şeyi tedarik ve tehiye eylemek.	Arapça tâ (ت) babı
4564	1	261	telâkî	تَلَاَقِي	Birbirine karşı gelip buluşmak ve birbirine yetişmek, pezîre şuden.	Arapça tâ (ت) babı
4565	1	261	tilâl	تِلَالُ	Dağlar, tepeler ve mahaller ve mevkiler, hebâkhâ.	Arapça tâ (ت) babı
4566	1	261	telâmîze(t)	تَلَامِيْذُهُ	Şakirtler, talim ve terbiye için muallimin zîr idaresinde olan kimseler, şâkîrdân.	Arapça tâ (ت) babı
4567	1	261	telâmîz	تَلَامِيْذُ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça tâ (ت) babı
4568	1	261	tilavet	تِلَاوَتُ	Kuran-ı Kerim'i okumak, hânden.	Arapça tâ (ت) babı
4569	1	261	telâvüm	تِلَاوْمُ	Birbirini levm etmek, birbirine kabahat bulmak.	Arapça tâ (ت) babı

4570	1	261	telâhî	تَلَاهَى	Lehv ve lu' b etmek, oynamak, vakit geçirmek, bâziden .	Arapça tâ (ت) babı
4571	1	261	telebûs	تَلَبَّسَ	Karışık ve muhtelit olmak, şîrem şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4572	1	261	telbi'e(t)	تَلْبِيَةٌ	"Lebbî ve lebbeyk" yani "buyurunuz ve emir sizindir" diye izhâr-ı itâ' at etmek ki merâsim-i hacdandır.	Arapça tâ (ت) babı
4573	1	261	telbiyet	تَلْبِيَةٌ	Bi ma' na eydan.	Arapça tâ (ت) babı
4574	1	261	telbîs	تَلْبِيسٍ	Tahlit edip karışık ve şüpheli kılmak ve hile edip aldatmak.	Arapça tâ (ت) babı
4575	1	262	teleşşüm	تَلْتَمُ	Hatun ağzına yaşmak tutunmak, dehen bend giriften .	Arapça tâ (ت) babı
4576	1	262	telşîm	تَلْتِمِ	Mahbubenin ağzını öpmek.	Arapça tâ (ت) babı
4577	1	262	telcîh	تَلْجِحُ	Suyun ve denizin ve ilmin engin tarafına dalmak, gûte .	Arapça tâ (ت) babı
4578	1	262	telcîm	تَلْجِمُ	Hayvana licam vurmak, likâmâniden .	Arapça tâ (ت) babı
4579	1	262	telhîd	تَلْحِدُ	Lahde gömmek, mezara defnetmek, derzîri hâk kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4580	1	262	telhîn	تَلْحِينُ	Name ve ezgi ile icrası makam ederek okumak, serâyiden .	Arapça tâ (ت) babı
4581	1	262	telhîş	تَلْحِصُ	Vezir tarafından hâk-pây-ı şâhâneye mesâlih-i devlete dair takdim olunan takrir arz etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4582	1	262	telezzüz	تَلْذُ	Bir nesnenin kuvvet-i zâ'ikaya tesirinden hoşnut ve memnun olmak ve bir nesnenin havâs-ı hamseden herhengi birine yahut zihne tesirinden memnun ve mesrur olmak, mesrîden .	Arapça tâ (ت) babı
4583	1	262	telezzüc	تَلْزُجُ	Yapışkan ve yelmeşik olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4584	1	262	telaşşuş	تَلْصُصُ	Sirkat etmek, çalmak, hırsızlık etmek, düzdîden .	Arapça tâ (ت) babı
4585	1	262	telatıtu	تَلْطُطُ	İnkâr etmek, hakkı gizlemek.	Arapça tâ (ت) babı
4586	1	262	telatıfuf	تَلْطُفُ	Umurda tatlı tatlı rıfk ve suhûletle nazikane muamele etmek, nüvâziş .	Arapça tâ (ت) babı
4587	1	262	talıfîh	تَلْطِیحُ	Bulaşmak ve mülevves ve murdar etmek, âlâbiden .	Arapça tâ (ت) babı
4588	1	262	talıfîf	تَلْطِيفُ	Hakkında hüsn-ü muâmele ve nevâziş ve riayet ve hâtır-nevâzlık etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4589	1	262	tela'ub	تَلْعَبُ	Oynamak, eğlenip vakit geçirmek, bâziden .	Arapça tâ (ت) babı
4590	1	263	tel'ib	تَلْعِيبُ	Bi-ma' nâhu eydan	Arapça tâ (ت) babı
4591	1	263	tel'in	تَلْعِينُ	Azap etmek, eziyet etmek, renc kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4592	1	263	telef	تَلْفُ	Bilâ-fâ'ide istihlâk etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4593	1	263	teleffüt	تَلْفُتُ	Bir nesneye doğru yüzünü çevirmek, rû kerdâniden .	Arapça tâ (ت) babı
4594		263	telaffuz	تَلْفُظُ	Tekellüm edip ve mutlaka ağız vasıtasıyla esvâtı kelimelere getirmek, goften .	

4595	1	263	teleffûf	تَلَفَّفَ	Sarılıp bürünmek, kerâyîden .	Arapça tâ (ت) babı
4596	1	263	telfif	تَلْفِيفَ	Sarmak, bürümek, örtmek, piçânîden .	Arapça tâ (ت) babı
4597	1	263	telfîk	تَلْفِيقَ	Cem etmek, hep bir yere götürmek, ferâhem âverden .	Arapça tâ (ت) babı
4598	1	263	tilkâ'	تِلْقَاءَ	Görüşmek, buluşmak, didâr-ı mülâkât, behem resîden .	Arapça tâ (ت) babı
4599	1	263	telakğub	تَلَقَّبَ	Kendi asıl isminden maada bir isimle müsemma kılmak, nâmîden .	Arapça tâ (ت) babı
4600	1	263	telakğuc	تَلَفَّغَ	Fahiş nâ-sezâ söylemek, nükûhîden .	Arapça tâ (ت) babı
4601	1	263	telakğuf	تَلَفَّفَ	Acele acele yutmak, âvârîden .	Arapça tâ (ت) babı
4602	1	263	telakğum	تَلَقَّمْ	Lokma lokma ekl edip yutmak, fürû bürden .	Arapça tâ (ت) babı
4603	1	263	telakğun	تَلَقَّنَ	Fehm ve idrak etmek, anlamak ve öğrenmek, der yâftên .	Arapça tâ (ت) babı
4604	1	263	telakğki	تَلَقَّى	Bir nesneye karşı tesadüf edip görmek, pezîre şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4605	1	263	telkîb	تَلْقِيبَ	Birine lakap vermek yani asıl isminden maada bir isim vermek, nâm dâden .	Arapça tâ (ت) babı
4606	1	263	telkıye(t)	تَلْقِيَةَ	İlave etmek, küvârîden .	Arapça tâ (ت) babı
4607	1	263	telkîh	تَلْقِيَهُ	İnsana çiçek aşısı aşlamak ve ağaca aşı aşlamak, yârîden .	Arapça tâ (ت) babı
4608	1	264	telkın	تَلْقِينَ	Birine söyleyip tefhim etmek, anlatmak, şinâsânîden ve mezar başında imam kelime-i şehâdeti zikredip müteveffâyâ ihtar ve tefhim etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4609	1	264	telmiğ	تَلْمِغَ	Bütün bütün layıkıyla keşfedip nazara arz etmeyerek şöyle bir çabucak açıp yine kapamak ve kelam arasında bir nesneyi hemen andırıp bast ve beyan etmeyerek geçmek.	Arapça tâ (ت) babı
4610	1	264	tilmîz	تَلْمِيزَ	Muallimden ilim tahsilinde olan kimse, şakirt .	Arapça tâ (ت) babı
4611	1	264	televvüş	تَلَوُّثَ	Murdalığa bulaşmak, âlâyîden .	Arapça tâ (ت) babı
4612	1	264	telavvuğ	تَلَوُّطَ	Lut kavminin fiilini irtikap etmek, livâtâ kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4613	1	264	televvün	تَلَوُّنَ	Renkten renge girmek ve hâletten hâlete geçmek, tabiatı kararsız olmak ve kedere giriftar olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4614	1	264	telviye(t)	تَلْوِيَةَ	Bükmek, çevirmek, tâftên.	Arapça tâ (ت) babı
4615	1	264	telvîş	تَلْوِثَ	Murdarlığa bulaştırmak, vâlâbîden .	Arapça tâ (ت) babı
4616	1	264	telvîh	تَلْوِجَ	Vazih ve aşıkâr kılmak ve saç ve sakal ağartmak ve parıldatmak, parlak kılmak, tâbîden .	Arapça tâ (ت) babı
4617	1	264	telvîm	تَلْوِيمَ	Levm etmek, azarlamak, serzeniş etmek, garâşîden .	Arapça tâ (ت) babı
4618	1	264	telvîn	تَلْوِينَ	Renk vermek, renkli kılmak, reng dâden .	Arapça tâ (ت) babı
4619	1	264	telehhüb	تَلَهَّبَ	Alevlenmek, alev ile yanmak, efrûzîden .	Arapça tâ (ت) babı

4620	1	265	telehhüf	تَلَهَّفَ	Ah ve figan etmek, Ah ve vah çağırarak, âh kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4621	1	265	telehhî	تَلَهَّى	Oynamak, eğlenip vakit geçirmek, bâziden .	Arapça tâ (ت) babı
4622	1	265	telhîb	تَلْهَيْبُ	Alevlendirmek, ateş yakmak, fürûdâniden .	Arapça tâ (ت) babı
4623	1	265	telhiye(t)	تَلْهِيَةٌ	Oyuncak, eğlence, bâziçe .	Arapça tâ (ت) babı
4624	1	265	telîd	تَلِيدٌ	Kendi hanesinde doğmuş büyümüş köle ve cariye ve hayvanat misilli temellukât, hânezâd .	Arapça tâ (ت) babı
4625	1	265	teleyyün	تَلَيْنٌ	Sertlik ve huşûneti mahv olunup yumuşak olmak, termîden .	Arapça tâ (ت) babı
4626	1	265	temme	تَمَّ	Bitti tekmi ve tetmîm oldu manasında fiil-i mâzidir, temâm şod .	Arapça tâ (ت) babı
4627	1	265	temâşül	تَمَآثُلٌ	Birbirine müsavi ve müşabih olmak, mâniden ve birbirine bilakis taksim kabul etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4628	1	265	temâşîl	تَمَآثِيلٌ	Suretler, şekiller, tasvirler.	Arapça tâ (ت) babı
4629	1	265	temâcüd	تَمَآجُدٌ	Birbiriyle mecd ve azamet davasında olmak, büzürğî nümûden .	Arapça tâ (ت) babı
4630	1	265	temâdî	تَمَادَى	Uzamak, müntehî ve munkazi olmamak, bâlîden .	Arapça tâ (ت) babı
4631	1	265	temârûz	تَمَارُضٌ	Kendini mariz göstermek, hodrâ bîmâr nümûden .	Arapça tâ (ت) babı
4632	1	265	temâzüc	تَمَآزُجٌ	Birbiriyle şaka ve latife etmek, latîfe kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4633	1	265	temas	تَمَاسٌ	Birbirine dokunmak, küst .	Arapça tâ (ت) babı
4634	1	265	temâsûh	تَمَاسُحٌ	Sûrî ve münâfikâne birbiriyle tatlı tatlı ve rıfk ve suhûletle konuşmak.	Arapça tâ (ت) babı
4635	1	265	temâsuḥ	تَمَاسُحٌ	Suretini çirkin ve zişt surete tahvil etmek, şemğand şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4636	1	266	temâsük	تَمَاسُكٌ	İmsak etmek, perhîzkârlık etmek, kendini zaptetmek.	Arapça tâ (ت) babı
4637	1	266	temâsîḥ	تَمَاسِيحٌ	Timsahlar, timsah balıkları, nehengân .	Arapça tâ (ت) babı
4638	1	266	temâlük	تَمَالِكٌ	Kendi nefisini zaptetmek, perhîziden .	Arapça tâ (ت) babı
4639	1	266	tamam	تَمَامٌ	Bir nesnenin cem' -i eczâsı kemâ yenbagî mevcut olmak, dürüst ve kavis, daire yahut zaviyenin doksan dereceye ikmal için ilave veya tenzili icap eden kavis yahut zaviye.	Arapça tâ (ت) babı
4640	1	266	tamamiyet	تَمَامِيَّةٌ	Bilâ noksan tam ve kamil olmak, dürüst şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4641	1	266	temayül	تَمَآيُلٌ	Bir tarafa eğilmek, bir tarafa yatmak ve hâhiş ve istidat ve tercih ederek bir cihete iltifat etmek, kerâbiden .	Arapça tâ (ت) babı
4642	1	266	temettu'	تَمَتُّعٌ	Kendi nefsine kâr ve fayda ve menfaat çıkarmak, bir nesneyi istimal etmekten naşi mefaat görmek, sûd dîden .	Arapça tâ (ت) babı
4643	1	266	temtî'	تَمْتِيعٌ	Nefalandırmak, birine bir nesne istimal yahut temlik ettirip kâr ve menfaat vermek, sûd dâden .	Arapça tâ (ت) babı

4644	1	266	temtîn	تَمْتِينُ	Metanet verip kuvvetlendirmek, berk kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4645	1	266	timşal	تَمْشَالُ	Suret, tasvir, resim, şekil, örnek, peyker .	Arapça tâ (ت) babı
4646	1	266	temsîl	تَمْشِيلُ	Kitap basmak ve emsal nakl etmek misilli gerek lafzen gerek cismen bir nesnenin aynını ve mislini yapmak ve teşbih edip benzetmek, mânîden .	Arapça tâ (ت) babı
4647	1	267	temeccüd	تَمَجُّدٌ	Şan ve şeref ve kerem ve celal kesbetmek.	Arapça tâ (ت) babı
4648	1	267	temeccüs	تَمَجُّسٌ	Mecusî olmak, ateş-perest şüden .	Arapça tâ (ت) babı
4649	1	267	temcit	تَمَجِيدٌ	Tazim ve sena eylemek ve sabaha karşı minarelerde okunan dua.	Arapça tâ (ت) babı
4650	1	267	temedduh	تَمَدِّحٌ	Kendini medh etmek ve tekellüf edip bazı etvâr-ı memdûha ithaz ve izhar etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4651	1	267	temeddün	تَمَدُّنٌ	Şehir ve kasabalara toplanıp bâdiye-nişînlük usulünden vazgeçmek.	Arapça tâ (ت) babı
4652	1	267	temdîh	تَمْدِيحٌ	Medhüsena etmek, zikr-i cemîl ile zikretmek, sitâyîş .	Arapça tâ (ت) babı
4653	1	267	temdîd	تَمْدِيدٌ	Uzatmak, uzun kılmak, bâlâyîden .	Arapça tâ (ت) babı
4654	1	267	temr	تَمْرٌ	Hurma tesmiye olunan meyve, fâcâm .	Arapça tâ (ت) babı
4655	1	267	temru'l hind	تَمْرُ الْهِنْدِ	Malum bir nevi meyve ki mualece için istimal olunur ve demirhindi dahi denilir, hâbce .	Arapça tâ (ت) babı
4656	1	267	temerrüd	تَمَرُّدٌ	İnat etmek, muannit olmak, betre kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4657	1	267	temziye(t)	تَمْزِيَةٌ	Medhüsena etmek, sitâyîş .	Arapça tâ (ت) babı
4658	1	267	temzîc	تَمْزِيجٌ	Karıştırmak, katmak, katıştırmak, şûrîden .	Arapça tâ (ت) babı
4659	1	267	temzîk	تَمْزِيقٌ	Yırtmak ve adamın ırz ve namusuna dokunmak, derîden .	Arapça tâ (ت) babı
4660	1	267	timsah	تَمْسَاخٌ	Kertenkele şeklinde bazen on zira ⁶ tülünde ve ekseriya Mısır diyarında vaki nehr-i nil derununde bulunan bir nevi mahûf hayvan, neheng .	Arapça tâ (ت) babı
4661	1	268	temessuh	تَمْسُحٌ	Murdarlığı gidermek için el sürüp sığamak, dest sûden ve abdest alır iken başına ve haffın üzerine mesh etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4662	1	268	temeshur	تَمْسُخْرٌ	Maskaralık etmek, zevklenmek, lâğîden .	Arapça tâ (ت) babı
4663	1	268	temessük	تَمْسُكٌ	Borç veya borç edasını ikrar etmek için tahrir olunan senet ve bir nesneye kavi yapışıp tutmak, ter giriften .	Arapça tâ (ت) babı
4664	1	268	temeşşî	تَمْشِيٌّ	Maslahat yürüme, iş ilerlemek, fezâyîş şüden .	Arapça tâ (ت) babı
4665	1	268	temşîye(t)	تَمْشِيَّةٌ	Maslahat yürütmek, işi ilerletmek, fezâyîş kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4666	1	268	temşît	تَمْشِيطٌ	Taramak, tarak ile tathîr etmek, şânîden .	Arapça tâ (ت) babı
4667	1	268	temazmuż	تَمْضَمُضٌ	Abdestte ağız çalkalamak, ğârâra .	Arapça tâ (ت) babı
4668	1	268	temaţtur	تَمْطَرٌ	Yağmur yağmak, bârîden .	Arapça tâ (ت) babı

4669	1	268	temaṭṭuṭ	تَمَطَّط	Kelamda türlü türlü söylemek, ḳâlâd .	Arapça tâ (ت) babı
4670	1	268	tema‘‘uḳ	تَمَعَّق	Derine varmak ve bedḥuy olmak, düvrânder devîden .	Arapça tâ (ت) babı
4671	1	268	temġîr	تَمَغِير	Zâd ve maaşı kalmayıp fakir olmak, gedâ şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4672	1	268	temekkün	تَمَكَّن	Vakar ve temkin sahibi olmak ve mahalde karar verip oturmak ve muktedir olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4673	1	268	temkîn	تَمَكِّن	Hıffet-mizâc mukabili olan keyfiyet, vakar, ağır, usluluk ve azamet, izzet, iktidar, kudret, ḥird-mendî .	Arapça tâ (ت) babı
4674	1	269	temelluḳ	تَمَلَّق	Telattuf edip arz ve izhâr-ı bendegî ve muhabbet etmek, yaltaklanmak, lâmân .	Arapça tâ (ت) babı
4675	1	269	temellük	تَمَلَّكَ	Vech-i istiklâl üzere bir nesneye mutasarrıf olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4676	1	269	temellül	تَمَلَّل	Bir millete dâhil olmak, bir milleti kabul etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4677	1	269	temli ‘e(t)	تَمَلَّنَة	Doldurmak, memlu kılmak, âgenden .	Arapça tâ (ت) babı
4678	1	269	temlîḥ	تَمَلِّحْ	Güzel ve zarif şiir söylemek, şervâ .	Arapça tâ (ت) babı
4679	1	269	temlîz	تَمَلِّزْ	Bırakmak, salıvermek, koyuvermek, evzendîden .	Arapça tâ (ت) babı
4680	1	269	temlîs	تَمَلِّسْ	Düz ve hem-vâr kılmak, düz etmek, henvâr kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4681	1	269	temlik	تَمَلِّكْ	Mutasarrıf kılmak, malik ve sahip kılmak.	Arapça tâ (ت) babı
4682	1	269	temenna)	تَمَنَّأ	Temenni ve rica etmek, yalvarmak, lâbîden ve tazim yolunda elini başına kaldırmak.	Arapça tâ (ت) babı
4683	1	269	temennu‘	تَمَنَّعْ	İcrası gayr-i mümkün olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4684	1	269	temenni	تَمَنَّى	Rica etmek, yalvarmak, lâbîden .	Arapça tâ (ت) babı
4685	1	269	temenna)	تَمَنَّى	Tazim yoluyla elini başına kaldırmak.	Arapça tâ (ت) babı
4686	1	269	temniye(t)	تَمَنِّيَة	Meni inzal etmek, mâġz püşt süpûḥten .	Arapça tâ (ت) babı
4687	1	269	temnî‘	تَمَنَّبِعْ	Savdırıp geri durdurmak, vâpes kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4688	1	269	temevvüc	تَمَوْجْ	Çalkanıp dalga dalga olmak, mevc zeden .	Arapça tâ (ت) babı
4689	1	269	(temmuz)	(تَمَوْزْ)	Marttan itibar ile şuhûr-ı rûmiyyenin sekizincisi olup haziran ile ağustos beyninde vaki olan şehir.	Arapça tâ (ت) babı
4690	1	270	temevvül	تَمَوْؤ	Mal ve servete malik olmak ve zenginlenmek, tüvânger şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4691	1	270	temvîḥ	تَمَوِّهْ	Çok su komakla sulu kılmak, âbdâr kerden ve suale muhalif haber ihbar etmek, kizb ilave etmek ve madenlere yıldız çekmek ve yıldızlamak.	Arapça tâ (ت) babı
4692	1	270	temehhüd	تَمَهَّدْ	Mütemekkin ve ber-karâr olmak, kuvvet kesbetmek.	Arapça tâ (ت) babı
4693	1	270	temehhür	تَمَهَّرْ	Maharet kesbetmek, üstat çıkmak.	Arapça tâ (ت) babı

4694	1	270	temehhül	تَمَهَّلَ	Acele etmeyip sükunet ve teenni üzere olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4695	1	270	temhiye(t)	تَمَهَّيَةٌ	Keskinletmek, kılağı vermek, tîz kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4696	1	270	temhîd	تَمَهَّدَ	Yayıp döşemek ve tesviye ve tanzim etmek ve bast ve beyan etmek, küsterden .	Arapça tâ (ت) babı
4697	1	270	temhîl	تَمَهَّلَ	Mühlet vermek, vakit vermek, dem dâden .	Arapça tâ (ت) babı
4698	1	270	temeyyüz	تَمَيَّرَ	Sairlerden ayrılmak, farklı olmak, ferâhîden .	Arapça tâ (ت) babı
4699	1	270	temeyyu‘	تَمَيَّعَ	Akmak, terâvîden , cereyan etmek ve erimek.	Arapça tâ (ت) babı
4700	1	270	temîme(t)	تَمِيمَةٌ	Def-i nazar için çocuk ve hayvanat boyunlarına ta‘lîk olunan boncuk dizisi, gerden bend .	Arapça tâ (ت) babı
4701	1	270	temyiz	تَمَيَّزَ	Sairlerden ayırmak, peşmîden ve sairlerden ayıracak miktar tarif ve beyan etmek ve ibarede bir ismin manasını hasr ve tahsis zımında diğer bir isim ilave etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4702	1	271	temyîl	تَمَيَّلَ	Meylettirmek, mail kılmak, hamânîden .	Arapça tâ (ت) babı
4703	1	271	tenâşür	تَنَاشَرَ	Saçılmak, dağılmak, câ-be-câ dökülmek, perâkendîden .	Arapça tâ (ت) babı
4704	1	271	tenâcî	تَنَاجَى	Birbirine fısıltı edip esrar söyleşmek, piç piç kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4705	1	271	tennâd	تَنَادَ	Birbirinden ürküp kaçmak, ziyadesiyle korkup kaçmak, kırîğ, yevm-i tenâd kıyamet günü.	Arapça tâ (ت) babı
4706	1	271	tenâdüm	تَنَادَمَ	Birbirine nedim olmak birbirine musahabet edip konuşmak, lündîden .	Arapça tâ (ت) babı
4707	1	271	tenâdî	تَنَادَى	Nas biraraya gelip birikmek ve birbirine çağrışmak, hâlâlûş.	Arapça tâ (ت) babı
4708	1	271	tenâzu‘	تَنَازَعَ	Birbiriyle niza‘ ve husumet edişmek.	Arapça tâ (ت) babı
4709	1	271	tenâzül	تَنَازَلَ	Muharebe için iki taraftan attan inmek, fürû âmeden, ez-esb .	Arapça tâ (ت) babı
4710	1	271	tenasüp	تَنَاسَبَ	İki taraftan birbirine mensup yahut müşabih olmak ve iki nesne beyninde miktar cihetiyle vaki olan izafet.	Arapça tâ (ت) babı
4711	1	271	tenasüh	تَنَاسَخَ	Birbirini izâle ile müteakip olmak ve miras intikalinden mukaddem vâris vefat etmekle miras onun vârislerine intikal etmek ve küfrün bir nevi kavli üzere ruh ilelebet bedenden bedene intikal etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4712	1	271	tenâsühî	تَنَاسَخَى	Ruhun ilelebet bedenden debene intikal eylemesi kavline kail ve mu‘tekid olan kimse.	Arapça tâ (ت) babı
4713	1	272	tenâsühîyye(t)	تَنَاسُخِيَّةٌ	Tenâsuhîler taifesi ve tenâsuhî olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4714	1	272	tenâsuq	تَنَاسَقَ	Nizam üzere dizilmek, kirîvâzîden .	Arapça tâ (ت) babı
4715	1	272	tenasül	تَنَاسَلَ	Birbirinden doğup üremek, efzâyîden .	Arapça tâ (ت) babı

4716	1	272	tenâsî	تَنَاسَى	Unutmak, ferâmûşîden ve unutmak suretini göstermek.	Arapça tâ (ت) babı
4717	1	272	tenâşüd	تَنَاشَدُ	Birbirine şiir okumak, şî' r hânden .	Arapça tâ (ت) babı
4718	1	272	tenâşuḥ	تَنَاصَحُ	Birbirine nasihat vermek, pendîden .	Arapça tâ (ت) babı
4719	1	272	tenaşur	تَنَاصُرُ	Birbirine yardım etmek, yâverî kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4720	1	272	tenâfür	تَنَافُرُ	Birbirinden ürküp kaçmak ve kaçınıp uzağa çekilmek, remîden .	Arapça tâ (ت) babı
4721	1	272	tenâfi	تَنَافَى	Birbirine muhalif ve zıt olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4722	1	272	tenaḳuş	تَنَاقَصُنْ	Eksilmek, miktarı azalmak, nâsîden .	Arapça tâ (ت) babı
4723	1	272	tenâkuḏ	تَنَاقُضُنْ	Birbirini bozup harap etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4724	1	272	tenâküh	تَنَاقُحُ	Birbiriyle nikah edişmek.	Arapça tâ (ت) babı
4725	1	272	tenânîr	تَنَائِرُ	Tenevvürler, ocaklar, fırınlar, şâḥurhâ .	Arapça tâ (ت) babı
4726	1	272	tenâvûb	تَنَاقُوبُ	Birbiriyle nöbet edişmek.	Arapça tâ (ت) babı
4727	1	272	tenavül	تَنَاقُولُ	Gıda yerine istimal etmek, ekl ve şurb etmek, şürden .	Arapça tâ (ت) babı
4728	1	272	tenebbüh	تَنَبَّهَ	Uyanmak, akli başına düşürmek, bîdâr şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4729	1	272	tenbît	تَنَبَّيْتُ	Nâbit ve münbit olmak, rûyânîden .	Arapça tâ (ت) babı
4730	1	272	tembih	تَنَبَّيْهَ	Uyandırmak, göz açtırmak, bîdâr kerden , aklını başına devrişmek ve amirâne ısmarlamak ve havale etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4731	1	273	tenessür	تَنَزَّرَ	Saçılmak, dağılmak, telâşîden .	Arapça tâ (ت) babı
4732	1	273	tencüs	تَنَجَّسَ	Murdarlığa bulaşmak, âlâyîş .	Arapça tâ (ت) babı
4733	1	273	teneccüm	تَنَجَّمَ	Yıldızlara dikkat etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4734	1	273	tencîs	تَنَجَّيْسَ	Murdarlığa bulaştırmak, âlâyîden ve cin taifesinin aşk ve muhabbeti zan ve havf olunan şahsın boynuna ta'lik olunan necis ve meyyit kemikleri ve hayız bezi misilli nesne.	Arapça tâ (ت) babı
4735	1	273	tenaḥḥus	تَنَحَّسَ	Bir haberin yahut bir kelamın ardını gereği gibi soruşturarak araştırmak, cûyîden .	Arapça tâ (ت) babı
4736	1	273	tenaḥnuḥ	تَنَحَّحُ	Boğaza balgam tıkağında hasıl olan hırıltı ile solumak, raḥyîden .	Arapça tâ (ت) babı
4737	1	273	teneddüm	تَنَدَّمَ	Nedâmet etmek, pişman olmak, ermânîden .	Arapça tâ (ت) babı
4738	1	273	tenezzur	تَنَذَّرَ	Vacip olmayan nesneyi kendi nefesine vacip kılmak, nezir kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4739	1	273	tenezzül	تَنَزَّلَ	Yukarıdan aşağıya doğru hareket edip nakl-i mekân etmek, fürû âmeden ve lütuf tarikiyle kendi rütbesine layık olan vakarı bertaraf etmek.	Arapça tâ (ت) babı

4740	1	273	tenezzüh	تَنَزَّهَ	Iraklaşmak, fâtûriden , teb'îd etmek ve avâ'ib ve nakâ'is ve telvîsâtan ba'îd ve salim olmak ve seyir ve teferruce çıkmak, kasâvet-i şehrden teb'îd edip def-i hüümüm ve tefric-i kalb için bağ ve sebze-zâra çıkmak.	Arapça tâ (ت) babı
4741	1	273	tenezzehe	تَنَزَّهَ	"Iraklaşsın, ba'îd olsun" manasında duadır, dûrbâd .	Arapça tâ (ت) babı
4742	1	274	tenzil	تَنْزِيلٌ	Yukarıdan aşağıya doğru hareket ettirip nakl-i mekân ettirmek, fürû kerden ve tarh ve tefrik edip bir miktar içinden çıkarmak ve Kur'an-ı azîmü's-şân.	Arapça tâ (ت) babı
4743	1	274	tenzih	تَنْزِيهٌ	Nefsini kabâ'ihden irak ve ba'îd eylemek ve Allahüteala Hazretleri'nin zât-ı celîlelerinin şerik ve nakîsadan hâli olduğunu itikat ve ikrar etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4744	1	274	tenzihî	تَنْزِيهِيٌّ	Tenzihe mensup ve müteallik olan.	Arapça tâ (ت) babı
4745	1	274	tenessüb	تَنْسَبُ	Bir nesepten olduğu davasında olmak, yâl şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4746	1	274	tenessüc	تَنْسَجُ	Dokunmak, örülmek, bâfiden ve kumaş perde misilli tel tel dokunmuş nesne.	Arapça tâ (ت) babı
4747	1	274	tenessuç	تَنْسُقُ	Nizam üzere dizilmek, der nüvişten .	Arapça tâ (ت) babı
4748	1	274	tenessük	تَنْسُكُ	Hakteala'ya kulluk etmek, bendeği kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4749	1	274	tenessül	تَنْسُلُ	Doğup üremek, efjâyiden .	Arapça tâ (ت) babı
4750	1	274	tenessüm	تَنْسُمُ	Soluk almak, dem zeden ve rüzgar hafifçe esmek.	Arapça tâ (ت) babı
4751	1	274	tensiye(t)	تَنْسِيَةٌ	Unutturmak, hatırdan çıkarmak, ferâmûşâniden .	Arapça tâ (ت) babı
4752	1	274	tensîk	تَنْسِيقٌ	Nizam üzere dizmek, der nüvişten , nizama komak.	Arapça tâ (ت) babı
4753	1	274	tensîm	تَنْسِيمٌ	İşe başlamak, âgâz kerden ve azat etmekle ihya eylemek.	Arapça tâ (ت) babı
4754	1	274	teneşşüb	تَنْشِبُ	Saplamak, içeri işleyip tutulmak, haylâniden .	Arapça tâ (ت) babı
4755	1	274	teneşşüd	تَنْشُدُ	Maddeyi nâsın muttali olmayacağı vecihle nazikâne soruşturmak.	Arapça tâ (ت) babı
4756	1	275	teneşşür	تَنْشُرُ	Açılıp yayılmak ve haber dağılıp duyulmak, âgâh şuden ve cenaze yıkanmak.	Arapça tâ (ت) babı
4757	1	275	teneşşuť	تَنْشِطُ	Neşatlanmak, ferahlanmak, sevinmek, şâdiden .	Arapça tâ (ت) babı
4758	1	275	teneşşüf	تَنْشِفُ	Türap ve havuz makulesi suyu kendine çekip içmek, âşâmiden .	Arapça tâ (ت) babı
4759	1	275	teneşşü' ?	تَنْشَوُ	Yerden kalkıp işe başlamak, âgâziden .	Arapça tâ (ت) babı
4760	1	275	teneşşî	تَنْشِيٌّ	Sarhoş olmak, mest şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4761	1	275	tenşîb	تَنْشِيبٌ	Saplamak, haylâniden , içeri işletmek ve rüzgar esmek.	Arapça tâ (ت) babı
4762	1	275	tenşîr	تَنْشِيرٌ	Açıp yaymak, sermek, küserâniden ve mecnun yahut mariza rukye ile taviz eylemek.	Arapça tâ (ت) babı
4763	1	275	tenşîť	تَنْشِيطٌ	Neşatlandırmak, sevindirmek, şâd kerden .	Arapça tâ (ت) babı

4764	1	275	tenşîf	تَشْفِيفٌ	Ter ve su makulesini mendil ve sünger ve paçavra makulesiyle alıp kurutmak, hâcâniden .	Arapça tâ (ت) babı
4765	1	275	tenşîm	تَشْفِيمٌ	Lahm bozulup kokmak, genden ve bir işe başlamak ve bir belaya uğrayıp tutulmak ve bülent ve âli kılmak.	Arapça tâ (ت) babı
4766	1	275	tenaşşub	تَنْصَبُ	Dikilip durmak, nişâniden ve akli şey-i vâhide merkûz olmak ve toz havaya direk gibi kalkmak.	Arapça tâ (ت) babı
4767	1	275	tenaşşuḥ	تَنْصَحُ	Nasihât alıp kabul etmek, pend dâšten .	Arapça tâ (ت) babı
4768	1	275	tenaşşur	تَنْصُرُ	Nasrânî olmak, dîn-i mesîhi kabul etmek, tersâ şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4769	1	275	tanşîb	تَنْصِيبٌ	Yükseğe kaldırmak, efrâhten .	Arapça tâ (ت) babı
4770	1	275	tanşîr	تَنْصِيرٌ	Nasrânî kılmak dîn-i mesîhi kabul etmek, tersâ kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4771	1	276	tanşîş	تَنْصِيشٌ	Gereği gibi istiksâ ve tetkik ve taharrî etmek, sîsten .	Arapça tâ (ت) babı
4772	1	276	tanşîf	تَنْصِيفٌ	Mütesâviyen ikiye bölmek, dû kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4773	1	276	tanzîḥ	تَنْصِيحٌ	Gereği gibi pişirmek, puhten .	Arapça tâ (ت) babı
4774	1	276	tanzîd	تَنْصِيدٌ	Birbirini üzerine nizamla istif etmek, berhem nihâden .	Arapça tâ (ت) babı
4775	1	276	tanzîr	تَنْصِيرٌ	Ter u taze ve hoş ve revnektâr kılmak, ter kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4776	1	276	tenaṭṭus	تَنْطَسُ	Temizlik hususunda begayet dikkat ve perhiz ve ihtimam etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4777	1	276	tenaṭṭu‘	تَنْطَعُ	Taammuk ve tekellüfle fesahat satarak tekellüm etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4778	1	276	tenaṭṭuf	تَنْطَفُ	Kulağa küpe takınmak, menkûş şebâtîden ve bulaşıp âlûde olmak ve haber duymak ve kendini pak tutmak.	Arapça tâ (ت) babı
4779	1	276	tenaṭṭuḳ	تَنْطُقُ	Kuşak kuşatmak, kemer bestâniden ve tekellüm etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4780	1	276	tanṭîf	تَنْطِيفٌ	Zina ile bûhtan etmek, ayıp ve nakîsa bulaştırmak.	Arapça tâ (ت) babı
4781	1	276	tinzâr	تَنْظَارُ	Sarf-ı bâsira etmek, bakmak, nikâh kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4782	1	276	tenazzur	تَنْظُرُ	Fikir ve teemmül ederek dikkatle bakmak, nikâh kerden ve ahestece teenni ederek muamele etmek ve bir nesnenin vukuunu ummak ve gözetmek.	Arapça tâ (ت) babı
4783	1	276	tenazzuf	تَنْظَفُ	Pak olmak ve tekellüfle paklık göstermek, pâkî nümûden .	Arapça tâ (ت) babı
4784	1	276	tenazzum	تَنْظُمُ	Dizilmek, kirîvâzîden , sıra ile olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4785	1	276	tanzîf	تَنْظِيفٌ	Pak ve pakize kılmak, temiz etmek, pâk kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4786	1	277	tanzîm	تَنْظِيمٌ	Dizmek, der nüvişten , sırasına komak.	Arapça tâ (ت) babı
4787	1	277	tena‘‘um	تَنْعَمُ	Naz ve nimetle ve refah ve maişetle hoş-dîl olup perverişlenmek.	Arapça tâ (ت) babı
4788	1	277	ten‘îş	تَنْعِيشٌ	Yukarı kaldırmak, efrâhten ve ayağı sürçüp yıkılan kimseye “أَنْعَشَكَ اللَّهُ” diye dua etmek.	Arapça tâ (ت) babı

4789	1	277	ten'îl	تَعْيِلٌ	Davar ayağını nallamak, na'le bendîden .	Arapça tâ (ت) babı
4790	1	277	ten'im	تَعِيمٌ	Nimetlendirip rahat ve refah sahibi kılmak.	Arapça tâ (ت) babı
4791	1	277	tenağgum	تَنَمٌ	Irlamak, nağme etmek, serâğâz .	Arapça tâ (ت) babı
4792	1	277	tenğîz	تَنْغِيزٌ	Bir adamın ıyş ve zindegânesini mükedder etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4793	1	277	tenfağ	تَنْفَاحٌ	Beyhude ve batıl ve fuzûlâne lâfugüzafla iftihar etmek, lâf zeden .	Arapça tâ (ت) babı
4794	1	277	teneffür	تَنْفَرٌ	İkrah ve istikrâh etmek, tiksirmek, menkîden .	Arapça tâ (ت) babı
4795	1	277	teneffüs	تَنْفَسٌ	Nefes almak, solumak, dem zeden ve yorgunluk almak, rahat etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4796	1	277	tenakkuş	تَنْقُصٌ	Bir mahalde olanı bilmek için etrafına nazar etmek, hâzîden .	Arapça tâ (ت) babı
4797	1	277	teneffül	تَنْفُلٌ	Nafîle namaz kılmak ve sair askerden ziyade hisse-i ganîmet almak.	Arapça tâ (ت) babı
4798	1	277	tenfiğ	تَنْفِيعٌ	Şiddetle üfürmek, demîden .	Arapça tâ (ت) babı
4799	1	277	tenfiz	تَنْفِيزٌ	İçinden geçirip öte çıkarmak ve hüküm ve fermanını icra ettirmek ve mer'i kılmak, güzârden .	Arapça tâ (ت) babı
4800	1	277	tenfir	تَنْفِيرٌ	Ürkütmek, korkutmak, nefret hâsıl etmek, tersânîden .	Arapça tâ (ت) babı
4801	1	278	tenfis	تَنْفِيسٌ	Soluk aldırarak, rahîdânîden ve rahat ettirmek.	Arapça tâ (ت) babı
4802	1	278	tenfil	تَنْفِيلٌ	Ganimet vermek ve yemin vermek ve bir adam üzerinden zarar ve mahzur defetmek.	Arapça tâ (ت) babı
4803	1	278	tenfih	تَنْفِيهِ	Yorup bîtap eylemek, ebhâlîden .	Arapça tâ (ت) babı
4804	1	278	tinğâş	تَنْقَاصٌ	Eksiltmek ve eksilmek, kâsten .	Arapça tâ (ت) babı
4805	1	278	tinğâm	تَنْقَامٌ	Ukûbetle ceza eylemek, cezasını vermek.	Arapça tâ (ت) babı
4806	1	278	tenakkuş	تَنْقَبٌ	Başını nikabla örtmek.	Arapça tâ (ت) babı
4807	1	278	tenakkuş	تَنْقُصٌ	Ta' yîb etmek, mezemmet etmek, ırza noksan getirmek ve eksilmek, nakıs olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4808	1	278	tenakkuş	تَنْقُصٌ	Çatlayıp çatırdamak ve damlamak, terâkîden .	Arapça tâ (ت) babı
4809	1	278	tenakkuş	تَنْقَطٌ	Nokta nokta ve benek benek olmak, haberi ceste ceste almak.	Arapça tâ (ت) babı
4810	1	278	tenkî	تَنْقِيٌ	Öründülemek, seçmek, intihap etmek, güzîden .	Arapça tâ (ت) babı
4811	1	278	tenkîb	تَنْقِيبٌ	Heryeri dolaşıp gezmek, geşten .	Arapça tâ (ت) babı
4812	1	278	tenkıyet	تَنْقِيَتٌ	Pak ve Pakize kılmak ve ihtikân etmek.	Arapça tâ (ت) babı

4813	1	278	tenkîh	تَنْقِيحٌ	Kemikten ilik çıkarmak, ez üstühan muh sipûhten veecessüs edip bir nesnenin sonuna ve hakikatine ermek ve şair şiirini tumar edip avâibini hazfetmek ve umumen zevâid ve avâibini defedip mergup kılmak.	Arapça tâ (ت) babı
4814	1	278	tenkîz	تَنْقِيزٌ	Kurtarmak, rehâ kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4815	1	278	tenkîr	تَنْقِيرٌ	Gereği gibi teftiş ve taharrî etmek, cüsten .	Arapça tâ (ت) babı
4816	1	279	tenkîz	تَنْقِيزٌ	Raks ettirmek, oynamak, bâzîden .	Arapça tâ (ت) babı
4817	1	279	tenkîs	تَنْقِيسٌ	Divite mürekkep komak ve birine lakap komak, nâm dâden .	Arapça tâ (ت) babı
4818	1	279	tenkîş	تَنْقِيشٌ	İki yahut ziyade renkle boyamak, renk kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4819	1	279	tenkîş	تَنْقِيصٌ	Eksiltmek, nakıs kılmak, kem kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4820	1	279	tenkît	تَنْقِيطٌ	Harfî noktalamak, noktasını yazmak, nokta nüvisten .	Arapça tâ (ت) babı
4821	1	279	tenekküb	تَنْكَبٌ	Yoldan sapmak ve omuza almak, kerdîden .	Arapça tâ (ت) babı
4822	1	279	tenekküd	تَنْكَدٌ	Sıkıntıda olmak, sıkılmak, hûçârîden .	Arapça tâ (ت) babı
4823	1	279	tenekkür	تَنْكُرٌ	Hüsn-ü hâlden sû ?-i hâle dönmek, bilinmez surete girmek.	Arapça tâ (ت) babı
4824	1	279	tenkîb	تَنْكِيبٌ	Yoldan sapmak ve saptırıp alarga etmek, kerdîden .	Arapça tâ (ت) babı
4825	1	279	tenkîr	تَنْكِيرٌ	Suretini tebdil edip bilinmez eylemek ve meçhul ve münker kılmak, gayr-ı mahdûd ve gayr-ı muayyen kılıp şüpheli eylemek, binâm kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4826	1	279	tenkîs	تَنْكِيسٌ	Baş aşağı çevirmek, serfûrû kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4827	1	279	tenkîc	تَنْكِيعٌ	İşinden evdirmekle kârını nakıs ve nâ-temâm bıraktırıp maslahatına halel verdirmek.	Arapça tâ (ت) babı
4828	1	279	tenkîl	تَنْكِيلٌ	Sairlere medâr-ı hafv ve ibret olacak vecihle yerine muamele etmek, cezasını vermek.	Arapça tâ (ت) babı
4829	1	279	tenemmür	تَنْمُرٌ	Bedhûy ve hışmnâk olmak ve gazaba gelmek, ergîden .	Arapça tâ (ت) babı
4830	1	279	tenemmüs	تَنْمُسٌ	Gizlenmek, saklanmak, nühüften .	Arapça tâ (ت) babı
4831	1	279	tenemmuż	تَنْمُضٌ	Kıllarını yolmak, kıllarını cımbız ile almak, mûy berkenden .	Arapça tâ (ت) babı
4832	1	280	tenmiye(t)	تَنْمِيَةٌ	Bereketlenip artmak, efzâyîş , ezdiyâd bulmak ve bir haber ve kelamı bir adama azv ve isnat etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4833	1	280	tenmîr	تَنْمِيرٌ	Bedhûy ve hışmnâk ve gazûb olmak, nijend şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4834	1	280	tenmîs	تَنْمِيسٌ	Telebbüs ve tahlîl etmek ve aldatmak, firbîden.	Arapça tâ (ت) babı
4835	1	280	tenmiş	تَنْمِيصٌ	Kıl yolmak, cımbız ile kıl çıkarmak, mûber kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4836	1	280	tenmît	تَنْمِيطٌ	Delalet etmek, yol göstermek, râh nümûden .	Arapça tâ (ت) babı

4837	1	280	tenmîk	تَمَيَّقُ	Yazmak, tahrîr ve tasdîr etmek, nüvisten .	Arapça tâ (ت) babı
4838	1	280	tenevvuḥ	تَنَوَّحَ	Sarkıp sallanıp öte beri hareket etmek, nevâyiden .	Arapça tâ (ت) babı
4839	1	280	tenûḥ	تَنَوَّحَ	İkamet ve iskan ve temekkün etmek, câ giriften .	Arapça tâ (ت) babı
4840	1	280	tenevvüd	تَنَوَّدَ	Öte beri sallanıp hareket etmek, lencîden .	Arapça tâ (ت) babı
4841	1	280	tenevvür	تَنَوَّرَ	Parlamak, münîr olmak, münevver olmak, tâbdâr şuden.	Arapça tâ (ت) babı
4842		280	tennûr	تَنَوَّرَ	Ekmekçi fırını, şâhûr , subaşı ve pınar ve yeryüzü, vechü'l-arz, rûy-i zemîn.	
4843	1	280	tenavvuḥ	تَنَوَّطَ	Mükerrerem ve muazzez olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4844	1	280	tenevvue	تَنَوَّعَ	Günâgün ve türlü türlü olmak ve öte beri sallanıp hareket etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4845	1	280	tenûka(t)	تَنَوَّقَ	Çöl, beriye, beyâbân .	Arapça tâ (ت) babı
4846	1	280	tenûfiyye(t)	تَنَوَّقِيَّةَ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça tâ (ت) babı
4847	1	280	tenevvueḥ	تَنَوَّقَ	İhtimam edip daima nefis taam ve fâhir sevbe ve neyelân için meşgul olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4848	1	280	tenevvüm	تَنَوَّمَ	Uyumak, hâbîden ve rüya görmek.	Arapça tâ (ت) babı
4849	1	281	tenviye(t)	تَنَوَّيَا	Birinin işini bitirmek, kâr revâ kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4850	1	281	tenvîḥ	تَنَوَّيْحَ	Çökmek, yere çalmak, hâbânîden .	Arapça tâ (ت) babı
4851	1	281	tenvîr	تَنَوَّيْرَ	Muzî ve münevver kılmak, tabdâr kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4852	1	281	tenvîs	تَنَوَّيْسَ	Mukim olmak, bir yere kalmak, câ giriften .	Arapça tâ (ت) babı
4853	1	281	tenvîz	تَنَوَّيْضَ	Kumaş boyamak, renk kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4854	1	281	tenvî'	تَنَوَّيْعَ	Öte beri sallayıp tahrik etmek, nâvânîden .	Arapça tâ (ت) babı
4855	1	281	tenvîm	تَنَوَّيْمَ	Uyutmak, uykuya vardirmek, hâbânîden .	Arapça tâ (ت) babı
4856	1	281	tenvîn	تَنَوَّيْنِ	Kelimenin son harfine iki üstün yahut iki esre yahut iki ötre tayin ve tahrik etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4857	1	281	tenvîh	تَنَوَّيْهَ	Medhüsena etmek, muazzam ve meşhur kılmak, sitâyîş .	Arapça tâ (ت) babı
4858	1	281	tenehnüh	تَنَهَّنَهْ	Memnu olan nesneden geri durmak.	Arapça tâ (ت) babı
4859	1	281	tenhiyet	تَنَهِّيَةَ	Yasak ve memnu kılmak ve nihayete varmak ve tesyîr ve isal ve tebliğ etmek, bürġuvi kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4860	1	281	tinîn	تَنِينِ	Ejderha, ejder .	Arapça tâ (ت) babı
4861	1	281	tenbîḥ	تَنْبِيْحَ	Bedenin kemiklerine kuvvet vermek ve kemik ufatmak ve ezmek, sûden .	Arapça tâ (ت) babı
4862	1	281	tevvâb	تَوَّابَ	Günahdan rücu edip Hazreti Hakk'a teveccüh eden ve günahkârın tevbesini kabul eden, tevbe dihende .	Arapça tâ (ت) babı

4863	1	281	tevâbîf	تَوَابِعُ	Tâbiler, mutâbaat ve itaat ve iktidâ ediciler, derpey reftegân.	Arapça tâ (ت) babı
4864	1	281	tevâbît	تَوَابِيتُ	Tabutlar, kâhûhâ.	Arapça tâ (ت) babı
4865	1	281	tevatür	تَوَاتُرُ	Umûr-u müteaddide birbiri ardınca zuhur edip peyda olmak ve eşyâ-yı mütetâbia beyinlerinde bir miktar fasıl ve fetret vaki olarak peyderpey zuhur etmek ve bir hususun zikri hemen herkesin ağzında olup söylenmek.	Arapça tâ (ت) babı
4866	1	282	tevâşüb	تَوَاشُبُ	Birbiri üzerine atlayıp hücum etmek, nîvündîden.	Arapça tâ (ت) babı
4867	1	282	tevâşuğ	تَوَاشُقُ	Birbiriyle misak ve ahit etmek, peymân kerden.	Arapça tâ (ت) babı
4868	1	282	tevâcüh	تَوَاجِهُ	Birbiriyle karşı karşıya olmak, rûberu şuden.	Arapça tâ (ت) babı
4869	1	282	tevâcûhen	تَوَاجِهَاهَا	Karşı-be-karşı olmak üzere, yüzyüze, rûberû şuden.	Arapça tâ (ت) babı
4870	1	282	tevâdd	تَوَادُّ	Birbiriyle muhabbet etmek, sevişmek, dost dâšten.	Arapça tâ (ت) babı
4871	1	282	tevâdü‘	تَوَادُّعُ	İki taraftan husumet terkedip barışmak, âşfi.	Arapça tâ (ت) babı
4872	1	282	tevârûş	تَوَارِثُ	Birbirinden miras yiyerek almak.	Arapça tâ (ت) babı
4873	1	282	tevârüd	تَوَارُدُ	Gelmek, yetişmek, âmeden, varit olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4874	1	282	tevârî	تَوَارِي	Gizlenmek ve kaybolup gözden nâ-bedd ve mestur olmak, nühüften.	Arapça tâ (ت) babı
4875	1	282	tevârîh	تَوَارِيحُ	Tarihler, zamanlar ve vukuat zikirleri ve vakanın zaman-ı zuhûrunu işar eden kitap.	Arapça tâ (ت) babı
4876	1	282	tevâzün	تَوَازُنُ	İki taraftan vezn müsavi olmak, berâber şuden.	Arapça tâ (ت) babı
4877	1	282	tevâzî	تَوَازِي	Birbiriyle hem-tâ ve hem-kadr olmak ve asla tekarrub veya tebaud etmemek üzere yanyana olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4878	1	282	tevâşuf	تَوَاصُفُ	Birbirine vasıf ve nakil ve tarif etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4879	1	282	tevâşul	تَوَاصُلُ	Birbirine ulaşmak, peyvesten.	Arapça tâ (ت) babı
4880	1	283	tevâşî	تَوَاصِي	Birbirine vasiyet ve sipariş etmek, gümârîden.	Arapça tâ (ت) babı
4881	1	283	tevažu	تَوَاضِعُ	Alçak gönüllülük göstermek, kendini alçak ve hakir tutmak, hodrâ pest dâšten.	Arapça tâ (ت) babı
4882	1	283	tevâtuḥ	تَوَاطِحُ	Birbiriyle şergîr olmak ve uyup ulaşmak ve mukâtele etmek, gavgâ kerden.	Arapça tâ (ت) babı
4883	1	283	tevâṭus	تَوَاطُسُ	Bir kimse üzerine şergîr olmak ve deniz dalgaları kabarıp telâtum etmek, mevc zeden.	Arapça tâ (ت) babı
4884	1	283	tevâtu ‘	تَوَاتُؤُ	Tevafuk etmek, birbirine uyup muvafık olmak, derpey refthen.	Arapça tâ (ت) babı
4885	1	283	tevâ‘ud	تَوَاعُدُ	Vaatleşmek, birbirine söz vermek, süḥan dâden.	Arapça tâ (ت) babı
4886	1	283	tevâḳur	تَوَاقُرُ	Kesret üzere olmak ve fert, çokluk, bisyârî.	Arapça tâ (ت) babı
4887	1	283	tevafuğ	تَوَافُقُ	Birbirine uymak, derpey refthen.	Arapça tâ (ت) babı

4888	1	283	tevâfî	تَوَافَى	Nâs bilcümle biraraya gelip tamam olmak, ferâhem âmeden.	Arapça tâ (ت) babı
4889	1	283	tevâkuḥ	تَوَاقَحَ	İnat etmek, betre kerden ve kibir etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4890	1	283	tevâkuf	تَوَاقَفَ	Birbiriyle karar edişmek.	Arapça tâ (ت) babı
4891	1	283	tevâku‘	تَوَاقَعُ	Fermanlara çekilen nişân-ı hümayûnlar, tuğrâhâ.	Arapça tâ (ت) babı
4892	1	283	tevâkûl	تَوَاطَلُ	Birbirine itimat ve tevekkül edip güvenmek, bâverîden.	Arapça tâ (ت) babı
4893	1	283	tevâlûd	تَوَالَدُ	Doğup, doğurmak, zâyîden.	Arapça tâ (ت) babı
4894	1	283	tevâlîf	تَوَالَى	Sıra ile olmak, birbiri ardınca olmak, kirîvâzîden.	Arapça tâ (ت) babı
4895	1	283	(tev'em)	(تَوَامَ)	İkiz doğan çocuk.	Arapça tâ (ت) babı
4896	1	283	tû'em	تَوَامَ	İkiz doğmuş çocuklar, tevâ'umlar, ikizler, hemşikem.	Arapça tâ (ت) babı
4897	1	284	tev'emân	تَوَامَانُ	İkiz doğan iki çocuk, cünâbe.	Arapça tâ (ت) babı
4898	1	284	tev'eme(t)	تَوَامَهُ	İkiz doğan kız, tev'em kenîzegân.	Arapça tâ (ت) babı
4899	1	284	tevânî	تَوَانَى	İşte taksir ve tekâsül ve fütur eylemek, nâ-bekârî.	Arapça tâ (ت) babı
4900	1	284	tövbe	تَوْبَهُ	Günahından rücu edip min ba'di işlememesine kasıt ve niyet etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4901	1	284	tevbi'e(t)	تَوْبِيَةً	Tertip ve tehiyye etmek, hazır ve müheyyâ kılmak, âmâde kerden.	Arapça tâ (ت) babı
4902	1	284	tevbîḥ	تَوْبِيْحُ	Levm eylemek, garâşîden, serzeniş ve azarlamak.	Arapça tâ (ت) babı
4903	1	284	dut)	تَوْتُ)	Maruf bir nevi meyve.	Arapça tâ (ت) babı
4904	1	284	tevtîd	تَوْتِيْدُ	Kazık kakmak, çefîden.	Arapça tâ (ت) babı
4905	1	284	tevtîr	تَوْتِيْرُ	Yayı kurmak, kök kerden.	Arapça tâ (ت) babı
4906	1	284	teveşşüb	تَوْتِبُ	Sıçramak, çemîden, atlamak.	Arapça tâ (ت) babı
4907	1	284	teveşşuk	تَوْتُقُ	İşe metanet ve istihkam üzere yapışmak, cefsîden.	Arapça tâ (ت) babı
4908	1	284	tevşîḳ	تَوْتِيْقُ	Muhkem kılmak ve birinin sadakat ve istikametine şahadet etmek, üstüvâr kerden.	Arapça tâ (ت) babı
4909	1	284	teveccüd	تَوَجَّدُ	Renciş peyda eylemek ve hayret ve vicdanı giriftar olup kendini kaybetmek.	Arapça tâ (ت) babı
4910	1	284	teveccu‘	تَوَجَّعُ	Derdnâk şuden ve bir yeri ağrımak ve birinin hâline acımak.	Arapça tâ (ت) babı
4911	1	284	teveccün	تَوَجَّنُ	Huzû' ve meskenet eylemek, bestî kerden.	Arapça tâ (ت) babı
4912	1	284	teveccüh	تَوَجَّهَ	Bir nesneye doğru yönelmek, ahengîden ve ihsan ve iltifat etmek ve bir nesneye sarf-ı akl etmek, zihnini bir nesneye doğrultmak.	Arapça tâ (ت) babı
4913	1	284	tevcîb	تَوَجَّيْبُ	Lazım ve vacip kılmak.	Arapça tâ (ت) babı

4914	1	284	tevcih	تَوْجِيهٌ	Göndermek, revânîden ve layık ve vecih ve zîşân kılmak ve bir cihete doğrultmak ve ihsan etmek ve taksim ve teslim etmek ve kâfiye-i mukayyede vaki revî harfinden evvel olan harf.	Arapça tâ (ت) babı
4915	1	285	tevaḥḥud	تَوَحَّدَ	Biricik olmak, yegâne .	Arapça tâ (ت) babı
4916	1	285	tevaḥḥuş	تَوَحَّشَ	Hâli ve ıssız etmek, hâlî şuden ve karın acıkmak ve ürkmek, korkmak.	Arapça tâ (ت) babı
4917	1	285	tevhit	تَوَحَّدَ	Hakteala'nın vahdâniyyet-i hakikiyyesine iman ve ikrar etmek, birlemek.	Arapça tâ (ت) babı
4918	1	285	tevḥîş	تَوَحِّشَ	Ürkütmek, remânîden ve firar ederken hafifletmek için libasını ve silahını atmak.	Arapça tâ (ت) babı
4919	1	285	tevḥîm	تَوَحِّمَ	Aşeren hatuna gönlü dilediğini verip yedirmek ve kırılmış ağaç çubuğundan su çıkmak.	Arapça tâ (ت) babı
4920	1	285	tevaḥḥum	تَوَحَّمَ	Sakil ve nahoş bulmak, nâ-güvâr bâften ve addetmek.	Arapça tâ (ت) babı
4921	1	285	teveddüd	تَوَدَّدَ	Tedricle kendini sevdirmek ve dostluk etmek, dost kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4922	1	285	teveddür	تَوَدَّرَ	İsraf yoluyla telef olunmak ve varta-i azime düşmek ve birini belaya ve musibete giriftar ve düçar kılmak.	Arapça tâ (ت) babı
4923	1	285	teveddü'	تَوَدَّعَ	Zarf içinde saklamak ve işe güce kullanmakla mübtezil eylemek ve tevdi vaktinde tahiyeye ve teslim eylemek ve müsterih olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4924	1	285	tevdîr	تَوَدَّيْرَ	Tehlikeye düşürmek, nehîbîden , perendeden atmak, yardan uçurmak ve israf edip telef etmek ve irtikâba teşvik etmek, gümrâh ve asi eylemek.	Arapça tâ (ت) babı
4925	1	286	tevdîs	تَوَدَّيْسَ	Gizlenmek, nühüften , saklanmak.	Arapça tâ (ت) babı
4926	1	286	tevdî	تَوَدَّيْعَ	Misafir giderken kalan kimseleri ve bunlar dahi giden misafiri esenlemek, bedrû kerden ve hıfz-ı Rahmâna sipariş etmek, misafiri esenleyerek yola çıkarmak ve teşyî' etmek ve terk etmek ve teslim etmek, muhafaza için yahut emaneten ita ve teslim etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4927	1	286	Tevrat	تَوْرَاتُ	Musa aleyhisselama nazil olunan kitap.	Arapça tâ (ت) babı
4928	1	286	teverrüd	تَوَرَّدَ	Vürut etmek, gelmek, âmeden , varit olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4929	1	286	teverruḥ	تَوَرَّطَ	Vartaya yahut müşkül işe düşmek, belaya uğramak, petyâre giriftânîden .	Arapça tâ (ت) babı
4930	1	286	teverru'	تَوَرَّعَ	Nâ-sezâ ve menhiyyat ve yakışsız olan nesnelere içtinap etmek, perhîzîden .	Arapça tâ (ت) babı
4931	1	286	teverrük	تَوَرَّكَ	Namazda kaynağını sağ ayağı üzerine vazedip oturmak yahut kaynakların birini yahut ikisini yere komak ve kendi necasetine bulaşmak ve bir yerde mukim olup iskan etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4932	1	286	teverrüm	تَوَرَّمَ	A' zâ-yı beden şişip kabarmak, tefsîden .	Arapça tâ (ت) babı

4933	1	286	teverri	تَوْرِي	Gizlenmek, nühüften , saklanmak.	Arapça tâ (ت) babı
4934	1	286	tevrîb	تَوْرِيْب	Muallak olmayan ma'âriz ve kinâyâtla tevriyw ve iham etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4935	1	287	tevriye	تَوْرِيَّة	Örtüp gizlenmek, nihân kerden ve lakırtıyı yahut haberi izah etmeyip ketm ve ihfa etmek ve asıl muradını gizleyip ahir nesneyi zahiren murat etmek ve bir lafzın iki manası olup ekser istimal olan manayı terk birle kelamda ma' nâ-yı ba'îdi istimal etmek ve yardım edip beladan kurtarmak.	Arapça tâ (ت) babı
4936	1	287	Tevrît	تَوْرِيْت	Musa aleyhisselama nazil olan kitap.	Arapça tâ (ت) babı
4937	1	287	tevrîş	تَوْرِيْش	Varis kılmak ve fâ'ide-i mâlını birine bırakmak.	Arapça tâ (ت) babı
4938	1	287	tevrîh	تَوْرِيْح	Tarih komak, târih hilîden .	Arapça tâ (ت) babı
4939	1	287	tevrîd	تَوْرِيْد	Çiçek açmak, şükûfe güşâden ve yanağa gülgûn sürmek.	Arapça tâ (ت) babı
4940	1	287	tevrîş	تَوْرِيْش	Halkı birbirine düşürmek, âşûb engîhten .	Arapça tâ (ت) babı
4941	1	287	tevrît	تَوْرِيْط	Vartaya düşürmek, belaya giriftar eylemek, betyâre-râ giriftâr kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4942	1	287	tevrîc	تَوْرِيْج	Bir nesneden geri durdurmak, sakındırmak, perhîziden , içtinap ettirmek.	Arapça tâ (ت) babı
4943	1	287	tevrîk	تَوْرِيْكَ	Vacip ve lazım kılmak ve kabahat yahut günahı birine yükletmek ve yemin veren adamın hilâf-ı murâdını niyet ederek yemin etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4944	1	287	tevrîm	تَوْرِيْم	A'zâ-yı bedeni şişirip kabartmak, tefsâniden ve iğzâb etmek, gazaplandırmak.	Arapça tâ (ت) babı
4945	1	287	tevezzür	تَوْرِيْز	Padişaha vezir olmak, hân şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4946	1	288	tevezzu'	تَوْرِيْزْ	Hisse hisse pay etmek, taksîm kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4947	1	288	tevzi'	تَوْرِيْزِ	Taksim edip hisse hisse dağıtmak, pedme kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4948	1	288	tevziğ	تَوْرِيْزِغ	Cenin anası karnında suretlenmek, beçe peyker dâştên .	Arapça tâ (ت) babı
4949	1	288	tevzîf	تَوْرِيْزِيف	Acele ve sürat etmek, şitâyîden .	Arapça tâ (ت) babı
4950	1	288	tevessüh	تَوْرِيْصِ	Kirlenmek, paslanmak, çirkîn şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4951	1	288	tevessüd	تَوْرِيْصِدْ	Yastığa yaslanıp dayanmak, tekye kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4952	1	288	tevessu'	تَوْرِيْصِطْ	Ortaya girmek ve miyancılık etmek, miyângîn .	Arapça tâ (ت) babı
4953	1	288	tevessu'	تَوْرِيْصِغْ	Bolalmak, ferâh şuden , genişletmek ve müzaykasız herkese oturacak yer bulunmak.	Arapça tâ (ت) babı
4954	1	288	tevsi'a(t)	تَوْرِيْصِغَة	Bolluk, genişlik, ferâhî .	Arapça tâ (ت) babı
4955	1	288	tevessül	تَوْرِيْصِلْ	Hakteala dergahına tekarrüb edecek amel işlemek, uğruluk ve hırsızlık etmek, düzdi kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4956	1	288	tevessüm	تَوْرِيْصِمْ	Bir nesneyi alametleri takribiyle zann-ı sahîhle idrak etmek.	Arapça tâ (ت) babı

4957	1	288	tevessün	تَوَسَّنَ	Hatunu uykuda basıp mücâma' a eylemek, kâden .	Arapça tâ (ت) babı
4958	1	288	tevsih	تَوَسَّحَ	Kirletmek, murdar kılmak, çirkin kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4959	1	288	tevsi'd	تَوَسَّيْدَ	Yastığa söykendirmek ve dayandırmak, püşt dânanîden .	Arapça tâ (ت) babı
4960	1	288	tevsi't	تَوَسَّيْطَ	Ortaya sokmak, ortaya götürmek ve ortadan bölmek, miyângî .	Arapça tâ (ت) babı
4961	1	288	tevsi'f	تَوَسَّيْفَ	Bol ve geniş ve vüs'atli kılmak, enbûn kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4962	1	289	tevsi'l	تَوَسَّيْلَ	Hakteala Hazretleri'nin dergâh-ı celâletine takarrüb edecek amel işlemek.	Arapça tâ (ت) babı
4963	1	289	tevsi'm	تَوَسَّيْمَ	Hac mevsiminde hüccâc müctemî olmak, haciyân behem âmeden .	Arapça tâ (ت) babı
4964	1	289	tevessüh	تَوَسَّحَ	Takınmak, koşunmak, kemer besten .	Arapça tâ (ت) babı
4965	1	289	tevessî	تَوَسَّيْ	Ağarmak, beyazlanmak, alacalanmak.	Arapça tâ (ت) babı
4966	1	289	tevsi'h	تَوَسَّيْحَ	Takmak, kuşandırmak ve tanzim etmek, der nüvišten , dizmek, tertip etmek ve ziynetlendirmek.	Arapça tâ (ت) babı
4967	1	289	tevsi'm	تَوَسَّيْمَ	Bedene iğne ile nişan açmak.	Arapça tâ (ت) babı
4968	1	289	tavaşşub	تَوَصَّبَ	Hastalanıp derdnâk olmak, bîmâr şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4969	1	289	tavaşşuf	تَوَصَّفَ	Sıfatlanmak, vasıf olunmak, sipâsîden .	Arapça tâ (ت) babı
4970	1	289	tavaşşul	تَوَصَّلَ	Ulaşmak, bitişmek, resîden ve nikâh tarikiyle hısımlık ve karabet kesbetmek.	Arapça tâ (ت) babı
4971	1	289	tavaşşum	تَوَصَّمَ	Mükedder olmak, rencîde şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4972	1	289	tavşiye	تَوَصَّيَّةَ	Sipariş ve deruhte etmek, sipârîden ve kendisi gaip oldukta yahut vefat ettikten sonra işletilmek üzere bir nesneyi birine sipariş etmek ve bir kimseyi kayırmak için diğerine ihale ve sipariş etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4973	1	289	tavşîd	تَوَصَّيْدَ	Tahzîr etmek, korkutmak, bâkânîden .	Arapça tâ (ت) babı
4974	1	289	tavşîş	تَوَصَّيْصَ	Yaşmağı kasmak.	Arapça tâ (ت) babı
4975	1	289	tavşîf	تَوَصَّيْفَ	Sıfatlanmak, alâ'imini tatad ve beyan etmek, sıfatını zikir ve irat etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4976	1	289	tavşîl	تَوَصَّيْلَ	Ulaştırıp eklemek, peyvestânîden , yetiştirmek.	Arapça tâ (ت) babı
4977	1	290	tavşîm	تَوَصَّيْمَ	Dertnâk eylemek ve keşel ve fütür vermek, gammâk kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4978	1	290	tevażżuh	تَوَضَّحَ	Rûşenlik ve ayanlık kesbetmek, rûşenâ kerden .	Arapça tâ (ت) babı
4979	1	290	tevażżu'	تَوَضَّؤُ	Namaz için yıkanıp abdest almak, âbdest sitâden .	Arapça tâ (ت) babı
4980	1	290	tevzi'h	تَوَضَّيْحَ	Rûşen ve ayan kılmak, rûşenâ kerden , açmak.	Arapça tâ (ت) babı
4981	1	290	tavaţţun	تَوَطَّنَ	Vatan ve mesken ittihaz etmek, câ giriften , iskan edip oturmak, mukim olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4982	1	290	tavţi'e(t)	تَوَطَّنَةَ	Düz ve mülayim kılmak, yol açıp düz ve mâniden ari kılmak, hem-vâre kerden .	Arapça tâ (ت) babı

4983	1	290	tavfîd	تَوَطِّيدٌ	Merkezinde gereği gibi yerleştirip çökermek, hâbânîden .	Arapça tâ (ت) babı
4984	1	290	tavfîş	تَوَطِّيشٌ	Bir lakırtının ucunu açıp fi'l-cümle beyan etmek ve tarik tertip edip hazırlamak, lakırtının ucunu yahut bir amelin yolunu açmak ve ref' etmek ve tesir etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4985	1	290	tavfîn	تَوَطِّينٌ	Yurt ve vatan edinmek ve bir nesneye rabt-ı kalb edip onu karâr-dâde kılmak, câ dârânîden .	Arapça tâ (ت) babı
4986	1	290	tavzîf	تَوَظِّيفٌ	Erzâk-ı yevmiyye-i muayyeneye nail eylemek, vazifelemek, vazife tayin etmek, rûzî dâden .	Arapça tâ (ت) babı
4987	1	290	teva'ud	تَوَعَّدٌ	Korkutmak, tahzîr ve tahvîf etmek, tersânîden .	Arapça tâ (ت) babı
4988	1	290	teva'ur	تَوَعَّرٌ	Sarp ve dürüşt ve şedit olmak, dürüşt şuden .	Arapça tâ (ت) babı
4989	1	290	tev'îd	تَوَعِيدٌ	Sana şöyle yaparım böyle yaparım diyerek korkutmak, nehîbîden .	Arapça tâ (ت) babı
4990	1	291	tev'îr	تَوَعِيرٌ	Sarp ve dürüşt kılmak, düşvâr kerden ve alıkoyup men etmek.	Arapça tâ (ت) babı
4991	1	291	tev'îz	تَوَعِيزٌ	Sebak ve tekaddüm etmek ve buyurmak, pîşrâ güzârden .	Arapça tâ (ت) babı
4992	1	291	tev'îk	تَوَعِيقٌ	Bir işten çevirmek, menetmek, vazgeçirmek ve haşin ve bedhûy addetmek.	Arapça tâ (ت) babı
4993	1	291	tevağğur	تَوَعَّرٌ	Hışım ve kîneden pür-âteş olmak, ğurmîden .	Arapça tâ (ت) babı
4994	1	291	tevağğul	تَوَعَّلٌ	Pek irak gitmek, fâtûrîden , bir işe pek dalmak.	Arapça tâ (ت) babı
4995	1	291	tevağğum	تَوَعَّمٌ	Hışma gelmek, gazaba gelmek, darılmak, ergîden .	Arapça tâ (ت) babı
4996	1	291	tevğîr	تَوَعِيرٌ	Hışım ve kin ve gazaba gelmek, darılmak, âğâlîden be-kîne .	Arapça tâ (ت) babı
4997	1	291	teveffûd	تَوَفَّدٌ	Mürtefi olup etrafa havale olmak.	Arapça tâ (ت) babı
4998	1	291	teveffûr	تَوَفَّرٌ	Irz ve namusa tamamen riayet eylemek.	Arapça tâ (ت) babı
4999	1	291	tevaffuğ	تَوَفَّقٌ	Tevfike mazhar olmak.	Arapça tâ (ت) babı
5000	1	291	teveffi	تَوَفَّى	Bütününü almak ve canını almak, vefat ettirmek, mîrânden .	Arapça tâ (ت) babı
5001	1	291	tevfiye(t)	تَوَفِّيَّةٌ	Bütününü vermek.	Arapça tâ (ت) babı
5002	1	291	tevfid	تَوَفِيدٌ	Elçilikle yollamak, bâh fîristâden .	Arapça tâ (ت) babı
5003	1	291	tevfir	تَوَفِيرٌ	Çoğaltmak, besî kerden ve riayet edip ırzına ve namusuna dokunup harekât ve el-fâzdan sakınmak.	Arapça tâ (ت) babı
5004	1	291	tevfiğ	تَوَفِيقٌ	Say edip çalıştığı şeye nail ederek birinin işini rast getirmek ve birinin delil ve hüccetini musîb kılmak ve uydurmak, birbirine muvafık kılmak, derpey revânîden .	Arapça tâ (ت) babı
5005	1	292	tevfil	تَوَفِيلٌ	Çoğaltmak, bisyâr kerden .	Arapça tâ (ت) babı
5006	1	292	tevķân	تَوَقَّانٌ	Müştak ve arzumend olmak ve işe azim ve sürat etmek.	Arapça tâ (ت) babı

5007	1	292	tevaḳḳuh	تَوَقَّه	Hastalıktan yeni kurtulmuş kimseler.	Arapça tâ (ت) babı
5008	1	292	tevaḳḳuh	تَوَقَّح	Şedit ve haşin olmak.	Arapça tâ (ت) babı
5009	1	292	tevaḳḳud	تَوَقَّد	Ateş tutuşup yanmak ve gayret ve hamiyet izhar etmek, sûlhten .	Arapça tâ (ت) babı
5010	1	292	tevaḳḳur	تَوَقَّر	Vakar ve temkin peyda etmek, ağırını takınmak, hengîden .	Arapça tâ (ت) babı
5011	1	292	tevaḳḳu ^c	تَوَقَّع	Bir nesnenin vukuuna müterakkip ve muntazır olmak ve rica ve niyaz etmek, pâsîden .	Arapça tâ (ت) babı
5012	1	292	tevaḳḳuf	تَوَقَّف	Muntazır olmak, bakıp beklemek ve eğlenip kalmak, direngîden .	Arapça tâ (ت) babı
5013	1	292	tevaḳḳum	تَوَقَّم	Lisanla korkutmak ve uzatıp mübalağa etmek ve bir sözü gereği gibi ahz ve isgâ edip ezberlemek, yâd giriften .	Arapça tâ (ت) babı
5014	1	292	tûḳâ	تَوَقَّى	Takva, hazer, Allah'tan korkmak, tersîdeni ez-Ḥudâ .	Arapça tâ (ت) babı
5015	1	292	tevakki	تَوَقَّى	Sakınmak, hazer ve ihtiraz etmek, perhîzîden .	Arapça tâ (ت) babı
5016	1	292	tevkîye(t)	تَوَقِّيَّة	Sakınmak ve görüp gözetmek, nigâh dâştên .	Arapça tâ (ت) babı
5017	1	292	tevkîf	تَوَقِّفَت	Vakit tayin etmek.	Arapça tâ (ت) babı
5018	1	292	tevkîd	تَوَقِّد	Ateş tutuşturmak, îkâd etmek, efrûlhten .	Arapça tâ (ت) babı
5019	1	292	tevkîr	تَوَقِّر	Tazim ve ihtiram eylemek, âzermîden .	Arapça tâ (ت) babı
5020	1	292	tevkî ^c	تَوَقِّع	Evâmîr-i sultâniyyeye çekilen nişâne-i padişâhî, tuğrâ .	Arapça tâ (ت) babı
5021	1	293	tevkîf	تَوَقِّيف	Alıkoyup durdurmak, fenânîdene , kelamı gereği gibi açıp beyan etmek ve caiz ve meşru kılmak ve hüccâc vakfeye durmak.	Arapça tâ (ت) babı
5022	1	293	tevekküd	تَوَكَّد	Metanet ve istihkam bulmak, üstüvâr yâften .	Arapça tâ (ت) babı
5023	1	293	tevekkül	تَوَكَّل	İşte Hudâ-yı müte ^c âle itimat ve inkıyat etmek, râm şuden be-Ḥây ve işini kendi bitiremeyip gayra sipariş etmek.	Arapça tâ (ت) babı
5024	1	293	tevekkün	تَوَكَّن	Yerleşmek, câ giriften .	Arapça tâ (ت) babı
5025	1	293	tevkîd	تَوَكِّد	Muhkem kılmak, üstüvâr kerdên .	Arapça tâ (ت) babı
5026	1	293	tevkîs	تَوَكِّس	Başa kakmak, tevbîh etmek, serzeniş .	Arapça tâ (ت) babı
5027	1	293	tevkîl	تَوَكِّل	Vekil kılmak, vekil nasbetmek, kârdân kerdên .	Arapça tâ (ت) babı
5028	1	293	tûlât	تَوَلَّات	Azîm belalar, petyârehâ .	Arapça tâ (ت) babı
5029	1	293	tûlet	تَوَلَّه	Azîm bela ve dâhiye ve sihir, cadılık, petyâre .	Arapça tâ (ت) babı
5030	1	293	tevellüc	تَوَلَّج	Girmek, duhul etmek, der şuden .	Arapça tâ (ت) babı
5031	1	293	tevellüt	تَوَلَّد	Doğmak, anasının karnından çıkmak, zâden .	Arapça tâ (ت) babı
5032	1	293	tevellüh	تَوَلَّه	Vâlih ve sersem ve hayran olmak, hâjûyîden .	Arapça tâ (ت) babı

5033	1	293	tevellîf	تَوَلَّى	Ense çevirip gitmek ve üzerine alıp deruhte etmek ve yakınlık karabet ve birini dost edinmek, vâkerdîden .	Arapça tâ (ت) babı
5034	1	293	tevliye(t)	تَوَلَّيَہ	Vali ve mutasarruf kılmak ve mütevellilik etmek ve mütevellî nasbetmek ve malını ahir kimseye asla kâr etmemek üzere bey' ve nakletmek.	Arapça tâ (ت) babı
5035	1	293	tevlîc	تَوَلَّجَ	Nasın dilenciliğinden kurtulmak için kendi malını kendi hâlâ hayatta iken evladına ita etmek ve girdirmek, ithal etmek, der şuden .	Arapça tâ (ت) babı
5036	1	294	tevlîd	تَوَلَّدَ	Doğurtmak, çocuğu doğar iken almak ve terbiye ve perveriş edip beslemek, zâyânîden .	Arapça tâ (ت) babı
5037	1	294	tevlîh	تَوَلَّيَہ	Vâlîh ve sersem ve hayran kılmak, hâjû kerden ve esir olan avratı uşağından ayırmak.	Arapça tâ (ت) babı
5038	1	294	tevniye(t)	تَوَنَّىہ	Cid ve ihtimam eylemeyip taksir ve fütur eylemek.	Arapça tâ (ت) babı
5039	1	294	tevehhüc	تَوَهَّجَ	Parıldamak, yıldırımak, tâbîden ve ateş tutuşmak.	Arapça tâ (ت) babı
5040	1	294	tevehhüd	تَوَهَّدَ	Cima etmek, gâden .	Arapça tâ (ت) babı
5041	1	294	tevahhuq	تَوَهَّقَ	Şaşırtıp söyleyeceğini kaybettirmek, serkeşte kerden .	Arapça tâ (ت) babı
5042	1	294	tevehhül	تَوَهَّلَ	Birini yanıltmak kaydında olmak.	Arapça tâ (ت) babı
5043	1	294	tevehhüm	تَوَهَّمَ	Zan ve gümân etmek, gümânîden , korkup havf etmek.	Arapça tâ (ت) babı
5044	1	294	tevhîl	تَوَهَّلَ	Korkutmak, tahvîf etmek, tersânîden .	Arapça tâ (ت) babı
5045	1	294	tevhîm	تَوَهَّمَ	Vehme düşürmek, yanıltmak, tağlît etmek, heftût kerden .	Arapça tâ (ت) babı
5046	1	294	tevhîn	تَوَهَّنَ	Sist ve zayıf kılmak, nâtüvân kerden .	Arapça tâ (ت) babı
5047	1	294	teveyyül	تَوَيْلَ	Ah ve figan etmek, “veyli veyli” diye dua etmek, âh kerden .	Arapça tâ (ت) babı
5048	1	294	tehâtir	تَهَاتَرَ	Birbirini tekzip eden şehadetler.	Arapça tâ (ت) babı
5049	1	294	tehâtür	تَهَاتَرُ	Birbirinden beyhude ve batıl dava edişmek.	Arapça tâ (ت) babı
5050	1	294	tehâtüm	تَهَاتَمَ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça tâ (ت) babı
5051	1	294	tehâtih	تَهَاتَيْہ	Batıl ve beyhude nesnelere.	Arapça tâ (ت) babı
5052	1	294	tehâcür	تَهَاجَرَ	Birbirinden ayrılıp kesilmek.	Arapça tâ (ت) babı
5053	1	295	tehâcüm	تَهَاجَمَ	Birbirine hücum etmek, niyûndîden .	Arapça tâ (ت) babı
5054	1	295	tehâcî	تَهَاجَى	Birbirini hicvetmek.	Arapça tâ (ت) babı
5055	1	295	tehâddü	تَهَادَدَ	Nas birbirine mu'âkib bir mahalle toplanmak ve birbirini tehdit etmek, becâyî behem âmeden .	Arapça tâ (ت) babı
5056	1	295	tehâdür	تَهَادَرُ	Birbirinin kanlarını heder etmek yani kısas ve diyet almayarak döktürmek, hûn tenâlîden .	Arapça tâ (ت) babı

5057	1	295	tehâdüm	تَهَادُمْ	Birbirinden dava-yı bâtil edişmek.	Arapça tâ (ت) babı
5058	1	295	tehâdf	تَهَادَى	Birbirine hediye vermek, bergüzâr dâden .	Arapça tâ (ت) babı
5059	1	295	tehâruş	تَهَارُش	Kelbler birbirine düşüp dalaşmak ve hırıldaşmak.	Arapça tâ (ت) babı
5060	1	295	tehâruţ	تَهَارُط	Söğüşmek, birbirine küfür etmek, düşnâm dâden .	Arapça tâ (ت) babı
5061	1	295	tehâfüt	تَهَافُت	Pervanenin muma düşmesi gibi bir nesneye bilâ-ihityâr kemâl-i iştiyâk muvâzebetle düşmek.	Arapça tâ (ت) babı
5062	1	295	tehâkûl	تَهَاكُل	Birbiriyle niza ve kavga etmek, sifzîden .	Arapça tâ (ت) babı
5063	1	295	tehâlûk	تَهَالِك	Pervanenin nefesini muma ilkâ ettiği misilli bir nesne üzerine nefesini ilkâ edip yumularak düşüşmek.	Arapça tâ (ت) babı
5064	1	295	tehâme(t)	تَهَامَةٌ	Yağ ve et mugayyir olup bed-râyiha olmak, genden .	Arapça tâ (ت) babı
5065	1	295	tehânûf	تَهَانُف	İstihza tarikiyle birine gülmek, efsûn dâşten .	Arapça tâ (ت) babı
5066	1	295	tehânü ’	تَهَانُوْ	Birbirine tebrik ve tehniye etmek.	Arapça tâ (ت) babı
5067	1	295	tehânî	تَهَانِي	Tehniyeler, tebrikler.	Arapça tâ (ت) babı
5068	1	295	tehâvün	تَهَاوُن	Hor ve hakir görmek ve saymamak , kerşe numûden.	Arapça tâ (ت) babı
5069	1	296	tehbîr	تَهْبِير	Doğramak, kesmek, bürîden .	Arapça tâ (ت) babı
5070	1	296	tehattük	تَهَاتَك	Perde makulesi yırtılmak, şeklîden ve ırz ve namusa hâlel isabet etmek ve kızın kızlığı bozulmak.	Arapça tâ (ت) babı
5071	1	296	tehattüm	تَهَاتَم	Kırılmak, paralanmak, şikeste şuden .	Arapça tâ (ت) babı
5072	1	296	tehtîk	تَهَاتِك	Perde makulesi nesneyi yırtmak, derîden ve ırz ve namusa hâlel vermek.	Arapça tâ (ت) babı
5073	1	296	tehtîm	تَهَاتِم	Zayıf ve bi-mecâl eylemek, nâtivân kerden .	Arapça tâ (ت) babı
5074	1	296	teheccüd	تَهَجُّد	Gece uyanıldıkda namaz kılmak ve gece vakti uyanıldıkta kılınan namaz.	Arapça tâ (ت) babı
5075	1	296	teheccü ’	تَهَجُّوْ	Hurûf ve heceyi tadat ve telaffuz eylemek.	Arapça tâ (ت) babı
5076	1	296	teheccî	تَهَجِّي	Bi-ma‘ nâ eydan.	Arapça tâ (ت) babı
5077	1	296	tehciye(t)	تَهَجِيَّة	Bi-ma‘ nâhu eydan ve hiciv ve istihza etmek.	Arapça tâ (ت) babı
5078	1	296	tehcir	تَهَجِير	Öğle vakti bir yere gitmek.	Arapça tâ (ت) babı
5079	1	296	tehcîl	تَهَجِيل	Irz ve namusa dokunmak ve kamış ve ona benzer şeyleri atmak, bâhten .	Arapça tâ (ت) babı
5080	1	296	tehcîn	تَهَجِيْن	Zem ve takbîh etmek, bed dâşten .	Arapça tâ (ت) babı
5081	1	296	teheddük	تَهَدَّك	Bir kimseye pek darılıp tehevür ile havale olarak hatır kıracak sözler söylemek.	Arapça tâ (ت) babı
5082	1	296	teheddül	تَهَدَّل	Sölpüklenip ve kova gibi sarmak, fürûheşte şuden .	Arapça tâ (ت) babı

5083	1	296	teheddüm	تَهْدَمُ	Hedim olunmak, yıkılmak, ğâbînden ve birine pek darılıp üzerine alabanda vererek tahvîf ve tehdit etmek.	Arapça tâ (ت) babı
5084	1	296	teheddî	تَهْدَى	İhdâ etmek, bağışîden , delalet ve irşadı kabul edip hidayetlenerek doğru yola gitmek.	Arapça tâ (ت) babı
5085	1	297	tehdîye(t)	تَهْدِيَّة	Hediye göndermek, bergüzâr fûrûstâden ve dağıtmak.	Arapça tâ (ت) babı
5086	1	297	tehdit	تَهْدِيدٌ	Korkutmak, korku vermek, tersânîden .	Arapça tâ (ت) babı
5087	1	297	tehdîm	تَهْدِيمٌ	Yıkma, yere atma, yer ile yeksan etmek, vâ kerden .	Arapça tâ (ت) babı
5088	1	297	tehdîn	تَهْدِينٌ	Avutmak, meşgûl kerden , tatlı sözle susturmak ve müdahane etmek ve alıkoyup eğlendirmek.	Arapça tâ (ت) babı
5089	1	297	tehezzüb	تَهْدِيبٌ	Revna ve letafet ve hüsn-i kıyâfete girmek.	Arapça tâ (ت) babı
5090	1	297	tehzîb	تَهْدِيبٌ	Zevâyidine izale birle ıslah edip pak ve pakize ve halis ederek revna ve letafet ve hüsn-i kıyâfet vermek, pâkîze kerden .	Arapça tâ (ت) babı
5091	1	297	tehrîb	تَهْرِيبٌ	Kaçırmak, kirîzânîden , fîrâ ettirmek.	Arapça tâ (ت) babı
5092	1	297	tehrît	تَهْرِيتٌ	Dürtmek, süpûhten , sançmak ve bir kimsenin ırz ve namusuna dokunmak.	Arapça tâ (ت) babı
5093	1	297	tehrîş	تَهْرِيشٌ	Kışkırtıp birbirine düşürmek, yekâ yekrâ üftânîden .	Arapça tâ (ت) babı
5094	1	297	tehrîz	تَهْرِيزٌ	Yırtıp paralamak, derîden .	Arapça tâ (ت) babı
5095	1	297	tehrîm	تَهْرِيمٌ	İhtiyar ve pîr-i fânî kılmak, kocatmak, pîr kerden .	Arapça tâ (ت) babı
5096	1	297	tehezzüc	تَهْرَجٌ	Terane ve nagamât eylemek, hinyâ .	Arapça tâ (ت) babı
5097	1	297	tehezzüz	تَهْرَزٌ	Kımıldamak, cünbîden , deprenmek, hareket etmek.	Arapça tâ (ت) babı
5098	1	297	tehezzü'	تَهْرَعٌ	Yüz ekşitmek, türşürü kerden ve tebdîl-i kıyâfetle mütenekkir surete girmek.	Arapça tâ (ت) babı
5099	1	297	tehezzül	تَهْرَلٌ	Lâğ ve horata etmek, bezle kerden .	Arapça tâ (ت) babı
5100	1	297	tehezzüm	تَهْرَمٌ	Seda ile çatlamak, kâfîden ve kırılmak.	Arapça tâ (ت) babı
5101	1	298	tehezzü' 2	تَهْرَوٌ	İstihza etmek, maskaralığa almak, lâğîden .	Arapça tâ (ت) babı
5102	1	298	tehrîc	تَهْرِيجٌ	Teraneli nagamât eylemek, sürûd .	Arapça tâ (ت) babı
5103	1	298	tehzîz	تَهْزِيزٌ	Kımıldatmak, ğûrîden , tahrik etmek, oynatmak.	Arapça tâ (ت) babı
5104	1	298	tehzîf	تَهْزِيفٌ	Kırıp ufaltmak, hurd kerden .	Arapça tâ (ت) babı
5105	1	298	tehzîl	تَهْزِيلٌ	Arkalatmak, nâsânîden , zayıf ve zebun eylemek.	Arapça tâ (ت) babı
5106	1	298	teheşşüm	تَهَشُّمٌ	Kırılıp ufaltmak, hurûşîden .	Arapça tâ (ت) babı
5107	1	298	tehşîm	تَهْشِيمٌ	Tazim ve ikram etmek, ârâmîden .	Arapça tâ (ت) babı
5108	1	298	tehazzum	تَهْضَمٌ	Gazab ve zulümle zaptetmek, bîdâd sitâden .	Arapça tâ (ت) babı

5109	1	298	tehaṭṭur	تَهَطَّرَ	Çöküp yıkılmak, ġâbinden .	Arapça tâ (ت) babı
5110	1	298	tehaḫḫum	تَهَقَّمَ	Kahır ve hâksâr eylemek.	Arapça tâ (ت) babı
5111	1	298	tehekkür	تَهَكَّرَ	Müteaccib ve mütehayyir olmak, hâjû şuden .	Arapça tâ (ت) babı
5112	1	298	tehekküm	تَهَكَّمْ	Çöküp yıkılmak, vâ kerden ve istihza etmek ve pek öfkelenip hışma gelmek.	Arapça tâ (ت) babı
5113	1	298	tehekkün	تَهَكَّنَ	Pişmanlık eylemek, nadim olmak, ermânîden .	Arapça tâ (ت) babı
5114	1	298	tehkîm	تَهَكِّمُ	Birine tarab ve tegannî eylemek.	Arapça tâ (ت) babı
5115	1	298	tehlike	تَهْلِكَةُ	Akıbeti helaka sebep olacak hâl yahut nesne, ḫatarnâk .	Arapça tâ (ت) babı
5116	1	298	tehlîb	تَهْلِبُ	Kıl yolmak, mûy berkenden ve hiciv ve istihza ve zem ve şetm etmek.	Arapça tâ (ت) babı
5117	1	298	tehlîk	تَهْلِكُ	Helak etmek, mîrânden , öldürmek.	Arapça tâ (ت) babı
5118	1	298	tehlîl	تَهْلِيلُ	“Lâ ilahe illallah” elfâz-ı şerîfini zikretmek ve korkup kıcınlayarak kaçmak ve birini şetm ve azar eder iken vazgeçip gerilenecek epsem olmak, ḫamûş şuden ve yazı yazmak.	Arapça tâ (ت) babı
5119	1	299	tehemmet	تَهَمَّتْ	Bozulup kokmak, gendîden .	Arapça tâ (ت) babı
5120	1	299	töhmet	تَهْمَةٌ	Zan ve tevehhüm olunan sıfat ve haslet ve kabahat, cünha, suç, beze .	Arapça tâ (ت) babı
5121	1	299	tehemmük	تَهَمَّكَ	Bir işe ziyade cidd ve cehd edip mütemadi ona uğraşmak, kûşîş .	Arapça tâ (ت) babı
5122	1	299	tehemmüm	تَهَمَّمْ	Aramak, cüsticû etmek.	Arapça tâ (ت) babı
5123	1	299	tehmîd	تَهْمِذُ	Teskin etmek, yumuşatmak, ferḫasîden .	Arapça tâ (ت) babı
5124	1	299	tehennüc	تَهْنِجُ	Velet anasının karnında yeni canlanıp kımıldanmaya başlamak, peçe cünbîden, der şikem .	Arapça tâ (ت) babı
5125	1	299	tehni'e(t)	تَهْنِيَةٌ	Tebrik ve istis'âd etmek, “inşallah iyi olur ve hayra sebep olur” diye birine dua etmek, dürûd kerden .	Arapça tâ (ت) babı
5126	1	299	tehnîd	تَهْنِذُ	Mülâtafa edip birini kendine aşık kılmak ve kılıç bilemek ve kusur etmek ve fena sövmek ve baykuş gibi çağırarak.	Arapça tâ (ت) babı
5127	1	299	tehnîf	تَهْنِيفُ	Sürat etmek, şitâbîden .	Arapça tâ (ت) babı
5128	1	299	tehevvüd	تَهَوَّدُ	Yahudî olmak, cühûd şuden , Yahudî dinini kabul etmek.	Arapça tâ (ت) babı
5129	1	299	tehevvür	تَهَوَّرُ	Akılsızlıktan naşi bir işe bilâ-mülâhaza saldırıp girmek, teng ve muhatarayı hiç akıl etmeyip kavgaya girmek.	Arapça tâ (ت) babı
5130	1	299	tehevvüş	تَهَوَّشُ	Karış muruş olmak, piçâpîc şuden .	Arapça tâ (ت) babı
5131	1	299	tehevvük	تَهَوَّكُ	Serkeşte ve mutehayyir olup şaşmak, hâjûbîden .	Arapça tâ (ت) babı
5132	1	299	tehevvül	تَهَوَّلُ	Korkunç olmak, sehimnâk şuden .	Arapça tâ (ت) babı

5133	1	300	tehevvüm	تَهْوَمُ	Uyuklayan adam başını öte beri sallamak, güzâsteni ser.	Arapça tâ (ت) babı
5134	1	300	tehvîn	تَهْوِينُ	Tahvif ve tahkir etmek, hâr kerden , horlamak, hakaret etmek, saymak ve kolay saymak ve kolay kılmak, teshîl etmek.	Arapça tâ (ت) babı
5135	1	300	tehiyât	تَهْيَاتُ	Tehiyyeler, hazırlayışlar, sağdehâ.	Arapça tâ (ت) babı
5136	1	300	teheyyüb	تَهْيِبُ	Heybet izharıyla birini korkutmak, tersânîden ve sakındırmak ve korkmak, heybet almak.	Arapça tâ (ت) babı
5137	1	300	tehiye(t)	تَهْيَةٌ	Hazır kılmak, âmâde kerden ve donanmak, tanzim etmek.	Arapça tâ (ت) babı
5138	1	300	teheyyüc	تَهْيِجُ	Yerinden kopup tozlamak, kerd berhâsten.	Arapça tâ (ت) babı
5139	1	300	teheyyüz	تَهْيِزُ	Çöküp yıkılmak, gâyinden.	Arapça tâ (ت) babı
5140	1	300	teheyyuz	تَهْيِضُ	Kırık kemik sarıldıktan sonra yine kırılmak, şikeste şuden.	Arapça tâ (ت) babı
5141	1	300	teheyyüm	تَهْيَمُ	Hûb ve latif yürüme, hûb refen.	Arapça tâ (ت) babı
5142	1	300	tehyîb	تَهْيِيبُ	Mehabetli göstermek, mehabetli bildirmek.	Arapça tâ (ت) babı
5143	1	300	tehi`e(t)	تَهْيَةٌ	Hazır kılmak, âmâde kerden , heyet ve sûret-i lâzimeye koyup ıslah etmek.	Arapça tâ (ت) babı
5144	1	300	tehyîc	تَهْيِجُ	Tahrik etmek, ayağa kaldırmak, verkerden berpâ.	Arapça tâ (ت) babı
5145	1	300	tehyîd	تَهْيِيدُ	Mühevvil ve muhavviş nesne ile belinlendirmek, gammâk kerden ve mükeddir ve gussa-nâk eylemek.	Arapça tâ (ت) babı
5146	1	300	tayyâr	تَيَّارٌ	Dalga, mevc, yarılıp saçılan dalga, nire-i âb.	Arapça tâ (ت) babı
5147	1	300	teybîs	تَيْبِيسٌ	Yâbis kılmak, çâhîden , kurutmak, kuru etmek.	Arapça tâ (ت) babı
5148	1	301	teytîm	تَيْتِيمٌ	Yetim kılmak, bî-peder kerden , öksüz etmek.	Arapça tâ (ت) babı
5149	1	301	tîc	تَيْجٌ	Taçlar, padişah taçları, gerzenhâ.	Arapça tâ (ت) babı
5150	1	301	tîcân	تَيْجَانٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça tâ (ت) babı
5151	1	301	tiyer	تَيْرٌ	Defalar, kerreler.	Arapça tâ (ت) babı
5152	1	301	teyessür	تَيْسُرٌ	Kolaylık âsânîden ve gönül muradı üzerine bir encama vasıl olmak ve bilâ-renc ve keder meydana gelmek.	Arapça tâ (ت) babı
5153	1	301	teysûsiyye(t)	تَيْسُوسِيَّةٌ	Keçi misilli ve nezaketten mahrum ve fena ve hoyrat olmak, tekesi olmak, tekelenmek, teke şuden.	Arapça tâ (ت) babı
5154	1	301	teysîr	تَيْسِيرٌ	Kolay kılmak, âsân kerden ve müyesser kılmak, renç ve kedersiz gönül muradınca birinin bir işi meydana ve vücuda gelmesine sebep olmak.	Arapça tâ (ت) babı
5155	1	301	teyağkuz	تَيْغَظٌ	Uyanmak bîdâr şuden , göz açıp ahval ve vukuata hazır ve muntazır olmak.	Arapça tâ (ت) babı
5156	1	301	teyağkun	تَيْغَنٌ	Tahkîk-i vecihle bî-şübhe bilmek, bîşûlîden	Arapça tâ (ت) babı
5157	1	301	teykîz	تَيْقِيزٌ	Uyandırmak, bîdâr kerden , göz açtırmak.	Arapça tâ (ت) babı

5158	1	301	teyķūr	تَيْفُورٌ	Vakar, temkin, ağır, edep.	Arapça tâ (ت) babı
5159	1	301	teyemmüm	تَيْمُّمٌ	Su bulunmadığı surette kum yahut toprak ile abdest almak, teyemmüm kerden.	Arapça tâ (ت) babı
5160	1	301	teyemmün	تَيْمُّنٌ	Mesut ve mübarek olmak, sipîd pâyî.	Arapça tâ (ت) babı
5161	1	301	teymîm	تَيْمِيمٌ	Teyemmüm ettirmek, teyemmüm kerdâniden ve kastetmek.	Arapça tâ (ت) babı
5162	1	301	teymîn	تَيْمِينٌ	Tehniye ve tebrik etmek.	Arapça tâ (ت) babı
5163	1	301	tîn	تَيْنٌ	İncir denilen meyve, encîr.	Arapça tâ (ت) babı
5164	1	302	tîye(t)	تِيه	Beyâbân, beriye, çöl, kır, şâhrâ , bâdiye.	Arapça tâ (ت) babı
	1	302		بَابُالْتَّاءِ الْمُتَلْتِّ مِنَ الْعَرَبِيَّةِ		
5165	1	302	şâ	ثَّ	İşbu harf-i şâ-yı müsellese tertîb-i hurûf-u Osmâniyyede beşinci harf olup hesaba dair kütüb ve resailde beşyüz adedine işaret olur.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5166	1	302	şâ'	ثَاءٌ	Hurûf-u Osmânide beşinci olan harfin ismidir.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5167	1	302	şâlfîl	ثَالِفِيلٌ	Memeler, bistân.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5168	1	302	şabit	ثَابِتٌ	Kimıldanmayıp ber-karâr olan, pâydar.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5169	1	302	şabite	ثَابِتَةٌ	Sabit, pâyidar , vesair yıldızlara nispetle yerinden kimıldanmaz olan yıldızlar.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5170	1	302	şâr	ثَارٌ	Diyet, kısas, intikam, kîne.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5171	1	302	(şâķıb)	(ثَاقِبٌ)	Yandan yana delip açar olan, nafiz olan, yandan yana girip geçici olan.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5172	1	302	şâķil	ثَاقِلٌ	Sakil, ağır, girân , hafif olmayan.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5173	1	302	şâliš	ثَالِثٌ	Üçüncü, sîvum , ikinci ile dördüncü arasında olan ve miyancı, bir nizanın faslı için intihap olunan kimse.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5174	1	302	şâliš-i şelâşe(t)	ثَالِثٌ ثَلَاثَةٌ	Üç nesnenin birisi, sehyek.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5175	1	302	şâlišen	ثَالِثًا	Üçüncü olmak üzere, sevvüm.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5176	1	302	şalîşe	ثَالِثَةٌ	Saniyenin altmış cüzünden bir cüzü.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5177	1	302	şâlutş	ثَالُوثٌ	Şey-i vâhidin üç şey olmuşu.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5178	1	303	şâmir	ثَامِرٌ	Müsmir, yemiş veren, bârdâr.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5179	1	303	şâmin	ثَامِنٌ	Sekizinci, heştüm , yedi ile dokuzuncu arasında olan.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5180	1	303	şâminen	ثَامِنًا	Sekizinci olmak üzere, heştüm.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5181	1	303	şânî	ثَانِيٌ	İkinci, düvvüm , birinci ile üçüncü arasında olan ve çevirici, devirici olan.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5182	1	303	şâniyen	ثَانِيًا	İkinci olmak üzere, düvvüm.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı

5183	1	303	şaniye	ثَانِيَّة	Dakikanın altmış cüzünden bir cüzü.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5184	1	303	şebât	شَبَات	Pâyidâr , ber-karâr olup, durmak ve sabit olmak, oynak olmamak ve tabi ve mizaç ve aklın metaneti.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5185	1	303	şebt	شَبْت	Yazmak, nüvişten , kaydetmek.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5186	1	303	şübût	شُبُوت	Durmak, pâyidâr , oynak olmamak, sabit olmak.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5187	1	303	şübûtf	شُبُوتِي	Sebata mensup ve müteallik olan, pâyidârî .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5188	1	303	şebîf	شَبِيْت	Sabit ve ber-karâr ve pâyidâr olmak.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5189	1	303	şehânet	شَهَائَتْ	Kalın ve pek sık olmak, gebz şuden .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5190	1	303	şehan	شَحْن	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5191	1	303	şihan	شَحْن	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5192	1	303	şahnet	شَحْنَة	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5193	1	303	şühûn	شُحُون	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5194	1	303	şehîn	شَحِيْن	Kalın gebz , pek sık olan.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5195	1	303	şedy	شَدِي	Meme, pistân .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5196	1	303	şidy	شَدِي	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5197	1	303	şedâ	شَدِي	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5198	1	303	şüdâ	شَدِي	Memeler, pistânân.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5199	1	303	şerâ'	شَرَاء	Toprak, hâk , türap, arz ve servet, mâl u menâl, zenginlik.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5200	1	303	şerâ' id	شَرَائِد	Tiritler, tirîthâ .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5201	1	303	şerm	شَرَام	Birinin dişlerini köklerinden kırmak, dendân şikesten .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5202	1	304	şervân	شَرَوَان	Zengin, tüvânger , sâhib-i servet olan.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5203	1	304	şervet	شَرَوَتْ	Mal u menâlin çok olması, zenginlik, tüvângerî .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5204	1	304	şerâ	شَرَى	Toprak, türap, hâk .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5205	1	304	şürayya	شُرِيَاء	Pervin ve ülker denilen top yıldızlar ki sevr burcunda deverân yıldızına karib olurlar.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5206	1	304	şerîd	شُرِيْد	Tirit denilen tam, tirit , erbâb-ı kuş' â ve şerîd kâse-lîs, çanak yalayıcı rezil adamlar.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5207	1	304	şüşâ'	شُشَاع	Zükâm illeti, nevâzil illeti, huşâm .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5208	1	304	şüşâ' î	شُشَاعِي	Zükâma uğramış olan, huşâm dîde .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı

5209	1	304	şü' bân	ثَعْبَان	Yılan, ejderha , büyük yılan.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5210	1	304	şe' âbîb	ثَعَابِيب	Ağızdan akan yelmeşik safi salya, kâlyâr .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5211	1	304	şa' leb	ثَعْلَب	Salep denilen kök ki döküp kaynatıldığında sert olur ve tilki denilen hayvan, rûbâh .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5212	1	304	şağr	ثَعْر	Derbent, boğaz ve dârü'l harb serhaddi, düşman ağzı, merz .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5213	1	304	şegûr	ثَعْوَر	Sagrlar, dârü'l harb serhatları, düşman ağızları, serzemîn .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5214	1	304	şifâyet	ثَفَايَتْ	Nüfuz geçmek, işlemek.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5215	1	304	şikât	ثِقَات	Kalbin itimat ettiği nesnelere, temessük ve hüccet ve kefiller misilli sadık ve mutemet dostlar.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5216	1	304	şekâfet	ثِقَافَتْ	Zerâfet-i zihn, tîz fehm , çabuk anlamak.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5217	1	305	şekâl	ثِقَال	Ağır, girân , hafif olmamak.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5218	1	305	şikâle(t)	ثِقَالَةٌ	Bi-ma' nâhu eydan ve mükedder ve mahsun olmak.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5219	1	305	şakb	ثَقْب	Delmek, süften , yandan yana işleyip geçmek ve delik ve malûmât-ı kâmile.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5220	1	305	şakbe(t)	ثَقْبَةٌ	Delik, sûrâh .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5221	1	305	şıka(t)	ثِقَّة	İnanmak, bâverîden , itimat etmek ve kalbe itimat ve emniyet verecek nesne, temessük ve hüccet ve kefil misilli ve sadık ve mütemet dost.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5222	1	305	şakf	ثَقْف	Tîzkâr olup her hususta uz ve zeyrek ve dâna olmak, çîre dest .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5223	1	305	şekal	ثَقْل	Ağırlık, girânî , saz ve sâman bâr ve bengâh, yük, ufak tefek ve girân-bahâ ve zî-kıymet olup hıfz ve siyanet olunan nesne.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5224	1	305	şekalân	ثَقْلَان	İnsan kısmı ile cin taifesi.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5225	1	305	şakaleyn	ثَقْلَيْن	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5226	1	305	şükâlâ'	ثَقْلَاء	Sakîl olanlar, girâncanân .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5227	1	305	şıklet	ثِقْلَةٌ	Ağırlık, girânî , yük, bar ve sıkıntı, ferahsızlık, melâl.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5228	1	305	şakîf	ثَقِيف	Her hususta uz ve zeyrek ve dâna olan, tîzkâr .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5229	1	305	şakîl	ثَقِيل	Ağır, girân ve vezni ziyadece olan ve sıkıntıya mucip olan ve bed-manzar ve girye'l-hey'et olan	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5230	1	305	şekel	ثَكْل	Adam pek sevgili dostunu yahut veledini yavı kılmak, yâve kerden .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5231	1	305	şeklâ	ثَكْلَى	Veledini yavı kılmış olan avrat.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5232	1	306	şelâşe(t)	ثَلَاثَةٌ	Üç adedi, se .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5233	1	306	şelâşûn	ثَلَاثُونَ	Otuz adedi, sî .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı

5234	1	306	şülâşî	ثَلَاثِي	Üçe mensup, üçten ibaret olan ve üç harften ibaret olan lügat-i asliye ki geçmiş zamanın gâ'ib-i müfred-i müzekkeri olur, Arabîde naşara (ثَصَرَ), Fariside kerd (كَرْدَ) gibi.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5235	1	306	şelâşîn	ثَلَاثِينَ	Otuz adedi, sî.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5236	1	306	şellâc	ثَلَاج	Karpuz satan kimse, berf fûrûş .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5237	1	306	şülş	ثَلث	Bir nesnenin üç cüzünden bir cüzü, seh-yek .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5238	1	306	şülüş	ثَلثُ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5239	1	306	şelsâ'	ثَلثَاء	Salı günü, seşenbih .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5240	1	306	şelâşe(t)	ثَلَاثَة	Üç adedi, se .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5241	1	306	şelâşûn	ثَلَاثُونَ	Otuz adedi, sî.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5242	1	306	şelâşîn	ثَلَاثِينَ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5243	1	306	şülüşî	ثَلثِي	Yazının bir nevi hattı ki yazının hurûfu büyük olursa ekseriye istimal olunur.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5244	1	306	şelc	ثَلَج	Kar, berf ki kış mevsimi yağar.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5245	1	306	şelm	ثَلَم	Kedmek, çentmek, zahne kerdin , bir nesnenin ağzını yahut kenarını diş diş etmek ve çatlatmak.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5246	1	306	şelme(t)	ثَلَمَة	Gedik, rahte , yarık, çatlak.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5247	1	306	şülûc	ثَلُوج	Karlar, berfhâ , selceler.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5248	1	306	şümme	ثَم	Ba' de, pes , ondan sonra.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5249	1	306	şemâr	ثَمَار	Semereler, bârhâ , meyveler.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5250	1	306	şemân	ثَمَان	Sekiz adedi, heşt .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5251	1	306	şemânûn	ثَمَانُونَ	Seksen adedi, heştâd .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5252	1	306	şemânîn	ثَمَانِينَ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5253	1	306	şemâniye(t)	ثَمَانِيَة	Sekiz adedi, heşt .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5254	1	306	şemer	ثَمَر	Ağacın yemişi, bâr , meyve ve malin her bir türlü ve fayda, kâr, hasıl.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5255	1	307	şemere	ثَمَرَة	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5256	1	307	şümün	ثَمُن	Bir nesnenin sekiz cüzünden bir cüzü, heşt-yek .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5257	1	307	şemen	ثَمُن	Paha , kıymet, değer.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5258	1	307	şemîr	ثَمِير	Yemiş veren, bârdâr , meyvedâr olan.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5259	1	307	şemîn	ثَمِين	Kıymetli, girân bahâ , pahalı.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı

5260	1	307	şena	تشاء	Methetmek, sitâyiş .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5261	1	307	şinâ	تثنا	Diz bağı, paybend .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5262	1	307	şenâ ' sünâ'	تثاء ثناء	İkişer ikişer, çift çift .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5263	1	307	şünâ 'î	ثثنائى	İki harften ibaret olan lügat-ı asliye.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5264	1	307	şenevî	ثثوى	Mecusî, iki halik yani hâliku'l-hayr ile hâliku's-şer kavline kail olan kimse, atesperest .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5265	1	307	şeniy	ثثنى	Katına kıvrıp bükme, tâftin .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5266	1	307	şiny	ثثنى	Tekerrür, iki kere yapmak, dû tây .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5267	1	307	şevap	ثواب	Cezâ-yı hayr, ecir, mükâfat.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5268	1	307	şevâbit	ثوابت	Sâbiteler, sair yıldızlara nispetle yerinden hareket etmeyip sabit olan yıldızlar.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5269	1	307	şevâkıb	ثواقب	Ziyade parlayıcı yıldızlar, ahter-i tâbendhâ .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5270	1	307	şevâliš	ثوالث	Saliseler, sehâ .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5271	1	307	şevânî	ثوانى	Saniyeler, dûhâ .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5272	1	307	şevb	ثوب	Beden örtüsü, raht , roba.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5273	1	307	şevr	ثور	Öküz, gâv ve sığır ve hamel burcuyla cevza burcu beyninde olup burc-ı, sâninin ismidir ve toz kaldırmak ve fitne ve fesat çıkarmak.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5274	1	308	şü 'lûl	ثؤلؤل	Meme, pistân .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5275	1	308	şûm	ثوم	Sarımsak denilen, bed-râyihalı nebat, sîr .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5276	1	308	şiyâb	ثياب	Libaslar, rahtâ , robalar.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5277	1	308	şiyâbî	ثيابى	Hamam hizmetçilerinden müşterilerin esvabına nezaret eden kimse.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5278	1	308	şeyyib	ثيب	Er görmüş, kız olmayan hatun, bîve , zevcinden müfârat eylemiş dul hatun ve mütezevvic olmuş erkek.	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5279	1	308	şeyyibât	ثيبات	Seyyib olan hatunlar, bîvegân .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
5280	1	308	şeyyibe(t)	ثيبة	Zevcinden müfârat etmiş dul hatun, zen-i bî-şevher .	Arapça üç noktalı şâ (ث) babı
	1	308		باب الجيم من العربيت		
5281	1	308	câ	ج	İşbu harf-i cîm-i Arabî tertîb-i hurûf-u Osmâniyyede altıncı harf olup hesaba dair kütüb ve resailde üç adedine işaret olur ve mektup ile senet tarihlerinde cemaziyyü'l âhiri şehrine delalet eder.	Arapça cîm (ج) babı
5282	1	308	câ	جا	Mektup ve evrâk-ı sâ'ire tarihlerinde cemâziyye'l-evveli şehrine alâmettir.	Arapça cîm (ج) babı

5283	1	308	câbir	جَابِرٌ	Tekebbür ve taazzum eden, merhametsiz ve şefkatsiz olan, girân sirişt ve aziz ve kavi olan ve kırıkçı ve çıkıkçı.	Arapça cîm (ج) babı
5284	1	308	câbî	جَابِي	Evkaf icârelerini yahut haraç ve vergi toplamaya memur olan kimse, bâgârî .	Arapça cîm (ج) babı
5285	1	309	çaşlıq	چَاتَلِيْق	Millet-i Nasâra'da imam ve pişvâ makamında olan âlim ve abit kimse, patrik, hirbed , büyük papaz.	Arapça cîm (ج) babı
5286	1	309	câhid	جَادِدٌ	Bilirken inkar edici olan.	Arapça cîm (ج) babı
5287	1	309	câdîb	جَادِبٌ	Kâzib, durûğ zen , yalancı olan.	Arapça cîm (ج) babı
5288	1	309	cadde	جَادَةٌ	Ulu yol, şâh râh .	Arapça cîm (ج) babı
5289	1	309	cazip	جَادِبٌ	Cezbedici, keşende , kendine çekici olan.	Arapça cîm (ج) babı
5290	1	309	cazibe	جَادِبَةٌ	Bi-ma' nâhu eydan ve ân, cemâl-i hüsn, letafet.	Arapça cîm (ج) babı
5291	1	309	câr	جَارٌ	Komşu, hem-sâye , yakın.	Arapça cîm (ج) babı
5292	1	309	cârr	جَارٌ	Cer edici, çekici, keşende ve harf-i cer.	Arapça cîm (ج) babı
5293	1	309	cârîh	جَارِحٌ	Cerh edici, rîşende , yara edici.	Arapça cîm (ج) babı
5294	1	309	cârîha(t)	جَارِحَةٌ	Mal kazanmaya alet olan azanın her birisi, el ve ayak ve ağız ve orospu ferici misilli.	Arapça cîm (ج) babı
5295	1	309	cârim	جَارِمٌ	Cürüm ve kabahat sahibi, günahkâr .	Arapça cîm (ج) babı
5296	1	309	cari	جَارِي	Cereyan edici, akıcı, ferkendîde ve akar, akan ve nâfiz ve mer'i olup nas beyninde geçer olan.	Arapça cîm (ج) babı
5297	1	309	cariye	جَارِيَةٌ	Cari olan ve akçe ile alınıp satılan kız yahut karı, kenîzek .	Arapça cîm (ج) babı
5298	1	309	câzim	جَائِمٌ	Cezm edici, kesip atıcı, kâtı' olan, burîdende .	Arapça cîm (ج) babı
5299	1	309	câsir	جَاسِرٌ	Cesaret edici olan.	Arapça cîm (ج) babı
5300	1	309	casus	جَاسُوسٌ	Şaşıt, düşmana ifşa etmek için bir devletin yahut ordunun veya efrâd-ı nâsın esrarını teccüs edip araştırmacı olan kimse, serdevr .	Arapça cîm (ج) babı
5301	1	310	câ'îl	جَاعِلٌ	Kılıcı, yapıcı sâzende ve halk edici olan.	Arapça cîm (ج) babı
5302	1	310	câff	جَافِي	Cefa edici, eziyet verici olan, cefâkâr .	Arapça cîm (ج) babı
5303	1	310	câlib	جَالِبٌ	Celbedici, keşende , bir ahir mahalden kendi yanına getirtici olan ve kendi çekip cezbeden.	Arapça cîm (ج) babı
5304	1	310	câlis	جَالِسٌ	Oturucu, nişestende ve arkadaş, nedîm , ekseriya hem-sohbet hem-meclîs olan.	Arapça cîm (ج) babı
5305	1	310	câlf	جَالِفٌ	Açık meşrep, bî-şerm , hayasız ve edepsiz olan.	Arapça cîm (ج) babı
5306	1	310	câlif	جَالِفٌ	Deri yahut kabuk soyucu olan, ruştende .	Arapça cîm (ج) babı
5307	1	310	câlife(t)	جَالِفَةٌ	Deri ile eti beraber kıvıran yara.	Arapça cîm (ج) babı

5308	1	310	câlût	جَالُوتَ	Nefiy, cila, sürgün, rânden .	Arapça cîm (ج) babı
5309	1	310	câlî	جَالِي	Cilalı, tâbdar , parlak olan ve sürüp defedici olan.	Arapça cîm (ج) babı
5310	1	310	câliye(t)	جَالِيَّة	Sürgün ve nefiy ve cilada bulunanlar ve ehl-i zimmet taifesi, rândegân .	Arapça cîm (ج) babı
5311	1	310	câmiḥ	جَامِحٌ	Zaptolunmaz, başı sert olan zat, serkeş .	Arapça cîm (ج) babı
5312	1	310	câmid	جَامِدٌ	Donmuş, efsurde ve gayr-ı câri ve bî-hayât olan ve mahsulsuz olan.	Arapça cîm (ج) babı
5313	1	310	cami	جَامِعٌ	Cem edici, toplayıcı, çîdende ve cemetmiş ve toplamış bulunan ve havi ve muhit olan ve Müslimîn için umumi ibadetgâh olan bina, mezzit .	Arapça cîm (ج) babı
5314	1	310	câmi'î	جَامِعِي	Camide bulunan ve camiye mensup olan, mezzitî .	Arapça cîm (ج) babı
5315	1	311	câmi' iyye(t)	جَامِعِيَّة	Cami olmaklık, ziyade nesneyi havi olmak.	Arapça cîm (ج) babı
5316	1	311	camış	جَامُوسٌ	Manda, su sığırı denilen hayvan, gâvmiş .	Arapça cîm (ج) babı
5317	1	311	cann	جَانٌ	Cin, cinnî .	Arapça cîm (ج) babı
5318	1	311	canip	جَانِبٌ	Yan, taraf, sûy .	Arapça cîm (ج) babı
5319	1	311	cânibî	جَانِبِي	Canibe mensup olan, sûyî ve ecnebi, hariçten olan.	Arapça cîm (ج) babı
5320	1	311	cânibeyn	جَانِبَيْنِ	Nesnenin iki tarafı, dûsûy-ı yekçîzî .	Arapça cîm (ج) babı
5321	1	311	câniḥ	جَانِحٌ	Cünha ve kabahat sahibi olan, günahkâr .	Arapça cîm (ج) babı
5322	1	311	cani	جَانِي	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça cîm (ج) babı
5323	1	311	câvras	جَاوِرَسٌ	Kara darı denilen ekin, kâk .	Arapça cîm (ج) babı
5324	1	311	câhid	جَاهِدٌ	Sarf-ı maddî edici, elinden geldiği kadar çalıncı olan ve din düşmanı ile cenk ve kîl eder olan, helâlûşger .	Arapça cîm (ج) babı
5325	1	311	câhiz	جَاهِضٌ	Cühûzat ve hiddet ve cüret sahibi gözü pek olan.	Arapça cîm (ج) babı
5326	1	311	cahil	جَاهِلٌ	Bilmez, nâdân , habersiz olan ve dünyadan habersiz olan.	Arapça cîm (ج) babı
5327	1	311	câhilî	جَاهِلِي	Cahile mensup ve müteallik olan, nâdânî .	Arapça cîm (ج) babı
5328	1	311	cahiliyet	جَاهِلِيَّة	Vakt-i saâdet-i nebeviyyeden mukaddem olan cahillik ve putperestlik ve cahil olmak.	Arapça cîm (ج) babı
5329	1	311	câ'ir	جَائِرٌ	Zalim, sitemkâr ve itidal ve caddeden çıkıp sapa giden kimse.	Arapça cîm (ج) babı
5330	1	311	caiz	جَائِزٌ	Akla yahut kanuna şeriate muvafık olan ve mezun ve lâ- be's olan.	Arapça cîm (ج) babı
5331	1	312	caize	جَائِزَةٌ	Atiye, bahşiş ve lütuf ve ihsan ve güzel ve makbul olan şiiir ve darb-ı mesel.	Arapça cîm (ج) babı
5332	1	312	câ'î	جَائِعٌ	Aç olan, gürsine , karnı aç olan.	Arapça cîm (ج) babı
5333	1	312	câ'il	جَائِلٌ	Cevlan edici, kerdîdende , dolaşıcı, dönücü olan.	Arapça cîm (ج) babı

5334	1	312	câ ĩ	جَانِي	Gelici, âyende , ati, zirde vaki olan.	Arapça cîm (ج) babı
5335	1	312	cübb	جُبَّ	Kuyu, câh .	Arapça cîm (ج) babı
5336	1	312	cebâbiret	جَبَابِرَة	Cebbarlar, nâ-hak yere daima katl-i nüfûs edenler, zor âverân .	Arapça cîm (ج) babı
5337	1	312	cebbâr	جَبَّار	Kahr ve izzet ve ulûv ve azamet sahibi Allahu zülcelal, büzürgüvâr ve mütekebbir ve mütemerrid olan ve nâ-hak yere daima katl-i nüfûs eden ve merhametsiz olan.	Arapça cîm (ج) babı
5338	1	312	cibâl	جِبَال	Dağlar, kûhhâ .	Arapça cîm (ج) babı
5339	1	312	cebân	جَبَان	Korkak, hirâsân .	Arapça cîm (ج) babı
5340	1	312	cebbân	جَبَّان	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça cîm (ج) babı
5341	1	312	cebâne(t)	جَبَانَة	Korkaklık, bâkî , adem-i cesâret.	Arapça cîm (ج) babı
5342	1	312	cibâve(t)	جِبَاوَة	Derip devşirip toplamak, vâçiden ve câbilik hizmeti .	Arapça cîm (ج) babı
5343	1	312	cibâh	جِبَاهَة	Cepheler, pîşânîyân .	Arapça cîm (ج) babı
5344	1	312	cibâye(t)	جِبَايَة	Derip devşirip toplamak, vâçiden ve cabilik hizmeti.	Arapça cîm (ج) babı
5345	1	312	cübbe	جُبَّة	Malum bir nevi libas ki kolları kısa ve eteği darca olur, kejâgand .	Arapça cîm (ج) babı
5346	1	312	cebr	جَبْر	Kahr ve unfla muamele etmek, zor ve zaptedip kendi idaresine bırakmak ve kırığı bütünlemek ve kırık kemiği sarmak ve ulûm-ı hendeseyeden bir ilim ki ona cebir ve mukabele dahi denir.	Arapça cîm (ج) babı
5347	1	313	ceberût	جَبْرُوت	Fart-ı azamet ve celâlet, âlem-i ceberût, âlem-i a'lâ.	Arapça cîm (ج) babı
5348	1	313	cebrî	جَبْرِي	Kendi iradesiyle olmayıp kahra mebni yapılan, zorî .	Arapça cîm (ج) babı
5349	1	313	ceberiyât	جَبْرِيَّات	İlm-i cebir meselesi.	Arapça cîm (ج) babı
5350	1	313	cebrîyye(t)	جَبْرِيَّة	Bir mezhep ismidir.	Arapça cîm (ج) babı
5351	1	313	cibs	جَبْس	Kireç, lâv , alçı.	Arapça cîm (ج) babı
5352	1	313	cebel	جَبَل	Dağ, kûh , tepe.	Arapça cîm (ج) babı
5353	1	313	cibillet	جَبِلَّت	Asıl, yaradılış, hilkat, tabiat, nihâd .	Arapça cîm (ج) babı
5354	1	313	cibillî	جَبِلِّي	Asıl ve yaradılış, sirişt ve hilkat ve tabiatta olan.	Arapça cîm (ج) babı
5355	1	313	cübñ	جُبْن	Korkaklık, ters ve adem-i cesâret-i lâzime ve peynir.	Arapça cîm (ج) babı
5356	1	313	cübün	جُبْن	Korkaklık, bâk ve peynir.	Arapça cîm (ج) babı
5357	1	313	cübûret	جُبُورَة	Kibir ve kibriyâ, azamet, celal.	Arapça cîm (ج) babı
5358	1	313	cephe	جَبْهَة	Yüz alını ki iki kaş ile saç biten mahal arasında olan kıta olup hâlet-i secdede yere konur, pîşânî .	Arapça cîm (ج) babı

5359	1	313	cibbîr	جَبِير	Pek kirli olan, çirknâk .	Arapça cîm (ج) babı
5360	1	313	cibîre(t)	جَبِيرَة	Kırk kemik sarmağa istimal olunan sargı ve tahta.	Arapça cîm (ج) babı
5361	1	313	cebîn	جَبِين	Korkak, hirâsân , yüreksiz olan ve alnın üst yarısının şakak yerlerine bitişik olan iki ucu.	Arapça cîm (ج) babı
5362	1	313	cüşâm	جُثَام	Uykuda ağır basmak, hâfcâ .	Arapça cîm (ج) babı
5363	1	313	cüşse	جُثَة	Şahıs, kalıp, beden, ten , vücut.	Arapça cîm (ج) babı
5364	1	314	cüşmân	جُثْمَان	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça cîm (ج) babı
5365	1	314	cüşûm	جُثُوم	Asla kıılmıdamamak üzere yerleşip oturmak, nişten .	Arapça cîm (ج) babı
5366	1	314	cihâs	جِحَاس	Zor ile kakıp savmak, bâz geşten ve kalabalık inmek, sıkıştırmak.	Arapça cîm (ج) babı
5367	1	314	cehd	جَحَد	Bilerek inkar etmek, inkâr kerden .	Arapça cîm (ج) babı
5368	1	314	cahs	جَحَس	Tımalamak, hârîşîden ve katletmek ve mekr ve keyd ve hile etmek.	Arapça cîm (ج) babı
5369	1	314	cahf	جَحَف	Kabuk soymak, âhencîden ve kabuk almak.	Arapça cîm (ج) babı
5370	1	314	cühûd	جُحُود	Bilerek inkar etmek, inkâr kerden .	Arapça cîm (ج) babı
5371	1	314	cahîm	جَحِيم	Alevi begayet şedîd olan ateş, dûzah ve kat kat birbiri üzere yanan ateş ve çukur yerde yanan azim ateş ve cehennem tabaka-i suflâsı.	Arapça cîm (ج) babı
5372	1	314	câhîmî	جَحِيمِي	Cehenneme mensup ve müteallik olan, dûzahî .	Arapça cîm (ج) babı
5373	1	314	cahb	جَحَب	Kovuk, sıçan ve köstebek deldiği delik, dâmyâ .	Arapça cîm (ج) babı
5374	1	314	cehaf	جَحَفَ	Uhdesinde ve kudretinde ziyade nesne ile övünmek, lâfîden , kendini satmak.	Arapça cîm (ج) babı
5375	1	314	cahîf	جَحِيف	Mütekebbir olan, hodbîn .	Arapça cîm (ج) babı
5376	1	314	cet	جَدَّ	Dede, büyükbaba, pederi peder , babanın ve ananın babası ve baht, talih ve haz, nasip ve vak', kader ve rızık ve kısmet.	Arapça cîm (ج) babı
5377	1	314	cidd	جَدَّ	Çalışıp çabalamak, gerçekten işlemek, gûşîden .	Arapça cîm (ج) babı
5378	1	314	cidden	جَدًّا	Hakikaten, tahkîkan, fi'l-hakîka.	Arapça cîm (ج) babı
5379	1	315	cidâr	جِدَار	Duvar, hâ'it, lâd .	Arapça cîm (ج) babı
5380	1	315	cidâ'	جِدَاع	Sövüşüp husumet etmek, sitfîzîden .	Arapça cîm (ج) babı
5381	1	315	cidâl	جِدَال	Şiddetle muhâsama etmek, kavga etmek, peykâr .	Arapça cîm (ج) babı
5382	1	315	cedâvil	جِدَاوِل	Cetveller, cedvelhâ .	Arapça cîm (ج) babı
5383	1	315	cedde(t)	جَدَّة	Büyük ana, mâder-i mâder , babanın yahut ananın anası.	Arapça cîm (ج) babı
5384	1	315	cedde-i şahîha	جَدَّة عَصَبِيهَا	Babanın anası, mâder-i peder .	Arapça cîm (ج) babı

5385	1	315	ceddet-i fâside	جَدَّةٌ عَفَاسِيَّةٌ	Ananın anası, mâder-i mâder .	Arapça cîm (ج) babı
5386	1	315	cüdde(t)	جُدَّةٌ	Yol, tarik, râh .	Arapça cîm (ج) babı
5387	1	315	cüded	جُدَّدٌ	Yollar, tarikler, râhhâ .	Arapça cîm (ج) babı
5388	1	315	cedr	جَدْرٌ	Duvar, lâd , hâ 'it.	Arapça cîm (ج) babı
5389	1	315	cüdürâ	جُدُرًا	Layık olanlar, sezâ vâran .	Arapça cîm (ج) babı
5390	1	315	cüdrân	جُدْرَانٌ	Duvarlar, lâdhâ .	Arapça cîm (ج) babı
5391	1	315	cüdârî	جُدَارِيٌّ	Çiçek tabir olunan kabarcık illeti, şirek .	Arapça cîm (ج) babı
5392	1	315	cüderiyyi bakariyyi	جُدَيْرِيٌّ بَقْرِيٌّ	İnek çiçeği denilen kabarcık, şirek-i gâv .	Arapça cîm (ج) babı
5393	1	315	ced'	جَدَعٌ	Zindana koyup hapsetmek, habis kerden ve birinin burnunu kesmek yahut kulağını veya elini veya ayağını kesmek.	Arapça cîm (ج) babı
5394	1	315	ced' a(t)	جَدَعَةٌ	Kesilmiş burundan ya da kulaktan yerinde kalan bakiye.	Arapça cîm (ج) babı
5395	1	315	cedel	جَدَلٌ	An-iktidâr şiddetle niza ve husumet etmek.	Arapça cîm (ج) babı
5396	1	315	cedûr	جُدُورٌ	Layık, sezâvâr , şayan olan.	Arapça cîm (ج) babı
5397	1	315	(cetvel)	(جَدْوَلٌ)	Hane hane taksim olunup her bir hanede birer nesne kayıt olunmasından levha üzerinde hasıl olan heyet ki ekseriya hesaba müteallik lâyihalarda istimal olunur ve nehr-i sağır ve su yolu.	Arapça cîm (ج) babı
5398	1	316	cedî	جَدِيٌّ	Keçi oğlağı, büzgâle , keçi yavrusu ve felek-i burûcda Kavs burcuyla Delv burcu beyninde vaki olup şems mezkur burca kânûn-ı evvel sekizinde yahut dokuzunda duhul eder.	Arapça cîm (ج) babı
5399	1	316	cüdeyy	جُدَيٌّْ	Feleğin kutb-u şimâlisine hemen muttasıl olup Demirkazık denilen yıldız.	Arapça cîm (ج) babı
5400	1	316	cedit	جَدِيدٌ	Yeni, nev , eski mukabili olan.	Arapça cîm (ج) babı
5401	1	316	cedîdân	جَدِيدَانٌ	Gece ve gün, rûz u şeb .	Arapça cîm (ج) babı
5402	1	316	cedîr	جَدِيرٌ	Layık, şayan , sezâvâr olan.	Arapça cîm (ج) babı
5403	1	316	cüzzam	جُدَامٌ	Meşhur illettir ki bedende yaramaz yaralar ve çıbanlar zuhuruna ve bazen azanın çürüyüp dökülmek keyfiyetine müeddi olan illet, lûrî , ona miskinlik dahi derler.	Arapça cîm (ج) babı
5404	1	316	ceẓb	جَدَبٌ	Çekmek, keşîden .	Arapça cîm (ج) babı
5405	1	316	ceẓbe	جَدْبَةٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça cîm (ج) babı
5406	1	316	cezr		Kök, pîh , asıl ve bahr-i muhîtin kamer tesiri münasebetiyle nizam ve nesâk üzere dolduktan sonra be her on iki saat başında çekilip eksilmesi ve kendi kendine darp olundukta aded-i ma' lûm hâsıl eden adet.	

5407	1	316	cezr-i tâm	جَذْرَتَامٌ	Vech-i mezkûr üzere aded-i ma' lûmu bilâ-tehallûf hâsıl eden adet.	Arapça cîm (ج) babı
5408	1	317	cezr-i aşâm	جَذْرَاصَمٌ	Vech-i mezkûr üzere aded-i ma' lûme fakat tekarrub edip sıhhat üzere istihracı münkün olamayan adet.	Arapça cîm (ج) babı
5409	1	317	cizl	جِذْلٌ	Ağacın yukarısı gittikten sonra kalan kütük ile kök.	Arapça cîm (ج) babı
5410	1	317	cez̄m	جِذْمٌ	Kesmek, burîden , kat etmek ve birinin elini kesmek.	Arapça cîm (ج) babı
5411	1	317	cez̄mâ'	جِذْمَاءٌ	Kesilmiş el, dest-i bürîde .	Arapça cîm (ج) babı
5412	1	317	cez̄ûb	جِذْوَبٌ	Cezbedici keşende kendine çekici olan.	Arapça cîm (ج) babı
5413	1	317	cez̄ûr	جِذْوُرٌ	Kökler, asıllar, pîhâ .	Arapça cîm (ج) babı
5414	1	317	cez̄ûl	جِذْوُلٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça cîm (ج) babı
5415	1	317	cez̄îm	جِذْمِمْ	Kesilmiş, burîdende , kat olunmuş olan.	Arapça cîm (ج) babı
5416	1	317	cerr	جَرٌّ	Çekmek, keşende , kendine doğru tahrik etmek ve bir kelimeyi meksûr eylemek ve kesranın alâmeti ki esre dahi denir, zîr ve cinayet etmek, kendini tezlîl edecek iş işlemek ve gebe hayvan vaktinde doğurmayıp veledini karnında vaktinden ziyade taşımak.	Arapça cîm (ج) babı
5417	1	317	cürâb	جُرَابٌ	Çorap denilen ayak örtüsü, kevreb .	Arapça cîm (ج) babı
5418	1	317	cirâb	جِرَابٌ	Dağarcık, yol zahiresi kodukları meşin torba, hem-yân ve haya torbası.	Arapça cîm (ج) babı
5419	1	317	cerâ'e(t)	جِرَاءَةٌ	Yiğitlik, şîr merdî , bahadırılık, şecaat.	Arapça cîm (ج) babı
5420	1	317	cüret	جِرَاءَةٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça cîm (ج) babı
5421	1	317	cirâh	جِرَاحٌ	Yaralar, zaḥmhâ .	Arapça cîm (ج) babı
5422	1	317	cerraḥ	جِرَاحٌ	Yara tımar eden üstat, rîşsâz .	Arapça cîm (ج) babı
5423	1	318	cerahat	جِرَاحَةٌ	Yara, zaḥm ve yaradan cereyan eden sulu madde.	Arapça cîm (ج) babı
5424	1	318	cerraḥî	جِرَاحِيٌّ	Cerraha mensup ve müteallık olan, rîşsâzî .	Arapça cîm (ج) babı
5425	1	318	cerâd	جِرَادٌ	Çekirge denilen hayvan, geyk .	Arapça cîm (ج) babı
5426	1	318	cerrâr	جِرَارٌ	Çekici, keşende , sürükleyici ve neferâtı firâvân ve eskâli kesir olan aheste aheste hareket eden asker ve dilenci, gedâ .	Arapça cîm (ج) babı
5427	1	318	cerrâre	جِرَارَةٌ	Neferâtı firâvân ve eskâli kesir olup aheste aheste hareket eden asker.	Arapça cîm (ج) babı
5428	1	318	cerâye(t)	جِرَآيَةٌ	Nisvân, genç ve güzel olmak ve vekalet ve vekil olmak.	Arapça cîm (ج) babı
5429	1	318	cerâ'id	جِرَائِدٌ	Cerîdeler, defterler, kürâshâ .	Arapça cîm (ج) babı
5430	1	318	cerâ'ir	جِرَائِرٌ	Suçlar, kabahatler, bezehâ .	Arapça cîm (ج) babı
5431	1	318	cerâ'im	جِرَائِمٌ	Suçlar, günahhâ ve kabahat sahibinden kabahati için ahz olunan akçeler.	Arapça cîm (ج) babı

5432	1	318	cerbeze(t)	جَزْبَه	Begayet dubaracı ve zeyrek ve mekkâr ve ayyâr olmak ve fetânet ile temyiz ve cesâret-i mu' tedile ve kuvvet-i idâreden ibaret olan sıfat-ı zihniyye ve dilbazlık, her lakırtıya cevap bulup isbât-ı müddeada bî-fütûr olmak.	Arapça cîm (ج) babı
5433	1	318	cürşûme(t)	جُرْشُومَه	Kök, asıl, pîh .	Arapça cîm (ج) babı
5434	1	318	cerh	جَرَح	Yaralamak, şühûden ve birini şiddetle azarlamak ve şahidin kizb yahut fisk töhmetinden naşi hâkim onun şahadetini ve adaletini ret ve iskat etmek ve birinin kavil ve reyi batıl ve nâ-savâb olduğunu göstererek bozup çürütmek.	Arapça cîm (ج) babı
5435	1	319	cürh	جَرَح	Yara, zahm .	Arapça cîm (ج) babı
5436	1	319	cürz	جُرْز	Topuz, başı demirden top olan silah, kerze .	Arapça cîm (ج) babı
5437	1	319	cers	جَرَس	Kilise çanı, nâkûs ve çıkırdak.	Arapça cîm (ج) babı
5438	1	319	cer'	جَرَع	İçmek, nûşîden , su yutmak.	Arapça cîm (ج) babı
5439	1	319	(cür' a(t))	(جُرْعَه)	Bir yutum su.	Arapça cîm (ج) babı
5440	1	319	cerm	جَرَم	Kesmek, burîden , kırmak ve günah işlemek.	Arapça cîm (ج) babı
5441	1	319	cürm	جَرَم	Suç, günah , kabahat.	Arapça cîm (ج) babı
5442	1	319	cirm	جَرَم	Cisim, ceset, ten .	Arapça cîm (ج) babı
5443	1	319	cerem	جَرَم	Ki işbu lâ-cerem terkinde istimal olunur, lâ-cerem lâ bûd, nâçâr , çaresiz, elbette, bi'z-zarûre demektir.	Arapça cîm (ج) babı
5444	1	319	cürûh	جُرُوح	Yaralar, zahmehâ .	Arapça cîm (ج) babı
5445	1	319	cerî	جَرَى	Cesur, şeci, bahadır , yiğit, bî-pervâ olan.	Arapça cîm (ج) babı
5446	1	319	cereyan	جَرِيَان	Akmak, terâbiden ve süratle mürûr ve güzerân etmek, çabuk geçip gitmek ve seğırtmek, koşmak ve balık misilli hareket etmek.	Arapça cîm (ج) babı
5447	1	319	cüret	جُرَات	Yiğitlik, şîr merdî , şecaat ve adem-i ri' âyetten naşi içtinap etmeyip nâ-sezâ iş işlemek.	Arapça cîm (ج) babı
5448	1	319	cirîs	جَرِيْس	Yılan balığı, mâr-ı mâhî .	Arapça cîm (ج) babı
5449	1	319	cerîh	جَرِيْح	Yaralı, vâlânemend	Arapça cîm (ج) babı
5450	1	319	cerîd	جَرِيْد	Bir nevi atlı taliminde halkın birbirine attıkları değnek, çevgân .	Arapça cîm (ج) babı
5451	1	319	cerîde(t)	جَرِيْدَة	Defter, âvâre , kitap.	Arapça cîm (ج) babı
5452	1	319	cerîre(t)	جَرِيْرَة	Suç, beze , kabahat.	Arapça cîm (ج) babı
5453	1	319	cerîm	جَرِيْم	Cürüm sahibi, günahkâr .	Arapça cîm (ج) babı

5454	1	320	cerîme(t)	جَرِيمَةٌ	Suç, günâh ve suçlu kimseden suçu için alınan akçe.	Arapça cîm (ج) babı
5455	1	320	cüz'	جُزْءٌ	Pâre , parça, bölük, kısım, bütünden eksik olan miktar ve Kur'an-ı azîmin otuz fasla taksiminden hâsıl olan bölük ve kitap tertibinde beş kağıt yani on yaprak ve yirmi sayfa miktarı ve çocukların kıraate ibtidalarında okudukları sagîr kitap ve mürekkep olan nesnenin terkibine dâhil olan nesne.	Arapça cîm (ج) babı
5456	1	320	cüz-i lâ-yetecezzâ	جُزْءٌ لَا يَتَجَزَّأُ	Artık taksim kabul etmez olan cüz, bölünmekten müberra olan bölük.	Arapça cîm (ج) babı
5457	1	320	ceza	جَزَاءٌ	Kabahat ve günah mukabilinde birinin mazhar kılındığı ukubet ve bela ve bir nesneye mukabil verilen mükâfat, pâdâş ve karşılık.	Arapça cîm (ج) babı
5458	1	320	cezâ-i şart	جَزَاءٌ شَرْطٌ	Şartın husulüne tâbi olan keyfiyet ve ibarede şartın mukabili olan kaziyye.	Arapça cîm (ج) babı
5459	1	320	cezzâr	جَزَّازٌ	Deve kasabı, kassâb-ı şütür.	Arapça cîm (ج) babı
5460	1	320	cezâle(t)	جَزَالَةٌ	Büyük ve azim olmak, büzürg şuden ve akıllı ve hûb-re'y ve nîk-endîş olmak.	Arapça cîm (ج) babı
5461	1	320	cezâ'ir	جَزَائِرٌ	Cezîreler, adalar, âbhûhâ .	Arapça cîm (ج) babı
5462	1	320	cezâ'il	جَزَائِلٌ	Cezîl ve kesir olanlar, bîsyârâhâ .	Arapça cîm (ج) babı
5463	1	320	cezr	جَزْرٌ	Bahr-ı muhîtin kamer tesiriyle meddinden sonra çekilip eksilmesi.	Arapça cîm (ج) babı
5464	1	321	ciz'	جَزَعٌ	Aynü'l-hir denilen taş ki hayvan gözüne müteşâbih ortasında olan benek etrafında birkaç başka başka renkli halka olur zî-kıymet taşlardır, aynü'l hür	Arapça cîm (ج) babı
5465	1	321	ceza'	جَزَعٌ	Sabırsızlık edip ızhar-ı hüznü birle telaş etmek, nâliş .	Arapça cîm (ج) babı
5466	1	321	cezm	جَزَمَ	Kesmek, burîden , kat etmek ve şart ve istisna ikame etmeyerek hatm ve kati vecih üzere yemin etmek ve bir işi asla ilişik kalmamak üzere kesip bitirmek ve bir kelimenin ahirinde olan harfin harekesini kaldırıp iskan etmek ve Ku'an-ı Kerim'i fesahat ve teenni ve dikkat ve sükûnet üzere doğru okumak ve tahmin ve takdir etmek ve yazının hurûfunu doğrultup hep bir çırpıda yazmak ve ve harfin harekesiz olup sakin olduğuna işaret olan alâmet ki halka resminde olup harfin üzerine vaz ve tersîm olunur, (°) bu gibi.	Arapça cîm (ج) babı
5467	1	321	cezû'	جَزَوْعٌ	Sabırsız olup hemen telaş ve ızdırıp ve te'sîr-i izhâr eder olan kimse, nâlende .	Arapça cîm (ج) babı
5468	1	321	cüz'î	جَزْوِيٌّ	Cüzi olan, külli olmayan ve kalîl olan, endek .	Arapça cîm (ج) babı
5469	1	322	cizâ	جَزَى	Vergiler, haraçlar, sâvhâ .	Arapça cîm (ج) babı
5470	1	322	cizye	جَزْيَةٌ	Bi-ma' nâhu eydan ve müsikirattan ahz olunan vergi.	Arapça cîm (ج) babı

5471	1	322	cezîre(t)	جَزِيرَة	Ada, âbhû , dört tarafı su kuşatmış olan yahut yalnız bir dar boğaz vasıtasıyla karaya bitişik olan kıt'a-i arz.	Arapça cîm (ج) babı
5472	1	322	cezîl	جَزِيلٌ	Çok bisyâr , kesir olan.	Arapça cîm (ج) babı
5473	1	322	cüzi	جَزِيٌّ	Cüze mensup ve müteallik olan, külli olmayan, kem ve nakıs ve kalîl olan ve bütün ve kamil olmayan.	Arapça cîm (ج) babı
5474	1	322	cüz'ıyyât	جَزَائَاتٌ	Cüzi olan şeyler.	Arapça cîm (ج) babı
5475	1	322	cesaret	جَسَارَةٌ	Dilîr olmak, bahâdurî , bir nesneden korkmayıp saldırmak.	Arapça cîm (ج) babı
5476	1	322	cisâm	جِسَامٌ	Cesîm ve büyük vücutlu, büzürg ten .	Arapça cîm (ج) babı
5477	1	322	cesâme(t)	جِسَامَةٌ	Büyüklük, vücutluluk, büzürg tenî .	Arapça cîm (ج) babı
5478	1	322	ceset	جَسَدٌ	Beden, vücut, ten .	Arapça cîm (ج) babı
5479	1	322	cesedî	جَسَدِيٌّ	Vücuda müteallik ve mensup olan, tenî .	Arapça cîm (ج) babı
5480	1	322	cisr	جِسْرٌ	Köprü, pül , nehir yahut çukur yer üzerine inşa olan ağaçtan ve taştan geçecek yol.	Arapça cîm (ج) babı
5481	1	322	cisim	جِسْمٌ	Boy ve en kalınlığı olup etrafı mahdut ve kendisi bir mekânda mevcut iken sair cisimi o mekâna duhulden meneden nesne her ne olur ise olsun, ten .	Arapça cîm (ج) babı
5482	1	322	cismani	جِسْمَانِيٌّ	Cisme mahsus ve müteallik olan, tenî .	Arapça cîm (ج) babı
5483	1	323	cismâniyye(t)	جِسْمَانِيَّةٌ	Cisim olmak, ten şuden .	Arapça cîm (ج) babı
5484	1	323	cesur	جَسُورٌ	Cesaretli, dilîr, bahâdır, yiğit olan.	Arapça cîm (ج) babı
5485	1	323	cüsûr	جُسُورٌ	Köprüler, pülhâ .	Arapça cîm (ج) babı
5486	1	323	cüsûc	جُسُوعٌ	Buhl, şehrmend , tamahkârlık.	Arapça cîm (ج) babı
5487	1	323	cesîm	جَسِيمٌ	Büyük, ulu, büzürg , azim, kebîr, mühim olan.	Arapça cîm (ج) babı
5488	1	323	ceşâ'	جَشَاءٌ	Bir mahal uygunsuz gelmekle ahir mahalle nakl-i mekân etmek.	Arapça cîm (ج) babı
5489	1	323	cüşû'	جُشُوءٌ	Bir arzdan arz-ı âhire gidip hurûc etmek.	Arapça cîm (ج) babı
5490	1	323	cişş	جِصٌّ	Kireç, âhek , alçı.	Arapça cîm (ج) babı
5491	1	323	ceşşaş	جِصَّاصٌ	Kireççi, düşger , sıvacı ve badanacı.	Arapça cîm (ج) babı
5492	1	323	ci' âle(t)	جِعَالَةٌ	Ücret, ivaz, ecr-i mükâfat ve rüşvet, bend kend .	Arapça cîm (ج) babı
5493	1	323	(ca'd)	(جَعْدٌ)	Kıvrık saç, kâkül, büküm.	Arapça cîm (ج) babı
5494	1	323	ca'r	جَفْرٌ	Hayvan boku, necaset.	Arapça cîm (ج) babı
5495	1	323	ca'lî	جَفْلِيٌّ	Sahte , düzme, taklit olan.	Arapça cîm (ج) babı

5496	1	323	ceffe'l kalem	جَفَّ الْقَلَمُ	Kalemi kağıttan kaldırmayarak.	Arapça cîm (ج) babı
5497	1	323	cüff	جُفِّ	İçi boş olan, tehf .	Arapça cîm (ج) babı
5498	1	323	cefa	جَفَاءَ	Birini âzürde hâtır-mânde ve rencide kılmak, cefa , birinin ya gönlüne ya bedenine keder vermek.	Arapça cîm (ج) babı
5499	1	323	cifân	جِفَانٌ	Kerim olanlar, cüvânmerdân .	Arapça cîm (ج) babı
5500	1	323	cefer	جَفْرٌ	Gaipten haber vermek iddiâ-yı kâzib ile bazı hilekâr ve bî-magzların tevaggul eyledikleri bir nevi herze.	Arapça cîm (ج) babı
5501	1	323	cüfret	جُفْرَةٌ	Çukur, magâk .	Arapça cîm (ج) babı
5502	1	323	ceferî	جَفْرِيٌّ	Cefer herzesine mütevaggil olan bî-magz kimse.	Arapça cîm (ج) babı
5503	1	323	cifs	جِفْسٌ	Zayıf, nâtüvân ve çölpük olan ve le'im ve rezil ve fûrûmâye olan kimse.	Arapça cîm (ج) babı
5504	1	324	cefen	جَفْنٌ	Göz kapağı, kîh .	Arapça cîm (ج) babı
5505	1	324	cefn	جَفْنٌ	Üzüm ağacı, asma, tâk .	Arapça cîm (ج) babı
5506	1	324	cefne(t)	جَفْنُهُ	Kerim olan kimse, civanmert .	Arapça cîm (ج) babı
5507	1	324	celle	جَلٌّ	“Büyük ve ulu olsun, büzürg bâd ” manasında duadır.	Arapça cîm (ج) babı
5508	1	324	(cül)	(جُلٌّ)	Bir nesnenin çoğu ve ekserisi ve çul denilen bir nevi at örtüsü.	Arapça cîm (ج) babı
5509	1	324	cila	جَلَاءٌ	Bir nesnenin kirini pasını açıp musaykal ve parlak kılmak, perdâh kerden ve nesne musaykal ve parlak olmak ve bir kimseyi sürgüne gönderip vatanından avare kılmak.	Arapça cîm (ج) babı
5510	1	324	celâ'	جَلَاءٌ	Bir kimse vatanından âvare olmak.	Arapça cîm (ج) babı
5511	1	324	celâbîb	جَلَابِيبٌ	Yaşmaklar veya ferâceler, rûbendhâ .	Arapça cîm (ج) babı
5512	1	324	celâcil	جَلَاجِلٌ	Küçük çan ve def pulları, peşîzhâ ve çekirdek.	Arapça cîm (ج) babı
5513	1	324	cilâd	جَلَادٌ	Silahla kavga etmek, cenkleşmek, nâverdîden .	Arapça cîm (ج) babı
5514	1	324	(cellat)	(جَلَادٌ)	Kabahatlıların katil ve idamına memur olan kimse.	Arapça cîm (ج) babı
5515	1	324	celâde(t)	جَلَادَةٌ	Şiddet ve zor ve kuvvet sahibi olup dilir ve bahadır olmak, yiğit olmak.	Arapça cîm (ج) babı
5516	1	324	cilâs	جَلَّاسٌ	Birine arkadaş olup oturmak, şisten .	Arapça cîm (ج) babı
5517	1	324	cüllâs	جَلَّاسٌ	Câlisler, hem-neşînân ve hem-meclis olanlar.	Arapça cîm (ج) babı
5518	1	325	cilâ'	جَلَّاعٌ	Kumarda yahut işrette kavgaya tutulmak.	Arapça cîm (ج) babı

5519	1	325	celal	جَلال	Kader ve şan azametinde gayet ve tenâhiye vasıl olmak, azamet, ululuk, büzürğî .	Arapça cîm (ج) babı
5520	1	325	celâlet	جَلالَت	Ululuk, azamet, büzürğî .	Arapça cîm (ج) babı
5521	1	325	celâliyâne	جَلالِيانَه	Celal ve azamet izhar eder olan.	Arapça cîm (ج) babı
5522	1	325	celâ'il	جَلالِين	Celil ve azim ve kebir olan nesnelere.	Arapça cîm (ج) babı
5523	1	325	celp	جَلِب	Kendi tarafına çekmek, ahir mahalden getirmek, keşîden .	Arapça cîm (ج) babı
5524	1	325	cilbâb	جَلِباب	Karıların giydiği yaşmak yahut ferâce, dürrâce .	Arapça cîm (ج) babı
5525	1	325	cülbân	جَلبان	Mercimek denilen tohum, dânçe .	Arapça cîm (ج) babı
5526	1	325	celbe(t)	جَلبَة	Anababa günü, kavga, tirâk , gürültü, harıltı.	Arapça cîm (ج) babı
5527	1	325	cülbe(t)	جَلبَة	Onulmaya başladığında yara üzerinde peyda olan deri ve pul ve mühür ve zaman şedit ve zîk olmak.	Arapça cîm (ج) babı
5528	1	325	cülcül	جَلجُل	Hayvanın boynuna asılan çıkırdak ve def etrafına dizilen pul, peşîze .	Arapça cîm (ج) babı
5529	1	325	cülcülân	جَلجُلان	Kişniş yahut susam tohumu, tergüzeh-i süsen .	Arapça cîm (ج) babı
5530	1	325	cilt	جِلد	Hayvan derisi, beşme ve bir kap derununda olan kitap kıtası ve kitabın mezbût kabı.	Arapça cîm (ج) babı
5531	1	325	celed	جَلد	Kuvvet, zor , şiddet ve dilir olmak.	
5532	1	325	celd	جَلد	Kamçı ile vurmak, bahçîden ve bahadır ve celadetli olan.	Arapça cîm (ج) babı
5533	1	325	cils	جَلِس	Arkadaş, hem-nişîn .	Arapça cîm (ج) babı
5534	1	325	cülesâ'	جَلَساء	Arkadaşlar, hem-neşîtan .	Arapça cîm (ج) babı
5535	1	326	celessât	جَلَسات	Oturuşlar, oturmanın defaları ve meclis-i akdolonmaları.	Arapça cîm (ج) babı
5536	1	326	celse(t)	جَلَسَة	Bir defa oturmak, nişesten ve bir defa akd-i meclis etmek.	Arapça cîm (ج) babı
5537	1	326	cilse(t)	جَلَسَة	Oturuş, nişest , oturmanın nevi ve hâleti.	Arapça cîm (ج) babı
5538	1	326	celf	جَلَف	Kabuğunu soymak, âhençîden ve kökünden koparmak.	Arapça cîm (ج) babı
5539	1	326	cilf	جَلَف	Yakışksız, taslak ve fûrûmâye ve denî olan kimse, alçak adam.	Arapça cîm (ج) babı
5540	1	326	cülencebîn	جَلنَجَبِين	Bal ile yapılmış gül tatlısı, gül engübîn .	Arapça cîm (ج) babı
5541	1	326	cülnisrîn	جَلنِسرِين	Gül-i nesrîn, yaprakları pek güzel rayihalı olan bir nevi gül ağacı.	Arapça cîm (ج) babı
5542	1	326	cilve	جَلوَه	Damadın geline verdiği yüz görmeliği, dîdâr-ı merd ve açıklık, parlaklık ve gelinin yüzü açılıp damada görünmek ve mahubenin bazı gûne dilruba ve sâ mânâsuz hareketi, ganc ve zuhur etmek vuku bulmak ve Mevlevî dervişinin dönmesi.	Arapça cîm (ج) babı

5543	1	326	cülus)	جُلُوسٍ	Padişahın padişahlığa geçip oturması, tahta çıkmak, taht-nişin .	Arapça cîm (ج) babı
5544	1	326	cülusî	جُلُوسِي	Padişahın cülusuna müteallik olan.	Arapça cîm (ج) babı
5545	1	326	cellî	جَلِي	Vazih, açık, âşikar olan.	Arapça cîm (ج) babı
5546	1	326	celîb	جَلِيبٌ	Esir satılmak için götürülen esir, berde .	Arapça cîm (ج) babı
5547	1	326	celîd	جَلِيدٌ	Sert, katı, saht , pek olan ve yigît, dilîr olan.	Arapça cîm (ج) babı
5548	1	327	celîdiyye(t)	جَلِيدِيَّةٌ	Göz bebeğinde olan su.	Arapça cîm (ج) babı
5549	1	327	celîs	جَلِيسٌ	Arkadaş, hem-nişin , beraber oturuçu.	Arapça cîm (ج) babı
5550	1	327	celîl	جَلِيلٌ	Ulu, büzürg , azim olan.	Arapça cîm (ج) babı
5551	1	327	cemm	جَمٌّ	Çok, bîsyâr , kesir olan ve kalabalık, izdiham ve ölçek üzerine yaş yağmak.	Arapça cîm (ج) babı
5552	1	327	cemmen	جَمًّا	İzdiham ederek, kalabalık ederek, enbûhî .	Arapça cîm (ج) babı
5553	1	327	cemâc	جَمَاعٌ	Hayvan kısmı binildikte pek zaptolunmaz olmak, serkeş ve karı kocasına itaat etmeyip bilâ-izin akrabası hanesine gidip kalmak.	Arapça cîm (ج) babı
5554	1	327	cemâd	جَمَادٌ	Bî-hayât olan nesne, taş, toprak ve maden misilli bî-cân.	Arapça cîm (ج) babı
5555	1	327	cemâdât	جَمَادَاتٌ	Bî-hayât olan nesnelere.	Arapça cîm (ج) babı
5556	1	327	cemâdiye'l-âhîre	جَمَادِي الْآخِرَةِ	Şuhûr-ı Arabiyyeden altıncı şehr.	Arapça cîm (ج) babı
5557	1	327	cemâdiye'l-evvel	جَمَادِي الْأَوَّلِ	Şuhûr-u Arabiyyeden beşinci şehr.	Arapça cîm (ج) babı
5558	1	327	cemâdî	جَمَادِي	Cemâda müteallik olan ve bî-hayât olan.	Arapça cîm (ج) babı
5559	1	327	cemâziye'l-âhîr	جَمَادِي الْآخِرَةِ	Şuhûr-u Arabiyyeden altıncı şehr.	Arapça cîm (ج) babı
5560	1	327	cemâziye'l-evvel	جَمَادِي الْأَوَّلِ	Şuhûr-u Arabiyyeden beşinci şehr.	Arapça cîm (ج) babı
5561	1	327	cammâz	جَمَّازٌ	Çabuk gider olan deve erkeği, heyûn	Arapça cîm (ج) babı
5562	1	327	cemmâze(t)	جَمَّازَةٌ	Çabuk gider olan deve dişisi.	Arapça cîm (ج) babı
5563	1	327	cammâş	جَمَّاشٌ	Zen-dost, zampara	Arapça cîm (ج) babı
5564	1	327	cima	جَمَاعٌ	Fiil-i tenâsülû icra etmek, gâdet .	Arapça cîm (ج) babı

5565	1	327	cemaat	جَمَاعَة	Bir araya gelip toplanmış olan, ferâhem şuden , insan cümlesi ve kavlı-i vâhîde kail olan ulema ve sulha ve müctehidîn cümlesi.	Arapça cîm (ج) babı
5566	1	328	cemal	جَمَال	Güzellik, hûbî , yakışıklık.	Arapça cîm (ج) babı
5567	1	328	cemmâl	جَمَال	Deveci, şütürbân .	Arapça cîm (ج) babı
5568	1	328	cimâl	جَمَال	Develer, üştürân .	Arapça cîm (ج) babı
5569	1	328	cümân	جَمَان	Hurma ağacının dibinde lahne şeklinde hâsıl olan leziz ve körpe yaprak birikintisi ki kesilse ağaç kuruyup çürür.	Arapça cîm (ج) babı
5570	1	328	cemâhîr	جَمَاهِير	Cumhurlar, bilâ-emr olan cemaat yahut fırka ki hakimlerini kendiler intihap edip nasbederler ve kavlı-i vâhîde kail olan alimler ve salihler cümlesi.	Arapça cîm (ج) babı
5571	1	328	cemcûme(t)	جَمْعُومَة	Çamçak, ağaçtan oyulmuş kâse, sargıç ve kafa, baş kâsesi.	Arapça cîm (ج) babı
5572	1	328	cemh	جَمَح	Dizgin, kamçı dinlemeyip at serkeş olmak.	Arapça cîm (ج) babı
5573	1	328	cemerât	جَمْرَات	Cemreler, üç cemre mevsimleri ve menâsik-i hacdan olarak üç defa taş atılması.	Arapça cîm (ج) babı
5574	1	328	cemre	جَمْرَة	Ateş tanesi, zuğl ve evvel bahara karîb hava ve su ve arzın ısınmaya başladıkları mevsim ki üç cemredir evvel havaya ba' dehu suya ve ba' dehu arza düşer ve menâsik-i hacdan olarak bir defa taş atılması.	Arapça cîm (ج) babı
5575	1	329	cem	جَمَع	Toplamak, vâçîden , öteden beriden bir yere getirmek ve kelimelerin bir şekli ki birden yahut ikiden ziyadeye delalet eder ve cemaat, gürûh.	Arapça cîm (ج) babı
5576	1	329	cuma'	جَمْع	Cuma günleri, cumalar, âzînehâ .	Arapça cîm (ج) babı
5577	1	329	cuma	جَمْعَة	Haftada perşembe gününden sonra vaki olan gün ki o gün camilerde hutbe okunur, âzîne .	Arapça cîm (ج) babı
5578	1	329	cemiyet	جَمْعِيَة	Toplanmış olmak, ferâhem şuden , dağınık olmamak ve efrâd-ı kesîre cem olunmasından ibaret olan heyet.	Arapça cîm (ج) babı
5579	1	329	cemel	جَمَل	Tamam kemalini bulmuş erkek deve, şütür .	Arapça cîm (ج) babı
5580	1	329	cümel	جَمَل	Cümleler, mecmular, takımlar, hecâvürân .	Arapça cîm (ج) babı
5581	1	329	cümle	جُمْلَة	Mecmu, hepsi, hemegi , bütün ve takım, nevi, türlü, bi'l-cümle, cemi, hep, bütün, fi'l-cümle, hâsıl-ı kelâm, el-hâsıl, ez-cümle ve min cümle zikrolunan neviden ve takımdan olarak zikrolunan husûsattan biri dahi budur ki manalarında mürekkeptir.	Arapça cîm (ج) babı
5582	1	329	cümle-i 'arş	جُمْلَة عَرْش	Melâike-i kirâmdan bir cümledir.	Arapça cîm (ج) babı
5583	1	329	cümleten	جُمْلَة	Bütün bütün, heme , bilâ-istisnâ.	Arapça cîm (ج) babı

5584	1	329	cümû'	جُمُوع	At dizgin ve kamçıya kulak vermeyip serkeş olmak ve karı kocasından bilâ-izin gidip akrabasının hanesinde oturmak.	Arapça cîm (ج) babı
5585	1	330	cümûd	جُمُود	Donmak, efsurden , donmuş olmak, gayretsizlik, yürek soğukluğu.	Arapça cîm (ج) babı
5586	1	330	cumhur)	جُمُهور	Hakimleri intihâbî olup padişahsız olan devlet ve cemaat ve kavî-i vâhîde kail olan alimler cemaati ve devletin hey'et-i mecmu' ası.	Arapça cîm (ج) babı
5587	1	330	cemi	جَمِيع	Mecmu, hep, heme , bütün.	Arapça cîm (ج) babı
5588	1	330	cemî' a(t)	جَمِيعَة	Bir yere gelmiş olan insanlar takımı, cemiyet.	Arapça cîm (ج) babı
5589	1	330	cemîl	جَمِيل	Güzel, hûb , dilîr olan.	Arapça cîm (ج) babı
5590	1	330	cinn	جِن	Nardan halk olunmuş taife.	Arapça cîm (ج) babı
5591	1	330	cenap	جَنَاب	Saray ve hane avlusu, nâdrez ve menzil, yol menzili ve birinin bulunduğu mahal ve hazret lafzı gibi tazîmi mutazammın bir ünvan olup büyük ve küçük isimleri akabinde irat olunarak Allahüteala ve peygamber ve e'âzîm-i nâs isimleri kabline vaz ve ityân olunur.	Arapça cîm (ج) babı
5592	1	330	cenâbe(t)	جَنَابَة	İnzâl-i meni sebebiyle abdestsiz olmak.	Arapça cîm (ج) babı
5593	1	330	cenah	جَنَاح	Kuş kanadı, per , kuşun alt tayrânı ve insanın kolu ve balığın kanadı ve ordunun bir tarafı.	Arapça cîm (ج) babı
5594	1	330	cenâh-ı ba'ûzat	جَنَاحِ بَعُوضَة	Sivri sinek kanadı makulesinden olan pek cüzi nesne, bâl-i peşe	Arapça cîm (ج) babı
5595	1	330	cenâhân	جَنَاحَان	İki kanat, iki kol, dü per	Arapça cîm (ج) babı
5596	1	330	cenâheyn	جَنَاحَيْن	Bi-ma' nâhu eydan	Arapça cîm (ج) babı
5597	1	331	cenâdil	جَنَادِيل	Nehir içinde pek taşlık kayalık olup suyun pek süratli düşerek kaynayarak aktığı mahal, iri kayalar.	Arapça cîm (ج) babı
5598	1	331	cünnâr	جُنَّار	Çınar ağacı, sepîdâl .	Arapça cîm (ج) babı
5599	1	331	cenaze	جَنَازَة	Meyyit, ölü, mürde , ölmüş adamın bedeni.	Arapça cîm (ج) babı
5600	1	331	cinas	جِنَاس	Benzemek, mânden ve bir nesneyi latife yoluyla ve başka manada olan elfaz istimal ederek anlatmak ve telmih etmek.	Arapça cîm (ج) babı
5601	1	331	cünâfi	جُنَافِي	Her tarafa salınarak fahişçe meyelan edip yürüyen mütekebbir kimse, lencîden .	Arapça cîm (ج) babı
5602	1	331	cenâfir	جَنَافِير	Pek eskiden kalmış mezarlar, gurhâ-yı köhne .	Arapça cîm (ج) babı
5603	1	331	cenân	جَنَان	Yürek, kalp, göñül ve can, ruh.	Arapça cîm (ج) babı
5604	1	331	cinân	جَنَان	Cennetler, bahçeler, bağçehâ .	Arapça cîm (ج) babı

5605	1	331	cinayet	جَنَایَة	Birinin nefesine yahut azasına yahut malına zarar ve ziyan verip suç etmek, günâh kerden.	Arapça cîm (ج) babı
5606	1	331	cenb	جَنَب	Yan, pehlû, zâtü'l cenb satlıcan denilen illet-i mahûfe.	Arapça cîm (ج) babı
5607	1	331	cünbede(t)	جُنْبَدَة	Kümbed , kemer, kubbe.	Arapça cîm (ج) babı
5608	1	331	cennet	جَنَّة	Ağaçlık, gölgeli bahçe ve kıyametten sonra salih ve Mümin olanların ilelebet saadet ile iskan eylemeleri Allah'tan mev'ûd olan mahal, behişt.	Arapça cîm (ج) babı
5609	1	331	cünd	جُنْد	Asker cemiyeti, ordu.	Arapça cîm (ج) babı
5610	1	332	cendere	جَنْدَرَه	Bozulmuş yazı üzerine kalem gezdirip düzeltmek ve kumaşın bozulmuş nakşını düzeltmek.	Arapça cîm (ج) babı
5611	1	332	cendel	جَنْدَل	Taşlık mahal, sengistân ve iri taş.	Arapça cîm (ج) babı
5612	1	332	cins	جِنْس	Mevcudâtın bir sınıf ve kısım ki bir yahut ziyade nevi şamil ve havi olur ve nevi, türlü, soy, nijâd ve meta, satılık mal.	Arapça cîm (ج) babı
5613	1	332	cinsî	جِنْسِي	Cinse müteallik ve mensup olan, yâlî.	Arapça cîm (ج) babı
5614	1	332	cinsiyet	جِنْسِيَّة	Bir cins olmak, yâlî şuden.	Arapça cîm (ج) babı
5615	1	332	cenef	جَنْف	Doğru yoldan sapmak ve fenaya sapmak, gümrah ve göğsün bir tarafı içeri çıkıp diğer tarafı evvelki heyeti üzere doğru kalmakla hâsıl olan vücut çarpıklığı.	Arapça cîm (ج) babı
5616	1	332	cenfûr	جَنْفُور	Eskiden kalma mezar.	Arapça cîm (ج) babı
5617	1	332	cenup	جَنْوَب	Sabah vakti güneşe doğru durup bakıldıkta sağ tarafta olan cihet ki bu beldelede öğle vakti güneş tamam cenup cihetinde olur.	Arapça cîm (ج) babı
5618	1	332	cenubi	جَنْوَبِي	Cenup cihetine mensup olan ve hatt-ı istivânın cenup tarafından öte bulunan.	Arapça cîm (ج) babı
5619	1	332	ceneve(t)	جَنْوَه	Cinayet, suç, günah.	Arapça cîm (ج) babı
5620	1	332	cünûh	جَنْوَح	Meyletmek, bâziden.	Arapça cîm (ج) babı
5621	1	332	cünûd	جَنْوُد	Askerler, ordular.	Arapça cîm (ج) babı
5622	1	332	cünûf	جَنْوُف	Doğru yoldan sapmak, gerdiden ez râh.	Arapça cîm (ج) babı
5623	1	333	cünun	جَنْوُن	Delirmek, deli olmak, dîvâne şuden.	Arapça cîm (ج) babı
5624	1	333	cennî	جَنْي	Devşirilmiş, koparılmış olan, enbûde.	Arapça cîm (ج) babı
5625	1	333	cinnî	جَنْي	Ateşten halk olunmuş taifeden bir ferd-i mahlûk.	Arapça cîm (ج) babı
5626	1	333	cenîb	جَنْيِب	Yedek hayvanı, pâlâd.	Arapça cîm (ج) babı

5627	1	333	cenîbe(t)	جَنِيْبَةٌ	Bi-ma ^c nâhu eydan.	Arapça cîm (ج) babı
5628	1	333	cenîs	جَنِيْسٌ	Karışık olmayıp asıl soy olan ve hep bir cinsinden olan.	Arapça cîm (ج) babı
5629	1	333	cenin	جَنِيْنٌ	Anasının karnında olan çocuk, peçe .	Arapça cîm (ج) babı
5630	1	333	cevv	جَوٌّ	Yer ile gök arası.	Arapça cîm (ج) babı
5631	1	333	cevap	جَوَابٌ	Suale mukabil olan kelam, bâsuḥ .	Arapça cîm (ج) babı
5632	1	333	cevvâd	جَوَادٌ	Eli açık kerim olan, civanmert , bezl edici olan ve eşkin ve deprenişi güzel olan soy ve yürük at.	Arapça cîm (ج) babı
5633	1	333	cevvâd	جَوَادٌ	Cadde yolları, şehrâh .	Arapça cîm (ج) babı
5634	1	333	cevvâzib	جَوَائِبٌ	Cazibeler, ânân , hüsün ve letafet ve cemal misilli gönül bağlayacak hususlar.	Arapça cîm (ج) babı
5635	1	333	civar	جَوَارٌ	Yakın olmak, komşu olmak, hem-sâye ve yakın, karîb.	Arapça cîm (ج) babı
5636	1	333	cevvâriḥ	جَوَارِحٌ	Cârihalar, el ve ayak misilli insana akçe kazandırır aza ve şikâri olan yırtıcı kuşlar ve hayvanlar.	Arapça cîm (ج) babı
5637	1	333	cüvâriş	جَوَارِشٌ	Mideye kuvvet vermek için tenâvül olunan terkip ve deva, dermân .	Arapça cîm (ج) babı
5638	1	333	cüvârişât	جَوَارِشَاتٌ	Cevarişler, çârehâ .	Arapça cîm (ج) babı
5639	1	333	cevvârî	جَوَارِيٌّ	Cariyeler, halayıklar, kenîzegân .	Arapça cîm (ج) babı
5640	1	333	cevaz	جَوَازٌ	Caiz olmak, izin, destur .	Arapça cîm (ج) babı
5641	1	334	cevvâsir	جَوَاسِرٌ	Yiğitler, dilîrân ve cesur olanlar.	Arapça cîm (ج) babı
5642	1	334	cevvâsîs	جَوَاسِيسٌ	Casuslar, şaşıtlar, ser devrân .	Arapça cîm (ج) babı
5643	1	334	cevvâşin	جَوَاشِيْنٌ	Pul ile halkadan olan bir nevi zırhlar, zırhâ .	Arapça cîm (ج) babı
5644	1	334	cevvâl	جَوَالٌ	Cevelan edip dolanır ve dolaşır olan, gerdân .	Arapça cîm (ج) babı
5645	1	334	cevvâle(t)	جَوَالَةٌ	Çukurların dibinden ağza kadar yanları ve duvarları.	Arapça cîm (ج) babı
5646	1	334	cevvâmîḥ	جَوَامِحٌ	Dizgin kamçı dinlemeyip serkeş ve inatçı olan atlar, tevsenân .	Arapça cîm (ج) babı
5647	1	334	cevvâmîd	جَوَامِدٌ	Bi-hayât olan nesnelere, efsurde .	Arapça cîm (ج) babı
5648	1	334	cevvâmî ^c	جَوَامِغٌ	Camiler, büyük mescitler, mezgithâ ve derunlarında çok şey bulunan kitaplar yahut vesair nesnelere.	Arapça cîm (ج) babı
5649	1	334	cevvâmîs	جَوَامِيسٌ	Camuslar, su sığırları, mandalar, gâmûsân .	Arapça cîm (ج) babı
5650	1	334	cevvânîb	جَوَانِبٌ	Taraflar, yanlar, sûyhâ .	Arapça cîm (ج) babı

5651	1	334	cevâ'iz	جَوَائِزْ	Atiyeler, baḥşişhâ , eltâf, ihsanlar ve güzel ve makbul olan eş'âr ve durûb-u emsâl.	Arapça cîm (ج) babı
5652	1	334	cevd	جُود	Çok yağan yağmur, bârân .	Arapça cîm (ج) babı
5653	1	334	cûd	جُود	Sahavet, cüvânmerdî , kerem.	Arapça cîm (ج) babı
5654	1	334	cüvud	جُود	Sahîler, cüvânmerdân , kerim olanlar.	Arapça cîm (ج) babı
5655	1	334	cüvedâ'	جُودَاءُ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça cîm (ج) babı
5656	1	334	cevdet	جُودَةٌ	İyi olmak, işini hizmetini iyi görmek, nîk şuden .	Arapça cîm (ج) babı
5657	1	334	cevdî	جُودِي	Çok bol olan, ferâḥter ve çok yağan yağmur.	Arapça cîm (ج) babı
5658	1	334	cevr	جُور	Haksızlık, adem-i adâlet, zulüm, sitem .	Arapça cîm (ج) babı
5659	1	334	cûrab [çorap]	جُورِبْ	Malum ayağa giyilen çorap, kevreb .	Arapça cîm (ج) babı
5660	1	335	cevere(t)	جُورَةٌ	Bîdâd , zalim ve haksız olan hâkimler.	Arapça cîm (ج) babı
5661	1	335	ceviz	جُوزْ	Malum bir semere, gürdügân .	Arapça cîm (ج) babı
5662		335	ceviz-i bevvâ	جُوزْ بَوَا	Hindistan cevizi, nârgîl .	
5663	1	335	ceviz-i hindî	جُوزْ هِنْدِي	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça cîm (ج) babı
5664	1	335	cevzâ	جُوزَا	Felek-i burûcda Sevr burcuyla Seretân burcu beyninde vaki olan burç ki şemsin ona duhulü mayısın sekizinde yahut dokuzunda olur.	Arapça cîm (ج) babı
5665	1	335	cevesân	جُوسَانْ	Bir şeyi ötesini araştırarak talep etmek, cüyân ve yağma niyetiyle çadırlar ve haneler arasında gezip köşe ve bucaklarını yoklamak ve araştırmak, çâşitlik etmek.	Arapça cîm (ج) babı
5666	1	335	cû'	جُوعْ	Açlık, kürsinegî .	Arapça cîm (ج) babı
5667	1	335	cû' u'l kelb	جُوعُ الْكَلْبِ	Doymak bilmez olmak açlık, kürüsne-i seg .	Arapça cîm (ج) babı
5668	1	335	cev'ân	جُوعَانْ	Aç, kürüsne , yemeksiz kalmış, câyi' olan.	Arapça cîm (ج) babı
5669	1	335	cevf	جُوفْ	Bir nesnenin ortasında olan boş yer, heşû .	Arapça cîm (ج) babı
5670	1	335	cûl	جُولْ	Çukurun dibinden ağzına kadar duvarı.	Arapça cîm (ج) babı
5671	1	335	cevelan	جُولَانْ	Dolanmak, dolaşmak, gâliden .	Arapça cîm (ج) babı
5672	1	335	cüvûd	جُودُودْ	Yağmur, bârân ve yağmur çok yağmak.	Arapça cîm (ج) babı
5673	1	335	cevher	جَوْهَرْ	Zî-kıymet olan taş, güher ve içinden maden çıkan taş ve bir nesnenin hâsıl maddesi ve kaim bi-nefsihi olan nesne ve Horasan ve Şam kılıçlarında olan siyah ve beyaz dalga gibi benekler ve noktalı olan harf ve hurûfât noktası, gevher .	Arapça cîm (ج) babı

5674	1	336	cevher-i ferd	جَوْهَرِ فَرْد	Cismin haddizatında mürekkep ve mübtenî olduğu istidlâl olunan cüz-i âhir.	Arapça cîm (ج) babı
5675	1	336	cevhere(t)	جَوْهَرَه	Bir tane münferit cevher.	Arapça cîm (ج) babı
5676	1	336	cevherî	جَوْهَرِي	Cevhere müteallik ve mensup olan, gevherî .	Arapça cîm (ج) babı
5677	1	336	cehâbize(t)	جَهَابِذَه	Umura vâkîf ve arif olanlar.	Arapça cîm (ج) babı
5678	1	336	cihât	جِهَات	Yüzler, taraflar, yanlar, sûyhâ .	Arapça cîm (ج) babı
5679	1	336	cihat	جِهَاد	Din düşmanıya cenk etmek, peykâr .	Arapça cîm (ج) babı
5680	1	336	cihâr	جِهَار	Açık, aşikâr ve açık söylemek.	Arapça cîm (ج) babı
5681	1	336	cihârâ	جِهَارَا	Açık, açıktan, âşikârâ olarak.	Arapça cîm (ج) babı
5682	1	336	cehâre(t)	جِهَارَه	Fahîm olmak, göze büyük ve kibar görünmek, büzürg nümûden ve ses pek bülent olmak ve güzellik, yakışıklık.	Arapça cîm (ج) babı
5683	1	336	cihaz	جِهَاز	Meyyit ve arûs ve misafire lazım olan mühimmat ve tetimmât.	Arapça cîm (ج) babı
5684	1	336	Cehâza(t)	جِهَازَة	Hiddet-i nefis.	Arapça cîm (ج) babı
5685	1	336	cihâl	جِهَال	Bilmez olmak ve bilmezlik etmek, nâdânî ve yakışmaz ve münasebetsiz nesne işlemek.	Arapça cîm (ج) babı
5686	1	336	cühhâl	جِهَال	Cahiller, nâdânân , bilmez olanlar.	Arapça cîm (ج) babı
5687	1	336	cehalet	جِهَالَة	Bilmez olmak, nâdânî .	Arapça cîm (ج) babı
5688	1	336	cehâme(t)	جِهَامَة	Bir adamın burnu topaç ve yumru ve çirkin olmak ve birini yüz ekşiterek karşılamak.	Arapça cîm (ج) babı
5689	1	337	cehîz	جِهَاز	Umura vâkîf ve ve dekâyık-şinâs olan arif.	Arapça cîm (ج) babı
5690		337	cihet	جِهَت	Yan, taraf, sû , yüz	
5691	1	337	cehd	جِهْد	Elinden geldiği kadar çalışmak var kuvvetini sarf etmek, mukîs .	Arapça cîm (ج) babı
5692	1	337	cehr	جِهْر	Ayan, rûşen ve sözü aşikâr söylemek.	Arapça cîm (ج) babı
5693	1	337	cehren	جِهْرَا	Açıktan, aynen, âşikârâ .	Arapça cîm (ج) babı
5694	1	337	cüherâ'	جِهْرَاء	Çehresi güzel olanlar, hûb likâyân .	Arapça cîm (ج) babı
5695	1	337	cehre(t)	جِهْرَه	Ayan, açık olan, rûşen .	Arapça cîm (ج) babı
5696		337	cehreten	جِهْرَة	Aşikâr olarak, hâ'ilsiz olarak.	
5697	1	337	cehri	جِهْرِي	Ayan, aşikâr olan.	Arapça cîm (ج) babı
5698	1	337	cehşân	جِهْشَان	Ağlamayarak korku ile bir kimseye doğru koşup sığınmak, penâhîden .	Arapça cîm (ج) babı

5699	1	337	cehş(e)t	جَهْشَة	Akan göz yaşı, sirişk ve insan cemaati.	Arapça cîm (ج) babı
5700	1	337	cehż	جَهْض	Na-tamâm düşük olan çocuk, figâne ve yavru ve birini işinden zor ile çevirmek ve menetmek.	Arapça cîm (ج) babı
5701	1	337	cehl	جَهْل	Bilmemek, nâdânî , habersizlik, okumamış ve öğrenmemiş olmak.	Arapça cîm (ج) babı
5702	1	337	cühela	جُهْلَاء	Cahiller, nâdânân , bilmez olanlar.	Arapça cîm (ج) babı
5703	1	337	cehele(t)	جَهْلَة	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça cîm (ج) babı
5704	1	337	cehennem	جَهَنَّم	Pek derin kuyu ve cennet mukabili olan mahal ki Ahirette günahkâr olan kimseler ukûbet için min tarafillah ona ilka olunur, dûzeļ .	Arapça cîm (ج) babı
5705	1	338	cehennemî	جَهَنَّمِي	Cehenneme mensup ve müteallik olan, dûzeļî .	Arapça cîm (ج) babı
5706	1	338	cehûd	جَهْد	Pek çalışkan olan, mükâs .	Arapça cîm (ج) babı
5707	1	338	cühûd	جُهْد	Yahudi taifesi.	Arapça cîm (ج) babı
5708	1	338	cühûza(t)	جُهْوُزَة	Hiddet-i nefis	Arapça cîm (ج) babı
5709	1	338	cehûl	جَهْلٌ	Pek cahil olan, nâdânter .	Arapça cîm (ج) babı
5710	1	338	cehûm	جَهْمٌ	Aciz, zebun, zayıf olan, nâtüvân .	Arapça cîm (ج) babı
5711	1	338	cühûme(t)	جَهْمَة	Yüzü topaç, yumru ve çirkin olmak, zişterî ve birini yüz ekşiliği ile karşılamak.	Arapça cîm (ج) babı
5712	1	338	cehîd	جَهْدٌ	Pek çalışkan olan, mükâs .	Arapça cîm (ج) babı
5713	1	338	cüheydâ	جَهْدِي	Cehd ve himmet etmek, çalışmak, kûşiş .	Arapça cîm (ج) babı
5714	1	338	cehîr	جَهْرٌ	Bülend-âvâz ile söylenen, açık söylenen ve güzel ve hoş manzar olan.	Arapça cîm (ج) babı
5715	1	338	cehîż	جَهْضٌ	Nâ-tamâm ve düşük olan çocuk, figâne ve yavru.	Arapça cîm (ج) babı
5716	1	338	ci'e(t)	جِيَاءٌ	Vusul, vürûd, gelmek, çatmak, âmeden .	Arapça cîm (ج) babı
5717	1	338	ciyâd	جِيَادٌ	Eşkini ve deprenişi güzel olan soy atlar, tekâverân .	Arapça cîm (ج) babı
5718	1	338	ciyâ'	جِيَاءٌ	Aç olanlar, kürsenigân .	Arapça cîm (ج) babı
5719	1	338	ceyyâf	جِيَّافٌ	Kefenleri soyucu olan adam, şikâvne .	Arapça cîm (ج) babı
5720	1	338	ceyâ'id	جِيَّائِدٌ	Eşkin ve deprenişi güzel ve soy olan atlar.	Arapça cîm (ج) babı
5721	1	338	cep	جَيْبٌ	Libas yakası, gırbân ve libasta vaki olan kese misilli zarf ve yürek, kalp ve sadr, göğüs, sine ve ilm-i hendese ıstılahatından olup kavsin nihayetinden diğer nihayetiyle merkez beyninde vaslolunan nısf-ı kutr üzerine ihraç olunan amuda ıtlak olunur. Temâm-ı ceyb cebin vakı olduğu nısf-ı kuturdan mevki-i ceyb olan nokta ile merkez-i kavs beyninde olan kıtadır.	Arapça cîm (ج) babı

5722	1	339	cîbe(t)	جِبِيَّة	Cevap, bâsuḥ , suale mukabil söylenen kelam.	Arapça cîm (ج) babı
5723	1	339	ceybî	جَيْبِي	Ceyb-i hendeseye müteallik olan.	Arapça cîm (ج) babı
5724	1	339	cîd	جِدْ	Boyun, gerdan , unk.	Arapça cîm (ج) babı
5725	1	339	ceyyid	جَيْدٌ	İyi, nîk , nigû, bihter, bih.	Arapça cîm (ج) babı
5726	1	339	cîrân	جِيرَانٌ	Komşular, hem-sâvegân ve civarda olan mahaller.	Arapça cîm (ج) babı
5727	1	339	cîre(t)	جِيرَةٌ	Bi-ma' nâhu eydan	Arapça cîm (ج) babı
5728	1	339	cîze(t)	جِيزَةٌ	Nahiye, taraf, canip, sûy .	Arapça cîm (ج) babı
5729	1	339	ceyş	جَيْشٌ	Asker, leşker , ordu ve kaynamak ve dolup taşmak ve taşıp dökülmek.	Arapça cîm (ج) babı
5730	1	339	ciyef	جَيْفٌ	Laşeler, kendehâ , kokmuş meyyit cüssesi.	Arapça cîm (ج) babı
5731	1	339	cîl	جَيْلٌ	Nastan bir sınıf ve taife ve kavim, güruh .	Arapça cîm (ج) babı
5732	1	339	cîm	جِيمٌ	Tertîb-i hurûf-u Osmâniyye üzere altıncı olan harfin ismi.	Arapça cîm (ج) babı
5733	1	339	cüyûb	جُيُوبٌ	Yakalar, girîbânâ , cepler.	Arapça cîm (ج) babı
5734	1	339	cüyûd	جُيُودٌ	Boyunlar, gerdenân .	Arapça cîm (ج) babı
5735	1	339	cüyûş	جُيُوشٌ	Askerler, leşkerân , ordular.	Arapça cîm (ج) babı
5736	1	339	cî'e(t)	جِيَّة	Vusul, vürûd, geliş, âmeden .	Arapça cîm (ج) babı
		340		بَابُ الْحَاءِ مِنَ الْعَرَبِيَّةِ		
5737	1	340	hâ	ح	İşbu hâ-yı mühmele tertîb-i hurûf-u Osmâniyyede sekizinci harf olup hesaba dair kütüb ve resâilde sekiz adedine işaret olur ve hâ-yı hattı dahi tesmiye olunur.	Arapça hâ (ح) babı
5738	1	340	hâ'	حَاءٌ	Tertîb-i hurûf-u Osmâniyye üzere sekizinci olan harfin ismi.	Arapça hâ (ح) babı
5739	1	340	hâtîm	حَاتِمٌ	Hâkim, kadı .	Arapça hâ (ح) babı
5740	1	340	hâtemî	حَاتِمِي	Hatem-i Tâ'i mislinde olan.	Arapça hâ (ح) babı
5741	1	340	hâcc	حَاجٌ	Hacca giden kimse ve hacca gitmiş olan kimse, hacı .	Arapça hâ (ح) babı
5742	1	340	hâcât	حَاجَاتٌ	Hacetler, birine lazım olup muhtaç bulunduğu nesnelere.	Arapça hâ (ح) babı
5743	1	340	hâcib	حَاجِبٌ	Kapıcı, derbân , bevâb ve perde, hâil.	Arapça hâ (ح) babı
5744	1	340	hâcib-i bâr	حَاجِبُ بَارٍ	Cebrail aleyhisselam.	Arapça hâ (ح) babı
5745	1	340	hâcet	حَاجَةٌ	Lazım olup muktezî olmak, lüzum, iktizâ . Qazâ' -i hâcet tebevül ederek, def-i sıkıntı etmek.	Arapça hâ (ح) babı
5746	1	340	hâcce(t)	حَاجَةٌ	Hacca giden hatun, zen-i hac revende .	Arapça hâ (ح) babı

5747	1	340	hâcir	حَاجِرٌ	Duvar ve duvar gibi dik ve yüksek olan çay kenarı.	Arapça hâ (ح) babı
5748	1	340	hâcim	حَاجِمٌ	Hacamat edici, gerâger .	Arapça hâ (ح) babı
5749	1	340	hâcûr	حَاجِرٌ	Duvar gibi dik ve yüksek olan çay kenarı, leycûr .	Arapça hâ (ح) babı
5750	1	341	hacı)	(حَاجِي)	Hacca gitmiş olan, hac revende .	Arapça hâ (ح) babı
5751	1	341	hâd	حَادٌ	Karga kuşu, zâg , gurâb.	Arapça hâ (ح) babı
5752	1	341	hâdd	حَادٌ	Keskin, tîz , sivri olan ve ekşi olan ve sert, şedit olan.	Arapça hâ (ح) babı
5753	1	341	hâdde(t)	حَادَةٌ	Maden teli ve tahtasını inciltmeğe müstamel bir aletin ismi, târkeş ve ilm-i hendese ıstılahatından olup açıklığı zâviye-i kâime yani doksan derece açıklığından esgar olana itlak olunur.	Arapça hâ (ح) babı
5754	1	341	hâdiş	حَادِثٌ	Vücuda gelen, zuhur eden ve kadim olmayan, sonradan vücuda gelen, nev âyîn .	Arapça hâ (ح) babı
5755	1	341	hadise(t)	حَادِثَةٌ	Vuku bulup kedere sebep olacak nesne, kaza, bela, betyâre ve abdest bozan kaza.	Arapça hâ (ح) babı
5756	1	341	hâdûr	حَادِرٌ	Küpe, menkûş .	Arapça hâ (ح) babı
5757	1	341	hâdî	حَادِيٌّ	Teşvik edip çabuk yürütücü olan, revânîde .	Arapça hâ (ح) babı
5758	1	341	hâdî	حَادِيٌّ	Mazluma yardım edip üzerinden zulüm ve sitemi defeden yardımcı, yâverî .	Arapça hâ (ح) babı
5759	1	341	hâdî ‘aşer	حَادِيٌّ عَاشِرٌ	Onbirinci, yâzdeh ^{om} .	Arapça hâ (ح) babı
5760	1	341	hâziq	حَادِقٌ	Mahir olan, üstat ve keskin olan, sanatını gereği gibi bilir olan.	Arapça hâ (ح) babı
5761	1	341	har	حَارٌّ	Hararetli, ısı, germ , sıcak olan.	Arapça hâ (ح) babı
5762	1	341	hâriş	حَارِثٌ	Çiftçi, ekin eken, dihkân .	Arapça hâ (ح) babı
5763	1	342	hâris	حَارِسٌ	Muhafaza edici, nigebân .	Arapça hâ (ح) babı
5764	1	342	hâriş	حَارِصٌ	Hırslı olan kimse, ergande .	Arapça hâ (ح) babı
5765	1	342	hâriq	حَارِقٌ	Yanan, tutuşmuş olan, sûzân .	Arapça hâ (ح) babı
5766	1	342	hâzim	حَازِمٌ	Rüşet ve basiretle umurunu mazbut edip itkân ve istihkam cihetiyle tutan adam ki doğru ve akıllı ve sağlam adam denir, hired mend .	Arapça hâ (ح) babı
5767	1	342	hâsib	حَاسِبٌ	Hesab edici, hisâbdân .	Arapça hâ (ح) babı
5768	1	342	hâs	حَاسِنٌ	Hissedici, duyucu, âgâh şuden .	Arapça hâ (ح) babı
5769	1	342	hâsse(t)	حَاسِنَةٌ	Hissedici yani duyucu olan kuvvet ki insanda beş kuvvettir görmek ve koklamak ve işitmek ve tatmak ve dokunup duymak.	Arapça hâ (ح) babı

5770	1	342	hâsîd	حَاسِدٌ	Haset edici, kıskanıcı olan, nâmûs keşende .	Arapça hâ (ح) babı
5771	1	342	hâsir	حَاسِرٌ	Çıplak ve silahsız olan ve hasret çeken.	Arapça hâ (ح) babı
5772	1	342	hâsim	حَاسِمٌ	Kesici, kat edici, berrende .	Arapça hâ (ح) babı
5773	1	342	(hâşâ)	(حَاشَا)	“Allahuteala o makule nesne göstermesin” manasında duadır.	Arapça hâ (ح) babı
5774	1	342	hâşîr	حَاشِرٌ	Cem edici, toplayıcı, ferâhem âverende .	Arapça hâ (ح) babı
5775	1	342	hâşiye	حَاشِيَةٌ	Kenar , pervaz ve kitap kenarına yazılan yazı.	Arapça hâ (ح) babı
5776	1	342	hâşîb	حَاصِبٌ	Şedit olup toz toprağı havaya savuran rüzgarlar.	Arapça hâ (ح) babı
5777	1	342	hâşîd	حَاصِدٌ	Ekin biçici, dürîdende .	Arapça hâ (ح) babı
5778	1	342	hâşîr	حَاصِرٌ	Hasredici bir nesnenin etrafını alıp taşra çıkarılmaz olan, haşr künende .	Arapça hâ (ح) babı
5779	1	343	hâsîl	حَاصِلٌ	Husule ve vücuda gelen ve meyve, bâr , semere ve bir asıl veya sebepten var olan. El-hâşîl ve'l-hâşîl ve hâşîl-ı kelâm bu kadar kelimadan murat ve netice şu oluyor ki manasında terkiplerdir.	Arapça hâ (ح) babı
5780	1	343	hâşîlat	حَاصِلَاتٌ	Hâsîllar, hâsîl olan nesnelere ve hâsîl olan irat.	Arapça hâ (ح) babı
5781	1	343	hâşîne(t)	حَاصِنَةٌ	Nâ-mahremden içtinap edip ehl-i iffet olan hatun, mîde .	Arapça hâ (ح) babı
5782	1	343	hâzîr	حَاضِرٌ	Huzurda olan, göz önünde olan, amade ve müheyâyâ ve müsta' id olan bir nesne icrasına iktizâ eden hâl.	Arapça hâ (ح) babı
5783	1	343	hâzîne(t)	حَاضِنَةٌ	Süt ana, mâder-i şîr .	Arapça hâ (ح) babı
5784	1	343	hâţîm	حَاطِمٌ	Kırıcı, ufacıcı, şikeştende .	Arapça hâ (ح) babı
5785	1	343	hâfât	حَافَاتٌ	Çevreler, kıyılar, kenârâ .	Arapça hâ (ح) babı
5786	1	343	hâfe(t)	حَافَةٌ	Kıyı, çevre, kenar .	Arapça hâ (ح) babı
5787	1	343	hâfid	حَافِدٌ	Torun, oğlun oğlu, nebîre .	Arapça hâ (ح) babı
5788	1	343	hâfire(t)	حَافِرَةٌ	Bir nesnenin evla ve hey'et-i evlâsı, nühazî .	Arapça hâ (ح) babı
5789	1	343	hâfîz	حَافِظٌ	Hıfz ve muhafaza edici ve Kur'an-ı azîmü'ş şânî ezberlemiş olan, yâd gîrende	Arapça hâ (ح) babı
5790	1	343	hâfîza	حَافِظَةٌ	Hissolunan nesnenin eserini zihinde sabit eyleyen kuvvet-i bâtına, ezberlemek ve unutmamak kuvveti ve Kur'an-ı azîmü'ş şânî ezberlemiş olan hatun.	Arapça hâ (ح) babı
5791	1	343	hâfil	حَافِلٌ	Pek dolu ve pek sütlü olan, lebrîz .	Arapça hâ (ح) babı

5792	1	344	hâfî	حَافِي	Yalın ayak yürüyen, pâ pûrehne rev ve birine iyilik etmek niyetiyle hâlini pek soran ve ilim tahsili için pek çalışan ve birine beşâret edip pek çok sürur ve ferah izhar eder olan.	Arapça hâ (ح) babı
5793	1	344	hâk	حَاق	Bir nesnenin ortası, miyân .	Arapça hâ (ح) babı
5794	1	344	hâkim	حَاكِم	Hükümedici, dava faslına memur olan, kadı, zabıt, padişah ve emri nâfiz ve cari olan ve Allahüteala celle şânehu Hazretleri.	Arapça hâ (ح) babı
5795	1	344	hâkî	حَاكِي	Hikayet edici, nakledici olan, dâsitân künende .	Arapça hâ (ح) babı
5796	1	344	hâl	حَال	Şimdiki zaman ve nesnenin oluşu ve bulunuşu. elhâl şimdi, iknûn . ‘ alâ külli hâlin her nasıl olur ise. fi’l hâl , der-akab, ânide , bilâ-tevakkuf.	Arapça hâ (ح) babı
5797	1	344	hâlâ	حَالَا	Şimdi, iknûn , şimdiki vakitte.	Arapça hâ (ح) babı
5798	1	344	hâlât	حَالَات	Hâller, hâletler, oluşlar.	Arapça hâ (ح) babı
5799	1	344	halet	حَالَة	Olmanın ve bulunmanın sureti ve türüsü.	Arapça hâ (ح) babı
5800	1	344	hâlî	حَالِي	Düzgün takıncı, kendini donatıcı, ârâyende .	Arapça hâ (ح) babı
5801	1	344	hâlî	حَالِي	Şimdiki zaman ve şimdiki oluşa müteallik ve mensup olan.	Arapça hâ (ح) babı
5802	1	344	hâliyâ	حَالِيَا	Hâlâ, şimdilikte, eknûn .	Arapça hâ (ح) babı
5803	1	344	hâliyet	حَالِيَة	Düzgün takıcı olan avrat, ârâyende .	Arapça hâ (ح) babı
5804	1	344	hâmid	حَامِد	Hamdedici, methedici ve şükredici, sitâyış künende .	Arapça hâ (ح) babı
5805	1	345	hâmiş	حَامِض	Ekşi olan, türş .	Arapça hâ (ح) babı
5806	1	345	hâmil	حَامِل	Taşıyıp götürücü, bâr keşende .	Arapça hâ (ح) babı
5807	1	345	hâmil-i vahy	حَامِلٌ وَحْي	Cebraîl aleyhisselam.	Arapça hâ (ح) babı
5808	1	345	hamile	حَامِلَة	Karnında çocuk olan, gebe olan, âbisten .	Arapça hâ (ح) babı
5809	1	345	hami	حَامِي	Himayet edici, ziyan ve eziyetten hıfzededen, nigâh dârende .	Arapça hâ (ح) babı
5810	1	345	hâniş	حَانِث	Yemin uhdesinde kalan, hulf-ı yemîn edici.	Arapça hâ (ح) babı
5811	1	345	havi	حَاوِي	Cami ve şamil olan, cemedip toplayıcı, behem âyende ve biriktirici olan, kendisi içine almış olan.	Arapça hâ (ح) babı
5812	1	345	hâ’ib	حَايِب	Suçlu, günahkâr , kabahatli.	Arapça hâ (ح) babı
5813	1	345	hâ’ic	حَايِج	Bulunmayıp muktezi olan nesne.	Arapça hâ (ح) babı
5814	1	345	hâ’id	حَايِد	Dönücü, gerdân , sapıcı.	Arapça hâ (ح) babı
5815	1	345	hâ’ir	حَايِر	Hayrette kalıp şaşmış olan, hîre ser .	Arapça hâ (ح) babı

5816	1	345	ḥaiz	حَائِزٌ	Malik olan ve akranından mümtaz olan.	Arapça ḥâ (ح) babı
5817	1	345	ḥâ'iz	حَائِضٌ	Hayız yani ay başı gören avrat.	Arapça ḥâ (ح) babı
5818	1	345	ḥâ'iza(t)	حَائِضُهُ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça ḥâ (ح) babı
5819	1	345	ḥâ'iṭ	حَائِطٌ	Havlu, duvar , perde	Arapça ḥâ (ح) babı
5820	1	345	ḥâ'if	حَائِفٌ	Kıyı, kenar , çevre.	Arapça ḥâ (ح) babı
5821	1	345	ḥâ'ik	حَائِكٌ	Kumaş dokuyan kimse, kûfşân .	Arapça ḥâ (ح) babı
5822	1	345	ḥâ'il	حَائِلٌ	İki nesne beyninde veya bir nesne önünde perde makamında olan, miyân-ı dü çîzî .	Arapça ḥâ (ح) babı
5823	1	345	ḥabb	حَبٌّ	Tohum, tane , çekirdek.	Arapça ḥâ (ح) babı
5824	1	345	ḥabbü'l-azîz	حَبُّ الْعَزِيزِ	Malum bir nevi hoş-güvâr tane.	Arapça ḥâ (ح) babı
5825	1	346	ḥabbü'l-lezîz	حَبُّ اللَّذِيزِ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça ḥâ (ح) babı
5826	1	346	ḥibb	حِبٌّ	Sevmek, dostî , muhabbet.	Arapça ḥâ (ح) babı
5827	1	346	ḥubb	حُبٌّ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça ḥâ (ح) babı
5828	1	346	ḥabâ'	حِبَاءٌ	Mabeynci misilli padişahın hem-nişîn ve nedimi olan kimse, nezdîk şeh .	Arapça ḥâ (ح) babı
5829	1	346	ḥibâ'	حِبَاءٌ	Karşılık almayarak ve imtinansız verilen nesne.	Arapça ḥâ (ح) babı
5830	1	346	ḥabâb	حَبَابٌ	Su yüzünde sivilce misilli hâsıl olan kabarcık, kûpele .	Arapça ḥâ (ح) babı
5831	1	346	ḥibâb	حِبَابٌ	Muhabbet sevmek, dostî .	Arapça ḥâ (ح) babı
5832	1	346	ḥubâb	حُبَابٌ	Bi-ma' nâhu eydan ve köpük tanesi.	Arapça ḥâ (ح) babı
5833	1	346	ḥabbât	حَبَابَاتٌ	Habbeler, dânehâ , tohumlar.	Arapça ḥâ (ح) babı
5834	1	346	ḥibâr	حِبَارٌ	Eser, nişâne .	Arapça ḥâ (ح) babı
5835	1	346	ḥibâl	حِبَالٌ	İpler, resenhâ , halatlar.	Arapça ḥâ (ح) babı
5836	1	346	ḥabbâl	حَبَائِلٌ	İpçi, halatçı, resenger .	Arapça ḥâ (ح) babı
5837	1	346	ḥubbân	حُبْبَانٌ	Habbeler, dânehâ , tohumlar.	Arapça ḥâ (ح) babı
5838	1	346	ḥabbe	حَبَّةٌ	Tohum, tane , çekirdek ve her sinek yumurtası makamında olan.	Arapça ḥâ (ح) babı
5839	1	346	ḥibr	حِبرٌ	Yahudi hahamı, hîrbet ve yazı mürekkebi.	Arapça ḥâ (ح) babı
5840	1	346	ḥapis	حَيْسٌ	Alıkoymak, salıvermemek, mahpus, zindan ve fisebilillah vakfolunan nesne.	Arapça ḥâ (ح) babı
5841	1	346	ḥabṭ	حَبْطٌ	Batıl ve faydasız eylemek, bîhûde kerdên .	Arapça ḥâ (ح) babı
5842	1	346	ḥabaḳ	حَبَقٌ	Muâlece için istimal olunur bir nevi zehirli nebat.	Arapça ḥâ (ح) babı
5843	1	346	ḥabke(t)	حَبَكَةٌ	Nesc, kumaşın dokuyuşu heyeti, bâften .	Arapça ḥâ (ح) babı

5844	1	346	ḥabl	حَبْل	İp, resen , halat.	Arapça ḥâ (ح) babı
5845	1	346	ḥublâ	حُبْلَى	Hamile, gebe avrat, âbîsten .	Arapça ḥâ (ح) babı
5846	1	346	ḥubûb	حُبُوب	Habler, dânehâ , tohumlar.	Arapça ḥâ (ح) babı
5847	1	347	ḥububat	حُبُوبَات	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça ḥâ (ح) babı
5848	1	347	ḥubûr	حُبُور	Gönül ferahlığı, sevinç, sürur, şâdumânî .	Arapça ḥâ (ح) babı
5849	1	347	ḥubûṭ	حُبُوط	Batıl ve faydasız olmak, bîhûde şuden .	Arapça ḥâ (ح) babı
5850	1	347	ḥabîp	حَبِيب	Muhabbet olunan, sevilir kimse, dost .	Arapça ḥâ (ح) babı
5851	1	347	ḥabîs	حَبِيس	Fîsebilillah vakıf ve tahsis olunmuş nesne.	Arapça ḥâ (ح) babı
5852	1	347	ḥitâr	حِتَار	Bir nesneye muhit olan nesne zih ve pervaz ve saçak ve kenar misilli.	Arapça ḥâ (ح) babı
5853	1	347	ḥuter	حُتْر	Pervazlar, kenârḥâ , zihler.	Arapça ḥâ (ح) babı
5854	1	347	ḥatf	حَتْف	Ölmek, vefat etmek, mürden .	Arapça ḥâ (ح) babı
5855	1	347	ḥatefe enfihi	حَتَفَ اَنْفِهِ	Âdeta mariz olup döşekte yahut bulunduğu yerde ölmek.	Arapça ḥâ (ح) babı
5856	1	347	ḥatm	حَتْم	Hükmetme, emretmek, buyurmak, turgûz kerden .	Arapça ḥâ (ح) babı
5857	1	347	ḥutûf	حُتُوف	Ölümler, vefatlar, mürgân .	Arapça ḥâ (ح) babı
5858	1	347	ḥutûm	حُتُوم	Hükümler, emirler, buyruklar, turgûzhâ .	Arapça ḥâ (ح) babı
5859	1	347	ḥatta	حَتَّى	Bir kelâmı tasdik zımında irat olunacak diğeri bir kelâmı açmak için istimal olunur bir kelimedir. tâ (تَا) ve bazen nihayet ve gayet ve murat ve maksut ifade etmeye müstemel olur bir edattır.	Arapça ḥâ (ح) babı
5860	1	347	ḥaş	حَشَّ	Tergîb ve teşvik etmek, ayartmak, ağalîden , dürtmek.	Arapça ḥâ (ح) babı
5861	1	347	ḥaşr	حَشْر	Sivilce çıkarmak, perûşîden .	Arapça ḥâ (ح) babı
5862	1	347	ḥuşûş	حُشُوش	Çabuk olan, cüst ve dürtülüp ayartılan.	Arapça ḥâ (ح) babı
5863	1	347	ḥaşîş	حَشِيش	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça ḥâ (ح) babı
5864	1	347	(ḥac)	(حَج)	Mekke-i mükerremeyi vakt-i muayyen hulûlünde ziyaret etmek.	Arapça ḥâ (ح) babı
5865	1	347	ḥicâ'	حِجَاء	Bilmece, perdek ve yanılmaç.	Arapça ḥâ (ح) babı
5866	1	348	ḥicap	حِجَاب	Perde, iki nesne beyninde çekilen bölme ve utanmak ve kendini kusur sahibi bilip göz önünden çekilmek.	Arapça ḥâ (ح) babı
5867	1	348	ḥuccâb	حُجَّاب	Kapıcılar, derbânân , perdedârlar.	Arapça ḥâ (ح) babı
5868	1	348	ḥicâc	حِجَاج	Delil ve burhan ve hüccet irat ederek muâraza ve mübâhase eylemek.	Arapça ḥâ (ح) babı
5869	1	348	Haccâc-ı zâlim	حِجَاجِ ظَالِمٍ	Seffâk ve merhametsiz olan bir vezirin adı.	Arapça ḥâ (ح) babı

5870	1	348	hüccâc	حُجَّاجٌ	Hacılar, haciyân , hacca giden veya gitmiş olan kimseler.	Arapça hâ (ح) babı
5871	1	348	hicâr	حِجَارٌ	Taşlar, senghâ , hâcerler.	Arapça hâ (ح) babı
5872	1	348	hicâre(t)	حِجَارَةٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça hâ (ح) babı
5873	1	348	hicâl	حِجَالٌ	Cihaz odaları, zifâf hânehâ .	Arapça hâ (ح) babı
5874	1	348	hicâm	حِجَامٌ	Isırmasın diye huysuz hayvanın ağzına bağlanan nesne, seh .	Arapça hâ (ح) babı
5875	1	348	haccâm	حِجَامٌ	Hacamat edici, berber, sertirâş .	Arapça hâ (ح) babı
5876	1	348	hicâme(t)	حِجَامَةٌ	Boynuz ile kan almak, derûş .	Arapça hâ (ح) babı
5877	1	348	hacâ(t)	حِجَابَةٌ	Su yüzünde olan kabarcık, habâb, kûpele .	Arapça hâ (ح) babı
5878	1	348	hücub	حُجُبٌ	Hicablar, perdehâ , örtüler.	Arapça hâ (ح) babı
5879	1	348	hacbe(t)	حِجَابَةٌ	Kapıcılık, derbânî , perdedârlık.	Arapça hâ (ح) babı
5880	1	348	hacebe(t)	حِجَابَةٌ	Kapıcılar, derbânân , perdedârlar.	Arapça hâ (ح) babı
5881	1	348	hicce(t)	حِجَّةٌ	Hacca gitmek, hac revende .	Arapça hâ (ح) babı
5882	1	348	hüccet	حِجَّةٌ	Delil, burhan, bir kavlin sıhhatini ispat eden nesne ve senet, temessük ve kadı hüküm-nâmesi ve husûsen hane ve dükkân misilli mutemellikâtın mutasarrıfını gösteren senet.	Arapça hâ (ح) babı
5883	1	348	hucac	حُجَجٌ	Deliller, burhanlar ve senetler ve kadı hüküm-nâmeleri, çekhâ .	Arapça hâ (ح) babı
5884	1	349	hacr	حَجْرٌ	Menetmek, komamak hişiden .	Arapça hâ (ح) babı
5885	1	349	hicr	حِجْرٌ	Bi-ma' nâhu eydan ve haram olan nesne ve kucak, agûş .	Arapça hâ (ح) babı
5886	1	349	hicru'l ka' beti	حِجْرُ الْكَعْبَةِ	Beytullah'ın cânib-i şimâlisinde olup hâtim denilen hâ 'it ile çevrilmiş olan mevzidir.	Arapça hâ (ح) babı
5887	1	349	hücr	حُجْرٌ	Menetmek, komamak, hişiden .	Arapça hâ (ح) babı
5888	1	349	hacer	حَجَرٌ	Taş, seng , kaya.	Arapça hâ (ح) babı
5889	1	349	hacer es' ad	حَجَرٌ أَسْوَدٌ	Kâ' be-i şerifede vaki olup ziyadesiyle muhterem tutulan bir siyah taştır, seng-i hüceste .	Arapça hâ (ح) babı
5890	1	349	hacer-i esved	حَجَرُ أَسْوَدٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça hâ (ح) babı
5891	1	349	hucurât	حُجْرَاتٌ	Hücreler, sagir sagir odalar, tâlârâhâ .	Arapça hâ (ح) babı
5892	1	349	hücrân	حُجْرَانٌ	Menetmek, komamak, hişiden .	Arapça hâ (ح) babı
5893	1	349	hacre(t)	حِجْرَةٌ	Kucak, agûş .	Arapça hâ (ح) babı
5894	1	349	hücre	حُجْرَةٌ	Küçük oda, odacık, tâlâr ve dolap kenarlarında bardak vaz olunmak için yapılan gözler, kürîçe .	Arapça hâ (ح) babı

5895	1	349	hiçl	حِجْل	Ayak bileziği, ebrencîn .	Arapça hâ (ح) babı
5896	1	349	hacale(t)	حَجَلَة	Gelin odası, haclegâh .	Arapça hâ (ح) babı
5897	1	349	hacim	حَجْم	Bir nesnenin el sürüp yoklanacak ve dokunacak cüssesi ve miktarı ve emmek, sormak.	Arapça hâ (ح) babı
5898	1	349	hacv	حَجْو	Bilmece, yanıltmaç, berdek .	Arapça hâ (ح) babı
5899	1	349	hicâ	حَجَى	Akıl, hûş , fehim, fetanet.	Arapça hâ (ح) babı
5900	1	349	hacî	حَجَى	Layık, reva , yaraşık olan.	Arapça hâ (ح) babı
5901	1	349	hadd	حَدّ	Bir nesnenin gayet kenarı ve keskin olan nesnenin ağzı, tîz ve manevi olan nesnenin gayeti, kudret ve nüfuz misilli ve kabahat sahibine edilen te'ûb-i şer'î ve insana arız olan gazap ve hiddet ve bir nesne cins ve nevi ve farkını malum eden ibare ve iki nesnenin beynini tefrik eden nesne.	Arapça hâ (ح) babı
5902	1	350	hudâ'	حُدَاةٌ	Teşvik edip gayret vererek çabuk yürütmek.	Arapça hâ (ح) babı
5903	1	350	hidâb	حُدَابٌ	Dağlar, tepeler, hâbâkhâ .	Arapça hâ (ح) babı
5904	1	350	hudât	حُدَاتٌ	Mazluma yardım ediciler ve gayret verip çabuk yürütücüler, yârfî kerden .	Arapça hâ (ح) babı
5905	1	350	hidâş	حُدَاثٌ	Haber ve havadise dair sohbet etmek.	Arapça hâ (ح) babı
5906	1	350	hadâşe(t)	حُدَاثَةٌ	Gençlik cüvanî, yenilik, yeni vücuda gelmiş olmak ve nesnenin evveli ve iptidası.	Arapça hâ (ح) babı
5907	1	350	hidâd	حُدَادٌ	Bir kimsenin vefatında mütaallkatı yas edip mahsus libas giymek, matem .	Arapça hâ (ح) babı
5908	1	350	haddâd	حُدَادٌ	Demirci, âhanger ve kapıcı ve zindancı.	Arapça hâ (ح) babı
5909	1	350	huddâd	حُدَادٌ	Keskin, tîz , kılavlı olan.	Arapça hâ (ح) babı
5910	1	350	hidâk	حُدَاقٌ	Göz beblekleri, merdümekân .	Arapça hâ (ح) babı
5911	1	350	hadâ'îk	حُدَيْقٌ	Bahçeler, bostanlar, bâğhâ .	Arapça hâ (ح) babı
5912	1	350	hadeb	حُدَبٌ	Kanbur olmak, küjî .	Arapça hâ (ح) babı
5913	1	350	hadebe(t)	حُدَبَةٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça hâ (ح) babı
5914	1	350	hiddet	حِدَّةٌ	Gazab, dargınlık, hışım ve keskinlik.	Arapça hâ (ح) babı
5915	1	350	hadeş	حُدَّتٌ	Tekrar abdest ve guslün lüzuma sebep olan vaka.	Arapça hâ (ح) babı
5916	1	351	hadeşât	حُدَّتَاتٌ	Hadesler, abdest bozanlar.	Arapça hâ (ح) babı
5917	1	351	hidsân	حُدْتَانٌ	Nesnenin tazeliği hali ve tazeliği zamanı, hengâm-ı tâzegî.	Arapça hâ (ح) babı
5918	1	351	hidsânu'd-dehr	حُدْتَانُ الدَّهْرِ	Zamanın nevâ'ib ve nevâzili.	Arapça hâ (ح) babı

5919	1	351	hadeşân	حَدَثَانٌ	Tekrar abdestin lüzumuna sebep olan kaza ve hudûs etmek, yok iken vücuda gelmek.	Arapça hâ (ح) babı
5920	1	351	hadr	حَدْرٌ	Yüksek yerden aşağı indirmek ve inmek, fürü âmeden ve işte sürat ve acele etmek ve bir nesnenin etrafını alıp çevirmek ve ihata etmek.	Arapça hâ (ح) babı
5921	1	351	hader	حَدْرٌ	İniş olan yer, neşîb , çukur.	Arapça hâ (ح) babı
5922	1	351	hades	حَدَسٌ	Zan ve tahmin etmek, gümân kerden ve bir kelamın manasında yahut bir hususun vazında başkaca vehim ve hayal etmek.	Arapça hâ (ح) babı
5923	1	351	hadeka(t)	حَدَقَةٌ	Göz bebeği, merdümek-i çeşm .	Arapça hâ (ح) babı
5924	1	351	hadl	حَدْلٌ	Zulüm, cevr, sitem , hakkaniyetsizlik.	Arapça hâ (ح) babı
5925	1	351	hadv	حَدْوٌ	Sürmek, zânden , teşvik edip çabuk yürütmek.	Arapça hâ (ح) babı
5926	1	351	hudûş	حُدُوشٌ	Yok iken vücuda gelmek, nev âyîn .	Arapça hâ (ح) babı
5927	1	351	hudut	حُدُودٌ	Hadler, gayetler, kenârâhâ ve tarifler ve kabahate mukabil ecr olunan tedibat.	Arapça hâ (ح) babı
5928	1	351	hadûr	حَدُورٌ	İniş, neşîb , çukur.	Arapça hâ (ح) babı
5929	1	351	hudûr	حُدُورٌ	Bi-ma' nâhu eydan ve inmek aşağı gitmek.	Arapça hâ (ح) babı
5930	1	351	hadûre(t)	حُدُورَةٌ	Cemiyet, ictimâ-i halk, behem âmeden .	Arapça hâ (ح) babı
5931	1	351	hadîş	حَدِيثٌ	Yeni, nev , cedit olan ve genç, taze olan ve peygamberin akvâl ve ef'âl ve şahıs ve sair müteallikât-ı zâtıyyesine dair rivayet olan haber ve kelam.	Arapça hâ (ح) babı
5932	1	352	hadîd	حَدِيدٌ	Demir, âhen , timur ve sert ve keskin olan, kavi, muhkem olan ve tez tabiatlı olan.	Arapça hâ (ح) babı
5933	1	352	hadîde(t)	حَدِيدَةٌ	Demir alet, âhen-i maşerz .	Arapça hâ (ح) babı
5934	1	352	hadîdî	حَدِيدِيٌّ	Demirden ibaret olan, âhenî .	Arapça hâ (ح) babı
5935	1	352	hadîka(t)	حَدِيقَةٌ	Ravza, cennet, bahçe .	Arapça hâ (ح) babı
5936	1	352	hiza	حِذَاءٌ	Karşı, mukabil, rûberû ve hatt-ı müstakîmin kendi istikameti üzere ihraç olunmasından hasıl olan cihet.	Arapça hâ (ح) babı
5937	1	352	hizâr	حِذَارٌ	Hazer, sakınmak, perhîzîden , tehlikeden kaçınmak.	Arapça hâ (ح) babı
5938	1	352	hazâka(t)	حَذَاقَةٌ	Amel ve sanatta gereği gibi mahir olmak, pişe kerî.	Arapça hâ (ح) babı
5939	1	352	hazer	حَذْرٌ	Sakınmak, perhîzîden, zarar verecek nesnelere kaçınmak.	Arapça hâ (ح) babı
5940	1	352	hazf	حَذْفٌ	Bir nesnenin bir miktarını alıp gidermek, büsûden .	Arapça hâ (ح) babı
5941	1	352	hizfe(t)	حَذْفَةٌ	Kısım, cüz, parça, pâre .	Arapça hâ (ح) babı
5942	1	352	hazûr	حُدُورٌ	Sakınıcı, müteyakkız, basiretli olan, perhîz künende .	Arapça hâ (ح) babı
5943	1	352	hazûf	حُدُوفٌ	Giderilmiş, kaldırılmış olan.	Arapça hâ (ح) babı

5944	1	352	hazîka(t)	حَذِيقَةٌ	Bir sanatta gereği gibi üstat olmak, pîşever .	Arapça hâ (ح) babı
5945	1	352	hazîm	حَدِيمٌ	Keskin olan, tîz .	Arapça hâ (ح) babı
5946	1	352	harr	حَرٌّ	Sıcak olmak, germ ve hararetili olmak.	Arapça hâ (ح) babı
5947	1	352	hür	حُرٌّ	Köle ve cariye olmayıp kişi-zâde veya azade olan kimse.	Arapça hâ (ح) babı
5948	1	353	harrâş	حَرَائِشٌ	Çiftçi, dehkân , ekici.	Arapça hâ (ح) babı
5949	1	353	hîrâset	حِرَائِشٌ	Çiftçilik, dehkânî , ekincilik.	Arapça hâ (ح) babı
5950	1	353	harâr	حَرَارٌ	Hür ve kişi-zâde veya azade olmak.	Arapça hâ (ح) babı
5951	1	353	hararet	حَرَارَةٌ	Sıcaklık, germî ve mide fesadı yahut, hummâ illeti sebebiyle ziyade susamak ve aşk ila yanmak.	Arapça hâ (ح) babı
5952	1	353	hurrâs	حُرَّاسٌ	Muhafaza ve himaye ediciler, nigâh daşten .	Arapça hâ (ح) babı
5953	1	353	hîrâse(t)	حِرَاسَةٌ	Hıfzetmek, korumak, nigeh dâşten .	Arapça hâ (ح) babı
5954	1	353	hîrâş	حِرَائِشٌ	İki düşmanı kızdırıp birbirine düşürmek.	Arapça hâ (ح) babı
5955	1	353	harrâz	حَرَاضٌ	Kireççi, keçîr ve ot yakıp kalye taşını düzücü.	Arapça hâ (ح) babı
5956	1	353	harâza(t)	حَرَاضَةٌ	Bir kimsenin dert ve illeti uzayıp gitmek, derd-i kesîrâ bâliden , rezil rüsva olmak.	Arapça hâ (ح) babı
5957	1	353	harrâk	حَرَاقٌ	Yangıncı, mîtilger , kundakçı.	Arapça hâ (ح) babı
5958	1	353	harrâka(t)	حَرَاقَةٌ	Ateş çakmaya müstamel olan kav, peze ve ateş ile meşgul olan kimsenin durduğu mahal ve ateş gemisi ki düşman üzerine saldırılır.	Arapça hâ (ح) babı
5959	1	353	haram	حَرَامٌ	Bir nesne nehy-i ilâhî ile memnu olmak ve nehy-i ilâhî ile memnu olan nesne, şefûr ,	Arapça hâ (ح) babı
5960	1	353	harami	حَرَمِيٌّ	Hırsız, düzd , yol kesici.	Arapça hâ (ح) babı
5961	1	353	harp	حَرْبٌ	Dövüş, kavga, kârzâr .	Arapça hâ (ح) babı
5962	1	353	harben	حَرْبًا	Harp ile, harp ederek.	Arapça hâ (ح) babı
5963	1	353	hîrbâ'	حَرْبَاءٌ	Kaya keleri denilen hayvan ki baktıkta teni daim mütagayyir olup renkten renge mütebeddil olur, bukalemun .	Arapça hâ (ح) babı
5964	1	353	harbe(t)	حَرْبَةٌ	Bir nevi kısa ve mızrak gibi demir başlı silah, ketâre .	Arapça hâ (ح) babı
5965	1	354	harbi	حَرْبِيٌّ	Harp ve cenk ve kıtale müteallik olan rezmî .	Arapça hâ (ح) babı
5966	1	354	harbiye(t)	حَرْبِيَّةٌ	Bi-ma' nâhu eydan ve harbe müteallik olan umur.	Arapça hâ (ح) babı
5967	1	354	hars	حَرْثٌ	Ekin ekmek, gâşten .	Arapça hâ (ح) babı
5968	1	354	hîrc	حَرْجٌ	Katır boncuğu, harmehre .	Arapça hâ (ح) babı

5969	1	354	hardeb	حَرْدَبٌ	Bir nevi zehirli ot.	Arapça hâ (ح) babı
5970	1	354	hurdi	حُرْدِي	Kamış, hasır otu, dehle .	Arapça hâ (ح) babı
5971	1	354	hurûriyye(t)	حُرُورِيَّة	Serbestlik, âzâdegî .	Arapça hâ (ح) babı
5972	1	354	hız	حِزْزٌ	Muhâfaza-ı nefse vesile olacak nesne ve afat ve beliyeye defî için ittihaz olunan nüsha ve tılsım ve ta' vîzât misilli, girdnâme ve kale gibi muhkem ve metin ve mahfuz olan mevzi, penâhgâh .	Arapça hâ (ح) babı
5973	1	354	harz	حَرَزٌ	Hıfz ve siyânet etmek, korumak, nigâh dâšten .	Arapça hâ (ح) babı
5974	1	354	hırs	حِرْسٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça hâ (ح) babı
5975	1	354	harşef	حَرَشَفٌ	Balık derisinde olan pul, pirpere-i mâhî ve zırh halkası yahut pulu ve ziynet için silaha kakılan pul ve enginar denilen nebat.	Arapça hâ (ح) babı
5976	1	354	hırş	حِرْصٌ	Bir nesneyi rağbetle talep etmek, şere .	Arapça hâ (ح) babı
5977	1	354	haraz	حَرَضٌ	Bir kimsenin bedeni yahut din ve mezhebi yahut akıl ve şuuru bozulmak ve fasit olmak.	Arapça hâ (ح) babı
5978	1	354	(harf)	(حَرْفٌ)	Kelam etmeye âlet-i nâtikanın evzamı işaret için istimal olunan işaret ve manaya delalet edip isim yahut fiil olmayan kelime ve bir nesnenin kenarı yahut sivri keskin kıyısı.	Arapça hâ (ح) babı
5979	1	355	hıref	حَرْفٌ	Geçinmeye vesile olan kârlar, pîşehâ .	Arapça hâ (ح) babı
5980	1	355	hırfe(t)	حِرْفَةٌ	Medâr-ı rızık olan kâr ve sanat, pîşe .	Arapça hâ (ح) babı
5981	1	355	harç	حَرْقٌ	Yakmak, sûlhten .	Arapça hâ (ح) babı
5982	1	355	hurka(t)	حَرْقَةٌ	Yangın, mîtil ve yanık.	Arapça hâ (ح) babı
5983	1	355	hark	حَرْكٌ	Zeki, zeyrek, tîz fehm .	Arapça hâ (ح) babı
5984	1	355	harekât	حَرَكَاتٌ	Harekeler, hareketler.	Arapça hâ (ح) babı
5985	1	355	haraket	حَرَكَةٌ	Kımıldamak, deprenmek, cünbîden , sükunette olmamak ve hareke verilen savt ki iş bu üç adet alamet vasıtasıyla işaret olunur yani (◌◌) üstün yahut fetha ve (◌◌) esre yahut kesre ve (◌◌) ötre yahut damme tesmiye olunur.	Arapça hâ (ح) babı
5986	1	355	harem	حَرَمٌ	Mekke-i mükerreme'de bazı malum olan hudut dâhilinde olan mevzi-i şerîf ki haremullah ve harem-i resûl denilir ve hanelerde karılara mahsus olan daire ve odalar, şebhâne ve karı, hatun ve zevce.	Arapça hâ (ح) babı
5987	1	355	hurumât	حَرَمَاتٌ	Haram ve menu olan nesnelere, şüfûrhâ .	Arapça hâ (ح) babı
5988	1	355	hırmân	حِرْمَانٌ	Bir nesnenin talebinde nail olmamak, mahrum ve meyus olmak.	Arapça hâ (ح) babı
5989	1	355	haramân	حَرَمَانٌ	Mekke-i mükerreme ile Medine-i münevvere şehirleri.	Arapça hâ (ح) babı

5990	1	355	hürmet	حُرْمَةٌ	Bozması haram olan şey, ırz ve namus gibi ve tevkîr ve tazim etmek, şüfûr .	Arapça hâ (ح) babı
5991	1	356	harameyn	حَرَمَيْن	Mekke-i mükerreme ile Medine-i münevvere şehirleri.	Arapça hâ (ح) babı
5992	1	356	hurûb	حُرُوبٌ	Kavgalar, harpler, rezmhâ .	Arapça hâ (ح) babı
5993	1	356	harûr	حَرُورٌ	Sıcaklık, hararet, germî .	Arapça hâ (ح) babı
5994	1	356	harûre(t)	حَرُورَةٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça hâ (ح) babı
5995	1	356	harûriyye(t)	حَرُورِيَّةٌ	Serbest, azadelik, âzâdegî .	Arapça hâ (ح) babı
5996	1	356	hurûz	حُرُوضٌ	Dert ve illet sebebiyle zayıf ve nahif olmak, nâtüvân şuden .	Arapça hâ (ح) babı
5997	1	356	hurûzat	حُرُوضَةٌ	Fesat ve rezalet ve beyne'n-nâs metruk olup itibarsızlıkta ve sükutta olmak.	Arapça hâ (ح) babı
5998	1	356	hurûf	حُرُوفٌ	Yazı harfleri ve isim ve fiil olmayan kelimeler.	Arapça hâ (ح) babı
5999	1	356	harûk	حَرُوقٌ	Kav denilen nesne, peze .	Arapça hâ (ح) babı
6000	1	356	harûn	حَرُونٌ	Bindirmeyen hayvan ve huysuz ve inatçı olan adam jekâre .	Arapça hâ (ح) babı
6001	1	356	harûnî	حَرُونِيٌّ	İnat, muânedet, huysuzluk.	Arapça hâ (ح) babı
6002	1	356	harî	حَرِيٌّ	Layık, reva , münasip olan.	Arapça hâ (ح) babı
6003	1	356	harîb	حَرِيبٌ	Yağma olunmuş, soyulmuş olan, tâlâc kerde .	Arapça hâ (ح) babı
6004	1	356	hürriyyet	حُرِّيَّةٌ	Serbestlik, azadelik, âzâdegî .	Arapça hâ (ح) babı
6005	1	356	harîd	حَرِيدٌ	Yalnız, تنها olan, yegâne .	Arapça hâ (ح) babı
6006	1	356	harîr	حَرِيرٌ	İpek denilen nesne, ibrişim , sıcak, germ , hararetili olan.	Arapça hâ (ح) babı
6007	1	356	harîrî	حَرِيرِيٌّ	İpekçi, ipek bezirganı, ibrişim , germ ve bir nevi kağıt ismi.	Arapça hâ (ح) babı
6008	1	356	harîz	حَرِيزٌ	Mahfuz olan ve aziz tutulan.	Arapça hâ (ح) babı
6009	1	356	hariş	حَرِيشٌ	Hırslı olan, bir nesneyi râğbet-i mezmûme üzere lüzumundan ziyade talep eden, şerever .	Arapça hâ (ح) babı
6010	1	357	harîz	حَرِيضٌ	Kalkıp yürümeye kudreti olmayan, bitap .	Arapça hâ (ح) babı
6011	1	357	harîf	حَرِيفٌ	Dost olan, hem-nişîn ve birinin hemkâr ve hemsanâtı olan adam.	Arapça hâ (ح) babı
6012	1	357	harîk	حَرِيقٌ	Yangın, yakılmış, mîtel .	Arapça hâ (ح) babı
6013	1	357	harîm	حَرِيمٌ	Haram ve memnu olmakla asla dokunulmaz olan nesne ve ortak şerik ve hacıların Mekke-i Mükerreme'de giydikleri mahsus esvap ve hane veyahut kuyu etrafında olan mesafe ve insan üzerine hıfzı vacip olup sairin duhulü men olunmak lazım gelen mahal.	Arapça hâ (ح) babı
6014	1	357	harîme(t)	حَرِيمَةٌ	Kendi malı olup istediği gibi kullanarak sarf edebildiği nesne.	Arapça hâ (ح) babı
6015	1	357	hizâm	حَزَامٌ	Kolan ve çocuk bağırdığı, bâğtâk .	Arapça hâ (ح) babı

6016	1	357	hazâme(t)	حَزَامَةٌ	İşini sağ kazığa bağlamak.	Arapça hâ (ح) babı
6017	1	357	hizb	حِزْب	İnsan cemaati, taife, börlük ve hergün müdevemet üzere kıraat olunan ayat veya dua ve evrat ve Kur'an-ı azîmu'ş şân'ın yüz yirmiye taksiminden hasıl olan mecmu âyet-i kerime.	Arapça hâ (ح) babı
6018	1	357	hazm	حَزْم	İşine basiret üzere bakıp sağ kazığa bağlamak, hürdment .	Arapça hâ (ح) babı
6019	1	357	hazmâ'	حَزْمَاءُ	İşinde akıllı davranan kimseler, hoşmendân .	Arapça hâ (ح) babı
6020	1	357	hazeme(t)	حَزْمَةٌ	Rüşt ve basiret ile hareket edip işini sağ kazığa bağlayanlar, hürdmentan .	Arapça hâ (ح) babı
6021	1	358	hazn	حَزْن	Gam, endûh ve sert, galiz yer.	Arapça hâ (ح) babı
6022	1	358	hüzün	حُزْن	Kederli olmak, gamgîn .	Arapça hâ (ح) babı
6023	1	358	hazv	حَزْو	Kuşu yerinden uçurmakla tefe'ül etmek.	Arapça hâ (ح) babı
6024	1	358	hazever	حَزْوَر	Güçlü, kuvvetli oğlan, lenter püser .	Arapça hâ (ح) babı
6025	1	358	(haziran)	(حَزِيرَان)	Şuhûr-u rumiyeden marttan itibarı ile dördüncü şehri olup mayıs ile temmuz beyninde vaki olup ibtidâ-yı sayf olan ayın ismi.	Arapça hâ (ح) babı
6026	1	358	hazîm	حَزِيم	Daima rüşt ve basiret ile memuriyetini mazbut edip itkân cihetiyle tutan kimse, işinde akıllı davranan, ferahmend .	Arapça hâ (ح) babı
6027	1	358	hazîn	حَزِين	Hüzünlü olan, gamgîn .	Arapça hâ (ح) babı
6028	1	358	his	حِس	Duymak, âgâh şuden .	Arapça hâ (ح) babı
6029	1	358	hesap	حِسَاب	Saymak, tadat etmek, şumârîden ve adetlerin havâsından ve havâs-ı mezkûrenin vech-i istimâlinde bahseden ilim.	Arapça hâ (ح) babı
6030	1	358	hisâbe(t)	حِسَابَةٌ	Saymak, hesap etmek, şumurden .	Arapça hâ (ح) babı
6031	1	358	hussâd	حُسَاد	Haset ediciler, kıskancılar, nâmûs keşân .	Arapça hâ (ح) babı
6032	1	358	hasâde(t)	حَسَادَةٌ	Haset etmek, kıskanmak, nâmûs keşîden .	Arapça hâ (ح) babı
6033	1	358	hussâr	حُسَار	Çıplak ve silahsız olanlar ve hasret çekenler.	Arapça hâ (ح) babı
6034	1	358	hassas	حَسَّاس	Hissedici, duyucu olan, âgâh künende .	Arapça hâ (ح) babı
6035	1	359	husâfe(t)	حُسَافَةٌ	Yürekte gizli olan, adavet, kîne ve düşmanlık.	Arapça hâ (ح) babı
6036	1	359	hasâke(t)	حَسَاكَةٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça hâ (ح) babı
6037	1	359	hüsâm	حُسَام	Keskin kılıç, şimşîr tîz .	Arapça hâ (ح) babı
6038	1	359	hasân	حَسَان	İyilik etmek, hüsn-ü mu'âmele etmek, nîkî kerden .	Arapça hâ (ح) babı
6039	1	359	hassân	حَسَّان	Pek güzel olan, hübter ve ashâb-ı güzînden bir şair-i mâhirin ismi.	Arapça hâ (ح) babı
6040	1	359	hasb	حَسْب	İktiza lüzumu, bi-hasb , iktizasî üzere, iktizasından naşi, bâyest .	Arapça hâ (ح) babı

6041	1	359	ḥaseb	حَسَبَ	Ecdattan gelen, şeref ve haysiyet ve kişinin ecdat ve ensâbı.	
6042	1	359	ḥusbân	حُسْبَانٌ	Hesap etmek ve ukubet, ceza, şumârîden .	Arapça ḥâ (ح) babı
6043	1	359	ḥisbe(t)	حِسْبَةٌ	Ecir ve sevap, mesûbet ve tedbir, akıl, pâdâş .	Arapça ḥâ (ح) babı
6044	1	359	ḥasbeten-lillahi	حَسْبَةٌ لِلَّهِ	Allah'ın aşkı için, bi-Ḥudây .	Arapça ḥâ (ح) babı
6045	1	359	ḥasbiḥâl	حَسْبِحَالٌ	İhtiyaç ve zaruret ve ahvalin iktizası ve sohbet edip konuşmak üzere ahvalden bahsetmek.	Arapça ḥâ (ح) babı
6046	1	359	ḥaset	حَسَدٌ	Birinden olan nimet yahut faziletin ondan zail olduğunu yahut kendine müntakil olduğunu arzu etmek.	Arapça ḥâ (ح) babı
6047	1	359	ḥasede(t)	حَسَدَهُ	Hasetçiler, husûdlar, nâmûs keşân .	Arapça ḥâ (ح) babı
6048	1	359	ḥasret	حَسْرَةٌ	Elinden fevt olup giden nesneye kemâl-i arzusundan naşi teessüf ve keder gussa çekmek.	Arapça ḥâ (ح) babı
6049	1	359	ḥask	حَسَكٌ	Yürekte gizli olan düşmanlık, kîne .	Arapça ḥâ (ح) babı
6050	1	359	ḥaske(t)	حَسَكَةً	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça ḥâ (ح) babı
6051	1	359	ḥiskil	حِسْكِلٌ	Dökülür iken kızgın demirden sıçrayan kıvılcımlar, âyîje .	Arapça ḥâ (ح) babı
6052	1	360	ḥasel	حَسَلٌ	Rezil eylemek, rüsvâ kerden .	Arapça ḥâ (ح) babı
6053	1	360	ḥasm	حَسَمٌ	Birine bir nesneyi verip durur iken vermemek ve kesmek, kat etmek, dirîğ dâşten .	Arapça ḥâ (ح) babı
6054	1	360	ḥasen	حَسَنٌ	Güzel, ḥûb , hoş, iyi olan.	Arapça ḥâ (ح) babı
6055	1	360	ḥüsn	حُسْنٌ	Güzellik, ḥûbî , iyilik.	Arapça ḥâ (ح) babı
6056	1	360	ḥasnâ ʻ	حَسَنَاءٌ	Güzel avrat, ḥûb zen .	Arapça ḥâ (ح) babı
6057	1	360	ḥasenat	حَسَنَاتٌ	Güzel addolunan nesnelere ve Allah için icra olunan ef'âl ve a' mâl.	Arapça ḥâ (ح) babı
6058	1	360	ḥasene(t)	حَسَنَةً	Allah için icra olunan amel.	Arapça ḥâ (ح) babı
6059	1	360	ḥüsnâ	حُسْنِيٌّ	Güzellik, ḥûbî ve iyi amel ve düşmana fevz ve zafer bulmak ve şehadet nimeti, şehit olmak ve ahşenin müennesi olup ziyade güzel olan, ziyade hasen olan demektir, el-ḥüseyeyn zafer ile şehadet nimeti.	Arapça ḥâ (ح) babı
6060	1	360	ḥüsnîyyât	حُسْنِيَّاتٌ	Nesnenin fayda olan keyfiyyâtı.	Arapça ḥâ (ح) babı
6061	1	360	ḥasv	حَسَوُ	Azca azca, tedric ile içmek, nûşîden .	Arapça ḥâ (ح) babı
6062	1	360	ḥasve(t)	حَسَوَةً	İçilecek nesnenin bir içimi.	Arapça ḥâ (ح) babı
6063	1	360	ḥasûd	حَسُودٌ	Kıskancı, sairin nail olduğu nimetin zevalini yahut kendine müntakil olmasını arzu eden kimse, bed endîş .	Arapça ḥâ (ح) babı
6064	1	360	ḥusûd	حُسُودٌ	Kıskanmak, nâmûş keşîden .	Arapça ḥâ (ح) babı

6065	1	360	hissî	حِسِّي	His ve hâsseye müteallik ve merbut olan, âgâhî .	Arapça hâ (ح) babı
6066	1	360	hasîb	حَسِيب	Hasep ve nesep ve şeref sahibi olan ve kafi olan, yetişir, el verir olan, yâl .	Arapça hâ (ح) babı
6067	1	361	hasîr	حَسِير	Hasret çeken kimse, hasret keşende .	Arapça hâ (ح) babı
6068	1	361	hasîfe(t)	حَسِيفَة	Gönülde gizli olan adavet, kîne .	Arapça hâ (ح) babı
6069	1	361	hasîke(t)	حَسِيكَة	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça hâ (ح) babı
6070	1	361	hüseyn	حُسَيْن	Güzel, hûb , iyi, hoş olan.	Arapça hâ (ح) babı
6071	1	361	hişâr	حِشَار	Cemiyetler, cemaatler.	Arapça hâ (ح) babı
6072	1	361	huşâş	حُشَّاش	Hasta yahut mecruh olanın bedeninde kalan ruh bakiyesi.	Arapça hâ (ح) babı
6073	1	361	huşâşe(t)	حُشَّاشَة	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça hâ (ح) babı
6074	1	361	haşâ'îş	حَشَائِش	Kuru otlar, hûşk-i gîyâhâ .	Arapça hâ (ح) babı
6075	1	361	haşd	حَشْد	Birikim, toplanmak, behem âmeden , her taraftan gelmek.	Arapça hâ (ح) babı
6076	1	361	haşr	حَشْر	Cem etmek, toplamak, behem âmeden , her taraftan bir mahalle getirmek ve vatanından sürüp nefyetmek ve Allahüteala yevm-i kıyâmette cümle insanı diriltip mahşere iletmek.	Arapça hâ (ح) babı
6077	1	361	haşerat	حَشْرَات	Böcekler, hurde hayvanlar, pejgân .	Arapça hâ (ح) babı
6078	1	361	haşere	حَشْرَة	Küçük hayvan ve cemiyet, cemaat, güruh .	Arapça hâ (ح) babı
6079	1	361	haşrece(t)	حَشْرَة جَه	Ölmek halinde olan adamın nefesi boğazında gargara etmek, garenk .	Arapça hâ (ح) babı
6080	1	361	haşefe(t)	حَشْفَة	Zekerin kertiginden yukarı olan yumru başı, ser-i gîr .	Arapça hâ (ح) babı
6081	1	361	haşil	حَشِل	Bir şeyin fenası ve rezili, alçağı, pest .	Arapça hâ (ح) babı
6082	1	361	haşm	حَشْم	Utarmak, şermîden ve utandırmak ve darılmak ve darıltmak.	Arapça hâ (ح) babı
6083	1	361	haşem	حَشْم	Teba ve hademe ve ehil ve hem-civâr takımı, zâverân .	Arapça hâ (ح) babı
6084	1	362	haşeme(t)	حَشْمَة	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça hâ (ح) babı
6085	1	362	haşmet	حَشْمَة	Bi-ma' nâhu eydan ve çok hışım sahibi olmak.	Arapça hâ (ح) babı
6086	1	362	hışmet	حِشْمَة	Utanıp bozulup kalmak, şermîden .	Arapça hâ (ح) babı
6087	1	362	hışnet	حِشْنَة	Hıkd, kîne , kin gütmek.	Arapça hâ (ح) babı
6088	1	362	haşv	حَشْو	Yastık ve minder makulesine katık ve pamuk misilli doldurulan ve şiirde bir beytin mîsrâ-ı evvelinde sadr ile aruzdan maada ve mîsrâ-ı sânisinde iptida ile dart maada cemi tefâ' iline denir.	Arapça hâ (ح) babı
6089	1	362	haşviyyât	حَشْوِيَّات	Kelam arasında nesne ve mesela ve faraza ve sözümlü yabana misilli mealisiz ve lüzumsuz telaffuz ve ilave olunan kelimat.	Arapça hâ (ح) babı

6090	1	362	haşıyye(t)	حَشِيَّة	Minder, yastık ve nisyânın bazen bir taraflarını büyük göstermek göstermek için istimal ettikleri yastık.	Arapça hâ (ح) babı
6091	1	362	haşîş	حَشِيش	Kuru otlak, kiyâh-ı huşk ve bir adamı işinden naşi ivdirmek ve adamı tamahkâr ve haris kılmak ve kendir yaprağından tertip olunan muâlece afyon gibi keyfede esrar dahi tesmiye olunur.	Arapça hâ (ح) babı
6092	1	362	haşîşe(t)	حَشِيشَة	Otlak, giyâh .	Arapça hâ (ح) babı
6093	1	362	haşîf	حَشِيف	Eski لباس, câme-i köhne .	Arapça hâ (ح) babı
6094	1	362	haşîm	حَشِيم	Nastan utanır olan, şermende .	Arapça hâ (ح) babı
6095	1	362	haşât	حَصَاة	Rey, rüş, dirayet, akıl, hûş ve sidik kavuğunda taş peyda olmak illeti.	Arapça hâ (ح) babı
6096	1	363	haşat	حَصَاد	Ekin ve çayır biçmek, durîden ve vefat edip ölmek.	Arapça hâ (ح) babı
6097	1	363	haşşâd	حَصَاد	Ekin biçicisi, kişt dürîde .	Arapça hâ (ح) babı
6098	1	363	hisar	حِصَار	Kale, istikâm verilmiş mahal, tebrek ve düşmanın etrafını kuşatıp tazyik etmek, muhasara etmek.	Arapça hâ (ح) babı
6099	1	363	huşşâr	حِصَار	Muhasaracılar.	Arapça hâ (ح) babı
6100	1	363	hîşâş	حِصَاص	Paylaşmak, hisse etmek, perh kerden .	Arapça hâ (ح) babı
6101	1	363	haşâfe(t)	حِصَافَة	Reyi metin ve akıllı kâmil olmak, hured mend .	Arapça hâ (ح) babı
6102	1	363	huşâle(t)	حِصَالَة	Harmandan baki kalan süprüntü.	Arapça hâ (ح) babı
6103	1	363	haşân	حِصَان	Namahremden perhiz üzere olmak, mîde .	Arapça hâ (ح) babı
6104	1	363	haşâne(t)	حِصَانَة	Hatun namahremden perhiz üzere olmak ve kavi, muhkem, metin olmak.	Arapça hâ (ح) babı
6105	1	363	haşâ'id	حِصَائِد	Ekin biçimleri, harmanlar, benûhâ .	Arapça hâ (ح) babı
6106	1	363	haşâ'il	حِصَائِل	Baki ve mümtaz kalan nesnelere.	Arapça hâ (ح) babı
6107	1	363	haşabe(t)	حِصَبَة	Kızamık tabir olunan sivilce illeti, mevîje .	Arapça hâ (ح) babı
6108	1	363	hişse	حِصَة	Nesne taksiminden bir kimseye düşen kıta veya miktar, behre , nasip, pay.	Arapça hâ (ح) babı
6109	1	363	haşat	حَصَاد	Ekin ve çayır biçmek, durîden .	Arapça hâ (ح) babı
6110	1	363	hasr	حَصْر	Dar yere tıkaşıp etrafını sıkıştırmak ve asker ile bir nesnenin etrafını almak ve kuşatmak, seftiden .	Arapça hâ (ح) babı
6111	1	363	haşar	حَصْر	Kahr ve gussa çekmek.	Arapça hâ (ح) babı
6112	1	363	hişaş	حِصَص	Paylar, nasipler, behrehâ .	Arapça hâ (ح) babı
6113	1	363	haşaf	حِصَف	Kuru gıcık uyuz illeti, hûşkrende .	Arapça hâ (ح) babı
6114	1	364	hişn	حِصْن	Girilmesi güç olan sarp ve metin ve muhkem mahal, kale, hisar, câ-yı düşvâr .	Arapça hâ (ح) babı

6115	1	364	huşn	حُصْن	Hatun, namahremden perhiz üzere olmak, mîde .	Arapça hâ (ح) babı
6116	1	364	huşnâ	حُصْنًا	Ziyadesiyle ehl-i iffet olan hatun, mîde .	Arapça hâ (ح) babı
6117	1	364	huşûr	حُصُور	Gam ve gussadan teng-dil olan nisvân taifesine ve tehhüle asla rağbet etmez olan ve esrarın saklar olan, el-ḥaşûr , Yahya nebi aleyhisselam.	Arapça hâ (ح) babı
6118	1	364	huşûl	حُصُول	Hâsıl olmak, vücuda gelmek, vücûd yâftên .	Arapça hâ (ح) babı
6119	1	364	huşûn	حُصُون	Kaleler, hisarlar, tebrekhâ .	Arapça hâ (ح) babı
6120	1	364	ḥaşîd	حَصِيدٌ	Biçilmiş ekin, durîdende ve harap ve münhedim olan.	Arapça hâ (ح) babı
6121	1	364	ḥaşîde(t)	حَصِيدَةٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça hâ (ح) babı
6122	1	364	ḥaşîr	حَصِيرٌ	Malum bir nevi ottan yapılmış döşeme, bûriya ve gam ve gussadan teng-dil olan ve yan, canip ve padişah ve zindan manalarına dahi müstağmeldir.	Arapça hâ (ح) babı
6123	1	364	ḥaşîf	حَصِيفٌ	Reyi metin ve akli keskin olan, tîz fehîm .	Arapça hâ (ح) babı
6124	1	364	ḥaşîle(t)	حَصِيلَةٌ	Nesnenin bakisi.	Arapça hâ (ح) babı
6125	1	364	ḥaşîn	حَصِينٌ	Sarp, menî', muhkem olan, düşvâr .	Arapça hâ (ح) babı
6126	1	364	huşayn	حُصَيْنٌ	Kalecik, hısn-ı sagîr, tebrekçe .	Arapça hâ (ح) babı
6127	1	364	ḥazż	حَضٌّ	Bir işe teşvik etmek, dürtüştürmek, sîbûhtên .	Arapça hâ (ح) babı
6128	1	364	hużżâr	حُضَارٌ	Hazır ve vaki bulunan adamlar, huzurda bulunanlar.	Arapça hâ (ح) babı
6129	1	365	ḥazâre(t)	حَضَارَةٌ	Hazır olmak, hâ'il olmayarak bir nesnenin kurbunda bulunmak, tezdîk şuden .	Arapça hâ (ح) babı
6130	1	365	ḥazâne(t)	حَضَائَةٌ	Kucağa almak, agûşîden ve beslemek.	Arapça hâ (ح) babı
6131	1	365	ḥazâyâ'	حَضَائِيَاءُ	Ziyade muhabbet edilen zevceler.	Arapça hâ (ح) babı
6132	1	365	ḥazar	حَضْرٌ	Yolcu olmayıp mahallinde karar üzere olmak, câ girîfte .	Arapça hâ (ح) babı
6133	1	365	ḥazerât	حَضَارَاتُ	Hazretler, cenaplar.	Arapça hâ (ح) babı
6134	1	365	ḥazret	حَضْرَةٌ	İş bu kelimenin zâtı manası adamın kurb ve pişgâhi demek olup tedrici ile tahvil olunup tazimi muntazammın bir nevi lakap ve unvan olmuştur. istimalinde dahi büyük ve küçüküğün isminden sonra irat olunarak yalnız Allahüteala ve peygamber ve melâike ve eâzim-i nâs isimleri evveline getirilir.	Arapça hâ (ح) babı
6135	1	365	ḥazarî	حَضْرِيٌّ	Yolcu ve misafir olmayıp, hazara müteallik olan câ girîfteğî .	Arapça hâ (ح) babı
6136	1	365	ḥazan	حُضْنٌ	Göğüs, sîne , kucak.	Arapça hâ (ح) babı
6137	1	365	huzur	حُضُورٌ	Setr ve perde tavassut etmeyerek, birinin kurb ve pişgâhi ve rahat izdirap ve gaileden hâli olmak, pişgâh .	Arapça hâ (ح) babı

6138	1	365	hazıyye(t)	حَاضِيَّة	Ziyade muhabbet edilen zevce yahut cariye.	Arapça hâ (ح) babı
6139	1	365	hazîre(t)	حَاضِرَه	Beş on nefer kadar asker bölüğü, dâlâbe .	Arapça hâ (ح) babı
6140	1	365	hazîz	حَاضِض	Neyyireyn ile kevâkib-i seyyârenin kürre-i arza akrep olan takarrüb noktaları ki evc tabir olunan noktanın mukabilidir ve hey'et-i cedîde kavlince kürre-i arz ile kevâkib-i seyyârenin merkez-i şemsten en ziyade bâ'id oldukları noktadır.	Arapça hâ (ح) babı
6141	1	366	haṭṭ	حَطَّ	Aşağı itmek, fûru nihâden veya indirmek ve satranç oyununda hasmına bir taşı mahsusça vermek.	Arapça hâ (ح) babı
6142	1	366	haṭṭâb	حَطَّاب	Oduncu, odun satıcı, hîzemger .	Arapça hâ (ح) babı
6143	1	366	huṭâm	حُطَام	Kırıntı, rîze ve yumurta kabuğunun kırıntısı.	Arapça hâ (ح) babı
6144	1	366	huṭâmet	حُطَامَة	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça hâ (ح) babı
6145	1	366	haṭâb	حَطَّب	Odun, hîzem , ateş için tehiyye olunan ağaç.	Arapça hâ (ح) babı
6146	1	366	haṭm	حَطَم	Kırmak, ufatmak, hurd kerdên .	Arapça hâ (ح) babı
6147	1	366	haṭme(t)	حَطْمَه	Şedit ateş ve cehennemın bir tabakası veya bir kıyısı ve merhametsiz şefkatsiz adam.	Arapça hâ (ح) babı
6148	1	366	huṭûṭ	حُطُوط	Nesnenin yukarıdan aşağı itmesi, fürû âmeden .	Arapça hâ (ح) babı
6149	1	366	haṭîbe(t)	حَطِيبَة	Odunluk, hîzemgâh ve ormanlık olan mahal.	Arapça hâ (ح) babı
6150	1	366	haṭîm	(حَطِيم)	Beytullah haricinde vaki bir meydan.	Arapça hâ (ح) babı
6151	1	366	haz	حَظ	Sevinç, şâdî , sevinmek, mesrur olmak ve ni' met-i mesrûriyeti mucip olacak nesne.	Arapça hâ (ح) babı
6153	1	366	hıza(t)	حِظَة	İzzet, itibar, hatır sayılması.	Arapça hâ (ح) babı
6154	1	366	hazar	حَظَر	Vermeyip menetmek, nedâden .	Arapça hâ (ح) babı
6155	1	366	hızlân	حِظْلَان	İdarecilik, mümsiklik.	Arapça hâ (ح) babı
6156	1	366	huzve(t)	حُظْوَة	Kadir, itibar.	Arapça hâ (ح) babı
6157	1	366	huzûz	حُظُوظ	Sevinçler, şâdîhâ ve nimetler.	Arapça hâ (ح) babı
6158	1	367	hazire	حَظِيرَه	Etrafi çalı ve sazlık ile ihata olunup hayvan hıfzına mahsus mahal, ağıl, hıbâk .	Arapça hâ (ح) babı
6159	1	367	hazîratü'l kıuds	حَظِيرَة الْقُدْس	Cennet-i Firdevs.	Arapça hâ (ح) babı
6160	1	367	hifâz	حِفَاظ	Hıfz etmek, muhafaza etmek, saklamak, nîgâh dâştên .	Arapça hâ (ح) babı
6161	1	367	huffâz	حُفَاظ	Hafızlar, hıfzediciler ve Kur'an-ı Kerim'i ezberden bilenler, yâd giriftegân .	Arapça hâ (ح) babı
6162	1	367	hıfâve(t)	حِفَاوَة	Birine çok nevâziş ve ikram etmek, nevâziş kerdên .	Arapça hâ (ح) babı

6163	1	367	ḥafâ'ir	حَفَائِرُ	Kazınmış çukurlar, megâkhâ , mezarlar.	Arapça ḥâ (ح) babı
6164	1	367	ḥafâ'îz	حَفَائِظُ	Gazaplar, darginlikler, ḥısmân .	Arapça ḥâ (ح) babı
6165	1	367	ḥafede(t)	حَفْدَةٌ	Torunlar, oğul oğulları, nebîregân .	Arapça ḥâ (ح) babı
6166	1	367	ḥafir	حَفَرَ	Kazmak, çukur etmek, kâviden .	Arapça ḥâ (ح) babı
6167	1	367	ḥufr	حُفْرٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça ḥâ (ح) babı
6168	1	367	ḥufer	حُفْرٌ	Kazılmış çukurlar, megâkhâ .	Arapça ḥâ (ح) babı
6169	1	367	ḥufre(t)	حُفْرَةٌ	Çukur, megâk , kuyu, mezar, hendek.	Arapça ḥâ (ح) babı
6170	1	367	ḥafz	حَفِضٌ	Eğip bükme, ḥamâniden ve bırakıvermek ve bir kelimenin harf-i âhîrini mecrûr etmek.	Arapça ḥâ (ح) babı
6171	1	367	ḥıfz	حَفِظَ	Saklamak, nigâh dâsten ve ezberlemek, hatırda tutmak kuvvet-i bâtnesi.	Arapça ḥâ (ح) babı
6172	1	367	ḥıfza(t)	حِفْظَةٌ	Gayret, gazap, hamiyet, hışım .	Arapça ḥâ (ح) babı
6173	1	367	ḥafaẓa(t)	حِفْظَةٌ	Hıfzediciler, nigâhdâstegân ve insanın ef' âlini yazmaya memur olan melâ'ike-i kirâm hazerâtı.	Arapça ḥâ (ح) babı
6174	1	367	ḥufne(t)	حُفْنَةٌ	İki avuç dolusu miktarı ve çukur, kayalarda olan tabii, oyma çukur, mağâk .	Arapça ḥâ (ح) babı
6175	1	368	ḥufûl	حُفُولٌ	Birilmek, behem âmeden vefret üzere olmak.	Arapça ḥâ (ح) babı
6176	1	368	ḥafî	حَفِيٌّ	İkramcı, nûvâzişçi olan, dânende ve kişinin hâl ve ahvalini dikkat ile sormak mutadı olan ve ilim tahsilinde ziyade müteharri olan.	Arapça ḥâ (ح) babı
6177	1	368	ḥafid	حَفِيدٌ	Torun, nebîre , oğul oğlu.	Arapça ḥâ (ح) babı
6178	1	368	Ḥaḳ	حَقٌّ	Allahutela'nın esmâu'l hüsnâsından biri ve muktezâ-yı adl ve hikmete mutabık olan nesne ve adl ve hikmet muktezası üzere lazım ve vacip olan nesne ve inkârı bir türlü reva ve sahil olmayıp sabit ve mevcut olan nesne ve muhakkak olan nesne ve bir nesnenin ahz ve zabtı yahut talep ve istidası babında bir muktezâ-yı adl ve hikmet, birinde vaki olan salâhiyyet-i tâmmeye birinin kavlinde ve istidasında sıdk ve sıhhati vaki olması ve adl, dâd ve dîn-i İslâm ve Kur'an-ı azîmu's-şân ve nesneyi yerine götürüp icra ettirmek ve nesneyi vücuda getirmek, sezâ beḥudâyî .	Arapça ḥâ (ح) babı
6179	1	368	ḥaḳḳâ	حَقًّا	Vakaa, fi'l-vâki, hakikat olarak.	Arapça ḥâ (ح) babı
6180	1	368	ḥakaret	حَقَارَةٌ	Horlamak, ḥor kerdên , hor görmek.	Arapça ḥâ (ح) babı
6181	1	369	ḥıḳâḳ	حَقَائِقُ	Muhâsama etmek, dava etmek.	Arapça ḥâ (ح) babı
6182	1	369	ḥıḳâḳ	حَقَائِقُ	Kutular, dürchâ .	Arapça ḥâ (ح) babı
6183	1	369	ḥaḳḳâḳ	حَقَائِقُ	Hokkacı, kutucu, dürçger .	Arapça ḥâ (ح) babı

6184	1	369	hıķâl	حِقَال	Tarlada olan buğdayı henüz olmazdan mukaddem satmak ve tarlayı ekinin bir miktarı için kiraya vermek.	Arapça hâ (ح) babı
6185	1	369	hakkânî	حَقَانِي	Hak tarafından olan ve hak ve sahih olan.	Arapça hâ (ح) babı
6186	1	369	hakkaniyet	حَقَانِيَّة	Adalet, insaf, vacip ve lazım olanı ifa etmek.	Arapça hâ (ح) babı
6187	1	369	hakkâ'id	حَقَائِد	Buğuzlar, düşmanlıklar.	Arapça hâ (ح) babı
6188	1	369	hakkâ'ik	حَقَائِق	Sabit ve şüphesiz olan şeyler.	Arapça hâ (ح) babı
6189	1	369	hoķķa	حَقَّة	Malum bir nevi kutu, dürç .	Arapça hâ (ح) babı
6190	1	369	hıķd	حِقْد	Derununda kin tutmak, kîne , kalpte adavet saklamak.	Arapça hâ (ح) babı
6191	1	369	hakkûd	حَقُود	Kalbinde adavet tutan, kin tutan, kînedâr .	Arapça hâ (ح) babı
6192	1	369	hukûd	حُقُود	Adavetler, kinler, kînehâ .	Arapça hâ (ح) babı
6193	1	369	hukuk	حُقُوق	Haklar, mevcut ve sabit ve mukarrer olan nesnelere ve vacip ve lazım olan nesnelere.	Arapça hâ (ح) babı
6194	1	369	hakkir	حَقِير	Kadir ve itibarı olmayan, bî-kadr .	Arapça hâ (ح) babı
6195	1	369	hakkik	حَقِيق	Hakkı mukarrer olan, hak sahibi olan, hakkmend .	Arapça hâ (ح) babı
6196	1	369	hakkikat	حَقِيقَة	Sabit ve vaki olan nesne ve nesnenin künh ve asıl ve müntehası veyahut vaki olan hâli veya keyfiyet veya mahiyeti ve kelimeler ile e'f'âlin sadakati. Fî'l-hakika fi'l-vâki', sahihan ve vâki'an.	Arapça hâ (ح) babı
6197	1	369	hakkikaten	حَقِيقَة	Hakikat ve vaki hâl üzere.	Arapça hâ (ح) babı
6198	1	370	hakkiki	حَقِيقِي	İçerisine ve sonu evveline uyar olan, yalan ve yapma olmayan, düristî .	Arapça hâ (ح) babı
6199	1	370	hakk	حَك	Kazınmak, üstürden ve mühür kazımak ve beden kaşımak.	Arapça hâ (ح) babı
6200	1	370	hakk-i şadr	حَكِّ صَدْر	Şüpheler, rey, gümân ve isim ve halecan misilli deruna tesir eden hâlattaki her biri.	Arapça hâ (ح) babı
6201	1	370	hikkâ'	حِكَاء	Vukuatı nakletmek ve vukuatın ahvalini zikretmek.	Arapça hâ (ح) babı
6202	1	370	hakkâk	حَكَّاك	Sanatı mühür-i vâv misilli nesne kazımak olan, mührüken .	Arapça hâ (ح) babı
6203	1	370	hukâke(t)	حَكَاكَة	Kazınan ve perdaht olunan nesneden dökülen kazıntı ve döküntü, dizidende .	Arapça hâ (ح) babı
6204	1	370	hikkâm	حِكَام	Hasmını hâkim huzuruna davet edip muhakeme ve murâfa'a etmek.	Arapça hâ (ح) babı
6205	1	370	hukkâm	حُكَام	Hükmedenler, hâkimler, padişahlar, kadılar, valiler, hakimân .	Arapça hâ (ح) babı
6206	1	370	hikkâye	حِكَايَة	Bir vakânın hususat ve keyfiyatını beyan etmek ve beyandan hâsıl olan kelimeler, dâsitân .	Arapça hâ (ح) babı
6207	1	370	hikkâyâ'	حِكَايَاء	Hikayeler, hikayetler, vukuat nakilleri, dâsitânâ .	Arapça hâ (ح) babı

6208	1	370	hüklet	حُكْلَةٌ	Dil tutkunluğu, zebân giriftegî .	Arapça hâ (ح) babı
6209	1	370	hakem	حَكَمٌ	Dava faslına davacıların ihtiyar ve rızalarıyla tayin olunan kimse.	Arapça hâ (ح) babı
6210	1	370	hikem	حِكْمٌ	Hikmetler, marifetler.	Arapça hâ (ح) babı
6211	1	370	hüküm	حُكْمٌ	Şu nesne şöyledir diye kesip atmak, kadının hükmü gibi ve şu nesne şöyle olsun diye emretmek, padişahın hükmü gibi ve bir maddeye karar veren yahut davayı fasleden kelimeler veya o kelamı havi olan nesne.	Arapça hâ (ح) babı
6212	1	371	hükemâ'	حُكَمَاءُ	Hâkimler, hikmeti bilenler, alimler, dürüst güfterân .	Arapça hâ (ح) babı
6213	1	371	hikmet	حِكْمَةٌ	Adl ve ilim ve hilim ve nübüvvet ve Kur'an ve İncil ve Allahüteala'nın gayet-i ahkâm ve ittikân ile eşya ve mevcudâtı bilip icat ve halk eylemek sıfat-ı şerifesi ve insanın mevcudatı bilip ef'âl-i hayriyyeyi işlemek sıfatı ve mevcudatın ahval ve keyfiyyât-ı hâriciyye ve bâtinisiden bahseder olan ilm-i câmi denir ki ulûm-ı sâire o ilmin eczası ve fûrû' u ve kıta' âtidir.	Arapça hâ (ح) babı
6214	1	371	hükûf	حُكُوفٌ	İşte gevşeklik, sibigî .	Arapça hâ (ح) babı
6215	1	371	hükümet	حُكُومَتٌ	Hakimlik, emir, hüküm, emirlik, türğûz ve bir hâkimin dâ'ire-i hükmü olan bilâd gerek müstakil devlet ve gerek tâbi bir memleket olsun.	Arapça hâ (ح) babı
6216	1	371	(hakim)	(حَكِيمٌ)	Hikmet ile muttasıf olan ve mevcudatın hakikatine vakıf olan, dürüst güftâr .	Arapça hâ (ح) babı
6217	1	371	hakîm-i muflak	حَكِيمٌ مُطْلَقٌ	Allahüteala celle şânuhu.	Arapça hâ (ح) babı
6218	1	371	hall	حَلٌّ	Düğüm çözmek, güşûden ve müşkül nesnenin çaresini bulmak ve müşkül sualin cevabını bulmak ve mürekkep olan nesnenin eczâ-yı mürekkebisini birbirinden tefrik edip terkiğini izale etmek ve donmuş nesneyi eritmek ve bir nesneyi eritmek ve bir yere nüzûl edip konmak.	Arapça hâ (ح) babı
6219	1	372	hilâ'	حِلَاءٌ	Birine ikram ve taltif ve hoş muamele etmek.	Arapça hâ (ح) babı
6220	1	372	hilâb	حِلَابٌ	Yardım etmek, yâverî kerdên .	Arapça hâ (ح) babı
6221	1	372	hülâyes	حُلَايَسٌ	Arslan, şîr , esed ve kavmi beyninde şerif ve muhterem olan adam.	Arapça hâ (ح) babı
6222	1	372	hallaç	حَلَّاجٌ	Pamuk atıcı, penyezen .	Arapça hâ (ح) babı
6223	1	372	hallâce(t)	حَلَّاجَةٌ	Hallaçlık sanatı, ilyâd gerî .	Arapça hâ (ح) babı
6224	1	372	hülâhil	حُلَّاحِلٌ	Zatında bahadır olan azîmü's-şân adam.	Arapça hâ (ح) babı
6225	1	372	hallâf	حَلَّافٌ	Bir nesnenin icrasına müteahhit olduğunu yemin ile beyan ve ispat etmek, sevgend künende .	Arapça hâ (ح) babı
6226	1	372	hilâk	حِلَاقٌ	Tıraş , ustura ile alınmış yahut alınması lazım gelmiş olan kıl ve saç.	Arapça hâ (ح) babı
6227	1	372	hallâk	حَلَّاقٌ	Tıraş edici, ser tıraş , berber.	

6228	1	372	hulâka(t)	خُلَاقَة	Tıraş olunmuş kıllar, mûper kende .	Arapça hâ (ح) babı
6229	1	372	helal	حَلَال	Haram olmayıp Allahüteala'nın cevazıyla caiz ve mezun kılınmış olan nesne, şefâ .	Arapça hâ (ح) babı
6230	1	372	hellâl	حَلَال	Çevirici, açıcı, küşûdende .	Arapça hâ (ح) babı
6231	1	372	helâle(t)	حَلَالَة	İkinci kocasından boşanıp birinci eski kocasına tekrar nikah olunan hatun.	Arapça hâ (ح) babı
6232	1	372	helâlî	حَلَالِي	Nesnenin haram olmayıp caiz ve helal olması, şefâyî .	Arapça hâ (ح) babı
6233	1	372	halâvet	حَلَاوَة	Tatlı olmak, şîrîn .	Arapça hâ (ح) babı
6234	1	372	halâ'ib	حَلَابِيب	Koşuya götürülen atlar.	Arapça hâ (ح) babı
6235	1	372	halâ'il	حَلَائِل	Nikahlı karılar, zenân .	Arapça hâ (ح) babı
6236	1	372	haleb	حَلَب	Taze sağılmış süt, şîr .	Arapça hâ (ح) babı
6237	1	373	halbe(t)	حَلْبَة	Yarış için etraftan toplanan atlar ve imdat için etraftan toplanan süvariler.	Arapça hâ (ح) babı
6238	1	373	hille(t)	حِلَّة	Vücuda ârız olan kırıklık ve zaaf ve fütur.	Arapça hâ (ح) babı
6239	1	373	hülle	حِلَّة	Binuş nevinden bir resm-i libâs ve hatun talâk-ı selâse ile talak olundukta zevcine müceddeden varması helal olmak üzere varıp ıtlak olunması iktiza eden zevc-i âhar.	Arapça hâ (ح) babı
6240	1	373	hiltî	حَلِيبَة	Şeytan boku denilen maruf zamk.	Arapça hâ (ح) babı
6241	1	373	halc	حَلَج	Pamuk atmak, melhûden .	Arapça hâ (ح) babı
6242	1	373	half	حَلْف	Yemin etmek, sevgend , kavlinin sıhhatini ispat etmek için bir aziz nesnenin ismini zikretmek.	Arapça hâ (ح) babı
6243	1	373	hilf	حَلْف	Bazı kimse arasında sözverişip ant içerek ahit ve peymân etmiş olanlar, sevgend hordân .	Arapça hâ (ح) babı
6244	1	373	halq	حَلَق	Boğaz, gelû ve tıraş etmek.	Arapça hâ (ح) babı
6245	1	373	halqa	حَلَقَة	Ortası boş tekerlek biçiminde olan nesne, ceser .	Arapça hâ (ح) babı
6246	1	373	hulqûm	حَلْقَوْم	Boğaz, gelû , taamin ağızdan mideye varmak üzere geçtiği yol.	Arapça hâ (ح) babı
6247	1	373	halqî	حَلَقِي	Boğaza mensup ve müteallik olan, boğazdan çıkan, boğazdan söylenip telaffuz olunan, gelûyî .	Arapça hâ (ح) babı
6248	1	373	hilm	حِلْم	İnsanın tabiatın yavaşlığı ki çok veya çabuk darılmaz, râmî	Arapça hâ (ح) babı
6249	1	374	hulm	حِلْم	Düş azmak, gûştâsb .	Arapça hâ (ح) babı
6250	1	374	haleme(t)	حَلْمَة	Meme düğmesi, memenin başı, ser pistân .	Arapça hâ (ح) babı

6251	1	374	(helva)	(حَلْوَا)	Malum ve maruf tatlı taam.	Arapça hâ (ح) babı
6252	1	374	helvân	حَلْوَان	Tatlı olmak, şîrîn .	Arapça hâ (ح) babı
6253	1	374	halvâ 'î	حَلْوَانِي	Helva yapıp satan kimse, helvâ fûrûş .	Arapça hâ (ح) babı
6254	1	374	hulûl	حُلُول	Girmek, der şuden , gelip çatmak, nüzul edip konmak ve vuku bulmak, zuhur etmek ve bazı küffarın i' tikâd-ı batılları üzere Hak sübhânehu ve Teâlâ Hazretleri'nin insan ve hayvan şekline girip dünyada cismen meşhûd olması.	Arapça hâ (ح) babı
6255	1	374	hulûlf	حُلُولِي	Allah'ın hulûline kail olan.	Arapça hâ (ح) babı
6256	1	374	halûm	حَلُوم	Hilim, tabiat yavaşlığı.	Arapça hâ (ح) babı
6257	1	374	halvâ	حَلْوَى	Helva denilen tatlı taam.	Arapça hâ (ح) babı
6258	1	374	hulviyât	حُلُويَات	Tatlı olan nesnelere, şîrînhâ .	Arapça hâ (ح) babı
6259	1	374	halî	حَلِي	Ziyet için istimal olunan nesne.	Arapça hâ (ح) babı
6260	1	374	hilâ	حَلِي	Kılıcın balçağında ve kınında olan ziynetler.	Arapça hâ (ح) babı
6261	1	374	haliyy	حَلِي	Güzel, dilber, ziynetli olan.	Arapça hâ (ح) babı
6262	1	374	hilye(t)	حَلِيَّة	Kılıcın balçağında ve kınında olan ziynetler ve nisvan taifesinin istimal eylediği ziynetler ve sûret-i hey'et, sıfat, manzar.	Arapça hâ (ح) babı
6263	1	374	halîf	حَلِيف	Bir kimse ile ant için ahit eden kimse, sevgend hûrende .	Arapça hâ (ح) babı
6264	1	374	halîl	حَلِيل	Zevce, koca, şevher .	Arapça hâ (ح) babı
6265	1	374	halîle(t)	حَلِيلَه	Zevce, nikahlı karı, hemser .	Arapça hâ (ح) babı
6266	1	374	halim	حَلِيم	Tabiatı yavaş olup çok darılmayan, bürdübâr .	Arapça hâ (ح) babı
6267	1	375	humma	حُمَا	Sıtma illeti ki a' zâ-yı bedeni ateş gibi yakar, teb .	Arapça hâ (ح) babı
6268	1	375	himâ'	حِمَاء	Korumak, muhafaza etmek, nige dâšten .	Arapça hâ (ح) babı
6269	1	375	humât	حُمَاة	Himaye edenler, nige dâşteğân .	Arapça hâ (ح) babı
6270	1	375	himâr	حِمَار	Eşek denilen hayvan, har .	Arapça hâ (ح) babı
6271	1	375	himâr-ı kabân	حِمَارِ قَبَان	Evliya devesi denilen böcek, bir yer eşeciği dahi derler, harak-i zemîn .	Arapça hâ (ح) babı
6272	1	375	himârî	حِمَارِي	Eşeğe müteallik olan, harî .	Arapça hâ (ح) babı
6273	1	375	hamaset	حَمَاسَة	Cesaret, şecaat.	Arapça hâ (ح) babı
6274	1	375	hamakat	حَمَاقَة	Akılsız olmak, gâlûsî .	Arapça hâ (ح) babı
6275	1	375	hammal	حَمَّال	Yük ve bâr nakline istihdam olunan kimse, bâz keşende .	Arapça hâ (ح) babı
6276	1	375	himâm	حِمَام	Ölüm, mevt, mürg , ecel.	Arapça hâ (ح) babı

6277	1	375	(ḥamam	حَمَامٌ	Sıcak su ile yıkanmaya mahsus bina, germâbe .	Arapça ḥâ (ح) babı
6278	1	375	ḥamâme(t)	حَمَامَةٌ	Kumru veya güvercin denilen kuş, kebûter .	Arapça ḥâ (ح) babı
6279	1	375	ḥammâmî	حَمَّامِي	Hamamcı, hamam sahibi ve hamam ustası, germâbedâr .	Arapça ḥâ (ح) babı
6280	1	375	ḥimaye	حِمَايَةٌ	Korumak, nige dâšten , zarar ve ziyan ve eziyetten hıfz ve sıyânet etmek.	Arapça ḥâ (ح) babı
6281	1	375	ḥamâ 'id	حَمَائِدٌ	Methüsenaya şayan olan ef âl, sitâyiş .	Arapça ḥâ (ح) babı
6282	1	375	ḥamâyil	حَمَائِلٌ	Bedenin bir mahalline takılıp asılan nüsha, girdnâme ve omuzdan geçen kılıç askısı.	Arapça ḥâ (ح) babı
6283	1	375	ḥamd	حَمْدٌ	Tâzimen ve teşekküren sena ve zikr-i cemil etmek, sitâyiş ,	Arapça ḥâ (ح) babı
6284	1	375	ḥamdele	حَمْدَلَةٌ	Elhamdülillah elfâz-ı mübârekesini zikretmek.	Arapça ḥâ (ح) babı
6285	1	375	ḥamrâ '	حَمْرَاءٌ	Arap olmayan ecnâs-ı insân, Acem ve Türk ve Rum misilli.	Arapça ḥâ (ح) babı
6286	1	376	ḥumra(t)	حُمْرَةٌ	Kızıl rengi, sürh , kırmızılık.	Arapça ḥâ (ح) babı
6287	1	376	ḥumk	حُمْقٌ	Akılsız olmak, bön, şefek .	Arapça ḥâ (ح) babı
6288	1	376	ḥamkâ '	حَمَقَاءٌ	Ahmak, akılsız olan, kâlûs .	Arapça ḥâ (ح) babı
6289	1	376	ḥumaḳâ '	حَمَقَاءٌ	Ahmak olanlar, kâlûsân .	Arapça ḥâ (ح) babı
6290	1	376	ḥaml	حَمْلٌ	Arkaya bir nesne alıp götürmek, bâr berdâšten ve karında olan çocuk ve yük yükletmek ve isnat etmek ve yük, bâr ve sabır, tahammül.	Arapça ḥâ (ح) babı
6291	1	376	ḥamel	حَمَلٌ	Kuzu, koyun yavrusu, bere ve semada bir burcun ismidir ki şems o burca martın dokuzunda dâhil olur, burç bere .	Arapça ḥâ (ح) babı
6292	1	376	ḥamle	حَمْمَةٌ	Düşman üzere saldırıp hücum etmek, niyûn dîden ve bir defada vaki olan say ve gûşiş.	Arapça ḥâ (ح) babı
6293	1	376	ḥumûza(t)	حُمُوزَةٌ	Ekşi olmak, ekşilik, türşî .	Arapça ḥâ (ح) babı
6294	1	376	ḥamûl	حُمُولٌ	Hilim ve sabır ve tahammül sahibi olan, ramîger .	Arapça ḥâ (ح) babı
6295	1	376	ḥumûl	حُمُولٌ	Yükler, bârhâ , sabırlar, tahammüller.	Arapça ḥâ (ح) babı
6296	1	376	ḥamûle(t)	حُمُولَةٌ	Bir nesneye yüklenmiş olan yük, bâr .	Arapça ḥâ (ح) babı
6297	1	376	ḥumma	حُمَّى	Bir maraz ki bedeninin her tarafı ateş gibi olup hararet ve susuzluğa düçar eder, teb .	Arapça ḥâ (ح) babı
6298	1	376	ḥumeyyâ	حُمْيًا	Her nesnenin şiddet ve hiddeti.	Arapça ḥâ (ح) babı
6299	1	376	ḥamiyet	حَمِيَّةٌ	Gayret ve namustan naşi bir nesneden ar ve istinkâf etmek, utanmak, şermîden ve kızmak.	Arapça ḥâ (ح) babı

6300	1	377	ḥamîd	حَمِيدٌ	Şükür ve sipâs ve senâ-yı cemil ile zikrolunan ve methe şâyeste ve sezâ olan, sütûde .	Arapça ḥâ (ح) babı
6301	1	377	ḥamîle(t)	حَمِيلَةٌ	Kılıç askısı ve kayışı, bejâj-ı şimşîr .	Arapça ḥâ (ح) babı
6302	1	377	ḥamîm	حَمِيمٌ	Sıcak su, âb-ı germ .	Arapça ḥâ (ح) babı
6303	1	377	ḥamîme(t)	حَمِيمَةٌ	Bi-mâ' nâhu eydan.	Arapça ḥâ (ح) babı
6304	1	377	ḥinâ' [kına]	حِنَاءٌ	Avratlar, pamaklarını boyamak için müstamel bir nevi maruf ot, hîne .	Arapça ḥâ (ح) babı
6305	1	377	ḥinâta(t)	حِنَاطَةٌ	Buğday satıcılık hırfeti, kendüm fûrûşî .	Arapça ḥâ (ح) babı
6306	1	377	ḥannân	حَنَّانٌ	Azîmü'r-rahmet olan, rahim olan, mihriban .	Arapça ḥâ (ح) babı
6307	1	377	ḥinâye(t)	حِنَايَةٌ	Eğrilik, nârâsti , çarpıklık.	Arapça ḥâ (ح) babı
6308	1	377	ḥıns	حِنْثٌ	Bir adam yeminini bozup altından çıkamamak.	Arapça ḥâ (ح) babı
6309	1	377	ḥınța(t)	حِنْطَةٌ	Buğday, kendüm .	Arapça ḥâ (ح) babı
6310	1	377	ḥanzal	حَنْظَلٌ	Ebuçhil karpuzu denilen nebat, ḥarbuze-i telḥ .	Arapça ḥâ (ح) babı
6311	1	377	ḥunafâ'	حُنَفَاءٌ	Dîn-i İslâma meyli sahih olup İslâm üzere sabit olan adamlar.	Arapça ḥâ (ح) babı
6312	1	377	ḥanḳ	حَنْقٌ	Darılmak, gazaba gelmek, ergîden .	Arapça ḥâ (ح) babı
6313	1	377	ḥanûṭ	حَنْوُطٌ	Güzel kokulu nesnelere mürekkep olan tayyib ki meyyitin kefeni üzerine saçılır.	Arapça ḥâ (ح) babı
6314	1	377	ḥanîş	حَنْيْثٌ	Yeminini bozup altından çıkamayan adam.	Arapça ḥâ (ح) babı
6315	1	377	ḥanîf	حَنْيْفٌ	Dîn-i İslâma meyli sahih ve sabit olan.	Arapça ḥâ (ح) babı
6316	1	377	ḥavvâc	حَوَاجٌ	Hacı kadınlar, zenân-ı hâcî .	Arapça ḥâ (ح) babı
6317	1	377	ḥavâcib	حَوَاجِبٌ	Hicaplar, perdehâ , setler.	Arapça ḥâ (ح) babı
6318	1	377	ḥavadis	حَوَادِثٌ	Hadiseler, yeni zuhur eden nesnelere, nev âverdehâ ve kazalar, belalar, felaketler ve yeni vukuat haberleri.	Arapça ḥâ (ح) babı
6319	1	378	ḥavari	حَوَارِيٌّ	Enbiyâ-yı izâm hazretlerinin ahkâm-ı şer' iyyelerini infaz ve icra babında makdûrunu sarf eden adam ve huriler.	Arapça ḥâ (ح) babı
6320	1	378	ḥavâriyyûn	حَوَارِيُّونَ	Havariler, Hazreti İsa aleyhisselam Hazretleri'nin ashabından olup ahkâm-ı şer' iyyesini icra babında sây-ı belîğ eden zevat.	Arapça ḥâ (ح) babı
6321	1	378	ḥavâs	حَوَاسٌ	Hayvanda olan hissedici kuvvetler.	Arapça ḥâ (ح) babı
6322	1	378	ḥavâs-ı ḥamse-i zâhire	حَوَاسُ خَمْسَةِ ظَاهِرَةٍ	Görmek ve işitmek ve tatmak ve koku almak ve dokunup duymak kuvvetleri.	Arapça ḥâ (ح) babı
6323	1	378	ḥavâşî	حَوَاشِيٌّ	Haşiyeler, kenarhâ ve kitap kenarında yazılan yazılar ve etba' takımı.	Arapça ḥâ (ح) babı
6324	1	378	ḥavâşib	حَوَاصِبٌ	Şedit rüzgarlar tündbâd .	Arapça ḥâ (ح) babı

6325	1	378	havâşıl	حَوَاصِلٌ	Kuş kursakları, cîne dânan .	Arapça hâ (ح) babı
6326	1	378	havâşım	حَوَاصِنٌ	Ehl-i ismet olan hatunlar.	Arapça hâ (ح) babı
6327	1	378	havâkır	حَوَاقِرٌ	Pençeler, tırnaklar, nâhjunhâ .	Arapça hâ (ح) babı
6328	1	378	havâkîl	حَوَاقِلٌ	Ziyade pîr ve ihtiyar olanlar, nâtüvânân .	Arapça hâ (ح) babı
6329	1	378	havâl	حَوَالٌ	Havl ve tegayyür etmek, şanıdan olan.	Arapça hâ (ح) babı
6330	1	378	havale	حَوَالِه	Birinin üzerine çevirmek, sipariş etmek ve bir kimseden sipariş olunarak ahir bir kimseden ahz olunacak akçe ve zikrolunan siparişe müteallik olan senet.	Arapça hâ (ح) babı
6331	1	379	havali	حَوَالِي	Bir mahallin etraf ve civarı, pîrâmen .	Arapça hâ (ح) babı
6332	1	379	havânît	حَوَائِثٌ	Dükkanlar, kürbehâ .	Arapça hâ (ح) babı
6333	1	379	hivâye(t)	حَوَايَةِ	Cem olmak, toplamak, vâcîden , havi olmak.	Arapça hâ (ح) babı
6334	1	379	havâ'ic	حَوَائِجٌ	Hacetler, birinin muhtaç olduğu nesnelere.	Arapça hâ (ح) babı
6335	1	379	havâ'iz	حَوَائِضٌ	Hayızlı olan hatunlar.	Arapça hâ (ح) babı
6336	1	379	hût	حَوْتُ	Balık, mâhî ve semada bir burcun ismidir ki şems o burca şubatta dâhil olup delv burcuna muteakiptir.	Arapça hâ (ح) babı
6337	1	379	(hûr)	(حَوْرٌ)	Cennette mevcut olan huri ve göz siyahlığı.	Arapça hâ (ح) babı
6338	1	379	hûrâ	حَوْرًا	Huri, hûr.	Arapça hâ (ح) babı
6339	1	379	hûr-i ayn	حَوْرَ عَيْنٍ	Kara gözlü, cennet hurisi.	Arapça hâ (ح) babı
6340	1	379	huri	حَوْرِي	Kara gözlü cennet mahubesi	Arapça hâ (ح) babı
6341	1	379	havz	حَوْزٌ	Kendi nefsine ahz ve cem ve zammetmek.	Arapça hâ (ح) babı
6342	1	379	havze(t)	حَوْزَةٌ	Kenar , taraf, nahiye ve beldenin mecmu kaza ve nevâhisi.	Arapça hâ (ح) babı
6343	1	379	havşala	حَوْصَلَه	Kuş kursağı, çinedân ve insanın mikdâr-ı tahammül ve istidadı.	Arapça hâ (ح) babı
6344	1	379	havuz	حَوْضٌ	Su cem olduğu yer, hânîçe .	Arapça hâ (ح) babı
6345	1	379	havkâla(t)	حَوْكَلَه	Pek pîr olan adam, sâlîhürde .	Arapça hâ (ح) babı
6346	1	379	havl	حَوْلٌ	Sene, yıl, sâl ve bir hâlden başka bir hale dönmek ve bir nesnenin çevre ve pîrâmeni ve kuvvet, kudret.	Arapça hâ (ح) babı
6347	1	379	havlî) [avlu]	(حَوْلِي)	Hanenin ve binanın altında ve etrafında olan kapalı meydan, lâdran .	Arapça hâ (ح) babı
6348	1	379	havme(t)	حَوْمَةٌ	Bir nesnenin muazzamı yahut ziyade şedit olan yeri.	Arapça hâ (ح) babı
6349	1	380	hayy	حَيٌّ	Sağ, diri, zinde, hayatta olan.	Arapça hâ (ح) babı

6350	1	380	hayyu'l âlem	حَيُّ الْعَالَمِ	Kaya koruğu ki ekser dam üzerinde kiremitte olur, daima taze ve sebz durur, hemîşek .	Arapça hâ (ح) babı
6351	1	380	hayâ	حَيَا	Utanmak, utanç, şerm .	Arapça hâ (ح) babı
6352	1	380	hayat	حَيَاتٌ	Canlılık, cân mendî , hayvana mahsus olan hâlet.	Arapça hâ (ح) babı
6353	1	380	hiyâze(t)	حِيَازَةٌ	Kendi nefesine ahz ve cem ve zammetmek.	Arapça hâ (ح) babı
6354	1	380	hiyâz	حِيَاضٌ	Su havuzları, hânîçehâ .	Arapça hâ (ح) babı
6355	1	380	hiyâta(t)	حِيَاطَةٌ	Bir nesneye muhit olmak ve onu hıfz ve siyanet etmek.	Arapça hâ (ح) babı
6356	1	380	hayyâk	حَيَّاكٌ	Bez dokumak sanatı, yâften .	Arapça hâ (ح) babı
6357	1	380	hiyâke(t)	حِيَاكَةٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça hâ (ح) babı
6358	1	380	hayye	حَيَّةٌ	Yılan denilen hayvan, mâr	Arapça hâ (ح) babı
6359	1	380	haysü	حَيْثٌ	Hani, kande, kücâ , hangi mahalde.	Arapça hâ (ح) babı
6360	1	380	haysiyet	حَيْثِيَّتٌ	Mesnet, itibar, câh , rütbe.	Arapça hâ (ح) babı
6361	1	380	haydar	حَيْدَرٌ	Arslan, şîr , esed.	Arapça hâ (ح) babı
6362	1	380	hayr	حَيْرٌ	Şaşıp ne yapacağını bilememek, gâtûrî .	Arapça hâ (ح) babı
6363	1	380	hayran	حَيْرَانٌ	Şaşmış ve ne yapacağını kaybetmiş olan, hîreser .	Arapça hâ (ح) babı
6364	1	380	hayret	حَيْرَةٌ	Şaşmak, ne yapacağını bilememek, serkeştegî .	Arapça hâ (ح) babı
6365	1	380	hayz	حَيْرٌ	Avlu, meydan, lâdrez .	Arapça hâ (ح) babı
6366	1	380	hayız	حَيْضٌ	Nisa taifesine arız olan aybaşı, semgand .	Arapça hâ (ح) babı
6367	1	380	hîân	حَيْطَانٌ	Duvarlar, hâitler, lâdhâ .	Arapça hâ (ح) babı
6368	1	380	hîâ(t)	حَيْطَةٌ	Hıfz ve himaye etmek.	Arapça hâ (ح) babı
6369	1	380	hayf	حَيْفٌ	Cevr, zulüm, gadr, aman.	Arapça hâ (ح) babı
6370	1	380	hayfâ	حَيْفًا	Vah, yazık olsun manasında müstameldir, derîgâ .	Arapça hâ (ح) babı
6371	1	380	hayl	حَيْلٌ	Kuvvet, kudret, miknet.	Arapça hâ (ح) babı
6372	1	380	hiyel	حَيْلٌ	Hileler, mekrler.	Arapça hâ (ح) babı
6373	1	380	hîle(t)	حَيْلَةٌ	Birini aldatmak niyetiyle yapılan şey.	Arapça hâ (ح) babı
6374	1	381	haylûle(t)	حَيْلُولَةٌ	İki nesnenin aralığına perde gibi girmek, miyân-i düçîzî .	Arapça hâ (ح) babı
6375	1	381	hîn	حَيْنٌ	Vakit, zaman, hengâm .	Arapça hâ (ح) babı
6376	1	381	hînen	حَيْنًا	Bazen arada sırada, gâhîce .	Arapça hâ (ح) babı
6377	1	381	hayvan	حَيَوَانٌ	Hayat, can ve hayat sahibi olan nesne. mâ-i hayvân âb-ı hayât denilen su.	Arapça hâ (ح) babı

6378	1	381	ḥayvanat	حَيَوَانَات	Hayvanlar, canlı nesnelər.	Arapça ḥâ (ح) babı
6379	1	381	ḥayvani	حَيَوَانِي	Hayvana mahsus ve muteallik olan cânverfî .	Arapça ḥâ (ح) babı
6380	1	381	ḥayat	حَيَاة	Hayat, can , dirilik.	Arapça ḥâ (ح) babı
6381	1	381	ḥayati	حَيَاتِي	Hayata mensup ve muteallik olan, zindegî .	Arapça ḥâ (ح) babı
				بَابُ الْخَاءِ الْمُعْجَمَتِ مِنَ الْعَرَبِيَّتِ		
6382	1	381	ḥâ	حَ	İşbu harf-ı ḥâ-yı mu ^c ceme tertîb-i hurûf-ı Osmâniyyede dokuzuncu harf olup hesaba dair olan kütüb ve resâilde altıyüz adedine işaret olunur.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6383	1	381	ḥâ'	خَاءٌ	Tertîb-i hurûf-ı Osmâniyye üzere dokuzuncu olan harfin ismi.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6385	1	381	ḥâtem	خَاتَمٌ	Mektup vesair kağıt mühürledikleri mühür, deje .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6386	1	381	ḥâtim	خَاتِمٌ	Mühür mühürleyici, mühür künende .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6387	1	381	ḥatime	خَاتِمَةٌ	Kitabın nihayetinde olan kelam ve son, encâm âḥar .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6388	1	381	ḥâdi'	خَادِعٌ	Hile ve ḥud'a eden, hilekâr .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6389	1	381	ḥadim	خَادِمٌ	Hizmetçi, hizmetkâr ve harem hizmeti için alet-i tenâsülü kat olunmuş adam.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6390	1	382	ḥâzil	خَاذِلٌ	Rezil, denî olan, pest ve mağlup, münhezim olan.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6391	1	382	ḥariç	خَارِجٌ	Bir nesnenin dış yanı, birûn ve bir nesneden dışarı olan ve bir nesneden hâsıl olan adet.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6392	1	382	ḥâric-i kısmet	خَارِجٌ قِسْمَتٌ	Taksim eczasıyla hâsıl olan adet.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6393	1	382	ḥaricî	خَارِجِيٌّ	Hariç ve dış tarafa muteallik ve mensup olan ve zorba ve asi olan, birûnî .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6394	1	382	ḥârişa(t)	خَارِصَةٌ	Şu baş yarığı ki başının derisi cüzice yarılmış ola.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6395	1	382	ḥâriḥ	خَارِقٌ	Yarıp yırtıcı olan, derîdende .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6396	1	382	ḥâriḥ-ı âde.	خَارِقٌ عَادَةٌ	Âdete ve herkesin gördüğüne muhalif olan vaka.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6397	1	382	ḥâzin	خَازِنٌ	Mahzenci olan, hazinedâr .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6398	1	382	ḥâsir	خَاسِرٌ	Zarar ve hasar görücü, ziyân dîde ve yolunu kaybetmiş gümrah olan.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6399	1	382	ḥâsi	خَاسِيٌّ	Herkesten sürülüp kovulan ve tart ve teb'îd olan, mîrânde .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6400	1	382	ḥâşî'	خَاشِعٌ	Gönül alçaklığı ve huşu gösteren kimse, pestî künende .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6401	1	382	ḥâşî	خَاشِيٌّ	Tehaşşî edip sakımcı olan bâz îstâdende .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı

6402	1	382	hâşş	حَاصٌّ	Âm ve umumi olmayan, mahsus olan ve kavim ve milleti beyninde mümtaz ve mükerrerem olan ve padişahın zatına mahsus olan ve safi ve pak olan ve tam ayar ve hilesiz olan.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6403	1	382	hâşşa(t)	حَاصَّةٌ	Bir nesneye mahsus olan kuvvet ve tesir ve menfaat ve has olan.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6404	1	383	hâşşaten	حَاصَّةً	Mahsusça, bi't-tahsîs.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6405	1	383	hâşşıyye(t)	حَاصِیَّةٌ	Kuvvet ve menfaat ve fâ'ide-i mahsûsa.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6406	1	383	hâzî'	حَاضِعٌ	Huzû' ve gönül alçaklığı ile muttasıf olan.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6407	1	383	hâtip	حَاطِبٌ	Hitap edici, lakırtı edici, gûyende .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6408		383	hâtır	حَاطِرٌ	İnsanın derununda mahall-i tefekkür olan kalp, dil , gönül.	
6409	1	383	hâtırâ	حَاطِرَةٌ	Kalbinde cevelan eden rey ve tefekkür.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6410	1	383	hâtıf	حَاطِفٌ	Kapıcı olan, rübûdende ve göz kamaştırıcı olan şimşek.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6411	1	383	hâfî	حَاطِیٌ	Hata ve yanlış edici olan, heftût künende .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6412	1	383	hâfîz	حَافِضٌ	Bastırıcı, aşağı indirici olan , fürûd ârende olan, kahır ve idmâr edici, kolay, rahat, vüs'atli olan.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6413	1	383	hâfîkân	حَافِقَانٌ	Maşrık ve mağrip, hâver ve bâhter .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6414	1	383	hâfîkayn	حَافِقَيْنِ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6415	1	383	hafi	حَافِیٌ	Hafi, gizli, pühân , saklı olan.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6416	1	383	hafiye	حَافِیَّةٌ	Sır, hafi olan nesne, râz	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6417	1	383	hâkânî	حَاقَانِیٌ	Padişaha müteallik olan, pâdişâhî .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6418	1	383	(hâl)	(حَالٌ)	İnsanın vücudunda bulunan küçük siyah müdevver leke, ben.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6419	1	383	hâl	حَالٌ	Kibir, taazzum, nahvet, mütekebbirlik, gerdenkeşî .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6420	1	383	hâlib	حَالِیْبٌ	Aldatıcı, hile edici olan, firbende .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6421	1	383	hâle(t) [hala]	حَالَةٌ	Validenin kız kardeşi, hemşire-i mâder .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6422	1	384	hâlid	حَالِیدٌ	Ebedi ve daimi olan, câvid .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6423	1	384	haliş	حَالِصٌ	Karışık olmayıp safi olan, tâb ve mukaddem, müşevveş iken şaibesiz zail olan.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6424	1	384	hali	حَالِغٌ	Kocasından boşanmış karı ve karısı boşanmış olan adam, râh dâdende .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6425	1	384	hâlif	حَالِيفٌ	Sonra gelici, sonraya kalıcı, pes âyende .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6426	1	384	halik	حَالِیقٌ	Halk edici, âferînde , yoktan var edici, yaratıcı.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6427	1	384	hâlikiyet	حَالِیقِیَّةٌ	Halk edicilik, yaratıcılık, âferîndegî .	Arapça noktalı hâ (ح) babı

6428	1	384	ḥali)	(خَالِي)	Boş, tehlî , تنها, ıssız olan ve mensup olmayan ve meşgul olmayan.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6429	1	384	ḥâmid	حَامِدٌ	Sakin olan ve neşetsiz ve idraksiz olan.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6430	1	384	ḥâmis	خَامِسٌ	Beşinci olan, peñcüm .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6431	1	384	ḥâmisâ	خَامِسًا	Beşinci olmak üzere.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6432	1	384	ḥâmil	حَامِلٌ	Nam ve nişansız olan, bî-nişân .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6433	1	384	ḥâmin	حَامِنٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6434	1	384	ḥâne(t)	حَانَةٌ	Hain olanlar, hıyanet edenler, nârâstî künende .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6435	1	384	ḥâni'	حَانِعٌ	Fâcir, fasık, töhmetli olan, günahkâr .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6436	1	384	ḥâniḥ	حَانِيفٌ	Burnu havada olan, hodbin , kibirli olan.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6437	1	384	ḥâniḥ	حَانِيقٌ	Boğucu, ḥafe künende ve pek dar ve sık olan yol veya geçit.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6438	1	384	ḥâvî	حَاوِيٌ	Şenliksiz olan, mamur olmayan, ḥarap .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6439	1	384	ḥâviye(t)	حَاوِيَةٌ	Şenliksiz olan yer, harabe .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6440	1	385	ḥâ'ib	حَائِبٌ	Mahrum, bî-behre olan, nâ-ümid .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6441	1	385	ḥâ'if	حَائِفٌ	Korkak, hirâsân , havf edici.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6442	1	385	ḥâ'il	حَائِلٌ	Malı gereği gibi muhafaza ve idare edici olan.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6443	1	385	ḥain	حَائِنٌ	Hıyanet edici, emanete gadredici olan, nârâstî künende .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6444	1	385	ḥîbâ'	حِبَاءٌ	Çadır, oba, bârigâh .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6445	1	385	ḥabâse(t)	حَبَائِثَةٌ	Murdar, mekruh olmak ve nâ-sezâ olan fiil ve hareket.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6446	1	385	ḥabbâz	حَبَّازٌ	Emekçi, nânvâ , ekmeğe satıcı.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6447	1	385	ḥabâl	حَبَالٌ	Ehl-i cehennem hîn-i harkında bedenlerinden seyelan eden sarı su ve renc, zahmet.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6448	1	385	ḥabâyâ'	حَبَائِيَاءٌ	Esrar, gizli şeyler, râzhâ.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6449	1	385	ḥabâ'iş	حَبَائِثٌ	Murdarlıklar, fergandîhâ ve nâ-sezâ ef'âl. Ümmü'l ḥabâ'iş herbir rezaletin validesi makamında olan şarap.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6450	1	385	ḥubş	حُبْشٌ	Murdarlık, fergandî ve fûrûmâyelik ve bir kimse şeytan ve dubaracı olmak.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6451	1	385	ḥubeşâ'	حُبْشَاءٌ	Habisler, murdarlar, fergandîhâ .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6452	1	385	ḥibşet	حُبْشَتٌ	Murdarlık, fergandî ve şeytanlık.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6453	1	385	ḥaber	خَبْرٌ	Bir husus için naklolunan kelam, beyâm ve ilim, malumat ve ibarede mübtedaya mukabil olup bir keyfiyeti beyan ve işar eden kelam.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı

6454	1	385	ḥibre(t)	خَبْرَةٌ	Bir nesnenin hakikatine vâkıf olmak. Ehl-i ḥibret nesnenin hakikatini bilen kimse.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6455	1	385	ḥubz	خُبْزٌ	Ekmek, nân .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6456	1	386	ḥubze(t)	خُبْرَةٌ	Bir somun ekmek, nânî .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6457	1	386	ḥabṭ	خَبَطٌ	Hata etmek, yanılmak, heftût , deli gibi yahut kör gibi yürüyüp gitmek.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6458	1	386	ḥibṭa(t)	خَبْطَةٌ	Hata, akılsızlık, delilik, dîvâneğî .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6459	1	386	ḥubûr	خُبُورٌ	Haberler, havadis, pâsûḥhâ .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6460	1	386	ḥabî	خَبِيٌّ	Gizli, saklı, pûşîde , mestur, hafi olan.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6461	1	386	ḥabye(t)	خَبِيَّةٌ	Saklı, gizli olan nesne, nihân .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6462	1	386	ḥabiş	خَبِيثٌ	Murdar, mekruh olan ve alçak olan ve dubaracı olan.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6463	1	386	ḥabîr	خَبِيرٌ	Haberdâr , vâkıf olan.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6464	1	386	ḥitam	خِتَامٌ	Tamam, tamamlık, bitmişlik, encâm .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6465	1	386	ḥitân	خِتَانٌ	Sünnet etmek, ḥatne kerden ve zekerde sünnet mahalli.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6466	1	386	ḥitâne(t)	خِتَانَةٌ	Sünnet etmek, ḥatne kerden .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6467	1	386	ḥatr	خَتْرٌ	Birini aldatıp kadr ve hayf etmek.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6468	1	386	ḥatî	خَتْلٌ	Bi-ma' nâhu eyḍan.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6469	1	386	ḥatim	خَتْمٌ	Bitirmek, tamam etmek, encâmîden ve baştan başa okumak, mühürlemek.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6470	1	386	ḥatemât	خَتَمَاتٌ	Hatimler, tamamlar, nihayetler, encâmhâ ve bir nihayetten bir nihayete kadar okumalar.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6471	1	386	ḥatme(t)	خَتْمَةٌ	Kitabın ahiri olan kelam, encâm .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6472	1	386	ḥatmî	خَتْمِيٌّ	Hatim ve sona ve mühre mensup olan, encâmî .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6473	1	386	ḥatmiyyet	خَتْمِيَّةٌ	Hazret-i Muhammed, hâtemü'l-enbiyâ aleyhisselam.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6474	1	386	ḥatmiyyet	خَتْمِيَّةٌ	Bi-ma' nâhu eyḍan.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6475	1	386	ḥutn	خُتْنٌ	Sünnet etmek, ḥatne kerden .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6476	1	386	ḥutne(t)	خُتْنَةٌ	Bi-ma' nâhu eyḍan.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6477	1	386	ḥutûr	خُتُورٌ	Hilekâr , gaddar, mekkâr.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6478	1	387	ḥutûne(t)	خُتُوتَةٌ	Müsâhere, nikahtan olan hısımlık, ḥoşî .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6479	1	387	ḥafî	خَفِيٌّ	Hasîs, kem-kadr olan.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6480	1	387	ḥafîr	خَفِيرٌ	Hilekâr , gaddar, mekkâr, yalancı.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı

6481	1	387	ḥuṣṣe	حُصْصَة	Bir avuç ağaç kırımıtı.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6482	1	387	ḥicâle(t)	حِجَالَة	Utanmak, şermîden .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6483	1	387	ḥacel	حَجَل	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6484	1	387	ḥacle(t)	حَجَلَة	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6485	1	387	ḥadâre(t)	حَدْرَاءَة	İsmet, iffet, nisa kısmı ehl-i perde olmak, mîde .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6486	1	387	ḥidâş	حِدَاش	Tırmalamak, harîşîden .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6487	1	387	ḥidâ'c	حِدَاع	Aldatmak, firîften , hile etmek.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6488	1	387	ḥaddâ'c	حِدَاع	Hilekar, dubaracı olan, mâkûkâr .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6489	1	387	ḥuddâm	حُدَّام	Hizmetkarlar, hâdimler, zeverân .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6490	1	387	ḥidâm	حِدَام	Daire olmuş nas halkaları.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6491	1	387	ḥidân	حِدَان	Dostluk, yârî , dost.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6492	1	387	ḥadâ'î'c	حِدَاع	Hud' alar, hileler, mâkûhâ .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6493	1	387	ḥader	حَدْر	Aza iyileşmek, enbûsîden .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6494	1	387	ḥadr	حَدْر	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6495	1	387	ḥidr	حَدْر	Perde , setr, hâ'il olan nesne.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6496	1	387	ḥads	حَدَس	Tırmalamak, harîşîden .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6497	1	387	ḥadşe(t)	حَدَشَة	Korku, bâk , vesvese.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6498	1	387	ḥad'c	حَدَع	Aldatmak, firîften , hile etmek.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6499	1	387	ḥud' a(t)	حَدَاعَة	Hilekarlık, mâkûkârî .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6500	1	387	ḥadem	حَدَم	Hizmetkar, zever , hâdim.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6501	1	387	ḥidemât	حِدَمَات	Hizmetler, ubudiyetler.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6502	1	387	ḥizmet	حِدْمَة	Birinin işini gücünü görüp bendelik etmek, pîşîgî .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6503	1	387	ḥidn	حِدْن	Kızı oğlan kız, düşîze .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6504	1	387	ḥudûr	حُدُور	Setrler, hıdrlar, perdehâ .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6505	1	387	ḥudûş	حُدُوش	Tırmalamak, harîşîden , tırnakla yırtmak.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6506	1	387	ḥadîre(t)	حَدِيرَة	Ehl-i perde ve afife olan hatun, mîde .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6507	1	388	ḥadî' a(t)	حَدِيعَة	Hile, hilekârlık, mâkûyî .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6508	1	388	ḥaz'c	حَدَع	Kıyma kıymak, gûşt encîden .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı

6509	1	388	hazf	حَذَفَ	Taş, hâcer, seng .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6510	1	388	hazl	حَذَلَ	Birine imdat etmeyip perişanlıkta ve horlukta bırakmak ve dostsuz ve imdatsız kalmak, bî-yârî şuden .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6511	1	388	hızlân	حَذَلَانٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6512	1	388	hazûl	حَذُولٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6513	1	388	hazele(t)	حَذَلَةٌ	Alçaklar ve mağlup münhezim olanlar, deniler, pestibân .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6514	1	388	harap	حَرَابٌ	Perişan olan, zir ü zeber, virane .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6515	1	388	harabat	حَرَابَاتٌ	Harabeler, perişanlıklar, vîrânâ .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6516	1	388	harabe	حَرَابَةٌ	İssiz olan mahal, virane .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6517	1	388	harâbiyet	حَرَابِيَّةٌ	Haraplık, viranlık.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6518	1	388	haraç	حَرَاجٌ	Reayadan taraf-ı sultâna eda olunan akçe.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6519	1	388	harâtim	حَرَاظِمٌ	Hortumlar, burunlar, bisân .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6520	1	388	hurâfât	حَرَافَاتٌ	Beyhude kelimeler, hevâyhâ .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6521	1	388	hurafe(t)	حَرَافَةٌ	Budala lakırtısı, beyhude kelam, hevây .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6522	1	388	hurrân	حَرَّانٌ	Muti, itaatli olan, fermânber .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6523	1	388	harâ'id	حَرَائِدٌ	Kızı oğlan kızlar, düşîzegân .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6524	1	388	harbak	حَرَبَقٌ	İki nevi zehirli otun ismidir ki birine beyaz çöpleme diğerine kara çöpleme denir.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6525	1	388	harbakayn	حَرَبَقَيْنٌ	Mezkur otların ikisi.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6526	1	388	harc	حَرَجٌ	Masraf, birinin malından ve akçesinden sarf olunan miktar ve maldan ve akçeden sarf etmek ve yapıya konulan mahlût kireç ve Horasan ve esvap üzerine işlenen ince kaytan. Vekîl harc efendisinin mutfak masrafı ve bazen diğer masraflara memur olan hizmetkar.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6527	1	389	hurç	حَرَجٌ	Meşinden yapılır bir nevi büyük yol torbası, hurçîn .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6528	1	389	hardal	حَرْدَلٌ	Bazı taama lezzet vermek ve iştah açmak için maruf tane, sibendân .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6529	1	389	hırdavat	حَرْدَوَاتٌ	Ufak tefek nesnelere, pîrzî .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6530	1	389	hortum	حَرَطُومٌ	Fil burnu ve tulumbaya takılıp köseleden masnu boru.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6531	1	389	hurfe(t)	حَرَفَةٌ	Latif ve muaccib olan, dilgüşâ ve kâzib ve düzme masal.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6532	1	389	harq	حَرَقٌ	Yırtmak, berîden ve bozmak.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6533	1	389	hurq	حَرَقٌ	Su arkları, ferkendhâ ve çayırılı çimenli olan düz yerler.	Arapça noktalı hâ (ح) babı

6534	1	389	hırka(t)	خِرْقَة	Bir nevi esvap ki parça ve yamadan yapılır idi, hezâr-ı mîh .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6535	1	389	harrûb	حَرُوب	Keçi boynuzu denilen kuruyemiş, harnup .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6536	1	389	hurûc	خُرُوج	Dışarı çıkmak, telâvîden ve isyan etmek. Şahib-i hurûc asi olan kimse.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6537	1	389	harûf	حَرُوف	Uygunsuz, zabt olunmaz beygir, harûn .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6538	1	389	harîd	حَرِيد	Kızoğlankız, dûşîze .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6539	1	389	(harîta)	(خَرِيْطَة)	Musattah olan memleket resmi.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6540	1	389	harîf	حَرِيف	Sonbahar, güz faslı, pâyîz .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6541	1	389	harîk	حَرِيْق	Su arkı, ferkend ve çayırılı çimenli olan düz yer.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6542	1	389	huzzân	حَزَان	Hazinedarlar, kehbedân .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6543	1	389	hizâne(t)	حَزَانَة	Mal vaz' olunan mahal, gencîne ve hazinedarlık hizmeti.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6544	1	390	hazâ'in	حَزَائِن	Hazineler, gencâ .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6545	1	390	hazurân	حَزْرَان	Hezârân denilen ince kamış.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6546	1	390	haz'	حَزَع	Kesmek, kat etmek, burîden .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6547	1	390	hız'a(t)	حَزَعَة	Kıta, parça, pâre .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6548	1	390	hazef	حَزَف	Testi denilen kap, sebû .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6549	1	390	hızî	حَزِي	Beliyye ve rüsvalığa giriftar olmakla beyne' -nâs hor ve zelil olmak, keyâre .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6550	1	390	hazine	حَزِينَة	Mal vaz olunacak mahal, gencîne .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6551	1	390	hasâse(t)	حَسَّاسَة	Alçak tabiatlı olmak, fürûmâye , cingânelik.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6552	1	390	hasr	حَسْر	Ziyan ve zarara uğramak ve yoldan azmak ve dall olmak, gümrah .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6553	1	390	hüsrân	حَسْرَان	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6554	1	390	husûf	حُسُوف	Ay tutulması, mâh giriften .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6555	1	390	hasîr	حَسِير	Zarara uğrayan kimse, ziyân dîde .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6556	1	390	hasîs	حَسِيْس	Alçak tabiatlı, cingâne olan, bednihâd.	
6557	1	390	hasîse(t)	حَسِيْسَة	Alçak tabiatlı olmak ve tamahkâr olmak, şehrmend şuden .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6558	1	390	haşeb	حَشَب	Kereste, kalın kuru ağaç, dıraht-ı huşk .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6559	1	390	huşbân	حَشْبَان	Keresteler, huşk dırahtân .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6560	1	390	huşne(t)	حَشْنَة	Huşnet, sertlik, dürüş .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6561	1	390	huşu	حَشُوْع	Kendini alçak tutup edep ve haya üzere olmak, fürûteni .	Arapça noktalı hâ (ح) babı

6562	1	390	huşunet	خُشُونَت	Sert ve katı olmak, dürüşt şuden.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6563	1	390	haşyân	خَشْيَان	Korkak, hirâsân , korkmuş olan.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6564	1	390	haşeyân	خَشْيَان	Korku, bîm , korkmak.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6565	1	390	haşye(t)	خَشْيَةٌ	Bi-ma‘ nâhu eydan.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6566	1	390	haşin	خَشِين	Huşunetli, sert olan, dürüşt.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6567	1	390	hişâl	خِصَال	Huyular, ahlaklar, siriştân.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6568	1	390	hişâm	خِصَام	Birbirine dava ve münâza‘a etmek, üştülüm.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6569	1	391	haşâ’iş	خِصَائِن	Hasiyetler, bir nesnenin mahsus olan keyfiyetleri.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6570	1	391	haşâ’il	خِصَائِل	Huyular, ahlaklar, nihâdân.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6571	1	391	haşâ’im	خِصَائِم	Nizalar, davalar, husumetler.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6572	1	391	hişb	خِصْب	Bolluk, ucuzluk, ferâhî.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6573	1	391	haşlet	خِصَلَت	Huy, hulk, meşrep.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6574	1	391	haşım	خِصْم	Davada ve nizada ve oyunda ve kavgada birinin hakkından gelmeye say eden kimse, düşman.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6575	1	391	huşamâ’	خِصْمَاء	Hasımlar, adüvler, düşmenân.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6576	1	391	huşmân	خِصْمَان	Bi-ma‘ nâhu eydan.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6577	1	391	huşuş	خِصُوص	Keyfiyet, madde, şey, emir ve bir nesnenin sair nesnelere tefrik ve temyiz olduğu araz. ‘ale’l husûs ve bâ-husûs ve bi’l-husûs cümleden ziyade olarak başkalar olmadığı surette dahi bunun olması memul olmak vech üzere.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6578	1	391	huşuşan	خِصُوصًا	Başkası olmaz ise de bunun olması memul olup başkası olur ise bu dahi cümleden ziyade olmak vech üzere.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6579	1	391	huşuşiyet	خِصُوصِيَّة	Muhabbet, dostluk, yârî ve mahsusluk, ayrılık.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6580	1	391	huşûm	خِصُوم	Hasımlar, davacılar, düşmenân.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6581	1	391	huşumet	خِصُومَةٌ	İki kimse beyninde olan cedel ve niza, çekişmek, cehîden , düşmanlık.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6582	1	391	huşye(t)	خِصْيَةٌ	Taşak, haya.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6583	1	391	haşîş	خِصِيص	Has, mahsus olan.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6584	1	391	haşım	خِصِيم	Husumet edici, düşman.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6585	1	392	hiżâb	خِضَاب	Nesne boyayacak boya, fâm.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6586	1	392	huğâra(t)	خِضَارَةٌ	Yeşil olmak, yeşillik, sebzi.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6587	1	392	huğârî	خِضَارِي	Yeşil renk olan sebz.	Arapça noktalı hâ (ح) babı

6588	1	392	hizâz	حِضَانُ	Yazı mürekkebi, zâkâb .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6589	1	392	hağrâ'	حَضْرَاءُ	Gökyüzü, semâ, âsuman ve ahdar, yeşil olan.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6590	1	392	huğra(t)	حَضْرَةٌ	Yeşil renk olmak, sebzi şuden .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6591	1	392	hužû'	حَضْوَعٌ	Alçak gönüllülük edip kemâl-i edeb üzere bulunmak.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6592	1	392	haṭ	حَطٌّ	Çizgi ve yazı, çizi, keşe , el yazısı ve name, mektup ve ferman.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6593	1	392	haṭṭ-ı istivâ'	حَطِّ اسْتِوَاءٍ	Dünyanın iki kutbundan müsavi bu' dda olup küre-i arzı mütesâviye tansif eden dâ'ire-i mevhûme.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6594	1	392	haṭṭ-ı şerîf	حَطِّ شَرِيفٍ	Taraf-ı şâhânedan sudur eden fermân-ı âlişân, zernişân .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6595	1	392	haṭṭ-ı nişf-ı nihâr	حَطِّ نِصْفِ نِهَارٍ	Şemsin gayet irtifasında vaki olduğu dâ'ire-i semût.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6596	1	392	haṭa	حَطَاءٌ	Yanlışlık, doğru olmayan husus, heftût .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6597	1	392	haṭa şevap	حَطَا صَوَابٍ	Basma kitapların sonunda yanlışlarını düzeltmek için basılan cetvel.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6598	1	392	hiṭâ	حِطَا	Hatveler, adımlar, gâmhâ .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6599	1	392	hiṭap	حِطَابٌ	Tevcih-i kelâm etmek, lakırtısını birine veya bazı kimseye tahsis etmek.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6600	1	392	hiṭaben	حِطَابًا	Hitap ederek, hitap olunarak.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6601	1	392	hiṭabet	حِطَابَةٌ	Hatiplik, hatip olmak.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6602	1	392	haṭâbet	حِطَابَةٌ	Hutbe, hatibin minberde nasa okuduğu dua.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6603	1	392	hiṭar	حِطَارٌ	Hatârlar, tehlikeler, muhasaralar.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6604	1	393	haṭṭat)	حِطَاطٍ	Yazı yazan kimse, nüvîsende .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6605	1	393	haṭṭâf	حِطَافٌ	Kapıcı, rübûdende ve şeytân-ı la'în ismidir.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6606	1	393	hiṭâm	حِطَامٌ	Yular, mehâr , hayvan yuları.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6607	1	393	haṭâyâ'	حِطَايَاءٌ	Suçlar, kabahatler, bezehâ .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6608	1	393	haṭâ'ir	حِطَايِرٌ	Memleketler, ülkeler, kenderhâ .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6609	1	393	haṭb	حِطْبٌ	İş, emir, kâr , maslahat.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6610	1	393	huṭabâ'	حِطَابَاءٌ	Hatipler, dürûd hânân .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6611	1	393	huṭbe	حِطْبَةٌ	Hatip efendinin minberde kıraat eylediği dua, dürûd .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6612	1	393	hiṭṭa	حِطْطَةٌ	Ülke, diyar , memleket.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6613	1	393	haṭar	حِطَارٌ	Muhatarada olmak, tehlikede olmak.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6614	1	393	haṭarât	حِطَارَاتٌ	Akla gelen fikirler.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6615	1	393	haṭre(t)	حِطْرَةٌ	Akla gelen suret, hayal , fikir.	Arapça noktalı hâ (ح) babı

6616	1	393	hıtat	حِطَات	Diyarlar, memleketler, kişverhâ .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6617	1	393	haţf	حَطْف	Kapmak, rübûden , kapıp zaptetmek.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6618	1	393	haţmi	حَطْمِي	Malum çiçek ki mualece için kullanılır.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6619	1	393	huţuvât	حَطَوَات	Hatveler, adımlar, pejerhâ .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6620	1	393	haţve(t)	حَطْوَه	Adım, yürümekte her ayak açılışında katolunan mesafe, pejâr .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6621	1	393	huţûr	حَطْوَر	Akla gelmek.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6622	1	393	huţût	حَطُوْط	Hatlar, çizgiler, çiziler.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6623	1	393	haţip	حَطِيْب	Minberde hutbe okuyan efendi, dürûdhân .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6624	1	393	haţî'et	حَطِيْنَه	Suç, hata, günah , kabahat.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6625	1	393	haţîr	حَطِيْر	Mühim, cesîm, elzem olan ve şan ve şeref sahibi, âlî, refî' olan.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6626	1	393	haţîre(t)	حَطِيْرَة	Memleket, diyar, ilkâ, kişver .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6627	1	393	hazlebe(t)	حَطْلَبَه	Dedikodu, sûz-i güdâz güft ü şenîd .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6628	1	393	huf	حَف	Çizme denen ayakkabı, mûze .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6629	1	394	hafâ'	حَفَاء	Gizlenmek, nühüften , gizli olmak ve gizli olan husus.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6630	1	394	hıfâ'	حِفَاء	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6631	1	394	hafâra(t)	حِفَارَة	Himayet, siyanet, aman .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6632	1	394	huffaş	حَفَاش	Yarasa kuşu, şebpere .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6633	1	394	haffâf	حَفَاف	Kavaf, pabuç ve emsali nesnelere satıcı, sürger .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6634	1	394	hafâyâ'	حَفَايَاء	Gizli saklı olan, hususlar, nihânân .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6635	1	394	hiffe(t)	حِفَة	Hafiflik, sebügî , ağır olmayan ve hafif mizaçlık ki vakar ve temkin mukabilidir.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6636	1	394	haftân	حَفَنَان	Cenkte zırh üzerinde giyilir bir nevi pamuklu kaftan, kejâgand .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6637	1	394	hafakan	حَفَقَان	Yüreğe arız olur pek tehlikeli bir titreme illeti ve öte beri deprenip oynamak.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6638	1	394	hafi	حَفِي	Gizli saklı olan, nihân .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6639	1	394	hafiye	حَفِيَه	Gizli saklı olan nesne, sır, pûşîde .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6640	1	394	hafîz	حَفِيْض	Aşağı basılmış olan, kibri ve serkeşliği kırılmış olan, zîr behîden .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6641	1	394	hafif	حَفِيْف	Yeğni olan, sebek , ağır olmayan.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6642	1	394	halâ'	حَلَاء	Boş olmak, tehî ve boşluk ve boş olmak ve boş olan mekân ve memşâ, kenef .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6643	1	394	halâb	حَلَاب	Sulu balçık ve bataklık, çamurlu olan mahal, harr .	Arapça noktalı hâ (ح) babı

6644	1	394	hîlâb	خِلَاب	Yırtıcı kuş ve hayvan pençesi, hazre .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6645	1	394	hâlâhîl	خِلَاحِل	Ayağa giyilen halka ziynetleri, ebrencen-i pâ .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6646	1	394	halaş	خِلَاص	Muhataradan veya muzâyakadan kurtulmak, rehâ ve karışıklıktan arı olmak.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6647	1	395	hûlaşa(t)	خِلَاصَة	Bir nesneden bi'l-amel çıkarılıp o nesnenin bütün kuvvet ve faydasını havi ve cami olan nesne.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6648	1	395	hîlâṭ	خِلَاط	Karıştırmak, birbirine katmak, âmîḥten .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6649	1	395	hîlâʿ	خِلَاع	Çalınma ve çarpılma denilen illet.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6650	1	395	hulâʿ a(t)	خِلَاعَة	Halü'l-izâr, edepiz, arsız, bî-neng, çapkın olmak.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6651	1	395	hîlaf	خِلَاف	Yalan, kizb, dürûğ , hata ve muhalefet, karşı komak.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6652	1	395	hîlafet	خِلَافَة	Halife olup birinin yerine geçmek ve Halifetullah olmak.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6653	1	395	hâllâḡ	خِلَاق	Halk edici, yaratıcı, Allahüteala, âferînende .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6654	1	395	hîlâl	خِلَال	İki nesne beyninde olan aralık, miyân düçizî ve zaman, vakit ve diş ve kulak karıştıracağı, hilal ve bir kelimenin asıl fûrûnu havi olan tertib-i sarfî ve biri ile sıdk ve saffet üzere dost olmak.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6655	1	395	hâlâle(t)	خِلَالَة	Sadık dostluk, yârî .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6656	1	395	hullân	خِلَان	Haliller, sadık dostlar, yârân .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6657	1	395	hâlâ'îḡ	خِلَاق	Mahlukat, âdemler, merdümân ve tabiatlar, huylar, ahlak.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6658	1	395	hîlb	خِلْب	Tırnak, zafer, nâḥun	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6659	1	395	huleb	خِلْب	Yağmursuz geçen kara bulut veya şimşek, ebr-i siyâh .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6660	1	395	hulleb	خِلْب	Yağmursuz geçen şimşek, dıraḡş .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6661	1	395	hullet	خِلَة	Dostluk, muhabbet, yârî .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6662	1	395	halecân	خِلْجَان	Izdırap, rahatsızlık, raşe, titremek, tenbiden .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6663	1	396	hâlhal	خِلْخَل	Karıların ayaklarına giydikleri toka ziyneti, bilezik gibi, evrencin .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6664	1	396	huld	خِلْد	Baki ve daim olmak, pâyende ve cennet, firdevs.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6665	1	396	halledallah	خِلْدَالله	“Allahuteala daim ve baki eylesin” manasında duadır, Hudâ pâyende bâd .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6666	1	396	hılş	خِلْص	Muhip, dost .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6667	1	396	huleşân	خِلْصَان	Hıslar, dostân , muhipler.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6668	1	396	hâlṭ	خِلْط	İki şeyi birbirine katıp karıştırmak, âmîḥten ve galiz hata etmek.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6669	1	396	hılṭ	خِلْط	İhlât-ı erbaʿadan herbiri ki bünye-i beden mebnâsı olup safra ve sevda ve dem ve balgam tesmiye olunur.	Arapça noktalı hâ (ح) babı

6670	1	396	ḥal‘	خَلَع	Çıkarmak, soymak, sipûḥten , nez‘ etmek ve azletmek ve karısını boşamak ve oğlunu evlatlıktan çıkarmak.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6671	1	396	ḥul‘	خَلَع	Karısını boşamak, râh dâden .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6672	1	396	ḥila‘	خَلَع	Hil‘ atler, kaftanlar, kabahâ .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6673	1	396	ḥilat	خِلْعَة	Ziyarete gelen ulamaya padişah veya vezir tarafından teşriften verilen kaftan, teşrif .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6674	1	396	ḥalf	خَلْف	Art, arka, pes .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6675	1	396	ḥalef	خَلْف	Birinden sonra mansıba geçen kimse ve birinden sonra dünyaya gelen kimse, vâpes mânden .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6676	1	396	ḥulf	خَلْف	Bozmak, muhalif hareket etmek, kâlfiden .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6677	1	396	ḥulefâ’	خُلَفَاء	Halifeler, bir kimseden sonra mansıba geçen kimseler ve bir memur maiyetine verilen muavinler ve Peygamber aleyhisselam’dan sonra emîrü’l Müslimîn zevât-ı kirâm hazerâtı.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6678	1	397	ḥalefi	خَلْفِي	Halefe müteallik ve mensup olan.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6679	1	397	ḥalk	خَلْق	Yoktan var etmek, yaratmak ve yoktan var edilmiş olan nesne, âdem, insan ve kavim, kabile, âferîden .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6680	1	397	ḥulḳ	خَلْق	Huy, tabiat, nihâd , meşrep.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6681	1	397	ḥilḳat	خَلْقَة	Yaradılış, fitrat, âferîneş .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6682	1	397	ḥalkî	خَلْقِي	Tabii, zatî olan.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6683	1	397	ḥalkıyye(t)	خَلْقِيَّة	Tabiat, yaradılış, nijâd .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6684	1	397	ḥalel	خَلَل	Bozukluk, eksik, kemî , noksan.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6685	1	397	ḥulûv	خُلُو	Boşluk, tehî şuden , hâlilik ve iş ile meşgul olmamak.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6686	1	397	ḥalvet	خَلْوَة	Tenhaya çekilmek ve تنها mahal, istirahat mahali ve cima etmek.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6687	1	397	ḥulûc	خُلُوج	Rahatsız olmak, çalkanmak, döğünmek, ra‘ sedâr olmak.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6688	1	397	ḥulûd	خُلُود	Daim ve baki olmak, direng , devam, beka. Yevm-i ḥulûd Kıyamet günü.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6689	1	397	ḥulûş	خُلُوص	Halis dostluk ve halis ve safi olmak, nâb şuden , karışık olmamak.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6690	1	397	ḥulûşiyet	خُلُوصِيَّة	Halis dostluk.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6691	1	397	ḥalûḳ	خُلُوق	Ahlâk-ı hamîde sahibi olan, nîkḥû .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6692	1	397	ḥullet	خَلَّة	Sadık dost ve dostluk.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6693	1	397	ḥali	خَلِي	Boş, tehî ve meşgul olmayıp boşta olan.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı

6694	1	398	ḥaliç	خَلِيحٌ	Nehir, ırmak, cûy ve nehir şeklinde olan su, boğaz ve körfez ve cetvel misilli.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6695	1	398	ḥalf	خَلْفٌ	Tart olunan, herkesin def ve kovduğu çapkın, hişîde .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6696	1	398	ḥalf u' l- ' uzâr	خَلِيحُ الْعَازِ	Çapkın meşrep olan kimseden kinayedir.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6697	1	398	ḥalife	خَلِيفَةٌ	Birinin mansıbına ve mesnedine geçen kimse ve Peygamber aleyhisselam Hazretleri'nden sonra emîrül mü'minîn olan zevât-ı hazerâtından herbiri ve bazı memurun muavinlerine itlak olunur ve mimar muavini.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6698	1	398	ḥalfık	خَلِيقٌ	Layık, münasip, sezâ ve şayan olan.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6699	1	398	ḥalfıka(t)	خَلِيقَةٌ	Liyakat, münasip tabiat, nihâd , cibillet, istihkak.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6700	1	398	ḥalil	خَلِيلٌ	Halis dost, yar .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6701	1	398	ḥalile(t)	خَلِيلَةٌ	Halis ve safi dost olan hatun ve zevce, menkûha, hem-ser .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6702	1	398	ḥaliyye(t)	خَلِيَّةٌ	Bal arısı içinde bal yaptığı kovan, kent .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6703	1	398	ḥumâr	خُمَارٌ	Sarhoşluktan sonra arız olan baş ağrısı, sersemlik.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6704	1	398	ḥumâsî	خُمَاسِيٌّ	Aslı beş harften ibaret olan kelime, pencî .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6705	1	398	ḥimâlât	خِمَالَاتٌ	Sırlar, esrar, gizli saklı hususlar, nihânâ .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6706	1	398	ḥumâme(t)	خُمَامَةٌ	Süprüntü, rüfte ve taam döküntüsü ki ecir ve sevap için düşürüp eklediler.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6707	1	399	ḥamḥame(t)	خَمْحَمَةٌ	Sözü genizden söylemek.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6708	1	399	ḥamed	خَمَدٌ	Ateş sönmeyerek alevi sakin olmak.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6709	1	399	ḥamr	خَمْرٌ	Şarap, bade, mey .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6710	1	399	ḥumre(t)	خَمْرَةٌ	Düzgün, avratlar yüzlerine sürdükleri nesne, sepîde .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6711	1	399	ḥams	خَمْسٌ	Beş adedi, penc .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6712	1	399	ḥums	خَمْسٌ	Beşte bir, penc yek , bir nesnenin beş cüzünden bir cüzü.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6713	1	399	ḥamse(t)	خَمْسَةٌ	Beş adedi, penc .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6714	1	399	ḥamsûn	خَمْسُونَ	Elli adedi, pencâh .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6715	1	399	ḥamsîn	خَمْسِينَ	Bi-ma' nâhu eydan ve kış mevsiminin sonu olan elli gün ki nihayeti nevrûz-ı sultânîye vasıl olur.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6716	1	399	ḥimle(t)	خِمْلَةٌ	Sır, gizli, pünhân , saklı olan husus.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6717	1	399	ḥumûd	خُمُودٌ	Bayılmak, kendini kaybetmek, bî-ḥod şuden ve ateş sönmeyerek alevi sakin olmak ve gayret yahut hararet teskin olunup soğumak.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6718	1	399	ḥamur	خَمُورٌ	Hamur, un ve su ve maya katılıp hâsıl olan ekme harcı, pirâzde .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6719	1	399	ḥumûr	خُمُورٌ	Hamrlar, şaraplar, bâdehâ .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı

6720	1	399	ḥumûl	حُمُول	Bir kimsenin adı sanı batmak, kem-nâm şuden , şöhreti kaybolmak	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6721	1	399	ḥamîr [hamur]	حَمِير	Ekmek ve börek misillilerin harcı, pirâzde .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6722	1	399	ḥamîs	حَمِيس	Beşte bir, penc yek , bir nesnenin beş cüzünden bir cüzü ve beş erkamdan yani mukaddime ve kalb ve meymene ve meysere ve sâkadan ibaret ve mürettep olan ordu ve asker. Yevmü'l ḥamîs perşembe günü.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6723	1	400	ḥinâbe(t)	حِنَابَة	Fenalık, bedî , eşer-i kubḥ , şer ve şûr.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6724	1	400	ḥunâş	حُنَات	Kendilerinde hem erkeklik ve hem dişilik alameti olan âlâtın mevcut bulunduğu mahlukat.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6725	1	400	ḥunâşâ	حُنَاتِي	Bi-ma' nâhu eyḍan.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6726	1	400	ḥanâdıḳ	حَنَادِيق	Hendekler, tarla misali etrafına kazılan çukurlar, ḡabcîhâ	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6727	1	400	ḥanâzır	حَنَازِر	Hınzırlar, domuzlar, ḥûkân .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6728	1	400	ḥanâzîr	حَنَازِير	Bi-ma' nâhu eyḍan.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6729	1	400	ḥannâs	حَنَاس	Şeytân-ı la'în, dfv .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6730	1	400	ḥannâsî	حَنَاسِي	Şeytana mensup ve müteallik olan, dfvî .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6731	1	400	ḥunnâḳ	حُنَاق	Malum illet ki boğaza arız olup nefes almak ve yutkunmak güç olur.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6732	1	400	ḥannâḳ	حُنَاق	Boğucu, cellat, ḥafa künende .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6733	1	400	ḥanâḳa(t)	حَنَاقَة	Hunnak illeti, hafa .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6734	1	400	ḥünşâ	حُنْشَى	Kendisinde hem erkeklik ve hem dişilik alâmeti mevcut olan mahluk.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6735	1	400	ḥançer	حَنْجَر	Bir nevi eğri ve sivri büyük bıçak, deşne .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6736	1	400	ḥendek	حَنْدَق	Tarla ve kale ve emsali etrafına kazılan çukur, ḡabcî .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6737	1	400	ḥınzır	حَنْزِير	Domuz denen murdar hayvan, ḥûk .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6738	1	400	ḥınzîre(t)	حَنْزِيرَة	Dişi domuz, mâye-i ḥûk .	
6739	1	400	ḥunsâ'	حَنَسَاء	Burnunun ucu azca kalkık gerisi basık olan karı.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6740	1	400	ḥınsır	حَنْصِر	Küçük parmak, sırça parmağı, kâblîc .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6741	1	401	ḥanzal	حَنْظَل	Ebu cehil karpuzu tabir olunan meyve ki acı ve müşhil olur, fenk .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6742	1	401	ḥanḳ	حَنْق	Boğmak, boğaz sıkıp öldürmek, ḥabe kerden .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6743	1	401	ḥavâtîm	حَوَاتِم	Hatimler, mühürler, dejeḥâ .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6744	1	401	ḥavâtîm	حَوَاتِيم	Bi-ma' nâhu eyḍan.	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı
6745	1	401	ḥavâtîn	حَوَاتِين	Hatunlar, kadınlar, bânûbân .	Arapça noktalı ḥâ (ح) babı

6746	1	401	havâr	خَوَارِ	Sığır kısmının böğürmesi ve koyun kısmının melemesi, şene kerden .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6747	1	401	havâric	خَوَارِج	Asiler, zorbalar, günahkârân ve ahir mezhep yahut başka milletten olan kimseler.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6748	1	401	havârîk	خَوَارِق	Harikulade olan hususlar, acîb ve garip olan vukuat.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6749	1	401	havaş	خَوَاص	Hâslar, mahremler ve büyük muteber olanlar, büzürgan ve mahsus olan keyfiyetler. Ehl-i havâşş güya bazı esrar ve hikmete vâkıf olmakla harikulade ve mucize gibi ef'âl icrasına muktedir olan.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6750	1	401	havâtır	خَوَاطِر	Hatırlar, fikirler, efkârlar, hülya .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6751	1	401	havâtıf	خَوَاطِف	Hâtıflar, şimşekler, dırağşân .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6752	1	401	havâfi	خَوَافِي	Hafî ve gizli olan, pünhânâ .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6753	1	401	havvân	خَوَان	Hain, hıyanetçi olan, nârâstî-ger .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6754	1	401	huvvân	خَوَان	Hainler, hıyanet ediciler.	
6755	1	401	havâmîk	خَوَانِق	Hangâhlar, tekkeler, hânigâhhâ .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6756	1	401	havz	خَوَاض	Suya girmek, fürû âmeden be- âb .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6757	1	402	havf	خَوْف	Korku, bîm ve korkmak.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6758	1	402	havlıcan	خَوْلَجَان	Kulunç otu denilen edviye, husrev dârû .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6759	1	402	havn	خَوْن	Hıyanet, hainlik, nârâstî .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6760	1	402	havene(t)	خَوْنَةٌ	Hainler, hıyanetçiler, nârâstî künende .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6761	1	402	hıyâbe(t)	خِيَابَةٌ	Mahrum kalmak, nâ-ümîd şuden , behredâr olmamak, zarar ve ziyana uğramak.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6762	1	402	hıyar)	خِيَارِ	Malum bir nevi sebze meyvesi, şîn .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6763	1	402	hayyât	خِيَايَات	Terzi, esvap biçip diken kimse.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6764	1	402	hıyâta(t)	خِيَايَاتَةٌ	Terzilik, dikicilik sanatı, dûhten .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6765	1	402	hayal	خِيَال	İnsanın zihninde hâsıl olup mürtesim olan suret, hülya ve zihin, akıl.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6766	1	402	hayâlât	خِيَالَات	Hayaller, zihinde hâsıl olan ve mutasavvur olan suretler, hülyâhâ .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6767	1	402	hayalet	خِيَالَةٌ	Yalnız zihinde hâsıl olup bî-vücûd olan suret, hülya ve bazen hastaların yahut meraklıların gözüne görünür gibi olup külliyyen ma' dümü'l-vücûd olan sûret-i mevhûme.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6768	1	402	hayalî	خِيَالِي	Yalnız zihinde hâsıl olup bî-vücûd olan.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6769	1	402	hıyâm	خِيَام	Haymeler, çadırlar, tâjhâ .	Arapça noktalı hâ (ح) babı

6770	1	402	hıyanet	حِيَانَةٌ	Hainlik, ahit ve emanete gadretmek kendi hakkında biri indinde emniyet hâsıl ettikten sonra o emniyete mugayyir kasten fiil ve hareket etmek, nârâstî .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6771	1	403	haybe(t)	حَيْبَةٌ	Mahrum ve bî-behre kalmak, murada nail olamamak, bî-behre .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6772	1	403	hayır	حَيْرٌ	Herkes indinde matlub ve mergup olup bâ' is-i menfa' at olan şey.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6773	1	403	hayrat	حَيْرَاتٌ	Ahirette insana bâ' is-i menfa' at olacak ameller.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6774	1	403	hayret	حَيْرَةٌ	İnsanın ruhuna bâ' is-i menfa' at olacak amel.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6775	1	403	haysûm	حَيْشُومٌ	Burun içinde geniz denilen mahal, enderûn bînî .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6776	1	403	hayt	حَيْطٌ	İp, iplik, tel, rişte .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6777	1	403	hayf	حَيْفٌ	Havf, korku, korkmak, bîm .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6778	1	403	hayl	حَيْلٌ	At, feres , esb ve at sürüsü ve atlı asker cemaati.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6779	1	403	hayelân	حَيْلَانٌ	Sanmak, zannetmek, gümânîden , tevehhüm etmek.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6780	1	403	haylûle(t)	حَيْلُولَةٌ	Bi-ma' nâhu eydan ve kibir, taazzum, gurur.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6781	1	403	hayme	حَيْمَةٌ	Çadır, barigâh .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6782	1	403	huyûr	حَيْوَرٌ	Hayırlar, iyi ve menfeatli şeyler.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6783	1	403	huyût	حَيْوُطٌ	Haytlar, ipler, iplikler, riştehâ .	Arapça noktalı hâ (ح) babı
6784	1	403	huyûl	حَيْوُلٌ	Atlar, esbân ve atlı asker bölükleri.	Arapça noktalı hâ (ح) babı
	1	403		بَابُ الدَّالِ الْمُهْمَلَةِ مِنَ الْعَرَبِيَّةِ		
6785	1	403	dâ	دَ	İşbu harf-i dâl-ı mühmele tertib-i hurûf-u Osmâniyyede onuncu harf olup hesap ve ulûma dair olan kütüb ve resâilde dört adedine işaret olur.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6786	1	403	dâ'	دَاغٌ	İllet, dert , maraz, zor.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6787	1	404	dâü's-sa' leb	دَاغُ الثَّغْلِبِ	Kel, uyuz illeti, huşgerende .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6788	1	404	de'b	دَابٌّ	Âdet, usul, yol, ayin .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6789	1	404	dâbbe(t)	دَابَّةٌ	Yer üzerinde yürüyen hayvan ve binek hayvanı, çârpâ .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6790	1	404	dâbbetü'l-arz	دَابَّةُ الْأَرْضِ	Kıyamet vakti yaklaşıdıkta zuhur edecek muhûf bir hayvan.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6791	1	404	dâhîl	دَاخِلٌ	Duhul etmiş, içeride olan, derûn ve tasarruf berler cima edici olan.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6792	1	404	dâr	دَارٌ	Konak, saray, hane , ev ve ağaç, direk ve sahip, malik olan ve bakıcı, gözetici olan.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6793	1	404	dâr-ı âhîret	دَارِ الْآخِرَةِ	Kıyametten sonra dâhil olacağımız alem, behişt .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6794	1	404	dâru'l huld	دَارُ الْخُلْدِ	Cennetin bir behçesi.	Arapça noktasız dâl (د) babı

6795	1	404	dâru's-selâm	دَارُ السَّلَامِ	Cennetin diğer bahçesi.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6796	1	404	dâru'l-ğarâr	دَارُ الْقَرَارِ	Kıyametten sonra dâhil olacağımız alem.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6797	1	404	dâr-ı berzah	دَارُ بَرْزَخٍ	Vefat ile Kıyamet beyninde dâhil olacağımız mekan ve zaman.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6798	1	404	dâr-ı beğâ	دَارُ بَغَا	Kıyametten sonra dâhil olacağımız alem.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6799	1	404	dâr-ı dünya	دَارُ دُنْيَا	Şimdiki halde meskenimiz bulunan alem-i kevn ve fesat hâne-i gîfî .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6800	1	404	dâr-ı şîmî	دَارُ صَيْبِي	Baharattan tarçın denilen şey, dârçîmî .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6801	1	404	dâreyn	دَارَيْن	İki konak, dünya ve ahiret, dü gîfî .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6802	1	404	dâ'î	دَاعِي	Dava edici ve davet edici, hûrende ve dua edici ve sevk ve teşvik edici olan ve müezzin, ezan okuyan kimse.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6803	1	404	dâ' iyye(t)	دَاعِيَّة	Mucip ve sebep ve bais olan husus ve vakit ve zamanın bir haleti.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6804	1	405	dâfi'	دَافِع	Defedici, def künende , sürücü, savıcı, kakıverici olan.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6805	1	405	dâl	دَال	Hurûftan onuncu harfin ismidir ve eğri, çarpık olan.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6806	1	405	dâll	دَالٌّ	Dealet edici, gösterici olan, rehnümâ .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6807	1	405	dâme	دَام	“Daim ola, daim olsun” manasında duadır, pâyende bâd gibi.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6808	1	405	dâmi' a(t)	دَامِعَةٌ	Bir nevi yara ki başa isabet edip kan ancak görüne, rîş .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6809	1	405	dâmiğa(t)	دَامِغَةٌ	Şu baş yarası ki dimağa işlemiş ola, vâlâne .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6810	1	405	dâmiye(t)	دَامِيَّة	Şu baş yarası ki kanı akıp seyelan ede, keyfâ .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6811	1	405	dânî	دَانِي	Yakın, nezdîk , garip olan.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6812	1	405	dâhiye(t)	دَاهِيَّة	Afet, bela, kaza, petyâre .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6813	1	405	dair	دَائِر	Devredici, kerdân , bir şeyin etrafını kuşatıcı ve dönüp dolaşıcı ve bir nesnenin bahsine mutaallik olan.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6814	1	405	dâiren mâdâr	دَائِرًا مَادَر	Çepeçevre dört etrafı, girdâ gird .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6815	1	405	daire	دَائِرَةٌ	Bir şekl-i musattah ki hatt-ı vâhid ile mahdut olup dâhilinde vaki ve merkez tesmiye olunan noktadan hatt-ı mezkûra vaslolunan cemi hutût-ı müstakîme birbirine müsavi olur ve birbirine yakın ve muteallik olup başkalarından ayrılmış bir takım oda ve bir efendinin hizmetinde müstahdem olan kesân cümlesi ve gerek cismani gerek manevi bir hadd ü hudûdun dâhili ve bir nevi çalgı aleti.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6816	1	406	daim	دَائِم	Devam üzere ber-karâr olan vücut ve kevnî bilâ-nihâyet olan, hem-vâr .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6817	1	406	dâ'imen	دَائِمًا	Her vakit, her zaman, her bâr .	Arapça noktasız dâl (د) babı

6818	1	406	dâ'in	دَائِنٌ	Borçlu, medyun olan, vâmdâr .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6819	1	406	dübb	دُبٌّ	Ayı denilen hayvan, hurs .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6820	1	406	dübb-i ekber ve dübb-i eşgar	دُبٌّ أَكْبَرُ وَ دُبٌّ أَصْغَرُ	Semada kutb-ı şimâliyye karîb yıldızların iki şeklidir ki benâtu'n-na' ş dahi tesmiye olunur.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6821	1	406	dübbâbe(t)	دُبَّابَةٌ	Makdemlerde kale dibine vâsil olmak için altına girilip tedriç ile leri sevk olunur bir nevi âlet-i harbin ismidir.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6822	1	406	debâbîc	دِبَابِيجٌ	Dîbâclar, kumaşlar, dîbâhâ .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6823	1	406	debbâğ	دِبَّاعٌ	Hayvan derisini terbiye edip meşin ve kösele ve emsali imal eden ehl-i san'at.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6824	1	406	dibbâğ	دِبَّاعٌ	Meşin ve kösele imal etmek üzere hayvan derisini terbiye etmek, dibâğât kerden .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6825	1	406	dibâğa(t)	دِبَّاعَةٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6826	1	406	debdebe(t)	دِبْدَبَةٌ	Savt, ses, avaz , patırtı, kütürtü.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6827	1	407	dübr	دُبْرٌ	Arka, art, sırt, pes .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6828	1	407	debğ	دِبْغٌ	Meşin ve kösele ve emsali imal için hayvan derisini terbiye etmek, dibâğât kerden .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6829	1	407	debûr	دُبُورٌ	Batı rüzgarı.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6830	1	407	dişâr	دِشَارٌ	Üst elbise, biniş ve kaftan gibi, kaba .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6831	1	407	decâc	دَجَاجٌ	Tavuk, mâkiyân ve horoz.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6832	1	407	decâce(t)	دَجَاجَةٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6833	1	407	deccâl	دَجَّالٌ	Ahir zamanda zuhur ve huruç edecek kezzâb melunun ismidir.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6834	1	407	duhân	دُخَانٌ	Tütün, duman ve içilen tütün, tenbâkû .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6835	1	407	dağil	دَخَلَ	Karışmak, dokunmak, taarruz etmek, müdahale etmek.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6836	1	407	duğul	دَخُولٌ	İçeri girmek, derşuden ve cima etmek.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6837	1	407	dâğil	دَخِيلٌ	Dâhil, içeride olan, derûnî ve birinin esrarına vâkıf ve mahrem olan ve yabancı olup bir kavme intisap etmiş olan ve aslında Arabî olmayıp sonradan Arabîye karışmış olan.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6838	1	407	dürr	دُرٌّ	İnci denilen zî-kıymet, tane, dür .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6839	1	407	dürrâc	دُرَّاجٌ	Eti nazik bir kuşun ismidir, tezerû .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6840	1	407	derrâce(t)	دَرَّاجَةٌ	Makdemlerde kale dibine vâsil olmak için kullanılır bir nevi âlet-i harb ismidir.	Arapça noktasız dâl (د) babı

6841	1	407	derârî	دَرَارِي	Parlak yıldızlar, ahterân-ı tâbidâr .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6842	1	408	derrâk	دَرَّكَ	İdrak edici anlayıcı olan, fehmente .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6843	1	408	derrâke(t)	دَرَّكَة	Kuvvet-i müdrike akıl, hûş .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6844	1	408	derâhim	دَرَاهِم	Gümüş akçeler ve üç renkten ibaret olan vezinler, dermhâ .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6845	1	408	dirayet	دِرَايَة	Akıl, hûş , zeka, zekâvet.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6846	1	408	derâ'is	دَرَائِس	Eski câmeler, köhne câmeihâ .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6847	1	408	dirre(t)	دِرَّة	Tura, kamçı, tâziyâne , kırbaç.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6848	1	408	dürre(t)	دُرَّة	Büyük ve zî-kıymet, inci, heycümâne .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6849	1	408	derc	دَرْج	Yazı ve kitaba dâhil etmek, yazmak, nüvišten ve hattatın talim tomarı.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6850	1	408	dürç	دَرْج	Karıların avadanlık kutusu.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6851	1	408	derec	دَرْج	Kademeler, basamaklar, pâyeihâ .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6852	1	408	derecât	دَرَجَات	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6853	1	408	derece	دَرَجَة	Kademe, basamak, pâye ve muhit-i dâ'irenin üç yüz altmışa mütesaviyeten taksiminden hasıl olan kavis ve rütbe, mertebe ve cennetin her bir mütefâvit menzili.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6854	1	408	dürer	دُرُر	Büyük inciler, heycümâneihâ .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6855	1	408	ders	دَرْس	Okuyup öğrenmek ve öğretmek için okumak ve talimle öğrenilen husus, sebak .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6856	1	408	dirs	دَرْس	Eski libas, eski urba, köhne câme .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6857		408	dir'	دِرْع	Zırh ki cenkte giyilir idi ve kariya mahsus gömlek.	
6858	1	408	dür'	دُرْع	Ayın on altıncı ve on yedinci ve on sekizinci geceleri.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6859	1	409	derk	دَرْك	Arkadan yetişmek ve nihayete vâsıl olmak, idrak etmek, âhîden .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6860	1	409	derekât	دَرَكَات	Aşağı inmek için vaki olan basamaklar, pâyeihâ ve cehennem en alt katları.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6861	1	409	dereke(t)	دَرْكَة	Aşağı incek basamak, pâye ve cehennem aşağı katı.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6862	1	409	dürûr	دُرُور	Kesret, bolluk, ferâhî .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6863	1	409	dürûs	دُرُوس	Dersler, sebakihâ , ilim öğrenmek için kitap okumaklar.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6864	1	409	dirhem	دِرْهَم	Gümüş akçe, direm ve üç denk sıkletinde bir nevi vezin.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6865	1	409	dürri	دُرِّي	Nurani, parlak olan, dirahşân ve kılıcın parıldaması ve parlak yıldız.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6866	1	409	derî	دَرِي	Dubara edip aldatmak, firîften .	Arapça noktasız dâl (د) babı

6867	1	409	desâtîr	دَسَاتِير	Düsturlar, vezirler, hânân .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6868	1	409	desâ'is	دَسَائِس	Desiseler, hileler, mâkûhâ .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6869	1	409	destûru'l-'amel	دَسْتُرُ الْعَمَل	Bir husus icrasında kaide addolunup ittibâ olunan nesne.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6870	1	409	düstur	دُسْتُور	Vezir, müşir, han ve umûr-u mâliye-i mîriyye defteri ve münecimin sene be sene tertip ettiği nücum defteri.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6871	1	409	desîs	دَسِيس	Casus, ser devr , haber alıp götürmek için gizli gönderilen kimse.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6872	1	409	desise	دَسِيسَة	Gizlemek, nihân kerden , ketmetmek, saklamak ve hıyanet, el altından olan iş.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6873	1	410	dua	دُعَاء	Allahuteala'ya niyaz, dürûden .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6874	1	410	du'â't	دُعَاة	Dâ'îler, duacılar, du'â gûyan .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6875	1	410	di'âm	دِعَام	Direk, sütun , destek ve cemaatin muteber ve baş olan kimsesi.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6876	1	410	di'âme(t)	دِعَامَة	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6877	1	410	di'âve(t)	دِعَاوَة	İddia, dava, şu şey benimdir diye dava etmek.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6878	1	410	de'â'im	دِعَائِم	Direkler, dayaklar, sütûnhâ .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6879	1	410	di'a(t)	دِعَة	Maaş bolluğu, huzur, rahat, refah, ferâhî .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6880	1	410	di'me(t)	دِعْمَة	Direk, dayak, sütun , pâyende .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6881	1	410	dava)	دَعْوَا	Dava, iddia, şu şey benimdir diye dava etmek, gile .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6882	1	410	davet	دَعْوَة	Çağırma, hürîden , bir husus yapmasını bir kimseye rica veya nasihat yollu teklif ederek o kimseyi muhatap kılmak.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6883	1	410	dava	دَعْوَى	İddia, şu şey benimdir diye bir kimseden talep etmek, gile .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6884	1	410	defâtîr	دِفَاتِير	Defterler, defter kitapları, mârehâ .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6885	1	410	defâ'im	دِفَائِن	Defineler, gömülü olan altın ve zî-kıymet nesnelere, kencînehâ .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6886	1	410	deffe(t)	دِفَة	Nesnenin yanı veyahut yanının yüzü.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6887	1	410	defter	دِفْتَر	Rakam ve esami yazılı olan hey'et-i mecmû'a, mâre .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6888	1	410	def	دِفْع	Kakıvermek, bâz geştên , savmak.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6889	1	410	defa	دِفْعَا	Yine, dahi ve ondan sonra.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6890	1	410	defaat	دِفْعَات	Kereler, merreler, defalar, bârhâ .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6891	1	411	defa	دِفْعَة	Kere, merre, vuku bulmak, bâr .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6892	1	411	defaten	دِفْعَة	Birdenbire vaki olmak üzere, derhâl .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6893	1	411	def'â be-def'â	دِفْعَة بِدِفْعَة	Bir kaç kere, tekraren, birden bire vaki olan, nâgihânî .	Arapça noktasız dâl (د) babı

6894	1	411	def î	دفعين	Birdenbire vaki olan, nâgihânî .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6895	1	411	defin	دفن	Yeraltına gömmek, derhâk kerden .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6896	1	411	defin	دفين	Gömülü, gizli, saklı olan, kencînehâ .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6897	1	411	define	دفيئه	Gömülü olan mal ve akçe ve emsali, gencîne .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6898	1	411	dağğ	دق	Kırıp ufatmak, hurd kerden , döküp ufatmak ve varıp çalmak.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6899	1	411	dağâ'îğ	دقائق	Dakik ve anlaşılması güç olan hususlar, hurdehâ .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6900	1	411	diğğat	دقة	Dakiklik, incelik, bâriğî ve ufaklık ve sarf-ı zihn etmek, ihtimam etmek, tecessüs ederek ve etrafı mülâhaza ederek amil olmak.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6901	1	411	değğ	دقيق	İnce, bâriğî , ufak olan ve anlaşılması güç ve vakte muhtaç olan.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6902	1	411	dağğıka	دقيقه	Dakik, ince, hurda , ufak olan nesne ve fehim ve idrak yahut idaresi müşkül olan husus ve bir derece yahut bir saatin altmışa taksiminden hasil olan cüz.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6903	1	411	dekkâ'	دكاء	Galiz olmayan, küçük balçık tepe, örgüçsüz yahut yassı örgüçlü deve.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6904	1	412	dekâkin	دكاين	Mal satmaya mahsus olan mahaller, kürbehâ .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6905	1	412	dükkan	دكان	Mal satmaya mahsus olan mahal, kürbe .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6906	1	412	tellâk)	دلآك)	Hamamda istihdam olunan hizmetçi, mâlişger .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6907	1	412	delâl	دلآل	Naz, şive, kirişme , işve.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6908	1	412	tellal	دلآل)	Satıcı ile müşteri arasında vasıta olan kimse, destsâr .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6909	1	412	delalet	دلآلة	Doğru yol gösterip kılavuzluk etmek, rehberî kerden ve göstermek, işar etmek.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6910	1	412	dellaliye(t)	دلآلية	Tellal ücreti, Tellalık, dest sârî .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6911	1	412	delle(t)	دلة	Naz, şive, 'işve, tavır.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6912	1	412	delk	دلک	El ile sürtmek ve ovmak vemîden .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6913	1	412	delv	دلو	Su kovası, istâğ ve mîntikatü'l-burûc üzerine Cedî ve Hût burçları beyrinde vaki olarak on birinci burçtur ki şemsin ona duhulü kânun-u sâñide vuku bulur.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6914	1	412	delil	دليل	Kılavuz, rehber , delalet edici ve meçhulü keşfetmekte ve malumun sıhhatini ispat etmekte vasıta ve alet ittihaz olunan husus.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6915	1	412	dem	دم	Kan, hun , demâ.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6916	1	412	demâ	دما	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6917	1	412	dimâ'	دماء	Kanlar, hûnhâ , demler.	Arapça noktasız dâl (د) babı

6918	1	413	dimâşe(t)	دِمَاشَة	Yavaş ve mülayim tabiatli olmak, nermîhû .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6919	1	413	demâr	دَمَار	Helak, ölüm, mürg , mevt.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6920	1	413	dimaçğ	دِمَاعْغ	Beyin, mağz , kafa içinde bulunan nesne.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6921	1	413	deme‘ân	دَمَعَان	Ağlamak, girye , gözyaşı dökülmek.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6922	1	413	dem‘a(t)	دَمْعَة	Gözyaşının bir damlası, eşk .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6923	1	413	dimn	دِمْن	Gübre, fişkı, hûşkî .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6924	1	413	dimne(t)	دِمْنَة	Süprütülük, mezbele, zibildân .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6925	1	413	dümû‘	دُمُوْع	Gözyaşı, sirişk ve ağlamak.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6926	1	413	demevî	دَمَوَى	Tabiatta kanı safrasına ve diğer ihlâtına galip olan.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6927	1	413	denâ‘e(t)	دَنَائَة	Alçaklık, pestî , denilik.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6928	1	413	denâse(t)	دَنَاسَة	Kirlilik, murdarlık, çirkin .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6929	1	413	denânîr	دَنَانِير	Altın sikkeler, zerhâ .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6930	1	413	denes	دَنَس	Kir, çirk , murdarlık.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6931	1	413	denî	دَنَى	Alçak, fürûmâye , cengâne tabiatlı olan.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6932	1	413	dünya	دُنْيَا	Bulduğumuz küre-i arz, gîfî .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6933	1	413	denî‘	دَنِيْع	Pek akılsız olan, bî-hûş .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6934	1	413	dünyevi	دُنْيَوَى	Dünyaya müteallik ve mensup olan, cihânî .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6935	1	413	deva	دَوَاء	Mualece, ilaç, çare .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6936	1	413	devvâb	دَوَاب	Binilecek hayvanlar, sütûrân .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6937	1	413	devât	دَوَاة	Divit tabir olunan yazı aleti, hâlistân .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6938	1	413	devâr	دَوَار	Müdevver, değirmi, tekerlek gibi olan, gird .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6939	1	413	devvâr	دَوَار	Devredici, dönücü olan, gerdende .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6940	1	413	devâ‘î	دَوَاعَى	Sebepler, mucipler.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6941	1	413	devâ‘iyyü‘d-dehr	دَوَاعَى الدَّهْرِ	Zamanın inkilâbâtı vakit ve dünyanın tebeddülâtı.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6942	1	414	devâlîb	دَوَالِيْب	Dolaplar, su dolapları, hartelehâ .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6943	1	414	devam	دَوَام	Daim ve ber-karar olmak, bilâ-tebeddül hâlet-i vâhide üzere kalmak, ‘ale‘d- devâm devam üzere değişmeyerek, terk etmemek üzere.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6944	1	414	düvvâme(t)	دَوَامَة	Fırlak denilen nesne ki oğlancıklar oynarlar, ferfer .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6945	1	414	devâvîn	دَوَاوِيْن	Divanlar, şair divanları, dîvânihâ .	Arapça noktasız dâl (د) babı

6946	1	414	devâhî	دَوَاهِي	Afetler, belalar, kazalar, petyârehâ .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6947	1	414	devâ'ir	دَوَائِر	Değirmi şekiller, girdhâ .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6948	1	414	devha(t)	دَوْحَة	Büyük ağaç, dıraht-ı büzürg .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6949	1	414	dûd	دُوْد	Kurt, böcek, kirm .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6950	1	414	dûdü'l-ħarîr	دُوْرُ الْحَرِيْر	İpek kurdu, pîle .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6951	1	414	dûdü'l-ħazz	دُوْرُ الْقَز	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6952	1	414	devr	دَوْر	Çark gibi dönüp dolanmak, vergešten ve nakletmek, geçirmek bir kimsenin uhdesinden çıkarıp başka birinin uhdesine vermek ve daire ve hadd ü hudûd ve vakit, zaman, asır.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6953	1	414	dûr	دُوْر	Beytler, konaklar, ħânehâ .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6954	1	414	deveran	دَوْرَان	Çark gibi dönüp dolanmak ve vakit, zaman, asır, gerdfiden .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6955	1	414	dûrân	دُوْرَان	Beytler, konaklar, ħânehâ .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6956	1	414	dolap	دَوْلَاب	Hareket-i devriyesi olan şey, su dolabı gibi, ħartele ve hile, hud' a, mekr, fend ve eşya hıfzına mahsus dolap.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6957	1	415	devlet	دَوْلَة	Mal ve rütbe ve itibar sahibi olmak ve kendi kanunlarıyla hüküm ve idare olunan memâlik-i müstakile, devlet .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6958	1	415	dûn	دُون	Aşağı, denî, fürû , sefil.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6959	1	415	devî	دَوِي	Mariz, nâ-mizâc olan, hasta .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6960	1	415	deha	دَهَا	Cin fikirli olmak, pek tedbir sahibi olmak, hûşmend .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6961	1	415	dühâ'	دُهَاء	Pek uğursuz, pek musibet olan, sebzpâ .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6962	1	415	dühât	دُهَاءَة	Cin fikirli olan kimseler.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6963	1	415	dühâkine(t)	دُهَائِكَة	Köy başıları, dihkânân .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6964	1	415	dehâliz	دَهَالِيْز	Dehlizler, kapı aralıkları, dihlîzhâ .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6965	1	415	dehr	دَهْر	Zaman, müddet, ahit ve ebet, bilâ-nihâye olan zaman, hengâm .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6966	1	415	dehran	دَهْرًا	Ebeden, ilelebet.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6967	1	415	dehrî	دَهْرِي	Kıyameti inkar edip dünyanın daim ve baki olmasına kail olan kimse.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6968	1	415	dehkan	دَهْقَان	Köybaşı olan kimse, dihkân .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6969	1	415	dehliz	دَهْلِيْز	Kapı arası, kapı ile hane beyninde olan aralık, dehliz .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6970	1	415	dühn	دُهْن	Sürünecek yağ.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6971	1	415	dehnâ'	دُهْنَاء	Meydan, sahra, ova, deşt .	Arapça noktasız dâl (د) babı

6972	1	415	dehvâ	دَهْوَا	Pek uğursuz, pek musibet olan, sebzpâ .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6973	1	415	dühûr	دُهْوَر	Zamanlar, müddetler, dehirler, hengâmhâ .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6974	1	415	dehî	دَهَى	Zeyrek, akıllı, hûşmend , cin fikirli olan.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6975	1	416	dehyâ	دَهْيَا	Azim bela, pek büyük musibet, petyâre .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6976	1	416	diyât	دِيَاث	Diyetler, kan pahaları, hûn bahâ .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6977	1	416	diyyâr	دِيَاَر	Beytler, evler, hanehâ ve ülke, memleket, merzibûm .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6978	1	416	deyyâr	دِيَاَر	Kimse, kes ve manastır sahibi.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6979	1	416	diyanet	دِيَانَة	Din ve ibadete sadakat üzere ikdam edip gûnahtan içtinap etmek, perhîziden .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6980	1	416	dfbâc	دِيْبَاَج	Malum bir nevi ipek kumaş, dfbâ .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6981	1	416	dibace	دِيْبَاَجَة	Kitap evvelinde yazılıp ekseriya hamdele ve tasliye ve sitayişi ve kitabın vech ve sebeb-i tahririni ve müellifin ismini havi ve ilm-i kitâbete ziyade riayet üzere terkip olunmuş name.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6982	1	416	diy et	دِيَة	Maktül için varisine verilen kan pahası, ser bahâ .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6983	1	416	deydene(t)	دِيْدَنْت	Âdet, usul, ayin .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6984	1	416	dfis	دِيْس	Sık ormanlar, çenkelistân .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6985	1	416	dfise(t)	دِيْسَة	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6986	1	416	deymûme(t)	دِيْمُوْمَة	Daim ve ber-karâr ve zevalsiz olmak, payendegî .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6987	1	416	deyn	دَيْ	Müddetli ve vadeli borç, vâm , vâcibü'l-edâ olan meblağ.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6988	1	416	(din)	(دِين)	Allah ve peygamber hususunda insan beyninde cari olan itikat.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6989	1	416	dinar	دِيْنَار	Bir nevi eski zaman sikkeli altın, perpere .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6990	1	416	dinî	دِيْنِي	Din ve ibadete müteallik ve mensup olan.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6991	1	417	divani	دِيْوَانِي	Divan kaleminde ekseriya ferman tahriri için istimal olunan hat.	Arapça noktasız dâl (د) babı
6992	1	417	deyyuş	دِيْوُث	Kendi nikahlı karısına pezevenk olan kimse, kertenkel .	Arapça noktasız dâl (د) babı
6993	1	417	düyün	دِيْوُون	Diyetler, borçlar, vâmhâ .	Arapça noktasız dâl (د) babı
	1			بَابُ الدَّالِ الْمُعْجَمَةِ مِنَ الْعَرَبِيَّةِ		
6994	1	417	zâ	ذ	İşbu harf-i zâl-i mû' ceme tertîb-i hurûf-ı Osmâniyyede on birinci harf olup hesaba ve ulûma dair kütüb ve resâilde yedi yüz adedine işaret olur ve mektup ve evrâk-ı sâ'ire tarihlerinde zilhicceye alamettir.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı

6995	1	417	zâ	ذَا	Zû, zî, sahip, ehil, erbab olan, mend ve mektup ve evrak tarihlerinde zilkâdeye alamettir.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
6996	1	417	zâbih	ذَابِح	Zebh edici, kurban kesici, boğazlayıcı, bismil künende .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
6997	1	417	zat	ذَات	Zû, sahip, mend , ehil olan ve kendi, nefis, hod , ayn.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
6998	1	417	zâtü'l-beyn	ذَاتُ الْبَيْنِ	İki kişi beyninde olan muaraza ve husumet.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
6999	1	417	zâtü'l-cenb	ذَاتُ الْجَنْبِ	Satlıcan denilen illet, bizzat kendi kendi, hod be hod .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7000	1	417	zâtü'l-veḳûd	ذَاتُ الْوَقُودِ	Kendisi içinde yanacak odun ve kömür makulesi mevcut olan.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7001	1	418	zatî	ذَاتِي	Bir nesnenin hakikatine müteallik ve menût olup harici ve arizi olmayan.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7002	1	418	zâḥir	ذَاخِر	Semiz, tavlı olan, ferbe ve bol bereketli olan.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7003	1	418	zâk	ذَاكَ	O, şu, öbürü, ân .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7004	1	418	zâkir	ذَاكِر	Zikredici, zikir ve dua ile daim olan kimse, yâd künende .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7005	1	418	zâl	ذَال	Hurûf-ı Osmâniyyeden on birinci harfin ismidir.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7006	1	418	zâhib	ذَاهِب	Gidici, revende ve bir mezhebe yahut kavil ve rey ve zanna kail ve mutekit olup aklını o tarafa verici olan.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7007	1	418	zâhil	ذَاهِل	İhmalci, tekasülcü, müseyyib olan.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7008	1	418	zâ'ib	ذَائِب	İzabe olunmuş, erimiş olan, güdâḥte .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7009	1	418	zâ'ic	ذَائِع	Fâş , münteşir olan, âleme duyulmuş, âlemin bildiği olan.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7010	1	418	zâ'ik	ذَائِق	Tadıcı, çeşîdende , lezzet hissedici olan.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7011	1	418	zâ'ika(t)	ذَائِقَةٌ	Tat ve lezzet hissedici olan kuvvet ki ağzın üst damağında olur, çeşîde .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7012	1	418	zebb	ذَبَب	Defetmek, savmak, sürüp iletmek, bâz geşten .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7013	1	418	zübâb	ذُبَاب	Sinek denilen hayvan, mekes .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7014	1	418	zibâr	ذِبَار	Kitaplar, evrak.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7015	1	418	zübâl	ذُبَال	Kandil ve mumda olan fitiller, pelîtehâ .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7016	1	419	zübâle(t)	ذُبَالَةٌ	Fitil, pelîte .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7017	1	419	zübâ'ih	ذُبَابِیح	Kurbanlar ve kurbanlık hayvanlar, kûspent güşân .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7018	1	419	zebḥ	ذَبِیح	Boğazlamak, kurban etmek, bismil kerden .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7019	1	419	zebr	ذَبْر	Kitap, cüz, varak.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7020	1	419	zübûl	ذُبُول	Kuru ot gibi solmak.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı

7021	1	419	zebîh	ذَبِيحٌ	Boğazlanmış, kurban edilmiş olan hayvan, bismil künende. Ez-zebîh İsmail bin İbrahim aleyhisselam.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7022	1	419	zebîha(t)	ذَبِيحَةٌ	Bi-ma' nâhu eydan ve kurbanlık hayvan.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7023	1	419	zaḥl	ذَخْلٌ	Öç, intikam, kîne , düşmanlık.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7024	1	419	zühûl	ذَخُولٌ	İntikamlar ve adavetler, kînehâ .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7025	1	419	zehâ 'ir	ذَخَائِرٌ	Me'kulata müteallik der-anbâr olan nesneler, sitinchâ .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7026	1	419	zuḥr	ذَخْرٌ	Vaktiyle lazım ve muktezi olur diye bir nesneyi edinip saklamak, gazîden ve zahire, zâd.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7027	1	419	zaḥire	ذَخِيرَةٌ	Vaktiyle sarf olunmak için edinilip der-anbâr olan me'kulat makulesi, sitinc .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7028	1	419	zürâre(t)	ذَرَارَةٌ	Saçıntı, ekinti, toz, gerd .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7029	1	419	zerârî	ذَرَارَى	Zürriyetler, nesiller, evlat, çocuklar, nejâdân .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7030	1	419	zirâ'	ذِرَاعٌ	Arşın, endaze, kez .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7031	1	419	zerre(t)	ذَرَّةٌ	Pek ince toz tanesi ve güneş ışığında görünen hurda toz tanesi, gerd .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7032	1	419	zirve	ذِرْوَةٌ	Nesnenin yukarısı ve tepesi, hüpâk .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7033	1	419	zürriyet	ذُرِّيَّةٌ	Nesil, velet, çocuk, yâl .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7034	1	419	zerî'	ذَرِيعٌ	çabuk, çalâk , serîü'l-hareke olan ve suhuletle kolay olan.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7035	1	420	zerî' a	ذَرِيعَةٌ	Vesile, sebep, vasıta.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7036	1	420	zû' âf	ذَعَافٌ	Ağı, sem, zehir , pek çabuk öldürür olan zehir.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7037	1	420	zağc	ذَعَجٌ	Şiddetle öte kakmak, bâz geştên , defetmek.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7038	1	420	zû' r	ذَعْرٌ	Korku, havf, bîm .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7039	1	420	ze' an	ذَعْنٌ	İtaat ve inkıyat ve imtisal etmek.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7040	1	420	ze' ûr	ذَعُورٌ	Korkmuş olan, hirâsîde .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7041	1	420	zefif	ذَفِيفٌ	Çabuk, seri olan, çalâk .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7042	1	420	zeḳan	ذَقْنٌ	Ağzın aşağı tarafında iki çene kemiklerinin kavuştuğu yer, çene .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7043	1	420	zeka	ذَكَاءٌ	Çabuk anlayıcılık, kuvvetli zihin sahibi olmak, tîz fehîm .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7044	1	420	zekâve(t)	ذَكَوَةٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7045	1	420	zikir	ذِكْرٌ	Kalp ile yahut lisan ile yahut kalem ile anmak, yâd .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7046	1	420	zeker	ذَكَرٌ	Erkek hayvanın âlet-i tenâsülü, kîr ve erkek olan hayvan.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7047	1	420	zükran	ذَكَرَانٌ	Erkekler, zekerler, nerân .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı

7048	1	420	zükûr	ذُكُورٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7049	1	420	zeki	ذَكِيٌّ	Çabuk anlayıcı, zihni kuvvetli olan, tîz fehm .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7050	1	420	zekîr	ذَكِيرٌ	Unutmayıcı olan, kuvvet-i hâfızası ziyade olan, yâd gîrende .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7051	1	420	zül	ذُلٌّ	Alçaklık, hakir olmak, hâr .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7052	1	420	zülâka(t)	ذُلَّاقَةٌ	Hurûftan altı harfe yani (مربنفل) kelimesinde bulunan altı harfe itlak olunur.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7053	1	421	zilâl	ذِلَالٌ	Zeliller, hakir olanlar, hârân .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7054	1	421	zülâl	ذُلَّالٌ	Şeffaf, berrak, temiz olan ve asla bulanık olmayan tatlı su, âb-ı pâk .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7055	1	421	zelâle(t)	ذِلَالَةٌ	Alçaklık, zillet, hakirlik, hârî .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7056	1	421	zillet	ذِلَّةٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7057	1	421	zülâk	ذُلُقٌ	Âfen geçen zülâka manasındadır.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7058	1	421	zelik	ذَلِكٌ	O, şu, öbürü, ân .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7059	1	421	zelûl	ذُلُولٌ	Serkeş olmayıp yavaş ve münkat olan, râm .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7060	1	421	zelil	ذَلِيلٌ	Alçak hakir olan, hâr .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7061	1	421	zem	ذَمٌّ	Yermek, nükûh , birinin ef'âlini irat edip, ta' yîb ve ahlakını fasletmek.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7062	1	421	zimâr	ذِمَارٌ	Irz, namus, âbrû .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7063	1	421	zemâm	ذِمَامٌ	Hak ve lazım ve vacip olan husus ki ziyânı veya iptali ayıp ve mezmûm olur.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7064	1	421	zemmâm	ذِمَامٌ	Zemmedici, fasl ve ta' yîb edici olan, hicâ künende .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7065	1	421	zemâme(t)	ذِمَامَةٌ	Kefalet, kefil olmak.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7066	1	421	zemâ'im	ذِمَائِمٌ	Zemîmeler, ayıp ve mezmûm olan ef'al, bedkâr .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7067	1	421	zimmet	ذِمَّةٌ	Raiyyelik, ahit ve aman talep edip haraç vermek üzere devlete tabi olmak, zîr destî ve bir kimsenin uhdesine verilen eşyanın defteri ki mahkemede tertip olunur.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7068	1	421	zimem	ذِمَمٌ	Zimmetler, uhdeler, ahitler.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7069	1	421	zimmî	ذِمِّيٌّ	Ehl-i zimmet, raiyye, harâc güzâr .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7070	1	422	zemîm	ذَمِيمٌ	Zem ve ta' yibe müstehak olan, mezmûm olan.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7071	1	422	zinâb	ذِنَابٌ	Kuyruk, dünbâle .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7072	1	422	zünâbe(t)	ذِنَابَةٌ	Tabi olan, peyrev .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7073	1	422	zenb	ذَنْبٌ	Kabahat, işm, günah .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7074	1	422	zünûb	ذُنُوبٌ	Kabahatler, isimler, zenbler, günâhhâ .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı

7075	1	422	zū	ذو	Sahip, malik olan, mend .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7076	1	422	zū'l-ḥicce	ذو الحجة	Zilhicce şehri ki şuhûr-ı Arabiyeden on ikinci şehrdir.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7077	1	422	zū'l-ka' de	ذو القعدة	Zilkade şehri ki şuhûr-u Arabiyeden onbirinci şehrdir.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7078	1	422	zūzevâye(t)	ذو زوایة	Kuyruklu yıldız, aḥter-i dūnbâle .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7079	1	422	zūlfıkar	ذو الفکار	Hazreti Ali radyallahu anh'ın kılıcı ismidir.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7080	1	422	zūlkarneyn	ذو القرنین	Eski zaman padişahlarından bir meşhur padişahın lakabıdır.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7081	1	422	zūnnûn	ذو النون	Hazreti Yunus aleyhisselamın lakaplarıdır.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7082	1	422	zūlvecheyn	ذو الوجھین	İki tarafa nazır olan ve hem selamlık hem harem için kullanılan oda veya daire.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7083	1	422	zū 'âbbe(t)	ذو ابّے	Nâsiyede olan zülûf ve kakül, perçem , yele.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7084	1	422	zevat	ذوات	Zatlar, nefisler, kimseler.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7085	1	422	zevâ 'ib	ذوائب	Perçemler, kaküller.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7086	1	422	zûb	ذوب	Erimek, baḥsânîden , katılık halinden akıcılık haline geçmek.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7087	1	422	zevḳ	ذوق	Sefa, cümbüş, şâdumânî .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7088	1	422	zevî	ذوی	Sahipler, malikler.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7089	1	422	zevi'l-ukûl	ذوی العقول	Akıl ve idrak sahibi olan kimseler, hûş mendân .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7090	1	422	zehâb	ذهاب	Yürüyüp gitmek, reften , göçüp gitmek.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7091	1	423	zeheb	ذهب	Altın, zer .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7092	1	423	zehl	ذهل	Unutur gibi olup kasten terketmek ve gaflet edip külliyyen unutmak, sevîst .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7093	1	423	zihin	ذهن	Fehim, akıl , müdrike, ḥured , hafıza ve fetanet, zekâ.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7094	1	423	zihnî	ذهنی	Zihne müteallik ve mensup olan.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7095	1	423	zühûl	ذھول	Unutur gibi olup kasten terketmek, ferâmûşîden .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7096	1	423	zühûle(t)	ذھولة	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7097	1	423	zehîb	ذھیب	Altın yaldızlı olan, zerver .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7098	1	423	zehîn	ذھین	Zeki, zekâvetli, dirayetli olan, tîzvîr , fatîn olan.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7099	1	423	zî	ذی	Zü, sahip, malik olan, mend .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7100	1	423	zilhicce	ذی الحجة	Şuhûr-ı Arabiyeden on ikinci şehrin ismidir.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7101	1	423	zilkade	ذی القعدة	Şuhûr-ı Arabiyeden on birinci şehrin ismidir.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7102	1	423	zî'l-yed	ذی الید	Bir nesne elinde bulunmuş olan, sâhib-i mâl olan, destmend .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı

7103	1	423	ze'âb	ذُنَابٌ	Kurtlar, gürgân , zi'bler.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7104	1	423	zeyyâl	ذَيْالٌ	Kuyruklu, dümdâr ve uzun etekli olan.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7105	1	423	zi'b	ذَيْبٌ	Kurt denilen yırtıcı hayvan, gürk .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7106	1	423	zey'	ذَيْعٌ	Duyulmak, fâş ve münteşir olmak, âgâh şuden .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7107	1	423	zey'ân	ذَيْعَانٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7108	1	423	zi-kıymet	ذِي قِيَمَتٍ	Kıymetli, kıymetdâr olan.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7109	1	423	zeyil	ذَيْلٌ	Ahir, uç, son, encam, nihayet ve libas eteği ve hayvanın kuyruğu ve kitap nihayetine sonradan ilave olunan tenmîkat-ı zamîme.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7110	1	424	züyû'	ذُيُوعٌ	Şüyû' bulmak, âleme duyulmak, âgâh kerden .	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
7111	1	424	züyûl	ذُيُولٌ	Etekler, dâmenhâ ve kuyruklar, zamîmeler.	Arapça noktalı zâl (ذ) babı
	1	424		بَابُ الرَّاءِ الْمُهْمَلَةِ مِنَ الْعَرَبِيَّةِ		
7112	1	424	râ	رَ	İşbu harf-i râ-yı mühmele tertîb-i hurûf-ı Osmâniyyede on ikinci harf olup hesaba ve uluma dair kütüb ve resâilde iki yüz adedine işaret olup mektup ve evrâk-ı sâ'ire tarihlerinde rebiyülahire alamet olur.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7113	1	424	râ'	رَاءٌ	Hurûf-ı Osmâniyyeden on ikinci harfin ismidir ve mektup ve evrâk-ı sâ'ire tarihlerinde rebiyülevvel şehrine alamet olur.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7114	1	424	râbiḥ	رَابِحٌ	Karlı, kazançlı olan, fâ'ide mend .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7115	1	424	râbiḥa(t)	رَابِحَةٌ	Karlı, kazançlı olan ticaret, sûd .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7116	1	424	râbiḥ	رَابِطٌ	Nefsini dünyadan men ve ahirete rabt etmiş rahip ve zahit ve filozof kimse, perhîzkâr .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7117	1	424	rabiḥa	رَابِطَةٌ	Bağ, kayıt, bent, zincir ve nizam, intizam, münasebet ve sayfanın aşağı sol köşesinde kenar olarak tahrir olunan kelime ki sahife-i âtiyenin birinci kelimesi bulunmakla kitabın nizamı bu vecihle zapt ve rapt olunur.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7118	1	425	râbi'	رَابِيعٌ	Dördüncü olan, çârim .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7119	1	425	râtibe(t)	رَاتِبَةٌ	Maaş, tayin, mahiye ve hizmet, memuriyet.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7120	1	425	râtıḳ	رَاتِقٌ	Nesnenin yarığını kavuşturup bitiştirici olan.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7121	1	425	râciḥ	رَاجِحٌ	Kıymet ve fazilet ve itibarı ziyade olan.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7122	1	425	râci'	رَاجِعٌ	Geri dönücü, ricat edici, avdet künende ve müteallik olan.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7123	1	425	râcil	رَاجِلٌ	Yaya olan kimse, piyade .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7124	1	425	râci	رَاجِيٌ	Rica edici, yalvarıcı olan, niyaz mend .	Arapça noktasız râ (ر) babı

7125	1	425	râḥ	رَاح	Şarap, sigî, hamr, bâde .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7126	1	425	raḥat	رَاحَة	Elin avucu, kef-i dest ve eziyet ve zahmetten azat olmak, asayiş, âsûdegî.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7127	1	425	râḥateyn	رَاحَتَيْن	İki rahat, iki türlü asayiş ki birisi neyelân-ı matlûb ve diğeri dahi yeis ve nevmîdî vasıtasıyla olur, dü âsâyîş. İḥdâ'r-râḥateyn iki nevi rahatın biri ki ya neyelân matlûb veya yeis ve nevmîdî demek olur.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7128	1	425	râḥil	رَاحِل	Yolcu ve yol hayvanı, rehrevân .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7129	1	426	râḥile(t)	رَاحِلَة	Yolcular sürüsü, kervan ve yol ve yük hayvanı.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7130	1	426	raḥim	رَاحِم	Merhemetli, merhamet edici, mihriban .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7131	1	426	râdde(t)	رَادَة	Rütbe, menzilet, sıra, câh .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7132	1	426	reis	رَاس	Baş, ser ve adet, tane ve birinci ve büyük ve en ziyade rütbeli olan ve karanın denize uğrayan burnu.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7133	1	426	re'sü'l-mâl	رَاسُ الْمَالِ	Sermaye , asıl mal.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7134	1	426	râsiḥ	رَاسِح	Sabit, payidar, kavi, metin olan ve dininde alim ve sahih ve sadık olan, rûşen dil .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7135	1	426	râsiḥîn	رَاسِحِينَ	Râsihler, itikatları sahih ve kavilleri Hakk'a karîn olanlar, râst gûyân .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7136	1	426	râsî	رَاسِي	Sabit, muhkem, kımıldanmayıcı olan, payidar .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7137	1	426	râsiye(t)	رَاسِيَة	Azim ve cesim olan dağ, kûh-ı büzürg .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7138	1	426	râşid	رَاشِد	Doğru yoldan giden, hak dini kabul etmiş olan kimse, râh-ı râst revende .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7139	1	426	râşî	رَاشِي	Rüşvet teklif eden veya veren kimse, bed kend dâdende .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7140	1	426	râşid	رَاصِد	Rasat edici, dikkatle bakıcı, bînende .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7141	1	426	raẓı	رَاضِي	Rıza verici, hoşnut olan.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7142	1	426	râ'î	رَاعِي	Çoban, sığırtaç, şobân ve hirâset ve muhafaza ve vikaye edici olan kimse.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7143	1	427	rağib	رَاغِب	Rağbet edici, dileyip isteyici olan, hâhende ve yalvarıp niyaz ve tezellül eden kimse.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7144	1	427	ra'fet	رَأْفَت	Merhamet ve rikkat-i kalbden naşi, ziyadesiyle esirgemek, âmürziden .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7145	1	427	râfiẓ	رَافِض	Terk edici, salıverici, rehâ kerdende .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7146	1	427	rafîze	رَافِضَة	Şia taifesinden bir fırka.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7147	1	427	râfizi	رَافِضِي	Rafize taifesinden olan kimse.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7148	1	427	rafi'	رَافِع	Hâmil, kaldıracı, berdârende .	Arapça noktasız râ (ج) babı

7149	1	427	râfih	رَافِيَه	Rahat ve refah üzere geçinen kimse.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7150	1	427	raḳıḳ	رَاقِب	Gözetici terakkub ve intizar olan, nigâh dâšten .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7151	1	427	râḳım	رَاقِم	Terkîm edici, yazıcı, tahrir edici olan, nüviştende .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7152	1	427	râkib	رَاكِب	Binici, rûkûb edici olan, süvâr şevende .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7153	1	427	râkid	رَاكِد	Harekette olmayıp durmuş olan, payîdende .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7154	1	427	râkiʿ	رَاكِع	Rekât edici, başını yere eğici olan, cebhesâ .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7155	1	427	râmin	رَام	Atıcı, remy edici, endâzende .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7156	1	427	râmiḥ	رَامِح	Ve simâke'r-râmiḥ bir parlak yıldızın ismidir.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7157	1	427	râmî	رَامِي	Atıcı, remy edici, endâzende .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7158	1	427	râvî	رَاوِي	Rivayet edici, nakil ve zikir edici olan, yâd künende .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7159	1	427	rahip	رَاهِب	Nasârâ papazı, herîd .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7160	1	427	(rây)	(رَائِي)	Hindistan padişahı.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7161	1	428	rey	رَائِي	Görmek, dîden ve hüküm, itikat ve kıyas etmek.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7162	1	428	râyân	رَايَان	Bayraklar, sancaklar, setârâhâ .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7163	1	428	ra 'yü'l-ayn	رَائِي الْعَيْن	Göz ile görmek, dîden bedîde .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7164	1	428	râye(t)	رَايَة	Bayrak, sancak, alem, setâre .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7165	1	428	rayiç	رَايِج	Revaçta olan, halk beyninde kabul olunup geçen ve sürülen.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7166	1	428	rayiḥa	رَايِحَة	Koku, bûy , bû.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7167	1	428	râ 'î	رَايِع	Seri, çabuk olan, çâlâk .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7168	1	428	râ 'îf	رَائِف	Re'fetli, merhametli, esirgeyici olan, mihriban .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7169	1	428	râ 'îḳ	رَائِق	Safi, sade olan, nâb ve katıksız etmek.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7170	1	428	Rabb	رَب	Besleyici, perverdigâr ve Allahüteala, Hâlîk-ı âlem ve sahip ve malik, ehil, zû.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7171	1	428	ribâ '	رِبَا ع	Ödünç verilen akçe, üzerine alınan kar, faiz, güzeşte .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7172	1	428	ribâḫ	رِبَا ط	Bağ, kement, bent ve han ve tekke, imaret ve işe müdâvemet etmek ve kervansaray.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7173	1	428	ribâḫa(t)	رِبَا طَة	Yürekli olmak, dilîr , kaviyyü'l-kalb olmak.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7174	1	428	ribâḫî	رِبَا طِي	Hancı, han odabaşısı, hânçegîr .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7175	1	428	rubai	رُبَاعِي	Aslı dört harften mürekkep olan kelime veya matla, iki beyitten ibaret olan şî'r-i gayr-i mesnevî.	Arapça noktasız râ (ر) babı

7176	1	428	rebâ' iyye(t)	رَبَاعِيَّة	Ağızda ön dişler ile azı dişler arasında alt üst iki tarafta olan dört adet dişin ismidir.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7177	1	429	rabbânî	رَبَّانِي	İlahi, rabbü'l-âlemîn Hazretleri'ne müteallik ve mensup olan, Hudâyî .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7178	1	429	ribh	رِبْح	Kar, kazanç, fayda, faiz, güzeşte , nema.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7179	1	429	rabş	رَبْص	İntizar üzere olmak, bâsîden .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7180	1	429	rabt	رَبْط	Bağlamak, bendîden ve nizam vermek ve intizam bulmak.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7181	1	429	rub'	رُبْع	Bir nesnenin dört cüzünden bir cüzü, çâr yek ve arşın yahut endazenin sekiz cüzünden bir cüzü.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7182	1	429	rub' -1 dâ'ire	رُبْع دَائِرَه	Bir nevi rasat aletidir ki tam dairenin bir rub' u şeklinde olur.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7183	1	429	rub' -1 meskûn	رُبْع مَسْكُون	Dünyanın bir rub' udur ki kara olup ahali ve sekeneşi vaki olarak baki kalan üç rub' u deniz olmakla meskun değildir.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7184	1	429	reb' î	رَبِيعِي	Evvel bahara müteallik ve mensup olan, bahârî.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7185	1	429	ribka(t)	رِبْقَة	Hayvanın boynuna geçirilen ilmek, sâcûr .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7186	1	429	rubbemâ	رُبَّمَا	Bazen, bazı kere, endekbâr .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7187	1	429	Rabbenâ	رَبَّنَا	“Yâ bizim ve cümle mahlukatın Rabbi olan Allahüteala Hazretleri” manasındadır, perverdigârimâ .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7188	1	429	rebû	رَبْو	Ödünç akçe için faiz almak, güzeşte sitaden .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7189	1	429	rubûbiyyet	رُبُوبِيَّة	Ulûhiyyet, Rabbü'l-âlemîn olmak, Hudâvendigârî .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7190	1	430	rubûh	رُبُوح	Cimadan bayılıp bî-hod olan hatun.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7191	1	430	Rabbî	رَبِّي	“Benim ve cümle mahlukatın Rabbi olan Allahüteala” manasında nidadır, perverdigâr-i men .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7192	1	430	rebîb	رَبِيب	Üvey oğul, pesender .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7193	1	430	rebîbe(t)	رَبِيبَة	Üvey kız, duhter-i zen .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7194	1	430	rebî'	رَبِيع	Fuzûl-i erba' adan evvel bahar tabir olunan fasıl, bahar .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7195	1	430	rebiyülevvel	رَبِيع الْأَوَّل	Şuhûr-ı Arabiyyeden üçüncü şehrin ismi.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7196	1	430	rebiyülahir	رَبِيع الْآخِر	Şuhûr-u Arabiyyeden dördüncü şehrin ismidir.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7197	1	430	rebî' î	رَبِيعِي	Evvel bahara müteallik ve mensup olan, bahârî .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7198	1	430	ritâ'	رِتَاع	Bollukta gönül muradı üzere yiyip içmek.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7199	1	430	ritâm	رِتَام	Bir husus hatıra getirmek için parmak üzerine bağlanan iplikler, rişte-i engüşt .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7200	1	430	retâ'im	رِتَائِم	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktasız râ (ر) babı

7201	1	430	ruteb	رُتَبٌ	Rütbeler, mertebeler, pâye hâ.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7202	1	430	rütbe	رُتْبَةٌ	Menzilet, paye , kimsenin duracak mahalli.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7203	1	430	ratk	رَتَقَ	Nesnenin yarığını kavuşturup bitıştirmek, ferâhem kerden .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7204	1	430	retkâ'	رَتَقَاءُ	Ferci, bitişik olup cimaa gayr-i kâbil olan avrat.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7205	1	430	retîme(t)	رَتِيمَةٌ	Bir husus hatıra getirmek için parmak üzerine bağlanan iplik, rişte-i engüşt .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7206	1	430	reşâşe(t)	رَشَائِشَةٌ	Eskiyip yıpranmakla işe yaramaz olmak, şühâ suden .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7207	1	431	rişâye(t)	رِشَايَةٌ	Vefat etmiş kimsenin mehâsını tadat ve fikir ederek acıyıp ağlamak, matem .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7208	1	431	reşî	رِشَى	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7209	1	431	reşîş	رِشِيثٌ	Eskiyip yıpranmakla işe yaramaz olan, şühâ .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7210	1	431	recâ'	رَجَاءٌ	Ummak, âvînden , ümit etmek ve yalvarmak ve nahiye, canip, taraf, ketf.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7211	1	431	recât	رَجَاةٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7212	1	431	ricâl	رِجَالٌ	Adamlar, erkekler, nerân ve yaya olanlar ve rütbeli, mesnetli kimseler.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7213	1	431	recâve(t)	رَجَاوَةٌ	Ummak, âvînden , ümitlenmek.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7214	1	431	recep	رَجَبٌ	Şühûr-u Arabiyeden yedinci şehrin ismidir.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7215	1	431	recebân	رَجَبَانٌ	Recep ile şaban şehrleri.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7216	1	431	recehân	رَجْحَانٌ	Terazide ağır ve baskın gelmek, bülendîden ve fazilet ve hasâ' il yahut menâfi' cihetiyle sairden ziyade mergup olmak.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7217	1	431	ruchân	رُجْحَانٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7218	1	431	ruchâniye(t)	رُجْحَانِيَّةٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7219	1	431	recez	رَجَزٌ	Şiirin buhurundan bir bahr ismidir.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7220	1	431	reces	رَجَسٌ	Necis, murdar olan şey.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7221	1	431	rec'ân	رَجْعَانٌ	Ricatler, dönüşler, kerdeneşhâ .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7222	1	431	rüc'ân	رُجْعَانٌ	Geri dönmek, bâzgeşten .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7223	1	431	ricat	رِجْعَةٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7224	1	431	ricl	رِجْلٌ	Ayak, kadem, pâ, pây .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7225	1	431	racül	رَجُلٌ	Adam, erkek, merdüm, ner .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7226	1	431	recm	رَجْمٌ	Taşlamak, birine taş atmak, seng zeden ve taş ile öldürmek, taşlayıp katletmek ve birinin namusuna bühân ve iftira etmek ve zan ve güman etmek, kıyas etmek ve sövmek.	Arapça noktasız râ (ج) babı

7227	1	432	ricm	رجم	Atılan taş ve şihâb, düşen yıldız.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7228	1	432	recem	رجم	Kuyu, mezar, gur , kabir ve mezar taşı.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7229	1	432	rücme(t)	رجمه	Mezar taşı, seng-i gur .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7230	1	432	rücûc	رُجُوج	Sairden ziyade mergup olmak, mü' teber şuden .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7231	1	432	rücu	رُجُوع	Geri dönmek, bâzgeşten , evvelki haline dönmek.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7232	1	432	racûle(t)	رَجُوله	Erkek olmak, erkeklik, nerî .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7233	1	432	racûliyye(t)	رَجُلِيَّة	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7234	1	432	rücûm	رُجُوم	Recimler, atılan taşlar ve şihâb, düşen yıldızlar.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7235	1	432	racîl	رَجِيل	Yaya yürüyen, piyade .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7236	1	432	racîm	رَجِيم	Taş ile taşlanıp katlolunan yahut nefy ve teb' id olunan kimse ve şeytân-ı la' înin sıfatlarından.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7237	1	432	rihâl	رِحَال	Menziller, rahiller ve semerler, palanlar, büsthâ .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7238	1	432	rahrâh	رَحْرَاح	Geniş, vüsatli, vâsi olan, ferah .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7239	1	432	rahal	رَحَال	Mesken, me'vâ, konak ve semer, palan, karargâh .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7240	1	432	rihle(t)	رِحْلَة	Yola çıkmak, sefer etmek, göç etmek, becây refen ve ölmek, vefat etmek.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7241	1	432	rahim	رَحِم	Karılarda ve dişi hayvanlarda çocuk hasil olan mahal, zihdân ve karâbet, hisımlık. Şıla-i rahm hisım ve akrabasıyla gidip görüşmek.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7242	1	433	rahime	رَحِم	“Rahmet eylesin.”	Arapça noktasız râ (ج) babı
7243	1	433	rahimehullahuteala	رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى	“Hakteala ona rahmet eylesin.”	Arapça noktasız râ (ج) babı
7244	1	433	rahimehâ	رَحِمَهَا	“Allah o avrata rahmet eylesin yahut onlara rahmet eylesin.”	Arapça noktasız râ (ج) babı
7245	1	433	rahimehümâ	رَحِمَهُمَا	“İkisine rahmet eylesin.”	Arapça noktasız râ (ج) babı
7246	1	433	rahimehüm	رَحِمَهُمْ	“Onlara rahmet eylesin.”	Arapça noktasız râ (ج) babı
7247	1	433	rahimehünne	رَحِمَهُنَّ	“O avratlara rahmet eylesin” manalarında terkiât-ı Arabiyyedir.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7248	1	433	Rahman	رَحْمَن	Rahmet ve merhamet sahibi olan Allahüteala Hazretleri, bâşşânîde .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7249	1	433	rahmani	رَحْمَانِي	İlahi, rabbanî, yezdânî .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7250	1	433	rahmet	رَحْمَة	Esirgemek, acımak, merhamet etmek, bâşşûden , şefkat edip ihsan etmek ve yağmur, baran .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7251	1	433	rahmût	رَحْمُوت	Ziyadesiyle mübalağa üzere merhamet ve ihsan etmek, âmurzîden .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7252	1	433	rahîk	رَحِيْق	Hamır, şarap, bâde .	Arapça noktasız râ (ج) babı

7253	1	433	raḥîl	رَحِيلٌ	Nakl-i mekân, göç, yol, sefer, kûçe .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7254	1	433	Raḥîm	رَحِيمٌ	Merhamet ve rahmet sahibi ve ihsan ve mağfiret edici olan Allahüteala Hazretleri, mihriban .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7255	1	433	raḥâ'	رَخَاءٌ	Gevşek, sölpük olmak, sebükî ve adamın maaşı, vüsat ve bolluk üzere olmak.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7256	1	433	raḥâşa(t)	رَخَاصَةٌ	Nazik ve mülayim olmak ve ucuz olmak, erzân şuden ve bir işi gevşek tutmak.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7257	1	434	ruḥâm	رُحَامٌ	Mermer taşı, ḥârâ .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7258	1	434	ruḥâme(t)	رُحَامَةٌ	Savt ve kelamın ince ve yavaş ve tatlı olması, süḥan-ı nerm ve kız keliminde yavaş ve tatlı ve nazik olmak ve ucuzluk.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7259	1	434	ruḥâmî	رُحَامِيٌّ	Mermerden masnu ve ibaret olan, ḥârâyî .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7260	1	434	reḥavet	رَخَاوَةٌ	Gevşeklik, sölpüklük, sebükî ve ihmal, tekâsül, adem-i gayret.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7261	1	434	raḥş	رُحْصٌ	Yavaş, râm , nazik, mülayim, yumuşak olan.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7262	1	434	ruḥş	رُحْصٌ	Ucuzluk, erzânî , ucuz olmak.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7263	1	434	ruḥşat	رُحْصَةٌ	İzin, cevaz, destur , mücade, mezuniyet.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7264	1	434	raḥame(t)	رُحْمَةٌ	Çocukla validesi oynaşmak, mâdereş be kûdek bâziden .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7265	1	434	raḥve(t)	رُحْوَةٌ	Gevşeklik, sebükî , sölpüklük.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7266	1	434	riḥved	رِخْوَدٌ	Etili, canlı, kemikleri yumuşak ve bedeni nazik olan mahbube, nerm ten .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7267	1	434	raḥvede(t)	رِخْوَدَةٌ	Yumuşaklık, nermî , tazelik, terlik ve ucuzluk, bolluk.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7268	1	434	ruḥûşa(t)	رُحْوَصَةٌ	Savt ve kelamın ince ve yavaş ve tatlı olması ve kız keliminde yavaş ve tatlı olması ve ucuzluk.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7269	1	434	raḥî	رَحِيٌّ	Diriliği vüsat ve refah üzere olan, ḥoşhâl .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7270	1	434	raḥîş	رَحِيصٌ	Ucuz, bol olan, erzân ve revaçsız olan, rayiç olmayan.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7271	1	435	raḥîm	رَحِيمٌ	Savtı ince ve yavaş ve sözü ve latif olan kız, duḥter-i nâzende .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7272	1	435	raḥîme(t)	رَحِيمَةٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7273	1	435	ret	رَدٌّ	Geri vermek, geri çevirmek, kâšten ve kabul etmeyip defetmek ve birinin kelamını tekzip ve iptal etmek ve bir nesnenin karşılığını icra etmek.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7274	1	435	ridâ'	رِدَاءٌ	Başa ve belden yukarısına örtünecek ve bürünecek car ve şal ve futa makulesi ve dervişin hırkası veya abası, pûşide .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7275	1	435	redif	رَدِيفٌ	Şiirde revî harfinden evvel med üzere vaki olan ve kendisiyle revî beyninde başka harf bulunmayan elif (ل) yahut vav (و) veyahut yâ (ي) harfidir.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7276	1	435	ridfân	رِدْفَانٌ	Gece ve gündüz, rûz u şeb .	Arapça noktasız râ (ر) babı

7277	1	435	redî	رَدِي	Kötü, bet, fasit, kemter olan.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7278	1	435	redîf	رَدِيفٌ	Başka kimse ile beraber ve ardınca bir beygire binmiş olan kimse ve bir işte arkadaş ve vekil gibi olan kimse.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7279	1	435	rezalet	رَذَالَةٌ	Rezil ve dûn ve muhakkar ve nas beyninde rüsva olmak, rüsvâyî .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7280	1	435	rezâ 'il	رِذَائِلٌ	Rezaletler.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7281	1	435	rüzelâ '	رُذُلَاءٌ	Reziller, dûn ve muhakkar olanlar, rüsvâyân .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7282	1	435	razûle(t)	رَذْلَةٌ	Dûn ve hakir olmak, pest şuden .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7283	1	436	rezil	رَذِيلٌ	Dûn ve muhakkar olan, rüsva.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7284	1	436	rezîle(t)	رَذِيلَةٌ	Rezil olan fiil ve husus.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7285	1	436	Rezzâk	رِزَاقٌ	Cümle mahlukatın rızkını ihsan edici olan Hakteala Hazretleri, rûzî dihende .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7286	1	436	rezâne(t)	رِزَانَةٌ	Ağır ve sakil olmak, girân şuden ve vakar ve temkin sahibi olmak.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7287	1	436	rızık	رِزْقٌ	Gıda, kut, ekmek, rûzî .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7288	1	436	risalet	رِسَالَةٌ	Rasüllük, peygamberî .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7289	1	436	risale	رِسَالَةٌ	Bir ilim yahut başka bir hususa dair olan muhtasar kitap ve mektup.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7290	1	436	ressam	رِسَامٌ	Resimci, resim edici, peykerger .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7291	1	436	resâ 'il	رِسَائِلٌ	Risaleler, muhtasar kitaplar ve mektuplar, nâmeihâ .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7292	1	436	resim	رِسْمٌ	Bir nesnenin bir satıh üzerine yapılan şekil ve heyeti, peyker ve âdet, dâb, usul, kanun ve vergi, teklif, vâlâ-yı tantana ve saltanat ile alenen icra olunan husus.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7293	1	436	resmi)	رِسْمِيٌّ	Memur tarafından memur bulunduğu münasebetle icra olunan ve âdet ve usulden olup bî-ma' nâ ve bî-itibâr olan.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7294	1	436	resmiyet	رِسْمِيَّاتٌ	Resmi ve âdet ve usulden olan husûsat.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7295	1	436	rüsûh	رُسُوحٌ	Sabit olmak, üstüvâr şuden , metanet, muhkem ve kavi olmak.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7296	1	436	rüsûhiyye(t)	رُسُوحِيَّةٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7297	1	436	resul	رَسُولٌ	İbâdullahı hak dine davet etmek için Hakteala tarafından be' is olunan zât-ı şerîf, peygamber .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7298	1	437	rüsûm	رُسُومٌ	Resimler, şekiller, peykerhâ ve âdetler ve vergiler.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7299	1	437	rüsûmât	رُسُومَاتٌ	Resimler, vergiler.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7300	1	437	rüşâ	رِشَا	Rüşvetler, zabita ve hakime bi-gayr-i hak celb-i menfa' at için verilen akçeler, sâre .	Arapça noktasız râ (ر) babı

7301	1	437	rişâ	رِشَا	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7302	1	437	reşâd	رِشَاد	Doğru yol bulup ondan gitmek, doğru yolu tutup sapmamak, nemî kerdîden .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7303	1	437	reşâş	رِشَاش	Serpinti, katre bîrûnzede , döküntü.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7304	1	437	raşh	رِشَح	Terlemek, bedenden ter akmak, hûy kerden ve damlamak.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7305	1	437	reşahât	رِشَاحَات	Reşhalar, damlalar, çekâlehâ .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7306	1	437	reşha(t)	رِشَحَه	Ter, arak, hûy ve damla.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7307	1	437	rüşt	رِشْد	Doğru yoldan gitmek ve doğru ahlak ve doğru itikatta olmak ve takdiratında hüsn-i takdîr etmek.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7308	1	437	rüşvet	رِشْوَة	Kendi meramını hasıl etmek için hâkim makulesine verilen akçe ve atiyye, sâre .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7309	1	437	rüşey	رِشْي	Rüşvetler, hâkim bahşişleri.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7310	1	437	reşit	رِشِيد	Doğru yola sağlık verici ve takdiratında hüsn-i takdîr edici.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7311	1	437	raşşâd	رِشَاد	Dikkatle bakıcı, kevkelerin heyet ve hareketını dikkatle bakıp vezin ve takdir eden ehl-i hüner, rasad bîn .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7312	1	437	raşâş	رِشَاص	Kurşun, kalay, sürb .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7313	1	437	raşâş-ı esved	رِشَاصِ اسْوَد	Kurşun, üsrib .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7314	1	438	raşâş-ı ebyaž	رِشَاصِ اَبْيَاص	Kalay, erziz .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7315	1	438	raşşâs	رِشَاص	Kalaycı, rüvîneger , kurşuncu.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7316	1	438	raşâne(t)	رِشَانَة	Muhkem ve kavi ve metin olmak, üstüvâr şuden .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7317	1	438	raşat	رِشَاد	Bir nesneye dikkatle bakıp ahval ve hareketını gözetmek.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7318	1	438	raşn	رِشَن	Tamam etmek, tamamlamak, encâmîden .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7319	1	438	raşîf	رِشِيف	Muhkem, metin, kavi olan, üstüvâr .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7320	1	438	raşîn	رِشِين	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7321	1	438	rıza	رِضَاء	Hoşnut ve kail olmak, bir amelin işlenmesine gönlünce muvafakat etmek.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7322	1	438	rizâ'	رِضَاع	Memeden süt emmek, mekîden .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7323	1	438	rizâ' a(t)	رِضَاعَة	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7324	1	438	ruza' â'	رِضَاعَاء	Süt biraderleri ve meme emen çocuklar, dâderân-ı şîr .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7325	1	438	razâ'î'	رِضَاعِ	Razî' ler, süt biraderleri ve meme emen çocuklar.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7326	1	438	raz'	رِضَع	Memeden süt emmek, mezîden .	Arapça noktasız râ (ج) babı

7327	1	438	rıḡvân	رِضْوَانٌ	Razı olmak, hoşnûd şuden ve cennetin derbânı.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7328	1	438	razi	رَاضٍ	Razı ve hoşnut olan ve dost muhip ve kefil, zaman.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7329	1	438	raḡıyallahu	رَضِيَ اللهُ	“Allahuteala Hazretleri razı olsun” manasında duadır, Ḥudâ hoşnûd bâd.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7330	1	438	razi'	رَضِيعٌ	Süt kardeşi, dâder-i şîr ve meme emen çocuk.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7331	1	438	raḡâbe(t)	رَطَابَةٌ	Yaş, rutubet olmak, nemnâk.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7332	1	438	raḡâne(t)	رَطَانَةٌ	Yabancı lisaniyla tekellüm etmek.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7333	1	438	razb	رَضْبٌ	Yeşil, taze, yaş olan, ter.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7334	1	438	rıḡl	رَطْلٌ	Kadeh, piyâle, câm.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7335	1	439	ruḡubet	رُطُوبَةٌ	Yaş olmak, nemîden.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7336	1	439	raḡîb	رَطِيبٌ	Rutubetli olan, nemnâk.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7337	1	439	re' â'	رَعَاغٌ	İşi gücü olmayıp hovarda olan delikanlılar makulesi.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7338	1	439	ru' âf	رَعَافٌ	Burun kanı ve burun kanamak, binîḡûn âlûd şuden.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7339	1	439	reaya	رَعَايَاءٌ	Raiyeler, devletin himayesine iltica etmiş ve haraç veren kimseler, zîr-destân.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7340	1	439	riayet	رَعَايَةٌ	Saymak, gözetmek, hürmet etmek, hürmet kerden.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7341	1	439	ri' âyeten	رَعَايَةٌ	Sayıp gözeterek hürmetten naşi olmak üzere.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7342	1	439	ru' b	رُعبٌ	Korku, havf, dehşet.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7343	1	439	ra' d	رَعْدٌ	Gök gürültüsü, gurvîden ve korkutmak, tehdit etmek.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7344	1	439	ra' s	رَعْسٌ	Titremek, lerzîden ve zayıf zayıf, yavaş yavaş yürümek.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7345	1	439	ra' ş	رَعْسٌ	Titremek, tebîden ve korkmak, havfa giriftar olmak.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7346	1	439	ra' şe	رَعَشَةٌ	Bi-ma' nâhu eyḡan.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7347	1	439	rû' ûne(t)	رُوعَةٌ	Adam bön ve salkı ve çolpa olmak, kâlfive şuden.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7348	1	439	ra' yû'l-ma' z	رَعَى الْمَغْزِ	Keçi sakalı denilen ecza, mekerne.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7349	1	439	ra' y	رَعَى	Otarmak, otlatmak, çerânîden.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7350	1	439	ra' ve(t)	رَعَوَةٌ	Vaz gelmek, terk eylemek, güvâzîden.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7351	1	439	ra' iyye(t)	رَعِيَّةٌ	Devletin hükmünde olup haraç veren kimse, zîr-dest.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7352	1	439	reḡaip	رَغَائِبٌ	İstenilecek şeyler ve büyük atıyyeler. Leyle-i reḡâ'ib Resulullah aleyhisselam Hazretlerinin valideleri kendilerine hamile kaldıkları gece ki recebin ilk cuma gecesidir.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7353	1	440	raḡbet	رَغْبَةٌ	İstemek, arzu etmek, hâheş.	Arapça noktasız râ (ج) babı

7354	1	440	rağm	رَغْمٌ	Hoşlanmayıp bir nesneyi geriye götürmek ve bir adamı yalnız, rezil ve hakir etmek kastıyla bir iş işlemek.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7355	1	440	rağmen li-enfihi	رَغْمًا لِنَفْسِهِ	Ve ‘alâ râğmihi (وَعَلَى رَغْمِهِ) zoraki ve mahsus tahkir ve tezlil etmek için.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7356	1	440	rağbet	رَغْبَةٌ	İstenilecek nesne ve büyük atiyeye.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7357	1	440	rağîf	رَغِيفٌ	Girde ve pide tabir olunan ekmeğe, bîrem .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7358	1	440	rifâ’	رِفَاءٌ	İmtizâc ve ittifak, hüsn-i mu‘âşeret, birbiriyle güzel geçinmek. bi’r-refâ’i ve’l-benîne (بِالرَّفَاءِ وَالْبَيْنِ) hüsn-i imtizâc ve muâşeret edip “çocuk evladınız çok ola” manasında duadır.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7359	1	440	refâ’	رِفَاعٌ	Biçilmiş ekini harman yerine taşımak.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7360	1	440	refâğa(t)	رِفَاعَةٌ	Refah ve nimet ile geçinmek, şâyigânî .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7361	1	440	refakat	رِفَاقَةٌ	Yoldaş ve arkadaş olmak, hem-râh .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7362	1	440	refah	رِفَاةٌ	Maaş ve geçinmek, hoşhâl , bol ve vüsat ve suhulet ve huzur ve letafet üzere olmak ve rahat üzere geçinmek.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7363	1	440	refâhe(t)	رِفَاهَةٌ	Bi-ma‘ nâhu eydan.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7364	1	440	refâhiyye(t)	رِفَاهِيَّةٌ	Bi-ma‘ nâhu eydan.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7365	1	440	rifd	رِفْدٌ	Ata, atiyeye, bahşiş, peşkeş .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7366	1	441	refdân	رِفْدَانٌ	Sarısı katılaşmamış derecesinde pişmiş yumurta, nîmpirişt .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7367	1	441	ref	رِفْعٌ	Kaldırmak, olduğu yerden çıkarmak, ber ârîden ve olduğu yerden çıkarıp ziyade yüksek yere koymak ve bir harf ötre üzere telaffuz ve kıraat olunmak.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7368	1	441	rif a(t)	رِفْعَةٌ	Şerîfu’l kadr ve âlişân olmak, rütbe ve itibarı ve menzilesi âli olmak.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7369	1	441	refğ	رِفْعٌ	Refah nimet, huzur, bolluk, ferâhî .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7370	1	441	rıfğ	رِفْقٌ	Yavaşlık, lütuf, mülayemet, tatlılık, nermî .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7371	1	441	rufekâ’	رِفْقَاءٌ	Refikler, yoldaşlar, hem-râhân .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7372	1	441	refekâ(t)	رِفْقَةٌ	Refikler cemaati, yoldaşlar takımı, hem-râh .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7373	1	441	refh	رِفْهٌ	Maaş ve geçinmek, bol ve vüsat ve suhulet üzere olmak, ferâh .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7374	1	441	refîz	رِفِيزٌ	Bırakılmış, terk olunmuş nesne, efkende .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7375	1	441	reff	رِفِيعٌ	Kadir ve itibar ve menzilesi âli olan ve yüksek olan, bâlâter .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7376		441	refiğ	رِفِيقٌ	Yoldaş, arkadaş, hem-râh .	
7377	1	441	refih	رِفِيَةٌ	Rahat ve huzur ile geçinen kimse, hoşhâl .	Arapça noktasız râ (ر) babı

7378	1	441	rağ	رَقْ	Tirşe tabir olunup yazı yazmaya kâğıt yerine kullanılır incede deri, cefr ve defter, tomar, kitap, sayfa.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7379	1	442	riğ	رِقْ	Kölelik, abdlik, bendegî .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7380	1	442	reğâb	رِقَابْ	Boyunlar, gerdenân .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7381	1	442	reğabet	رِقَابَةٌ	Gözetmek, intizar ve terakkup üzere olmak ve rakipler saireleri menedip kendi işini tervice say etmek.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7382	1	442	rağkaş	رِقَاصْ	Çengî, köçek oğlanı, bâzîger ve saat derununda nöbetle sağa sola hareket eden çark veya askı.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7383	1	442	riğa	رِقَاعْ	Ruk'alar, kâğıt ve deri parçaları ki üzerlerine yazı yazılır ve bir yahut iki, üç satırdan ibaret olan müzekkereler.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7384	1	442	reğâka(t)	رِقَاقَةٌ	Rakîkler, incelik, yufkalık, bârîgî .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7385	1	442	reğâyık	رِقَائِقْ	İnce, rakîk şeyler, bârîgihâ .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7386	1	442	ruğabâ'	رِقْبَاءْ	Rakipler, engeller, rakîbân .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7387	1	442	rağabe	رِقَبْ	Boyun, gerdan , ense ve cariyeye, halayık ve köle.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7388	1	442	riğka(t)	رِقَّة	Rakîklik, incelik, bârîgî ve rahim, merhamet, şefkat.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7389	1	442	rağd	رِقْدْ	Uyumak, nevm, ğâbîden .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7390	1	442	rağde(t)	رِقْدَةٌ	Uyku, nevm, ğâb .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7391	1	442	rağş	رِقْشْ	Nakşetmek, birkaç renkle boyamak, zümûden .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7392	1	442	rağş	رِقْصْ	Oynamak, hora etmek, kâffe-i harekât-ı bedeniyyesini bir usule tatbiken oyun ve hareket etmek, bâzîden .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7393	1	442	rağtâ'	رِقْطَاءْ	Nöbetle bir harfi noktalı ve bir harfî noktasız olan yazı.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7394	1	442	ruğta(t)	رِقْطَةٌ	Alacalık, benlilik, şebek .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7395	1	442	ruğ'a(t)	رِقْعَةٌ	Kâğıt yahut deri parçası ki üzerine yazı yazılır ve iki, üç, dört satırdan ibaret olan name ve mektup tahririne mahsus olan yazı ve yırtık esvaba vurulan yama.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7396	1	443	rağam	رِقْمْ	Hesap için kullanılan yazı işareti ve ilm-i hesâb ve yazı, yekded .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7397	1	443	ruğûb	رِقْوَبْ	Rekabet, gözetmek, intizar üzere olmak, yetâğ .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7398	1	443	ruğûd	رِقْوَدْ	Uyumuş olan, ğâbîde .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7399	1	443	rağûd	رِقْوُدْ	Uyumak, ğâbîden .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7400	1	443	ruğûğ	رِقْوُطْ	Alacalık, beneklilik, şebek .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7401	1	443	ruğûm	رِقْوَمْ	Yazılar, işaretler, yekdedhâ .	Arapça noktasız râ (ج) babı

7402	1	443	raķīb	رَقِيبٌ	Hafız, nigebân ve cümle alemleri gözetici olan Allahüteala Hazretleri ve engel ki birinin sevdiği yahut maşukunun sevdiği kimse ve tahsîl-i merâma mani olup kendisi cer ve tahsile say eden kimse ve bekçi, hâris.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7403	1	443	ruk̄ye(t)	رُقْيَةٌ	Efsun denilen kelimeler ki sihirbaz ve ehl-i havâs okur.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7404	1	443	ruk̄ıyye(t)	رُقْيَةٌ	Kölelik, gulâmlık, bendegî .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7405	1	443	raķiķ	رَقِيقٌ	İnce, yufka olan, bârîk , merhamet ve şefkat sahibi olan ve köle ve cariye.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7406	1	443	rikâb)	رِكَابٌ	Üzengi ve padişaha arz-ı husûs ve bendegî için bazen eyyâm-ı mahsûsa hululünde icra olunan resm-i ma' rûf.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7407	1	444	rekâke(t)	رِكَائَةٌ	Zayıf ve zebun ve sist olmak ve kelâm-ı fesâhat ve belâgatten mahrum olmak.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7408	1	444	rakâne(t)	رِكَائَةٌ	Vakar ve temkin sahibi olmak.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7409	1	444	rekb	رِكَبٌ	Süvariler kafilesi, süvâriyân .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7410	1	444	rûkebât	رُكَبَاتٌ	Rukbeler, dizler, zânûyân .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7411	1	444	rûkbe(t)	رُكْبَةٌ	Uyluk ile baldırın kavuştuğu yer ki diz tabir olunur, zânû .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7412	1	444	rekd	رُكْدٌ	Durmak, kılmıdanmamak, râstâden .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7413	1	444	rekz	رُكْزٌ	Yere sançıp dikmek, haylânîden .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7414	1	444	reks	رُكْسٌ	Bir nesneyi tersine çevirmek, bâzgûne kerden .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7415	1	444	riks	رُكْسٌ	Necis, necaset, murdar .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7416	1	444	rekat	رُكْعَةٌ	Namazda ellerini diz kapakları üzerine vazedip başını ve arkasını aşağı eğmek ki namazın erkanındandır.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7417	1	444	rekm	رُكْمٌ	Biriktirip birbiri üzerine yığmak, gazîden .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7418	1	444	rükün	رُكْنٌ	Bir nesnenin ziyade muhkem ve kavi olan tarafına veya köşesine veya payendesine denir, köşe ve ricâl-i devlet ve vüzerâdan olan kimse ve bir maddenin aslı ve esası.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7419	1	444	rükûb	رُكُوبٌ	Yenmek, bernişesten ve süvar olmak, râkib olmak.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7420	1	445	rükûh	رُكُوحٌ	Meyletmek, bâzîden ve tövbe etmek, pişman olmak.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7421	1	445	rükûd	رُكُودٌ	Durmak, kılmıdanmamak, pâyîden .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7422	1	445	rükû'	رُكُوعٌ	Eğilmek, kerâyîden ve namaz kılmak ve bel eğmek ve yüz üzere kapanmak ve namazda iki avucu iki diz üzere götürüp arka düpdüz olarak durmak.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7423	1	445	rükûn	رُكُونٌ	Bir nesneye samimi meyletmek, kerâyîsten .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7424	1	445	rükûne(t)	رُكُونَةٌ	Vakar ve temkin sahibi olmak.	Arapça noktasız râ (ر) babı

7425	1	445	rakik	رَكِيكٌ	Rey ve idrak ve akli zayıf olan adam ve vuku ve itibar ve nüfuzu olmayan adam ve ince, kuvvetsiz, zayıf olan, nâtüvân .	Arapça noktasız râ (ﺝ) babı
7426	1	445	rakîn	رَكِيْنٌ	Âli ve yüksek olan, ser-bülend ve temkin ve vakar sahibi olan.	Arapça noktasız râ (ﺝ) babı
7427	1	445	remm	رَمَمٌ	Tamir ve termîm etmek, onarmak, sâzîden .	Arapça noktasız râ (ﺝ) babı
7428	1	445	rimâh	رِمَاحٌ	Mızraklar, nîzehâ , süngüler.	Arapça noktasız râ (ﺝ) babı
7429	1	445	remmâh	رِمَاحٌ	Mızrakçı, süngücü, nîzege .	Arapça noktasız râ (ﺝ) babı
7430	1	445	rimâha(t)	رِمَاحَةٌ	Rimahlık, mızrakçılık, nîzegefi	Arapça noktasız râ (ﺝ) babı
7431	1	445	remâd	رِمَادٌ	Ateşten hasıl olan kül, hâkister .	Arapça noktasız râ (ﺝ) babı
7432	1	445	remâde(t)	رِمَادَةٌ	İnsan ve hayvan kısmı kesret üzere kırılıp telef olmak.	Arapça noktasız râ (ﺝ) babı
7433	1	445	remmâz	رِمَازٌ	Meramını söyleyip yalnız işaret ile ifade edici ve kinaye ve remz ile tertib-i kelâm edici olan, remzger .	Arapça noktasız râ (ﺝ) babı
7434	1	446	remâze(t)	رِمَازَةٌ	Âkıl olup vakar ve temkin sahibi olmak.	Arapça noktasız râ (ﺝ) babı
7435	1	446	rimâl	رِمَالٌ	Kavimler, rîkhâ .	Arapça noktasız râ (ﺝ) babı
7436	1	446	remmâl	رِمَالٌ	Bir nevi hilebaz ki halkı aldatıp güya gaipten kum vasıtasıyla haber verir, rikbâz .	Arapça noktasız râ (ﺝ) babı
7437	1	446	rummân	رُمَانٌ	Nar tabir olunan meyve, nar .	Arapça noktasız râ (ﺝ) babı
7438	1	446	rummânî	رُمَانِيٌّ	Nar çiçeği gibi kırmızı olan, nârî .	Arapça noktasız râ (ﺝ) babı
7439	1	446	rimâye(t)	رِمَايَةٌ	Atmak, remyetmek, endâhten .	Arapça noktasız râ (ﺝ) babı
7440	1	446	rumme(t)	رُمَةٌ	Alın, cephe, cebîn , nâsiye.	Arapça noktasız râ (ﺝ) babı
7441	1	446	rumh	رُمَحٌ	Mızrak, süngü, nîze .	Arapça noktasız râ (ﺝ) babı
7442	1	446	remed	رَمَدٌ	Göz ağrısı, derd-i çeşm .	Arapça noktasız râ (ﺝ) babı
7443	1	446	remz	رَمَزٌ	Meramını söylemeyip yalnız işaret ile ifade etmek ve manası gizli ve güç bulunur kelam ile ifâde-i merâm etmek ve mezkur kelama dahi denir.	Arapça noktasız râ (ﺝ) babı
7444	1	446	remze(t)	رَمَزَةٌ	Meram ifadesi için edilen işaret.	Arapça noktasız râ (ﺝ) babı
7445	1	446	rems	رَمَسٌ	Mezar, kabir, merkad, gor .	Arapça noktasız râ (ﺝ) babı
7446	1	446	ramażan	رَمَازَانٌ	Şehr-i Arabiyyeden dokuzuncu şehrin ismidir, mâh-ı rûze .	Arapça noktasız râ (ﺝ) babı
7447	1	446	ramţ	رَمِطٌ	Ayıplayıp tan ve teşnî etmek, bîgârîden .	Arapça noktasız râ (ﺝ) babı
7448	1	446	ramağ	رَمِقٌ	Vücutta kalmış hayat bakiyesi ve son nefes, dem vâbesîn ve ölmeyecek kadar olan yemek ve dirilik ve maaş.	Arapça noktasız râ (ﺝ) babı
7449	1	446	reml	رَمَلٌ	Kum, rîk , ince kum.	Arapça noktasız râ (ﺝ) babı

7450	1	446	remel	رَمَلٌ	Bir nevi ilm-i kâzib ve hile ki güya kum vasıtasıyla gaipten haber verilir.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7451	1	447	rumuz	رُمُوزٌ	Manası gizli olan kelimeler ve işaretler.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7452	1	447	rumûs	رُمُوسٌ	Mezarlar, kabirler, merkatlar, gorhâ .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7453	1	447	remûk	رَمُوقٌ	Pek fakir ve güçle geçinecek kadar maaşa malik olan kimse, derviş .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7454	1	447	remûn	رَمُونٌ	Peşin akçe, pey .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7455	1	447	remy	رَمَى	Atmak, endâhten , sürat ve kuvvet ile def ve teb'îd etmek.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7456	1	447	remîz	رَمِيزٌ	Âkil ve dâna ve sâhib-i temkîn olan, hûşmend .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7457	1	447	remîm	رَمِيمٌ	Çürük, çürümüş olan, pûsîde .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7458	1	447	renîm	رَنِيمٌ	Ezgiler ile ırlamak, türkû çağırarak, terane .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7459	1	447	renîn	رَنِينٌ	Haykırmak, bağırarak, tevlîden .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7460	1	447	revâbî	رَوَابِطٌ	Rabitalar, kayıtlar, bağlar, bendhâ .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7461	1	447	revâh	رَوَاهٌ	Rivayetçiler, hikayetçiler, râstânger .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7462	1	447	revâtib	رَوَاتِبٌ	Rütbeler, maaşlar, mahiyeler.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7463	1	447	revaç	رَوَاجٌ	Akçe ve meta halk arasında alınıp geçmek, rayiç .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7464	1	447	revâh	رَوَاحٌ	Akşam vakti, şebângâh .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7465	1	447	revâsî	رَوَاسِيٌ	Azim ve büyük dağlar, kûhsâr .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7466	1	447	revâ'id	رَوَاعِدٌ	Gürüldeyen gökler, tündûzhâ .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7467	1	447	revâ'if	رَوَاعِفٌ	Kahrolunmuş, düşmanlar kanına bulaşık olan mızraklar.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7468	1	447	revâg	رَوَاعٌ	Gizli eğilmek, bâzîden nihân .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7469	1	447	revâfiz	رَوَافِضٌ	Râfiziyyü'l-mezheb olanlar, sürh serât .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7470	1	447	revaç	رَوَاقٌ	Hanenin önü, pîşgâhhane ve hanenin ikinci katında olan divanhane ve sofa ve kubbe, kemer.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7471	1	448	revâkid	رَوَاكِدٌ	Durgun olanlar, pâyidenân .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7472	1	448	rivayet	رَوَايَةٌ	Nakletmek, hikayet etmek, destan ve halk için kuyudan su çekmek ve birine su vermek, ateşini defetmek.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7473	1	448	revâ'ih	رَوَائِحٌ	Kokular, rayihalar, bûyhâ .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7474	1	448	revc	رَوَجٌ	Rahat, sefa, asayiş .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7475	1	448	ruh	رُوحٌ	Madde-i hayât olan vedî'a-i ilâhiye, can , nefes ve pek keskin olup tutuşup yanmaya müstait ve begayet müskir bir nevi tahammür hasılı rakı ve ispiro misilli.	Arapça noktasız râ (ج) babı

7476	1	448	Rûhu'l-ḳuds	رُوحُ الْقُدْسِ	Emînü'l-vaḥy Cebraîl aleyhisselam, revânbaḥş .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7477	1	448	Ruḥullah	رُوحُ اللَّهِ	İsa bin Meryem aleyhisselam.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7478	1	448	rûḥ-u tutyâ	رُوحُ تَوْتِيَا	Bir nevi maden ismi.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7479	1	448	ruhani	رُوحَانِي	Ruha müteallik ve cesetten hali ve ari olan, cânî .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7480	1	448	ruḥaniyet	رُوحَانِيَّة	Ruh mücerret olup cesetten ari ve hali olmak ve ruhani olmak.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7481	1	448	revzene(t)	رُوزْنَه	Pencere, deriçe .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7482	1	448	rû'ûs	رُؤْس	Başlar, reisler, serân .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7483	1	448	rû'esâ	رُؤْسَا	Bi-ma' nâhu eyḍan.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7484	1	448	revşen	رُوشَن	Pencere, deriçe .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7485	1	448	ravza	رُوضَه	Su yatağı, çimenlik olan mahal, mergizâr , bahçe, bostan ve cennet.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7486	1	448	ra'ûf	رُؤْف	Begayet esirgeyici, merhamet ve şefkat sahibi olan, mihriban .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7487	1	449	revm	رُؤْم	Ehl-i tecvîd ıstılahınca işmâmdan ziyadece olup kelimedede olan gizli hareke.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7488	1	449	revnaç	رُؤْنُق	Güzellik, âb u tâb , sefa, hüsün.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7489	1	449	revî	رُؤْي	Şiirin kafiye harfi, beytin harf-i âhîri.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7490	1	449	rûya)	رُؤْيَا	Uyku arasında görülen keyfiyet, büşâb .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7491	1	449	ru'yet	رُؤْيَت	Bakmak, görmek, dîden , nezaret etmek ve tefekkür etmek.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7492	1	449	riveye(t)	رُؤْيَه	Fikir, endişe, akıl, basiret.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7493	1	449	rehâbine(t)	رُهَابِنَه	Ruhbanlar, Nasârâ papazları, herîdân .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7494	1	449	rehâ'in	رُهَانِن	Rehinler, girevhâ .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7495	1	449	ruhban	رُهْبَان	Nasârâ papazı, manastırda oturur olan, herîd .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7496	1	449	ruhbaniyet	رُهْبَانِيَّة	Papazlık ve manastırda oturmaklık, herîdî .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7497	1	449	rehbe(t)	رُهْبَه	Korkmak, havf etmek, bâkîden ve papazlık.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7498	1	449	raḥṭ	رُهْط	Kavim, kabile, soy, nejâd .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7499	1	449	rehin	رُهْن	Rehin, tutu, kirev ve bir nesneyi birine rehin vermek.	Arapça noktasız râ (ج) babı
7500	1	449	rûhûn	رُهُون	Rehinler, tutular, girevhâ	Arapça noktasız râ (ج) babı
7501	1	449	rahîḳ	رُهَيْق	Şarap, hamr, bâde .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7502	1	449	rehin	رُهَيْن	Borcun eda olunacağına kefalet etmek üzere alacaklıya teslim olunan nesne, girev .	Arapça noktasız râ (ج) babı
7503	1	449	rehine(t)	رُهَيْنَه	Bi-ma' nâhu eyḍan.	Arapça noktasız râ (ج) babı

7504	1	449	riya	رِيَاء	Hatır veya tabiatta olan efkâr veya halkın hilafını göstermek, gösteriş etmek, nümayiş ve iki yüzlülük etmek ve bir nesnenin karşısına dikilip görmek.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7505	1	450	reyâh	رِيَّاح	Şarap, hamr, bâde .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7506	1	450	riyâh	رِيَّاح	Rihler, rayihalar, rûzgârân .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7507	1	450	riyâhîn	رِيَّاحِينَ	Reyhanlar, güzel kokulu otlar, fesleğenhâ .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7508	1	450	riyâse(t)	رِيَّاسَة	Reislik, baş olmak.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7509	1	450	riyâz	رِيَّاض	Ravzalar, bahçeler, mergizârhâ .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7510	1	450	riyâzet	رِيَّاضَة	Nefsini kırıp zevk ve sefadan çevirip daima melhûzât-ı nâfi‘a ile meşgul eylemek, perhiz .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7511	1	450	riyâzî	رِيَّاضِي	Riyazete müteallik ve mensup olan, yalnız sarf-ı efkâr meşgûliyet-i dâ‘ime ile istiksâbı mümkün olan.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7512	1	450	riyâfe(t)	رِيَّافَة	Bir ilmin ismidir ki onun vasıtasıyla yer altındaki suları ve susuz yolları keşif ve fark ederler.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7513	1	450	reyyân	رِيَّان	suya kanmış olan, sîrâb .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7514	1	450	reyb	رَيْب	Şek, şüphe, gümân .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7515	1	450	rîb	رَيْب	Şekler, şüpheler, gümânâhâ .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7516	1	450	rîbe(t)	رَيْبَة	Şek, şüphe, rîb, gümân .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7517	1	450	rî‘et	رَيْتَة	Akciğer, ciğer sepîd .	Arapça noktasız râ (ر) babı
7518	1	450	rîh	رِيح	Yel, rüzgar, bâd	Arapça noktasız râ (ر) babı
7519	1	450	rîhân	رِيحَان	Fesleğen, tâzbû ve güzel kokulu olan.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7520	1	450	reis	رَيْس	Baş, ser , sergerde ve sefinenin amiri ve müdürü, nâ-hudâ ve bekçi olan kimse.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7521	1	451	rîzân	رِيَّضَان	Ravzalar, bağçehâ , bostanlar.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7522	1	451	rey‘ân	رِيَّعَان	Bir nesnenin tamam bereketli ve makbul vakti.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7523	1	451	rîk	رَيْق	Ağızdan akan salya, kâlyâb ve ağzın suyu.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7524	1	451	reyn	رَيْن	Kir, pas, çirk ve günah.	Arapça noktasız râ (ر) babı
7525	1	451	reis	رَيْس	Baş ve sergerde olan kimse, sipehbed .	Arapça noktasız râ (ر) babı
	1	451		بَابُ الرَّاءِ الْمُعْجَمَةِ مِنَ الْعَرَبِيَّةِ		
7526	1	451	zâ	ز	İşbu harf-i zâ-yi mu‘ceme tertîb-i hurûf-ı Osmâniyyede on üçüncü harf olup hesap ve uluma dair olan kütüb ve resâilde yedi adedine delalet eder.	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7527	1	451	zâ‘	زَاء	Hurûf-ı Osmâniyyeden on üçüncü harfin ismidir.	Arapça noktalı zâ (ز) babı

7528	1	451	zâcir	زَاجِرٌ	Zecr edici, men ve nehyedici olan, dirîğ dâştende .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7529	1	451	zâhîr	زَاحِرٌ	Dolu ve taşkın olan deniz, dâmâ .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7530	1	451	zâhîf	زَاخِفٌ	Gurur ve fahr ve tekebbür ve taazzum sahibi olan.	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7531	1	451	zâd	زَادٌ	Azık, tûşe yol için hazır kılınıp istishâb olunan taam.	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7532	1	451	zâdallahu	زَادَ اللَّهُ	“Allah artırsın ve ziyade eylesin! manasında duadır, Hudâ efzûn bâd .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7533	1	451	zâri‘	زَارِعٌ	Ziraatçı, ehl-i zirâ‘ at, ikinci, bezrger .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7534	1	451	zârife(t)	زَارِفَةٌ	Zait olan söz ve kelam.	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7535	1	452	zâkî	زَاكِيٌ	Ehl-i zekâ ve salah olan salih kimse.	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7536	1	452	zâmile(t)	زَامِلَةٌ	Tembelit hayvanı ki ona binilmeyip yük hamline tahsis olunur ve tembeliyet yükü, tahlîst .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7537	1	452	zânî	زَانِيٌ	Zinakâr , haram karı ile cima eden kimse.	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7538	1	452	zâniye(t)	زَانِيَةٌ	Orospu, haram erkek ile cima eden karı.	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7539	1	452	zaviye	زَاوِيَةٌ	Köşe, künc ve tekke ve iki hattın telakki etmesinden hâdis olan heyet.	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7540	1	452	zâviye-i kâ’ime(t)	زَاوِيَةٌ كَائِمَةٌ	Bir hattın diğer bir hatta amûden telakkisinden hâdis olan heyet.	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7541	1	452	zâviye-i münferice(t)	زَاوِيَةٌ مُنْفَرِجَةٌ	Zâviye-i kâ’imeden ziyade açık olan zaviye.	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7542		452	zâviye-i hâdde(t)	زَاوِيَةٌ حَادَّةٌ	Zâviye-i kâ’ime kadar açık olmayan zaviye.	
7543	1	452	zâviye-i mücesseme(t)	زَاوِيَةٌ مُجَسَّمَةٌ	Üç yahut ziyade sathın bir noktada telakkisinden hâdis olan heyet.	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7544	1	452	zahit	زَاهِدٌ	Züht ile muttasıf olan kimse, sufi, perhîzkâr adem.	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7545	1	452	zahir	زَاهِرٌ	Hüsün ve saffet üzere ak ve berrak olan, tâbende .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7546	1	452	zâhiğ	زَاهِقٌ	Batıl, muzmahil olan.	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7547	1	452	zâhil	زَاهِلٌ	Izdıraptan sonra yüreği rahata varmış olan.	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7548	1	452	zây	زَائِيٌ	Harf-i zâ-yı mucemenin ismi.	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7549	1	452	zâ’id	زَائِدٌ	Ziyade olan, berter .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7550		452	zâ’ir		Ziyaret edici, misafir olan, ziyâret künende .	
7551	1	452	zâif	زَائِفٌ	Kalp ve mağsûş ve kem olan akçe, nâ-revâ .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7552	1	453	zail	زَائِلٌ	Daim ve baki olmayıp zeval ve fena bulmak şanından ve tabiatından olan nesne ve kaybolan ve tükenici olan ve tükenmiş olan.	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7553	1	453	zebâd	زَبَادٌ	Kalye-i misk ki hoş kokulu yağdır, finâd .	Arapça noktalı zâ (ز) babı

7554	1	453	zebani	زَبَانِي	Ehl-i cehennemî, eziyet etmeye memur olan mahlukat-ı muhavvefeden biri.	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7555	1	453	zebâniye(t)	زَبَانِيَّة	Zebaniler, zebâniyân .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7556	1	453	zübd	زُبْد	Kaymak, süttten hasil olan hülâsa, serşîr .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7557	1	453	zübde(t)	زُبْدَه	Bir nesnenin âlâsı ve hulasası ve kaymağı, tû .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7558	1	453	zeber	زَبْر	Yazı yazmak, nüvišten .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7559	1	453	zibr	زَبْر	Kitap yazılmış kâğıt, name .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7560	1	453	zebur	زُبُور	Kitap, mektup yazılmış kâğıt ve Dâvud peygamber aleyhisselam Hazretleri'ne nazil olan kitabın ismi.	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7561	1	453	zübür	زُبُر	Kitap yazılmış kâğıtlar, nâmeihâ .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7562	1	453	zübûr	زُبُور	Zübürler, kitaplar, nâmeihâ .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7563	1	453	zübûl	زُبُول	Fışkı, gübre, huşkî .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7564	1	453	zebîb	زَبِيب	Kuru üzüm ve kuru incir, mevîz .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7565	1	453	zücâc	زُجَاج	Cam, sırça, âbgîne .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7566	1	453	zeccâc	زُجَاج	Camcı, bezirgân , âbgîneg .	
7567	1	453	zücâce	زُجَاجَه	Cam pasesi ve kadeh, piyale	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7568	1	453	züccâcî	زُجَاجِي	Camcı, bezirgân ve camdan ibaret yahut camdan masnu olan, âbgînî .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7569	1	453	zecz	زَجْر	Men ve nehyetmek, yaptırmamak, komamak ve avaz ile korkutup kovmak ve kuşlar avazından yahut vahşi hayvan yürümesinden kehanet edip gaipten haber almak.	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7570	1	454	zeḥâf	زَحَاف	Şiirde iki harf beyninde bir harf sakıt olup terk olunmak.	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7571	1	454	ziḥâm	زَحَام	Çok adam dar yere sıkışmak, enbûhî kerd .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7572	1	454	zaḥf	زَحَف	Düşman üzerine tertip olunan asker.	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7573	1	454	züḥal	زُحَل	Seb' a-i seyyâreden şemsten eb' ad olan yıldızın ismi, keyvân .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7574	1	454	zaḥm	زَحْم	Kalabalık, kesret-i nâs, enbûhî .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7575	1	454	zaḥmet	زَحْمَه	Sıkıntı, eziyet, zor .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7576	1	454	züḥûl	زُحُون	Çekinmek, alarga olmak, bâzistaden .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7577	1	454	zeḥḥâr	زَحَار	Dolu ve taşkın deniz.	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7578	1	454	zeḥârif	زَحَارِف	Zuhruflar, altınlar, zerhâ .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7579	1	454	zaḥr	زَحْر	Kurulmak, fahr ve mübâhât etmek, pürḥâm şuden ve kaynamak, cûş u hurûş etmek, kesret üzere olmak.	Arapça noktalı zâ (ز) babı

7580	1	454	zuḫraf	زُخْرَف	Altın, zeheb, zer ve hüsün, revnak, letafet, zinet.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7581	1	454	zaḫm	زَحْم	Yara, cerh, rîş .	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7582	1	454	zuḫûr	زُخُور	Deniz dolu ve taşkın olmak ve faḫr ve mübâhât ve taazzum etmek.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7583	1	454	zuḫûrî	زُخُورِي	Nahvet ve taazzumu mutazammın olan kelam.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7584	1	454	zeḫîf	زَحِيف	Faḫr ve tekebbür ve taazzum, kibirli ve mütekebbir olmak, şikerfiden .	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7585	1	455	zerrâd	زَرَاد	Zırh örücü, üstat, zırhçı, cevşenger .	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7586	1	455	zerrâc	زَرَّاع	Ehl-i zirâ'at, ikinci, çiftçi, bezrger .	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7587	1	455	ziraat	زِرَاعَة	Ekincilik, çiftçilik, bezrgerî .	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7588	1	455	zürafa	زُرَّافَة	Bir nevi kebir vahşi hayvan ismi, üştür gâv peleng .	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7589	1	455	zerâfi	زُرَّافِي	Zürafa denilen hayvanlar.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7590	1	455	zerrâk	زَرَّاق	Mürâ'î, hilekâr, riyakâr, ikiyüzlü olan.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7591	1	455	zirâye(t)	زِرَّايَة	Azarlamak, itap etmek, ğarâşiden .	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7592	1	455	zerd	زَرْد	Halka halka örülmüş cenkçi zırhı, zırh .	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7593	1	455	zerc	زَرَّع	Ekin ekmek, kâšten ve ekilmiş tarla.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7594	1	455	zürûc	زُرُوع	Zer'ler, ekilmiş tarlalar, şemîzhâ .	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7595	1	455	zerîc	زَرِيْع	Biçilen ekinden dökülen tanelerden ertesi sene hasıl olan mahsül.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7596	1	455	zerîc a(t)	زَرِيْعَة	Ekilmiş tohum ve zerîc'a galatı olarak vesile, sebep, vasıta manasındadır.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7597	1	455	zü'âf	زُعَاف	Derhal helak eden, pek katil olan.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7598	1	455	zeamet	زِعَامَة	Düşmandan zaptolunan araziden tefrik birle bir kimseye tahsis olunan a'şâr-ı şer' iyyesi o kimseye ait kılınan kılınan kıt'a-i memleket ki mezkur kimseye zaîm tesmiye olunur.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7599	1	455	za'f	زَعَف	Derhal öldürmek, aniden katletmek, mîranden .	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7600	1	455	zaferan	زَعْفَرَان	Malum sarı nesne ki pilav ve zerde tabhında istimal olunur bir çiçek mahsülüdür, gersem .	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7601	1	456	zaferânî	زَعْفَرَانِي	Zaferan renginde olan, gersemî .	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7602	1	456	zü'm	زُعْم	Muhakkak olmayıp şüphe olarıktan söylemek ve kâzib olarıktan söylemek.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7603	1	456	zü'amâ	زُعَمَاء	Za'îmler, zeamet sahipleri.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7604	1	456	za'im	زَعِيْم	Zeamet sahibi.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7605	1	456	zağzağa(t)	زَعْرَغَة	Mealsiz ve mefhumsuz olan kelam, pejkand .	Arapça noktalı zâ (ج) babı

7606	1	456	zağleme(t)	زَغْلَمَه	Şek ve şüphe ve derununda gizli olan hıkd u adavet, kîne .	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7607	1	456	zifaf	زِفَافٌ	Gelini düzüp gerdek için güveyi hanesine götürmek, gerdek. Leyle-i zifâf gerdek gecesi.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7608	1	456	zift	زِفْتٌ	Kurumak derecesinde kaynamış olan katran, gezef .	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7609	1	456	zuğâk [sokak]	زُغَاقٌ	Mahalle arasında iki yanı hane olan yol, sokak, râh .	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7610	1	456	zağğum	زُغُومٌ	Cehennemde bir ağacın ismidir ve orman ve bahçe ağaçlarından bir ağacın ismidir, zâhîl .	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7611	1	456	zekâ ³	زَكَاءٌ	Salah, diyanet, ehl-i salâh olmak.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7612	1	456	zekât	زَكَاةٌ	Malını pak ve temiz ve tahir eylemek için kişinin ifraz ve ihraç ve infak ettiği mikdâr-ı mu'ayyen sadaka.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7613	1	456	zükâm	زُكَّامٌ	Nezle denilen illet ki soğuktan hasıl olur, huşâm .	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7614	1	457	zekâvet	زُكَاوَةٌ	Zekâ, salah, diyanet.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7615	1	457	zekât	زَكْوَةٌ	Zekat, malının kuruşta bir parasını fukaraya tasadduk etmek.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7616	1	457	zeki	زَكِيٌّ	Ehl-i salâh, dindâr olan kimse.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7617	1	457	zell	زَلٌّ	Ayak kaymak, lağziş ve sözde zeyg ve hata etmek.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7618	1	457	zellât	زَلَّاتٌ	Hatalar, cünhalar, bezehâ .	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7619	1	457	zelâzil	زَلَّازِلٌ	Zelzeleler, hareket-i arz, yer sallanmaları.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7620	1	457	zülâl	زُلَّالٌ	Safi ve hafif ve tatlı, soğuk olan su, kars .	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7621	1	457	zelle(t)	زَلَّةٌ	Ayak sürçüp kaymak, lağziden ve hata, cünha, badire.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7622	1	457	zelzele	زَلْزَلَةٌ	Hareket-i arz, yer sallanması.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7623	1	457	zülûf	زُلْفٌ	Başta olan saç büklümü.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7624	1	457	zülfe	زُلْفَةٌ	Hattat yazısında olan elif ve lam vesair bazı harfin bâlâsında olan sağır saçak.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7625	1	457	zelka(t)	زَلْقَةٌ	Ayak kaymak, lağziden .	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7626	1	457	zelel	زَلَّلٌ	Sıyrıncak yer, ayak kayacak yer, lağzişgâh ve miktarda olan noksan ve kusur.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7627	1	457	zelem	زَلَمٌ	Yeleksiz ok, kumar oku, tuğmâr .	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7628	1	457	zülûl	زُلُولٌ	Miktarda nakıs olmak.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7629	1	457	zelil	زَلِيلٌ	Ayağı kayan ve sözde hata eden kimse ve tatlı, hafif, safi su.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7630	1	457	zimâm	زِمَامٌ	Beygir yuları, mehâr .	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7631	1	457	zaman	زَمَانٌ	Vakit, asır, dehr, hengâm .	Arapça noktalı zâ (ج) babı

7632	1	457	zamânen	زَمَانًا	Bazen, ahyânen ve vaktiyle, vaktinde.	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7633	1	458	zümre	زُمْرَة	İnsan bölüğü, güruh , takım.	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7634	1	458	zümürürüd	زُمْرُودٌ	Malum yeşil renk cevher, zümürüt .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7635	1	458	zümürdî	زُمْرُودِيّ	Zümürüt misilli yeşil renk olan, zümürdîn .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7636	1	458	zemzem	زَمْزَمٌ	Kâ' be'de vaki olan bi'r-i şerîf, zem .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7637	1	458	zemzeme(t)	زَمْزَمَة	Uzun uzadı, gürüldeyerek seda vermek ve ateşperestlerin genizlerinde ezgi ve terane ile yavaş yavaş söyledikleri kelâm-ı masnû'.	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7638	1	458	zemzeme(t)	زَمْزَمَة	Ateş pereslerin genizlerinde yavaş yavaş ezgi ve terane ile taam eder iken söyledikleri kelam.	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7639	1	458	zemen [zaman]	زَمَنٌ	Vakit, zaman, asır, dehr ve baht, talih, kader, kaza, hengâm .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7640	1	458	zemheri	زَمْهَرِيّ	Pek soğuk olmak ve şiddet-i burûdet ve kış mevsiminin pek soğuk vakti, secd .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7641	1	458	zina	زِنَاءٌ	Erkek haram karı ile veya karı haram erkek ile cima etmek ve orospuluk veya zamparalık etmek, zinâ . Veledi'z-zinâ haramzade, piç oğlan.	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7642	1	458	zenâbîr	زَنْابِيرٌ	Zenbûrlar, arılar, bermûren .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7643	1	458	zenâbîl	زَنْابِيلٌ	Zenbiller, zenberhâ .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7644	1	458	zünâât	زُنَاةٌ	Zânîler, zamparalar, şehîdiyân .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7645	1	458	zinâd	زِنَادٌ	Ateş çıkacak olan, âteşzene .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7646	1	458	zenâdıķ	زِنَادِيّ	Zındıklar, Allah ve ahireti inkar eden dinsiz kimseler, zendîgân .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7647	1	459	zenâdıķa(t)	زِنَادِيَّةٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7648	1	459	zünnar	زُنَّارٌ	Nasârâ ve mecûs taifesinin eski zamanda kuşandıkları bir nevi kuşak, küstec .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7649	1	459	zenânîr	زَنْنَابِيرٌ	Zünnâr olan kuşaklar, küstechâ .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7650	1	459	zinâvî	زِنَاوِيّ	Zânî, zinâkâr , zampara.	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7651	1	459	zembil	زَنْبِيلٌ	Hasır otundan vesairden örülen malum kap, zenbîr .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7652	1	459	zenbûr	زَنْبُورٌ	Arı, bal arısı, keliz .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7653	1	459	zembil	زَنْبِيلٌ	Malum kap ki hasır otundan örülür, zenbur .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7654	1	459	zenc	زَنْجٌ	Zengî denilen siyah Arap taifesi.	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7655	1	459	zencebîl [zencefil]	زَنْجَبِيلٌ	Malum bir nevi kök ki baharattan addolunur, şengivîr ve şarap, hımr.	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7656	1	459	zencebîlü'l-kilâb	زَنْجَبِيلُ الْكِلَابِ	Bir ot ismidir.	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7657	1	459	zencebîl-i 'acem	زَنْجَبِيلِ عَجَمٍ	Bir ot ismidir.	Arapça noktalı zâ (ز) babı

7658	1	459	zencere(t)	زَنْجِرَةٌ	Parmak ile fiske vurmak, zeden beser-i engüşt.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7659	1	459	zincifre	زَنْجِفْرَه	Zencefir denilen boya, zencere.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7660	1	459	(zencefil)	زَنْجِفِيلٌ	Zencefil denilen kök, şengivîr.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7661	1	459	zenci	زَنْجِيّ	Siyah Arap, zengî.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7662	1	459	zincîr	زَنْجِيرٌ	Ale't-tevâlî birbirine geçirilmiş halka örgüsünden hasıl olan nesne, zencir.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7663	1	459	zencîre(t)	زَنْجِيرَةٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7664	1	459	zend	زَنْدٌ	Çakmak, ateş çakmak için kullanılan alet, âteşzene.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7665	1	459	zende	زَنْدَه	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7666	1	459	zındıka(t)	زَنْدِيقَةٌ	Zındıklık, küfür, kafirlik, bedkişî.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7667	1	460	zındık	زَنْدِيقٌ	Kafir, zendîk , Allah ve ahireti inkar eden kafir, mevcudatın iki asıldan yani nur ve zulmetten hasıl olmalarına kail olan müşrik, mecûsi, ateşperest.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7668	1	460	zevâcir	زَوَاجِرٌ	Memnu olan hususlar ve menedici olan tenbihat.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7669	1	460	zevâhîr	زَوَاحِرٌ	Dolu ve taşkın denizler.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7670	1	460	zevâd	زَوَادٌ	Yol zahiresi, tûşe.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7671	1	460	zûvvâr	زَوَازٌ	Ziyaretçi, ziyarete gelen kimse, bedîden revîde.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7672		460	zevârif	زَوَارِفٌ	Bir kimse sairlerden ziyade söylediği lakırtılar.	
7673	1	460	zeval	زَوَالٌ	Bir nesne evvel ki kadir ve itibar ve cesâmetten ayrılmak ve fena bulmak ve güneş nısf-ı nehârdan gurup semtine dönmek.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7674	1	460	zevâhîr	زَوَاهِرٌ	Çiçekler, şükûfehâ ve ziynetler ve hüsün ve saffet üzere ak ve berrak olanlar.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7675	1	460	zevâyâ	زَوَايَا	Zaviyeler, köşeler, künchâ.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7676	1	460	zevâ'id	زَوَائِدٌ	Ziyade olan şeyler, perterhâ.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7677	1	460	zevâ'il	زَوَائِلٌ	Zail olan şeyler ve yıldızlar.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7678	1	460	zevc	زَوْجٌ	Koca, karının kocası, şevher ve eş, çift.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7679	1	460	zevcât	زَوَاجَاتٌ	Karılar, menkûhalar, zenân.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7680	1	460	zevce	زَوْجَه	Bir kimsenin nikah ile aldığı karısı, hem-ser.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7681	1	460	zevcî	زَوْجِيّ	Zevc ve zevceye müteallik olan.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7682	1	460	zevciyet	زَوْجِيَّةٌ	Zevc veya zevce olmak, çift olmak, terve şuden.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7683	1	461	zevceyn	زَوْجَيْنِ	İki zevc, koca ile karısı, zenşûy.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7684	1	461	zûr	زَوْرٌ	Yalan söz, şervâ , kibir, tezvîrden ibaret dava.	Arapça noktalı zâ (ج) babı

7685	1	461	zevraç	زُورِقْ	Kayık, piyade, senbûk .	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7686	1	461	(zofa)	(زُوفَا)	Pek menfaatli bir ot ismidir.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7687	1	461	zufa	زُوفَا	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7688	1	461	zühhâd	زُهَادْ	Zahitler, pezhizkârân , gûnahtan içtinap ediciler.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7689	1	461	zehâde(t)	زُهَادَةٌ	Dünyanın zevk ve sefasını terk etmek, perhizkârî .	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7690	1	461	züht	زُهْدْ	Zehâdet edici, perhizkûnende .	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7691	1	461	zehr	زَهْرْ	Çiçek, şükûfe .	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7692	1	461	zehrâ'	زَهْرَاءْ	Begayet hüsün ve saffet üzere ak ve berrak olan dişî nesne.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7693	1	461	zehreh	زَهْرَةٌ	Çiçek, şükûfe.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7694	1	461	zühre	زُهْرَةٌ	Saffet ve berraklık ve seb' a-i seyyâreden şemsten ikinci derece ba' îd olup seyyâre-i sâ'ireye nispetle begayet berrak ve parlak olan yıldız, nâhid .	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7695	1	461	zühûr	زُهُورْ	Hüsün, revnak, saffet, parlaklık, tâbendegî .	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7696	1	461	zehûk	زُهُوقْ	Baki ve daim olmayıp ömrü az olan.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7697	1	461	zihî	زُهْيْ	"Maşallah pek güzeldir" manasındadır.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7698	1	461	zehîd	زُهَيْدْ	Zevk ve sefa bilmez olan, zahit olan, perhizkâr .	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7699	1	461	zî	زَيْ	Heyet, kıyafet, peyker .	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7700	1	461	zeyyât	زَيْيَاتْ	Zeytinyağcı, bezirgân .	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7701	1	461	ziyâd	زَيْيَادْ	Ziyadelik, çokluk, bisyârî ve galebe, fazilet ve yalancı şahit, şahid-i zûr.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7702	1	462	ziyade	زَيْيَادَةٌ	Bir nesne çoğalmak ve artmak, bâlîden ve bir nesne mecmusundan lazım olan miktar ifraz olundukta baki kalan fazla ve nesneyi artırmak.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7703	1	462	ziyaret	زَيْيَارَةٌ	Görmeye varmak, görüşmeye gitmek, bedîden revîden .	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7704	1	462	zeyyâf	زَيْيَاقْ	Kalpazan, kalıp akçe kesici olan, değalzen .	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7705	1	462	zîbak	زَيْبَقْ	Civa tabir olunan maden ki su gibi akar, jîva .	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7706	1	462	zeyt	زَيْتْ	Zeytinyağı, rûgan-ı zeytûn .	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7707	1	462	zeytin)	(زَيْتُونْ)	Malum meyve ki yağım dahi çıkarırlar, zeytin .	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7708	1	462	zeytûne(t)	زَيْتُونَةٌ	Bir zeytin tanesi.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7709	1	462	zeytûnî	زَيْتُونِيْ	Bir nevi koyu yeşil renk.	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7710	1	462	zîde	زَيْدْ	"Artmış olsun, ziyade olsun" manasında duadır, berter bâd .	Arapça noktalı zâ (ج) babı
7711	1	462	zeyğ	زَيْغْ	Hak ve istikametten udûl etmek, yanılmak, heftût ve şek ve şüphe etmek.	Arapça noktalı zâ (ج) babı

7712	1	462	zeyf	زَيْفٌ	Kalp akçe, nâ-revâ .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7713	1	462	zeyn	زَيْنٌ	Bezек, ziynet ve bezemek, tezyin etmek, ârâyâniden .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7714	1	462	ziynet	زِيْنَةٌ	Bezек, zîb, bir nesneye hüsün vermek için ilave olunan şey.	Arapça noktalı zâ (ز) babı
7715	1	462	züyûf	زَيْوْفٌ	Kalp akçe ve akçe kalıp olmak, nâ-revâ .	Arapça noktalı zâ (ز) babı
	1	462		بَابُ السَّبِيْنِ الْمُهْمَلَةِ مِنَ الْعَرَبِيَّةِ		
7716	1	462	sâ	سَ	İşbu harf-i sîn-i mühmele tertîb-i hurûf-u Osmâniyyede on beşinci harf olup hesap ve uluma dair olan kütüb ve resâilde altmış adedine delalet eder.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7717	1	463	sâbb	سَابَّبٌ	Sövüp sayıcı, düşnâm dâdende , şetm edici.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7718	1	463	sâbih	سَابِحٌ	Suda yüzer olan, şinâver .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7719	1	463	sâbihât	سَابِحَاتٌ	Sefineler, gemiler, keşfihâ ve yıldızlar, nücüm ve müminlerin canları, ervâhu'l mü'minîn.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7720	1	463	sâbiha(t)	سَابِيحَةٌ	Yüzer olan dişi nesne.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7721	1	463	sâbi'	سَابِغٌ	Yedinci olan, heftüm .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7722	1	463	sâbi'an	سَابِغًا	Yedinci olmak üzere, heftümîn .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7723	1	463	sâbig	سَابِغٌ	Uzun, dirâz , mükemmel, tam, mufassal olan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7724	1	463	sabık	سَابِقٌ	Sebkat edici, ileri geçici olan, ferâbîş güzârende , geçmiş olan, evvel vaki olmuş olan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7725	1	463	sâbıkâ	سَابِقًا	Geçenlerde, evvelerde, mukaddemâ, güzârende .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7726	1	463	sâbıkât	سَابِقَاتٌ	Melaikeler, sürûşân ve sabıkalar.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7727	1	463	sabıka(t)	سَابِقَةٌ	Geçmiş olan ve mukaddem vuku bulmuş olan keyfiyet veya cünha.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7728	1	463	sâbıkîn	سَابِقِينَ	Geçmiş zamanda mevcut olanlar.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7729	1	463	sâtir	سَاتَرَ	Örücü, kaplayıcı, püşende .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7730		463	sâcid		Secde edici, namazda başını yere eğici, cebînsâ .	
7731	1	463	sâci'	سَابِغٌ	Daima sözü mukaffa söyleyen adam ve asla dönmeyerek bir tarik üzere ikdam eden kimse, mevzûn kûyende .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7732	1	463	sâh	سَاحٌ	Sahalar, meydanlar, sıprîsha , hane avluları ve deniz kenarları, yalılar, kıyılar.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7733	1	464	sâhât	سَاحَاتٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7734	1	464	sâhib	سَابِجٌ	Bir nesneyi yeryüzünde çekip sürükleyici, keşende .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7735	1	464	sâhâ(t)	سَاحَةٌ	Açık meydan, sıpirîs , hane avlusu ve deniz kenarı, yalı.	Arapça noktasız sîn (س) babı

7736	1	464	sâhir	سَاحِرٌ	Sihir edici kimse, pemsün künende .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7737	1	464	sâhire(t)	سَاحِرَةٌ	Sihirbaz karı.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7738	1	464	sâhiķ	سَاحِقٌ	Sehķ edici, ezici, dövüp toz edici olan, sâyende .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7739	1	464	saħil	سَاحِلٌ	Deniz yalısı, lebderyâ ve nehir kenarı, şîh .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7740	1	464	sâhir	سَاحِرٌ	Maskara edici, maskaralık edici, tetrebû künende .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7741	1	464	sâhiṭ	سَاحِطٌ	Dargın, mağzûb, gücenmiş olan, nijend .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7742	1	464	sâdd	سَادٌ	Seddedip, kapayıcı olan, bendîdende .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7743	1	464	sâddu'r-ramķ	سَادُ الرَّمَقِ	Ölmcül kimsenin son nefesi çıkmasına mani olan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7744	1	464	sâdât	سَادَاتٌ	Seyyitler, bir kavmin büyük ve ulu ve muteber olan adamlar, büzürgân ve Peygamber aleyhisselam Hazretleri'nin nesil ve neseplerinden olan zevat hazerâtı.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7745	1	464	sâdet	سَادَةٌ	Bi-ma' nâhu eydan ve siyâdet, seyyitlik ve hüküm ve hükümet, büyük olmak.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7746	1	464	sâdic	سَادِجٌ	Karışık olmayan, sade.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7747	1	464	sâdis	سَادِسٌ	Altıncı, şeşüm .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7748	1	464	sâdisâ	سَادِسَاءٌ	Altıncı olmak üzere, şeşümîn .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7749	1	464	sâdin	سَادِينٌ	Kâ' be-i mu' azzama yahut puthane hâdimi ve hizmetçisi olan kimse, zevâr .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7750	1	465	sâzic	سَازِجٌ	Karışık olmayan, sade ve muhtelit ve mürekkep olmayan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7751	1	465	sâr	سَارٌ	Sürur ve meserrete sebep olan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7752	1	465	sârîķ	سَارِڪٌ	Sirkat edici, hırsız, düzd .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7753	1	465	sârî	سَارِيٌّ	Sırayet edici, bulaşıcı olan, âlûdende , kendi hüküm ve tesirini tevsî' edip etrafa yaydırmaya müsteit olan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7754	1	465	sâriye(t)	سَارِيَةٌ	Bi-ma' nâhu eydan ve direk, sütun .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7755	1	465	sâse(t)	سَاسَةٌ	Sairlerinin ve yük hayvanları tumar edip bakıcı olan kimse, serperest-i esb .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7756	1	465	saṭıḥ	سَاطِخٌ	Yeryüzünü yapıp açar olan, Hâlîku's-semâvât ve'l-arz Hazretleri.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7757	1	465	sâti'	سَاطِعٌ	Parlak, rûşen , ışıldayıcı, muzî ve münevver olan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7758	1	465	sâ'	سَاعٌ	Saatler, vakitler, zamanlar, sâathâ .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7759	1	465	sâ' ât	سَاعَاتٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7760	1	465	saat	سَاعَةٌ	Vaktin bir cüzü, altmış dakika müddeti ve umûmen vakit ve zamanın bir müddetceğizi ve ecel vakti ve kıyamet vakti ve 7500 zirâ' .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7761	1	465	sâ' il	سَاعِلٌ	Öksürücü, sürfe künende .	Arapça noktasız sîn (س) babı

7762	1	465	sâ' id	سَاعِدٌ	İnsan kolunun dirsekten bileğe kadar olan kıtası, serdest .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7763	1	465	sâ' ûr	سَاعُورٌ	Ocak, fırın, tennûr ve ateş.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7764	1	465	sâ' ûra(t)	سَاعُورَه	Ateş, nâr.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7765	1	465	sâ' î	سَاعِي	Say edici, çalışıcı olan, kûşîdende ve gamz edip koğulayıcı olan ve yayan giden haberci.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7766	1	465	sâfir	سَافِرٌ	Yolcu, sefer edici, râh averde ve elçi, sefir ve kitap, sefer ve kitap tertip edici.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7767	1	466	sâfire(t)	سَافِرَةٌ	Yolcu bölüğü, yolcu takımı.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7768	1	466	sâfik	سَافِكٌ	Sefk edici, dökücü, akıtıcı olan, rîhtende .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7769	1	466	sâfil	سَافِلٌ	Alçak olan, aşağı olan, fürû .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7770	1	466	sâfile(t)	سَافِلَةٌ	Bir nesnenin aşağı tarafı, fürûd .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7771	1	466	sâḳ	سَاقٌ	Diz ile topuk beyninde olan bacak kıtası, incik, pûze ve ağacın kökü ile dalları yahut otun kökü ile yaprakları beyninde olan sapı ve gövdesi ve re's-i müsellese muttasıl olan, zıl ki kaide denilen zılın maadasıdır.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7772	1	466	sâḳa(t)	سَاقَةٌ	Ordunun gerisi olan asker takımı, mu'ahḫuru'l-ceyş .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7773	1	466	sâḳit	سَاقِطٌ	Düşücü, fetâdende ve anası karından düşen çocuk ve batıl ve hata olan söz ve itibardan düşüp rezil ve zelil olan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7774	1	466	saḳi	سَاقِي	Suvarıcı, efendisine ve misafirlerine şerbet ve şarap vermeye memur olan hizmetçi.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7775	1	466	sâḳiye(t)	سَاقِيَه	Sakilik eden kız ve bahçe ve tarla su yolu ve kuyudan yahut nehirden su çekmeye müstamel bir nevi dolap.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7776	1	466	sâkib	سَاقِبٌ	Dökülen, dökülücü olan, rîzîdende .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7777	1	466	sâkit	سَاقِئٌ	Sükut edici olan, ḥâmûş , susan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7778	1	466	sakin	سَاقِنٌ	Karar üzere olan, ârâmende ve bir mahalde oturup kalan mütemekkin ve mütevattın ve müstekır olan ve harekette olmayıp hâli üzere durucu ve harekesi olmayıp meczûm olan ve mülayim ve tatlı ve nerm olan, şiddetten hali olan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7779	1	467	sâkûte(t)	سَاقُوتَةٌ	Sükut, sus olmak, ḥâmûşî .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7780	1	467	sâlib	سَالِبٌ	Kahr ve cebr ile kapıp alıcı, rübûdende ve bir nesnenin vücudunu yahut adem-i vücûd ve adem-i vukûunu zikir ve ispat edici olan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7781	1	467	sâlih	سَالِحٌ	Silahlı, müsellah olan, canedâr .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7782	1	467	sâlif	سَالِفٌ	Zamân-ı mâzîde gelip geçen, mukaddem, gelmiş geçmiş olan, şudegî .	Arapça noktasız sîn (س) babı

7783	1	467	salik	سَالِكٌ	Süluk edici, yola girici, yol tutup gidici olan, râh revende .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7784	1	467	salim	سَالِمٌ	Ayıptan ve noksandan hali ve berî olan, sağ ve kusursuz olan, dürüst ve selâsîsinde elif (ل) ve vav (و) ve yâ (ي) bulunmayan kelime.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7785	1	467	salyâne(t)	سَالْيَانَةٌ	Sene be sene verilen bir nevi mîrî teklifi, güzîd .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7786	1	467	sâm	سَامٌ	Hazreti Nuh evladından birinin ismidir.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7787	1	467	sâmm	سَامٌّ	Zehirli olan ve bir nevi rûzgâr ismi ki insan ve hayvan öldürür.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7788	1	467	sâmiḥ	سَامِيحٌ	Semâhatlı, sahavet sahibi olan, cömert, sahî, civanmert .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7789	1	468	sâmme(t)	سَامَةٌ	Semli olan hayvan, zehirnâk .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7790	1	468	se'âme(t)	سَامَةٌ	Bıkıp usanmak, bezmek, bizâr şuden .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7791	1	468	sâmi'c	سَامِعٌ	İşitici, istemâ' edici olan, şimfende .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7792	1	468	sâmi' a(t)	سَامِعَةٌ	Hayvanatta olan işitici kuvvet ve işitcilik kuvveti.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7793	1	468	sâmil	سَامِلٌ	Maişetini daima ıslaha say ve kûşîş eden kimse.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7794	1	468	sâmin	سَامِنٌ	Yağlı, semiz olan, ferbe .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7795	1	468	sâmî	سَامِيٌّ	Yüksek, yüce, refi, bülent , rifatlı olan ve sadrazam tarafından sâdir olan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7796	1	468	sâniḥ	سَانِيحٌ	Sunûh edici, zuhur ve sudûr edici olan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7797	1	468	sâniḥa(t)	سَانِيحَةٌ	Vuku, vaka, zuhur eden husus.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7798	1	468	sâhire(t)	سَاهِرَةٌ	Arz, yeryüzü, rû-yı zemîn ve kıyamette haşr-ı mahlûkât için tecdîd olunacak arz ve cehennem.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7799	1	468	sahur	سَاهُورٌ	Gece vakti uyanık olmak, bîdâr şuden derşep ve kamerin gılâfi ki Araplar zu' mınca vakt-i husûfta kamer ona girmekle karanlık olur.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7800	1	468	sâ'ibe	سَائِبَةٌ	Azat olunmuş köle veya cariye ve işten muaf kılınmış deve veya başka hayvan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7801	1	468	sâ'ir	سَائِرٌ	Seyir ve harekette olan, yürüyücü, gidici, revende ve yolcu olan ve baki, maada, başka, diğer .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7802	1	468	sâ'is [seyis]	سَائِسٌ	Vali, hâkim, zabıt, han ve at kısmına tımar eden hizmetkâr.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7803	1	468	sâ'i'	سَانِعٌ	Salma olmakla telef ve zayı olan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7804	1	469	sâ'iğ	سَانِغٌ	Boğazdan kolay kolay geçen taam ve şarap.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7805	1	469	sâ'ik	سَانِيقٌ	Sevk edici, sürücü, rânde .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7806	1	469	saiḳa	سَائِقَةٌ	Dürtüp sevk eden nesne.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7807	1	469	sâ'il	سَائِلٌ	Dilenci, gedâ ve akıcı olan.	Arapça noktasız sîn (س) babı

7808	1	469	sâ'ime(t)	سَائِمَةٌ	Otlamaya saliverilmiş hayvanat, fesîle .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7809	1	469	sebb	سَبَّ	Sövmek, düşnâm , sövüp saymak.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7810	1	469	sibâ'	سِبَاءٌ	Esir etmek, girifte kerden ve bir kimseyi vatanından ayırıp gurbete düşürmek.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7811	1	469	sibâb	سِبَابٌ	Sövüp saymak, düşnâm dâden .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7812	1	469	sebbâbe(t)	سَبَابَةٌ	Şehadet parmağı, düşnâm dihende .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7813	1	469	sübât	سُبَاتٌ	Uyku ve rahat, âram ve bir nevi maraz ki uykudan göz açıp baş kaldırmaya iktidar olunmaya.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7814	1	469	sebbâh	سَبَّاحٌ	Suda yüzücü olan, şinâverîde .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7815	1	469	sübbâh	سُبَّاحٌ	Suda yüzücü olanlar, şinâverîdân .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7816	1	469	sebâha(t)	سَبَّاحَةٌ	Suda yüzmek, şinâverîden .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7817	1	469	sibâ'	سِبَاعٌ	Yırtıcı hayvanlar, dedân .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7818	1	469	sübâ'î	يَبَاعِيٌّ	Yedi harften ibaret kelime.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7819	1	469	sibâk	سِبَاقٌ	Bir kimsenin ilerisine geçmek, pîş reften ve rütbe ve itibar ve menzilesi ziyade refi olup başkadan tekaddüm etmek.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7820	1	469	sibâk ve siyâk	سِبَاقٌ سِبَاقٌ	İbarenin gelişi ve evveliyle ahirinde olan kelimât-ı mesrûdeden hasıl olan mana.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7821	1	469	sübbâk	سُبَّاقٌ	Sebkat edip ileri geçenler, güzeşteğân .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7822	1	469	sebbâk	سَبَّاقٌ	Eritip kalıba dökücü, bağsânîde .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7823	1	470	sebâyâ'	سَبَائِيَاءٌ	Esirler, tutsaklar, giriftegân .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7824	1	470	sebâ'ik	سَبَائِكٌ	Sebâkeler, külçeler, küstehâ .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7825	1	470	sebep	سَبَبٌ	Bir nesnenin husulüne vesile ve alet olan şey.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7826	1	470	sebeb-i haffif	سَبَبٌ خَفِيفٌ	Mukata'ât-ı şiiirden bir harf-i müteharrik ile bir harf-i sâkin ittisalinden hasıl olan kıta.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7827	1	470	sebeb-i şağîl	سَبَبٌ ثَقِيلٌ	Mukata'ât-ı şiiirden iki müteharrik harfin ittisali.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7828	1	470	sebebiyet	سَبَبِيَّةٌ	Sebep, vesile ve alet olmak.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7829	1	470	sebt	سَبْتٌ	Cumartesi günü, şenbih . Aşhâbü's-sebt Yahudi taifesi.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7830	1	470	sebḥ	سَبْحٌ	Sebâhat, suda yüzmek, şinâverîden .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7831	1	470	sübeḥâ'	سَبَّاحَةٌ	Suda yüzücü olanlar, şinâverân .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7832	1	470	sübeḥât	سَبَّاحَاتٌ	Mevâzi' -i sücûd ve envâr-ı cemâl-i ilâhî ve celal ve azamet-i ilâhiyye.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7833		470	sübḥân	سُبْحَانٌ	Hakteala'yı her nevi nekâ'is ve avâ'ibden takdis ve tenzih eylemek, sermed .	

7834	1	470	sübhânallah	سُبْحَانَ اللَّهِ	“Hakteala’nın teşbihini eda edip her nevi nekâ’is ve avâ’ibden münezzehten ve mukaddes ve berî ve hali olduğunu kalben ve lisânen ikrar ederim” manasında olup ekseriya taaccüp ve teneffür ifadesi için istimal olunur.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7835	1	470	sübhânehü	سُبْحَانَهُ	Bi-ma’ nâhu eydan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7836	1	470	sübhânî	سُبْحَانِي	İlahi, rabbani, samedânî olan, sermedî .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7837	1	470	sübha(t)	سُبْحَةٌ	Tespîh denilen dizi boncukları, sergireh ve dua ve nafilî namaz.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7838	1	471	sebħale(t)	سَبْحَلَةٌ	Sübhânallah diye nida etmek.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7839	1	471	sebħane(t)	سَبْحَانَةٌ	Bi-ma’ nâhu eydan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7840	1	471	sebħ	سَبْحٌ	Uzağa çekilmek ve işten fariğ olmak, bâzistaden ve sâhib-i hicâb olmak.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7841	1	471	sebr	سَبْرٌ	Ehil, heyet, levn, cemat.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7842	1	471	sibr	سَبِيرٌ	Bi-ma’ nâhu eydan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7843	1	471	sebzevât)	سَبْزَوَاتٌ	Taam için kullanılan yeşillikler, sebze .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7844	1	471	sibṭ	سَبْطٌ	Oğlun oğlu, torun, nebîre . Sibtân iki torun; Es-sibtân Peygamberin iki torunu olan Hazreti Hasan ile Hazreti Hüseyin radiyallahu anhumâ ve Yehûd taifesinin kabilesi ki mecmu taife iki sıbtta oluyor.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7845	1	471	sibṭeyn	سَبْطَيْنِ	Bi-ma’ nâhu eydan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7846	1	471	seb’	سَبْعٌ	Yedi adedi, heft .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7847	1	471	seb’ ûn	سَبْعُونَ	Yetmiş adedi, heftât .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7848	1	471	sebu’ î	سَبْعِيٌّ	Vahşi, yırtıcı hayvana müteallik olan, dedî .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7849	1	471	sebu’ iyye(t)	سَبْعِيَّةٌ	Yırtıcı hayvanın hâssa-i tabî’ iyyesi, dedîn .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7850	1	471	seb’ in	سَبْعِينَ	Seb’ ûn gibi yetmiş adedi, heftâd .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7851	1	471	sebḳ	سَبَقٌ	Birinin ilerisine geçmek, güzeşten ve haddini tecavüz etmek ve başka hususa nispetle mukaddem olmak.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7852	1	471	sebaḳ	سَبَقٌ	Ders, talim.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7853	1	471	sıbkân	سَبْقَانٌ	Koşu oyununda yarış eden iki kimse.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7854	1	471	sebḳa(t)	سَبْقَةٌ	İleri geçmek, ferâyîş şuden ve mukaddem vuku bulmak ve faik olmak.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7855	1	471	sebḳa(t)	سَبْقَةٌ	Ödül, yarışta meydana kodukları akçe veya başka şey.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7856	1	471	sebk	سَبَكَ	Kalıba dökmek, tenâlifden ve ibareyi tanzim ve tertip etmek.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7857	1	472	sebel	سَبَلٌ	Yağmur, bârân ve göze arız olup perde tabir olunan illet.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7858	1	472	sübül	سَبِيلٌ	Yollar, tarikler, râhhâ .	Arapça noktasız sîn (س) babı

7859	1	472	sebele(t)	سَبَلَة	Bıyık, bürüt .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7860	1	472	sübût	سُبُوت	Cumartesi günleri, şenbihhâ .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7861	1	472	sübbûh	سُبُوح	Her lisanda ve her bâr tespih ve dua olunan Hak celle ve alâ Hazretleri.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7862	1	472	sebûh	سَبُوح	Yüzgeç, suda yüzen kimse, şinâver .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7863	1	472	sebî	سَبِي	Esir etmek, girifte kerden .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7864	1	472	sebî	سَبِي	Esir tutulmuş olan, girifte .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7865	1	472	sebîke(t)	سَبِيكَة	Külçe altın veya gümüş somunu, külîçe .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7866	1	472	sebil	سَبِيل	Yol, tarik, râh ve kaçacak yol, kurtulmuş ve su taksimine mahsus ve hayrattan olan mahal ve su hazinesi. İbne's-sebîl yolcu; ebnâ-yı sebîl yolcular; fi sebîlillah Allah'ın yolunda, Allah aşkı için.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7867	1	472	settâr	سَتَار	İbâdînin ayıp ve günahlarını setr birle affedici olan Hakteala Hazretleri, pûşîdende .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7868	1	472	sitte(t)	سِتَّة	Altı adedi, şeş .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7869	1	472	setr	سَتْر	Örtmek, setr etmek, pûşîden .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7870	1	472	sitr	سِتر	Örtü, perde .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7871	1	472	sitre(t)	سِتْرَة	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7872	1	472	sittûn	سِتُون	Altmış adedi, şast .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7873	1	472	sittîn	سِتِّين	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7874	1	472	secâha(t)	سَجَاة	Yanakların taze ve yumuşak ve hüsn-i i' tidâl üzere uzunca etleri azca olmak.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7875	1	473	seccade	سَجَّادَة	Namaz kılmak için kullanılır bir nevi küçük kilim, teşlîf .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7876	1	473	sicâl	سِجَال	Büyük su kovaları, istâhâ ve kerim ve civanmert olan kimseler.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7877	1	473	seccân	سَجَّان	Zindancı, hapisci, zindânban .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7878	1	473	secâyâ'	سَجَايَا	Huyular, ahlaklar, siriştehâ .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7879	1	473	secah	سَجْح	Güzellik, hûbî , tazelik, hüsün, letafet.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7880	1	473	secha(t)	سَجْحَة	Huy, hulk, tabiat, nihâd .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7881	1	473	secde	سَجْدَة	Namazda başını yere komak, serfûrû nihâden .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7882	1	473	seci	سَجْع	Şiir olmayıp mensur olan kelam.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7883	1	473	secf	سَجْف	Setr, örtü, perde .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7884	1	473	secl	سَجْل	Büyük su kovası, istâh ve sahavet sahibi olan, civanmert .	Arapça noktasız sîn (س) babı

7885	1	473	sicil	سِجِّل	Mahkemede hüküm ve mukavele ve ahit kaydolunan kitap ve defter, emâre .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7886	1	473	siccilât	سِجِّلَات	Mahkemenin kayıt defterleri, emârehâ .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7887	1	473	secm	سَجْم	Göz yaşı ve yağmur misilli dökmek ve akıtmak, ferkendîden .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7888	1	473	sicn	سِجْن	Zindan , mahpus, hapishane.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7889	1	473	secn	سَجْن	Zindana kapamak, hapsetmek, habs kerden .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7890	1	473	secencel	سَجَنْجَل	Ayna, mir'at.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7891	1	473	sücut	سُجُود	Secde etmek, namazda başını yere komak, serfürû nihâden .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7892	1	473	sücûf	سُجُوف	Setrler, örtüler, perdehâ .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7893	1	473	sücûl	سُجُول	Büyük su kovaları, istâlhâ ve mahkemenin kayıt defterleri.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7894	1	473	sücûm	سُجُوم	Gözyaşı, eşk ve döküp akıtmak.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7895	1	474	sücûn	سُجُون	Mahpuslar, zindânâhâ , sicnler.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7896	1	474	seciye	سَجِيَّة	Hulk, tabiat, meşrep, huy .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7897	1	474	siccîl	سِجِّيل	Kumlu çamurdan yapılip ateşte pişmiş tuğla, puhte huşt ve cehennem ateşinde pişip üzerlerine ehl-i cehennem isimleri yazılmıştır.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7898	1	474	siccîn	سِجِّين	Cehennemde vaki bir vadinin ismi ve günahkârların defter-i a' mâlleri vazolunduğu mahalın ismi.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7899	1	474	sehâb	سَحَاب	Bulut, ebr .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7900	1	474	sehâbe(t)	سَحَابَةٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7901	1	474	sehât	سَخَاة	Nahiye, iklim, diyar .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7902	1	474	sehâhâr	سَخَاهَار	Sihirbaz, büyücü, hepyûnger .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7903	1	474	sehâf	سَخَاف	Verem ve ince ağrı denilen maraz.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7904	1	474	sehâ'ib	سَخَائِب	Bulutlar, ebrhâ .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7905	1	474	sühb	سُحْب	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7906	1	474	sihir	سِحْر	Cadılık, büyücülük, pirî sayî .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7907	1	474	seher	سَحْر	Sabahtan evvelce olan vakit, bâmgâh .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7908	1	474	sehara(t)	سَحْرَه	Sahirler, cadılar, sihirbaz .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7909	1	474	shâḫ	سَحَق	Bir nesneyi dövüp ezmek, sâyiden .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7910	1	474	shâne(t)	سَخْنَة	Heyet, üslup, kılık, peyker ve renk, levn.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7911	1	474	shâhur	سَخُور	Temcit yemeği ki vakt-i sahûrda yenir.	Arapça noktasız sîn (س) babı

7912	1	474	sehîk	سَحِيقٌ	Ba' id, uzak olan, dûr ve hemen anlaşılmaz derecede musanna' olan kelimeler.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7913	1	474	sehâ'	سَخَاءٌ	Eli açık olmak, civanmert ve yüreği büyük ve kerim olmak.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7914	1	475	sehâfe(t)	سَخَافَةٌ	Aklı az olmak, akılsız olmak, bî-hûş.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7915	1	475	sehâne(t)	سَخَانَةٌ	Sıcak ve kızgın olmak.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7916	1	475	sahavet	سَخَاوَةٌ	Eli açıklık, muhtaç olanlara ihsan etmek, cüvânmerdî .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7917	1	475	suht	سَخَطٌ	Gücenmek, darılmak, gurmîden .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7918	1	475	saht	سَخَفٌ	Akılsız olmak, akli az olmak, bî-hüred şuden .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7919	1	475	sehûn	سَخُونٌ	Sıcak, kızgın olan, tebiş .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7920	1	475	sühûne(t)	سَخُونَةٌ	Sıcaklık, kızgınlık, tefs .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7921	1	475	sehî	سَخَى	Eli açık olan ve gönlü kerim olan, civanmert .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7922	1	475	sehîf	سَخِيفٌ	Akılsız olan, bî-hûş ve pek yufka ve seyrek dokunmuş olan ve saçma ve mealsiz olan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7923	1	475	sehîfe(t)	سَخِيفَةٌ	Kizb, yalan, dürûğ	Arapça noktasız sîn (س) babı
7924	1	475	set	سَدٌّ	Kapamak, tıkamak, bendîden vesair etrafından yüksek olan mahal ve mâni ve hâil olan ve ayıp, kusur, nakisa ve bir nesneyi kapayıp tkayan nesne.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7925	1	475	sedâb	سَدَابٌ	Sedef denilen nebat, nâhun-i perriyân .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7926	1	475	sedâce(t)	سَدَاجَةٌ	Hüsn-i hulk, sade dillik.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7927	1	475	sedâd	سَدَادٌ	Doğru ve savâb olan, rast .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7928	1	475	südâsî	سُدَّاسِيٌّ	Aslı altı harften ibaret olan kelime, şeşî .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7929	1	475	sidâfe(t)	سِدَافَةٌ	Hicap, örtü, perde .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7930	1	475	sidâne(t)	سِدَانَةٌ	Perdedarlık, kapıcılık, derbânî ve Kâbe-i mu'azzamaya yahut puthaneye hizmet etmek.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7931	1	475	sedâ'il	سَدَائِلٌ	Zarlar, hicaplar, perdehâ .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7932	1	475	südde(t)	سُدَّةٌ	Kapı, bâb, der ve kapı önü olan meydan ve dergah ve set, sofa ve bedeninin bazı azasına ve mesâmâtına arız olur tutukluk.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7933	1	476	süded	سُدْدٌ	Kapılar, derhâ ve kapı önleri	Arapça noktasız sîn (س) babı
7934	1	476	sidre(t)	سِدْرَةٌ	Bir nevi ağaç ismi ki Trabzon hurması cinsindedir.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7935	1	476	sidretü'l-müntehâ	سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى	Yedinci kat gökte bir ağaç keyfiyyât-ı mufassalası tefâsirde zikr olunmuştur.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7936	1	476	süds	سُدْسٌ	Bir nesnenin altıda biri, şeş yek .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7937	1	476	sedl	سَدَلٌ	Sarkıtmak, firû güdâşten .	Arapça noktasız sîn (س) babı

7938	1	476	südl	سُدْل	Yaşmak, nikap, rûbend , hicap, perde.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7939	1	476	sidl	سِيدْل	Bi-ma' nâhu eydan ve inciden tertip olunan gerdanlık.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7940	1	476	sedn	سَدْن	Perdedarlık ve kapıcılık etmek, derbânî kerden ve Kâ' be-i mu' azzama'da yahut puthaneye hizmet etmek.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7941	1	476	seden	سَدَنْ	Örtü, setr, perde .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7942	1	476	sedene(t)	سَدَنَه	Kâ' be-i muazzama yahut puthane hademesi ve kapıcıları, derbânân .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7943	1	476	sedîd	سَدِيد	Doğru ve dürüst olan, râst ve muhkem, metin, kavi olan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7944	1	476	sedir	سَدِير	Havernak köşkünün künbeti ve ibadetgâhı.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7945	1	476	sedîl	سَدِيل	Örtü, râz, perde .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7946	1	476	sır	سِر	Gizli olan nesne, râz ve mezar, kabir.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7947	1	476	serrâ'	سَرَاء'	Memnun ve mesrur ve mahzûz olmak, şâdîden .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7948	1	476	sırran	سِرًا	Gizli olarak, nihânî , hafiyen.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7949	1	476	(serap)	(سَرَاب)	Sıcak günlerde çorak yerlerde gündüz ortasında su gibi görünen buhar ve sis ve pusarık.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7950	1	477	serâbîl	سَرَابِيل	Gömlekler, pîrâhenhâ .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7951	1	477	sirâc	سِرَاج	Fiteli biter olan kandil ve mum, çerâğ.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7952	1	477	serrâc	سَرَّاج	At vesair eyeri yapan, ehl-i san'at, gevâredân .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7953	1	477	sirâce(t)	سِرَاجَة	Sirac sanatı, eyercilik, gevârdânî .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7954	1	477	sirâce	سِرَاجَه	Bir nevi maraz.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7955	1	477	sirâcî	سِرَاجِي	Parlak, ziyadar olan, tâbdâr .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7956	1	477	sirâd	سِرَاد	Meşin ve sahtiyan makulesi nesne demek, dûhten .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7957	1	477	serâdîk	سَرَادِيق	Hane ortasının yukarısında çekilen perde ve çadır tozluğu ve hane, hücre, serâ perde .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7958	1	477	serâr	سَرَار	Ayın son gecesi, encâm-ı mâh .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7959	1	477	serâre(t)	سَرَارَه	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7960	1	477	serârî	سَرَارِي	Cariyeler, halayıklar, kenîzekân .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7961	1	477	sürâğ	سُرَاغ	İz, eser, pey , nişân, alamet.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7962	1	477	sürrâk	سُرَّاق	Hırsızlar, çalıcılar, düzdân .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7963	1	477	serâvîl	سَرَاوِيل	İç donu, tuman .	Arapça noktasız sîn (س) babı

7964	1	477	serâyâ'	سَرَائِيَاءُ	Düşman üzerine sevk olunan asker bölükleri, hecâvürân .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7965	1	477	sirayet	سِرَايَةٌ	Geçmek, bulaşmak, âlfûden kendi tesirini etrafa yaydırıp tevsî etmek.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7966	1	477	serâ'ir	سَرَائِرُ	Gizli nesnelere, sırlar, râzhâ.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7967	1	477	sürb	سُرْبُ	Kurşun denilen maden, üsürüb .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7968	1	477	sircân	سِرْجَانُ	Kurt denilen yırtıcı hayvan, kürk. Zenbü's-sircân kurt kuyruğu ki fecr-i kâzibe tesmiye olunmuştur.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7969	1	477	serhas	سَرْحَسٌ	Eğrelti tabir olunan ot, kildârû .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7970	1	478	sürer	سُرُرٌ	Serirler, tahtlar, sîringâhâ .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7971	1	478	seretan	سَرْطَانُ	Yengeç denilen su mahluku, harçeng ve felek-i burûcda Cevza burcu ile Esed burcu beyninde vaki olan burcun ismidir ki şemsin mezkur burca duhulü haziranın dokuzunda olup mevsim-i sayf vaki olur.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7972	1	478	sürat	سُرْعَةٌ	Çabukluk, şükûlîden .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7973	1	478	seref	سَرْفٌ	Masraftan hadd-i lüzûmundan ziyade nesne sarf etmek, bâdrest .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7974	1	478	sürfe(t)	سَرْفَةٌ	Ağaç kurdu, cüycür .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7975	1	478	sırça(t)	سِرْجَةٌ	Hırsızlık, uğruluk, düzdî .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7976	1	478	sir-kâtib	سِرْكَاتِيبُ	Sır ve meknûn olan hususat tahririne memur bulunan kâtip, debîrrâz .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7977	1	478	sürur	سُرُورٌ	Sevinç, şâd , sevinmek.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7978	1	478	seriyye(t)	سَرِيَّةٌ	Düşman üzerine çıkarılan çarkacı askeri.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7979	1	478	süriyye(t)	سُرِيَّةٌ	Odalık ittihaz olunan cariye.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7980	1	478	serîr	سَرِيرٌ	Taht, padişah tahtı, sîringâh ve meyyit nakli için istimal olunan tabut.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7981	1	478	serîre(t)	سَرِيرَةٌ	Esrardan olan gizli husus, râz .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7982	1	478	seri	سَرِيْعٌ	Çabuk, cüst, çalâk .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7983	1	478	serî'an	سَرِيْعًا	Sürat ile, sürat üzere, bâgerm hîz .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7984	1	478	saṭḥ	سَطْحٌ	Bir nesnenin dış yüzü, bîrûn rûy .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7985	1	478	saṭḥ-ı müstedîr	سَطْحٌ مُسْتَدِيرٌ	Muka'ar veya muhaddeb olan satıh.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7986	1	478	saṭḥ-ı müstevî	سَطْحٌ مُسْتَوِيٌّ	Düz ve hem-vâr olup bazı yeri yüksek ve bazı yeri alçak olmayan satıh.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7987	1	479	saṭḥî	سَطْحِيٌّ	Satha müteallik ve mensup olan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7988	1	479	saṭır	سَطْرٌ	Sıra, saf , dizi ve bir sıra yazı.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7989	1	479	saṭve(t)	سَطْوَةٌ	Kahr, şiddetü'l batş, kuvvet, heybet, şükûh .	Arapça noktasız sîn (س) babı

7990	1	479	sütûh	سَطْوَح	Satırlar, nesnenin dış yüzleri.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7991	1	479	sütûr	سَطْوَر	Sıralar, diziler, safhâ .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7992	1	479	sütû‘	سَطْوَع	Ziya ve toz ve rayiha havaya münteşir olmak.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7993	1	479	saadet	سَعَادَة	Said ve sâhib-i tal‘at ve bahtlı olmak, bahtiyar , encâm-ı kârı felah olmak.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7994	1	479	sü‘âl	سُعَال	Öksürük derdi, sürfe .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7995	1	479	si‘âye(t)	سِعَايَة	Gammazlık etmek, sühânçîn .	Arapça noktasız sîn (س) babı
7996	1	479	si‘at	سِعَة	Genişlik, açıklık, ferâhî ve servet, zenginlik.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7997	1	479	si‘a-i maşrıķ	سِعَى مَشْرِق	Şemsin hîn-i tulûunda nokta-i maşrıktan şimale yahut cenuba doğru vaki olan açıklık.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7998	1	479	sa‘d	سَعْد	Kutlu, mübarek olmak, ferhunde ve müncimler indinde mübarek ve mesut addolunan kevkeb ve böyle bir kevkebin hükmü tahtında itibar olunmakla mübarek ve mesut addolunan vakit.	Arapça noktasız sîn (س) babı
7999	1	479	sü‘adâ‘	سَعْدَاء	Sait ve mübarek olanlar, ferhundeğân .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8000	1	479	sa‘dân	سَعْدَان	Müşteri ile Zühre yıldızları ki Müşteriye (sa‘d-i ekber) ve Zühre’ye (sa‘d-i asgar) tesmiye olunur.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8001	1	479	sa‘dâne(t)	سَعْدَانَه	Karıların memeleri, başları, ser-i pistân .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8002	1	480	sa‘deyn	سَعْدَيْن	Müşteri ile Zühre yıldızları.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8003	1	480	si‘r	سِعْر	Satılık nesnenin narh ve pahası, kâne .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8004	1	480	su‘le(t)	سُعْلَة	Öksürük derdi, sürfe .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8005	1	480	su‘ûd	سُعُود	Sa‘dler, mübarek olan yıldızlar, ahter-i ferhunde .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8006	1	480	su‘ûde(t)	سُعُودَة	Yıldızların sa‘d olması.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8007	1	480	su‘ût	سُعُوط	Enfiye gibi buruna çekecek deva.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8008	1	480	say	سَعَى	Bir işe çabalamak ve gayret etmek, küşiş ve bir nesneyi kuvveden file getirmek babında iş işlemek ve gamz edip koçulamak.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8009	1	480	sa‘îd	سَعِيد	Mübarek, kuvvetli, ferhunde , hükmü menfa‘at-ı âmmeye bais olan ve encâm-ı kârı menfaat ve hayra vasıl olan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8010	1	480	sa‘îr	سَعِير	Ateş , nar ve ateşin alevi ve cehennem bir tabakası ismi.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8011	1	480	segâbe(t)	سَعَابَة	Aç olmak, acıkmak, kürsine .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8012	1	480	sifâh	سِفَاح	Zina etmek, zinâ kerden .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8013	1	480	sifâd	سِفَاد	Çiftleşmek, çüft şuden .	Arapça noktasız sîn (س) babı

8014	1	480	sifâr	سِفَارٌ	Yolculuk etmek, sefer etmek, râh âverden .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8015	1	480	sefaret	سَفَارَةٌ	Elçi olmak, firistâdegî ve elçilikle gitmek ve elçi yahut elçiler ile maiyyet memurları olanların hey'et-i mecmû'ası.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8016	1	480	seffâk	سَفَاكٌ	Kan dökücü, hûn rîzende , kanlı, katil kimse.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8017	1	480	(sifâl)	(سِفَالٌ)	Çanak ve çömlek ve saksı pareleri.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8018	1	480	sefalet	سَفَالَةٌ	Aşağılık, alçaklık, pestî .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8019	1	480	sefâh	سَفَاهَةٌ	Akıl ve idrak hafif ve nakıs olmak, bî-hûş ve maaş hususunda akılsız olup hadden ziyade bilâ-zarûret masraf etmek.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8020	1	481	süffâh	سُفَاهَةٌ	Sefihler, akıl ve idrakları nakıs olanlar, bî-hûşân .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8021	1	481	sefâhe(t)	سَفَاهَةٌ	Akıl ve idrak hafif ve nakıs olmak, kem hûş şuden ve akılsızlık edip lüzumsuz hazz-ı nefes için masraf etmek.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8022	1	481	sefâ'in	سَفَائِنٌ	Sefineler, gemiler, keşfihâ .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8023	1	481	seftece(t)	سَفْتَجَةٌ	Poliçe, bir beldeden bir kimseden akçe veya meta alıp meblağını veya kıymetini başka belde tahsil etmek için o kimseye verilen nesne, kernâme.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8024	1	481	sifr	سِفْرٌ	Kitap, mektup, name .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8025	1	481	sefer	سَفَرٌ	Yol, yolculuk, râh âverden ve düşmana mukabele etmek için yola çıkmak, düşmana mukabil gitmek.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8026	1	481	süferâ	سُفْرَا	Sefirler, elçiler, firistâdegân .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8027	1	481	sofra	سُفْرَةٌ	Taam altında yayılan meşin veya kirpâs, pîşendâz .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8028	1	481	sefercel	سَفْرَجَلٌ	Ayva denilen meyve, bih .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8029	1	481	seferî	سَفْرِيٌّ	Sefer ve yolculuğa mahsus ve muteallik olan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8030	1	481	safsâta	سَفْسَطَةٌ	Suret-i zâhirde sadık velakin hakikatte kâzib olan kıyas.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8031	1	481	sefk	سَفْكٌ	Döküp akıtmak, yere dökmek, ferkendîden .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8032	1	481	süfl	سُفْلٌ	Alçaklık, sefalet, pestî .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8033	1	481	süflân	سُفْلَانٌ	Utarit ile Zühre yıldızları.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8034	1	481	süfle(t)	سُفْلَةٌ	Alçaklık, sefalet, pestî .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8035	1	481	süflî	سُفْلِيٌّ	Alçak olan, pest , tahtânî olan ve fûrûmâye, nakıs ve bî-i' tibâr olan ve dünyevi, dünyaya mensup ve müteallik olan ve ilm-i hey'et ıstılahatından olup merkez-i âlemden buutları mütekaddimin kavlince şemsin buudundan müteahhirin kavlince küre-i arzın buudundan ziyade ba'îd olmakla Utarit ile Zühre nâm iki seyyareye denilir.	Arapça noktasız sîn (س) babı

8036	1	482	süfliyyât	سُفْلِيَّاتٌ	Âlem-i dünyaya müteallik olan umur ve hususat ve umurun cüziyyatı.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8037	1	482	süfliyet	سُفْلِيَّةٌ	Alçaklık, adem-i i' tibâr, pestegî .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8038	1	482	süfen	سُفْنٌ	Sefineler, gemiler, keşfihâ .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8039	1	482	sefûf	سُفُوفٌ	Toz olmuş darı.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8040	1	482	sefeh	سَفَهٌ	Sefahat etmek, akılsızlık etmek.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8041	1	482	süfehâ ³	سُفَهَاءٌ	Sefihler, akılsız kimseler, bî-hûşân .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8042	1	482	sefir	سَفِيرٌ	Elçi, firistâde , bazı mesâlih-i cesîme ruyeti için bir devletten ahir devlete irsal olunan memur.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8043	1	482	sefine	سَفِينَةٌ	Gemi, keşfî ve kitap.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8044	1	482	sefih	سَفِيهٌ	Sefahat edici, ehl-i sefâhet, akılsız, idraksiz olan iyi ile fenayı fark etmez olan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8045	1	482	saça	سَقَا	Su taşıyıcı, su satıcı, saki .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8046	1	482	sükât	سُقَاتٌ	Su dağıtıcılar, sâkiyân .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8047	1	482	sikât	سِقَاطٌ	Birbiriyle ale'l münâvebe tekellüm etmek ki mütekellim bir kelam söyler iken muhatap sükût eder ba' dehu muhatap söyleyip mütekellim-i evvel sükût ve istimâ' eder.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8048	1	483	sükât	سُقَاطٌ	Sakit olanlar, itibarsız.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8049	1	483	seçâm	سَقَامٌ	Hastalık, maraz, bîmârî .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8050	1	483	seçâme(t)	سَقَامَةٌ	Bi-ma' nâhu eydan ve ziyan, noksan, zarar.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8051	1	483	sikâye(t)	سِقَايَةٌ	Birine su veya başka içecek şey vermek ve su içecek kap.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8052	1	483	seçar	سَقَرٌ	Cehennemın bir ismi veya bir tabakasının ismi.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8053	1	483	sükû	سُقُوطٌ	Hilkatindae tamam olmayan, düşük, figâne ve çakmaktan çıkan ateşler.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8054	1	483	saçat	سَقَاطٌ	Asla bir işe yaramayan nesne ve kelam ve kitap ve hesapta vaki olan hata ve zillet ve metanın bozuk ve kemter ve aşağısı.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8055	1	483	saçta(t)	سَقَطَةٌ	Yanlış, hata, heftût .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8056	1	483	suk'	سُقْعٌ	Nahiye, taraf, memleket kıtası, sûy .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8057	1	483	saçf	سَقْفٌ	Hane damı, ev tavanı, âsumâne .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8058	1	483	seçam	سَقَمٌ	Hastalık, bîmârî , maraz ve hata, yanlış, zillet.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8059	1	483	saçmunya	سَقْمُونِيَا	Bir nevi deva ismi.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8060	1	483	sukût	سُقُوطٌ	Yukarıdan aşağı düşmek.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8061	1	483	sükûf	سُقُوفٌ	Damlar, tavanlar, âsumânehâ .	Arapça noktasız sîn (س) babı

8062	1	483	saķîm	سَقِيمٌ	Hasta, keyifsiz olan, bîmâr ve yanlış olan, hatası olan, gayr-ı savâb olan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8063	1	483	sükât	سُكَاتٌ	Sus olmak, susmak, hâmûşiden .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8064	1	483	sükârâ	سُكَارَى	Sarhoş olanlar, mestân .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8065	1	483	sekkâk	سَكَكٌ	Bıçakçı, çakıcı, kârdger .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8066	1	483	sekâkîn	سَكَكِيْنَ	Bıçaklar, sikkînler, kârdhâ .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8067	1	483	sekkân	سَكَانٌ	Bıçakçı, çakıcı, kârdger .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8068	1	483	sükkân	سُكَّانٌ	Geminin dümeni, dümbâl-i keştî ve dümenin yekesi ve bir mahallede sakin olanlar, ahali, sekene.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8069	1	484	sikke	سِكَّةٌ	Zukak, sokak, kûçe ve akçe üzerine darp olunan damga ve bazı cins dervişe mahsus olan külah.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8070	1	484	siket	سِكْتٌ	Sükût etmek, susmak, hâmûşiden .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8071	1	484	sekte	سَكْتَةٌ	Sus olmak, hâmûş şuden ve lakırtı kesilmek ve bir iş görülmesine ve icrasına inkıta ve durgunluk arız olmak.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8072	1	484	sekr	سَكْرٌ	Sarhoşluk, mestî .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8073	1	484	sükker	سُكَّرٌ	Şeker denilen tatlı nesne, şeker .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8074	1	484	sükker-i mükerrer	سُكَّرٌ مُكْرَّرٌ	Nöbet şekeri, ķand .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8075	1	484	sekerat	سَكْرَاتٌ	Serhoşluklar, mestî .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8076	1	484	sekrân	سَكْرَانٌ	Serhoş olan, mest .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8077	1	484	sükrâ	سُكْرَى	Serhoş olanlar, mestân .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8078	1	484	sekek	سَكَكٌ	Zukaklar, sokaklar, kûmçehâ .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8079	1	484	seken	سَكْنٌ	Adem-i hareket, durmaklık, pâyiden .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8080	1	484	süknâ	سُكْنَا	Konak, ev, hane , mahall-i iskan ve sükûnet.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8081	1	484	sekenât	سَكْنَاتٌ	Adem-i hareketler, durmaklıklar, pâyiden .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8082	1	484	sekene(t)	سَكْنَةٌ	Sakin olanlar, bir mahalde oturan tavattun edenler, câ giriftegân .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8083	1	484	sikencübîn	سِكْنَجِيْبِيْنَ	Bal ile sirkenin karışmasıyla hasıl olan bir nevi şerbet, sigengübîn .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8084	1	484	süknâ	سُكْنَى	Mahall-i iskân, konak, hane ve sükûnet, rahat, ârâm .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8085	1	484	sükut	سُكُوْتُ	Susmak, terk-i kelâm etmek, hâmûşiden .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8086	1	484	sükun	سُكُوْنٌ	Dinmek, durmak, kımıldanmamak, ârâm , hareket etmemek.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8087	1	485	sükunet	سُكُوْنَةٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktasız sîn (س) babı

8088	1	485	sikke	سِكَّة	Akçe üzerine darp olunan damga ve bazı cins dervişe mahsus olan külah.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8089	1	485	sikkît	سِكِّيت	Sâkit, sus olan, hâmûş .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8090	1	485	sikkîr	سِكِّيز	Serhoş, sekerân olan, mest .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8091	1	485	sikkîn	سِكِّين	Bıçak denilen kesici alet, kârd .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8092	1	485	sikîne(t)	سِكِّينَة	Vakar, temkin, ârâm, âsûdegî ve Benî İsrâile in'âm olunmuş bir nesne ki yed-i kudretle masnu ve bir tabut derununa vazolunarak mahalden mahale gezdirirler idi nusret ve in'âmât-ı sâ'ireden haber verir idi.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8093	1	485	sell	سَلَّ	Bir nesneyi bir nesne içinden sıyrıp çıkarmak, sıyırmak, zendîden .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8094	1	485	silah	سِلَاح	Alet-i harp, cenk için olan alet, çâne .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8095	1	485	selâlet	سَلَّات	İnkıyat, mülayemet, yavaşlık, râmî ve kelâmın fesahatı ve güzelliği.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8096	1	485	selâsil	سَلَّاسِل	Zincirler, zencûrhâ ve zincir gibi olan şimşekler.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8097	1	485	sülâsil	سَلَّاسِل	Pak tatlı ve leziz olan su, âb-ı şîrîn .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8098	1	485	selâta(t)	سَلَّاطَة	Acı lakırtı söylemek, bed zebân , gönül incitici olmak.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8099	1	485	selâfîn	سَلَّاطِين	Sultanlar, pâdişâhân .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8100	1	485	sülâf	سَلَّاف	Şarap, hamr, bâde .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8101	1	485	süllâf	سَلَّاف	Selefler ve bir mansıpta veya bir mahalde veya bir hükümette bir kimseden evvel bulunmuş olanlar.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8102	1	485	sülâfe(t)	سَلَّافَة	Şarap, hamr, bâde .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8103	1	485	sellâf	سَلَّاف	Lisan kuvvetine malik belagatlı ve ehl-i fesâhat olanlar, sühanverân .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8104	1	485	sülâl	سَلَّال	Verem illeti, kuru hastalık illeti.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8105	1	485	sülale	سَلَّالَة	Bir nesneden sıyrılıp çıkan şey, zendîde ve velet, ferzend , çocuk, zürriyyet.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8106	1	486	selam	سَلَام	Keder ve gazadan hali ve berî olmak ve selamet için dua etmek ve selâmet duası.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8107	1	486	selâmün aleyküm	سَلَامٌ عَلَيْكُمْ	“Üzerinizde selamet hazır ve keder ve kaza üzerinizden kaybolsun” manasında duadır.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8108	1	486	selamet	سَلَامَت	Keder ve kazadan kurtulmak, rehîden .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8109	1	486	selâ'il	سَلَّالِين	Neticeler, semereler.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8110	1	486	selb	سَلَّب	Soymak, çekip almak, kapıp almak, âhencîden ve nefy ve inkar etmek.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8111	1	486	seleb	سَلَّب	Birinin arkasından soyulup alınan esvap ve esliha ve edevât-ı sâ'ire ve bir şeyde bir keyfiyetin vücudunu inkar eder olan ibare ve kaziye ve mühimmat ve edevat takımı.	Arapça noktasız sîn (س) babı

8112	1	486	sülüb	سُلْب	Birinin arkasından soyulup çıkarılan eşya ve nesnelere.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8113	1	486	selbî	سَلْبِي	Nefy ve inkar ve selbe mensup ve müteallik olan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8114	1	486	sileh	سِلْح	Silahlar, cenk âlâtı, çânehâ .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8115	1	486	sülhân	سُلْحَان	Bi-ma' nâhu eydan	Arapça noktasız sîn (س) babı
8116	1	486	selh	سَلْح	Ayın son günü, encâm-ı mâh ve kesilen hayvanın derisini yüzüp çıkarmak ve ayın son günü ki yirmi dokuzuncu günü akabinde bazı aylarda vaki olan gündür.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8117	1	486	selsâl	سَلْسَال	Tatlı ve leziz olan su, âb-ı şîrîn .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8118	1	486	selsebîl	سَلْسَبِيل	Bi-ma' nâhu eydan ve cennette vaki bir çeşmenin ismidir.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8119	1	486	silsile	سِلْسِلَة	Zincir, zencûr ve zincirin halkaları missilli birinden sonra hasıl olan nesnelere hey'et-i mecmû' ası ve soy sop, hanedan, ocak.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8120	1	487	salṭ	سَلْط	Acı lakırtı söylemek, bed-zebân ve dil-âzâr olmak.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8121	1	487	sulṭan	سُلْطَان	Padişah ve padişah validesi ve padişah kerimesi ve hükümet, saltanat ve burhan, ispat, hüccet.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8122	1	487	sulṭâne(t)	سُلْطَانَة	Hükümet, saltanat.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8123	1	487	sulṭani	سُلْطَانِي	Sultana müteallik ve mensup olan, pâdişâhî .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8124	1	487	salṭa(t)	سَلْطَة	Acı lakırtı söylemek, nükûhîden ve dil-âzâr olmak.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8125	1	487	salṭanat	سُلْطَانَة	Padişahlık, hükümet, pâdişâhî ve debdebe, tantana.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8126	1	487	sil' a(t)	سِلْعَة	Meta, ticaret metali.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8127	1	487	selef	سَلْف	Bir mansıp veya bir mahal veya bir hükümette bir kimseden evvel bulunmuş olan kimse ve mukaddem ve dünyada bulunmuş olan kimse ve alınan meta teslim olunmazdan yahut görülecek iş görülmezden mukaddem, ita ve tediye olunan akçe.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8128	1	487	silf	سِلْف	Bacanak ki bir adamın karısının kız kardeşinin kocasıdır.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8129	1	487	silfân	سِلْفَان	Beyinlerinde bacanaklık münasebeti kaim olan iki adam.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8130	1	487	silfe(t)	سِلْفَة	Bacanaklık.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8131	1	487	silfetân	سِلْفَتَان	İki kardeşe nikah olunmuş olan iki hatun.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8132	1	487	silk	سِلْك	Yol, tarik, râh ve sıra, dizi.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8133	1	487	silim	سِلْم	Dostluk, yâri , barışıklık.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8134	1	487	selem	سَلْم	Sonra verilecek meta için peşin olaraktan akçe ita ve tediye etmek, pîşîn .	Arapça noktasız sîn (س) babı

8135	1	487	sellem	سَلَّمَ	“Selam ve selamet versin, avâ’ib ve nakâ’isten hali ve berî eylesin” manasında duadır.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8136	1	488	süllem	سَلَّمَ	Nerdibân, merdiven, sendese .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8137	1	488	selemî	سَلَّمِي	Silm ve dostîye mensup ve müteallik olan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8138	1	488	selvâ	سَلَّوَا	Yelve kuşu, zîlûc , Benî İsrail’e Tih sahrasında işbu kuşlar kudretten terzîk olundu.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8139	1	488	selve(t)	سَلَّوَةٌ	Gönül rahatı, dilârâmî , feragat, hatır.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8140	1	488	selûtî	سَلَّوْتِي	Kelb, köpek, seg .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8141	1	488	süluk	سَلَّوْكَ	Yola ve tarika girmek, ocağa veya bir cemaate dâhil olup âdet ve ayinleri üzere amil olmak.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8142	1	488	selvâ	سَلَّوِي	Yelve kuşu, zîlûc .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8143	1	488	selle	سَلَّة	Zembil, sepet.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8144	1	488	sülîf	سَلِّي	Ehl-i selvet, fâriğ-i hâtır olan, dilârâmî .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8145	1	488	selîb	سَلَّيْب	Aklı kapılmış olan, aşüfte .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8146	1	488	selîs	سَلَّيْسِن	Selasetli, fasih, belîğ olan, sühân ârâ .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8147	1	488	selîṭ	سَلَّيْط	Kötü dilli olan avrat, zen-i bed-zebân .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8148	1	488	selîḩa(t)	سَلَّيْهَة	Âdet, yol, resm , de’b.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8149	1	488	selîl	سَلَّيْل	Yeni doğmuş çocuk, kûdek .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8150	1	488	selîle	سَلَّيْلَة	Kız çocuk ve hasıl olan netice ve semere, kûdek-i mâde .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8151	1	488	selim	سَلَّيْم	Afet ve bela ve ayıp ve nakısaya giriftar olmayıp selamet üzere bulunan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8152	1	488	süleymanî	سَلَّيْمَانِي	Bir nevi zî-kıymet taş ismi.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8153	1	488	semm	سَمَم	Zehir, ekli ve şurbu hayata muzır olan nesne ve küçük delik, göz, ağız.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8154	1	488	sema	سَمَا	Gök, gökyüzü, asuman .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8155	1	488	simât	سِمَات	Nişanlar, damgalar, tamgâhâ .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8156	1	488	simâc	سِمَاج	Çirkin ve bed-likâ olanlar, ziştegân .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8157	1	489	semâce(t)	سَمَاجَة	Çirkin, zişt , kabîh olmak.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8158	1	489	semâḩ	سَمَاح	Sehî, eli açık olmak, civanmert .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8159	1	489	semaḩa(t)	سَمَاحَة	Bi-ma’ nâhu eydan	Arapça noktasız sîn (س) babı
8160	1	489	semâsire(t)	سَمَاسِرَة	Simsarlar, tellallar.	Arapça noktasız sîn (س) babı

8161	1	489	simât	سِمَاط	Sıra, dizi, tabur, saf , nizam ve sofraya üzerine uzun uzadı dizilmiş olan taam ve sofraya.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8162	1	489	simâc	سِمَاع	Dinlemek, güşîden , kulak vermek, istimâc etmek ve dervişler çalgı çalıp ilahi okuyarak raks etmek.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8163	1	489	semâc a(t)	سَمَاعَة	Dinlemek, güşîden , kulak vermek.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8164	1	489	semâi	سَمَعِي	Nakli, işitilen, şinîdenes , nas mabeyninde lisânen söylenen kâ'ide-i sarfiyye ve nahviyyeden hariç olan kâ'ide-i lisân.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8165	1	489	sumâk	سَمَاق	Bir nevi nebat ismidir debbağlar beyrinde debagat için kullanılır, tütüm .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8166	1	489	sumâkî	سَمَاقِي	Malum bir nevi zî-kıymet taş ki be-gayet sert ve katı olur.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8167	1	489	simâk	سِمَاك	İki parlak yıldızın ismidir, birine simak-ı ağzel ve diğesine simak-ı râmih tesmiye olunur.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8168	1	489	simâm	سِمَام	Semler, zehirler, zehrâ ve ağızlar, gözler ve küçük delikler.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8169	1	489	semâne(t)	سَمَانَة	Yağlılık , semizlik, firbihî .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8170	1	489	(semanculi)	(سَمَانْجُولِي)	Gök yakut denilen cevher.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8171	1	489	semâvât	سَمَاوَات	Semalar, gökler, âsumânâ .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8172	1	489	semavi	سَمَاوِي	Göge müteallik ve mensup olan, âsumânî .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8173	1	489	semâ'im	سَمَائِم	Semûmlar, sam yelleri, bâd-ı semûm .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8174	1	489	sime(t)	سِمَة	Nişan, hayvana vurulan damga, dağ .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8175	1	489	semt	سَمْت	Yol, tarik, râh ve taraf, canip, yan ve hane, mesken, konak ve şemsin nisf-ı nehârdan şarka yahut garba doğru vaki olan açıklığı ve ehl-i hayrın emridinde olan heyet ve hüsn-i sîreti.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8176	1	490	semt-i re's	سَمْتِ رَاس	Gökyüzünün her bir mahalden görünen tam ortası ki başımız üzerinde olur.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8177	1	490	semt-i kadem	سَمْتِ قَدَم	Semt-i re'se kutren mukabil olup kürre-i arzın orta tarafında olmakla asla görünmeyen gökyüzü nisfının ortası olan nokta.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8178	1	490	semc	سَمَج	Çirkin, kötü olan, zişt .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8179	1	490	semh	سَمَح	Semahatli, sahavetli, cüvanmert olan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8180	1	490	semaḥ	سَمَح	Semahat, sahavet, cüvanmerdî .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8181	1	490	semhâ	سَمَحَا	Esmâḥ ve eshâ olan hatun, zen-i cüvanmerd .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8182	1	490	sümeḥâ	سَمَحَاء	Ashab-ı semâhat olanlar, cüvanmerdan .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8183	1	490	simḥâk	سِمْحَاك	Baş kemiğinin üzerinde olan ince deri, teke ve o deriyi bulmuş olan yara.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8184	1	490	semer	سَمَر	Gece, şeb ve gece sohbeti ve gece vakti sohbet edenlerin meclisi.	Arapça noktasız sîn (س) babı

8185	1	490	sümre(t)	سُمْرَة	Esmerlik, gendüm kûnî , esmer renk.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8186	1	490	simsar	سِمْسَار	Tellal, bezirganlar için gezip metalarına müşteri arayan kimse, sîbâr .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8187	1	490	sümüţ	سُمُط	Sıralar, diziler, saflar, safhâ , taburlar.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8188	1	490	simafî	سِمَطِي	Bir nevi şiir ki üçüncü ve dördüncü mısraları mukaffa olup sair mısraları onlar ile hem-kafiye olmaya.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8189	1	490	sem‘	سَمِع	İşitmek, şineviden , dinlemek ve kulak vermek ve kulakta olan işitcilik kuvveti ve kulak, gûş .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8190	1	491	sem‘ an ve fâ‘ aten	سَمِعَا وَطَاعَة	“Peki efendim, başım üstünde, bunu yapmakta kusur etmem” denilecek yerde istimal olunur bir tabirdir, berser .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8191	1	491	süme‘ â	سَمِعَا	İşitciler, dinleyiciler, şinevendgân .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8192	1	491	süm‘ at	سَمِعَة	Herkes işitsin diye bir iş işlemek ki riyakarlıktan neşet eder.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8193	1	491	semek	سَمَك	Balık, hût, mâhî .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8194	1	491	semeke(t)	سَمَكَة	Bi-ma‘ nâhu eydan	Arapça noktasız sîn (س) babı
8195	1	491	semele(t)	سَمَلَة	Eski esvap, câme-i köhne .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8196	1	491	semen	سَمَن	Sade yağ, rûğan-ı sâde .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8197	1	491	simen	سِمْن	Adam ve hayvan, semiz olmak, tenâver .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8198	1	491	sümne(t)	سَمْنَة	Semizlenmek için ekl olunan darı.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8199	1	491	sümüvv	سَمُو	Yükseklik, rifat ve âlf olmak, irtifa, ulüv, bâlâyî .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8200	1	491	semâvât	سَمَاوَات	Gökler, semalar, asumânâ .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8201	1	491	sümût	سَمُوْت	Yollar, râhhâ ve şemsin dâ’ire-i nısf-ı nehârdan açıklığını işar edip ufka amûd olan devâ’ir-i uzmâ-i felekiyye ki birbirleriyle nokta-i re’s ile semt-i kademe tekâtû’ ederler.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8202	1	491	semûh	سَمُوْح	Semahatli olan, civanmert .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8203	1	491	sümûha(t)	سَمُوْحَة	Semahat, cüvanmerdî .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8204	1	491	sümûd	سَمُوْد	Tekebbür ve taazzum etmek, somurtmak.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8205	1	491	semûl	سَمُوْل	Eskimiş olan esvap, gürâd .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8206	1	491	sümûl	سَمُوْل	Esvap eskimek, köhne şuden-i câme .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8207	1	491	sümûle(t)	سَمُوْلَة	Bi-ma‘ nâhu eydan	Arapça noktasız sîn (س) babı
8208	1	491	semûm	سَمُوْم	Sam yeli ki pek sıcak olup hayvanat ve nebatatı helak eder, bâd-ı germ .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8209	1	491	sümûm	سَمُوْم	Semler, ağılar, zehrâ .	Arapça noktasız sîn (س) babı

8210	1	491	sümûn	سُمُونُ	Ferbih şuden , semiz ve yağlı olmak.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8211	1	492	sümûh	سُمُوهُ	Medhûş ve mütehayyir olmak, seme olmak, kâtûrî .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8212	1	492	semh	سَمَهُ	Boş ve batıl ve kizb olan nesne, dürûg .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8213	1	492	semî	سَمَى	Yüksek, mürtefi, sâmi, âli olan, bâlâter .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8214	1	492	semîc	سَمِيحٌ	Çirkin, zişt ve bed-manzar olan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8215	1	492	semîd	سَمِيدٌ	Malum bir nevi beyaz ekmek halkası.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8216	1	492	semîr	سَمِيرٌ	Gece sohbeti ve hulk, huy, tabiat, âdet.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8217	1	492	semîf	سَمِيغٌ	İşitici, işitmek kuvvetine malik olan, şinevende ve herbir elfâzımızı ve herbir efkânımızı bilip işitici olan Hak celle ve subhânehu Hazretleri.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8218	1	492	semîl	سَمِيلٌ	Eskimiş olan esvap, gürâd .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8219	1	492	semîn	سَمِينٌ	Yağlı, semiz ve şişman olan, tenâver .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8220	1	492	sinn	سِنَّ	Diş, dendân ve yaş yani tevellütten kaç sene geçmiş olduğu müddet.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8221	1	492	senâ'	سِنَاءٌ	Aydınlık, parıltı, tabiş ve revnak ve bir müşhil nebatır ki sinameki dahi tesmiye olunur ve yükselmek, rifat kesb etmek.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8222	1	492	sinâbek	سِنَابَكَ	At tırnakları uçları, sünb .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8223	1	492	senâbil	سِنَابِلٌ	Sünbüleler, başaklar, hoş-dehâ .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8224	1	492	sinâh	سِنَاحٌ	Sünûh etmek, zuhur ve sudûr etmek.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8225	1	492	senâ'a(t)	سِنَاعَةٌ	Güzellik, hûbî , ter u taze ve nerm olup boy ve biçimi uygun olmak.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8226	1	492	sinameki)	سِنَامَكِي	Müşhil bir nebat ismi.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8227	1	492	sinân	سِنَانٌ	Mızrağın başı.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8228	1	492	sünbârec	سُنْبَارَجٌ	Zımpara tesmiye olunup demir vesair madeni açıp cila vermeye kullanılır bir nevi siyah toz.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8229	1	493	sünbük	سُنْبُكٌ	At ve katır ve eşek misilli bütün tırnaklı olan hayvanın tırnağı ucu, sünb .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8230	1	493	sünbüle(t)	سُنْبُلَةٌ	Buğday ve arpa ve bunlar misilli nebatın başak tabir olunan tohum yatağı, hûşe ve felek-i burûcda Esed burcuyla Mizan burcu beyninde vaki burcun ismidir ki şemsin ona duhulü ağustos dokuzuna tesadüf edip orak vakti tamam olur.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8231	1	493	sünbüli)	سُنْبُلِي	Sakin ve yağmursuz kaplı hava.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8232	1	493	sene	سَنَةٌ	Oniki mah müddeti, yıl, sâl .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8233	1	493	sine(t)	سِنَةٌ	Uyku ağırlığı, uyuklama, pinekleme, gunûde .	Arapça noktasız sîn (س) babı

8234	1	493	sünnet	سُنَّة	Hazret-i Peygamber aleyhisselamın âdeti ve mutadî olup cümle indinde mergup ve muteber tutulan ef'âl-i şerife ki İslamiyyet alamâtındandır hitân ve tıraş misilli ki bunların cümlesi indallah ve inde'n-nebi makbul oldukları aşikâr olmakla cemâ'at-i müslimîn kabul ve imtisal etmişlerdir.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8235	1	493	sağ	سَخَّ	Uğurluluk, bereket, hucestegî ve bir iş zuhur etmek, vaki olmak.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8236	1	493	senet	سَنَدٌ	Umurda cümle indinde muteber tutulan ve amel olunan yazı, delil, burhan ve destek.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8237	1	493	senderûs	سَنْدَرُوسٌ	Bir nevi zamk ki kehribâya benzer sandalus dedikleridir, çenden .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8238	1	493	sündüs	سُنْدُسٌ	Bir nevi ince ve latif dîbâ ismidir, perendîn .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8239	1	493	sündüsî	سُنْدُسِيٌّ	Sündüsten yapılmış olan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8240	1	494	sünk	سُنْكَ	Açık cadde yollar, şâhrâh .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8241	1	494	(sinimmâr)	(سِنِمَارٌ)	Meşhur bir mimar ismidir.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8242	1	494	sünen	سُنَّنٌ	Sünnetler, mergup ve makbul olan âdât ve adâb-ı nebeviyye.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8243	1	494	sünûh	سُنُوحٌ	Zuhur etmek, vaki olmak.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8244		494	sünûd	سُنُودٌ	Dayanmak, isnat etmek, yükünü bir şey üzerine vermek, düsüvv .	
8245	1	494	sinnevr	سِنُورٌ	Kedi denilen hayvan, gürbe ve bir kavmin seyyidi olan kimse.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8246	1	494	sünû'	سُنُوعٌ	Terütaze ve nerm olup boy ve biçimi güzel olan, hûb .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8247	1	494	sünûn	سُنُونٌ	Seneler, yıllar, sâlhâ .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8248	1	494	senevî	سَنَوِيٌّ	Bir senelik olan, sâlf .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8249	1	494	sennî	سَنِّيٌّ	Âli ve şerif olan, büzürgter .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8250	1	494	sünni	سُنِّيٌّ	Ehl-i sünnet olan kimse ve sünen-i nebeviyyeye muvafık olan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8251	1	494	senî'	سَنِيْعٌ	Terütaze ve nerm ve güzel ve dilber olan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8252	1	494	sinîn	سَنِيْنٌ	Seneler, yıllar, sâlhâ .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8253	1	494	sû'	سُوْءٌ	Kötülük, fenalık, bed .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8254	1	494	sivâ'	سِوَاءٌ	Gayrı, maada, başka.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8255	1	494	sevâ'	سَوَاءٌ	Müsavi, beraber olmak, hem-kadr .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8256	1	494	sevâbık	سَوَابِقٌ	Sabıklar, geçmiş olan vakalar, güdeştegân .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8257	1	494	sevâhîl	سَوَاحِلٌ	Deniz kıyıları, leb-i deryâ .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8258	1	494	sevâd	سَوَادٌ	Siyahlık, siyâhî ve yazının müsveddesi yahut sureti ve şehir, kasaba, karye.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8259	1	494	sivâd-ı a'zam	سَوَادِ اعْظَمٌ	Büyükşehir, kişver-i büzürg ve Mekke-i mükerrerme.	Arapça noktasız sîn (س) babı

8260	1	494	sevâdü'l-baṭn	سَوَادُ الْبَطْنِ	Karaciğer, ciğer-i siyâh ve gam, gussa, endûh .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8261	1	494	sevâdü'l-ayn	سَوَادُ الْعَيْنِ	Göz bebeği, merdümek , mahbube, maşuka.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8262	1	494	sevâdic	سَوَادِجُ	Sâdehâ , sadîç ve sade olanlar.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8263	1	494	süvâs	سَوَاسُ	Sâisler, hâkimler.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8264	1	494	sevâtîc	سَوَاطِعُ	Parlak olanlar, tâbdârâhâ .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8265	1	495	sevâfil	سَوَاقِلُ	Bir nesnenin aşağıları, fürûd .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8266	1	495	sevâkî	سَوَاقِي	Sâkiyeler.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8267	1	495	sivâk	سِوَاكُ	Misvak ile diş ovma.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8268	1	495	sevâkin	سَوَاكِينُ	Bir mahalde sakin olanlar.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8269	1	495	sual	سُؤَالٌ	Birinden istemek, dilenmek ve sormak, pürsîden , bir nesneyi bulup anlamak için veya o resimde istifham vechile hitap etmek ve resm-i mezkûrda olan kelâm-ı hitâbî.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8270	1	495	sevâlif	سَوَالِفُ	Mukaddem, geçmiş olanlar, güzeşteğân .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8271	1	495	sevâm	سَوَامٌ	Zehirli hayvanlar.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8272	1	495	sevâniḥ	سَوَانِيحُ	Sânihalar, zuhura gelen vakalar.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8273	1	495	sevâ'im	سَوَائِمُ	Kendi başına otlamaya salıverilmiş olan hayvanat.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8274	1	495	sûḥ	سُوْحٌ	Meydanlar, sahalı, avlular, şehhâ .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8275	1	495	sevda	سَوْدَاءٌ	Bir illet ki insana arız olduktaki pek gamnâk ve mütekeddir olur ve şiddetlisi insanı telef eder ve ahlât-ı erba'adan biridir.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8276	1	495	sevdâvî	سَوْدَاوِيٌّ	Sevda illetine bittabi müsteit ve mail olan ve halt-ı sevdâyaya mensup ve müteallik olan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8277	1	495	sûr	سُورٌ	Düğün, nikâh ve veladet ve hitân ziyafetleri, pivegânî ve şehir etrafına çekilmiş olan duvar.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8278	1	495	süver	سُورٌ	Kur'an-ı azîmin sureleri.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8279	1	495	süvret	سُورَةٌ	Hiddet, şiddet ve keskinlik, kuvvet, tezlik, zûdî ve hücum etmek, dövüşmek ve padişahın kahır ve batş ve satveti.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8280	1	495	sure	سُورَةٌ	Kur'an-ı azîmin birbirinden maktu ve munfasıl olan eczâ-yı ma' lümeden herbiri ki mecmusu yüz ondört suredir.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8281	1	496	sûs	سُوسٌ	Tabiat, tıynet ve bünyâd, asıl.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8282	1	496	sevsen	سُوسِنٌ	Bir nevi makbul çiçek ismi, süsen .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8283	1	496	savṭ	سَوْطٌ	Kamçı, kırbaç, taziyanê .	Arapça noktasız sîn (س) babı

8284	1	496	sevķ	سَوَق	Ardından dürtüp sürmek, rnden .	Arapça noktasız sn (س) babı
8285	1	496	sķ	سَوَق	Çarşı, pazar, çarşı .	Arapça noktasız sn (س) babı
8286	1	496	sķa(t)	سَوَقَة	Reaya takımı, zr-destn .	Arapça noktasız sn (س) babı
8287	1	496	sķ	سَوَقَى	Çarşı ve pazara müteallik ve mensup olan, tm .	Arapça noktasız sn (س) babı
8288	1	496	sevm	سَوَم	Satılık nesneye paha tayin etmek, kne dden .	Arapça noktasız sn (س) babı
8289	1	496	sev	سَوَى	Düz, doğru, hem-vr , iki tarafı müsavi olan.	Arapça noktasız sn (س) babı
8290	1	496	seviye	سَوِيَّة	Düzlük, doğruluk, hem-vreg , müsavat. ‘ale’s-seviyye müsavat üzere, hep bir olmak üzere.	Arapça noktasız sn (س) babı
8291	1	496	sveyd ³	سَوِيْدَاء	Siyahlık, siyahi .	Arapça noktasız sn (س) babı
8292	1	496	sveyd ³ ’l ķalb	سَوِيْدَاء الْقَلْب	Yürekte vaki olan siyah leke veya siyah damla ve yürekte olan Őekvet-i ztiyye, siyah dil .	Arapça noktasız sn (س) babı
8293	1	496	sevķ	سَوِيْق	Bedevi Arapların bir nevi yol zahiresi.	Arapça noktasız sn (س) babı
8294	1	496	sih ³	سِيْهَاء	Sehiv ve hata etmek, yanlışlık etmek, heftt kerden .	Arapça noktasız sn (س) babı
8295	1	496	sh ³	سِيْهَاء	Dbb-i asgarda vaki bir kökün ismidir.	Arapça noktasız sn (س) babı
8296	1	496	shr	سِيْهَار	Gece uyumayıp uyanık kalmak, bdr Şuden .	Arapça noktasız sn (س) babı
8297	1	496	sihl	سِيْهَال	Suhulet ve mülayemet ile muamele etmek, nerm kerden .	Arapça noktasız sn (س) babı
8298	1	496	sehle(t)	سِيْهَالَة	Suhulet, mülayemet, kolaylık, kvsime .	Arapça noktasız sn (س) babı
8299	1	496	sihm	سِيْهَام	Oklar, sehmler, trh .	Arapça noktasız sn (س) babı
8300	1	496	shr	سِيْهَر	Gece uyumayıp uyanık kalmak, bdr Şuden .	Arapça noktasız sn (س) babı
8301	1	496	shrn	سِيْهَرَان	Gece yatmayıp uyanık duran kimse, bdr .	Arapça noktasız sn (س) babı
8302	1	497	sehl	سَهْل	Kolay olan Şey, sn ve toprağı yumuşak, yürümesi kolay olan, düz ve mülayim yer.	Arapça noktasız sn (س) babı
8303	1	497	sehm	سَهْم	Ok, tr ve kısım, pay, behre, nasip ve bir nevi hazine iradı ve hendesede bir kavisin sehmi di Şöyle ki kavisin bir nihayetine vasıl olan nısf-1 kutur üzerine nihyet-i uhrsından bir amut ihraç olunmakla nısf-1 kutur-1 mezkr iki kısma taksim olup kısmeyn-i merkmesinden merkez-i kavs ile amd-1 mezkr beyninde olan kısma sehm tesmiye olunur. Temm-1 sehm bir kavs veya bir zaviyenin tamamı olan kavs veya zaviyenin tamam sehmi.	Arapça noktasız sn (س) babı
8304	1	497	shmn	سَهْمَان	Kısımlar, nasipler, paylar, vyeh .	Arapça noktasız sn (س) babı
8305	1	497	shme(t)	سَهْمَة	Hısımlık, akrabalık, karabet, ķŐ .	Arapça noktasız sn (س) babı
8306	1	497	sehv	سَهْو	Zihin başka hususa meşgul olmakla bir nesneyi unutur ve yanılmak, heftt .	Arapça noktasız sn (س) babı

8307	1	497	sühûl	سُهُولٌ	Yürümesi âsân olan yerler, zemînâ-yı âsân .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8308	1	497	suhulet	سُهُولَةٌ	Kolaylık, âsanlık, kuvâsîme ve mülayemet, tatlılık, yavaşlık.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8309	1	497	sühûm	سُهُومٌ	Hısımlık, akrabalık, hûşî .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8310	1	497	sühûme(t)	سُهُومَةٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8311	1	497	sühâ	سُهُى	Dübb-i asgarda vaki bir yıldız ismidir.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8312	1	497	süheyl	سُهُيْلٌ	Meşhur bir parlak yıldız ismidir.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8313	1	497	sehîm	سُهُيْمٌ	Sehim ve hisse ve nasip sahibi olan.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8314	1	497	seyyat	سَيَّاتٌ	Seyyiler, suçlar, günâhhâ .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8315	1	497	seyyah	سَيَّاحٌ	Seyahat edici, beldeden beldeye dolaşıp gezici olan kimse, geştende .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8316	1	498	seyahat	سَيَّاحَةٌ	Beldeden beldeye dolaşıp gezmek, geşten .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8317	1	498	siyâdet	سَيَّادَةٌ	Bir kimse kendi kavmi beyninde ulu ve azim olmak, şukûhendegî , bey ve hâkim olmak ve âl-i nebi aleyhisselamdan olup seyyit ve şerif olmak.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8318	1	498	seyyar	سَيَّارٌ	Seyir ve hareket edici, geştende , yol katedici.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8319	1	498	seyyare	سَيَّارَةٌ	Kafile, kâribân ve gökyüzünde bir mahalde sabit olmayıp devir ve hareket eder olan yıldız.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8320	1	498	siyaset	سَيَّاسَةٌ	Hâkimlik ve padişahlık etmek, vedîatullah olan fukara ve zuafânın umurunu zapt ve idare etmek ve tedip ve mücazat vermek ve katl ve idam ile mücazat etmek.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8321	1	498	siyâṭ	سَيَّاطٌ	Kamçılar, kırbaçlar, tâziyânehâ .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8322	1	498	seyyâf	سَيَّافٌ	Kılıçlı ve kılıççı, şimşîrger .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8323	1	498	seyâfi	سَيَّافِي	Sahiller, deniz kıyıları, behâ-yı deryâ .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8324	1	498	siyâḡ	سَيَّاقٌ	Vecih, tarz, misil, tarik.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8325	1	498	siyaḡat	سَيَّاقَةٌ	Bir nesneyi ardından dürtüp sürmek, rânden ve hazine ve muhasebe senetleri yazmasına istimal olunan yazı.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8326	1	498	seyyal	سَيَّالٌ	Su gibi akıcı olan, terâyende .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8327	1	498	seyyâle(t)	سَيَّالَةٌ	Su gibi akıp seyyâl olan ve sel, şiddetle akar çok su.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8328	1	498	seyyân	سَيَّانٌ	Birbirine misil ve müsavi olan iki nesne, mânende düḡiz .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8329	1	498	si'e(t)	سَيَّةٌ	Suç, kabahat, yaramaz olan fiil, günâh .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8330	1	498	seyhân	سَيَّحَانٌ	Beldeden beldeye yolculuk edip gezmek, seyahat etmek, geşten .	Arapça noktasız sîn (س) babı

8331	1	499	seyit	سَيِّدٌ	Kendi kavmi beyninde büyük ve muhterem olan kimse, bey ve âl-i nebi aleyhisselam'dan olan kimse, berfendâr .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8332	1	499	seyyidân	سَيِّدَانٌ	Hazreti Hasan ile Hazreti Hüseyin radiyallahu anhumâ.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8333	1	499	seyyide(t)	سَيِّدَةٌ	Âl-i nebi'den olan hatun ve kavmi beyninde büyük ve muhterem olan hatun, fiğ .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8334	1	499	seydûde(t)	سَيِّدُودَةٌ	Seyyit ve bey olmak, bir kavmin büyüğü ve sergerdesi olmak.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8335	1	499	seyyidî	سَيِّدِي	Seyyide müteallik ve mensup olan, şukû hendegî .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8336	1	499	seyir	سَيَّرَ	Gezmek, geştü ü güzâr ve bir nesneye bakıp temaşa etmek ve eğlence.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8337	1	499	siyer	سَيَّرَ	Siretler, ahlak, evsaf, menişân ve peygamber aleyhisselam'ın ef'âl ve ahlâk-ı risâletlerinden bahseder olan kitap. Ehl-i siyer Peygamber aleyhisselam'ın ve bazı evliyanın siyer-i şeriflerini nakil ve beyan etmek üzere kitap telif etmiş olan ve bunlara ittisal ve inkıyat eden zevât-ı kirâm.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8338	1	499	seyran	سَيَّرَانَ	Gezmek, seyir ve temaşa etmek, gešten .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8339	1	499	sîyrân	سَيَّرَانَ	Surlar, şehir duvarları, gergechâ .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8340	1	499	sîret	سَيَّرَةٌ	Bir kimsenin manevi bulunduğu yol ve kaim olduğu hâl ve etvâr.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8341	1	499	seyf	سَيْفٌ	Kılıç, şimsir , tığ.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8342	1	499	sîf	سَيْفٌ	Yalı kenarı, sâhil-i bahr, deniz kıyısı, leb-i deryâ .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8343	1	499	siyel	سَيْلٌ	Akmak, terâyîde ve şiddetle ve kesret üzere akan su.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8344	1	500	seyelan	سَيْلَانٌ	Akmak, terâyîden , su gibi cari olmak.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8345	1	500	se'ele(t)	سَأَلَةٌ	Sual ediciler, dilenciler, gedâyân .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8346	1	500	siyyemâ	سَيِّمًا	Ve (lâ siyyemâ) cümleden ziyade olarak, bâ-husûs, husûsen.	Arapça noktasız sîn (س) babı
8347	1	500	süyûf	سَيْوُفٌ	Kılıçlar, tığlar, tığhâ .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8348	1	500	süyûl	سَيْوُولٌ	Seller, taşkın sular, tûcihhâ .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8349	1	500	seyyi'	سَيِّئَةٌ	Kabih, kötü ve nâ-pesend olan, kerih ve yaramaz olan, kest .	Arapça noktasız sîn (س) babı
8350	1	500	seyyi'et	سَيِّئَةٌ	Suç, kabahat, günah, yaramaz fiilden hasil olan keder.	Arapça noktasız sîn (س) babı
	1	500		بَابُ الشَّيْنِ الْمُعْجَمَةِ مِنَ الْعَرَبِيَّةِ		
8351	1	500	Şâ	ش	İşbu harf-i şin-i mu' ceme tertîb-i hurûf-ı Osmâniyyede on altıncı harf olup hesap ve uluma dair olan kütüb ve resâilde üçyüz adedine ve mektup ve evrâk-ı sâ'ire tarihlerinde mâh-ı şa' bân alamet ve işaret olur.	Arapça noktalı şîn (ش) babı

8352	1	500	şâ´	شَاءَ	Diledi, murat eyledi, âvînd, inşallah “Hakteala dilese ve murat eylese” manasında kelime-i tevessüldür.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8353	1	500	şâbb	شَابَّبَ	Geç adam, yiğit, civan .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8354	1	500	şe´âbîb	شَابِّيبٌ	Sağnaklı yağmurlar, bârân .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8355	1	500	şât	شَاةٌ	Koyun denilen hayvan, gûsfend .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8356	1	500	şâtîm	شَاتِمٌ	Şetm edici, sövüp sayıcı, düşnâm dihende .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8357	1	500	şadırvan	شَادِرْوَانٌ	Malum çeşme misilli su muhafazası ki ekseriya cami avlularında olur, zerbiyye, dernevk .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8358	1	501	şâz	شَاذٌ	Kâ´ ide-i külliyeye muhalif olup muttarit olmayan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8359	1	501	şârib	شَارِبٌ	Bıyık, erkeklerde olur, bürût .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8360	1	501	şârih	شَارِحٌ	Sâhib-i şerh, bir kitabın müşkül ve muğlak yerlerini izah eden adam.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8361	1	501	şârid	شَارِدٌ	Bârid ve gayr-ı matbû´ olan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8362	1	501	şârî´	شَارِعٌ	Başlayıcı olan, âgâz künende ve cadde, yol, şehrâh , tarik ve vâzî´-ı şerî´ at olan Hakk celle ve sübhâne Hazretleri ve Peygamber aleyhisselam Hazretleri.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8363	1	501	şark	شَارِقٌ	Tulu edici olan güneş ve bir nesnenin gündoğusu tarafı, tulû´ künende .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8364	1	501	şâtır	شَاتِرٌ	Şuh ve şetaretlî olan adam ve bir nevi hizmetkar, serheng .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8365	1	501	şair	شَاعِرٌ	Şiir söyleyen kimse, sühândân , kelamını vezin ve kafîye ile tertip eden kimse.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8366	1	501	şâ´ ile(t)	شَاعِلَةٌ	Şule, ateş alevi, zebâne-i âteş .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8367	1	501	şâ´ î	شَاعِيٌّ	Şayi ve faş olan, âşikâr şuden .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8368	1	501	şâgil	شَاعِلٌ	Meşgul kılıcı, meşgûl künende .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8369	1	501	şâgile(t)	شَاعِلَةٌ	Meşguliyet, iş, kâr .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8370	1	501	şâfi´	شَافِعٌ	Kabahatli olan kimse için rica edici, iltimâs künende .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8371	1	501	şâfi	شَافِيٌّ	Hastayı iyi edici, şifâ bahşende ve zahir ve ayan olan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8372	1	501	şâķ	شَاقٌ	Güç, düşvâr , usretli olan ve renc ve meşakkat verici olan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8373	1	501	şaki	شَاقِيٌّ	Şekavetli olan, günahkâr .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8374	1	501	şâkir	شَاكِرٌ	Şükredici, şükür kenende , olunan in´âm-i lisâna ve bedene şükredici.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8375	1	501	şâkile(t)	شَاكِلَةٌ	Tarikat, mezhep ve hilkat, tıynet.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8376	1	501	şâkî	شَاكِيٌّ	Âlât-i harb ve eslihası mürettep ve keskin olan, şikayet edici, teşekkî edici, dâdķâh , ağlaşıcı.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8377	1	502	şâmm	شَامٌّ	Koklayıcı, rayiha hissedici, bûyîdende .	Arapça noktalı şîn (ش) babı

8378	1	502	şâme(t)	شَامَةٌ	Siyah leke, insan vücudunda olan ben, hâl ve ayıp, kusur.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8379	1	502	şe'âme(t)	شَامَةٌ	Uğursuzluk, meşum olmak, lücî .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8380	1	502	şâmme(t)	شَامَةٌ	Rayiha hissedici olan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8381	1	502	şâmiḥ	شَامِخٌ	Yüksek, bâlâ , mürteli olan ve yüksek dağ, kûh-ı bülend ve mütekebbir, mağrur olan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8382	1	502	şâmil	شَامِلٌ	Ziyade nesneye birden zarf ve örtü olan ve manası ve mefhumu ziyade nesneye müteallik eder olan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8383	1	502	şan	شَانٌ	Şöhret, bir kimsenin ismi ve ef'âlî âlemin malumu olmak ve isim, namus, ırz, nam ve mahiyet, keyfiyet-i hâl, çigûnegî .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8384	1	502	şânî	شَانِيٌّ	Şan ve keyfiyet ve mahiyete mensup ve müteallik olan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8385	1	502	şahit	شَاهِدٌ	Şehadet edici, kevâh ve Peygamber aleyhisselam Hazretleri ve ferişte ve melaike ve güzel karı, mahyûba .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8386	1	502	şâhiḳ	شَاهِئٌ	Yüksek olan dağ ve bina ve ağaç misilli nesne, kûhi bülend .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8387	1	502	şâhiḳa(t)	شَاهِقَةٌ	Dağ tepesi, zirve-i cebel, şah .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8388	1	502	şahin	(شَاهِينٌ)	Bir nevi kuş ki terbiye olunup başka kuş avlamak için kullanılır.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8389	1	502	şaibe	شَائِبَةٌ	Şüphe, gûmân ve çirk, kir, leke.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8390	1	502	şâyî'	شَائِعٌ	Nas beyrinde duyulup faş ve aşikâr ve bilinmiş olan, aşikâr .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8391	1	502	şayia	شَائِعَةٌ	Şayi' ve mütevatir olan haber ve havadis.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8392	1	503	şebâb	شَبَابٌ	Gençlik, tazelik, cüvânî .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8393	1	503	şebâbe(t)	شَبَابَةٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8394	1	503	şebâbîk	شَبَابِيكٌ	Pencere kafesleri ve balık ağıları ve bunlar misilli kafes gibi olan nesnelere, neşûrhâ .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8395	1	503	şubaṭ	(شُبَاطٌ)	Sâl-i rûmiyyenin on ikinci yani son şehri.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8396	1	503	şebâ' a(t)	شَبَاعَةٌ	Doymak, tok olmak, sîr şuden .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8397	1	503	şibâk	شِبَاكٌ	Şebekeler, kafesler, neşûrhâ .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8398	1	503	şebbâke(t)	شَبَاكَةٌ	Kafes ve balık ağı, nesbîl .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8399	1	503	şübbân	شُبَّانٌ	Genç adamlar, şâbblar, cüvânân .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8400	1	503	şebâne(t)	شَبَانَةٌ	Gençlik, tazelik, cüvânî ve güzellik.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8401	1	503	şebâha(t)	شَبَاحَةٌ	Şek, şüphe, gûmân , benzemek.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8402	1	503	şebḥ	شَبْحٌ	Şahıs, ceset, beden, ten , cisim.	Arapça noktalı şîn (ش) babı

8403	1	503	şibr	شِبْر	Karış, bideſt .	Arapça noktalı ſîn (ش) babı
8404	1	503	şibâ‘	شِبَاعٌ	Doymak, sîr ſuden , karnı doymuş olmak.	Arapça noktalı ſîn (ش) babı
8405	1	503	şeb‘ân	شَبْعَانٌ	Karnı tok olan, sîr .	Arapça noktalı ſîn (ش) babı
8406	1	503	şub‘â(t)	شُبْعَةٌ	Bir kere doycak miktar taam, bir doyumluk olacak yemek.	Arapça noktalı ſîn (ش) babı
8407	1	503	şebeke(t)	شَبَكَةٌ	Balık ağı ve pencere kafesi misilli kafes olan nesne, nesbîl .	Arapça noktalı ſîn (ش) babı
8408	1	503	şebn	شَبْنٌ	Gençlik, tazelik, cüvânî ve güzellik.	Arapça noktalı ſîn (ش) babı
8409	1	503	şibh-i ma‘în	شِبْهٌ مَعِينٌ	Bir şekildir ki dört hatt-ı müstakîm ile mahdut olup zaviyeleri kaime olmayarak adlânın mecmusu birbirine müſavi olmayıp zıl‘ın mukabilini birbirine müſavi ve müvâzî olur.	Arapça noktalı ſîn (ش) babı
8410	1	503	şibh-i cezîre	شِبْهٌ جَزِيرَةٍ	Yarım ada, nîmâbhû .	Arapça noktalı ſîn (ش) babı
8411	1	503	şübeh	شُبْهَةٌ	Şüpheler, şekiller, gümânâ .	Arapça noktalı ſîn (ش) babı
8412	1	503	şüphe	شُبْهَةٌ	Bir kavlin veya bir kaziyenin sıhhati yanında zihinde hasıl olan tereddüt, gümân .	Arapça noktalı ſîn (ش) babı
8413	1	503	şebîbe(t)	شَبِيبَةٌ	Yetişip yiğit olmak ve büyüyüp çocukluktan çıkmak, babayiğit olmak, şîrmerdî .	Arapça noktalı ſîn (ش) babı
8414	1	504	şebîbiyyet	شَبِيبِيَّةٌ	Babayiğitlik, delikanlılık, cüvânî .	Arapça noktalı ſîn (ش) babı
8415	1	504	şebîke(t)	شَبِيكَةٌ	Balık ağı gibi kafes olan nesne, nesbîl .	Arapça noktalı ſîn (ش) babı
8416	1	504	şebîh	شَبِيبَةٌ	Misil, nazir, mânend , benzer olan.	Arapça noktalı ſîn (ش) babı
8417	1	504	şett	شَتَّتَ	Ayrı ayrı olmak, başka başka olmak, dağınık olmak, perakende .	Arapça noktalı ſîn (ش) babı
8418	1	504	şitâ	شَيْتًا	Kış mevsimi, zemistân .	Arapça noktalı ſîn (ش) babı
8419	1	504	şetâb	شَتَابٌ	Dağılmak, dağınık olmak, perâkende ſuden .	Arapça noktalı ſîn (ش) babı
8420	1	504	şetm	شَتَمَ	sövmek, sövüp saymak, düşnâm ve azarlamak.	Arapça noktalı ſîn (ش) babı
8421	1	504	şütût	شَتُوتٌ	Ayrı ve başka olanlar, cüz .	Arapça noktalı ſîn (ش) babı
8422	1	504	şütûm	شَتُومٌ	Sövüp saymalar, düşnâm .	Arapça noktalı ſîn (ش) babı
8423	1	504	şetûm	شَتُومٌ	Sövülmüş sayılmış olan düşnâm kerde ve çirkin, bed-manzar, kerih olan.	Arapça noktalı ſîn (ش) babı
8424	1	504	şettâ	شَتَّى	Çok ve ayrı ayrı olan.	Arapça noktalı ſîn (ش) babı
8425	1	504	şetît	شَتِيتٌ	Ayrı ayrı ve dağınık olan, perişan .	Arapça noktalı ſîn (ش) babı
8426	1	504	şetîm	شَتِيمٌ	Sövülmüş sayılmış olan düşnâm kerde ve çirkin bed-manzar, kerih olan.	Arapça noktalı ſîn (ش) babı
8427	1	504	şetîme(t)	شَتِيمَةٌ	Sövüş, sayış, düşnâm .	Arapça noktalı ſîn (ش) babı
8428	1	504	şecc	شَجَّ	Baş yarmak, naşîden , başa vurup yara etmek.	Arapça noktalı ſîn (ش) babı

8429	1	504	şicâc	شِجَاجٌ	Baş yaraları, zaḥmihâ-ı ser.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8430	1	504	şücâc	شُجَاعٌ	Şecaatli, cesaretli, cesur olan, dilîr.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8431	1	504	şecaat	شِجَاعَةٌ	Korkulu vakitlerde korkmayıp kalp kuvvetli kalmak, yiğitlik, bahadırılık, şîrmerdî.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8432	1	504	şecce(t)	شَجَّةٌ	Baş yarası, başa vurmakla hasıl olan zahm, zaḥm-ı ser.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8433	1	504	şecer	شَجَرٌ	Ağaç, dıraḥt.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8434	1	504	şecere(t)	شَجَرَةٌ	Bi-ma' nâhu eydan ve bir silsilenin ecdat ve zerarisini ve fûrûatını müşir olan cetvel, şecernâme.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8435	1	505	şüca'â'	شُجَاعَاءُ	Bahadırlar, yiğitler, dilîrân.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8436	1	505	şüc'ân	شُجَعَانٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8437	1	505	şecen	شَجِنٌ	Hüzün, keder, endûh ve endişe ve şâh, şube, dal, fer'.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8438	1	505	şücnetü'r-raḥm	شُجْنَةُ الرَّحْمِ	Hısımlık, akrabalık, karabet, ḥûşî.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8439	1	505	şücûn	شُجُونٌ	Şubeler, fûrû'ât. Zû-şücûn karışık ve çatal olan ve karışıklı olan birbirine zıt iki neticeyi müntac olan kazıyye.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8440	1	505	şecî	شَجِيٌّ	Mahmum, mahzun, mükedder olan, gamnâk.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8441	1	505	şecîc	شَجِيجٌ	Başı yaralı olan, serrîş şuden.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8442	1	505	şecîc	شَجِيعٌ	Bahadır, cesur, yiğit olan, dilîr.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8443	1	505	şehâme(t)	شِكَامَةٌ	Semiz olmak ve şişman olmak, ferbe şuden.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8444	1	505	şahm	شَحْمٌ	Yağ, rûgan, pî.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8445	1	505	şahve(t)	شَحْوَةٌ	Adım, hatve, pejâz.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8446	1	505	şahış	شَخْصٌ	İnsan vesair nesnenin karartısı ki uzaktan görünür, insanın hey'et-i cismâniyyesi ve mesâha ameliyatında bir mahal tayin etmek için yere nasbolunan nesne.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8447	1	505	şahşi	شَخْصِيٌّ	Şahsa müteallik ve mensup olan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8448	1	505	şahşiyet	شَخْصِيَّةٌ	Şahıs olmak.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8449	1	505	şühûş	شُخُوصٌ	Şahıslar, hey'et-i cismâniyye.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8450	1	505	şühûm	شُخُومٌ	Et bayatlayıp kokmak, hâr.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8451	1	505	şedd	شَدٌّ	Kuvvetlendirmek, muhkem ve kavi kılmak ve bir harfi teşdit ile okumak ve sıkı bağlamak.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8452	1	505	şidâd	شِدَادٌ	Şedit olmak, sert ve katı olmak ve sertlik, şedit olanlar.	Arapça noktalı şîn (ش) babı

8453	1	505	şidâ 'id	شَدَائِدٌ	Şedit olanlar, saḥthâ ve şedit olan belalar.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8454	1	505	şiddet	شِدَّةٌ	Sertlik, peklik, saḥtî , fenalığın ve rencişin ziyade derecesi.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8455	1	506	şedit	شَدِيدٌ	Sert, pek, katı olan saḥt ve muhkem, metin, kavi olan ve cesur, dilaver olan ve bahîl, nâkes olan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8456	1	506	şedîde(t)	شَدِيدَةٌ	Bela, kaza, keder, petyâre .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8457	1	506	şezre(t)	شَذْرَةٌ	Kal olmaksızın madenden devşirilen altın parçası, zersâ .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8458	1	506	şüzûz	شُذُوذٌ	Kâ' ide-i külliyyeden hariç ve müstesna olmak ve nadirü'l- isti' mâl olmak.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8459	1	506	şüzûr	شُذُورٌ	Kal olmaksızın madenden devşirilen altın parçaları, zersâ .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8460	1	506	şer	شَرٌّ	Zarar ve ziyan ve kedere sebep olan nesne.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8461	1	506	şirâ '3	شِرَاءٌ	Satmak ve satın almak fürûḥten. Bey' u şirâ alışveriş.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8462	1	506	şarap	شَرَابٌ	İçilecek nesne, içki, sigî .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8463	1	506	şürrâḥ	شُرَّاحٌ	Şerh edici, şâriḥ .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8464	1	506	şerâzîm	شَرَائِمْ	Azca olan cemaatler, bölükler gurûhân .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8465	1	506	şirâr	شِرَارٌ	Ateş kıvılcımları, âyîzehâ ve şer ehilleri.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8466	1	506	şerâre(t)	شَرَارَةٌ	Ateş kıvılcımı, âyîze ve bedlik, kötülük, yaramazlık.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8467	1	506	şirâz	شِرَازٌ	Münâza'a etmek, muaraza etmek, bed-huyululuk etmek, üştülüm kerden .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8468	1	506	şerâze(t)	شَرَاذَةٌ	Şiddet, sî' ûbet, saḥtî .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8469	1	506	şerâse(t)	شَرَّاسَةٌ	Çetin huylu, bed-mizâc ve nas ile daima münazaa üzere olmak.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8470	1	506	şirâṭ	شِرَاطٌ	Şartlaşmak, mukavele etmek.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8471	1	506	şirâ'3	شِرَاعٌ	Gemi yelkeni, bâd-i bân .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8472	1	506	şerâfet	شَرَّافَةٌ	Âl-i kadr olmak, nas indinde muteber ve büzürgüvâr olmak ve âl-i nebeviyyeden olup seyit ve şerif olmak.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8473	1	507	şirâk	شِرَاكٌ	Ortaklık, enbâzîden ve ince patika yolu.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8474	1	507	şirâke(t)	شِرَاكَةٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8475	1	507	şerâ 'ir	شَرَائِرٌ	Ateş kıvılcımları, âyîzehâ .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8476	1	507	şeraiṭ	شَرَائِطٌ	Meşrut olan hususlar.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8477	1	507	şerâ 'î'3	شَرَائِعٌ	Şeriatler, dinler, âyînhâ .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8478	1	507	şerâ 'if	شَرَائِفٌ	Sâhib-i şeref ve sâhib-i mecd olanlar.	Arapça noktalı şîn (ش) babı

8479	1	507	şerâ 'ik	شَرَائِكُ	Ortaklar, enbâzibân .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8480	1	507	şerâ 'in	شَرَائِنُ	Nabız damarları, urûk-ı nâbıza, urâk-ı zavârib, serârûy .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8481	1	507	şera 'în	شَرَائِينَ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8482	1	507	şurb	شُرْبُ	İçmek, âşâmîden ve içilecek veya içilen nesne.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8483	1	507	şerbet	شَرِبَةٌ	Bir kerede içilecek veya içilen nesne.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8484	1	507	şirret	شِرَّةٌ	Bedî , kötülük, yaramazlık bed-huyluk.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8485	1	507	şerh	شَرْحٌ	Gizli ve şüpheli olan nesneyi açıp meydana koyarak aşikâr kılmak ve bir kitabın her bir müşkülünü açıp beyan etmek için telif olunan mufassal kitap ve dilim dilim kesmek.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8486	1	507	şerha(t)	شَرْحَةٌ	Et dilimi ve bıçak yarası.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8487	1	507	şirzime(t)	شِرْزِمَةٌ	Azca olan insan cemaati, vesair nesnenin bir miktar ve bir bölümü, bölük .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8488	1	507	şerer	شَرَّرَ	Ateş kıvılcımları, âyize ve bedlik, kötülük, yaramazlık.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8489	1	507	şarṭ	شَرْطٌ	Muamelatta bir nesnenin icrasının menût ve müteallik olduğu diğer nesne ki o nesne olmaz ise evvelki nesne dahi olmaz.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8490	1	507	şurṭa(t)	شَرْطُهُ	Muvafık, müsait, uygun olan rüzgar, bâd-ı şurṭa .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8491	1	508	şarṭî	شَرْطِيٌّ	Bir şartı müşir olan ve bir şarta menût ve müteallik olan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8492	1	508	şarṭiye(t)	شَرْطِيَّةٌ	Bir şartı müşir olmak.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8493	1	508	şer'c	شَرْعٌ	Şeriat, Hakteala tarafından vazolunmuş âdet, râh-ı dîn .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8494	1	508	şer'c	شَرْعٌ	Koyun derisini soymak, hecîden .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8495	1	508	şer'ân	شَرْعًا	Şer-i şerîfe muvafakat üzere.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8496	1	508	şeri	شَرْعِيٌّ	Şer-i şerîfe vaz ve beyan olunan, râh-ı dînî .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8497	1	508	şeref	شَرْفٌ	Mecd, izzet, nas beyninde muteber ve ulu ve müftehir olmak ve bir nesneye pek yaklaşmak.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8498	1	508	şürafâ'	شُرَفَاءُ	Şerifler, nâs beyninde muteber ve ulu ve müftehir olan kimseler ve Peygamber aleyhisselam Hazretleri'nin ahfâd ve zerârisinden olan zevât-ı kirâm hazretleri.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8499	1	508	şürafât	شُرَفَاتٌ	Minarenin şerefeleri, küngerehâ .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8500	1	508	şürfe(t)	شُرْفَةٌ	Minare şerefesi, künkere .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8501	1	508	şarḳ	شَرْقٌ	Güneş doğduğu taraf, bâḫter .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8502	1	508	şeraḳ	شَرْقٌ	Can çekişmek, pek eziyette olmak, ḫaruften .	Arapça noktalı şîn (ش) babı

8503	1	508	şarķi	شَرْقِيّ	Gün doğusu tarafına müteallik ve mensup olan, bâḡterî .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8504	1	508	şirk	شِرْك	Allahuteala Hazretleri'ne uluhiyyetinde neüzubillah şerik ve ortak ispat etmek. Ehl-i şirk müşrik, kafir.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8505	1	508	şürekâ'	شُرَكَاءُ	Ortaklar, şerikler, enbâziyan .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8506	1	508	şirket	شِرْكَة	Ticarette ortak olmak ve ortaklık, enbazi ve ortaktan ibaret olan heyet mecmuası.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8507	1	508	şürûḡ	شُرُوحُ	Müşkülât beyanı için telif olunan kitaplar.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8508	1	508	şerûd	شُرُودُ	Şiir kısmından be-gayet matbu ve nekre olup darbimesel gibi diyâr-be-diyâr şüyu ve iştihar bulunmuş olan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8509	1	509	şürûd	شُرُودُ	Kaçmak, firar etmek, giriḡten .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8510	1	509	şürûr	شُرُورُ	Zarar ve ziyan ve kedere sebep olan nesnelere, bedân .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8511	1	509	şurûṡ	شُرُوطُ	Şartlar, nesnenin icrasının menûd ve müteallik olduğu nesnelere.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8512	1	509	şürû'c	شُرُوعُ	Başlamak, bed' etmek, agâz kerden .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8513	1	509	şere(t)	شَرَه	Bir nesneye pek düşkün ve haris olmak.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8514	1	509	şerahân	شَرَهَانُ	Pek haris ve hırsı galip olan adam.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8515	1	509	şiryân	شِرْيَانُ	Nabız damarları, urûk-ı nâbız, urûk-ı dârib, şah damarı.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8516	1	509	şeriyye(t)	شَرِيَّةٌ	Yol, tarik, râh , usup ve tabiat, tıynet, siriş .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8517	1	509	şerrîr	شَرَرِيرٌ	Ehl-i şirret, yalnız kötülük edici olan, merdübed .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8518	1	509	şerîr	شَرِيرٌ	Bed-ahlâk, kötü, bedḡû olan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8519	1	509	şerîṡa(t)	شَرِيْطَة	Şart, kaide, bir nesnenin mevzûun leh ve menûtu aleyhi olan husus.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8520	1	509	şerî'c	شَرِيْعٌ	Bahâdır , cesur, şeci olan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8521	1	509	şeriat	شَرِيْعَة	Hak celle ve sübhâneteala Hazretleri taraf-ı samedâniyyesinden vaz ve ikame olunan âdet ve ayin ve usup, râh-ı dîn .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8522	1	509	şerif	شَرِيْفٌ	Nas mabeyninde muteber ve sayılır olan ve âl-i nebi aleyhisselam'dan olan kimse ve bey, hakim, zabit, merd-i büzügüvâr .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8523	1	509	şerifi	شَرِيْفِيّ	Şeriflere mensup ve müteallik olan, merd-i büzügüvâr .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8524	1	509	şerik	شَرِيْكٌ	Ortak, enbâz , ticaret arkadaşı ve ders ve mektep arkadaşı.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8525	1	509	şeṡaret	شَطْرَة	Şen olmak, şûḡ , laubaliyâne zevk etmek, zind bi-pâk şuden .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8526	1	509	satranç	شَطْرَنْجٌ	Malum bir nevi oyun ismidir.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8527	1	509	şi'âb	شَيْعَابٌ	Boynuz ve ağaç dalları misilli çatal olan nesnelere, çatal yollar ve bir husus içinden hasıl olup çatalaşan ve teferri' eden hususat.	Arapça noktalı şîn (ش) babı

8528	1	510	şe' âbîn	شَعَابِينُ	Şaban ayları.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8529	1	510	şi'âr	شِعَارٌ	Gömlek, pîrahen ve sefer hengâmında birbirini tanıyıp bilmek için tayin olunan alamet ve nişan, parola.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8530	1	510	şua	شُعَاعٌ	Güneş ziyası, pertev .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8531	1	510	şi'â'	شِعَاعٌ	Şualar, şuaât, pertevhâ .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8532	1	510	şu'â'ât	شُعَاعَاتٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8533	1	510	şu'â'â(t)	شُعَاعَةٌ	Güneşin ziyasının yalnız bir teli, târî ezpertev-i âfitâb .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8534	1	510	şu'â'î	شُعَاعِيٌّ	Şua misilli bir merkezden çıkıp ayrılır olan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8535	1	510	şe'â'ir	شُعَائِرٌ	Dinin alâyim ve menâsik ve ayin ve rûsûmu, âyîn .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8536	1	510	şi'b	شَيْبٌ	Dağ yolu, rah-ı kûh ve yol, tarik, rah ve dağ arası olan dere.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8537	1	510	şaban	شَعْبَانٌ	Şuhûr-ı Arabiyyeden sekizinci şehrin ismidir.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8538	1	510	şube	شُعْبَةٌ	Ağacın dalı, şâh ve yolun çatalı, bir şeyin bir miktar veya bir bölümü ve kavim, kabile, taife, ocak ve bir hususun ferî.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8539	1	510	şa'beze(t)	شُعْبَةٌ	Hokkabazlık, hengâme gîrî .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8540	1	510	şa'r	شَعْرٌ	Bedende hasıl olan kıl, mûy , saç.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8541	1	510	şiir	شِعْرٌ	Mevzun ve mukaffa olan kelam.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8542	1	510	şuara	شُعْرَاءٌ	Şairler, şiir söyleyici olanlar, sühândân .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8543	1	510	şaşaa	شَعْنَاعَةٌ	Ziya, parlaklık ve şemsin çakmak gibi parlamak.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8544	1	510	şule	شُعْلَةٌ	Ateşin alevi, zebâne-i âteş .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8545	1	510	şuur	شُعُورٌ	Akıl, zihin, zeka, hûş , fetânet, idrak.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8546	1	511	şa'îr	شَعِيرٌ	Arpa denilen tane, cev .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8547	1	511	şa'îre(t)	شَعِيرَةٌ	Bir arpa tanesi, cevî ve dinin alâyim ve menâsik ve rûsûmundan olan âdet.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8548	1	511	şa'île(t)	شَعِيلَةٌ	Alevli ve şuleli olan fitil, pîne-i efrûzende .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8549	1	511	şâ'b	شُعْبٌ	Nas beyninde şer ve fena peyda etmek, şûrâb gihten .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8550	1	511	şağaf	شَعْفٌ	Aşk, iştîyak, arzu ve delilik, cünûn.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8551	1	511	şuğl	شُغْلٌ	İş, kâr , meşguliyet.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8552	1	511	şuğûl	شُغُولٌ	İşler, meşguliyetler, kârhâ .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8553	1	511	şağîl	شُعَيْلٌ	Meşgul olan, çok işi olan, kârgîr .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8554	1	511	şifa	شِفَاءٌ	Hastalıktan kurtulup afiyet bulmak. Darüşşifa hastahane, ispitalya.	Arapça noktalı şîn (ش) babı

8555	1	511	şefaaf	شَفَاعَةٌ	Kabahatli yahut muhtaç olan kimse için rica etmek, hâheş kerden .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8556	1	511	şeffaf	شَفَافٌ	Kendi ve cismi içinden nazar olundukta kendi verâsında bulunan şeylerin görünmesine mâni olmayan, tâbdâr .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8557	1	511	şifâh	شِفَاهٌ	Dudaklar, şefeler, lebhâ ve yüz yüze karşı söyleşmek.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8558	1	511	şifahen	شِفَاهًا	Yüz yüze karşı söyleşerek.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8559	1	511	şifâhî	شِفَاهِيٌّ	Yüz yüze karşı söylenmiş olan, rûberû goften .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8560	1	511	şefe(t)	شَفَهٌ	Dudak, leb .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8561	1	511	şüfe' â'	شَفَعَاءُ	Şefaafçiler, ricacılar, hâheş künân .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8562	1	511	şuf' a(t)	شَفَعَةٌ	ve Hakk-ı şuf' a(t) iki veya ziyade kimse bir haneye iştirak üzere malik olup merkuumlardan biri kendi hissesini başka bir kimseye satsa şerikleri dava edip semenini eda ederek hisse-i mezbûreyi kahren zapt etmek hakk-ı şer'îleridir ve hakk-ı mezkûr bazı şerait tahtında olarak komşu beyninde dahi cari olur.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8563	1	512	şafağ	شَفَقٌ	Gurûb-ı şemsten sonra baki kalan azca aydınlık, rûşenâ-yı pes ez-âfitâb .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8564	1	512	şefeğat	شَفَعَةٌ	İnayet, mihir , vakit, merhamet, birine acıyıp, esirgemek.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8565	1	512	şefğat	شَفَعَةٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8566	1	512	şefevât	شَفَوَاتٌ	Şefeler, dudaklar, lebhâ .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8567	1	512	şefûğ	شَفُوقٌ	Şefkatli, merhametli olan, mihribân .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8568	1	512	şefevî	شَفَوِيٌّ	Dudağa mensup ve müteallik olan, lebî .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8569	1	512	şefeh	شَفَهٌ	Dudak, leb .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8570	1	512	şefehe(t)	شَفَهَةٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8571	1	512	şefehî	شَفَهِيٌّ	Dudağa mensup ve müteallik olan, lebî .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8572	1	512	şefî	شَفِيٌّ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8573	1	512	şefîr	شَفِيرٌ	Kenar ve nahiye, canip, taraf.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8574	1	512	şefî'	شَفِيعٌ	Şefaaf edici, kabahatli için rica edici ve Hakk-ı şüf' aya malik olan kimse, hâheş künende .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8575	1	512	şefî' -i câr	شَفِيعٌ جَارٌ	Tarîk-i hâs içinde komşu olup Hakk-ı şüf' aya malik olan kimse.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8576	1	512	şefî' -i hâlîğ	شَفِيعٌ خَالِيطٌ	Emlakı mahlut veya müşterek olup hakk-ı şüf' aya malik olan kimse.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8577	1	512	şefîğ	شَفِيقٌ	Şefkatli, merhametli, mihribân , sâhib-i rikkat olan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8578	1	512	şakğ	شَقٌّ	Yarmak, kâften , ayırmak, bölük ve yarığ, çatlak, açıklık.	Arapça noktalı şîn (ش) babı

8579	1	512	şıkk	شِقْ	İkiye yarılmış nesnenin bir parçası bir nesnenin ayrılmış olan nısfı, pare .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8580	1	512	şekâ'	شَقَاءٌ	Şekavet, bedbaht şuden , her türlü bela ve rezalete giriftar olmak ve her türlü ef'âl-i şeni'a ve rezile ve reddiye mürtetip olmak.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8581	1	513	şekâha(t)	شَقَاةٌ	Kabahat, yakışsız olan husus, bedî .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8582	1	513	şikâk	شِقَاقٌ	Adavet, muhalefet, düşmenî , adem-i ittifak, bozuşukluk, bozuşmak.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8583	1	513	şekavet	شَقَاوَةٌ	Her türlü bela ve rezalete giriftar olmak ve her türlü ef'âl-i şeni'a ve reddiye mürtetip olmak, bedbaht şuden .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8584	1	513	şakayık	شَقَائِقٌ	Yarıklar, çatlaklar, şikâfethâ ve malum bir çiçek ismidir.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8585	1	513	şakâ'îk-i nu'mân	شَقَائِقُ نُعْمَانٍ	Gelincik çiçeği, lâle-i deştî .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8586	1	513	şıkkâ(t)	شِقَّةٌ	İkiye yarılmış nesnenin bir parçası ve bir nevi, mektup ki kaimeden küçük ve tezkireden büyük olur, parça .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8587	1	513	şukka(t)	شَقَّةٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8588	1	513	şikak	شِقَاقٌ	İkiye yarılmış nesnelere parçaları, pârehâ .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8589	1	513	şakvet	شَقْوَةٌ	Şekavet, kötülük, bedî ve bedbahtlık.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8590	1	513	şukûk	شَقُوقٌ	Yarıklar, çatlaklar, şikâfethâ .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8591	1	513	şaki	شَقَى	Her türlü ef'âl-i şeni'a ve reddiye irtikap eder olan habis ve her türlü rezalet ve belaya giriftar olan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8592	1	513	şakîh	شَقِيحٌ	Kabih, çirkin, ziynet yakışmaz olan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8593	1	513	şakîk	شَقِيْقٌ	Bir çiçek ismi ve öz kardeş ve ikiye yarılmış nesnenin bir parçası ve yarılmış çatlamış olan, şikâf .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8594	1	513	şakîka(t)	شَقِيْقَةٌ	Yarıklar, çatlak, şikâf , açıklık ve öz kız kardeş.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8595	1	513	şekk	شَكٌّ	Bir kavlin sıhhati yakinen bilinmeyip sıhhati ve kizbi beyninde tereddüt etmek, şüphe, be-gümân üftâden .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8596	1	513	şikât	شِكَاةٌ	Bir kimseye derdini söyleyip ifade etmek, gile .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8597	1	514	şekât	شِكَاةٌ	Hastalık, maraz, bîmârî .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8598	1	514	şekâse(t)	شِكَاَسَةٌ	Tabiat tersliği, huyun çetinliği, serkeşlik, inat, betre .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8599	1	514	şikayet	شِكَايَةٌ	Bir kimse derdini söyleyip ifade etmek ve birinin yaramaz hareketini zabıt tarafına arz ve ifade etmek, gile .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8600	1	514	şükür	شُكْرٌ	İhsan ve nimetin kadir ve kıymetini bilip ihsan edeni methüsenâ ederek ihsanını nasa bildirmek ve Hakteala Hazretleri ibâda ef'âl-i haseneye mukabil mükâfat ve mücazat vermek, sipâsdârî kerden .	Arapça noktalı şîn (ش) babı

8601	1	514	şükran	شُكْرَانٌ	İhsan ve nimetin kadir ve kıymetini bilip mümkün derecesi mukabilini etmek, sipâsdârî kerden .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8602	1	514	şekil	شَكْلٌ	Suret, biçim, heyet, resim, peyker ve hendesede şekil oldur ki bir veya ziyade hudut vasıtasıyla maktu ve münhasır ola ve ilm-i arûzdan fâ' ilâtün cüzünden elif (ل) ve nun (ن)'un hazfına denir.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8603	1	514	şekûr	شُكُورٌ	Şakiru'ni' me, teşekkür eder olan, sipâs dârende .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8604	1	514	şükûr	شُكُورٌ	Şükürler, teşekkürler.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8605	1	514	şükûk	شُكُوكٌ	Şekler, şüpheler, gümânâhâ .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8606	1	514	şükûl	شُكُولٌ	Eşkâl, şekiller, suretler peykerhâ .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8607	1	514	şekvâ	شُكْوَى	Şikayet, derdini ifade etmek, kile kerden .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8608	1	514	şekî	شُكْوَى	Şek ve şüpheye müteallik olan, gümânî .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8609	1	514	şekiye(t)	شُكْوَى	Şikayet, derdini ifade etmek, kile .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8610	1	514	şekike(t)	شُكْوَى	Fırka, bölük , takım, üslup, tarik ve huy, hulk, meşrep.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8611	1	515	şekil	شَكِيلٌ	Güzel biçimli, endamlı olan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8612	1	515	şekîme(t)	شُكَيْمَةٌ	At geminin ağızlığı, dehâne .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8613	1	515	şemm	شَمٌّ	Koklamak, bûyîden .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8614	1	515	şamata	شَمَاتَةٌ	Gürültü, tirâk , çağırışma, bağırışma ve düşmanın keder ve musibetle hürrem ve mesrur olup şenlik etmesi.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8615	1	515	şemârîh	شَمَارِيحٌ	Salkımlar, gûşehâ .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8616	1	515	şemmâs	شَمَّاسٌ	Başının orta yerlerini tıraş eder bir nevi Nâsârî papazı.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8617	1	515	şimal	شِمَالٌ	Sol taraf, nezd-i ceb ve güneşin doğduğu tarafa bakıldığında sol canibe düşen nisf-ı ufk ve huy, tabiat, meşrep.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8618	1	515	şimâlî	شِمَالِيٌّ	Şimal tarafına müteallik ve mensup olan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8619	1	515	şimâm	شِمَامٌ	Koklamak, bûyîden , bir nesnenin kokusunu tecrübe etmek.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8620	1	515	şemail	شَمَائِلٌ	Ahlak, tabiatlar, huylar, sirişthâ .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8621	1	515	şemâ'im	شَمَائِمٌ	Şemîmeler, kokular, rayihalar.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8622	1	515	şemme(t)	شَمَّةٌ	Koku, rayiha, bûy ve koklamak ve pek cüzi miktar.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8623	1	515	şimer	شِمْرٌ	Habis, reddî, merdûd olan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8624	1	515	şimrâh	شِمْرَاخٌ	Üzüm yahut başka meyvanın saplı salkımı, gûşe .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8625	1	515	şems	شَمْسٌ	Güneş, âfitâb , hurşîd.	Arapça noktalı şîn (ش) babı

8626	1	515	şemsî	شَمْسِيّ	Şemse mütealik ve mensup olan, âfitâbî .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8627	1	515	şemsiyet	شَمْسِيَّة	Güneş ve yağmurdan muhafaza için istimal olunan sâyebân ve hurûf-u şemsiye tesmiyesi bir kelimenin birinci harfi bulunup evvelinde lâm-ı târif vaki olduğunda telaffuzunda lâm-ı mezkûr hazf ve kendisi teşdit ile telaffuz olunan harflere itlak olunur.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8628	1	516	şamţ	شَمَط	Kırçıl olmak, dûmûmî şuden .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8629	1	516	şem	شَمَع	Mum, çerâğ ve bal mumu.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8630	1	516	şem ^c -i ^c asel	شَمَعٌ عَسَلٌ	Bal mumu, mûm-ı engübîn .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8631	1	516	şeml	شَمَل	Örtü ile örtüp bürümek ve örtü nesneyi örtmek ve nesne nesneyi ihata etmek, câme piçiden .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8632	1	516	şümûs	شُمُوسٌ	Şemler, güneşler, âfitâbhâ .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8633	1	516	şümû ^c	شُمُوعٌ	Şemler, mumlar, mûmhâ .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8634	1	516	şümul	شُمُولٌ	Şamil ve havi olmak ve nesne nesneyi örtmek veya kendi hükmüne dâhil etmek birkaç nesneye âm ve müşterek olmak.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8635	1	516	şemûm	شُمُومٌ	Kokular, reyhalı olan, bûy-mend .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8636	1	516	şemîm	شَمِيمٌ	Bi-ma ^c nâhu eydan ve koku, bû , rayiha ve koklamak.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8637	1	516	şemîme(t)	شَمِيمَةٌ	Koku, rayiha, bûy .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8638	1	516	şenâr	شَنَارٌ	Pek bed ve kabih olan, ayıp ve ar ve nakısa, neng .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8639	1	516	şenâ ^c	شَنَاعٌ	Pek aşırı bed ve kabih ve çirkin ve yakışmaz olmak, bed-ter .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8640	1	516	şenâ ^c a(t)	شَنَاعَةٌ	Bi-ma ^c nâhu eydan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8641	1	516	şenâ ^î	شَنَائِعٌ	Pek aşırı kabih ve bed ve yakışmaz olan şeyler, bed-ter .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8642	1	516	şinşine(t)	شِنْشِينَةٌ	Tabiat, de' b, âdet.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8643	1	516	şen ^c	شَنَّعٌ	Şenaat, pek şeni ve kabih olmak, saht-bed .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8644	1	516	şun ^c a(t)	شَنَّعَةٌ	Pek aşırı yakışmaz olan fiil, bedî .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8645	1	516	şeni	شَنِيْعٌ	Bi-ma ^c nâhu eydan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8646	1	516	şevârib	شَوَارِبٌ	Bıyıklar, üst dudakta olan kıllar, bürûthâ .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8647	1	517	şevâri ^c	شَوَارِغٌ	Cadde, yollar, şâhrâhhâ .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8648	1	517	şevârîç	شَوَارِقٌ	Nurlar, aydınlıklar, tâbdârhâ .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8649	1	517	şüvâz	شَوَاطٌ	Tütünsüz olan safi alev, zebâne-i âteş .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8650	1	517	şevâ ^c il	شَوَاعِلٌ	Ateş alevleri.	Arapça noktalı şîn (ش) babı

8651	1	517	şevâ'î	شَوَاعِي	Şâ'î ve faş olanlar, âşikâr şuden .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8652	1	517	şevâğıl	شَوَاعِلُ	Şuguller, meşguliyetler.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8653	1	517	şevâkil	شَوَاكِلُ	Şâkileler, tarikatler, mezhepler ve ahlak, tabâyi'.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8654	1	517	şevval	شَوَالُ	Şuhûr-u Arabiyyeden onuncu şehirin ismidir.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8655	1	517	şevâmîh	شَوَامِحُ	Yüksek olan dağlar, kûhâ-yı bülend .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8656	1	517	şevâmil	شَوَامِلُ	Şamil ve havi olanlar.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8657	1	517	şevâhid	شَوَاهِدُ	Şehadet ediciler, güvâhân .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8658	1	517	şevâhiğ	شَوَاهِيقُ	Yüksek dağlar, kûh-i bülend .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8659	1	517	şevâhîn	شَوَاهِينُ	Şahin denilen kuşlar, şehbâzân .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8660	1	517	şevâ'ib	شَوَائِبُ	Şaibeler, çirkler, lekeler, paslar, jenkhâ .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8661	1	517	şu 'ubûb	شُوُوبُ	Sağnaklı yağmur, bârân .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8662	1	517	şûra	شُورَا	Meşveret ve müşavere ederek umûr-ı memleket idaresine memur olan birkaç kimse hey'et-i mecmû'ası.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8663	1	517	şûra	شُورَى	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8664	1	517	şavt	شَوُطُ	Beyt-i şerîf ziyaretinde Hacer-i esved'den başlayıp şartı üzere dolanarak yine Hacer-i esved'e varmak üzere tavaf etmek.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8665	1	517	şevk	شَوُقُ	Arzu etmek, gönülden isteyip aramak ve memnun ve mesrur ve şaduman olmak, arzû-mendî kerden .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8666	1	517	şevkî	شَوُقَى	Şevke müteallik ve mensup olan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8667	1	517	şevkiyye(t)	شَوُقِيَّه	Mektubun elkabı beyan akabinde olan bendi.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8668	1	518	şevk	شَوُكُ	Diken, hâr .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8669	1	518	şevket	شَوُكَةٌ	Padişaha mahsus olan heyet ve saltanat ve diken, hâr ve silah ve silahın hiddeti.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8670	1	518	şevkel	شَوُكَلُ	Piyade asker ve askerinin sağ kolu yahut sol kolu.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8671	1	518	şom	شُومُ	Uğursuz olan, lüc , nahs olan ve rezil, kabih olan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8672	1	518	şû'm	شُومُ	Uğursuzluk, meşum olmak, lücî .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8673	1	518	şevne(t)	شَوْنَه	Zahire ambarı, tebengû .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8674	1	518	şahap	شَهَابُ	Düşer yıldız misilli gök yüzünde bazen müşahede olunan ateş parçası, sîtâre-i dîv endâz .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8675	1	518	şehadet	شَهَادَةٌ	Bir mahalde hazır olup bir hususu görüp müşahede etmek ve şahitlik edip gördüğünü ve yakinen bildiğini söyleyip ifade etmek, kevâhî dâden ve Hak	Arapça noktalı şîn (ش) babı

					celle ve sübhâneteala Hazretleri'nin vahdaniyetine ve Peygamber aleyhisselam'ın nübüvvetine kalben ve lisanen kail olmak ve şehit olmak ve hazır olmak, mevcut olmak, huzur, vücut. Âlem-i şehâdet dünya, cihan.	
8676	1	518	şihâr	شِهَارٌ	Aylıkla vermek veya almak.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8677	1	518	şihâm	شِهَامٌ	Zeyrekân , zeki ve cesur olanlar.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8678	1	518	şehâmet	شِهَامَةٌ	Zekâ, zekâvet, idrak etmek, tîz fehîm ve cesaret, şecaat, cüret, bahadırılık.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8679	1	518	şehbâ'	شِهْبَاءٌ	Rengi siyah karışmış beyaz olan ve çok ve bütün bütün silahlı olan asker bölüğü ve pek kıtlık olan nesne.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8680	1	519	şühbân	شُهْبَانٌ	Şehâblar, düşen yıldızlar, sitâre-i dîv endâzhâ .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8681	1	519	şüheda	شُهَدَاءٌ	Şehitler, din için katlolunan kimseler.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8682	1	519	şehdâ nec	شُهَدَائِجٌ	Kendir tohumu, beng tohumu, şehdâne .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8683	1	519	şehdânaç	شُهَدَائِقٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8684	1	519	şehr	شَهْرٌ	Ay, mâh , yeni aydan yeni aya kadar olan müddet.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8685	1	519	şöhret	شُهْرَةٌ	Bir nesnenin isim ve evsafi beyne'n-nâs bilinip söylenmek, âşikârâ kerden .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8686	1	519	şehrî	شَهْرِيٌّ	Bir aylık, bir aya müteallik olan mâhi.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8687	1	519	şehla	شِهْلَاءٌ	Koyun gözlerine benzer olan göz ki pek makbuldür, mîşçeşm .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8688	1	519	şehm	شِهْمٌ	Zeki, zekâvetli olan, cesur, cesaretli olan, tîz fehîm .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8689	1	519	şehvât	شَهْوَاتٌ	Şehvetler, istekler, arzûhâ .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8690	1	519	şehvân	شَهْوَانٌ	Şehveti galip olan kimse.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8691	1	519	şehvânî	شَهْوَانِيٌّ	Bi-ma' nâhu eydan ve şehvete müteallik olan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8692	1	519	şehvet	شَهْوَةٌ	Bir nesne sevip ona meyil ve râğbet etmek ve mahbube için istek ve iştiha etmek.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8693	1	519	şühûd	شُهُودٌ	Hazır olup görmek ve hazır ve mevcut olup göze görünmek ve görüp müşahede etmek, hâzır âmaden .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8694	1	519	şühûr	شُهُورٌ	Şehirler, aylar, mâhhâ .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8695	1	519	şehvi	شَهْوِيٌّ	Ehl-i şehvet olan ve şehvete mensup ve müteallik olan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8696	1	519	şehî	شَهِيٌّ	İstenilecek ve arzu olunacak.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8697	1	519	şehit	شَهِيدٌ	Dini için katlolunan kimse, küşte be-Hudây .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8698	1	519	şehîr	شَهِيرٌ	Şöhretli olan, nâmdâr .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8699	1	519	şehîç	شَهِيْقٌ	Ağlayan, çocuk gibi hıçkırıp içini çekmek, bâng-ı nerm kerden .	Arapça noktalı şîn (ش) babı

8700	1	519	şehîm	شَهِيمٌ	Zeki, zekâvetli olan, zeyrek .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8701	1	519	şey	شَيْءٌ	Mevcut olan nesne, çîz .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8702	1	519	şeyâfîn	شَيْطَانِينَ	Şeytanlar, dîvân .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8703	1	519	şiyâ ^c	شِيَاغٌ	Şüyu bulmak, nas beyninde münteşir olmak, fâş şuden .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8704	1	519	şiyâm	شِيَامٌ	Siyah lekeler, benler, hâlâhâ	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8705	1	519	şiyâmet	شِيَامَتٌ	Bi-ma ^c nâhu eydan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8706	1	519	şe'âmet	شَمَامَتٌ	Uğursuzluk, adem-i meymenet, lücî .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8707	1	519	şeyb	شَيْبٌ	Saç ve sakal ağarmak, ihtiyarlık, sepid şuden mûy .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8708	1	519	şeybâ ³	شَيْبَاءٌ	Ayın son gecesi, şeb-i encâm-ı mâh ve arusun zıfâf gecesine leyle-i şeybâ ³ denilir.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8709	1	519	şîbet	شَيْبَةٌ	Saç ve sakal ağarmak, ihtiyarlık, sepid şuden mûy .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8710	1	519	şeyh	شَيْخٌ	İhtiyar ve kocamış olan, pir ve bir kabilenin seyyidi olan adam ve dervişlerin büyüğü olan zat.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8711	1	519	şeyhülislam	شَيْخُ الْإِسْلَامِ	Devlet-i aliyye uleması beyninde rütbece büyük olan ulema, efendi.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8712	1	519	şîhân	شَيْخَانٌ	Şeyhler, ihtiyar olan kimseler ve dervişlerin büyüğü ve kabilenin seyyidi.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8713	1	519	şeyhân	شَيْخَانٌ	Ebubekiru's-sıddık ve Ömerü'l-fârûk radıyallahu anhumâ Hazretleri.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8714	1	519	şîhâ(t)	شَيْخَةٌ	Bi-ma ^c nâhu eydan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8715	1	519	şeyhûhât	شَيْخُوخَةٌ	Şeyhlik, ihtiyarlık, kocalık, pirî .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8716	1	519	şeyhûhiyye(t)	شَيْخُوخِيَّةٌ	Bi-ma ^c nâhu eydan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8717	1	519	şeytan	شَيْطَانٌ	İblîs-i la ^c în ve dîv , ifrit ve şer ve hile kastıyla muamele eden adam.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8718	1	519	şeytani	شَيْطَانِيٌّ	Şeytana mensup ve müteallik olan, dîvî .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8719	1	519	şeytâniyyet	شَيْطَانِيَّةٌ	Şeytanlık, şeytan fiili, dîvvârî .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8720	1	519	şeytane(t)	شَيْطَانَةٌ	Bi-ma ^c nâhu eydan.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8721	1	519	şiya ^c	شِيَاغٌ	Şialar, başka başka müstakil insan fırkaları.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8722	1	519	şia	شَيْعَةٌ	Bir kimsenin müttefik ve nasırı olan etbâ ^c takımı ve müstakil olan insan fırkası ve Hazreti Ali kerramallahu vechehu'l-murtazânın ve hanedân-ı âlîlerinin muhip ve mihrîbânı olan cemaat ki Acem vilayetinde kesret üzere olur.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8723	1	519	şîme(t)	شَيْمَةٌ	Hulk, huy , tabiat.	Arapça noktalı şîn (ش) babı

8724	1	519	şeyn	شَيْن	Ayıp, leke, kusur, kabahat, zişt .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8725	1	519	şîn	شِين	Harf-i Osmâniyyeden on altıncı harfin ismidir.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8726	1	519	şüyûh	شُيُوح	Şeyhler, ihtiyar olan adamlar, pîrân ve dervişlerin büyükleri ve kabile sergerdeleri.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8727	1	519	şüyûhiyye(t)	شُيُوحِيَّة	İhtiyarlık, pîrî .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8728	1	519	şüyu	شُيُوع	Nas beyninde bulunup malum ve münteşir olmak, âşikâr şuden .	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8729	1	519	şü'ûn	شُؤُون	Şanlar, mahiyetler, hâller.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8730	1	519	şü'ûnât	شُؤُونَات	Şan ve mahiyet ve hâllerin tenevvüâtı.	Arapça noktalı şîn (ش) babı
8731	1	519	şî'e(t)	شَيْئَة	İstemek, hâhîden , dilemek, irade etmek, arzu etmek.	Arapça noktalı şîn (ش) babı

Tercümânü'l-Lügat

I. Cilt Metin

Farsça Cetveli

ID	Cilt	Sayfa	Maddebaşı	Arap Harfli Yazımı	Tanım ve Arapça karşılıklar	Bab
1	1	2	â	ا	İşbu elif (l) tesmiye olunan harf tertîb-i hurûf-ı Osmâniyyede harf-i evvel olup zîc ve hesaba dair kütüb ve resâil-i sâirede vahide delalet ederek istimal olunur.	Farsça elif (l) bâbı
2	1	2	âb	أَب	Su, mâ ?, letâfet, güzellik, revnâk, cila, kadir, itibar, ırz ve namus, vakar, hiddet, keskinlik, şarap, bade, hamr, yağmur, matar, baran.	Farsça elif (l) bâbı
3	1	2	âbâ	أَبَا	Çorba denilen taamdır ki Arabîsi merak tabir olunur.	Farsça elif (l) bâbı
4	1	2	âbpuşt	أَبْ طَيْشْت	Zikirde zühur eden nefes ki meni ve nufte derler.	Farsça elif (l) bâbı
5	1	2	abat	أَبَات	Mamur olan mahal, mekân, câ, hemîşe, aferin, ka'be, hûb-nîk, hoş-âmed, sahra, hane.	Farsça elif (l) bâbı
6	1	2	âbâdân	أَبَادَان	Mamur olan ahali ve seknesi çok olan mahal.	Farsça elif (l) bâbı
7	1	2	âbâdânî	أَبَادَانِي	Abadanlık, mamuriyet	Farsça elif (l) bâbı
8	1	2	âbâdî	أَبَادِي	Bir nevi âlâ yazı kağıdı.	Farsça elif (l) bâbı
9	1	2	âbtâbe	أَبْتَابَه	İbrik , bahçıvan kovası.	Farsça elif (l) bâbı
10	1	2	âbhûr	أَبْحُور	Su kenarlarında âdem ve hayvan su içecek mevzu Türkîde sevâd derler. Arabîde şuru'a .	Farsça elif (l) bâbı
11	1	2	âbdâr	أَبْدَار	Taze, tarî ve ter-latîf meyve, meclis-i ârâ, rutubetli, merd-i musâhib, cilalı, keskin olan, tarî ve yaş olan.	Farsça elif (l) bâbı
12	1	3	âbdân	أَبْدَان	Su kabı, sidik kavuğu yani mesane denilen âlet-i dâhiliyye. Arabîsi ihlîl .	Farsça elif (l) bâbı
13	1	3	abdest	أَبْدَسْت	Namaz kılmazdan mukaddem ferâiz-i İslamiyye üzere su vasıtasıyla tathîr-i a' za-yı beden için icra olunan gusûl ve iğtisal, vüzü' .	Farsça elif (l) bâbı
14	1	3	âbhast	أَبْحَسْت	Vasat-ı deryâda etrafı su olan ada, cezîre	Farsça elif (l) bâbı
15	1		âbhîz	أَبْحِيز	Havanın tahrikiyle suda hasıl olan olan mevc ve dalga.	Farsça elif (l) bâbı
16	1	3	ibân	إِبَان	Ekincilerin kullandıkları çift ki sapan derler, mihrâş .	Farsça elif (l) bâbı
17	1	3	âbâm	أَبَام	Kale ve duvar burcu, şurfe ve burûc-ı kevâkib.	Farsça elif (l) bâbı
18	1	3	ebr	أَبْر	Bulut, sehâb	Farsça elif (l) bâbı
19	1	3	abreş	أَبْرَش	Vücûd-ı insân ve hayvanda fazalât balgamdan hariç ciltte zahir olan beyazlık, berş	Farsça elif (l) bâbı
20	1	3	ibrişim	أَبْرِشِيم	Harirden masnu bir nevi iplik, kaz .	Farsça elif (l) bâbı
21	1	3	ebrak	أَبْرَك	Sünger, sefenc .	Farsça elif (l) bâbı
22	1	3	âbrû	أَبْرُو	Yüz aklığı, ırz , namus.	Farsça elif (l) bâbı
23	1	3	ebrû	أَبْرُو	Göz kaşı, hâcib-i 'ayn .	Farsça elif (l) bâbı
24	1	3	ebruvân	أَبْرُوَان	Ebrular, kaşlar, hâcibân	Farsça elif (l) bâbı

25	1	3	ebrû-yı şanem	أَبْرُوئِي صَنْم	Kankurutan otu.	Farsça elif (l) bâbı
26	1	3	ebrûgen	أَبْرُوْكَنْ	Kıl koparılan alet ki cımbız, milķât	Farsça elif (l) bâbı
27	1	3	(ibrîz)	(إِبْرِيْز)	Zer-i ħâlîş , halis altın. İpekten ma' mul bir nevi iplik, ķazz .	Farsça elif (l) bâbı
28	1	3	ibrişim	إِبْرِيْشِيْم	Bi-ma' nâhu eyđan	Farsça elif (l) bâbı
29	1	3	ebsâr	أَبْسَار	Bileği taşı ki fesân derler, meşĥaz .	Farsça elif (l) bâbı
30	1	3	âbsuvâr	أَبْسُوْاْر	Su yüzünde sâbih olup yüzer olan ve su yüzünde olan habâb, kabarcık.	Farsça elif (l) bâbı
31	1	4	âbsiyân	أَبْسِيْاْن	Gözden akan yaş, eşĥ-i dümû' .	Farsça elif (l) bâbı
32	1	4	âbsitengâh	أَبْسِيْتَنْكَاْه	Kademhane, kenef , taharet mahali.	Farsça elif (l) bâbı
33	1	4	âbşâr	أَبْشَار	Suyun şırlıtısı, şelfîl .	Farsça elif (l) bâbı
34	1	4	âbkâme	أَبْكَاْمَه	Kuru ekmekten ıslatıp boza gibi ekşitirler bir nevi sudur. Arabîsi murî .	Farsça elif (l) bâbı
35	1	4	âbgerm	أَبْكَرْم	İlca tabir olunan hamam, yerden zahir olur sıcak su, ĥumme .	Farsça elif (l) bâbı
36	1	4	âbkeş	أَبْكَش	Su dağıtıcı, su çekici, saki.	Farsça elif (l) bâbı
37	1	4	âbgûn	أَبْكَوْن	Su renginde yani mavi olan.	Farsça elif (l) bâbı
38	1	4	âbgûne	أَبْكَوْنَه	Bi-ma' nâhu eyđan	Farsça elif (l) bâbı
39	1	4	âbgîr	أَبْكَيْر	Su birikmiş göl, ġadîr.	Farsça elif (l) bâbı
40	1	4	âbgîne	أَبْكَيْنَه	Ayna, mir'at , kadeh, câm, piyale, şişe, sürahi, şarap, bade, billur câm, elmas.	Farsça elif (l) bâbı
41	1	4	âbile	أَبْلَه	Sivilce tabir olunan küçük çıban ve sabilerin çıkardığı çiçek. Arabîsi büşûr .	Farsça elif (l) bâbı
42	1	4	(ebleh)	(أَبْلَه)	Bön ve ahmak olan.	Farsça elif (l) bâbı
43	1	4	eblehâne	أَبْلَهَانَه	Budalaya layık ve yaraşık olan, eblehiyye	Farsça elif (l) bâbı
44	1	4	eblehî	أَبْلَهِيْ	Budalalık, akılsızlık, ahmaklık, belâhet .	Farsça elif (l) bâbı
45	1	4	eblîse	أَبْلِيْسَه	Ekici, zürra' , ekin ekici.	Farsça elif (l) bâbı
46	1	4	âbâm	أَبَاْم	Kale ve duvar burcu, burûc, kevâkib, burç .	Farsça elif (l) bâbı
47	1	4	âbmâh	أَبْ مَاْه	Ağustos denilen rumî ay.	Farsça elif (l) bâbı
48	1	4	(abanos)	أَبْنُوْس	Maruf siyah ağaç.	Farsça elif (l) bâbı
49	1	4	âbî	أَبِيْ	Ayva, sefercel , iri üzüm, erik.	Farsça elif (l) bâbı
50	1	4	âbyâr	أَبْيَاْر	Sulayıcı, sakî , su verici.	Farsça elif (l) bâbı
51	1	4	âbyârî	أَبْيَاْرِيْ	Sulayıcılık, sulamak, isķa .	Farsça elif (l) bâbı
52	1	4	ebîr	أَبِيْر	Su kovası, şerâre-i ateş.	Farsça elif (l) bâbı
53	1	4	ibrişim	إِبْرِيْشِيْم	İbrişim muhafffidir, ham iplik.	Farsça elif (l) bâbı
54	1	4	apyon	أَبْيُوْن	Afyon denilen ecza, afyon .	Farsça elif (l) bâbı
55	1	4	atabey	أَتَاْبَيْكْ	Bey, mürebbi, muallim ve Tatar oba başısı ve Devlet-i Abbasiyye zamanında sadr-ı devlet makamında olan sergerde-i etrâk.	Farsça elif (l) bâbı
56	1	5	et	أَتْ	Edât-ı hitâbdır, kelime ahirinde zamir olursa elif-i sâbit olur.	Farsça elif (l) bâbı
57	1	5	utâķa(t)	أَتَاْكَه	Başta takılan sorgu, rîşe .	Farsça elif (l) bâbı

58	1	5	atâle(t)	آتاله	Bulamaç denilen taamdır, lefne .	Farsça elif (l) bâbı
59	1	5	ateş	اتش	Od, âzer, anâsır-ı erba'ın unsur-ı â' lâsı, nâr .	Farsça elif (l) bâbı
60	1	5	âteşter	اتشتر	İstiare tarikiyle şarap, hamr .	Farsça elif (l) bâbı
61	1	5	âteşyâr	اتشيار	Ateş yağdırıcı.	Farsça elif (l) bâbı
62	1	5	âteşbâz	اتشيار	Ateş oynayıcı, fişenkeçi.	Farsça elif (l) bâbı
63	1	5	âteşengîz	اتش انكيز	Çakmak ile çakıp yaktıkları kav, hurâka ve hararet verir nesne.	Farsça elif (l) bâbı
64	1	5	âteşberk	اتش برك	Çakmak ki onunla kav yakarlar, miğdağa .	Farsça elif (l) bâbı
65	1	5	âteşbahar	اتش بهار	Tarâvet, letafet, bahar, revnak.	Farsça elif (l) bâbı
66	1	5	âteştâb	اتش تاب	Ateş yakıcı olan, külhancı, tâtûr , külhan.	Farsça elif (l) bâbı
67	1	5	âteşhâr	اتش حوار	Deve kuşu, ne'âme , yahut semender dedikleri kuş ki daima ateş yer, zalim ve ğaddar manasına gelir.	Farsça elif (l) bâbı
68	1	5	âteşdân	اتش دان	Ocak, mangal, ateş yakacak yer, kânûn .	Farsça elif (l) bâbı
69	1	5	âteşzene	اتش زنه	Çakmak ki onunla kav yakarlar, mikdağa	Farsça elif (l) bâbı
70	1	5	âteşhâne	اتش خانه	Ateşperestlerin ibadethanesi.	Farsça elif (l) bâbı
71	1	5	âteş-i Fârsî	اتش فارسي	Vücûd-ı insânda zahir olur bir illetir. Arabîde nâr-ı Fârsî derler.	Farsça elif (l) bâbı
72	1	5	âteşgâh	اتش گاه	Ateşperestlerin ibadethanesi.	Farsça elif (l) bâbı
73	1	5	âteşgede	اتش گده	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça elif (l) bâbı
74	1	5	âteşnâk	اتش ناك	Kızgın ateşli olan.	Farsça elif (l) bâbı
75	1	5	âteşî	اتشي	Zebani, ehl-i cehennem.	Farsça elif (l) bâbı
76	1	5	âteşyân	اتش يان	Ateşiler, zebaniler.	Farsça elif (l) bâbı
77	1	5	âteşîn	اتش ين	Kızgın ateşli ve kırmızı, ahmer olan.	Farsça elif (l) bâbı
78	1	5	ittikâkpezîr	اتفاق پذير	Kendisi üzerine infak vaki olan, müttefekun 'aleyh .	Farsça elif (l) bâbı
79	1	5	eturbân	اتر بان	Müttaqi ve âbid, zahit, sufi ve ehl-i verâ olan adam.	Farsça elif (l) bâbı
80	1	5	eşer	اتر	Bir sebepten neşet eden nesne-i netice, icat, telif, nihayet.	Farsça elif (l) bâbı
81	1	6	eşertarâz	اتر طراز	Tarihnüvis, mü'errif , vekayi'-nüvis.	Farsça elif (l) bâbı
82	1	6	eşîr	اتير	Kürre-i nâr ile sema beyninde vaki bir nevi cism-i latîf seyyal.	Farsça elif (l) bâbı
83	1	6	ec	اج	Hırs ve tamah, ılgın ağacı.	Farsça elif (l) bâbı
84	1	6	öc	اج	Bir nesneye kavil ve şart edip bahisle konulan şey, rehin .	Farsça elif (l) bâbı
85	1	6	âcar	اجاز	Taze, letafet karışmış, iniş yokuş.	Farsça elif (l) bâbı
86	1	6	(icra)	(اجرا)	Akıtmak, ceryan ettirmek muayyen ve mukarrer tutulmak.	Farsça elif (l) bâbı
87	1	6	âcesten	اجستن	Ağaç ve taş dikmek, ğars , naşb .	Farsça elif (l) bâbı
88	1	6	icfil	اجفيل	Erkek deve kuşu, ne'âme .	Farsça elif (l) bâbı
89	1	6	âcul	اجل	Gegirmek, aruğ kerden, ifşâş .	Farsça elif (l) bâbı
90	1	6	(ecel)	(اجل)	Vakt-i mev'ûdun nihayeti, rûz-ı mu'ayyen, geçirmek, ne'ame, mev'ûd	Farsça elif (l) bâbı

91	1	6	ucmâc	أَوْجَمَاجُ	Uçmak, cennet , behişt.	Farsça elif (l) bâbı
92	1	6	ecem	أَجَمُ	Arslan yatağı olan, ğuyûl .	Farsça elif (l) bâbı
93	1	6	ücend	أَجْنَدُ	Râm ve münkad olmak, mutî olmak.	Farsça elif (l) bâbı
94	1	6	âh âh	أَخْ أَخْ	Hoş hoş, vec' -i' sadrdan neşet eder tekellüm, peh peh .	Farsça elif (l) bâbı
95	1	6	uğ	أَخْ	Nihâyet-i haz mahlinde sadır olan lafızdır.	Farsça elif (l) bâbı
96	1	6	eht	أَحْتْ	Çekmek, kılıç çekmek, ictirâr .	Farsça elif (l) bâbı
97	1	6	uhta süheyl	أَحْتَا سُهَيْلُ	İki kevkebdir, burc-ı seratâna karîb birine şa' r-ı 'ayûr birine şa' r-i yemânî derler.	Farsça elif (l) bâbı
98	1	6	ahter	أَحْتَرُ	Yıldız, kevkeb , necm , talih, baht.	Farsça elif (l) bâbı
99	1	6	ahterşinâs	أَحْتَرُ شِينَاسُ	Müneccim , talihe bakıcı, remmâl.	Farsça elif (l) bâbı
100	1	6	ahtergûy	أَحْتَرُ كُوَى	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça elif (l) bâbı
101	1	6	ahten	أَحْتَنُ	Kılıç ve hançer çekmek.	Farsça elif (l) bâbı
102	1	6	(âhir)	(أَخِرُ)	Nihayet, havuz, hamam kurnası, taaccüp ve taarruz etmek.	Farsça elif (l) bâbı
103	1	6	âhirbîn	أَخْرِبِينَ	Âkıbet-endîş, uzun akıllı olan.	Farsça elif (l) bâbı
104	1	6	ahterek	أَحْرَكُ	Sinede olan istihân, 'ul'ul, kemik	Farsça elif (l) bâbı
105	1	6	âhirdest	أَحْرَدَسْتْ	Meclis ahirinde oturmak, nihayette oturmak, kumar oyunu.	Farsça elif (l) bâbı
106	1	7	âhaste	أَحْسَتْه	Kapı eşiği, istan, 'utebe	Farsça elif (l) bâbı
107	1	7	ahtger	أَحْزَرُ	Ateşte yaktıkları kömür, fahm , yanmış köz, ateş kuru.	Farsça elif (l) bâbı
108	1	7	ahtkelende	أَحْكَلَنْدَه	At kaşağısı, fircûn .	Farsça elif (l) bâbı
109	1	7	ahtkem	أَحْكَمُ	Elek ve kalbur kasnağı, ihtar .	Farsça elif (l) bâbı
110	1	7	uhtnûn	أَحْنُونُ	İdris Aleyhisselam'ın ism-i şerîfleri.	Farsça elif (l) bâbı
111	1	7	ahtgûje	أَحْكَوْرَه	Çulhalar dokudukları bezi sardıkları ağaç, minvâl	Farsça elif (l) bâbı
112	1	7	ahtgûş	أَحْكَوْشْ	Ham ve nâ-puhte meyve.	Farsça elif (l) bâbı
113	1	7	ahtgûk	أَحْكَوْكَ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça elif (l) bâbı
114	1	7	ahtgûz	أَحْكَوْزُ	Olmamış hurma, sebâb , badem çağlası.	Farsça elif (l) bâbı
115	1	7	ihtlâsmend	أَحْلَاصْمَنْدُ	Riyadan berî olan dost veya bende.	Farsça elif (l) bâbı
116	1	7	ahtîr	أَحِيرُ	Sennûr seyânı için vazolunan alâmat, hadde .	Farsça elif (l) bâbı
117	1	7	ahır	أَحُوْرُ	Esb muhafaza etmeğe mahsus olunan bina, ıstabl .	Farsça elif (l) bâbı
118	1	7	ahtiz	أَحِيْرُ	Kerpiç, lebn yahut kerpiç kalıbı.	Farsça elif (l) bâbı
119	1	7	ahtizger	أَحِيْرُ كَرُ	Kerpiç yapıcı, lebbân .	Farsça elif (l) bâbı
120	1	7	âdur	أَدْرُ	Haccamların kan aldığı neşter, mişrât .	Farsça elif (l) bâbı
121	1	7	idrar	إِدْرَارُ	Su akıtmak, çiş etmek, tebevül .	Farsça elif (l) bâbı
122	1	7	edrâm	أَدْرَامُ	Eyer yapıcı, serrâc , eyer yamayıcı.	Farsça elif (l) bâbı
123	1	7	edrak	أَدْرَاكُ	Gam, müşkül, bela , musîbet-i 'azîme.	Farsça elif (l) bâbı

124	1	7	idrârî	اِدْرَارِي	Yevmiye yahut mahiyye, muayyen gelen nesne, vazîfe .	Farsça elif (l) bâbı
125	1	7	âdek	اَدَكْ	Denizde vaki ada, cezîre .	Farsça elif (l) bâbı
126	1	7	udre	اُدْرَه	Kavuk ve takkede olan tepelik, udre .	Farsça elif (l) bâbı
127	1	7	(Âdem)	(اَدَمْ)	Ebu'l-beşer alâ nebiyyinâ ve aleyhisselam topraktan halk olduğu için Âdem tesmiye olundu.	Farsça elif (l) bâbı
128	1	7	(âdemî)	(اَدَمِي)	Âdem'e mensup olan, sıfatı âdem olan.	Farsça elif (l) bâbı
129	1	7	edîd	اَدِيدْ	Her umurda tâbi olduğu matbû' na ıtlak olunur.	Farsça elif (l) bâbı
130	1	7	edîm	اَدِيمْ	Yüz, vech , yeryüzü, sahtiyân	Farsça elif (l) bâbı
131	1	7	edyân	اَدْيَانْ	Yırtıcı canavar, semiz ve kurbet olan, subbâ' .	Farsça elif (l) bâbı
132	1	8	edyûn	اَدْيُونْ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça elif (l) bâbı
133	1	8	âder	اَدَرْ	Âzer, ateş, nâr .	Farsça elif (l) bâbı
134	1	8	âzâr	اَذَارْ	Sene-i şemsiyye, evvel bahar ayı.	Farsça elif (l) bâbı
135	1	8	Âzer	اَذَرْ	Cenâb-ı Bâriteâlâ esmâ-i şerifesindedir, ateş, nâr .	Farsça elif (l) bâbı
136	1	8	âzerperest	اَذَرْپَرَسْتْ	Ateşperest, ateşe ibadet eden.	Farsça elif (l) bâbı
137	1	8	âzerbûye	اَذَرْبُوِيَه	Gül âşına denilen sarı çiçek.	Farsça elif (l) bâbı
138	1	8	âzerefrûz	اَذَرْاَفْرُوَزْ	Ateş yakmak, od yalınlandırmak, şekâbe .	Farsça elif (l) bâbı
139	1	8	âzrahş	اَذَرْرَحْشْ	Yıldırım denilen şâ' ika .	Farsça elif (l) bâbı
140	1	8	âzermâh	اَذَرْمَاهْ	Şuhûr-u Fârisiden ahir güz ayı, rumiler teşrin-i sâni derler.	Farsça elif (l) bâbı
141	1	8	âzîş	اَذَرْيَشْ	Kapı ardına konulan ağaç, necf .	Farsça elif (l) bâbı
142	1	8	âzîn	اَذَرْيِنْ	Resim ve âdet, ziynet ve arâyiş, hüsn-i cemal-i dilber, nevrüz, eyyâm-ı 'ıyd.	Farsça elif (l) bâbı
143	1	8	âzîne	اَذَرْيِنَهْ	Cuma günü, eyyâm-ı meserret.	Farsça elif (l) bâbı
144	1	8	âzergede	اَذَرْرَكْدَهْ	Ateşgede, ateşperestlerin ibadet hanesi.	Farsça elif (l) bâbı
145	1	8	er	اَرْ	Harf-i şart olan eğer lafzından tahfif olunmuş, olsa olur, eğer ise manasına.	Farsça elif (l) bâbı
146	1	8	ârâ	اَرَا	Ziynet verici, bezeyici, donatıcı olan, müzeyyin .	Farsça elif (l) bâbı
147	1	8	ârâhîden	اَرَاخِيْدِنْ	Rahat olmak, dinlenmek, istirahat .	Farsça elif (l) bâbı
148	1	8	ârâde	اَرَادَهْ	Fâriğ , târik, kurtulmuş.	Farsça elif (l) bâbı
149	1	8	ârâstegî	اَرَاَسْتَهْجِي	Arâstelik, ârâste olmak, tezyin .	Farsça elif (l) bâbı
150	1	8	ârâstek	اَرَاَسْتَهْكَ	Kırlangıç kuşu, 'uvvâr.	Farsça elif (l) bâbı
151	1	8	ârâsten	اَرَاَسْتَهْنْ	Bezenmek, ziynetlenmek, tezeyyün .	Farsça elif (l) bâbı
152	1	8	ârâste	اَرَاَسْتَهْ	Bezenmiş, müzeyyen , donanmış olan.	Farsça elif (l) bâbı
153	1	8	ârâk	اَرَاَكْ	Evkât-ı hamse-i vüzûda istimal olunan misvâk .	Farsça elif (l) bâbı
154	1	8	ârâm	اَرَامْ	Rahat, huzur , renc ve kederden hali olmak.	Farsça elif (l) bâbı
155	1	8	ârâmben	اَرَامْ بِنْ	Şehir ve kasabâtta karada vaki muhtasar bahçe, maçcer .	Farsça elif (l) bâbı
156	1	8	âramgâr	اَرَامْگَارْ	Her işi te'enni ve aheste edici, müte'ennî .	Farsça elif (l) bâbı

157	1	9	ârâmgâh	أَرَامْغَاة	Rahat edecek mekan.	Farsça elif (l) bâbı
158	1	9	ârâmgeh	أَرَامْغَه	Bi-ma' nâhu eydan.	Farsça elif (l) bâbı
159	1	9	ârâmî	أَرَامِي	Ârâm, rahat, huzur.	Farsça elif (l) bâbı
160	1	9	ârâmîd	أَرَامِيْد	Karar etti, râha , rahat eyledi.	Farsça elif (l) bâbı
161	1	9	ârâmîde	أَرَامِيْدَه	Rahat ve sükunete varmış olan, müsterih .	Farsça elif (l) bâbı
162	1	9	ârayîş	أَرَايِش	Ziynet , bezeyiş, düzen.	Farsça elif (l) bâbı
163	1	9	ârâyende	أَرَايِنْدَه	Düzen verici, zînetbahş olan.	Farsça elif (l) bâbı
164	1	9	ârâyî	أَرَايِي	Düzen vermeklik, düzen vericilik, müsevvî .	Farsça elif (l) bâbı
165	1	9	ârâyîden	أَرَايِيْن	Bezenmek, tezeyyün , ziynetlenmek.	Farsça elif (l) bâbı
166	1	9	erbiyân	أَرَبِيَّان	Ahtapot denilen balık, Arabîde cerâdu'-l bahr derler.	Farsça elif (l) bâbı
167	1	9	erteng	أَرْتَنَك	Mâni-i nakkâşın kârhanesi ismi ve suret ve resim kitabının ismi.	Farsça elif (l) bâbı
168	1	9	ercüment	أَرْجَمَنْد	Muazzez, muhterem , sâhib-i kadr ve rütbe.	Farsça elif (l) bâbı
169	1	9	ercevân [erguvan]	أَرْجَوَان	Koyu kırmızı renginde bir çiçeğin ismidir ve ahmer olan kırmızı renk olan ve kırmızı şarap.	Farsça elif (l) bâbı
170	1	9	ercevânî [erguvanî]	أَرْجَوَانِي	Erguvan renginde olan, kırmızı olan.	Farsça elif (l) bâbı
171	1	9	ârd	أَرْد	Un, dakîk, tahn .	Farsça elif (l) bâbı
172	1	9	erdâle	أَرْدَالَه	Bi-ma' nâhu eydan.	Farsça elif (l) bâbı
173	1	9	erdbîz	أَرْدْبِيْز	Uneledikleri elek, münhal .	Farsça elif (l) bâbı
174	1	9	erdişîr	أَرْدِيْشِيْر	Silsile-i keyânîyândan bir padişah ismi, Behmen-i İsfendiyâr Hindistan lakabı.	Farsça elif (l) bâbı
175	1	9	ordu	أَرْدُو	Seferlerde asâkir için konak, cemiyet, leşkergâh.	Farsça elif (l) bâbı
176	1	9	ârda	أَرْدَه	Evlerde istimal olunan el değirmeni, destâs , garîbe .	Farsça elif (l) bâbı
177	1	9	erde	أَرْدَه	Değirmen, asyâb, tahn .	Farsça elif (l) bâbı
178	1	9	erdîbehişt	أَرْدِيْ بَهِيْشْت	Ateş, mâh-ı nîsân, nâm-ı ferîşte.	Farsça elif (l) bâbı
179	1	9	erdîrûgan	أَرْدِيْ رُوْغَنْ	Taze ve ter ü latif helva.	Farsça elif (l) bâbı
180	1	9	erz	أَرَز	Câh ve mertebe, kadir ve kıymet, muayyen, malik olmak.	Farsça elif (l) bâbı
181	1	9	erzân	أَرَزَان	Layık ve seza ve münasip olan.	Farsça elif (l) bâbı
182	1	9	erzân şuden	أَرَزَانْ شُدَنْ	Ucuz olmak, layık olmak.	Farsça elif (l) bâbı
183	1	9	erzânî	أَرَزَانِي	Liyakat, münasebet, istihkak, ucuzluk, müstahak, 'atâ, müselleme.	Farsça elif (l) bâbı
184	1	10	erzânîden	أَرَزَانِيْن	Ucuz olmak, rahîş .	Farsça elif (l) bâbı
185	1	10	erzen	أَرَزَنْ	Darı tohumu, zürre .	Farsça elif (l) bâbı
186	1	10	erzeng	أَرَزَنْك	Mâni-i nakkâşın kârhanesi ismi.	Farsça elif (l) bâbı
187	1	10	erzenîn	أَرَزَانِيْن	Darıdan ibaret olan, darı ekmeği.	Farsça elif (l) bâbı
188	1	10	arzu	أَرَزُو	Hâhiş, talep, emel , istek.	Farsça elif (l) bâbı

189	1	10	ârzûkeş	أَرْزُوكَشْ	Hâhişmend, istekli ve talip olan.	Farsça elif (l) bâbı
190	1	10	ârzûden	أَرْزُودَنْ	Şevk ve talep göstermek, ıştiyak .	Farsça elif (l) bâbı
191	1	10	ârzûmend	أَرْزُومَنْدْ	İstekli, hâhişmend ve talip olan.	Farsça elif (l) bâbı
192	1	10	erze	أَرْزَهْ	Katran denilen siyah şey, rucâle .	Farsça elif (l) bâbı
193	1	10	erzezer	أَرْزَهْ كَزْ	Sıvayıcı, endişe edici.	Farsça elif (l) bâbı
194	1	10	erzîr	أَرْزِيرْ	Kalay denilen madeni şey, raşâş .	Farsça elif (l) bâbı
195	1	10	eres	أَرْسْ	Ardıç ağacı, 'ar' ar, çınar ağacı, eşk-i çeşm, Revan'da bir nehir ismi.	Farsça elif (l) bâbı
196	1	10	eris	أَرْسْ	Parmak ucundan dirseğe varınca olan miktar, sâ' id .	Farsça elif (l) bâbı
197	1	10	erastû	أَرْسْتُوْ	Kırlangıç kuşu, 'uvvâr.	Farsça elif (l) bâbı
198	1	10	Erastû [Aristo]	أَرْسْتُوْ	İskender Zülkarneyn veziri ismi lisân-ı Yünânî'de kâmilü'l- fezâ 'il manasınadır.	Farsça elif (l) bâbı
199	1	10	erastûlunyâ [aristolochia]	أَرْسْتُوْلُونِيَا	Fergâbüken tabir olunan zehirli darı, Arabîce hûbzu'-l gurrâb tabir olunur.	Farsça elif (l) bâbı
200	1	10	ereş	أَرْشْ	Arşın, endaze, zirâ' .	Farsça elif (l) bâbı
201	1	10	erağ	أَرْغْ	İçi dolu sağ, ceviz .	Farsça elif (l) bâbı
202	1	10	urğ	أَرْغْ	Çürük ceviz ve fındık ve her ne ki onların emsali ola, nahr .	Farsça elif (l) bâbı
203	1	10	erguvan	أَرْغُوَانْ	Bir nevi kırmızı çiçektir ki ağaçta hasıl olur, ercûvân .	Farsça elif (l) bâbı
204	1	10	ergunûn	أَرْغُونُوْنْ	Küffara mahsus bir sazdır, kiliselerde çalarlar.	Farsça elif (l) bâbı
205	1	10	ergâb	أَرْغَابْ	Irmak, dere, çay, nehir .	Farsça elif (l) bâbı
206	1	10	ergamc	أَرْغَمَجْ	Dokumak için uzattıkları ipek ki ergac ve târ dahi derler, südâ .	Farsça elif (l) bâbı
207	1	10	ergand	أَرْغَنْدْ	Dilber, kuvvetli, mert, hasm-efken, cesur .	Farsça elif (l) bâbı
208	1	10	ergund	أَرْغَنْدْ	Haris olmak, bir şeye ziyade istekli olmak.	Farsça elif (l) bâbı
209	1	11	erfend	أَرْفَنْدْ	Bağdat önünden cari olan su, şattu'l-arab .	Farsça elif (l) bâbı
210	1	11	erem	أَرْمْ	Şeddad bin Âd'ın cennet namıyla bünyâd ettiği Bağ-ı irem .	Farsça elif (l) bâbı
211	1	11	ürmân	أَرْمَانْ	Elem ve mihnet, renc ve meşakkat.	Farsça elif (l) bâbı
212	1	11	armağan	أَرْمَغَانْ	Hediye ve peşkeş, tuhf .	Farsça elif (l) bâbı
213	1	11	armağanî	أَرْمَغَانِيْ	Hediye ve peşkeş olan nesne.	Farsça elif (l) bâbı
214	1	11	Armiyâ	أَرْمِيَا	Benî İsrail peygamberlerinden bir peygamber ism-i şerîfidir.	Farsça elif (l) bâbı
215	1	11	eren	أَرْنْ	Dirsek, mirfağ , kol.	Farsça elif (l) bâbı
216	1	11	âran	أَرْنْ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça elif (l) bâbı
217	1	11	ârende	أَرْنَنْدَهْ	Götürücü, hâmil olan.	Farsça elif (l) bâbı
218	1	11	ârûğ	أَرْوُغْ	Geğirme tabir olunan sedâ-yı âğız.	Farsça elif (l) bâbı
219	1	11	ârûgzen	أَرْوُغَزَنْ	Geğirici, geğirtme getirici olan.	Farsça elif (l) bâbı
220	1	11	ârûğ kerden	أَرْوُغَزَنْدَنْ	Geğirmek, ifşâş etmek.	Farsça elif (l) bâbı

221	1	11	urûğ	أُرُوغٌ	Hayvan derisinden yapılan gön, nesil ve kavim, kabile, âl ve ahfâd.	Farsça elif (l) bâbı
222	1	11	ârvîn	أَرْوِينٌ	Sınamak, tecrübe etmek, imtihan .	Farsça elif (l) bâbı
223	1	11	irûn	أِرُونٌ	Alçı ki kireç nevindedir, şarûc .	Farsça elif (l) bâbı
224	1	11	ervend	أَرْوَنْدٌ	Bağdat önünde cari olan şattü'l- Arab , tecrübe ve azmâyîş, hasret ve arzu, agâhî ve ihtiyat.	Farsça elif (l) bâbı
225	1	11	erre	أَرَّةٌ	Testere, bıçak, minşâr denilen alet.	Farsça elif (l) bâbı
226	1	11	errehâne	أَرَّةٌ خَائِهَ	Tahta biçmeğe mahsus kârhane.	Farsça elif (l) bâbı
227	1	11	errekeş	أَرَّةٌ كَشَنٌ	Bıçkıcı, tahta biçici.	Farsça elif (l) bâbı
228	1	11	ârî	أَرِيٌّ	Cevapta belî ve evet demek.	Farsça elif (l) bâbı
229	1	11	erîş	أَرِيْشٌ	Zeyrek ve hoşyâr, ‘ âmil .	Farsça elif (l) bâbı
230	1	11	(erîke)	(أَرِيكَةٌ)	Taht ve serîr, müzeyyen ve âreste.	Farsça elif (l) bâbı
231	1	11	ârîr	أَرِيْرٌ	Sahib-i verâ, muttakî , tiz-fehm ve zeyrek.	Farsça elif (l) bâbı
232	1	11	ârîn	أَرِيْنٌ	Dirsek, kol, mirfağ .	Farsça elif (l) bâbı
233	1	11	erîkenişîn	أَرِيكَةٌ تَشِيْنٌ	Tahtta oturuca, padişah olan, sulţan .	Farsça elif (l) bâbı
234	1	11	ez	أَزٌ	Asıl ve mebbe’ ve iptida gayete delalet eder, Fârisî edattır ki Türkîde “den” Arabîde “min” ile beraber ve müsavi olur.	Farsça elif (l) bâbı
235	1	12	âz	أَزٌ	Hırs ve tamah, şereh.	Farsça elif (l) bâbı
236	1	12	izâ’	إِزَاءٌ	Sebeb-i refâh ve maişet ve karşı, mukabil.	Farsça elif (l) bâbı
237	1	12	azat	أَزَادٌ	Kölelikten ve esirlikten kurtulmuş olan, ma’ tûk , muntalik, kurtulmuş, berî, hali olan, selvi ağacı ve alâ’ik- i dünyâdan halas bulmuş adam.	Farsça elif (l) bâbı
238	1	12	âzâdegî	أَزَادَةٌ كِيٌّ	Feragat, kayıt ve bentten ari olan, müflah .	Farsça elif (l) bâbı
239	1	12	azade	أَزَادَةٌ	Kayıt ve bentten ve gâyileden fâriğ ve ari olan.	Farsça elif (l) bâbı
240	1	12	âzâdedil	أَزَادَةٌ دِلٌّ	Lâ-kayt olan, salih ve mütedeyyin olan.	Farsça elif (l) bâbı
241	1	12	âzâdî	أَزَادِيٌّ	Azatlık, necâh , azadelik, kurtulmak, hamd ve şükür.	Farsça elif (l) bâbı
242	1	12	âzâd-ı halk	أَزَادِيْحٌ	Vücut ve endamda tamâmü'l-a’ za akıl ve dâniş ve adap ve marifeti mükemmel olan.	Farsça elif (l) bâbı
243	1	12	âzâd dıraht	أَزَادٌ دِرَاْحَتْ	Kayın ağacı, tespih ağacı dahi derler, sender .	Farsça elif (l) bâbı
244	1	12	izâr	إِزَارٌ	Suyun dibi, ka’r-ı mâ’ .	Farsça elif (l) bâbı
245	1	12	âzâr	أَزَارٌ	Keder, renciş, eziyet .	Farsça elif (l) bâbı
246	1	12	âzârdîde	أَزَارْدِيْدَةٌ	Dert ve keder görmüş olan.	Farsça elif (l) bâbı
247	1	12	âzârresân	أَزَارْرَسَانٌ	Dert ve kedere mucip olan.	Farsça elif (l) bâbı
248	1	12	âzârresîde	أَزَارْرَسِيْدَةٌ	Kendisine dert ve keder erişmiş olan.	Farsça elif (l) bâbı
249	1	12	âzârîş	أَزَارِشٌ	Dert, keder, renciş, eziyet .	Farsça elif (l) bâbı
250	1	12	izârpâ	إِزَارْپَا	Ayağa giyilen don ve şalvar, serâvîl .	Farsça elif (l) bâbı

251	1	12	âzârmend	أَزَارْمَنْد	Mükedder, sitemdide, dertli olan.	Farsça elif (l) bâbı
252	1	12	âzârende	أَزَارَنْدَه	Mükedder kılıcı, dert ve renciş verici olan.	Farsça elif (l) bâbı
253	1	12	âzârfî	أَزَارْفِی	Dert, keder, mükedderlik.	Farsça elif (l) bâbı
254	1	12	âzârîden	أَزَارِیْدَنْ	İncitmek, rencide olmak.	Farsça elif (l) bâbı
255	1	12	ez-ân	أَزَان	Ez (أَز) ile an (أَنْ)'dan mürekkep kelimedir ki "ondan" manasına, Arabîde minhu (مِنْهُ) ile tabir olunur.	Farsça elif (l) bâbı
256	1	12	ezber	أَزْبَرْ	Hıfzetmek, zihinde zapt etmek.	Farsça elif (l) bâbı
257	1	12	ezberem	أَزْبَرْم	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça elif (l) bâbı
258	1	12	ezbîr	أَزْبِیْر	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça elif (l) bâbı
259	1	12	ez-tû	أَزْتُو	Ez (أَز) ile tu (تُو)'dan mürekkep kelimedir, "senden" manasına Arabîde minke (مِنْكَ) ile tabir olunur.	Farsça elif (l) bâbı
260	1	13	ezhaş	أَزْحَشَنْ	Eyyâm-ı bârânda gökten nazil olan yıldırım, şâ' ika .	Farsça elif (l) bâbı
261	1	13	âzer	أَزَرْ	Azer, ateş, nâr , kadir ve kıymet, İbrahim aleyhisselam Hazretleri'nin pederi ismi.	Farsça elif (l) bâbı
262	1	13	ezrâh burden	أَزْرَاهُ بُرْدَنْ	Azdırmak, igvâ ?, yoldan çıkarmak, tarik-i haktan döndürmek.	Farsça elif (l) bâbı
263	1	13	âzerd	أَزْرَدْ	Renk, boya, levn , fâm .	Farsça elif (l) bâbı
264	1	13	âzurden	أَزْرْدَنْ	İncitmek, te'ezzî , rencide olmak, sövmek, eziyet etmek.	Farsça elif (l) bâbı
265	1	13	ijref	أَزْرَفْ	Alıç tabir olunan dağ yemişi, zağrûr .	Farsça elif (l) bâbı
266	1	13	âzerdegî	أَزْرَدْگِی	Âzurdelik, incinmiş olmak.	Farsça elif (l) bâbı
267	1	13	âzurde	أَزْرَدْه	İncinmiş, rencide olmuş, mükedder olan.	Farsça elif (l) bâbı
268	1	13	âzergûn	أَزْرَكُون	Ateş renginde olan, kırmızı aşmer olan.	Farsça elif (l) bâbı
269	1	13	âzerm	أَزْرَمْ	Şerm, hayâ , edep, rahim, şefkat, büzürgî, vakar, izzet ve itibar, haşmet, adl ve insaf, rahat ve selamet, muhafaza, zahir ve aşikâr, gam ve endûh, tarz-ı nîgî, Müslüman olmak, horlukta komak, günah ve hata etmek.	Farsça elif (l) bâbı
270	1	13	âzermîden	أَزْرَمِیْدَنْ	Hürmet ve tazim eylemek, meyleylemek, ihtiram .	Farsça elif (l) bâbı
271	1	13	âzereng	أَزْرَنْك	Hıyar, kıssâ , sebzevât, felaket ve mihnet, gam,	Farsça elif (l) bâbı
272	1	13	ezder	أَزْدَرْ	Layık, sezâvâr, caiz .	Farsça elif (l) bâbı
273	1	13	ejder	أَزْدَرْ	Mevhum bir nevi kanatlı hayye, yılan, sû' bân .	Farsça elif (l) bâbı
274	1	13	ejderha	أَزْدَرْهَا	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça elif (l) bâbı
275	1	13	ejdeha	أَزْدَهَا	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça elif (l) bâbı
276	1	13	ez-sergerden	أَزْسَرْگَرْدَنْ	Ayartmak, igvâ , baştan çıkarmak.	Farsça elif (l) bâbı
277	1	13	ez-şumâ	أَزْشَمَا	Ez (أَز) ile şumâ (شَمَا)'dan mürekkep kelimedir, "sizden" manasına, Arabîde minküm (مِنْكُمْ) ile tabir olunur.	Farsça elif (l) bâbı
278	1	14	izgâr	أَزْغَارْ	Bahîl ve hasîs ve deni olan.	Farsça elif (l) bâbı

279	1	14	âjuġ	أَرْجُ	Hurmadan yapılmış lif, mesed , ağacın hurda dalları.	Farsça elif (ل) bâbı
280	1	14	ejġân	أَرْكَانٌ	Gam, gussa, endûh .	Farsça elif (ل) bâbı
281	1	14	ejġen	أَرْكَانٌ	Taşradan görünmemek için pencerelere konulan panjur.	Farsça elif (ل) bâbı
282	1	14	ejġehen.	أَرْكَهِنُ	Kâhil, bîġâr, battal olmak.	Farsça elif (ل) bâbı
283	1	14	ezkâre	أَرْكَارَه	Geçmiş ahvali yâd etmek ve geçmiş ahvali yazmak.	Farsça elif (ل) bâbı
284	1	14	ezġîl	أَرْكَيْلٌ	Muşmula tabir olunan dağ yemişi, beysîm .	Farsça elif (ل) bâbı
285	1	14	izġîl	أَرْكَيْلٌ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça elif (ل) bâbı
286	1	14	ejġîn	أَرْكَيْنٌ	Kâhil, bîġâr, battal olmak 'afşel ve tembel olmak.	Farsça elif (ل) bâbı
287	1	14	ezmâ	أَرْمًا	Âlim, malumatlı, ârif, kârdîde olan.	Farsça elif (ل) bâbı
288	1	14	âzmây	أَرْمَائِ	Sınamak, tecrûbe etmek.	Farsça elif (ل) bâbı
289	1	14	ezmânîden	أَرْمَانِيْنٌ	Teĥassûr ve teessûf ve elem çekmek.	Farsça elif (ل) bâbı
290	1	14	ezem	أَرْمٌ	Evlat, oġul, ferzend, ibn .	Farsça elif (ل) bâbı
291	1	14	ezmâyîş	أَرْمَيْشٌ	İlim, malumat, kârdîdelik, denemek, tecrûbe, imtiĥan	Farsça elif (ل) bâbı
292	1	14	âzmerde	أَرْمَرْدَه	Tamahkar, ġamah ve hırs.	Farsça elif (ل) bâbı
293	1	14	ezmel	أَرْمَلٌ	Avaz, çok, bisyâr, cümle , kesir.	Farsça elif (ل) bâbı
294	1	14	ezmûdegî	أَرْمُوْدِغِي	Göġü, malumat, kârdîdelik.	Farsça elif (ل) bâbı
295	1	14	ezmûden	أَرْمُوْدِنٌ	Sınamak, tecrûbe eylemek, imtiĥan .	Farsça elif (ل) bâbı
296	1	14	âzmûde	أَرْمُوْدَه	Âlim, malumatlı, kârdîde olan.	Farsça elif (ل) bâbı
297	1	14	âjen	أَرْجُنٌ	Deġirmen taşını keskin etmek.	Farsça elif (ل) bâbı
298	1	14	âzenden	أَرْزَنْدِنٌ	İġne ile dikmek, ĥuyâta , gözemek.	Farsça elif (ل) bâbı
299	1	14	âjeng	أَرْزَنْكٌ	Gazap yahut tab' a nahoş nesne arız oldukta çehreyi ekşitip yüz buruşturmak, taġzîn .	Farsça elif (ل) bâbı
300	1	14	ez-û	أَرْوٌ	Ez (أَرْ) ile o (أَوْ) 'dan mürekkep zamîr-i munfasıl-ı gâ 'ibdir, ondan manasına Arabîde minhu (مِنْهُ) ile tabir olunur.	Farsça elif (ل) bâbı
301	1	15	ezver	أَرْوَرٌ	Tamahkâr, ĥariş , tamah, hâm sahibi, zû-ĥariş .	Farsça elif (ل) bâbı
302	1	15	âjûġ	أَرْوُجٌ	Küf, kireç ve pas demirde olsun gayrıda olsun.	Farsça elif (ل) bâbı
303	1	15	âje	أَرْوَه	Alçı tabir olunan kireç, şârûc .	Farsça elif (ل) bâbı
304	1	15	ezîr	أَرْوِيْرٌ	Sufi ve muttakî, akil ve dâna, zeyrek ve kâmil olan.	Farsça elif (ل) bâbı
305	1	15	ejîr	أَرْوِيْرٌ	Yüksek yerden su sedası, cercere ve çömlekte su ve emsalinin kaynarken olunan sedası, panik ve feryat.	Farsça elif (ل) bâbı
306	1	15	ezîġ	أَرْوِيْغٌ	Tabiat, nefret ve istikrâh eylemek.	Farsça elif (ل) bâbı
307	1	15	âzîne	أَرْوِيْنَه	Tokmak, nesc , çekiç, demir tokmak.	Farsça elif (ل) bâbı
308	1	15	es	أَرْوَسٌ	Mersin ağacı, âs , deġirmende hurda olmuş zahire.	Farsça elif (ل) bâbı
309	1	15	üs	أَرْوَسٌ	Sille ve tabanca ki el ile vururlar, şakme .	Farsça elif (ل) bâbı

310	1	15	âsâ	آسَا	Gibi, misilli, mânend, mişl .	Farsça elif (l) bâbı
311	1	15	âsâre	آسَارَه	Hesap , sâyî, âmâre.	Farsça elif (l) bâbı
312	1	15	esâse	آسَاسَه	Kûşe-i çeşm ile bakmak.	Farsça elif (l) bâbı
313	1	15	âsâ keşîden	آسَاكَشِيْدِن	Esnemek, hamyâze, dehândere, şenâ 'üb .	Farsça elif (l) bâbı
314	1	15	âsâl	آسَال	Yapı, bünyâd, hane, ebniye .	Farsça elif (l) bâbı
315	1	15	âsân	آسَان	Kolay, suhuletli, ehven, yesîr olan.	Farsça elif (l) bâbı
316	1	15	âsânî	آسَانِي	Kolaylık, suhulet, yüsr .	Farsça elif (l) bâbı
317	1	15	âsânîden	آسَانِيْدِن	Kolaylamak, teshîl , ehvenlendirmek.	Farsça elif (l) bâbı
318	1	15	asayiş	آسَايِش	Rahat, huzur, asudelik.	Farsça elif (l) bâbı
319	1	15	âsâyîden	آسَايِيْدِن	Rahatlandırmak, tervîh , dinlendirmek.	Farsça elif (l) bâbı
320	1	15	esb	آسَب	At, feres, beygir, hayl .	Farsça elif (l) bâbı
321	1	15	esbüfken	آسَبْ أَفْكِن	Mert, dilaver, bahadır olan, pehlivan ve şeci' olan.	Farsça elif (l) bâbı
322	1	15	isbânc	آسَبَانَج	Ispanak tabir olunan sebze, ısfânâh	Farsça elif (l) bâbı
323	1	15	esbengîz	آسَبْ أَكْغِز	Çizme ve yemeni ökçesine rabtedip onunla hayvan sürerler, mahmuz , mihmâz .	Farsça elif (l) bâbı
324	1	15	ispürûd	آسَبْرُوْد	Kıl kuyruk tabir olunan kuş, kutât .	Farsça elif (l) bâbı
325	1	16	isprimab	آسَبْرِمَ أَب	Bir nevi ottur, suda kaynatıp hastanın vücuduna sürerler, Arabîde naţûl derler.	Farsça elif (l) bâbı
326	1	16	üspüs	آسَبْسِن	Kehl, bit, kumle .	Farsça elif (l) bâbı
327	1	16	üspüst	آسَبْسِنْت	Yonca tabir olunan nebat, raţbe .	Farsça elif (l) bâbı
328	1	16	esb şibşib	آسَبْ شَيْبْ شَيْب	Ziyade eşkinli at, hurâk .	Farsça elif (l) bâbı
329	1	16	esblâşe	آسَبْ لَاشَه	Babası Arabî anası Rumî olan at, mismâru'l- hayl .	Farsça elif (l) bâbı
330	1	16	isbe	آسَبَه	Sipâh, asker , leşker.	Farsça elif (l) bâbı
331	1	16	ispîd	آسَبِيْد	Beyaz, ak olan.	Farsça elif (l) bâbı
332	1	16	ispîl	آسَبِيْل	At hırsız, at çalıcı, sârîku'l-feres olan.	Farsça elif (l) bâbı
333	1	16	est	آسَت	Edât-ı râbitadır hüküm ve haber manasına, Arabîde haber derler.	Farsça elif (l) bâbı
334	1	16	istâ	آسَتَا	Methü şena edici, sitayiş edici.	Farsça elif (l) bâbı
335	1	16	üstat	آسَتَاد	Bir fende yahut ilimde veyahut bir sanatta mahir olan kimse, üstâz .	Farsça elif (l) bâbı
336	1	16	istâde	آسَتَادَه	Kaim olan, durucu olan.	Farsça elif (l) bâbı
337	1	16	istâre	آسَتَارَه	Kevkeb, yıldız, necm , ahter, tambur, mistâr.	Farsça elif (l) bâbı
338	1	16	istârce	آسَتَارَجَه	Şerâre, ateş, kıvılcım.	Farsça elif (l) bâbı
339	1	16	âsitân	آسَتَان	Kapı eşiği, 'utebe , padişah dergahı, merâkîd-ı enbiyâ ve evliya, arka üstüne yatmak.	Farsça elif (l) bâbı
340	1	16	âsitâne	آسَتَانَه	Kapı eşiği, 'utebe , makarr-ı sultan ahirindeki hâ (ها) hususiyet içindir.	Farsça elif (l) bâbı
341	1	16	istân	آسَتَان	Mahal, mevki, mevzi , yer.	Farsça elif (l) bâbı

342	1	16	estâne	أَسْتَانَه	Cây-ı hâb ve mahal-i ârâm.	Farsça elif (l) bâbı
343	1	16	istâniden	اِسْتَانِيْدِيْن	Almak, ahz etmek, kabz eylemek.	Farsça elif (l) bâbı
344	1	16	istibr	اِسْتَبْر	Yoğun, galiz, kalın ve şic olan.	Farsça elif (l) bâbı
345	1	16	üstühân	اِسْتُحْوَان	Kemik, ‘ azm , esâs-ı binâ, metin, kitap, çekirdek.	Farsça elif (l) bâbı
346	1	16	üstühân bend	اِسْتُحْوَانُ بِنْد	Uzv-u şikesteyi bağladıkları bez parçası, cebîre , bağlayıcı.	Farsça elif (l) bâbı
347	1	16	üstühân rubâ	اِسْتُحْوَانُ رُبَا	Huma tabir olunan kuştur daima gıdası kemik olduğundan tesmiye olunmuştur.	Farsça elif (l) bâbı
348	1	17	üstürden	اِسْتُرْدَنْ	Yer kazmak her ne olursa olsun, ih̄tifâr .	Farsça elif (l) bâbı
349	1	17	ester	اِسْتَر	Katır denilen hayvan, bağal .	Farsça elif (l) bâbı
350	1	17	isterâ	اِسْتَرَا	Hububattan mercimek denilen, âdes .	Farsça elif (l) bâbı
351	1	17	isterûn	اِسْتَرُوْن	Evlat getirmez avrat, aķim .	Farsça elif (l) bâbı
352	1	17	astar	اِسْتَر	Elbise altına konulan astar, biḫâne .	Farsça elif (l) bâbı
353	1	17	istifân	اِسْتِفَان	Dere, ırmak, nehir , çay.	Farsça elif (l) bâbı
354	1	17	istifnân	اِسْتِفْنَان	Isırgan denilen yakıcı ot, encüre .	Farsça elif (l) bâbı
355	1	17	istefe	اِسْتَفَه	Hâmil avrat, hamile, yüklü hayvan.	Farsça elif (l) bâbı
356	1	17	isterg	اِسْتِرْك	Günlük denilen ecza, lubân .	Farsça elif (l) bâbı
357	1	17	âsten	اِسْتَنْ	Esvap kolu, câme yeni, gömlek.	Farsça elif (l) bâbı
358	1	17	üstüvâr	اِسْتُوَار	Muhkem ve metin , mutemet ve emin olan, inanmak, beraber olmak, tamam olmak.	Farsça elif (l) bâbı
359	1	17	üstüvârf	اِسْتُوَارِي	Muhkemlik, metaniyet ve mutemet olmak.	Farsça elif (l) bâbı
360	1	17	üstüvân	اِسْتُوَان	Metin ve muhkem ve üstüvâr olmak.	Farsça elif (l) bâbı
361	1	17	üstûr	اِسْتُوْر	Devâb ve mevâşî ki dört ayaklı hayvanât.	Farsça elif (l) bâbı
362	1	17	üstüve	اِسْتُوَه	Donmuş kalmış olan nesne, cümûd .	Farsça elif (l) bâbı
363	1	17	âste	اِسْتَه	Çekirdek her neyin olursa olsun, nevât .	Farsça elif (l) bâbı
364	1	17	este	اِسْتَه	Bi-ma‘ nâhu eydan	Farsça elif (l) bâbı
365	1	17	âstîne	اِسْتِيْنَه	Tohm-ı mürğ, yumurta, beyda .	Farsça elif (l) bâbı
366	1	17	(üsrub)	(اِسْرُب)	Kurşun denilen maden, ruşâş .	Farsça elif (l) bâbı
367	1	17	üsrubî	اِسْرُبِي	Kurşundan ibaret olan, ruşâşî .	Farsça elif (l) bâbı
368	1	17	(esrar)	(اِسْرَار)	Gizli olan, ḫafi olan.	Farsça elif (l) bâbı
369	1	17	isrenc	اِسْرَنْج	Kızıl boya tabir olunan, şilkûn .	Farsça elif (l) bâbı
370	1	17	üsruş	اِسْرُوْش	Melaïke , ferîşte.	Farsça elif (l) bâbı
371	1	17	âsrîş	اِسْرِيْش	Meydan , ova, sahra.	Farsça elif (l) bâbı
372	1	17	usturlap	اِسْتُرْلَاب	Terâzi-i âfitâb manasına, “ustar” ile “lâb” lafzından mürekkep, “ustar” zebân-ı Yûnânîde terazi ve “lâb” lisân-i Rûmî’de âfitâb demektir, mîzânu’ş-şems .	Farsça elif (l) bâbı

373	1	17	isfehsâlâr	إِسْفَهْسَالَارُ	Serasker, başbuğ.	Farsça elif (l) bâbı
374	1	17	isfendiyar	إِسْفَنْدِيَارُ	Şâh-ı Güstâsb oğlu adı.	Farsça elif (l) bâbı
375	1	17	(isfidâc)	(إِسْفِدَاجُ)	Üstübeç denilen beyaz boya, gumne .	Farsça elif (l) bâbı
376	1	18	üşkûr	أَسْقُورُ	Gusül ve abdestte elden ve yüzden vesair uzuvdan dökülen su, mâ'î müsta' mel .	Farsça elif (l) bâbı
377	1	18	üşkuf	أَسْقُفُ	Kâdî-i tersiyân ve âlimân-ı Nasârî, ruhban .	Farsça elif (l) bâbı
378	1	18	esk	أَسْكُ	Haber iletici, sâ'î, kaşid .	Farsça elif (l) bâbı
379	1	18	üşküdar	أَسْكُدَارُ	Ulak, bürîde , sâ'î ve büyük su kenarında vaki mahal ve şehir.	Farsça elif (l) bâbı
380	1	18	üşküzâr	أَسْكُذَارُ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça elif (l) bâbı
381	1	18	iskerek	إِسْكِرَكُ	Ekser çocuklarda vaki olur hıçkırık denilen şey ki boğazdan gelir bir sedadır, fuvâk .	Farsça elif (l) bâbı
382	1	18	iskence	إِسْكَنْجَه	Mahpus ve mücrimlere edilen eziyet.	Farsça elif (l) bâbı
383	1	18	iskend	إِسْكَنْدُ	Cambaz, şa' bezebâz, pehlivan .	Farsça elif (l) bâbı
384	1	18	iskender	إِسْكَنْدَرُ	Rub' -ı meskûna hüküm-i cârî ve emr-i sârî yecüc ve mecüce sedd-i binâ eyleyen İskender nâm-ı meşhûrî Zülkarneyn .	Farsça elif (l) bâbı
385	1	18	üşkûf	أَسْكُوفُ	Papuççu, haffâf .	Farsça elif (l) bâbı
386	1	18	üşkûh	أَسْكُوحُ	Satın almak, hurîden .	Farsça elif (l) bâbı
387	1	18	âsmâ	أَسْمَا	Gökyüzü, sema , âl-i mekân.	Farsça elif (l) bâbı
388	1	18	âsmâr	أَسْمَارُ	Muz denilen ağaç yaprağı.	Farsça elif (l) bâbı
389	1	18	asuman	أَسْمَانُ	Sema , gök, gökyüzü, “âs” ile “mân” lafzından mürekkeptir.	Farsça elif (l) bâbı
390	1	18	âsmânderre	أَسْمَانْدَرَرُ	Kehkeşan, saman uğrusu, kavs-ı kuzah .	Farsça elif (l) bâbı
391	1	18	âsmâne	أَسْمَانَه	Oda ve köşk ve hane tavanı, sakf .	Farsça elif (l) bâbı
392	1	18	esmend	أَسْمَنْدُ	Aldamak, vecih üzere kizb söylemek, serkeşte ve hayran olan.	Farsça elif (l) bâbı
393	1	18	âsû	أَسُو	Edek, mest, huf , kâkum denilen hayvan.	Farsça elif (l) bâbı
394	1	18	esû	أَسُو	Taraf, canip, sevî	Farsça elif (l) bâbı
395	1	18	âsûd	أَسُودُ	Asude, rahat ve asayişte olan.	Farsça elif (l) bâbı
396	1	18	âsûden	أَسُودِنُ	Dinlenmek, revh , rahat olmak.	Farsça elif (l) bâbı
397	1	18	asude	أَسُودَه	Rahat ve huzurda olan, gâilesiz olan.	Farsça elif (l) bâbı
398	1	18	âsûdegî	أَسُودَكِي	Rahat, huzur, istirahat , ârâm, dinlenmek.	Farsça elif (l) bâbı
399	1	18	âsiyâ	أَسِيَا	Âsyâb lafzından tahfif olunmuş değirmen manasına.	Farsça elif (l) bâbı
400	1	19	âsiyâb	أَسِيَاْبُ	Su değirmeni, tâhûn .	Farsça elif (l) bâbı
401	1	19	âsiyâbâd	أَسِيَاْبَادُ	Yel değirmeni, tâhûnu'r-rîh .	Farsça elif (l) bâbı
402	1	19	âsiyâbân	أَسِيَاْبَانُ	Değirmenci, tâhûn .	Farsça elif (l) bâbı

403	1	19	âsîb	أَسِيبٌ	Tesadüm, müşademe , renc, çatışmak, azat, incitmek, vücûd-u insâna ve yahut bir heyet-i müşahhasaya bir katı nesne zorla dokunmak.	Farsça elif (l) bâbı
404	1	19	(esir)	(أَسِيرٌ)	Kavgadan alınan tutsak, ‘ anfî .	Farsça elif (l) bâbı
405	1	19	âsîme	أَسِيمَةٌ	Deli, divane, magsûş, mecnun olan.	Farsça elif (l) bâbı
406	1	19	aş	أَشٌّ	Taam, yiyecek nesne, kuvvet , gıda.	Farsça elif (l) bâbı
407	1	19	âşâm	أَشَامٌ	İçici, içen, nûş eden, şurb eden, şârib.	Farsça elif (l) bâbı
408	1	19	âşâmende	أَشَامَنْدَةٌ	Bi-ma‘ nâhu eydan	Farsça elif (l) bâbı
409	1	19	âşâmiden	أَشَامِيدِنٌ	Su ve şarap vesair nesne, içmek, şurb .	Farsça elif (l) bâbı
410	1	19	eşâk	أَشَاقٌ	Hizmetkâr olan, uşak, hadim .	Farsça elif (l) bâbı
411	1	19	âşpûl	أَشْبُولٌ	Balıktan hasil olan havyar, şa‘kar .	Farsça elif (l) bâbı
412	1	19	işpeşe	أَشْبِشَةٌ	Yaz günlerinde elbiseleri pare pare eden kurtcağız ki güve tabir olunur.	Farsça elif (l) bâbı
413	1	19	iştâb	أَشْتَابٌ	Sûrat, acele ve şitâb etmek.	Farsça elif (l) bâbı
414	1	19	iştâlenk	أَشْتَالَنْكٌ	Ayak topuğu, ka‘b .	Farsça elif (l) bâbı
415	1	19	üştür	أَشْتُرٌ	Deve, cemel, ibl , ba‘îr .	Farsça elif (l) bâbı
416	1	19	üştürbân	أَشْتُرْبَانٌ	Deveci, cemmâl .	Farsça elif (l) bâbı
417	1	19	üştürhân	أَشْتُرْحَانٌ	Deve dikenini, şevketü’l-cemel .	Farsça elif (l) bâbı
418	1	19	üştürgâv	أَشْتُرْكَاوُ	Zürafa denilen hayvan ki boynu deveye, ayakları sığıra, arkası kaplana müşabih bir hayvandır, zürrâfe .	Farsça elif (l) bâbı
419	1	19	üştürgâv pelendî	أَشْتُرْكَاوُ پَلَنْدِ	Bi-ma‘ nâhu eydan	Farsça elif (l) bâbı
420	1	19	üştürgiyâ	أَشْتُرْكَيَا	Deve dikenini, şevketü’l-cemel .	Farsça elif (l) bâbı
421	1	19	üştürmürg	أَشْتُرْمُرْغٌ	Deve kuşu denilen hayvan, ne‘âme .	Farsça elif (l) bâbı
422	1	19	eştüm	أَشْتُومٌ	Burçaktan yapılmış olan süpürge, miķhât .	Farsça elif (l) bâbı
423	1	19	üştüvâne	أَشْتُوَانَةٌ	Yüzük, zihgîr, hâtem .	Farsça elif (l) bâbı
424	1	19	âştî	أَشْتِيٌّ	Barışıklık, sulh ve salâh.	Farsça elif (l) bâbı
425	1	19	işîm	أَشْتِيمٌ	Çakşır, ayak donu, şalvar, şahşîr .	Farsça elif (l) bâbı
426	1	19	işhâd	أَشْحَادٌ	Nişadır denilen ecza, muşliḥ .	Farsça elif (l) bâbı
427	1	19	üşhuvân	أَشْحَوَانٌ	Şükûfe-i dıraht, ağaç çiçeği.	Farsça elif (l) bâbı
428	1	20	işhivân	أَشْحَوَانٌ	Ağaç filizi, fidân-ı dıraht, ağaç dalı, ‘ uslûc .	Farsça elif (l) bâbı
429	1	20	eşhûn	أَشْحُونٌ	Işkın tabir olunan ekşi ottur.	Farsça elif (l) bâbı
430	1	20	âşurden	أَشْرَدِنٌ	Yoğurmak, hamr , hamur etmek.	Farsça elif (l) bâbı
431	1	20	eşgar	أَشْغَرٌ	Hayvanatta ekser, ademde ahyânen vaki olan alacalık.	Farsça elif (l) bâbı
432	1	20	âşuftegî	أَشْفَغِيٌّ	Akl-ı hîrelik, mütehayyir , divanelik.	Farsça elif (l) bâbı
433	1	20	âşuften	أَشْفَغِنٌ	Mutegayyiru’l-fehm ve akla hâle erişmek, müşevveşi’l-ahvâl olmak.	Farsça elif (l) bâbı
434	1	20	aşüfte	أَشْفَغَةٌ	Sersem, mütegayyiru’l-hâl , Mihtalu’d-dima‘, divane olan.	Farsça elif (l) bâbı

435	1	20	eşk	أَشَك	Göz yaşı, dem , katre.	Farsça elif (l) bâbı
436	1	20	aşikâr	أَشِكَارُ	Celî, ayan , rûşen, zahir, müsteban olan.	Farsça elif (l) bâbı
437	1	20	âşikârâ	أَشِكَارَا	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça elif (l) bâbı
438	1	20	aşikâre	أَشِكَارَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça elif (l) bâbı
439	1	20	eşk-i bâr	أَشِكْبَارُ	Göz yaşı yağdırıcı, ağlayıcı olan, bâkî .	Farsça elif (l) bâbı
440	1	20	eşk-i rîz	أَشِكْرِيْزُ	Göz yaşı dökücü, ağlar olan.	Farsça elif (l) bâbı
441	1	20	işkesten	أَشِكْسْتَنُ	Kırmak, çak etmek, inkisar .	Farsça elif (l) bâbı
442	1	20	eşk-i şîrîn	أَشِكِ شَرِيْنُ	Sevinmekten ağlamak, girye-i şâdî .	Farsça elif (l) bâbı
443	1	20	işkil	أَشِكْلُ	Sağ eli ve sol ayağı beyaz olan at ve hile ve tezvir.	Farsça elif (l) bâbı
444	1	20	işkem	أَشِكْمُ	Batın , karın, şikem.	Farsça elif (l) bâbı
445	1	20	işkembe	أَشِكْمَبَه	Hayvanın âlât-ı bâtınasından bir alet.	Farsça elif (l) bâbı
446	1	20	işkenc	أَشِكْنَج	Yüz ve kol vesair azada olan buruşuk, sebh , zülf ve saç buklemi.	Farsça elif (l) bâbı
447	1	20	işkence	أَشِكْنَجَه	Mahpus ve mücrimlere edilen eziyet ve cefa.	Farsça elif (l) bâbı
448	1	20	işkene	أَشِكْنَه	Zülf ve saç vesaire buklemi.	Farsça elif (l) bâbı
449	1	20	işkûhîden	أَشِكُوْحِيْدِيْنُ	Sürçmek, ayağı kaymak, lagzîden, zalk .	Farsça elif (l) bâbı
450	1	20	üşküfe	أَشِكُوْفَه	Çiçek, şükufe, ezhâr .	Farsça elif (l) bâbı
451	1	20	işkûhe	أَشِكُوْه	Vakar, azamet , haşmet.	Farsça elif (l) bâbı
452	1	20	eşkûne	أَشِكُوْنَه	Bazkûte, makûs , dönmüş, mablûb olan.	Farsça elif (l) bâbı
453	1	20	eşkû	أَشِكُوْ	Kasr-ı âlî, hâne-i bâlâ, şarh , bülent olan kubbe, 'afr.	Farsça elif (l) bâbı
454	1	21	aşına	أَشِيْنَا	Bildik olan kimse, enîs olan ve ârif, vâkıf, mahir olan ve yüzücü olan ve yüzmek, sibâhat etmek.	Farsça elif (l) bâbı
455	1	21	âşinâger	أَشِيْنَاكِرُ	Yüzücü, sâbiḥ , sibâhat edici.	Farsça elif (l) bâbı
456	1	21	(üşnân)	(أَشْنَانُ)	Çöğen tabir olunan ot.	Farsça elif (l) bâbı
457	1	21	âşinâ-ver	أَشِيْنَاوَرُ	Yüzücü, sâbiḥ , sibâhat edici.	Farsça elif (l) bâbı
458	1	21	eşnâv	أَشْنَآوُ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça elif (l) bâbı
459	1	21	âşinâ'î	أَشْنَآئِيْ	Elif , bildirmek, aşinalık.	Farsça elif (l) bâbı
460	1	21	âşinây	أَشْنَآئِيْ	Bilgiç, dost, elif .	Farsça elif (l) bâbı
461	1	21	üşnûd	أَشْنَوُدُ	Dinle, işit, isma' .	Farsça elif (l) bâbı
462	1	21	eşnûşe	أَشْنَوُشَه	Aksırmak, 'aṭs zeden.	Farsça elif (l) bâbı
463	1	21	işnîden	أَشْنِيْدِيْنُ	Dinlemek, istima' etmek, işitmek.	Farsça elif (l) bâbı
464	1	21	eşnîm	أَشْنِيْمُ	Yaradan zahir olan çirk, irin, midde .	Farsça elif (l) bâbı
465	1	21	âşû	أَشُوْ	Fitne , kavga, karışıklık ve fitne çıkarmak.	Farsça elif (l) bâbı
466	1	21	âşûb	أَشُوْبُ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça elif (l) bâbı
467	1	21	eşe	أَشَه	Kemangerler bâzu-yı bedrakaya bağlar bir nevi ottur.	Farsça elif (l) bâbı

468	1	21	âşiyâ	أَشِيَا	Lâne, yuva, hücr , kuş yuvası, vatan.	Farsça elif (l) bâbı
469	1	21	aşıyan	أَشِيَانٌ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça elif (l) bâbı
470	1	21	âşiyâne	أَشِيَانَه	Tuyûra mahsus olan yuva, hücr .	Farsça elif (l) bâbı
471	1	21	âşihe	أَشِيَهه	At avazı, at bağırması, şahîl .	Farsça elif (l) bâbı
472	1	21	eşyül	أَشْيُلٌ	Balıktan hasil olan havyar, şa' kâr .	Farsça elif (l) bâbı
473	1	21	eşib	أَشِيْبٌ	Tesadüm, müşâdeme , çatış, âsib.	Farsça elif (l) bâbı
474	1	21	üştür	أُصْطُورٌ	Terazi, mizan ve boğa dikeni.	Farsça elif (l) bâbı
475	1	21	Âşaf	أَصْفٌ	Süleyman aleyhisselam veziri ismidir ki Asaf bin Berhiyâ denmekle maruftur.	Farsça elif (l) bâbı
476	1	21	âşâfâne	أَصْفَانَه	Vezire münasip ve şayan olan.	Farsça elif (l) bâbı
477	1	22	işfahsâlâr	إِصْفَهْسَالَارٌ	Serasker, ısfahsâlar, başbuğ.	Farsça elif (l) bâbı
478	1	22	âşafi	أَصْفِيٌّ	Vezire münasip ve şayan.	Farsça elif (l) bâbı
479	1	22	asilzade	أَصْلَزَادَه	Hasep ve nesebi usalâdan olan kimse.	Farsça elif (l) bâbı
480	1	22	âşıye	أَصِيَهه	Hurmayı yağ ile pişirip taam ederler, harfire .	Farsça elif (l) bâbı
481	1	22	(atlas)	(أَطْلَس)	Maruf sade dokunmuş harir kumaştır, felek-i tâsi' ismidir, sündüs .	Farsça elif (l) bâbı
482	1	22	âgâr	أَغَارٌ	Islatmak, ıslanmak, tahrik etmek.	Farsça elif (l) bâbı
483	1	22	âgârd	أَغَارْدٌ	Yoğurmak, tahmîr etmek.	Farsça elif (l) bâbı
484	1	22	âgâriden	أَغَارِيْدِنٌ	Islanmak, ibtılâl .	Farsça elif (l) bâbı
485	1	22	âgâre	أَغَارَه	Nalın üzerine kodukları tasma, şirâk .	Farsça elif (l) bâbı
486	1	22	âgâz	أَغَاَزٌ	Başlamak, işe şürû' etmek.	Farsça elif (l) bâbı
487	1	22	âgâze	أَغَاَزَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça elif (l) bâbı
488	1	22	âgâzid	أَغَاَزِيْدٌ	İptida eyledi, başladı.	Farsça elif (l) bâbı
489	1	22	âgâşden	أَغَاشِدِنٌ	Birbiri üstüne nesne yığmak, ta' dîm .	Farsça elif (l) bâbı
490	1	22	âgâliš	أَغَالِشٌ	Tahrik, fesat , tergîb ve tahrîs, mekruh olan.	Farsça elif (l) bâbı
491	1	22	ugre	أَغْرَه	Gerdanda ve kasıkta olan cerahat, tekfe .	Farsça elif (l) bâbı
492	1	22	âgre	أَغْرَه	Vücûd-u insânda zuhur eden temreğü illeti, kûbâ' .	Farsça elif (l) bâbı
493	1	22	âgâşte	أَغَشْتَهه	Bulaşık, 'abaka, bulaşmış olan.	Farsça elif (l) bâbı
494	1	22	ağıl	(أَغِلٌ)	Koyun yatmak için yapılan mahal, cây-ı kûsfendan.	Farsça elif (l) bâbı
495	1	22	ögülmiş	أَغْلِمِشٌ	Padişahân-ı seleften birinin adıdır. Sâdi merhum Gülistan'da zikretmiştir.	Farsça elif (l) bâbı
496	1	22	âganden	أَغْنَدِنٌ	Doldurmak, ifaza etmek.	Farsça elif (l) bâbı
497	1	22	âgande	أَغْنَدَهه	Dolmuş olan, dolu olan.	Farsça elif (l) bâbı
498	1	22	âgûş	أَغُوشٌ	Kucak, koçmak, kucağa almak, ihticâr .	Farsça elif (l) bâbı
499	1	23	âgil	أَغِيْلٌ	Göz ucuyla nazar eylemek.	Farsça elif (l) bâbı
500	1	23	ifâzabaşş	إِفَازَه بَخْشٌ	İfâzaya sebep olan.	Farsça elif (l) bâbı
501	1	23	ifâzabaşşî	إِفَازَه بَخْشِيٌّ	İfazâyaya sebep olmaklık.	Farsça elif (l) bâbı

502	1	23	afet	أَفَتْ	Zarar, helak edici.	Farsça elif (l) bâbı
503	1	23	üft	أَفَتْ	Düşmek, yıkılmak.	Farsça elif (l) bâbı
504	1	23	âfitâb	أَفْتَابُ	Güneş, şems , neyyir-i ekber.	Farsça elif (l) bâbı
505	1	23	âfitâbe	أَفْتَابَهُ	İbrik tabir olunan emzikli su kabı, bahçıvan kovası.	Farsça elif (l) bâbı
506	1	23	üftâden	أَفْتَانُنْ	Düşmek, vaki olmak.	Farsça elif (l) bâbı
507	1	23	üftâdegî	أَفْتَانِجِي	Düşkünlük, fakirlik, aşıklık.	Farsça elif (l) bâbı
508	1	23	üftâde	أَفْتَادَهُ	Düşmüş, vaki olmuş.	Farsça elif (l) bâbı
509	1	23	üftân u hîrân	أَفْتَانُ خَيْرَانَ	Düşerek, kalkarak.	Farsça elif (l) bâbı
510	1	23	eftâve	أَفْتَاوَهُ	Aftâbe, ibrik, bahçıvan kovası.	Farsça elif (l) bâbı
511	1	23	iftâliden	أَفْتَالِيْدِنْ	Dağıtmak, saçmak, perakende eylemek.	Farsça elif (l) bâbı
512	1	23	eftefeyâ	أَفْتَفِيَا	Nebatattan kuzu kulağı tabir olunan, lisânü'l- ħamel .	Farsça elif (l) bâbı
513	1	23	üfce	أَفْجَهُ	Bağlarda ve mezru'âtta kuş ürkütmek için nasbolan alamet, beyhûc .	Farsça elif (l) bâbı
514	1	23	efder	أَفْدَرُ	Birâder-zâde, hemşire-zâde.	Farsça elif (l) bâbı
515	1	23	üfde	أَفْدَهُ	Açılmış, meftûh olan.	Farsça elif (l) bâbı
516	1	23	efrâz	أَفْرَازُ	Yüksek, bülent, yukarı, bâlâ, refi' , yokuş iniş, minber, cem', yakın, serkeş olan.	Farsça elif (l) bâbı
517	1	23	efrâze	أَفْرَازَهُ	Şule, ateş, lehb , yalın.	Farsça elif (l) bâbı
518	1	23	efrâzî	أَفْرَازِي	Yükseklik, rif' at, irtifa, bülentlik, âlî .	Farsça elif (l) bâbı
519	1	23	efrâhten	أَفْرَاحْتِنْ	Kaldırmak, refetmek.	Farsça elif (l) bâbı
520	1	23	efrâhte	أَفْرَاحْتَهُ	Yukarı kalmış olan, merfû' .	Farsça elif (l) bâbı
521	1	23	efrâşte	أَفْرَاشْتَهُ	Yukarı kaldırmış olan, râfi' .	Farsça elif (l) bâbı
522	1	23	efrâşte-ķad	أَفْرَاشْتَهُ قَادُ	Uzun boylu, bâlâ-bend olan, tavîlü'l-ķame olan.	Farsça elif (l) bâbı
523	1	23	efrûhte	أَفْرُوحْتَهُ	Yanmış, yakılmış, suzan olmuş olan, maħrûķ .	Farsça elif (l) bâbı
524	1	24	âferdestâ	أَفْرَدَسْتَا	Her uzun nesnenin ucu, şebâ .	Farsça elif (l) bâbı
525	1	24	efrûz	أَفْرُوزُ	Ziyalandırıcı, rûşen edici, muzi' .	Farsça elif (l) bâbı
526	1	24	efrûzende	أَفْرُوزَنْدَهُ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça elif (l) bâbı
527	1	24	efrûşe	أَفْرُوشَهُ	Un ve yağ ve şekerden yapılan gaziler helvası, ħabîş .	Farsça elif (l) bâbı
528	1	24	efrûhten	أَفْرُوحْتِنْ	Ateş yakmak, şulelendirmek.	Farsça elif (l) bâbı
529	1	24	âferîd	أَفْرِيدُ	Âferîden lafzından fiil-i mâzidir, yarattı ħalk etti manasına.	Farsça elif (l) bâbı
530	1	24	âferîde	أَفْرِيدَهُ	Halk olunmuş mahluk, yaratılmış olan ve âlem, cümle-i mahlûkât.	Farsça elif (l) bâbı
531	1	24	âferîdegâr	أَفْرِيدَهُ كَارُ	Ĥâlîķ , halk edici, yaratıcı, âferînde.	Farsça elif (l) bâbı
532	1	24	âferîden	أَفْرِيدِنْ	Mastardır, yaratmak manasına.	Farsça elif (l) bâbı
533	1	24	aferin	أَفْرِيْنْ	İsm-i fâildir, yaratıcı, Ĥâlîķ manasına ve nidâ-yı tahsîn olup “ne güzel oldu şu nesne,” demektir.	Farsça elif (l) bâbı

534	1	24	âferîneş	أَفْرَيْشُ	İsm-i masdardır, halk etmek, yaratmak ve halk olunmak, yaratılmak ve dünya, âlem.	Farsça elif (l) bâbı
535	1	24	efrenk	أَفْرَنْك	Firenk denilen taife, firûz, yabani, zîb u zinet, haşmet, vakar, taht-ı padişâhân.	Farsça elif (l) bâbı
536	1	24	efzâ	أَفْرَا	Çoğaltıcı, mükeşsir , artırıcı olan.	Farsça elif (l) bâbı
537	1	24	efzânîden	أَفْرَانِيدِن	Artmak, teksîr , artırmak, lâzım ve müteaddi istimal olunur.	Farsça elif (l) bâbı
538	1	24	efzâyiş	أَفْرَايِشُ	Artmak, teksîr , çoğalmak.	Farsça elif (l) bâbı
539	1	24	efzûd	أَفْرُودُ	Efzûn, çok, keşîr olan.	Farsça elif (l) bâbı
540	1	24	efzûde	أَفْرُودَه	Artılmış, çoğalmış, artmış olan.	Farsça elif (l) bâbı
541	1	24	efjûden	أَفْرُودِن	Bırakmak, terk etmek.	Farsça elif (l) bâbı
542	1	24	efjûl	أَفْرُولُ	Kandırmak, tahrik ve tekâzâ ve igrâ ' eylemek.	Farsça elif (l) bâbı
543	1	24	efjûlîden	أَفْرُولِيدِن	Koparmak, intizâ ' , câme giydirmek.	Farsça elif (l) bâbı
544	1	25	efzûn	أَفْرُونُ	Çok, keşîr , artık, ziyade, müteaddit olan.	Farsça elif (l) bâbı
545	1	25	efzûnnân	أَفْرُونُ نَانُ	Mâye-i hamîr ki ekmek için hamur içine korlar, minfahâ .	Farsça elif (l) bâbı
546	1	25	efzûnî	أَفْرُونِي	Çokluk, keşret .	Farsça elif (l) bâbı
547	1	25	efsâ	أَفْسَا	Büyücü, mu' avvî , sihirbaz, efsun-ger.	Farsça elif (l) bâbı
548	1	25	(efsâr)	(أَفْسَارُ)	Yular, zimâm , licâm.	Farsça elif (l) bâbı
549	1	25	efsân	أَفْسَانُ	Faydasız olan hikaye, bileği taşı.	Farsça elif (l) bâbı
550	1	25	efsane	أَفْسَانَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça elif (l) bâbı
551	1	25	efsâneğû	أَفْسَانَه كُو	Hikayeci, meddah , masalçı.	Farsça elif (l) bâbı
552	1	25	efser	أَفْسَرُ	Padişah tâc-ı murassası, ikfîl .	Farsça elif (l) bâbı
553	1	25	efsurde	أَفْسُرْدَه	Soğuyup donmuş olan, müncemid , mün' akid olan.	Farsça elif (l) bâbı
554	1	25	efsurden	أَفْسُرْدِن	Donmak, soğumak, sihr .	Farsça elif (l) bâbı
555	1	25	efsû	أَفْسُو	Beri gel, beyâ, te' âlî .	Farsça elif (l) bâbı
556	1	25	efsûs	أَفْسُوسُ	Zulüm ve sitem, lag ve sihriyye ve hâlet-i hayrette tekellüm olunur bir lafızdır.	Farsça elif (l) bâbı
557	1	25	efsun	أَفْسُونُ	Sihirbaz, sehîhâr ve ehl-i havâsın okuduğu kelimeler ki azimet ve rukye tesmiye olunur ve mekr ve hile ve hud' a, tezvîr.	Farsça elif (l) bâbı
558	1	25	efsûnger	أَفْسُونَكُرُ	Efsun edici, sehîhâr , hile ve hud' a ve mekr edici.	Farsça elif (l) bâbı
559	1	25	(efsentîn)	(أَفْسَنْتِينُ)	Pelin tabir olunan ot.	Farsça elif (l) bâbı
560	1	25	efşâd	أَفْشَادُ	Dökücü, mufîz ve saçıcı olan.	Farsça elif (l) bâbı
561	1	25	efşân	أَفْشَانُ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça elif (l) bâbı
562	1	25	efşurden	أَفْشُرْدِن	Sıkma, i' şâr , yave ve fuşiyât söylemek.	Farsça elif (l) bâbı
563	1	25	efşurger	أَفْشُرَكُرُ	Sıkıcı, ' uşşâr .	Farsça elif (l) bâbı
564	1	25	efşeng	أَفْشَنْكُ	Şebnem, çih, nedâ .	Farsça elif (l) bâbı
565	1	25	efgân	أَفْغَانُ	Bağrışma, nâle, zârî, feryat, istimdat .	Farsça elif (l) bâbı

566	1	25	efkâr	أَفْكَارٌ	Kötürüm, mazbûn , zemîn-ger olan.	Farsça elif (l) bâbı
567	1	25	efgâne	أَفْكَانَةٌ	Nâ-tamam, matrûh veled ki avratlar bir havfdan naşi düşürürler, sıkt .	Farsça elif (l) bâbı
568	1	26	efgen	أَفْكَانٌ	Düşürücü, yıkıcı, atıcı olan, müşkıt .	Farsça elif (l) bâbı
569	1	26	efgende	أَفْكَانَةٌ	Düşürülmüş, yıkılmış, atılmış olan.	Farsça elif (l) bâbı
570	1	26	(Eflaṭun)	(أَفْلَاطُونُ)	Aristo ilahî oğludur akıl ve funûn ile mevsûf her ilimde sâhib-i yed-i tûla idi şakirtleri iki taife idi; birine meşâ'ıyyûn , birine işrâkıyyûn derler Ergenûn ve sâz onun ihtira' ıdır. Lügat-i Yunânîdir manası şâdıkü'l-kavl demektir.	Farsça elif (l) bâbı
571	1	26	efendîden	أَفَنْدِينٌ	Husumet ve adavet etmek.	Farsça elif (l) bâbı
572	1	26	(afyon)	(أَفْيُونُ)	Ehl-i keyf için sefa ve bazı emrâza deva olan haşhaş sütünden hasıl olan ecza.	Farsça elif (l) bâbı
573	1	26	âkâ	(أَقَا)	Büyük, büzürg, ulu, Türki'de ağa tabir olunur.	Farsça elif (l) bâbı
574	1	26	iğbâlmend	إِقْبَالٌ مِّنْدٌ	Bahtlı,saadetli, talih sahibi olan.	Farsça elif (l) bâbı
575	1	26	âkışne	أَقِشْنَةٌ	Kiler, mahzen, sehâve .	Farsça elif (l) bâbı
576	1	26	(iqlîd)	(أَقْلِيدُ)	Kapı ve dolaplara vazolunan kilit, kufl .	Farsça elif (l) bâbı
577	1	26	iqlim	(أَقْلِيمُ)	Keşur, kürre-i arz bir vecihle yediye yahut nısf-ı kürre bir vecihle otuzta taksim olunmakla hâdis olan kıt'a-i arz, belde .	Farsça elif (l) bâbı
578	1	26	eknûm	أَقْنُومٌ	Usul ve esas Yehûd kitabı ismi.	Farsça elif (l) bâbı
579	1	26	ekkâr	أَكَارٌ	Bağban, bahçıvan, fellâz .	Farsça elif (l) bâbı
580	1	26	âkâm	أَكَامٌ	Mantar, semârug, fürhân .	Farsça elif (l) bâbı
581	1	26	agâh	أَغَاهٌ	Vâkıf, habîr , haberdar, müteyakkız, metenebbih olan.	Farsça elif (l) bâbı
582	1	26	âgâhzamîr	أَغَاهُ ضَمِيرٌ	Zamîr-i agâh ve vâkıf ve uyanık olan, müteyakkız .	Farsça elif (l) bâbı
583	1	26	agâhî	أَغَاهِيٌّ	Vukuf, haber, müteyakkız, intibah , uyanıklık.	Farsça elif (l) bâbı
584	1	27	eğer	أَكْرٌ	Harf-i şarttır. İn (أَنْ) manasında farzıyla şartıyla vaki oldukça manalarında.	Farsça elif (l) bâbı
585	1	27	eğerçe	أَكْرَجَةٌ	Edât-ı şartiyedir. Her ne kadar ise ve vâki'ân fi'l-vâki' manasına.	Farsça elif (l) bâbı
586	1	27	âginc	أَكْبِجٌ	Mumbar, et ve pirinç ile dolmuş bağırsak, ' aşfb .	Farsça elif (l) bâbı
587	1	27	âgend	أَكْنَدٌ	Su cem olduğu mahal, göl, gâdır .	Farsça elif (l) bâbı
588	1	27	âgende	أَكْنَدَةٌ	Dolu, memlu ve dolma olan ve doldurma olan.	Farsça elif (l) bâbı
589	1	27	âkende	أَكْنَدَةٌ	Hayvan ahır, ıştabl .	Farsça elif (l) bâbı
590	1	27	eknûn	أَكْنُونٌ	Şimdi, el'ân, elhâletü'l-hazihi .	Farsça elif (l) bâbı
591	1	27	âgeh	أَغَهٌ	Agâh, vâkıf ve müteyakkız , uyanık olan.	Farsça elif (l) bâbı
592	1	27	âgehî	أَغَاهِيٌّ	Agâhlık, vukuf ve teyakkız , uyanıklık.	Farsça elif (l) bâbı
593	1	27	âgîş	أَكْشِشٌ	Asılmış, âvihte, uzanmış olan, muallaq .	Farsça elif (l) bâbı
594	1	27	âkûr	أَكُورٌ	Ateşte pişmiş kerpiç, tuğla.	Farsça elif (l) bâbı
595	1	27	âgîn	أَكِينٌ	Dolu, memlu, dolmuş olan ve şişman, semiz olan, döşek ve yastık ve minder ve emsali nesnelere içi.	Farsça elif (l) bâbı

596	1	27	âl	الْ	Mekr, hile, hüd' a.	Farsça elif (l) bâbı
597	1	27	il	الْ	Lügat-ı Süryânide Cenâbteala şâne nâm-ı celîli.	Farsça elif (l) bâbı
598	1	27	alev	الْأَو	Zebâne-i âteş, yalın, lehb.	Farsça elif (l) bâbı
599	1	27	alayış	الْأَيْش	Bulaşıklık, levş , murdarlık ve haşmet, tantana, saltanat.	Farsça elif (l) bâbı
600	1	27	elb	الْب	Yiğit, bahadır, cesur , dilaver olan.	Farsça elif (l) bâbı
601	1	27	ilbâd	الْبَاد	Pamuk atıcı olan, hallaç.	Farsça elif (l) bâbı
602	1	27	elburz	الْبُرْز	Bir meşhur gayet âlî ve azim dağ adıdır Çerkez dağları olmak gerektir.	Farsça elif (l) bâbı
603	1	27	elrud	الرُّد	Seyrek dokunmuş olan çuval.	Farsça elif (l) bâbı
604	1	28	ilgâc	الْغَاج	Yağma ve târâc- gâre olan.	Farsça elif (l) bâbı
605	1	28	elgâr	الْغَار	Çapmak, at seğırtmek, hervele.	Farsça elif (l) bâbı
606	1	28	elgüne	الْغُونَه	Kızılca, kızillik ki zenân yüzlerine sürerler, hamîre.	Farsça elif (l) bâbı
607	1	28	elfâhten	الْفَاخْتَن	Kazanmak, kâr ve kesbetmek.	Farsça elif (l) bâbı
608	1	28	ülfet	الْفَتَه	Konuşmak, dostluk, aşinalık, muhabbet.	Farsça elif (l) bâbı
609	1	28	ülfetgerî	الْفَتَّهْرِي	Ülfet, dostluk, aşinalık, meveddet.	Farsça elif (l) bâbı
610	1	28	âluften	الْفَتْن	Alışmak, te'ennüs , hayran olmak, bi-tekellüf olmak.	Farsça elif (l) bâbı
611	1	28	âlufte	الْفَتَه	Aşüfte, vâlih, hayran, mecnun, çıldırmış olan, mecnûn.	Farsça elif (l) bâbı
612	1	28	elfenc	الْفَنج	Kazanmak, iktisab , kazanılmış olan.	Farsça elif (l) bâbı
613	1	28	elkez	الْكَز	Güç zeban, peltek, elken.	Farsça elif (l) bâbı
614	1	28	elken	الْكَن	Peltek olan adam, ebkem.	Farsça elif (l) bâbı
615	1	28	elken-gün	الْكَنْ حُنْ	Pelteklik götürür ve adamın ağzını susturur olan.	Farsça elif (l) bâbı
616	1	28	elgüne	الْكَوْنَه	Karıların yüzüne sürdükleri kızıl boya, hamîre.	Farsça elif (l) bâbı
617	1	28	Allahu Ekber	الله أكبر	Terkib-i Arabî ise de Şiraz nahiyesinde bir meşhur dağ adıdır.	Farsça elif (l) bâbı
618	1	28	(elmas)	(الْمَاس)	Nev-i cevâhirden zî-kıymet olan taş, cevherdâr, demir tığ ve hançer.	Farsça elif (l) bâbı
619	1	28	elemzâde	الْمَزَادَه	Müte'ellim , gamhâr, muzdarip olan.	Farsça elif (l) bâbı
620	1	28	âlû	الْو	Erik, tuğla ocağı.	Farsça elif (l) bâbı
621	1	28	âlûbâlû	الْوَالُو	Kiraz, karâsiyâ denilen meyve.	Farsça elif (l) bâbı
622	1	28	ilvâ	الْوَا	Bir nevi zamktır gayet de acı olur devalara terkip ederler.	Farsça elif (l) bâbı
623	1	28	âlûd	الْوُدْ	Bulaşık, karışık, mülevveş olan.	Farsça elif (l) bâbı
624	1	28	âlûde	الْوُدَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça elif (l) bâbı
625	1	28	âlûden	الْوُدْن	Bulaşmak, karışmak mülevveşe olmak.	Farsça elif (l) bâbı
626	1	28	âlûdegî	الْوُدْكِي	Bulaşıklık, karışıklık, televvüş.	Farsça elif (l) bâbı
627	1	28	âlûne	الْوُنَه	Tavşancıl tabir olunan kuş. Arabisi ' ikâb.	Farsça elif (l) bâbı
628	1	29	âlîd	الْبِيدْ	Ürmek, nefret etmek.	Farsça elif (l) bâbı

629	1	29	em	أَمْ	Zâmir-i nefis-i mütekellim-i vahdedir. Lâhak olduğu ef' âlin ahirinde hâ'-i alâmet var ise elif-i sâbit olur yok ise elif-i sâkit olur. Arabîde naşartü (نَصْرَتْ) ahirinde olan tü (ث) manasına.	Farsça elif (l) bâbı
630	1	29	amaç	أَمَاجْ	Hedef, ok ve tüfek atmaya dikilen nişane, taht-ı padişah, bağ çubuğu.	Farsça elif (l) bâbı
631	1	29	âmâcgâh	أَمَاجْغَاة	Dünya, âlem, kevn ve fesat.	Farsça elif (l) bâbı
632	1	29	âmâden	أَمَادَنْ	Hazır ve müheyya olmak.	Farsça elif (l) bâbı
633	1	29	amade	أَمَادَه	Hâzır ve müheyya, müstait olan.	Farsça elif (l) bâbı
634	1	29	âmâdegî	أَمَادَكِي	Hazırlık, muheyyâlık, müstaitlik, i' bâ'.	Farsça elif (l) bâbı
635	1	29	âmâre	أَمَارَه	Defter , hesap, muhasip olan.	Farsça elif (l) bâbı
636	1	29	âmâregîr	أَمَارَه كَبِيرُ	Yazıcı, muhasip, katip.	Farsça elif (l) bâbı
637	1	29	âmâs	أَمَاسْ	Bedende hâdis olan şiş ve kabarcık, verem .	Farsça elif (l) bâbı
638	1	29	imâmâne	إِمَامَانَه	İmama layık ve yaraşık olan.	Farsça elif (l) bâbı
639	1	29	(aman)	(أَمَانُ)	Nida olup merhamet talep etmek ve elem yahut veca yahut taaccüp yahut ızdırıp ifade etmekte istimal olunur, zinhar, mühlet, nakkâre, Arabîyle meşruktur ve hesapta doksan iki olduğundan “Muhammed” ismine mutabık düşmüştür.	Farsça elif (l) bâbı
640	1	29	emânetdâr	أَمَانَتْدَارُ	Emanetin teslim ve tevdi olunduğu kimse.	Farsça elif (l) bâbı
641	1	29	emânetdârf	أَمَانَتْدَارِي	Emanet-dârlık, emanetçilik.	Farsça elif (l) bâbı
642	1	29	âmânî	أَمَانِي	Emniyet, korku ve ukûbetten muaf ve masun olmak, sığınmak ve dâru'l-harbden istîman ile diyâr-ı İslâm'a gelen küfre ve müste'men .	Farsça elif (l) bâbı
643	1	29	âmâh	أَمَاه	Âmas, şiş ve kabarcık.	Farsça elif (l) bâbı
644	1	29	âmây	أَمَائِ	Düzüp koşmak, tesviye etmek.	Farsça elif (l) bâbı
645	1	30	âmed	أَمَدُ	Fiil-i mâzidir, geldi, câ'e , vürûd etti manasına.	Farsça elif (l) bâbı
646	1	30	imdat	إِمْدَادُ	Yardım etmek, i' âne ve iğâse etmek.	Farsça elif (l) bâbı
647	1	30	âmed şud	أَمَدَشُدُ	Gidip gelmek, zehâb ü iyâb etmek, her bir mahalde istimal olur.	Farsça elif (l) bâbı
648	1	30	âmeden	أَمَدَنْ	Mastardır, gelmek, mecî'iyet .	Farsça elif (l) bâbı
649	1	30	âmede	أَمَدَه	İsm-i mef' üldür. Mâzi ve hâlde istimal olunur gelmiş ve geldi manalarına, mecî'î , bedîhî ve latife.	Farsça elif (l) bâbı
650	1	30	emer	أَمْرُ	Akibet-kâr, hüküm ve ferman, Arabîde sükûn-ı mim ile şuğl ve amel manasına.	Farsça elif (l) bâbı
651	1	30	amirane	أَمِرَانَه	Emre münasip olan.	Farsça elif (l) bâbı
652	1	30	âmürziş	أَمْرُزِشْ	Yarılgamak, affetmek.	Farsça elif (l) bâbı
653	1	30	âmürzigâr	أَمْرُزِگَارُ	Yarılgayıcı affedicisi olan, mağfîret .	Farsça elif (l) bâbı

654	1	30	âmürzigârî	أَمْرٌ زِغَارِي	Yarılgayıcılık, gaffar , affetmek.	Farsça elif (l) bâbı
655	1	30	âmürzende	أَمْرٌ زَنْدَه	Yarılgayıcı, gaffur , affedici olan.	Farsça elif (l) bâbı
656	1	30	âmurg	أَمْرُغ	Şey-i kalil, nef' ve fayda, kadir ve kıymet.	Farsça elif (l) bâbı
657	1	30	imrûz	أَمْرُوز	Bugün, el-yevm .	Farsça elif (l) bâbı
658	1	30	imrût	أَمْرُوت	Armut denilen meyve, kumesrâ .	Farsça elif (l) bâbı
659	1	30	âmüs	أَمْس	Büyük kadeh ki onunla şarap içerler Arabîde âmuş derler.	Farsça elif (l) bâbı
660	1	30	imşeb	أَمْسَب	Bu gece, haze'l-leyl .	Farsça elif (l) bâbı
661	1	30	âmût	أَمُوت	Lâne, mürg, kuş yuvası, hücr .	Farsça elif (l) bâbı
662	1	30	âmuhten	أَمُوْحَتْن	Öğretmek, talim , öğrenmek. Lâzım ve müteaddi istimal olunur.	Farsça elif (l) bâbı
663	1	30	âmuhte	أَمُوْحَتَه	Okumuş, öğrenmiş, âlim , müteallim olan.	Farsça elif (l) bâbı
664	1	30	âmûd	أَمُود	Âmîhten lafzından ism-i fâildir karıştırdı manasına.	Farsça elif (l) bâbı
665	1	30	âmûden	أَمُودَنْ	Bezemek, tezyin , bezenmiş olmak, arâste ve müzeyyen olan.	Farsça elif (l) bâbı
666	1	30	âmûde	أَمُودَه	Bezenmiş, ziynetlenmiş, öğrenmiş, karışmış, inci ve cevahir makulesi.	Farsça elif (l) bâbı
667	1	31	âmûrdîde	أَمُورْدِيْدَه	İş görmüş mücerreb ve malumatlı olan.	Farsça elif (l) bâbı
668	1	31	âmûz	أَمُوز	Bilici, ârif olan, öğrenici ve öğretici olan, muallim.	Farsça elif (l) bâbı
669	1	31	âmûzeş	أَمُوزَش	Bilgiç, malumat, öğrenmek ve öğretmek.	Farsça elif (l) bâbı
670	1	31	âmuzgâr	أَمُوزْغَار	Hoca, muallim , öğretici, öğrenici ve şakirt.	Farsça elif (l) bâbı
671	1	31	âmûğ	أَمُوغ	Boypos vakar ve heybet ve kadd ü kâmet, ümme .	Farsça elif (l) bâbı
672	1	31	âmûn	أَمُون	Çevre, etraf, havl ve bir nehr-i ma' rûf ismi.	Farsça elif (l) bâbı
673	1	31	âme	أَمَه	Divit, yazı hokkası, maḥbere .	Farsça elif (l) bâbı
674	1	31	emyâ	أَمْيَا	Kese ve hem-yân, cirâb , dağarcık.	Farsça elif (l) bâbı
675	1	31	âmihten	أَمِيْحَتْن	Karışmak, iḥtilâf , karıştırmak.	Farsça elif (l) bâbı
676	1	31	âmihte	أَمِيْحَتَه	Maḥlût , karışık olan.	Farsça elif (l) bâbı
677	1	31	ümit	أَمِيْد	Emel, tevakku', umma, intizar, Arabîde ki gibi gâhi mîmi şedde ile telaffuz ederler.	Farsça elif (l) bâbı
678	1	31	ümîdbaşş	أَمِيْدْبَشْش	Ümit verici, umdurucu olan.	Farsça elif (l) bâbı
679	1	31	ümitvar	أَمِيْدْوَار	Ümitli, âmul , ümidi olan.	Farsça elif (l) bâbı
680	1	31	ümîdvârî	أَمِيْدْوَارِي	Ümit, ümit edicilik, ümit etmek.	Farsça elif (l) bâbı
681	1	31	âmîr	أَمِيْر	Ziyade taam yiyici, akûl , bisyâr-i hâr.	Farsça elif (l) bâbı
682	1	31	emîr âḥûr	أَمِيْر أَحُوْر	Padişah ahır nezaretine memur olan kimse.	Farsça elif (l) bâbı
683	1	31	emîru'n-naḥl	أَمِيْر النَّحْلِ	Emiru'l-mü'minîn Hazreti Ali kerramallahu veche lakabıdır.	Farsça elif (l) bâbı
684	1	31	emîrâne	أَمِيْرَانَه	Emire layık ve yaraşık olan.	Farsça elif (l) bâbı
685	1	31	âmîz	أَمِيْز	Karışık, muhteliḥ olan ve karıştırıcı olan.	Farsça elif (l) bâbı
686	1	31	âmîziş	أَمِيْزَش	iḥtilâf , muâşeret ve karışmak, katılmak.	Farsça elif (l) bâbı

687	1	31	âmîze	أَمِيرَه	Cima etmek ve mübaşeret ve karışık olmak.	Farsça elif (l) bâbı
688	1	31	âmîzemû	أَمِيرَه مُو	Beyaz karışık sakal ve baş kılı.	Farsça elif (l) bâbı
689	1	32	âmîğ	أَمِيع	Mücâma 'at ve mübaşeret etmek, karışmış olan.	Farsça elif (l) bâbı
690	1	32	ümmî gûyâ	أَمَى كَوَيَا	Cenâb-ı Resûl-i Müctebî Muhammed aleyhisselam Efendimiz Hazretlerine ıtlak olunur.	Farsça elif (l) bâbı
691	1	32	emînî	أَمِينِي	Eminlik, eminlik rütbesiyle memuriyeti olan.	Farsça elif (l) bâbı
692	1	32	ân	أَنَّ	İşâret-i ba'îd için isimdir Arabîde zâke gibi, mahbuplarda olan hüsn ve o ki Arabîde cazibe derler. Edât-ı cem' dir, isim ahirine lâhak olur merdmân gibi. Edât-ı tavsiftir efnân ve hazân gibi.	Farsça elif (l) bâbı
693	1	32	enâr	أَنَارُ	Nar tabir olunan meyve, rummân .	Farsça elif (l) bâbı
694	1	32	enayi	أَنَائِي	Cahil ve ahmak, kendinden bihaber olan.	Farsça elif (l) bâbı
695	1	32	ân-bâr	أَنَّ بَارَ	Evvel defa manasına, evvelen .	Farsça elif (l) bâbı
696	1	32	ambar	أَنْبَارُ	Dolu, memlu ve pür olan hane yıkılmak, hâr u hâşâk, havuz.	Farsça elif (l) bâbı
697	1	32	enbâz	أَنْبَازُ	Ortak ve şerik olan.	Farsça elif (l) bâbı
698	1	32	enbâste	أَنْبَاسْتَه	Dolu, pür, memlu olan.	Farsça elif (l) bâbı
699	1	32	enbâğ	أَنْبَاغُ	Kuma tabir olunan avrat, bir adamın iki ya üç avradı oldukta birbirlerine enbağ derler.	Farsça elif (l) bâbı
700	1	32	enbân	أَنْبَانُ	Deriden yapılmış hem-yân, dağarcık, cerâb .	Farsça elif (l) bâbı
701	1	32	enbâne	أَنْبَانَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça elif (l) bâbı
702	1	32	enbânice	أَنْبَانِجَه	Küçük enbân, küçük çanta, cüreyyeb .	Farsça elif (l) bâbı
703	1	32	amberbaris	أَنْبَرِبَارِسُ	Ekşice bir nevi çalı yemişidir kurusundan şerbet yapılır Arabî ve Türkîde müşterektir.	Farsça elif (l) bâbı
704	1	32	enbeste	أَنْبَسْتَه	Donup mün' akid ve müncemid olmuş nesne.	Farsça elif (l) bâbı
705	1	32	enbele	أَنْبَلَه	Demirhindi denilen ekşi meyve, ekser Hint'ten gelir.	Farsça elif (l) bâbı
706	1	32	enbût	أَنْبُوتُ	Ot kökü, pih giyâh.	Farsça elif (l) bâbı
707	1	32	enbûr	أَنْبُورُ	Kısaç, kelpeten denilen alet.	Farsça elif (l) bâbı
708	1	32	enbûden	أَنْبُودَنْ	Düşürmek, iktitâf etmek.	Farsça elif (l) bâbı
709	1	32	enbûsiden	أَنْبُوسِيدَنْ	Aza uyuşmak, nesne çürümek, düşürmek, zahir olmak.	Farsça elif (l) bâbı
710	1	33	enbûn	أَنْبُونُ	Bol, geniş, vâsî' olan.	Farsça elif (l) bâbı
711	1	33	enbûh	أَنْبُوه	Kalaba ve cemiyet ve kesret ve izdiham, hane ve duvar yıkılıp dökülmek.	Farsça elif (l) bâbı
712	1	33	enbûy	أَنْبُويُ	Koklamak, koku almak, kokulu olan, şemm .	Farsça elif (l) bâbı
713	1	33	enbûyiden	أَنْبُويِيدَنْ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça elif (l) bâbı
714	1	33	imbîk	أَنْبِيقُ	O lüledir ki onunla ırk çıkarırlar. Ot ve su ve gül misillilerin gülâbın kaynatıp alırlar.	Farsça elif (l) bâbı

715	1	33	encâlıden	أَنْجَالِيدِن	Bir işe ikdam edeni geri tutmak, men eylemek, ricadan rücu etmek, dönmek, yorulmak.	Farsça elif (l) bâbı
716	1	33	encâm	أَنْجَام	Son, aqıbet, âhir-kâr, mukâbil-i âgâzdır.	Farsça elif (l) bâbı
717	1	33	encâmiden	أَنْجَامِيدِن	İşi ahir etmek, ihıtâtâm , bir şeyin ahiri olmak, gamı ahir etmek.	Farsça elif (l) bâbı
718	1	33	encire	أَنْجِرَه	İsırgan denilen yakıcı ot, Arabîde cîm'in zammıyla encüre 'dir.	Farsça elif (l) bâbı
719	1	33	encesgîden	أَنْجَسْكَيدِن	Dönmek, iyâb ve geri dönmek.	Farsça elif (l) bâbı
720	1	33	encümen	أَنْجُمِن	Meclis , mecmu, cemiyet.	Farsça elif (l) bâbı
721	1	33	encûc	أَنْجُوج	Öd ağacı, kuçr .	Farsça elif (l) bâbı
722	1	33	encîr	أَنْجِير	Malum bir nevi meyvenin ismidir, Arabîsi tîn .	Farsça elif (l) bâbı
723	1	33	encîden	أَنْجِيدِن	Kan almak, hacamat etmek, taşra çekip almak, rîze rîze parça parça etmek.	Farsça elif (l) bâbı
724	1	33	end	أَنْد	Uçtan öne varınca aded-i mechûldür Arabîde biz' derler. Ümitvar olmak şek ve şüphe ve sûs denilen ağaç ve edât-ı râbita olan estik cemidir.	Farsça elif (l) bâbı
725	1	33	endâ	أَنْدَا	Gıybet , rüyâ-yı sâlih, samanlı balçık.	Farsça elif (l) bâbı
726	1	33	endâht	أَنْدَاخْت	Atmak, remy etmek, ilkâ etmek.	Farsça elif (l) bâbı
727	1	34	endâhten	أَنْدَاخْتِن	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça elif (l) bâbı
728	1	34	endâz	أَنْدَاز	Atıcı, râmî , remy edici olan.	Farsça elif (l) bâbı
729	1	34	endâzende	أَنْدَازَنْدَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça elif (l) bâbı
730	1	34	(endaze)	(أَنْدَازَه)	Miktar, mikyâs, hendâze [hendese], ölçek, resim ve nakış, kudret layık olan.	Farsça elif (l) bâbı
731	1	34	endâzi	أَنْدَازِي	Endâzlamak, Atıcılık.	Farsça elif (l) bâbı
732	1	34	endam	أَنْدَام	İnsanın bedeni, letafet ve intizam, üslup ve revş, nizâm-ı hâl, zikr-i ferh, tarifte hoş-endâm tabir olunur.	Farsça elif (l) bâbı
733	1	34	endâm-dânâ	أَنْدَام دَانَا	Havâs-ı hamsi zâhire ki (semî', başar, şemm, lems, nâ'ika)'dır.	Farsça elif (l) bâbı
734	1	34	ender	أَنْدَر	İçinde, derununda, dâhilinde, zarfında, fi (فِي) manasına.	Farsça elif (l) bâbı
735	1	34	enderûd	أَنْدَرُود	Sıva ve yıldız emsalleri, tîlâ, içeri, dâhil , iç tarafı ve harem dairesi, derun dahi derler.	Farsça elif (l) bâbı
736	1	34	enderûnî	أَنْدَرُونِي	İçeriye mensup ve müteallik olan dâhili gibi, yâ (يَا) harf-i nisbettir.	Farsça elif (l) bâbı
737	1	34	endek	أَنْدَك	Az olan, miktarı kalîl olan, bisyâr mukabili olan.	Farsça elif (l) bâbı
738	1	34	Endülüs	أَنْدَلُس	Mağrip zemininde bir şehri-azîm ismidir Muhyiddin-i Arabî Hazretleri mevlid ve menşesi o şehirdir şimdi İspanya tasarrufundadır.	Farsça elif (l) bâbı
739	1	34	endûc	أَنْدُوج	Vücûd-u insânda zahir olur bir nevi kabarcıktır siyah ve beyazı olur Arabîde kûbâ derler.	Farsça elif (l) bâbı
740	1	34	endûhte	أَنْدُوحْتَه	Müktesep , kazanılmış, kesbolunmuş olan.	Farsça elif (l) bâbı
741	1	34	endûhten	أَنْدُوحْتِن	Kazanmak, iktisap , tahsil ve kesbetmek.	Farsça elif (l) bâbı
742	1	34	endûd	أَنْدُود	Sürülüp tîlâ olunmuş olan,	Farsça elif (l) bâbı

743	1	34	endûz	أَنْدُوزٌ	Kazanıcı, kâsib , kesbedici ve cemedici olan.	Farsça elif (l) bâbı
744	1	34	endûh	أَنْدُوهٌ	Gam, gussa , keder, elem.	Farsça elif (l) bâbı
745	1	35	endûhgîn	أَنْدُوهْغَيْنٌ	Mükedder, mağmûm , gussadâr olan.	Farsça elif (l) bâbı
746	1	35	endûhnâk	أَنْدُوهْنَاكَ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça elif (l) bâbı
747	1	35	endîde	أَنْدِيدَةٌ	Tembel olmak, kâhil , zan ve şek ile söz söylemek.	Farsça elif (l) bâbı
748	1	35	endîş	أَنْدِيشٌ	Düşünücü, tefekkür edici olan, müte'emmil .	Farsça elif (l) bâbı
749	1	35	endişe	أَنْدِيشَةٌ	Düşünmek, tefekür etmek ve gam, hemm, keder.	Farsça elif (l) bâbı
750	1	35	endişemend	أَنْدِيشَةٌ مَمْدٌ	Sâhib-i fikr, ehl-i tedbîr ve mütefekkir olan.	Farsça elif (l) bâbı
751	1	35	endişenâk	أَنْدِيشَةٌ نَاكَ	Mağmûm , mükedder, endişeli olan.	Farsça elif (l) bâbı
752	1	35	endişide	أَنْدِيشِيدَةٌ	Düşünülmüş tefekkür olunmuş olan, mütefekker .	Farsça elif (l) bâbı
753	1	35	ân-râ	أَنْرَا	Ona ve onu demek; ân (أَنْ) ile râ (رَا)'dan mürekkep ileyhi (الْيَه) manasına.	Farsça elif (l) bâbı
754	1	35	enzurût	أَنْزُرُوتٌ	Bir denli otdan hasıl olur zamktır, sürh ve sefid olur, derd-i çeşme nef i vardır Arabîde şa'ûd tabir olunur.	Farsça elif (l) bâbı
755	1	35	enfest	أَنْفَسْتٌ	Örümcek ağı, beyt-i 'ankebût .	Farsça elif (l) bâbı
756	1	35	enqûc	أَنْقُوجٌ	Hâlet-i gazabdan yahut pirlikten çehrede olan buruşuk, şenc .	Farsça elif (l) bâbı
757	1	35	engâze	أَنْكَازَةٌ	Bez dokurken tarağa kodukları ağaç, deffe .	Farsça elif (l) bâbı
758	1	35	engâm	أَنْكَامٌ	Hengâm, çağ, vaqit .	Farsça elif (l) bâbı
759	1	35	enkâr	أَنْكَارٌ	Sanıcı, tasvir edici, pendârende, zannedicî.	Farsça elif (l) bâbı
760	1	35	ângâh	أَنْكَاهٌ	O vakit, o saat, evvel zaman .	Farsça elif (l) bâbı
761	1	35	ângâhî	أَنْكَاهِي	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça elif (l) bâbı
762	1	35	engübîn	أَنْكَبِينٌ	Bal, 'asel, arı balı.	Farsça elif (l) bâbı
763	1	35	engübîne	أَنْكَبِينَةٌ	Üzüm şirasından yapılmış tatlı pestil, ferâtık .	Farsça elif (l) bâbı
764	1	35	engüş	أَنْكَشْتٌ	Parmak, el parmağı, işbi' .	Farsça elif (l) bâbı
765	1	35	engişt	أَنْكَشْتٌ	Kömür denilen şey, fağm .	Farsça elif (l) bâbı
766	1	35	engüşter	أَنْكَشْتَرٌ	Yüzük parmağa takılan nesne, mühür olsun gayrı olsun, hâtem .	Farsça elif (l) bâbı
767	1	36	engüş	أَنْكَشْتٌ	Şehadet parmağı ki hitap ve itapta o parmakla işaret olunduğu münasebetiyle tesmiye olunmuştur, sebbâbe .	Farsça elif (l) bâbı
768	1	36	engüştan	أَنْكَشْتَانٌ	Parmaklar, esâbi' , ân (أَنْ) ile cemilenmiş.	Farsça elif (l) bâbı
769	1	36	engüştene	أَنْكَشْتَانَةٌ	Terziler parmaklarına kodukları yüksük.	Farsça elif (l) bâbı
770	1	36	engüşte	أَنْكَشْتَةٌ	Harman savurdıkları parmak gibi alet, yaba derler, meder .	Farsça elif (l) bâbı
771	1	36	engüştnümâ	أَنْكَشْتٌ نُمَا	Gayet meşhur ve maruf demek, müşârun bi'l-benân gibi.	Farsça elif (l) bâbı
772	1	36	engûr	أَنْكُورٌ	Üzüm, 'ineb, asmanın meyvesi.	Farsça elif (l) bâbı
773	1	36	engûrek	أَنْكُورَكَ	Üzümcük, küç üzüm.	Farsça elif (l) bâbı
774	1	36	engûrk çeşm	أَنْكُورِكَ چَشْمٌ	Göz bebeği, insânu'l-'ayn .	Farsça elif (l) bâbı

775	1	36	Engelyon	اَنْگَلِيُون	Hazreti İsa aleyhisselama nazil olan İncil-i Şerif ismi ve Mâni-i nakkâş tasvir ve nakışlar ve envâ-i sanâyi-i bedâyi' ile ihtirâ' eylediği kitap ismi. Heft renk bir nevi münakkaş dibâyaya derler.	Farsça elif (l) bâbı
776	1	36	ânge	اَنْگَه	Ân (ان) ile ke (كه) 'den mürekkep olup o kimse manasına Arabîde olan ma' a hazâ (مَعْ هَذَا) manasında istimal olunur.	Farsça elif (l) bâbı
777	1	36	engîz	اَنْگِيز	Karıştırıcı, tahrik edici olan, kasıt ve azamiyet edici olan, muḥârrik .	Farsça elif (l) bâbı
778	1	36	engîjer	اَنْگِيزِر	Kasnî tabir olunan bed-bû ecza, ḫaltîf .	Farsça elif (l) bâbı
779	1	36	engîhten	اَنْگِیْحْتَنْ	Koparmak, imtilah ve uzak olmak ve zahir olmak, yukarı çekmek.	Farsça elif (l) bâbı
780	1	36	engîl	اَنْگِیْل	Düğme geçirmek üzere entari vesaire yapılan ilik, Arabîsi ' urve .	Farsça elif (l) bâbı
781	1	37	engîle	اَنْگِیْلَه	İlik ve sohbeti mekruh ve cismi sakil ger-encâm adam.	Farsça elif (l) bâbı
782	1	37	enmûrec	اَنْمُورَجْ	Nümune, nüsha, örnek, çaşnî.	Farsça elif (l) bâbı
783	1	37	enmûrec	اَنْمُورَجْ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça elif (l) bâbı
784	1	37	enmûzec	اَنْمُودَجْ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça elif (l) bâbı
785	1	37	enîs	اَنْبِيسْ	Bahçe, bağ, ova, ravza .	Farsça elif (l) bâbı
786	1	37	(enîn)	اَنْبِیْنْ	O âvâz-ı hazîndir ki maraz ve illetten yahut dert ve elemden arız olan vec' sebebiyle zahir olur. Türkîde "inledi" denir, elîl .	Farsça elif (l) bâbı
787	1	37	ânîn	اَنْبِیْنْ	Yayıık, süttten yağ çıkardıkları kap, mimḫaḫa .	Farsça elif (l) bâbı
788	1	37	enûpâ	اَنْوَبَا	Lisân-ı sevr denilen ot, Arabîsi kütaylâ .	Farsça elif (l) bâbı
789	1	37	enûbîden	اَنْوَبِیْدَنْ	İnlemek, nale ve zarî etmek, ah çekmek, enîn .	Farsça elif (l) bâbı
790	1	37	âvâ	اَوْا	Avaz, ses, şavt ve şöhret, meşhur olmak.	Farsça elif (l) bâbı
791	1	37	âvâḫ	اَوْاْحْ	Hayıf, esef , dirîğ, ah, efsûs.	Farsça elif (l) bâbı
792	1	37	âvâr	اَوْاْرْ	Hesap mecmuası, defter , demir tozu, divanhane.	Farsça elif (l) bâbı
793	1	37	avare	اَوْاْرَه	Mekan ve meskeninden devr olup kapısız olan.	Farsça elif (l) bâbı
794	1	37	avaz	اَوْاْرْ	Ses, şavt , seda, sît ve şöhret, meşhur olmak.	Farsça elif (l) bâbı
795	1	37	avaze	اَوْاْرَه	Seda ve makam ile okumak, terennüm etmek, gayret etmek.	Farsça elif (l) bâbı
796	1	37	âvâzdâd	اَوْاْرْدَاْدْ	Davet etti, de'â , çağırıldı.	Farsça elif (l) bâbı
797	1	37	âvâm	اَوْاْمْ	Borç, deyn , zimmetinde olan meblağ, vâm.	Farsça elif (l) bâbı
798	1	37	evbâv	اَوْبَاْوْ	Yutmak, ibtîlâ' etmek , bırakmak.	Farsça elif (l) bâbı
799	1	37	ûbâş	اَوْبَاْشْ	Her cins adam karışıp cem olunması.	Farsça elif (l) bâbı
800	1	37	otağ	اَوْتَاْغْ	Büyük çadır, fâze , hargâh, çerçe.	Farsça elif (l) bâbı
801	1	37	evcîr	اَوْجِیْرْ	Bir yüksek yerin yukarısına çıkmış olan, meşut .	Farsça elif (l) bâbı
802	1	38	âvaḫ	اَوْحْ	Âvâh, eyvâh, hayıf, ah, dirîğ.	Farsça elif (l) bâbı
803	1	38	âvdest	اَوْدِسْتْ	Karış, bedest, şibr .	Farsça elif (l) bâbı
804	1	38	âver	اَوْرْ	Götürücü, ḫâmil , havi, sahip olan.	Farsça elif (l) bâbı

805	1	38	ur	أور	Yumruk, cumâ'a , ve içi âsân çıkmayan ceviz ve badem.	Farsça elif (l) bâbı
806	1	38	âverd	أورد	Cenk, harp , peygâr, muharebe, şecaat, mübârezet, geldi manasına fiil-i mâzî-i Fârisîdir.	Farsça elif (l) bâbı
807	1	38	âverdgâh	أوردگاه	Muharebe yeri, ma'reke , cenk meydanı.	Farsça elif (l) bâbı
808	1	38	âverdgeh	أوردگه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça elif (l) bâbı
809	1	38	âverden	أوردن	Götürmek, ityân , irat etmek.	Farsça elif (l) bâbı
810	1	38	âvürdenî	أوردنی	Tuhfe, hediye , armağan, peşkeş etmek, getirmek.	Farsça elif (l) bâbı
811	1	38	âverde	أورده	Nakil olunmuş, menkul olan ve getirilmiş olan ve bir illetir insanda ve hayvanda tırnak dibinde vaki olur cerb gibi uyuz denir.	Farsça elif (l) bâbı
812	1	38	evreng	اورنگ	Taht, padişah sandalyesi, serîr , akıl ve dâniş, firûz-ı yabânî, mekr ve hile, şad olmak, hayat ve câvidân bulmak.	Farsça elif (l) bâbı
813	1	38	evrek	اورك	Eyyâm-ı iydde etfal ağaca ip sarkıtıp yaptıkları salıncak, urcûha , bâzpîç.	Farsça elif (l) bâbı
814	1	38	âverîden	اوریدن	Yutmak, ibtilâ' etmek, musâhabet arasına söz katmak, getirmek.	Farsça elif (l) bâbı
815	1	38	Ûriya	اوريا	Dâvud Aleyhisselam ashabından bir zat ismidir. Câlut cenginde şehit olmuştur.	Farsça elif (l) bâbı
816	1	38	evzen	أوزن	Bahadır, pehlivan, şeci' .	Farsça elif (l) bâbı
817	1	38	evzâr	اوزار	Gemi yelkeni, şirâ' , bâdbân, erbâb-ı sanayi, pâberc.	Farsça elif (l) bâbı
818	1	39	Özbek	اوزبک	Tatardan bir taifedir bazı rivayette Türk dedikleri taife ve kavimdir.	Farsça elif (l) bâbı
819	1	39	üftâden	افتادن	Düşmek, suquf vaki olmak.	Farsça elif (l) bâbı
820	1	39	evk	أوك	Bâlâ, evc , bülend-i hevâ.	Farsça elif (l) bâbı
821	1	39	(evvel-i 'unşur)	(أول عنصر)	Hâk, türap , toprak.	Farsça elif (l) bâbı
822	1	39	evvelîn	(أولين)	En evvel, cümleden evvel olan.	Farsça elif (l) bâbı
823	1	39	umâc	أوماج	Ok ve tüfek nişangâhı, hedef , amaç.	Farsça elif (l) bâbı
824	1	39	evend	أوند	Kap, inâ' , zarf.	Farsça elif (l) bâbı
825	1	39	âvend	أوند	Hüccet ve burhan, delil, elbise serdikleri ip, zarf ve kâse, taht ve mesnet, satranç, evvel manalarında dahi müstameldir.	Farsça elif (l) bâbı
826	1	39	âvîhte	أويخته	Asılmış, asılı, muallağ olan.	Farsça elif (l) bâbı
827	1	39	âvîz	اویز	Asılıcı, yapışıcı olan.	Farsça elif (l) bâbı
828	1	39	âvîzgin	اویزگز	Ulaşıcı, vâşıl olucu, yapışıcı, hayız ve me'bûn olan.	Farsça elif (l) bâbı
829	1	39	avize	اویزه	Asma, şamdan ve küpe, menkûşe, ra'se .	Farsça elif (l) bâbı
830	1	39	âvîje	اویژه	Saf , halis olan şarab-ı engûr.	Farsça elif (l) bâbı
831	1	39	âvîzebend	اویزه بند	Küpe, mengûş, ra'se .	Farsça elif (l) bâbı
832	1	39	âvîşen	اویشن	Acırak bir ottur kekik derler, sa'ter ve zülf-i mahbûbân.	Farsça elif (l) bâbı
833	1	39	âvîşe	اویشه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça elif (l) bâbı

834	1	39	ah	أه	Nida olup dert ve keder ve vec' ve renciş ifade eder.	Farsça elif (l) bâbı
835	1	39	âhihte	أهخته	Sıyrılmış, sıyrılıp meslûl çıkarılmış olan.	Farsça elif (l) bâbı
836	1	39	ehzen	أهزن	Neft yağı, neft ki boyaya halt ederler.	Farsça elif (l) bâbı
837	1	39	âhestegî	أهستگی	Yavaşlık, betâ'et, teenni , acelesizlik ve mülayimlik, nermlik, şiddetsizlik,	Farsça elif (l) bâbı
838	1	39	aheste	أهسته	Yavaş, bat'î , acelesiz olan, tedric ile hareket etmek, nerm ve mülayim, şiddetsiz olan ve geyik yavrusu.	Farsça elif (l) bâbı
839	1	40	ehremen	أهremen	Dîv-i azîm, ' ifrit , Senevîler mezhebinde şeri halk eden ehremendir.	Farsça elif (l) bâbı
840	1	40	âhek	أهك	Kireç, alçı, caşş .	Farsça elif (l) bâbı
841	1	40	âhen	أهن	Demir, teymür, hadîd denilen cism-i ma' deni ham olsun mamul olsun.	Farsça elif (l) bâbı
842	1	40	âhenrubâ	أهنربا	Mıknatıs taşı denilen cism-i ma' deni.	Farsça elif (l) bâbı
843	1	40	âhenkabâ	أهنقا	Demir, kaftan, dir' , zırh denilen elbise-i cihâd.	Farsça elif (l) bâbı
844	1	40	âhenger	أهنگر	Demirci, haddâd .	Farsça elif (l) bâbı
845	1	40	âhengeş	أهنش	Mıknatıs taşı denilen cism-i ma' denî.	Farsça elif (l) bâbı
846	1	40	ahenk	أهنك	Mevzun sedalı olan ve mevzun olan ve taksimli seda ve kasıt ve azimet etmiş olan ve kasıt ve azimet irade etmek ve şitâb, sûrat, acele ve rûşen, resim, kaide ve tabur, saf, alay, tâk-ı evvânın eğri mahalli, havuz, saffe, çekmek.	Farsça elif (l) bâbı
847	1	40	âhengî	أهنگی	Ahenklik, sedası mevzun olmak.	Farsça elif (l) bâbı
848	1	40	âhenî	أهنی	Demirden ibaret yahut masnu olan, hadîdî .	Farsça elif (l) bâbı
849	1	40	âhenîn	أهنین	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça elif (l) bâbı
850	1	40	âhmend	أهمند	Deruğgû, kezzâb , yalancı.	Farsça elif (l) bâbı
851	1	40	ahu	أهو	Ceylan ve karaca, zaby ve gazâl denilen hayvan, feryat ve âvâz-ı bülend, maraz-ı zîku'n-nefes ve istiare tarikiyle çeşm-i dilber.	Farsça elif (l) bâbı
852	1	40	âhûpâ	أهوپا	Altı tarafı olan ev, hane-i şeş pehlû, müseddesü'l-izlâ' ve nakşolunmuş hane ve sakf hane.	Farsça elif (l) bâbı
853	1	41	âhûbere	أهوبره	Geyik ve ceylan yavrusu, cidâye .	Farsça elif (l) bâbı
854	1	41	âhihte	أهخته	Sıyrılmış, mümteşîn , çıkarılmış, sıyrılı ve meslûl olan.	Farsça elif (l) bâbı
855	1	41	ey	أى	Nida olup "bak, dinle, dikkat edin" demektir.	Farsça elif (l) bâbı
856	1	41	âyâ	أيا	Kelime-i taaccüptür. Mahal-i istifhâm ve istihbârda istimal olunur, acaba demektir.	Farsça elif (l) bâbı
857	1	41	âyârmâh	أيارماه	Şuhûr-u Fârisiyyeden yani şuhûr-u şemsiyyeden evvel bahar ayıdır, mayıs denir.	Farsça elif (l) bâbı
858	1	41	âyâzî	أيازى	Kıldan dokuyup avratlar yüzüne nikâb ederler, peçe ve sa' rıyye denilen.	Farsça elif (l) bâbı
859	1	41	ayağ	أياغ	Kadeh, şarap kâsesi, kâkûze .	Farsça elif (l) bâbı
860	1	41	ayaç	أياق	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça elif (l) bâbı

861	1	41	âyâğ	آيَاغ	Hayvanlarda nişan veya bir illet ref'i için vurdukları dağ, keyy .	Farsça elif (l) bâbı
862	1	41	âyed	آيِدْ	Fi'l-i muzâri' dir, yecî'u gibi gelir ve gele manasına.	Farsça elif (l) bâbı
863	1	41	îrâ	اِيرا	Zira manasına.	Farsça elif (l) bâbı
864	1	41	Îran	ايران	Nâm-ı Hûşenk Şah Bin Siyâm ve vilâyet- i Irak ve Fâris ve Azerbaycan ve Horasan memleketleridir ki Feridun Şah büyük oğluna İrec'e vermiş idi, İran ismi ondandır.	Farsça elif (l) bâbı
865	1	41	îrmân	ايرمان	Mihman, misafir olan.	Farsça elif (l) bâbı
866	1	41	îrmânserâ	ايرمان سرا	Mihmân-saray, dâru'z-zîf , misafir konağı.	Farsça elif (l) bâbı
867	1	41	îrmânserây	ايرمان سزاي	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça elif (l) bâbı
868	1	41	îzâğ	ايزاغ	Ayartmak, igrâ etmek, rağbet vermek, igvâ .	Farsça elif (l) bâbı
869	1	41	Îzid	ايزيد	Cenâb-ı Bârî Te'âlâ 'azze ismihü ve amm-ı nevâle Hazretleri'nin cümle esmâ-i şerîfesindedir, Allah lafzı gibi.	Farsça elif (l) bâbı
870	1	42	Îzidî	ايزيدى	Cenâb-ı Bârî Te'âlâ Celle zikri için verilen nesne.	Farsça elif (l) bâbı
871	1	42	îstâde	ايستاده	İstâde, kıaim, durucu olan.	Farsça elif (l) bâbı
872	1	42	îşân	ايشان	Zâmir-i cem-i gâ'ibdir, hâ'ulâ'i gibi onlar demek.	Farsça elif (l) bâbı
873	1	42	eykâ'	ايفاع	Gammaz, müfsit , sühan-çîn olan, söz gezdirici olan.	Farsça elif (l) bâbı
874	1	42	ilhan	ايلخان	Padişah-ı Moğol, askere ferman verici olan, sultân .	Farsça elif (l) bâbı
875	1	42	ilhanî	ايلخانى	Padişahlık ve padişaha mensup ve müteallik olan, sultânî .	Farsça elif (l) bâbı
876	1	42	eylül	ايلول	Evvel güz ayının adıdır ki mart mukabilidir, zira bunda şems burc-ı mîzâna tahvil edip rûz u şeb müsavi olur.	Farsça elif (l) bâbı
877	1	42	(eymen)	(ايمين)	Gam ve endişeden fâriğ ve havf ve hirâstan emin ve asude olan.	Farsça elif (l) bâbı
878	1	42	eyme	ايمه	Yava, mefkûd , kaybolmuş olan.	Farsça elif (l) bâbı
879	1	42	în	اين	İsm-i işâret-i karîbdir. Hâzâ gibi, bu, beriki, hazır olan demektir.	Farsça elif (l) bâbı
880	1	42	în-ân	اينان	Cem-i în (اين) olup karîbe işârettir. Bunlar, berikiler, hazır olanlar demektir, hâ'ulâ'i .	Farsça elif (l) bâbı
881	1	42	în-câ	اينجا	Bunda, bu yerde, bu yana; în (اين) ile câ (جا) dan mürekkep, fi hâzâ manasına.	Farsça elif (l) bâbı
882	1	42	înciden	اينچيدن	Yaralamak, tecrîh etmek, paralamak.	Farsça elif (l) bâbı
883	1	42	în-hâk-i fire	اينخاكتيره	İşâret-i be-zât-ı beşer yani insan topraktan hasıl olduğu için alâ tarîku'l-işâret beşer demektir.	Farsça elif (l) bâbı
884	1	42	în-hâk-i târik	اينخاكتار بيك	İşâret-i be-hâk, be-turâb ve fire ve cahil ve kâfir.	Farsça elif (l) bâbı
885	1	42	în-dü-renk	ايندورنك	İşâret-i be-zamân yani şeb u rûz ve gam u şâdf ve nik u bed ve şâh u fakr ve kabh ve hüsn.	Farsça elif (l) bâbı
886	1	43	în-dü-menzil	ايندومنزل	İşâret-i be-dünyâ.	Farsça elif (l) bâbı
887	1	43	âyende	اينده	Gelen, gelmekte olan ve zîrde olan, âyende olan, ati .	Farsça elif (l) bâbı

888	1	43	în-kühen-görk	اِبْنُكُهْنُ كُرْك	İşâret-i be-felek ve âdemî ve akıl ve çalak.	Farsça elif (ل) bâbı
889	1	43	în-nüh-şahîfe	اِبْنُ نُهْ صَحِيفَه	İşâret-i be-nüh felek.	Farsça elif (ل) bâbı
890	1	43	eyvan	اَيْوَان	Yüksek bina ve padişah sarayı ve divanhanesi, kemer-i bâlâ, sâye-bân, turra-i hâne.	Farsça elif (ل) bâbı
891	1	43	ayin	اَيِّنْ	Âdet ve kanun, resm ve ruşen, tarz ve üslup, aferin demek, donanma-yı şehri ve bâzâr.	Farsça elif (ل) bâbı
892	1	43	ayna	اَيِّنَه	Aks-ı ziyâ için kullanılan alet, mir'ât .	Farsça elif (ل) bâbı
893	1	43	âyînedâr	اَيِّنَه دَارْ	Aynacı, aynayı tutan hizmetkâr.	Farsça elif (ل) bâbı
894	1	43	âyînedân	اَيِّنَه دَانْ	Ayna koyacak kap, zarf-ı mir'ât demektir.	Farsça elif (ل) bâbı
895	1	43	âyînedâd	اَيِّنَه دَادْ	Berber, ser-tırâş, hâlik , haccâm, fessâd.	Farsça elif (ل) bâbı
896	1	43	âyîne-i gîfnümâ	اَيِّنَه كَيْبِي نُمَا	İskenderin leb-i deryâda mil üzerine vazettiği aynadır ki ne makule keşfi olursa dost ve düşman onda görünür idi ve yahşebü'l-işlâh bâde ve dolu kadehte dahi istimal ederler.	Farsça elif (ل) bâbı
	1			بَابُ الْبَاءِ مِنَ الْفَارَسِيَّةِ		Farsça be (ب) bâbı
897	1	43	ba	بَ	İle ve de ve be manalarında müstamel edât-ı Farisîdir.	Farsça be (ب) bâbı
898	1	43	pa	پَ	İş bu pâ ve pa ve pây Farisîsi tesmiye olunan harf tertîb-hurûf Osmâniyyede üçüncü harftir.	Farsça be (ب) bâbı
899	1	44	bâ	بَا	İle ve zû ve sahip manasında müstameldir.	Farsça be (ب) bâbı
900	1	44	pâ	پَا	Harf-i Osmaniyeden üçüncü harfin ismi ve ayak, ka-dem , pây ve tâb ve takat, mukavemet, iz ve pey, bahane.	Farsça be (ب) bâbı
901	1	44	bâ-ân-ki	بَا اَن كِه	Bâ (وا) ve ân (ان) ve ki (كه) harflerinden mürekkep, onunla birlikte demek, Arabîde key ma'a hâzâ ile tabir olunur.	Farsça be (ب) bâbı
902	1	44	bâ-û	بَاو	Onunla demektir, ma'ahu , hazf-ı hemze ile bâvu dahi derler.	Farsça be (ب) bâbı
903	1	44	bâ-ûrencen	بَاوَرَنْجَن	Avratlar kollarına takdıkları halhal ve bilezik.	Farsça be (ب) bâbı
904	1	44	bâûş	بَاوَشْ	Bostanda tohum için terk olunan hıyar ve hûşe-i engür.	Farsça be (ب) bâbı
905	1	44	bâb	بَابْ	Peder, baba ve mâder, eb .	Farsça be (ب) bâbı
906	1	44	bâp	بَابْ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
907	1	44	baba	بَابَا	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
908	1	44	bâ-pâye	بَابَايَه	Paye ile, rütbe ile, mansıp ile manasına mürekkeptir.	Farsça be (ب) bâbı
909	1	44	bâbzen	بَابَزَنْ	Siyah âhen, demir şiş, kebab şişi, seffûd .	Farsça be (ب) bâbı
910	1	44	pâbesterk	پَابَسْتَرْك	Etfâlin damağını parmak ile kaldırmak.	Farsça be (ب) bâbı
911	1	44	pâbercâ	پَابَرْجَا	Sabit, sâbit-kadem, şübût üzere olan.	Farsça be (ب) bâbı
912	1	44	pâbeste	پَابَسْتَه	Ayağı bağı, muqayyet olan.	Farsça be (ب) bâbı

913	1	44	bâbek	بَابِكْ	Padişah, sâhib-i hayl ve haşm ve zî-kuvvet ve pederin tasgîri olup babacığım manasınadır.	Farsça be (ب) bâbı
914	1	44	Bâbil	بَابِلْ	Vasat-ı Irak-ı Arabda vaki bir şehir ve bir vilayet adıdır. Hârût ve Mârût melekler orada vaki kuyuda mahpus ve mutavakkıftırlar	Farsça be (ب) bâbı
915	1	44	bâbilhâne	بَابِلْخَانَه	Orospu ve fahişe kârhanesi, dârul-lağâ' a.	Farsça be (ب) bâbı
916	1	45	pâbend	پَابَنْد	Ayak bağı, ayak kösteği, şikâl.	Farsça be (ب) bâbı
917	1	45	pâbûs	پَابُوسْ	Ayak öpmek ve ayak öpücü olan, mukâ' ametü'l-ğadem.	Farsça be (ب) bâbı
918	1	45	pâbûsî	پَابُوسِي	Ayak öpmek, mukâ' ametü'l-ğadem.	Farsça be (ب) bâbı
919	1	45	pâpûş [papuç]	پَابُوشْ	Ayakkabı, ayak örtüsü, papuç bundan me'hûz olmak gerektir, midâs.	Farsça be (ب) bâbı
920	1	45	bâbûk	بَابُوكْ	Ahmak ve ebleh olan.	Farsça be (ب) bâbı
921	1	45	bâbûne	بَابُونَه	Papatya çiçeği, Arabîde bâbûnc derler, Türkîde koyun gözü dahi derler.	Farsça be (ب) bâbı
922	1	45	bâbîzân	بَابِيْزَانْ	Kefil ve zâmin olan.	Farsça be (ب) bâbı
923	1	45	bâbîzen	بَابِيْزَنْ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
924	1	45	pâtâbe	پَاتَابَه	Ayak dolağı, ekser çobanlar dizlerine varınca bez sararlar.	Farsça be (ب) bâbı
925	1	45	pâtâve	پَاتَاوَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
926	1	45	bâtere	بَاتَرَه	Çengilerin düğünlerde çaldığı tef, daire.	Farsça be (ب) bâbı
927	1	45	bâtûne	بَاتُونَه	Su dolu kadeh, kûze-i pür-âb, kûze-i memlû.	Farsça be (ب) bâbı
928	1	45	pâtûn	پَاتُونْ	Nişanlı doğan kuşu.	Farsça be (ب) bâbı
929	1	45	pâtûne	پَاتُونَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
930	1	45	pâtîle	پَاتِيْلَه	Helvacıların helva pişirdikleri büyük kazan, mircel.	Farsça be (ب) bâbı
931	1	45	(bâc)	(بَاعْ)	Zî-kuvvet padişahlar kendinden ednâ şah ve bey ve memleket zabitlerinden aldığı mal ve esvap ve zer ve sim ve yolcudan alınan vergi.	Farsça be (ب) bâbı
932	1	45	pâçân	پَاچَانْ	Bâşîden sigasından ism-i fâ' il olan pâşân manasına, mastarı pâçîden gelir.	Farsça be (ب) bâbı
933	1	45	bâcdâr	بَاچِدَارْ	Baç toplayıcı memur.	Farsça be (ب) bâbı
934	1	45	bâcgüzâr	بَاچِگُزَارْ	Bâcı toplanıp tahsil olunması kanun olan ve baç verici olan.	Farsça be (ب) bâbı
935	1	45	bâcgîr	بَاچِگِيْرْ	Baç tahsiline memur olan.	Farsça be (ب) bâbı
936	1	45	pâçek	پَاچِکْ	Kuru sığır tezeği yakmak için kerpiç gibi kalıp edip kuruturlar, odunu kalıl olan memleket ahalisi ederler.	Farsça be (ب) bâbı
937	1	46	pâçile	پَاچِيْلَه	Kar üzerinde yürümek için kalbur gibi yapıp ayağa bağlayıp yürürler, edik dahi derler.	Farsça be (ب) bâbı
938	1	46	bâcnâme	بَاچِنَامَه	İnsana takılan lağap.	Farsça be (ب) bâbı
939	1	46	bâceng	بَاچِنَکْ	Köşk ve kasır ve hane pencereleri, ravzene.	Farsça be (ب) bâbı
940	1	46	bâceng-i giriften	بَاچِنَکْ کِرْفَتَنْ	Çimdiklemek, çimdik vurmak, hezz.	Farsça be (ب) bâbı
941	1	46	pâçîle	پَاچِيْلَه	Ayağa giyilen don ve şalvar, dikrâr.	Farsça be (ب) bâbı

942	1	46	paça	پاچه	Ayaktan yapılan taam ve ayaktan taama müşabih olan taam ve şalvarın aşağısı ve hayvanın ayağına doğru yerlerden itihaz olunan kürk ve postın.	Farsça be (ب) bâbı
943	1	46	bâh̄ter	بَاخْتَرُ	Maşriq tarafı, mağribe hâver denir.	Farsça be (ب) bâbı
944	1	46	pâh̄re	پَاخْرَه	Kapı önünde oturmak için ettikleri küçük sofa.	Farsça be (ب) bâbı
945	1	46	bâh̄ired	بَاخِرِدْ	Akıl ve zekâ sahibi olan, akil .	Farsça be (ب) bâbı
946	1	46	bâh̄ten	بَاخْتَنُ	Oynamak, la' b ve raks etmek.	Farsça be (ب) bâbı
947	1	46	bâh̄te	بَاخْتَه	Oynanmış olan ve oynamış olan, mel' übe .	Farsça be (ب) bâbı
948	1	46	bâ-huşûş	بَاخْصُوصْ	Husûsan, illa, en ziyade, ' ale'l-huşûş . demek.	Farsça be (ب) bâbı
949	1	46	bâh̄a	بَاخَه	Kaplumbağa, seng-i püşt, Arabisi süleh̄fa .	Farsça be (ب) bâbı
950	1	46	bâh̄a-zen	بَاخَمَنْزُ	Bina ve duvar ve hane yapıcı, rah̄hâş .	Farsça be (ب) bâbı
951	1	46	bâh̄izen	بَاخِرِزْنُ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
952	1	46	pâh̄üst	پَاخُوسْت	Ayak altında basılıp yassılanmış nesne.	Farsça be (ب) bâbı
953	1	46	pâh̄âst	پَاخُواسْت	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
954	1	46	bâh̄ûr	بَاخُرُ	Eyyâm-ı tabistânda ma' dūd olan onbeş gün ki gayet germ ve sıcak olur, eyyâm-ı bâh̄ûr .	Farsça be (ب) bâbı
955	1	47	bâd	بَادُ	Olsun, ola manasına	Farsça be (ب) bâbı
956	1	47	bâd	بَادُ	Yel, rüzgar, rîh ve nefes, soluk.	Farsça be (ب) bâbı
957	1	47	bâdâ	بَادَا	Temenni ve teraccî manasına, olsun, ola demektir.	Farsça be (ب) bâbı
958	1	47	bâdâbâd	بَادَابَادُ	Her ne olursa olsun demek, mabeyninde elif mukabele ve müsavat içindir.	Farsça be (ب) bâbı
959	1	47	pâdâr	پَادَارُ	Paydar, hemîşe, daim olan.	Farsça be (ب) bâbı
960	1	47	pâdâş	پَادَاشْ	Mükafat, ecir , ceza, ayak-daş ve refik olan.	Farsça be (ب) bâbı
961	1	47	pâdâşt	پَادَاشْت	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
962	1	47	pâdâşen	پَادَاشَنْ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
963	1	47	bâdâm	بَادَامُ	Badem denilen meyvenin ismi, levz .	Farsça be (ب) bâbı
964	1	47	pâdâm	پَادَامُ	Namazgâh, namaz kılacak mahal-i mahsus, muşalla .	Farsça be (ب) bâbı
965	1	47	bâdâme	بَادَامَه	Elvan parçalardan yapılmış dervişân hırkası ve harirden dokunmuş bir nevi kumaş ve ipek kurdu ve yüzük kaşı ve vücûd-ı insanda ben gibi zuhur eder beyaz et paresi.	Farsça be (ب) bâbı
966	1	47	bâdâver	بَادَاوَرُ	Çalışmaksızın baht işi olarak tasarrufa dahil olan mal ve bilâ-ivaz kesbolunan nesne.	Farsça be (ب) bâbı
967	1	47	bâdâverd	بَادَاوَرْدُ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
968	1	47	bâdâverde	بَادَاوَرْدَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
969	1	47	bâdpâ	بَادْپَا	Ayakları rüzgar gibi çabuk olan, çabuk koşar olan, ekser at vasfında istimal olur, lafz-ı mürekkepdır.	Farsça be (ب) bâbı

970	1	47	bâḍbân	بَادِبَانُ	Gemi yelkeni, şurâ' .	Farsça be (ب) bâbı
971	1	47	bâdbân güşâ	بَادِبَانُ كُشَا	Yelken açmak ve yelken açıcı, şurrâ' , yelkeni açılmış olan.	Farsça be (ب) bâbı
972	1	48	bâdbâr	بَادِبَارُ	Yelpaze, mirvaḥa .	Farsça be (ب) bâbı
973	1	48	bâdbâz	بَادِبَازُ	Bi-ma' nâhu eyḍan	Farsça be (ب) bâbı
974	1	48	bâdbedest	بَادِبَسْت	Şifru'l-yed , müflis, bî-mâye olan, bî-hâsıl ve tehî-dest olan.	Farsça be (ب) bâbı
975	1	48	bâdber	بَادِبِيرُ	Nefsini medih ve sitayiş eden ve mal ve câhımı halka arz edici olan. Arabîsi feyšâ .	Farsça be (ب) bâbı
976	1	48	bâdpervâ	بَادِبِيرَوَا	Rüzgar girmek için evlere yapılan pencere, ravzene .	Farsça be (ب) bâbı
977	1	48	bâdbürût	بَادِبِيرُوتُ	Bed-ahlak ve bed-tıynet olan, müteaccib ve mütekebbir olan, bâd ile burût lafzından mürekkeptir.	Farsça be (ب) bâbı
978	1	48	bâdberg	بَادِبِيرِغْ	Çocuklar kâğıttan yapıp havaya uçurdukları şey, uçurmak [uçurtma] derler.	Farsça be (ب) bâbı
979	1	48	bâdpesîn	بَادِبِيسِينُ	Osuruk, hurât , geriden olan nesne.	Farsça be (ب) bâbı
980	1	48	bâdpeymâ	بَادِبِيسِمَا	Rüzgar ölçücü, pek çabuk koşucu olan.	Farsça be (ب) bâbı
981	1	48	bâdpic	بَادِبِيسِجْ	Bayramlarda sıbyân ve nisvân salımmak için ettikleri, salıncak, urcûḥa .	Farsça be (ب) bâbı
982	1	48	bâdbîz	بَادِبِيزُ	Yelpaze, mirvaḥa .	Farsça be (ب) bâbı
983	1	48	bâdtoḥm	بَادِ تَحْمُ	Râzyâne denilen tohum. Arabîsi şumre .	Farsça be (ب) bâbı
984	1	48	bâdhâbe	بَادِحَابِه	Fıtık illeti, kasık yarığı.	Farsça be (ب) bâbı
985	1	48	bâdhâr	بَادِحَازُ	Bi-ma' nâhu eyḍan	Farsça be (ب) bâbı
986	1	48	bâdhûr	بَادِحَاوْرُ	Bâlâ-yı duvarda yapılan pencere ve hüma tabir olunan kuş.	Farsça be (ب) bâbı
987	1	48	bâddâr	بَادِدَاارُ	Berbat ve perişan olan, fevt olmuş olan.	Farsça be (ب) bâbı
988	1	48	bâdrest	بَادِرَسْت	Müsrif ve mutlif olan, malını beyhude yere sarf eder olan.	Farsça be (ب) bâbı
989	1	48	bâdrân	بَادِرَانُ	Rüzgara müvekkil bir melek ismidir, yel sürücü demek.	Farsça be (ب) bâbı
990	1	48	bâdres	بَادِرَسْ	Evlerde rüzgar için açılan pencere, ravzene .	Farsça be (ب) bâbı
991	1	49	pâ der-ıqâl	پَادِرْ عَقَالُ	Ayağı köstekle bağlı olan.	Farsça be (ب) bâbı
992	1	49	bâdreftâr	بَادِرْفَتَارُ	Koşması rüzgar gibi olan, çabuk koşan.	Farsça be (ب) bâbı
993	1	49	bâdrengbû	بَادِرْكَبُو	Oğul otu denilen nebat. Arabîsi bâd- rencbûye .	Farsça be (ب) bâbı
994	1	49	bâdrûc	بَادِرْرُوجُ	Meyan balı denilen kök. Arabîsi ' ırku's-sûs .	Farsça be (ب) bâbı
994	1	49	bâdrûk	بَادِرْرُوكُ	Bi-ma' nâhu eyḍan	Farsça be (ب) bâbı
995	1	49	bâdrûz	بَادِرْرُوزُ	Hergün verilen vazife ve tayin ve hergün yemeğe mahsus olan taam ve hergün giyilen esvap ve câme.	Farsça be (ب) bâbı
996	1	49	bâdrûze	بَادِرْرُوزِه	Bi-ma' nâhu eyḍan	Farsça be (ب) bâbı
997	1	49	bâdreḥ	بَادِرْرِه	İç donu paçası ve bî-fıkr ve bî-te'emmül söz söylemek ve her işte tezlik ve acele eylemek, mu'accil .	Farsça be (ب) bâbı
998	1	49	bâdrîs	بَادِرْرِيسُ	İplik eğirmek için ipe takılan ağırşak, cum'ûre .	Farsça be (ب) bâbı

999	1	49	bâdzen	بَادَزَن	Yelpaze, mirvaḥa .	Farsça be (ب) bâbı
1000	1	49	bâdzehr	بَادَزْهَر	Panzehir, bâzehr , zehrin tesirini ref' ve men eden nesne.	Farsça be (ب) bâbı
1001	1	49	bâdzehre	بَادَزْهَرَه	Boğazda şiş olup nefes almağa usret veren, ḥunnâk .	Farsça be (ب) bâbı
1002	1	49	bâdzehriyye	بَادَزْهَرِيَّه	Bâd-zehr olmak, bâd-zehirlik.	Farsça be (ب) bâbı
1003	1	49	bâdser	بَادْسَر	Hodbin ve mütekebbir ve kendini beğenici olan.	Farsça be (ب) bâbı
1004	1	49	bâdsâr	بَادْسَار	Hürmetsiz ve bî-vakâr ve bî-itibâr olan.	Farsça be (ب) bâbı
1005	1	49	bâdsür	بَادْسُر	Ağaçtan yapılmış topaç ki çocuklar ip sarıp elden yere bıraktıkta döner, gerdâne .	Farsça be (ب) bâbı
1006	1	49	bâdserî	بَادْسَرِي	Kibir ve acib, mütekebbir ve sâhib-i nahvet ve hod-pesend olan.	Farsça be (ب) bâbı
1007	1	49	bâdsenc	بَادْسَنْج	Tama' -i hâm ve ümîd-i muhâl, mütekebbir ve mu' accib olan.	Farsça be (ب) bâbı
1008	1	50	bâdsüvâr	بَادْسُوَار	Rüzgara rakip olmuş çabuk gidici manasına mürekkeptir.	Farsça be (ب) bâbı
1009	1	50	bâdseyr	بَادْسَيْر	Rüzgar gibi gidici, çabuk koşucu, sârî' manasına mürekkeptir.	Farsça be (ب) bâbı
1010	1	50	bâdsîn	بَادْسَيْن	Emzikli avrat, zen-i murzi' a .	Farsça be (ب) bâbı
1011	1	50	bâdsurṭa	بَادْسُرْطَه	Muvafık rüzgar yahut poyraz tesmiye olunan rüzgar.	Farsça be (ب) bâbı
1012	1	50	pâdşâ [padişah]	پَادِشَا	Hükm-i mutlak, sultân , sâhib-i cihân olan.	Farsça be (ب) bâbı
1013	1	50	pâdşâh [padişah]	پَادِشَاه	Bi-ma' nâhu eyḍan	Farsça be (ب) bâbı
1014	1	50	pâdşâhâne	پَادِشَاهَانَه	Padişaha layık ve şayan olan, sultânî .	Farsça be (ب) bâbı
1015	1	50	pâdşâhî	پَادِشَاهِي	Padişaha mensup ve müteallik olan ve padişahlık, salṭanat .	Farsça be (ب) bâbı
1016	1	50	pâdşeh	پَادِشَه	Padişah, sultân .	Farsça be (ب) bâbı
1017	1	50	bâd-ı şabâ	بَادِصَبَا	Gayet latif ve muvafık-tab' olan hava, rîḥu'ş-şabâ .	Farsça be (ب) bâbı
1018	1	50	bâd-'inân	بَادِعِنَان	Dizgini rüzgardan olan yani çabuk koşucu olan, serî' .	Farsça be (ب) bâbı
1019	1	50	bâd-'Îsâ	بَادِعِيسَى	Mucize-i Îsâ aleyhisselam.	Farsça be (ب) bâbı
1020	1	50	bâdgar	بَادْغَر	Hava işlemek için hanelerin sakfından açılan delik.	Farsça be (ب) bâbı
1021	1	50	bâdfer	بَادْفَر	Ağaçtan yapılmış topaç ki çocuklar ip sarıp elden yere bıraktıkta döner.	Farsça be (ب) bâbı
1022	1	50	bâdfüz	بَادْفُوز	Kendi kavliyle amel etmeyen adam, halka nasihat eyleyüp kendi amel etmez olan.	Farsça be (ب) bâbı
1023	1	50	bâdger	بَادْغَر	Kasırğa denilen rüzgar ki dönüp dönüp toz ve toprağı havaya kaldırır, zerf' a .	Farsça be (ب) bâbı
1024	1	50	bâdgerd	بَادْغَرْد	Bi-ma' nâhu eyḍan	Farsça be (ب) bâbı
1025	1	50	bâdgenc	بَادْغَنْج	Kulunç denilen illet, kûlenc .	Farsça be (ب) bâbı
1026	1	50	bâdkend	بَادْكَند	Husyetinde vaki bir illettir, içine madde inip şişer, tepe tabir olunur, illet-i kûlenc .	Farsça be (ب) bâbı
1027	1	50	bâdgen	بَادْكَن	Bi-ma' nâhu eyḍan	Farsça be (ب) bâbı
1028	1	50	bâdgîr	بَادْكَير	Hava girmek için yapılan pencere, ravzene .	Farsça be (ب) bâbı

1029	1	51	bâdlıcân [patlıcan]	بادلجان	Maruf meyve ki taam istimal olunur, bazincân .	Farsça be (ب) bâbı
1030	1	51	(bâdincân) [patlıcan]	(بادلجان)	Bi-ma‘ nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1031	1	51	bâdeng	بادنگ	Turunç denilen meyve, utrunc .	Farsça be (ب) bâbı
1032	1	51	bâdnümâ	بادنما	Rüzgarın hangi cihetinden estiğini işaret etmeğe istimal olunan alet.	Farsça be (ب) bâbı
1033	1	51	bade	باده	Şarap, hamr , mey.	Farsça be (ب) bâbı
1034	1	51	bâde-güsâr	بادگسار	Bade nüş edici, şarap içici, şâribü’l-hamr .	Farsça be (ب) bâbı
1035	1	51	bâdhevâ	بادهوا	Parasız, yolsuz ve say ve zahmetsiz kesbolunan, bilâ-keddin .	Farsça be (ب) bâbı
1036	1	51	bâdfid	بادفید	Zahir ve aşikâr, bedfid ve nümâyân olan.	Farsça be (ب) bâbı
1037	1	51	bâdyâr	باديار	Şikâre talim olunmuş olan doğan, muğarnaş .	Farsça be (ب) bâbı
1038	1	51	(bâdiye)	(باديه)	Sahra, deşt , kır, ova ve şarap konacak kap.	Farsça be (ب) bâbı
1039	1	51	bâdiye	باديه	Bir nevi büyük su kabı, bâtiye .	Farsça be (ب) bâbı
1040	1	51	bâdiye peymâ	باديه پيما	Yolcu, rehrevân, ibn-i sebîl.	Farsça be (ب) bâbı
1041	1	51	bâzrû	بازرو	Maydonoz denilen ot, eyhakân .	Farsça be (ب) bâbı
1042	1	51	bâzzem	باززم	Beyhude iş ve şuglü ‘abeş .	Farsça be (ب) bâbı
1043	1	51	bâr	بار	Nâm-ı Hüdâ-yı mut‘âl Bâr-ı Hüdâ gibi, yük, humûle , meyve ve yemiş mahsulat ve sebab-i mesârif ve ızdırap olan nesne, kök ve bün, perde, iş güç, cemiyet mahalli, dost, haml-i zenân, anbar, ruhsat, mertebe, kale, sur, duvar, defa ve kere, yol, ve râh, günah ve kabahat, yağdırıcı ve dökücü, bir kimseye mülakat etmek, divân-ı padişah, söz ve saz, envâ‘ -1 şükûfe.	Farsça be (ب) bâbı
1044	1	52	pâr	پار	Sâl-ı güzeste, geçen yıl, sene-i sâbık, pare ve parça ve debagat olunmuş sığır derisi.	Farsça be (ب) bâbı
1045	1	52	bârâc	باراج	Ebe avrat, kâbile , pişkâr.	Farsça be (ب) bâbı
1046	1	52	bârâgûş	بار اغوش	Kucağa sığar olan ve kucakta götürülmek mümkün olan nesne. İhtisân .	Farsça be (ب) bâbı
1047	1	52	baran	باران	Yağmur, mağar , rahmet.	Farsça be (ب) bâbı
1048	1	52	bârân kerden	باران کزیدن	Muhataraya uğramak, vaka‘â’l-ğatar , bir yerden atlamak, tefâhur eylemek.	Farsça be (ب) bâbı
1049	1	52	bârângirîz	بارانگیریز	Dam ve duvar kenarlarında yapılan saçak ki yağmurdan kaçan altına varır, hüdb ,	Farsça be (ب) bâbı
1050	1	52	bârâniye	بارانیه	Yağmurluk, kaput, lubbâd .	Farsça be (ب) bâbı
1051	1	52	bârân-ı şitâb	باران شتاب	Sağnaklı yağmur, tufan , şiddet ve vefret ile yağan yağmur.	Farsça be (ب) bâbı
1052	1	52	bârâni	بارانی	Yağmurluk, kaput, lubbâd .	Farsça be (ب) bâbı
1053	1	52	bârâver	بارآور	Mahsül verir, müşmir olan.	Farsça be (ب) bâbı
1054	1	52	bârbür	باربور	Yük iletici, hammâl .	Farsça be (ب) bâbı

1055	1	52	bârberdâr	بَارْبَرْدَار	Yük çekici olan, hammal , çıkmaz yol, râh-ı nâ-refte.	Farsça be (ب) bâbı
1056	1	52	bârec	بَارَج	İt üzümü denilen yemiş. Arabîsi ‘ inebü’s-ğ-a’ leb .	Farsça be (ب) bâbı
1057	1	52	bârçâ	بَارْچَا	Divân-ı pâdişâh, bargâh.	Farsça be (ب) bâbı
1058	1	52	parça	پَارْچِه	Pare, kıta , cüz.	Farsça be (ب) bâbı
1059	1	52	bâr-ı hüdâ	بَارْخُدَا	Cenâb-ı vâcibü’l vücûd celle celâluhu, Allah .	Farsça be (ب) bâbı
1060	1	52	bârĥâne	بَارْخَانِه	Yolcunun yük ve eskâli.	Farsça be (ب) bâbı
1061	1	52	bârdâd	بَارْدَاد	İcazet vermek ve kapıcı olan.	Farsça be (ب) bâbı
1062	1	52	bârdâr	بَارْدَار	Hamile , gebe olan, müşmir ve yemiş verici ve yemişi hâlâ üzerinde olan.	Farsça be (ب) bâbı
1063	1	52	bârdân	بَارْدَان	Sürahi, kadeh, çuval, eşya koyacak zarf, hurç , heybe.	Farsça be (ب) bâbı
1064	1	53	pârdim	پَارْدِم	Eğer ve semeri zapt için yapılan kuskun, paldum dahi derler, sefer .	Farsça be (ب) bâbı
1065	1	53	pars	پَارْس	Kaplan cinsinden bir nevi hayvan ve Vilayet-i Acem’e derler. Arabîde Fâris denilir.	Farsça be (ب) bâbı
1066	1	53	pârsâ	پَارْسَا	Affif, şalih ve mütedeyyin olan.	Farsça be (ب) bâbı
1067	1	53	bârisâ	بَارِسَا	Evvel-i kâr, evvelü’l-emr ve evvel işlenen iş ve işin evveli.	Farsça be (ب) bâbı
1068	1	53	bârsenc	بَارْسَنْج	Yük tartıcı, eşya çekici, kantarcı. Arabîsi Vezzân .	Farsça be (ب) bâbı
1069	1	53	bârsencen	بَارْسَنْجَن	Bi-ma’ nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1070	1	53	bârikanümâ	بَارِقَه نَمَا	Parlak, berrak ve tâbende olan.	Farsça be (ب) bâbı
1071	1	53	bârgâh	بَارْگَاه	İzin ve ruhsat mahalli, padişah divanhanesi.	Farsça be (ب) bâbı
1072	1	53	bârkeş	بَارْکَش	Yük çekici, hammal , yük kaldıracı.	Farsça be (ب) bâbı
1073	1	53	bârgîr [beygir]	بَارْگِير	Yük hayvanı ve hayası çıkarılmış olan esb, birzevn .	Farsça be (ب) bâbı
1074	1	53	bârgîn	بَارْگِين	Su yolu, âb-gîr. Arabîsi kınâ ve yağmur suyu cem olan mahal.	Farsça be (ب) bâbı
1075	1	53	pârgî	پَارْگِي	Orospu ve fahişe olan avrat ve hamamda müstamel suların cem olduğu mahal.	Farsça be (ب) bâbı
1076	1	53	pârenc	پَارَنْج	Ayak teri, ayak kirası denilen bahşiş, ücret .	Farsça be (ب) bâbı
1077	1	53	bârû	بَارُو	Kale duvarı, hisar burcu, sur, şurfe .	Farsça be (ب) bâbı
1078	1	53	bârûd	بَارُوْد	Barut tabir olunan eczâ-ı nâriyyet, barut .	Farsça be (ب) bâbı
1079	1	53	bârver	بَارُوْر	Yemiş verici, müşmir , yemişi hala üzerinde olan ve gebe, hamile olan.	Farsça be (ب) bâbı
1080	1	53	bâre	بَارِه	Kere, merre ve kale hisarı, nöbet, esb, silah, hak ve şan, dost, tarz ve üslup ve rûşen, zülf-i dilber, gîsû, ebru, haris, raht- bâr-gîr, zebâne.	Farsça be (ب) bâbı
1081	1	54	pâre	پَارِه	Parça, kıt’a , cüz ve demir topuz ve kuruşun kırk cüzünden bir cüzü.	Farsça be (ب) bâbı
1082	1	54	pâre pâre	پَارِپَارِه	Münkesir, şukka şukka , birkaç kıta olmak üzere kırılmış olan.	Farsça be (ب) bâbı
1083	1	54	pâre-i zerd	پَارِه زَرْد	Alamet için tâ’ife-i Yehûd omuzlarına diktikleri sarı bir parça bez veya kumaş. Arabîsi gabâr .	Farsça be (ب) bâbı
1084	1	54	pâregâh	پَارِه گَاه	Şuh, şive-kâr olan, şiveli olan, şâhibu’l-gunc .	Farsça be (ب) bâbı

1085	1	54	Bârî	بارى	Hak celle ve alâ Hazretleri'nin ilmidir, büzürgî ve rif at ve azamet manasınadır ve bir kere, bir oyun, bir defa ve keşke.	Farsça be (ب) bâbı
1086	1	54	bârîden	باريدن	Yağmak, imtâr , yağmur yağmak.	Farsça be (ب) bâbı
1087	1	54	bârik	باريك	İnce ve incelmış, rakik ve daşik olan.	Farsça be (ب) bâbı
1088	1	54	bâz	باز	Açık, açılmış olan, meksûf , geri dönmek, oynayıcı olan, oynatıcı olan, fark ve temyiz, tekrar, zarf ve canip, zirâ', geri kalmak, erişmemek, dahi, oyun, güşâde ve rûşen, kulaç, sel uğradığı mahal, arka tarafına doğru.	Farsça be (ب) bâbı
1089	1	54	bâz	باز	Şahin denilen kuş, nesr .	Farsça be (ب) bâbı
1090	1	54	pazar	پازار	Alım satım mahali, sûk , bey' u şer imkanı, satılmış olan ve haftanın birinci günü, yevm-i ehad .	Farsça be (ب) bâbı
1091	1	55	bâzâm	بازام	Salıncak, urcûha ve sallanmak için ve vazolunan ip.	Farsça be (ب) bâbı
1092	1	55	bâzburs	بازبُرس	Teftiş ve tefahhus, tecessüs ve sual etmek.	Farsça be (ب) bâbı
1093	1	55	bâzpes	بازپس	Geri, arka tarafı, arka tarafına doğru, half .	Farsça be (ب) bâbı
1094	1	55	bâzpic	بازپيچ	Nazar değmesin diye etfalin beşiğine astıkları boncuk. Arabisi durât .	Farsça be (ب) bâbı
1095	1	55	bâzhâst	بازخواست	Qıyamet , ba' s olup yine dirilmek, geri istemek.	Farsça be (ب) bâbı
1096	1	55	bâzhâst	بازخواست	Cevap, pâsuh.	Farsça be (ب) bâbı
1097	1	55	bâzhîz	بازخير	Qıyamet , ba' s olunmak, geri kalkmak, düşüp kalkmak, oturup kalkmak.	Farsça be (ب) bâbı
1098	1	55	pâzah	پازح	Naliş, inilti, elif , enîn.	Farsça be (ب) bâbı
1099	1	55	bâzdâr	بازدار	Ekinci, zurra' , ekin ekici olan.	Farsça be (ب) bâbı
1100	1	55	bâzdâst	بازداشت	Geri tutmak, men etmek ve himaye eylemek, saklamak.	Farsça be (ب) bâbı
1101	1	55	pâzede	پازده	Ayak altında çiğnenmiş olan.	Farsça be (ب) bâbı
1101	1	55	pâzîrgân [bezîrgan]	پازرگان	Tacir , alış verişle meşgul olan kimse.	Farsça be (ب) bâbı
1102	1	55	bâzreng	بازرنگ	Çocukların esnâ-yı taamda göğüslerine bağladıkları bez, önlük, şuderiyye .	Farsça be (ب) bâbı
1103	1	55	bâzsitân	بازسنان	Bâcdâr, baç ve öşür alıcı, mültezim ve muhassil, emîn-i mâl.	Farsça be (ب) bâbı
1104	1	55	bâzgûzâr	بازگذار	Münasip ve muvafık olan.	Farsça be (ب) bâbı
1105	1	55	bâzkerdîden	بازکردیدن	Geri döndürmek, in' ikâs .	Farsça be (ب) bâbı
1106	1	55	bâzgeşten	بازگشتن	Geri dönmek, aks .	Farsça be (ب) bâbı
1107	1	55	bâzgûn	بازگون	Makûs ve maklûb olan ve dönmüş olan, baş aşağı olan.	Farsça be (ب) bâbı
1108	1	55	bâzgûne	بازگونه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1109	1	55	bâzmende	بازمنده	Geri kalmış ve baki kalmış olan.	Farsça be (ب) bâbı
1110	1	55	pâzen	پازن	Avrat ve oğlan tahsil edip istenen yerlere götüren. Arabisi qavat .	Farsça be (ب) bâbı
1111	1	55	bâjen	بازن	Koyun sürüsü önünde giden hayvan, kaide .	Farsça be (ب) bâbı
1112	1	56	bâzende	بازنده	Oyuncu, oynayıcı, lâ'ib .	Farsça be (ب) bâbı

1113	1	56	pazı	بازو	Kolun omuz ile dirsek arasında olan tarafı, sâ' id.	Farsça be (ب) bâbı
1114	1	56	pazubent	بازوبند	Pazuya vazolunan halka, pazu zineti ve kola bağlanan taviz nüshası, 'izâd.	Farsça be (ب) bâbı
1115	1	56	bâzûdirâz	بازودراز	Kolu uzun olan ve kahraman olan, ṭavîlû'z-zirâ' .	Farsça be (ب) bâbı
1116	1	56	bâzî	بازی	Oyun, eğlence lehv ü lu' b ve evvana mensup ve müteallik olan.	Farsça be (ب) bâbı
1117	1	56	bâzîçe	بازیچه	Oyuncak, ülhiyye.	Farsça be (ب) bâbı
1118	1	56	bâzîre	بازیره	Gecenin bir miktar vakti evvelinden veya ahirinden olsun, cerş.	Farsça be (ب) bâbı
1119	1	56	bâzîden	بازیدن	Oyun oynamak, lu' b ve geri itmek, açmak.	Farsça be (ب) bâbı
1120	1	56	bâzîgede	بازیگده	Oyun ve eğlence mahalli, mel' abe.	Farsça be (ب) bâbı
1121	1	56	bâs	باس	Korku, bîm, ḥavf ve kadim olan.	Farsça be (ب) bâbı
1122	1	56	pâs	پاس	Gecenin dört bölümünden bir bölümü, ' ink.	Farsça be (ب) bâbı
1123	1	56	pâsbân	پاسبان	Gece bekçisi, nöbetçi, nigâhban, nâṭûr.	Farsça be (ب) bâbı
1124	1	56	pâsbânî	پاسبانی	Bekçilik, nöbetçilik, nâṭûrî.	Farsça be (ب) bâbı
1125	1	56	pâsebûk	پاسبوک	Muḳdim ve müstacel olan ve yüğruk at ve eşkinli katır.	Farsça be (ب) bâbı
1126	1	56	pâspâr	پاسپاز	Ayakla tepmek, leked kûb, rakz.	Farsça be (ب) bâbı
1127	1	56	pâsitâde	پاسیتاده	Pây-istâde, kaim ve ayakta olan.	Farsça be (ب) bâbı
1128	1	56	bâsitân	باسیتان	Geçmiş ahval, mazi ve kâr-ı güzeste-i zamân, râstân.	Farsça be (ب) bâbı
1129	1	56	pâsuḥ	پاسح	Cevap, bâz-ḥâst.	Farsça be (ب) bâbı
1130	1	56	pâsâht	پاساخت	Hazır ve müheyya olan, düzülüp koşulmuş ve amade olan nesne.	Farsça be (ب) bâbı
1131	1	56	pâsdâr	پاسدار	Bekçi, nöbetçi, nâṭûr, pâs-bân.	Farsça be (ب) bâbı
1132	1	57	bâsire	باسیره	Ekinlik, kişt-zâr.	Farsça be (ب) bâbı
1133	1	57	bâsir şuden	باسیر شدن	Kıçın kıçın geri gitmek. Arabîsi ḳahḳarî.	Farsça be (ب) bâbı
1134	1	57	bâsrem	باسرم	Ziraat için hazırlanmış zemin.	Farsça be (ب) bâbı
1135	1	57	bâsûk	باسوک	Esnemek, hamyaze etmek, dehândere, teşâ'üb.	Farsça be (ب) bâbı
1136	1	57	pâsek	پاسک	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1137	1	57	bâsnâḳ	باسنآک	Subaşı, şahne, muḥtesip olan.	Farsça be (ب) bâbı
1138	1	57	bâsû	باسو	Pirler ve meşâyıtlar istimal eyledikleri aşa ve değnek.	Farsça be (ب) bâbı
1139	1	57	pâsûvâr	پاسوار	Piyade, mâşî , yayan olan.	Farsça be (ب) bâbı
1140	1	57	pâsvân	پاسوان	Pâs-bân, bekçi, nöbetçi, nâṭûr.	Farsça be (ب) bâbı
1141	1	57	pâsî	پاسی	Gecenin dört bölümünden bir bölümü, ' ink , bekçi ve hafız ve teng-i dil ve gam-endûh, hatır, havf ve haşyet.	Farsça be (ب) bâbı
1142	1	57	pâsîden	پاسیدن	Beklemek, nigâhbanlık etmek, ḥirâse.	Farsça be (ب) bâbı
1143	1	57	bâş	باش	Sîga-i emr ve vâsf- terkîbidir, "olsun, ola" manasına da gelir.	Farsça be (ب) bâbı
1144	1	57	pâş	پاش	Saçıcı, bâzîr , dağıtıcı olan.	Farsça be (ب) bâbı
1145	1	57	paşa	پاشا	Vezir ve vali ve vekîl-i devlet, atmaca ve doğan kuşlarına dahi derler.	Farsça be (ب) bâbı

1146	1	57	bâşâme	بَاشَامَه	Avratlar başlarına örttükları bez veya kumaş, kınâ' .	Farsça be (ب) bâbı
1147	1	57	bâşâm	بَاشَام	Perde, setre, hicap .	Farsça be (ب) bâbı
1148	1	57	bâşâne	بَاشَانَه	İç yağı, şahm ve ceviz yağı.	Farsça be (ب) bâbı
1149	1	57	bâşet	بَاشَت	Üzerine sakfhâne vazolunan uzun direk.	Farsça be (ب) bâbı
1150	1	57	bâşed	بَاشَد	“Olsun, ola” manasına.	Farsça be (ب) bâbı
1151	1	57	bâşgûk	بَاشْغُوك	Kâr-ı güzâr, iş bilir ve maslahat bitirir olan, müs'if .	Farsça be (ب) bâbı
1152	1	57	bâşgûn	بَاشْغُون	Makûs ve maqlûb ve dönmüş olan.	Farsça be (ب) bâbı
1153	1	58	pâşeng	پَاشَنَك	Ağaç üzerinde kalmış zamanı geçmiş ve solmuş üzüm salkımı ve tohum için bostanda alıkonulan hıyar.	Farsça be (ب) bâbı
1154	1	58	bâşeng	بَاشَنَك	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1155	1	58	bâşnâme	بَاشَنَامَه	Birbirine mütevazi ve mevâzin olan.	Farsça be (ب) bâbı
1156	1	58	pâşende	پَاشَنَدَه	Saçıcı, dağıtıcı olan, bâzir .	Farsça be (ب) bâbı
1157	1	58	pâşne	پَاشَنَه	Ayağın ökçesi, ka' b .	Farsça be (ب) bâbı
1158	1	58	pâşnîn	پَاشَنِين	Tahta ve ağaç pareleri, selîk .	Farsça be (ب) bâbı
1159	1	58	pâşû	پَاشُو	Asa ve değnek.	Farsça be (ب) bâbı
1160	1	58	bâşe	بَاشَه	Atmaca denilen kuş, Arabîsi bâşık .	Farsça be (ب) bâbı
1161	1	58	bâşiden	بَاشِيدَن	Olmak ve durmak ve tevkif ve sayrûret etmek, kâ'in .	Farsça be (ب) bâbı
1162	1	58	bâşide	بَاشِيدَه	Saçılmış, dağılmış olan, müterâşiş .	Farsça be (ب) bâbı
1163	1	58	bağ	بَاغ	Büyük bahçe ve üzüm için mahsus bahçe, kürûm .	Farsça be (ب) bâbı
1164	1	58	bâğbân	بَاغْبَان	Bağ ve bahçe tımarına meşgul olan adam, fellâz .	Farsça be (ب) bâbı
1165	1	58	bâğbânî	بَاغْبَانِي	Bahçıvanlık meşguliyeti, bostânî .	Farsça be (ب) bâbı
1166	1	58	bâğac	بَاغْج	Engûr-ı nîm-i resîde, tamam olmamış üzüm.	Farsça be (ب) bâbı
1167	1	58	bahçıvan	بَاغْجَوَان	Bağ ve bahçe ve bostan tımarına meşgul ve memur olan kimse, fellâz .	Farsça be (ب) bâbı
1168	1	58	bahçe	بَاغْجَه	Çiçeğe ve bazı ziynetli ağaca mahsus mahal ve eşcâr-ı müsmire ve şukûfeyi müştemil olan mevzu, ravza .	Farsça be (ب) bâbı
1169	1	58	pâğur	پَاغُر	Bir acayip illettir, Arabîde dâ'u'l-fil derler.	Farsça be (ب) bâbı
1170	1	58	bâgre	بَاغْرَه	Vücûd-ı insânda zahir bî-vec' ve zahmetsiz yumru et ki ur derler, sil'a .	Farsça be (ب) bâbı
1171	1	58	bağistân	بَاغِيسْتَان	Bağ ve bahçe mahalli, firdevs .	Farsça be (ب) bâbı
1172	1	58	bâğ-ı sehâ	بَاغِ سَخَا	Dünya ve merd-i sehî olan alâ tarîku'l-kinâye zikr olunur.	Farsça be (ب) bâbı
1173	1	59	bâğanc	بَاغَنْج	Henüz yarım olmuş üzüm, hişrim .	Farsça be (ب) bâbı
1174	1	59	pâğand	پَاغَنْد	Eğirmek için atılmış ve yumak olmuş pamuk, nedîf .	Farsça be (ب) bâbı
1175	1	59	bâğande	بَاغَنْدَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1176	1	59	bâğvân	بَاغْوَان	Bağban, bahçıvan, fellâz .	Farsça be (ب) bâbı
1177	1	59	bâğûçe	بَاغْوْجَه	Kelebek tabir olunan böcek, ferâşe .	Farsça be (ب) bâbı

1178	1	59	bâgûş	بَاغُوش	Suya dalmak, 'atş, gûta hurden.	Farsça be (ب) bâbı
1179	1	59	bâf	بَاف	Dokuyucu, nesc edici olan, nescâc .	Farsça be (ب) bâbı
1180	1	59	bâft	بَافَت	Kumaş dokumak, nesc ve dokunmuş olan.	Farsça be (ب) bâbı
1181	1	59	bâften	بَافَتَن	Dokumak bez olsun, kumaş ve hasır olsun, Arabîde nesc .	Farsça be (ب) bâbı
1182	1	59	bâfte	بَافَتَه	Dokunmuş, nesc olunmuş olan, mensûc .	Farsça be (ب) bâbı
1183	1	59	bâfersûd	بَافِرْسُود	Ayağı incinmiş ve aşınmış olan, naqb .	Farsça be (ب) bâbı
1184	1	59	bâfkâr	بَافَكَار	Cellâh, hâ'ik , bez dokuyucu olan.	Farsça be (ب) bâbı
1185	1	59	bâfende	بَافِنْدَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1186	1	59	bâfeng	بَافَنك	Zerdava tabir olunan canavar ki derisini kürk ederler, zihâre .	Farsça be (ب) bâbı
1187	1	59	bâfiden	بَافِيدَن	Dokumak, nesc , dokunmuş.	Farsça be (ب) bâbı
1188	1	59	(bâkil)	(بَاكِل)	Gâyet-i hamk ile meşhur bir adam ismidir.	Farsça be (ب) bâbı
1189	1	59	bâkile	بَاكِلَه	Bakla tabir olunan hububat, Arapça fûl ve bakla derler.	Farsça be (ب) bâbı
1190	1	59	bâkîlî	بَاكِلِي	Bir nevi yan ve ahvelce beter çiçektir ki çeşm-i ahvele sıfat ederler.	Farsça be (ب) bâbı
1191	1	59	bâk	بَاك	Korku, hâvf , dehşet.	Farsça be (ب) bâbı
1192	1	59	pak	پَاك	Temiz, tâhir olan, kirlî olmayan, tamam ve hâtîm , cümle ve heme.	Farsça be (ب) bâbı
1193	1	59	pâgâh	پَاگَاَه	Kademgâh, ayak yolu, hela , memsâ ve nerbân [merdiven] ayağı.	Farsça be (ب) bâbı
1194	1	60	pâgârî	پَاگَاَرِي	Emlak ve akar ve evkaf mahsulünü cem eden, câbî .	Farsça be (ب) bâbı
1195	1	60	pâkbâr	پَاكَبَار	Hile etmeyip doğru oynar olan.	Farsça be (ب) bâbı
1196	1	60	pâkdâmen	پَاكَدَامَن	Eteği temiz olan, şâhib-i 'iffet ve ismet ve memnû' at ve irtikâptan berî ve tahir olan.	Farsça be (ب) bâbı
1197	1	60	pâ kerdên	پَاكِرْدَن	Dayanıp ayak üzere durmak, ittikâ' .	Farsça be (ب) bâbı
1198	1	60	pâk şuden	پَاكِ شُدَن	Pak olmak, tathîr , arınmak, temiz ve tahir olmak.	Farsça be (ب) bâbı
1199	1	60	bâ-kemâl	بَاكَمَال	Kemal üzere olan, kâmil olan.	Farsça be (ب) bâbı
1200	1	60	pâgend	پَاگَنْد	Yakut denilen zî-kıymet taş ve alâ tarîku'l-isti'âre bade, şarap.	Farsça be (ب) bâbı
1201	1	60	pâ güften	پَاگُفْتَن	Raks eylemek, mulâ'abe , oynamak.	Farsça be (ب) bâbı
1201	1	60	pâkî	پَاكِي	Temizlik, tahare(t) ve ustura tabir olunan tıraş ve berber aleti.	Farsça be (ب) bâbı
1202	1	60	bâkîden	بَاكِيدَن	Korkmak, hâvf etmek.	Farsça be (ب) bâbı
1203	1	60	pâkîden	پَاكِيدَن	Pak ve tâhir ve temiz eylemek, teṭahhür .	Farsça be (ب) bâbı
1204	1	60	bâkîde	بَاكِيدَه	İnce dokunmuş harir, kumaş ve kırmızı yakut.	Farsça be (ب) bâbı
1205	1	60	pâkîze	پَاكِيْزَه	Ziyade pak ve laṭif ve nazik olan.	Farsça be (ب) bâbı
1206	1	60	bâl	بَال	Kanat, cenah , kuş kanadı, mal ve kâle ve uzayıp büyüme ve bir nevi iri balık ve dört ayaklı hayvanatın elleri ve insan kolları ve avratların kısa saçları.	Farsça be (ب) bâbı
1207	1	60	bâlâ	بَالَا	Yukarı, ali ve yüksek olan ve boy, kamet, fark-ı ser ve taraf-ı a' lâ ve hûb ve ahsen ve at ve eb' âd-ı selâsenin evveli ki ba' d ve evc.	Farsça be (ب) bâbı

1208	1	61	bâlâpâl	بالا پال	Muḥkem ve kavi ve tünd olan, ve koyu pâlüde.	Farsça be (ب) bâbı
1209	1	61	bâlâpervâz	بالا پرواز	Yüksek, uçucu olan, tâ'ir .	Farsça be (ب) bâbı
1210	1	61	bâlâpûş	بالا پوش	Üste giyilen esvap, ferace .	Farsça be (ب) bâbı
1211	1	61	bâlâter	بالا تر	Ziyade yukarı ve ziyade yüksek ve mürtefi olan.	Farsça be (ب) bâbı
1212	1	61	bâlâḥâne	بالا خانه	Hanenin üst katı ve ziyade şerif mahali, ṭabaḳa-i 'âlî .	Farsça be (ب) bâbı
1213	1	61	pâlâd	پالاد	Yedek atı, cenîb ve nöbet ile binilen at.	Farsça be (ب) bâbı
1214	1	61	bâlâdest	بالا دست	Üstte olan, faik ve galip olan.	Farsça be (ب) bâbı
1215	1	61	bâlâdestî	بالا دستی	Tefevvuk , teḡallüb , üstte olmak.	Farsça be (ب) bâbı
1216	1	61	pâlâreng	پالارنگ	Cevherdâr, kılıç ve cevherli polad, sefâsık .	Farsça be (ب) bâbı
1217	1	61	bâlâften	بالا فتن	Süzme ve saf etmek, tenşî' .	Farsça be (ب) bâbı
1218	1	61	bâlâger	بالا گر	Hanelere vaz olunan büyük direk, sütun.	Farsça be (ب) bâbı
1219	1	61	palan	پالان	Eyere bedel olarak binek hayvanlarına vurdukları nesne, ikâf .	Farsça be (ب) bâbı
1220	1	61	bâlân	بالان	Büyütücü, büyüyücü, mükebbir , tahrik edici, deprenici, depretilici, salıncı, salındırıcı ve hane dehlizi.	Farsça be (ب) bâbı
1221	1	61	bâlânişîn	بالا نشین	Yüksek oturan.	Farsça be (ب) bâbı
1222	1	61	pâlândûz	پالان دوز	Palan dikicisi, palancı, ikkâf .	Farsça be (ب) bâbı
1223	1	61	bâlânde	بالا نده	Hareket edici, cenbânide, mütaḥarrik .	Farsça be (ب) bâbı
1224	1	61	bâlânî	بالا نی	Başın orta yeri, fark-ser, mefrak .	Farsça be (ب) bâbı
1225	1	61	pâlânî	پالانی	Palancı, palan dikici, ikkâf .	Farsça be (ب) bâbı
1226	1	61	bâlâver	بالا ور	Su dolu bardak, kûze-i pür-âb, razûm .	Farsça be (ب) bâbı
1227	1	61	pâlâvân	پالوان	Helvacıların bal ve şeker süzecek kevgir tabir olunan alet, mişfâh .	Farsça be (ب) bâbı
1228	1	62	bâlâhimmet	بالا همت	' Âl-i himmet , ' ulv-i himmet sahibi olan.	Farsça be (ب) bâbı
1229	1	62	bâlây	بالای	Yedek çekilir olan at, beygir, birzûn .	Farsça be (ب) bâbı
1230	1	62	pâlây	پالای	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1231	1	62	pâlâyâl	پالایال	Gayet berrak ve lâmi' olan ve seyyâl ve meyyâl olan.	Farsça be (ب) bâbı
1232	1	62	pâlâyîden	پالاییدن	Saf etmek ve ziyade etmek, taşfiye .	Farsça be (ب) bâbı
1233	1	62	bâlzen	بالزن	Uçucu, pervaz edici, ṭayyar olan.	Farsça be (ب) bâbı
1234	1	62	bâlest	بالست	Bakire kız, dûşize, kız oğlan kız, bakire .	Farsça be (ب) bâbı
1235	1	62	bâlusten	بالستن	"Sonu hayır ola" demek manasına duadır.	Farsça be (ب) bâbı
1236	1	62	bâliš	بالش	Yastık, isâde , bâlîn ve koltuk yastığı ve nebatat bitmesi, dıraht.	Farsça be (ب) bâbı
1237	1	62	bâliš	بالشت	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1238	1	62	bâliš-i tekye	بالش تکیه	Duvara dayadıkları kebir yastık, isâde .	Farsça be (ب) bâbı
1239	1	62	bâlüşten	بالشتن	"Sonu hayır ola" demek manasına duadır.	Farsça be (ب) bâbı
1240	1	62	bâliš-i cermîn	بالش جرمین	Sahtiyandan yapılmış olan yastık, minbeze .	Farsça be (ب) bâbı

1241	1	62	bâleşce	بَالَشَجَّة	Yer yastığı, ekser Tatarlar istimal ederler, muşdağa .	Farsça be (ب) bâbı
1242	1	62	pâkâr	پَاكَار	Emlak ve akar ve evkaf, mahsulünü toplayıcı, câbî .	Farsça be (ب) bâbı
1243	1	62	bâlgâne	بَالْغَانَة	İçeriden taşrası görünür, taşradan içerisi görünmez olan pencere ve örülmüş pencere demiri.	Farsça be (ب) bâbı
1244	1	62	pâlek	پَالَك	Çarık ve dolak tabir olunan ayakkabı, ekser çoban ve çiftçiler istimal ederler, hazf .	Farsça be (ب) bâbı
1245	1	63	bâleŋg	بَالَنْك	Bir nevi turunçtur ki iri ve sulu olur, utruc .	Farsça be (ب) bâbı
1246	1	63	bâlvâr	بَالَوَار	Kanatlı, cenâhî olan.	Farsça be (ب) bâbı
1247	1	63	bâlvâd	بَالَوَاد	Ebâbîl tabir olunan kuş.	Farsça be (ب) bâbı
1248	1	63	bâlvâze	بَالَوَازَة	Çocuklar salınmak için yaptıkları salıncak, urcûha .	Farsça be (ب) bâbı
1249	1	63	bâlvâse	بَالَوَاسَة	Dokumak için hazırlanmış iplik.	Farsça be (ب) bâbı
1250	1	63	pâlvâse	پَالَوَاسَة	Tasa ve gam endûh ve ğussa, hemm ..	Farsça be (ب) bâbı
1251	1	63	bâlvâne	بَالَوَانَة	Siyahlı ve beyazlı serçeye müşabih kuş, darı kuşu tabir olunan hayvan, ebâbîl .	Farsça be (ب) bâbı
1252	1	63	bâlû	بَالُو	Kiraz tabir olunan meyve, alu-balı dahi derler, karâşiyâ .	Farsça be (ب) bâbı
1253	1	63	bâlûd	بَالُوْد	Büyüme, nemâ ?, iri olmak.	Farsça be (ب) bâbı
1254	1	63	pâlûd	پَالُوْد	Süzülmüş ve pak olmuş, muşaffâ ve kuzu derisinden yapılmış olan kürk.	Farsça be (ب) bâbı
1255	1	63	bâlûdegî	بَالُوْدَه كِي	Süzek tabir olunan delikli bakır ve ağaç kap, mişfâh .	Farsça be (ب) bâbı
1256	1	63	bâlûden	بَالُوْدَنْ	Bulandırmak, tengîş , bulamak.	Farsça be (ب) bâbı
1257	1	63	pâlûden	پَالُوْدَنْ	Süzme ve saf etmek, taşfiye .	Farsça be (ب) bâbı
1258	1	63	pâlûde	پَالُوْدَه	Maruf taamdır ve ğill u ğıştan saf ve pak olan.	Farsça be (ب) bâbı
1259	1	63	bâlver	بَالَوَر	Kanatlı, cenâhî olan.	Farsça be (ب) bâbı
1260	1	63	bâlûş	بَالُوْش	Kehle, bit, kumle .	Farsça be (ب) bâbı
1261	1	63	pâlûş	پَالُوْش	Karışmış olan ve mağsûş olan, kâfûrî.	Farsça be (ب) bâbı
1262	1	63	bâle	بَالَه	Çuval, ledd ve torba ve içine kokulu nesne konulan zarf.	Farsça be (ب) bâbı
1263	1	63	pâlheng	پَالِهَنْك	İp, habl , kement, dizgin, kayış.	Farsça be (ب) bâbı
1264	1	63	pâliyâl	پَالِيَاَل	Hemişe daim ve muttasıl olan.	Farsça be (ب) bâbı
1265	1	63	bâliden	بَالِيْدَنْ	Uzayıp büyüme, tefâkum ve artmak, artırmak.	Farsça be (ب) bâbı
1266	1	64	pâliden	پَالِيْدَنْ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1267	1	64	pâlîk	پَالِيْك	Çarık ve dolak tabir olunan ayakkabı, ekser çoban ve çiftçiler istimal ederler, hazf .	Farsça be (ب) bâbı
1268	1	64	bâlîn	بَالِيْن	Yastık ve mahsus bir nevi yastık, isâde(t) .	Farsça be (ب) bâbı
1269	1	64	bâlîmperest	بَالِيْن پَرَسْت	Tembel, baṭṭal , yastığa ibadet eden.	Farsça be (ب) bâbı
1270	1	64	bâm	بَام	Kubbe, kemer, dam, sakf , tavan ve sabah vakti, borç, renk ve boya ve tamburda bam denilen kaba sedalı kıl.	Farsça be (ب) bâbı

1271	1	64	pâmâl	پامال	Pâyâmâl, ayak altında çiğnenmiş olan.	Farsça be (ب) bâbı
1272	1	64	bâm-ı çeşm	بام چشم	Göz kapağı, cüfün .	Farsça be (ب) bâbı
1273	1	64	bâmdâd	بامداد	Sabah vakti, seher , şafaklanmak.	Farsça be (ب) bâbı
1274	1	64	bâmdâdân	بامدادان	Sabah vakti, ahirinde ki elif (ل) ve nûn (ن) edât-ı cemdir, subh-ı sâdik ve subh-ı kâzib murat olunur.	Farsça be (ب) bâbı
1275	1	64	bâmrah	بام ره	Nerdbân [merdiven] ve dama çıkacak tarik ve yol.	Farsça be (ب) bâbı
1276	1	64	pâmüjd	پامزد	Ücret-i kadem , ayak teri denilen bahşiş.	Farsça be (ب) bâbı
1277	1	64	bâmüs	بامس	Bî-şuğl ve amel, beyhude yere bir yerde eğlenip kalan kimse.	Farsça be (ب) bâbı
1278	1	64	bâmsütûn	بام ستون	Üstü örtülmemiş köşk, kameriye , ve hâne-i âlî.	Farsça be (ب) bâbı
1279	1	64	bâmgâh	بامگاه	Sabah vakti, şubh [sabah].	Farsça be (ب) bâbı
1280	1	64	bâmûn	بامون	Püş, muhannes, me'bûn olan.	Farsça be (ب) bâbı
1281	1	64	bâme	بامه	Uzun sakal, yelme , dirâz-ı rîş ve zaruret ve zaruri manasına dahi gelir.	Farsça be (ب) bâbı
1282	1	64	bân	بان	Bânın lafzından ihtisar olunmuş seda ve avaz manasına ve nigâhdârende yani gözetici, aslında ism-i câmidir. Bir nesneyi gözetmekten kinayedir, bağ-bân, päs-bân gibi ve sakfhâne.	Farsça be (ب) bâbı
1283	1	65	pân	پان	Bir nevi kızıl yapraktır çiğnense veya dövülse kırmızı suyu çıkar, hûbân ve duhterân dudaklarına sürerler gayet rengin eder ve her neye dokunsa kırmızı eder.	Farsça be (ب) bâbı
1284	1	65	pânzede	پانزده	On beş adedi, hamsete 'aşer.	Farsça be (ب) bâbı
1285	1	65	(panzehir)	(پانزهر)	Zehir define nafi' nesne, båd-zehr.	Farsça be (ب) bâbı
1286	1	65	bânşad	بانصد	Beş yüz adedi. Arabîsi hamse mi'e .	Farsça be (ب) bâbı
1287	1	65	bânķiş	بانكش	Dağlarda hasıl olur bir nevi çalı yemişi, Arabîsi habetu'l-hafrâ .	Farsça be (ب) bâbı
1288	1	65	bâng	بانك	Ses, seda , avaz.	Farsça be (ب) bâbı
1289	1	65	bang-ı nemâz	بانك نماز	Edâ-i salât için minarede nida olunan, ezan .	Farsça be (ب) bâbı
1290	1	65	bângiden	بانكيدن	Çağırarak, seslenmek, bâng kerden, şahb .	Farsça be (ب) bâbı
1291	1	65	bânkeş	بانكش	Evlerde kafeste beslerler, hoş avaz bir nevi güvercin, bazısında sarîhan "ya kerim" sedası fehm olunur.	Farsça be (ب) bâbı
1292	1	65	bânû	بانو	Hanesinde nişîn-hatun, büyük kadın, hanım .	Farsça be (ب) bâbı
1293	1	65	bâne	بانه	Kasık kılı. Arabîsi 'âne.	Farsça be (ب) bâbı
1294	1	65	pâne	پانه	Kapı ardına konulan ağaç ve ağaç tez yarılmak için yarığa sokulan çivi.	Farsça be (ب) bâbı
1295	1	65	pânihâde	پانهاده	Ayak basmış olan ve varit olan.	Farsça be (ب) bâbı
1296	1	65	pânîd	پانيد	Süzülmüş saf ve musaffa olmuş şeker.	Farsça be (ب) bâbı
1297	1	65	pâv	پاو	Yıkamak, pak etmek, ğasl .	Farsça be (ب) bâbı
1298	1	66	bâ-vücûd ki	باوجودكى	Madem ki, çünkü manasıdır.	Farsça be (ب) bâbı

1299	1	66	bâver	بَاوَرُ	Sahih, sadık, gerçek olan ve baveriden lafzından ism-i masdardır, inanmak manasına, ittikâl .	Farsça be (ب) bâbı
1300	1	66	bâveriden	بَاوَرِيْدِن	İnanmak, bâver kerden, i'timân.	Farsça be (ب) bâbı
1301	1	66	pâvzâ'	پَاوَزَاء'	Cellatların ayak altına kodukları tahta.	Farsça be (ب) bâbı
1301	1	66	bâvüstî	بَاوُسْتِي	Kuma, şerik , ortak ki bir erin iki ya üç avratı ola birbirlerine tabir ederler.	Farsça be (ب) bâbı
1302	1	66	bâvend	بَاوِنْد	Ayak bağı, pâ-bend ve köstek, şikâl .	Farsça be (ب) bâbı
1303	1	66	bâvîn	بَاوِيْن	İçine eğirilmiş iplik kodukları küçük sepet, sefat .	Farsça be (ب) bâbı
1304	1	66	bâvî	بَاوِي	Olasın, başı manasına, tekûnü .	Farsça be (ب) bâbı
1305	1	66	(bâh)	(بَاه)	Cima ve mücâma'a ve vade tarikiyle olsun ve tûle demektir, Arabîde cima ve meni manasınadır.	Farsça be (ب) bâbı
1306	1	66	bâhek	بَاهَك	Mahpus ve mücrimîne olan eza ve işkence, azâp .	Farsça be (ب) bâbı
1307	1	66	pâhek	پَاهَك	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1308	1	66	bâhem	بَاهَم	Bâ (با) ile hem (هم) den mürekkep ma'a manasına beraber, bir yerde demektir.	Farsça be (ب) bâbı
1309	1	66	bâhüm	بَاهُم	Muvafık rüzgar, bâd-ı şurta.	Farsça be (ب) bâbı
1310	1	66	bâhem âmeden	بَاهَم اَمْدَن	Kavga ve gazab eylemek ve bir yere gelmek, cemolmak, ictima .	Farsça be (ب) bâbı
1311	1	66	bâhem âverden	بَاهَم اَوْرَدَن	Cemedip götürmek ve toplayıp âli gitmek, izdimâl .	Farsça be (ب) bâbı
1312	1	66	bâhû	بَاهُو	Değnek, asa , çomak.	Farsça be (ب) bâbı
1313	1	66	bâhe	بَاهِه	Geçit vermez küçük derya yahut göl, ğadîr ve iri gövdeli at, feres.	Farsça be (ب) bâbı
1314	1	66	bay	بَائِي	Bey, mîr, emir .	Farsça be (ب) bâbı
1315	1	67	pây	پَائِي	Pâ, ayak, qadem ve mukavemet ve istihkâm ve metanet, sabit ve mukim.	Farsça be (ب) bâbı
1316	1	67	pâyâb	پَايَاب	Qudret , hüküm, nüfuz, ve sıg olan ve derin ve amîk olmayan.	Farsça be (ب) bâbı
1317	1	67	pâyefrâz	پَائِي اَفْرَاز	Cellatların ayak altına koydukları tahta.	Farsça be (ب) bâbı
1318	1	67	pâyân	پَايَان	Nihayet, son, ahîr ve her nesnenin ucu.	Farsça be (ب) bâbı
1319	1	67	pâyendâz	پَائِي اَنْدَاز	Resim günleri, mülûk ve selatin geçmesi için güzergâhına döşenen kumaş ve sair nesne.	Farsça be (ب) bâbı
1320	1	67	pâybest	پَائِي بَسْت	Ayağı bağı ve mukayyet olan ve bina ve duvar temeli.	Farsça be (ب) bâbı
1321	1	67	pâybeste	پَائِي بَسْتِه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1322	1	67	pâybende	پَائِي بِنْدِه	Ayak kösteği, şikâl , ayak bağı ve ayak-bend eder olan.	Farsça be (ب) bâbı
1323	1	67	pâypuzân	پَائِي پُوْزَان	Sehm-nâk avaz, şâha .	Farsça be (ب) bâbı
1324	1	67	pâybûs	پَائِي بُوْس	Ayak öpmek, leşmu'l-qadem .	Farsça be (ب) bâbı
1325	1	67	pây-pûş	پَائِي پُوْش	Papuç, ayakkabı, midâs .	Farsça be (ب) bâbı
1326	1	67	pây pîçîden	پَائِي پِيْچِيْدِن	Kaçmak, fîrâr etmek.	Farsça be (ب) bâbı
1327	1	67	payitaht	پَائِي تَخْت	Mahal-i hükümet, padişahın sakin olduğu şehir.	Farsça be (ب) bâbı
1328	1	67	pâyğast	پَائِي غَسْت	Ayak altında yassılanmış, çiğnenmiş olan, teşmîm .	Farsça be (ب) bâbı

1329	1	67	pâyhâst	پایِ خَواست	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1330	1	67	pâyhâste	پایِ خاسته	Ayak altında basılmış ve ayak ile dövülmüş olan, vaṭṣ .	Farsça be (ب) bâbı
1331	1	67	pâyed	پاید	Bâyesten lafzından muzâfîdir, gerek, lazım, muktezi, yelzemü manasına.	Farsça be (ب) bâbı
1332	1	67	pâyed	پاید	Kaim ve ṣabit ve ber-karâr olur manasına ve ayakla tepmek.	Farsça be (ب) bâbı
1333	1	67	payidar	پایدار	Sabit, muḥkem , kavi, temelli ve üstüvâr olan.	Farsça be (ب) bâbı
1334	1	67	pâydam	پایدام	Avcıların tuzak içine bağladıkları kuş ki sair kuşlar onu görüp dama düşerler, Arabîsi milvâh .	Farsça be (ب) bâbı
1335	1	68	pâydan	پایدان	Pabuç denilen ayakkabı, midâs .	Farsça be (ب) bâbı
1336	1	68	pâyiz	پایز	Sonbahar, güz faslı, ḥarîf , yazdan sonra ve kıştan evvel olur.	Farsça be (ب) bâbı
1337	1	68	payzen	پایزن	Ayağı zincir ile bağlı olan esir, muḥayyet .	Farsça be (ب) bâbı
1338	1	68	pâyize	پایزه	' Aṭiyye , iḥsan , beraat ve vazife kâgıdı ve muaf-nâme.	Farsça be (ب) bâbı
1339	1	68	pâyije	پایژه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1340	1	68	bâyest	بایست	İsm-i masdardır, ḥacet ve gerek manasına.	Farsça be (ب) bâbı
1341	1	68	bâyesten	بایستن	Gerek, ḥacet olmak.	Farsça be (ب) bâbı
1342	1	68	pâyesten	پایستن	Beklemek ve intizar etmek.	Farsça be (ب) bâbı
1343	1	68	bâyeste	بایسته	Lazım , vacip, muktezi olan.	Farsça be (ب) bâbı
1344	1	68	pâygâr	پایگار	Reayadan mal ve resûm tahsil eden, muḥaṣṣil ve süpürge hizmetine tayin olunan edna hizmetkâr.	Farsça be (ب) bâbı
1345	1	68	pâygâh	پایگاه	Ḳadir ve mertebe ve dibine ayak erişen su yeri ve her nesnenin asıl nispeti ve kapı üzerinde olan sundurma ve nerdbân [merdiven].	Farsça be (ب) bâbı
1346	1	68	pâyimâl	پایمال	Ayak altında kalmış ve çiğnenmiş olan ve zebun, hakir ve zelil olan ve münhezim, münhedim, berbat, harap olan.	Farsça be (ب) bâbı
1347	1	68	pâymerd	پایمرد	Mu'în ve şeffî olan.	Farsça be (ب) bâbı
1348	1	68	pâyümüjd	پایمؤد	Ayak teri denilen bahşiş, ayak kirası, ücret-i ḳadem .	Farsça be (ب) bâbı
1349	1	68	pâyendâz	پاینداز	Padişah geçmesi için resm günlerinde yollara döşenen kumaş yahut sair nesne.	Farsça be (ب) bâbı
1350	1	68	pâyendân	پایندان	Kefil ve zâmin olan.	Farsça be (ب) bâbı
1351	1	68	pâyendegân	پایندگان	Ehl-i cennet ve ehl-i ceennem ve dahi Arş-ı a' zam ve emsali ki min ba' d fena olmaz.	Farsça be (ب) bâbı
1352	1	69	pâyende	پاینده	Ṣâbit , pâydar, temelli, temelleşmiş olan ve destek ve dayak.	Farsça be (ب) bâbı
1353	1	69	pâyvend	پایوند	Pây-bend, ayak kösteği.	Farsça be (ب) bâbı
1354	1	69	paye	پایه	Rütbe , mertebe ve derece, zebun, gûnek, nerdbân [merdiven] ayağı.	Farsça be (ب) bâbı
1355	1	69	pâyîn	پایین	Her nesnenin aşağı canibi, süfl ve nerdbân [merdiven] ın evvelki basamağı.	Farsça be (ب) bâbı
1356	1	69	pâyiden	پاییدن	Kaim ve sabit olmak, sübut ve bir yerde tevakkuf etmek ve bir nesneyi muhkem tutmak ve zîynet eylemek ve ayağıyla tepmek ve basmak.	Farsça be (ب) bâbı

1357	1	69	beber	بَبْر	Arslana müşabih yırtıcı canavardır, kuyruğu arslandan kısadır, gayet kuvvetli ve mehâbetli ve muvahhiş olur.	Farsça be (ب) bâbı
1358	1	69	pepre	پَپْرَه	İhtiyar, müsin, koca, kocamış olan, şeyh .	Farsça be (ب) bâbı
1359	1	69	(babgâ)	(بَبْغَا)	Papağan denilen söyleyici kuş.	Farsça be (ب) bâbı
1360	1	69	bebek	بَبَكْ	Göz ortasında olan siyah daire, nâzire ve kucakta gezdirilen çocuk, şabi .	Farsça be (ب) bâbı
1361	1	69	beblüs	بَبْلُسْ	Kurumuş ekmeğe ki üzerinde fare gezmiş ve bazı mahallini yemiş ve üzerine işemiş ola, 'aşem.	Farsça be (ب) bâbı
1362	1	69	büt [put]	بَبْتْ	Allahuteala'dan maada her ibadet olunan şey, şanem , veşn ve güzel adam yahut karı.	Farsça be (ب) bâbı
1363	1	69	bet	بَبْتْ	Kâğıt ve kumaşa sürülen ahar .	Farsça be (ب) bâbı
1364	1	69	betâ	بَبْتَا	İsm-i masdardır ki geç ve fâriğ ol manasına.	Farsça be (ب) bâbı
1365	1	69	patadağ)	پَتَادَقْ	Fuc'aten, bağteten , birdenbire, ansızın.	Farsça be (ب) bâbı
1366	1	70	putperest	بَبْتْ پَرَسْت	Saneme ibadet eden kimse, 'âbidü'l-veşn.	Farsça be (ب) bâbı
1367	1	70	bütperestî	بَبْتْ پَرَسْتِي	Saneme ibadet etmek, putperestlik.	Farsça be (ب) bâbı
1368	1	70	bütterâş	بَبْتْ تَرَاشْ	Put oyan, sanem imal eden kimse, 'âmilu's-şanem.	Farsça be (ب) bâbı
1369	1	70	büthâne	بَبْتْخَانَه	Putperestlerin ibadethanesi ve fahişe kârhanesi yahut meyhane.	Farsça be (ب) bâbı
1370	1	70	beter	بَبْتَرْ	Bed-ter (بَدْتَر) den muhaffeftir, ziyade bed, ağbah , ziyade hayırsız olan.	Farsça be (ب) bâbı
1371	1	70	peter	پَبْتَرْ	Teneke denilen nesne ki sarı ve beyaz olur, kasdır .	Farsça be (ب) bâbı
1372	1	70	bitikçi	بَبْتِكْچِي	Yazıcı, kâtip, beylikçi lafzının aslı.	Farsça be (ب) bâbı
1373	1	70	bütgede	بَبْتْكَدَه	Puthane, putperest ibadethanesi, dâru's-şanem .	Farsça be (ب) bâbı
1374	1	70	betyâr	بَبْتِيَارْ	Renc, meşakkat, miñnet .	Farsça be (ب) bâbı
1375	1	70	petîl [fitil]	پَبْتِيلْ	Fetil , fetile, yelite .	Farsça be (ب) bâbı
1376	1	70	petîle	پَبْتِيلَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1377	1	70	becâ	بَبْجَا	Yerinde, mahallinde, münasip, tam, kâmil olan ve bedel, mübadele , trampa manasına.	Farsça be (ب) bâbı
1378	1	70	becayış	بَبْجَايِشْ	Bedel, mübadele , ivaz, trampa.	Farsça be (ب) bâbı
1379	1	70	be-cid)	بَبْجِدْ	Cidd ve say ve cehd ile ve gayretle demektir.	Farsça be (ب) bâbı
1380	1	70	becs	بَبْجَسْ	Burun yumuşağı, nerm-i binî, râ'if .	Farsça be (ب) bâbı
1381	1	70	bicişk	بَبْجِشْكْ	Tabiat , ahlak.	Farsça be (ب) bâbı
1382	1	70	beçegân	بَبْجِگَانْ	Yavrular, hiskilûn , çocuklar.	Farsça be (ب) bâbı
1383	1	70	bücül	بَبْجُلْ	Aşık denilen kemik ki çocuklar onunla oyun oylarlar, Arabîsi ka'b .	Farsça be (ب) bâbı
1384	1	70	peçvâk	پَبْجَوَاكْ	Tercüman , mütercim ve tercüme.	Farsça be (ب) bâbı
1385	1	70	beçe	بَبْچَه	Yavrular, hiskil , çocuk.	Farsça be (ب) bâbı
1386	1	70	puğ	بَبْچُ	Gözde hasıl olan çapak, ramş .	Farsça be (ب) bâbı

1387	1	70	beḥâr	بَحَارٌ	Zillet ve mihnet ile dirilmek ve geçinmek.	Farsça be (ب) bâbı
1388	1	71	(Buḥâra)	(بُخَارَا)	Maveraünnehir de meşhur bir şehir adıdır, Moğol lisanında mecmu ulûm demektir.	Farsça be (ب) bâbı
1389	1	71	baḥt	بَحْتٌ	Ṭalîh , kader, kısmet ve izzet, saadet, direk ve babanın babası, cet .	Farsça be (ب) bâbı
1390	1	71	puḥt	پُحْتٌ	Piştî, ṭabaḥa , pişirdi ve ayak ile tepmek.	Farsça be (ب) bâbı
1391	1	71	baḥtâver	بَحْتَاوَرٌ	Bahtlı, tal'at ve saadet sahibi olan, mesut .	Farsça be (ب) bâbı
1392	1	71	baḥtbergeşte	بَحْتُ بَرَكَشْتَه	Bahtsız, talihsiz olan, şe'm .	Farsça be (ب) bâbı
1393	1	71	baḥtbîdâr	بَحْتُ بِيدَارٌ	Bahtı uyanık olan, bahtlı olan, meymûn .	Farsça be (ب) bâbı
1394	1	71	baḥtḥufte	بَحْتُ حُفْتَه	Bahtı uyumuş olan, bahtsız olan, meş'ûm .	Farsça be (ب) bâbı
1395	1	71	puḥten	پُحْتِنٌ	Pişmek, nażc , pişirmek.	Farsça be (ب) bâbı
1396	1	71	baḥtû âmeden	بَحْتُواْمَدَنٌ	İkrar ve itiraf etmek.	Farsça be (ب) bâbı
1397	1	71	puḥte	پُحْتَه	Pişmiş ve pişkin olan, maḥbûḥ ve istiare tarikiyle cihan-dîde ve kerem serdkeşide ve mücerrep, kâr-dîde, akil olan.	Farsça be (ب) bâbı
1398	1	71	puḥtî	پُحْتِي	Elmasiye misilli tutkal ve pelte ve balgam ve cerahat, şu'z.	Farsça be (ب) bâbı
1399	1	71	baḥtiyar	بَحْتِيَارٌ	Baht dostu, bahtı müsait olan, devlet-mend olan, bahtlı olan, sa'îd .	Farsça be (ب) bâbı
1400	1	71	baḥtiyarî	بَحْتِيَارِي	Baht, izzet, devlet, tal'at.	Farsça be (ب) bâbı
1401	1	71	baḥced	بَحَجْدٌ	Demir boku, rîm-i âhen, Arabisi ḥubṣû'l-ḥadîd .	Farsça be (ب) bâbı
1401	1	71	biḥrad	بِحْرَدٌ	Akıllı, aḳil , hîred-mend olan.	Farsça be (ب) bâbı
1402	1	71	biḥradî	بِحْرَدِي	Akıl , hîred, akıllılık.	Farsça be (ب) bâbı
1403	1	71	baḥş	بَحْسٌ	Eksik, naḳış olan ve sulanmayıp hemen yağmur kuvvetiyle mahsul veren tarla.	Farsça be (ب) bâbı
1404	1	71	baḥş	بَحْسٌ	Harâret-i derûndan veyahut renc ve elem ve gussadan ve illet sebebi ile rengi mütegayyir olan, takatsiz ve bitap olan.	Farsça be (ب) bâbı
1405	1	72	baḥşis	بَحْسِيَسٌ	Bî-kıymet ve fena ve ahḳar olan.	Farsça be (ب) bâbı
1406	1	72	baḥsân	بَحْسَانٌ	Solmak ve bozulmak, zübûl , renc ve zahmet görmüş olan.	Farsça be (ب) bâbı
1407	1	72	baḥsâned	بَحْسَانَدٌ	İsm-i fâ'ildir, eritir, mayi ve harareten bozulur olan.	Farsça be (ب) bâbı
1408	1	72	baḥsânîden	بَحْسَانِيدِنٌ	Erimek, eritmek, izâbe .	Farsça be (ب) bâbı
1409	1	72	beḥast	بَحَسْتٌ	Uykuda olan horultu, ḥarḥara , uykuda ağır basmak, kâbus	Farsça be (ب) bâbı
1410	1	72	baḥsîden	بَحْسِيدِنٌ	Erimek, mey' , yürek oynamak, mütegayyir olmak, teng-dil olmak.	Farsça be (ب) bâbı
1411	1	72	baḥş	بَحْسٌ	Vermek, ita etmek ve verici, ita ve ihsan edici, hisse ve nasip.	Farsça be (ب) bâbı
1412	1	72	baḥşâ	بَحْسَا	Verici, ita ve ihsan edici olan, muṭî .	Farsça be (ب) bâbı
1413	1	72	baḥşây	بَحْسَائِي	Bi-ma' nâhu eyḍan	Farsça be (ب) bâbı
1414	1	72	baḥşâyîş	بَحْسَائِيَش	Vermek, ita ve ihsan etmek.	Farsça be (ب) bâbı
1415	1	72	baḥşâyîşger	بَحْسَائِيَشْكَرٌ	İta ve ihsan ve af ve merhamet etmek, muṭî .	Farsça be (ب) bâbı
1416	1	72	baḥşîş	بَحْسِيَش	Vermek ve verilen nesne, ihsan, 'atîyye , hibe.	Farsça be (ب) bâbı

1417	1	72	bağşende	بَغْسَنَدَه	Verici, ihsan edici, muṭî ve affedici, yarlıgayıcı olan, ğafur .	Farsça be (ب) bâbı
1418	1	72	bağşiden	بَغْسِيدِن	Bağışlamak, ifdâl , terahhum etmek.	Farsça be (ب) bâbı
1419	1	72	bağşiş	بَغْسِيش	Bağşiş, ‘ aṭiyye , ihsan.	Farsça be (ب) bâbı
1420	1	72	(be-ḥilâf)	(بِخِلَاف)	Hilaf üzere, aksi olarak.	Farsça be (ب) bâbı
1421	1	72	be-ḥod	بِخَوْد	Yalnız, münferit , hod be-hod, yapayalnız, başlı başına, müstakil ve kendiliğinden manalarında terkiptir.	Farsça be (ب) bâbı
1422	1	72	buḥur	بُحُور	Tütsü, güzel kokulu nesne ki onunla tatyîb ederler. Arabîde buḥûr .	Farsça be (ب) bâbı
1423	1	73	buḥurdan	بُحُورْدَان	Buhur yakmaya istimal olunan kap, mikṭar .	Farsça be (ب) bâbı
1424	1	73	baḥîden	بَحْيِدِن	Atılmış pembe, mahlûc , yahut atılmış yün ve saire.	Farsça be (ب) bâbı
1425	1	73	baḥye	بَحْيَه	Terzi ve emsalinin diktiği dikiş ve çatma, ḥurze .	Farsça be (ب) bâbı
1426	1	73	baḥyedâr	بَحْيَه دَار	Dikişli olan, çatılı olan, maḥyûṭ .	Farsça be (ب) bâbı
1427	1	73	baḥyezen	بَحْيَه زَن	Dikiş dikici olan, çatıcı olan, ḥayyât .	Farsça be (ب) bâbı
1428	1	73	bed	بَدَا	Fena , kötü, çirkin, ḳabîḥ , yaramaz, şeni , redî olan, mukabil niktir, fenalık, kötülük, şer, kubh.	Farsça be (ب) bâbı
1429	1	73	bedâ	بَدَا	Fahiş ve yaramaz söz ve yaramaz nesne, ḥalf .	Farsça be (ب) bâbı
1430	1	73	bedaḥter	بَدَا حَتْر	Yıldızı fena olan, bahtsız olan.	Farsça be (ب) bâbı
1431	1	73	bedahlâḳ	بَدَا اَحْلَاق	Huy ve ahlakı fena ve şeni olan, aḥlâḳ-ı zemîme .	Farsça be (ب) bâbı
1432	1	73	bedâr	بَدَار	Çift aletlerinden öğendere denilen alet, mesâse .	Farsça be (ب) bâbı
1433	1	73	bedüslûb	بَدَا سَلُوب	Tarz ve tariki şeni olan ve çirkin olan.	Farsça be (ب) bâbı
1434	1	73	bedaşl	بَدَا صِل	Aslı ve nesli rezil ve deni olan, ḳabîḥu'l-aşl .	Farsça be (ب) bâbı
1435	1	73	bedâmûz	بَدَا مُوز	Rezalet ve denaet bildiren rezil ve deni olan.	Farsça be (ب) bâbı
1436	1	73	bedân	بَدَان	Ba' îde işarettir, ona demek, lehu .	Farsça be (ب) bâbı
1437	1	73	bedendîş	بَدَا نَدِيش	Şer ve fesat tefekkür eden ve kasteden ve yaramaz sanıcı olan, fasit .	Farsça be (ب) bâbı
1438	1	73	bedâyîn	بَدَا يِن	Âdet ve resûm ve destûru kabîh ve çirkin olan, ḳabîḥu'l-âde .	Farsça be (ب) bâbı
1439	1	73	bedbaḥt	بَدَا بَحْت	Bahtsız olan, talihli olmayan.	Farsça be (ب) bâbı
1440	1	73	bedpeder	بَدَا پَدَر	Üvey ata, râb .	Farsça be (ب) bâbı
1441	1	74	bedpesend	بَدَا پَسَنَد	Müşkülpesent, her nesneyi beğenmez olan.	Farsça be (ب) bâbı
1442	1	74	bedpüşt	بَدَا پُشْت	Bed-huy at ve katır ki eyer vurduramaz ve bindirmez, şemûs .	Farsça be (ب) bâbı
1443	1	74	bedbû	بَدَا بُو	Fena kokan, fena kokulu olan, râyiḥa-ı kerîhe .	Farsça be (ب) bâbı
1444	1	74	bedbûd	بَدَا بُود	Bed, fena, lain , le'îm olan.	Farsça be (ب) bâbı
1445	1	74	bedbin	بَدَا بِن	Bed görüp beğenmez olan.	Farsça be (ب) bâbı
1446	1	74	bedter	بَدَا تَر	Ziyade bed ve kabîh ve şeni olan, ebşa °.	Farsça be (ب) bâbı
1447	1	74	bedterîn	بَدَا تَرِين	En ziyade bed ve kabîh ve şeni olan, aḳbah .	Farsça be (ب) bâbı
1448	1	74	bedcins	بَدَا جِنْس	Cinsi fena olan, soysuz olan ve meçhûlî'n-neseb olan.	Farsça be (ب) bâbı

1449	1	74	bedçeşm	بَدَّ جَشْمٌ	Gözü nazar değdirir olan ve hasetçi olan, hâsid .	Farsça be (ب) bâbı
1450	1	74	bedçeşre	بَدَّ جَهْرَه	Çirkin, kerîhu'l-manzar olan.	Farsça be (ب) bâbı
1451	1	74	bedhâl	بَدَّ حَالٌ	Hali düşkün olan.	Farsça be (ب) bâbı
1452	1	74	bedahşân	بَدَّ أَحْسَانٌ	Horasan ile Hint serhadi meyanında bir meşhur vilayettir ki orada lal madeni vardır.	Farsça be (ب) bâbı
1453	1	74	bedhişâl	بَدَّ حِصَالٌ	Huy ve tabiati rezil ve şerir olan, ķabîhu'l-ķulķ .	Farsça be (ب) bâbı
1454	1	74	bedķulķ	بَدَّ حُلُقٌ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1455	1	74	bedķû	بَدَّ حُوٌ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1456	1	74	bedķâh	بَدَّ حَوَاهٍ	Düşman, fenalık isteyici, ķasûd olan.	Farsça be (ب) bâbı
1457	1	74	bedķâhî	بَدَّ حَوَاهِي	Düşmanlık, adavet , fenalık istemek.	Farsça be (ب) bâbı
1458	1	74	beddua	بَدَّ دَعَا	Lanet yerine fenalık olsun diye Allahuteala Hazretlerinden niyaz etmek.	Farsça be (ب) bâbı
1459	1	74	beder	بَدَّرَ	Taşra, ķariķ olan.	Farsça be (ب) bâbı
1460	1	74	peder	بَدَّرَ	Baba, vâlid , ata, eb .	Farsça be (ب) bâbı
1461	1	74	bedrâm	بَدَّرَامٌ	Müferrih olan mahal, seyir yeri ve ziyafet.	Farsça be (ب) bâbı
1462	1	74	peder ender	بَدَّرَانْدَرٌ	Üvey ata, üvey baba, râb .	Farsça be (ب) bâbı
1463	1	74	bedrâh	بَدَّرَاهُ	Fena yola sapmış olan, dâll , dalalete giriftar olan.	Farsça be (ب) bâbı
1464	1	75	bederây	بَدَّرَائِي	Taşra gel, taşra çık demek manasına emirdir, uķruc .	Farsça be (ب) bâbı
1465	1	75	bedre'y	بَدَّرَائِي	Rey ve nazar ve kıyası yanlış ve bed ve batıl olan, ķabîhu'r-re'y .	Farsça be (ب) bâbı
1466	1	75	be-der âyed	بَدَّرَائِيْدِي	Bâ (بَا) ve der (دَر) ve âyed (أَيْدِي) lafızlarından mürekkep, kapıya gelir, yecî'u 'ale'l-bâb manasına.	Farsça be (ب) bâbı
1467	1	75	bedr bülend	بَدَّرْبُلَنْدٌ	Mâh-ı temâm, ayın tamam bedr olması, bedr .	Farsça be (ب) bâbı
1468	1	75	bedret	بَدَّرَةٌ	Büyük ve müdevver ve keskin olan göz.	Farsça be (ب) bâbı
1469	1	75	bedrefâtâr	بَدَّرَفَاتَارٌ	Gidişi ve yürüyüşü fena olan, ķabîhu'l-ķareke .	Farsça be (ب) bâbı
1470	1	75	bedraķa	بَدَّرَقَه	Delil , kılavuz, rehber ve mürşit, tarîk-i Hüdâ olan.	Farsça be (ب) bâbı
1471	1	75	bedrek	بَدَّرَكٌ	Bed-endîş ve aslı kötü olan, ķabîhu'l-aşl .	Farsça be (ب) bâbı
1472	1	75	bedrüşť	بَدَّرُوشْتٌ	İslam ile küffâr memâliki arasında olan sınır ve serhat, Arabîsi ķügûr .	Farsça be (ب) bâbı
1473	1	75	bedre	بَدَّرَه	On bin akçe-i müştemil, şurre .	Farsça be (ب) bâbı
1474	1	75	beddil	بَدَّرِيْلٌ	Korkulu ve mahûf olan, cübbân olan.	Farsça be (ب) bâbı
1475	1	75	bedzebân	بَدَّرَبَانٌ	Aķzı pis olan, nâ-sezâ, söz söyleyici olan, ķabîhu'l-lisân .	Farsça be (ب) bâbı
1476	1	75	bedzehre	بَدَّرَهْرَه	Yaramaz, gönüllü, ķakîmü'l-ķikr , bed-endîş, çifteli olan, korkak olan.	Farsça be (ب) bâbı
1477	1	75	bedsüvâr	بَدَّرَسُوَارٌ	Bindirmez ve eyer vurduramaz olan bed-huy at, ķemûs .	Farsça be (ب) bâbı
1478	1	75	bedsîret	بَدَّرَسِيْرَتٌ	Sîret ve ahlak ve huyu yaramaz olan, ķabîhu'l-ķulķ .	Farsça be (ب) bâbı
1479	1	75	bed'amel	بَدَّرَعْمَلٌ	Fiil ve ameli kerih ve nâ-pesend olan, ķabîhu'l-'amel .	Farsça be (ب) bâbı
1480	1	75	bed'ahđ	بَدَّرَعَهْدٌ	Yalancı, vaat ve ahđine itimat olunmaz olan, ķezzâb .	Farsça be (ب) bâbı

1481	1	75	bedfercâm	بَدْفَرَجَامٌ	Son ve akibeti fena olan, lain olan.	Farsça be (ب) bâbı
1482	1	76	bedfermâ	بَدْفَرَمَا	Ayıp ve günah işlemesini emredici olan, muzill .	Farsça be (ب) bâbı
1483	1	76	bedfi' âl	بَدْفِعَالٌ	Fiil ve ameli kerih ve kabîh olan, ķabîhu'l-ef' âl , ehl-i fesâd olan.	Farsça be (ب) bâbı
1484	1	76	bedkâr	بَدْكَارٌ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1485	1	76	bedkirdâr	بَدْكَرْدَارٌ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1486	1	76	bedgümân	بَدْكَمَانٌ	Fenâ-yı vesvese ve şüphe edici olan, müvesvis .	Farsça be (ب) bâbı
1487	1	76	bedgend	بَدْكَنْدٌ	Rüşvet denilen habıs.	Farsça be (ب) bâbı
1488	1	76	bedgû	بَدْكَو	İftiracı, müfteri , yalancı olan.	Farsça be (ب) bâbı
1489	1	76	bedgevher	بَدْكَوَهْرٌ	İçi, zâtı, tabiati fena olan, sû'u't-ķab' .	Farsça be (ب) bâbı
1490	1	76	bedgûy	بَدْكَوَى	Bed-gû, iftiracı, müfteri .	Farsça be (ب) bâbı
1491	1	76	bedgîş	بَدْكَشِشٌ	Bî-dîn ve bed-mezheb ve bed-millet olan, münafik .	Farsça be (ب) bâbı
1492	1	76	bedil	بَدْلٌ	Yürekten, riyasız, ' an-şamîm , be (ب) ile dil (دِل) den mürekkeptir.	Farsça be (ب) bâbı
1493	1	76	bedmihr	بَدْمِهْرٌ	Huysuz, ters tabiatlı, mürüvetsiz olan, sû'u't-ķab' .	Farsça be (ب) bâbı
1494	1	76	bednâm	بَدْنَامٌ	Fena şöhretli olan, ismi şerle zikrolunan, ķabîhu'l-ism .	Farsça be (ب) bâbı
1495	1	76	bednijâd	بَدْنِجَارٌ	Soyu, sopu zelil olan, piç olan, ķabîhu'n-neseb .	Farsça be (ب) bâbı
1496	1	76	bednesl	بَدْنَسَلٌ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1497	1	76	bednefs	بَدْنَفْسٌ	Yaramaz olan ve menhiyattan içtinap etmeyip, mürtekip , muherremât olan	Farsça be (ب) bâbı
1498	1	76	bednümâ	بَدْنَمَا	Çirkin, ķerîhu'l-manzar olan.	Farsça be (ب) bâbı
1499	1	76	bednihâd	بَدْنِهَادٌ	Hilkat ve aslı fena olan, ķabîhu'l-ķalk .	Farsça be (ب) bâbı
1500	1	76	bedniyyet	بَدْنِيَّتٌ	Niyeti ve samimi fena olan, ķabîhu'n-niyyet .	Farsça be (ب) bâbı
1501	1	76	bedû	بَدُو	Be (ب) ile o (و) dan mürekkep, ona, lehu demektir, elif (ل)'i hazf ile yerine dâl(د) getirildi.	Farsça be (ب) bâbı
1501	1	76	büde	بُدَّة	Kav, ağaç kavı ve paçavra kavı, ķurâķa .	Farsça be (ب) bâbı
1502	1	77	bedhûş	بَدْهُوشٌ	Yaramaz akıllı ve yaramaz fikirli olan, saķîmu'l-ķalb .	Farsça be (ب) bâbı
1503	1	77	bedî	بَدَى	Bedlik, ķubh , kötülük, yaramazlık.	Farsça be (ب) bâbı
1504	1	77	bedîd	بَدِيدٌ	Zahir, meşhut , göz görür olan ve göze görünür olan.	Farsça be (ب) bâbı
1505	1	77	pedîd	بَدِيدٌ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1506	1	77	bedîdâr	بَدِيدَارٌ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1507	1	77	pedîdâr	بَدِيدَارٌ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1508	1	77	bedîn	بَدِينٌ	Karîbe işarettir, hâzâ , buna, bunu, bununla demektir.	Farsça be (ب) bâbı
1509	1	77	bezle	بَدَلَةٌ	Avaz ile şiir okumak, lahn ve latife söylemek.	Farsça be (ب) bâbı
1510	1	77	bezlebâz	بَدَلْمَبَازٌ	Latifegû ve mizâc-engîz ve nedîm-i meclis-ârâ ve hazır cevap olan ve hoş-ârây olan, melîhu'l-ķelm .	Farsça be (ب) bâbı
1511	1	77	bezlegû	بَدَلْمَكُو	Latife edici, güldürücü olan, muzķik .	Farsça be (ب) bâbı

1512	1	77	pezîr	بَظِيرٌ	Kabul edici, kabil ve malik olan, emir tutucu, söz dinleyici olan.	Farsça be (ب) bâbı
1513	1	77	pezîrâ	بَظِيرَا	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1514	1	77	pezîreft	بَظِيرَفْتٌ	Kabul eyledi manasına fi'l-i mâzîdir.	Farsça be (ب) bâbı
1515	1	77	pezîrefîâr	بَظِيرَفْتَارٌ	Kabul etmek, razı olmak.	Farsça be (ب) bâbı
1516	1	77	pezîrefîâriden	بَظِيرَفْتَارِيْدِنْ	Taahhüt eylemek ve bir nesneyi deruhte etmek ve kabul ettirmek, beğendirmek.	Farsça be (ب) bâbı
1517	1	77	pezîreften	بَظِيرَفْتَنْ	Kabul eylemek, pesend etmek, istihsân .	Farsça be (ب) bâbı
1518	1	77	ber	بَرٌ	Üzere, 'alâ manasına edât-ı isti' lâdır ve göğüs, sine, sadr ve câh, nakil, götürücü olan ve meyve, semere ve yaprak, varak, taraf, içine manasındır ki Arabîde cenb ve fi ile ifade olunur ve kucak, nebatat, tohum, nasip, vatan ve karargâh, geniş mahal, ezber ve hıfz ve mahbupların yanağı üst tarafı ve mahbup ve tahsîn-i lafz için ef' âl ve mesâdir-i evâ'iline idhâl olur hazfında manaya hâlel gelmez.	Farsça be (ب) bâbı
1519	1	78	pür	پُرٌ	Dolu, memlu olan	Farsça be (ب) bâbı
1520	1	78	per	پَرٌ	Kuş tüyü ve kuş kanadı, cenah , pertev ve şule, kol, etek ve her nesnenin kenarı, ok yelegi, parmak ile nesne hesap etmek, dolap çarkı.	Farsça be (ب) bâbı
1521	1	78	beraber)	بَرَابِرٌ	Müsâvî , müşabih, muhâkî, mutabık olan.	Farsça be (ب) bâbı
1522	1	78	(berat)	(بِرَاتٌ)	Emr-i padişâhî ve bir vazife için hadime verilen yazılı emir kâğıdı.	Farsça be (ب) bâbı
1523	1	78	birâderende	بِرَادِرِنْدَهْ	Üvey kardeş.	Farsça be (ب) bâbı
1524	1	78	berâred	بَرَآرِدٌ	Yaraşır, cedr ve münasip olan.	Farsça be (ب) bâbı
1525	1	78	ber-âriden	بَرَآرِيْدِنْ	Kaldırmak, götürmek.	Farsça be (ب) bâbı
1526	1	78	burâziden	بُرَازِيْدِنْ	Yaraşmak, teceddür , yaraştırmak.	Farsça be (ب) bâbı
1527	1	78	ber-âzvân	بَرَآزَوَانٌ	Kılıç ve bıçak vesairenin kabzasıyla demiri arasına korlar, gümüş ve bakır vesair şeyden ederler, kabî'a .	Farsça be (ب) bâbı
1528	1	78	birader	بِرَادِرٌ	Kardeş, karındaş, eh .	Farsça be (ب) bâbı
1529	1	78	birâderâne	بِرَادِرَانَهْ	Birader gibi kardeşe layık olan.	Farsça be (ب) bâbı
1530	1	78	birâderhânde	بِرَادِرْخَوَانْدَهْ	Ahret kardeşi, muhabbeten 'a qd-i uhuvvet etmiş olan, iğâ'e .	Farsça be (ب) bâbı
1531	1	78	perâgenden	پَرَآگَنْدِنْ	Dağıtmak, tensîr ve perişan etmek.	Farsça be (ب) bâbı
1532	1	78	perakende	پَرَآگَنْدَهْ	Dağılmış, perişan olmuş, müteferik ve darmadağın olan.	Farsça be (ب) bâbı
1533	1	78	ber-âmeden	بَرَآمَدِنْ	Gelmek, yukarı çıkmak, ref' ve mecazen iş hasıl olmak.	Farsça be (ب) bâbı
1534	1	78	perân	پَرَآنٌ	Uçucu, tâ'ir , uçar olan.	Farsça be (ب) bâbı
1535	1	79	bürân	بُرَّانٌ	Keskin, ramîz , kılağılı, hadîd ve kesici olan.	Farsça be (ب) bâbı
1536	1	79	ber-endâhte	بَرَآندَاخْتَهْ	Yukarı atılmış, yukarı kaldırılmış olan, merfû' .	Farsça be (ب) bâbı
1537	1	79	ber-endâz	بَرَآندَازٌ	Yukarı kaldırıcı, yukarı atıcı olan, râfi' .	Farsça be (ب) bâbı

1538	1	79	ber-âverden	بِرْأوردَن	Götürmek, çıkarmak, irtifa , yukarı kaldırmak, hasıl etmek, yapmak, bitirmek, vücuda getirmek.	Farsça be (ب) bâbı
1539	1	79	ber-âverde	بِرْأورده	Yukarı kaldırılmış, ref' olunmuş olan.	Farsça be (ب) bâbı
1540	1	79	berâh	بِرَاه	Zîb, ziynet , ârâstegî ve hûb, nîk ve güzel olan.	Farsça be (ب) bâbı
1541	1	79	berây	بِرَائ	İçin, li'ecl manasına edattır.	Farsça be (ب) bâbı
1542	1	79	berbat	بِرْبَاد	Perişan, harap olmuş, telef ve helak olunmuş olan.	Farsça be (ب) bâbı
1543	1	79	pürbâr	بِرْبَار	Yüklü, hâmil ve üzerinde çok meyvesi olan.	Farsça be (ب) bâbı
1544	1	79	berbaris	بِرْبَارِش	Amberbâris denilen meyve, Arabîde dahi amberbâris derler.	Farsça be (ب) bâbı
1545	1	79	berpâ	بِرْبَا	Ayakta ka'im ve cari mukarrer, mer'î olan.	Farsça be (ب) bâbı
1546	1	79	berber)	(بِرْبَر)	Tıraş etmekle meşgul ve merzuk olan kimse, hallâk , haccâm , ve ziyade yukarı, a'lâ'l-e' âli .	Farsça be (ب) bâbı
1547	1	79	berbürde	بِرْبُرْدَه	Kapılmış, muhtelis , alınmış, götürülmüş olan.	Farsça be (ب) bâbı
1548	1	79	berbağ	بِرْبِط	Bir nevi çalgı aletinin ismidir.	Farsça be (ب) bâbı
1549	1	79	berbend	بِرْبَنْد	Avratların sinelerine bağladıkları inci ve altın ve lal ve zümrüt ile murassa nesne, Arabîsi lebîb .	Farsça be (ب) bâbı
1550	1	79	berbehîn	بِرْبِهِين	Semiz ot denilen nebat. Arabîsi baqlatu'l- hamkâ' .	Farsça be (ب) bâbı
1551	1	79	pertâb	بِرْتَاب	Ok menzili, helak ve menzil oku ve atmak ve atlamak kendini atmak, sıçramak, vesb .	Farsça be (ب) bâbı
1552	1	80	bertâftên	بِرْتَاْفْتَن	Dönmek, bükmek, döndürmek, taqlîb .	Farsça be (ب) bâbı
1553	1	80	pertâv	بِرْتَاو	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1554	1	80	berter	بِرْتَر	Ziyade yüce ve yüksek ve refi' olan.	Farsça be (ب) bâbı
1555	1	80	berterîn	بِرْتَرِين	En ziyade yüce ve yüksek ve refi' olan, erfa' .	Farsça be (ب) bâbı
1556	1	80	pertemîden	بِرْتَمِيدِن	Dudak şişip yarılmak, tepsirmek, 'aşb .	Farsça be (ب) bâbı
1557	1	80	berteng	بِرْتَنَك	Masumları düşmemek için beşikte bağladıkları bez pasesi, bağırdağ, kimât .	Farsça be (ب) bâbı
1558	1	80	pertev	بِرْتَو	Ziya, şua , cism-i münîr etrafında görünen tel tel aydınlık ve parlayıcı olan.	Farsça be (ب) bâbı
1559	1	80	pertev efsân	بِرْتَوِاْفْسَان	Ziyâ-pâş, aydınlık saçıcı, münîr , parlak olan.	Farsça be (ب) bâbı
1560	1	80	pertev endâz	بِرْتَوِاَنْدَاز	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1561	1	80	burç	بُرْج	Kale çıkması, kale kulesi, şurfe ve daire, mintka üzerinde mesâha olunan otuz derece miktarı.	Farsça be (ب) bâbı
1562	1	80	berc	بُرْج	Oklava denilen ağaç ki onunla yufka vesaire açarlar, mihlâc .	Farsça be (ب) bâbı
1563	1	80	bercâ	بُرْجَا	Yerinde, tam, şahih , münasip olan.	Farsça be (ب) bâbı
1564	1	80	bercâme	بُرْجَامَه	Kıymetli esvap, kıymet-dâr câme.	Farsça be (ب) bâbı
1565	1	80	bercesten	بُرْجَسْتَن	Sıçramak, vesb , vücûd-ı insân illet sebebiyle kabarmak.	Farsça be (ب) bâbı
1566	1	80	perçem	بُرْجَم	Malum tıraş olundukta baş tepesinde bırakılan saç yumağı, nâşiye .	Farsça be (ب) bâbı

1567	1	80	berçiden	بِرْچیدن	Düşürmek, toplamak, iktizâf .	Farsça be (ب) bâbı
1568	1	80	perçiden	پِرْچیدن	Mıh kakmak ve ucunu berkitmek, kar ’.	Farsça be (ب) bâbı
1569	1	81	perçin)	(بِرْچین)	Bi-ma’ nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1570	1	81	berçide	بِرْچیده	Düşürülmüş, toplanmış olan, muḳtefif .	Farsça be (ب) bâbı
1571	1	81	berçinâ	بِرْچینا	Bi-ma’ nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1572	1	81	perçin	پِرْچین	Bağ ve bostanlar duvarları üzerine adam geçmemek için konulan çalı, ziğs .	Farsça be (ب) bâbı
1573	1	81	pürçin	پِرْچین	Buruşuk, müşennec , kıvrımlı olan.	Farsça be (ب) bâbı
1574	1	81	berhâst	بِرْخاست	Kalkmak ve kalkış, ayaklanış, nehz .	Farsça be (ب) bâbı
1575	1	81	berhâsten	بِرْخاستن	Kalkmak, ayağa kalkmak, kıyâm .	Farsça be (ب) bâbı
1576	1	81	berhâste	بِرْخاسته	Kalkmış, ḳaim , ayaklanmış olan.	Farsça be (ب) bâbı
1577	1	81	berhâş	بِرْخاش	Kavga, niza, gürültü, harıltı, muharebe, cenk, cidâl .	Farsça be (ب) bâbı
1578	1	81	pürhâş	پِرْخاش	Bi-ma’ nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1579	1	81	pürhâşcû	پِرْخاشجو	Kavgacı, muḳarip , kavga arayıcı olan.	Farsça be (ب) bâbı
1580	1	81	pürhâşhûr	پِرْخاشخور	Kavgacı, mucâdil , cenkçi olan.	Farsça be (ب) bâbı
1581	1	81	berhâr	بِرْخوار	Hisse, naşip , behre, pay ve hissedar, behre-mend, nasipli olan.	Farsça be (ب) bâbı
1582	1	81	berhûr	بِرْخور	Bi-ma’ nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1583	1	81	berhûrdâr	بِرْخوردار	Hisse-mend, behre-mend, nasipli olan ve sâhib-i devlet ve ikbal olan.	Farsça be (ب) bâbı
1584	1	81	berhîz	بِرْخیز	Kalkmak, ḳıyam ve dirilmek ve zorbalık etmek.	Farsça be (ب) bâbı
1585	1	81	berhîzeş	بِرْخیزش	Bi-ma’ nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1586	1	81	pered	پِرْد	Fi’ l-i mâzîdir, uçtu, târa ve uçar manasına.	Farsça be (ب) bâbı
1587	1	81	perdaḳ	پِرْداخ	Cıla, yüzü düz ve parlak olmak, zi’ber .	Farsça be (ب) bâbı
1588	1	81	perdâht	پِرْداخت	Bi-ma’ nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1589	1	81	perdâhten	پِرْداختن	Teveccüh göstermek ve mukayyet olmak, saz çalmak ve nağme eylemek, fârîğ olmak, kaldırmak ve ref’ etmek, hali eylemek, tamam eylemek ve ahire erişmek, tamam olmak, tutmak ve kapmak, cila vermek, ziynetlemek.	Farsça be (ب) bâbı
1590	1	82	perdâhte	پِرْداخته	Düzelmüş, tertip olunmuş, yapılmış olan, müsevvî .	Farsça be (ب) bâbı
1591	1	82	berdâr	بِرْدار	Kaldırılmış, asılmış olan, muallak ve tutucu, itaat edici olan ve semereli yemiş verici olan.	Farsça be (ب) bâbı
1592	1	82	perdâz	پِرْداز	Düzücü, tertip edici olan, mürettip .	Farsça be (ب) bâbı
1593	1	82	perdâzî	پِرْدازی	Perdazlık, tertip edicilik.	Farsça be (ب) bâbı
1594	1	82	berdâste	بِرْداشته	Kaldırılmış, ref’ olunmuş olan, merfû ’.	Farsça be (ب) bâbı
1595	1	82	berdegân	بِرْدگان	Esîrûn , köleler, kullar.	Farsça be (ب) bâbı
1596	1	82	pürdil	پِرْدیل	Şeci ve bahadır olan ve sâhib-i fikr ve rey olan.	Farsça be (ب) bâbı
1597	1	82	berdemîd	بِرْدمید	Zahir ve aşikâr olmak.	Farsça be (ب) bâbı

1598	1	82	bürdbâr	بُرْدَبَار	İşte teenni ve tehir ve metanet ve vakar ile hareket etmek.	Farsça be (ب) bâbı
1599	1	82	bürden	بُرْدَن	İletmek, izdimâl ve oyunda galip olmak ve cenkte galebe etmek.	Farsça be (ب) bâbı
1600	1	82	berdevam	بِرْدَوَام	Devam üzere, daim ve daima, ‘ ale’ d-devâm manasına.	Farsça be (ب) bâbı
1601	1	82	berduş	بِرْدُوش	Omuzlanmış, omuza alınmış olan, ‘ ale’ l-men kib .	Farsça be (ب) bâbı
1601	1	82	berde	بِرْدَه	Esir , köle, tutsak.	Farsça be (ب) bâbı
1602	1	82	perde	پِرْدَه	Örtü ve setr olmak için üst tarafından asılıp alt tarafı sarkar olan kumaş, hicap ve saz kuyruğunda olan taksimler ve musiki sedası.	Farsça be (ب) bâbı
1603	1	82	perde ber-endâz	پِرْدَه بِرْ اَنْدَاز	Perde kaldıracı, perde çıkarıcı, râfi’ u’ l-hizr .	Farsça be (ب) bâbı
1604	1	82	perdedar	پِرْدَه دَار	Perdeci, perde açıp kapamaya memur olan, guşşâ’ .	Farsça be (ب) bâbı
1605	1	83	perdeder	پِرْدَه دَر	Perde yırtıcı yani keşf-i râz edici, kâşifu’s-sır, arsız, edepsiz olan.	Farsça be (ب) bâbı
1606	1	83	perdeserâ	پِرْدَه سَرَا	Sazcı, sâzende ve çalgıcı, lâhî ve harem kapısında ve mülûk ve ekâbir haneleri kapılarında olan perde.	Farsça be (ب) bâbı
1607	1	83	perdeserây	پِرْدَه سَرَائ	Çadır, hayme .	Farsça be (ب) bâbı
1608	1	83	perdeşinâs	پِرْدَه شِنَاس	Ehl-i mûsiki, şâdi , sazende ve akil ve arif olan.	Farsça be (ب) bâbı
1609	1	83	perdekeş	پِرْدَه كَش	Perde çeker olan.	Farsça be (ب) bâbı
1610	1	83	perdegâr	پِرْدَه گَار	Perde örtülü olan mahal, mestur .	Farsça be (ب) bâbı
1611	1	83	perdenişm	پِرْدَه نِشْم	Perdeli mahalde oturucu olan, ehl-i ‘işmet ve iffet ve inziva olan.	Farsça be (ب) bâbı
1612	1	83	berzede	بِرْزَه	Yukarıya doğru sürülmüş ve kaldırılmış olan, mürtefi .	Farsça be (ب) bâbı
1613	1	83	berzigâr	بِرْزِ گَار	Ekinci, zârî’ , harrâş .	Farsça be (ب) bâbı
1614	1	83	berziger	بِرْزِ كَر	Bi-ma’ nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1615	1	83	berzeger	بِرْزِ مَكْر	Bi-ma’ nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1616	1	83	berziger	بِرْزِ يَكْر	Bi-ma’ nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1617	1	83	berziden	بِرْزِيدَن	Müdavemet ve mülazemet etmek.	Farsça be (ب) bâbı
1618	1	83	bers	بِرْس	Kendir yaprağından imal olunan bir nevi afyon.	Farsça be (ب) bâbı
1619	1	83	pürsâle	پِرْسَالَه	Yaşı dolgun olan, müsinn , ihtiyar olan.	Farsça be (ب) bâbı
1620	1	83	pürsân	پِرْسَان	Sorup sual edici olan, sâ’ il .	Farsça be (ب) bâbı
1621	1	83	bersâm	بِرْسَام	Etıbbâ beyninde maruf bir illettir, sâm ve vec’ -i sadr.	Farsça be (ب) bâbı
1622	1	83	perest	پِرْسْت	İbadet edici, tapıcı, âbid olan.	Farsça be (ب) bâbı
1623	1	83	perestâr	پِرْسْتَار	‘ Abd , kul, bende ve hizmetkâr.	Farsça be (ب) bâbı
1624	1	83	perestârî	پِرْسْتَارِي	Hizmet, kulluk, bendelik.	Farsça be (ب) bâbı
1625	1	83	perestân	پِرْسْتَان	Abdler, kullar, bendeler, ‘ ibâd .	Farsça be (ب) bâbı
1626	1	83	perestiş	پِرْسْتِش	İbadet, tapınmak, bendelik etmek.	Farsça be (ب) bâbı
1627	1	84	perestende	پِرْسْتِنْدَه	İbadet edici, tapıcı olan, ‘ âbid .	Farsça be (ب) bâbı
1628	1	84	pürsiş	پِرْسِش	Sual sormak, istifsâr etmek.	Farsça be (ب) bâbı

1629	1	84	pürsüz	پُرسوز	Bütün bütün ateş kesilip yanık olan, zarfım .	Farsça be (ب) bâbı
1630	1	84	pürsiden	پُرسیدن	Sormak, sual etmek.	Farsça be (ب) bâbı
1631	1	84	bürsiden	بُرسیدن	Tamam olmak ve nâbûd olmak.	Farsça be (ب) bâbı
1632	1	84	beriş	بَرِش	Deve yuları, mihâr-ı şütr , licâmü'l-ibl .	Farsça be (ب) bâbı
1633	1	84	berşen	بَرِشَن	Sarmaşık denilen ot, ağaca sarılıp çıkar.	Farsça be (ب) bâbı
1634	1	84	ber şude	بَرِشْدَه	Yukarı gitti, yani bülent oldu, irtefe'a demektir.	Farsça be (ب) bâbı
1635	1	84	büruşte	بُرشْتَه	Pişmiş, kavrulmuş, yanmış olan.	Farsça be (ب) bâbı
1636	1	84	(Barşîşâ)	(بَرِشِصَا)	Bir şeyh-i âbidin ismidir, nice zaman ibadet etmişken ahir bir kız sebebiyle kâfir oldu derler.	Farsça be (ب) bâbı
1637	1	84	bertaraf	بَرِطَرَف	Savıp defolunan.	Farsça be (ب) bâbı
1638	1	84	pürgür	پُرْغُور	Bulgur denilen nesne ki ondan pilav ederler, Arabîsi bergul .	Farsça be (ب) bâbı
1639	1	84	bergül	بَرْغُول	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1640	1	84	berf	بَرِف	Kar, şelc .	Farsça be (ب) bâbı
1641	1	84	berfend	بَرِفَنْد	Leşker, asker, ceyş .	Farsça be (ب) bâbı
1642	1	84	(berķ)	(بَرِک)	Şimşek.	Farsça be (ب) bâbı
1643	1	84	berķendâz	بَرِکْ اَنْدَاز	Tüfekçi ve şimşek atıcı olan.	Farsça be (ب) bâbı
1644	1	84	berķarâr	بَرِکْرَار	Karardâde, muķarrer , karar verilmiş olan ve daimi olan.	Farsça be (ب) bâbı
1645	1	84	berg	بَرِگ	Yaprak, varak , tedârik-i mühimmat, sefer ve levâzım-ı râh, intizâm-ı hâl, mal, mülk, saz ve nevâ, ahenk ve nağme, sâ mân, serencam, azm ve kasıt, rızık ve zahire.	Farsça be (ب) bâbı
1646	1	84	berek	بَرِک	Deve yününden dokunmuş nesne.	Farsça be (ب) bâbı
1647	1	85	pergâr	پَرِگَار	Daire resmetmeğe iki ayaklı pergel, devvâre .	Farsça be (ب) bâbı
1648	1	85	bergâşt	بَرِگَاشْت	Fi'l-i mâzîdir, döndürdü manasına.	Farsça be (ب) bâbı
1649	1	85	pergâle	پَرِگَالَه	Yama, ruk'a ve haşin iplik ile dokunmuş bir cins kumaş.	Farsça be (ب) bâbı
1650	1	85	bergûzar	بَرِگْذَار	Hatırdan ihraç olunmamak için verilen hediye.	Farsça be (ب) bâbı
1651	1	85	berger	بَرِگَر	Baht, talih , ikbal.	Farsça be (ب) bâbı
1652	1	85	ber giriften	بَرِگْرِفْتَن	Tutmak, temessük ve götürmek ve gidermek.	Farsça be (ب) bâbı
1653	1	85	bergirîz	بَرِگْرِيز	Hazan, harîf , sonbahar, yaprak dökücü olan.	Farsça be (ب) bâbı
1654	1	85	bergüzîde	بَرِگْرِيزِدَه	Müntehap , intihap olunmuş, seçilmiş olan.	Farsça be (ب) bâbı
1655	1	85	ber kerden	بَرِگْرِدَن	Koparmak, intizâ' , kökünden çıkarmak.	Farsça be (ب) bâbı
1656	1	85	bergrîz	بَرِگْرِيز	Faşl-ı hazân , yaprak döküm zamanı.	Farsça be (ب) bâbı
1657	1	85	bergest	بَرِگْرِسْت	Mazallah ve mübâda manasıdır.	Farsça be (ب) bâbı
1658	1	85	bergeşt	بَرِگْرِسْت	Düşkün, bahtsız olan.	Farsça be (ب) bâbı
1659	1	85	bergend	بَرِگْرِکَنْد	Yerinden kopardı, kökünden çıkardı, neza'a .	Farsça be (ب) bâbı

1660	1	85	pergende	پَرگنده	Dağılmış, darmadağan olan, müteşettet .	Farsça be (ب) bâbı
1661	1	85	bergenden	بِرگندن	Koparmak, kal' etmek.	Farsça be (ب) bâbı
1662	1	85	berg ü bâr	بِرگوبار	Yaprakla yemiş, evrâk ve esmâr .	Farsça be (ب) bâbı
1663	1	85	berg ü sâz	بِرگوساز	Mal ve eşya, mâl u menâl .	Farsça be (ب) bâbı
1664	1	85	berg ü nevâ	بِرگوتوا	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1665	1	85	bürge	بِرگه	Havuz, su cemolduğu mahal.	Farsça be (ب) bâbı
1666	1	85	berm	بِرَم	Hıfz ve ezber etmek, çeşme-i âb, intizar .	Farsça be (ب) bâbı
1667	1	85	bermâsîden	بِرَماسیدن	Yoklamak, cett , lems etmek.	Farsça be (ب) bâbı
1668	1	85	bermecîden	بِرَمجیدن	Sürtünmek, zahf , sürtmek.	Farsça be (ب) bâbı
1669	1	86	bermeñîd	بِرَمخید	Anasına babasına asi olan çocuk, ' âk .	Farsça be (ب) bâbı
1670	1	86	bermeñîden	بِرَمخیدن	Muhalefet etmek, valideynine asi olmak.	Farsça be (ب) bâbı
1671	1	86	bermek	بِرَمک	Vilâyet-i Belh'te bir taifedir, Hulefâ-yı Abbâsiyyûndan Harun Reşid'in veziri idiler, sehâda şöhret-i şâyi' aları vardır.	Farsça be (ب) bâbı
1672	1	86	bermer	بِرَمَر	Intizar , ümit etmek ve bal arısı.	Farsça be (ب) bâbı
1673	1	86	bernâ	بِرِنَا	Genç, fetâ , deli kanlı olan.	Farsça be (ب) bâbı
1674	1	86	bernâk	بِرِنَاک	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1675	1	86	bernâme	بِرِنَامه	Mektubun üzerine yazılan falan yerde falana vasıl ola lafzı, murâsele .	Farsça be (ب) bâbı
1676	1	86	perend	پِرِنْد	İpekten dokunmuş gayr-ı menkuş kumaş ve kılıç ve emsalinde olan cevher.	Farsça be (ب) bâbı
1677	1	86	bürend	بِرِنْد	Kıl tıraş etmek, halk .	Farsça be (ب) bâbı
1678	1	86	pirinç	پِرِنج	Pirinç denilen tane, erz .	Farsça be (ب) bâbı
1679	1	86	perendâver	پِرِنْد اَوُر	Cevherdâr, Şam ve Kara Horasan kılıcı gibi cevherli olan, rubd .	Farsça be (ب) bâbı
1680	1	86	perendvâz	پِرِنْد وَاَز	Öte gece, geçen geceden evvel.	Farsça be (ب) bâbı
1681	1	86	perende	پِرِنْدِه	Uçucu, ta'ir , tayrân edici olan.	Farsça be (ب) bâbı
1682	1	86	pernûv	پِرِنُو	İpekten dokunmuş ince menkuş kumaş, sil'a .	Farsça be (ب) bâbı
1683	1	86	berney âmed	بِرِنِيَامَد	Mâzî-i menfidir, başa çıkamadı, hakkından gelemedi demektir.	Farsça be (ب) bâbı
1684	1	86	perniyân	پِرِنِيَان	İpekten dokunmuş menkuş kumaş, sil'a .	Farsça be (ب) bâbı
1685	1	86	berneyâyed	بِرِنِيَايِد	Zahir olmaz, başa çıkamaz, zaman-ı mürûr etmez.	Farsça be (ب) bâbı
1686	1	86	perva	پِرَوَا	Izdırap, korku, vesvese, kayıt, hâvf .	Farsça be (ب) bâbı
1687	1	86	pervaz	پِرَوَاَز	Uçmak, tayr , tayrân etmek, kuş havadan geçmek ve bir nevi zih ve kenar ve uçucu, tayyâr olan, pertev ve nur, karargâh.	Farsça be (ب) bâbı
1688	1	87	pervâk	پِرَوَاک	Benci, hâris.	Farsça be (ب) bâbı
1689	1	87	pervane	پِرَوَانه	Bir nevi kanatlı böcek ki gece vakti mum etrafına pervaz eder ve bazen alevine dahil olup muhterek olur, ferâş ve çark aletlerinden büyük ve ağır çark ki tesviye-i kuvvet ve hareket için olur.	Farsça be (ب) bâbı

1690	1	87	bürût	بُرُوتٌ	Bıyık, insanda olsun sairde olsun, şârib .	Farsça be (ب) bâbı
1691	1	87	berver	بِرْوَرٌ	Meyveli ağaç, haşübü's-şemer , dirah-ı bârver.	Farsça be (ب) bâbı
1692	1	87	perver	پِرْوَرٌ	Besleyici, mürebbi ve terbiye edici, velinimet, rızık ve nafaka verici olan.	Farsça be (ب) bâbı
1693	1	87	perverd	پِرْوَرْدٌ	Beslenmiş olan ve terbiye görmüş olan, murabbâ .	Farsça be (ب) bâbı
1694	1	87	Perverdegâr	پِرْوَرْدِگَارٌ	Allahuteala, Hüda, kullarının rızkını veren Rabbü'l-âlemîn, Rezzâk .	Farsça be (ب) bâbı
1695	1	87	perverde	پِرْوَرْدِه	Beslenmiş olan ve terbiye görmüş olan, murabbâ .	Farsça be (ب) bâbı
1696	1	87	perveriş	پِرْوَرِشٌ	Besleyip büyütmek, terbiye ve beslenip büyüme ve terbiye olmak.	Farsça be (ب) bâbı
1697	1	87	perveriş âmûz	پِرْوَرِشِ اُمُوزٌ	Terbiye ve adap öğretici mürebbi ve sâhib-i ilm ve hikmet ve mücâhede ve sülûk talim edici ve mürşit olan	Farsça be (ب) bâbı
1698	1	87	perverende	پِرْوَرِنْدِه	Besleyici ve terbiye edici olan, mürebbi .	Farsça be (ب) bâbı
1699	1	87	perverî	پِرْوَرِی	Perverlik, besleyicilik, büyütecülük ve terbiyecilik, terbiye .	Farsça be (ب) bâbı
1700	1	87	bürûz	بُرُوزٌ	Ev döşemesi, mefruşat-hane, bisât .	Farsça be (ب) bâbı
1701	1	88	berûfirûd	بِرُوفِرُودٌ	Aşağı yukarı, iniş çıkış.	Farsça be (ب) bâbı
1701	1	88	berûmend	بِرُومَنْدٌ	Gani, mâldâr , sâhib-i câh ve celal olan, kuvvetli, semiz, sahîhu'l-a' zâ olan ve taze taravetli, neşv-u nemâ üzere olan.	Farsça be (ب) bâbı
1702	1	88	berûmendî	بِرُومَنْدِی	Berû-mendlik, ginâ , bereket ve refâh-ı hal, büyüme ve kamil olmak.	Farsça be (ب) bâbı
1703	1	88	pervend	پِرْوَرِنْدٌ	Emrâd , taze, tüksüz, sâde-rû olan.	Farsça be (ب) bâbı
1704	1	88	pervîz	پِرْوَرِیزٌ	Muzaffer , zaferyâb, kâmyâb olan ve Hüsrev Şah'ın lakabı.	Farsça be (ب) bâbı
1705	1	88	pervîzen	پِرْوَرِیزِنٌ	Un eledikleri elek.	Farsça be (ب) bâbı
1706	1	88	pervin	پِرْوَرِینٌ	Ülker tabir olunan yıldız, şüreyyâ .	Farsça be (ب) bâbı
1707	1	88	birun	بِرُونٌ	Taşra ve taşra olan, hariç .	Farsça be (ب) bâbı
1708	1	88	bere	بَرِه	Kuzu denilen hayvan, Bere-i felek Hamel burcu.	Farsça be (ب) bâbı
1709	1	88	berhilyâ	بِرْهَلِیَا	Razyan tohumu, râziyânc .	Farsça be (ب) bâbı
1710	1	88	berhem	بِرْهَمٌ	Birbiri üstünde karışık olan, merc .	Farsça be (ب) bâbı
1711	1	88	berhemderhem	بِرْهَمِ دَرْهَمٌ	Karmakarışık, birbirine girmiş olan, herc ü merc .	Farsça be (ب) bâbı
1712	1	88	berhemzede	بِرْهَمِ زَدِه	Karmakarışık, perişan olan, lübse .	Farsça be (ب) bâbı
1713	1	88	berhemzen	بِرْهَمَزِنٌ	Karmakarışık ve perişan kılıcı olan, muhallit .	Farsça be (ب) bâbı
1714	1	88	berehmen	بِرْهَمَنْ	Hindistan'da putperest olarak asıl eski ahalisinin zürriyeti taifesinden bir fert ve mezheb-i mezkûrun papası.	Farsça be (ب) bâbı
1715	1	88	berehne	بِرْهَنْه	Açık, çıplak, ari, mücerret olan.	Farsça be (ب) bâbı
1716	1	88	berehnepâ	بِرْهَنْپَا	Yalın ayak olan.	Farsça be (ب) bâbı
1717	1	88	berehneser	بِرْهَنْه سَرٌ	Başı açık olan ve derviş, mekşûfu'r-re's .	Farsça be (ب) bâbı
1718	1	89	perhiz	پِرْهیزٌ	Ağır ve yağlı taamdan içtinap etmek, himye ve günah ve avâ'ibden içtinap etmek, sakınmak.	Farsça be (ب) bâbı

1719	1	89	perhîzdâr	پَرِهِيْزْدَار	Avâ'ib ve gûnahtan içtinap edici olan, muttaki .	Farsça be (ب) bâbı
1720	1	89	(peri)	(پِری)	Bir nevi mahluk ki begayet latif ve manzarı hûb ve hoş kendi müslim ve muvahhit olup benî âdeme muhabbet üzere olur.	Farsça be (ب) bâbı
1721	1	89	biryân	بِرْيَان	Kebap, şivâ , kavurma, âlâ pişmiş et.	Farsça be (ب) bâbı
1722	1	89	perîpeyker	پِری پیکر	Yüzü peri yüzü gibi hûb olan.	Farsça be (ب) bâbı
1723	1	89	beriyyet nişîn	بِرِيَّت نِشِين	Sahrâ-nişîn, dağda ve derede sakin olan, nâkile .	Farsça be (ب) bâbı
1724	1	89	perîdâr	پَرِيدَار	Sâhib-i da' vet olan, yani ecinnî teshirine kadir olan.	Farsça be (ب) bâbı
1725	1	89	perîden	پَرِيدَن	Uçmak, pervaz eylemek, tayrân etmek, ţayr .	Farsça be (ب) bâbı
1726	1	89	bürîde	بُرِيدَه	Kesilmiş, maktû' olan.	Farsça be (ب) bâbı
1727	1	89	bürîden	بُرِيدَن	Kesmek, kaţ' etmek.	Farsça be (ب) bâbı
1728	1	89	perîruḥ	پَرِيرُح	Güzel, hûb ve yanağı peri yanağı gibi dilber olan.	Farsça be (ب) bâbı
1729	1	89	perîruḥsâr	پَرِي رُحْسَار	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1730	1	89	perîrû	پَرِي رُو	Yüzü peri yüzü gibi güzel ve dilber olan.	Farsça be (ب) bâbı
1731	1	89	perîzâd	پَرِي زَاد	Peri oğlu, ibn-i perf ve güzel ve dilber olan.	Farsça be (ب) bâbı
1732	1	89	perişan	پَرِيشَان	Darmadağın, şagar mağar , karmakarış olan ve harap, yıkık ve münhedim olan ve bozulmuş, münhezim ve dağılmış olan ve gayet mükedder ve nalan olan ve helake giriftar olan ve bahtsız olan, rezil ve zelil olan.	Farsça be (ب) bâbı
1733	1	90	perişânî	پَرِيشَانِي	Perişanlık, haraplık, harâbî düzen ve intizam ve tertipten mahrum olmak.	Farsça be (ب) bâbı
1734	1	90	berîşem	بَرِيشَم	İbrişim denilen ipek, iplik, kazz .	Farsça be (ب) bâbı
1735	1	90	berîn	بَرِين	En ziyade yüksek ve refî' olan, âl-i mekân, bâd-ı sabâ, kavun karpuz dilimi ve ber (بر) ile in (این) lafzından mürekkep olup bunun üzerine manasına, âlâ gibi.	Farsça be (ب) bâbı
1736	1	90	büz	بُز	Keçi denilen hayvan, ma'z .	Farsça be (ب) bâbı
1737	1	90	bezâr	بِرَار	Câme satıcı ve bez vesaire satıcı.	Farsça be (ب) bâbı
1738	1	90	bezzâzistân	بِرَارِزِسْتَان	Bezistân, çarşı yeri.	Farsça be (ب) bâbı
1739	1	90	bezbâz	بِرْبَار	Hindistan cevizi denilen baharın kabuğu.	Farsça be (ب) bâbı
1740	1	90	bezr	بِرَر	Tohum, bezir , keten tohumu.	Farsça be (ب) bâbı
1741	1	90	büzürg	بُزُرُگ	Büyük, azim olan ve rütbeli olan ve ziyade yaşlı olan.	Farsça be (ب) bâbı
1742	1	90	büzürgân	بُزُرُگَان	Büyükler, ulular, e'âzim .	Farsça be (ب) bâbı
1743	1	90	büzürgâne	بُزُرُگَانَه	Büyük ve büzürge layık ve münasip olan.	Farsça be (ب) bâbı
1744	1	90	büzürgüvâr	بُزُرُگُوَار	Sâhib-i celâl ve azamet olan, celil ve fazıl olan, ekâbirden olan.	Farsça be (ب) bâbı
1745	1	90	büzürgüvârî	بُزُرُگُوَارِي	Azamet , celal, kibriyâ.	Farsça be (ب) bâbı
1746	1	90	bezistân	بِرِسْتَان	Çarşı yeri, alım satım mahalli.	Farsça be (ب) bâbı
1747	1	90	büzgâle	بُرُغَالَه	Keçi yavrusu, oğlak, cedî .	Farsça be (ب) bâbı

1748	1	90	büzğa	بُرْغَه	Bir nevi eğri demirdir ki onunla bağ budarlar, dehre tabir olunur, Arabîde mincel derler.	Farsça be (ب) bâbı
1749	1	90	bezek	بَرَكَ	Tespîh böceği denilen hayvan, ķinefşe .	Farsça be (ب) bâbı
1750	1	90	bezm	بِزْم	Ziyafet, mükellef taam, meclis-i şarâb ve îş ve sohbet ve mihmanî ve hoş-hâl.	Farsça be (ب) bâbı
1751	1	90	bejm	بِزْم	Şebnem, çiy, nedâ .	Farsça be (ب) bâbı
1752	1	91	pejmurden	پِزْمُرْدَن	Solmak, zübûl ve rengi atmak.	Farsça be (ب) bâbı
1753	1	91	pejmurde	پِزْمُرْدَه	Solmuş, zebîl , kurumuş olan ve eskimiş harap ve mütegayyiru'l-ahvâl olan.	Farsça be (ب) bâbı
1754	1	91	pejmürde şuden	پِزْمُرْدَه شُدَن	Solmuş, zebîl ve rengi atmış olmak.	Farsça be (ب) bâbı
1755	1	91	bezmğâh	بِزْمِگَه	Ziyafethane, ziyafet mahalli, dâru'z-zayf .	Farsça be (ب) bâbı
1756	1	91	bezmge	بِزْمِگَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1757	1	91	püjmûty	پِزْمُوئِي	Çiçek nişanı, cederî illetinden rûy-ı âdemde zahir olan nişanlar.	Farsça be (ب) bâbı
1758	1	91	pijuve	پِزْوَه	Sorup araştırıcı, sual edip tecessüs edici, mütecessis ve yüksek tepe ve üstat.	Farsça be (ب) bâbı
1759	1	91	beze	بِزَه	Günah, işm , kabahat, cürüm, suç.	Farsça be (ب) bâbı
1760	1	91	bezegâr	بِزَه گَار	Günahkâr, günah işleyici, kabahat edici, âşim .	Farsça be (ب) bâbı
1761	1	91	bes	بَس	Çok, pek, keşîr .	Farsça be (ب) bâbı
1762	1	91	pes	پِس	İmdi, ba' dehu , ondan sonra manasında edât-ı te'hirdir ve geri, art, arka tarafı.	Farsça be (ب) bâbı
1763	1	91	besâ	بَسَا	Yeter, çok, nice manasına mahalline göre istimal olunur.	Farsça be (ب) bâbı
1764	1	91	besâ besâ	بَسَا بَسَا	Çok çok, yeter yeter, nice nice manasına tekittir.	Farsça be (ب) bâbı
1765	1	91	besâc	بَسَاج	Fitne ve fesat.	Farsça be (ب) bâbı
1766	1	91	besâh	بَسَاخ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1767	1	91	pesâdest	پَسَادَسْت	Veresiye olan nesne, Arabîsi nesî'e .	Farsça be (ب) bâbı
1768	1	91	besârde	بَسَارْدَه	Ekme için sürülmüş tarla.	Farsça be (ب) bâbı
1769	1	91	besâk	بَسَاك	Mesire-gâh ve bahçelerde pesrân ve nev-civânân ottan ve reyâhînden külah edip başlarına giydikleri nesne.	Farsça be (ب) bâbı
1770	1	92	besâmân	بَسَامَان	Muntazamu'l-ahvâl ve müreffehü'l-bâb olan.	Farsça be (ب) bâbı
1771	1	92	besân	بَسَان	Miğl , mânend, onun gibi.	Farsça be (ب) bâbı
1772	1	92	best	بَسْت	Bağlamak, rabt , bent etmek ve başa sarılan sarık.	Farsça be (ب) bâbı
1773	1	92	pest	پَسْت	Alçak olan, aşağı olan ve hakir, rezil, zelil olan ve sedası kalın ve mehîb olan.	Farsça be (ب) bâbı
1774	1	92	bist	بِسْت	Yirmi adedi, ' işrîn .	Farsça be (ب) bâbı
1775	1	92	pistân	پِسْتَان	Meme, gedy .	Farsça be (ب) bâbı
1776	1	92	bistân	بِسْتَان	Memenin başı, haleme ve al ki huz manasına.	Farsça be (ب) bâbı
1777	1	92	(bostan)	(بِسْتَان)	Sebzevât bahçesi.	Farsça be (ب) bâbı
1778	1	92	bostânefrûz	بِسْتَانِ افْرُوْز	Birkaç güzel kırmızı çiçek ismi.	Farsça be (ب) bâbı
1779	1	92	bostânpîrâ	بِسْتَانِ پِيرَا	Bahçıvan, bağbân, fellâz .	Farsça be (ب) bâbı

1780	1	92	bostânsērây	بُستَانِ سَرَائِ	Köşk, kaşır , bahçede vaki saray ve padişah sarayında olan bahçe.	Farsça be (ب) bâbı
1781	1	92	(bostâni)	(بُستَانِي)	Bostancı, bahçıvan.	Farsça be (ب) bâbı
1782	1	92	bister	بِستَر	Döşek, yatak, mazca' .	Farsça be (ب) bâbı
1783	1	92	bister-i âheng	بِستَرِ أَهْنَكْ	Levâzım-ı câme-i hâb yani döşek ve yorgan ve çarşaf vesaire itlak olunur.	Farsça be (ب) bâbı
1784	1	92	bistürden	بِستُرْدَن	Kazmak, yeri kazımak.	Farsça be (ب) bâbı
1785	1	92	bestegî	بِستَگِي	Bağlılık, meşdûd , bağlı olmak.	Farsça be (ب) bâbı
1786	1	92	beste	بِستَه	Bağlı, merbuṭ ve kapalı ve tutulu olan ve elvân-ı ibrişim.	Farsça be (ب) bâbı
1787	1	92	piste	بِستَه	Fıstık denilen meyve, fustuḡ ve mahbubun dudağı.	Farsça be (ب) bâbı
1788	1	92	besterahm	بِستَ رَحْم	Evlat doğurmaz olan avrat, aḡim .	Farsça be (ب) bâbı
1789	1	92	besten	بِستَن	Bağlamak, bent ve rabt etmek.	Farsça be (ب) bâbı
1790	1	92	bestû	بِستُو	Sütten yağ çıkarmak için istimal olunan kap, mimḡaza , yayık ve köçek, dayak ve gerdanda küçük kemikler.	Farsça be (ب) bâbı
7191	1	93	bestînâc	بِستِینَاجْ	Halâl otu tabir olunan nebat. Arabîsi ḡiltân .	Farsça be (ب) bâbı
1792	1	93	pestîvâr	پِستِیوَارْ	Sanatında mahir olmayan nâ-ehil olan, aḡraḡ .	Farsça be (ب) bâbı
1793	1	93	püser	پِستِرْ	Oğlan, oğlancık, erkek çocuk, ibn .	Farsça be (ب) bâbı
1794	1	93	pesrev	پِستِرُو	İttibâ' ve aşhâb .	Farsça be (ب) bâbı
1795	1	93	besmân	بِستَمَانْ	Bir nesneyi bahsedip rehin tarikiyle konulan nesne, mürâhene .	Farsça be (ب) bâbı
1796	1	93	pesmânde	پِستَمَانْدَه	Geri kalmış, mu'ahḡar ve baki kalmış olan ve terk olunmuş olan ve fazla-i ta'âm ve şarap ve mâl-ı meyyit ki vefatından sonra kalmış ola.	Farsça be (ب) bâbı
1797	1	93	bismil	بِستِمْلْ	Boğazlanmış, mezbûḡ ve kurban, kesilmiş olan.	Farsça be (ب) bâbı
1798	1	93	bismilgâh	بِستِمْلِگَاةْ	Koyun ve keçi boğazladıkları mahal, selḡ-ḡâne, mezbaḡa , mesleḡa .	Farsça be (ب) bâbı
1799	1	93	pesend	پِستِنْدْ	Makbul olan, gönül ve tabiata muvafık olan ve beḡenici ve makbul tutucu olan.	Farsça be (ب) bâbı
1800	1	93	pesindere	پِستِنْدِرَه	Haramzade olan, zinadan hasıl olan veledizina .	Farsça be (ب) bâbı
1801	1	93	pesendîden	پِستِنْدِيدِنْ	Beḡenmek, istiḡsân , pesend etmek.	Farsça be (ب) bâbı
1802	1	93	besendîden	بِستِنْدِيدِنْ	Kanaat etmek ve az nesne ile geçinmek, ḡanaat .	Farsça be (ب) bâbı
1803	1	93	pesendîde	پِستِنْدِيدَه	Beḡenilmiş, makbule geçmiş olan, maḡbûl .	Farsça be (ب) bâbı
1804	1	93	pesende	پِستِنْدَه	Üvey oḡul, rebîb .	Farsça be (ب) bâbı
1805	1	93	besende	بِستِنْدَه	Tamam ve kâfi olan.	Farsça be (ب) bâbı
1806	1	93	beseng	بِستَنَكْ	Beyâbânda perverde ve beslenmiş at ki henüz binilmemiş ola.	Farsça be (ب) bâbı
1807	1	93	besne	بِستَنَه	Henüz binilmemiş olan at, küre .	Farsça be (ب) bâbı
1808	1	94	büsûden	بِستُوْدِنْ	Elini bir nesneye sürmek, yoklamak, lems etmek.	Farsça be (ب) bâbı
1809	1	94	büsûde	بِستُوْدَه	Bi-ma' nâhu eyḡan	Farsça be (ب) bâbı
1810	1	94	pesver	پِستُوْرْ	Geri götürücü ve sonra götüren.	Farsça be (ب) bâbı

1811	1	94	besûrîden	بَسُورِيدَنْ	Teneffür eylemek ve tabiati ikrah etmek.	Farsça be (ب) bâbı
1812	1	94	besî	بَسِي	Çokluk, kesret , ziyadelik.	Farsça be (ب) bâbı
1813	1	94	bisyâr	بِسْيَارْ	Çok, kesîr ve vâfir olan.	Farsça be (ب) bâbı
1814	1	94	bisyârî	بِسْيَارِي	Çokluk, kesret , ziyadelik.	Farsça be (ب) bâbı
1815	1	94	besic	بَسِيحْ	Yol levazımını düzüp tertip etmek ve yol levazımını tedarik edici olan.	Farsça be (ب) bâbı
1816	1	94	pesîn	پَسِينْ	En son, ağır olan.	Farsça be (ب) bâbı
1817	1	94	peşâm	پَشَامْ	Tîregî, karamtırak renkli olan.	Farsça be (ب) bâbı
1818	1	94	püşt	پُشْتْ	Arka, sırt, zahr , boyun ile kuyruk sokumu beyninde olan kıt' a-i beden.	Farsça be (ب) bâbı
1819	1	94	bešt	بَشْتْ	Best, alçak olan, vazî' .	Farsça be (ب) bâbı
1820	1	94	biştâlem	بِشْتَالَمْ	Davetsiz taama hazır olan, tufeylî .	Farsça be (ب) bâbı
1821	1	94	püştpâ	پُشْتْ پَا	Ayak tabanı, el-kâddem .	Farsça be (ب) bâbı
1822	1	94	püştpâzen	پُشْتْ پَا زَنْ	Taban kaldırıp kaçıcı olan, hârib ve tekme vurucu olan.	Farsça be (ب) bâbı
1823	1	94	püştpest	پُشْتْ پِست	Arkada götürdükleri yük, arķalûc denir.	Farsça be (ب) bâbı
1824	1	94	bešter	بَشْتَرْ	Mikail aleyhisselam'ın ismi yahut nebatata müekkil olan ferîşte ismi.	Farsça be (ب) bâbı
1825	1	94	püştdâr	پُشْتْ دَارْ	Arka tutucu yani iane ve yardım edici, hamî .	Farsça be (ب) bâbı
1826	1	94	beşte	بَشْتَكْ	İftar tabağı, küçük tabak, firs .	Farsça be (ب) bâbı
1827	1	94	büştmâl	بُشْتَمَالْ	Hamamda bele bağlanan kumaş pasesi, mîzâr .	Farsça be (ب) bâbı
1828	1	94	püştvâre	پُشْتْوَارَه	Bir adam yükü, bir hamal yükü.	Farsça be (ب) bâbı
1829	1	94	püştvân	پُشْتْوَانْ	Duvar arasına konulan ağaç, hafl .	Farsça be (ب) bâbı
1830	1	95	püşte	پُشْتَه	Tepe, ekeme , tepecik ve yığın, küme.	Farsça be (ب) bâbı
1831	1	95	püştbân	پُشْتَبِيَانْ	Arka verici ve himaye ve sıyanet edici, hamî .	Farsça be (ب) bâbı
1832	1	95	peşhân	پَشْحَانْ	Basılıp yassılanmak ve bahşîş ve tahta sofa.	Farsça be (ب) bâbı
1833	1	95	beşhûden	بَشْحُودَنْ	Sıkma, i'tişâr , ta' sir etmek.	Farsça be (ب) bâbı
1834	1	95	bişhâyîden	بِشْحَايِيدَنْ	Tırmalamak, tahdîş ve tırnak ile bir şeyi çizmek.	Farsça be (ب) bâbı
1835	1	95	büşhûr	بُشْحُورْ	Hayvanatın içtiği su bakiyesi, artığı, sü'r .	Farsça be (ب) bâbı
1836	1	95	beşhîden	بَشْحِيدَنْ	Ziya ve lem'a ve su saçmak, reşş-i mâ' ve maya çalmak.	Farsça be (ب) bâbı
1837	1	95	peşrev)	پَشْرَوْ	Çalgı ile çalınan bir nevi makam.	Farsça be (ب) bâbı
1838	1	95	beşk	بَشْكْ	Şebnem , çiy, se'd ve işve-i dilberân ve gamze-i hûbân.	Farsça be (ب) bâbı
1839	1	95	püşek	پُشْكْ	Kedi, hirre , sinnûr .	Farsça be (ب) bâbı
1840	1	95	bişkesten	بِشْكِسْتَنْ	Kırmak, kesr , sındırmak.	Farsça be (ب) bâbı
1841	1	95	bişkilîd	بِشْكِلِيدْ	Tırnakla ve yahut tîr ve bıçak ve kalemtıraş ile yaralamak, tecrîh ve diken elbiseye yapışıp yırtmak.	Farsça be (ب) bâbı
1842	1	95	beşgûn	بَشْغُونْ	İşe haris ve husul, musâlaha, muķdim ve say edici olan.	Farsça be (ب) bâbı
1843	1	95	bişkel	بِشْكَلْ	Gam ve endûh ve kıvrıcık saç.	Farsça be (ب) bâbı

1844	1	95	beşilî	بَشِيلِي	Bir nesneyi sıçrayıp asmak, tesemmuş .	Farsça be (ب) bâbı
1845	1	95	peşm	پَشْم	Yün, şof , koyun ve keçi vesair bazı hayvanat yünü yahut kılları ve yahut tüyleri.	Farsça be (ب) bâbı
1846	1	95	beşm	بَشْم	Seher vaktinde sebze üzerine düşen beyazlık, sedî ve mülhid, bî-dîn olan ve Taberistan ile Rey arasında bir mevzu ismidir.	Farsça be (ب) bâbı
1847	1	96	peşem	پَشَم	Melül ve mahzun olmak ve hazm olmamak.	Farsça be (ب) bâbı
1848	1	96	peşmâk)	پَشْمَاك)	Ayakkabı, papuç, medâs .	Farsça be (ب) bâbı
1849	1	96	peşm-i devât	عَشْمِ دَوَات	Mürekkebe medâr olmak için yazı hokkasına ve divide konulan lika, kürsüf .	Farsça be (ب) bâbı
1850	1	96	peşm şuden	پَشْمِ شُدَن	Perakende olmak, birbirinden cüda olmak, inhikâk .	Farsça be (ب) bâbı
1851	1	96	peşmîden	پَشْمِيدَن	Perakende etmek, cüda etmek, temzî' .	Farsça be (ب) bâbı
1852	1	96	peşmîn	پَشْمِين	Yünden, kıldan, softan ibaret ve masnu olan.	Farsça be (ب) bâbı
1853	1	96	peşmîne	پَشْمِينَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1854	1	96	peşn	پَشَن	Kadd-i bâlâ ve mevzun kamet, müstakîmü'l-kâme	Farsça be (ب) bâbı
1855	1	96	beşenc	بَشَنج	Tarâvet-i ruhsâr ve letâfet-i rûy manasınadır.	Farsça be (ب) bâbı
1856	1	96	beşnîz	بَشَنِيَز	Kovan çiçeği, bûy-ı mâderân.	Farsça be (ب) bâbı
1857	1	96	beşüten	بَشُوْتَن	Bed-ahlak ve bed-haslet olan, ahlâk-ı zemîme .	Farsça be (ب) bâbı
1858	1	96	büşûden	بَشُوْدَن	Yumak, ğasl etmek.	Farsça be (ب) bâbı
1859	1	96	beşûl	بَشُوْل	İş bitirici, müs'if ve maslahat görücü ve iş bilici.	Farsça be (ب) bâbı
1860	1	96	peşşe	پَشْه	Sivrisinek denilen hayvan, ba'ûza .	Farsça be (ب) bâbı
1861	1	96	peşşehâne	پَشْه خَانَه	Sivrisinek girmemek için yapılan cibinlik, nâmûsiyye .	Farsça be (ب) bâbı
1862	1	96	peşşedâr	پَشْه دَار	Bir ağaçtır, kozalağından sivrisinek hasil olur.	Farsça be (ب) bâbı
1863	1	96	peşize	پَشِيْزَه	Pul, mangır, fels ve bıçak sapına konulan perâzvâne ve çadır eteği pervazı.	Farsça be (ب) bâbı
1864	1	96	büşîk	بَشِيْكَ	Koyun tersi, sergîn-i gûsfendân, necsi'l-ğanem .	Farsça be (ب) bâbı
1865	1	96	pişman	پَشِيْمَان	Ettiği işe mükedder olan, nedamet çekmek, nâdim .	Farsça be (ب) bâbı
1866	1	97	peşimânî	پَشِيْمَانِي	Ettiği işe kendi mükedder olmak.	Farsça be (ب) bâbı
1867	1	97	beşîrî	بَشِيْرِي	Beşirlik, müjdecilik etmek, mübeşşir .	Farsça be (ب) bâbı
1868	1	97	baţ	بَط	Kaz, baţ , ördek ve meşin çamçak, maşrapa.	Farsça be (ب) bâbı
1869	1	97	(baţhâ)	(بَطْحَا)	Kâbe-i Mükerreme kurbunda vaki olan dağ arasındaki vadinin ismidir.	Farsça be (ب) bâbı
1870	1	97	beţâris	بَطَارِس	Eğrelti tabir olunan ot. Arabisi serğas .	Farsça be (ب) bâbı
1871	1	97	baţzer	بَطَزَر	Neyyir-i a' zamin cümle-i esmâsından biridir.	Farsça be (ب) bâbı
1872	1	97	baţşarâb	بَطْ شَرَاب	Kilindir tabir olunur ki meyhaneciler onunla şarap ölçerler, dokerler ve badeye mahsus zarf.	Farsça be (ب) bâbı

1873	1	97	(Baḫlamiyus)	(بطلمیوس)	Bir hekimin ismidir, Mecista-i Kebîr ve Coğrafya ve Kitabü'l-Lehvnü's Semâniyye ve Usturlâb ve Hey'et-i Felekiyye'yi şerh edip ve ilm-i hendeseyi ihraç ederek kavilden fiile getirmiştir.	Farsça be (ب) bâbı
1874	1	97	baḫperest	بَطْنِپَرَسْت	Yiyecek içecek için çok tefekkür edip çok vakit sarf eden kimse.	Farsça be (ب) bâbı
1875	1	97	ba' de ezîn	بَعْدَ اَزْیْن	Bundan sonra manasına terkiptir, ba' de hâzâ .	Farsça be (ب) bâbı
1876	1	97	bağâ	بَغَا	Hîz ve muhannes ve me'bûn olan.	Farsça be (ب) bâbı
1877	1	97	bigâr	بِغَار	Akan su, âb-ı revân, mâ-i cârî.	Farsça be (ب) bâbı
1878	1	97	bağâz	بِغَاز	Tahta biçerken arasına koydukları çivi.	Farsça be (ب) bâbı
1879	1	97	bağtak)	(بَغْتَاق)	Beşikte çocukları düşmemek için bağladıkları uzun bez, kimâḫ .	Farsça be (ب) bâbı
1880	1	98	bağrâ	بَغْرَا	Erkek hınzır.	Farsça be (ب) bâbı
1881	1	98	bağal	بَغَال	Koltuk, ibḫ .	Farsça be (ب) bâbı
1882	1	98	bağalgîrî	بَغَالْغِیْرِی	Koltuk tutmak, koltuğa girmek.	Farsça be (ب) bâbı
1883	1	98	bağlek	بَغْلَکْ	İnsanın koltuğunda yumruca zuhur eden yara ki veca olmaya.	Farsça be (ب) bâbı
1884	1	98	buğunc	بُغُنْج	Çörek otu tabir olunan tane. Arabîsi ḫabbetü's-sevdâ .	Farsça be (ب) bâbı
1885	1	98	püf)	(بُف)	Dudak hemen kapalı olarak şiddetle ihraç olunan müddetsiz nefes.	Farsça be (ب) bâbı
1886	1	98	püfkerde	بُفْکَرْدَه	Söndürülmüş, müntafî olan	Farsça be (ب) bâbı
1887	1	98	(baqs)	(بَقْس)	Şimşir ağacı, şemşâd .	Farsça be (ب) bâbı
1888	1	98	baqm	بَقْم	Bakkam denilen ağaçtır, baqqam kırmızı olur, hurda edip suda kaynatıp ibrişim boyarlar, latif kırmızı renk olur.	Farsça be (ب) bâbı
1889	1	98	Buqrâḫ	بُقْرَاط	Aklidus oğlu meşhur hekimdir.	Farsça be (ب) bâbı
1890	1	98	pek	بَکْ	Duhter-i nev-civân ki henüz memeleri turunç gibi ola, bakire ve yuvarlak ve kurbağa.	Farsça be (ب) bâbı
1891	1	98	begâ	بَغَا	Yerinde ve vaktinde olan.	Farsça be (ب) bâbı
1892	1	98	bekâm	بَکَام	Maksuduna nail ve muzaffer olan ve müsait olan.	Farsça be (ب) bâbı
1893	1	98	bekâh	بَکَاه	Sabah vakti, seḫer .	Farsça be (ب) bâbı
1894	1	98	pekâh	بَکَاه	Şubḫ-ı kâzib güneş doğmazdan evvel ufk-ı semâda dolanıgörünen beyazlık ki karîben mahvolup ba' de şemsin tuluuna delalet eden aydınlık zahir olur.	Farsça be (ب) bâbı
1895	1	99	bükzâr	بُکْزَار	Sîga-i emirdir “vazgeç ve ko” manasına, ütruk ve merûr manasınada gelir.	Farsça be (ب) bâbı
1896	1	99	bekere	بَکْرَه	İp takıp ağır şeyleri kaldırdıkları makara, bekre .	Farsça be (ب) bâbı
1897	1	99	bükre	بَکْرَه	Meyhane, şarap satılan mahal, mâḫûr .	Farsça be (ب) bâbı
1898	1	99	beyzade	بَیْزَادَه	Bey oğlu, pederi bey olan kimse, ibnü'l-emîr .	Farsça be (ب) bâbı
1899	1	99	büksüsten	بُکْسُسْتَنْ	Üzölmek, iḫtiyâl , üzmek.	Farsça be (ب) bâbı
1900	1	99	peksimet)	(بَکْسِمَاتْ)	Zahire için külliyyen kurumak üzere pişirilen ekmek, ka'k .	Farsça be (ب) bâbı
1901	1	99	bükse	بُکْسَه	Et parçası, hebre .	Farsça be (ب) bâbı

1902	1	99	begşân	بَغْشَان	Kavmin reisi, cemaatin büyüğü, seyyidü'l-ğavm .	Farsça be (ب) bâbı
1903	1	99	bükeşten	بُكْشْتَن	Öldürmek, imâte , katil ve idam etmek.	Farsça be (ب) bâbı
1904	1	99	bügeşten	بُغْشْتَن	Meyleylemek, döndürmek, i' râz .	Farsça be (ب) bâbı
1905	1	99	begmâz	بَغْمَاز	Şarap, meclis, piyale, meclis etmek, ictima .	Farsça be (ب) bâbı
1906	1	99	pegmâl	پَغْمَال	Papuççular aletinden bir alettir ki onunla hat çekerler, maht .	Farsça be (ب) bâbı
1907	1	99	begnek	بَغْنَك	Kuyruğu kesilmiş hayvan, ebter .	Farsça be (ب) bâbı
1908	1	99	peke	پَكِه	Şubh-ı kâzib ki subh-ı sâdıktan evvelce zuhur eder.	Farsça be (ب) bâbı
1909	1	99	beketer	بَكِه تَر	Erkenrek, ziyade erken.	Farsça be (ب) bâbı
1910	1	99	bekhûctân	بَكْهُوْجْتَان	Hamalların yük için arkalarına aldıkları semer, vekâf .	Farsça be (ب) bâbı
1911	1	99	bekîz	بَكِيْز	Hıyarşembe denilen deva, müşhil, huyâr-ı şenber .	Farsça be (ب) bâbı
1912	1	99	bekînâ	بَكِيْنَا	Ekâbir ve ayan ve ru'esâ-yı kavim olanlar.	Farsça be (ب) bâbı
1913	1	99	bel	بَل	Ayak ökçesi, ' aķib .	Farsça be (ب) bâbı
1914	1	99	pel	پَل	Hastalıktan kalkmış, mizâc-ı za' if üzere olmak.	Farsça be (ب) bâbı
1915	1	100	pül	پُل	Köprü, cesr , kemer.	Farsça be (ب) bâbı
1916	1	100	belâbe	بَلَابِه	Orospu, fahiş avrat.	Farsça be (ب) bâbı
1917	1	100	belâtekîn	بَلَاتَكِيْن	Başı yumru değnek, çomak, yerbağ .	Farsça be (ب) bâbı
1918	1	100	bilâdir	بِلَادِر	Zînet-i arûs, gelinlerin ziynete dair eşyaları.	Farsça be (ب) bâbı
1919	1	100	belâde	بَلَادِه	Bed-kâr, fasık , fâcir olan ve fitne-kâr ve fesatçı olan ve bî-akl ve beyhude ve haramzade olan.	Farsça be (ب) bâbı
1920	1	100	pelâde	پَلَادِه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1921	1	100	belâzede	بَلَاَزَدِه	Afet ve belaya giriftar olmuş olan, müptela .	Farsça be (ب) bâbı
1922	1	100	palâzûd	پَلَاَزُوْد	Kara sakız denilen nesne, ' ilk-i sevdâ .	Farsça be (ب) bâbı
1923	1	100	palâs	پَلَاْس	Pek kaba, galiz kumaş, çul misilli ve hile, mekr.	Farsça be (ب) bâbı
1924	1	100	belâkeş	بَلَاكْش	Dert ve belaya giriftar olan.	Farsça be (ب) bâbı
1925	1	100	belâne	بَلَانِه	Kâr nâ-tamam, bitmemiş iş, ebter .	Farsça be (ب) bâbı
1926	1	100	pilav)	پِلَاوْ)	Pirinçten ibaret bir nevi taam, Arabîde belâk .	Farsça be (ب) bâbı
1927	1	100	pilâvzerde	پِلَاوَزْرَدِه	Safran ile sarı boyanıp şekerli olan pilav.	Farsça be (ب) bâbı
1928	1	100	pilpil	پِلْپِل	Karabiber denilen yakıcı şey, fülfül .	Farsça be (ب) bâbı
1929	1	100	belben	بَلْبَن	Semiz ot denilen sebze, baķlatu'l-ħamķâ .	Farsça be (ب) bâbı
1930	1	100	bûlbûlf	بُلْبُلْفِي	Sürahi, şarap kadehi.	Farsça be (ب) bâbı
1931	1	100	belbûs	بَلْبُوْس	Yaban sarımsağı, şûmu'l-berrî .	Farsça be (ب) bâbı
1932	1	100	belħam	بَلْخَم	İçine taş koyup attıkları sapan, felâhan, miħzafa .	Farsça be (ب) bâbı
1933	1	100	bulğâr	بُلْغَار	Malum bir nevi cild-i medbûg.	Farsça be (ب) bâbı
1934	1	100	(bulğârî)	(بُلْغَارِي)	Telatin denilen hoşbû deri.	Farsça be (ب) bâbı

1935	1	101	bulğand	بُلْغَنْد	Birbiri üzerine nesne yığmak ve bir yere götürmek, ta' vîm .	Farsça be (ب) bâbı
1936	1	101	bulğander	بُلْغَنْدَر	Bî-kayd ve bî-diyânet ve bî-mezheb olan.	Farsça be (ب) bâbı
1937	1	101	bulğur	بُلْغُورُ	Buğdayı dövüp kabuğun çıkarıp pilav ederler, bergul .	Farsça be (ب) bâbı
1938	1	101	belkander	بَلْكَندَر	Düşnâm mahallinde telaffuz olunur ve bî-dîn ve bî-mezheb manasına.	Farsça be (ب) bâbı
1939	1	101	pelek	بَلْكَ	Göz kapağı, cüfn .	Farsça be (ب) bâbı
1940	1	101	bülük	بُلُّكُ	Çeşm-i bezrek yani taşra çıkmış göz.	Farsça be (ب) bâbı
1941	1	101	bülgencek	بُلْكَجْكَ	Maskara olan, mużhik .	Farsça be (ب) bâbı
1942	1	101	belki	بَلْكَه	Caiz ki manasınadır, Türkîde dahi böylece müstameldir.	Farsça be (ب) bâbı
1943	1	101	belmâ	بَلْمَا	Kaba, ceşim olan ve bî-fâ'ide nesne.	Farsça be (ب) bâbı
1944	1	101	belmerde	بَلْمَرْدَه	Pejmürde, solmuş olan, zebîl .	Farsça be (ب) bâbı
1945	1	101	belmese	بَلْمَسَه	Bir kimseyi isnat ve iftira ile müttehim etmek.	Farsça be (ب) bâbı
1946	1	101	belmerîş	بَلْمَرْيَش	Kaba sakal, sakalı kaba olan, yelme .	Farsça be (ب) bâbı
1947	1	101	bülent	بُلْدَنْد	Yüce, yüksek, refî' , rif' atlı olan, ali .	Farsça be (ب) bâbı
1948	1	101	bülend-ahter	بُلْدَنْدِ اَحْتَرُ	Sâhib-i tal' at, mesut ve câh ve ikbal ve devletli olan.	Farsça be (ب) bâbı
1949	1	101	bülend-iktidâr	بُلْدَنْدِ اِقْتِدَارُ	Çok iktidar sahibi olan.	Farsça be (ب) bâbı
1950	1	101	bülend-meretebe	بُلْدَنْدِ مَرْتَبَه	Rütbe ve payesi büyük ve ali olan.	Farsça be (ب) bâbı
1951	1	101	bülend-nazar	بُلْدَنْدِ نَظَرُ	Âl-i himmet ve sâhib-i rütbe ve câh olan.	Farsça be (ب) bâbı
1952	1	101	bülend-himmet	بُلْدَنْدِ هِمْمَتُ	Say ve himmeti ali ve bülent olan, ' uluvvü himmet	Farsça be (ب) bâbı
1953	1	101	belendîn	بَلْدَنْدِينَ	Kapıların kenarlarına vazolunan pervaz, haşiye .	Farsça be (ب) bâbı
1954	1	102	bülendîden	بُلْدَنْدِيدَنْ	Âli olmak, bâlâ olmak, ta'kiye , yükselmek.	Farsça be (ب) bâbı
1955	1	102	peleng	بَلَنْكُ	Kaplan nevinden benek benek bir hayvan, nemr ve dört ayaklı taht ki üzerinde yatarlar, serîr .	Farsça be (ب) bâbı
1956	1	102	pelengîn	بَلَنْكِينَ	Pelenge muteallik ve yaraşık olan, nemrî .	Farsça be (ب) bâbı
1957	1	102	pelengîne	بَلَنْكِينَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1958	1	102	pülvân	بُلْوَانُ	Hamal arka yükünü koyup arâm edecek mahal, mola taşı.	Farsça be (ب) bâbı
1959	1	102	belvâye	بَلْوَايَه	Kırlangıç denilen kuş, hitâf .	Farsça be (ب) bâbı
1960	1	102	pelût	بَلُوتُ	Küçük sarık, ' amâme-i şağîr .	Farsça be (ب) bâbı
1961	1	102	pülûc	بُلُوجُ	Sist-endâm olmak, istirhâ' .	Farsça be (ب) bâbı
1962	1	102	billur)	بِلُورُ	Sırçanın saf ve pak olanı, saf cam, mehâ' .	Farsça be (ب) bâbı
1963	1	102	pülûk	بُلُوكُ	Deve tersi, ba're .	Farsça be (ب) bâbı
1964	1	102	bülûgân	بُلُوكَانُ	Cemaatler, taifeler, akvâm , guruhlar.	Farsça be (ب) bâbı
1965	1	102	pille	بَلَه	Terazi gözü, keffe-i mîzân .	Farsça be (ب) bâbı
1966	1	102	pelîte	بَلَيْتَه	Yaralara konulan yahut kandilde istimal olunan fitil, zübâle .	Farsça be (ب) bâbı
1967	1	102	pelîd	بَلِيدُ	Murdar, bulaşık, ' abaka(t) , nâ-pâk olan.	Farsça be (ب) bâbı

1968	1	102	pelîle	پَلِيلَه	Mütevazi ve bisyârdân olan.	Farsça be (ب) bâbı
1969	1	102	bimeng	بِمَنَك	Ġam ve endûh ve teng-i dil.	Farsça be (ب) bâbı
1970	1	102	be-müühr	بِمُؤْهُر	Mühürlü, mahtûm olan.	Farsça be (ب) bâbı
1971	1	102	(bina)	(بِنَا)	Hane, ev, dâr .	Farsça be (ب) bâbı
1972	1	102	binâ-ber	بِنَابَر	Binaen , sebebiyle, sebepten, münasebetiyle manasında terkiptir, binâ'en 'alâ .	Farsça be (ب) bâbı
1973	1	102	binâ-berîn	بِنَابَرِينَ	Buna binaen, binâ'en 'alâ hâzâ .	Farsça be (ب) bâbı
1974	1	103	bennâtü'n-na'ş	بَنَاتُ النَّعْشِ	Yedi kardeşler tabir olunan yıldızların ismi.	Farsça be (ب) bâbı
1975	1	103	penâğ	پَنَاع	Debîr, kâtib , yazı yazıcı ve ipek ve ibrişim.	Farsça be (ب) bâbı
1976	1	103	binâğûş	بِنَاكُوش	Kulağın sarkık tarafı ki küpe geçirilir.	Farsça be (ب) bâbı
1977	1	103	penâğîr	پَنَاكِير	Taşrada bey' u şîrâ zımında mikât-ı muayyende vaki tüccar cemiyeti, panayır.	Farsça be (ب) bâbı
1978	1	103	penâğâh	پَنَاكَاه	Sığınacak mahal, melcâ' .	Farsça be (ب) bâbı
1979	1	103	benâm-ı îzed	بَنَامِ اِيْزَاد	Bir kelimedir ki yemin kast olundukta irat ederler ve dahi mahal-i ta' accübde istimal ederler ṭûbâ lehu (طُوبَى لَهُ) manasına müstemeldir.	Farsça be (ب) bâbı
1980	1	103	benâm	بَنَام	Meşhur , namdar olan ve ismiyle müsemma olan.	Farsça be (ب) bâbı
1981	1	103	bünâver	بُنَاوَر	Asıl, muqarrer , müessis, sabit olan.	Farsça be (ب) bâbı
1982	1	103	penâver	پَنَاوَر	Büyük çıban, vücüd-ı insânda zahir olup ziyade veca ve elemi olur, hibin , deml .	Farsça be (ب) bâbı
1983	1	103	penâve	پَنَاوَه	Tevekkül etmek, mütevekkil .	Farsça be (ب) bâbı
1984	1	103	penâh	پَنَاه	Sığınacak yer, melcâ' ve bir nesnenin kesret üzere vaki olduğu yer ve hamî, himayet ve sıyanet edici olan ve sığınmak, iltica etmek.	Farsça be (ب) bâbı
1985	1	103	penâhgâh	پَنَاهْغَاه	Sığınacak yer, melcâ' , melâz.	Farsça be (ب) bâbı
1986	1	103	penâhîd	پَنَاهِيْد	İltica eyledi, iltece'e , sığındı.	Farsça be (ب) bâbı
1987	1	103	penâhîden	پَنَاهِيْدِن	Sığınmak iltica etmek.	Farsça be (ب) bâbı
1988	1	103	pembe	پَنْبِه	Pamuk, kuṭn ve pamuktan ibaret olan ve malum bir nevi kırmızı renk ve kırmızı şarap, bade, ḥamr .	Farsça be (ب) bâbı
1989	1	104	penbezâr	پَنْبِه زَار	Pamuk tarlası, mezra' atü'l-kuṭn .	Farsça be (ب) bâbı
1990	1	104	penbezen	پَنْبِه زَن	Hallaç , pamuk atıcı.	Farsça be (ب) bâbı
1991	1	104	penbegen	پَنْبِه كَن	Pamuk dolabı ki onunla pamuğun çekirdeğini çıkarırlar, dûlâbu'l-kuṭn .	Farsça be (ب) bâbı
1992	1	104	penc	پَنْج	Beş adedi, ḥamse ve zarın beş noktalı tarafı.	Farsça be (ب) bâbı
1993	1	104	pencâh	پَنْجَاه	Elli adedi, ḥamsîn , ḥamsûn	Farsça be (ب) bâbı
1994	1	104	pencâhe	پَنْجَاهَه	Tersâ âbidleri ve Nasârâ zahitleri elli gün halvet ve itikâf ile ibadet ettikleri eyyâm.	Farsça be (ب) bâbı
1995	1	104	pencâl	پَنْجَال	Kuş ve tavuk necisi, zeraḳ .	Farsça be (ب) bâbı

1996	1	104	pencâl-i mürğ	پَنْجَالْمُرْغ	Kuşun kakası, kuş burnu, minkâr .	Farsça be (ب) bâbı
1997	1	104	pencpâ	پَنْجِبَا	Yengeç denilen su mahluku, seratân .	Farsça be (ب) bâbı
1998	1	104	pencpâye	پَنْجِبَايَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
1999	1	104	pencrûz	پَنْجِرُوز	Beş günden ibaret olan, müddet-i kalil olan, hamsete eyyâm .	Farsça be (ب) bâbı
2000	1	104	pencere)	پَنْجِرَه	Haneye ziya duhuli için mahsus olan açıklık, ravzene .	Farsça be (ب) bâbı
2001	1	104	püncşük	پَنْجَشُكْ	Serçe kuşu, ' uşfür .	Farsça be (ب) bâbı
2002	1	104	perşembe	پَنْجَشَنَبَه	Haftanın beşinci günü, yevm hamis .	Farsça be (ب) bâbı
2003	1	104	penc-gâne	پَنْجِگَانَه	Beş vakitte kılınan namaz, şalât-i hamse .	Farsça be (ب) bâbı
2004	1	104	penc-gûşe	پَنْجِگُوشَه	Beş köşeli olan, muhammes .	Farsça be (ب) bâbı
2005	1	104	pencüm	پَنْجُم	Beşinci, hamis olan.	Farsça be (ب) bâbı
2006	1	104	pencüm-revâk	پَنْجُم رَوَاق	Felek-i hâmis , Merih yıldızının makamı olan felek.	Farsça be (ب) bâbı
2007	1	105	pencümîn	پَنْجُمَيْن	Beşinci, hamis olan.	Farsça be (ب) bâbı
2008	1	105	penc-nevbet	پَنْج نَوْبَت	Beş vakit namaz yani şalât-i hamse ve padişah kapısında çalınan nevbet.	Farsça be (ب) bâbı
2009	1	105	pençe	پَنْجَه	El ile parmaklar beraber ve hayvanat ayağı tırnaklarıyla beraber, miḥlet ve resm-i mahsûs ile yazılan imza.	Farsça be (ب) bâbı
2010	1	105	pence-i biçâre	پَنْجَه بِيچارَه	Zuhal ve Müşteri ve Merih ve Zühre ve Utarit adet yıldızlardan kinayedir, Arabîde hamse-i mütehayyire derler.	Farsça be (ب) bâbı
2011	1	105	pence-i düzdîde	پَنْجَه دُرْدِيدَه	O beş gündür ki be-her sene tefâvüt-i mâh hesabından vaki olur, kebîse mukabili Arabîde hamse-i müsterika derler.	Farsça be (ب) bâbı
2012	1	105	pence-i meryem	پَنْجَه مَرْهَم	Pence-i âdemî gibi bir ottur, Meryem radiyallahu anhâ hîn ve vaz-ı hamelinde elini o ot üzerine koydu biemrillah o ot beş parmak gibi oldu.	Farsça be (ب) bâbı
2013	1	105	penciden	پَنْجِيدِن	Paralamak, pare pare etmek etmek, teşrîm .	Farsça be (ب) bâbı
2014	1	105	bent	بَنْد	Bağ, bukağı, yular, ķayıt ve su biriktirmek için iki dağ arasında bina olunan bent ve duvar ve mezkur set vasıtasıyla hasıl olan göl, kilit, mekr ve hile, aldatmak, ahit ve yemin, gam ve gussa, hayal ve mûlahaza, ümit ve tevakku', koşmak, kemer, ip ve tanâb, çift, öküz, güreşici, dehen, riya, bağlamak ve fasılası olmayan ibare.	Farsça be (ب) bâbı
2015	1	106	pend	بَنْد	Nasihat, nuşh , şöyle et yahut etme diye akıl öğretmeye bast olunan kelam, öğüt.	Farsça be (ب) bâbı
2016	1	106	pind	بَنْد	Oturak yeri, maķat , ist.	Farsça be (ب) bâbı
2017	1	106	bendâb	بَنْدَاب	Etrafı deniz olan ada, cezîre .	Farsça be (ب) bâbı
2018	1	106	pindâr	بَنْدَار	Hayal, tasavvur, mulahaza ve ucub, gurur zan .	Farsça be (ب) bâbı
2019	1	106	pündâr	بَنْدَار	Maldâr, gani ve sâhib-i servet ve mâlik-i dinâr ve muhkem ve kavi olan.	Farsça be (ب) bâbı
2020	1	106	bündâr	بَنْدَار	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı

2021	1	106	pindâšten	پِنْدَاشْتَن	Sanmak, tekebbür etmek ve kendinde olmayan nesneyi var sanmak.	Farsça be (ب) bâbı
2022	1	106	bender	بِنْدَر	Liman, mürsâ , iskele ve geçit boğazlarında bina olunan kale yahut palanga.	Farsça be (ب) bâbı
2023	1	106	bendergâh	بِنْدَرگَاه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
2024	1	106	bendrûg	بِنْد رُوغ	Büyük ırmaktan su ayırıp başka yere akıtmak için ettikleri bent, kançara .	Farsça be (ب) bâbı
2025	1	106	(bündük)	(بِنْدُك)	Tüfek ve kurşun tanesi.	Farsça be (ب) bâbı
2026	1	106	bendegân	بِنْدگان	Bendeler, ' ibâd , köleler.	Farsça be (ب) bâbı
2027	1	106	bendekşâd	بِنْدكشَاد	Mefâşil-i a' zâ ve yoğun ve yumru olan nesne.	Farsça be (ب) bâbı
2028	1	106	bendegî	بِنْدگی	Bendelik, ubudiyet , kölelik, kulluk.	Farsça be (ب) bâbı
2029	1	106	bendegîr	بِنْدگیر	Bende, ' abd , köle.	Farsça be (ب) bâbı
2030	1	106	bendgîr	بِنْدگیر	Lükûn tabir olunan nesne ki onunla su künklerini yapıştırırlar, lükûn .	Farsça be (ب) bâbı
2031	1	106	pendname	بِنْدنامه	Pend ve nasihati havi olan name, mektûbu'n-nasîha .	Farsça be (ب) bâbı
2032	1	107	bend-nâyije	بِنْدنایِجِه	Hububat sapı dökülüp kalan ince hurdası, kesmik, kuşâle .	Farsça be (ب) bâbı
2033	1	107	pindû	پِنْدُو	Su sedası, cercere , şırlıtı ve kene denilen sinek ki hayvana yapışır.	Farsça be (ب) bâbı
2034	1	107	pendûz	پِنْدور	Çuvaldız denilen iri iğne, miselle .	Farsça be (ب) bâbı
2035	1	107	bende	بِنْدَه	Bağlı, muqayyet , bent olunmuş ve esir, ' abd , köle.	Farsça be (ب) bâbı
2036	1	107	bende-perver	بِنْدَه پَرور	Zîrdestî olanlara hüsn-i muamele edip hacetlerini verici ve besleyici olan.	Farsça be (ب) bâbı
2037	1	107	bende-hâne	بِنْدَه حَانَه	Köle evi, dâru'l-'abd , kölenin hanesi.	Farsça be (ب) bâbı
2038	1	107	bende-zâde	بِنْدَه زَادَه	Köle oğlu, veledu'l-'abd , kölenin oğlu.	Farsça be (ب) bâbı
2039	1	107	bende-nevâz	بِنْدَه نَوَاز	Zîrdestî olanlara hüsn-i muamele edip latif ve inayet ve ihsan edici olan.	Farsça be (ب) bâbı
2040	1	107	bendî	بِنْدی	Kâfir elinde esir olan Müslümana denir.	Farsça be (ب) bâbı
2041	1	107	bendîden	بِنْدیدن	Nasihât eylemek ve nasihat kabul etmek.	Farsça be (ب) bâbı
2042	1	107	bendîde	بِنْدیده	Bağlı, muqayyet , bağlanmış olan ve bende, esir ve köle olan.	Farsça be (ب) bâbı
2043	1	107	bünsâle	بِنْسَالَه	Eski ve köhne olan, ' atîk ve salhürde, pir olan.	Farsça be (ب) bâbı
2044	1	107	benefş	بِنْفَش	Mor renk, menekşe renginde olan.	Farsça be (ب) bâbı
2045	1	107	benefşe	بِنْفَشَه	Menekşe denilen malum mavi hoş-bû çiçek, benefşec .	Farsça be (ب) bâbı
2046	1	107	penk	پَنك	Büyük taştır .	Farsça be (ب) bâbı
2047	1	107	beng	بَنگ	Haşîşe, esrar ki keten ve kendir yaprağından imal olunup eklolundukta sarhoş ve mecnun ve bî-irâde eder, haşîş .	Farsça be (ب) bâbı
2048	1	108	penek	پَنك	Hurma salkımı, çöp, küçük kapı, vakt-i sabah.	Farsça be (ب) bâbı
2049	1	108	pinkâr	پِنكَار	Ucub, kibir , hodbin ve sâhib-i za' m olan.	Farsça be (ب) bâbı
2050	1	108	bengâh	بِنگَاه	Yün çadırı fâze ve hazine odası ve yük, ağırlık, eskâl .	Farsça be (ب) bâbı
2051	1	108	pengâh	پِنگَاه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
2052	1	108	bengere	بِنگرِه	Çocukları beşikte uyutmak için avratlar okurlar, hemheme , ninni .	Farsça be (ب) bâbı
2053	1	108	büngeşten	بِنگشْتَن	Yutmak, bel etmek.	Farsça be (ب) bâbı

2054	1	108	bengî	بَنگِی	Beng ekl edici, beng tiryakisi olan.	Farsça be (ب) bâbı
2055	1	108	penend	پَنند	Aded-i mechûl , sayısı belli olmayan adet.	Farsça be (ب) bâbı
2056	1	108	benevre	بَنورَه	Duvar ve bina temeli, esas .	Farsça be (ب) bâbı
2057	1	108	benûh	بَنوَه	Ekin döktükleri mekan, harman, beyder .	Farsça be (ب) bâbı
2058	1	108	pene	پَنه	Süprüntü dökülen mahal, mezbele .	Farsça be (ب) bâbı
2059	1	108	pinhan	پِنهَان	Gizli, mahfi, saklı örtülü olan.	Farsça be (ب) bâbı
2060	1	108	bünyâd	بُنْبَاد	Temel, esas , yapı, bina.	Farsça be (ب) bâbı
2061	1	108	penîr	پَنبِر	Sütü kestirip te'bis etmekle imal olunan peynir, cübn .	Farsça be (ب) bâbı
2062	1	108	penîrek	پَنبِرَك	Muhliye denilen ot, mülûkiyye .	Farsça be (ب) bâbı
2063	1	108	penîre	پَنبِرَه	Süte koyup peynir yaptıkları maya, minfağa .	Farsça be (ب) bâbı
2064	1	108	penîze	پَنبِرَه	Şahtere denilen acı ve bed-bû ot, şâhterc .	Farsça be (ب) bâbı
2065	1	108	bû	بُو	Bûy, koku, rayiha ve ümit, tereccî.	Farsça be (ب) bâbı
2066	1	109	pû	پُو	Araştırmak, aramak, tecessüs ve tefahhus etmek.	Farsça be (ب) bâbı
2067	1	109	bevâriğ	بَوَارِغ	Avratlara vaz-ı hamelde ettikleri taht ve ona müşabih nesne.	Farsça be (ب) bâbı
2068	1	109	bûb	بُوْب	Ev döşemesi, bisât .	Farsça be (ب) bâbı
2069	1	109	bûber	بُوْبِر	Bülbül denilen hûb sedalı kuş, ‘andelîb .	Farsça be (ب) bâbı
2070	1	109	Ebû Turâb	(بُوْتْرَاب)	Hazret-i Ali Kerramallahu veche kinayesi.	Farsça be (ب) bâbı
2071	1	109	pota	پَنه	Toprak yahut madenden yapılıp yine maden eritmeye kullanılır bir nevi kap, pota, bûta .	Farsça be (ب) bâbı
2072	1	109	bûd	بُوْد	Kevn, keynûnet , vücut, varlık olmak ve bûden lafzından sîga-i mâzîdir, “idi” manasına, ekser hikâyet anu’l mâzî istimal olunur, edât-ı revâbittir.	Farsça be (ب) bâbı
2073	1	109	büved	بُوْد	“Şod” manasına olur demektir.	Farsça be (ب) bâbı
2074	1	109	pûd	پُوْد	Kumaş argacı, luhme .	Farsça be (ب) bâbı
2075	1	109	bûden	بُوْدِن	Olmak, şayrûret manasına.	Farsça be (ب) bâbı
2076	1	109	bûr	بُوْر	Sülün kuşu, tezerv ve fıstıki renk veyahut mavi renk at ve bozkır at.	Farsça be (ب) bâbı
2077	1	109	bûra	بُوْرَا	Ser-i mih, ekser başı.	Farsça be (ب) bâbı
2078	1	109	bûrmend	بُوْرْمَنْد	Evlat sahibi olan.	Farsça be (ب) bâbı
2079	1	109	boru	(بُوْرُو)	Boru, içi boş uzun nesne ve bir nevi çalgı, şebbûr .	Farsça be (ب) bâbı
2080	1	109	boruzen	بُوْرُوْزَنْ	Borucu, boru çalan kimse, şebbûrî .	Farsça be (ب) bâbı
2081	1	109	bor	بُوْرَه	Bir nevi nitron madeni ve ondan yapılan borak.	Farsça be (ب) bâbı
2082	1	109	boru	(بُوْرُو)	İçi boş uzun nesne ve bir nevi çalgı, bûk .	Farsça be (ب) bâbı
2083	1	110	bûriyâ	بُوْرِيَا	Mefrûsât-ı beytiyyeden ve sazdan örülmüş haşır .	Farsça be (ب) bâbı
2084	1	110	bûriyâbâf	بُوْرِيَاْبَاْف	Hasır örücü ve dokuyucu olan, huşşâr , ehl-i san‘at.	Farsça be (ب) bâbı
2085	1	110	boruzen	بُوْرُوْزَنْ	Borucu, boru çalan kimse, şebbûrî .	Farsça be (ب) bâbı

2086	1	110	bevz	بَوْرُ	Rutubet, hava ve nem sebebiyle ekmeğe yahut elbisede zahir olan küf, kerec .	Farsça be (ب) bâbı
2087	1	110	boza)	بُورَا)	Darıyı ekşitip içmek için yapılan şerbet, boza, ğubeyrâ '.	Farsça be (ب) bâbı
2088	1	110	pûziş	بُورِشْ	Özür dilemek, kusurun bir sebebe mebni affolunmasını talep etmek, i' tizâr .	Farsça be (ب) bâbı
2089	1	110	boza	بُورَه	Darıdan içmek için yapılan şerbet, ğubeyrâ '.	Farsça be (ب) bâbı
2090	1	110	pûzîne	بُورِينَه	Maymun denilen hayvan, kırd .	Farsça be (ب) bâbı
2091	1	110	pûjîne	بُورِجِينَه	Kantar, eşya çekmeğe mahsus alet, kıntâr [kantar].	Farsça be (ب) bâbı
2092	1	110	bûs	بُوسْ	Öpmek, öpüş, ķuble(t) ve öpücü olan.	Farsça be (ب) bâbı
2093	1	110	post)	بُوسْت)	Hayvan derisi iktisâ eden kimse, lâbisü'l-cild .	Farsça be (ب) bâbı
2094	1	110	bostan	بُوسْتَانْ	Sebzevât bahçesi ve güzel ağaçlık yahut çimen-zâr olan mahal, bostan .	Farsça be (ب) bâbı
2095	1	110	postfn	بُوسْتَيْنْ	Hayvan derisinden ibaret olan ve kürk, ferve , tüylü ve kıllı deriden kaplı olan, câme.	Farsça be (ب) bâbı
2096	1	110	bûsegâh	بُوسْغَاه	Öpülüp buse olunacak mahal, melsem .	Farsça be (ب) bâbı
2097	1	110	bû-süleymân	بُوسْلَيْمَانْ	Hüdhüd denilen kuş.	Farsça be (ب) bâbı
2098	1	110	buse	بُوسَه	Öpüş, öpmek, taķbîl .	Farsça be (ب) bâbı
2099	1	111	bûsecâ	بُوسَه جَا	Öpüp, öpülecek mahal, melsem .	Farsça be (ب) bâbı
2100	1	111	bûsî	بُوسِي	Öpmek, taķbîl etmek.	Farsça be (ب) bâbı
2101	1	111	pûsîden	بُوسِيْدَنْ	Çürümek, naķar .	Farsça be (ب) bâbı
2102	1	111	bûsîden	بُوسِيْدَنْ	Öpmek, taķbîl etmek.	Farsça be (ب) bâbı
2103	1	111	bûsîde	بُوسِيْدَه	Çürük, rufât , bozuk olan ve öpülmüş olan.	Farsça be (ب) bâbı
2104	1	111	pûsîde	بُوسِيْدَه	Magşûş ve magbûn olan ve çürüyüp paslamış olan.	Farsça be (ب) bâbı
2105	1	111	bûsîn	بُوسِيْنْ	Ayıplamak, ta' yîb etmek.	Farsça be (ب) bâbı
2106	1	111	bûş	بُوشْ	Kalabalık, izdiķam , her cins adam cemaati.	Farsça be (ب) bâbı
2107	1	111	pûş	بُوشْ	Örtü, sitr ve örtücü, settâr ve örtülmüş, mestur olan.	Farsça be (ب) bâbı
2108	1	111	bûşâşeb	بُوشَانْشَبْ	Gece ile oturup bazı nesne fikir eylemek, iķtilam olmak.	Farsça be (ب) bâbı
2109	1	111	pûşîş	بُوشِيْشْ	Örtü, sitr , kap ve örtmek ve giyilecek ve örtünecek nesne.	Farsça be (ب) bâbı
2110	1	111	pûşende	بُوشِيْنْدَه	Örtücü, settâr ve giyici, iktisap edici olan.	Farsça be (ب) bâbı
2111	1	111	poşe	بُوشَه	Örtü, sitr .	Farsça be (ب) bâbı
2112	1	111	pûşîdenî	بُوشِيْدِيْنِي	Giyilip iktisap olunacak esvap .	Farsça be (ب) bâbı
2113	1	111	pûşîden	بُوشِيْدَنْ	Etek dermiyân etmek, telebbüb , cüret göstermek ve itimat eylemek ve bir nesneye cidd ve cehd eylemek.	Farsça be (ب) bâbı
2114	1	111	pûşîden	بُوشِيْدَنْ	Örtmek, setr ve giymek.	Farsça be (ب) bâbı
2115	1	111	pûşîde	بُوشِيْدَه	Örtülü, mestur olan ve giyinmiş olan.	Farsça be (ب) bâbı
2116	1	111	boğ	بُوعْ	Bohça, mülâşe , içine esvap konulan kumaş ve bezden yapılmış bohça.	Farsça be (ب) bâbı

2117	1	111	buķalemun)	(بُوقَلْمُونُ)	Malum bir nevi hayvancık ve cān-fezā ve rengārenk olan nesne ve bir canavardır ki âfitāba karşı durur güneş dokundukça altın gibi görünür ve rüzgār, mütelevvinü'l-ahvāl ve elvan, sırça, mine, şükûfe, çiçek, münakkaş dibâ ki elvan ipekle dokunmuş ola ve bir kuştur suya battıkça tüyleri elvan görünür ve mahsus bir kelerdir ki mülevven görünür ve hususiyle her mülevven nesneye itlak olunur.	Farsça be (ب) bâbı
2118	1	112	pul	پُولُ	Yuvarlak, küre , yassı nesne ve akçe para, fels .	Farsça be (ب) bâbı
2119	1	112	polat	پُولَادُ	Çelik, demir ile halis kömürün mezc ve terkibinden hasil olan cism-i ma'denî.	Farsça be (ب) bâbı
2120	1	112	bûle	بُولُهُ	Lule ki ibrik vesairlerde olur, kuşşâbe .	Farsça be (ب) bâbı
2121	1	112	bûm	بُومُ	Meşhur, meşum, baykuş denilen kuş, cağd ve buğu kuşu.	Farsça be (ب) bâbı
2122	1	112	bûm	بُومُ	Yer, yurt, memleket, diyar, ülke, zemin, arz ve kumaşta olan nakışın yeri ve sirişt ve tabiat.	Farsça be (ب) bâbı
2123	1	112	bûn	بُونُ	Kolon, nis'a , âsân, reyb ve koyun ve sığırın pak olmamış bağırsağı.	Farsça be (ب) bâbı
2124	1	112	bûy	بُؤْيُ	Koku, rayiha ve ümit ve kokulu, rayihalı olan.	Farsça be (ب) bâbı
2125	1	112	pûyâ	پُؤْيَا	Yelici, koşucu, sâri' ve acele edici olan.	Farsça be (ب) bâbı
2126	1	112	bûyefzâr	بُؤْيُ أَفْرَازُ	Buhurdan, miktar , ûd yakacak kap.	Farsça be (ب) bâbı
2127	1	112	bûyân	بُؤْيَانُ	Rayiha verici, reyhan , ziyade kokucu olan.	Farsça be (ب) bâbı
2128	1	113	pûyân	پُؤْيَانُ	Yelici, koşucu, sâri' , çapıcı olan.	Farsça be (ب) bâbı
2129	1	113	bûysâ	بُؤْيُ سَا	Üzerinde misk ve itr vesair kokulu nesne ezdikleri taş.	Farsça be (ب) bâbı
2130	1	113	bûysây	بُؤْيُ سَائِ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
2131	1	113	bûyîden	بُؤْيِيدِنُ	koklamak, istişmâm .	Farsça be (ب) bâbı
2132	1	113	be	بِهْ	"İle ve hakkı için" manalarından edattır.	Farsça be (ب) bâbı
2133	1	113	bih	بِهْ	İyi, güzel, ṭayyib , hûb olan, âlâ .	Farsça be (ب) bâbı
2134	1	113	paha	بِهَا	Bir nesne fûruht olundukta mukabiline verilen meblağ yahut bir nesneye mukabil bayiden talep olunan meblağ.	Farsça be (ب) bâbı
2135	1	113	bahadır	بِهَادِرُ	Cesur , cesaretli, yiğit, dilaver olan.	Farsça be (ب) bâbı
2136	1	113	bahadrâne	بِهَادِرَانِهْ	Bahadıra layık ve yaraşık olan.	Farsça be (ب) bâbı
2137	1	113	bahadırî	بِهَادِرِي	Cesaret, cesur olmak.	Farsça be (ب) bâbı
2138	1	113	bahar	بِهَارُ	Evvel-i bahâr, faşl-ı rebî' ki martın dokuzundan haziranın dokuzuna değin mümted olup o eyyâmda Şems, Hamel ve Sevr ve Cevza burçlarından mürûr etmiş olur ve berg-i dirah ve turunç yaprağı, şükûfe ve bütgede ve yükün bir dengi ve bir nevi sarı gül ve hâne-i menkuş.	Farsça be (ب) bâbı
2139	1	113	bahâristân	بِهَارِسْتَانُ	Evvel-i bahâr, faşl-ı rebî' , ilkbahar.	Farsça be (ب) bâbı
2140	1	113	bahârî	بِهَارِي	Evvel-i bahâra mensup ve mûtaallik olan, rebî'î .	Farsça be (ب) bâbı

2141	1	113	bahâgîr	بَهَاكِيرُ	Pahalı, zî-kıymet , çok akçe değer olan.	Farsça be (ب) bâbı
2142	1	113	bahane	بَهَانَه	Zikir ve irat olunan sebep veya özr-i bâtıl.	Farsça be (ب) bâbı
2143	1	113	behbûd	بَهْبُودُ	Mübarek, aziz , şerif olan.	Farsça be (ب) bâbı
2144	1	114	behbûdî	بَهْبُودِي	İyi olmaklık ve sâhib-i tedbîr, akil ve müdebbir olan.	Farsça be (ب) bâbı
2145	1	114	(bühitan)	(بُهْتَانُ)	Birinin yapmadığı yahut söylemediği nesneyi üzerine isnat etmek, iftıra .	Farsça be (ب) bâbı
2146	1	114	bihter	بِهْتَرُ	Pek iyi ve makbul ve muteber olan, ali .	Farsça be (ب) bâbı
2147	1	114	bihterfn	بِهْتَرِيْن	En ziyade iyi ve makbul ve muteber olan.	Farsça be (ب) bâbı
2148	1	114	behcet	بَهَجْتُ	Güzellik, hüsn, behâ , cemal.	Farsça be (ب) bâbı
2149	1	114	behr	بِهْرُ	İçin, li'ecl ve behre, hisse, pay, naşip .	Farsça be (ب) bâbı
2150	1	114	behrâm	بِهْرَامُ	Seleften bir zî-kudret padişahın namıdır ve Merih yıldızı namı ve bir ferişte ismi ve her mâh-ı şemsînin yirminci gününün ismidir.	Farsça be (ب) bâbı
2151	1	114	bihrâm	بِهْرَامُ	Oruç, rûze, şavm .	Farsça be (ب) bâbı
2152	1	114	bihrây	بِهْرَائِي	Nîk-i re'y ve sâhib-i tedbîr, müdebbir , aqil olan.	Farsça be (ب) bâbı
2153	1	114	pehr	بِهْرُ	Gecenin ve gündüzün rub' hissesi, rub' u'l-leyli ve'n-nehâr .	Farsça be (ب) bâbı
2154	1	114	behrek	بِهْرَكُ	Yara ve cibandan akan çirk ve irin, middeh .	Farsça be (ب) bâbı
2155	1	114	behregî	بِهْرَكِي	Zengin ve maldâr olan, metmûl, ğani olan.	Farsça be (ب) bâbı
2156	1	114	behre	بِهْرَه	Hisse, naşip .	Farsça be (ب) bâbı
2157	1	114	pehre	بِهْرَه	Nöbet, nöbet beklemek, nâfûr .	Farsça be (ب) bâbı
2158	1	114	pehredâr	بِهْرَدَارُ	Nöbetçi, bekçi, naızır .	Farsça be (ب) bâbı
2159	1	114	behredâr	بِهْرَدَارُ	Hissesi olan, hisseye malik olan, naşîbî .	Farsça be (ب) bâbı
2160	1	114	behremend	بِهْرَه مَند	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
2161	1	114	bihzâd	بِهْرَادُ	Hasebi ve nesebi pâkize olan.	Farsça be (ب) bâbı
2162	1	114	behişt	بِهِيْشْت	Cennet, Firdevs ağacı ve yeşilliği çok olan yer	Farsça be (ب) bâbı
2163	1	115	behişt-nişîn	بِهِيْشْت نِشِيْن	Cennette oturuca, cennetmekân olan.	Farsça be (ب) bâbı
2164	1	115	behiştî	بِهِيْشْتِي	Cennete mensup ve müteallik olan, Ehl-i Cennet.	Farsça be (ب) bâbı
2165	1	115	bih-güzîn	بِه گزيْن	Her şeyin âlâsımı ihtiyar edici, muntehap , sarraf, nakkâd ve beğenilmiş olan.	Farsça be (ب) bâbı
2166	1	115	pehlû	بِهْلُو	Yan, cenb , koltuk ile kalça başları beyninde münhasır olan, kıt'a-i beden.	Farsça be (ب) bâbı
2167	1	115	pehlivan	بِهْلُوَان	Güreşmekte mahir olan ve cenkçi, dilaver, şeci , bahadır olan.	Farsça be (ب) bâbı
2168	1	115	behle	بِهْلَه	Yırtıcı kuşu ele aldıktan yırtmamak için ele giydikleri eldiven, kaffâz .	Farsça be (ب) bâbı
2169	1	115	behem	بِهْمُ	Beraber, hep bir yere ve hep bir yerde, kâtibeten .	Farsça be (ب) bâbı
2170	1	115	behem âmeden	بِهْم اَمَدِن	Gazaba gelmek, munkabız olmak, darılmak, gazap .	Farsça be (ب) bâbı
2171	1	115	behemzede	بِهْمَزْدَه	Karmakarışık, perişan olan, şetî .	Farsça be (ب) bâbı
2172	1	115	bühme	بُهْمَه	Bahadır ve şücâ' kimselerin lakabıdır.	Farsça be (ب) bâbı
2173	1	115	pehn	بِهْنُ	En, arz , iki yan beyninde olan tûl ve enli, ' arîz , yaygın, yassı olan.	Farsça be (ب) bâbı

2174	1	115	pehnâ	پَهْنَا	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
2175	1	115	pehnâ-ver	پَهْنَاور	Enli, 'arîz, ziyade yassı ve yaygın olan.	Farsça be (ب) bâbı
2176	1	115	pehîn	پَهین	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
2177	1	115	bihîn	بِهین	En ziyade iyi, ecyed ve makbul ve muteber olan.	Farsça be (ب) bâbı
2178	1	115	behîden	بِهیدن	Basmak, çığnetmek, devs .	Farsça be (ب) bâbı
2179	1	115	behîne	بِهینه	Hafta günleri, eyyâm-ı üsbû' ve eburek ve hallâc.	Farsça be (ب) bâbı
2180	1	115	behey	بِهَى	Nida olup gazaba delalet eder.	Farsça be (ب) bâbı
2181	1	116	bî	بى	Şu manayı ifade eder ki Türkîde -siz ile tabir olunur mesela: bî-dil dilsiz ve gönülsüz ve bî-zebân dilsiz denilir, edât-ı selbdır, amma nâ (نَا) mahallinde istimal olunmaz.	Farsça be (ب) bâbı
2182	1	116	pey)	پَی)	Ayak, kadem ve bir nesnenin pahasından bâ-vech peşin eda olunan miktar akçe, 'urbûn.	Farsça be (ب) bâbı
2183	1	116	beyaban	بَيَابَان	Deşt, şahra , ova, kabir, bilâ-i' mâr olan arazi.	Farsça be (ب) bâbı
2184	1	116	biyâbânîşîn	بَيَابَانِ شِينَ	Kırda ve yaban yerde oturuca olan, bedevi , sahra-nişîn olan.	Farsça be (ب) bâbı
2185	1	116	biyâ	بِيَا	Gel demek, te'âlî manasına sîga-i emirdir, aslı âyed'dir.	Farsça be (ب) bâbı
2186	1	116	bî-âb	بى آب	Revnaksız, letafetsiz olan.	Farsça be (ب) bâbı
2187	1	116	peyâpey	پَيَاپَي	Tedric ile, kademe kademe, derece derece, birbiri ardınca, müteakip beraberlik.	Farsça be (ب) bâbı
2188	1	116	bî-ihtiyâr	بى اَحْتِيَار	Arzu ve iradeden mahrum olan ve zaruri, cebrî, naçar olan.	Farsça be (ب) bâbı
2189	1	116	bî-ihtiyârî	بى اَحْتِيَارِ	Adem-i ihtiyâr ve zaruret.	Farsça be (ب) bâbı
2190	1	116	bî-edeb	بى اَدَب	Edepsiz, câlî' , arsız olan.	Farsça be (ب) bâbı
2191	1	116	bî-edebâne	بى اَدَبَانَه	Edepsize layık ve yaraşık olan, câlî'î .	Farsça be (ب) bâbı
2192	1	116	piyade	پِيَادَه	Ayakta olup yürüyerek giden, mâşî ve yalnız bir çift kürek ile kullanılan kayık ve satranç oyununun adı taşları ve bir nevi gül ve bir nevi sükut ağacı.	Farsça be (ب) bâbı
2193	1	117	biyâz	بِيَاز	"Getir, al gel" manasına sîga-i emirdir, i'tî .	Farsça be (ب) bâbı
2194	1	117	bî-ârâm	بى اَرَام	Rahat ve huzur ve ârâmdan mahrum olan, rahatsız, muẓdarip ve rencide olan.	Farsça be (ب) bâbı
2195	1	117	piyaz	پِيَاز	Soğan denilen acı, tatlı, kokulu nesne, başal .	Farsça be (ب) bâbı
2196	1	117	piyale	پِيَالَه	Kadeh, bardak, kûz , içmekte müstamel olan kap ve şaraba mahsus kadeh.	Farsça be (ب) bâbı
2197	1	117	peyâm	پِيَام	Ḥaber , ahir mahalden gelen haber, asıl mütekellimin ağzından olmayıp ahir kimse yahut mektup vasıtasıyla varit olan kelam.	Farsça be (ب) bâbı
2198	1	117	peyâm âver	پِيَام آور	Haber götürücü, resul, peygamber, elçi, kâşid .	Farsça be (ب) bâbı
2199	1	117	peygamber	پِيَامْبِر	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
2200	1	117	bî-emân	بى اَمَان	Aman vermeyici, merhamet etmeyici olan.	Farsça be (ب) bâbı
2201	1	117	peyâmûş	پِيَاموش	Ada soğanı, başal-i 'anşal .	Farsça be (ب) bâbı

2202	1	117	bî-endâze	بى اَنْدَازَه	Ölçülemez derecede büyük ve çok olan, küşâr .	Farsça be (ب) bâbı
2203	1	117	pey ender-pey	بى اَنْدَرْبِى	Birbiri ardınca, muttaşıl , birbirini müteakip olan.	Farsça be (ب) bâbı
2204	1	117	bî-îmân	بى اِيْمَان	İmansız, dinsiz olan.	Farsça be (ب) bâbı
2205	1	117	bî-bâk	بى بَاك	Korkusuz, emin , cesur olan,	Farsça be (ب) bâbı
2206	1	117	bî-bâşîret	بى بَصِيْرَت	Basiretsiz, akılsız olan.	Farsça be (ب) bâbı
2207	1	117	bî-pâyân	بى پَيَان	Sonu olmayan, ucu bucağı olmayan, müebbet , hadd ü hesaptan birûn olan.	Farsça be (ب) bâbı
2208	1	117	bî-perde	بى پَرْدَه	Gizli olmayıp vazîh ve aşikâr olan.	Farsça be (ب) bâbı
2209	1	117	bî-pervâ	بى پَرْوَا	Korkusuz, ızdırapsız olan.	Farsça be (ب) bâbı
2210	1	118	paybend	پَيَبَنْد	Ayak bağlamağa istimal olunan nesne.	Farsça be (ب) bâbı
2211	1	118	bîbî	بى بى	Güzel avrat ve hane-nişin, hatun.	Farsça be (ب) bâbı
2212	1	118	bî-tâ	بى تَا	Buruşuğu olmayan, buruşuksuz olan.	Farsça be (ب) bâbı
2213	1	118	bitap	بى تَاب	Kuvvetsiz, zayıf , mecalsiz olan ve bî-fürû‘ ve takatsiz olan ve yorgun, fâtîr olan.	Farsça be (ب) bâbı
2214	1	118	bî-tâbâne	بِيْتَابَانَه	Kuvvetsize layık ve yaraşık olan, za‘ fiyye .	Farsça be (ب) bâbı
2215	1	118	pîc	پِيْج	Burum, burgaç, dolaşık, büküm, garra .	Farsça be (ب) bâbı
2216	1	118	pîcâpîc	پِيْجَپِيْج	Burumlu, bükülü olan, birbirine dolaşık olan, mültef .	Farsça be (ب) bâbı
2217	1	118	pîcân	پِيْجَان	Bi-ma‘ nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
2218	1	118	bî-cân	بى جَان	Cansız, hayatsız olan, cemâd ve cesur, bahadır olan.	Farsça be (ب) bâbı
2219	1	118	biçare	بى چَارَه	Çaresiz olan ve düşkün zavallı olan, garip .	Farsça be (ب) bâbı
2220	1	118	pîcdâr	پِيْجْدَار	Burumlu, bükülü, mültef olan.	Farsça be (ب) bâbı
2221	1	118	pîciş	پِيْجِش	Büküm, garra , burulmak, kıvrım, kıvrılmak.	Farsça be (ب) bâbı
2222	1	118	bî-cevâb	بى جَوَاب	Cevapsız, sâkit olan.	Farsça be (ب) bâbı
2223	1	118	bî-çûn	بى چُون	Zatından ve ef‘âlinden sual olunup sebebi aranmak caiz olmayan Hazret-i Bâri Te‘âlâ Şâne bî-çûn ile zikir olunurken zatından sual caiz olmayıp niteliksiz manasına ki lâ yūs‘elü ‘ammâ yef‘al (لَا يُسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ) ile tabir olunur.	Farsça be (ب) bâbı
2224	1	118	pîcîde	پِيْجِيْدَه	Bükülü, burumlu, kıvrımlı olan, mültef .	Farsça be (ب) bâbı
2225	1	119	bî-hâşıl	بى حَاصِل	Hasıl ve faydaya müntec olmayan, boş, nafîle, abeş olan.	Farsça be (ب) bâbı
2226	1	119	bî-hicâb	بى حِجَاب	Hicapsız, utanmaz olan, vekâha .	Farsça be (ب) bâbı
2227	1	119	bî-hâdd	بى حَد	Hadsiz, nihayetsiz olan, sonu olmayan, müebbet , tükenmez olan.	Farsça be (ب) bâbı
2228	1	119	bî-hisâb	بى حِسَاب	Hesapsız, hesaba gelmez olan, lâ-yuḥşâ .	Farsça be (ب) bâbı
2229	1	119	bî-huzûr	بى حُضُوْر	Rahat ve huzuru olmayan, rahatsız olan, muẓdarip .	Farsça be (ب) bâbı
2230	1	119	bîḥ	بِيْح	Kök, aşıl , ağaç kökü.	Farsça be (ب) bâbı
2231	1	119	pîḥ	پِيْح	Kirpiklere zamk misilli yapışık bulunan nesne, çapak, ramaş .	Farsça be (ب) bâbı
2232	1	119	bî-ḥanmân	بى حَانْمَان	Mesken ve me‘vâsı olmayan, misafir ve yolcu olan.	Farsça be (ب) bâbı

2233	1	119	bihaber	بی خابَر	Habersiz, malumatsız, gafil , cahil olan.	Farsça be (ب) bâbı
2234	1	119	bîhten	بیختن	Elemek, garbele .	Farsça be (ب) bâbı
2235	1	119	bîhte	بیخته	Alınmış, me'ûz , ahz olunmuş.	Farsça be (ب) bâbı
2236	1	119	bî-ḥired	بی خرد	Akılsız, ahmak olan.	Farsça be (ب) bâbı
2237	1	119	bî-ḥazân	بی خزان	Sonbaharı olmayan, zevalsiz olan.	Farsça be (ب) bâbı
2238	1	119	bî-ḥâb	بی خواب	Uykusuz, müteyakḳız ve bidar olan.	Farsça be (ب) bâbı
2239	1	119	bî-ḥod	بی خود	Kendine malik olmayan, çıldırmış olan, mecnun , deli olan.	Farsça be (ب) bâbı
2240	1	119	bî-ḥânî	بی خوانی	Tatsız ve tuzsuz taam.	Farsça be (ب) bâbı
2241	1	119	pîḥîden	بیخیدن	Paralamak, teşrîm ve kalkmak.	Farsça be (ب) bâbı
2242	1	119	bîd	بید	Söğüt ağacı, ' adlâf .	Farsça be (ب) bâbı
2243	1	119	pîd	پید	İç yağı, şahm .	Farsça be (ب) bâbı
2244	1	119	peyda	پیدا	Hasıl, mevcut , var olan ve kesbetmek.	Farsça be (ب) bâbı
2245	1	120	bîdâd	بیداد	Adaletsiz, zalim , ehl-i cevr olan ve cevr, zulüm.	Farsça be (ب) bâbı
2246	1	120	bîdâdger	بیدادگر	Zulüm ve cevr edici, zalim ve sitemkâr olan.	Farsça be (ب) bâbı
2247	1	120	bidar	بیدار	Uyanık, müteyakḳız ve uyumayan.	Farsça be (ب) bâbı
2248	1	120	bîdâr-bâḥt	بیدار باحت	Bahtı uyanık, bahtlı, bahtiyar olan.	Farsça be (ب) bâbı
2249	1	120	bîdâr-dil	بیدار دل	Kalp ve akıl ve feraseti uyanık olan, münkeşifu'l-ḥâzır .	Farsça be (ب) bâbı
2250	1	120	bîdâr şuden	بیدار شدن	Uykudan uyanmak, ikaz ve agâh ve haberdar olmak.	Farsça be (ب) bâbı
2251	1	120	bîdârî	بیداری	Uyanıklık, teyakḳuz , uyumamak.	Farsça be (ب) bâbı
2252	1	120	bî-dânîş	بیدانیش	Malumatsız, cahil olan.	Farsça be (ب) bâbı
2253	1	120	peyderpey	پی در پی	Mani mani, yavaş yavaş, derece derece, müteakip ve mütevali ve mütetâli olan.	Farsça be (ب) bâbı
2254	1	120	beydaḥ	بیدخ	Sert cenk atı ve satranç beydaki.	Farsça be (ب) bâbı
2255	1	120	beydaḥ)	بیداق)	Satranç oyununun neferâtı hükmünde olan kıta.	Farsça be (ب) bâbı
2256	1	120	bî-direng	بیدرنك	Alalacele , bilâ-te'ḥîr olan.	Farsça be (ب) bâbı
2257	1	120	bî-dirîḡ	بیدریغ	İhsanda bilâ-noksan olan, elinden yani kudretinden gelen say ve gayret ve himmet ve ihsanda bî-kusûr olan.	Farsça be (ب) bâbı
2258	1	120	bî-deste	بیدستر	Kunduz denilen su hayvanı, hayası mu'âlece olur, kelbü'l-bahr .	Farsça be (ب) bâbı
2259	1	120	beydaḥ)	بیداق)	Satranç beydaki ve asker neferi.	Farsça be (ب) bâbı
2260	1	120	bî-dîm	بیدین	Dinsiz, imansız olan.	Farsça be (ب) bâbı
2261	1	120	bîr	بیر	Yıldırım, şaiḳa ve yatak, câme-i hâb.	Farsça be (ب) bâbı
2262	1	120	pir	پیر	İhtiyar, koca âdem, şeyḥ ve tarikat muḥdişi , tarikat çıkarmış kimse.	Farsça be (ب) bâbı
2263	1	120	pîrâ	پیرا	Düzücü, mürettip , tertip ve sıra ve usule koyucu ve bezeyici, donatıcı, tezyin edici olan.	Farsça be (ب) bâbı

2264	1	121	beyrâd	بَيْرَاد	Pir ve salhürde ve ihtiyar müsinn ve amel-mânde olan.	Farsça be (ب) bâbı
2265	1	121	pîrâr	بِيرَار	Geçen seneden evvelki sene, sene-i esbağ .	Farsça be (ب) bâbı
2266	1	121	pîrâste	بِيرَاسْتَه	Sırasına konmuş, düzelmiş olan, müsevî ve bezenmiş, tezyin olunmuş olan.	Farsça be (ب) bâbı
2267	1	121	pîrâsten	بِيرَاسْتَن	Düzmek, tesviye ve bezemek ve kürk sepilmek ve ağaç ve bağ budamak ve ziraat için tarla ıslah etmek ve çukuru doldurmak.	Farsça be (ب) bâbı
2268	1	121	birâste	بِيرَاسْتَه	Ağacı budayıp zait dallarını gidermek.	Farsça be (ب) bâbı
2269	1	121	bayrak)	بَيْرَاق	Sancak, alem , râyet.	Farsça be (ب) bâbı
2270	1	121	bayrağtar)	بَيْرَاقْتَار	Sancaktar, bayrak hıfzına memur olan.	Farsça be (ب) bâbı
2271	1	121	bayram)	بَيْرَام	Ramazân-ı şerîfin nihayetinde yani şevvalin birinci günü ve kurban kesildiği yani zilhiccenin onuncu günü ‘ iyd , din kardeşleri beyninde tebrik ve tehniye ve Allahuteala’ya hamd ve şükretmeye mahsus gün.	Farsça be (ب) bâbı
2272	1	121	pîrâkend	بِيرَاكَنْد	Perakende, müteferrik ve perişan olan.	Farsça be (ب) bâbı
2273	1	121	pîrâmen	بِيرَامَنْ	Çevre, kenar, taraf, havl.	Farsça be (ب) bâbı
2274	1	121	pîrâmenger	بِيرَامَنْجَرْد	Nesne etrafına muhit olan şey ve nesnenin etrafına dolaşıcı olan, muhit .	Farsça be (ب) bâbı
2275	1	121	pîrâmûn	بِيرَامُون	Çevre, kenar, taraf , havl.	Farsça be (ب) bâbı
2276	1	121	pîrâne	بِيرَانَه	Koca-vâri, ihtiyar, gûne, şeyhûhat .	Farsça be (ب) bâbı
2277	1	122	bî-râh	بِيرَاه	Yolsuz, âdât ve adaba mugayyir olan ve erkan ve edepten mahrum olan, mezhebi muhalif olup azgın olan, nâ-münâsib harekette olan, dinsiz olan.	Farsça be (ب) bâbı
2278	1	122	pîrâhen	بِيرَاهَنْ	Gömlek, kaşış .	Farsça be (ب) bâbı
2279	1	122	pîrây	بِيرَاي	Nizam ve sıra verici, düzücü olan, mürettip ve bezeyici ve donatıcı tezyin edici olan.	Farsça be (ب) bâbı
2280	1	122	bî-rây	بِيرَاي	Tedbirsiz ve umurunda isabet etmeyip nâ-ma’ kûl iş edici olan, muhtî .	Farsça be (ب) bâbı
2281	1	122	pîrâyış	بِيرَايِش	Ziynet, düzen, intizam .	Farsça be (ب) bâbı
2282	1	122	pîrâyende	بِيرَايَنْدِه	Nizam ve ziynet verici olan, nazzâm .	Farsça be (ب) bâbı
2283	1	122	pîrâye	بِيرَايَه	Ziynet , zîb, zîbâyiş.	Farsça be (ب) bâbı
2284	1	122	pîrzen	بِيرَزَنْ	Koca karı, ‘ acûz .	Farsça be (ب) bâbı
2285	1	122	pîrsâl	بِيرَسَال	İhtiyar, müsinn , kocamış, yaşlı olan.	Farsça be (ب) bâbı
2286	1	122	bî-reng	بِيرَنْك	Renksiz olan, rengi olmayan.	Farsça be (ب) bâbı
2287	1	122	bayrak)	بَيْرَاق	Sancak, alem , râyet.	Farsça be (ب) bâbı
2288	1	122	bî-rû	بِيرُو	Arsız, edepsiz, câli’ , hayasız, hicapsız olan ve bîrûn kelimesinden tahfif olunup taşra, hariç manasına.	Farsça be (ب) bâbı
2289	1	122	pîrev	بِيرُو	Tâbi, muhtezî olan.	Farsça be (ب) bâbı
2290	1	122	peyrev	بِيرُو	İz sürücü, ka’if , bir kimsenin ardınca gitmek ve tarz ve ruşene taklit etmek.	Farsça be (ب) bâbı
2291	1	122	pîrûz	بِيرُوَز	Nîk-baht olan, muzaffer , bahtiyar olan.	Farsça be (ب) bâbı

2292	1	122	pîrûze	پیروزه	Mavi renginde bir nevi zî-kıymet taş, firuze , erbabı indinde makbul ve muteberdir.	Farsça be (ب) bâbı
2293	1	123	bîrûz	بیروز	Bahtsız, menhûs , talihsiz, yıldızı düşkün olan.	Farsça be (ب) bâbı
2294	1	123	bîrûzec	بیروزج	Gök mavisi renginde bir nevi taş, firuze .	Farsça be (ب) bâbı
2295	1	123	bîrûze	پیروزه	Her gün giyilen esvap, her günlük, şiyâb .	Farsça be (ب) bâbı
2296	1	123	bîrûzî	بیروزی	Rızık ve nafakası münkatî‘ olan, günden güne geçinecek vesileden mahrum olan.	Farsça be (ب) bâbı
2297	1	123	bîrûn	بیرون	Taşra, hâriç ve taraf-ı hârici, dış, dış tarafı ve ziyade mütecaviz ve geçkin olan.	Farsça be (ب) bâbı
2298	1	123	bîrûnî	بیرونی	Taşra ki, hârici , dış taraftaki.	Farsça be (ب) bâbı
2299	1	123	pîrezen	پیره زن	Kocakarı, ‘ acûz , yaşı geçkin avrat.	Farsça be (ب) bâbı
2300	1	123	pîrehen	پیره هن	Gömlek, kamîs .	Farsça be (ب) bâbı
2301	1	123	pîrf	پیری	İhtiyarlık, şeyhûhat , kocalık.	Farsça be (ب) bâbı
2302	1	123	bî-riyâ	بیریآ	Riyasız, sadık, gerçek, hakiki, ağızında olan kelamı yüreğinde olan, tefekküre mutabık olan, lâ-riyâ .	Farsça be (ب) bâbı
2303	1	123	bî-rayb	بیریب	Şüphesiz olan, besbelli olan, lâ-rayb .	Farsça be (ب) bâbı
2304	1	123	bîz	بیز	Vurmak, darb etmek ve vurucu, dârib olan.	Farsça be (ب) bâbı
2305	1	123	bizar	بیزار	Usanmış, istimlâl , küsmüş olan ve rencide, hatırı kalmış, gücenmiş olan.	Farsça be (ب) bâbı
2306	1	123	bî-zârî	بیزاری	Usanç, küskünlük ve incinmiş olmak, teberruh ve terk etmek, halas olmak.	Farsça be (ب) bâbı
2307	1	124	bî-zebân	بیزبان	Dilsiz olan, ebkem , nutuk ve tekellüme kadir olmayan.	Farsça be (ب) bâbı
2308	1	124	bî-zebânî	بیزبانى	Dilsizlik, bükm , zebansızlık.	Farsça be (ب) bâbı
2309	1	124	bî-zer	بیزار	Parasız, pulsuz olan, fağır , müflis, cimri olan.	Farsça be (ب) bâbı
2310	1	124	bî-zevâl	بیزوال	Zevalsiz olan, daim ve ber-karâr olan.	Farsça be (ب) bâbı
2311	1	124	bîje	بیزه	Gıll u gıştan beri olan, hâlis .	Farsça be (ب) bâbı
2312	1	124	bî-sâz	بى ساز	Levazimat ve mühimmattan mahrum ve bî-behre olan.	Farsça be (ب) bâbı
2313	1	124	bî-sâmân	بى سامان	Bi-ma‘ nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
2314	1	124	bî-sân	بى سان	Misli olmayan, lâ-nazîr ve bî-hemta olan.	Farsça be (ب) bâbı
2315	1	124	bîst	بیست	Yirmi adedi, ‘ işrûn , ‘ işrîn .	Farsça be (ب) bâbı
2316	1	124	bî-sütûn	بیستون	Direksiz, sütunsuz olan ve Acem diyarında meşhur bir dağ adıdır, Ferhad Şirin için o dağı yarıp su götürmek kastıyla nice zaman çalıştı ve her kestiği taşa Şirin’in suretini nakşedermiş, asıl manası direksiz yani ağaçsız demektir.	Farsça be (ب) bâbı
2317	1	124	bî-ser	بى سر	Başsız, maqtu‘ u’r-re’s .	Farsça be (ب) bâbı
2318	1	124	bî-serûpâ	بى سروپا	Rind-i lâubâlî ve gedâ-yı perîşân hali ve başsız, ayaksız olan.	Farsça be (ب) bâbı
2319	1	124	bî-ser u sâ mân	بى سروسامان	Perişan hâl ve bî-intizâm olan.	Farsça be (ب) bâbı

2320	1	124	bîş	بیش	Çok, keşir olan ve bir nevi zehirli ot ki Hindistan'da hasıl olur, körpe ekl ederler.	Farsça be (ب) bâbı
2321	1	124	pîş	بیش	Ön, kuubl , ileri ve başı doğru tuttukta nazarı istikametinde olan taraf.	Farsça be (ب) bâbı
2322	1	125	pîşâdest	پیشادست	Nakit, dirhem , dinar ve peşin verilen akçe.	Farsça be (ب) bâbı
2323	1	125	pîşânî	پیشانی	Alın, cephe, nâşiye ve kaşlar ile saç kökleri beyninde olan kıt'a-i beden.	Farsça be (ب) bâbı
2324	1	125	pîşânî-bend	پیشانی بند	Avratların alınlarına bağladıkları murassa' ve mücevher, ' uşâbe .	Farsça be (ب) bâbı
2325	1	125	bî-şâyibe	بیشایبه	Şüphesiz, malum ve müsellemlen olan, lâ-rayb .	Farsça be (ب) bâbı
2326	1	125	pîşbâr	پیشبار	Ebe kadın, qâbile , vaz-ı hamel husûsatına mahir olan kadın.	Farsça be (ب) bâbı
2327	1	125	pîşbâre	پیشباره	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
2328	1	125	pîşbâz	پیشباز	Karşılıyıcı ve karşı koyucu.	Farsça be (ب) bâbı
2329	1	125	bî-şübhe	بیشبه	Şüphesiz malum ve müsellemlen olan, lâ-şek .	Farsça be (ب) bâbı
2330	1	125	pîşbîn	پیشبین	İleri görücü, başiret ve akıl sahibi olan.	Farsça be (ب) bâbı
2331	1	125	pîştahte	پیشتخته	Dükkanlarda mal sermeğe mahsus olan ön tahtası.	Farsça be (ب) bâbı
2332	1	125	pîşter	پیشتر	Ziyade ileri olan, quddâm ve mertebesi ziyade bülent olan.	Farsça be (ب) bâbı
2333	1	125	pîşhâne	پیشخانه	Esnâ-yı seferde ileri gönderilip nasbolunan çadır ve çadır takımı ve sofa.	Farsça be (ب) bâbı
2334	1	125	pîşhân	پیشخوان	Sofrabaşı.	Farsça be (ب) bâbı
2335	1	125	pîşhayme	پیشخیمه	Padişah ve vüzera divan çadırı.	Farsça be (ب) bâbı
2336	1	125	pîşdâd	پیشداد	Kanuncu, kanun tertip eden kimse ve ameleye hizmetlerinden evvel verilen akçe, taqdime .	Farsça be (ب) bâbı
2337	1	125	pîşrev	پیشرو	İleri gidici, kılavuz, muqaddime-i ceys , yol gösterecek kimse ve serasker, emir, reis, baş ve musikide asıl makamdan mukaddem çalınan nağme, ahenk.	Farsça be (ب) bâbı
2338	1	126	pîşres	پیشرس	Evvel erişici, turfanda meyve, bâkûre .	Farsça be (ب) bâbı
2339	1	126	pîştâk	پیشطاق	Dehliz, asıl daire-i hânedan evvel dahil olunan oda yahut divanhane.	Farsça be (ب) bâbı
2340	1	126	bî-şek	بیشك	Şüphesiz, malum ve müsellemlen olan, lâ-rayb .	Farsça be (ب) bâbı
2341	1	126	pîşkâr	پیشکار	İş başında olan, ' âmil ve zabıt olan kimse.	Farsça be (ب) bâbı
2342	1	126	pîşgâh	پیشگاه	Bir nesnenin önünde olan meydan ve sadr önünde döşek döşeme ve makâm-ı hizmet ve sadr-ı meclis ve padişah makamı ve sâhib-i taht ve mesned.	Farsça be (ب) bâbı
2343	1	126	pîşkâre	پیشکاره	Kibarhanelerinde bulunan kedhüda kadın, ' arife .	Farsça be (ب) bâbı
2344	1	126	pişger	پیشگر	Tercüman, mütercim ve arzuhalcı.	Farsça be (ب) bâbı
2345	1	126	bî-şikb	بیشکب	Sabırsız olan, mûsta' cel .	Farsça be (ب) bâbı
2346	1	126	peşkeş	پیشکش	Hediye, arz ve takdim olunan tuhfe, ' aııyye .	Farsça be (ب) bâbı
2347	1	126	peşkir	پیشکیر	Taamda ve yıkanır iken âdemin önüne yahut dizine serilen kumaş pasesi, mendil .	Farsça be (ب) bâbı
2348	1	126	bî-şumâr	بیشمار	Sayısız, keşir , hesaba gelmez olan, lâ-bu' ad .	Farsça be (ب) bâbı

2349	1	126	pîşmüzd	پیشمزد	Ameleye hizmetlerinden evvelce verilen ücret, taqdime .	Farsça be (ب) bâbı
2350	1	127	pîşnamâz	پیشناماز	İmam , hatip, cami imamı, namaz kıldırıcı.	Farsça be (ب) bâbı
2351	1	127	pîşnihâd	پیشنیهاد	Temel, esas ve âdet, usul, kanun, mevzu.	Farsça be (ب) bâbı
2352	1	127	pîşvâ	پیشوا	İmam , muhtedâ , hatip, akvâl ve ef'âlîne iktidâ ve ittibâc' olunan kimse, reis ve hakim, pîr ve peygamber misilli.	Farsça be (ب) bâbı
2353	1	127	pîşe	پیشه	Şuğl, hîrfet, şanat , kâr, meşguliyet ve sıfat, âdet, mutat.	Farsça be (ب) bâbı
2354	1	127	bîşe	پیشه	Orman, gâbe , çengelistan ve sazlık yeri.	Farsça be (ب) bâbı
2355	1	127	pîşegâr	پیشه گار	Ehl-i san'at, ehl-i hîrfet .	Farsça be (ب) bâbı
2356	1	127	pîşegâh	پیشه گاه	Kârhane, işçi dükkânî .	Farsça be (ب) bâbı
2357	1	127	pîşeger	پیشه گر	Ehl-i san'at, ehl-i hîrfet .	Farsça be (ب) bâbı
2358	1	127	pîşevâr	پیشه وار	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
2359	1	127	pîşever	پیشه ور	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
2360	1	127	pîşf	پیشی	İleri olmak, tekdüm ve mertebesi ziyade refi' olmak.	Farsça be (ب) bâbı
2361	1	127	pîşyâb	پیشیاب	Vukudan mukaddem anlayıp keşif ve istinbât etmek, kâşif .	Farsça be (ب) bâbı
2362	1	127	pîşîn	پیشین	Mukaddem , zaman cihetiyle evvel olan ve eski kadim olan ve avk ve tehirden ari ve berî olan.	Farsça be (ب) bâbı
2363	1	127	pîşîne	پیشینه	Bi-ma' nâhu eydan ve mukaddem vuku bulup nümune ve misal tutulan husus ve bâ-vech peşin eda olunan akçe, pey .	Farsça be (ب) bâbı
2364	1	127	pîşîniyyân	پیشینیان	Mukaddem hayatında olmuş olanlar, evvel zaman adamları, mütekaddimûn .	Farsça be (ب) bâbı
2365	1	127	beytâk	بیطاق	Satranç beydaki ve asker neferi.	Farsça be (ب) bâbı
2366	1	128	bî-tâkat	بیطاقت	Kuvvetsiz, zayıf , mecalsiz, takatsız olan.	Farsça be (ب) bâbı
2367	1	128	peygâre	پیغاره	Tan, nâ-sezâ söz, bühtan, iftira .	Farsça be (ب) bâbı
2368	1	128	peygâle	پیغاله	Kadeh, bardak kûz , cam.	Farsça be (ب) bâbı
2369	1	128	peygâm	پیغام	Mektup yahut âdem vasıtasıyla birinden gelen yahut giden haber ve kelim, haber .	Farsça be (ب) bâbı
2370	1	128	peygâmbet	پیغامبر	Haber getirici, kâşid ve haber getirici olan.	Farsça be (ب) bâbı
2371	1	128	peygâmbetî	پیغامبری	Peygamberlik, risâlet .	Farsça be (ب) bâbı
2372	1	128	peygâmgüzâr	پیغامگذار	Peygâm ve haber getirici olan.	Farsça be (ب) bâbı
2373	1	128	peygâm	پیغم	Mektup yahut âdem vasıtası ile birinden gelen yahud giden kelim, haber .	Farsça be (ب) bâbı
2374	1	128	peygâmbet	پیغمبر	Haber getirici ve Allahuteala tarafından ibadına emir ve nehiy ve tebşir ve inzâr tebliğine memur olan zât-ı şerîf, resul , Mürsel , nebi .	Farsça be (ب) bâbı
2375	1	128	peygâmbetî	پیغمبری	Peygamberlik, risâlet ve peygambere mensup ve müteallik olan.	Farsça be (ب) bâbı
2376	1	128	peygûle	پیغوله	Köşe, bucak, zaviye .	Farsça be (ب) bâbı
2377	1	128	bî-gâye	بیغایه	Nihayetsiz olan, müebbet , sonu olmayan.	Farsça be (ب) bâbı

2378	1	128	bî-ğaraż	بِغْرَضٌ	Garazı olmayan, mahzâ, hak ve icaba nazar ve riayet eden.	Farsça be (ب) bâbı
2379	1	128	bî-ğarażâne	بِغْرَضَانَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
2380	1	128	bî-ğûr	بِغُورٌ	Sıg ve derin olmayan ve akılsız, ahmak olan.	Farsça be (ب) bâbı
2381	1	128	peygûlezâr	بِغُولُ زَارٌ	Köşe bucağı çok olan mahal, keşîru'z-zaviyâ .	Farsça be (ب) bâbı
2382	1	128	bî-fâ'ide	بِغَايِدَه	Faydasız, lâ-tâ'il , nef' i olmayan, menfaatsiz olan.	Farsça be (ب) bâbı
2383	1	129	bî-ğarâr	بِغَرَارٌ	Kararsız, rahatsız, mużdarip ve ârâmsız olan.	Farsça be (ب) bâbı
2384	1	129	bî-ğıyâs	بِغِيَّاسٌ	Ölçüsüz, bilâ-muvâzene, çok, büyük, azim olan.	Farsça be (ب) bâbı
2385	1	129	bî-ğayd	بِغَيْدٌ	Kayıtsız, ilişkisiz olan.	Farsça be (ب) bâbı
2386	1	129	bî-kâr	بِكَارٌ	İşsiz, güçsüz olan, battâl ve kararı olmayan.	Farsça be (ب) bâbı
2387	1	129	peykâr	بِئْكَارٌ	Cenk, ğarp , muharebe, dövüşmek.	Farsça be (ب) bâbı
2388	1	129	bîğâre	بِیْكَارَه	Cimada kudreti olmayan, 'innîn	Farsça be (ب) bâbı
2389	1	129	bî-kâm	بِیْكَامٌ	ğâ'ib ve hâsir, dilediği ve talep eylediğinden bî-behre olan.	Farsça be (ب) bâbı
2390	1	129	peykân	بِیْكَانٌ	Ok temreni, naşl ve mızrak misilli nesnelere demirden masnu başları.	Farsça be (ب) bâbı
2391	1	129	bîğânegî	بِیْكَانِیْ	Yabancılık, aşına olmamak, ğarîbiyyet , ecnebilik.	Farsça be (ب) bâbı
2392	1	129	bigâne	بِیْكَانَه	Yabancı, ğarip , bildik olmayan, ecnebi olan.	Farsça be (ب) bâbı
2393	1	129	bîğânezâde	بِیْكَانَه زَادَه	Yabancı oğlu olan, ibnü'l-ğarîb .	Farsça be (ب) bâbı
2394	1	129	bîğâh	بِیْكَاه	Vakitsiz, münasebetsiz olan.	Farsça be (ب) bâbı
2395	1	129	peyker	بِیْكَرٌ	Çehre, yüz, vech , alın ve iki göz ile iki yanak ve burun ve iki dudak ve çeneden ibaret olan, kıt' a-i beden ve suret, heyet .	Farsça be (ب) bâbı
2396	1	129	bî-ğırân	بِیْكَرَانٌ	Hadsiz, ucu bucağı olmayan, pek ziyadesiyle büyük olan, a'zam .	Farsça be (ب) bâbı
2397	1	129	peykerden	بِیْكَرْدَنْ	Segrilemek yani segri kesmek.	Farsça be (ب) bâbı
2398	1	129	peyk-i felek	بِیْكَ فَلَکْ	Ay, ğamer , mâh.	Farsça be (ب) bâbı
2399	1	129	bî-ğümân	بِیْكَمَانٌ	Şüphesiz, lâ-rayb , belli ve müsellemler olan.	Farsça be (ب) bâbı
2400	1	130	bî-ğünah	بِیْكَناه	Günahsız, suçsuz, ma'sûm , kabahatsız olan.	Farsça be (ب) bâbı
2401	1	130	bîl	بِیْلٌ	Bahçıvanların yer kazdıkları alet, mi'bed .	Farsça be (ب) bâbı
2402	1	130	pîl	بِیْلٌ	Fil denilen hayvan ki fil karada ta' yış eden hayvanatın azamı ve ukde.	Farsça be (ب) bâbı
2403	1	130	pîlbân	بِیْلْبَانٌ	Filci, fil sürücü, râ'i-i fil .	Farsça be (ب) bâbı
2404	1	130	pîlbânî	بِیْلْبَانِیْ	Filcilik hizmeti.	Farsça be (ب) bâbı
2405	1	130	pîlten	بِیْلْتَنْ	Cüssesi büyük olan, fil vücutlu olan.	Farsça be (ب) bâbı
2406	1	130	pîlzor	بِیْلزورٌ	Fil gibi kuvvetli ve zorlu olan.	Farsça be (ب) bâbı
2407	1	130	pîlâste	بِیْلَاسْتَه	Fil dişi denilen kemik cinsinden beyaz meta.	Farsça be (ب) bâbı
2408	1	130	pîlû	بِیْلُو	Misvak ağacı ki kökünden misvak ederler, irâk .	Farsça be (ب) bâbı
2409	1	130	pîlebîmî	بِیْلَه بِنِیْ	Burun kanadı, burnun iki canipleri, râ'if .	Farsça be (ب) bâbı

2410	1	130	peymâ	يَيْمًا	Ölçücü, mikyâs edici, mesâha , mikyâl edici ve kulaçlayıp ölçmek ve adımlayıp ölçmek.	Farsça be (ب) bâbı
2411	1	130	bîm	بَيْمٌ	Korku, havf , dehşet.	Farsça be (ب) bâbı
2412	1	130	bimar	بِمَارٌ	Hasta, mariz , keyifsiz, alil olan.	Farsça be (ب) bâbı
2413	1	130	bimarhane	بِمَارِخَانَهُ	Hasta yahut mecnun olanlara mahsus mahal ve mesken, dâru's-şifâ .	Farsça be (ب) bâbı
2414	1	130	bîmâristân	بِمَارِسْتَانٌ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
2415	1	130	bîmârisân	بِمَارِسَانٌ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
2416	1	130	bîmâr-ı siyâh	بِمَارِ سِيَاهَ	Terletme hastalığı, humma , gayet sa' b olduğundan siyah ile tesmiye olundu.	Farsça be (ب) bâbı
2417	1	130	bîmâr-ı ganc	بِمَارِ غَنَجٍ	Ekser-i evkâtta hasta olup ömrü hastalıkla geçen adam, malul .	Farsça be (ب) bâbı
2418	1	130	bî-me'al	بِمِئَالٍ	Mealsiz, manasız olan	Farsça be (ب) bâbı
2419	1	131	peymân	يَيْمَانٌ	Amel yahut feragata dair bir iki adam yahut iki fırka beyninde karar verilmek ve vech-i mezkûr üzere karar verilen kavil ve kelam, ahit ve şart ve kabile ve akraba ve taallukat.	Farsça be (ب) bâbı
2420	1	131	peymâne	يَيْمَانَةٌ	Bardak, çamçak, kadeh ve ölçek, ölçü, büyük sâgar ve şarap kadehi, kaftz .	Farsça be (ب) bâbı
2421	1	131	peymây	يَيْمَائٍ	Ölçücü, mikyâs , mikyâl edici olan.	Farsça be (ب) bâbı
2422	1	131	peyember	يَيْمُبْرٌ	Haber iletici, resul , peygamber.	Farsça be (ب) bâbı
2423	1	131	bî-mişâl	بِمِثَالٍ	Misalsiz olan, ikrân ve eşi olmayan, lâ-nazîr .	Farsça be (ب) bâbı
2424	1	131	bî-mişâlf	بِمِثَالِيٍّ	Misalsizlik, bî-misâl olmak, lâ-mişâl .	Farsça be (ب) bâbı
2425	1	131	bî-mecâl	بِمِجَالٍ	Mecalsiz, kuvvetsiz, takatsiz olan, zayıf .	Farsça be (ب) bâbı
2426	1	131	bî-muhâbâ	بِمُحَابَاةٍ	Hatır, gönül saymayarak, bilâ-müsâmaha.	Farsça be (ب) bâbı
2427	1	131	bî-ma' nâ	بِمَعْنَا	Manasız, mealsiz olan.	Farsça be (ب) bâbı
2428	1	131	bî-mağz	بِمِعْزٍ	Akıl ve fikirden mahrum olan, akılsız olan	Farsça be (ب) bâbı
2429	1	131	bî-mekân	بِمِكَانٍ	Mekansız, mahalsiz olan, lâ-mekân .	Farsça be (ب) bâbı
2430	1	131	bî-minnet	بِمِئِنَّتٍ	Ettiği ihsanları tadat edip başa kakıcı olmayan ve bî-dirîğ olan.	Farsça be (ب) bâbı
2431	1	131	bîmend	بِمِئِنَّدٍ	Değirmen çakıldığı ki değirmen taşı üzerine korlar, tedric ile taneyi döğer, huzrûf .	Farsça be (ب) bâbı
2432	1	131	peymûden	يَيْمُودِنٌ	Ölçmek, mesâha , kile ile ölçmek, mikyâl ve sair şey ile ölçmek.	Farsça be (ب) bâbı
2433	1	131	peymûde	يَيْمُودَةٌ	Ölçülmüş, misâhat .	Farsça be (ب) bâbı
2434	1	132	bîn	بَيْنٌ	Görücü, müşahede edici, râ'î , keşfedici olan, gör, ünzur , bak.	Farsça be (ب) bâbı
2435	1	132	bînâ	بَيْنًا	Görücü, başîr , mütebassir olan.	Farsça be (ب) bâbı
2436	1	132	bînâb	بَيْنَابٌ	Quvvet-i bâşire , görmek, gözün görücü kuvveti.	Farsça be (ب) bâbı
2437	1	132	bî-nâmûs	بَيْنَامُوسٌ	Kanun ve şeriorsiz olan, âdât ve adaba mugayyir olan ve ırz ve hamiyetten ari olan	Farsça be (ب) bâbı
2438	1	132	bînâyf	بَيْنَايْفٍ	Quvvet-i bâşire , gözün görücü kuvveti.	Farsça be (ب) bâbı

2439	1	132	bîniş	بینیش	Görmek, başiret ve görüş, muayene.	Farsça be (ب) bâbı
2440	1	132	bî-naşîb	بینصیب	Hissemend olmayan, pay almamış olan.	Farsça be (ب) bâbı
2441	1	132	bî-naşîr	بینظیر	Eş ve emsali ve nazırı olmayan, lâ-mişâl .	Farsça be (ب) bâbı
2442	1	132	bînegî	بینگی	İmızganmak, sine , uykunun evveli, başlangıcı.	Farsça be (ب) bâbı
2443	1	132	bî-nemek	بینمک	Tatsız ve tuzsuz olan.	Farsça be (ب) bâbı
2444	1	132	bînend	بینند	Fi'l-i muzârînin cemidir, “görürler” manasına, yeravne ve “ümitvar” manasına gelir.	Farsça be (ب) bâbı
2445	1	132	bînende	بیننده	Görücü, râ'î , müşahede edici olan.	Farsça be (ب) bâbı
2446	1	132	bînâm	بینام	Orta parmak altında olan parmak, binşir .	Farsça be (ب) bâbı
2447	1	132	bî-nevâ	بینوا	Fakir , mühimmat ve levazımtan mahrum olan.	Farsça be (ب) bâbı
2448	1	132	pînedûz	پینه دوز	Eskici, eski dikici, halkânî .	Farsça be (ب) bâbı
2449	1	132	bînî	بینی	Burun, enf .	Farsça be (ب) bâbı
2450	1	132	bî-niyâz	بینیاز	Müstâğni olan, niyazsız olan.	Farsça be (ب) bâbı
2451	1	132	bî-niyâzî	بینیازی	Devletlilik ve ihtiyaçsızlık.	Farsça be (ب) bâbı
2452	1	132	bî-vâre	بیواره	Yabancı, ecnebi olan, garip ve bîkes , biçare , aciz olan.	Farsça be (ب) bâbı
2453	1	133	bî-vâye	بیوايه	Vâye ve behre ve hissedeni mahrum olan.	Farsça be (ب) bâbı
2454	1	133	bîver	بیور	On bin adedi, ‘ aşerate âlâf .	Farsça be (ب) bâbı
2455	1	133	peyvest	پیوست	Ulaşıcı, ulaşmış, erişmiş, muttaşıl , bitişik olan ve daima lâ-yenkati olan.	Farsça be (ب) bâbı
2456	1	133	peyveste	پیوسته	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
2457	1	133	peyvesten	پیوستن	Ulaşmak, işal , ulaştırmak, meyd tutmak.	Farsça be (ب) bâbı
2458	1	133	bî-vefâ	بیوفا	Vefasız olan ve kadir olmayan, sözünde ve muhabbetinde sabit olmayan.	Farsça be (ب) bâbı
2459	1	133	bî-vâkt	بیوقت	Münasebetsiz vakitte.	Farsça be (ب) bâbı
2460	1	133	bî-vuqûf	بیوقوف	Vukufsuz olan, vâkıf olmayan, haberdar olmayan, habersiz olan.	Farsça be (ب) bâbı
2461	1	133	peyvend	پیوند	Mensup ve müteallik olan, menûte ve merbut olan ve muvâsalat, vasıl, muttaşıl , vuslat ve kavim.	Farsça be (ب) bâbı
2462	1	133	bîve	بیوه	Dul avrat, ermile , kocası vefat etmiş karı	Farsça be (ب) bâbı
2463	1	133	bîvezen	بیوه زن	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
2464	1	133	bî-hümâl	بیهمال	Eş ve emsali olmayan, lâ-mişâl ve nazır olmayan.	Farsça be (ب) bâbı
2465	1	133	bî-hemtâ	بیهمتآ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
2466	1	133	pîh	پیه	İç yağı, şahm ve kuyruk yağı.	Farsça be (ب) bâbı
2467	1	133	bî-hüner	بیهنر	Hüner ve marifeti olmayan, cahil olan.	Farsça be (ب) bâbı
2468	1	133	bî-hengâm	بیهنگام	Vakitsiz, münasebetsiz vakitte.	Farsça be (ب) bâbı
2469	1	134	bî-hûdegî	بیهودگی	Faydasızlık, beyhudelik.	Farsça be (ب) bâbı
2470	1	134	bî-hûde [beyhude]	بیهوده	Faydasız, boş.	Farsça be (ب) bâbı

2471	1	134	bî-hüde	بِهْدَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça be (ب) bâbı
2473	1	134	bî-hûş	بِهَوْش	Deli, mecnun , akılsız olan.	Farsça be (ب) bâbı
	1	134		بَابِ التَّاءِ مِنَ الْفَارْسِيَّةِ		Farsça te (ت) bâbı
2474	1	134	tâ	ت	İşbu tâ-yı fevkiyye ve tâ-yı müsennât ve tâ tesmiye olunan harf üçüncü mertebede vaki olup hesaba dair kütüb ve resâilde dört yüz adedine delalet eder.	Farsça te (ت) bâbı
2475	1	134	tâ	تَا	Kat, kıvrım, büküm, tek, yük dengi, sayı, zinhar, misl ü manend ve edat olup gayet ve nihayet ve garaz manasına delalet eder,	Farsça te (ت) bâbı
2476	1	134	tâb	تَابٌ	Hassa ve keyfiyetin derece-i kemâl ve itidali ve kuvvet, mecal, takat, kudret, iktidar ve büküm, burum, kırım ve ziya, nur, aydınlık, parlaklık ve hararet, sıcaklık ve hışım, gazap, dargınlık ve hüsun, cemâl, güzellik, tazelik ve elem, keder, renciş ve ziyadar, münevver, parlak olan ve ziyalandırıcı, münevver kılıcı, aydınlandırıcı olan ve yakıcı, yandırıcı olan ve burucu, bükücü olan.	Farsça te (ت) bâbı
2477	1	134	tâbâ	تَابَا	Tava, tencere, ṭancîre .	Farsça te (ت) bâbı
2478	1	134	tâbân	تَابَانٌ	Ziyadar, berrak , münevver, parlak, ışıltıcı olan, tâbiden lafzından ism-i fâ' ildir, meh-i tâbân ve şem'-i tâbân gibi.	Farsça te (ت) bâbı
2479	1	135	tâpâl	تَپَالٌ	Kamet-i bâlâ, ṭavîlü'l-ḳâme , boyu uzun.	Farsça te (ت) bâbı
2480	1	135	tâpâk	تَپَاكٌ	Ziyalı, muẓî' ve şuleli olan.	Farsça te (ت) bâbı
2481	1	135	tâbâver	تَابَاوَرٌ	Kuvvet ve kudret sahibi, muktedir olan.	Farsça te (ت) bâbı
2482	1	135	tâbhâne	تَابْحَانَه	Kış evi, kış odası ve hastahane, dârü'l-merîẓ .	Farsça te (ت) bâbı
2483	1	135	tâbdâre	تَابْدَارَه	Yakılmış, yandırılmış olan, muḥarriḳ .	Farsça te (ت) bâbı
2484	1	135	tâbdâr	تَابْدَارٌ	Sıcak, hararetili, ḥar , kızgın olan ve fûrûg ve ziyadar olan.	Farsça te (ت) bâbı
2485	1	135	tâbdân	تَابْدَانٌ	Sıcaklık yeri, ocak, kânûn , soba, tepe camı.	Farsça te (ت) bâbı
2486	1	135	tabanca	تَابَنْجَه	Sille ki insana el ile vururlar.	Farsça te (ت) bâbı
2487	1	135	tâbistân	تَابِسْتَانٌ	Yaz mevsimi ki temmuz ve ağustos ve eylül ayları müddetince mümted olur, mevsîm-i şayf .	Farsça te (ت) bâbı
2488	1	135	tâbistânî	تَابِسْتَانِي	Yaylak ve yaz evi ve yaza mensup ve müteallik olan.	Farsça te (ت) bâbı
2489	1	135	tâbiş	تَابِشٌ	Ziya, parlaklık, lem' .	Farsça te (ت) bâbı
2490	1	135	tâbişân	تَابِشَانٌ	Arka taraftan sarıgın ucunu bir kaş kadar salıvermek, ṭaylesân .	Farsça te (ت) bâbı
2491	1	135	tâbül	تَابُلٌ	Taama konulan nohut ve soğan ve sebze ve gayrı emsali.	Farsça te (ت) bâbı
2492	1	135	tâbnâk	تَابْنَاكٌ	Ziyadar, berrak , parlak ve münevver olan.	Farsça te (ت) bâbı
2493	1	135	tâbende	تَابِنْدَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça te (ت) bâbı
2494	1	135	tâbe [tava]	تَابَه	Taam kavurmak için müstamel olan, yassıca matbah aleti ve alet-i mezkûrda kavrulmuş taam ve ince işlenmiş iplik.	Farsça te (ت) bâbı

2495	1	136	tâbiden	تَابِيدَن	Kızmak, kızdırmak, ziya ve şule vermek ve takat getirmek ve bükmek ve benzemek, ishân .	Farsça te (ت) bâbı
2496	1	136	tata	تَاتَا	Peltek, lûknet , söylerken dili bulaşmak.	Farsça te (ت) bâbı
2497	1	136	Tatar	تَاتَار	Maruf taifedir, miskin âlâsı onların vilayetinde çıktığı için misk-i Tatar diye zikir ederler.	Farsça te (ت) bâbı
2498	1	136	Tatarî	تَاتَارِي	Tatara ve vilayetlerine mensup ve müteallik olan.	Farsça te (ت) bâbı
2499	1	136	tatî	تَاتِي	Peşkir, mendil , denilen dokunmuş bez.	Farsça te (ت) bâbı
2500	1	136	tâtûk	تَاتُوك	Pir, münhanî, beli bükülmüş ihtiyar, şeyh ve iki nesne bir yerde demek.	Farsça te (ت) bâbı
	1	136	tâtûl	تَاتُول	Ağız kokusu, hulûf .	Farsça te (ت) bâbı
2501	1	136	taç	تَاج	Padişahlık nişanı olup başına vazolunan ziynetli külah, iklîl ve külah, sikke, imame.	Farsça te (ت) bâbı
2502	1	136	tâcbaşş	تَاج بَاش	Taç verici, padişah nasbedici olan.	Farsça te (ت) bâbı
2503	1	136	tâcdâr	تَاجِدَار	Taca malik olan, padişah, sultân ve tacı hıfz edici.	Farsça te (ت) bâbı
2504	1	136	tâcdârî	تَاجِدَارِي	Padişahlık ve padişaha müteallik olan, sultânî .	Farsça te (ت) bâbı
2505	1	136	tâcdârâne	تَاجِدَارَانَه	Tac-dâr müteallik ve yaraşık olan, sultânîyet .	Farsça te (ت) bâbı
2506	1	136	tâcürân	تَاجِرَان	Tercüman , yani bir lügatî lügat-i ahir ile eda ve tefhîm eden.	Farsça te (ت) bâbı
2507	1	136	tâcbûş	تَاجِبُوش	Hüdhüd denilen kuştur, başında olan tülüne nispetle tesmiye olundu.	Farsça te (ت) bâbı
2508	1	137	tâce	تَاجِه	Horoz ibiği, kanza' a .	Farsça te (ت) bâbı
2509	1	137	tâh	تَاح	Bir ağaçtır, meyvesi olmaz, odun ederler ki ateşi birkaç güne dek sönmez, Arabîde gizâ derler.	Farsça te (ت) bâbı
2510	1	137	tâht	تَاحْت	Yağma, soygun, gâret , nehb.	Farsça te (ت) bâbı
2511	1	137	tâhten	تَاحْتِن	At seğırtmek, galc , çapmak.	Farsça te (ت) bâbı
2512	1	137	tâhtenî	تَاحْتِنِي	Seğırtmek, ülhûb , çapmak.	Farsça te (ت) bâbı
2513	1	137	târ	تَار	Karanlık, muşlim olan ve tel iplik, ince uzun olup bükülür nesne ve kumaş.	Farsça te (ت) bâbı
2514	1	137	târr	تَارَر	Rutubetli, sulu, nem-nâk ve taze, farî olan.	Farsça te (ت) bâbı
2515	1	137	târât	تَارَات	Yağma, gâret , tâht.	Farsça te (ت) bâbı
2516	1	137	târâc	تَارَاج	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça te (ت) bâbı
2517	1	137	târtâr	تَارْتَار	Pare pare, zerre zerre .	Farsça te (ت) bâbı
2518	1	137	târâcger	تَارَاجْجَر	Yağmacı, gârî , gâretçi.	Farsça te (ت) bâbı
2519	1	137	târûh	تَارُوح	Zebân-ı Pehlevîde Hazret-i İbrahim aleyhisselam'ın pederi ismidir.	Farsça te (ت) bâbı
2520	1	137	târed	تَارِد	Kene denilen böcek ki hayvanata yapışır, kanşkâme .	Farsça te (ت) bâbı
2521	1	137	târâş	تَارَاش	Târâc, yağma, gâret .	Farsça te (ت) bâbı
2522	1	137	târân	تَارَان	Târîk, karanlık, muşlim olan, aydınlık olmayan, ziya ve revnaktan mahrum olan.	Farsça te (ت) bâbı

2523	1	137	târek	تَارِكْ	Baş tepesi, farğ , mafırık.	Farsça te (ت) bâbı
2524	1	137	târim	تَارِم	Yüksek dam yahut kubbe ve çardak, ğurfe ve bülent, ali.	Farsça te (ت) bâbı
2525	1	137	târmâr	تَارْمَار	Perakende, darmadağın, karma karışık, tevâbi ^c -ı elfâz kabilindendir, tert ü mert, şezer mezer .	Farsça te (ت) bâbı
2526	1	138	târ u pûr	تَارُوبُور	Gayet karanlık, muzlim.	Farsça te (ت) bâbı
2527	1	138	târ u tûr	تَارُتُور	Bi-ma ^c nâhu eydan	Farsça te (ت) bâbı
2528	1	138	tarumar	تَارُومَار	Perakende, darmadağın, karmakariş, şezer mezer .	Farsça te (ت) bâbı
2529	1	138	târ û pûd	تَارُوپُود	Ariş ve argaç, setâ ve luğme .	Farsça te (ت) bâbı
2530	1	138	târî	تَارِي	Bir kıl demek saçta ve gayrıda olsun, şa^c r-i vâhid .	Farsça te (ت) bâbı
2531	1	138	târîk	تَارِيْكَ	Karanlık olan, nur ve ziyadan mahrum olan, deycûr .	Farsça te (ت) bâbı
2532	1	138	târîkî	تَارِيْكِ	Karaguluk, karanlığa mensup olan, muğlime .	Farsça te (ت) bâbı
2533	1	138	tâz	تَار	Fürumaye, alçak, süfle , fasık ve fasıka ve erâzil ile musâhabet ve yar ve koşucu, çapıcı olan.	Farsça te (ت) bâbı
2534	1	138	tâj	تَارْ	Çadır, ğayme , hargâh.	Farsça te (ت) bâbı
2535	1	138	tâzâne	تَارَانَه	Kamçı, savt .	Farsça te (ت) bâbı
2536	1	138	tâzbân	تَارْبَان	Gulampare, lûfî , fi ^c l-i şenî ^c işleyici.	Farsça te (ت) bâbı
2537	1	138	tâziş	تَارِش	Tek u pûy, yelip yoruş, imha .	Farsça te (ت) bâbı
2538	1	138	tâzegî	تَارِغِي	Tazelik, tarâvet .	Farsça te (ت) bâbı
2539	1	138	tâzende	تَارِنْدَه	Koşucu, çapıcı olan.	Farsça te (ت) bâbı
2540	1	138	taze	تَارَه	Türkîde dahi istimali şâyidir, genç, civan ve yar ve mahbup olan ve körpe olan, tarî ve yeni olan, ihtiyar ve kart ve bayat olmayan.	Farsça te (ت) bâbı
2541	1	138	tâzî	تَارِي	Arap uşağı ve Arap lisanı ve bir nevi çabuk koşar ve rakîku'l-a ^c zâ av köpeği, tazi derler.	Farsça te (ت) bâbı
2542	1	138	tâzîkârd	تَارِيْكَارْد	Arabî bıçağı, sikkînü'l-Arab .	Farsça te (ت) bâbı
2543	1	138	tâziyâne	تَارِيَانَه	Kamçı, savt, kırbaç ve tambur çalmaya mahsus küçük kemik parçası.	Farsça te (ت) bâbı
2544	1	139	tâziden	تَارِيْدِن	Sөгürtmek, ülhûb ve yelmek.	Farsça te (ت) bâbı
2545	1	139	tasma)	تَاسْمَه	Nesne tutmak için iki ucu mazbut ve ortası sarkık yahut köprü gibi açık olan kayış, şirâk .	Farsça te (ت) bâbı
2546	1	139	tasa	تَاسَه	Keder, gam, ğuşsa , elem, endüh.	Farsça te (ت) bâbı
2547	1	139	tâs	تَاس	Bî-tâkat, takatsiz olan.	Farsça te (ت) bâbı
2548	1	139	tâğ	تَاغ	Kara ağaç denilen, şeceretü'l-bağ .	Farsça te (ت) bâbı
2549	1	139	tâften	تَافْتِن	Kızmak, kızdırmak ve yakmak, ihrâk ve bükmek ve döndürmek.	Farsça te (ت) bâbı

2550	1	139	tâfte	تَافْتَه	Bükülmüş, burulmuş, muhadric olan ve tâften lafzından ism-i mefûldür, yanmış ve ziya ve fûrûg ve bükülmüş ve zülûf ve kâkül ve âzurde-i gam ve ibrişimden ince dokunmuş bir nevi kumaş.	Farsça te (ت) bâbı
2551	1	139	tâk	تَاك	Üzüm asmaları, kürûm .	Farsça te (ت) bâbı
2552	1	139	tâkdâne	تَاكْدَانَه	Üzüm çekirdeği, nevâtü'l-ineb ve bükülmüş iplik.	Farsça te (ت) bâbı
2553	1	139	tâl	تَال	Hurma ağacı gibi yüsr ağaçtır, diyar-ı Hint'te olur, ondan bir su hasıl olur, neşesi vardır, amma sadâ' arız eder, bir arşından ziyade yaprağı olur, biraşmanlar kitaplarını onun yaprağı üzerine yazarlar ve bakır ve pirinç ve gümüşten olan tabak ve çâlpâre denilen çalgı aleti ve havuz.	Farsça te (ت) bâbı
2554	1	139	tâlâc	تَالَاَج	Ses, seda, şavt , çağrışma, bağrışma.	Farsça te (ت) bâbı
2555	1	140	tâlâb	تَالَاب	Havuz ve su cemolduğu mevzu.	Farsça te (ت) bâbı
2556	1	140	tâlâş	تَالَاَش	Cenk, cidâl , kavga, niza ve usulsüz, acele ve nizamsız, himmet ve gayret.	Farsça te (ت) bâbı
2557	1	140	talan	تَالَان	Yağma, gâret , düşmandan zorla alınan mal ve ganimet.	Farsça te (ت) bâbı
2558	1	140	tâl u mâl	تَال وَمَال	Tarumar, perakende, perişan, zîr u zeber, şetît .	Farsça te (ت) bâbı
2559	1	140	tâlesân	تَالَسَان	İmâmenin omuz üzerine sarkık olan ucu ve ucu böyle sarkık olan imâme, şaylesân .	Farsça te (ت) bâbı
2560	1	140	tâlese	تَالَسَه	Ağlamaktan veyahut imtilâ-ı mi' deden boğaz sıkılmak, zerdeme .	Farsça te (ت) bâbı
2561	1	140	tâlânek	تَالَانَك	Umumen kayısı ve zerdali ve şeftali ve emsali meyvelere denir, fevâkih .	Farsça te (ت) bâbı
2562	1	140	tâlîden	تَالِيْدِن	Yağmalamak, gâret etmek.	Farsça te (ت) bâbı
2563	1	140	te 'lîfkerde	تَالِيْفَكْرَدَه	Telif ve taşnif tarihiyle vücuda getirilen kitap.	Farsça te (ت) bâbı
2564	1	140	tâm	تَام	Az, kalîl , endek.	Farsça te (ت) bâbı
2165	1	140	tâmvâre	تَامْوَارَه	İbriq , âftâbe, su kabı.	Farsça te (ت) bâbı
2566	1	140	tânûl	تَانُول	Ağız çevresi, havlü'l-fem .	Farsça te (ت) bâbı
2567	1	140	tâv	تَاو	Kuvvet, tâb (ve bir sıfatın lazım olan derecesi ki kemâl-i i' tidâlden ibarettir).	Farsça te (ت) bâbı
2568	1	140	tâvân	تَاوَان	Cürüm ve günah, kabahat.	Farsça te (ت) bâbı
2569	1	140	tâveş	تَاوَش	Ayak sesi, tavûş dahi derler, şavtu'l-ka-dem .	Farsça te (ت) bâbı
2570	1	140	tâvek	تَاوَك	Genç eşek ve öküz.	Farsça te (ت) bâbı
2571	1	140	tava	تَاوَه	Âlât-ı matbahtan olup nesne kavurmaya istimal olunur ve alet-i mezkûrede tabh olunan yemek.	Farsça te (ت) bâbı
2572	1	141	tâhû	تَاهُو	Şarap zarfı yani şarap konacak kadeh yahut şişe, fâz .	Farsça te (ت) bâbı
2573	1	141	tây	تَائِي	Kat manasına, zi'f , mesela: bir kata yek-tây denir ve bir donluk kumaş veya bez ve dört adedi.	Farsça te (ت) bâbı
2574	1	141	teb	تَيْب	Humma illeti ve sıtma illeti.	Farsça te (ت) bâbı
2575	1	141	tep	تَيْب	Muzdarip ve bî-ârâm olmak.	Farsça te (ت) bâbı

2576	1	141	tebâr	تَبَارَ	Kavim, kabile, nesil, ocak, hanedan, hısım, akraba .	Farsça te (ت) bâbı
2577	1	141	tebârî	تَبَارِي	Yevmiye gelen vazife, râtibe .	Farsça te (ت) bâbı
2578	1	141	tebâsîden	تَبَاسِيدَن	Hararet ve germiyyetten bî-hod olmak, ğaşy .	Farsça te (ت) bâbı
2579	1	141	tebeşir	تَبَاشِير	Kireç cinsinden malum bir nevi cism-i ma' deni, tabâşîr ve hezârın boğum yerlerinde kirece müşâbih hâsıl olan bir nesne.	Farsça te (ت) bâbı
2580	1	141	tebân	تَبَان	Toprak çekici, toprak taşıyıcı, hâmilü't-türâb .	Farsça te (ت) bâbı
2581	1	141	tabanca	تَبَانَجَه	Sille , tokat tabir olunan el ile vurulan dayak.	Farsça te (ت) bâbı
2582	1	141	tebâh	تَبَاه	Bozuk, bozulmuş, fesada giriftar olmuş olan fesh ve bozukluk, fesat ve mahv ve idam olunmak ve bir iyi halden bir yaramaz hale dönmek.	Farsça te (ت) bâbı
2583	1	141	tebâhîden	تَبَاهِيدَن	Fasit olmak, azmak, fena olmak, fena etmek, rahk .	Farsça te (ت) bâbı
2584	1	141	tebhâl	تَبْحَال	Harâret-i dâhiliye sebebiyle dudakta hasıl olan çibancık, uqbûle , uçuk ve şarap kadehe yeni döküldükte üzerinde vaki olan hava habâbı, köpük tanesi.	Farsça te (ت) bâbı
2585	1	141	tebhâle	تَبْحَالَه	Bi-ma' nâhu eydan.	Farsça te (ت) bâbı
2586	1	142	tebhâledâr	تَبْحَال دَار	Uçuklu, uçuklanmış, mütehâllâ '.	Farsça te (ت) bâbı
2587	1	142	teber	تَبَر	Balta sapı uzun ve baş demirden olup keskin ve ağız sapının tulu hizasında olan alet, mishaç ve dervişân ellerinde gezdirdikleri baltaya benzer bir nevi alet.	Farsça te (ت) bâbı
2588	1	142	teberdâr	تَبَر دَار	Baltacı, silahı balta olan asker.	Farsça te (ت) bâbı
2589	1	142	teberzîn	تَبَر زِين	Bir nevi cenk baltası ki erin bir tarafına bağlanır.	Farsça te (ت) bâbı
2590	1	142	teberzen	تَبَر زَن	Baltacı, balta yapıcı.	Farsça te (ت) bâbı
2591	1	142	tebreg	تَبَر گ	Hisar, qale , sur.	Farsça te (ت) bâbı
2592	1	142	Tebrîz	تَبَر يز	Diyâr-ı İran'da meşhur ve mamur bir memleket yani bir şehir ismidir.	Farsça te (ت) bâbı
2593	1	142	tibrîz	تَبَر يز	Üzerinde taam yenilen sini, sofra .	Farsça te (ت) bâbı
2594	1	142	tebzedde	تَبَر زده	Humma yahut sıtma marazına giriftar olan, maḥmûm .	Farsça te (ت) bâbı
2595	1	142	tebsîden	تَبَسِيدَن	Harâret-i kebd ve hummadan dudak kabarmak, zâmiye .	Farsça te (ت) bâbı
2596	1	142	tebend	تَبَنَد	Mekr ve hile, hud'a .	Farsça te (ت) bâbı
2597	1	142	tebeng	تَبَن گ	Yassı tabak ve tef ve tiz seda ve avaz, nâkûs .	Farsça te (ت) bâbı
2598	1	142	tebengû	تَبَن گو	Sandık ve akçe sandığı, şundûk ve ağaç ambarı ve kuyumcuların iş döktükleri kalıp.	Farsça te (ت) bâbı
2599	1	142	teb ü lerz	تَب و لَز	Sıtma illeti, üşütüp kızdırdığı için tesmiye olundu, zira teb sıtma, lerz titremek manasınadır, humma .	Farsça te (ت) bâbı
2600	1	142	tebe	تَبِه	Tebâh, bozulmuş olan, tegayyür ve bozukluk ve idam.	Farsça te (ت) bâbı
2601	1	143	tebekâr [tövbekâr]	تَبَه كَار	Günahkâr, kabahat sahibi, mücrim .	Farsça te (ت) bâbı
2602	1	143	tebîden	تَبِيدَن	Titremek, lertzân olmak, irti'âş .	Farsça te (ت) bâbı

2603	1	143	tepiden	تَبِيدَنَّ	Çabalamak, teharruk , müteharrik olmak.	Farsça te (ت) bâbı
2604	1	143	tebîre	تَبِيرَه	Tabl ve kös ve davul ve emsali nesnelere denir.	Farsça te (ت) bâbı
2605	1	143	teterî	تَتَرَى	Bir nevi külahtır, Acem askerleri giyerler.	Farsça te (ت) bâbı
2606	1	143	tetere	تَتَرَه	Bir nevi edviyedir, zamk gibi.	Farsça te (ت) bâbı
2607	1	143	tutuk	تُتُقُّ	Perde, hicap , örtü..	Farsça te (ت) bâbı
2608	1	143	tahrîrkeş	تَحْرِيرِ كَشِّ	Kâtip, yazı yazıcı.	Farsça te (ت) bâbı
2609	1	143	tahrîme-bend	تَهْرِيمَه بِنْد	İhram iktisâ edici olan.	Farsça te (ت) bâbı
2610	1	143	taşıldar	تَحْصِيلِدَار	Mirî akçesini toplamaya memur olan kimse, muhaşşıl .	Farsça te (ت) bâbı
2611	1	143	taşıldârî	تَحْصِيلِدَارِي	Tahsildarlık hizmeti.	Farsça te (ت) bâbı
2612	1	143	tahammülgüzâr	تَحْمَلْغُزَار	Sabır ve tahammüle hâlel verici olan.	Farsça te (ت) bâbı
2613	1	143	taht	تَحْت	Padişah sandalyesi, serir .	Farsça te (ت) bâbı
2614	1	143	tahtbend	تَحْت بِنْد	A'zâ-i şikesteyi bağladıkları ağaç pareleri ve bağlamak.	Farsça te (ت) bâbı
2615	1	143	tahtdâr	تَحْت دَار	Siyah ve beyaz urba, taht üzere döşedikleri kumaş, dehdâr .	Farsça te (ت) bâbı
2616	1	143	tahtgâh	تَحْت گَاه	Padişahın iskan eylediği şehir, payitaht , dâru's-salţanat .	Farsça te (ت) bâbı
2617	1	143	tahtnişân	تَحْت نِشَان	Taht nasip eden, şehinşâh.	Farsça te (ت) bâbı
2618	1	143	tahtnişîn	تَحْت نِشِين	Tahtta oturuca padişah, kral, sulţan .	Farsça te (ت) bâbı
2619	1	143	tahta	تَحْتَه	Türküde dahi müstameldir, ağaçtan biçilmiş ve yontulmuş kolayca eğilmeyip yanına ve boyuna nispetle ince olan nesne, levh .	Farsça te (ت) bâbı
2620	1	143	tahtapûş	تَحْتَه پُوش	Haneye mülhik olup ekseri câme-i şüsteyi kurutmaya müstamel tahta döşeli ve üstü ve dört tarafı açık bir mahal, tahte's-semâ .	Farsça te (ت) bâbı
2621	1	144	tahtecâme	تَحْتَه جَامَه	Mengene ve cendere ki esvap veya kitap sıkıştırırlar, milzeme .	Farsça te (ت) bâbı
2622	1	144	tahta-i nân	تَحْتَه نَان	Ekmekçilerin ekme ve yufka açtıkları tahta.	Farsça te (ت) bâbı
2623	1	144	tahle	تَحْلَه	Nalın denilen ayakkabı, ağaçtan yapıp ayağa giyerler, na'leyn .	Farsça te (ت) bâbı
2624	1	144	toğum	تُحْم	Nebatta çiçekten sonra hasıl olup zer' olunmakla kendi cinsinden bir nebatın husûl ve neşetine mebdde olan nesne, güya nebatın yumurtası olur.	Farsça te (ت) bâbı
2625	1	144	toğmmürğ	تُحْم مُرْغ	Umumen her yumurtaya denir, husûsen tavuk yumurtasına itlak olunur, beyda .	Farsça te (ت) bâbı
2626	1	144	tağmin)	(تَحْمِين)	Gümân ve kıyas etmek, hatırdâ nesne zannetmek.	Farsça te (ت) bâbı
2627	1	144	tuğme	تُحْمَه	Midede taam fasit olup hazım olmamaya denir, heyza ve asıl ve nejâd ve yere ekilen hububat, tohum.	Farsça te (ت) bâbı
2628	1	144	tedû	تَدُو	Hamam böceği tabir olunan hayvancık, ekser hamamda vaki çirkeften ta'îş eder, ibn-i verdân .	Farsça te (ت) bâbı
2629	1	144	tedbîrşinâs	تَدْبِيرِ شِنَاس	Akıllı, müdebber , tasnîm etmezden mukaddem layıkıyla tefekkür edici olan, mütefekkir .	Farsça te (ت) bâbı
2630	1	144	tezrûv	تَدْرُو	Sülün dedikleri kuş, tüdrûc .	Farsça te (ت) bâbı

2631	1	144	ter	تَر	Edât-ı tafîldir, lâ-hak olduğu kelimenin ziyade ve noksanın tafsil eder ve su, nemli, ratb, yaş olan ve taze olan, körpe olan ve genç, civan olan ve latif, letafetli, yakışıklı olan ve fâcir, fasık, ehl-i fücûr olan.	Farsça te (ت) bâbı
2632	1	145	tû-râ	تُرَا	Sana demek manasına zamir-i hitâb olan ta (ت) harfi ile alâmet-i mef'ûl olan ra (ر) dan mürekkeptir, aslında vâv-ı melfûz ile tora (تُورَا) idi, istimalinde nev-i sıklet olmayan vâv hazf olunup torâ (تِرا) oldu, leke manasına.	Farsça te (ت) bâbı
2633	1	145	terâ	تُرَا	Bülent ve ali duvar ki mülûk ve ekâbir divanhane ve saraylarında olur, hâ'it .	Farsça te (ت) bâbı
2634	1	145	terâbîden	تُرَابِيدِن	Sızmak, teraşşuḥ , kap, taşra suyu çıkarmak.	Farsça te (ت) bâbı
2635	1	145	tirâbîden	تُرَابِيدِن	Bi-ma' nâhu eyḍan	Farsça te (ت) bâbı
2636	1	145	teraḥten	تُرَاخْتِن	Acele etmek ve acele ile gitmek, sûrat .	Farsça te (ت) bâbı
2637	1	145	terazi)	تُرَازُو	Mizan , âlet-i vezn ve muvazene ve tevâzun.	Farsça te (ت) bâbı
2638	1	145	tıraş	تُرَاش	Tıraşîden lafzından ism-i fâ' il olur, kalemtırâş ve ser-tıraş gibi, yonmak ve yolmak, naḥt ve derine varmaksızın satıhtan kesmek, yonucu olan ve yonulmuş olan.	Farsça te (ت) bâbı
2639	1	145	tirâşe	تُرَاشِه	Yonga, kuẓâbe , kesinti, kazıntı.	Farsça te (ت) bâbı
2640	1	145	tirâşîden	تُرَاشِيدِن	Yonmak ve yolmak, naḥt , mesela; kalem yonmak, tüy yonmak gibi.	Farsça te (ت) bâbı
2641	1	145	tirâşîde	تُرَاشِيدِه	Yonulmuş, menḥût , kesilmiş, kazılmış olan.	Farsça te (ت) bâbı
2642	1	145	tirâk	تُرَاك	Patlamak, çatlamak, inḥizâd ve çatırtı, yani bir şeyin çatlamasıyla hasıl olan seda ve çatlamış olan ve asumandan zahir olan mühîb seda.	Farsça te (ت) bâbı
2643	1	146	tirâkîden	تُرَاكِيدِن	Çatlayıp seda vermek.	Farsça te (ت) bâbı
2644	1	146	terângebîn	تُرَاكَيبِين	Kudret helvası, menn ki asumandan ağaç yaprakları üzerine çe mesabesinde yağar ondan toplarlar.	Farsça te (ت) bâbı
2645	1	146	terane	تُرَانِه	Nağme ve makam ve ebyât ve eş'ârı makam ile okumak ve nağmâtta bir nağme ismi ve mahbup, taze ve hûb-rû civan.	Farsça te (ت) bâbı
2646	1	146	terâneperdâz	تُرَانِه پَرْدَاز	Nağme ve makam tertip edici olan, muğanni .	Farsça te (ت) bâbı
2647	1	146	terâvîden	تُرَاوِيدِن	Su yukarıdan aşağı akmak, inşi' âb .	Farsça te (ت) bâbı
2648	1	146	terâhî	تُرَاهِي	Turfanda yemiş, nev-bâve, bâkûre .	Farsça te (ت) bâbı
2649	1	146	terâbîden	تُرَابِيدِن	Su yukarıdan aşağı akmak, inşi' âb .	Farsça te (ت) bâbı
2650	1	146	turp)	تُرْب	Türkîde dahi müstamel olan şalgama müşâbih bir nevi sebze, fiçl , Türkîde (ط) ile turp denir.	Farsça te (ت) bâbı
2651	1	146	terb	تُرْب	Mekr ve hile ve zebân-dırâzî.	Farsça te (ت) bâbı
2652	1	146	(türbe)	تُرْبَة	Mezar manasına Arabî ve Fârisîde müşterek müstameldir.	Farsça te (ت) bâbı
2653	1	146	türbedar	تُرْبِعَدَار	Türbe hıfz ve ferâşetine memur olan kimse.	Farsça te (ت) bâbı
2654	1	146	terbiyetkerde	تُرْبِيَتَكَرْدِه	Terbiye olunmuş olan, murebba .	Farsça te (ت) bâbı

2655	1	146	türt mürt	تُرْت مُرْت	Tarumar, târ tıfâk ve bed-endâm ve bed-üslûb ve nazarda hakir görünen, şezzer mezer.	Farsça te (ت) bâbı
2656	1	147	tertend	تُرْتَنْد	Batıl ve beyhude olan.	Farsça te (ت) bâbı
2657	1	147	terfîbsâz	تُرْتَفِيسَاز	Tertip edici manasına mürekkeptir, mürettip.	Farsça te (ت) bâbı
2658	1	147	terfîbkerde	تُرْتَفِيسْكَرْدَه	Tertip edilmiş olan, mürettep.	Farsça te (ت) bâbı
2659	1	147	(tercüman)	(تُرْجَمَان)	Bir lügatı lügat-ı âhir ile ifade ve bir kelamı bir lisandan lisan-ı âhire tahvil ve nakleden kimse ve peşkeş ve mücrimden alınan cerîme.	Farsça te (ت) bâbı
2660	1	147	terciibent	تُرْجِيع بَنْد	Bir nevi nazım ki her çend beyitte muayyen bir beytin tekrarı vaki olur.	Farsça te (ت) bâbı
2661	1	147	terhâl	تُرْخَال	Kuş tersi, hur , sergîn-i mürg.	Farsça te (ت) bâbı
2662	1	147	terhâne	تُرْخَانَه	Sütten yapılan bir nevi taam, kâmiğ.	Farsça te (ت) bâbı
2663	1	147	terhâfenc	تُرْخَفَنْج	Uykuda ağır basmak, kabus.	Farsça te (ت) bâbı
2664	1	147	terdâmân	تُرْدَامَان	Fahişe, orospu avrat.	Farsça te (ت) bâbı
2665	1	147	terdest	تُرْدَسْت	Eli çabuk ve eli işe yakışır olan, haşîşü'l-yed.	Farsça te (ت) bâbı
2666	1	147	terdestî	تُرْدَسْتِي	El marifeti ve çabukluğu.	Farsça te (ت) bâbı
2667	1	147	terzebân	تُرْزَبَان	Ağzından kelimeler letafet ve belagat üzere su gibi akar olan, faşih.	Farsça te (ت) bâbı
2668	1	147	terzüfân	تُرْزُفَان	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça te (ت) bâbı
2669	1	147	terzîk	تُرْزَيْق	Boş ve beyhude olan, manasız olan kelimeler ve yalan haber ve asılsız iş.	Farsça te (ت) bâbı
2670	1	147	terzîk trâz	تُرْزَيْقِ طِرَاز	Masal düzücü olan, nâkilü'l-kaşâş.	Farsça te (ت) bâbı
2671	1	147	ters	تُرْس	Korku, havf , bîm.	Farsça te (ت) bâbı
2672	1	147	türüs	تُرْس	Nadas olmamış tarla ve kazma kâr etmez katı yer ve saht-ı mekân, seyr.	Farsça te (ت) bâbı
2673	1	148	tersâ	تُرْسَا	Müslüman olmayan kimse kâfir ve havf ve korkuya giriftar olan, Nasârâ ve korkak olan.	Farsça te (ت) bâbı
2674	1	148	tersâ-peçe	تُرْسَايِچَه	Kâfir oğlu, ibnü'n-Naşârâ.	Farsça te (ت) bâbı
2675	1	148	tersân	تُرْسَان	Korkak, hâ'if ve korkuya giriftar olan.	Farsça te (ت) bâbı
2676	1	148	tersiden	تُرْسِيدِن	Korkmak, havf etmek manasına mastardır.	Farsça te (ت) bâbı
2677	1	148	turş	تُرْش	Ekşi, hâmiç olan ve makus tabiatli, huysuz olan.	Farsça te (ت) bâbı
2678	1	148	turşbâ	تُرْشَبَا	Ekşili çorba, meraku'l-hâmiç.	Farsça te (ت) bâbı
2679	1	148	turuşt	تُرْشْت	Kazma denilen alet, migrafâ.	Farsça te (ت) bâbı
2680	1	148	terşed	تُرْشَد	İncindi ve gazaba geldi manasına, ğazabe.	Farsça te (ت) bâbı
2681	1	148	turş-rû	تُرْش رُو	Ekşi suretli olan kimse, 'abûsü'l-vech.	Farsça te (ت) bâbı
2682	1	148	turş-şirîn	تُرْش شِيرِين	Ne ekşi ne tatlı olan yani mayhoş olan, müzz.	Farsça te (ت) bâbı
2683	1	148	turş-tab'	تُرْش طَبِيع	Tabiati nahoş olan kimse.	Farsça te (ت) bâbı
2684	1	148	turş-mizâc	تُرْش مِزَاج	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça te (ت) bâbı
2685	1	148	turş-nâk	تُرْشَنَاك	Ekşili olan nesne.	Farsça te (ت) bâbı

2686	1	148	turşe	تُرْشَه	Kuzu kulağı denilen ekşice taamlı uzunca yapraktır, nebatat cinsindedir, 'aysûm.	Farsça te (ت) bâbı
2687	1	148	turşu	تُرْشَى	Sirke yahut maya vasıtasıyla ekşitilip bir eyyam fena ve fesat bulmayarak hıfz olunmaya müstait ve taama müstamel olan nesne, irek .	Farsça te (ت) bâbı
2688	1	148	turşiden	تُرْشِيدِن	Ekşimek, ekşitmek, hamz .	Farsça te (ت) bâbı
2689	1	148	turgân	تُرْغَان	Arkadaş, rehber, refik ve eşyadan alınan baç .	Farsça te (ت) bâbı
2690	1	149	turgand	تُرْغَنْد	Bir illettir ki istilâ-yı balgamdan azaya rutubet arız olmakla azuv atıl ve mefâsil hareketten kalıp batıl olur, felç .	Farsça te (ت) bâbı
2691	1	149	terakki-dâr	تُرْكَيدَار	Terakki etmiş, müterakki ve müzdâd olan.	Farsça te (ت) bâbı
2692	1	149	(terkin)	(تَرْكِين)	Kitaplarda iki harf arasına çekerler yahut bir ibarenin iptali için üzerine çekerler.	Farsça te (ت) bâbı
2693	1	149	(Türk)	(تَرْك)	Hıta ve Hoten ve deşt-i kıpçak halkına derler gâret-gîr oldukları için ve mahbup, dilber, mahbuplar dahi şive ve naz ile sabr u karar aşığı gâret ettikleri için tesmiye olunmak gerektir.	Farsça te (ت) bâbı
2694	1	149	türkâ	تُرْكَآ	Avratlara tazim ve tekrîm için "hatun" demek manasındır.	Farsça te (ت) bâbı
2695	1	149	türkân	تُرْكَآن	Türk'ün cemidir, Türkler demektir, etrâk .	Farsça te (ت) bâbı
2696	1	149	türk-tâz	تُرْكَتَاز	Habersiz çapıp cevelan ederek gâret ve yağmaya seğırtmek ve yağmacı olan.	Farsça te (ت) bâbı
2697	1	149	türk-süvâr	تُرْكَسُوَار	Süvari atlı olan, Türk gibi binici olan.	Farsça te (ت) bâbı
2698	1	149	terkeş	تُرْكَش	Ok muhafazası, okdan.	Farsça te (ت) bâbı
2699	1	149	terkûn	تُرْكَوْن	Terki ve terki bağı, fetrâk , sımğ .	Farsça te (ت) bâbı
2700	1	149	terleve	تُرْلَوَه	İnişli ve yokuşlu yol.	Farsça te (ت) bâbı
2701	1	149	türmüs	تُرْمُس	Keçi boynuzu denilen nesne, harnup .	Farsça te (ت) bâbı
2702	1	149	termîden	تُرْمِيدِن	Atmak, remy , endaht etmek.	Farsça te (ت) bâbı
2703	1	149	turunç	تُرْنِج	Malum bir nevi meyvenin ismidir, ütruc .	Farsça te (ت) bâbı
2704	1	149	turuncân	تُرْنَجَان	Kovan otu tabir olunan nesnedir, kütüb-i tıbda ona bâdrenbûye derler.	Farsça te (ت) bâbı
2705	1	150	terancübîn	تُرْنَجِبِين	Terân-gübîn ve kudret helvası ve menn denilen deva.	Farsça te (ت) bâbı
2706	1	150	turuncu	تُرْنِجَى	Turunç rengine olan ve çimdik ki biri iki parmak tırnağı ile ahirin derisini tutup sıkır, karşa .	Farsça te (ت) bâbı
2707	1	150	terangübîn	تُرْنَجِبِين	Terân-gübîn ve kudret helvası ve menn denilen deva.	Farsça te (ت) bâbı
2708	1	150	terangiden	تُرْنَجِيدِن	Ayrılmak, infisâl ve kılıç ve gürz vurmak.	Farsça te (ت) bâbı
2709	1	150	ternâne	تُرْنَانَه	Katık, ekme ile yenir, edâm .	Farsça te (ت) bâbı
2710	1	150	ternîb	تُرْنِيب	Gül-i pejmurde yani dolmuş çiçek, zehr-i mezbûl .	Farsça te (ت) bâbı
2711	1	150	terhişten	تُرْهِيْشْتِن	Bulanmak ve kakımak yani gazaba gelmek, küdûre .	Farsça te (ت) bâbı
2712	1	150	türît [tirit]	تُرْيِيت	Et suyuna yahut çorba suyuna ekme doğrayıp yapılan taam, serîd .	Farsça te (ت) bâbı

2713	1	150	tirit)	تَرِيدُ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça te (ت) bâbı
2714	1	150	terîden	تَرِيدِن	Taşra çekmek yani bir nesneyi çekip çıkarmak, ihraç .	Farsça te (ت) bâbı
2715	1	150	terîr	تَرِيرُ	Korkutucu, havf ettirici, nezîr .	Farsça te (ت) bâbı
2716	1	150	tiryak)	تَرِيَاقُ	Maruf ve meşhur macundur, semm ve zehiri defeder, diryâk .	Farsça te (ت) bâbı
2717	1	150	tiryân	تَرِيَانُ	Büyük sepet, kırtâle .	Farsça te (ت) bâbı
2718	1	150	terîm	تَرِيمُ	Yaşrak demek, ruḫubet , ter (تَر) yaş, ya (يَا) nisbet, nûn (ن) vasfıyyeten tekit içindir.	Farsça te (ت) bâbı
2719	1	150	tezd	تَرْدُ	Buğday biti denilen ziyankâr hayvancık, ḫummel .	Farsça te (ت) bâbı
2720	1	150	tezrev	تَرَرُو	Sülün dedikleri kuş, tezzû, tedrûc .	Farsça te (ت) bâbı
2721	1	151	tezek	تَرَكَ	Bazı mahallerde ateş için istimal olunan kuru sığır necaseti.	Farsça te (ت) bâbı
2722	1	151	teze-i âsiyâ	تَرَّةُ أَسِيَا	Değirmen ölçüğü ki ekini onunla ölçüp alırlar.	Farsça te (ت) bâbı
2723	1	151	test	تَسْتُ	Esvap yıkadıkları yahut hamur yoğurdukları büyük leğen, mirken .	Farsça te (ت) bâbı
2724	1	151	tesbîden	تَسْبِيدِن	Boğulmak, ğark .	Farsça te (ت) bâbı
2725	1	151	tesvîd	تَسْوِيدُ	Gussa ve gam, elem ve renc.	Farsça te (ت) bâbı
2726	1	151	teşbîl	تَسْبِيلُ	Balık oltası, şaş .	Farsça te (ت) bâbı
2727	1	151	teşt	تَسْتُ	Tabla, sini, legen, taş, fâşûr .	Farsça te (ت) bâbı
2728	1	151	teştḥân	تَسْتُ حَوَانُ	Yemek sinisi, ekser ekabir dairelerinde olan kebir yemek sinisi, fâşûr .	Farsça te (ت) bâbı
2729	1	151	teşlîḫ	تَسْلِيْخُ	Seccade , namaz kılacak nesne.	Farsça te (ت) bâbı
2730	1	151	teşnegî	تَسْنَغِي	' Aṭş , susuzluk, susamak ve arzu, istek, rağbet, heves.	Farsça te (ت) bâbı
2731	1	151	teşne	تَسْنَه	Susamış, susuzluğa müptela olan, âṭış ve arzu-mend, istekli, heveskâr olan.	Farsça te (ت) bâbı
2732	1	151	teşnîfsâz	تَسْنِيفُ سَازُ	Kulağını küpe ile tezyin edici olan, teşnîf .	Farsça te (ت) bâbı
2733	1	151	teşhîzec	تَسْهِيْزُجُ	Gözlük denilen çeşm aleti, çeşmek, manzar .	Farsça te (ت) bâbı
2734	1	151	taşa	تَصَه	Tasa, gam , keder, can sıkıntısı.	Farsça te (ت) bâbı
2735	1	151	talimhane	تَعْلِيْمُ حَاْنَه	Mektep vesair talime mahsus mahal, dâri't-te' allum .	Farsça te (ت) bâbı
2736	1	151	tuğal	تُعْلُ	Koyun ve keçi ve sığır yatacak mekan, ağıl , hazire .	Farsça te (ت) bâbı
2737	1	151	tef	تَفُ	Teb, humma illeti, sıtma, hararet ve germi ve zeminden havaya su' üd eden buhar ve pertev ve ruşeni.	Farsça te (ت) bâbı
2738	1	152	tufâ'	تُفَاْغُ	Büyük şarap kadehi, ḫahf .	Farsça te (ت) bâbı
2739	1	152	tiftik	تُفْتِيْكَ	Keçinin tüyleri dibinde olan nerm tüye derler, ondan sof ve bazı latif şey ederler, Türkîde tâ (تَا) nın kesriyle müstameldir.	Farsça te (ت) bâbı
2740	1	152	teferrücgâh	تَفَرُّجُ غَاْ	Seyir ve teferrüce münasip bir mahal, mesire .	Farsça te (ت) bâbı
2741	1	152	tefriḫabaḫş	تَفْرِیْخَه بَخْشُ	Ayırıcı, iki nesnenin birbirinden ayrılmasına sebep olucu, müferriḫ	Farsça te (ت) bâbı
2742	1	152	tefrîden	تَفْرِیْدِنُ	Kavurmak, mesela eti kazanda kavurmak, ḫaly .	Farsça te (ت) bâbı
2743	1	152	tefs	تَفْسُ	İssilik, sıcaklık, hararet .	Farsça te (ت) bâbı

2744	1	152	tefsîde	تَفْسِيدَه	Kızılmış, ısınmış olan, maḥmûm .	Farsça te (ت) bâbı
2745	1	152	tefsîde-leb	تَفْسِيدَه لَب	Dudağı kızılmış, susamış olan, ‘ aşân .	Farsça te (ت) bâbı
2746	1	152	tefsîre	تَفْسِيرَه	Ḳârûre-i ‘alîl , hastanın bevlîn(i) şişeye koyup etibbâya gösterirler.	Farsça te (ت) bâbı
2747	1	152	teşşere	تَشْشِرَه	Baklava denilen taam, taşşîle .	Farsça te (ت) bâbı
2748	1	152	tefû	تَفُو	Tükruk, rîk-âb -ı dehn.	Farsça te (ت) bâbı
2749	1	152	tüfû	تَفُو	Bi-ma‘ nâhu eydan	Farsça te (ت) bâbı
2750	1	152	teffür	تَفْفُور	Taştan ve topraktan olan avânî çanak ve çömlek ve emsali nesnelere, faḥâr .	Farsça te (ت) bâbı
2751	1	152	tefiden	تَفِيدَن	Dudak kabarmak, tepsirmek, ‘ aşb ve kendi tarafına nesne yonmak ve güneşe karşı oturmak.	Farsça te (ت) bâbı
2752	1	152	tüfeyrâ	تَفَيْرَا	Anadolu’da galiba Eskişehir’de çıkar, Seyitgazi peyniri demekle maruf nerm taştır, ba‘ dü’l-ihrac türü türü oyma ederler.	Farsça te (ت) bâbı
2753	1	153	(taḳvim)	(تَقْوِيم)	Doğrultmak, doğru etmek ve biçime komak tesviye ve tadil etmek ve vukû‘ ât-ı yevmiyeyi zikreden varak ki müneccimân kavli üzere bir senenin hesabı ve ahkamıdır ki neyyir-i a‘ zam burc-ı Hamel’e tahvil ettikte istihraç edip o senenin talihi itibar ederler, bir sene-i rûmiye tamamında ahkâmı atıl ve batıl olur.	Farsça te (ت) bâbı
2754	1	153	tek)	(تَك)	Çift olmayan, fazla kalmak üzere ikişer ikişer tertip olunmaklığı kabul etmeyen fert ve edât-ı nesebiyyedir mâm-tek ve bâd-tek gibi ve az nesne, kalîl manasına ve koşmak, seğirtmek, çapmak, ka‘ r, dip, vurmak.	Farsça te (ت) bâbı
2755	1	153	tük	تُك	Kuş burnu yani kuş minkârı ve şulesi az olan çerağ, minḳâr .	Farsça te (ت) bâbı
2756	1	153	tekâpû	تَكَاپُو	Yelip yopurmak ve yelip yopurucu olan, imbâ .	Farsça te (ت) bâbı
2757	1	153	tekâver	تَكَاور	At, esb, feres , süratle çapıcı ve koşucu olan.	Farsça te (ت) bâbı
2758	1	153	tektâr	تَكَتَار	Çabuk gitmek ve arayıp taramak, hervele .	Farsça te (ت) bâbı
2759	1	153	tektâz	تَكَتَار	Bi-ma‘ nâhu eydan	Farsça te (ت) bâbı
2760	1	153	tegrek	تَغْرَك	Dolu ki şiddet-i sermâdan yağmur donup tane tane düşer, yaḥca, bered .	Farsça te (ت) bâbı
2761	1	153	tegmürğ	تَغْمُرْغ	Kuş burnu, minḳâr , kuş gagası.	Farsça te (ت) bâbı
2762	1	154	düğme	تَغْمَه	Esvabî beden üstüne kapayıp zaptetmek için mukabili olan deliğe idhâl olunan yassı yahut top nesne, zirre .	Farsça te (ت) bâbı
2763	1	154	tekû	تَكَو	Kıvırcık saç, ca‘ d .	Farsça te (ت) bâbı
2764	1	154	tek ü pû	تَكَ وِپُو	Öteberi yelip yopurmak, ḥabeb ve yelip yopurucu olan.	Farsça te (ت) bâbı
2765	1	154	tek ü tâz	تَكَ وِتَار	Bi-ma‘ nâhu eydan	Farsça te (ت) bâbı
2766	1	154	teke	تَكَه	Malum bir nevi deniz böceği, cerâdü’l-baḥr .	Farsça te (ت) bâbı
2767	1	154	(tikke)	(تِكْه)	Uçkur denilen şalvar bağı.	Farsça te (ت) bâbı
2768	1	154	teke	تَكَه	Erkek keçi, tîs ve cild-i rakîk ve sığır tezeği kuruyup odun gibi yakarlar.	Farsça te (ت) bâbı

2769	1	154	tekîz	تَكِيرٌ	Üzüm çekirdeği, ‘acem.	Farsça te (ت) bâbı
2770	1	154	tekîse	تَكِيْسَه	Heybe, hurç .	Farsça te (ت) bâbı
2771	1	154	tekîş	تَكِيْشٌ	Üzüm çekirdeği, ‘acem.	Farsça te (ت) bâbı
2772	1	154	tekke	تَكِيْه	Dervişlere mahsus mesken ve mabet ve kûşe-i zâviye ve yastık ve minder dayanılacak nesne.	Farsça te (ت) bâbı
2773	1	154	tekyegâh	تَكِيْمَكَاَه	İstirahat ve dayanacak yer, mu‘temidün fih .	Farsça te (ت) bâbı
2774	1	154	tekyenişim	تَكِيْه نِيْشِيْمٌ	Tekkede oturan kimse.	Farsça te (ت) bâbı
2775	1	154	tel	تَلٌّ	Yığın ve tepe, peşte .	Farsça te (ت) bâbı
2776	1	154	tül	تُلٌّ	Terziler içine iğne ve iplik ve ibrişim ve yüksük kodukları kese, şurre .	Farsça te (ت) bâbı
2777	1	154	tilâb	تِيْلَابٌ	Dökülüp saçılan su ve şarap.	Farsça te (ت) bâbı
2778	1	154	telâbiden	تِلَابِيْدِيْنٌ	Dilemek, irade .	Farsça te (ت) bâbı
2779	1	154	telâş	تِلَاشٌ	Dağılıp perakende ve perişan olmak manasına gerek mahsusâtta olsun gerekse olmasın Arabîde dahi istimali vardır.	Farsça te (ت) bâbı
2780	1	155	telâşiden	تِلَاشِيْدِيْنٌ	Dağılmak ve perakende ve perişan olmak.	Farsça te (ت) bâbı
2781	1	155	telâvîden	تِلَاوِيْدِيْنٌ	Taşra çıkmak, iğraç .	Farsça te (ت) bâbı
2782	1	155	telâye	تِلَايَه	Karakol, talf‘at , geçit yerlerinde bekleyen karakol.	Farsça te (ت) bâbı
2783	1	155	tekeltî)	تَكَلْتِيْ)	Eyer altına hayvanın arkası üzerine konulur bir nevi örtü, kurât .	Farsça te (ت) bâbı
2784	1	155	telh	تَلْحٌ	Lezzette acı olan lezzeti nahoş olan, murr , ve tab‘a nâ-pesend olan.	Farsça te (ت) bâbı
2785	1	155	telhbâr	تَلْحَبَارٌ	Meyvesi acı olan ve acı olan meyve ki ekser dağlarda yabani ağaçlarda hasıl olup tenâvüle gayr-ı kâbil ve salih olur, semer-i murr .	Farsça te (ت) bâbı
2786	1	155	telhrû	تَلْحُرُو	Sâhib-i huşunet, ters tabiatlı olan.	Farsça te (ت) bâbı
2787	1	155	telhkâm	تَلْحَكَامٌ	Acı lezzet sebebiyle ağzı buruşmuş olan ve mükedder ve meyus olan.	Farsça te (ت) bâbı
2788	1	155	telhgû	تَلْحَغُو	Ağzı bozuk olan, acı lakırtı söyleyen.	Farsça te (ت) bâbı
2789	1	155	telhmizâc	تَلْحَمِيْزَاعٌ	Tabiatsız, huşunet sahibi olan.	Farsça te (ت) bâbı
2790	1	155	telhak	تَلْحَاكٌ	Acı bir ottur, hançal .	Farsça te (ت) bâbı
2791	1	155	telhnâk	تَلْحَنَّاكٌ	Lezzeti acı olan, lezzeti nahoş olan, murr .	Farsça te (ت) bâbı
2792	1	155	telhî	تَلْحِي	Acılık, acı lezzet, merâret ve keder, bela.	Farsça te (ت) bâbı
2793	1	155	telhî çeşide	تَلْحِي چَشِيْدَه	Acı tatmış olan, bela görmüş olan.	Farsça te (ت) bâbı
2794	1	155	tüld	تُلْدٌ	Yumru olan nesne, ka‘ser .	Farsça te (ت) bâbı
2795	1	155	telk	تَلْكٌ	Sakalları ve bıyıkları dökülmüş olan, ma‘ar .	Farsça te (ت) bâbı
2796	1	156	tülüngî	تُلْنُغِي	Dilenci, sâ‘il , el ve avuç açan kimse.	Farsça te (ت) bâbı
2797	1	156	tele	تَلَه	Tuzak, habâle ve nerdbân [merdiven]ın basamağı ve bileği taşı ve salhane ve torba.	Farsça te (ت) bâbı
2798	1	156	temaşa	تَمَاشَا	Seyre çıkmak, def-i hümûm zımnında taşraya nazar etmek ve gezmek.	Farsça te (ت) bâbı

2799	1	156	temâşâgâh	تَمَاشَاگَاة	Seyir yeri, eğlence yeri.	Farsça te (ت) bâbı
2800	1	156	temâşâger	تَمَاشَاگَر	Seyir ve temaşaya çıkmış olan.	Farsça te (ت) bâbı
2801	1	156	temâşâgerî	تَمَاشَاگَرِی	Seyir ve temaşaya çıkmış.	Farsça te (ت) bâbı
2802	1	156	temâşî	تَمَاشِی	Taşra çıkıp gezinmek, huruç .	Farsça te (ت) bâbı
2803	1	156	temâmî	تَمَامِی	Tamam olmak, tekmil olmak, itmâm .	Farsça te (ت) bâbı
2804	1	156	timir	تَمِیر	Bir illettir ki adam kırk yaşını geçtikten sonra gözlerinde zahir olup nur didesi yani kuvvet-i bâsiresi noksan olmağa başlar.	Farsça te (ت) bâbı
2805	1	156	tamğa)	تَمَغَا)	Taraf-ı mirîden ve bazen üstadı tarafından altın ve gümüş ve emti‘a ve eşyaya darp olunan nişan ve hayvana alamet olmak üzere yakılan damga, tırâz .	Farsça te (ت) bâbı
2806	1	156	tümen	تَمُنْ	On iki bin adede derler, el-hâletü hâzihi Acem’de elli abbasiye tümen derler ki kuruş hesabıyla on altı kuruş yirmi altı para eder, zira abbasinin üçü bir kuruş hesabına râyiçtir.	Farsça te (ت) bâbı
2807	1	156	temenna)	تَمَنَّا)	Temenni ve rica etmek, yalvarmak	Farsça te (ت) bâbı
2808	1	157	(temenna)	تَمَنِّي)	Tazim yoluyla elini başına kaldırmak.	Farsça te (ت) bâbı
2809	1	157	temmuz	تَمُوزُ	Orta yaz ayıdır, neyyir-i a‘ zammın burc-ı Esed’de müddet-i ikâmetidir, gayette hararet-i şems olur, Arabîde dahi istimal olunur.	Farsça te (ت) bâbı
2810	1	157	ten	تَنْ	Vücut, beden, cisim , ceset, cüsse.	Farsça te (ت) bâbı
2811	1	157	tenâsân	تَنَاسَانُ	Vücudu rahat ve asayişte olan.	Farsça te (ت) bâbı
2812	1	157	tenâsânî	تَنَاسَانِی	Vücut rahatlığı, tendürütlük.	Farsça te (ت) bâbı
2813	1	157	tenâlıden	تَنَالِيدِنُ	Dökmek ve silmek, ifâza .	Farsça te (ت) bâbı
2814	1	157	tenâver	تَنَاورُ	Bedeni kalın ve cesâmetli olan, galîzü’lcüsse .	Farsça te (ت) bâbı
2815	1	157	tenbâgû	تَنَبَاگُو	Nargileye mahsus olan nebat ki tütün gibi olur, kurutup hurda ederek lüle ile istimal ederler.	Farsça te (ت) bâbı
2816	1	157	tenperest	تَنْ پَرَسْت	Kendi bedenine hasr-ı mesâ‘î eden, sefih ve hodbin kimse.	Farsça te (ت) bâbı
2817	1	157	tenperestân	تَنْ پَرَسْتَانُ	Ten besleyici, ten-perverde, her zaman ten‘im ve refâhiyyet tahsili kaydı ve fikrinde olanlar, ‘ âbidü’l-vücûd .	Farsça te (ت) bâbı
2818	1	157	tenperver	تَنْ پَرُورُ	Bedene himayet ve tehaffuz edici olan.	Farsça te (ت) bâbı
2819	1	157	tenbelît	تَنَبَلِیْت	Küçük yük ki büyük yük üzerine bent olunur ve küçük yük ki hayvan üzerine atılır, onun üzerine binilir, razme .	Farsça te (ت) bâbı
2820	1	157	tenbed	تَنَبَدُ	Sükut etmek, yani sükut eyledi demek, sekete .	Farsça te (ت) bâbı
2821	1	157	tenbel	تَنَبَلُ	İşten, hizmetten çekinici olan, kâhil .	Farsça te (ت) bâbı
2822	1	158	tencâme	تَنَجَامَه	Giyecek, esvap .	Farsça te (ت) bâbı

2823	1	158	tünd	تُنْد	Sert, huşunetli, şedit olan, cest ve mütaharrik, seri olan ve tez lafzına muradif edip tünd ve tüz denir, hışm-gîn ve gazab-nâk manasına ve dev ve dağ başı ve bülent ve ali olan.	Farsça te (ت) bâbı
2824	1	158	tend	تَنْد	Havayı kaplamış bulut, sehâb .	Farsça te (ت) bâbı
2825	1	158	tündbâd	تَنْدَبَاد	Sert rüzgâr, fırtına, kasırğa ve şedit rüzgâr.	Farsça te (ت) bâbı
2826	1	158	tendürüst	تَنْدُرُسْت	Bedeni sağ ve sahih olup maraz ve illetten hali ve berî olan, şahîhu'l-kûvâ .	Farsça te (ت) bâbı
2827	1	158	tendürüstî	تَنْدُرُسْتِي	Vücut sağlığı, şihhat .	Farsça te (ت) bâbı
2828	1	158	tündrefât	تَنْدَرَفَات	Çabuk gidici, serî' u'l hareke olan.	Farsça te (ت) bâbı
2829	1	158	tünder	تَنْدَر	Gök gürlemesi, ra' d .	Farsça te (ت) bâbı
2830	1	158	tendâden	تَنْدَادَن	Rıza vermek, teslim olmak, rıza .	Farsça te (ت) bâbı
2831	1	158	tündrev	تَنْدَرُو	Çabuk gidici olan.	Farsça te (ت) bâbı
2832	1	158	tüendrû	تَنْدَرُو	Suratsız, gazûb , dargın mizaçlı olan, bahîl ve hasis ve ekşi yüzlü olan.	Farsça te (ت) bâbı
2833	1	158	tündzebân	تَنْدَرَبَانَ	Fesahat ve belagat sahibi olan, faşih .	Farsça te (ت) bâbı
2834	1	158	tendzedden	تَنْدَزَدَن	Hâmuş olmak, sükut etmek, şamt .	Farsça te (ت) bâbı
2835	1	158	tünd' inân	تَنْدَعَانَ	Çabuk seğirtici ve çapıcı olan, serî' u's-seyr .	Farsça te (ت) bâbı
2836	1	158	tündlicâm	تَنْدَلِجَام	Sert ağızlı, ağzı sert olan.	Farsça te (ت) bâbı
2837	1	158	tündligâm	تَنْدَلِغَام	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça te (ت) bâbı
2838	1	158	tendû	تَنْدُو	Örümcek, ' ankebût .	Farsça te (ت) bâbı
2839	1	159	tünd ü hûnd	تَنْدُوْحُونْد	Türt ü mürt gibi tarumar manasına, şezzer mezer .	Farsça te (ت) bâbı
2840	1	159	tendûr	تَنْدُور	Bir nevi büyük iskemle ki tahtına ateş vazolunup üzerine ve etrafına yorgan örtülmekle eyyâm-ı şitâda tâ'ife-i nisâ meyânında ekserü'l- istimal olan vâsıta-i teshîn-i ebdân ve aza.	Farsça te (ت) bâbı
2841	1	159	tendehî	تَنْدَهِي	Mukayyet ve sâ'î olmak, bezl ve cüd etmek.	Farsça te (ت) bâbı
2842	1	159	tündî	تَنْدِي	Vücûd-ı insanda zahir olan yumruca et ve her yumru olan ve ucu sivri ve keskin olan demir, hiddet-i tab' ve gazab ve serkeş olan ve tezlik ve çabukluk, sûrat .	Farsça te (ت) bâbı
2843	1	159	tendîden	تَنْدِيدِن	Gürlemek, tehezzüm ve ağaç, berg u bâr yani yaprak ve meyve vermek.	Farsça te (ت) bâbı
2844	1	159	tündîden	تَنْدِيدِن	Bir şeyi bir şeye dokunmak ile hasıl olan seda.	Farsça te (ت) bâbı
2845	1	159	tündî-i gûş	تَنْدِيْ حُوش	Kulak yumrusu, kulağın yumru canibi.	Farsça te (ت) bâbı
2846	1	159	tensüc	تَنْسُج	Envâ'-ı şekil üzere mamul, güzel kokulu hamur kursu.	Farsça te (ت) bâbı
2847	1	159	tensîden	تَنْسِيدِن	Tezaccür ve ızdırıp çekmek, gönül darlanmak, inkibâz-ı kalb .	Farsça te (ت) bâbı
2848	1	159	tenşûy	تَنْسُوِي	Beden yıkamak için müstamel olan çeşme ve havuz .	Farsça te (ت) bâbı
2849	1	159	tunqtâr	تَنْقَطَار	Bekçi, vardacı, pasbân ve ince bir nevi uzun mum ki tâbe-sabâh sönmeyip yanar.	Farsça te (ت) bâbı

2850	1	160	teng	تنگ	Dar, ziyık , sıkı olan ve sıkıntılı, melül, kederli olan ve muzdarip, âzürde, mükedder olan ve vakt-i kaht ve denk ki yükün bir tayı yani dengi ve bağlanmış yük ve nakkaş ve musavvirler üzerinde resim edip sanâyi' -i ihtirâ' ettikleri tahta ve hayvan kolanı ve dağ arasında olan dere ve tehevür ve gazap, daralmak ve boğulmak ve yakın olan ve nâyâb ve adimü'l-mesel olan ve şeyh ve ihtiyar olan.	Farsça te (ت) bâbı
2851	1	160	tünük	تُنُكْ	Yufka, rakık , ince olan ve yufkalıktan tahammülü olmayan nesne.	Farsça te (ت) bâbı
2852	1	160	tenük	تُنُكْ	Yufka, rakık , ince ve su kenarlarında vaki olan yufka yerler ve istiare tarikiyle havsalsız adama denir.	Farsça te (ت) bâbı
2853	1	160	tenkâr	تَنْكَارُ	Maruf bir nevi eczadır ki kuyumcular lehim için istimal ederler.	Farsça te (ت) bâbı
2854	1	160	tengâteng	تَنْكَاتَنْكْ	Mahal-i cenk ve cidâl ve kavga, iki asker birbirlerine karışıp muzâyaka vermek, ma'reke ve çarşı, pazar ve cemiyet yerlerinde olan kalabalık ve siklete itlak olunur.	Farsça te (ت) bâbı
2855	1	160	tengây	تَنْگَائِ	Dar yol, geçit, boğaz ve sıkıntı, keder, ızdırap .	Farsça te (ت) bâbı
2856	1	160	tengbâr	تَنْگَبَارُ	Lafz-ı müfred olup Cenâb-ı Bâri Te' âlâ şâne esmâ-i ilâhiyesindedir, mürekkep olursa daracak yol demektir ve huzuruna dahil olmak pek asîr olan kimse ve nadir ve aziz olmakla tedariki herkesin harcı olmayan nesne.	Farsça te (ت) bâbı
2857	1	161	tengpeygûle	تَنْكُ بَيْغُلَه	Dünya , cihan, âlem.	Farsça te (ت) bâbı
2858	1	161	tengçeşm	تَنْكُچِشْم	Dar gözlü, cimri nâ-murâd olan ve yalnız bir kocaya varmış olan hatun.	Farsça te (ت) bâbı
2859	1	161	tenghâl	تَنْكُخَالُ	Başı sıkıntıda olan, fakir ve muhtaç olan.	Farsça te (ت) bâbı
2860	1	161	tenghâlî	تَنْكُخَالِي	Sıkıntı, fakirlik, hacet, ihtiyaç, zîku'l-hâl .	Farsça te (ت) bâbı
2861	1	161	tengdest	تَنْكُدَسْت	Müflis, fakir , muhtaç olan ve mimsek, bahîl , hasis, tamahkâr olan.	Farsça te (ت) bâbı
2862	1	161	tengdestî	تَنْكُدَسْتِي	Müflislik, fakirlik, fakr ve mimsiklik, bahl, hisset, tamahkârlık.	Farsça te (ت) bâbı
2863	1	161	tengdil	تَنْگِ دِل	Mağzun, mükedder olan ve merhametli ve şefkatli olan.	Farsça te (ت) bâbı
2864	1	161	tengdilî	تَنْگِ دِلِي	Hüzün, keder ve merhamet, şefkat.	Farsça te (ت) bâbı
2865	1	161	tengriş	تَنْگِ رِيش	Köse olan, sakalı az olan, sunât .	Farsça te (ت) bâbı
2866	1	161	tengsâr	تَنْگِ سَارُ	Akıl ve fikrin zayıflığı.	Farsça te (ت) bâbı
2867	1	161	tengsâl	تَنْگِ سَالُ	Kaht , galâ, kıtlık.	Farsça te (ت) bâbı
2868	1	161	tengşeker	تَنْكُ شَكْرُ	Dilber, mahbubenin ağzı.	Farsça te (ت) bâbı
2869	1	161	teng'îş	تَنْگِ عِيش	Fakir, muhtaç, hâcet-mend olan, zîku'l-ma'îşe .	Farsça te (ت) bâbı
2870	1	161	tengnây	تَنْگِنَائِ	İki dağ arasında olan dar yol ve dere ve boğaz ve mezar, kabir ve dünya, cihan ve insan vücudu, ceset , âdemî ve dehliz.	Farsça te (ت) bâbı
2871	1	162	tengî	تَنْگِي	Darlık, luhâş , sıkılık, ve sıkıntı, melâl , keder ve sıkıntılılık, ferahsızlık.	Farsça te (ت) bâbı
2872	1	162	tengyâb	تَنْگِيَاب	Nadir bulunur olan, güçlük, 'usret , düşvârî ve meşakkatten kinaye olunur.	Farsça te (ت) bâbı

2873	1	162	tengîre	تَنكِيرَه	Tencere denilen yemek aleti, heyta la.	Farsça te (ت) bâbı
2874	1	162	tenend	تَنَنْد	Örümcek, ‘ ankebût ve kâhil olan.	Farsça te (ت) bâbı
2875	1	162	tennûre	تَنَوْرَه	Ocak, fırın, kânun .	Farsça te (ت) bâbı
2876	1	162	tennûrâşûb	تَنَوْرَ اَشْبُ	Ucu yanmış olan odun, öğseği, ‘ arrâf .	Farsça te (ت) bâbı
2877	1	162	tenûmend	تَنُوْمَنْد	Gövdeli ve boylu poslu ve güçlü kuvvetli olan, ķaviyyü’l-binye ve hayvan misilli yalnız yemek ve içmek kaydında ten-perver olan.	Farsça te (ت) bâbı
2878	1	162	tenûmendî	تَنُوْمَنْدِي	Gövdelilik, zû’l-cüşse , cesâmet-i vücûd ve kuvvet, güç, zor.	Farsça te (ت) bâbı
2879	1	162	tene	تَنَه	Cüşse , beden , gövde ve örümcek ağı.	Farsça te (ت) bâbı
2880	1	162	tenha	تَنَهَا	Yalnız, vahit , mütevahhid olan ve insandan hali olup ıssız olan.	Farsça te (ت) bâbı
2881	1	162	tenhâ ’î	تَنَهَائِي	Yalnızlık ve ıssızlık, vahde .	Farsça te (ت) bâbı
2882	1	162	tenederûd	تَنَه دَرُود	Tereyağı, zûbd , sütü yayıkta çalkayıp çıkardıkları yağ.	Farsça te (ت) bâbı
2883	1	162	tenîde	تَنِيْدَه	Dokunmuş, mensûc , nesc olunmuş olan ve örümcek ağı.	Farsça te (ت) bâbı
2884	1	162	tinîn	تَنِيْن	Çok yaşlı, büyük yılan, şû’bân , ejdhâ, ejder ve Serendib’e karîb bahr-i muhîtte bir hazire adıdır.	Farsça te (ت) bâbı
2885	1	162	tinîn felek	تَنِيْن فَلَك	Kehkeşan ve Saman uğrusu ve Hacılar yolu denilen hey’et-i asmânî ve husûf ile kûsûf mevkileri olan ‘ikdeteyn-i felek.	Farsça te (ت) bâbı
2886	1	163	tû	تُو	Harf-i hitâbdır, “sen” demek, Arabîde ente (أَنْتَ) ile tabir olunur.	Farsça te (ت) bâbı
2887	1	163	tevâ	تَوَا	Zayi ve telef olan.	Farsça te (ت) bâbı
2888	1	163	(tev’em)	(تَوَام)	İkiz doğan çocuk yani bir anda bir anadan iki çocuk doğmak.	Farsça te (ت) bâbı
2889	1	163	tuvân	تُوَان	Güç, ķuvvet , zor, celâdet.	Farsça te (ت) bâbı
2890	1	163	tuvânâ	تُوَانَا	Güçlü, kuvvetli olan, ķavi .	Farsça te (ت) bâbı
2891	1	163	tuvânâ ’î	تُوَانَائِي	Güç, ķuvvet , zor .	Farsça te (ت) bâbı
2892	1	163	tuvânger	تُوَانْغَر	Zengin, maldâr, metmûl ve gani olan.	Farsça te (ت) bâbı
2893	1	163	tuvângerî	تُوَانْغَرِي	Zenginlik, ġinâ , zengin olmak.	Farsça te (ت) bâbı
2894	1	163	tûbre)	(تُوْبْرَه)	Çuvaldan küçük ve keseden büyük kumaştan yapılan zarf, torba, mihlâ’ .	Farsça te (ت) bâbı
2895	1	163	tövbekâr	تَوْبَه كَار	Tövbe eden, tâ’ib , günahtan rücu edip min ba’d işlememesine niyet eden kimse.	Farsça te (ت) bâbı
2896	1	163	tevbekârî	تَوْبَه كَارِي	Tövbekârılık, tövbe etmek.	Farsça te (ت) bâbı
2897	1	163	tevbegüzâr	تَوْبَه گُذَار	Tövbekâr, tövbe edici, tâ’ib .	Farsça te (ت) bâbı
2898	1	163	(tevbih)	(تَوْبِيْح)	Başa kakmak yani eylediği ihsanı zikredip “Sana şunu, bunu vermedim mi?” demek, azarlamak.	Farsça te (ت) bâbı
2899	1	163	tûtiyâ	(تُوْتِيَا)	Bir nevi beyaz maden ki kalaya benzer ve eski zaman kimyagerleri indinde ma’lûmu’l-ism mechûlü’l-cevher bir nevi cism-i azîz-i mevhûm.	Farsça te (ت) bâbı
2900	1	163	tûde	تُوْدَه	Yığın, küme, şubre .	Farsça te (ت) bâbı

2901	1	164	tûz	تُوْزُ	Toplayıcı, cemedici olan, muқтаf ve nehb ve gâret ve yağma.	Farsça te (ت) bâbı
2902	1	164	tevsen	تَوَسِّنُ	At, feres ve henüz talim olunmamış at ve serkeş ve harûn ve sıçrayan at.	Farsça te (ت) bâbı
2903	1	164	tûşe	تُوْشَه	Kifâf-ı nefis, azık, kut , zahire, taam.	Farsça te (ت) bâbı
2904	1	164	tuğ	تُوْغُ	At kılından tertip olunup paşalara ita olunan alâmet-i vezâret.	Farsça te (ت) bâbı
2905	1	164	(tevķîf)	(تَوَيْفِغ)	Ahkâm-ı padişâhî üzere çekilen alâmet-i mahsusâ ki tuğra derler ve galebe istimalden berat ve ferman-ı padişâhiye denir.	Farsça te (ت) bâbı
2906	1	164	tevliden	تَوَلِيْدِنُ	Sançmak, ve savt-ı bülend ile haykırmak, şayh .	Farsça te (ت) bâbı
2907	1	164	tomar	تُوْمَارُ	Uzun olup devrilerle kapanır olan varak ki ekseriya defterlerde istimal olunur, tûmâr .	Farsça te (ت) bâbı
2908	1	164	tûmân	تُوْمَانُ	On bin adedi ve on bin akçe ve on bin nefer asker ve on bin nefer asker beslemeğe mahsus olan ülke .	Farsça te (ت) bâbı
2909	1	164	teh	تَهْ	Dip, ka' r , canip, esfel , alt tarafı.	Farsça te (ت) bâbı
2910	1	164	(töhmet)	(تَهْمَت)	Bir kimseye isnat olunan cünha ve fi' il-i kabîh, şuç .	Farsça te (ت) bâbı
2911	1	164	tühümten	تُهْمَتِنُ	Gövdeli, boylu poslu olan ve şeci olan ve dilber ve bahadır olan ve sâhib-i câh ve haşmet ve şecaat ve muhabbet ve serasker ve ordu reisi ve Rüstem-i Zâl akrabasından bir meşhur, mübâriz pehlivan ismidir.	Farsça te (ت) bâbı
2912	1	165	tehi	تَهِي	Boş, hali ve içinde nesne olmayan.	Farsça te (ت) bâbı
2913	1	165	tehîçesm	تَهِيْ چِسْم	Aç gözlü, hâsis , tamahkâr olan.	Farsça te (ت) bâbı
2914	1	165	tehîdest	تَهِيْ دَسْت	Eli boş, faķir , bî-nevâ olan.	Farsça te (ت) bâbı
2915	1	165	tehîgâh	تَهِيْگَاه	İnsanın veya hayvanın boş böğrü, hâşira .	Farsça te (ت) bâbı
2916	1	165	tehîmagz	تَهِيْ مَغْز	Akılsız, kafası boş olan, mecnun .	Farsça te (ت) bâbı
2917	1	165	tehîmeyân	تَهِيْ مِيَان	İçi boş, mücevvef olan.	Farsça te (ت) bâbı
2918	1	165	tî	تِي	Tehî lafzından tahfif olunmuş boş, hali manasına.	Farsça te (ت) bâbı
2919	1	165	tîbâ	تِيْبَا	İşve-i mahbûbân ve nâz-ı hûbân, gunc .	Farsça te (ت) bâbı
2920	1	165	tîb	تِيْب	Mütehayyir ve ser-gerdân olan.	Farsça te (ت) bâbı
2921	1	165	tîti	تِيْ تِي	Tez tez, çabuk çabuk, ķivam ķivam .	Farsça te (ت) bâbı
2922	1	165	tîr	تِيْر	Ok, sehm , yay ile atılacak uzun ince ağaç ve sâ' ika, yıldırım ve uzun olup bir yahut iki ucu incede ve ortası kalınca olan çubuk gemi sereni gibi ve hamur oklavası gibi, hisse, nasip, kahır ve gazap teng ve târ, karanlık ve bulanık ve karamtırak, güz faslı, kader ve mertebe, doğru ve müstakim ve re' isü'l-cemâ' at, kılavuz ve delil, tâb ve takat, yanmış kor ve hurma çiçeği ve bir nevi yılan derler ki ince ve çok uzun olmaz ama pertâb ettikte demirden geçer bazı atlının üzengisini deldiği vakidir ve Utarit yıldızı.	Farsça te (ت) bâbı
2923	1	166	tîrendâz	تِيْر اَنْدَاز	Ok atıcı vakkâş , kemankeş.	Farsça te (ت) bâbı

2924	1	166	tîrendâzî	تِيرَ اِنْدَازِي	Okçuluk, kemankeşlik, ok atmak, haşl.	Farsça te (ت) bâbı
2925	1	166	tîrdâr	تِيرْدَان	Ok muhafazası.	Farsça te (ت) bâbı
2926	1	166	tîrzen	تِيرَزَن	Ok çalan, ok atan, kemankeş, râmi's-sehm..	Farsça te (ت) bâbı
2927	1	166	tîrek	تِيرَك	Ağrı, veca , sancı.	Farsça te (ت) bâbı
2928	1	166	tîrkeş	تِيرَكْش	Ok atan, kemankeş.	Farsça te (ت) bâbı
2929	1	166	tîrnân	تِيرِنَان	Yufka açtıkları ağaç ki oklava derler, mihlâc.	Farsça te (ت) bâbı
2930	1	166	tîre	تِيرَه	Bulanık, kedir ve karamtırak olan ve mükedder ve gamnâk olan ve münevver olmayan nesne ve mütegayyir olup karammaya varmak ve karaguluk ve mecazen kara nesneye denir tîre-baht gibi, aslı (تير) tîr idi ahirine (ه) hâ'-i alâmet getirip ilim eylediler.	Farsça te (ت) bâbı
2931	1	166	tîrebaht	تِيرَه بَاحْت	Bedbaht, bahtsız olan, talihsiz olan.	Farsça te (ت) bâbı
2932	1	166	tîredil	تِيرَه دِل	Mütekeddir, yüreğinde derdi olan, elem-nâk ve kara gönüllü yani bed-kemâl olan.	Farsça te (ت) bâbı
2933	1	166	tîrenk	تِيرَه رَنَك	Donuk ve bulanık olan nesne ve kolaya yakın renkli at.	Farsça te (ت) bâbı
2934	1	166	tîreşeb	تِيرَه شَب	Gayet karağu gece (tîre aslında bulanık demektir, bulanıkta karalık mukarrer olmakla şebh-i sıfat olmuştur).	Farsça te (ت) bâbı
2935	1	167	tîreşuden	تِيرَه شُدَن	Kakıyıp gazaba gelmek, ğazap.	Farsça te (ت) bâbı
2936	1	167	tîrezamîr	تِيرَه صَمِير	Gönlü bulanık ve mütekedder olan, mütekeddir.	Farsça te (ت) bâbı
2937	1	167	tîregöz	تِيرَه كُوز	İri gözlü kalbur yani toprakeledikleri gırbâl, şarrâd.	Farsça te (ت) bâbı
2938	1	167	tîregûn	تِيرَه كُون	Bulanık olan, berrak olmayan, kedir.	Farsça te (ت) bâbı
2939	1	167	tîrîz	تِيرِير	Entari ve cübbe misillilerde olur yanında mahsus kesimdir, Türkîde (tiriz) ile meşhurdur, dihriş.	Farsça te (ت) bâbı
2940	1	167	tiz	تِير	Keskin, zelîk , kılağılı ve sivri, ucu sivri olan ve dargın meşrep olan, mütehevvir olan ve çabuk, çalak olan ve ekşi ve ağız buruşturur olan ve acı ve dargın ve hatır kırar olan söz ve dik ve ince olan seda, hiddet ve zarta yani osuruk.	Farsça te (ت) bâbı
2941	1	167	tîzâb	تِيرَاب	Meşhur sudur, kuyumcular altını gümüşten onunla tefrik ederler, Lafz-ı mürekkebdir, tîz (تيز) ile âb (آب) dan keskin su manasına, Türkîde kezzâb suyu derler, güherçile ruhu.	Farsça te (ت) bâbı
2942	1	167	tîzpâ	تِيرِيَا	Atta ve deve ve katırda istimal olunur, eşkin, meşâ' ve yüğrük ve ayağı çabuk olan.	Farsça te (ت) bâbı
2943	1	167	tîzbâl	تِيرِبَال	Çabuk uçucu olan, serî'u't-tayr manasına.	Farsça te (ت) bâbı
2944	1	167	tîzper	تِيرِير	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça te (ت) bâbı
2945	1	167	tîztâr	تِيرِتَار	Çabuk koşucu, çabuk çapıcı olan, hervele.	Farsça te (ت) bâbı

2946	1	168	tîzçeşm	تیز چشم	Gözü keskin olan, yani haddet-i başar .	Farsça te (ت) bâbı
2947	1	168	tîzdâden	تیز داندن	Zarta vurmak, osurmak, tezarruğ .	Farsça te (ت) bâbı
2948	1	168	tîzrev	تیز رو	Çabuk gidici olan, serf' u's-seyr ve çabuk giden.	Farsça te (ت) bâbı
2949	1	168	tîzzebân	تیز زبان	Dilber, cerbezeli olan, mütekellim .	Farsça te (ت) bâbı
2950	1	168	tîztabî' at	تیز طبیعت	Çabuk kızar olan ve darılır olan.	Farsça te (ت) bâbı
2951	1	168	tîzkâm	تیز کام	Muradına çabuk nail olan, bahtlı ve nev-devlet olan.	Farsça te (ت) bâbı
2952	1	168	tîzgâm	تیز گام	Çabuk, serf' u's-seyr ve eşkin ve yürüyen at.	Farsça te (ت) bâbı
2953	1	168	tîzek	تیزک	Aheste zuhur eden zarfa .	Farsça te (ت) bâbı
2954	1	168	tîzek dâden	تیز کداندن	Savt vermek yani ağızdan seda çıkarmak.	Farsça te (ت) bâbı
2955	1	168	tîz kerden	تیز کردن	Kılıcı vesair demirden masnu olan aleti keskin etmek, teşhîz , bilemek.	Farsça te (ت) bâbı
2956	1	168	tîznâ	تیز نا	Kılıç ve balta ve bıçak misilli kesecek aletlerin ağız ve her şeyin sivri tarafı ve ucu, şebâ .	Farsça te (ت) bâbı
2957	1	168	tîznîb	تیز نیب	Esfelden bî-ihtiyar sadır eden rih, zarfa , zira tîz (تیز) zarta ve nîb (نیب) hayret demektir, o halette adama hayret vaki olduğundan tesmiye olunmuştur.	Farsça te (ت) bâbı
2958	1	168	tîzvîr	تیز ویر	Tîz-fehm yani her nesneyi edna işaret ile fehm ve izan eder olan, zeki .	Farsça te (ت) bâbı
2959	1	169	tîze	تیزه	Pare, buçuk, algım salgım ve mertek.	Farsça te (ت) bâbı
2960	1	169	tîzî	تیزی	Tezlik, keskinlik ve çabukluk ve "tâzî" ki Arabî demektir.	Farsça te (ت) bâbı
2961	1	169	tîzîden	تیزیدن	Zarta vurmak, tazarruğ , osurmak.	Farsça te (ت) bâbı
2962	1	169	tîşe	تیشه	Dülger aletlerinden keser tabir olunan alet, minhat ve odun yarmakta müstamel olan balta ve taş kestikleri kebir külünk.	Farsça te (ت) bâbı
2963	1	169	tîğ	تیه	Kılıç, seyf ve pala ve satır ve yatağan misilli alet ve mızrak demiri ve ok temreni ve dağ tepesi ve dam kenarı ve şua, pertev ve kayığın uzun baş tarafı ve her keskin ve tîz olan nesne.	Farsça te (ت) bâbı
2964	1	169	tîğefrâsiyâb	تیه افراسیاب	Kadeh ve piyalede mun'akis olan, Şua .	Farsça te (ت) bâbı
2965	1	169	tîğefrûz	تیه افروز	Kılıç, kılıcı saykal edici.	Farsça te (ت) bâbı
2966	1	169	tîğbend	تیه بند	Kılıç kuşatıcı, mütehazzimu's-seyf , silahtar.	Farsça te (ت) bâbı
2967	1	169	tîğdâr	تیه دار	Kılıçlı olan, şualı, revnakdar olan.	Farsça te (ت) bâbı
2968	1	169	tîğzen	تیه زن	Kılıç vurucu, kılıç çalıcı.	Farsça te (ت) bâbı
2969	1	169	tîğzen-i felek	تیه زن فلک	Merih yıldızı.	Farsça te (ت) bâbı
2970	1	169	tîğser	تیه سر	Yalçın kaya.	Farsça te (ت) bâbı
2971	1	169	tîğkûh	تیه کوه	Dağın en yüksek yeri, nemağa ve her nesnenin en yükseği.	Farsça te (ت) bâbı

2972	1	169	tımar	تیمار	Mariz ve alil yahut belaya giriftar olmuş kimseye gam-hârlık ve mihribanlık edip hizmetinde ve umurunda bulunmak ve hayvana ve bağ ve bahçeye bakıp hizmetini etmek ve iktizası zuhurunda sefere gitmek şartıyla yahut bir hizmet-i sâbıkaya mukabil olarak devlet tarafından ita olunan mülk ve malikâne ve muhafaza etmek ve mihnet ve meşakkat ve bir kimsenin gam ve gussasın(ı) çekmek.	Farsça te (ت) bâbı
2973	1	170	tımarhane	تیمارخانه	Deliler hıfzına mahsus olan bina, dâru's-şifâ .	Farsça te (ت) bâbı
2974	1	170	tîne	تینه	Örümcek ağı, beytu'l-'ankebût .	Farsça te (ت) bâbı
2975	1	170	tîh	تیه	Sahra, bâdiye , beyâbân, beriyye, çöl, kır.	Farsça te (ت) bâbı
2976	1	170	teyhû	تیهو	Çil dedikleri kuş, tayhûc .	Farsça te (ت) bâbı
2977	1	170	teyhûr	تیهور	Beyâbân, beriyye , çöl, kır, sahra, bâdiye	Farsça te (ت) bâbı
	1	170		باب الثاء المثلثة من الفارسية	.	Üç noktalı şe (ث) bâbı
2978	1	170	şâ	ث	Zebân-ı Acem'de eğerçe sâ-i müsellese vaki olmamıştır, lakin Arabîden bazı kelime ahz edip kendi lügatları gibi istimal ederler, hesaba dair kütüb ve resâ'ilde beş yüz adedine işaret olup tertîb-i hurûf-u Osmâniyyede beşinci harftir, tertibe riayete lisân-ı Fârisîde istimal olan lügatler beyan olunmuştur.	Üç noktalı şe (ث) bâbı
2979	1	171	şabit	ثابت	Muhkem ve istivâ', pâydâr ve ber-karâr olan, kıvıldamayan.	Üç noktalı şe (ث) bâbı
2980	1	171	şabitkadem	ثابتقدم	Mizacı oynak olmayıp işinde ve sözünde ber-karâr olan.	Üç noktalı şe (ث) bâbı
2981	1	171	şâkîr	ثاقب	Delici, surâh-künende.	Üç noktalı şe (ث) bâbı
2982	1	171	şera	ثرى	Yer altı, zîr-i zemîn, toprak.	Üç noktalı şe (ث) bâbı
2983	1	171	(şüreyya)	(ثريا)	Ülker dedikleri yıldız, Mah, Pervin tabir olunan yıldızlar ki Sevr burcunda Deberân yıldızına karîb olur ve istiare tarikiyle mahubun dişleri vasfolunur.	Üç noktalı şe (ث) bâbı
2984	1	171	şelâşe-i gassâle	ثلاثه غسله	Arabide mide taamdan hali iken üç kadeh şarap ki hükemâ kavlince mideyi ahlât-ı reddiyyeden pak ve tenkiye eder, Fârisîde ona sitâ derler kesret-i isti' mâl ile sarhoş olmak manasına olmuştur.	Üç noktalı şe (ث) bâbı
2985	1	171	şemer	ثمر	Ağacın yemişi, meyve ve malın her bir türlü ve fayda, kâr.	Üç noktalı şe (ث) bâbı
2986	1	171	şemen	ثمن	Paha, kıymet, değer, bir eşyanın pahası.	Üç noktalı şe (ث) bâbı
2987	1	171	şena	ثنا	Methetmek, vasfetmek, hamd ve sitayiş etmek.	Üç noktalı şe (ث) bâbı
2988	1	171	şenâhân	ثناخوان	Sena okuyucu, methedici, meddah , dua edici olan.	Üç noktalı şe (ث) bâbı
2989	1	171	şenâhânî	ثناخوانی	Sena okuyuculuk, methedicilik.	Üç noktalı şe (ث) bâbı
2990	1	171	şenâkâr	ثناكار	Sena edici, methedici, dua edici olan, dâ'î .	Üç noktalı şe (ث) bâbı
2991	1	171	şenâkârâne	ثناكارانه	Senakâra layık ve yaraşık olan.	Üç noktalı şe (ث) bâbı
2992	1	172	şenâkârî	ثناكارى	Sena edicilik, sena etmek.	Üç noktalı şe (ث) bâbı
2993	1	172	şenâgû	ثناگو	Sena söyleyici, methedici, duacı olan, dâ'î .	Üç noktalı şe (ث) bâbı

2994	1	172	senâgûyî	سَنَّاغُوِي	Sena söyleyicilik.	Üç noktalı şe (ث) bâbı
2995	1	172	senâver	سَنَّاوَر	Sena edici, dua edici olan.	Üç noktalı şe (ث) bâbı
2996	1	172	senâverâne	سَنَّاوَرَانَه	Senavere münasip olan.	Üç noktalı şe (ث) bâbı
2997	1	172	senâverî	سَنَّاوَرِي	Senaverlik ve senavere mensup olan.	Üç noktalı şe (ث) bâbı
2998	1	172	sevb	سَوْب	Urba, câm, elbise, buraya kadar harf-i şâ Arabî ile müşterek istimal olunur.	Üç noktalı şe (ث) bâbı
	1	172		باب الجيم من الفارسية		Farsça cîm (ج) bâbı
2999	1	172	câ	ج	İşbu harf-i cîm-i Arabî tertîb-i hurûf Osmâniyyede altıncı harf olup hesaba dair kütüb ve resâ'ilde üç adedine işaret olur ve mektup ile senet tarihlerinde cemaziyelahir şehrine delalet eder.	Farsça cîm (ج) bâbı
3000	1	172	çâ	چ	İşbu harf-i cîm-i Fârsî tertîb-i hurûf-ı Osmâniyyede yedinci harf olup hesaba dair kütüb ve resâ'ilde cîm-i Arabî gibi üç adedine işaretler.	Farsça cîm (ج) bâbı
3001	1	172	câ	جَا	Mektup ve evrâk-ı sâ'ire tarihlerinde cemaziyelevvel şehrine delalet eder ve mekân manasına hakikaten ve mecazen istimal olunur ve bedel manasına gelir, mesela: falan yerine (becâ-yı falân) derler, cây dahi derler, Arabîde "geldi" manasınadır.	Farsça cîm (ج) bâbı
3002	1	173	çâ	چَا	Mahal, mevzu, mekân , mevki, yer.	Farsça cîm (ج) bâbı
3003	1	173	çâpânî	چَاپَانِي	Ekmek, nân, hubz .	Farsça cîm (ج) bâbı
3004	1	173	câ be-câ	چَا بَا جَا	Öte, beri, bazı mahalde müteferrik olarak ve yerden yere, mahalden mahale, min mekânin ilâ mekânin (مِنْ مَكَانٍ إِلَى مَكَانٍ) manasına.	Farsça cîm (ج) bâbı
3005	1	173	çâpuk	چَاپُك	Zîbâ, hûb , hasen , güzel olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3006	1	173	çabuk	چَاپُكْ	Serî' u'l-hareke , tez yürüyücü olan, nispetle az zamanda çok mesafe kateder olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3007	1	173	çâbukhırâm	چَاپُكْ خِرَام	Çabuk yürüyücü olan, serî' u's-seyr .	Farsça cîm (ج) bâbı
3008	1	173	çâbukdest	چَاپُكْ دَسْت	Eli çabuk olan, serî' u'l-yed .	Farsça cîm (ج) bâbı
3009	1	173	çâbukrev	چَاپُكْرُو	Çabuk gider olan, serî' u'l-meşy .	Farsça cîm (ج) bâbı
3010	1	173	çâbuksüvâr	چَاپُكْسُوَار	Canbaz, cündî, at canbazı, nehhâs .	Farsça cîm (ج) bâbı
3011	1	173	çâbukî	چَاپُكِي	Çabukluk, sûrat , nispetle az zamanda çok mesafe katetmek.	Farsça cîm (ج) bâbı
3012	1	173	câbilûs	چَاپِلُوس	Yaltaklanıcı, mütemellik , mütebaşbiş ve yalvarıcı olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3013	1	173	câblûsî	چَاپِلُوسِي	Yaltaklanıcılık, tebaşbuş , temelluk.	Farsça cîm (ج) bâbı
3014	1	173	câbilûsî	چَاپِلُوسِي	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3015	1	173	câblîk	چَاپِلِيك	Vaka tabir edici, mu'abbir , rüya yorucu.	Farsça cîm (ج) bâbı
3016	1	173	çâpûb	چَاپُوب	Eski bez, câme-i köhne, radîmu'l-kadîd , çaput.	Farsça cîm (ج) bâbı
3017	1	173	(câbî)	(چَابِي)	Evkaf icârelerini yahut haraç ve vergi toplamaya memur olan kimse.	Farsça cîm (ج) bâbı

3018	1	174	çâplîk	چَاطِلِيَقْ	Millet-i Nasârada imam ve pişvâ makamında olan alim ve âbid kimse, patrik, büyük papaz.	Farsça cîm (ج) bâbı
3019	1	174	çâç	چَاقْ	Ekin kümesi, ekin yığını, şubre .	Farsça cîm (ج) bâbı
3020	1	174	câcâf	جَاجَافْ	Günah, hâfa , işm ve orospu, fahişe ve kuru ve yaş olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3021	1	174	câhsûk	جَاحْسُوكْ	Orak denilen ekin aleti ki demirden eğri olur, onunla ekin ve çayır biçerler, mincel .	Farsça cîm (ج) bâbı
3022	1	174	câhsûk	جَاحْسُوكْ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3023	1	174	çadır)	جَادِرْ	Sahra-nişîn olanların kumaştan masnu istimal ettikleri bir nevi mesken, hayme .	Farsça cîm (ج) bâbı
3024	1	174	çadır	جَادِرْ	Bi-ma' nâhu eydan ve avratlar başlarına örttükleri örtü.	Farsça cîm (ج) bâbı
3025	1	174	çâdurşeb	جَادِرْشَبْ	Yorgan ve döşek çarşafı, milhafa ve zenân başlarına örttükleri çarşaf.	Farsça cîm (ج) bâbı
3026	1	174	câdû	جَادُوْ	Sihir edici, sâhîr , sihirbaz ve istiare tarikiyle mahubun çeşmine derler.	Farsça cîm (ج) bâbı
3027	1	174	câdûkeş	جَادُوْكَشْ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3028	1	174	câdûger	جَادُوْغَرْ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3029	1	174	câdûgerî	جَادُوْغَرِيْ	Cadılık, sihirbazlık, teshîr .	Farsça cîm (ج) bâbı
3030	1	174	câdûvî	جَادُوْوِيْ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3031	1	174	câdûyî	جَادُوْوِيْ	O nesnedir ki onunla insanın hali mütegayyir olur, sihîr .	Farsça cîm (ج) bâbı
3032	1	174	câde	جَادَهْ	Ulu yol, şâh-ı râh, cadde ve geniş tarik.	Farsça cîm (ج) bâbı
3033	1	175	cadı)	جَادِيْ	Sihirbaz, sihir edici, sâhîr .	Farsça cîm (ج) bâbı
3034	1	175	câzû	جَادُوْ	Cadı, sihirbaz, sâhîr .	Farsça cîm (ج) bâbı
3035	1	175	câzî	جَادِيْ	Cadılık, sihirbazlık, sihr .	Farsça cîm (ج) bâbı
3036	1	175	çâr	چَارْ	Dört adedi, erba' a , saded ve bardak ve ibrik sakisi ve kerpiç pişirdikleri ocak ve “çâre” lafzından tahfif olunmuş ilaç manasına.	Farsça cîm (ج) bâbı
3037	1	175	çâresbâb	چَارْ اَسْبَابْ	Kuvvet-i câzibe ve kuvvet-i mâske ve kuvvet-i hâzime, kuvvet-i dafî' a demektir.	Farsça cîm (ج) bâbı
3038	1	175	çârpâ	چَارْ پَا	Dört ayaklı hayvan, at ve katır ve eşek ve deve ve koyun ve keçi ve sığır gibi.	Farsça cîm (ج) bâbı
3039	1	175	çârbâliş	چَارْ پَالِشْ	Padişahlara mahsus taht ki dört ayaklı olup ancak dört yastık konula ve ulema ve vüzerâ mesnedi ve anâsır-ı erba' a, dünya ve sine, sadr.	Farsça cîm (ج) bâbı
3040	1	175	çârpâre	چَارْ پَا رَهْ	Çalpara ve zil denilen çalgı, zenc .	Farsça cîm (ج) bâbı
3041	1	175	çarbağ	چَارْ بَاغْ	Şehr-i İsfahan karbinde bir azim, mamur ve meşhur bahçedir ki şah bahçesidir.	Farsça cîm (ج) bâbı
3042	1	175	çarpehlü	چَارْ پَهْلُوْ	Ceviz , koz, çarmağz dahi derler.	Farsça cîm (ج) bâbı
3043	1	175	çârsâ	چَارْ سَا	Dört kollu tambur ki aslı “çâr-târ”dır, mizher .	Farsça cîm (ج) bâbı

3044	1	175	çârçeşm	چَارِ چِشْم	Dört gözlü yani gözlüklü olan, erba' ate a'yün ve her bir gözü üzerinde göz resminde siyah benekli olan ekser koyun ve sığır misillide olur.	Farsça cîm (ج) bâbı
3045	1	176	çârĥâye	چَارِ خَايِه	Dilber ve şeci demekten kinaye olur ve hevâ ve nefesine tâbi olup müteaddit avrat ve cariyeye kullanan kimse.	Farsça cîm (ج) bâbı
3046	1	176	çârdih	چَارِدِه	Sayıda on dört adedi, erba' ate 'aşera ve mahın on dördüncü gecesini.	Farsça cîm (ج) bâbı
3047	1	176	çârdihim	چَارِدِهْم	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3048	1	176	çârsû [çarşu]	چَارْسُو	Çarşı, pazar, alış-veriş mahalli, dört tarafı dükkân olan mahal, sûk .	Farsça cîm (ج) bâbı
3049	1	176	çârşeb [çarşaf]	چَارْشَب	Döşek pak kalsın diye üzerine serilen kumaş pasesi, milĥafa .	Farsça cîm (ج) bâbı
3050	1	176	çarşamba	چَارْشَنبِه	Haftanın dördüncü günü, erba' a .	Farsça cîm (ج) bâbı
3051	1	176	çârşâĥ	چَارْشَاخ	Harman savurdıkları parmaklı ağaç, mifĥale , yaba.	Farsça cîm (ج) bâbı
3052	1	176	çarşı	چَارْسُو	Alış-veriş mahalli, sûk , dört tarafı dükkân olan mahal.	Farsça cîm (ج) bâbı
3053	1	176	çârşûb	چَارْشُوب	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3054	1	176	çardak	چَارْطَاق	Direk üstüne ve üzeri açık olan çatı, kaşır ve dört kemer üzerine yapılmış olan hâne-i bâlâ.	Farsça cîm (ج) bâbı
3055	1	176	çârkâm	چَارْكَام	Yorga at, eşkinli hayvan, senib .	Farsça cîm (ج) bâbı
3056	1	176	çâr-gâĥ	چَارْگَاه	Dört mahal, dört semt, dünya, erba' ate eĥrâfin .	Farsça cîm (ج) bâbı
3057	1	176	çâr-gûşe	چَارْگُوْشِه	Dört köşeli olan, murabba' u'z-zevâye .	Farsça cîm (ج) bâbı
3058	1	176	çâr-kevn	چَارْكَوْن	Besbâse denilen darı ve semer ağacı.	Farsça cîm (ج) bâbı
3059	1	177	çârim	چَارْم	Adette dördüncü, râbi' , zira her adedin ahirine bir mim (م) getirirler ise bu manayı ifade eder; mesela penç (پنچ) beş, pençim (پنچيم) beşinci demektir.	Farsça cîm (ج) bâbı
3060	1	177	çârmağz	چَارْمَاغْز	Ceviz , koz, çarpehlü dahi derler.	Farsça cîm (ج) bâbı
3061	1	177	çârim-kitâb	چَارْمِكْتَاب	Kur'an-ı Mecîd ve Furkân-ı Kerîm zira kütüb-ü müdevvene-i menzile dördüncüsü olduğundan bu lafız ile tabir olunmuştur.	Farsça cîm (ج) bâbı
3062	1	177	çarmaĥ	چَارْمِيخ	Gergi nesne, germeye istimal olunan ağaç vesair alet ve sefinede direk başından sefinenin yanına yahut çanaklığa ve kurcataya gelip gerilerek direğe yandan kuvvet veren kalın ip ve her dört ayaklı nesne ve istiare tarikiyle amel-i livâtaya derler.	Farsça cîm (ج) bâbı
3063	1	177	çârmîĥ-ĥayât	چَارْمِيخِ حَيَات	Anâsır-ı erba' a yani (âb) ve (türap) ve (hava) ve (ateş).	Farsça cîm (ج) bâbı
3064	1	177	çârumîn	چَارْمِيْن	Dördüncü, râbi' ve dördüncüye mensup olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3065	1	177	çârumîn-bâm	چَارْمِيْن بَام	Dördüncü gök, felek-i râbi', çârim (چارم) dördüncü ve yâ (ي)-i nisbet ve nun (ن) nisbeti tekit içindir.	Farsça cîm (ج) bâbı
3066	1	177	çârnâçâr	چَارْنَاچَار	İster istemez, ta'v'an ve kerhen .	Farsça cîm (ج) bâbı
3067	1	177	çârû	چَارُو	Ölçek ve zahire ölçeği, mikyâl .	Farsça cîm (ج) bâbı
3068	1	178	çârvâ	چَارْوَا	Dört ayaklı hayvanat, devâb ve yağma, gâret ve anâsır-ı erba' a.	Farsça cîm (ج) bâbı

3069	1	178	cârûb	جَارُوبُ	Süpürge, miknese , yer manasına olan câ (جَا) ile süpürücü manasına olan rûb (رُوب) dan mürekkeptir, aslı rûbcâ (رُوبَجَا) dır, vasfiyetten ilmiyete nakil olunup muzâf ile takdim olunmuştur.	Farsça cîm (ج) bâbı
3070	1	178	çârûb	جَارُوبُ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3071	1	178	çârûbzen	جَارُوبِزَنُ	Süpürücü, ferrâş , feraşet edici ve feraşet vekili.	Farsça cîm (ج) bâbı
3072	1	178	çârûbkeş	جَارُوبِكِشُ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3073	1	178	çare	چَارَه	Medet, ilaç , kurtulacak yol ve vesile.	Farsça cîm (ج) bâbı
3074	1	178	çâresâz	چَارَسَازُ	Çare yapıcı, kurtulacak vesile halk edici yahut verici olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3075	1	178	çâregâr	چَارَهگَارُ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3076	1	178	çâreger	چَارَهگَرُ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3077	1	178	çâryek	چَارِيَكُ	Dört hissede bir hisse, rubu' ve onbeş dakika müddeti.	Farsça cîm (ج) bâbı
3078	1	178	çâz	چَارُ	Kurbağa, çifda' .	Farsça cîm (ج) bâbı
3079	1	178	çâj	چَارُ	Abes ve beyhude ve bî-ma' na ve bî-fâ 'ide olan, jâj dahi derler.	Farsça cîm (ج) bâbı
3080	1	178	câzû	جَارُو	Cadı, sihirbaz, sâhîr .	Farsça cîm (ج) bâbı
3081	1	178	çâsâr	چَاَسَازُ	Kayser, padişah-ı Rum.	Farsça cîm (ج) bâbı
3082	1	178	(casus)	(جَاَسُوْسُ)	Düşmana ifşa etmek için bir devletin yahut ordunun veya efrâd-ı nâsın esrarını tecessüs edip araştırmacı olan kimse ve cüsten lafzından ism-i fâ' ildir.	Farsça cîm (ج) bâbı
3083	1	179	câsûsî	جَاَسُوْسِي	Casusluk, şaşıtlık.	Farsça cîm (ج) bâbı
3084	1	179	câş	چَاَشُ	Gılla ambarı, zahire ambarı, şu 'be .	Farsça cîm (ج) bâbı
3085	1	179	çâş	چَاَشُ	Harman, beyder ve keten tohumu.	Farsça cîm (ج) bâbı
3086	1	179	çâşt	چَاَشْتُ	Kuşluk vakti, çuha ve kuşluk vaktinde tenâvül olunan taam.	Farsça cîm (ج) bâbı
3087	1	179	çâştgâh	چَاَشْتِگَاهُ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3088	1	179	çâştgeh	چَاَشْتِگَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3089	1	179	çâşte	چَاَشْتَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3090	1	179	çâştî	چَاَشْتِي	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3091	1	179	çâşdân	چَاَشْدَانُ	Ekmek ve sair nesne vazolunacak sepet, sefat .	Farsça cîm (ج) bâbı
3092	1	179	çâşâkdân	چَاَشَاكْدَانُ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3093	1	179	çeşnigir	چَاَشْنِيگِرُ	Efendisinin taamını tatmaya memur olan kimse, şeşnegîr , çeşni tadıcı, müzevvik , kâ 'ide-i selâtîn-i mâziye üzere aşçı taamı pişirip verdikten sonra mukarrebîn-i sultânın biri her taamın lezzetin tadıp teşhis ettikten sonra padişahın önüne getirirler idi.	Farsça cîm (ج) bâbı
3094	1	179	çâşnî	چَاَشْنِي	Bir nesnenin lezzetini anlamak için ağza alınan cüzi miktar ve lezzet-i ta' am , tat ve delil ve nümûdâr olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3095	1	179	çağ	چَاغُ	Hengâm, vakîit ve örümcek.	Farsça cîm (ج) bâbı

3096	1	179	çâğar	چَاغَر	Kuş yemliği yani kuş kursağı, havşala .	Farsça cîm (ج) bâbı
3097	1	179	câf	جَاف	Erkekke bî-vefâ ve hercâyi ve nisada kahpe ve orospu olana derler ve huşk.	Farsça cîm (ج) bâbı
3098	1	180	câfcâf	جَاف جَاف	Fahişe avrat ve padişahların şikâra mahsus korusu.	Farsça cîm (ج) bâbı
3099	1	180	çâkâçak	چَاقَاچَاق	Kılıç ve balta vurmaktan hasil olan seda.	Farsça cîm (ج) bâbı
3100	1	180	çâkçâk	چَاقچَاق	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3101	1	180	çâk	چَاک	Yırtık, meşkûk , elbise eteğinde ve yeninde olan yırtmaç, çatlak ve kılıç vurmakla hasil olan seda ve hüccet, sak ve sabah vakti ve küçük pencere ve hazır, amade olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3102	1	180	çâkâçâk	چَاکَاچَاک	Kılıç vurmaktan hasil olan seda ve çok yerinde yırtık ve yarık olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3103	1	180	çâkçâk	چَاکچَاک	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3104	1	180	çâker	چَاکَر	Bende, kul, 'abd, köle.	Farsça cîm (ج) bâbı
3105	1	180	çâkerâne	چَاکَرَانَه	Çâkere mensup ve yaraşık olan, 'abdî.	Farsça cîm (ج) bâbı
3106	1	180	çâkerperver	چَاکَرپَرَوَر	Çâkerini kayırıcı ve geçindirici olan, muhterisü'l-'abd .	Farsça cîm (ج) bâbı
3107	1	180	çâkerperverî	چَاکَرپَرَوَرِی	Çâker-perver olmak ve çâker-pervere mensup ve müteallik olan, muhteli 'u'l-'abd .	Farsça cîm (ج) bâbı
3108	1	180	çâkernevâz	چَاکَرنَوَاز	Kölesini okşayıp taltif ederek muratlarına erdirici olan, hartametu'l-'abd .	Farsça cîm (ج) bâbı
3109	1	180	çâkernevâzî	چَاکَرنَوَازِی	Kölesine iyilik etmek ve edicilik ve çâker-nevâza müteallik ve mensup olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3110	1	180	çâkâniden	چَاکَانِیْدِن	Damlamak, katre katre akmak, ikân .	Farsça cîm (ج) bâbı
3111	1	180	çâkerî	چَاکَرِی	Kölelik, hizmetkârlık, çâkî, şalt .	Farsça cîm (ج) bâbı
3112	1	181	çâkûc	چَاکُوچ	Ekseri çivi kakmaya istimal olunan alet, mitraça ve maden dövmeye dahi müstemeldir, çekiç.	Farsça cîm (ج) bâbı
3113	1	181	çâgîr	چَاگِیْر	Cây-gîr, vaki olan ve vukua gelen ve oturucu ve bulunucu olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3114	1	181	çâl	چَال	At yelesi, 'urf ve at kuyruğu ve iki tel ve kuş yuvası.	Farsça cîm (ج) bâbı
3115	1	181	câl	چَال	Tuzak, dam, tele, habâle .	Farsça cîm (ج) bâbı
3116	1	181	çalak	چَالَاک	Cest ve çabuk ve tenk olan, her bir hareketi seri olan ve aklı ve feraseti açık olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3117	1	181	çâlâkî	چَالَاکِی	Çabukluk, tenglik, sûrat .	Farsça cîm (ج) bâbı
3118	1	181	çâliş	چَالِش	Cenk, cidâl , muharebe ve salımp gitmek.	Farsça cîm (ج) bâbı
3119	1	181	câliş	چَالِش	Cimaya mübaşeret etmek manasına.	Farsça cîm (ج) bâbı
3120	1	181	çâlişger	چَالِشگَر	Hırâmende ve her işe ziyade mübaşeret edici olan, muğdim .	Farsça cîm (ج) bâbı
3121	1	181	câleşger	چَالِشگَر	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3122	1	181	câlî	چَالِی	Bir ağaçtır, dalını kesip misvak ederler, irâk .	Farsça cîm (ج) bâbı
3123	1	181	câlîz	چَالِیْز	Bostan, bahçe, sebzevât bahçesi, bostan .	Farsça cîm (ج) bâbı
3124	1	181	çâlîş	چَالِیْش	Naz ve nahvet, tekebbür .	Farsça cîm (ج) bâbı

3125	1	181	çâlık	چَالِيك	Çocukların oynadıkları çelik çomak tabir olunan değnek oyunu, çule .	Farsça cîm (ج) bâbı
3126	1	181	Câlmûs	جَالْمُوس	Mana cihetiyle fâ' ilü'l-'acâyib demektir, bir hekim-i hâzik-i zü-fünûn adıdır ki meşâhîr-i hükemânın ahiridir, hâtemü'l- muallimîn dahi derler, zamanında sanâyi'-ı tıb ve hikmet gayet şöhret bulmuş idi, etibbâ-i sofistâ'ın akvâli şayi olmuş idi, onların mehâsin-i akvâllerin mahv ve iptal edip Bukrat ve tevâbî'înin akvâlin teşyîd eylemiş idi ve Haşâyîş ve A' şâb-ı Havâsın yazıp amizce ve menâfî' in tecrübe eyledi ve vücûd-u insanı teşrih ve ahval ve keyfiyetin ve azasın tafsil ve teşhis-i emraz-ı esbâb ve alâmet beyân eyledi, onun kavli el'ân madde-i külliyye-i etubbâdır ve ilm-i tıbda altı kıta müdevven kitâb-ı tasnîfi vardır, cümlesi makbul ve düstûru'l-ameldir.	Farsça cîm (ج) bâbı
3127	1	182	cam	چَام	Kadeh, kûz , piyale ve ayna ve pencere camı ve billur ve Vilayet Herat'ta şehre manend bir kasaba adıdır, Hazret-i Mevlana Câmî o kasabadandır, müşârûn ileyhın ismi Abdurrahman olup kasaba-i mezkûre nispeten câmî derler.	Farsça cîm (ج) bâbı
3128	1	182	çâm	چَام	Tane, habbe ve kem ve tarz, üslup ve kat ve mahalle başı ve dere.	Farsça cîm (ج) bâbı
3129	1	182	câmâseb	چَامَسَب	Hazret-i Danyâl Aleyhisselam oğludur, ilm-i hikmette meşhur cihan-ber hekîm-i nâdireden idi.	Farsça cîm (ج) bâbı
3130	1	183	câm-ı cem	چَامِ جَم	Piyâle-i Cemşiddir ki onu hükemâ yedi madenden yedi felek sırrına teşbihen tasnif edip garip sanat göstermişler, câm-ı cihânnümâ ve câm-ı gîtnümâ ve câm-ı gühânnümâ dahi derler.	Farsça cîm (ج) bâbı
3131	1	183	câmdan	چَامْدَان	İçine esvap kodukları câmâdân, harîta ve bohça ve dolap ve zembil.	Farsça cîm (ج) bâbı
3132	1	183	câmdâne	چَامْدَانَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3133	1	183	câmğûl	چَامْغُول	Haramzâde, ibn-i harâmî yani veled-i zinâ demektir.	Farsça cîm (ج) bâbı
3134	1	183	câmeseb	چَامَسَب	Hazret-i Danyal Aleyhisselam oğludur.	Farsça cîm (ج) bâbı
3135	1	183	camekân)	چَامَكَان	Hamamda soyunmak ve giyinmek için mahsus olan mahal, berdiyye .	Farsça cîm (ج) bâbı
3136	1	183	câmegâh	چَامَكَاَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3137	1	183	câmegeh	چَامَكِه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3138	1	183	câme	چَامِه	Beden örtüsü, sevb , libas, kabâ, roba.	Farsça cîm (ج) bâbı
3139	1	183	çâme	چَامِه	Şiir , nazım, vezinli kelam.	Farsça cîm (ج) bâbı
3140	1	183	câmedân	چَامِه دَان	Esvap sandığı yahut dolabı, sandûkatu's-şiyâb .	Farsça cîm (ج) bâbı
3141	1	183	câmeğâb	چَامِه خَوَاب	Mefruşat ve uyku esvabı, şiyâbu'n-nevm .	Farsça cîm (ج) bâbı
3142	1	183	câmeşûy	چَامِه شَوَى	Çamaşırıcı, esvap yıkayıcı, ğassal .	Farsça cîm (ج) bâbı
3143	1	183	câme-i ğûk	چَامِه غُوك	Ekser su kenarlarında hasil olan yosun, ğarmaş .	Farsça cîm (ج) bâbı
3144	1	183	câme-i kaṭrânî	چَامِه قَطْرَانِي	Siyah urba yani eyyâm-ı mâtemde iksa olunan elbise.	Farsça cîm (ج) bâbı
3145	1	183	câme-i ğûy	چَامِه گُوَى	Şair, nâzım , müteteklim, gazelhan ve şiir okuyucu.	Farsça cîm (ج) bâbı

3146	1	183	câme-i mûyî	جَامَةُ مَوْبِي	Kürk kabili esvap.	Farsça cîm (ج) bâbı
3147	1	184	çâmîden	چَامِيدِن	Tebevül ve tegavvut etmek.	Farsça cîm (ج) bâbı
3148	1	184	çâmiz	چَامِيز	Sidik, bevl , çiş.	Farsça cîm (ج) bâbı
3149	1	184	can	جَان	Ruh-ı hayvânî, hayatın aslı ve menbar olan kuvvet yahut cism-i lâtif, ruh ki her zinde olur ve Âdem'den evvel dünyaya gelen kavim ve silah ve dehân.	Farsça cîm (ج) bâbı
3150	1	184	cân-âzâr	جَانْ اَزَار	Eziyet verici, mûzî , can yakıcı olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3151	1	184	cân-efzâ	جَانْ اَفْزَا	Taze, hayat verici, inşirâh, kalbe bâ'is olan, muhyî .	Farsça cîm (ج) bâbı
3152	1	184	cânân	جَانَان	Canlar, ervah , rûh-ı hayvânlar.	Farsça cîm (ج) bâbı
3153	1	184	cânân	جَانَان	Mahbûbe, maşuka , dilber, güzel.	Farsça cîm (ج) bâbı
3154	1	184	cânâne	جَانَانَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3155	1	184	cân-âver	جَانْ اَوْز	Canlı, diri olan hayvan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3156	1	184	cambaz	جَانْبَاز	Canını oyunda tehlikeye koyan yani talimât-ı bedeniyeye-i garîbeye fart-ı mahâretten naşi müşahede edenler indinde tehlike ve muhataraya ilkâ eder at cambazı misilli, pehlivan .	Farsça cîm (ج) bâbı
3157	1	184	cânbaş	جَانْبَاش	Ruh verici, hayat verici olan, muhyî .	Farsça cîm (ج) bâbı
3158	1	184	cânibdâr	جَانِبْدَار	Sahâbet ve himayet edici, taraftar, taraflı olan, muḥmî .	Farsça cîm (ج) bâbı
3159	1	184	cânîden	جَانِبِيدِن	Üşenmek, veny .	Farsça cîm (ج) bâbı
3160	1	184	canhuraş	جَانْحُرَاش	Cana eziyet verir olan, tazip .	Farsça cîm (ج) bâbı
3161	1	185	cândâr	جَانْدَار	Canlı, zî-rûh , hayatta olan ve selam, rızk-ı hâfiz.	Farsça cîm (ج) bâbı
3162	1	185	cândârû	جَانْدَارُو	Tiryak denilen deva ve şifa, dirrâk .	Farsça cîm (ج) bâbı
3163	1	185	cânrubâ	جَانْرُبَا	Can kapıcı olan, müstelibu'r-rûh manasına ve acib ve garip olan, ziyadesiyle güzel ve dilber olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3164	1	185	cansiper	جَانْسِيپَار	Can teslim edici, canını feda edici olan, canını sarf edici olan, mu'tî'n-nefs .	Farsça cîm (ج) bâbı
3165	1	185	cansiparane	جَانْسِيپَارَانَه	Canını sarf ve feda ederek say ve gayret etmek.	Farsça cîm (ج) bâbı
3166	1	185	cânsitân	جَانْسِيْتَان	Can alıcı, can kapıcı olan, ḳâbizu'r-rûh .	Farsça cîm (ج) bâbı
3167	1	185	cânsûz	جَانْسُوْر	Can yakıcı, yürek tutuşturucu olan, muḥriḳu'l-ḳalb .	Farsça cîm (ج) bâbı
3168	1	185	cânsikâr	جَانْسِيكَار	Can avlayıcı yani öldürücü olan, hâlik ve mahbube, maşuka.	Farsça cîm (ج) bâbı
3169	1	185	cânsiger	جَانْسِيْغَر	Canı şikâr edici, şayyâdu'l-vühûş .	Farsça cîm (ج) bâbı
3170	1	185	cânsîrân	جَانْ سِيْرَان	Bir tabirdir ki tazim halinde muhabbet ile hitap olunur.	Farsça cîm (ج) bâbı
3171	1	185	cânmişîn	جَانْمِيْشِيْن	Kaymakam, vekil ve mansıp sahibi, posta geçip oturucu olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3172	1	185	cânfersâ	جَانْفَرَسَا	Can aşındırıcı, mellâl , sıkıntı ve keder ve hüzn ve eziyet verir olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3173	1	185	cânfersây	جَانْفَرَسَائ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3174	1	185	cânfezâ	جَانْفَزَا	Can artırıcı, taze hayat verici, mümid-i hayât ve kalbe inşirah ve şâdmânî verici olan.	Farsça cîm (ج) bâbı

3175	1	186	cânferây	جَانْفَرَاي	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3176	1	186	cânfişân	جَانْفِشَان	Bir nesne uğruna canını sarf edip feda eder olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3177	1	186	cânfişânî	جَانْفِشَانِي	Gayret, cemiyet, canını sarf ve feda etmek.	Farsça cîm (ج) bâbı
3178	1	186	cângâh	جَانْغَاة	Can eksiltici, renc ve keder ve hatır ızdırabına bâ' is olan, mütekeddir .	Farsça cîm (ج) bâbı
3179	1	186	cângüdâz	جَانْغُدَاز	Can eritici, hüzn ve rikkat-i kalb ve merhamet getirici olan, bâ' işu'r-rahm .	Farsça cîm (ج) bâbı
3180	1	186	cângüzâr	جَانْغُزَار	Candan geçer olan, hâliku'n-nefs ve cana tesir eder olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3181	1	186	cângezâ	جَانْغَزَا	Can ısıncı, öldürücü, katil , mühlik olan ve tabiata nefret verip nâ-mülâyim olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3182	1	186	cângezây	جَانْغَزَاي	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3183	1	186	cânkeş	جَانْكَش	Lecûc , mu' ânnid yani niza ve cedel ve bî-ma' nâ mübâhese eden.	Farsça cîm (ج) bâbı
3184	1	186	cângîr	جَانْكِير	Can alıcı, ruh kabz edici olan, kâbizu'l-ervâh .	Farsça cîm (ج) bâbı
3185	1	186	cânmişâr	جَانْ مِشَار	Canını feda edip sarf eder olan, hâliku'n-nefs	Farsça cîm (ج) bâbı
3186	1	186	cânvâr	جَانْوَار	Hayvan, hay, hayatta olan, zî-rûh .	Farsça cîm (ج) bâbı
3187	1	186	cânver	جَانْوَر	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3188	1	186	câne	جَانِه	Hayvan yavrusu, beçe, hıskil ve küçük sığır ve küçük öküz ve ada ve silah.	Farsça cîm (ج) bâbı
3189	1	186	çâne	چَانِه	Çene, çeñe, fekk , alt kat dişlerinin merkûz olduğu kemik ve müte' alikâtı ve ekme için kesilmiş hamur.	Farsça cîm (ج) bâbı
3190	1	187	cânedâr	جَانِه دَار	Silah ve rızk-ı nighbân ve hafız.	Farsça cîm (ج) bâbı
3191	1	186	cânî	جَانِي	Aziz, candan sevilmiş olan, muazzez .	Farsça cîm (ج) bâbı
3192	1	187	câvid	جَاوِد	Baki, daim , lâ-yezâl ve lâ-yemût olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3193	1	187	câvüdân	جَاوِدَان	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3194	1	187	câvüdâne	جَاوِدَانِه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3195	1	187	câvüdânî	جَاوِدَانِي	Bi-ma' nâhu eydan ve câvidân ve ebedi olmak, câvidânlık, ebediyet .	Farsça cîm (ج) bâbı
3196	1	187	çavuş	چَاوُش	Naķib-i leşker ve asker bölüğünde bir onbaşı takımına kumanda eden memur, kâ'id .	Farsça cîm (ج) bâbı
3197	1	187	câvîd	جَاوِيْد	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3198	1	187	câviden	جَاوِيْدِن	Cıvıltı, ufacık kuş sesi, vasî' .	Farsça cîm (ج) bâbı
3199	1	187	câvidân	جَاوِيْدَان	Baki, daim , lâ-yezâl ve lâ-yemût olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3200	1	187	câvidâne	جَاوِيْدَانِه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3201	1	187	(câh)	(جَاه)	Kader, menzilet, mansıp ve devlet, izzet ve ikbal ve rütbe Arabî ile müşterektir.	Farsça cîm (ج) bâbı
3202	1	187	çâh	چَاه	Kuyu, bi'r , çukur.	Farsça cîm (ج) bâbı
3203	1	187	Çâh-ı Bâbil	چَاه بَابِل	Vilâyet-i Bâbil'de bir meşhur kuyudur ki onda Hârut ve Mârût-nâm iki melek mahpustur, zamân-ı sâbıkta bazı kimseler varıp onlardan sihir öğrenirler imiş.	Farsça cîm (ج) bâbı

3204	1	187	çâhsâr	چَاهَسَار	Kuyusu çok olan mahal, keşîru'l-âbâr .	Farsça cîm (ج) bâbı
3205	1	187	çâhek	چَاهَك	Mahbupların yanaklarında olan çukur ki çâh-ı zenehdân derler yahut ahirindeki kâf tasgîr için olur, küçük kuyu demektir.	Farsça cîm (ج) bâbı
3206	1	187	Câh Nahşeb	جَاه نَحْشَب	Vilayet-i Nesef'te Hekim İbn-i Mukni ^c bir dağda bir kuyu kazıp ilm-i hikmet sanatı ile içinden bir ay göstermiş ki mâh-ı asmân tulû' ettikte aksinden zeminde dahi bir ay görünür o aya mâh-ı nahşeb derler, nahşebin manası tâbân olduğundan mahbubun yüzüne istiare tarikiyle mâh-ı nahşeb derler.	Farsça cîm (ج) bâbı
3207	1	187	çâhvîz	چَاهْوِيز	Kuyu pak ve tathîr edecek alet ve kuyudan kova çıkaracak çengel, minşel .	Farsça cîm (ج) bâbı
3208	1	188	câhe	جَاهَه	Kader, menzilet, mansıp.	Farsça cîm (ج) bâbı
3209	1	188	câhîden	جَاهِيْدِن	Üşmek, tecemmu^c , birilmek.	Farsça cîm (ج) bâbı
3210	1	188	çâhyûze	چَاه يُوْزَه	Kuyudan kova çıkaracak çengel, minşel .	Farsça cîm (ج) bâbı
3211	1	188	cây	جَائ	Mekân , mahal, yer, mevki, mevzu, menzil.	Farsça cîm (ج) bâbı
3212	1	188	çay)	(جَائ)	Meşhur nesnedir, kaynatıp kahve gibi suyunu içerler, diyar-ı Acemde kahve yerine istimal olunur ve bir ağacın yaprağı olup Çin memâlikinde hasıl olur.	Farsça cîm (ج) bâbı
3213	1	188	câybaşüş	جَائ بِاشِش	Mekân olmağa layık ve mesken eylemeye münasip mahal.	Farsça cîm (ج) bâbı
3214	1	188	cây-ı bahârî	جَائ بَهَارِي	Yaylak yeri, suyu ve çimeni vâfir ve havası latif ve sahih olan yer, muşayyef .	Farsça cîm (ج) bâbı
3215	1	188	câypenâh	جَائ پِنَاه	Sığınacak yer, melcâ³ ve pusu yeri ve mekân-ı emin ve mahal-i âmân olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3216	1	189	câygâh	جَائ گَاه	Mahal, mesken, mekân .	Farsça cîm (ج) bâbı
3217	1	189	câygirîz	جَائ گِرِيْز	Kaçan yeri, maḥal-i firâr.	Farsça cîm (ج) bâbı
3218	1	189	câygîr	جَائ گِيْر	Sabit ve muhkem ve ber-karâr olan, gâhî emir olur "tut" manasına ve vaki olan, mahal sahibi olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3219	1	189	câynişîn	جَائ نِشِيْن	Kaymakam, vekil ve mansıp sahibi, posta geçen.	Farsça cîm (ج) bâbı
3220	1	189	câyîden	جَائِيْدِن	Yerleşmek ve bir yerde karar edip durmak, tevaṭṭun .	Farsça cîm (ج) bâbı
3221	1	189	çeb	چَب	Sol, yesâr , yüreğin bedende olduğu taraf.	Farsça cîm (ج) bâbı
3222	1	189	(cebâ)	(جَبَا)	Gizlenmek ve kötü gönüllü olmak ve geri durmak.	Farsça cîm (ج) bâbı
3223	1	189	çibâ	چِبَا	Yolcudan alınan baç, meks .	Farsça cîm (ج) bâbı
3224	1	189	çibâbet	چِبَابَت	Haraç ve öşür toplayan kimse, cibâyet .	Farsça cîm (ج) bâbı
3225	1	189	çepân	چِبَان	Eski urba, câme-i köhne, hazâfil .	Farsça cîm (ج) bâbı
3226	1	189	çeb-endâz	چَب اَنْدَاْز	Hudâ ^c , gaddar , hilekâr olan ve usulünden şaşıp çıkmış olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3227	1	189	ceb-endâzâne	چَب اَنْدَاْزَانَه	Cebendâze layık ve yarışik olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3228	1	189	çapak	چِبَاغ	Yayın balığı, cirî .	Farsça cîm (ج) bâbı
3229	1	189	cebtâc	چِبْتَاْج	Acem şahlarının nevruda giydikleri mahsus câmedir.	Farsça cîm (ج) bâbı
3230	1	189	çepçele	چِبْچِلَه	Buz üzerinde kaymak, zehlûka .	Farsça cîm (ج) bâbı

3231	1	190	cephane	جَبَّانَه	Top ve tüfekten endâht olunacak barut ve gülle ve kurşun ve bunların hıfzına mahsus olan mahal.	Farsça cîm (ج) bâbı
3232	1	190	çeper	چِير	Halka, daire ve ağaçtan çevrilmiş duvar ki bahçe etrafına ederler ve deri parçaları ve köstek.	Farsça cîm (ج) bâbı
3233	1	190	cebrûz	جَبْرُوز	Kirpi denilen dikenli hayvan, kunfuz .	Farsça cîm (ج) bâbı
3234	1	190	çepel	چِل	Kendini nâ-şayeste nesnelere ile âlûde ve kendine ayıp getirir nesne ve çirkin ve nâ-ma' kûl işler eyleyen kimse.	Farsça cîm (ج) bâbı
3235	1	190	ciblâc	جِبْلَاج	Bî-himmet olan büyük adam, yani devlet-mend ve sâhib-i câh olup bî-nef' ve bî-himmet ola.	Farsça cîm (ج) bâbı
3236	1	190	cibinlik)	جِبْنَلِك	Sinek ve sivrisinekten tehâfuz için istimal olunan perde, nâmûsiyye .	Farsça cîm (ج) bâbı
3237	1	190	çepe	چِه	Solak olan adam olsun hayvan olsun, a' ser .	Farsça cîm (ج) bâbı
3238	1	190	cebe	جَبِه	Zırhtan olup demir halka ve puldan masnu olan cenk libası, cevşen .	Farsça cîm (ج) bâbı
3239	1	190	cebepûş	جَبِه پُوش	Zırh giyen, zırh kuşanan, libâsü'd-dir' .	Farsça cîm (ج) bâbı
3240	1	190	cebehâne	جَبِه خَانِه	Silah yahut barut hazır kullanmak için muhafaza olundukları bina ve orduda yahut sefinede barut hıfzına mahsus olunan mahal ve endâht olunacak barut ve gülle ve kurşun.	Farsça cîm (ج) bâbı
3241	1	191	cephe	جَبْهَه	Yüz alını ki iki kaş ile saç biten mahal arasında olan kıta olup hâlet-i secdede yere konur, cebhe(t) ve menâzil-i kamerden bir menzil adıdır, cebhetü'l-esed derler.	Farsça cîm (ج) bâbı
3242	1	191	cebhesâ	جَبْهَه سَا	Alnını yere süren, alını yerde olan, sâcid .	Farsça cîm (ج) bâbı
3243	1	191	cebhesây	جَبْهَه سَائ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3244	1	191	çepîn	چِپِين	Sele sepet ki ekser söğüt çubuğundan edip içine ekmek ve bazı eşya korlar, sefať .	Farsça cîm (ج) bâbı
3245	1	191	(cebîn)	جَبِين	Alın, pîşânî ve alının üst yarısının ucu ki şakak yerlerine bitişik olan iki ucu.	Farsça cîm (ج) bâbı
3246	1	191	cebînsâ	جَبِين سَا	Alnını yere süren, alını yerde olan, sâcid .	Farsça cîm (ج) bâbı
3247	1	191	cebînsây	جَبِين سَائ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3248	1	191	cebîre	جَبِيرَه	Mühim maslahat ve emr-i zarûret için cemolan, cemaat, tecemmu' ve büyük arslan ve a' zâ-yı şikesteyi sardıkları bağ.	Farsça cîm (ج) bâbı
3249	1	191	çepîre	چَبِيرَه	Bir yere cemolmak, tecemmu' , âmâde şuden.	Farsça cîm (ج) bâbı
3250	1	191	çepîre şuden	چَبِيرَه شَدْن	Hazır ve muheyya olmak ve dirilip cemolmak, içtima .	Farsça cîm (ج) bâbı
3251	1	191	çetr	چَتْر	Çadır, hayme ve şemsiye, sâyebân, gölgelik ve padişahların başı üzere tuttukları gölgelik.	Farsça cîm (ج) bâbı
3252	1	192	çeçek	چَچَك	Ruhsâr-ı mahbubân ve rûy-ı dilberân ve gül, verd .	Farsça cîm (ج) bâbı

3253	1	192	cuhâ	حُجَى	Hoca Nasreddin gibi latifegû bir zatın ismidir, beyne'l-Arab meşhur ve fikrâtı bazı kütübdde mesturdur ve latife-gûy ve Oğuzane vaz ve tekellüm edene denir.	Farsça cîm (ج) bâbı
3254	1	192	çağçır	چَچِير	Bir nevi bol paçalı libas, çağşır .	Farsça cîm (ج) bâbı
3255	1	192	çağs	چَچَس	Gerden-ı insânda zahir olan yumru et, ur, sil' a .	Farsça cîm (ج) bâbı
3256	1	192	çağş	چَچَش	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3257	1	192	çağgûl	چَچَگُول	Mekke-i Mükerrremeye yayan giden, hâci-i piyâde-rev.	Farsça cîm (ج) bâbı
3258	1	192	çağiden	چَچِيدِن	Çekişmek, serzeniş etmek, münazaa ve dürüşmek ve piç ü tâb olmak.	Farsça cîm (ج) bâbı
3259	1	192	cüda	جَدَا	Ayrı, başka, mefrûk olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3260	1	192	cüdâgâne	جَدَاگَانَه	Ayrıca, başkaca ve ayrı ayrı, süvây süvây .	Farsça cîm (ج) bâbı
3261	1	192	cüdâm	جَدَام	Baras illeti, ala tenlik ve abras olan, abras ve ala tenli olan, abras .	Farsça cîm (ج) bâbı
3262	1	192	cüdâyî	جَدَائِي	Ayrılık, hicran , mufârakât, zira cüdâ (جدا) ayrı ve ya (یا) nın biri vasfıye ve biri masdariye olur.	Farsça cîm (ج) bâbı
3263	1	192	ced be-ced	جَدْبَجْد	Silsile kollayarak babadan oğula, cedden 'an ceddin .	Farsça cîm (ج) bâbı
3264	1	192	cedr	جَدْر	Elçi, kâşid , haber iletici ve dört yaşında olan deve.	Farsça cîm (ج) bâbı
3265	1	192	cedkâre	جَدْكَارَه	Sû-i tedbîr , re'y-i hatâ yani ef'âlinde isabet edemeyip hata eder olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3266	1	193	cedvâr	جَدْوَار	Malum ve meşhur bir nevi köktür ve üntülütü's-sevdâ .	Farsça cîm (ج) bâbı
3267	1	193	(cetvel)	(جَدْوَل)	Nehr-i kibriden müteferrik olan ince harklar ve küçük ırmaklar ve ince yollar ve hane hane taksim olunup her bir hanede bir nesne kayıt olunmasından levha üzerinde hasıl olan heyet ki ekseriya hesaba müteallik layihalarda istimal olunur ve sayfa kenarına gelen hitta ve çizi ve su yolu.	Farsça cîm (ج) bâbı
3268	1	193	çerâ	چَرَا	Otlamak, irti' â' , çayırdâ ot yemek.	Farsça cîm (ج) bâbı
3269	1	193	çirâ	چَرَا	Niçin manasında edat-ı istifhamdır, Arabîde (li-eyyi şey'in) gibi.	Farsça cîm (ج) bâbı
3270	1	193	cerâ	چَرَا	Vazife, nefeqa .	Farsça cîm (ج) bâbı
3271	1	193	çerâbe	چَرَابَه	Süt üzerinde bağlanan kaymak, zübd .	Farsça cîm (ج) bâbı
3272	1	193	çerâcâ	چَرَاچَا	Otlak, çayır, mera , ova.	Farsça cîm (ج) bâbı
3273	1	193	çerâhâr	چَرَاخَوَار	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3274	1	193	çerâhûr	چَرَاخُوْر	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3275	1	193	çerâzâr	چَرَازَار	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3276	1	193	çerağ	چَرَاغ	Yakıp aydınlık, intifâ' etmek için yağa âlûde veya kaplı edilmiş fitil, sirâc ve pir, mürşit ve reh-nümâ olan kimse ve at şah kalkmak ve efendisinin inayetiyle vesile-i taayyüş alıp azade kalınan bende ve şakirt, tilmîz ve şakirtliği tekmil olarak ilim ve fenni tahsil etmiş olan ve şarap, mey, sini.	Farsça cîm (ج) bâbı
3277	1	193	çerâgân	چَرَاغَان	Yağâ bulanmış fitiller ve kandil donanması.	Farsça cîm (ج) bâbı
3278	1	193	çerâgbâ	چَرَاغْبَا	Üzerine çerağ vazolunacak nesne ve şaha kalkan at.	Farsça cîm (ج) bâbı

3279	1	194	çerâğpâye	چَرَاغِ پَايَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3280	1	194	çerâğperest	چَرَاغِ پَرَسْت	Pervane denilen böcek, ferâş .	Farsça cîm (ج) bâbı
3281	1	194	çerâğperhîz	چَرَاغِ پَرِهِيْز	Fanus ve fener çerağı rüzgardan hıfz eden zarf.	Farsça cîm (ج) bâbı
3282	1	194	çerâğdân	چَرَاغْدَان	Üzerine çerağ vazolunacak nesne, zira çerâğ (چَرَاغ) malum ve dân (دَان) ism-i mekândır.	Farsça cîm (ج) bâbı
3283	1	194	çerâğâh	چَرَاغَاَه	Otlak, çayır, mera , ova.	Farsça cîm (ج) bâbı
3284	1	194	çerâğeh	چَرَاغَاَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3285	1	194	çerâğer	چَرَاغَر	Otlanan hayvan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3286	1	194	çerâm	چَرَام	Otlak, çayır, mera , ova.	Farsça cîm (ج) bâbı
3287	1	194	çerâmîn	چَرَامِيْن	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3288	1	194	çerânîden	چَرَانِيْدِن	Hayvan otarmak, ir'â' .	Farsça cîm (ج) bâbı
3289	1	194	çerâyîden	چَرَايِيْدِن	Otlak, mera , çayır, ova.	Farsça cîm (ج) bâbı
3290	1	194	cerb	چَرْب	Yağlı olan, semiz olan, semîn ve her işte galip ve elinden iş gelen.	Farsça cîm (ج) bâbı
3291	1	195	çerb	چَرْب	Galip, râcih olan ve yağlı, semiz olan ve yağlı olmak, semiz ve semîn olmak.	Farsça cîm (ج) bâbı
3292	1	195	çerbbâlâ	چَرْبِ بَالَا	Mevzûn-ı kad ve maṭbû' u'l-kâme olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3293	1	195	çerbpehlû	چَرْبِ پَهْلُو	Şişman, mûlahham olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3294	1	195	çerbdest	چَرْبِ دَسْت	Eli işe yakışır ve işe gelir olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3295	1	195	çerb dâden	چَرْبِ دَاْدِن	Ziyade vermek ve galebe etmek, tefevvuk .	Farsça cîm (ج) bâbı
3296	1	195	çerbûde	چَرْبِ رُوْدَه	Yağla kavrulmuş mumbar dolması, neḳâniḳ .	Farsça cîm (ج) bâbı
3297	1	195	çerbzebân	چَرْبِ زَبَان	Tatlı kelimât ile halkı kendisine râğib ve bende eder olan, faşîhu'l-lisân , şirîn-i sühan ve yaltaklanıcı, mütemellik ve mütebasbıs olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3298	1	195	çerbzebânî	چَرْبِ زَبَانِي	Tatlı kelimat söylemek, faşih .	Farsça cîm (ج) bâbı
3299	1	195	cerbiş	چَرْبِ شِش	At avazı, şahîl .	Farsça cîm (ج) bâbı
3300	1	195	çerbşirîn	چَرْبِ شِيْرِيْن	Latif ve nefis ve leziz, halum, uzûbe .	Farsça cîm (ج) bâbı
3301	1	195	cerbek	چَرْبِ ك	Kötü söz, bed-sühan ve kinayeli kelam, ḫalf .	Farsça cîm (ج) bâbı
3302	1	195	çerbek	چَرْبِ ك	Kaymak, zübd ve yufka ekmek ve ince aharlanmış kağıt ki hat ve nakış üzerine koyup nakış kalemiyle resim alırlar, saman kağıdı derler.	Farsça cîm (ج) bâbı
3303	1	195	çerbe	چَرْبِه	Çıkrık, bekere ve ağırşak ve harita.	Farsça cîm (ج) bâbı
3304	1	195	çerbî	چَرْبِي	Yumuşaklık, lîn ve tatlılık ve yağlılık ve suhulet, kolaylık ve dünya nimetlerine nail olmak.	Farsça cîm (ج) bâbı
3305	1	196	çerbî kerdn	چَرْبِي كَرْدِن	İşinde teenni ve ahestelik ile vücuda getirmek.	Farsça cîm (ج) bâbı
3306	1	195	cerbîden	چَرْبِيْدِن	Galip olmak, galebe ve üstün gelmek ve mağlup etmek ve yağlamak ve yağlı olmak.	Farsça cîm (ج) bâbı
3307	1	196	çerbîden	چَرْبِيْدِن	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı

3308	1	196	çirçir	چِرچِر	Yabani hardal, cercize , bostanisine kef â'îşe derler.	Farsça cîm (ج) bâbı
3309	1	196	(circir)	(چِرچِر)	Bakla denilen nebat, fûl .	Farsça cîm (ج) bâbı
3310	1	196	çarh [çark]	چَرَح	Hareket-i devriyye ile hareket eden nesne ve felek-i a' zam ki bir gün ve bir gecede tamam bir devir edip merkezine varır ve tekerlek ve makara ve âlet-i çarhî misilli ve gök, asuman ve hareket-i devriyye ile işleyen alet gerek basîte ve gerek mürekkebe olsun ve âlât-ı harbden mancınık ve zenberek denilen alet ve gerîbân-ı câme yani elbise yakası ve yâ-yı kemân ve etraf, pirâmen ve tâk-ı eyvân ve revâk-ı keyvân ve dergâh-ı sultân ve ebniye-i âliye ve dolap ve ona benzer her ne olursa çark denir ve mutlaka deveran edenlere çark derler ve suffilerin devir ve seması ve ibrişim dolabı ve değirmenin çarkı ve kuyunun ipi sarılan ağaç ve bileği taşı ve avratların iplik sardıkları çıkırık velhasıl fil-cümle devir eden eşyaya çark itlak olunur, ancak bazısı imtiyaz için izafetle istimal olunur.	Farsça cîm (ج) bâbı
3311	1	196	çarh-ı atlas	چَرَحِ اَطْلَسْ	Arş-ı mecîd, feleku'l-eflâk ve felek-i a' zam dahi derler, felek-i atlas demenin vechi budur ki nücûm ve kevâkibden hâli eflâk-ı seb' ayı muhit olup gayet serî' u'l-harekedir ki bir gün bir gecede tamam devresin edip yine merkezine varır ve seyri şarktan garbadır, sair eflâkın seyri onun aksinedir, bazı rühâvî ve bazı hamâyilî ve bazı dolâbî devrederler, her birinin mahsus seyri vardır, felek-i şems garptan şarka üçyüz altmış devresin tamam eder, felek-i kamer otuz günde ve felek-i zuhal otuz üç senede ve felek-i müşteri on iki senede ve felek-i merih beş senede ve felek-i zühre dokuz ayda ve felek-i utârid beş ayda hareket-i zâtiyelerini ederler, el-'ilmü 'indellah.	Farsça cîm (ج) bâbı
3312	1	196	çarh-eşîr	چَرَحِ اَشِيرْ	Felek-i kamer ve kürre-i âteş.	Farsça cîm (ج) bâbı
3313	1	197	çarh-ekber	چَرَحِ اَكْبَرْ	Arş-ı a' zam, felekü'l-eflâk .	Farsça cîm (ج) bâbı
3314	1	197	çarh-endâz	چَرَحِ اَنْدَازْ	Mancınık ile taş ve ok atmak.	Farsça cîm (ج) bâbı
3315	1	198	çarh-berîn	چَرَحِ بَرِيْنْ	Arş-ı a' lâ, felekü'l-eflâk .	Farsça cîm (ج) bâbı
3316	1	198	çarhzen	چَرَحَزَنْ	Devredici, dönücü olan, devvâr .	Farsça cîm (ج) bâbı
3317	1	198	çarhsân	چَرَحْسَانْ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3318	1	198	çarhşut	چَرَحْشَتْ	Üzüm ve zeytin ve gayrı nesnelere(n) sıkıp suyun(u) ve yağın(ı) çıkardıkları mengene, mi' şara .	Farsça cîm (ج) bâbı
3319	1	198	çurhşit	چُرَحْشَيْتْ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3320	1	198	çarh-gulle	چَرَحِ غُلَّةْ	Tarlardan harman yerine buğday yahut arpa sapı çektikleri kağrı, mencenûn , araba.	Farsça cîm (ج) bâbı
3321	1	198	çarkifelek	چَرَحْفَالَكْ	Bir çiçek ismidir ve yol kapamak ve piyade askeri süvari hücumundan hıfz etmek için istimal olunur bir nevi siper.	Farsça cîm (ج) bâbı

3322	1	198	çarhale	چَرْخَلَه	Göynük tabir olunan ot, şekâ'î .	Farsça cîm (ج) bâbı
3323	1	198	çarh-muqavves	چَرْخِ مُقَوِّص	Eflakın eğriliği, inhinâ-yı eflâk .	Farsça cîm (ج) bâbı
3324	1	198	çarha	چَرْخَه	Hareket-i devriyye ile hareket eden nesne ve nakil ve istimali suhuletli olan, sagır top ki meydân-ı cenkte istimal olunur.	Farsça cîm (ج) bâbı
3325	1	198	çarha-i tîr	چَرْخِه تِير	Çıkrık oku, sehmu'l-acele .	Farsça cîm (ج) bâbı
3326	1	198	cürd	جُرْد	Yaz eyyamında şiddet-i harâretten öte öte karnı yarılır bir nevi hayvancık, zarârû'l-leyl .	Farsça cîm (ج) bâbı
3327	1	198	cered	جَرْد	Zahmdâr, yaralı olan, mecrûh .	Farsça cîm (ج) bâbı
3328	1	199	cerde	جَرْدَه	Sarı renk at ki koladan açıktır ve renk, levn ve babası Arabî anası gayrı cins olan at, mufrik .	Farsça cîm (ج) bâbı
3329	1	199	çerz	چَرْز	Su kenarlarında olur bir kuştur, balıkçıl derler, ebû'l-melîh ve gece uçup gündüz yatar bir kuşa dahi derler.	Farsça cîm (ج) bâbı
3330	1	199	ceres	چَرْس	Çan, nâkûs ve hayvan boynuna astıkları ötücü nesne, çingirak ve zindan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3331	1	199	çeres	چَرْس	İçinde üzüm sıkıp şıra eyledikleri havuz ve otlak, mera ve bent ve zindan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3332	1	199	çerist	چَرْسِت	Hâlet-i gazabda dişleri sıkıp arasından seda çıkarmak, efîf ve ıslık çalmak.	Farsça cîm (ج) bâbı
3333	1	199	çerestîden	چَرْسْتِيدَن	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3334	1	199	çeresdân	چَرْسَدَان	Dilencinin sadaka mendili.	Farsça cîm (ج) bâbı
3335	1	199	çerşeft	چَرْشَفْت	Hicveylemek ve müzemmet etmek, hicv .	Farsça cîm (ج) bâbı
3336	1	199	(cur'a)	(جَرْعَه)	Bir yutum su ve kadeh ve şişe ve kapta bakiye kalan şarap ve zarfta bakiye kalan şey.	Farsça cîm (ج) bâbı
3337	1	199	çerğân	چَرْغَان	Ferman üzerine resim olunan tuğrâ-yı şahâne.	Farsça cîm (ج) bâbı
3338	1	199	cerğand	چَرْغَنْد	Kıyma ile dolmuş koyun bağırsağı, 'aşîb.	Farsça cîm (ج) bâbı
3339	1	199	çerğande	چَرْغَنْدَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3340	1	199	çerğûn	چَرْغُون	Kuzu kulağı denilen nebat, lisânu'l-hamel .	Farsça cîm (ج) bâbı
3341	1	199	çerğûl	چَرْغُول	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3342	1	200	çirk	چَرْك	Kir, pas, vesah , murdarlık ve yaradan akan cerahat ve irin.	Farsça cîm (ج) bâbı
3343	1	200	çerger	چَرْگَر	Mutrib, hanyâ-ger, muğanni .	Farsça cîm (ج) bâbı
3344	1	200	çirkâb	چَرْكَاب	Murdar su, bulaşık su, mâ'-i necis .	Farsça cîm (ج) bâbı
3345	1	200	çirk-âlûde	چَرْكِ الْاَلْوَد	Murdar, bulaşık, kirli, paslı olan, 'abeça.	Farsça cîm (ج) bâbı
3346	1	200	çerkes	چَرْكَس	Maruf tayfadır, şecaat ve şehâmet ile meşhurdurlar.	Farsça cîm (ج) bâbı
3347	1	200	çerge	چَرْگَه	Sürgün avı ve avcıların at başı beraber gidip av ettikleri misal ve iki-üç direkli çadır.	Farsça cîm (ج) bâbı
3348	1	200	çerke	چَرْگَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı

3349	1	200	çirkin)	چِرْكِينْ	Zişt, bed-nümâ, bed-sûret, ķabîh ve kerih, nahoş ve murdar ve bulaşık ve kirli ve paslı olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3350	1	200	cürüm	چُرْم	Günah, kabahat, işm .	Farsça cîm (ج) bâbı
3351	1	200	çermek	چَرْمَكْ	Ağırşak denilen nesne ki onu iğe takıp iplik bükler, felke .	Farsça cîm (ج) bâbı
3352	1	200	cürmnâk	چُرْمَنَّاكْ	Kabahatli, suçlu olan, mücrim .	Farsça cîm (ج) bâbı
3353	1	200	çermîne	چَرْمِينَه	Köseleden ibaret olan, ferzûmî .	Farsça cîm (ج) bâbı
3354	1	200	çermînedûz	چَرْمِينَه نُورْ	Papuç dikicisi, ķaffâş .	Farsça cîm (ج) bâbı
3355	1	200	çerend	چَرِنْد	Otlak, çerâgâh, mera ve otlayan hayvan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3356	1	200	çerende	چَرِنْدَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3357	1	200	çervîden	چَرْوِيدَنْ	Çare aramak ve seğırtmek, elheb .	Farsça cîm (ج) bâbı
3358	1	200	(cerre)	چَرِه	Sebû, testi ve şarap konacak kap.	Farsça cîm (ج) bâbı
3359	1	200	cürrebâz	چُرْبَازْ	Doğan tabir olunan kuşun erkeğı yahut ak cinsi ve ok, tir, sehm .	Farsça cîm (ج) bâbı
3360	1	201	cerhevâz	چَرْوِازْ	Yarasa denilen gece kuşu, şebpere, ķaffâş .	Farsça cîm (ج) bâbı
3361	1	201	çerîden	چَرِيدَنْ	Otlamak, irti'â ?	Farsça cîm (ج) bâbı
3362	1	201	(cerîde)	چَرِيدَه	Defter, kitap ve defter kesesi.	Farsça cîm (ج) bâbı
3363	1	201	çerîş	چَرِيْشْ	Çerîş denilen nesne ki onunla kâğıt ve bez yapıştırır, şarî ve yağlı taam.	Farsça cîm (ج) bâbı
3364	1	201	cüzdan)	چُرْدَانْ	Evrak ve eczâ-i kitâb kodukları zarf.	Farsça cîm (ج) bâbı
3365	1	201	cüzband	چُرْبَنْد	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3366	1	201	cezder	چَزْدَرْ	Koyun kuyruğı eritilip yağ süzöldükten sonra kalan nesne, kıkırdak, şuhâre .	Farsça cîm (ج) bâbı
3367	1	201	(cez')	چَزَعْ	Feryat ve zârî eylemek ve vilâyet-i Yemen'e mensup bir nevi mühre .	Farsça cîm (ج) bâbı
3368	1		ceze'	چَزَعْ	Kurbağı denilen su mahluku, ķıfda' .	Farsça cîm (ج) bâbı
3369	1	201	cezef	چَزَفْ	Bilâ-bedel alınan nesne yani bâd-ı hevâ ve müft ve meccânen alınıp ivazı olmayan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3370	1	201	cüz'ĥân	چَزْءِ حَوَانْ	Kıraatta mübtedî olan, cüz okuyan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3371	1	201	ceze	چَزَه	Her nesnenin içi, lüb .	Farsça cîm (ج) bâbı
3372	1	201	cüsân	چُسْتَانْ	Layık, yakışır, münasip olan ve yenleri dar ve boynu kısa bir nevi câme.	Farsça cîm (ج) bâbı
3373	1	201	çespân	چَسْپَانْ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3374	1	201	cesbûs	چَسْبُوْسْ	Nifaķ , bir kimseye münafıklık etmek, murailik.	Farsça cîm (ج) bâbı
3375	1	202	cesbûsî	چَسْبُوْسِي	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3376	1	202	çesbîden	چَسْبِيدَنْ	Meyleylemek ve ziyade dilemek ve bir nesne tutmak ve bir cisim bir cisme muttasıl olmak ve yapışmak ve yakışmak.	Farsça cîm (ج) bâbı
3377	1	202	çesbîde	چَسْبِيْدَه	Meyleylemiş ve eğilmiş olan ve muvafık ve münasip olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3378	1	202	cüst	چُسْتْ	Cüsten lafzından fi' il-i mâzidir, aradı demektir, tefaķķade .	Farsça cîm (ج) bâbı
3379	1	202	cest	چَسْتْ	Cesten lafzından fi' il-i mâzidir, sıçradı demektir, veşebe .	Farsça cîm (ج) bâbı

3380	1	202	çüst	چُست	Çabuk, çalak, serf' ü'l-hareke olan ve yaraşıklı, yakışıklı, yerli yerince, mürettip olan ve güzel, zîbâ, nazik ve birbiri üzerine nesne yığmak ve denk olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3381	1	202	çistân	چِستَان	Yanılتماç, bilmece, ağlaza .	Farsça cîm (ج) bâbı
3382	1	202	cesten	چِستَن	Sıçramak ve kurtulmak, halas olmak ve kaçmak, innicâc .	Farsça cîm (ج) bâbı
3383	1	202	cüsten	چِستَن	Aramak, tecessüs , tefahhus etmek müstakbelinde sîn (س) vâv (و)'a kalb olunup cûyed (جويد) ve cûyende (جوينده) denilir.	Farsça cîm (ج) bâbı
3384	1	202	cesten-i dil	چِستَن دِل	Yürek oynaması ve illet-i hafakân .	Farsça cîm (ج) bâbı
3385	1	202	ceste	چِستَه	Sıçrayış, atlayış ve derece ve adım, haŧve .	Farsça cîm (ج) bâbı
3386	1	202	ceste ceste	چِستَه چِستَه	derece derece, azar azar.	Farsça cîm (ج) bâbı
3387	1	202	cüstî	چِستِي	Cestlik, çabukluk, çalaklık, sûrat .	Farsça cîm (ج) bâbı
3388	1	202	cesek	چِستَك	Renc, mihnet, bela	Farsça cîm (ج) bâbı
3389	1	203	cesver	چِستُور	Doğru ve hem-vâr olan ağaç ve ağaç gibi doğru olan her nesne.	Farsça cîm (ج) bâbı
3390	1	203	cesiden	چِستِيدَن	Meyleylemek, meyl .	Farsça cîm (ج) bâbı
3391	1	203	çeş	چِش	Tadıcı, zâ'ik , lezzet tecrübe edici olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3392	1	203	çeşm	چِشَم	Göz, 'ayn, basar, âlet-i bâsira.	Farsça cîm (ج) bâbı
3393	1	203	çeşmâğir	چِشَمَاغِر	Göz ucuyla bakmak, gerek muhabbeten ve gerek gazaben, lahz .	Farsça cîm (ج) bâbı
3394	1	203	çeşmâğul	چِشَمَاغُول	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3395	1	203	çeşmâğil	چِشَمَاغِيل	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3396	1	203	çeşmâver	چِشَم أَوْر	Bağ ve bahçelerde meyveden çeşm-i zahmı yani göz değmesini def için bağladıkları nesne ve bir gözü siyah ve bir gözü beyaz at.	Farsça cîm (ج) bâbı
3397	1	203	çeşmâvîz	چِشَم أَوِير	Avratlar yüzlerine kodukları peçe, burqa .	Farsça cîm (ج) bâbı
3398	1	203	çeşmpenâm	چِشَم پَنَام	Cemal, heykel .	Farsça cîm (ج) bâbı
3399	1	203	çeşmbend	چِشَم بِنْد	Peçe tabir olunan nesne ki avratlar yüzlerine tutarlar, burqa , kıldan ince işlerler.	Farsça cîm (ج) bâbı
3400	1	203	çeşmbûs	چِشَم بُوس	Göz öpmek ve göz öpücü olan, leşemu'l-'ayn .	Farsça cîm (ج) bâbı
3401	1	203	çeşmbûsî	چِشَم بُوسِي	Göz öpmeklik.	Farsça cîm (ج) bâbı
3402	1	203	çeşmbînâ	چِشَم بِيْنَا	Ziyade görücü göz, şâhib-i başîret .	Farsça cîm (ج) bâbı
3403	1	203	çeşm dâšten	چِشَم دَاشْتَن	Ümit etmek, göz tutmak, zira ümit olunan mahale adam göz ile baktığı için tesmiye olunmuştur, terâşsud .	Farsça cîm (ج) bâbı
3404	1	203	çeşmzağm	چِشَم زَاغَم	Gözden isabet eden nazar, göz değmek, işâbet-i' ayn .	Farsça cîm (ج) bâbı
3405	1	204	çeşm zeden	چِشَم زَدَن	Göz eylemek ya'ni göz kırıp işaret eylemek.	Farsça cîm (ج) bâbı
3406	1	204	çeşmzede	چِشَم زَدَه	Göz değmiş âdem olsun hayvan olsun ve istiare tarihiyle işi muradı üzere olmayana derler.	Farsça cîm (ج) bâbı

3407	1	204	çeşmesâr	چشمسار	Pınar başı, menba' u'l-mâ' .	Farsça cîm (ج) bâbı
3408	1	204	çeşmsûzen	چشم سوزن	İğne ve çuvaldız deliği yani iplik geçtiği delik, semmü'l-hiyât .	Farsça cîm (ج) bâbı
3409	1	204	çeşm-i frengî	چشم فرنگی	Gözlük denilen alet, basariyye, manzara , âlâsı firengistandan geldiği için isim olunmuştur.	Farsça cîm (ج) bâbı
3410	1	204	çeşmfesâ	چشم فسا	Göz ağrısına efsun edici, göz ağrısına okuyucu.	Farsça cîm (ج) bâbı
3411	1	204	çeşmek	چشمک	Gözlük, manzara .	Farsça cîm (ج) bâbı
3412	1	204	çeşmkâvâne	چشم کوانه	Beyazı çok olup iri olan, göz, da' câ' .	Farsça cîm (ج) bâbı
3413	1	204	çeşmkâvmîş	چشم کوا میش	Bir nevi iri ve rengin koyu kırmızı gül, 'ayn'l-bakar .	Farsça cîm (ج) bâbı
3414	1	204	çeşmkâv	چشم کوا	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3415	1	204	çeşm kerden	چشم کزتن	Göz değirmek, işâbet-i 'ayn .	Farsça cîm (ج) bâbı
3416	1	204	çeşmgüşte	چشم گشته	Şaşı olan, ehvâl , eğri bakan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3417	1	204	çeşme	چشمه	Pınar, 'ayn , su huruç ettiği yer ve iğnenin gözü.	Farsça cîm (ج) bâbı
3418	1	204	çeşme-i terâzû	چشمه ترازو	Terazinin kebuter geçtiği delik, 'aynû'l-mîzân .	Farsça cîm (ج) bâbı
3419	1	205	çeşmesâz	چشمه ساز	Çeşmesi çok olan mahal, keşîru'l-'uyûn .	Farsça cîm (ج) bâbı
3420	1	205	ceşn	چشن	Düğün, ziyafet , 'iş ve işret.	Farsça cîm (ج) bâbı
3421	1	205	çeşen	چشن	Bi-ma' nâhu eydan ve sıtma illeti, humma .	Farsça cîm (ج) bâbı
3422	1	205	çeşende	چشنده	Tadıcı, zâ'ik , lezzet tecrübe edici olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3423	1	205	çeşni	چشنی	Tat, lezzet , nesnenin kuvvet-i zâ'ikaya ettiği tesir.	Farsça cîm (ج) bâbı
3424	1	205	çeşîd	چشید	Fi' il-i mâzidir, tattı, zâ'ik manasına.	Farsça cîm (ج) bâbı
3425	1	205	çeşîden	چشیدن	Tatmak, zevk , bir nesnenin lezzetine bakmak için ağza alınan nesne.	Farsça cîm (ج) bâbı
3426	1	205	çeşîde	چشیده	İsm-i mef' ûldür, tatmış olan, müzevviç ve tadılmış olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3427	1	205	ceşîde	چشیده	Çulhâ, hâ'ik , bez dokuyucu olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3428	1	205	çeşîr	چشیر	Büyük çuval, ceşîr ve harar denilen kıldan yapılmış nesne.	Farsça cîm (ج) bâbı
3429	1	205	(ca'd)	(جعد)	Kıvrık saç, kâkül, büküm, halka ve zülûf.	Farsça cîm (ج) bâbı
3430	1	205	cağ	چع	Yağ çıkardıkları kap, yayık, mimhâza .	Farsça cîm (ج) bâbı
3431	1	205	cuğ	چع	Çift süren ve araba çeken öküz boynuna geçirdikleri boyunduruk, niyr .	Farsça cîm (ج) bâbı
3432	1	205	çağâne	چعانه	Bir nevi âlet-i tarab ki çengiler onunla usul tutup raks ederler ve hallaç muştası şeklinde olup bir ucu yarık ve birkaç pul ile donalıdır.	Farsça cîm (ج) bâbı
3433	1	206	Çağatay	چغتای	Türk padişahlarından bir padişah veyahut bir kabile namıdır.	Farsça cîm (ج) bâbı
3434	1	206	çuğd	چغد	Baykuş denilen kuş, bûm , puhu kuşu.	Farsça cîm (ج) bâbı
3435	1	206	çuğd	چغد	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3436	1	206	çiğrase	چغرسه	Ateş tutmak için demirden yapılan maşa, milkağ .	Farsça cîm (ج) bâbı
3437	1	206	cağrâbe	چغرابه	Su kenarında yeşil ot gibi olan nesne yosun, ğarmağ .	Farsça cîm (ج) bâbı
3438	1	206	cağzâve	چغزاه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı

3439	1	206	cağzvâre	جَعَزْوَارَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3440	1	206	çuguk	چُغُك	Serçe kuşu, 'usfûr.	Farsça cîm (ج) bâbı
3441	1	206	çağâl	چَغَال	Kocalık sebebiyle yahut gam ve gazap cihetiyle insan yüzünde olan buruşuk, çîn, şenc ve derinden yapılmış bir nevi ibrik ki yolcular esnâ-i râhta istimal ederler.	Farsça cîm (ج) bâbı
3442	1	206	çuğl	چُغَل	Koğucu, nemmâm ve müfsit ve peyg-i şer ve hâce-i fesâd olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3443	1	206	çağulhûr	چَغَلْحُور	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3444	1	206	çuğulhûrf	چُغَلْحُورِی	Müfsitlik, nemmâmlık, fesat .	Farsça cîm (ج) bâbı
3445	1	206	çuğûl	چُغُول	Serçe kuşu, 'usfûr.	Farsça cîm (ج) bâbı
3446	1	206	cefâ	جَفَا	Cevr, sitem, zulüm .	Farsça cîm (ج) bâbı
3447	1	206	cefâpîşe	جَفَاپِیْشَه	Cefakâr, zalim , merhametsiz olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3448	1	206	cefakâr	جَفَاكَار	Zihne ve gönüle keder ve ızdırap veren merhametsiz, zalim ve adaletsiz olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3449	1	207	cefakeş	جَفَاكَش	Cefaya mütehammil olup çeker olan, şâbir .	Farsça cîm (ج) bâbı
3450	1	207	çift	چِفْت (چِفْت)	Eş, zevc olan tek olmayan ve iki olan ve iki adedine taksim olunması mümkün olan ve dahi her nesne ki bir nesne ile mukabil ola her birisinin ahirine çift derler, ere avradı ve avradı erine nispetle çift dedikleri bu kabildendir, Fârisîde zamîr-i mü'ennes olmadığı için ikisine de çift derler.	Farsça cîm (ج) bâbı
3451	1	207	cüft	جُفْت	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3452	1	207	çeft	چِفْت	Çardak, gurfe , tahte-pûş, mehtâbiye ve kubbe ve divanhane.	Farsça cîm (ج) bâbı
3453	1	207	ceften	جِفْتِن	Meyleylemek, eğilmek, inhinâ' ve üzüm asmasına herk eylemek.	Farsça cîm (ج) bâbı
3454	1	207	cüften	جُفْتِن	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3455	1	207	cüftgâv	جِفْت كَاو	Çift sürmek için koşulan öküz, fedân .	Farsça cîm (ج) bâbı
3456	1	207	çifte)	چِفْتَه (چِفْتَه)	İki art ayağıyla beraber tepmek, refs , at ve katır vesair dört ayaklı hayvan tepmesi ve oturak yeri ve nisaların ayak ortası.	Farsça cîm (ج) bâbı
3457	1	207	çeftîden	چِفْتِيدِن	Meyleylemek, meyil , eğilmek.	Farsça cîm (ج) bâbı
3458	1	207	(cefr)	جِفْر (جِفْر)	Üzerine yazı yazılan deri, ceylan derisi olsun gayrı olsun.	Farsça cîm (ج) bâbı
3459	1	208	çefsîden	چِفْسِيدِن	Tutmak, yapışmak, lezk .	Farsça cîm (ج) bâbı
3460	1	208	çefsîde	چِفْسِيدَه	Yapışmış olan, melzûk .	Farsça cîm (ج) bâbı
3461	1	208	çiftüd)	چِفُود (چِفُود)	Yehûd taifesinden olan kimse, Yahudi .	Farsça cîm (ج) bâbı
3462	1	208	çağâçâk	چَغَاچَاک	Kılıç birbirine vurmaktan hasıl olan seda.	Farsça cîm (ج) bâbı
3463	1	208	çukundur)	چُقُنْدُر (چُقُنْدُر)	Şalgama benzer kırmızı bir nevi nebat, ondan turşu ederler.	Farsça cîm (ج) bâbı
3464	1	208	çakîden	چَاكِيدِن	Kazık ve mih kakmak, qar' .	Farsça cîm (ج) bâbı
3465	1	208	çek	چَك	Berat, hüccet , temessük ve tapu tezkeresi, şak ve hallaç dokumaya ve yağ çıkarmak için istimal olunan alet, yayık, mimhaza .	Farsça cîm (ج) bâbı

3466	1	208	çekâçâk	چَکَاچَاک	Silah birbirine vurmaktan hasıl olan seda.	Farsça cîm (ج) bâbı
3467	1	208	çekâçek	چَکَاچَک	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3468	1	208	cekâd	چَکَاد	Çil tabir olunan kuş, ferfûr ve dağ tepesi.	Farsça cîm (ج) bâbı
3469	1	208	çügâse	چُگَاسَه	Kirpi tabir olunan hayvan, ķunfuz .	Farsça cîm (ج) bâbı
3470	1	208	çegâl	چَگَال	Ağır ve kesif olan, şakıl ve ok nişangâhı.	Farsça cîm (ج) bâbı
3471	1	208	çekâle	چَکَالَه	Damla, ķatre .	Farsça cîm (ج) bâbı
3472	1	208	çekân	چَکَان	Çekîden lafzından ism-i fâ'ildir, damlayıcı.	Farsça cîm (ج) bâbı
3473	1	208	çekânîden	چَکَانِيدَن	Damlamak, katre katre akmak, ķatran .	Farsça cîm (ج) bâbı
3474	1	208	çekâv	چَکَاو	Toygar kuşu, ģaz...	Farsça cîm (ج) bâbı
3475	1	208	çekçâk	چَکَاچَاک	Silah birbirine vurmaktan hasıl olan seda ve buse yani öpmekten hasıl olan ses.	Farsça cîm (ج) bâbı
3476	1	208	çekçek	چَکَاچَک	Kılıç ve bıçak ve çûb-ı dest ve emsalinin darbından hasıl olan seda ve suyun katre katre damlasından çıkan avaz ve şiddet-i şitâdan veyahut lerziş-i vücûddan dişlerin birbirine vurduğundan sâdır olan seda.	Farsça cîm (ج) bâbı
3477	1	209	ciğer)	چَگَر	Bağır ve kebd denilen âlet-i bâtına ki safra denilen yeşil su onda hasıl olup mideye cereyan ederek hazm-ı ta'âma medâr ve bir nevi illete giriftar olduğunda mide fesadı ve sarılık illeti ve emrâz-ı muhtelif-i sâ'ire terettüp eder ve bu alete hassaten karaciğer tesmiye olunup akciğer bilakis âlet-i teneffüstür ki yürekte ona gelen siyah kan hevâ-yı nesimîye yahut tesirine o alet derununda mazhar olarak tathîr olunduktan sonra akciğerden yine yüreğe iletilip yürekte şâh damarları vasıtasıyla cem' -i a' zâ-yı bedene âb-ı hayât misilli taksim ve tecrübe olunur.	Farsça cîm (ج) bâbı
3478	1	209	cigerâgend	چَگَر اَکَنَد	Mumbar, 'aşîb ve şirdân ve emsali nesne.	Farsça cîm (ج) bâbı
3479	1	209	cigerbend	چَگَر بَنَد	Bağırsak, mi'â .	Farsça cîm (ج) bâbı
3480	1	209	cigerhârî	چَگَر خَوَارِي	Gam ve ģuşsa ve endûh-ı külliye.	Farsça cîm (ج) bâbı
3481	1	210	cigerdûz	چَگَر دُوَز	Adamın ciğerini sakb edip delik deşik edici olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3482	1	210	cigersûz	چَگَر سُوَز	Ciğer yakıcı, keder verici olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3483	1	210	ciğerkûşe	چَگَر کُوَشَه	Ciğerin ziyadesi, ziyâdetü'l-kebd ve aziz ve şerif ve harîm tutulan nesne ve istiare tarikiyle evlat demektir, Arabîde evladunâ ekbâdunâ dedikleri gibi.	Farsça cîm (ج) bâbı
3484	1	210	çekre	چَکَرَه	Sudan sıçrayan katre, raşşa ve su üzerine gelen köpük, zebd .	Farsça cîm (ج) bâbı
3485	1	210	cekerî	چَگَرِي	Ayrık otu denilen nebat, necîl .	Farsça cîm (ج) bâbı
3486	1	210	çeklîz	چَکَلِيَز	Zahmet-i velâdet, vece' u'l-vilâdet , çocuk doğurmakta çekilen zahmet.	Farsça cîm (ج) bâbı
3487	1	210	çükündür	چَکُونْدُر	Şalgama benzer kırmızı bir nevi nebat ki ondan turşu ederler.	Farsça cîm (ج) bâbı
3488	1	210	çekîç	چَکُوچ	Demirden mamul bir alettir ki onunla nesne mihlarlar, çekiç, mîka' a .	Farsça cîm (ج) bâbı

3489	1	210	cikûngî	چکونگی	Keyfiyet , bir nesnenin ne türlü mevcut veya vaki olduğu halet.	Farsça cîm (ج) bâbı
3490	1	210	çeke	چکه	Damla, kaçre.	Farsça cîm (ج) bâbı
3491	1	210	çekîde	چکیدہ	Damlamış olan, mukaçtar ve damla, kaçre , çekîden lafzından ism-i mef'ûldür.	Farsça cîm (ج) bâbı
3492	1	210	çekîzek	چکیزک	Bir marazdır ki bevl mesaneden katre katre iner, Arabîde (taçfiru'l-bevl) derler.	Farsça cîm (ج) bâbı
3493	1	211	çekîden	چکیدن	Damlamak, katre katre akmak, kaçarân.	Farsça cîm (ج) bâbı
3494	1	211	cil	چل	Bıçak ve balta ve emsali nesnelere sapı, kaçza.	Farsça cîm (ج) bâbı
3495	1	211	çul	چل	Türkîde cîm-i Fârisî ile çul tabir olunan kıldan dokunmuş hayvan örtüsü velice.	Farsça cîm (ج) bâbı
3496	1	211	culâb	چلاب	Müşhil olan devalardan biri.	Farsça cîm (ج) bâbı
3497	1	211	calâb	چلاب	Avratlar kulaklarına taktıkları küpe, menkûş, ra'şe.	Farsça cîm (ج) bâbı
3498	1	211	(cellat)	(چلاند)	Kabahatlıların katli ve idamına memur olan kimse.	Farsça cîm (ج) bâbı
3499	1	211	cilâdâde	چلاداده	Cilalı, mücella , parlak ve musaykal olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3500	1	211	çelâs	چلاس	Taamı sofraya getirmeden evvel her kaptan birkaç lokma yiyen, lûles.	Farsça cîm (ج) bâbı
3501	1	211	cilâger	چلاگر	Ayna ve kılıç ve gayri nesnelere cila verici.	Farsça cîm (ج) bâbı
3502	1	211	celâger	چلاگر	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3503	1	211	cilânger	چلانگر	Demir kilit ve anahtar yapan adam, çilingir, kufeylâtî.	Farsça cîm (ج) bâbı
3504	1	211	cullâh	چلاه	Kumaş dokuyucu ve bez dokuyucu, çulha, hâyik.	Farsça cîm (ج) bâbı
3505	1	211	çeleb	چلب	Pirinçten mamul tepsi gibi iki nesnedir ki çalğı arasında birbirine vurulup ahenge münasip ahenk ederler, zil, zenc ve âşub, fitne.	Farsça cîm (ج) bâbı
3506	1	212	celeb	چلب	Orospu olan avrat, fahişe ve çalpara ve turfanda nesne.	Farsça cîm (ج) bâbı
3507	1	212	cilbâb	چلباب	Cibindanlık nevinden bir örtü, kinne ve pîr-i fânî ve ibrişimden dokunmuş sineklik.	Farsça cîm (ج) bâbı
3508	1	212	celbîz	چلبیز	Gammaz, müfsit ve nâ-bekâr olan ve yuların sapı, mukaçvid.	Farsça cîm (ج) bâbı
3509	1	212	celdbâz	چلبباز	Çabuk, seri ve çalak olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3510	1	212	celdkâdem	چلدقدم	Ayağı çabuk olan, serî'ü'l-çadem.	Farsça cîm (ج) bâbı
3511	1	212	celdmizâc	چلدمزاج	Çabuk gazaba gelir olan, gazûb.	Farsça cîm (ج) bâbı
3512	1	212	celdî	چلدى	Çabukluk, sûrat , çalıklık.	Farsça cîm (ج) bâbı
3513	1	212	çulkuze	چلخوره	Çam ağacı yemişi, şanevber , çam fıstığı.	Farsça cîm (ج) bâbı
3514	1	212	celvend	چلوند	Çerağ, aydınlık, ziya.	Farsça cîm (ج) bâbı
3515	1	212	çelûd	چلود	kasaba, şehr , büyük köy.	Farsça cîm (ج) bâbı
3516	1	212	cilve	چلوه	Naz ile salınmak, ihtizâz.	Farsça cîm (ج) bâbı
3517	1	212	cilveger	چلومگر	Cilve ve naz edici ve zuhur edici, müdelil.	Farsça cîm (ج) bâbı
3518	1	212	cilvegünân	چلومگنان	Cilve ve naz ve eda ederek, tede'ub.	Farsça cîm (ج) bâbı

3519	1	212	cilvegâh	چلو مگاھ	Gelin odası, hicle , gerdek-hâne ve zuhur mahalli.	Farsça cîm (ج) bâbı
3520	1	212	cilvegeh	چلو مگه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3521	1	212	celvîd	چلوید	Askerin güzidesi, merd-i bahâdır, şeci .	Farsça cîm (ج) bâbı
3522	1	212	celvîz	چلویز	Gammaz, müfsit ve nâ-bekâr olan ve yuların sapı, muḳavvid .	Farsça cîm (ج) bâbı
3523	1	213	çile	چله	Ok yayına takılan ipek, sicim, veter ve kırk gün müddet-i imtidâdı olan sıkıntı ve muzâyaka.	Farsça cîm (ج) bâbı
3524	1	213	cille)	چله)	Sufilerin halvette çıkardıkları erba'în ve fasl-i şitâda vaki olan sayılı günler ki kırk gün itibar ederler, erba'în tesmiye olunur ve avratların vaz' -ı hamelden sonra eyyâm-ı nifâsları kırk olsun eksik olsun itlak olunur.	Farsça cîm (ج) bâbı
3525	1	213	cile-i dî	چلهی	Kış günlerinde ma' dūd olan kırk gün, erba'în .	Farsça cîm (ج) bâbı
3526	1	213	çelîpâ	چلیپا	Nasârâların kullandıkları haç, şalîb ve her ne ki pîc ü tâb ola ona da çelipâ derler.	Farsça cîm (ج) bâbı
3527	1	213	çelîden	چلیدن	Kemirmek ve gevme; mesela, at gemini gevme ve it kemiği kemirmek ' arm ve derdere gibi.	Farsça cîm (ج) bâbı
3528	1	213	cem	چم	İsm-i cinstir, her sultan-ı âl-i şân-ı zü'l-iktidâra Cem itlak olunur ve husûsiyle mülûk-ı mâziyeden Cemşid-nâm padişahdan tahfif edip Cem derler.	Farsça cîm (ج) bâbı
3529	1	214	çüm	چم	Laf vurmak ve tefâhur etmek, tefâhur ve üzüm cibresi ve kış, soğuk.	Farsça cîm (ج) bâbı
3530	1	214	çim	چم	Su üzerinde ve su kenarlarında olan yeşil nesne, yosun, ağser .	Farsça cîm (ج) bâbı
3531	1	214	cemmâz	چمّاز	Göz ucuyla bakmak, ṭannâz ve tırnaklı kuş ve yırtıcı hayvanın sıfatı olup o münasebetle haramilere dahi derler.	Farsça cîm (ج) bâbı
3532	1	214	cemmâş	چمّاش	Yırtıcı kuş ve haramiler ve istiare tarikiyle mahbubun gözü vasfında irat olunur.	Farsça cîm (ج) bâbı
3533	1	214	çomak)	چماق)	Gürz ve topuz denilen cenk aleti ve başı topuz olan değnek, debbûs .	Farsça cîm (ج) bâbı
3534	1	214	çemân	چمان	Salıncı, mühtezi , hırâman ve naz ile yürüyücü ve piyâle-i şarâb yani şarap kadehi ve meclis-i hâs.	Farsça cîm (ج) bâbı
3535	1	214	çemâniden	چمانیدن	Salınmak, ihtizâz .	Farsça cîm (ج) bâbı
3536	1	214	çümçüme	چمچمه	Ayak sesi, yürürken zahir olan seda, şâhatü'l-ḳadem .	Farsça cîm (ج) bâbı
3537	1	214	çömçe	چمچه	Ağaçtan yapılmış çanak ve kadeh ve kepçe, Türkîde çamçağ derler, mişle .	Farsça cîm (ج) bâbı
3538	1	214	cemrbûr	چمربور	Dört ayağı ve alnı ve karnı altı beyaz olan at, mu' ahḳam .	Farsça cîm (ج) bâbı
3539	1	215	(cemre)	(چمره)	Şiddet-i harâret ve ateş tanesi ve evvel bahara karîb hava ve su ve arzın issilenmeye başladıkları mevsim ki üç cemredir, evvel havaya, ba' de suya ve ba' de arza düşer ve menâsik-i hacdan olarak bir defa taş atılması.	Farsça cîm (ج) bâbı
3540	1	215	cimri	چمري	Miskin, ḳasis , alçak meşrep olan.	Farsça cîm (ج) bâbı

3541	1	215	cemist	جَمِست	Gök renk, kıymeti alçak bir taştır, madenden hasıl olur Medine-i Münevvere'den üç merhale ba' id safra-nâm mevzide olur.	Farsça cîm (ج) bâbı
3542	1	215	çemşâk	چَمشَاک	Papuç, medâs , kefş.	Farsça cîm (ج) bâbı
3543	1	215	çemşek	چَمشَاک	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3544	1	215	Cemşîd	چَمشِيد	Mülûk-ı mâziyeden meşhur nâmdâr bir padişah, hekim meşrep idi, intizâm-ı âlem için ekser sanayi onun ihtirâ' ıdır, çadır ve hamam yapmak ve tabl ve zurna ve envâ-i sazlar ve üzümü sıkıp şarap eylemek ve ibrişim kurduyla ibrişim hasıl etmek ve iplik ve yün eğirmek ve bükme ve dokuyup esvap etmek ve çulhalık ve terzilik ve tayin ve tertîb-i asker ve âyîn-i divân ve terbiye-i evlâd ve asker ve envâ-i itriyyat ve edhan peyda eylemek ve şehirden şehire ve köyden köye yol açmak ve dağ ve tepeleri kestirip şâhrâh yol etmek ve menâzilde misafirhane ve imaret etmek ve kuyu kazdırıp su çıkarmak ve harklar kazdırıp su akıtmak fi'l-cümle onun icadıdır ve derler ki ecinne ve şeyâtîn ona maskara idi, üçyüz yıl padişah oldu ve hiç hasta olmadı, bazı rivayette kendi suretinde esnâm yaptırıp irak vilayet ve şehirlere gönderirdi, orada kendi tarafından hakim olan kimse senede bir defa o sanemi envâ-i murassa'ât ile müzeyyen ve çıkarıp halka gösterirdi derler, bundan muradı halk itaatten udûl etmeyip işlerine meşgul olup inkiyâdların tekit ve temhîd için etmiş ola ve lafz-ı cemşid lafz-ı mürekkebdir, cem (جَم) ile şîd (شِيد)'dir ki cem ulu padişah; şîd âfitâb manasınadır, kendi gayet mahbup olduğundan âfitâba teşbîhen bu isimle tesmiye eylediler ve Hazret-i Süleyman aleyhisselam'a ve İskender-i Zülkarneyn'e dahi Cemşid derler, ama beyenlerinde fark budur ki cam ve şarap ve sanayi-i mezkûre zikrolundukta Cemşid murat olur ve bâd ve taht ve mülk-i cihân yâd olundukta Hazret-i Süleyman murat olunur ve ayna ve emsali anladıkta İskender murat olunur.	Farsça cîm (ج) bâbı
3545	1	217	cema' dâñ	جَمَعْدَان	Yolcu için yapılan bir nevi muhafaza, hariða .	Farsça cîm (ج) bâbı
3546	1	217	cemiyetgâh	جَمَعِيَّتْگَاه	Cemiyet mahalli, cemiyet mekânı, dâru'l-cema' a .	Farsça cîm (ج) bâbı
3547	1	217	çemen	چَمَن	Düz, hem-vâr olan, çayır ve bağ ve bahçe ve gülistan mahalli ve ağaçlık, gölgelik mahal, lûsâs .	Farsça cîm (ج) bâbı
3548	1	217	çemenbed	چَمَنبَد	Bağban, nâfûr , bahçıvan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3549	1	217	çemenpîrâ	چَمَنپِيرَا	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3550	1	217	çemenzâr	چَمَنزَار	Düz, hem-vâr, yeşil, çayır, mezâz .	Farsça cîm (ج) bâbı
3551	1	217	çemenistân	چَمَنسْتَان	Çimenlik olan mahal, lûsâsî .	Farsça cîm (ج) bâbı
3552	1	217	çemenşuffe	چَمَنصَفَه	Bahçede çimen kaplı oturmaya mahsus set, suffe-i-lûsâs .	Farsça cîm (ج) bâbı
3553	1	217	çemûş	چَمُوش	Bed-fiil, leked-zen yani çifte atıcı at yahut katır, zarûh .	Farsça cîm (ج) bâbı

3554	1	218	cumhur	(جُمْهُورٌ)	Hakimlerin intihabı olup padişahsız olan devlet ve cemaat ve kavli-i vâhîde kail olan âlimler cemaati.	Farsça cîm (ج) bâbı
3555	1	218	çemîd	چَمِيدٌ	Çemîden lafzından fi' il-i mâzîdir, salınıp yürüdü ve seyr-i sülûk etti, ihtezez manasına.	Farsça cîm (ج) bâbı
3556	1	218	çemîden	چَمِيدِن	Naz ile salınmak, ve meyletmek, tezâyûğ .	Farsça cîm (ج) bâbı
3557	1	218	çemîde	چَمِيدِه	Naz ile salınıcı, mühtezez .	Farsça cîm (ج) bâbı
3558	1	218	çemîn	چَمِينٌ	Bevl, ğaiṭa , çiş.	Farsça cîm (ج) bâbı
3559	1	218	cenâb	جَنَابٌ	Kapı ardına dayadıkları ağaç ve kadir ve mertebe ve kapı önünde olan sundurma.	Farsça cîm (ج) bâbı
3560	1	218	cünâbe	جُنَابِه	İkiz doğan çocuk, tev'em .	Farsça cîm (ج) bâbı
3561	1	218	çenâḥ	چَنَاحٌ	Eyer kaşı, ḳarabûs .	Farsça cîm (ج) bâbı
3562	1	218	cenâğ	جَنَاعٌ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3563	1	218	çenâr	چَنَارٌ	Maruf ağaçtır, şınâr , gayet ulu olur, Türkîde cîm (ج)'in kesriyle çınar derler, meşhurdur ki mürur-ı ezmine ile bu ağaçtan peyda olup tamamen yanar.	Farsça cîm (ج) bâbı
3564	1	218	çünâk	چُنَاكٌ	Hayvan besledikleri mekân, kümes, ḳunn .	Farsça cîm (ج) bâbı
3565	1	218	çenân	چَنَانٌ	Çalışıcı, uğraşıcı, sa'î ve ikdam edici, muḳdim .	Farsça cîm (ج) bâbı
3566	1	218	çünân	چُنَانٌ	İnceleyen manasına şöyle böyle, şu tarz demek, aslı çûn-ân (چُونَانٌ)'dır telaffuzunda tahfifen vavı hafz olunup işbâ' -ı damme ile istimal olunur, murâd-ı ma' na teşbihi ifade eder, hakeza .	Farsça cîm (ج) bâbı
3567	1	218	cenâne	جَنَانِه	Yürek, ḳalp , gönül.	Farsça cîm (ج) bâbı
3568	1	219	cinâyetkâr	جَنَائِتْكَارٌ	Suç ve kabahat sahibi olan, mücrim .	Farsça cîm (ج) bâbı
3569	1	219	cenb	جَنَبٌ	Nezd , 'ind, yan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3570	1	219	cünbân	جُنْبَانٌ	Hareket edici, müteḥarrik , harekette olan, salınan ve salınarak hareket ederek ve tahrik edici olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3571	1	219	cünbânî	جُنْبَانِيٌّ	Cünbânlık, tahrik edicilik, taḥrik .	Farsça cîm (ج) bâbı
3572	1	219	cünbed	جُنْبِدٌ	Kümbet, kemer, kubbe, ṭâḳ .	Farsça cîm (ج) bâbı
3573	1	219	cünbede(t)	جُنْبِدَةٌ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3574	1	219	çember)	چَمْبِرٌ	Halka resmine girmiş, ince ve yassı ve uzun nesne ki fiçî ve def vesair nesnelerin etrafına bağlarlar, sebîbe .	Farsça cîm (ج) bâbı
3575	1	219	cümbüş	جُمْبُشٌ	Cenbîden lafzından ism-i mastardır, hareket manasına, deprenmek, ḥareke(t) ve oynamak.	Farsça cîm (ج) bâbı
3576	1	219	çünbîden	چُنْبِيدِن	Deprenmek, ḥicân [heyecan].	Farsça cîm (ج) bâbı
3577	1	219	cennetmekân	جَنَّتْ مَكَانٌ	Mekânı cennet olan, cennette bulunan, cennetü'l-maḳâm .	Farsça cîm (ج) bâbı
3578	1	219	cenc	جَنَجٌ	Sığır ve öküz avazı.	Farsça cîm (ج) bâbı

3579	1	219	cencek	جَنْجَك	Yonca otu tabir olunan nebat, fiş .	Farsça cîm (ج) bâbı
3580	1	219	çend	چَنْد	Miktar, adet ve gayrıda istimal olunur, ne kadar, ne miktar, birkaç, üç beş on misilli adet.	Farsça cîm (ج) bâbı
3581	1	219	çendâ	چَنْدَا	Mikdâr-ı adedden sualdir, ne kadar demek “ kem ” manasına.	Farsça cîm (ج) bâbı
3582	1	220	çendân	چَنْدَان	O kadar, ne kadar, her ne kadar, cend (چند) ile ân (آن)’dan mürekkeptir, “o denli” manasına müfret olduğu halde sandal ağacı ve Çin şehirlerinden bir şehir-i muazzam ismidir.	Farsça cîm (ج) bâbı
3583	1	220	çendânbûd	چَنْدَانُ بُود	Tâ ân zamân ve tâb-ı haddi yani ta o vakit ve tâber-hadde demektir.	Farsça cîm (ج) bâbı
3584	1	220	cendere)	چَنْدَرَه	Kumaş perdaht etmeğe müstamel bir alet ve mücellitlerin kâğıt kıstırmaya istimal ettikleri alet, milzeme .	Farsça cîm (ج) bâbı
3585	1	220	cündere	چَنْدَرَه	Bi-ma’ nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3586	1	220	cenden	چَنْدَن	Demir ve polat ve gayrı nesnelere pasını açmak ve sandal ağacı.	Farsça cîm (ج) bâbı
3587	1	220	cinsitân	چَنْسِتَان	Cinlerin memleketi, beledü’l-cinn .	Farsça cîm (ج) bâbı
3588	1	220	cenk	چَنْك	Düşman ile dövüşmek, top ve silah ile dövüşmek, muharebe .	Farsça cîm (ج) bâbı
3589	1	220	cink	چَنْك	Çizme ökçesine vazolunup hayvanı sürmeye medar olan demir, mahmuz , minkâru’l huf .	Farsça cîm (ج) bâbı
3590	1	220	cünk	چَنْك	Çolak, eşel ve kuruyup atıl olan el ve büyük sefine ve gelinlerin cihazı.	Farsça cîm (ج) bâbı
3591	1	220	çenk	چَنْك	Bir nevi çalgı aleti ve pençe, tırnak, zufr .	Farsça cîm (ج) bâbı
3592	1	221	çengâr	چَنْگَار	Bir nevi yeşil boya ve pul pul münakkaş olan at.	Farsça cîm (ج) bâbı
3593	1	221	cenkâr	چَنْكَار	Demir pası, küf, kerc ve yeşil boya, jinkâr.	Farsça cîm (ج) bâbı
3594	1	221	çengâl	چَنْگَال	El, pençe, mihleb , aslı hayvan pençesine derler, istiare tarikiyle insanda dahi istimal olunur.	Farsça cîm (ج) bâbı
3595	1	221	cengâver	چَنْگَاوَر	Cenkçi, kavgacı. muharip , yiğit olan ve fitne koparıcı ve kavga karıştırıcı olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3596	1	221	cenk-i calâb	چَنْكِ جَلَاب	Mekr ve hile ve hud’ a ve bir nesneyi geri yani tehir etmek.	Farsça cîm (ج) bâbı
3597	1	221	cengcû	چَنْگَجُو	Kavga arayıcı olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3598	1	221	cengel	چَنْگَل	Pek sık ağaçlık, garif ve sazlık mahal.	Farsça cîm (ج) bâbı
3599	1	221	çengel	چَنْگَل	Ucu geri çevrilmiş olan çubuk, minşel kanca ve olta iğnesi misilli ve ağaçlık, ormanlık mahal ve el, pençe.	Farsça cîm (ج) bâbı
3600	1	221	çenkülâhî	چَنْگَلَاهِي	Çaylak denilen hayvan, şühâ .	Farsça cîm (ج) bâbı
3601	1	221	cengülâhî	چَنْگَلَاهِي	Bi-ma’ nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3602	1	221	cengelistân	چَنْگَلِيسْتَان	Ağaçlık ve sazlık orman olan mahal, gayza .	Farsça cîm (ج) bâbı
3603	1	221	çengelistân	چَنْگَلِيسْتَان	Bi-ma’ nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3604	1	221	çengülûk	چَنْگَلُوک	Âdem ve dört ayaklı hayvanın eli ve ayağı, eğri ve nâ-rast olmak, mazbûn .	Farsça cîm (ج) bâbı

3605	1	221	Çeng-i meryem	چَنگِ مَرِيَمَ	Buhûr-ı Meryem tabir olunan şükûfedir ki beş parmak gibi olur, Hazret-i Meryem esnâ-i vaz'ında onu tuttu, mecmu' u'l-fürste mesturdur ki zen-i hâmil vaz' -ı hamelde usret çekse o otu suya korlar, ıslanıp birbirinden cüda olduğu gibi bi-emrillahi teala o avrat vaz' -ı hamel eder.	Farsça cîm (ج) bâbı
3606	1	222	cengî	چَنگِی	Çenkçi, kavgacı olan, muharip , âdem olsun, at ve fil ve her ne olursa olsun hatta horoza dahi sıfat ederler ve cest ve çabuk olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3607	1	222	çengî	چَنگِی	Rakkaş , köçek.	Farsça cîm (ج) bâbı
3608	1	222	cengîden	چَنگِیدَن	Kavga ve niza eylemek, muharebe eylemek, mücadele .	Farsça cîm (ج) bâbı
3609	1	222	Çingîr	چَنگِیز	Moğolân padişahının ismidir, keyfiyyet-i hurûcu Tabâkat-ı Nâsırî'de tafsila mezkurdur ve menkuldür ki Vilâyet-i Herat'ta yirmi dört kere yüz bin adam katl eyledi ve kendine mahsus şeriat ihtirâ' edip adını töre koymuş idi ve cem' -i ömründe askerine bir yerde inhizâm vaki olmamıştır, Çingiz dahi derler.	Farsça cîm (ج) bâbı
3610	1	222	(cenup)	(جَنُوبُ)	Şimalin mukabili olan taraf ve şark tarafından esen rüzgar.	Farsça cîm (ج) bâbı
3611	1	223	çine	چَنه	Kuş yemi, habbe .	Farsça cîm (ج) bâbı
3612	1	223	çene)	(چَنَه)	Çene, fekkûn esfel , ağzın alt çenesi.	Farsça cîm (ج) bâbı
3613	1	223	çenedân	چَنَدَانُ	Kuş kursağı, havşala .	Farsça cîm (ج) bâbı
3614	1	223	cenîb	جَنِيبُ	Yedek at, merzûm .	Farsça cîm (ج) bâbı
3615	1	223	çinîbe	چَنِيْبَه	Yürek, kalp , dil, gönül.	Farsça cîm (ج) bâbı
3616	1	223	çinîde	چَنِيْدَه	Devşirilmiş, toplanmış olan, muқтаfif .	Farsça cîm (ج) bâbı
3617	1	223	çünîn	چُنِيْنُ	Buncılayın, böyle, bu tarz, bu vechile, mişli hâzâ manasına aslı çûn-în (جون) 'dir, tahfifen vav (و) ile elif (ل) hazf olunmuştur.	Farsça cîm (ج) bâbı
3618	1	223	cenîver	جَنِيْوَرُ	Sırat köprüsü, şıraç .	Farsça cîm (ج) bâbı
3619	1	223	cev	جَوُ	Arpa, şa'îr ve altının doksan ayarına derler yani doksan altı miskal altına dört miskal gümüş izafe olunmuş ateşe dayanmak için zammederler, Arabîde teşdid-i vâv ile cev (جَوَّ) bâlâ-yı hevâ yani mabeyn-i arz ve semaya derler, ekser (cevv-i hevâ) istimal olunur.	Farsça cîm (ج) bâbı
3620	1	223	çû	چُو	Gibi, mişl manasında edât-ı teşbîh ve çünkü manasında edât-ı sebebiyyet-i Fârisîdir ve vakit manasın(ı) ifade eder.	Farsça cîm (ج) bâbı
3621	1	223	cevâbdih	جَوَابِيْدِه	Cevap veren, cevap verici olan, mucip .	Farsça cîm (ج) bâbı
3622	1	223	cevâbnâme	جَوَابِنَامَه	Mektuba mukabil yazılan mektup.	Farsça cîm (ج) bâbı
3623	1	224	cüvâz	جُوَازُ	Havan denilen alet ki onunla nesne dövüp hurda ederler, dibek, mihrâs .	Farsça cîm (ج) bâbı
3624	1	224	cuvâl	جُوَالُ	Buğday ve arpa ve sair konulan zarf ki ekser kıldan ve ketenden ederler, ledd .	Farsça cîm (ج) bâbı
3625	1	224	çuval	چُوَالُ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı

3626	1	224	cevaldûz	جَوَالدُوزُ	İğneden büyük çuval ve torba diktikleri iğne, misle ve çuval dikici olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3627	1	224	çuvalduz	جَوَالدُوزُ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3628	1	224	cüvân	جُوَانُ	Genç olan, sinni az olan âdem ve sade ve mahbup ve yiğit ve taze (civan) dahi derler, şâb .	Farsça cîm (ج) bâbı
3629	1	224	cevânbaht	جَوَانِبَاخت	Sâhib-i tal' at, bahtı açık olan, ekser nev-reside yiğitler vasfında irat ederler, cim'in zammıyla da zebân-zeddir.	Farsça cîm (ج) bâbı
3630	1	224	civanmert	جُوَانْمَرْت	Kerim, sehî , bezûl ve sâhib-i himmet ve ehl-i mürüvvet olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3631	1	224	cüvânmerdî	جُوَانْمَرْدِي	Kerem, civanmertlik, sehâvet .	Farsça cîm (ج) bâbı
3632	1	224	cevânî	جَوَانِي	Gençlik, şebâb , tazelik.	Farsça cîm (ج) bâbı
3633	1	224	cevâhîrî	جَوَاهِرِي	Cevahirci, kuyumcu, fettân .	Farsça cîm (ج) bâbı
3634	1	224	çûb	چُوبُ	Değnek ve çubuk, 'ukâze ve her kesilmiş ağaç.	Farsça cîm (ج) bâbı
3635	1	225	cûb	جُوبُ	Peltek lisanında lükneti olan kimse, elken .	Farsça cîm (ج) bâbı
3636	1	225	çoban)	چُوبَانُ	Koyun ve keçi otlağa getiren, râ'î ve tımar ve himayet eden kimse.	Farsça cîm (ج) bâbı
3637	1	225	cobân	جُوبَانُ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3638	1	225	cûbpâre	چُوبْپَارِه	Ağaç parçası yonga, kuzâye .	Farsça cîm (ج) bâbı
3639	1	225	cev be-cev	جُوبَجُو	Pare pare, tane tane, zerre zerre, şukka şukka .	Farsça cîm (ج) bâbı
3640	1	225	cûbhâr	چُوبْحَارُ	Ağaç kurdu denilen hayvancık, ürâza ve değnek vurulmuş adam yani ta' zir için darbolunmuş olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3641	1	225	cûbdest	چُوبْدَسْت	Ucu sivri demir yahut ağaç ki onunla hayvan dürterler, 'ukkâze.	Farsça cîm (ج) bâbı
3642	1	225	çûbdestî	چُوبْدَسْتِي	Zerdeste denilen çûb ki ekser dervişler ellerinde gezdirirler, matrâk .	Farsça cîm (ج) bâbı
3643	1	225	çûbzîn	چُوبْزَيْنُ	Kaltak ve eyer ağacı, minv .	Farsça cîm (ج) bâbı
3644	1	225	çûbsurh	چُوبْسُرْحُ	Bakkam denilen ağaç ki ince ince doğranıp kaynatarak ibrişim ve ipek boyarlar, 'andem.	Farsça cîm (ج) bâbı
3645	1	225	çûbşûy	چُوبْشُوي	O kısa ağaçtır ki kassarlar ve çamaşırcılar onunla esvap ve bez ağartırlar.	Farsça cîm (ج) bâbı
3646	1	225	çûbek	چُوبَكُ	Küçük ağaç parçası ve çubuk, değnek ve bazı nevi çalgı çalmaya kullanılan değnekcik.	Farsça cîm (ج) bâbı
3647	1	225	çûbnân	چُوبْنَانُ	Yufka ve hamur açtıkları oklava, mihlâc .	Farsça cîm (ج) bâbı
3648	1	225	çûpe	چُوبِه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3649	1	226	çûbyasağ	چُوبْيسَاغُ	Çavuşlar ve kapıcılar ellerinde tuttıkları aşa .	Farsça cîm (ج) bâbı
3650	1	226	çûbîn	چُوبَيْنُ	Ağaçtan olan çanak ve tabak ve sair nesnelere denir, kıhf .	Farsça cîm (ج) bâbı
3651	1	226	çûbine	چُوبَيْنِه	Ağaç kakan dedikleri kuş, neffâr .	Farsça cîm (ج) bâbı
3652	1	226	cûc	جُوجُ	Horozun burnu üzerinde olan kızıl et paresi, ibik, kanza' a ve tâk-ı evvân üzerine ziynet için kodukları nesne.	Farsça cîm (ج) bâbı
3653	1	226	cevcev	جُوجُو	Tane tane, pare pare, zerre zerre, kıta kıta .	Farsça cîm (ج) bâbı

3654	1	226	cûcû	جُوْجُوْ	Serçe kuşu, 'uşfûr.	Farsça cîm (ج) bâbı
3655	1	226	çûçe	چُوْچِه	Tavuk pilici, ferih [ferik] ve iğnede iplik geçirdikleri kertik.	Farsça cîm (ج) bâbı
3656	1	226	çuha	چُوْحَا	Yünden dokunmuş esvap olacak nesne, lisan-ı Türkîde çuka denir, cûha ve rehâbine mahsus bir nevi câme.	Farsça cîm (ج) bâbı
3657	1	226	çûhiden	چُوْحِيْدِن	Sürçmek, kaymak, zelç.	Farsça cîm (ج) bâbı
3658	1	226	cûr	جُوْر	Dopdolu olan kadeh, kâse-i memlû.	Farsça cîm (ج) bâbı
3659	1	226	cevr	جَوْر	Haksızlık, adem-i adâlet, zulüm, sitem	Farsça cîm (ج) bâbı
3660	1	226	cevrpîşe	جَوْر پِيْشِه	Gaddar, zalim, haksız olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3661	1	226	(cevzâ)	(جَوْرَا)	Felek-i burûcda Sevr burcuyla Seretân burcu beyninde vaki olan burç ki Şems'in ona duhulü mayısın sekizinde yahut dokuzunda olur.	Farsça cîm (ج) bâbı
3662	1	227	cevzgire	جَوْر كِيْرِه	Düğme denilen nesne ki elbiseye dikilir, zira cevz (جُوْر) değirmilik ve gire (كِيْرِه) ukde manasına olmakla sebeb-i tesmiye olunmuştur.	Farsça cîm (ج) bâbı
3663	1	227	cevzgendüm	جَوْر كَنْدَم	Arpa şeklinde buğday veyahut buğday gibi arpa ola, yani sünbülesi arpa sünbülesi gibi ola.	Farsça cîm (ج) bâbı
3664	1	227	cûje	جُوْرِه	Umûmen her kuş yavrusuna denir, hususen tavuk yavrusu olan piliç, ferih [ferik].	Farsça cîm (ج) bâbı
3665	1	227	cevziden	جَوْرِيْدِن	Gam-gîn olmak ve gussa yemek, tehzün.	Farsça cîm (ج) bâbı
3666	1	227	cevsek	جَوْسَك	Gögüse ve kola dikilen düğme, zirr.	Farsça cîm (ج) bâbı
3667	1	227	cûş	جُوْش	Kaynamak, galyân [galeyan] ve fitne ve fesat ve ıztırap, çalkanmak, rahatsız olmak ve hareket etmek, deprenmek ve çuşiden lafzından sıga-i emr ve vasf-ı terkididir, kayna ve cûş manasına.	Farsça cîm (ج) bâbı
3668	1	227	cûşân	جُوْشَان	Kaynayan dalga gibi harekette olan, galyân [galeyan].	Farsça cîm (ج) bâbı
3669	1	227	çûşden	چُوْشْدِن	Emmek, maşd.	Farsça cîm (ج) bâbı
3670	1	227	cûşiş	جُوْشِيْش	Kaynamak, cûş etmek, ahirinde olan şin (ش) alâmet-i masdariyyedir, kaynamış manasına, fevr ve vücûd-ı insânda zahir olan kabarcık.	Farsça cîm (ج) bâbı
3671	1	227	cevşen	جَوْشِن	Zırh denilen âlet-i harb ki demir telden örüp gömlek gibi ehl-i harb giyerler, Dâvud aleyhisselam'ın mu'cize-i bâhiresidir, dir'.	Farsça cîm (ج) bâbı
3672	1	228	cevşenpûş	جَوْشِن پُوْش	Cevşen giyen, zırh kuşanan, lâbisu'd-dir'.	Farsça cîm (ج) bâbı
3673	1	228	cûşiden	جُوْشِيْدِن	Kaynamak, galyân [galeyan].	Farsça cîm (ج) bâbı
3674	1	228	cevķ	جَوْكَ	Güruh, cemaat, insan bölüğü.	Farsça cîm (ج) bâbı
3675	1	228	cûşide	جُوْشِيْدِه	İsm-i mef'ûldür, kaynamış manasına.	Farsça cîm (ج) bâbı
3676	1	228	çevgân	چَوْگَان	Başı eğri bir değnek ki top oyununda istimal olunur, gûy-ı çevgân derler.	Farsça cîm (ج) bâbı
3677	1	228	cevgân	جَوْكَان	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3678	1	228	cevlângâh	جَوْلَانْگَاه	Talim meydanı, mağferetü't-ta' lîm.	Farsça cîm (ج) bâbı

3679	1	228	çûlâh	چُولَاہ	Çulha ki bez dokuyucu olan, hâyik .	Farsça cîm (ج) bâbı
3680	1	228	cûle	خُولَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3681	1	228	çomak)	چوماق)	Başı topuz bir cenk aleti ve başı topuz olan değnek, matrâk .	Farsça cîm (ج) bâbı
3682	1	228	cömert)	چومرد)	Civanmert, kerim, sehî , bezûl olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3683	1	228	cömerdim	چومردیم	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3684	1	228	çün	چُون	Nice manasına, Arabîde keyfe (كَيْف) ile tabir olunur, mademki, şu sebepten manalarına, kâhî (كَاهِي) edât-ı rabita ilhakıyla çünist derler ve edât-ı ibtidâ ve edât-ı sebebiyyet-i Fârisiyyedir.	Farsça cîm (ج) bâbı
3685	1	228	ceven	چُون	Düven denilen alet ki onunla harman sürerler, midrâs .	Farsça cîm (ج) bâbı
3686	1	228	çûn u çirâ	چُون و چِرَا	Nasıl ve niçin bîçûn (بی چون) ve çerâ (چِرَا) ef' âl ve irâdatının sebebi sorulmaz olan Allahu zü'l-mecid ve'l-celal Hazretleri.	Farsça cîm (ج) bâbı
3687	1	229	cevherdâr	چَوهر دَار	Dalga resminde siyah ve beyaz benekli olan kılıç.	Farsça cîm (ج) bâbı
3688	1	229	cevhertaleb	چَوهر تَلَب	Cevher araştırmacı olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3689	1	229	cevherfürûş	چَوهر فُرُوش	Cevahirci, cevahir satıcısı, bâyi' u'l-cevâhir.	Farsça cîm (ج) bâbı
3690	1	229	cevherbân	چَوهر بَان	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3691	1	229	cûy	چَوِي	Irmak, nehir , akarsu, çay ve arayıcı, araştırmacı ve aramak, araştırmak ve cûyîden lafzından siga-i emir ve vasf-ı terkibi olur çâre-cûy, rızâ-cûy gibi	Farsça cîm (ج) bâbı
3692	1	229	cevî	چَوِي	Cây manasına ve yâ-yı vahdet ile bir arpa ağırlı nesne demektir.	Farsça cîm (ج) bâbı
3693	1	229	cûyâ	چَوِيَا	Arayıcı, araştırmacı, mütecessis .	Farsça cîm (ج) bâbı
3694	1	229	cûyân	چَوِيَان	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3695	1	229	cûyây	چَوِيَاي	İsm-i fâ' ildir, cuyende gibi arayıcı manasına, mütefağkîd .	Farsça cîm (ج) bâbı
3696	1	229	cûybâr	چَوِيَاَر	Akarsu, mâ-i cârî , ırmak ve akarsu kenarı.	Farsça cîm (ج) bâbı
3697	1	229	cûytâz	چَوِيَتَاَز	Süratle akan ırmak ki cûy (چَوِي) ırmak, tâz (تَاَز) tâzîdenden ism-i fâ' ildir, akıcı ırmak demektir.	Farsça cîm (ج) bâbı
3698	1	229	çûyçe	چَوِيچَه	İsm-i tasgîrdir, küçük ırmak demektir, nehr-i şağîr .	Farsça cîm (ج) bâbı
3699	1	229	cûyhirâ	چَوِيحِرَا	Münâza'a, nizâ' , kavga, çekişme.	Farsça cîm (ج) bâbı
3700	1	229	cûyek	چَوِيَك	Irmak manasına olan cûy lafzının musaggarıdır, küçük ırmak demektir, serî .	Farsça cîm (ج) bâbı
3701	1	229	çûygân	چَوِيگان	Çevgân top oyununda istimal olunup başı eğri bir değnek.	Farsça cîm (ج) bâbı
3702	1	230	cevîn	چَوِيِن	Arpadan ibaret olan, şa'îrî .	Farsça cîm (ج) bâbı
3703	1	230	cevîne	چَوِيِنَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3704	1	230	cûyende	چَوِيِنْدَه	Arayıcı, araştırmacı, mütefağkîd .	Farsça cîm (ج) bâbı
3705	1	230	cûyine	چَوِيِنَه	Çay ve göle müteallik olan kuş, ördek ve kaz ve kuğu, meselli, nehîrî .	Farsça cîm (ج) bâbı
3706	1	230	cûyîden	چَوِيِيْدِن	Aramak, tecessüs ve suyu ırmak edip akıtmak.	Farsça cîm (ج) bâbı
3707	1	230	cûyîne	چَوِيِيْنَه	Irmak kenarında olan çimen ve kuş ve ona müteallik olan nesnelere, nehîrî .	Farsça cîm (ج) bâbı

3708	1	230	çeh	چَه	Kuyu, çâh, bi'r , çukur	Farsça cîm (ج) bâbı
3709	1	230	cih	جِه	İhfâ-i hâ ile “ne”, Arabîde mâ (ما) manasına edât-ı istifhâmdır, eğerce hâ (ه) ile yazılır amma telaffuz olunmaz, kâhî bir lafız idhâl olunup hâ-i alâmeti hazf olunur, (çegûne) gibi.	Farsça cîm (ج) bâbı
3710	1	230	çehâr	چَهَار	Dört adedi, erba'a .	Farsça cîm (ج) bâbı
3711	1	230	çehârbâliş	چَهَارْبَالِش	Padişah tahtı ve ulema ve küberâ ve vüzerâ mesnedi ve anâsır-ı erba'a ve dünya.	Farsça cîm (ج) bâbı
3712	1	230	çehârpâ	چَهَارْپَا	Dört ayaklı olan hayvan, devâb .	Farsça cîm (ج) bâbı
3713	1	230	çehârpâre	چَهَارْپَاْرَه	Çalpara denilen alet, tarb, şahn .	Farsça cîm (ج) bâbı
3714	1	230	çehârdehüm	چَهَارْ دَهْم	On dördüncü râbi'u'aşer .	Farsça cîm (ج) bâbı
3715	1	230	çehârrûze	چَهَارْ رُوْز	Sürüğü dört gün olan, fani, zail , sebatsız olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3716	1	231	çehârşâh	چَهَارْ شَاْخ	Harman savurdıkları parmaklı ağaç, yaba, mifkale .	Farsça cîm (ج) bâbı
3717	1	231	çarşamba	چَهَارْ شَنْبَه	Haftanın pazardan bed' ile dördüncü günü ki salı ile perşembe beyninde olur, yevmi erba'a .	Farsça cîm (ج) bâbı
3718	1	231	çehâr'alem	چَهَارْ عَالَم	Hulefâ-i Râşidîn rıdvanullahi aleyhim ecma' in hazerâtı.	Farsça cîm (ج) bâbı
3719	1	231	çehârgâne	چَهَارْ گَانَه	Dört kat yahut dört türlü olan ve dört hisse.	Farsça cîm (ج) bâbı
3720	1	231	çehârgûşe	چَهَارْ كُوْشَه	Dört köşeli olan, erba'a zevâyâ .	Farsça cîm (ج) bâbı
3721	1	231	çehârim	چَهَارْم	Dördüncü, râbi' .	Farsça cîm (ج) bâbı
3722	1	231	çehârnazm	چَهَارْ نَظْم	Anâsır-ı erba'a yani âb (آب) ve hava (هوا) ve hak (حَاك) ve ateş (آتَش).	Farsça cîm (ج) bâbı
3723	1	231	(cihaz)	(چَهَار)	İnsanın levazım ve mühimmatı ve tertib-i asker ve esvap ve meyyit ve arûs ve misafire lazım olan mühimmat, tetimmât.	Farsça cîm (ج) bâbı
3724	1	231	cihan	چَهَان	Felek, kamerin mâ-tahtı bulunan mevcudattan ibaret olan âlem-i zâhir, dünya .	Farsça cîm (ج) bâbı
3725	1	231	çehân	چَهَان	Çok, keşir , bisyâr olan ve damlamakta ve tekâtur etmekte olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3726	1	231	cihânârâ	چَهَانْ اَرَا	Cihana ziynet ve güzellik verici olan, müzeyyinü'd-dünyâ .	Farsça cîm (ج) bâbı
3727	1	231	cihânârây	چَهَانْ اَرَاي	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3728	1	231	cihânârâyî	چَهَانْ اَرَايِي	Cihan-ârâlık.	Farsça cîm (ج) bâbı
3729	1	231	cihânefrûz	چَهَانْ اَفْرُوْز	Cihana nur ve ziya verici olan, münevvirü'd-dünyâ .	Farsça cîm (ج) bâbı
3730	1	232	cihânefrûzî	چَهَانْ اَفْرُوْزِي	Cihan efrûzluk.	Farsça cîm (ج) bâbı
3731	1	232	cihânâferîn	چَهَانْ اَقْرَبِيْن	Cenâb-ı Barî te' alâ celle ismuhu Hazretleri'nin nâm-ı şerîfidir ki “cihan yaratıcı” demek olur, Halîku'l-âlem manasına.	Farsça cîm (ج) bâbı
3732	1	232	cihânâver	چَهَانْ اَوْر	Gayet âlim ve kâmil ve ziyade bahadır ve pehlivan olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3733	1	232	cihânân	چَهَانْ اَنْبَان	Cihannın bekçisi ve muhafızı olan büyük padişah, hâfîzu'l-âlem .	Farsça cîm (ج) bâbı
3734	1	232	cihânânî	چَهَانْ اَنْبَانِي	Padişaha müteallik olan ve padişahlık, sultânî .	Farsça cîm (ج) bâbı
3735	1	232	cihânpenâh	چَهَانْ اَنْبَانَه	Cihannın sığındığı muhafız, melcâ'u'l-âlem .	Farsça cîm (ج) bâbı

3736	1	232	cihânpenâhî	جهانپناهی	Cihân-penâha mensup ve müteallik olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3737	1	232	cihânbîn	جهانبین	Cihanın her bir nesnesini gören ve sîga-i emir olur cihan-gör manasına ve gözden kinaye olur.	Farsça cîm (ج) bâbı
3738	1	232	cihântâb	جهانتاب	Cihana ziya yahut hararet verici olan, muzîyü'l-âlem .	Farsça cîm (ج) bâbı
3439	1	232	cihântâbâne	جهانتابانه	Cihân-tâba müteallik ve yaraşık olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3740	1	232	cihâncû	جهانجو	Padişah, sulţan , cihan tecessüs edici olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3741	1	232	cihândâr	جهانداز	Cihan tutucu olan, mümsiku'l-âlem , cihan onun mülkü olan padişah.	Farsça cîm (ج) bâbı
3742	1	232	cihândârâne	جهاندازانه	Cihândâr'a müteallik ve yaraşık olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3743	1	232	cihândârî	جهاندازی	Padişahlık ve padişaha müteallik olan, sultanî, ahirinde ki yâ (یا) vasfiyyedir.	Farsça cîm (ج) bâbı
3744	1	233	cihândîdegî	جهاندیدگی	Cihân-dîdelik.	Farsça cîm (ج) bâbı
3745	1	233	cihândîde	جهاندیده	Cihanı gezmiş görmüş olan, seyyâh .	Farsça cîm (ج) bâbı
3746	1	233	cihânrevâ	جهانروا	Cihanda cari ve rayiç ve layık ve caiz olan, râyic-i 'âlem.	Farsça cîm (ج) bâbı
3747	1	233	cihânrevây	جهانروای	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3748	1	233	cihânzende	جهانزنده	Bir şükûfedir ki asla pejmürde olmaz, yaz ve kış herîme bahar olur.	Farsça cîm (ج) bâbı
3749	1	233	cihânsâl	جهانسالار	Cihanın reisi ve büyüğü ve serdarı olan padişah.	Farsça cîm (ج) bâbı
3750	1	233	cihânsitân	جهانسیتان	Cihan alıcı ve zaptedici olan padişah.	Farsça cîm (ج) bâbı
3751	1	233	cihânsitânî	جهانسیتانی	Padişaha müteallik olan ve padişahlık.	Farsça cîm (ج) bâbı
3752	1	233	cihânsûz	جهانسوز	Cihanı yakıp yandırıcı olan, muhrîku'l-âlem .	Farsça cîm (ج) bâbı
3753	1	233	cihângüşâ	جهانگشا	Cihan feth edici padişah, fâtîhu'l-memâlik .	Farsça cîm (ج) bâbı
3754	1	233	cihângerđ	جهانگرد	Cihanı dolaşmış olan, seyyâh .	Farsça cîm (ج) bâbı
3755	1	233	cihângehîn	جهانگهین	'Âlem-i sagîr, yani nev-i benî âdem, insan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3756	1	233	cihangir	جهانگیر	Cihan alıcı, cihan kapıcı padişah.	Farsça cîm (ج) bâbı
3757	1	233	cihângîrî	جهانگیری	Padişahlık, sulţânî ve padişaha müteallik olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3758	1	233	cihânmeţâ'	جهانمطاغ	Kendisine bütün cihan tarafından itaat ve inkiyat olunur olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3759	1	233	cihânmehtîn	جهان مهین	'Âlem-i kebîr, büyük âlem, iş bu mahlukatı câmi olan dünya.	Farsça cîm (ج) bâbı
3760	1	234	cihânî	جهانی	Cihana müteallik ve mensup olan ve dünyalı olan, zamânî .	Farsça cîm (ج) bâbı
3761	1	234	cihânniyân	جهاننیاں	Cihânîler, bu dünya halkı, ehl-i dünyâ .	Farsça cîm (ج) bâbı
3762	1	234	çihdil	چه دل	"Ne kuvvet ve ne kudret ve ne erlik ve dilaverlik" demek, mâ'l-kuvvet .	Farsça cîm (ج) bâbı
3763	1	234	çehre	چهر	Yüz, vecih , manzar, likâ, suret.	Farsça cîm (ج) bâbı
3764	1	234	çihreng	چه رنگ	"Ne fayda ve ne çare" manasına, mâ'l-fâ'ide .	Farsça cîm (ج) bâbı
3765	1	234	çehre	چهره	İnsan sureti, yüz, kılık, vecih .	Farsça cîm (ج) bâbı
3766	1	234	cehre)	چهره)	İpekçilerin üzerine ipek sardıkları nesne ve masuraya ipek sardıkları şey, kûfiyye .	Farsça cîm (ج) bâbı
3767	1	234	çehreperđaz	چهره پرداز	Ressam, naķķaş , suret resmedici.	Farsça cîm (ج) bâbı

3768	1	234	çehreçarâş	چَهْرَه خَرَّاش	Adamın suretini tırmalayıp sıyrıcı olan, muḥaddiṣu'l-vech .	Farsça cîm (ج) bâbı
3769	1	234	çehredûk	چَهْرَه دُوك	Çıkrık denilen nesne ki onunla iplik sararlar, bekere .	Farsça cîm (ج) bâbı
3770	1	234	çehregüşâ	چَهْرَه كُشَا	Yüzünü, çehresini açıp gösterici olan, râ'î'l-vech ve suret resmedici olan	Farsça cîm (ج) bâbı
3771	1	234	çehregüşâ'î	چَهْرَه كُشَايِ	Yüzünü açıp göstermek, irâ'etü'l-vech .	Farsça cîm (ج) bâbı
3772	1	234	çehrenümûd	چَهْرَه نُموذ	Yüzü gözükmüş olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3773	1	234	çihl	چَهْل	Kırk adedi, erba'ûn .	Farsça cîm (ج) bâbı
3774	1	234	çilpâ	چَلْبَا	Kırk ayak denilen hayvan, çıyan, şebes .	Farsça cîm (ج) bâbı
3775	1	235	cehend	جَهَنْد	Sarraf yani bey' ü şirâ ve ahz ve itada akçenin iyisin(i) ve kemin(i) ayırıcı, naqqâd .	Farsça cîm (ج) bâbı
3776	1	235	çehende	چَهَنْدَه	Sıçrayıcı olan, vâşib .	Farsça cîm (ج) bâbı
3777	1	235	(cühûd)	(جُهُود)	Musevi tayfası.	Farsça cîm (ج) bâbı
3778	1	235	cühûdiyân	جُهُودِيَان	Yahudiler ve Yehûd vazeylemek, Yehûd .	Farsça cîm (ج) bâbı
3779	1	235	cühûdâne	جُهُودَانَه	Çufutça, çufut gibi, Yahûdî .	Farsça cîm (ج) bâbı
3780	1	235	çehîre	چَهْبِرَه	Çehre, yüz, vecih , suret.	Farsça cîm (ج) bâbı
3781	1	235	çehîz	چَهْبِرْ	Gelinin levazımat ve tetimmâtı, cihaz .	Farsça cîm (ج) bâbı
3782	1	235	cehîz	چَهْبِرْ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça cîm (ج) bâbı
3783	1	235	çehîden	چَهْبِرْدَنْ	Sıçramak, vesb ve meyleylemek, teferrüçlenmek.	Farsça cîm (ج) bâbı
3784	1	235	(ceyb) [cep]	(حَيْب)	Libas yakası, giribân ve libasta vaki olan kese misilli zarf ve yürek, kalp ve sadır ve göğüs, sine ve ilm-i hendese ıslahatından olup kavisin nihayetinde diğer nihayetiyle merkez beyninde vaslolunan nısf-ı kutr üzerine ihraç olunan amuda ıtlak olunur, temâm-ı ceyb ceysin vaki olduğu nısf-ı kutrdan mevki' -i ceyb olan nokta ile merkez-i kavis beyninde olan kıtadır.	Farsça cîm (ج) bâbı
3785	1	235	çeyper	چَهْبِرْ	Cadde, tarîk-i vâsi' , yol ve bir kale ismi.	Farsça cîm (ج) bâbı
3786	1	236	çeyḡ	چَهْغ	Gözünden daima yaş ve çapak akıp kapakları kızıl kızıl ve kirpikleri dökülür olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3787	1	236	çîden	چِهْدَنْ	Dermek, toplamak, iktitâf ve meyleylemek.	Farsça cîm (ج) bâbı
3788	1	236	çîde	چِهْدَه	Toplanmış, devşirilmiş olan, muqtatîf .	Farsça cîm (ج) bâbı
3789	1	236	çîr	چِهْرْ	Zafer bulmak, muzaffer , galip olmak ve hisse, behre, şeci ve dilaver olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3790	1	236	çîregî	چِهْرْگِي	Şecaat , yiğitlik, bahadırılık.	Farsça cîm (ج) bâbı
3791	1	236	çîregî kerden	چِهْرْگِي كَرْدَنْ	Dilberlik etmek, şebâb ve yüzüzlük eylemek.	Farsça cîm (ج) bâbı
3792	1	236	çîre	چِهْرَه	Galip, müstevli, manşûr , bahadır olan ve kavi ve çabuk olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3793	1	236	çîredest	چِهْرَه دَسْت	Eli uz yani her ne tutsa vücuda götüre, şakîf ve cest ve çabuk olan ve işe yakışır olan ve pehlivan ve mert, şeci olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3794	1	236	çîre şuden	چِهْرَه شُدَنْ	Galip olmak, ve cüret eylemek.	Farsça cîm (ج) bâbı

3795	1	236	çîz	چیز	Nesne, şey , kâ'in ve mevcut her ne olur ise.	Farsça cîm (ج) bâbı
3796	1	236	çîzçend	چیز چند	O alettir ki âlet-i racule müşabih edip bazı avratlar bellerine bağlayıp birbirlerine fi'l-i ma' hûd ederler ki ona sa'terî tabir olunur, zübeyb .	Farsça cîm (ج) bâbı
3797	1	237	çîze	چیزه	Cımbız denilen alet ki onunla kıl koparırlar, minkaş .	Farsça cîm (ج) bâbı
3798	1	237	çizebûz	چیزه بود	Sebep, bâ'is , bâdî, mucip olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3799	1	237	çizebûzger	چیزه بودگر	Ĥâliku'l- esbâb , esbâbı husûle getirici.	Farsça cîm (ج) bâbı
3800	1	237	çîzî	چیزی	Bir nesne demektir, ahirindeki yâ (یا) kâh vahdet ve kâh sıfat manasını ifade eder, şey'-i vâhid .	Farsça cîm (ج) bâbı
3801	1	237	çîst	چيست	Nedir demek, çe (چه) ile edât-ı râbita olan est (است)' ten mürekkeptir ve edât-ı istifhâmdır, karine-i hâliye ile manası malum olur, Arabîde mâ (ما) manasına.	Farsça cîm (ج) bâbı
3802	1	237	çîstân	چيستآن	Bilmece ve yanılmaca, ağlût .	Farsça cîm (ج) bâbı
3803	1	237	çîstî	چيستى	İstifham kabilindedir "nesin ve ne demek" manalarını ifade eder, mâ (ما) manasına.	Farsça cîm (ج) bâbı
3804	1	237	cîfehâr	چيفه خار	Laşe yiyici, laşe ekledici olan, âkîlu'l-cîfe .	Farsça cîm (ج) bâbı
3805	1	237	çîn	چين	Kıvrıma, büküm, buruşuk olan, ğarra ve toplayıcı, devşirici, cemedici olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3806	1	237	çînâ	چينا	Toplayıcı, mukteîf , devşirici, cemedici olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3807	1	237	çînde	چينده	Cemolunmuş, mecmu , toplanmış olan.	Farsça cîm (ج) bâbı
3808	1	237	çîn kerden	چين كردن	Yüz ve alın buruşturmak ve kaş çatmak, tagzînu'l-vech ve nesne verip devşirmek.	Farsça cîm (ج) bâbı
3809	1	238	çîne	چينه	Kuş yemi, habbe .	Farsça cîm (ج) bâbı
3810	1	238	çînedân	چينه دان	Kuş kursağı, havşala .	Farsça cîm (ج) bâbı
3811	1	238	çini	چيني	Çin memleketinde yapılan bir nevi çanak ve çömlek ve Çin'e mensup olan nesnelere ve bir latif renktir beyaz ile gök arasında.	Farsça cîm (ج) bâbı
3812	1	238	cıva	چيوه	Bir maden ki havanın ekser derecât-ı harâretinden seyyâl olup rengi beyaz gümüş gibi olur, şiddet-i bürûdetle incimâdı vakidir, ona zi'bak dahi denir, hârib .	Farsça cîm (ج) bâbı
	1			باب الحاء مِنَ الفارسيَّة		Farsça ha (ح) bâbı
3813	1	238	hâ	ح	Hak kelim budur ki zebân-ı Fârisîde evâ'il-i kelimedede harf-i hâ-i mühmele olmaz, lakin lisân-ı Arabın elsineden fazl ve rüchânî ve imtiyaz-ı şânî olmanın Acem bu lisandan bazı elfaz ahzedip bi-aynihâ istimal ederler ve bazılarının kendi terkiplerine cüz kırlarlar ve vaki olur ki bilâ-tagyîr kelime-i Arabiyyeyi ta'cîm ederler ve harf-i hâ lisân-ı Arabdan gayrı lisanda yoktur diye İmam-ı Suyûtî zikretmiştir, fi'l-vaki' zebân-ı Farisî zerafet ve letafet mülâyemet üzere olmanın sekiz harften kelime terkîp etmemişler.	Farsça ha (ح) bâbı

3814	1	238	Hâtem	حَاتَمٌ	Arap'ta Tay kabilesinden bir meşhur sehî kimsenin ismidir, oğlu Hazreti Resulu Ekrem sallallahu aleyhi vesellem zamanı şeriflerinde İslam'a geldi ve siyah kargaya hâtem denir.	Farsça ha (ح) bâbı
3815	1	239	Hâtem-şiyem	حَاتَمٌ شَيْمٌ	Cömert, civanmert, sehî , sahavetli olan.	Farsça ha (ح) bâbı
3816	1	239	hâcc	حَاجٌّ	Zevvâr-ı Kâ' be, Mekke-i Mükerrreme'yi ziyaret eden.	Farsça ha (ح) bâbı
3817	1	239	hâcib	حَاجِبٌ	Perde ve perde tutucu ve kapıcı, bevvap ve ebruvân.	Farsça ha (ح) bâbı
3818	1	239	Hâcib-i bâr	حَاجِبُ بَارٍ	Cebrail Aleyhisselam.	Farsça ha (ح) bâbı
3819	1	239	hacet	حَاجَةٌ	Rica ve temenna ve matlup ve maksut.	Farsça ha (ح) bâbı
3820	1	239	hâcetmend	حَاجِدٌ مِّنْدٌ	Fakir, muhtaç , nesnesiz olan.	Farsça ha (ح) bâbı
3821	1	239	hâd	حَادٌ	Kuzgun denilen kuş, gurâb ve Hazreti Yakub evladından birinin ismidir ki Hazreti Yusuf validesinden değildir.	Farsça ha (ح) bâbı
3822	1	239	hâş	حَاشٌ	Bir kelimedir ki ma' nâ-yı tenziye ifade eder "hâşalillah" derler, yani bir nesneden layık zatı olmayan vasfı istîb' âd ve isti' râ için istimal ederler ve bir ottur, Arabîde termes ve sakru'l-hammâd derler.	Farsça ha (ح) bâbı
3823	1	240	hâşâ	حَاشَا	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça ha (ح) bâbı
3824	1	240	hâzır	حَاضِرٌ	Nakd manasına yani müheyyâ ve amade.	Farsça ha (ح) bâbı
3825	1	240	hâzırcevap	حَاضِرٌ جَوَابٌ	Vakit geçirmeyip hemen birden cevap bulup veren.	Farsça ha (ح) bâbı
3826	1	240	hâzır dembâş	حَاضِرٌ دَمْبَاشٌ	Istîlâh-ı Acem'dendir, "mütenebbih ve müteyakkız ol, gafil olma" demek manasınadır.	Farsça ha (ح) bâbı
3827	1	240	hâzır kandîlbâş	حَاضِرٌ قَدْبِيلٌ بَاشٌ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça ha (ح) bâbı
3828	1	240	hakimane	حَاكِمَانَةٌ	Hakime layık ve yakışır olan.	Farsça ha (ح) bâbı
3829	1	240	hâl	حَالٌ	Ezmine-i seleseden şimdiki hâl manasına, eknûn ve köybazların meydan başlarına diktikleri iki amudun arasına derler ki derhu (دَرْهُو) ve yalnız hu (هُو) dahi derler ve hâlet-i eşyâ manasına mesela kişinin sıfatından ve ahvalinden ibarettir.	Farsça ha (ح) bâbı
3830	1	240	hâl kerd	حَالٌ كَرْدٌ	"Vecd ve şevke geldi" manasına.	Farsça ha (ح) bâbı
3831	1	240	hâliyâ	حَالِيَا	Şimdi, hâlâ, şimdilikte.	Farsça ha (ح) bâbı
3832	1	240	hâlî	حَالِي	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça ha (ح) bâbı
3833	1	240	hami	حَامِي	Kement ve himayet edici, ziyan ve eziyyetten hıfz eden.	Farsça ha (ح) bâbı
3834	1	240	hâ'idgâh	حَائِدْغَاهُ	Menzil , konacak mahal, konak.	Farsça ha (ح) bâbı
3835	1	240	habâbe	حَبَابَةٌ	Su yüzünde hasıl olup habâb dahi denilen köpük tanesi.	Farsça ha (ح) bâbı
3836	1	241	habâ' il-i şeytân	حَبَابِيلُ شَيْطَانٍ	Avratlara itlak olunur, manası şeytan ipleri, şeytanın ricâli, agvâye medâr-ı küllisi.	Farsça ha (ح) bâbı

3837	1	241	ḥabbezâ	حَبَبًا	Medih manasına, merḥaba lafzıyla müradiftir ve “ne güzel” demek manasına ve mahal-i ta‘accübde taaccüb manasına ve ma‘nâ-yı tahsîn dahi ifade eder, Arabîde dahi bu manalara istimal olunur.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3838	1	241	ḥablü'l-metfn	حَبْلُ الْمَتِينِ	Kur'an-ı azîmu'ş-şân.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3839	1	241	ḥabbe	حَبَّة	Tane, bir çekirdek veznî.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3840	1	241	ḥabeşî	حَبَشِي	Bende, köle, ahirindeki yâ-(ي) yı nispetle Habeş vilayeti halkına derler.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3841	1	241	ḥicap	حِجَاب	Perde ve şerm ve haya, utanmak.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3842	1	241	ḥicâb-ı zulmânî	حِجَابِ ظَلْمَانِي	Gece, şeb, leyl .	Farsça ḥa (ح) bâbı
3843	1	241	ḥüccet-i üstüvâr	حُجَّتِ اَسْتَوَار	Kur'an-ı azîmu'ş-şân.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3844	1	241	ḥücr	حُجْر	Şalvarın uçkur geçtiği mahal.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3845	1	241	ḥücre	حُجْرَه	Halvet-i hâs ve mahzen ve yalnız mahsus olan oda.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3846	1	241	ḥücre-i ḥâb	حُجْرَةُ حَوَاب	Ser dü-çeşm yani iki gözün üst kapakları, cefnü'l-fevķ .	Farsça ḥa (ح) bâbı
3847	1	241	Ḥicaz	حِجَاز	Hatt-ı Mekke-i Mükerrreme ve Medine-i Münevvere ve musikide bir makam adıdır.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3848	1	241	ḥicle	حِجْلَه	Gelin odası, halvethane, zıfaf.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3849	1	241	ḥaclegâh	حِجْلَمَاة	Bi-ma‘nâhu eydan	Farsça ḥa (ح) bâbı
3850	1	241	ḥir	حِر	Duman ve bu lafızla çoban çağırır, Arabîde ferc-i zenâna derler.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3851	1	242	ḥaram	حَرَام	Helalin zıddı ki bir nesne bir kimse üzerine nehy-i ilâhî ile memnu olmak ve bir kimse üzerine nehy-i ilâhî ile memnu olan nesne, şefâ .	Farsça ḥa (ح) bâbı
3852	1	242	ḥaramzade	حَرَامَزَادَه	Piç, veled-i zinâ , orospu oğlu.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3853	1	242	ḥarâmgâh	حَرَامَاة	Zampara, zânî , zinakâr.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3854	1	242	ḥarâmmağz	حَرَامِ مَغْز	Eğme kemiği, zîl .	Farsça ḥa (ح) bâbı
3855	1	242	ḥarb	حَرْب	Cenk, kavga, dövüş, kârzâr.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3856	1	242	ḥarbâ	حَرْبَا	Şems etrafında bazen renk renk peyda olan daire ve bir canavardır ki Hurşid'e yani Şems'e kemâl-i muhabbetten daima karşısında durur, gece kuşu güneşten kaçtığı gibi mezkur canavar güneşe karşı durduktaki derisi elvan görünür.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3857	1	242	ḥarbgâh	حَرْبِگَاة	Cenk vuku bulan mahal, ma' rake .	Farsça ḥa (ح) bâbı
3858	1	242	ḥirz	حِرْز	Penâh, melcâ' ve boyuna astıkları hamâyil ve muhâfaza-i nefse, vesile olacak nesne ve afat ve beliyeye defî için ittihat olunan nüsha ve tılsım ve ta'vîzat misilli ve kale gibi muhkem ve metin ve mahfuz olan mevzi.	Farsça ḥa (ح) bâbı

3859	1	243	ḥarf	حَرْف	Kelam etmeye âlât-ı nâtikanın evzâ'ına işaret için kitabında istimal olunan işaret ve manaya delalet edip isim yahut fiil olmayan kelime ve bir nesnenin kenarı yahut zevci yahut sivri, keskin kıyısı ve bir şeyin zarfı ve ağızdan zarta çalmak ve sözün saktın tutmak ki failine harf-gîr derler ve söz ve ayıp manalarında dahi müstameldir.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3860	1	243	ḥarf-i âşinâ	حَرْفِ أَشْنَا	Hemen harfleri biri birinden fark ve temyiz etmeye iktidâ kesbetmiş olan.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3861	1	243	ḥarf-i endâz	حَرْفِ اَنْدَاز	Tariz ve kinaye ile söz söyleyen ve ayıp ve nakisa arayan kimse.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3862	1	243	ḥarfendâzî	حَرْفِ اَنْدَازِی	Kinayecilik ve ayıp ve nakisa arayan ve aramak.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3863	1	243	ḥarf-gîr	حَرْفِ گِیْر	Ayıp ve nakisa arayıp halkı daima fasleder olan.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3864	1	243	ḥarf-gîrî	حَرْفِ گِیْرِی	Halkı daima fasledici, faşşâl .	Farsça ḥa (ح) bâbı
3865	1	243	ḥarem	حَرَم	Mekân-ı mahfûz ve cây-i muhriz ve hanelerde karılara mahsus olan daire ve odalar ve karı, hatun ve zevce.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3866	1	243	ḥaremdân	حَرَمْدَان	Altın kesesi, şurre .	Farsça ḥa (ح) bâbı
3867	1	243	ḥirmân	حِرْمَان	Mahrum olmak ve hasret çekmek.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3868	1	244	ḥarâmserrâ	حَرَامْسَرَا	Padişah sarayında kadınlara mahsus olan daire.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3869	1	244	ḥarâmsarây	حَرَامْسَرَاي	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça ḥa (ح) bâbı
3870	1	244	ḥarûn	حَرُون	Esb-i nâ-fermân yani serkeş at ve her muti olmayan şeye denir.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3871	1	244	ḥarir	حَرِير	İbrişim denilen maruf nesne ve yâr ve muşahip ve kâğıt.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3872	1	244	ḥarîr-i sine	حَرِيرِ سِیْنِه	Yumuşak göğüs, nerm-i sine manasına.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3873	1	244	ḥarîf	حَرِيف	Aslında hırfetden me'hûzdur, ba' de ta' cîm olunup mu' âşir ve hem-sihhat, meclis-i insî ve nazir ve muvafık, merd-kâr ve kumarbaz.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3874	1	244	ḥarîfân	حَرِيفَان	Yâran, dostlar, eḥibbâ .	Farsça ḥa (ح) bâbı
3875	1	244	ḥarîfâne	حَرِيفَانِه	Harîfe layık ve yaraşık olan.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3876	1	244	ḥarîm	حَرِيم	Mekân-ı mahfûz ve cây-ı muhriz.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3877	1	244	ḥaziran	حَزِيرَان	Şuhûr-u Rumiyyeden marttan itibar ile dördüncü şehir olup mayıs ile temmuz beyninde vaki olarak ibtidâ-i sayf olur.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3878	1	244	ḥisâbdân	حِسَابْدَان	İlm-i hesâba aşına olan kimse, muḥasip .	Farsça ḥa (ح) bâbı
3879	1	244	ḥisâbnüvis	حِسَابْ نُویْس	Hesaba memur olan yazıcı.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3880	1	244	Ḥassân	حَسَّان	Araptan meddâh-ı Resul-i Ekrem sallallahü aleyhi vesellem bir şa'ir-i şîrîn adıdır.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3881	1	244	Ḥassân-ı 'acem	حَسَّانِ اَعَجَم	Hâkânî'nin lakabı olduğu Şerefnâme'de mezkurdur.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3882	1	245	ḥaseb	حَسَب	Gevher-i hâs ve mal ve badiye-nişîn olanların evi.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3883	1	245	ḥasb	حَسْب	Kâfi manasına ve nesne saymak ve resim ve vuku manasına ki ḥasbu'l-ḥal derler.	Farsça ḥa (ح) bâbı

3884	1	245	ḥasbu'l-ḥâl	حَسْبُحَال	İhtiyaç ve zaruret ve ahvalin iktizası ve münasebeti ve sohbet edip konuşmak üzere ahvalden bahsetmek.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3885	1	245	ḥâstek	حَسْتَك	Kadınların yazdığı hüccet, çek, sakk.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3886	1	245	ḥaset	حَسَدٌ	Birinde olan nimet yahut faziletin ondan zail ve meslûb olduğunu yahut kendine muhavvel ve müntakil olduğunu arzu etmek.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3887	1	245	ḥasret	حَسْرَتٌ	Elinden ve tasarrufundan fevt olup giden nesneye kemal arzusundan naşi keder ve teessüf ve gussa çekmek, peşimânî .	Farsça ḥa (ح) bâbı
3888	1	245	ḥasretü'l-mülûk	حَسْرَتُ الْمُلُوكِ	Mumbar dolması ki kıyma, et ve pirinç ile doldururlar, sebab-i tesmiyesi odur ki Acem'de bu taamı gayet latif ederler, sıcak iken leziz olur, soğuduktan sonra yenmez ve mülûk tabbah dükkânına varmak mümkün olmadığından böyle tesmiye etmişlerdir.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3889	1	246	ḥasretzede	حَسْرَتَزَدَه	Hasrete düşer olan.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3890	1	246	ḥasretkeş	حَسْرَتَكَش	Hasret çeken, hasret çekici, müteḥassir .	Farsça ḥa (ح) bâbı
3891	1	246	ḥüsün	حُسْنٌ	Güzellik, dilberlerde olan cazibe ve aşık olanların kalplerini kendilerine cezbeden hâlet.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3892	1	246	ḥüsni-âriyetî	حُسْنُ عَارِيَتِي	Avratlar yüzlerine vesmeden yapıştırdıkları hâl ve ettikleri ârâyiş ve zebûr ki aslı olmayıp zâ'il olur.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3893	1	246	ḥasîbe'l-mülûk	حَسِيبَ الْمُلُوكِ	Mumbar dolması ki ona hasretü'l-mülûk dahi derler, tafsili yukarıda geçmiştir.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3894	1	246	ḥasîbek	حَسِيبَك	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça ḥa (ح) bâbı
3895	1	246	Hüseynî	حُسَيْنِي	Sâdât-ı Kirâmdan Hazret-i Hüseyin radiyallahü anh Hazretlerine mensup olan eşraf, kesret-i istimalinden her seyyide Hüseynî derler ve musikide bir makam adıdır.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3896	1	246	ḥaşer	حَشْرٌ	Cemiyet ve alay.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3897	1	246	ḥaşem	حَشْمٌ	Siyah çadır ki bir yerde olan kimselere mahsustur ve onunla konup küçük tayfa ve beyâbânda sakin olanlar.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3898	1	246	ḥişar	حِصَارٌ	Kale, istihkâm verilmiş mahal, ḥaşîn .	Farsça ḥa (ح) bâbı
3899	1	246	ḥişârpoldî	حِصَارُ پُولَدِي	Demir yüksük ki terziler kullanırlar.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3900	1	246	ḥâşn-ı firûze	حَصْنُ فِرْوَزِه	Yani asuman.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3901	1	246	ḥişşebaḥş	حِصَّةَ بَحْشِ	Hisse verici olan.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3902	1	246	ḥişşedâr	حِصَّةَ دَارِ	Hasseye malik olan.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3903	1	246	ḥisseğîr	حِصَّةَ كِيزِ	Hisse ahzedici olan.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3904	1	247	ḥaşır	حَصِيرٌ	Malum ottan örülüp hanelerde döşettikleri örgü, bûriyâ .	Farsça ḥa (ح) bâbı
3905	1	247	ḥafrakî	حَفْرَقِي	Çirkin ve bed-likâ olan.	Farsça ḥa (ح) bâbı

3906	1	247	hafne	حَفْنَه	Ağız dolusu yahut avuç dolusu.	Farsça ha (ح) bâbı
3907	1	247	Hak	حَقِّ	Nâm-ı Cenâb-ı Hazret-i Bâr-i Teala Azze ismidir ve batılın zıttıdır ve muktezâ-yı adl ve hikmete mutabık olan nesne ve adl ve hikmet muktezası üzere lazım ve vacip olan nesne ve inkârı bir türlü reva ve sahih olmayıp sabit ve mevcut olan nesne.	Farsça ha (ح) bâbı
3908	1	247	hakbîn	حَقِّ بَيْنِ	Hak ve adalete riayet ve imtisal eden.	Farsça ha (ح) bâbı
3909	1	247	hakperest	حَقِّ پَرَسْت	Allahuteala'dan gayrı bir nesneye ibadet etmeyip adalet ve hakkaniyete imtisal ve riayet eder olan.	Farsça ha (ح) bâbı
3910	1	247	hakpesend	حَقِّ پَسَنْد	Hak ve hakikatı sever olan.	Farsça ha (ح) bâbı
3911	1	247	hakcû	حَقِّ جُو	Hakkı araştırıp talep eder olan.	Farsça ha (ح) bâbı
3912	1	247	hakdâr	حَقِّ دَارِ	Hak sahibi olan.	Farsça ha (ح) bâbı
3913	1	247	hakşinâs	حَقِّ شِنَاسِ	Hakkı tanıyıp teslim eder olan.	Farsça ha (ح) bâbı
3914	1	247	hakşinâsî	حَقِّ شِنَاسِي	Hakkı teslim edicilik.	Farsça ha (ح) bâbı
3915	1	247	haktırâz	حَقِّ طِرَازِ	Hakkı icra eder ve hakkı söyler olan.	Farsça ha (ح) bâbı
3916	1	247	hakgüzâr	حَقِّ كَزَارِ	Hakkaniyet üzere amel olan.	Farsça ha (ح) bâbı
3917	1	247	hâkgüzîn	حَقِّ كَزِينِ	Hakkı talep eder olan.	Farsça ha (ح) bâbı
3918	1	247	hâkgûy	حَقِّ كُوِي	Hakkı söyler olan.	Farsça ha (ح) bâbı
3919	1	248	hukne	حَقْنَه	İnkibâz defî için verâdan istimal olunan şerbet misilli mu'âlece ve verâdan idhâl edviye zımnında istimal olunan bir nevi tulumba ve mezkur tulumaya müşabih olarak hidemât-ı sâ'ireye müstamel küçük bir nevi alet.	Farsça ha (ح) bâbı
3920	1	248	hakûr	حَقْوُر	Sahib-i hak demektir.	Farsça ha (ح) bâbı
3921	1	248	hokka	حَقْفَه	Küçük kutu ki içine inci ve cevahir korlar.	Farsça ha (ح) bâbı
3922	1	248	hokkabaz	حَقْفَه بَازِ	El çabukluğu ve sanat ile yapılmış türlü türlü âlât vasıtasıyla vech-i icrâsı gizli olarak nice nice garip oyun ve marifet gösteren kimse.	Farsça ha (ح) bâbı
3923	1	248	hokkager	حَقْفَه كَرِ	Çıkrıkçı, harrât .	Farsça ha (ح) bâbı
3924	1	248	hakikat	حَقِيقَتِ	Sabit ve vaki olan nesne ve nesnenin künh ve asıl müntehası veyahut vaki olan hâli veya keyfiyet veya mahiyeti ve kelim ile ef'âlin sadakati.	Farsça ha (ح) bâbı
3925	1	248	hakikatşinâs	حَقِيقَةَ شِنَاسِ	Nesnelerin hakikatine vakıf olan.	Farsça ha (ح) bâbı
3926	1	248	hükmendâz	حُكْمِ اَنْدَازِ	Nişanı dürüst vuran kimse, attığı ok hata etmeyip isabet eyleye.	Farsça ha (ح) bâbı
3927	1	248	hükmberdâr	حُكْمِ بَرْدَارِ	Hükme itaat edip iktizasını icra eden kimse.	Farsça ha (ح) bâbı
3928	1	248	hikmetpenâh	حِكْمَتِ پَنَاهِ	Hekim, ehl-i hikmet olan.	Farsça ha (ح) bâbı
3929	1	249	hükümran	حُكْمُرَانِ	Hükümü cari olan padişah.	Farsça ha (ح) bâbı
3930	1	249	hükümranî	حُكْمُرَانِي	Padişahlık ve padişaha müteallik ve mensup olan.	Farsça ha (ح) bâbı
3931	1	249	hük-m-i kıdem	حُكْمِ قَدِيمِ	Takdîr-i ezeli ve hük-m-i Hazret-i Hakîm lem-yezalî.	Farsça ha (ح) bâbı

3932	1	249	hükümkeş	حُكْمَكَش	Hükme itaat edip muktezasınca hareket eder olan, muftî .	Farsça ha (ح) bâbı
3933	1	249	hükümetrân	حُكُومَتْرَان	Hükümü cari olan padişah.	Farsça ha (ح) bâbı
3934	1	249	hükümetgâh	حُكُومَتْكَاه	Hakim ve padişahın mahal-i iskânı.	Farsça ha (ح) bâbı
3935	1	249	hakim	حَكِيم	Dürüst işli ve muhkem fikirli akil ve âlim ve ilm-i hikmetten haber olan ve mevcudatın hakikatine vâkif olan.	Farsça ha (ح) bâbı
3936	1	249	hükmnâme	حُكْمَنَامَه	Hükümü şamil olan yazı.	Farsça ha (ح) bâbı
3937	1	249	hakîmâne	حَكِيمَانَه	Hakime layık ve yaraşık olan.	Farsça ha (ح) bâbı
3938	1	249	helalzade	حَلَالْزَادَه	Nikahlı hatundan yahut cariyeden tevellüt edip veled-i zinâ olmayan kimse.	Farsça ha (ح) bâbı
3939	1	249	hullâm	حُلَام	Koyun yavrusu, kuzu .	Farsça ha (ح) bâbı
3940	1	249	halâvetbâhş	حَلَاوَتْ بَاحْش	Halavet ve tatlılık verici olan.	Farsça ha (ح) bâbı
3941	1	249	halka	حَلَقَه	Ortası boş tekerlek biçiminde olan nesne veya şekil ki dakk-ı bâb için kapılara demirden ve pirinçten yapıp asarlar ve bezirgânların bey ^ç u şîrâ için akit ettikleri meclis ki halka gibi otururlar ve mutlak meclis ve her ne ki ortası boş ve değirmi ola halka derler.	Farsça ha (ح) bâbı
3942	1	250	halka berderzed	حَلَقَه بَرْدَرَزْد	“Gam-nâk ve muzdarip oldu” demektir.	Farsça ha (ح) bâbı
3943	1	250	halkabegüş	حَلَقَه بَكُوش	Köle, bende-i mutî ^ç .	Farsça ha (ح) bâbı
3944	1	250	halkabend	حَلَقَه بِنْد	Halka tertip edici olan.	Farsça ha (ح) bâbı
3945	1	250	halka-i sevdâ	حَلَقَه سَوْدَا	Bezirgânların bey ^ç u ve şîrâ için akdettikleri meclis.	Farsça ha (ح) bâbı
3946	1	250	halik	حَالِك	Siyahî, karaguluk.	Farsça ha (ح) bâbı
3947	1	250	hilm	حِلْم	Nerm ve latif, tab ^ç -i insanda tabiatın yavaşlığı ki çok veya çabuk darılmaz.	Farsça ha (ح) bâbı
3948	1	250	helva)	حَلْوَا	Malum ve maruf birkaç nevi tatlı taam.	Farsça ha (ح) bâbı
3949	1	250	halvâc	حَلْوَا ج	Murdarlık ve laşe ekleden kuş.	Farsça ha (ح) bâbı
3950	1	250	helvâfürûş	حَلْوَا فُرُوش	Helva satıcı olan.	Farsça ha (ح) bâbı
3951	1	250	hulvân	حُلْوَان	Ni ^ç met-i ferâvân ve bir şehir adıdır ve arûs için verilen mal ki anası ve babası kendileri için yapmış ola ve kalcıya verilen akçe.	Farsça ha (ح) bâbı
3952	1	250	halvâ-yı pirinc	حَلْوَايِ پَرِنَج	Tatlı ve güzel ve latif ve ter helva.	Farsça ha (ح) bâbı
3953	1	250	halvâ-yı bî-dûd	حَلْوَايِ بِي دُود	Zahmetsiz husûle gelen nesne ve kazanılmış mala malik olduktta irat ederler.	Farsça ha (ح) bâbı
3954	1	250	halvâ-yı şeker	حَلْوَايِ شَكَر	Bir nevi latif şeker helvasıdır.	Farsça ha (ح) bâbı
3955	1	250	halî bendâb	حَلِي بِنْد آب	Sebzeyi âb ile bezeyici ve su kenarında olan çimenzâr ve sedefte âbı inci edici murâd-ı Cenâb-ı Bâriteala şânehu demektir bir katre-i âb-ı bârândan inci halk eder.	Farsça ha (ح) bâbı
3956	1	251	hamâyil	حَمَائِل	Hamâle'nin cemidir ve hamâle kılıç bağıdır ve her ne ki o yahte-i kerden olur hamâyil derler.	Farsça ha (ح) bâbı
3957	1	251	hâm'ûne	حَمَاوَنَه	Maymun denilen hayvan, kırd .	Farsça ha (ح) bâbı

3958	1	251	ḥamdân	حَمْدَان	Alet-i racul adıdır, zeker .	Farsça ḥa (ح) bâbı
3959	1	251	ḥav	حَو	Kanlı göz yaşı, dem ‘.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3960	1	251	ḥavâşıl	حَوَاصِل	Kuş kursağı ve kuş göğsünden nerm ve hurda tüyler olur ki ondan kürk ederler.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3961	1	251	ḥavâlegâh	حَوَالِغَاة	Merci ve me’vî ve sığınacak mahal, melcâ ’.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3962	1	251	ḥûrâ	حُورَا	Huri denilen cennet nisvânı.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3963	1	251	ḥûrzâd	حُورَزَاد	Huriden doğmuş olan.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3964	1	251	ḥuvernâḡ	حُورُنُق	Azim ve pek ziynetli saray.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3965	1	251	ḥavse	حَوْسَه	Zengin, gani, maldâr, tûvânger olan.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3966	1	251	ḥavşala	حَوْصَلَا	Kuş kursağı, tehî-gâh ve mecazen tahammül eylemeye derler.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3967	1	251	ḥavz-ı tersâ	حَوْض تَرْسَا	İçinde üzüm sıkılan tekne ve Nasârâ’nın içinde vaftiz oldukları su teknesi.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3968	1	251	ḥavḡalegû	حَوْقَلَه گُو	Pîr-i fânî gibi lakırtısını karıştırır olan.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3969	1	251	ḥavzâk	حَوْضَاك	Ahirinde kâf-ı taşgîr ile fiskiyenin etrafında olan küçük havuz ve büyük tas ve bâdiye.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3970	1	251	ḥâvz-ı mâhî	حَوْضِ مَاہِی	Hût burcu demektir.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3971	1	251	ḥâvz-ı nu’ mân	حَوْضِ مَعْمَان	Acı sulu bir havuz idi ki adı evvel nisan idi, bir gün Hazreti server-i âlem üzerine vardı, mu’ cizât-ı berekâtıyla Hak celle ve alâ o suyu tatlı ve latif eyledi, Hazreti Peygamber ona nu’ mân ismini verdi.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3972	1	252	ḥavîc	حَوْبِج	Et pişikte ona konulan levazım yani sebzevât.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3973	1	252	ḥayâtbaḡş	حَيَاتْبَاغْش	Hayat verici, canlandırıcı, muḡyî .	Farsça ḥa (ح) bâbı
3974	1	252	ḥayâdâr	حَيَادَار	Utangaç, utanıcı olan.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3975	1	252	ḥayârşenber	حَيَارَشَنْبَر	Bir nevi mu’ âlece.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3976	1	252	ḥaydar	حَيْدَر	Emiru’l-Mü’minîn Ali bin Ebi Tâlib radiyallahu anhu Hazretlerinin nâm-ı şerifleri, Haydar-ı Kerrâr derler ve arslanın cümle-i esmâsındandır.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3977	1	252	ḥayran	حَيْرَان	Serkeşte ve fire-i akıl, şaşmış ve ne yapacağımı kaybetmiş olan ve kâhî gözde istimal ederler “bakakalmış” manasına.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3978	1	252	ḥayrânî	حَيْرَانِی	Hayranlık, hayran olma.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3979	1	252	ḥayret	حَيْرَت	Aks-ı cem’ iyyet-i hâtır ve hilâf-ı teyakuz ve adem-i intibâh yani şaşmak ne yapacağımı bilmemek.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3980	1	252	ḥayretengîz	حَيْرَتْ أَنْگِيز	Acib ve garib olan.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3981	1	252	ḥîre	حَيْرَه	Ense, kafa.	Farsça ḥa (ح) bâbı
3982	1	252	ḥîrf	حَيْرِی	Tâk-ı evvân, yüksek binanın kemeri.	Farsça ḥa (ح) bâbı

3983	1	252	hîz	حِيزٌ	Puşt olan oğlan, muħanneş , Fâriside hâ' (هَاء); hûz (هوز) ile hîz (هيز) olmak üzere ise de beyne'n-nâs hâ' (هَاء) hattı ile meşhur olmuştur ve hamam tasınada hîz derler, mef'ûl oğlan ve puşt olan elden ele gittiği için istiare tarikiyle tesmiye olunmuştur.	Farsça ħa (ح) bâbı
3984	1	253	ħayzer	حَيْرٌ	Hindistan'da olur bir nevi uzun köktür, şu kadar uzundur ki bir kökten bir çarhı kalkan ederler.	Farsça ħa (ح) bâbı
3985	1	253	hîzî	حِيزِي	Puştluk, mef'ûllük.	Farsça ħa (ح) bâbı
3986	1	253	hîle	حِيلَةٌ	Mekr, aldamak ve çare.	Farsça ħa (ح) bâbı
3987	1	253	hilebaz	حِيلَةٌ بَازٌ	Hile ve mekre alışık olan.	Farsça ħa (ح) bâbı
3988	1	253	hîlesâz	حِيلَةٌ سَازٌ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça ħa (ح) bâbı
3989	1	253	hilekar	حِيلَةٌ كَارٌ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça ħa (ح) bâbı
3990	1	253	hîlefürûş	حِيلَةٌ فُرُوشٌ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça ħa (ح) bâbı
3991	1	253	hîn	حِينٌ	Zaman, vakit, hengâm.	Farsça ħa (ح) bâbı
3992	1	253	ħayvânî	حَيَوَانِي	Hayvanlık, hayvan olmaklık.	Farsça ħa (ح) bâbı
	1	253		بَابُ الْخَاءِ مِنَ الْفَارْسِيَّةِ		Farsça ħı (خ) bâbı
3993	1	253	ħâ	خ	İşbu harf-i ħâ-i mu'ceme tertîb-i hurûf-u Osmâniyyede dokuzuncu harf olup hesaba dair olan kütüb ve resâ'ilde altı yüz adedine işaret olur.	Farsça ħı (خ) bâbı
3994	1	253	ħâ	خَا	Ĥâyiden lafzından ism-i fâ'ildir "yiyici" manasına ve ĥâyide gibi ism-i mef'ûldür "yemiş" manasına.	Farsça ħı (خ) bâbı
3995	1	253	ħâb	خَابٌ	Geri bırakılmış bâz pes-efkende, mu'ahħare.	Farsça ħı (خ) bâbı
3996	1	254	(ħâtem)	(خَاتَمٌ)	Mühr-i yüzük.	Farsça ħı (خ) bâbı
3997	1	254	ħâtem-i cem	خَاتَمٌ جَمٌ	Mühr-i Süleyman aleyhisselam.	Farsça ħı (خ) bâbı
3998	1	254	ħatun	خَاتُونٌ	Kadın, itibarlı olan karı.	Farsça ħı (خ) bâbı
3999	1	254	ħaç	خَاجٌ	Çelîpa, şâlib ve kulak yumuşağı.	Farsça ħı (خ) bâbı
4000	1	254	ħacûk	خَاجُوكٌ	Orak, ot biçecek alet, miħşad .	Farsça ħı (خ) bâbı
4001	1	254	ħâħîden	خَاحِيْدِيْنٌ	Basmak, vaṭ '.	Farsça ħı (خ) bâbı
4002	1	254	ħâd	خَادٌ	Çaylak tabir olunan kuş, ħâd .	Farsça ħı (خ) bâbı
4003	1	254	ħâr	خَارٌ	Diken, şevk , bazı nebatta hasıl olan iğne gibi sivri nesne ve dikenli ot ve çalı ve mahbubenin nazı ve kirişmesi ve pek sert ve katı taş ve Rey muzâfâtından bir kasabanın ismidir.	Farsça ħı (خ) bâbı
4004	1	254	ħârâ	خَارَا	Mermer gibi pek katı olan taş, ħahkâr .	Farsça ħı (خ) bâbı

4005	1	254	hârendâz	خَرَّ اَنْدَازُ	Kirpi tabir olunan hayvan, ķunfuz , hâr-endâz tabiri o ecludendir ki avcı yahut üzerine varan adam ve hayvanı gördükte arkasından ok gibi olan dikenlerini birer birer atıp kimseyi yaklaştırmaz, gevşek yaydan çıkan ok kadar menzile varır ve rast geldiği yere geçer.	Farsça hı (خ) bâbı
4006	1	254	hârâver	خَرَّ اَوْزُ	Dikenli, iğneli olan ve dikenli çalı ve diken getirici olan hâmilü'l-şevke .	Farsça hı (خ) bâbı
4007	1	254	hârbest	خَرَّ بَسْتُ	Bağ ve bahçe ve bostan etrafına muhafaza için kodukları hâr u hâşâk, çalı çırpı, zığş .	Farsça hı (خ) bâbı
4008	1	255	hârpuşť	خَرَّ پُوشْتُ	Kirpi ta'bir olunan hayvan, ķunfuz .	Farsça hı (خ) bâbı
4009	1	255	hârçînî	خَرَّ چِينِي	Bir nevi maden ki zamân-ı kadîmde ondan ayna inşa ederlerdi.	Farsça hı (خ) bâbı
4010	1	255	hârçîne	خَرَّ چِينِه	Cımbız denilen alet ki onunla kıl koparırlar, minķâş .	Farsça hı (خ) bâbı
4011	1	255	hârhâr	خَرَّ خَرَّ	Gıcık, hikke , kaşımma ve bir nesneye henüz alaka etmiş iken hasıl olan ızdırap ve gönül rahatsızlığı ve aşk ve muhabbet bakiyesi ve heyecan.	Farsça hı (خ) bâbı
4012	1	255	hârdâr	خَرَّ دَارُ	Dikenli ve müşkül su' übetli olan.	Farsça hı (خ) bâbı
4013	1	255	hârzâr	خَرَّ زَارُ	Çalı ve diken dolu olan mahal, mekânü'l-şevke .	Farsça hı (خ) bâbı
4014	1	255	hârzed	خَرَّ زَدُ	Çakır dikenli, kalkan dikenli dahi derler.	Farsça hı (خ) bâbı
4015	1	255	hâristân	خَرَّ سْتَانُ	Bi-ma' nâhu eyđan	Farsça hı (خ) bâbı
4016	1	255	hârsepîd	خَرَّ سَبِيدُ	Bir nevi beyaz dikendir, nemâme .	Farsça hı (خ) bâbı
4017	1	255	hârser	خَرَّ سَرُ	Ucu sivri ve keskin bir dikendir ve keskin ve sivri olan nesne.	Farsça hı (خ) bâbı
4018	1	255	hârîş	خَرَّ شُ	Gıcık, kaşımma ve yara, deri sıyırılması, hikke .	Farsça hı (خ) bâbı
4019	1	255	hârşütür	خَرَّ شُتُرُ	Deve dikenli denilen nesne, şevketü'l-cimmâl .	Farsça hı (خ) bâbı
4020	1	256	hârkeş	خَرَّ كَشُّ	Fakirlikten naşı hanesine diken ve çalı taşımaya mecbur olan, mücteriru'ş-şevk .	Farsça hı (خ) bâbı
4021	1	256	hârken	خَرَّ كَنْ	Diken çıkarıcı ve çalı çırpı satıcı olan, muz'icu'ş-şevk .	Farsça hı (خ) bâbı
4022	1	256	hârmâhî	خَرَّ مَاهِي	Balık kılıçığı ve kılıç balığı, seyf-i semek .	Farsça hı (خ) bâbı
4023	1	256	hârvâr	خَرَّ وَاوُ	Dikenli, iğneli olan.	Farsça hı (خ) bâbı
4024	1	256	hâr u has	خَرَّ وَحْسُ	Çöplük, süprüntü, künâse .	Farsça hı (خ) bâbı
4025	1	256	hâre	خَارِه	Bir nevi pek ve katı taşdır ki ona alet kâr etmez.	Farsça hı (خ) bâbı
4026	1	256	hâre hârâ	خَارِه خَارَا	Mermer gibi pek katı olan taş, ķahķâr .	Farsça hı (خ) bâbı
4027	1	256	hâriden	خَارِيْدِنُ	Kaşımak, hikk ve gıcık illeti.	Farsça hı (خ) bâbı
4028	1	256	hârîn	خَارِيْنُ	Serkeş ve kaşıyacak nesne, miķassa .	Farsça hı (خ) bâbı
4029	1	256	ķaz	خَانَ	Kir ve pas, vesaķ ve ayaktan kir çıkarmaya mahsus olan taş.	Farsça hı (خ) bâbı
4030	1	256	ķazġân	خَارُ غَانُ	Kazan denilen maruf bakırdan mamul nesne, mircel .	Farsça hı (خ) bâbı
4031	1	256	ķâzene	خَارُ نِه	Baldız tabir olunan erkek avratının kız kardeşi, uķtu'z-zevcete .	Farsça hı (خ) bâbı
4032	1	256	ķâze	خَارِه	Yoğrulmuş, balçık, ķin .	Farsça hı (خ) bâbı

4033	1	256	hasten	خَاسْتَن	Kalkmak yani otururken ayağa kalkmak, kıyam .	Farsça hı (خ) bâbı
4034	1	256	hâş	خَاش	Kavga, niza, cidal , cenk, hûruş u şûruş.	Farsça hı (خ) bâbı
4035	1	256	hâşak	خَاشَاك	Süpürüntü, çerçöp, künâse , aslı hâre (خَار) idi, hârden temyiz için ahirine (ك) kâf lâhak olup (ها) hâ-i lâmet, (!) elif-i sâkine ve (ر) râ-i mühmele (ش) şîn'e kalb olundu, kâhî hâş ile muradif edip (hasu ve hâşâk) derler ve kâhî hâr ile müteradif edip istimal ederler.	Farsça hı (خ) bâbı
4036	1	257	hâşcû	خَاشَجُو	Kavgacı, nizacı, mücâdil .	Farsça hı (خ) bâbı
4037	1	257	hâşinşâr	خَاشِنَشَار	Kılkuyruk tabir olunan kuş, ğatât .	Farsça hı (خ) bâbı
4038	1	257	hâş u hâş	خَاشُ وَخَش	Çör çöp, süpürüntü, süfâre .	Farsça hı (خ) bâbı
4039	1	257	hâşûş	خَاشُوش	Demir orak, ot biçtikleri alet, mincel .	Farsça hı (خ) bâbı
4040	1	257	hâşşân	خَاشَان	Millet beyninde mümtaz ve mükerrem ve has olan kimseler, sâdât .	Farsça hı (خ) bâbı
4041	1	257	hâşakî	خَاشَاكِي	Sarây-ı pâdişâhiye mahsus bir nevi memur ve müstahdem kimse.	Farsça hı (خ) bâbı
4042	1	257	hâşrâzâr	خَاطِرُ آرَار	Hatır kırıcı olan ve hatırı kırılmış olan, münkesiru'l-bâl .	Farsça hı (خ) bâbı
4043	1	257	hâşrâzârî	خَاطِرُ آرَارِي	Can sıkıntısı, gönül azabı, ızırâbu'l-çalb .	Farsça hı (خ) bâbı
4044	1	257	hâşrâzurde	خَاطِرُ آرَزْدَه	Hatırı kalmış, mükedder olan.	Farsça hı (خ) bâbı
4045	1	257	hâşrâşufte	خَاطِرُ اشْفَتَه	Gönlü perişan olan, müşettitü'l-bâl .	Farsça hı (خ) bâbı
4046	1	257	(hâşrcem')	(خَاطِرُ جَمْع)	Rahat ve sefada olup gaile ve kederden hali olan.	Farsça hı (خ) bâbı
4047	1	257	hâşrhâh	خَاطِرُ حَوَاه	Gönlün istediği ve arzu ettiği nesne, maflabu'l-kâlb .	Farsça hı (خ) bâbı
4048	1	257	hâşrzâd	خَاطِرُ رَاد	Hatır ve gönülden hasıl olmuş olan.	Farsça hı (خ) bâbı
4049	1	257	hâşrsâz	خَاطِرُ سَار	Gönül yapıcı, razı ve hoşnut edici olan.	Farsça hı (خ) bâbı
4050	1	258	hâşrgüşâ	خَاطِرُ كَشَا	Hatıra ve gönle ferah ve sürur verici olan, müferrihu'l-bâl .	Farsça hı (خ) bâbı
4051	1	258	hâşrmâdegî	خَاطِرُ مَانْدَكِي	Hatırı kalmış olmak, münkesiru'l-bâl .	Farsça hı (خ) bâbı
4052	1	258	hâşrmânde	خَاطِرُ مَانْدَه	Hatırı kalıp gönlü kırılan, münkesiru'l-bâl .	Farsça hı (خ) bâbı
4053	1	258	hâşrnişân	خَاطِرُ نِشَان	Unutmamak üzere hatıra ahzolunan, hıfz .	Farsça hı (خ) bâbı
4054	1	258	hâşrnişîn	خَاطِرُ نِشِين	Hatırda kalan, unutulmamış olan, mahfûz .	Farsça hı (خ) bâbı
4055	1	258	hâşrnevâz	خَاطِرُ نَوَاز	Herkese hatırını gönlünü hoş eden kimse, mutayyibü'l-hâtir .	Farsça hı (خ) bâbı
4056	1	258	hâşrnevâzî	خَاطِرُ نَوَازِي	İkram, talîf , iltifat.	Farsça hı (خ) bâbı
4057	1	258	(hâşkan)	(خَاقَان)	Padişah, sultân , hâkim eğerce Turan-zemin, padişahlarının lakabıdır, nitekim İran-zemin padişahlarına (key) ve Acem padişahlarına (kistrâ) ve Çin padişahlarına (fağfûr) ve Hint padişahlarına (rây) ve Tatar padişahlarına (hân) ve Rum padişahlarına (kayser) ve Habeş padişahlarına (necâşi) ve Yemen padişahlarına (tubba') ve Mısır padişahlarına kadimden (firavun) derler, ama Hakan kesret-i isti' mâl ile mutlak padişah demek olur.	Farsça hı (خ) bâbı
4058	1	258	hâk	خَاك	Anâsır-ı erba'ın esfeli olan toprak, türap .	Farsça hı (خ) bâbı

4059	1	258	hâkpâ	خَاكِيَا	Ayak toprağı, ayağın bastığı mahal, zira hâk (خاك) ile pâ (پا) dan mürekkeptir mecazen hazm-ı nefis ve iftikâr izhar etmek mahallinde istimal ederler, turâbu'l-kadem manasına.	Farsça hı (خ) bâbı
4060	1	259	hâkpây	خَاكِيَاي	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça hı (خ) bâbı
4061	1	259	hâkbâzî	خَاكِيَازِي	Etfal oyunlarından bir oyundur ki toprağa her biri bir miktar akçe gizleyip toprağı karıştırıp kaç adam ise o kadar hisse ederler, herbiri kendi hissesin(i) arayıp ne çıkarsa alır.	Farsça hı (خ) bâbı
4062	1	259	hâkbenser	خَاكِيَاسَر	Magmûm , mükedder olan ve ölmüş ve gömülmüş olan.	Farsça hı (خ) bâbı
4063	1	259	hâkbîz	خَاكِيَايَز	Toprak kalburu ve dakiku'n-nazar olana dahi ıtlak olunur, minsef .	Farsça hı (خ) bâbı
4064	1	259	hâkbîzî	خَاكِيَايَزِي	Toprak elemek, garbele ve müsâferet manasına.	Farsça hı (خ) bâbı
4065	1	259	hâkdân	خَاكِيَادَان	Dünya , kurre-i arz, âlem-i esfel, hâk (خاك) ile dân (دان) dan mürekkeptir, zarf-ı mekân manasına câmedân ve hâmedân gibi.	Farsça hı (خ) bâbı
4066	1	259	hâkder	خَاكِيَادَر	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça hı (خ) bâbı
4067	1	259	hâkrûb	خَاكِيَارُوب	Yer süpürücü olan ve yeri süpürmek, kennâs .	Farsça hı (خ) bâbı
4068	1	259	hâkrûbe	خَاكِيَارُوبِه	Süprüntü, çör çöp, künâse .	Farsça hı (خ) bâbı
4069	1	259	hâkrîz	خَاكِيَارِيز	Toprak parçası ve hakir olan kimse, rafâzu't-turâb .	Farsça hı (خ) bâbı
4070	1	259	hâkzâd	خَاكِيَازَاد	Dünyada yahut topraktan hasıl olmuş olan, maşşûlü't-turâb .	Farsça hı (خ) bâbı
4071	1	260	hâksâr	خَاكِيَاسَار	Düşkün, perişan, zelil olan hâk (خاك) ile sâr (سار) dan mürekkep toprağa mensup demek olur, zira sâr (سار) nispet ve izafet manasınadır.	Farsça hı (خ) bâbı
4072	1	260	hâksârî	خَاكِيَاسَارِي	Düşkünlük, perişanlık, havar, zillet ve hâr, zillet ve hâk-âlûd olan.	Farsça hı (خ) bâbı
4073	1	260	hâksân	خَاكِيَاسَان	Düşkün, perişan, zelil .	Farsça hı (خ) bâbı
4074	1	260	hâkister	خَاكِيَايَسْتَر	Ateşin külü, ramâd , şua hâkisteri toprak yerine istiare tarikiyle istimal ederler, her şey ba' de'l-fenâ toprak olmak mukarrer olduğu için.	Farsça hı (خ) bâbı
4075	1	260	hâkşûr	خَاكِيَاشُور	Toprak karıştırıcı olan, mutehallîtu't-turâb .	Farsça hı (خ) bâbı
4076	1	260	hâkşîfat	خَاكِيَاشِيفَات	Hakir , kemter, alçak olan.	Farsça hı (خ) bâbı
4077	1	260	hâkkeş	خَاكِيَاكِش	Tapan dedikleri alet ki ekinciler tarlaya tohumu saçtıktan sonra onunla çekip toprağı ve tohumu örterler ve toprak çekici, sikreb .	Farsça hı (خ) bâbı
4078	1	260	hâkî	خَاكِيَا	Dünyaya veya toprağa mensup olan ve alçak ve kemter olan.	Farsça hı (خ) bâbı
4079	1	260	hâkiyân	خَاكِيَايَان	Lafz-ı mürekkebdir, bir cüzü (خاك) hâk ve (ي) yâ-yı nisbettir, toprağa mensup demektir ve bir cüzü elif (ل) ve nûn (ن) dur ki edât-ı cem' dir, ma' nâ-yı terkibî âdemiyân demek olur, yani dünya ahali, alçak ve kemter ve bî-hürmet olanlar.	Farsça hı (خ) bâbı
4080	1	261	hâgîne	خَاكِيَايِنِه	Yumurta kayganası, 'ucce.	Farsça hı (خ) bâbı
4081	1	261	hâkînihâd	خَاكِيَايِنِهَاد	Mütevazi, nefsi alçak tutmak; zira (hâk) toprak, (nihâd) hilkat manasınadır.	Farsça hı (خ) bâbı

4082	1	261	ḥâl	خَالَ	Bazı insanın vücudunda bulunan küçük siyah müdevver leke ki ben yahut beñ tabir olunur, şame , şura mahbupların azâr ve gerdanında olan hâlları istiare ve teşbihat ile medih ve vasfeylemişlerdir, her ne kadar siyah ve iri olsa makbuldür.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4083	1	261	ḥâlbînî	خَالَ بِنِي	Pirinç unuyla pişmiş bulamaç, ‘ aşide ve et‘ imenin ölçęi yani ufak ve edna taam.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4084	1	261	ḥâlum	خَالَمٌ	Yılan, mâr, ḥayye .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4085	1	261	ḥâl-i nân	خَالَ نَانَ	Çörek otu, ḥabbetü’s-sevdâ .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4086	1	261	(ḥala)	(خاله)	Pederin kız kardeşi.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4087	1	261	ḥalı	خَالِي	Büyük kilim ve seccade misilli oda ve cami döşemesi, zerbiyye .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4088	1	261	(ḥali)	(خالی)	Boş, tehi , tenha.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4089	1	261	ḥâlî’s-seyr)	(خَالِي السَّيْرِ)	Yalnız yürüyücü, tenhâ-rev manasına ve kamerin bir ismidir, bir kevkebe ittisâli olmadığından hâlî’s-seyr derler.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4090	1	261	ḥâlidûn	خَالِدُونَ	Zerdeçöp dedikleri sarı ağaçtır, ḥurrâş .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4091	1	262	ḥam)	(خَامٌ)	Pişmemiş, nâ-puhte olan ve kemaline ermemiş olan, niyy ve boş, batıl, beyhude olan ve işlenmemiş ve bir nevi terbiye görmemiş olan ve bî-tecrübe ve nâ-sâdık olan ve şarabın bir adı dahi hâmdır ve debagat olunmamış deri ve kuş için ipekten yapılan tuzak.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4092	1	262	ḥâmbâz	خَامِبَازٌ	Ağzı açık büyük kazan.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4093	1	262	ḥâmdân	خَامِدَانٌ	Kalemdân manasına aslı (خامه دان) ḥâmedân’dır, terkip olundukta (◌) hâ-i alâmeti hazf olunur, zarfu’l-ḳalem .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4094	1	262	ḥâmdest	خَامِدَسْتٌ	Eli işe yakışmaz olan, aḥraḳ .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4095	1	262	ḥâmsûn	خَامِسُونٌ	Debagat olunmamış gön.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4096	1	262	ḥâmuş	خَامُشٌ	Hâmuş, sâkit , sedasız olan ve epsem ol manasına	Farsça ḥı (خ) bâbı
4097	1	262	ḥâmuşî	خَامُشِي	Susmak, epsem olmak	Farsça ḥı (خ) bâbı
4098	1	262	ḥâmil	خَامِلٌ	Bî-nâm ve nişan olan.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4099	1	262	ḥâmûş	خَامُوشٌ	Sakit, şamt ve sedasız ve neşetsiz olan ve mürde olmuş, müteveffa olan ve epsem ol demektir.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4100	1	262	ḥâmûşânîden	خَامُوشَانِيْنٌ	Epsem etmek, susturmak, iskât .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4101	1	262	ḥâmûş şuden	خَامُوشْ شَدَنْ	Epsem olmak, susmak, şamt .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4102	1	262	ḥâmuş kerden	خَامُوشْ كَرْدَنْ	Epsem etmek, susturmak, şamt .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4103	1	263	ḥâmûşî	خَامُوشِي	Sükut, inşât , sedasızlık, neşetsizlik.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4104	1	263	ḥâmûşîden	خَامُوشِيْدَنْ	Epsem olmak, susmak, sükût .	Farsça ḥı (خ) bâbı

4105	1	263	hâme	خَامَهُ	Yonulmuş kalem ki onunla katipler yazı yazarlar, yonulmamişına (kilk) derler ve sürahi ve yığın yani küme olmuş nesne ve kıldan dokunmuş iv ve ince kemiş.	Farsça hı (خ) bâbı
4106	1	263	hâmedân	خَامَهُ دَانُ	Kalem kuburu, zarfu'l-ķalem .	Farsça hı (خ) bâbı
4107	1	263	hâmegüzâr	خَامَهُ كَزَارُ	Muharrer, mesşur , merkûm olan.	Farsça hı (خ) bâbı
4108	1	263	hâmî	خَامِي	Hamlık, niyye , çiglik ve hamlıkla maruf ve mevsuf olan.	Farsça hı (خ) bâbı
4109	1	263	hâmyâz	خَامِيَازُ	Esnemek ki yorgunluktan yahut usanmaktan naşı ağız açıp bilâ-ihdiyâr geçirmekten ibarettir, teşâ'ub .	Farsça hı (خ) bâbı
4110	1	263	hâmyâze	خَامِيَازُهُ	Bi-ma' nâhu eyđan	Farsça hı (خ) bâbı
4111	1	263	hân	خَانَ	Padişah ve bey ve kervansaray ve bezirgân odaları havi ticarete mahsus olan bina, ribât ve ev, beyit ve hanuman ve bal arısı beyi.	Farsça hı (خ) bâbı
4112	1	263	hânc	خَانِج	Çocuklar ceviz oynadıkta içine ceviz atıkları çukur, nuķre .	Farsça hı (خ) bâbı
4113	1	263	hân-ı hânân	خَانِخَانَانُ	Veziriazam, sadrazam, emîru'l-umerâ .	Farsça hı (خ) bâbı
4114	1	263	hanedan	خَانِدَانُ	Bir kerim ve şerif kimsenin ahâli-i beyt ve hısım ve akrabası takımı, ocak, soy, nesep , nesil ve hane, beyt-i meskûn.	Farsça hı (خ) bâbı
4115	1	264	hânsâlâr	خَانِسَالَارُ	Sofracı başı ve çeşnigîr.	Farsça hı (خ) bâbı
4116	1	264	hângard	خَانِغَرْدُ	Yaza mahsus olan ev, beytu'ş-şayf .	Farsça hı (خ) bâbı
4117	1	264	hângâh	خَانِغَاةُ	Fî-sebilillah bina olunmuş imaret ve fukara ve mesâkin için hane ve dervîşân için yapılan zaviye.	Farsça hı (خ) bâbı
4118	1	264	hân-ı kah	خَانِكَه	Bi-ma' nâhu eyđan	Farsça hı (خ) bâbı
4119	1	264	hân-ı gâh	خَانِكَاهُ	Bi-ma' nâhu eyđan	Farsça hı (خ) bâbı
4120	1	264	hân-ı geh	خَانِكَه	Bi-ma' nâhu eyđan	Farsça hı (خ) bâbı
4121	1	264	hângî	خَانِكَي	Haneye müteallik olan, hane takımından olan.	Farsça hı (خ) bâbı
4122	1	264	hân mân	خَانِمَانُ	Menzile benzeyici eve müşabih olan, mişlu'l-beyt .	Farsça hı (خ) bâbı
4123	1	264	hân vâde	خَانِوَادُهُ	Hânedân-ı kadîm, asıl ve hesap sahibi ve hanede oturan hatun, hasîbü'n-neseb .	Farsça hı (خ) bâbı
4124	1	264	hane	خَانَهُ	Ev, beyit , mesken ve bir nesnenin vazolunmasına mahsus ve etrafı bir vechile mesdûd ve mahdut olan mahal, aslı (خان) hân'dır, ahirinde ki (◊) hâ-i alâmet ma' nâ-yı âmdan ma' nâ-yı hâsa nakil içindir.	Farsça hı (خ) bâbı
4125	1	264	hânepürdâz	خَانَهُ پُرْدَازُ	Vardığı yerlerde hane ve menzil düzücü.	Farsça hı (خ) bâbı
4126	1	264	hâneberendâz	خَانَهُ بَرْدَازُ	Vatan ve vilayetin(i) terk edip devr-i cihân eden dervîş ve sabâh-ı zemân, ğarîbu'l-beled .	Farsça hı (خ) bâbı
4127	1	264	hâneberdûş	خَانَهُ بَرْدُوشُ	Bi-ma' nâhu eyđan	Farsça hı (خ) bâbı
4128	1	264	hâneperver	خَانَهُ پَرُوْرُ	Hanede büyümiş olan, tilâd .	Farsça hı (خ) bâbı

4129	1	265	hâne-i bâd	خَانَهُ بَادٌ	On iki burçtan bâda mensup olan üç burçtur ki (Cevza) ve (Mîzân) ve (Delv)'dir, zira her üç burç bir unsura mensuptur, ama erbâb-ı fen ininde (Hamel ve Esed ve Kavs) ateşe ve (Sevr ve Sünbüle ve Cedî) rüzgara ve (Cevza ve Mîzân ve Delv) suya ve (Seretân ve Akrep ve Hût) hâke mensuplardır, bu kavlı üzere (Sevr ve Sünbüle ve Cedi)'dir.	Farsça hı (خ) bâbı
4130	1	265	hâneharâb	خَانَهُ خَرَابٌ	Hanesi harap ve viran olan, mühedimü'l-beyt .	Farsça hı (خ) bâbı
4131	1	265	hânezâd	خَانَهُ زَادٌ	Birinin kölesinin yahut cariyesinin hanede doğmuş çocuğu, tilâd .	Farsça hı (خ) bâbı
4132	1	265	hânesûz	خَانَهُ سُوزٌ	Ev yakıcı, muhriku'd-dâr , çapkın olan.	Farsça hı (خ) bâbı
4133	1	265	hânefûrûş	خَانَهُ فُرُوشٌ	Ev tellalı, ev satıcı olan, dellâlû'l-beyt .	Farsça hı (خ) bâbı
4134	1	265	hânefûrûşân	خَانَهُ فُرُوشَانٌ	Ehl-i harâbât ve mücerred olanlar ve fukara , gedâyân.	Farsça hı (خ) bâbı
4135	1	265	hânegen	خَانَهُ مَكْنٌ	Müdbir ve bedbaht ve nâ-halef kimse ve babası yerin(i) tutmayıp fisk ve fesadı sebebiyle derbeder olan.	Farsça hı (خ) bâbı
4136	1	265	hâneğîr	خَانَهُ غَيْرٌ	Ev tutucu, mekan edinici olan, mütemekkin .	Farsça hı (خ) bâbı
4137	1	265	hânî	خَانِي	Hana ve beye müteallik olan keyfiyyet, hanlık ve soğutacak mekan ve havuz.	Farsça hı (خ) bâbı
4138	1	266	hânice	خَانِيَجَه	Küçük havuz ki ekser ev içlerinde yaparlar, curmûz .	Farsça hı (خ) bâbı
4139	1	266	hâv)	خَاوٌ	Çuha ve kadife yüzü olan ince ve hem-vâr kıllar, zi'bir .	Farsça hı (خ) bâbı
4140	1	266	hâver	خَاوَرٌ	Maşrıç ve mağrip sahihi gün batısına hâver ve gün doğusuna bahter derler.	Farsça hı (خ) bâbı
4141	1	266	hâverî	خَاوَرِي	Şarkî ve garbî.	Farsça hı (خ) bâbı
4142	1	266	hâvul	خَاوُلٌ	Demirde olan pas, jenk, şadâ '.	Farsça hı (خ) bâbı
4143	1	266	hâvend	خَاوَنَدٌ	Garp canibi hâver manasına, mağrip yani cânib-i mağribde olan bilâd ahalisine hâvendî derler.	Farsça hı (خ) bâbı
4144	1	266	hâher	خَاهِرٌ	Kızkardeş, hemşire, uht .	Farsça hı (خ) bâbı
4145	1	266	hây	خَائٌ	Lezzet ve meze, ekl olan ve çukur yerlerde yağmurdan su birikip müte' affin olmak ve hâyiden lafzından sîğa-i emir ve vasf-ı terkibi olur şeker-hây ve jâj-hây gibi.	Farsça hı (خ) bâbı
4146	1	266	hâyiste	خَائِسْتَه	Çiğnenmiş olan ve mecazen beyhude söz, memdûğ .	Farsça hı (خ) bâbı
4147	1	266	hâbisk	خَائِسِكٌ	Çekiç, büyük olsun küçük olsun, maṭraḳa .	Farsça hı (خ) bâbı
4148	1	266	hâygîne	خَائِيْغِيْنَه	Yumurta kayganası, 'ucce.	Farsça hı (خ) bâbı
4149	1	266	hâyek	خَائِيْكٌ	Çekirge tabir olunan hayvan, cerâd .	Farsça hı (خ) bâbı
4150	1	266	haya	خَايَه	Kuş veya böcek yumurtası ve âlet-i tenâsül, zükûra, mülhak olan torba derununda bulunan yumurta şeklinde cisim, huşye .	Farsça hı (خ) bâbı
4151	1	267	hâyerîz	خَائِيْرِيْزٌ	Yumurta kayganası.	Farsça hı (خ) bâbı

4152	1	267	ḥâyerîs	خَايَمَرِيس	Ekser ovada kum içinde turp gibi olur bir nesnedir, domalan tabir olunur, kem'e(t) , ufûnet arzdan hasıl olur, hurdası leziz olur, et kadar gıdayeti vardır, durdukça iri olur bazı te' affün havadan değirmen taşı kadar olur.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4153	1	267	ḥâye kerden	خَايَمَكْرَدَن	Enemek, hayvanın erkeğinin taşasını çıkarmak, ma'l .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4154	1	267	ḥâyegîr	خَايَمَكِير	Örümceğe müşabih bir zehir-nâk hayvandır, ruteylâ .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4155	1	267	ḥâyende	خَايِنْدَه	Çiğneyici olan, mâzîğ .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4156	1	267	ḥâyiden	خَايِيدَن	Çiğnemek, mazğ .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4157	1	267	ḥâyide	خَايِيدَه	Çiğnenmiş ve söylenmiş olan, memzûğ .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4158	1	267	ḥab	حَب	Epsem olmak, sükut , kâhi zed (زَد) lafzına muzâf edip ḥabzed (حَبَزَد) derler “sükut eyledi” demek olur, soğuk tepe ki kar yağarken hava esip karı şiddetle savurur ve mekr hile ve boğaz sıkılması.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4159	1	267	ḥubâzî	حُبَازِي	Ebegümece denilen ot, ḥubbâze .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4160	1	267	ḥibâk	حِبَاك	Koyun ve sığır ağılı, ḥaḫîre .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4161	1	268	ḥabâyiden	حَابَايِيدَن	Çiğnemek, mazğ .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4162	1	268	ḥabce	حَبَجَه	Demirhindi denilen deva, ḥubbâr .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4163	1	268	ḥabercû	حَبْرَجُو	Casus , cünde, çayıt.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4164	1	268	ḥaberdar	حَبِرْدَار	Agâh, vâkıf , malumatı olan.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4165	1	268	ḥibrenâme	حَبِرْمَانَه	Kibleyi gösterir bir nevi alet, râhenâme .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4166	1	268	ḥaberdûk	حَبِرْدُوْك	Gübre içinde hasıl olur bir böcektir, sergin galtan derler, ḥunfesâ .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4167	1	268	ḥab kerden	حَبَكْرَدَن	Epsem olmak, susmak, sükut .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4168	1	268	ḥape	حَپَه	Boğulmuş, maḥnûk .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4169	1	268	ḥabe kerden	حَبَهَكْرَدَن	Boğmak, iḥnâk , teneffüs aldirmamak ile helak etmek.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4170	1	268	ḥabîden	حَبِيدَن	Ayakla basmak, devs .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4171	1	268	ḥabîde	حَبِيدَه	Eğilmiş, meylân ve uyumuş olan.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4172	1	268	ḥapîre	حَپِيرَه	Cem' -i hesâb ve kavim yani.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4173	1	268	ḥatâr	حَاتَار	Bağ ve bostan ve mevrû' âtı bigâne ottan pak eylemeğe derler.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4174	1	268	ḥatref	حَاتْرَف	Efsentîn-i rûmî denilen nesne, pelin .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4175	1	268	ḥatefrec	حَاتْفِرَج	Semiz ot, baḫlatü'l-hamkâ .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4176	1	268	Ḥotan	حُوتَن	Meşhur ve maruf memlekettir ki onda gayet bî-misl mahbuplar ve latif ve nazik kumaşlar işlenir ve misk ahusu o diyarda çok olur.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4177	1	268	ḥutenber	حُتَنْبِر	Mal ve gınadan dem vurup da' va-yı devlet-mendî eden, muklis ve cimri, neffâc .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4178	1	269	ḥatne	حَاتْنَه	Sünnet, ḥitân .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4179	1	269	ḥatne kerden	حَاتْنَهَكْرَدَن	Sünnet etmek, iḥtinân .	Farsça ḥı (خ) bâbı

4180	1	269	ḥatîre	حَبِيرَه	Çoban heybesi.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4181	1	269	ḥicâlîden	حَجَالِيدِن	Kucaklamak, derâgûş etmek, iḥtizân .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4182	1	269	ḥucâve	حُجَاوَه	Şeda , avaz, ses.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4183	1	269	ḥucest	حُجِسْت	Meymûn, mesut , mübarek olan ve musikide bir makam adıdır.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4184	1	269	ḥuceste	حُجِسْتَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça ḥı (خ) bâbı
4185	1	269	ḥaceş	حَجَشَن	Ur denilen yumru et, sil' a .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4186	1	269	ḥacek	حَجَكْ	Nokta-i illet, mesela: سفيد در چشم فلان افتاد derler, manası: Falanın gözüne beyaz nokta düştü, demektir.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4187	1	269	ḥacgûl	حَجْجُولُ	Fukara ve dilenci kâsesi, keşkûl, karv .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4188	1	269	ḥacmâ	حَجْمَا	Akçe komaya mahsus olan kese, şurre .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4189	1	269	ḥicûlîden	حَجْوَلِيدِن	Kucaklamak, derâgûş etmek, iḥtizân .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4190	1	269	ḥaḥam	(حَخَم)	Yahudilerin hahamı, ḥabr .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4191	1	269	ḥadd	(حَد)	Yanak, ârız, ruh.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4192	1	269	Ḥüda	حُدَا	Cenâb-ı vâcibü'l-vücûd olan bâriteala azze ismuhu, Allah, efendi, sahip, malik eğerce ma' nâ-yı lagvîsi sahip demektir, lakin lafz-ı âhir ile terkip olunur; mesela: Hanehüda ve Kedhüda gibi yalnız denilse Allahuteala celle şâne'den gayrıya denilmez, zira aslında Ḥûdây idi manası kâ'im bizâtihi olur, Türkîsi kendi gelici demek olur, telaffuz haft bulmak için vâv (و) 'ı hafz olunup hâ (خ) 'ya damme-i işbâ' la hareke verilip Ḥüda dediler ama terkip olmayıp lafz-ı müfred olunca sahip manasına olur, mesela: Arap sâhib-i fezâ der, Acem sîm-i Ḥudâ der, Cenâb-ı Allah celle şâne Hazreti'ne Acem'in Ḥüda dediğinin manası lafz-ı müfred olduğu halde Arabîde (Rab) manasıdır.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4193	1	270	ḥüdâḥân	حُدَاخَوَانُ	Şehadet parmağı, mesbaḥa .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4194	1	270	Ḥüdâdâd	حُدَادَادُ	Allah verdi, mevhibe-i ilâhî olan.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4195	1	270	Ḥüdâdûrân	حُدَادَوَانُ	Allah zülcelalden iraklar yani zulme ve fıska ve mürtekeb-i kebâ'ir, 'âsiyûn .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4196	1	270	Ḥüdârâ	حُدَارَا	Allah için, Allah aşkı için, lillah .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4197	1	270	ḥüdâret	حُدَارَتُ	İsmet , iffet, nisa kısmı ehl-i perde olmak.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4198	1	270	ḥüdâşinâs	حُدَاشِينَاَسُ	Allah bilici olan, ehl-i tevḥîd .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4199	1	270	ḥüdâfûrûş	حُدَافُرُوشُ	Mürâi , münafık, iki yüzlü.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4200	1	270	ḥüdâfûrûşân	حُدَافُرُوشَانُ	Riya satıcılar, ehl-i riyâ .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4201	1	270	ḥüdâver	حُدَاوَرُ	Malik, sahip, bey, ḥâkim .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4202	1	270	ḥüdâvend	حُدَاوَنْدُ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça ḥı (خ) bâbı
4203	1	271	ḥüdâvendigâr	حُدَاوَنْدِگَارُ	Padişah, sulṭan ve iş sahibi ve sultân-ı selâfîn-i cihân, hünkâr lafzı bundan ihtisar olunmuştur ve Allahuteala celle şânuhu.	Farsça ḥı (خ) bâbı

4204	1	271	hüdâvendigârî	خُدَاوَنْدِغَارِی	Padişahlık, padişah olmak.	Farsça hı (خ) bâbı
4205	1	271	Hüdây	خُدَائِی	Nâm-ı azîz Cenâb-ı bârîteala celle ismuhu, yâ (ي) 'sız Hüdâ (خدا) denildiği gibi aslı Hüdây (خودای) 'dır kendi gelici manasına, ba' de vâv (و) 'ı hazf edip işbâ' -ı damme ile Hüdây (خدای) dediler.	Farsça hı (خ) bâbı
4206	1	271	Hüdâyâ	خُدَائِيَا	Yâ Allah, Yâ Azîz, Yâ Kadîr manasına nidadır.	Farsça hı (خ) bâbı
4207	1	271	hüdây-ı gân	خُدَائِيْكَانْ	Ulu padişah ve sâhib-i devlet ve mâlik-i memleket, sultân-ı selâtîn.	Farsça hı (خ) bâbı
4208	1	271	hüdây-ı gâne	خُدَائِيْكَانِه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça hı (خ) bâbı
4209	1	271	hüdây-ı fûrûşân	خُدَائِيْ فُرُوْشَانْ	Ehl-i la' net ki da' vâ-yı hak edip batıl efkar eder olanlar.	Farsça hı (خ) bâbı
4210	1	271	hadre	خَدْرِه	Ateş şeraresi, kıvılcım, şerare.	Farsça hı (خ) bâbı
4211	1	271	hadek	خَدَاكْ	Köprü, ceser, şıraç.	Farsça hı (خ) bâbı
4212	1	271	hizmetkâr	خِدْمَتْكَارْ	Birinin hizmetinde olan adam, hadim.	Farsça hı (خ) bâbı
4213	1	271	hizmetkârf	خِدْمَتْكَارِي	Hizmetçilik, hizmet.	Farsça hı (خ) bâbı
4214	1	271	hizmetkün	خِدْمَتْكَانْ	Hadim, hizmetkâr, hizmetçi.	Farsça hı (خ) bâbı
4215	1	271	hizmetgüzâr	خِدْمَتْكَازَارْ	İşgüzar olup şunun bunun hizmetini gören kimse.	Farsça hı (خ) bâbı
4216	1	271	hadenk	خَدَنْكَ	Ok, tîr, sehm, aslında hadenk kayın ağacının adıdır ki ondan ok ederler ve mezbûr ağaçtan düzülen oka tîr-i hadenk derler, kesret-i isti' mâl ile tîri hazf olunup yalnız hadenk oka ilim olmuştur ve dahi mezkur ağaçtan eyer kaltağı edip zeyn-i hadenk derler.	Farsça hı (خ) bâbı
4217	1	272	hudû	خُدُو	Tükrük, buzâk, tûfû.	Farsça hı (خ) bâbı
4218	1	272	hadîş	خَدِيْشْ	Ümera ve ekâbir haremlelerinde olan kethüda kadın, kahya kadın, kabîle.	Farsça hı (خ) bâbı
4219	1	272	hidîş	خَدِيْشْ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça hı (خ) bâbı
4220	1	272	hidiv	خَدِيْوْ	Padişah, efendî, vezir ve ulu padişah ki mülk ve mal ve asker kuvvetinde sair padişahlara tefevvuku ola.	Farsça hı (خ) bâbı
4221	1	272	hidivî	خَدِيْوِي	Padişahlık, efendilik.	Farsça hı (خ) bâbı
4222	1	272	huzûl	خُدُوْلْ	Havlân tabir olunan deva, hazâz-i mekkî.	Farsça hı (خ) bâbı
4223	1	272	hiziv	خَدِيْوْ	Padişah, efendi, hidiv.	Farsça hı (خ) bâbı
4224	1	272	har	خَرْ	Eşek, hımar, merkep denilen hayvan, ehline har yabanisine gûr denir ve kara özlü balçık ve sular dibinde olan balçık ve bataklık olan mahal ve saz ve tambur ve keman kâsesi üzerinde olan ağaç paresi ki tel ve kılları onun üzerinden çekerler ve bed ve çirkinlikte kemale erişmiş olan.	Farsça hı (خ) bâbı
4225	1	273	harr	خَرْرْ	Sulu balçık ve ırmak ve havuz diplerinde olan balçık, hamâ'.	Farsça hı (خ) bâbı
4226	1	273	(harap)	(خَرَابْ)	Viran, zîr u zeber, alt üst, perişan olan harabe dahi derler ve geçkin, sarhoş bu sebepten meyhaneye harabat derler.	Farsça hı (خ) bâbı

4227	1	273	ḥarabat	حَرَابَاتٌ	Meyhane, dâru'l-ḥamr , iştret mahalli ki onda varanlar mest ve harap olurlar, ziyade mest-i müdâm olana harabâtî derler.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4228	1	273	ḥurâbe	حُرَابِه	Bir içim su miktarı olan ve bir çöptür suyunu çıkarıp yüzüne yağı çıkar o yağı alıp bazı emraza deva ederler.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4229	1	273	ḥarabe	حَرَابِه	Viran, ıssız olan mahal ki mamurun zıttıdır, aslı harâb'dır, ahirinde hâ-i alâmet (ه) mef'ûldür.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4230	1	273	ḥarâbâtî	حَرَابَاتِي	Vaktini meyhanede geçiren kimse, sarhoş, bekrî olan adam.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4231	1	273	ḥarâbezâr	حَرَابِعَزَارٌ	Harap ve viran olan mahal.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4232	1	273	ḥarâbenişîn	حَرَابِعِنَشِينٌ	Viraneler arasında sakin mütemekkin olan.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4233	1	273	ḥarâḥar	حَرَاخَرٌ	Uyurken boğazdan gelen seda, ḥarḥara .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4234	1	273	ḥarâre	حَرَاوَه	Kesret-i bukâdan boğazda zahir olan seda, ḥarîr .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4235	1	273	Ḥorasan	حُرَّاسَانَ	Cânib-i meşrik ve vilâyet-i irak ve Fars'ın cânib-i şarkisinde vaki bir azim memleket ve muazzam şehirdir, bî-had ve bî-aded kara ve kasabâtı müstemil ve mamur, âbâdân vilayettir, sebep-i tesmiyesi iki vechiledir, bir vechi cânib-i şarkta olduğudur, vech-i sâni iklim-i râbi' de olduğu iklim-i râbi' ise şemse mensuptur, o takrib ile Horasâ dediler mürûr-u eyyâm ile vâv (و)'ı hazf edip ahirine nûn (ن) ilhak edip Horasan dediler.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4236	1	274	ḥarâş	حَرَّاشٌ	Sakat olmuş ve amelden kalmış olan.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4237	1	274	ḥırâş	حَرَّاشٌ	Hırâşiden lafzından sîga-i emir ve vasf-ı terkibi olur, tırmalayıcı, koparıcı, taḥdîş ve eziyet edici dil-hırâş ve rû-hırâş gibi ve çürük meyve ve bozulup asla istimalde selahiyeti olmayan nesne ve tırnaktan veyahut değnekten arız olan yara ve bıçkı ağzından dökülen talaş ve sahtiyandan tıraş olunan nesne.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4238	1	274	ḥırâşiden	حَرَّاشِيْدِيْنَ	Tırmalamak, taḥdîş ve pek kazımak.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4239	1	274	ḥırâşide	حَرَّاشِيْدِيَه	Tırmalanmış, maḥdûş ve yaralanmış olan.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4240	1	274	(ḥarâṭîn)	(حَرَّاطِيْنٌ)	Soğulcan, havenâh.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4241	1	274	ḥırâm	حَرَّامٌ	Sallanarak naz ve eda ile yürümek, rabîb ve müjde beşaret ve şâdmânî, sürur ve misafir olmak ve sâ'î, haber getirici.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4242	1	275	ḥarâm	حَرَّامٌ	Müjde, beşaret , sevinç.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4243	1	275	ḥırâmân	حَرَّامَانٌ	Sallanarak naz ve eda ile yürümek.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4244	1	275	ḥırâmîden	حَرَّامِيْدِيْنَ	Mastardır, salınmak manasına.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4245	1	275	ḥırâmende	حَرَّامِيْدِيَه	Sallanarak naz ve eda ile yürür olan.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4246	1	275	(ḥırrân)	(حَرَّارَانٌ)	Ram ve muti olan, itaatli, fermân-ber, münkâd olan.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4247	1	275	ḥarâḥîn	حَرَّاهِيْنٌ	Soğulcan, ḥarâṭîn .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4248	1	275	ḥârbân	حَرَّابَانٌ	Eşekçi, eşek sahibi veya eşek sürücüsü, ḥammâr .	Farsça ḥı (خ) bâbı

4249	1	275	ḥarbet	حَرْبَتٌ	Kaz denilen su hayvanı, mürgâb, baṭṭ .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4250	1	275	ḥarbete	حَرْبَتَه	Şaşkın olan, mütehayyir .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4251	1	275	ḥarpüşte	حَرْپُشْتَه	Uzun olup ortası yüksek ve çevresi alçak olan, muḥaddebü's-şekl , çadır ve kabir ve kubbe ve deve hörgücü gibi olan.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4252	1	275	ḥarbeşşe	حَرْبِشَّة	Bir nevi iri sinektir ki hayvanata yapışır, şu merteye ki hayvanı yıkar, şezzâ .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4253	1	275	ḥarbaṭa	حَرْبَطَه	Muzḳik , musahhara ve latife-gû, güldürücü olan.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4254	1	275	ḥarbende	حَرْبَنْدَه	Eşekçi, katırcı, ḥammâr .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4255	1	275	ḥarbuze	حَرْبُزَه	Kavun denilen maruf nesne, biṭṭîḥ .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4256	1	275	ḥarbûze	حَرْبُوزَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça ḥı (خ) bâbı
4257	1	275	ḥarnibvâr	حَرْنِیَوَار	Gece kuşu, yarasa, ḥaffâş .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4258	1	276	ḥurt	حُرْتٌ	İğne ve çuvaldız ve ok deliği, sūrâh, şakbe .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4259	1	276	ḥartût	حَرْتُوتٌ	Ekşi karadut, fırşâd ve bir nevi duttur ki nihayet merteye sabun ve pekmez olur.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4260	1	276	(ḥurç)	(حُرْج)	Meşinden yapılır bir nevi büyük yol torbası.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4261	1	276	ḥarçâre	حَرْچَارَه	Bostanlar ve mezruatta insan suretinde yapıp hayvanat ziyan etmemesinden muhafaza olunan nesne, milvâḥ .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4262	1	276	ḥarçâl	حَرْچَالٌ	Toy kuşu, ḥubârî ve gökçe karga.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4263	1	276	ḥarcırah	حَرْجِرَاه	Yol masrafı, yol harçlığı, maşrifu't-tarîḳ .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4264	1	276	ḥarcenk	حَرْجَنْكٌ	Yengeç denilen deniz hayvanı, seratân .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4265	1	276	ḥarçiden	حَرْچِيدِنٌ	Göz yaşarmak.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4266	1	276	ḥurçin	حَرْچِينٌ	Heybe, ḥurc , esvap ve sair nesne koymak için yol torbası ve kuş ibiği.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4267	1	276	ḥurçine	حَرْچِينَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça ḥı (خ) bâbı
4268	1	276	ḥarḥar	حَرْحَرٌ	İki kat olmuş, mużâ'af ve iki kat olmak ve kubbe kemeri.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4269	1	276	ḥarḥişt	حَرْحِشْتٌ	İçinde üzüm ve zeytin sıkıp suyun(u) ve yağın(t) çıkardıkları kap, ma' şara	Farsça ḥı (خ) bâbı
4270	1	276	ḥarḥiyâr	حَرْحِيَارٌ	Eşek hıyarı denilen devadır, Arabîde kışsa'î'l-himâr derler, aslında hıyâr-ı har idi alem olacak muzâf ile takdim olunmuştur.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4271	1	276	ḥired	حِرْدٌ	Akıl , zihin, dirayet, basiret.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4272	1	277	ḥarad	حَرْدٌ	Gümüş ve bakıra ettikleri lehim, leḥâm ve Sedd-i Yecüc Mecüce karîb bir şehir adıdır, halkı cümle Yahudidirler.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4273	1	277	ḥurd	حُرْدٌ	Ufak, küçük, ince, sağır , kâhi ahirine (o) hâ-i alâmet getirip (hurda) derler.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4274	1	277	ḥurdḥân	حُرْدْحَانٌ	Dardağan, şezer mezer , ufanmış olan.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4275	1	277	ḥurdḥâm	حُرْدْحَامٌ	Ziyade ince olan, rakîḳ .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4276	1	277	ḥurdest	حُرْدَسْتٌ	Yan kesici, tarrâz ve bilek ile dirsek arasında vaki mafsâl ve el ile oynanır oyun.	Farsça ḥı (خ) bâbı

4277	1	277	ḥurdsâl	خُرْدَسَال	Küçük başlı çocuk, ḳafilü's-sinn.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4278	1	277	ḥuredsûz	خُرْدَسُور	Akıl yakıcısı, muhriku'l-aql.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4279	1	277	ḥardeştî	خُرْدَشْتِی	Yaban eşeği, humâr-ı vahşî.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4280	1	277	ḥurdek	خُرْدَك	Edepli, kâr-şinas olan, mü'eddeb.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4281	1	277	(ḥardal)	(خُرْدَل)	Bazı taama lezzet vermek ve iştah açmak için istimal olunan bir nevi tohum.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4282	1	277	ḥardemâ	خُرْدَمَا	Hoşrenk ve hoşâvâz bir kuştur.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4283	1	277	ḥiredmend	خُرْدَمَنْد	Akıl sahibi, âkil , akıllı olan.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4284	1	277	ḥiredmendân	خُرْدَمَنْدَان	Akıl sahipleri, âkilûn , akıllılar.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4285	1	277	ḥiredmendâne	خُرْدَمَنْدَانَه	Akla layık ve yaraşık olan.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4286	1	277	ḥiredmendî	خُرْدَمَنْدِی	Akıllılık, dirayet.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4287	1	277	(ḥurdavat)	(خُرْدَوَات)	Hurda nesnelere, ufak tefek nesnelere.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4288	1	277	ḥurda	خُرْدَه	Ufak, küçük, sagîr , ince olan ve her nesnenin ufağı yani rîzesi ve nükte ve ayıp, günah, hata ve has hâşâk yani çör çöp ve şerâre-i âteş, kıvılcım..	Farsça ḥı (خ) bâbı
4289	1	278	ḥurdebîn	خُرْدَبِیْن	Müdeḳḳik , her nesnenin iç yüzünü ve künh ve hakikatini arayan kimse ve hurda nesnelere büyük gösterir bir nevi alet-i hikemiyye.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4290	1	278	ḥurdedân	خُرْدَمَان	Dakika-şinâs, muhakkik ve nüktedan ve ayb-bîn olan.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4291	1	278	ḥurdefürüş	خُرْدَهْفُروْش	Çerçi, hırdavat satıcı, şaydalâmî.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4292	1	278	ḥurdegîr	خُرْدَهگیر	Sözde eksik tutucu ve herkesin sakat ve noksanın arayıp tarayan adam.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4293	1	278	ḥurdemürde	خُرْدَهْمُردَه	Ufak tefek, zelzel.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4294	1	278	ḥurde-i edîm	خُرْدَه اِدِیْم	Sahtiyanı terbiye ettikleri alet ve sahtiyan pareleri.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4295	1	278	ḥarrubâb	خُرْدَبَاب	Tanburun ve kemanın kâsesi üzerinde olan ağaç pasesi ki tel ve kıllar onun üzerinden geçer.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4296	1	278	ḥarzân	خُرْدَان	Nevruz denilen gün ki Acemler o günü sene başı itibar ederler.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4297	1	278	ḥarzede	خُرْدَه	Bok böceği, cu'l.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4298	1	278	ḥaraze	خُرْزَه	Boncuk, vede'a ve kuyu ağzına konulan delikli taş.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4299	1	278	ḥarze	خُرْزَه	Âlet-i racul, zeker , sik.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4300	1	278	ḥarzehr	خُرْزَهْر	Ağı ağacı ki yaprağı söğüt yaprağı gibi uzun ama ondan kalın olur, hayvan yediği saat helak olur ve Ebucehil karpuzu, ḥançal.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4301	1	279	ḥar-zehre	خُرْزَهْرَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça ḥı (خ) bâbı
4302	1	279	ḥarzin	خُرْزِیْن	Oda ve sofalarda köşelere dayanmak için yapılan tırabzan, derâbzîn ve hayvana vurulan palan ve palanı hayvan sırtından alıp komak için yapılmış ağaç sopa.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4303	1	279	ḥarazî	خُرْزِی	Boncukçu, boncuk satıcı, ḥarrâz.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4304	1	279	ḥırs	خُرْس	Ayı tesmiye olunan hayvan, dubb.	Farsça ḥı (خ) bâbı

4305	1	279	ḥarset	حَرْسَتْ	Geçkin, sarhoş, tâfiḥ .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4306	1	279	ḥarsek	حَرْسَاكْ	Uzun eşek tesmiye olunan oyun ki taze yiğitler oynarlar, şöyle ki biri eğilip başını birinin kucağına kor sairleri çevresinden cest-i çâpek üzerine atlarlar, ayağıyla vurup değerse gözeticisi onu kaldırıp yerine değdiği adamı yatırır.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4307	1	279	ḥursend	حُرسند	Daima mesrur ve şâdmân ve müreffehu'l-hâl olan, kani , kısmetine razı olan.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4308	1	279	ḥursende	حُرسنده	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça ḥı (خ) bâbı
4309	1	279	ḥarsenk	حَرْسَنَكْ	Değirmen taşı, ḥarrât ve büyük taş ki bi-fâ'ide yol üzerinde ve tarlalarda durur.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4310	1	280	ḥırs-ı giyâh	حُرسِیَاہ	Ayı otu denilen nebat, ḥâlibî .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4311	1	280	ḥursîden	حُرسیدن	Çürüyüp müte' affin olmak, teceyyuf .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4312	1	280	ḥarş	حَرْش	Tırmalamak, tırnak ile kazmak, tekdîḥ .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4313	1	280	ḥurşâd	حُرشَاد	Güneş âfitâb, şems .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4314	1	280	ḥurşîd	حُرشیدن	Güneş, şems , ḥur (خر) ile şîd (شید) den mürekkeptir, aslı nur manasına olan ḥûre (حُورہ) ile güneş manasına olan şîd (شید) den terkip olunmuştur, inde't-terkîb hâ (ها) sâkıt olup vâv (و) 'ın hazfı ve ispatı caizdir ve kâh olur ki şîd (شید) den yâ (ی) 'yı hazf edip hurşîd (خرشد) derler.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4315	1	280	ḥarşîn	حَرْشین	Salınmak, hırâmîden, ihizâr .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4316	1	280	ḥarḫâl	حَرْطَال	Bir nevi dağarcıktır ki içine zer ve sim korlar, kinf .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4317	1	280	ḥaruften	حَرْفَتَن	Hırıldamak, vakt-i niza' da olan hırılı, ḥarâre .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4318	1	280	ḥurfe	حُرْفَه	Semiz otu, baqlatu'l-ḥamka .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4319	1	280	ḥırqa	(حِرْقَه)	Bir nevi esvap ki evâ'ilde parça ve yamadan yapılır idi.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4320	1	280	ḥırkapûş	حِرْقَابُوش	Hırka örtünen derviş.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4321	1	280	ḥarek	حَرْكْ	Kuru hurma, temr ve tambur ve keman kâsesi üzerinde olan ağaç pare ki teller onun üzerinden geçer ve mücrim ve kabahatlıleri üzerine yatırıp dövdükleri tahta ve falaka ve çocuklar için yapılan üç ayağı tekerlekli araba ve kandil yakmak yahut yemiş düşürmek için yapılan sopa ve pamuğun çekirdeğinden tethîr olunması için yapılan dolap ve üzerine odun koyup yardıkları ağaç ve çekirgeye müşabih bir böcek ve Şiraz muzâfâtından bir karye ismi ve har lafzının tasgîridir, eşe(k)cik demek.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4322	1	281	ḥargâh	حَرْغَاہ	Padişah veya vezir otağı, fâze , aslında ova çadırı ve urbân ve ikrâd beyleri kurdukları çadır ve Türkmen beyleri evine derler idi, mürûr-ı eyyâm ile padişah ve vüzera otaklarına alem oldu.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4323	1	281	ḥargâh-ı kamer	حَرْغَاہِمُر	Ay ağılı, da'ire-i kamer, hale .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4324	1	281	ḥargâh-ı mâh	حَرْغَاہِمَاہ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça ḥı (خ) bâbı

4325	1	281	ḥarkebûter	حَرْكَبُوتَر	Bir nevi iri güvercindir, versân .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4326	1	281	ḥar-ı kerubân	حَرْكَرَبَان	Tambur ve kemanın üzerinde olan ağaç pare ki teller üzerinden geçer.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4327	1	281	ḥarkürre	حَرْكَرَه	Eşek yavrusu sıpa, tevb .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4328	1	281	ḥarek-i zemîn	حَرْكَرَمِينَ	Ayaksız yer üzerinde sürünüp gezer olan böcekler, ḥaşerât .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4329	1	281	ḥargez	حَرْكَرَز	Bir nevi sinektir, yaz eyyamında sevâhil yerlerde ve şenlik olmayan mahallerde gayet çok olur, hayvanata yolda giderken yapışır, o mertebe hücum ederler ki hayvanı yere yıkar ve bir adamı teşhir için merkebe bindirip gezdirmek.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4330	1	282	ḥarküs	حَرْكَس	Çok sözlü ve beyhûde-gûy olan.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4331	1	282	ḥergele	حَرْكَلَه	Eşek sürüsü, hemûle .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4332	1	282	ḥargûr	حَرْكَرُور	Yaban eşiği, ḥumâr-ı vahşî ve eşiği dürtmek için ucu ince ve sivri ağaç.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4333	1	282	ḥargûş	حَرْكَرُوش	Tavşan denilen hayvan, irneb , kulağı uzun olduğundan eşek kulağına teşbihen tesmiye olunmuştur.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4334	1	282	ḥarkûf	حَرْكَرُوف	Üveyik denilen kuş, bûm .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4335	1	282	ḥargeh	حَرْكَرَه	Hargâh, otağ, fâze , çadır.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4336	1	282	ḥargeh-i kamer	حَرْكَرَه كَامِر	Ay ağılı, dâ'ire-i kamer, hâle .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4337	1	282	ḥargeh-i mâh	حَرْكَرَه مَاه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça ḥı (خ) bâbı
4338	1	282	(Hürrem)	(حُرَّم)	Sebze-zâr ve şükâfe-ârâ ve çimen-pîra olan mekan ve şadlık, mesrur olmak ve keşâyış-i hâtır ve sürûr-ı kalb ve kışın evvelki ayı ve nâm-ı ricâlden Hürrem Şah ismidir.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4339	1	282	ḥarm	حَرْم	Nakıs eylemek ve kat eylemek.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4340	1	283	ḥurma	حَرْمًا	Arabistan mahsulü meşhur bir nevi yemiş, temr .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4341	1	283	ḥarmâr	حَرْمَار	Eşekçi, ḥammâr .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4342	1	283	ḥuremdân	حَرْمَدَان	Çanta, saṭîḥa , içine kâğıt ve evrak konulan zarf.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4343	1	283	ḥürremgâh	حَرْمَغَاه	Müferrih olan mahal ve hayme, çadır, hargâh, maḥal-i ferâḥ .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4344	1	283	ḥarmekes	حَرْمَكَس	At sineği denilen hayvancık, şeżâ ve eşek arısı.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4345	1	283	ḥürremgeh	حَرْمَكَه	Müferrih olan mahal ve hayme, çadır.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4346	1	283	ḥarman)	(حَرْمَنْ)	Buğday biçildikten sonra cemolup samandan tefrik olduğu mahal, beyder .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4347	1	283	ḥırman	حَرْمَنْ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça ḥı (خ) bâbı
4348	1	283	ḥırman-i sūḥte	حَرْمَنْ سُوْحْتَه	Harmanı yanmış kül olmuş müflis kimse, malı mülkü gitmiş demeden kinayedir, müflis .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4349	1	283	ḥırman-gâh	حَرْمَنْكَاه	Harman mahalli, mekânü'l-beydire .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4350	1	283	ḥırman-i kamer	حَرْمَنْ كَامِر	Ay ağılı, hale , dâ'ire-i kamer.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4351	1	283	ḥırman-i mâh	حَرْمَنْ مَاه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça ḥı (خ) bâbı

4352	1	283	ḥarmûş	حَرْمُوش	Bir nevi iri sıçandır ki kedi onu tutmaya kadir olamaz, kedi ile cenk edip galip olur, raşîme .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4353	1	283	ḥarmühre	حَرْمُهره	Katır ve eşek yularına veyahut palanına ziynet için dikilen boncuk, minḳâf ve cenklerde çaldıkları boynuzdan yapılı bir nevi boru.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4354	1	284	(ḥarnup)	(حَرْنُوب)	Keçi boynuzu denilen kuruyemiş.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4355	1	284	ḥaranbâr	حَرَنْبَار	Bir iş üzerine cemolmak, ictima ve birkaç adam bir avrada cima etmek ve fitne ve âşûb ve bir suçluyu eşeğe bindirip teşhir eylemek.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4356	1	284	ḥarvâr	حَرَوَار	Eşek yükü, eşek hamûlesi, ḥimlu'l-ḥumâr , aslı harbâr (حَرْبَار)'dır, bâ (ب) ile vâv (و) meyanında tebâdil ve tevâhî olmakla bâ (ب) vâv (و)'a tebdil olundu.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4357	1	284	ḥorûc	حُرُوج	Horoz denilen kuş ki dışisine tavuk denilir, dîk .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4358	1	284	ḥoroz	حُرُوس	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça ḥı (خ) bâbı
4359	1	284	ḥorûse	حُرُوسه	Ferc-i zenânda olan lahm-ı zâ'id, hebre .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4360	1	284	ḥar-ı veş	حَرُوش	Yaban eşeği, ḥumâr-ı vahşî .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4361	1	284	ḥurûş	حُرُوش	Çağırışma, bağırışma, şamata, feryat ve zârî, inlemek, hebhâb .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4362	1	284	ḥurûşân	حُرُوشَان	Şamataya boğulmuş olan.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4363	1	284	ḥurûşîden	حُرُوشِيدِن	Hamle eylemek, hücum ve feryat ve cûş eylemek, kavga ve şûriş.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4364	1	284	ḥarvîle	حَرُويله	Âvâz-ı bülend ve mûhiş seda, şahşalık .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4365	1	284	ḥare	حَره	Dere ve havuz dibinde olan balçık ve şarap tortusu ve yağı çıkmış hububatın kalmış tortusu, kilde ve atın başını yukarı devşirmek.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4366	1	285	ḥareçûb	حَرْمُجُوب	Yapının iptida olan çatısı, ḳarî' a ve ali binalar için ettikleri iskele.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4367	1	285	ḥareseng	حَره سنك	Taş yığını, şubratu'l-ḥacer .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4368	1	285	ḥurîd	حَرِيد	Alış, ahz, mubâya' a .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4369	1	285	ḥurîdâr	حَرِيدَار	Satın alıcı, müşteri , aslı harîd-dâr (حَرِيدِدَار) dır, iki dal (د) bir yerde teleffuz sakîl olmakla dalın biri hazf olundu.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4370	1	285	ḥarîden	حَرِيدِن	Satın almak, işterâ .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4371	1	285	ḥurîden	حَرِيدِن	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça ḥı (خ) bâbı
4372	1	285	ḥarrîden	حَرِيدِن	Çocukları uçuk tutmak, uḳbûle .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4373	1	285	ḥurrîden	حَرِيدِن	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça ḥı (خ) bâbı
4374	1	285	ḥurîd u firûḥt	حَرِيدُوفِرُوحْت	Alış-veriş, bey' u şirâ .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4375	1	285	ḥurîde	حَرِيدِه	Satın alınmış, mubâya' a ve mahcûbe ve sâhbe-i hayâ hatun.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4376	1	285	ḥarîde	حَرِيدِه	Kul ve cariyeye evladı ve evde hasıl olmuş kız.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4377	1	285	ḥarîşe	حَرِيشه	Eşek sidîği, bevl-i ḥumâr ve at sineği, şezâ .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4378	1	285	ḥarîşîden	حَرِيشِيدِن	Tırnakla tırmalamak ve diş ile ısırıp koparmak, taḥdiş .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4379	1	285	(ḥarîṭ)	(حَرِيط)	Defter ve evrak kodukları kese.	Farsça ḥı (خ) bâbı

4380	1	285	(ḥarīṭa)	(خَرِيْطَه)	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça ḥı (خ) bâbı
4381	1	285	(ḥarīf)	(خَرِيْف)	Pîr-i kühen-sal, ihtiyar, çok yaşamış olan, seyḥ-i fânî , vakt-i hazâna da ḥarīf denildiği faslın pîrâ olduğu cihettendir ama asıl manası zebundur, aslı Arabîdir, ta' cim olunmuştur, eğerce kebiru's-sin demektir.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4382	1	286	ḥazz	حَزْ	Deniz koyunu dedikleri canavarın tüyüne derler, o tüyü eğirip latif câmeler dokurlar.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4383	1	286	ḥazan	حَزَانُ	Sonbahar, faşl-ı ḥarīf , güz mevsimi ve yapraklar sararması.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4384	1	286	ḥazândîde	حَزَائِنْدِيْه	Solmuş sararmış olan, zibîl .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4385	1	286	ḥazre	حَزْرَه	Pençe, miḥleb .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4386	1	286	(ḥazef)	(حَزَف)	Sefâl, saksı denilen kap ki içine çiçek vesair nesne dikerler.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4387	1	286	ḥazûk	حَزُوْك	Mezbele böceği, ca'l .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4388	1	286	ḥazîden	حَزِيْدِن	Çocuk emekleyerek yürümek, zahf ve karın üstüne sürtünmek ve sürçmek.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4389	1	286	ḥıziden	حَزِيْدِن	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça ḥı (خ) bâbı
4390	1	286	ḥazîr	حَزِيْر	O ateş külüdür ki içinde henüz ateş ola, âs .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4391	1	286	(ḥazine)	(حَزِيْنَه)	Mal vazolunup hıfz olunduğu mahal ve top ve humbara vesair alette ve lağım da barutun vazolunduğu mahal vesair nesnenin çokluk üzere cemolunduğu mahal.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4392	1	286	ḥazinedar	حَزِيْنِدَار	Hıfz mala memur olan kimse, ḥazzân .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4393	1	286	ḥas	حَسْ	Çör çöp, talaş, burâ' , yonga ve fûrûmâye ve dûn ve rezil olan ve bahîl olan ve su üzerinde yürür bir hayvandır ki ince ve uzunca olur, suya batmaz ve dağ adamı yani yaban adamı.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4394	1	287	ḥasar	حَسَارُ	Ziyan ve zarara uğramak, ḥasar ve buz.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4395	1	287	ḥasâre(t)	حَسَارَةٌ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça ḥı (خ) bâbı
4396	1	287	ḥasâre(t)	حَسَارَه	Ağacın zait budaklarını giderip pak etmek, ḥazd .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4397	1	287	ḥusâre(t)	حُسَارَه	Bağ ve bostan ve mezruatı hariç ottan pak etmek.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4398	1	287	ḥasânid	حَسَائِنِد	Diş ile bir nesneyi ısırıp pare etmek, zarzeme .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4399	1	287	ḥasâyid	حَسَائِيْد	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça ḥı (خ) bâbı
4400	1	287	ḥaspîden	حَسِيْبِيْدِن	Ayakla basmak, ḥads .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4401	1	287	ḥusbîden	حُسِيْبِيْدِن	Yatıp uyumak, menâm .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4402	1	287	ḥaster	حَسْتَر	Ḥaşerât-ı arz , mesela yılan ve sıçan ve karınca ve bunlar gibi.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4403	1	287	ḥastegî	حَسْتِيْغِي	Hastalık, adem-i sıhhat-i beden, maraz .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4404	1	287	ḥasta	حَسْتَه	Keyifsiz, mizaçsız olan, mariz ve ziraat için sürülüp hazırlanmış olan tarla, insan ve hayvan ayağından yumuşamış ola ve meyve çekirdeği.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4405	1	287	ḥastebend	حَسْتِيْبِنْد	A' zâ-yı şikeste bağı, cebîre ve kırık bağlayan.	Farsça ḥı (خ) bâbı

4406	1	287	ḥastû	حَسْتُو	Mukırr ve mu' terif olan ve bir meyve çekirdeği.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4407	1	287	ḥustvâne	حُسْتَوَانَه	Dervişan giydiği murakka' hırka ve peşmînenen olan saçaklı hırka.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4408	1	287	ḥasten	حَسْتَن	Parelemek ve nesne sançmak, teşrîm .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4409	1	287	ḥastîden	حَسْتِيدَن	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça ḥı (خ) bâbı
4410	1	288	ḥaser	حَسَر	Kayın ata, pederzen, ḥam '.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4411	1	288	ḥasrḥûca	حَسْرَحْوَجَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça ḥı (خ) bâbı
4412	1	288	ḥüsrânger	حُسْرَانْكَر	Damat, güveyi, şîhr .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4413	1	288	Ḥüsrev	حُسْرَو	Padişah, sulṭan ve güneş ve her zî-şevket padişaha Hüsrev derler ve i' lâm-ı ricâlden mülûk-ı Acemden Keyhüsrev ki meşhur padişaktır, Feridûn evladından Ârh neslinden ve Nûşirevân oğlu Hürmüz-i tacdârın oğlu Pervîz'in lakabıdır ki Hüsrev Pervîz'dir, Şirin ile hikâyesi meşhurdur.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4414	1	288	ḥüsrevâne	حُسْرَوَانَه	Padişaha layık ve münasip ve mensup ve müteallik olan.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4415	1	288	ḥüsrevânî	حُسْرَوَانِي	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça ḥı (خ) bâbı
4416	1	288	ḥüsrevî	حُسْرَوِي	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça ḥı (خ) bâbı
4417	1	288	ḥüsrevnişân	حُسْرَو نِشَان	Alâmet-i pâdişâhî.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4418	1	288	ḥüsrevdârû	حُسْرَوْدَارُو	Havlıcan dedikleri darı ki ona kulunç otu derler.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4419	1	288	ḥasre	حَسْرَه	Deprenici, müteḥarrik .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4420	1	288	ḥasek	حَسَك	Kâf-ı tasgîr (ك) ile çöpeğiz demektir ve dikenli ot ve üç kösesi sivri bir nevi demirdir, yere düşükte elbette bir sivri ucu yukarı gelir ekser muharebede yürüş mahallinde hücum-ı hasma mani olmak için ederler.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4421	1	288	ḥusk	حُسْك	Vakî t, çağ, hengâm .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4422	1	288	ḥaskânân	حَسْكَانَان	Teftiş-i muhkem ve tefehhus-ı kavî.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4423	1	288	ḥısm	حِسْم	Ceraḥat , yara.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4424	1	289	ḥasû	حَسُو	Kayın ata, mâder-i zen, ḥamâ '.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4425	1	289	ḥas u ḥâş	حَسْنُ وَحَاشُن	Kumaş ve bez parçaları ve çalı çırpı, ḡuşâ '.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4426	1	289	ḥusûden	حُسُوْدَن	Methüsena ve dua etmek.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4427	1	289	ḥusûrden	حُسُوْرْدَن	Zapt ve rivayet eylemiş, nâķil .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4428	1	289	ḥasûk	حَسُوْك	Çirkin olan, ķabîḥ .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4429	1	289	ḥasîden	حَسِيدَن	Çiğnemek, mazḡ .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4430	1	289	ḥaşâve	حَشَاوَه	Taştan ve çalı çırpıdan pak olup ziraat için sürülüp hazırlanmış olan tarla, mezraa .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4431	1	289	ḥaşâyiden	حَشَايِيدَن	Tırmalamak, tekdîḥ .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4432	1	289	ḥişb	حِشْب	Bî-hüner ve bî-ma' rifet olan, caḥil .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4433	1	289	ḥaşb	حَشْب	Kör, a' ver ve eşek ve bî-hüner ve bî-ma' rifet olan.	Farsça ḥı (خ) bâbı

4434	1	289	hişt	حِشْت	Kerpiç tuğla ki bina için kullanılır, âcurr .	Farsça هِی (خ) bâbı
4435	1	289	hişt hişt	حِشْتِ حِشْتِ	Takırtı ki sıçan ve bazı nesnelere sâdir olur bir seda, tıkr tıkr eder.	Farsça هِی (خ) bâbı
4436	1	289	hişt puhte	حِشْتِ پُحْتَه	Pişmiş kerpiç ki kiremit demek olur, kırmîd .	Farsça هِی (خ) bâbı
4437	1	289	hiştzen	حِشْتِ زَنْ	Kerpiç örücü yani tuğla pişirici, ṭâbiḥu'l-libn .	Farsça هِی (خ) bâbı
4438	1	289	huştûk	حُشْتُوْكَ	Pederi nâ-ma' lûm olan veled, luḳât .	Farsça هِی (خ) bâbı
4439	1	289	hašte	حَشْتَه	Müflis , elde sermayesi olmayan bî-vâye olan.	Farsça هِی (خ) bâbı
4440	1	289	hište	حِشْتَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça هِی (خ) bâbı
4441	1	289	haşhaş	(حَشْحَاش)	Afyon çiçeğinin tohumudur, gayet hurda olur ve muhaddirdir, bir dirhem miktarı istimal oluna vücudu süst ve aklı tîre eder, kabuğuna köknar derler, Acem'de kahvehaneler gibi mahaller ve mecmu mekanlar edip orada köknarı ıslatıp kahve gibi içerler gayet ile mükeyyiftir.	Farsça هِی (خ) bâbı
4442	1	290	haşefşâr	حَشْفِشَار	Kıl kuyruk denilen hayvan, kudrî ve karabatak kuşu.	Farsça هِی (خ) bâbı
4443	1	290	haşek	حَشَكْ	Bahane etmek ve göze düşen çöp, 'adef.	Farsça هِی (خ) bâbı
4444	1	290	huşk	حُشْك	Kuru, yâbis nem ve rutubetden hali olan, yaş olmayan ve ıstîlâh-ı Acemde nakıs ve bahîl ve nâ-hemvâr ve dürüşt-tab' âdeme derler.	Farsça هِی (خ) bâbı
4445	1	290	huşk âhir	حُشْكِ اٰخِر	Kaht senesi, külâḥ .	Farsça هِی (خ) bâbı
4446	1	290	huşk ard	حُشْكِ اَرْد	Kuru un demektir, ṭahn-ı yâbis .	Farsça هِی (خ) bâbı
4447	1	290	huşk ebzâr	حُشْكِ اَبْزَار	Taama konulan nohut ve mercimek ve sebzevât ve baharat gibi nesnelere, ebzâr .	Farsça هِی (خ) bâbı
4448	1	290	huşk efzâr	حُشْكِ اَفْزَار	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça هِی (خ) bâbı
4449	1	290	huşk evzâr	حُشْكِ اَوْزَار	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça هِی (خ) bâbı
4450	1	290	huşk âmâr	حُشْكِ اَمَار	Bir nesnenin gavr ve nihayetine erişince dek teftiş eylemek, istikşâ .	Farsça هِی (خ) bâbı
4451	1	290	huşk engübîn	حُشْكِ اَنْكَبِيْن	Kuru bal yani petekte kuruyup kalmış olan bal, şehd-i yâbis .	Farsça هِی (خ) bâbı
4452	1	291	huşkcân	حُشْكِجَان	Rûh-ı mücerred ve aşkı olmayan adam ve gayrın nimetinden bî-behre olan.	Farsça هِی (خ) bâbı
4453	1	291	huşkpüşt	حُشْكِ پُشْت	Kaplumbağa denilen hayvan, suleḥfât	Farsça هِی (خ) bâbı
4454	1	291	huşkcihân	حُشْكِجِهَان	O rüzgar ve o zamana derler ki onda letafet ve feyz olmaya.	Farsça هِی (خ) bâbı
4455	1	291	huşkrende	حُشْكِرَنْدَه	Pübûst tabiatın arız olan cerb ki kuru uyuz demek olur, hike .	Farsça هِی (خ) bâbı
4456	1	291	huşkrîşe	حُشْكِرِيْشَه	Vücûd-ı insânda olan nasır eti, nâsûr .	Farsça هِی (خ) bâbı
4457	1	291	huşksâr	حُشْكِسَار	Sudan ba' id olup yağmur yağmamış olan yer zira huşk (حشك) ile sâr (سار)'dan mürekkeptir kuruluk manasına, yubûset .	Farsça هِی (خ) bâbı
4458	1	291	huşkser	حُشْكِسَر	Divane, mecnun , deli olan, aklı olmayan.	Farsça هِی (خ) bâbı
4459	1	291	huşksâl	حُشْكِسَال	Kaht u galâdan kinayedir, yağmur olmayan seneye denir, külâḥ .	Farsça هِی (خ) bâbı
4460	1	291	huşkfâ	حُشْكِفَا	Mayasız ekmek, fatîr .	Farsça هِی (خ) bâbı
4461	1	291	huşkmâr	حُشْكِمَار	Tükrük denilen ot.	Farsça هِی (خ) bâbı

4462	1	291	huşkmânâ	حُشْكَمَانَا	Taamdan sonra teskîn-i harâret-i mi' de için istimal olunan bârid nesne.	Farsça hı (خ) bâbı
4463	1	291	huşknân	حُشْكَنَان	Peksimek, ka'k ve gevrek ve kuru ekmeğ.	Farsça hı (خ) bâbı
4464	1	291	huşknâne	حُشْكَنَانَه	Katıksız, yalnız yenilen ekmeğ, cebîz .	Farsça hı (خ) bâbı
4465	1	291	huşknây	حُشْكَنَائ	Hartlık, hancere .	Farsça hı (خ) bâbı
4466	1	291	huşkî	حُشْكِي	At ve katır tersi, fişki, gübre, zebl .	Farsça hı (خ) bâbı
4467	1	291	hışm	حِشْم	Gâzap ve tehevür, dargınlık, hâ (خ) 'nın fethiyle de caizdir.	Farsça hı (خ) bâbı
4468	1	292	haşmâğîl	حَشْمَاغِيل	Vakt-i gazabda göz ucuyla bakmak, igmâz .	Farsça hı (خ) bâbı
4469	1	292	hışm âlûd	حِشْمُ الْوُدِّ	Gazabnâk olan, mağzûb , dargin.	Farsça hı (خ) bâbı
4470	1	292	hışmnâk	حِشْمِنَاك	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça hı (خ) bâbı
4471	1	292	haşme	حَشْمَه	Misafir urbası yani levâzımât-ı sefer.	Farsça hı (خ) bâbı
4472	1	292	haşence	حَشْنَجَه	Kaftan ve gömlek koltuğuna dikilen pare.	Farsça hı (خ) bâbı
4473	1	292	haşensâr	حَشَيْشَار	Kıl kuyruk dedikleri kuş, kudrî veyahut karabatak kuşu.	Farsça hı (خ) bâbı
4474	1	292	hoşnut	حُشْنُود	Rıza ve kanaat ve teşekkür eden.	Farsça hı (خ) bâbı
4475	1	292	hoşnûdf	حُشْنُودِي	Rıza ve kanaat ve teşekkür, razıyyet.	Farsça hı (خ) bâbı
4476	1	292	haşnûk	حَشْنُوك	Haramzade olan, veled-i zinâ .	Farsça hı (خ) bâbı
4477	1	292	huşnî	حُشْنِي	Orospu avrat, fağise .	Farsça hı (خ) bâbı
4478	1	292	haşûr	حَشُور	Peygamber, resul , nebi.	Farsça hı (خ) bâbı
4479	1	292	haşûd	حَشُود	Tırmık tabir olunan bostancılar aletidir ki onunla bostanın otun(u) koparıp pak ederler, micerre ve taze bitmiş dalı ağaçtan budayıp pak etmek.	Farsça hı (خ) bâbı
4480	1	292	haşu hâş	حَشْنُ وَحَاشْنُ	Etbâ' -i elfâz kabilindendir, rîze rîze manasına.	Farsça hı (خ) bâbı
4481	1	292	haşî	حَشِّي	Beyaz nesne ki beyazlığı aksa'l-gâye ola, Arabîde kavrî derler.	Farsça hı (خ) bâbı
4482	1	292	haşîş	حَشَيْش	Kavga ve galebe ve enbûh.	Farsça hı (خ) bâbı
4483	1	292	haşîşâr	حَشَيْشَار	Su kuşlarından bir kuştur, başı büyük ve tîre renk olur.	Farsça hı (خ) bâbı
4484	1	292	haşîn	حَشِين	O boz renkliye denir ki karalığa mail ak ola yahut gök ile siyah arasında yahut yeşil ile beyaz arasında ekser doğanda istimal olunur.	Farsça hı (خ) bâbı
4485	1	293	haşînâd	حَشِينَاد	Kılkuyruk denilen hayvan, kudrî .	Farsça hı (خ) bâbı
4486	1	293	haşînâr	حَشِينَار	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça hı (خ) bâbı
4487	1	293	haşl	حَصْل	Ahit , peymân ve rehin ve şart ile kumar oynamak.	Farsça hı (خ) bâbı
4488	1	293	hağ	حَط	Genç kimsenin yanağında vesair mahallinde olan ince tüy ve henüz görünmüş sakal ve taze bitmiş bıyık ve sağarın kenarı ve ırmak kenarı ve yazı.	Farsça hı (خ) bâbı
4489	1	293	Hatâ	حَطَا	Meşhur memleketdir, müstakil padişahı vardır, o vilayetlerde bî-nazîr fağfûr âvânî işlenir, gayet makbuldür ve latif kumaşı olur, hatâyî derler ve bî-misl mahbupları olur, kesretinden âleme meşhur olmuştur sahrasında âhû-yı misk olur.	Farsça hı (خ) bâbı

4490	1	293	ḥaṭṭ-ı istivâ'	(حَطِّ اسْتِوَا')	Hükemâ-i rasd katında bir hatt-ı mevḥûmdur ki vasatu's-semâda bir başı kutb-ı şimâlî ve bir başı kutb-ı cenûbîdir ve her iklim için bir hatt-ı istivâ vardır ki irtifâ-i Şems o iklimin istivâ-i nehârîdir çünkü Şems o hatta erişir, leyl ve nehar beraber olur, onu geçtikten sonra seyir-i âfitâba irtifa demezler zevâl derler, harâret-i Şems ve ziyâ-ı nehâr ondan sonra tedric ile noksan bulur, kezâlik kuvâ-yı beşer dahi noksan-pezîr olur, kuvâ-yı beşerin hatt-ı istivâsı kırk yaşıdır, ondan sonra kuvvete za' aftarı olur, hatt-ı istivâyâ elif-i istivâ dahi denilir.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4491	1	294	ḥaṭabaḥş	حَطَابَحْش	Kabahatlinin suçlarını affedici, ġafûr .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4492	1	294	ḥaṭâpûş	حَطَّأُوش	Kabahatlinin suçunu örtüp setr edici, settâr , mağfiret edici.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4493	1	294	ḥaṭâkâr	حَطَّاكَار	Hata edici, kabahatli, suç sahibi olan, muḥtî .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4494	1	294	ḥaṭâġer	حَطَّاġَر	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça ḥı (خ) bâbı
4495	1	294	ḥat âver	حَطَّ أَوْر	Yanakları tüylenmeye başlamış olan genç oġlan, şuaara katında taze bitmiş sakallıya derler, muleḥḥâ .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4496	1	294	ḥaṭ âverde	حَطَّ أَوْرَدَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça ḥı (خ) bâbı
4497	1	294	ḥaṭar	حَطَّر	Ḳadir ve azamet ve düşvârî ve bahis ile olan rehin.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4498	1	294	ḥaṭrâye	حَطَّرَ اِيَه	Dervişân urbası ki yünden ederler, ḥırqa .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4499	1	294	ḥaṭarnâk	حَطَّرْنَاك	Muhataralık, tehlikeli olan, tehlîke .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4500	1	294	ḥaṭkeş	حَطَّكَش	Mistar düzücü ve resmedici, ressâm .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4501	1	294	ḥatt-ı miḥver	حَطِّ مَحْوَر	Hükemâ-i rasad ve ulemâ-i hey'et katlarında bir hatt-ı mevḥûmdur ki bir ucu cânib-i garbda olur hatt-ı istivâyı tekatu' etmiştir, Şems onun üzerinde seyreder.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4502	1	295	ḥatt-ı nesih	حَطِّ نَسِيْح	Maruf ecnâs-ı hattan bir cins hattır ki onu İbni Mukla vazeylemiştir.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4503	1	295	(ḥaṭṭa)	(حَطَّه)	Sennûr ve ülke yani bir hükümetlik yer ve mimarların duvar binasında istikametine çektikleri ip.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4504	1	295	ḥaf	حَف	Bohça, içine esvap kodukları nesne, mulâşe ve kav.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4505	1	295	ḥafâçe	حَفَّأَچَه	Kavun ve karpuzun hamı, kelek.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4506	1	295	ḥaffâş	حَفَّاش	Yarasa kuşu ki gece uçup gündüz sakın olur, bu lafız Arabîdir ama Farisîde dahi müstameldir, Hazret-i İsa alâ nebiyyinâ ve aleyhisselâmın mucizelerinin biri budur ki balçıktan bir kuş yapıp Cenâb-ı Bârî'den ruhu rica ettikte fi'l-hâl kuşa ruh gelip uçu.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4507	1	295	ḥafâle	حَفَّالَه	Kuş sürüsü, rame ve kuş cıvıltısı.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4508	1	295	ḥaftân	حَفَّتَان	Bir nevi cübbedir, cenk mahallinde giyerler, şuteyyite .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4509	1	295	ḥuften	حَفَّتِن	Uyumak, menâm ve yatsı vakti zira yatsı namazına namâz-ı ḥuften derler.	Farsça ḥı (خ) bâbı

4510	1	295	ḥuftû	حُفْتُو	Uykuda ağır basmak, kâbus .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4511	1	295	ḥufte	حُفْتَه	Uyumuş, nâ'im, hâbda olan.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4512	1	295	ḥafte	حُفْتَه	Öksürük, sü'âl , sürfe.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4513	1	295	ḥuftîden	حُفْتِيدِن	Yuvarlanmak, telebbuḥ ve aza uyuşmak.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4514	1	296	ḥafec	حَفَج	Uykuda ağır basmak, kâbûs .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4515	1	296	ḥafcâ	حَفَجَا	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça ḥı (خ) bâbı
4516	1	296	ḥafçe	حَفْجَه	Hükkâm-şer' tazir için vurdukları dayak ki ona ḥadd-i şer' derler.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4517	1	296	ḥıfçe	حِفْجَه	Sebîke , yani altın ve gümüşü eritip demirden oluk gibi kalıp içine dökerler çubuk gibi olur.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4518	1	296	ḥafrenc	حَفْرَنْج	Uykuda ağır basmak, kâbus .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4519	1	296	ḥafek	حَفَاك	Boğazı sıkıp boğmak, taḥnîk .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4520	1	296	ḥafendîden	حَفَنْدِيدِن	Öksürmekten ve bağırı sebepten boğaz(ı) boğulmak, ceraz .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4521	1	296	ḥufe	حُفَه	Öksürük, sü'âl , sürfe.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4522	1	296	ḥafe kerden	حَفَمَكْرَدِن	Boğmak, taḥnîk .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4523	1	296	ḥafid	حَفِيد	Pesen-dîde, maḳbul ve meşhur ve maruf olan.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4524	1	296	ḥaffiden	حَفِيدِن	Aksırmak, 'aḫas.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4525	1	296	ḥufiden	حُفِيدِن	Öksürmek, tenaḥnuḥ .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4526	1	296	ḥafide	حَفِيدَه	Boğulmuş, maḥnûk ve aza uyuşuk olmuş olan.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4527	1	296	ḥakîden	حَكِيدِن	Basmak vaḥ' a' meder ayak ile olsun gayrı ile olsun.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4528	1	296	ḥal	حَل	"Gel" manasına emirdir, ci' , beyâ gibi.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4529	1	296	ḥil	حِل	Sevmek manasına, muḥabbet .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4530	1	296	ḥalâb	حَلَاب	Balçık, ḥama'e .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4531	1	296	ḥilâb	حِلَاب	Çamur ve çirkâb, ḫîn .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4532	1	297	ḥalâşe	حَلَاشَه	Gemi dümeni, ḥayzurâne .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4533	1	297	ḥilâş	حِلَاش	Kavga ve galgale, ḥarp .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4534	1	297	ḥilâf	حِلَاف	Salkım söğüt denilen ağaç, şecer-i ḥilâf .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4535	1	297	ḥilâf-gîr	حِلَافْگِير	Birine muhalefet ve husumet eder olan, muḥalif .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4536	1	297	ḥilâl-i me'mûnî	حِلَال مَأْمُونِي	Bir hoş-bû ottur, top kurudukta halâl gibi istimal olunur, izḥîr .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4537	1	297	ḥalâlûş	حَلَالُوش	Halk arasında vaki olan kavga ve galebe ve avaz ve galgale ve hengâme.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4538	1	297	ḥalâve	حَلَاوَه	Sergeşte, seraseme olan, müteḥayyir .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4539	1	297	ḥaleb	حَلَب	Hâme, qalem , yazı yazacak alet.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4540	1	297	ḥalḥal	حَلْحَل	Altın ve gümüşten edip avratlar ellerine ve ayaklarına takarlar, ḳulp ve Kazvîn ile Kilân mabeyninde bir şehir-i mu'azzam ismidir.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4541	1	297	ḥaler	حَلْر	Burçak tabir olunan ot ki hayvanata alef ederler, culbân .	Farsça ḥı (خ) bâbı

4542	1	297	(h̄ilat)	(حَلِيعَتٌ)	Bahşış kaftanı ki padişah ve vezirler hizmet mukabelesinde inam ederler.	Farsça h̄ı (خ) bâbı
4543	1	297	h̄ulqân	حُلُقَانٌ	Gayette çirkin, aķbaḥ ve nihayette kibirli olan.	Farsça h̄ı (خ) bâbı
4544	1	297	h̄ilm	حِلْمٌ	Burundan akan galiz su, muḥâz ve gazap.	Farsça h̄ı (خ) bâbı
4545	1	297	h̄ilinc	حِلِّينِجٌ	Azanın tutulması yani amelden kalması ve tırnakla kazımak.	Farsça h̄ı (خ) bâbı
4546	1	297	h̄alender	حَالَنْدَرٌ	Güveyi otu denilen nebat, sa' ter .	Farsça h̄ı (خ) bâbı
4547	1	297	h̄alende	حَالَنْدَهٌ	İçeri gidici ve mecrûh edici, câriḥ .	Farsça h̄ı (خ) bâbı
4548	1	297	h̄alvâc	حَالْوَجٌ	Yırtıcı ve laşe yiyici bir kuştur.	Farsça h̄ı (خ) bâbı
4549	1	298	h̄alvetḥane	حَالْوَتْخَانَهٗ	İşten ve kalabalıktan duru ve تنها olan istirahat mahali, maḥall-i istirahat .	Farsça h̄ı (خ) bâbı
4550	1	298	h̄alvetsarây	حَالْوَتْسَرَايَ	Padişahın halvet mahali.	Farsça h̄ı (خ) bâbı
4551	1	298	h̄alvetgâh	حَالْوَتْكَاهٗ	Halvet mahali.	Farsça h̄ı (خ) bâbı
4552	1	298	h̄alvetgüzîn	حَالْوَتْكَزَيْنَ	Halvet ve tenhâ-yı ihtiyâr ve intihap edici olan.	Farsça h̄ı (خ) bâbı
4553	1	298	h̄alvetnişîn	حَالْوَتْنِشِينَ	Halvet ve tenhada oturan.	Farsça h̄ı (خ) bâbı
4554	1	298	h̄ulûşkâr	حُلُوصَكَارٌ	Hulûs ve muhabbet edici olan dost, muḥibb .	Farsça h̄ı (خ) bâbı
4555	1	298	h̄ulûşkârâne	حُلُوصَكَارَانَهٗ	Hulûskâr, dosta münasip olan, muḥibbî .	Farsça h̄ı (خ) bâbı
4556	1	298	h̄ulûşkârî	حُلُوصَكَارِي	Hulûskârlık, halis dostluk, muşâdaķa .	Farsça h̄ı (خ) bâbı
4557	1	298	h̄ulûliyâ	حُلُولِيَا	O bir nesnedir ki her kim isterse onu tasarruf ede kimse mani olmaya vaķf-i 'âm gibi ve divane meşrep olan.	Farsça h̄ı (خ) bâbı
4558	1	298	h̄ale-i çûb	حَالِهٖ چُوبٌ	Dümen ağacı, ḥayzurâne .	Farsça h̄ı (خ) bâbı
4559	1	298	h̄ale-i keştî	حَالِهٖ كَشْتِي	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça h̄ı (خ) bâbı
4560	1	298	h̄alîte	حَالِيْتَهٗ	Defter komak için yapılan kese, ḥarîṭa .	Farsça h̄ı (خ) bâbı
4561	1	298	h̄alîḥ	حَالِيْحٌ	Bir ağaçtır, ondan çanak ve tabak gibi şeyler ederler, zîzefûn .	Farsça h̄ı (خ) bâbı
4562	1	298	h̄alîd	حَالِيْدٌ	Ḥalîden lafzından mazidir, sancıcı ve soktu demek manalarına ama cerahati olsun olmasın âlât-ı harb ile veya canavar sokması ile olsun.	Farsça h̄ı (خ) bâbı
4563	1	298	h̄alîden	حَالِيْدُنْ	Diken ve iğne ve ona benzer nesnelere batmak, sevḥ .	Farsça h̄ı (خ) bâbı
4564	1	298	h̄alîde	حَالِيْدَهٗ	Kendisine sivri nesne dürtülüp batırılmış olan ve kendisi bir nesneye batırılıp sokulmuş olan.	Farsça h̄ı (خ) bâbı
4565	1	299	h̄alîş	حَالِيْشٌ	İlica tabir olunan sıcak su ki yerden Hüdâyî çıkar, ḥamme ve mevzu germsîr yani sevâhil yer ve germ ve serdi mutedil olan mahal.	Farsça h̄ı (خ) bâbı
4566	1	299	h̄alîş	حَالِيْشٌ	Koyu balçık ki adam basdıktaki ayak güç ile kalkar, ğazâr .	Farsça h̄ı (خ) bâbı
4567	1	299	h̄alî' u' l- ' azrâ	حَالِيْعُ الْعَزْرَا	Eğerçe bu terkip Arabîdir, Farisîde karışık olmayan nesneye derler ve sade yüzlü adama yani sakalsıza ve yularsız at ve deveye ve açık yola ve rûsvalık manalarına müstameldir.	Farsça h̄ı (خ) bâbı

4568	1	299	ham	حَمّ	Eğri, mu'vec , büğrü olan, kıvrılmış ve bükülmüş saç ve zülûf ve saf ve kemer ve eyvan ve imaret ve büklüm, hamîden lafzından ism-i fâ' il olur, beli bükülmüş münhanî olan adama hamîde-kâmet derler ve birbirine dolaşmış olan.	Farsça هِی (خ) bâbı
4569	1	299	hum	حُمّ	Küp, den , meyhanede şarap küpler ile durduğu ecluden hamhâne derler ve büyük testi ve kubbe ve kemer, kümbet ve büyük nakâre, davul ve nefir, tûc, boru, zurna ve hâmûşî.	Farsça هِی (خ) bâbı
4570	1	299	hamân	حَمَان	Yay, qavs , keman .	Farsça هِی (خ) bâbı
4571	1	299	hamânîd	حَمَانِيد	Bir kimseye yahut bir nesneye taklit etti demektir ama ma' nâ-yı lagvî cihetiyle eğildi ve eğdi demek olur, inhanâ' .	Farsça هِی (خ) bâbı
4572	1	300	hamânîden	حَمَانِيدِن	Eğilmek ve bükülmek, meyil ve ahir adama taklit söz söylemek.	Farsça هِی (خ) bâbı
4573	1	300	hamânîde	حَمَانِيدِه	İsm-i mef' üldür, eğilmiş olan, münhanî .	Farsça هِی (خ) bâbı
4574	1	300	humb	حُمْب	Küp, den , büyük testi.	Farsça هِی (خ) bâbı
4575	1	300	humbara)	حُمْبَرِه	İçi boş küre resminde âlet-i harb ki demirden edip içine demir pareleri ve barut ve kurşun doldurup havan topunun içine barut ile ta' biye edip atıp kale içine düşürürler ve içi boş topraktan yapılır zarf ki çocuklar onda akçe hıfzederler, maṭmûre .	Farsça هِی (خ) bâbı
4576	1	300	ham be-ham	حَمّ بَحَمّ	Eğri büğrü, münhanî olan.	Farsça هِی (خ) bâbı
4577	1	300	hamçâh	حَمّجَاه	İçine kav ve çakmak kodukları kese, Türkîde bançak derler.	Farsça هِی (خ) bâbı
4578	1	300	humhâne	حَمّخَانِه	Meyhane, şarap küpleri mahzeni, dâru'd-den .	Farsça هِی (خ) bâbı
4579	1	300	(hamhama)	(حَمّخَمِه)	Sözü genizden söylemek, Türkîde hamham derler ve mütekebbirâne söz söylemek ve yaramaz nesne yemek.	Farsça هِی (خ) bâbı
4580	1	300	ham dâden	حَمّ دَان	Eğri etmek, neks ve eğmek ve eğilmek.	Farsça هِی (خ) bâbı
4581	1	300	humdân	حَمّدَان	Küp konulan mahzen, dâru'd-den .	Farsça هِی (خ) bâbı
4582	1	300	ham dihed	حَمّ دِهْد	"Eğri olur" manasındır, eğerce ham (خم) eğri ve dehed (دهد) verir demektir ama ma' na-yı mustalahî eğri olur demektir, yekûnü münhinen gibi.	Farsça هِی (خ) bâbı
4583	1	301	hamse-i men	حَمْسِه مَن	Beş parmak, Arabîde Ona hamse-i mübâreke derler.	Farsça هِی (خ) bâbı
4584	1	301	(hamsîn)	(حَمْسِين)	Tersâ taifesinin ze'amlarınca elli gün itikâfları ve zemheriden sonra nevuza varınca olan elli gün şiddet-i şitâya derler ki kırk gün zemheri ona erba'în tesmiye olunmuştur, mecmu doksan gün fasl-ı şitâ olur, Arabîde elli adedine derler.	Farsça هِی (خ) bâbı
4585	1	301	hamsude	حَمْسُدِه	Çarpılmış, eğilmiş, menkûs , çarpık olan.	Farsça هِی (خ) bâbı
4586	1	301	humgede	حَمّگَدِه	Meyhane, daru'l-hamr .	Farsça هِی (خ) bâbı
4587	1	301	hamgeşte	حَمّگَشْتِه	Çarpılmış, eğilmiş, menkûs , çarpık olan.	Farsça هِی (خ) bâbı

4588	1	301	ḥamle	حَمْلَه	Saçak, makat kenarında yahut dam kenarında olan saçak, ifrîz .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4589	1	301	ḥimnâk	حِمْنَاك	Mariz, malul ve zahmetli olan.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4590	1	301	ḥamur)	حَمُور)	Un ve su ve maya katılıp hasil olan ekmek harcı, ‘ acîn ’.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4591	1	301	ḥamûş	حَمُوش	Ḥâmûş, sakit , ağzını kapayıp sus olan ve sönmüş, müntafi olan.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4592	1	301	ḥamûş şuden	حَمُوش شُدْن	Epsem olmak, şamt , susmak.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4593	1	301	ḥamûş kerden	حَمُوش كَرْدْن	Epsem etmek, iskât , susturmak.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4594	1	302	ḥamî	حَمِي	Eğrilik, i’ vicâc , çarpıklık.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4595	1	302	ḥamyâze	حَمْيَازَه	Eslemek, teşâ’ub , uykudan yahut can sıkılmasından naşi ağzın ister istemez açılıp gerilmesi.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4596	1	302	ḥamyâzekeş	حَمْيَازَه كَش	Esneyici, müteşâvib olan.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4597	1	302	ḥamîd	حَمِيد	Ḥamîden lafzının muzârîdir, “eğri eder” manasına, yenḥani`u .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4598	1	302	ḥamîden	حَمِيدَنْ	Eğrilmek, inḥinâ` .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4599	1	302	ḥamîde	حَمِيدَه	Eğri, çarpık olan, münḥanî .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4600	1	302	(ḥamîr)	(حَمِير)	Ekmek ve börek misilli şeylerin harcı olup un ve sudan mürekkep olan nesne, bu lafız Arabîdir lakin Fârisîde istimali gayet şayıdır, yoğrulmuş manasına kendi terkiplerine cüz edip (hamîr-mâye) derler.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4601	1	302	ḥamîrmâye	حَمِيرْمَايَه	Ekmek ve börek ve çörek mayası, minfaḥa .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4602	1	302	ḥamîre	حَمِيرَه	Yoğrulmuş nesne her ne olursa olsun, muḥammer .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4603	1	302	ḥamîne	حَمِينَه	Bî-vakit yağın şedit yağmur, hetl .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4604	1	302	ḥan	حَنْ	Hane manasına, ḥân (خان) lafzının elif (ا)’ini hazf edip ḥan (حن) derler, mâh (ماه) lafzının elifini (ا) hazf edip meh (مه) dedikleri gibi.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4605	1	303	ḥunâḳ	حُنَاق	Malum illet ki boğaza arız olup nefes almak ve yutkunmak güç olur, Arabîde ḥunnâḳ derler.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4606	1	303	ḥaneb	حَنْب	Sofa, şuffe .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4607	1	303	ḥunb	حُنْب	Küp, den , büyük testi.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4608	1	303	ḥanbânîden	حَنْبَانِيدَنْ	Bir kimsenin sözünü veyahut hareketini tanır ve temeshur yüzünden taklit etmek, taḳlit .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4609	1	303	ḥunbara	حُنْبَرَه	Küçük küp, ḳulle(t) .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4610	1	303	ḥunbe	حُنْبَه	Topraktan iri küpler edip reaya ve fukara ambar gibi içine zahire korlar, ḳüvâre .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4611	1	303	ḥanbîden	حَنْبِيدَنْ	Meşhur olmak, iştihâr .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4612	1	303	ḥunbîden	حُنْبِيدَنْ	Sıçramak, veşeb .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4613	1	303	ḥanet	حَنْت	Ziya, yıldırımak, ‘ abḳare ve küp ve felek manalarında dahi müstameldir.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4614	1	303	(ḥançer)	(حَنْجَر)	Eğri ve sivri bir nevi büyük bıçak.	Farsça ḥı (خ) bâbı

4615	1	303	ḥancirûd	حَنْجِرُودٌ	İstihza, zevklenmek, suhr .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4616	1	303	ḥancıl	حَنْجِيلٌ	Salıncak denilen ip ki ekser çocuklar ağaca bağlayıp sallanırlar, urcûha .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4617	1	303	ḥand	حَنْدٌ	Gülmek, tebessüm ve kahkaha etmek.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4618	1	303	ḥandâḥand	حَنْدَا حَنْدٌ	Ziyade gülücü olan, ḍahḥâk manasına bir cinsten olan iki lafzın arasında vaki olan elife elif-i mukâbele ve elif-i müsâvât derler.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4619	1	303	ḥandân	حَنْدَانٌ	Gülücü olan, ḍâḥik manasına mübalağa ile ism-i fâ' ildir ve istiare tarikiyle bazı nesneye sıfat ederler, rû-yı handân ve gül-i handân gibi.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4620	1	304	(ḥandriş)	(حَنْدْرِيش)	Eski buğday ve eski şarap.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4621	1	304	(ḥendeḳ)	(حَنْدَق)	Kale ve hisar ve bağ ve bostan ve tarla ve emsali etrafına vesair mahallerde kazılan çukur.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4622	1	304	ḥande	حَنْدَه	İsm-i masdardır, gülmek, ḍihk manasına.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4623	1	304	ḥandehriş	حَنْدَمْخْرِيش	Yüze gülmek, yüze gülücü, müstehzi .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4624	1	304	ḥandehîş	حَنْدَمْخْرِيش	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça ḥı (خ) bâbı
4625	1	304	ḥanderiş	حَنْدَمْرِيش	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça ḥı (خ) bâbı
4626	1	304	ḥanfer	حَنْفَرٌ	Kap kakak yani levazım ve esvaphane, eşâsu'l-beyt .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4627	1	304	ḥink	حِنْكَ	Rengi kır olan at.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4628	1	304	ḥünkâr	حَنْكَارٌ	Padişah, sulṭan , şehriyâr.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4629	1	304	ḥunûd	حَنْوُدٌ	Tenbelîd yani küçük yük ki üzerine binilmek kâbil ola, razme .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4630	1	304	ḥanûd	حَنْوُدٌ	Kap kakak yani levazımhane, eşâsu'l-beyt .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4631	1	304	(ḥanûs)	(حَنْوَسٌ)	Geriye sürtünmek.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4632	1	304	ḥane	حَنْه	Harman yani ve gayrı ne olursa olsun mutlaka yığın manasına, küme .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4633	1	304	ḥmyâ	حَنْيَا	Nağme , ırlamak kâh yâ (ي) nûn (ن)'a takdim olunup ḥinâ (حِينًا) derler.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4634	1	304	ḥmyâger	حَنْيَاكِرٌ	İrleyici, muğannî .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4635	1	304	ḥanîd	حَنْيِدٌ	Pesen-dîde, maḳbul ve maruf ve meşhur olan.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4636	1	304	ḥmîden	حَنْيِدِينٌ	Emmek, maşş .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4637	1	304	ḥanîde	حَنْيِدَه	Şayi ve menkul olan, güftügü.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4638	1	305	ḥanîre	حَنْيِرَه	Cem' -i hesâb ve defter.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4639	1	305	ḥanîve	حَنْيِرَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça ḥı (خ) bâbı
4640	1	305	ḥû	حُوٌ	Âdet, tabiat , bazı isme izafetle istimal olunur nîḳḥû (نَيْكُحُو) ve bedḥû (بَدْحُو) gibi ve ahirine yâ (ي) getirip hûy (حُوِي) dahi derler.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4641	1	305	ḥavâ	حَوَا	Et, lahm, gûşt.	Farsça ḥı (خ) bâbı

4642	1	305	ḥâb	خَوَابٌ	Vâv-ı ma' dül ile hem uyku manasına ki Arabîde nevm derler ve hem düş görmek manasına, Arabîde rüya derler, mesela: “(خوابيدم) uyudum” demektir ve “(خواب ديدن) düş gördüm” demektir, bu lafız iki vecih üzeredir, vech-i evvel vâv (و) telaffuz olunmayıp ancak ḥâ (ح) ’nın dammesine delalet için yazılır; vech- sâni vâv (و) ’ın isbatıyla telaffuz olunur “rüya” manasıdır.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4643	1	305	ḥâb âlûd	خَوَابُ الْوُدِّ	Uyukuda, uyumuş olan, uyuyucu, nâ'im .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4644	1	305	ḥâb âlûde	خَوَابُ الْوَدِّ	Uykusu basmış olan.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4645	1	305	ḥâb câme	خَوَابُ جَامِهِ	Uyku esvabı.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4646	1	305	ḥâb câvid	خَوَابُ جَاوِيدٍ	Ebedi olan uyku, mevt .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4647	1	305	ḥâb-ı ḥargûş	خَوَابُ خَرْگُوشِ	Tavşan uykusu, iğfal için icra olunan hile ve asılsız söz ile aldatmak.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4648	1	305	ḥâb dîde	خَوَابُ دِيدِهِ	Bülüğa erişmiş sübyan, bâlig , ma' nâ-yı terkîbi ihtilam olmaktan kinayedir.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4649	1	305	ḥab-ı sebûk	خَوَابُ سَبْكَ	İmızganmak, sine yani hafif uyku ki yatmazdan evvel insana ağırlık arız olup hemen oturduğu yerde uyur gibi olmak.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4650	1	306	ḥâbgâh	خَوَابِغَاهُ	Uyuyacak mekan, yatacak yer, maḥallü'n- nevm ve yatak ve uyku vakti zira mahalline göre bu lafız ism-i zamân ve ism-i mekân ve ism-i âlet manalarına istimal olunur.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4651	1	306	ḥâbgüzâr	خَوَابِغُزَارٌ	Uyuyucu, nâ'im ve vakıa görücü.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4652	1	306	ḥânnâk	خَوَانِنَاكُ	Uykusu basmış olan.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4653	1	306	ḥâbnûş	خَوَانِبُوشِ	Uyumuş, uykuda olan.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4654	1	306	ḥâbnûşî	خَوَانِبُوشِي	Uyku, uykuda olan.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4655	1	306	ḥâbnûşîm	خَوَانِبُوشِيْمِ	Uyumuş, uykuda olan.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4656	1	306	ḥâbîden	خَوَابِيْدِنِ	Yatmak, uyumak, nevm ve çökmek.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4657	1	306	ḥâbniyede	خَوَابِنِيْدِهِ	Yatırılmış, uyutmuş demek manasıdır, münâm .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4658	1	306	ḥâcegî	خَوَاجِكِي	Zengin ve muteber bezirgân.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4659	1	306	ḥâcegân	خَوَاجِكَانِ	Hocalar, ağalar, efendiler.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4660	1	306	ḥâcegî	خَوَاجِكِي	Hocalık, ağalık, efendilik.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4661	1	306	ḥâce	خَوَاجِه	Vâv-ı ma' dül ile hane sahibi, rabbu'l-beyt , efendi, ağa, kethüda ve mal sahibi ve şeyh ve hâkim ve vezir ve muteber ve muazzam olan kimse ve tedrise meşgul olan kimse, bezirgân, tâcir ve horoz ibiği.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4662	1	306	ḥâce serâ	خَوَاجِهَسَرَا	Hadımağa ki padişah ve vüzera ve ekâbir saraylarında harem hizmetinde ve avrat zabtına mahsus olduğuna bina ḥâce-serâ derler, ḥinzîz .	Farsça ḥı (خ) bâbı

4663	1	307	hâr	خَوَارِ	Zelil, hâkir , bî-i' tibâr olan ama bu manada iki vecih rivayet olunmuştur, vech-i evvel vâv-ı ma' düle yani resmi olup teleffuz olunmaya elbette elifi sabit olur, meşhuru budur; vech-i sâni vâv telaffuz olunur, hûr ve nûr vezni üzere istimal oluna ama imâle itibari olmaya, bu vecih şaz kabilindendir, fushâ itibarından hariçtir ma' nâ-yı sâni hârende manasınadır, lakin bidûni't-terkîb mana ifade etmez (şarâbhâr) ve (nevâleḥâr) ve (vazîfeḥâr) gibi ve doğru, rast ve asan ve sehl ve kalîl olan ve yumuşak olan ve şehir-i Rey karbinde bir nahiye adıdır.	Farsça hı (خ) bâbı
4664	1	307	hârbâr	خَوَارِزَارِ	Bi-kadr-i hâcet olan taam, kut ve bir şehirden bir şehire getirdikleri me'kûlât kısmı.	Farsça hı (خ) bâbı
4665	1	307	hûrtâr	خَوَارِزَارِ	Ekle salih olan, yani ekli mümkün olan nesne.	Farsça hı (خ) bâbı
4666	1	307	hârkâre	خَوَارِكَارِه	Sövmek, düşnâm etmek, sebb .	Farsça hı (خ) bâbı
4667	1	307	hârkâr	خَوَارِكَارِ	Âdemi horlayıcı, müstehzi ve sitemkâr olan.	Farsça hı (خ) bâbı
4668	1	307	hâre	خَوَارِه	Rızık, naşip , rûzî .	Farsça hı (خ) bâbı
4669	1	308	hârî	خَوَارِی	Horluk, rezalet, zillet .	Farsça hı (خ) bâbı
4670	1	308	hâzende	خَوَارِزَنْدِه	Gelin, 'arûs.	Farsça hı (خ) bâbı
4671	1	308	hivâs	خَوَارِسْ	Korku, hâvf , bîm.	Farsça hı (خ) bâbı
4672	1	308	hâst	خَوَارِسْت	İstid' â, arzuhal, rica , niyaz.	Farsça hı (خ) bâbı
4673	1	308	hâstâr	خَوَارِسْتَارِ	İsteyici, talip ve gelin istemeye gidenlere derler ki Türkîde dünür derler.	Farsça hı (خ) bâbı
4674	1	308	hâstkâr	خَوَارِسْتِكَارِ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça hı (خ) bâbı
4675	1	308	hâstkârî	خَوَارِسْتِكَارِی	Taliplik, müsted' îlik, talip .	Farsça hı (خ) bâbı
4676	1	308	hâsten	خَوَارِسْتَنْ	İstemek, talip , bu lafz mastardır, muzârî' inde sîn (س) hâ (ها)'ya ve tâ (ت) dâl (د)'e ibdâl olunup hâhed (خواهنده) ve hâhende (خواهنده) denir.	Farsça hı (خ) bâbı
4677	1	308	hâste	خَوَارِسْتِه	İstenmiş, maflup , mercû, müsted' â olan ve meta ve kumaş.	Farsça hı (خ) bâbı
4678	1	308	hâlsitân	خَوَارِسْتَانِ	Divit, mürekkep ve kalem vesaire koyacak zarf, devât .	Farsça hı (خ) bâbı
4679	1	308	hân	خَوَانِ	Yemek, taam ve mâ'ide, sofrâ ve tepsi, sini ve her nesne ki içine taam, ârâste olana hân (خوان) denir ama mâ'ide (مانده) ile hân (خوان) arasında fark budur ki içinde taam olursa mâ'ide (مانده) eğer taam olmazsa hân (خوان) denir ve okuyucu, kıraat ve tilâvet edici olan ve mezruatı has u hâşâktan pak eylemek.	Farsça hı (خ) bâbı
4680	1	308	hânânîden	خَوَانَانِيْدَنْ	Okutmak, dersini öğretmek, tedris .	Farsça hı (خ) bâbı
4681	1	308	hânçe	خَوَانِچِه	Küçük sini ve küçük tepsi, fâşûr-i şagîr .	Farsça hı (خ) bâbı
4682	1	309	hânden	خَوَانْدَنْ	Okumak, kıraat ve davet etmek.	Farsça hı (خ) bâbı
4683	1	309	hânde	خَوَانْدِه	Okumuş, malumatlı olan kimse, âlim ve çağrılmış, davet olunmuş, med' û olan.	Farsça hı (خ) bâbı

4684	1	309	hânsâlâr	خَوَاسِلَالَار	Vâv-ı ma' dül ile sofracı başı, çâşnigîr başı zira padişahlar önüne taam kor ve cümle taam umuru onun zîr hükmünde ve reyine makus olur, bu ism-i mülûk çâşnigîr başısına mahsus iken galabe-i isti' mâl ile her çâşnigîr ism-i 'âm olmuştur, çâşnigîr .	Farsça hı (خ) bâbı
4685	1	309	hûnsâlâr	خَوَاسِلَالَار	Bi-ma' nâhu eydan.	Farsça hı (خ) bâbı
4686	1	309	hânsâr	خَوَاسِنَار	Bi-ma' nâhu eydan.	Farsça hı (خ) bâbı
4687	1	309	hânger	خَوَانِغَر	Aşçı, tabbah , yemek pişirici.	Farsça hı (خ) bâbı
4688	1	309	hân-ı kerem	خَوَانِكِرَم	Yağma olunan taam.	Farsça hı (خ) bâbı
4689	1	309	(hanende)	(خَوَانِنْدَه)	Şarkı ve mani söyleyici, muğanni , ırlayıcı.	Farsça hı (خ) bâbı
4690	1	309	hâh	خَوَاه	İstek, tamah , arzu, isteyiş.	Farsça hı (خ) bâbı
4691	1	309	hâher	خَوَاهَر	Kız kardeş, hemşire, uht .	Farsça hı (خ) bâbı
4692	1	309	hâherzâd	خَوَاهَرَزَاد	Kız kardeşin oğlu, yeğen, veledü'l uht .	Farsça hı (خ) bâbı
4693	1	309	hâherân-ı süheyl	خَوَاهِرَانِ سُهَيْل	İki adet yıldızdır ki Arabîde uhtâ suheyl (أَحْنَا سُهَيْل) derler.	Farsça hı (خ) bâbı
4694	1	309	hâheş	خَوَاهِش	İstek, tekâzâ ?, murat, matlup, isteyiş.	Farsça hı (خ) bâbı
4695	1	309	hâhiş	خَوَاهِش	Bi-ma' nâhu eydan.	Farsça hı (خ) bâbı
4696	1	309	hâbîde	خَوَابِيْدَه	Habîde gibi diş ile çiğnenmiş olan.	Farsça hı (خ) bâbı
4697	1	310	hûb	خَوُب	Güzel, hasen , hoş, iyi, dilber, nîgû olan, bazı mahalde terkip edip hûb-rû ve hûb-sûret derler.	Farsça hı (خ) bâbı
4698	1	310	hûbân	خَوُبَان	Güzeller, dilberler, hasenâ ?	Farsça hı (خ) bâbı
4699	1	310	hûbter	خَوُبْتَر	Ziyade, ahsen ve ziyade dilber olan.	Farsça hı (خ) bâbı
4700	1	310	hûbterîn	خَوُبْتَرِيْن	En ziyade güzel ve dilber olan, ahsen .	Farsça hı (خ) bâbı
4701	1	310	hûbrû	خَوُبْرُو	Güzel yüzlü dilber çehreli olan, hasenü'l vech .	Farsça hı (خ) bâbı
4702	1	310	hûbrûyân	خَوُبْرُوِيَان	Güzel yüzlüler, dilber çehreliler, hasânü'l vücûh .	Farsça hı (خ) bâbı
4703	1	310	hûbî	خَوُبِي	Güzellik, dilberlik, hüsn .	Farsça hı (خ) bâbı
4704	1	310	hûçârîden	خَوُجَارِيْدِن	Sıklamak, te' assür ve tabî' at-ı gam ve elem ve efkârdan munkabız olmak.	Farsça hı (خ) bâbı
4705	1	310	hûçâ	خَوُجِه	Kuş ibiği, kanza'a .	Farsça hı (خ) bâbı
4706	1	310	hûçîden	خَوُجِيْدِن	Basarı zayıf olup nesneyi iyi görmemek, za' f-i başar .	Farsça hı (خ) bâbı
4707	1	310	hod	خَوُد	Kendi demektir, Arabîde huve derler, toğulga dedikleri demir külâh ki cenkte giyerler, ser-penâh dahi derler.	Farsça hı (خ) bâbı
4708	1	310	hod be-hod	خَوُدْبِهَوُد	Kendi kendine, bi-nefsihi , kendiliğinden.	Farsça hı (خ) bâbı
4709	1	310	hodbîn	خَوُدْبِيْن	Yalnız kendisini düşünüp hiç bir başkayı düşünmeyen ve yalnız kendisini beğenip başkasını beğenmeyen fuzûl kimse, mütekebbir .	Farsça hı (خ) bâbı
4710	1	310	hodbînî	خَوُدْبِيْنِي	Kendini görmeklik, tekebbür , kendini beğenmeklik.	Farsça hı (خ) bâbı
4711	1	310	hodperst	خَوُدْبِرَسْت	Kendini pek beğenmiş ve kendi nefesine pek tâbi olan kimse, âbidü'l vücûh .	Farsça hı (خ) bâbı

4712	1	311	ḥodpesend	خُوْدِپَسِنْد	Kendini beğenen kimse.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4713	1	311	ḥodḥurûc	خُوْدْحُرُوْج	Bir çiçektir ki taç horoz dahi derler, Arabîde tentûr-i cündî derler.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4714	1	311	ḥodrâ	خُوْدْرَا	Kendine demek manasına ve kendi tedbirıyla iş eden, mu' annid ve serkeş kimse.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4715	1	311	ḥodrây	خُوْدْرَاي	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça ḥı (خ) bâbı
4716	1	311	ḥodrû	خُوْدْرُو	Dağlarda Hüdâyî bitmiş ağaç ve ot ve çiçek.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4717	1	311	ḥodreşiş	خُوْدْرُوْش	Kendi kendine iş işlemek.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4718	1	311	ḥodrûy	خُوْدْرُوْئ	Kendi kendine bitip hasıl olan.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4719	1	311	ḥodsitâ	خُوْدْسِيْتَا	Kendini medih ve tarif edici, mâdihü'n-nefs .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4720	1	311	ḥodsitân	خُوْدْسِيْتَان	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça ḥı (خ) bâbı
4721	1	311	ḥodser	خُوْدْسِر	Mu' annid , serkeş kimse.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4722	1	311	ḥodfürûş	خُوْدْفُرُوْش	Kendini medih edip pek satan füzûl kimse, müteşallif .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4723	1	311	ḥodkâre	خُوْدْكَارِه	İşini kendi görüp kimseye inanmayan kimse, ḥaffi .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4724	1	311	ḥodgâm	خُوْدْكَام	Kendi rey ve hevesine tâbi olan.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4725	1	311	ḥodgâma	خُوْدْكَامِه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça ḥı (خ) bâbı
4726	1	311	ḥodnümâ	خُوْدْنُمَا	Kendini gösterici, hub-fürûş, mütekebbir .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4727	1	311	ḥûr	خُوْر	Hor, ḥakîr , bî- i' tibâr, zelil olan ve yiyici, ekl edici olan ve güneş, şems, ḥurşid .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4728	1	311	ḥûrâ	خُوْرَا	Çok yiyici, ekûl , bisyâr-hor.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4729	1	311	ḥûrâb	خُوْرَاب	Kar bezlerden akan harkâb ve su bendi.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4730	1	312	ḥûrperest	خُوْرپَرَسْت	Bir kavimdir ki güneşe taparlar, afitâb-perest dahi derler ve gün çiçeği tabir olunan çiçektir ki güneş ne tarafa girse o tarafa döner.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4731	1	312	ḥûrhûr	خُوْرْحُوْر	Tertipsiz büyüyüp kendi hevâsında olan, fuzûl .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4732	1	312	ḥûrd	خُوْرْد	Ḥurden(خُرْدَان) lafzından fi'l-i mâzîdir, yedi, ekele manasına ve rast gelmek, müşâdafa .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4733	1	312	ḥûrden	خُوْرْدَنْ	Yemek yemek, tenâvül .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4734	1	312	ḥûrdâr	خُوْرْدَار	Ehl-i kanâ' at olan adam, ḳâni manasına.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4735	1	312	ḥûrd mürd	خُوْرْدْمُرْد	Rîze rîze, parça parça manasında, ḳıta ḳıta .	Farsça ḥı (خ) bâbı
4736	1	312	ḥûrdenî	خُوْرْدَنْئ	Yenmeye hazırlanmış taam.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4737	1	312	ḥûrdu ḥâb	خُوْرْدُوْخَوَاب	Yiyip yatmaktan kinayedir, kâhil , tembel ve bî-gayret adamlar vasfında irat ederler.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4738	1	312	ḥûrde	خُوْرْدِه	Yemiş olan, ekl eylemiş olan, me'kûl ve hissetmiş olan, tîru ḥûrde ok yemiş olan, ok ile mecrûh olan.	Farsça ḥı (خ) bâbı
4739	1	312	ḥurda	خُوْرْدِه	Ufak nesnelere, şığâr ve şerâre-i âteş.	Farsça ḥı (خ) bâbı

4740	1	312	hûr dâden	خُورْدَانَنْ	Dakika-şinâs ve nüktedan, müdaqqık ve ayıp görücü olan.	Farsça hı (خ) bâbı
4741	1	312	hûrdî püz	خُورْدِي پُز	Aşçı, tabbâh , yemek pişirici.	Farsça hı (خ) bâbı
4742	1	312	hûrsîd	خُورْشِيد	Hûr (خور) ile şîd (شيد)'den mürekkep isimdir ki güneş demektir, şems.	Farsça hı (خ) bâbı
4743	1	313	hûrşîden	خُورْشِيدَنْ	Düşürmek, iktişâf .	Farsça hı (خ) bâbı
4744	1	313	hûruşalâ	خُورْصَلَا	Kiler ki zahire hıfz olunacak mevzu, sehâve .	Farsça hı (خ) bâbı
4745	1	313	havernak	خُورْتَق	Köşk, kaşr , saray ve garâ'ib-i dehrden bir kasr-ı 'acîbdır ki zuhr küfede Nu' mân bin emrû'l- Kays emriyle Mimar Sinimmâr-nâm üstat bina edip itmam eyledikte Nu' mân gelip temaşa ederek gayet pesend ve tahsin ettikten sonra Sinimmâr'a sual eder ki: —Bu kasrın inhidâmına bâ' is olur zarar yeri var mı? Sinimmâr'da: —Belî, bir yerinde bir taş koymuşum eğer bir kimse onu koparsa fi'l-hâl kasır münhedim olur. Nu' mân dedi ki: —O mahalli senden gayrı kimse biliyor mu? Sinimmâr: —Benden gayrı kimse bilmez, dediği gibi Nu' mân Şah Sinimmâr'ı bâlâ-yı kasrdan zemine atıp helak eyledi, bu hikaye halk meyanında meşhur olup darb-ı mesel oldu, "Cihanda iyiliği iyilik olaydı Nu' mân Sinimmâr'a ederdi," derler.	Farsça hı (خ) bâbı
4746	1	313	(hûryâd)	(خُورْيَاد)	Edep ve perveriş görmeyip hayvan gibi kalmış kimse, fuzûl .	Farsça hı (خ) bâbı
4747	1	313	hûrîden	خُورِيدَنْ	Düğüne davet etmek, davet .	Farsça hı (خ) bâbı
4748	1	314	hûsde	خُوسْدَه	Kayın, biraderzen, avradın kardeşi, ehî'z-zevce .	Farsça hı (خ) bâbı
4749	1	314	hoş	خُوش	Güzel, hasen , hûb, iyi olan.	Farsça hı (خ) bâbı
4750	1	314	hoşâ	خُوشَا	Ne güzel, iyi, tûbâ .	Farsça hı (خ) bâbı
4751	1	314	hoşâb [hoşaf]	خُوشَاب	Meyvenin tabhından hasıl olan malum bir çok nevi şerbet, şerbet ve her âb-dâr olan nesneye denir.	Farsça hı (خ) bâbı
4752	1	314	hoş-âmed	خُوش اَمَد	"Hoş geldiniz, sefa geldiniz" manasında hitaptır, merhaba ve tab'a muvafık söz ve medih ve tevazu manalarına.	Farsça hı (خ) bâbı
4753	1	314	hoş âmedgû	خُوش اَمَدگو	"Hoş geldiniz" diye dua eden.	Farsça hı (خ) bâbı
4754	1	314	hoş âmedî	خُوش اَمَدِي	"Hoş geldiniz" diye dua etmek.	Farsça hı (خ) bâbı
4755	1	314	hoşâv	خُوشَاو	Hoşaf denilen şerbet, şarap .	Farsça hı (خ) bâbı
4756	1	314	hoşhân	خُوشخَوَان	İyi okuyucu, kurra '.	Farsça hı (خ) bâbı
4557	1	314	hoşgûr	خُوشخُور	Mayhoş yani et'imede ve eşribede vesair meyvelerde bir miktar ekşiliği olana derler.	Farsça hı (خ) bâbı
4758	1	314	hoşdâmen	خُوش دَاْمَنْ	Kaynana, şihra .	Farsça hı (خ) bâbı
4759	1	314	hoşdil	خُوشْدِيل	Hoşnut ve müteşekkir olan.	Farsça hı (خ) bâbı
4760	1	314	hoşdem	خُوشْدَمْ	Hâl ve vakti hoş olan, müreffehü'l-hâl .	Farsça hı (خ) bâbı
4761	1	314	hoştab'	خُوشْطَبِع	Tabiatı hoş ve güzel olan, hasenü'l-hulk .	Farsça hı (خ) bâbı

4762	1	314	hoşgûvâr	خوشگوار	Tatlı, leziz olan, hulv ve hazmı kabil olan.	Farsça هـ (خ) bâbı
4763	1	314	hoşmeze	خوشمزه	Tatlı, leziz olan.	Farsça هـ (خ) bâbı
4764	1	314	hoşmeniş	خوشمنیش	Nîk, nihâd ve hoş-tabî' at olan, hasenü'l-hulq pesendîde ahlak.	Farsça هـ (خ) bâbı
4765	1	314	hoşnümâ	خوشنما	Güzel gözüdür olan, güzel olan.	Farsça هـ (خ) bâbı
4766	1	315	hoşnümâd	خوشنماد	Bi-ma' nâhu eydan.	Farsça هـ (خ) bâbı
4767	1	315	hoşnevâ	خوشنوا	Güzel sesli olan ve iyi saz çalıcı olan.	Farsça هـ (خ) bâbı
4768	1	315	hoşnüvâz	خوشنواز	Bi-ma' nâhu eydan.	Farsça هـ (خ) bâbı
4769	1	315	hûşe	خوشه	Başak, sünbüle ve salkım ve on iki burçdan bir burcun ismi.	Farsça هـ (خ) bâbı
4770	1	315	hûşe çîn	خوشه چین	Harmandan sonra tarlada kalmış başakları devşirip toplayan kimse, zira hûşe başak ve çîn çinden lafzından ism-i fa' ildir ve başakların hurda ve gayrı mukteza olan emvâlinde tayiş eden fakir kimse ve istiare tarikiyle sâhib-i selîka ve me' âni perverliğe iktidarı olmayıp şiir ve nazım söylerim diye ahirin eş'ârından tıraş eden zamane şairlerine derler.	Farsça هـ (خ) bâbı
4771	1	315	hûşîden	خوشیدن	Buruşmak ve kıvrırmak, şenc .	Farsça هـ (خ) bâbı
4772	1	315	hûk	خوک	Domuz denilen murdar hayvan, hünzir .	Farsça هـ (خ) bâbı
4773	1	315	havek	خوک	Hizmetkâr, hadim .	Farsça هـ (خ) bâbı
4774	1	315	hûkbân	خوکبان	Domuz bekçisi, domuz çobanı, râ'î'l hanâzır .	Farsça هـ (خ) bâbı
4775	1	315	hûkerde	خوکرده	Huy edilmiş, alışılmış olan, me'nûs .	Farsça هـ (خ) bâbı
4776	1	315	hûlya	خولیا	Hayal , hatıra, akıldan geçip tasavvur olunup matmah-ı nazar olan husus.	Farsça هـ (خ) bâbı
4777	1	315	hûn	خون	Kan, dem , hayvanın damarlarında olan madde-i seyyâle.	Farsça هـ (خ) bâbı
4778	1	316	hûnâb	خوناب	Kanlı su, göz yaşı, dümû'	Farsça هـ (خ) bâbı
4779	1	316	hûnâbe	خونابه	Bi-ma' nâhu eydan.	Farsça هـ (خ) bâbı
4780	1	316	hûn efsân	خون افسان	Kan saçıcı olan, raşşân .	Farsça هـ (خ) bâbı
4781	1	316	hûn alûd	خون الود	Kan bulaşmış olan, mürtemelü'd-dem .	Farsça هـ (خ) bâbı
4782	1	316	hûnbâr	خونبار	Kan yağıcı, kan damlayıcı olan, kahturu'd-dem .	Farsça هـ (خ) bâbı
4783	1	316	hûnbahâ	خونبها	Nâ-hak dökülen kan için şer' an eda olunan akçe, diyet .	Farsça هـ (خ) bâbı
4784	1	316	hûnçegân	خونچگان	Kan damlayıcı olan.	Farsça هـ (خ) bâbı
4785	1	316	hünrîz	خونریز	Kan dökücü olan, cellat ve istiare tariki ile mahbubân gamzesine derler.	Farsça هـ (خ) bâbı
4786	1	316	hûn-ı siyâvuş	خون سیاوش	Kardeş kanı tabir olunan edviye, demü'l ehaveyn .	Farsça هـ (خ) bâbı
4787	1	316	hûn-ı siyâvuşân	خون سیاوشان	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça هـ (خ) bâbı
4788	1	316	hûn-feşân	خون فشان	Kan saçıcı olan.	Farsça هـ (خ) bâbı
4789	1	316	hûn-kebûter	خون کبوتر	Yani şarap, hamr .	Farsça هـ (خ) bâbı
4790	1	316	hûn-ı geşt	خون گشت	Kasapların üzerinde et doğradığı kütük.	Farsça هـ (خ) bâbı
4791	1	316	hûn-ı gûşt	خون گوشت	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça هـ (خ) bâbı

4792	1	316	hûnî	خُونِي	Kanlı, kan içici olan, şâribü'd-dem , kâhi çeşm-i hûbâna sıfat edip çeşm-i hûnî derler ve kâh bir nun (ن) ziyade edip hûnîn (خونين) derler.	Farsça hı (خ) bâbı
4793	1	316	hûnîn	خُونِين	Bi-ma' nâhu eydan.	Farsça hı (خ) bâbı
4794	1	316	hûhlegî	خُوْهَلْجِي	Eğrilik, i' vicâc, doğru olmamaklık.	Farsça hı (خ) bâbı
4795	1	316	huy	خُوْئ	Tabiat gibi olmuş olan, âdet ve âdet-i fi' iliyeye-i şahsiyye.	Farsça hı (خ) bâbı
4796	1	317	hûyy	خُوْئ	Vâv-ı ma' dûle ile vücûd-ı insân ve hayvandan zahir olan, der , 'arak.	Farsça hı (خ) bâbı
4797	1	317	hay	خُوْئ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça hı (خ) bâbı
4798	1	317	huypîn	خُوْبِيْن	Arakçin tabir olunan baş örtüsü ki ekser fes altına giyerler, 'arakıyye.	Farsça hı (خ) bâbı
4799	1	317	havîd	خُوْئِيْد	Taze buğday ve arpa sünbülesi ki henüz kurumamış ola, faşıl .	Farsça hı (خ) bâbı
4800	1	317	hîş	خُوْئِش	Kendi, zat , nefis.	Farsça hı (خ) bâbı
4801	1	317	hîşân	خُوْئِشَان	Hısım, kavim ve kabile, akraba ve kurenâ ve hûb ve güzel.	Farsça hı (خ) bâbı
4802	1	317	hîşâvend	خُوْئِشَاوَنْد	Hısım, akrabadan olan.	Farsça hı (خ) bâbı
4803	1	317	hîşâvendî	خُوْئِشَاوَنْدِي	Hısimlik, akrabalık, karâbet .	Farsça hı (خ) bâbı
4804	1	317	hûbnâh	خُوْئِنَاه	Soğulcan denilen böcek, hurâfîn .	Farsça hı (خ) bâbı
4805	1	317	hahî	خُوْئِي	Zihî manasına tahsin için istimal olunur.	Farsça hı (خ) bâbı
4806	1	317	hıyâbân	خُوْئِيَابَان	Çiçek bahçesi yolu.	Farsça hı (خ) bâbı
4807	1	317	hıyâbîden	خُوْئِيَابِيْدَنْ	Çiğnemek, mazğ .	Farsça hı (خ) bâbı
4808	1	317	(hıyar)	(خُوْئِيَار)	Malum bir nevi sebze meyvesi, kışsâ '.	Farsça hı (خ) bâbı
4809	1	317	hıyarçenber	خُوْئِيَارْچَنْبَرْ	Hıyarşenbe tabir olunan darı, latif müşildir, on dirhemi tamam şerbettir.	Farsça hı (خ) bâbı
4810	1	317	(hıyarşenber)	(خُوْئِيَارْشَنْبَرْ)	Bi-ma' nâhu eydan.	Farsça hı (خ) bâbı
4811	1	317	(hayal)	(خُوْئِيَال)	O suret ve şekildir ki bi-gayri müşahede batında heyet ve şahsiyetin tasavvur eyleye havâs-ı bâtineden kuvvet-i mütehayyile dedikleri mahalde olur.	Farsça hı (خ) bâbı
4812	1	318	hıyâvâr	خُوْئِيَاوَار	İş güç, şuğl ü 'amel .	Farsça hı (خ) bâbı
4813	1	318	hıyâver	خُوْئِيَاوَر	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça hı (خ) bâbı
4814	1	318	hayâyed	خُوْئِيَايْد	Çeyiz demektir.	Farsça hı (خ) bâbı
4815	1	318	haybersitân	خُوْئِيْبَرْسِيْتَان	Emîrû'l-Mü'minîn Hazreti Ali Kerramallahü veche nâm-ı şerifleri zira Hayber, Şam ile Medine-i Münevvere arasında bir kale ismidir, sitân ism-i fa' ildir "alıcı" manasına, Hayber alıcı demek olur.	Farsça hı (خ) bâbı
4816	1	318	hîtal	خُوْئِيْتَال	Sühan-dürûğ, yalan söz, arâcîf ve mizaç.	Farsça hı (خ) bâbı
4817	1	318	hayr endîş	خُوْئِيْرْ اَنْدِيْش	Hayır düşünücü olan, müfekkiru'l-hayr .	Farsça hı (خ) bâbı
4818	1	318	hayru's-şiyâb	خُوْئِيْرُ الشُّيَابِ	Beyaz urba, câme-i sepîd.	Farsça hı (خ) bâbı
4819	1	318	hayreḥâveh	خُوْئِيْرُ حَوَاه	Birinin iyi olmasını isteyen olan.	Farsça hı (خ) bâbı
4820	1	318	hîrhîr	خُوْئِيْرْ حِيْر	Mütehayyir ve vâle ve serkeşte ve herze ve hezeyan ve bî-sebeb ve bî-asl ve karanlık ve bulanık ve sürat manalarında müstameldir.	Farsça hı (خ) bâbı

4821	1	318	hîregî	خبرگی	şaşkınlık, tehayyür , karanlık ve bunamışlık.	Farsça hı (خ) bâbı
4822	1	318	hîrû	خبرو	bir nevi latif ve hoş-bû şükûfedir, etibba yağını alır, beyaz kırmızı ve menekşe ve ebru renkli olur arabîde menşûr derler.	Farsça hı (خ) bâbı
4823	1	318	hîre	خیره	kamaşık, donuk olan ve uyusuk olan, hus ’ ve bunamış olan ve hayran, şaşmış, müteaccip ve küstah, edepsiz olan ve herze ve beyhude, bî-ma’ nâ olan ve lecûc, mu’ânid olan ve dilber, dilaver, şeci olan ve göze gubar düşmek.	Farsça hı (خ) bâbı
4824	1	319	hîreçeşm	خبرچشم	bulanık çeşm, ‘ aynü’l-kideri .	Farsça hı (خ) bâbı
4825	1	319	hîredest	خبر دست	eli uz olmayıp tuttuğu işi sakat edip hiçbir işe ber-emîn adama derler ve serkeş, ‘ anûd , mutaassıp olan.	Farsça hı (خ) bâbı
4826	1	319	hîrerây	خبر راي	bed-tedbîr yani yaramaz tedbir edici, muhtî ve fikir ve reyinde hata edici.	Farsça hı (خ) bâbı
4827	1	319	hîreser	خبر سر	başı dönmüş, şaşkın olan.	Farsça hı (خ) bâbı
4828	1	319	hîrekeş	خبر مکش	zayıf , bî-mecâl ve bî-şerm olan.	Farsça hı (خ) bâbı
4829	1	319	hîregüş	خبر مکش	Nâ-hak yere katleden zalim ve dilber, mahbube.	Farsça hı (خ) bâbı
4830	1	319	hîrf	خبری	Bir nevi sarı renk çiçektir ortasında siyahı olur hemîşe solmaz, ‘ aşfer ve kırmızı renk.	Farsça hı (خ) bâbı
4831	1	319	hîz	خیز	Hâsten lafzından emirdir “kalk” manasına, kum ve vasıf terkibidir, sahr-ı hîz gibi.	Farsça hı (خ) bâbı
4832	1	319	hîzâb	خیز آب	Deniz dalgası, mevc , aslı âb-ı hîzende idi alem oldukta muzâfun ileyh takdim olundu.	Farsça hı (خ) bâbı
4833	1	319	hîzân	خیزان	Kalkmak, kıyam , sıçramak.	Farsça hı (خ) bâbı
4834	1	319	hîzende	خیزنده	Eyyâm-ı şitâda çocuklar tahtadan yapıp üzerine oturarak bayır yerden aşağı buz üzerinde kaydıkları kızak, zahîlûka .	Farsça hı (خ) bâbı
4835	1	320	hîs	خیس	Palâs, köhne câme, cüdâd , eski urba.	Farsça hı (خ) bâbı
4836	1	320	hîste	خیسته	Hasta, mariz , nâ-mizac.	Farsça hı (خ) bâbı
4837	1	320	hîse	خیسه	Palas, eski urba, köhne câme, cüdâd .	Farsça hı (خ) bâbı
4838	1	320	hîk	خیک	Tulum mutlaka her ne konursa konsun, se’b .	Farsça hı (خ) bâbı
4839	1	320	hîkâb	خیک آب	Su tulumu, kırba, se’bü’l-ma ’, sakaların su taşıdıkları deriden yapılmış tulum.	Farsça hı (خ) bâbı
4840	1	320	hayl	خیل	Asker ve haşem ve tevâbi’ ve cemiyet ve hizmetkâr manalarına, Arabîde ata derler.	Farsça hı (خ) bâbı
4841	1	320	haylân	خیلان	İsm-i masdardır, tekebbür ve azamet manasına.	Farsça hı (خ) bâbı
4842	1	320	haylâniden	خیلانیدن	Ok ve nîze ve emsali nesnelere sancımak, rekz .	Farsça hı (خ) bâbı
4843	1	320	(hayli)	(خیلی)	Küllî, çok, keşîr ve akar olan ve cemiyet el-hâsıl kesretten kinayedir.	Farsça hı (خ) bâbı

4844	1	320	hîm	حِيم	Gözden akan çirk, çapak, ramş ve cerahatten cereyan eden irin ve bağırsak ve işkembe kazıntısı ve çabuk tabiatlı olan ve kalın iplik ile dokunmuş çuval ve divane.	Farsça hı (خ) bâbı
4845	1	320	haymezed	حَيْمَزْد	Çadır kurdu yani nüzul eyledi, konu demektir, nezele .	Farsça hı (خ) bâbı
	1			بَابُ الدَّالِ مِنَ الْفَارْسِيَّةِ		Farsça dâl (د) bâbı
4846	1	320	dâ	د	İşbu harf-i dâl-1 mühmele tertîb-i hurûf-1 Osmâniyyede onuncu harf olup hesaba ve ulûma dair olan kütüb ve resâ'ilde dört adedine işaret olur.	Farsça dâl (د) bâbı
4847	1	321	dâ	دَا	Temel, esas ve temele vazolunan ayak.	Farsça dâl (د) bâbı
4848	1	321	dâb	دَابُّ	Şevket, saltanat yani kerr u ferr ve peyda etmek.	Farsça dâl (د) bâbı
4849	1	321	(dâc)	(دَاج)	Karanlık, tarîkî lafz-1 Arabîdir, dücîden müştak isimdir Fârisîde istimal olunur.	Farsça dâl (د) bâbı
4850	1	321	dâçek	دَاچَك	Küpe, avratlar ziynet için kulaklarına taktıkları nesne, kurta , menkûş.	Farsça dâl (د) bâbı
4851	1	321	dâhten	دَاخْتَن	Danışten gibi bilmek manasına, ilm .	Farsça dâl (د) bâbı
4852	1	321	dâhul	دَاخُل	Dergâh-1 padişâhân.	Farsça dâl (د) bâbı
4853	1	321	dâhim	دَاخِم	Rızık, naşip , rûzî.	Farsça dâl (د) bâbı
4854	1	321	dâhîden	دَاخِيدَن	Birbirinden nesne ayırmak, tefriğ ve dikkatle nazar etmek.	Farsça dâl (د) bâbı
4855	1	321	dâd	دَاد	Adl ve adalet, insaf, hak, ekser adl ile müterâdif olur ki padişaha dâd-ger derler ama adl ile dâdın meyânında fark vardır, adl kişi bi-nefsihi adalet edip zulüm eylememektir ve dâd ahirin zulmünü defeylemektir ve adl istemek ve bir nevi kabarcıktır ki Arabîde ona kûyâ derler ve ömür, sinn ve sâl, sene ve vergi, ita ve dâden lafzından fi' l-i mâzîdir "verdi" manasında.	Farsça dâl (د) bâbı
4856	1	322	dâdâ [dadı]	دَادَا	Çocuk hizmetinde olan cariye, kaşâm .	Farsça dâl (د) bâbı
4857	1	322	dâd aferîd	دَادُ أَفَرِيدُ	Hazret-i Hallâk -1 âlem celle kudretheu esmasından bir isimdir ve musikide bir nevâ adıdır.	Farsça dâl (د) bâbı
4858	1	322	dâdâr	دَادَارُ	Âdil -i mutlak olan Bârîteala.	Farsça dâl (د) bâbı
4859	1	322	dâd ârende	دَادُ آرِنْدَه	Dâd getirici mâni' manasındadır, dâfi' manasına da gelir.	Farsça dâl (د) bâbı
4860	1	322	dâdbaş	دَادْبَاش	Ahkâk, hak edici, muşit .	Farsça dâl (د) bâbı
4861	1	322	dâdhâh	دَادْخَوَاه	Hakkını dava edici, şâkî , şikayet edici.	Farsça dâl (د) bâbı
4862	1	322	dâddih	دَادِدِه	Dâd edici adil manasına ki Cenâb-1 Hazret-i Bârî celle zikruhu.	Farsça dâl (د) bâbı
4863	1	322	dâd dihende	دَادِدِهَنْدَه	Dâd verici, adl manasında ki Cenâb-1 Bârî'nin esmasındandır.	Farsça dâl (د) bâbı
4864	1	322	dâdâr	دَادَارُ	Kardeş, birader, ehî ve yâr-1 müşfik ve muhibb-i sâdik olan.	Farsça dâl (د) bâbı
4865	1	322	dâder ender	دَادِرْ اَنْدَرُ	Üvey kardeş.	Farsça dâl (د) bâbı
4866	1	322	dâdrâst	دَادِرْ اَسْت	Adil hekim, hekim-i hâdiğ ilm-i tabâbette mahir olan.	Farsça dâl (د) bâbı
4867	1	322	dâd-1 sitân	دَادِيسْتَانُ	Aliş-veriş ahz u i'tâ ve şerik ve bir işte ahire razı olmak.	Farsça dâl (د) bâbı

4868	1	322	dâd-ı sited	دَادِسْتَد	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
4869	1	322	dâd fermây	دَادْفَرْمَائ	Hazret-i Bâri celle zikruhu esmasındandır, dâd verici demektir.	Farsça dâl (د) bâbı
4870	1	323	dâdgâh	دَادْكَاه	Adelet mahalli, maḥkeme ve divan.	Farsça dâl (د) bâbı
4871	1	323	dâdger	دَادْكَر	Adl edici, Âdil-i hakikat Hazret-i Bâri ism-i şerifidir ki Âdil-i hakîkidir ve mecazen padişah, âdil-i vükalâ ve hükâma derler.	Farsça dâl (د) bâbı
4872	1	323	dâdgüster	دَادْكَسْتَر	Adalet yayıcı, cümlelerin hakkını hak edici olan.	Farsça dâl (د) bâbı
4873	1	323	dâdgîr	دَادْكَبِير	Zulmü defedici, adil .	Farsça dâl (د) bâbı
4874	1	323	dâden	دَادَنْ	Vermek, ita manasına müstakbelinde elif (ل) hâ (ه) 'ya kalb olunup dehed (دهد) ve dehende (دهنده) derler.	Farsça dâl (د) bâbı
4875	1	323	dâdender	دَادَنْدَر	Üvey kardeş.	Farsça dâl (د) bâbı
4876	1	323	dâdânî	دَادَانِي	Verecek her ne olursa olsun ism-i masdardır, ihsan , 'âfâ manasında.	Farsça dâl (د) bâbı
4877	1	323	dâdu sitân	دَادْسِتَان	Alış-veriş ahz u t'â .	Farsça dâl (د) bâbı
4878	1	323	dâde	دَادَه	Verilmiş, ita olunmuş olan, mu' tî .	Farsça dâl (د) bâbı
4879	1	323	dâdî	دَادِي	Ahirinde (ي) yâ-yı hitâb ile "verdik", a' tayte manasına ve (ي) yâ-yı istifhâmiye dahi olur "verdin mi?" manasına.	Farsça dâl (د) bâbı
4880	1	323	dâdiyân	دَادِيَان	Padişâh-ı kadîm tayfası ki evveli Keyûmers ve ahiri Güştaseb derler.	Farsça dâl (د) bâbı
4881	1	323	dâr	دَار	Ağaç, şecer , direk ve her dikilip duran ağaç ve adam salb eyledikleri ağaç ve cambazların ip üzerinde yaptıkları ecel beşiği denilen salıncak ve sakf-hanenin altına kodukları ağaç ki sakf o ağaca itimat eder ve sahip, malik olan ve bakıcı, gözetici olan ve dâšten lafzından sîga-i emirdir ve vasf-ı terkîbi dahi olur, ayine-dâr ve dem-dâr gibi ve sahip ve hafız manalarında gelir taç-dâr ve cihan-dâr gibi.	Farsça dâl (د) bâbı
4882	1	324	Dârâ	دَارَا	Padişah, sulṭan , Dârâ bir meşhur padişah adı idi ki İskender Zülkarneyn'in ibtidâ-yı zuhûrunda Mısır ve nice vilayetlere hükmederdi, ona Dârâb ve Keykubâd dahi derler, İskender onu katleyleti ve İskender-i rûmî demekle maruf ve meşhur olan İskender-i sâni'nin pederi namıdır zira İskender ikidir, Zülkarneyn lakabıyla meşhur olan İskender'in babasına Filikos derler ve her zî-şevket padişaha medih ve sitayişte dârâ derler ve küp dibinde kalan şarap tortusu ve dâšten lafzından mübalağa ile ism-i fâ' ildir ziyade tutucu demek olur ve sîga-i emir ve vasf-ı terkîbi de olur, ambar-dâr manasına ve derun manasında gelir.	Farsça dâl (د) bâbı
4883	1	325	Dâru'l beyzâ	دَارُ الْبَيْضَا	Basra şehrinde bir saraydır ki Abdullah bin Zeyyâd bina eylemiştir, bazı nüshada Kûfe'de bir sarây-ı â' li ismidir, duvarında ser-beride suretler nakşolunmuş ve dehlizinde bir kelb ve bir koyun ve bir arslan tasviri vardır, neye işaret olduğu malum olmamıştır.	Farsça dâl (د) bâbı

4884	1	325	dâru'l-edeb	دَارُ الْأَدَبِ	Meclis-i ilm ve fazilet ve meclis-i ders ve ulûm.	Farsça dâl (د) bâbı
4885	1	325	dârât	دَارَات	Debdebe, şan, şevket, übhet , kerr u ferr, ihtişam vesair âlet-i haşmet.	Farsça dâl (د) bâbı
4886	1	325	dârâd	دَارَاد	Hazret-i Bârî celle zikruhu esmasındandır.	Farsça dâl (د) bâbı
4887	1	325	dârây	دَارَائ	Ambarcı, ambar hizmetine memur olan, feddâ ’.	Farsça dâl (د) bâbı
4888	1	325	dârâyî	دَارَائِي	Dârâyaya mensup ve müteallik olan ve bir nevi harir kumaştır ki hâre derler.	Farsça dâl (د) bâbı
4889	1	325	dârbâm	دَارْبَام	O uzun direktir ki arkuru dam üzerine koyup onun üzerine sakf-haneyi ederler, mîtere .	Farsça dâl (د) bâbı
4890	1	325	dârbur	دَارْبُر	Bir yeşil renk kuştur, gagasıyla ağaç deler, ağaçkakan kuşu derler, nekkâr .	Farsça dâl (د) bâbı
4891	1	326	dârpermiyân	دَارِ پَرْمِيَّان	Bakkam ağacı ki hurda hurda edip ondan iplik vesair nesne boyatırlar, ‘ andem .	Farsça dâl (د) bâbı
4892	1	326	dârpeje	دَارِ پَیْزِه	İskete tabir olunan kuş, tenavvuğ .	Farsça dâl (د) bâbı
4893	1	326	dârbehâl	دَارِ بَهَال	Bakkam ağacı ki ondan iplik vesair nesne boyatırlar, ‘ andem .	Farsça dâl (د) bâbı
4894	1	326	dârbûy	دَارِ بُوئ	Ud ağacı, aslı bûy-dârâ idi, alem olacak muzafun ileyh takdim olunup darbûy oldu, ‘ ûd .	Farsça dâl (د) bâbı
4895	1	326	dârçînî	دَارِ چِيْنِي	Baharattan tarçın denilen şey, dârşînî .	Farsça dâl (د) bâbı
4896	1	326	dârğâl	دَارِ غَال	Fidan, hûta , daldırma yani bir ağaç dalını yere yatırıp kök tuttuktan sonra kaldırıp ahir yere dikilmek.	Farsça dâl (د) bâbı
4897	1	326	dâred	دَارِد	Dâšten lafzından sîga-i muzârîdir “tutar, yebtişü ” manasına.	Farsça dâl (د) bâbı
4898	1	326	dârsünb	دَارِ سُنْب	Ağaçkakan kuşu, nekkâr .	Farsça dâl (د) bâbı
4899	1	326	dârîş	دَارِ ش	Boyalı siyah kevn meşin ve sahtiyan, edîm .	Farsça dâl (د) bâbı
4900	1	326	dârgûş	دَارِ كُوش	Nigeh-dâr ol manasına yani unzur gibi sen nazır ile bak.	Farsça dâl (د) bâbı
4901	1	326	dârmûş	دَارِ مَوْش	Sıçan otu denilen darı ki beyaz ve sarı renk olup madeni ve zehir-nâkdir, Arabîde ona semmü’l-fâz derler.	Farsça dâl (د) bâbı
4902	1	326	dârende	دَارِنْدَه	Tutucu, mütemessik ve malik, sahip olan.	Farsça dâl (د) bâbı
4903	1	327	dârû	دَارُو	İlaç için kullanılan nesne gerek sade olsun gerek başka şeye karışık olsun ve iyi adam, deva .	Farsça dâl (د) bâbı
4904	1	327	dârûbürd	دَارِ بُرْد	Takat, kuvvat , kerr u ferr ve cenk, arbede ve azamet übhet, şükûh.	Farsça dâl (د) bâbı
4905	1	327	dârûgîr	دَارِ كَبِير	Cenk, kavga, muğâtale ma’ nâ-yı terkîbesi “tut sakla” demektir.	Farsça dâl (د) bâbı
4906	1	327	dârviş	دَارِ وِش	İlim manasına.	Farsça dâl (د) bâbı
4907	1	327	dâre	دَارِه	Her gün verilen nesne vazife ve hâle ve daire lafzından muhaffeftir.	Farsça dâl (د) bâbı
4908	1	327	dârî	دَارِي	Ambarcı, ambar muhafazasına memur olan, feddâ ’.	Farsça dâl (د) bâbı
4909	1	327	dârbâ	دَارِبَا	Zaruri olan nesne.	Farsça dâl (د) bâbı
4910	1	327	dâz	دَارِ	Balçık, fin ve balçık ile iş eden adam ve buğday ve arpa kılıcı.	Farsça dâl (د) bâbı
4911	1	327	dâj	دَارِ	Süprüntü ve harman yerinde baki kalan taneler, süfâre .	Farsça dâl (د) bâbı

4912	1	327	dâzâr	دَا زَارُ	Bina yapıcı, mimar .	Farsça dâl (د) bâbı
4913	1	327	dâs	دَاسْ	Ekin ve çayır biçmeye kullanılan orak, mincel ve buğday ve arpa kılıçığı ve av tuzağı ve çanak çömlek.	Farsça dâl (د) bâbı
4914	1	327	dâsâr	دَاسَارُ	Tellal, simsar , meta satıcı.	Farsça dâl (د) bâbı
4915	1	327	dâstâr	دَاسْتَارُ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
4916	1	327	destan	دَاسْتَانُ	Hikâye-i mâzî, geçmiş zamanda olan vaka beyan ve ifade etmek, masal, hikâye .	Farsça dâl (د) bâbı
4917	1	327	dâstân-ı serâ	دَاسْتَانُ سَرَا	Teğanni ile hikâye nakil ve beyaz eder olan.	Farsça dâl (د) bâbı
4918	1	328	dâs zerîn	دَاسْ زَرِينُ	Altın orak ki yeni aydan kinayedir.	Farsça dâl (د) bâbı
4919	1	328	dâse	دَاسَه	Buğday ve arpa kılıçığı, sefâd .	Farsça dâl (د) bâbı
4920	1	328	dâş	دَاشْ	Fırın, fun ve çanak çömlek pişirdikleri ocak.	Farsça dâl (د) bâbı
4921	1	328	dâşâb	دَاشَابُ	Bahşiş, 'a ^{tiyye} .	Farsça dâl (د) bâbı
4922	1	328	dâşt	دَاشتْ	Dâšten mastarından sîğa-i mâzîdir "tuttu" manasına hakikat ve mecaz istimal olunur ve bazı terâkîbe muzâfun ileyh edip fûrû-dâşt ve nigh-dâşt derler, temesseke manasına.	Farsça dâl (د) bâbı
4923	1	328	dâšten	دَاشتَنْ	Mastardır, temessük manasına "tutmak" demektir, gerek mahsûsen olsun, gerek manen olsun.	Farsça dâl (د) bâbı
4924	1	328	dâšte	دَاشْتَه	Eski, 'atfık, köhne.	Farsça dâl (د) bâbı
4925	1	328	dâşhâl	دَاشْحَالُ	Demir boku, hubşü'l-ħadîd .	Farsça dâl (د) bâbı
4926	1	328	dâşhûr	دَاشْحُورُ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
4927	1	328	dâşen	دَاشَنْ	Bahşiş, 'a ^{tiyye} ve ecir ve fukaraya tasadduk vechile verilen nesne.	Farsça dâl (د) bâbı
4928	1	328	dağ	دَاعُ	İnsanın ve hayvanın vücuduna ateş veyahut kızmış demir ile yaktıkları nişan, keyy , damğa.	Farsça dâl (د) bâbı
4929	1	328	dâğdâr	دَاعْدَارُ	Nişanlı, damgalı, dağlı olan, müktevî .	Farsça dâl (د) bâbı
4930	1	328	dâğser	دَاعْسَرُ	Başı tüyden hali olan adam, kel, azla' ve bir kuştur, başında birkaç sarı telli olur bülbül gibi hoş-âvâzdır.	Farsça dâl (د) bâbı
4931	1	329	dâğûl	دَاعُولُ	Haramzade, ibn-i ħarâmî .	Farsça dâl (د) bâbı
4932	1	329	dâğîne	دَاعِينَه	Hayvanata dağ vuracak demir alet, mikvât .	Farsça dâl (د) bâbı
4933	1	329	dâl	دَالُ	Kartal denilen büyük siyah kuş, enûk .	Farsça dâl (د) bâbı
4934	1	329	dâlâbe	دَالَابَه	Karakol denilen asker neferâtından mürekkep fırka, bekçi, talâbe .	Farsça dâl (د) bâbı
4935	1	329	dâlân	دَالَانُ	İki kapı aralığı, dehliz .	Farsça dâl (د) bâbı
4936	1	329	dâl periyân	دَالُ پَرِيَانُ	Bakkam ağacı ki onunla iplik vesair nesne boyatırlar, 'andem.	Farsça dâl (د) bâbı
4937	1	329	dârĥâl	دَارْحَالُ	Fidan, 'akîs, daldırma yani bir ağaç dalını yere yatırıp kök tuttuktan sonra kaldırıp ahir yere dikmek.	Farsça dâl (د) bâbı

4938	1	329	dâlîze	دَالِيْزَه	Çil tabir olunan kuş, ṭayhûc .	Farsça dâl (د) bâbı
4939	1	329	dâm	دَام	Tuzak, şerake ve ağ ve çarpa cinsinden yırtıcı olmayan hayvanat tavşan ve ceylan ve emsali gibi.	Farsça dâl (د) bâbı
4940	1	329	dâmâ	دَامَا	Deniz, baḥr , derya.	Farsça dâl (د) bâbı
4941	1	329	(damat)	(دَامَاد)	Kendi kızının kocası, güveği, şihr .	Farsça dâl (د) bâbı
4942	1	329	dâmâl	دَامَال	Âlât ve ebvâb ve levazımhane, eşâsü'l beyt .	Farsça dâl (د) bâbı
4943	1	329	dâmân	دَامَان	Etek, zeyl , libasın belden aşağı sarkıp uzunca olan tarafı ve dağın aşağı tarafları, dâmen-i kûh gibi.	Farsça dâl (د) bâbı
4944	1	329	dâmen	دَامَنْ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
4945	1	329	dâmenbûs	دَامَنْ بُوس	Etek öpmek ve etek öpücü olan, taḳbîlü'z-zeyl .	Farsça dâl (د) bâbı
4946	1	330	dâmenbûsî	دَامَنْ بُوسِي	Etek öpmeklik, etek öpücülük, mükâ'imü'z-zeyl .	Farsça dâl (د) bâbı
4947	1	330	dâmen dermiyân	دَامَنْ دَرْمِيَان	Hizmete hazır olan, teşmirsâḳ gibi.	Farsça dâl (د) bâbı
4948	1	330	dâmengîr	دَامَنْ كِيْر	Birinin eteğine kapanıcı ve etek tutucu olan.	Farsça dâl (د) bâbı
4949	1	330	dâmene	دَامَنْه	Dâmen, etek, zeyl .	Farsça dâl (د) bâbı
4950	1	330	dâmenî	دَامَنْي	Avretlerin baş örtüsü, mikna' a .	Farsça dâl (د) bâbı
4951	1	330	dâmûz	دَامُوْر	Süprüntü ve gübre sepeti ki onunla süprüntü çekerler, vezvez .	Farsça dâl (د) bâbı
4952	1	330	dâmî	دَامِي	Dam tuzaktır, ahirinde (ي) yâ-yı nisbetdir, şayyâd manasına “avcı” demektir.	Farsça dâl (د) bâbı
4953	1	330	dâmyâ'	دَامِيَا	Sıçan deliği, sûrâh, mevş, şakbetü'l-gâre .	Farsça dâl (د) bâbı
4954	1	330	dâmîden	دَامِيْدَنْ	Savurmak, nezriye(t) ve bir nesne bir nesne ile beraber olmak ve yukarı gitmek.	Farsça dâl (د) bâbı
4955	1	330	dâmîde	دَامِيْدَه	Savrulmuş olan, mezrû .	Farsça dâl (د) bâbı
4956	1	330	dân	دَان	Dânişten lafzından sîga-i emirdir “bil, i'lem” manasına ve vasf-ı terkîbi dahi olur, sühandân gibi ve ism-i fâ' il olur ve zarf-ı mekân olur, cüzdan ve câmedân gibi.	Farsça dâl (د) bâbı
4957	1	330	dânâ	دَانَا	Bilici, âlim , malumatlı, arif, akil olan ahirinde ki elif mübâлага-i ittisâf manasını ifade eder.	Farsça dâl (د) bâbı
4958	1	330	dânâyân	دَانَايَان	Dânâ ve arif ve âlim olanlar, ' âlimûn .	Farsça dâl (د) bâbı
4959	1	330	dânâ'î	دَانَايِي	Dânâlık, âlimlik, ' âlimiyyet .	Farsça dâl (د) bâbı
4960	1	331	dânçe	دَانْجَه	Mercimek denilen hububatdan ekli salih habbe, ' ades .	Farsça dâl (د) bâbı
4961	1	331	dâned	دَانْدْ	Dânisten lafzından fi' l-i muzârîdir, “bilir” demektir, ya'lemü manasına.	Farsça dâl (د) bâbı
4962	1	331	dânje	دَانْجَه	Mercimek denilen nesne, ' ades .	Farsça dâl (د) bâbı
4963	1	331	dânisten	دَانِيْسْتَنْ	Bilmek, ' ilm manasına muzârîsinde sin (س) nun (ن)'a ibdâl olunup dâned (دَانْدْ) ve dânenide (دَانْدَه) denilir, marifet manasına.	Farsça dâl (د) bâbı

4964	1	331	dâniş	دَانِش	İsm-i masdardır, “biliş” manasına, ilm -i bilgiç, malumat ve kâhi vasf-ı terkîbi olur dânişmend gibi.	Farsça dâl (د) bâbı
4965	1	331	dânişpezîr	دَانِشْپِزِير	Bilgiçli, malumatlı olan, âlim .	Farsça dâl (د) bâbı
4966	1	331	dânişger	دَانِشْگَر	Ehl-i ilm olan, sâhib-ilm olan, malumatlı olan, âlim .	Farsça dâl (د) bâbı
4967	1	331	danışmend	دَانِشْمَنْد	Sahib-i ilm, âlim manasına, bilgiçli, malumatlı olan zira dâniş (دانش) ilim manasına ism-i masdardır mend (مند) edât-ı tavsîfir ve edât-ı nisbet dahi olur devlet-mend ve hâcet-mend gibi.	Farsça dâl (د) bâbı
4968	1	331	dânişver	دَانِشْوَر	Bi-ma‘ nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
4969	1	331	dânişverf	دَانِشْوَرِي	Malumatlılık, âlimlik, ‘ âlimiyyet .	Farsça dâl (د) bâbı
4970	1	331	dânek	دَانَك	Tane , habbe , ahirindeki kâf (ك) tasgîr olur.	Farsça dâl (د) bâbı
4971	1	331	denk	دَانَك	Bir dirhem in dörtte biri denk, dâniğ .	Farsça dâl (د) bâbı
4972	1	331	dânem	دَانَم	Dânisten lafzından nefis-i mütekellim olur “biliyorum, a‘lem ” manasına ve tüvâtem manasına ki “kadirim” demektir.	Farsça dâl (د) bâbı
4973	1	332	dânende	دَانَنْدِه	Bilici, habîr , haberdar, âlim olan.	Farsça dâl (د) bâbı
4974	1	332	dane	دَانِه	Habbe, buğday ve arpa ve bunlar misilli küçük mahsulâtın bir adet meyvesi ve çekirdek ve taam ve ekmek ufağı ve habbe şeklinde yuvarlak olan nesne, top güllesi ve tüfek kurşunu misilli ve her şeyin yalnız bir ferdi ve kuş yemi, çine.	Farsça dâl (د) bâbı
4975	1	332	dânedân	دَانَدَان	Perakende ve perişan olan, taneleri ayrı ayrı olmak üzere.	Farsça dâl (د) bâbı
4976	1	332	dânedâne	دَانَدَانِه	Bi-ma‘ nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
4977	1	332	dâne-i dil	دَانِهْدِيل	Bi-ma‘ nâ habbetü’l-kalb yani kalpte olan nokta-sevâd ki nazargâh-ı ilahîdir.	Farsça dâl (د) bâbı
4978	1	332	dânezen	دَانِهْزَنْ	Efsun edici, sâhîr , sihir edici olan.	Farsça dâl (د) bâbı
4979	1	332	dâne-i sebz	دَانِهْسَبْز	Dağ yemişi denilen yemiş, habbetü’l-ğadrâ .	Farsça dâl (د) bâbı
4980	1	332	dânije	دَانِيْجِه	Mercimek denilen hububat cinsinden bir nevi, ‘ ades .	Farsça dâl (د) bâbı
4981	1	332	dâver	دَاوَر	Esmâ-i şerîfe Hazret-i Hâkim-i Hakîki Cenâb-ı Bârî celle zikruhu’dan bir isimdir ve mecazen pâdişâh-ı âdile itlak olunur, aslında dâdver (دادور) idi, kesret istimalinden dâl-ı sâni (د) hazf olunmuştur ve derman manasına da gelir, aslı dârû (دارو) ‘dur, kesret istimalinden vâv (و) râ (ر)’ya takdim olundu ve hâkim ve sâhib-i hükûmet olan.	Farsça dâl (د) bâbı
4982	1	333	dâverf	دَاوَرِي	Padişahlık, hâkimlik.	Farsça dâl (د) bâbı
4983	1	333	dâvzâr	دَاوَزَار	Dülger, bina yapıcı olan, neccâr .	Farsça dâl (د) bâbı
4984	1	333	dâh	دَاِه	Kul, köle, ‘ abd , cariye ve hizmetkâr ve gayet mülayim oğlan yahut avrat ki herkese bî-teklif aşına olup tâbi ola ve on adedir ki meşhuru deh’dir, şâh ve mâh ve kâh gibi elifi hazf olunup da istimal olunur.	Farsça dâl (د) bâbı
4985	1	333	dâhül	دَاهُل	Tuzak, şebeke .	Farsça dâl (د) bâbı

4986	1	333	dâhem	دَاهِمٌ	Cevahir ile müzeyyen olmuş taş, ikflî .	Farsça dâl (د) bâbı
4987	1	333	dâhûl	دَاهُولٌ	Geyik tuzağı, hibâle .	Farsça dâl (د) bâbı
4988	1	333	dâhi	دَاهِي	Zeyrek ve ahvâl-şinâs olan, mucerrib-i umûr manasına.	Farsça dâl (د) bâbı
4989	1	333	dâhim	دَاهِيْمٌ	Cevahir ile müzeyyen olmuş taş, ikflî .	Farsça dâl (د) bâbı
4990	1	333	(dâhiye)	(دَاهِي)	Afet, bela, kaza, musibet.	Farsça dâl (د) bâbı
4991	1	333	dây	دَائِي	Temel, esas ve temel ayağı.	Farsça dâl (د) bâbı
4992	1	333	daire	دَائِرَةٌ	Çevre, pîrâmen taraf ve değirmi olduğundan çalınan daire ve her ne ki müdevver ola daire denir.	Farsça dâl (د) bâbı
4993	1	333	dâye	دَائِيَةٌ	Çocuk bakıcı karı ve cariye vaşif ve istiare tarikiyle her mürebbi olana dâye denir.	Farsça dâl (د) bâbı
4994	1	333	dâbâ	دَابَا	Çekirge, melh, cerâd .	Farsça dâl (د) bâbı
4995	1	334	tabakhane	دَبَاخْ خَانَةٌ	Meşin ve kösele ve emsali imali için hayvan derisinin terbiye olduğu kârhane, medbâga .	Farsça dâl (د) bâbı
4996	1	334	debâle	دَبَالَةٌ	Turunç denilen meyve, ütrunc .	Farsça dâl (د) bâbı
4997	1	334	depâye	دَبَائِيَةٌ	Mektep , debistan.	Farsça dâl (د) bâbı
4998	1	334	debdebe	دَبْدَبَةٌ	Şöhret, celâlet , haşmet, câh, übhed, devlet.	Farsça dâl (د) bâbı
4999	1	334	debistân	دَبِيْسْتَانٌ	Mektep , derslane.	Farsça dâl (د) bâbı
5000	1	334	dibistân	دَبِيْسْتَانٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Farsça dâl (د) bâbı
5001	1	334	debistânî	دَبِيْسْتَانِي	Mektep çocuğu, tıfl-ı mekteb .	Farsça dâl (د) bâbı
5002	1	334	dibin	دَبِيْنٌ	Ökse ki ağaca sürüp kuş tutarlar, yapışkan nesne olmakla kuş kondukta ayakları yapışır kalır, dibk .	Farsça dâl (د) bâbı
5003	1	334	debe	دَبَةٌ	Bir illetdir ki hayaya inip durdukta şişer, Arabîde fitik derler.	Farsça dâl (د) bâbı
5004	1	334	(debbe)	(دَبَةٌ)	Gönden yapılmış bir zarftır, ehl-i sefer içine yağ ve bal ve merba korlar, betta ve su matarası.	Farsça dâl (د) bâbı
5005	1	334	debîr	دَبِيْرٌ	Kâtip , yazıcı, menşi.	Farsça dâl (د) bâbı
5006	1	334	debîristân	دَبِيْرِيْسْتَانٌ	Mektep, derslane, dâru'l-'ilm .	Farsça dâl (د) bâbı
5007	1	334	dibristân	دَبِيْرِيْسْتَانٌ	Bi-ma' nâhu eydan.	Farsça dâl (د) bâbı
5008	1	334	debîr-i felek	دَبِيْرِيْسْتَانُ الْفَلَكَ	Utarit yıldızı.	Farsça dâl (د) bâbı
5009	1	334	decre	دَبْرَةٌ	Hububattan bürülce denilen nesne, lûbiyâ ?	Farsça dâl (د) bâbı
5010	1	334	dicle	دَبْلَةٌ	Irmak, nehir , dere.	Farsça dâl (د) bâbı
5011	1	334	duğ	دُحٌّ	Hasır otu, berdî .	Farsça dâl (د) bâbı
5012	1	334	duğânnûş	دُحَّانُ نُوشٍ	Tütün içen kimse, şâribü'd-duğân .	Farsça dâl (د) bâbı
5013	1	334	duğt	دُحْتٌ	Kız, kerime, bint .	Farsça dâl (د) bâbı

5014	1	334	duḡter	دُحْتَر	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
5015	1	335	duḡter-i raz	دُحْتَرَرَز	Asmanın kızı yani şarap, bâde, mey, hamr .	Farsça dâl (د) bâbı
5016	1	335	duḡterzây	دُحْتَرَزَائ	Her vakit kız çocuğu doğuran avrat, validetü'l-bint .	Farsça dâl (د) bâbı
5017	1	335	duḡter-i zen	دُحْتَرَزَن	Üvey kız yani ahir kocadan olan kız ki anasıyla bile gelmiş olan, rebîbe .	Farsça dâl (د) bâbı
5018	1	335	duḡterek	دُحْتَرَك	Ahirinde kâf-ı tasgîr ile kızcağız demektir, büneyyet ve evde beslenip hasıl olan kız.	Farsça dâl (د) bâbı
5019	1	335	duḡterîne	دُحْتَرِينَه	Henüz hadd-i bulûga erişmiş olan kız, bâligâ .	Farsça dâl (د) bâbı
5020	1	335	duḡtender	دُحْتَنَدَر	Kız kardeş.	Farsça dâl (د) bâbı
5021	1	335	duḡte	دُحْتَه	Dikilmiş olan nesne, muḡayyat ve sağılmış olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5022	1	335	duḡçekâr	دُحْتَكَار	Merd-i sâlih ve zahit olan, âbid olan, muttaḡî .	Farsça dâl (د) bâbı
5023	1	335	duḡdâr	دُحْدَار	Kirlenmiş beyaz kaftan ve kirli sâde, ḡurtaku'l-vesḡ	Farsça dâl (د) bâbı
5024	1	335	daḡme	دُحْمَه	Mezar, kabir , türbe ve meyyit için ettikleri sanduka ve meyyit kodukları serdâb ve meyyit defin olunduğu kubbe.	Farsça dâl (د) bâbı
5025	1	335	daḡmegüşâ	دُحْمَه كُشَا	Mezar açıcı olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5026	1	335	ded	دَد	Çarpa hayvandan yırtıcı canavara derler, subba' , arslan ve kaplan gibi.	Farsça dâl (د) bâbı
5027	1	335	der	دَر	Kapı, bâb , ve zarfiyet manasına içinde fi (في) gibi mesela: Arabîde (أَلْمَاءُ فِي (الْكُوْر) dedikleri vakit Acem (أَبْ دَر سَبُو) der ve kitaplarda zikrolunan bâb manasına mesela: (در خانه رفت) derler, (درون خانه رفت) demektir ve tahsîn-i lafız için bazı ef'âl ve mesâdir evvellerine idhâl olunur (بدر بادر منافع بیشمارست) beyitinde olduğu gibi ve yırtıcı, koparıcı, çak edici.	Farsça dâl (د) bâbı
5028	1	336	derr	دَر	Böğürtlen dikeni, ' ullîḡ .	Farsça dâl (د) bâbı
5029	1	336	dür	دُر	İnci, lü'lü' , mervârîd.	Farsça dâl (د) bâbı
5030	1	336	derâ	دَرَا	Çan, deve ve katır ve at gerdanlarına asılan ötücü nesne, ceras ve âmeden lafzından sîḡa-i emirdir, "içeri gel" manasına, üdhul gibi.	Farsça dâl (د) bâbı
5031	1	336	derrâ	دَرَا	Böğürtlen dikeni yemişi, ' ullîḡ .	Farsça dâl (د) bâbı
5032	1	336	(dürrâc)	(دُرَّاج)	Kekliḡe müşabih bir kuştur, eti gayet nazik olur.	Farsça dâl (د) bâbı
5033	1	336	dürrâce	دُرَّاجَه	Ferace denilen avratların püşidesi, ferrüce .	Farsça dâl (د) bâbı
5034	1	336	dirâz	دِرَاز	Uzun, ṡavîl , cismi memdûd olan, boylu olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5035	1	336	dirâzḡân	دِرَازْخَوَان	Uzun sofrâ, sümât ve uzun peşgir ki sofranın etrafına kuşatırlar.	Farsça dâl (د) bâbı
5036	1	336	dirâzdest	دِرَازْدَسْت	Eli uzun olan, ṡavîlü'l-yed ve zulüm ve cevr edici, zalim olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5037	1	337	dirâzdestî	دِرَازْدَسْتِي	Zulüm , cevr, dıraz, dürüstlük.	Farsça dâl (د) bâbı
5038	1	337	dirâzḡuş	دِرَازْغُوش	Uzun kulaklı yani eşek, har, humâr .	Farsça dâl (د) bâbı
5039	1	337	dirâzî	دِرَازِي	Erş ki bez için boyuna uzattıkları teller, hâbil , ahirinde (ي) yâ-yı nisbettir, her ne ki uzunluḡa mensup ola ona dirâzî denir.	Farsça dâl (د) bâbı

5040	1	337	dirâzîne	دِرَازِينَه	Her nesnenin uzunluğuna derler.	Farsça dâl (د) bâbı
5041	1	337	der âğûş	دِرَآغُوش	Kucaklamak, ihticâr .	Farsça dâl (د) bâbı
5042	1	337	der âğûş kerden	دِرَ آغُوش كَرْدَن	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
5043	1	337	der efsân	دِرَ اَفْسَان	İnci saçıcı olan, nâşiru'l-lü'lü' .	Farsça dâl (د) bâbı
5044	1	337	der âmed	دِرَ اَمَد	“İçeri geldi” demektir, dehale manasına ve ma' nâ-yı terkîbi cihetiyle içeri gelmek lâzimesi olmakla hedâya ve bî-kesb müft olan nesneye der-âmed derler.	Farsça dâl (د) bâbı
5045	1	337	der âmeden	دِرَ اَمَدَن	İçeri gelmek, duhûl manasına.	Farsça dâl (د) bâbı
5046	1	337	dirâniden	دِرَانِيدَن	“Yırtmak” manasına olan derîden lafzının müteaddisidir, yırttırmak demektir.	Farsça dâl (د) bâbı
5047	1	337	der âverden	دِرَ اَوَرْدَن	İçeri getirmek, idhâl .	Farsça dâl (د) bâbı
5048	1	337	der âvîhten	دِرَ اَوِيْحْتَن	Hamle ve hücum eylemek.	Farsça dâl (د) bâbı
5049	1	337	derây	دِرَ اَي	Çan, ceras ve der (در) ile ay (آي)’dan mürekkep olunca sîğa-i emir olup “içeri gel, te'âlî ” manasına ve söze şürû' etmek ve söze şürû' edici.	Farsça dâl (د) bâbı
5050	1	337	der âyed	دِرَ اَيَد	“Söyler, yetekellemü ” manasına ve söze gelir demektir.	Farsça dâl (د) bâbı
5051	1	338	derâyiden	دِرَ اَيِيدَن	Ayrılmak, temeyyüz , avaz çıkarmak.	Farsça dâl (د) bâbı
5052	1	338	derbâ	دِرَبَا	Nekûn âvîhte yani baş aşağı asılmış, navt .	Farsça dâl (د) bâbı
5053	1	338	derbâr	دِرَبَار	Padişah ve hâkim kapısı ve divan mahallî.	Farsça dâl (د) bâbı
5054	1	338	derbârî	دِرَبَارِي	Bir kerre demektir, Arabîde olan def'aten manasına.	Farsça dâl (د) bâbı
5055	1	338	derbâş	دِرَبَاش	Değnek, asa ve sîğa-i emir olur “tez ol, 'accil ” manasına.	Farsça dâl (د) bâbı
5056	1	338	derbâkî şud	دِرَبَاكِي شُد	“Kaldı ve ahir oldu” demektir.	Farsça dâl (د) bâbı
5057	1	338	derbân	دِرَبَان	Kapıcı, bevvâb , hâcib.	Farsça dâl (د) bâbı
5058	1	338	derbâyest	دِرَبَايَسْت	Hacet ve zaruri ism-i masdar olur ve asılmış olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5059	1	338	derbeder	دِرَبَدَر	Kapıdan kapıya sürünüp gezen dilenci, sâ'il .	Farsça dâl (د) bâbı
5060	1	338	derber	دِرَبَر	Üzerinde, üzerine, 'aleyhi manasına.	Farsça dâl (د) bâbı
5061	1	338	derbent	دِرَبَنْد	Dağda ve tepelerde zahmetle geçilen yer ve serhatlarda sınır vazolunan mahal, seğar ve kilit ve miftahsız kapı bağlanan nesne, miğlâk ve kale ve hisar ve güzergâh, boğaz ve tekayyüd, ahvâl-i nefis etmek, mesela kendi kaydında olur demek (derbend-i hod mişevd) demektir ve karakol-hane.	Farsça dâl (د) bâbı
5062	1	338	derbend-i pâý	دِرَبَنْدِيَاي	Bir illettir ayaklarda zahir olur, Arabîde ona naqrîs derler.	Farsça dâl (د) bâbı
5063	1	339	derpey	دِرَبِي	Pare, parça, raq'a .	Farsça dâl (د) bâbı
5064	1	339	derpîc	دِرَبِيچ	Avlu etrafında ve kapı önlerinde olan tahta perde ki dolanıp girmek için ederler ki dışarıdan içerisi görünmeye, der (دِر) ile piç (پيچ)'den mürekkep dolaşık kapı demek olur.	Farsça dâl (د) bâbı
5065	1	339	derpîş	دِرَبِيش	İleri, ön, önde, öne, kuddâm .	Farsça dâl (د) bâbı

5066	1	339	derpîn	دَرْپِین	Parça ki esvaba dikerler, lüdme .	Farsça dâl (د) bâbı
5067	1	339	dertâc	دَرْتَاج	Bir çiçektir ki güneş hangi tarafa dönerse o dahi o tarafa döner, ramrâm , gün çiçeği.	Farsça dâl (د) bâbı
5068	1	339	(dürc)	(دُرَج)	Kokulu yağ kodukları küçük hokka ve kıymettar cevahir ve inci koyup hıfzettikleri muhafaza.	Farsça dâl (د) bâbı
5069	1	339	derhâl	دَرْحَال	Anide, o saat, der-akab, fi'l-hâl .	Farsça dâl (د) bâbı
5070	1	339	dıraht	دِرَاحْت	Ağaç, şecer .	Farsça dâl (د) bâbı
5071	1	339	dırahtân	دِرَاحْتَان	Dıraht lafzının cemidir, ağaçlar, eşcâr demektir, gerçi edât-ı cem' olan elif (ل) ve nun (ن) zevil-ukûlde olur, dıraht ise cemâdâtandır bunda elif (ل) ve nun (ن) muhalif kaidedir, bir cevap odur ki cemâdâtta elif (ل) ve nun (ن) ile cem ancak bundadır, şaz makulesidir, adem menzilesinde olur el-nâdir ke'l-ma' düm mazmunu üzere kaideye mahal olmaz, cevâb-ı âhir dırahtın nümüvvî olmakla caizdir.	Farsça dâl (د) bâbı
5072	1	340	dırâhtâne	دِرَاحْتَانَه	Ev direği, ev ağacı, sitâ' .	Farsça dâl (د) bâbı
5073	1	340	dırahtsitân	دِرَاحْتِسْتَان	Ağaçlık olan mahal, meşcere .	Farsça dâl (د) bâbı
5074	1	340	dıraht-ı saht	دِرَاحْتِصَحْت	Pek ağaç yani balta kâr etmez olan ağaç, şeceru's-şald .	Farsça dâl (د) bâbı
5075	1	340	dıraht-ı sünb	دِرَاحْتِصُنْب	Ağaç kakan tabir olunan kuş, nekâr .	Farsça dâl (د) bâbı
5076	1	340	dırahtsünbe	دِرَاحْتِصُنْبَه	Ağaç dilecek nesne yani dülger aletlerinden burgu tabir olunan alet, mişkab .	Farsça dâl (د) bâbı
5077	1	340	derahş	دَرْحَش	Şimşek, berk .	Farsça dâl (د) bâbı
5078	1	340	dırahş	دِرَاحْش	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
5079	1	340	duraşş	دُرَاحْش	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
5080	1	340	dırahşân	دِرَاحْشَان	Tâbân, parlak, berrak , ziya-dâr olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5081	1	340	duraşşân	دُرَاحْشَان	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
5082	1	340	derahşîden/dıraşşîden	دِرَاحْشِيدَان	Ziyalı olmak, yıldırımak.	Farsça dâl (د) bâbı
5083	1	340	derhâst	دَرْحَاسْت	Rica, niyaz, talep , arzuhâl.	Farsça dâl (د) bâbı
5084	1	340	derhûr	دَرْحُور	Layık, muvafık, münasip olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5085	1	340	derhûrd	دَرْحُورْد	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
5086	1	340	derhûrten	دَرْحُورْتَان	Kendi kaderince bi-mikdârihi manasına.	Farsça dâl (د) bâbı
5087	1	340	derd	دَرْد	Elem, keder, ağrı, veca , eziyet, renc, zahmet.	Farsça dâl (د) bâbı
5088	1	340	dird	دِرْد	Yarık, yırtık, hârûf .	Farsça dâl (د) bâbı
5089	1	340	dürd	دُرْد	Şarap ve eşrabe vesair nesnelere dibine çöken tortu, kilde(t) ve kadehte kalan bakiye, cir'a, cür'a .	Farsça dâl (د) bâbı
5090	1	340	derdâ	دَرْدَا	Mahall-i te 'essüfte istimal olur bir edattır (hayfâ) ve (derîgâ) manasına.	Farsça dâl (د) bâbı

5091	1	341	derdâh	دَرْدَاخْ	Hastalıktan henüz kalkmış olan, nâkîh .	Farsça dâl (د) bâbı
5092	1	341	derdâr	دَرْدَارْ	Karaağaç denilen şecer, şeceru'l-bak .	Farsça dâl (د) bâbı
5093	1	341	derdâde	دَرْدَادَه	Değirmenin suyu aktığı oluk, meş'ab .	Farsça dâl (د) bâbı
5094	1	341	derd âşinâ	دَرْدَ اشِينَا	Derd ve keder ve ağrıya tutulmuş olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5095	1	341	dürdâne	دُرْدَانَه	İnci tanesi, yekta, inci ki sedefte bir tane olur, gayet iri ve ebdâr olur, dürr-i yetîm .	Farsça dâl (د) bâbı
5096	1	341	derdizih	دَرْدِزِه	Avratlara mahsus bir illettir, evlat vücuda gelirken anasının ağrısına derler, veca' u'r-rahm .	Farsça dâl (د) bâbı
5097	1	341	derdizî	دَرْدِزِي	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
5098	1	341	derdest	دَرْدَسْت	Elde olan, fi'l-yed ve yapılmakta yahut hazır ve amade olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5099	1	341	derd-i siyâh	دَرْدِ سِيَاه	Humâ-yı muhrika tabir olunan illet-i müşküle.	Farsça dâl (د) bâbı
5100	1	341	derdmend	دَرْدَمَنْد	Dert ve keder ve ağrıya tutulmuş olan, dertli, mü'ellem ve istiare tarikiyle me'bûna da derler, zahiren ibne illet olup ızdırabı için ilaca muhtaç olmakla dert sahibi demek olur.	Farsça dâl (د) bâbı
5101	1	341	derdmendâne	دَرْدَمَنْدَانَه	Derd-mende layık ve yaraşık olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5102	1	341	derd-i nâhun	دَرْدِ نَاهُنْ	Tırnak dibinde zahir olan bir illettir.	Farsça dâl (د) bâbı
5103	1	342	derdnâk	دَرْدِنَاكْ	Dertli, kederli olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5104	1	342	derdüht	دَرْدُوخت	Güfteli, söz ve saz.	Farsça dâl (د) bâbı
5105	1	342	dürdür	دُرْدُورْ	Girdap denilen çevrinti ki deryada vaki olup ona düşen gemiye halas mümkün olmaz derler.	Farsça dâl (د) bâbı
5106	1	342	dürde	دُرْدَه	Tortu, kilde , çöküntü.	Farsça dâl (د) bâbı
5107	1	342	dürerbâz	دُرْرَبَازْ	İnci yağdınıcı olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5108	1	342	terzi	دَرَزِي	Esvap biçip diken ehl-i san'at, hayyât .	Farsça dâl (د) bâbı
5109	1	342	dersâr	دَرَسَارْ	Dergâh ve kale ve avlu önlerine çekilen duvar ve kapı perdesi.	Farsça dâl (د) bâbı
5110	1	342	dîrsân	دِرْسَانْ	Eski esvaplar, cedâd .	Farsça dâl (د) bâbı
5111	1	342	dürüst	دُرُسْت	Sağ, şahiî , bütün, tam olan, kırık veya noksan olmayan.	Farsça dâl (د) bâbı
5112	1	342	dürüstî	دُرُسْتِي	Sağlık, doğru ve sahih olmak, şihhat .	Farsça dâl (د) bâbı
5113	1	342	dershane	دَرَسْخَانَه	Derse mahsus olan mahal, dâru't-ta'lim .	Farsça dâl (د) bâbı
5114	1	342	dershân	دَرَسْخَانْ	Ders okuyucu, talib-i 'ilm .	Farsça dâl (د) bâbı
5115	1	342	dürüş	دُرُشْت	Sert, kalın, kaba, pürüzlü, haşin ve nâ-hemvâr ve huşunetli olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5116	1	342	dürüşti	دُرُشْتِي	Sertlik, kalınlık, kabalık, pürüzlülük.	Farsça dâl (د) bâbı
5117	1	342	dür-i şehvâr	دُرْ شَهْوَارْ	İri ve abdâr olan inci ve padişaha layık olan inci, heycemâne .	Farsça dâl (د) bâbı
5118	1	342	der-akab	دَرْ عَقَبْ	Akabinde, bilâ-tevaqquf , o saat, anide.	Farsça dâl (د) bâbı
5119	1	342	der-aliyye	دَرْ عَلِيَّه	Payitaht, devlet-i aliye.	Farsça dâl (د) bâbı

5120	1	342	deruhte	دَرْ عَهْدَه	Uhdeye dâhil olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5121	1	342	derğaş	دَرْ غَشْت	Sebzevât, yeşillik olan. hazravât .	Farsça dâl (د) bâbı
5122	1	343	direfş	دِرْفَش	Papuççu bezi, misrad ve sancak, alem ve demircilerin önlerine tuttıkları deri ve şimşek ve ucu sivri harbe ve demir.	Farsça dâl (د) bâbı
5123	1	343	direfş-i gâviyân	دِرْفَشِ كَاوِيَانْ	Feridun Şah'ın sancağı onu bir demirci kaldırıp dahhak üzerine huruç eyledi, tafsili tevârihte mezkurdur.	Farsça dâl (د) bâbı
5124	1	343	derfencek	دَرْ فَنْجَكْ	Ağır basmak, kâbus , hükema derler ki madde-i sūd evidir, insan uyurken vaki olur, dem ile muhtalıt olduğu ecilden ve avâm-ı cin tayfasındandır, gelip adamın üzerine düşüp azasın(1) sıkar derler, bu itikad fâsiddir, ecinneye o kadar ruhsat yoktur ki beni ademe musallat olalar, böyle olmasa yani müsade olsa cin insin zıddı ve adūsudur, zarara kadir olmuş olsalar bir sağ adem kalmazdı.	Farsça dâl (د) bâbı
5125	1	343	derç	دَرْ قْ	Kalkan denilen alet, micneb .	Farsça dâl (د) bâbı
5126	1	343	derkıhtân	دَرْ قِهْتَانْ	Ağaçlık olan mekan, meşcere .	Farsça dâl (د) bâbı
5127	1	343	derkâr	دَرْ كَارْ	Malum , aşikâr olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5128	1	343	derkenar	دَرْ كِنَارْ	Kitabın yahut mektubun ve başka kâğıdın asıl yazısında olmayıp kenar yazılmış olan, yazı ve nesnenin kenarında olan, haşiye .	Farsça dâl (د) bâbı
5129	1	344	dergâh	دَرْ گَاهْ	Mecazen âsîtâne, padişâhân-ı hakikat Cenâb-ı bârîteala celle şanuhu kapısıdır ve saray avlusu.	Farsça dâl (د) bâbı
5130	1	344	dürger	دَرْ گَرْ	Dülger denilen ehl-i san'at, neccâr .	Farsça dâl (د) bâbı
5131	1	344	dergeh	دَرْ گَهْ	Dergâh, saray avlusu.	Farsça dâl (د) bâbı
5132	1	344	dergûn	دَرْ گُونْ	Terki bağı ve kapı üzerine yağmurdan muhafaza için ettikleri saçak, tanf .	Farsça dâl (د) bâbı
5133	1	344	direm	دِرْمْ	Dirhem , akçe, pare.	Farsça dâl (د) bâbı
5134	1	344	derman	دَرْ مَانْ	İlaç , tedbir, çare ve aciz, dermânde ve kapıda kalmış.	Farsça dâl (د) bâbı
5135	1	344	dermândeğî	دَرْ مَانْدَهْ كِي	Biçarelik, aciz , fakr ve sıkıntı ve kedere uğramış olmak.	Farsça dâl (د) bâbı
5136	1	344	dermânde	دَرْ مَانْدَهْ	Çaresiz, aciz , fakr lafz-ı müfred makamında istimal olunur ama mürekkep olunca kapıda kalmış demek olur “biçare” manasına.	Farsça dâl (د) bâbı
5137	1	344	diremhûrîde	دِرْمْ خَرِيْدَهْ	Akçe ile alınmış, mübâya'a olunmuş olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5138	1	344	diremdüzd	دِرْمْ دُرْدْ	Gelincik tabir olunan hayvan, merğûb .	Farsça dâl (د) bâbı
5139	1	344	diremdûz	دِرْمْ دُوْرْ	Zebî böceği, gübrede tayiş eder bir nevi böcek, ca'1 .	Farsça dâl (د) bâbı
5140	1	344	diremserâ	دِرْمْسَرَا	Akçe darp olunduğu mahal, darphane, dâru'd-dârb .	Farsça dâl (د) bâbı
5141	1	344	diremgede	دِرْمْمَكْدَهْ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
5142	1	344	diremgüzîn	دِرْمْمَكْزَيْنْ	Akçe seçici olan, şarraf .	Farsça dâl (د) bâbı
5143	1	344	dermende	دَرْ مَانْدَهْ	Dermânde lafzından muhtasırdır, aciz ve biçare manasına.	Farsça dâl (د) bâbı

5144	1	345	diremne	دِرْمَنَه	Yavşan tabir olunan ot, şifh .	Farsça dâl (د) bâbı
5145	1	345	dermiyân	دِرْمِيَان	Ortada olan, fi'l-vasa'ti , meydana olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5146	1	345	derenbûr	دِرْتَبُور	Kovan otu denilen nebat, berdî .	Farsça dâl (د) bâbı
5147	1	345	derend	دِرْدَنْد	Şekil, sima, sân.	Farsça dâl (د) bâbı
5148	1	345	dirende	دِرْدَنْدَه	Yırtıcı, muḥarriḳ , çak edici olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5149	1	345	direng	دِرْتَنْك	Tehir, teenni , beklemek, durmak.	Farsça dâl (د) bâbı
5150	1	345	direngâniden	دِرْتَنْكَايِيْدَنْ	Eğlendirmek, tevkif ve ta' vîk etmek, telbîs .	Farsça dâl (د) bâbı
5151	1	345	direng kerden	دِرْتَنْك كِرْدَنْ	Sabır ve ârâm eylemek, tevaḳḳuf , eğlenmek.	Farsça dâl (د) bâbı
5152	1	345	direngîden	دِرْتَنْكِيْدَنْ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
5153	1	345	dernevk	دِرْتَنْوَك	Şadırvan, zerbiyye , imaret ve cami avlularında olan su şadırvanı.	Farsça dâl (د) bâbı
5154	1	345	direv	دِرْو	Orak vakti, ḥaşad .	Farsça dâl (د) bâbı
5155	1	345	dervâ	دِرْوَا	Bir maslahat için alıkonmuş adam ve serkeşte, sergerdân olan, iḡtilâl .	Farsça dâl (د) bâbı
5156	1	345	dervâḥ	دِرْوَاḤ	Hastalıktan henüz sıhhatte dönüp lakin tamam sıhhat bulmamış olan, naḳḳâhet ve şeci, dilber ve şiddet dürüşti ve muhkem ve mazbut ve sahih, dürüşti ve yakın ki zıddı gümân'dır.	Farsça dâl (د) bâbı
5157	1	345	dervâz	دِرْوَاز	Büyük sokak kapısı, ratec .	Farsça dâl (د) bâbı
5158	1	345	dervâzbân	دِرْوَازْبَان	Kapıcı, derbân, bevvâb .	Farsça dâl (د) bâbı
5159	1	346	dervâze	دِرْوَازَه	Büyük kapı ki daima açık durur ve terkibinden bu mana fehm olunur ki der (در) kapı, vaz (واز) bâz gibi açık manasınadır ve harf-i hâ (هـ) ki ahir mürekkebâta lâhak olmak kaidedir ma' nâ-yı âm terkipten ma' nâ-yı hâs ilmiyye alâmet-i nakldir, bâb-ı azîm .	Farsça dâl (د) bâbı
5160	1	346	dervâs	دِرْوَاْس	Kapı ardına koydukları dayak, dirbâs .	Farsça dâl (د) bâbı
5161	1	346	dervâne	دِرْوَانَه	Kepen, dükkân ve nerdibân üzerlerine ederler, ḡalk .	Farsça dâl (د) bâbı
5162	1	346	dürûd	دِرْوُود	Dua, salât ve rahmet-i Hüda ve istiḡfâr-ı melâ'ike ve du'â-yı insân ve tesbîh-i hayvânât-ı sâ'ire ve orak etmek, ekin biçmek.	Farsça dâl (د) bâbı
5163	1	346	dürûdgâr	دِرْوُدْغَار	Dülger denilen ehl-i san'at, neccâr .	Farsça dâl (د) bâbı
5164	1	346	dürûdger	دِرْوُدْغَر	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
5165	1	346	dürûden	دِرْوُودَنْ	Medhüsenâ etmek, temdîḥ .	Farsça dâl (د) bâbı
5166	1	346	dürûzi	دِرْوُوزِي	Tendürüstlük, sıhhat-i beden, şihḥat-i vücûd .	Farsça dâl (د) bâbı
5167	1	346	derûş	دِرْوُوش	Hacamat aleti ki onunla vücuttan kan çekerler, şişe veya sığır boynuzundan ederler, miḥceme ve hacamat etmek.	Farsça dâl (د) bâbı
5168	1	346	dürûḡ	دِرْوُوغ	Yalan, kizb, sıdka muhalif olan ifade.	Farsça dâl (د) bâbı
5169	1	346	dürûḡzeden	دِرْوُوغْزِدَنْ	Yalan söylemek, âfike .	Farsça dâl (د) bâbı
5170	1	346	dürûḡzen	دِرْوُوغْزَنْ	Yalancı, kâzib , yalan söyleyici.	Farsça dâl (د) bâbı

5171	1	346	dürûger	دُرُوگَر	Dülger denilen ehl-i san'at, neccâr .	Farsça dâl (د) bâbı
5172	1	347	dervger	دِرْوگَر	Orakçı ekin biçici, hâşid .	Farsça dâl (د) bâbı
5173	1	347	derûn	دِرُون	İçeri, dahil , iç tarafı.	Farsça dâl (د) bâbı
5174	1	347	dürvend	دِرْوَنَد	Bed-mezheb ve fasık ve fâcir olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5175	1	347	derûne	دِرْوَنَه	İçeri, dahil , iç tarafı ve yay ve hallaç yayı.	Farsça dâl (د) bâbı
5176	1	347	derûnî	دِرْوَنِي	Deruna mensup olan iç tarafı, dâhilî .	Farsça dâl (د) bâbı
5177	1	347	direviden	دِرْوِيَدَن	Ekin ve çayır biçmek, hasad.	Farsça dâl (د) bâbı
5178	1	347	dervîş	دِرْوِيش	Allahuteala aşkı için fakr ve zilleti ihtiyar eden kimse yani cihet-i dünyeviyeden bir şeye malik olmayan fakir , miskin.	Farsça dâl (د) bâbı
5179	1	347	dervîşane	دِرْوِيشَانَه	Dervişe yakışır vecih üzere, derviş misilli olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5180	1	347	(dere)	(دِرِه)	İki dağ arasında olan çukur mahal ve çay, nehir , ırmak.	Farsça dâl (د) bâbı
5181	1	347	dirre	دِرَرَه	Tura tabir olunan nesne ki ipten yahut bezden burup vururlar, dürre , ve kamçı, kırbaç.	Farsça dâl (د) bâbı
5182	1	347	derhem	دِرَهْم	Karışık mahlut , muhtelit olan ve dürülüp cemolmak mesela yüz buruşturmaya (rû-yı derhem keşid) derler.	Farsça dâl (د) bâbı
5183	1	347	dirhem	دِرَهْم	On altı çekirdek yahut üç denk sıkletinde bir nevi vezin ve gümüş akçe.	Farsça dâl (د) bâbı
5184	1	347	derî	دِرِي	Zebân-ı Fârisî'nin fasihi ve lisân-ı Acem'in sahihi olup eski zamanda istimal olunur idi.	Farsça dâl (د) bâbı
5185	1	348	derya	دِرْيَا	Deniz, bahir .	Farsça dâl (د) bâbı
5186	1	348	deryâb	دِرْيَاب	Akıl, dirayet , zekâvet, zihin ve “anla, fehim eyle” manasına ve “meded ve muavenet eyle” ve deniz derya ve “tedarik eyle” ve yâften lafzından sîga-i emirdir “bul” manasına gerek mahsûsen olsun gerek manen olsun.	Farsça dâl (د) bâbı
5187	1	348	deryâbâr	دِرْيَابَار	Büyük deniz, bahr-i 'azîm , ve deniz kenarı olan şehir ve deniz yağdırıcı demektir yani kesret-i bârân ve gayrıdan kinaye olur.	Farsça dâl (د) bâbı
5188	1	348	deryâbend	دِرْيَابَنَد	Liman, mursâ ve gemi yapılan yer, tersane ve der ( ) ile yâ bend ( )'den mürekkep olacak fi'l-i muzârî cemi olur “bulurlar ve anlarlar” demek olur.	Farsça dâl (د) bâbı
5189	1	348	deryâçe	دِرْيَاچَه	Göl, küçük deniz, haliç .	Farsça dâl (د) bâbı
5190	1	348	deryâft	دِرْيَاْفَت	Anlayış, dirayet, zekâvet .	Farsça dâl (د) bâbı
5191	1	348	deryâftan	دِرْيَاْفَتَن	Erişmek, bülüğ, mülaki olmak ve anlamak, idrak .	Farsça dâl (د) bâbı
5192	1	348	derîçe	دِرِيچَه	Pencere, ravzene , bâce, küçük kapı ve oyma kapı ve ulu dağ tepesi.	Farsça dâl (د) bâbı
5193	1	348	derîden	دِرِيَدَن	Yırtmak, hark , çak etmek.	Farsça dâl (د) bâbı
5194	1	348	derîde	دِرِيَدَه	Yırtılmış, mahrûk , çak olunmuş, hetek olunmuş olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5195	1	348	dirîde	دِرِيَدَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
5196	1	348	dirîş	دِرِيش	Dokurcun tabir olunan oyun, kırk .	Farsça dâl (د) bâbı

5197	1	348	diriğ	دِرِيغ	Eyvah!, hayfl, ah! , aman! manasındadır, zamân-ı tahassürde olur ve bir husus bir kimsenin elinden geldikte imtina edip icra etmemek, men ve taksir etmek.	Farsça dâl (د) bâbı
5198	1	349	dirîğâ	دِرِيغَا	Mahal-i te`essüfte zikrolunup “eyvah olsun!, hayf olsun!” manasında nidadır, ahirindeki elif (ل) istigâse manasın(ı) ifade eder “derdâ” gibi.	Farsça dâl (د) bâbı
5199	1	349	derivâh	دِرِيوَاخ	Diriğ tutmak, men ve taksir etmek.	Farsça dâl (د) bâbı
5200	1	349	deryûz	دِرِيوَز	Dilenci, sâ`il ve dilencilik.	Farsça dâl (د) bâbı
5201	1	349	deryûze	دِرِيوَزَه	Bi-ma` nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
5202	1	349	dez	دَز	Köşk, kaşır .	Farsça dâl (د) bâbı
5203	1	349	dejpesend	دَزِپَسَنْد	Perhizkâr olan, muttaki.	Farsça dâl (د) bâbı
5204	1	349	düzd	دَزْد	Hırsız, sârîk , çalıcı olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5205	1	349	dızdar	دَزْدَار	Kale muhafızı, düzdâr .	Farsça dâl (د) bâbı
5206	1	349	düzd efşâr	دَزْدَافْشَار	Hırsız yatağı hırsızın sirkatine yardım eden kimse, mu`fn-i sârîk .	Farsça dâl (د) bâbı
5207	1	349	düzd efşâre	دَزْدَافْشَارَه	Bulduğunu uğurlayan adam.	Farsça dâl (د) bâbı
5208	1	349	dızdâm	دَزْدَام	Kalelerde olan zindan ve hapishane, mağbes .	Farsça dâl (د) bâbı
5209	1	349	dezdeme	دَزْدَمَه	Seb` a-i seyyâre denilen yıldızlar ki Zuhâl, Müşteri, Merih, Şems, Zühre, Utarid, Kamer bunlardır, daima tulû` ve gurûb ederler yani hareketleri sabittir.	Farsça dâl (د) bâbı
5210	1	349	düzdîden	دَزْدِيدِن	Çalmak, hırsızlık, sırkat .	Farsça dâl (د) bâbı
5211	1	349	düzdîde	دَزْدِيدَه	Düzdîden lafzından ism-i mef`uldür, çalınmış mesrûk manasına ve istiare tarikiyle mahbubun gizli bakışına derler.	Farsça dâl (د) bâbı
5212	1	350	dest	دَسْت	El, yed ve nef`, fayda ve nusret, zafer ve makâm-ı âlî ve sadr-ı meclis ve mesned-i mülûk ve sadr-ı ekâbir ve kuvvet, kudret ve galebe ve tasallut ve tarz, ruşen ve bir nesne tamam olmak ve mertebe ve düstur, ziber-dest galip, usta çıkmış olan, zîr-i destî mağlup olan, birinin hükmünde olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5213	1	350	destâ	دَسْتَا	Destar lafzından mürehhemdir, sarık, imame ve destmâl.	Farsça dâl (د) bâbı
5214	1	350	dest ebzâr	دَسْت اَبْرَار	Ehl-i sanâyi` aleti ki onlar ile sanatu olan işi işler, âlât .	Farsça dâl (د) bâbı
5215	1	350	dest ebrancîn	دَسْت اَبْرَنْجِين	Bilezik ki avratlar altın ve gümüşten ve inciden edip kollarına takarlar, meseke .	Farsça dâl (د) bâbı
5216	1	350	dest âhîr	دَسْت اَحْر	Son def`a, <b>def` a-i âhîr .	Farsça dâl (د) bâbı
5217	1	350	destâdest	دَسْتَا دَسْت	İki taraftan asker ve sipâh muharebe etmek (sipâh ez-her dü-taraf destâdest şudend) derler ve sağ ve sol kol manasına ki Arabîde yemîn ve yesâr ve cenâheyn derler ve nakit ile alınan meta yani veresiye olmayan.	Farsça dâl (د) bâbı
5218	1	350	destâd	دَسْتَاد	Bisyâr, çok, keşîr .	Farsça dâl (د) bâbı
5219	1	350	destâr	دَسْتَار	Sarık, imame , tülbent.	Farsça dâl (د) bâbı
5220	1	351	destârbendân	دَسْتَار بَنْدَان	Sarık saran efendiler, lâşû`l-amâmâte .	Farsça dâl (د) bâbı

5221	1	351	destârbest	دَسْتَارُ بَسْت	Sarılmış sarık ve fi‘l-i mâzî olur “sarığı sardı” manasına.	Farsça dâl (د) bâbı
5222	1	351	destârçe	دَسْتَارُ چِه	Destemâl, mendil, yağlık, maḳrame .	Farsça dâl (د) bâbı
5223	1	351	destârḡân	دَسْتَارُ خَوَان	Bi-ma‘ nâhu eyḡan	Farsça dâl (د) bâbı
5224	1	351	destârân	دَسْتَارَان	Şakirt, çırak, tilmîz ve işten evvel verilen ücret.	Farsça dâl (د) bâbı
5225	1	351	destârre	دَسْتَارَه	El bıçkısı, minşâr-ı yed.	Farsça dâl (د) bâbı
5226	1	351	destâre	دَسْتَارَه	Bi-ma‘ nâhu eyḡan	Farsça dâl (د) bâbı
5227	1	351	destâs	دَسْتَاَس	El değirmeni.	Farsça dâl (د) bâbı
5228	1	351	destâseng	دَسْتَاَسَنَك	Boya ve ecza emsali ezmeye istimal olunan taş ve sapan, şalâye .	Farsça dâl (د) bâbı
5229	1	351	dest-i âsiyâ	دَسْتِ اَسِيَا	El değirmeni, garîbe, aslı asya-yı dest (اسيای دست) idi alem olacak muzâfun ilehy takdim olundu.	Farsça dâl (د) bâbı
5230	1	351	dest efzâr	دَسْتِ اَفْزَار	Ehl-i sanâyi‘ aleti ki onlar ile sanatı olan işi işler, âlât .	Farsça dâl (د) bâbı
5231	1	351	dest efşân	دَسْتِ اَفْشَان	Çengi, rakḳas , raks ederek oynamak.	Farsça dâl (د) bâbı
5232	1	351	dest âmûz	دَسْتِ اَمُوَز	Yavrudan beslenip elde talim olunmuş avcı kuşlar ve evde taydan yetişen at.	Farsça dâl (د) bâbı
5233	1	351	destan	دَسْتَان	Hikâye, kışşa ve mekr hile ve cazuluk ve tezvîr ve lâf-ı herze ve mürekkep olduğu halde dest’in cemidir “eller” manasına.	Farsça dâl (د) bâbı
5234	1	351	dest enbûye	دَسْتِ اَنْبُوِيَه	Şemmâme denilen küçük kavun gibi alaca hoş-bû nesne, şemmâm ve itriyat ki misk ü amber ve gül-âb ile tahmîr ederler.	Farsça dâl (د) bâbı
5235	1	352	destânzen	دَسْتَانِ زَنْ	Avrat mekri, hîle-i nisâ manasına.	Farsça dâl (د) bâbı
5236	1	352	dest evrincen	دَسْتِ اَوْرُجَنْ	Bilezik ki avratlar altın ve gümüş ve inciden edip kollarına takarlar, sivâr .	Farsça dâl (د) bâbı
5237	1	352	dest evzâr	دَسْتِ اَوْزَار	Ehl-i sanâyi aleti ki onlar ile sanatı olan işi işler, âlât .	Farsça dâl (د) bâbı
5238	1	352	dest âvîz	دَسْتَاوِيَز	Hediye-i hakîrâne yani cüzi hediye ve peşkeş ve elde bir nesneyi daim tutmak ve niyaz, rica.	Farsça dâl (د) bâbı
5239	1	352	destbâz	دَسْتَبَاَز	Tavla ve satranç vesair oyunda düşünmeğe haceti olmayıp çabuk oynayan kimse ve kumarbaz kimse.	Farsça dâl (د) bâbı
5240	1	352	destbâzed	دَسْتِ بَاَزَد	Eli uz olan, çire-dest, elinden her şey gelen ve el suter demektir.	Farsça dâl (د) bâbı
5241	1	352	dest be-dest	دَسْتِ بَدَسْت	Nakden nakit ve birbirine muttaşıl olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5242	1	352	destbürd	دَسْتِ بُرْد	Kuvvet, ḳudret , kahır, galebe.	Farsça dâl (د) bâbı
5243	1	352	destbend	دَسْتِ بَنْد	Zenân-ı la‘l ve inci ve emsali cevahiri ipliğe dizip kollarına bağlarlar, halḡal ve hora tabir olunan oyun ki kol kola verip dönerek ayaklarını oynatarak ve yeri teperek dolaşırlar.	Farsça dâl (د) bâbı
5244	1	352	destbûs	دَسْتَبُوَس	El öpmek, takbîlü’l-yed .	Farsça dâl (د) bâbı
5245	1	352	destbûsî	دَسْتَبُوَسِي	Bi-ma‘ nâhu eyḡan	Farsça dâl (د) bâbı

5246	1	352	destpîç	دَسْت پِیچ	Zenân ve arûsân ellerine kına ve vesme vurduklarında sardıkları bez ve el ile sarılan nesne her ne olursa olsun.	Farsça dâl (د) bâbı
5247	1	353	destpeymân	دَسْت پَیْمَان	Damadın geline verdiği ağırlık hediyesi ve emanet ismarlamak, cilve .	Farsça dâl (د) bâbı
5248	1	353	destengî	دَسْت تَنگی	Fakirlik, faqr .	Farsça dâl (د) bâbı
5249	1	353	destçâlâk	دَسْت چَالَاک	Eli çabuk olan, serf' u'1-yed ve hırsız olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5250	1	353	destçeb	دَسْت چَب	Sol taraf, şimal .	Farsça dâl (د) bâbı
5251	1	353	destçûb	دَسْت چُوب	Çomak, sopa, değnek, bizer .	Farsça dâl (د) bâbı
5252	1	353	desthâr	دَسْت خَر	Şetm, düşnâm, sövmek, sebb .	Farsça dâl (د) bâbı
5253	1	353	desthân	دَسْت خَان	Sofra, mâ'ide .	Farsça dâl (د) bâbı
5254	1	353	desthûş	دَسْت خُوش	Eğlence için elde tutulan nesne, oyuncak, mel'abe ve suhre, hezl.	Farsça dâl (د) bâbı
5255	1	353	destdirâz	دَسْت دِرَاز	Tetâvül-i yed birle zulüm edici olan, zalim .	Farsça dâl (د) bâbı
5256	1	353	destdirâzi	دَسْت دِرَازِی	Zalimlik, zulüm , tetâvülî.	Farsça dâl (د) bâbı
5257	1	353	destras	دَسْت رَس	Muvaffak , nail, muzaffer olan ve kadir, muktedir olan ve her nesneye el erişmek ki kudret ve gınadan ibarettir.	Farsça dâl (د) bâbı
5258	1	353	destrâst	دَسْت رَاسْت	Sağ taraf, yemîn .	Farsça dâl (د) bâbı
5259	1	353	destrest	دَسْت رَسْت	Küçük minder ki makat altına korlar, kıyâs .	Farsça dâl (د) bâbı
5260	1	353	destrenc	دَسْت رَنج	El bıçkısı, minşâr-i yed , tahta biçmeğe istimal olunan malum bir nevi alet ve pîşe, sanat.	Farsça dâl (د) bâbı
5261	1	353	testere	دَسْت رَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
5262	1	353	destzen	دَسْت زَن	Pişman olan, nadim , sebep-i tesmiyesi mahal-i te'essüf ve nedamette elleri birbirine yahut dize vurmak âdet olmakla tesmiye olunmuştur.	Farsça dâl (د) bâbı
5263	1	354	destsâr	دَسْت سَار	Simsar, tellal , meta diğeri satıcı.	Farsça dâl (د) bâbı
5264	1	354	destşâne	دَسْت شَانَه	Kazazların çeperdikleri tarak ki gönden ederler.	Farsça dâl (د) bâbı
5265	1	354	dest-i şiken	دَسْت شِکَن	Kıvırcık saç, ca'd .	Farsça dâl (د) bâbı
5266	1	354	destşûy	دَسْت شُوی	El yuyacak su yahut el yuyacak leğen ve ibrik, miğselü'1-yed .	Farsça dâl (د) bâbı
5267	1	354	destek	دَسْت تَک	İplik ve yün eğirdikleri iğ, miğzel .	Farsça dâl (د) bâbı
5268	1	354	destkâr	دَسْت کَار	Ehl-i san'at olan, mesela bir masnu ve hoş-üslûb nesneye ân destkâr falânest (این دستکار فلانست) derler yani bu falanın el işidir demek olur.	Farsça dâl (د) bâbı
5269	1	354	destkârî	دَسْت کَارِی	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
5270	1	354	destgâh	دَسْت گَاه	İş mahalli ve bez dokudukları alet, minsec ve dükkânın önlüğü olan tahta ve kudret, imkan, mukadderat ve saz ve saman, servet, gına.	Farsça dâl (د) bâbı
5271	1	354	destkeş	دَسْت کَش	Yedek atı, merzûm ve görüdüp gezdiren adam ve ücret-i amel ve mazbut ve mahbus olan ve esir.	Farsça dâl (د) bâbı
5272	1	354	destgeh	دَسْت گَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı

5273	1	354	destgele	دَسْتَكَلَه	Köstek, at ve katır ayağına vurulan nesne, şikâl .	Farsça dâl (د) bâbı
5274	1	354	destkerd	دَسْتَكِرْد	Bıçkı sapı, cüz' a .	Farsça dâl (د) bâbı
5275	1	354	destgîr	دَسْتَكِير	Muin, hami , yardımcı, el tutucu, arka olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5276	1	354	destgîrî	دَسْتَكِيرِي	Yardım, muavenet , arkalık.	Farsça dâl (د) bâbı
5277	1	355	destlâf	دَسْتَلَاْف	Tüccarların en evvel ettikleri fayda, ' â'ide .	Farsça dâl (د) bâbı
5278	1	355	dest-i mâl	دَسْتِمَال	El silecek yağlık, maḳrame .	Farsça dâl (د) bâbı
5279	1	355	destmâlçe	دَسْتِمَالْچَه	Küçük destmâl, küçük yağlık, maḳrame-i sağır .	Farsça dâl (د) bâbı
5280	1	355	destmâye	دَسْتِمَايَه	Sermaye, bizâ' a .	Farsça dâl (د) bâbı
5281	1	355	destmürz	دَسْتَمُرْز	Bahşiş, ücret , ayak deri.	Farsça dâl (د) bâbı
5282	1	355	destenbû	دَسْتَنْبُو	Şemmâme denilen küçük kavun gibi alaca hoş-bû nesne, şemmâm ve itriyat ki misk ü amber ve gül-âb ile tahmîr ederler.	Farsça dâl (د) bâbı
5283	1	355	destenbûye	دَسْتَنْبُوِيَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
5284	1	355	destvâr	دَسْتَوَار	Değnek, aşa , elde getirip dayandıkları değnek ve hem-dest ve çobanlara mahsus çomak.	Farsça dâl (د) bâbı
5285	1	355	destvâre	دَسْتَوَارَه	El gibi ve el kadar olan nesne, mislü'1-yed .	Farsça dâl (د) bâbı
5286	1	355	destüvân	دَسْتُوَان	Eldivenlik, el kabı, ḳufâz .	Farsça dâl (د) bâbı
5287	1	355	destüvâne	دَسْتُوَانَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
5288	1	355	destur	دَسْتُوْر	İzin, ruhsat, icazet ve vezir, müşir, sâhib-sudûr ve mesnet, sâhib-i kudret ve kuvvet umur ve mesâlihte mutemet ve muteber olan kimse ve örnek, nümune, kaide ve kanun ve usûl ve tarz-ı rûşen.	Farsça dâl (د) bâbı
5289	1	355	düstur	دُسْتُوْر	Vezir , paşa, sâhib-i mesned.	Farsça dâl (د) bâbı
5290	1	355	destûrî	دَسْتُوْرِي	İzin, ruhsat, icazet ve vezire mensup ve müteallik olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5291	1	355	destûru'l-'amel	دَسْتُوْرُ الْعَمَل	Bir husus icrasında kaide addolunup ittibâ' olunan nesne.	Farsça dâl (د) bâbı
5292	1	356	deste	دَسْتَه	Gül ve lale ve sünbül ve reyhan ve emsali şükûfe ve sebzevât destesi, demet, hüzme ve bazı emti'anın beraber bağlanıp takım addolunan miktarı ki ekseriya on ve on iki yahut yirmi veya yirmi dört kıta şeyden ibaret olur ve kılıç ve hançer ve bıçak kabzası ve süpürge ve yâr, muin, meded-kâr ve küstah olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5293	1	356	desteçüb	دَسْتَهْچُوْب	Çomak, sopa, bîzer .	Farsça dâl (د) bâbı
5294	1	356	desteseng	دَسْتَهْسَنْك	Boya ve ecza emsali ezmeye istimal olunan taş, şalâbe .	Farsça dâl (د) bâbı
5295	1	356	deste deste	دَسْتَه دَسْتَه	Bir deste üzere ayrı ayrı olarak, hüzme hüzme .	Farsça dâl (د) bâbı
5296	1	356	(testi)	(دَسْتِي)	Malum su yahut yağ kabı, cerre .	Farsça dâl (د) bâbı
5297	1	356	destyâr	دَسْتِيَار	Yardımcı, muin , meded-kâr arkadaş.	Farsça dâl (د) bâbı
5298	1	356	destyârî	دَسْتِيَارِي	Yardım, muavenet , iane, arkadaşlık.	Farsça dâl (د) bâbı

5299	1	356	destyâb	دَسْتِ يَاب	Fırsat manasına.	Farsça dâl (د) bâbı
5300	1	356	destyâft	دَسْتِ يَافْت	Nusret ve zafer bulmaktan kinayedir.	Farsça dâl (د) bâbı
5301	1	356	destyâfte	دَسْتِ يَافْتِه	Zafer bulmuş, muzaffer ve galip olmuş olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5302	1	356	destîne	دَسْتِينِه	Bilezik ve kol bağı meseke ve hük-m-i hümâyûn-ı şâhân ve vüzera fermanı ve mektup ve mürselât.	Farsça dâl (د) bâbı
5303	1	357	deskere	دَسْكَرِه	Hasta nakline mahsus bir nev'i taht-ı revan, sabel.	Farsça dâl (د) bâbı
5304	1	357	desgere	دَسْكَرِه	Şehir ve kasaba, medine ve irâk-ı Acemde bir şehir adıdır.	Farsça dâl (د) bâbı
5305	1	357	desmer	دَسْمَر	Hububat cinsinden mercimek denilen tane, dürcu ´.	Farsça dâl (د) bâbı
5306	1	357	desmû	دَسْمُو	Börülce tabir olunan fasulyeden küçük nesne, lûbiyâ ´.	Farsça dâl (د) bâbı
5307	1	357	deşt	دَسْت	Şahra , beyâbân, kır, ova.	Farsça dâl (د) bâbı
5308	1	357	düşhâr	دَسْتَحَار	Güç olan, ´ asîr , zahmetli olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5309	1	357	deştûvâdân	دَسْتِ سُوَادَان	Sahralarda konup göçer olanlar, göçmen, nâkile .	Farsça dâl (د) bâbı
5310	1	357	deştûdân	دَسْتِ سُوَادَان	Bi-ma´ nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
5311	1	357	deşt-i kabçâk	دَسْتِ قَبْچَاق	Türkistan semtinde bir sahrâ-yı bî-pâyândır onda asi tatar tayfası konar ve göçerler.	Farsça dâl (د) bâbı
5312	1	357	deştî	دَسْتِي	Yabani, yabanda hasıl olan yani susuz hasıl olan nebat ve mezruat, vaşî .	Farsça dâl (د) bâbı
5313	1	357	deştî-bân	دَسْتِيَان	Ekin ve mezruat bekçisi, nâţuru'l-bostân .	Farsça dâl (د) bâbı
5314	1	357	deştîvâ	دَسْتِيَوَا	Bi-ma´ nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
5315	1	357	düşhâr	دَسْتَحَار	Güç olan, ´ asîr , zahmetli olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5316	1	357	düşman	دَسْمَن	Husumet ve aadavet eden kimse, ´ adüv .	Farsça dâl (د) bâbı
5317	1	357	düşmenkâm	دَسْمَنْكَام	Rüsva ve bedbaht ve yaramaz sanıcı, sû´u'l-ķalb ve düşmanın muradı gibi menkûb olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5318	1	358	düşnâm	دَسْنَام	Küfür, lanet, söğüp saymak, şetm .	Farsça dâl (د) bâbı
5319	1	358	düşnâm dihende	دَسْنَامِ دِهَنْدِه	Şehadet parmağı, sebbâbe , sebep-i tesmiyesi ekser bir adam mukabilinde olan adama şütüm ettikte parmak ile işaret etmek münasebetiyedir.	Farsça dâl (د) bâbı
5320	1	358	deşne	دَسْنِه	Hançer tesmiye olunan alet, ķıtâl .	Farsça dâl (د) bâbı
5321	1	358	düşvâr	دَسْوَار	Güç, müşkil, ´ asîr , usretli olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5322	1	358	düşvârzây	دَسْوَارَزَائ	Vaz-ı hamelde her-bâr zahmet çeken avrat.	Farsça dâl (د) bâbı
5323	1	358	du´âgû	دُعَاگو	Dua edici, dâ´î .	Farsça dâl (د) bâbı
5324	1	358	(dava)	(دَعْوَا)	Dava, iddia, şu şey şöyledir diye iddia etmek ve başka bir kimseden bir nesne hakkımdır diye talep etmek.	Farsça dâl (د) bâbı
5325	1	358	dağâ	دَعَا	Kötü huylu, bed-meşreb, sû´û'l-ķulķ ve haramzade olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5326	1	358	dağdağa	دَعْدَغِه	Teşvîş, ızdırâb-ı kalb, rahat komamak, muzdarip kılmak.	Farsça dâl (د) bâbı
5327	1	358	dağser	دَعْسَر	Başında tüy olmayan adam, kel, azla ´.	Farsça dâl (د) bâbı

5328	1	358	dağal	دَعَل	Batını zahiri gibi olmayan münafık ve mağşûş olan ve geçmez akçe ve haramzade ve ayıp ve fesat.	Farsça dâl (د) bâbı
5329	1	358	dağalzen	دَعَلُ زَنْ	Kalpazan, kalp akçe kesici, zeyyâf ve yaramaz işli olan ve hain ve zampara ve deyyus olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5330	1	358	def)	دَف)	Meşhur bir nevi çalgı ki daire dahi tesmiye olunur, deffün	Farsça dâl (د) bâbı
5331	1	359	(defter)	(دَفْتَر)	Birbirine katılmış sahifelerin hey'et-i mecmu'ası ve sıra ile kaydolunmuş müfredatın dahi hey'et mecmu'ası.	Farsça dâl (د) bâbı
5332	1	359	defterdâr	دَفْتَرْدَار	Mirinin hesapları nezaretine memur olan zat, defteri .	Farsça dâl (د) bâbı
5333	1	359	defnerk	دَفْنَرَك	Kalın, yoğun olan, keşif .	Farsça dâl (د) bâbı
5334	1	359	dağ	دَق	Yünden yapılmış dervişân abası, hırka ve itiraz eylemek ve dilencilik.	Farsça dâl (د) bâbı
5335	1	359	dağıkadân	دَقِيقَادَان	Husûsât-ı müşkile bilir olan, müdağkık .	Farsça dâl (د) bâbı
5336	1	359	dağıkasenc	دَقِيقَاسَنَج	Husûsât-ı müşkile, tahkik edici olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5337	1	359	dağıkâ-şinâs	دَقِيقَاشِنَاس	Husûsât-ı müşkile bilir olan, müdağkık .	Farsça dâl (د) bâbı
5338	1	359	(dükkân)	(دُكَّان)	Hânût, çarşıda mal satmaya mahsus olan açık oda, Arabîde hânût .	Farsça dâl (د) bâbı
5339	1	359	diğer	دِغَر	Başka, ahir, gayrı , sair.	Farsça dâl (د) bâbı
5340	1	359	digerbâr	دِغَرْبَار	Başka vakit, başka defa, def'a-i uhrâ .	Farsça dâl (د) bâbı
5341	1	359	digerbâre	دِغَرْبَارَه	Bir daha demek manasına.	Farsça dâl (د) bâbı
5342	1	359	dekzede	دَكَزَدَه	Sakal ve bıyığı tıraş olmuş olan mahlûk .	Farsça dâl (د) bâbı
5343	1	359	digergûn	دِغَرگُون	Bozuk, bozulmuş, mütegayyir , harap olmuş olan gayr-ı gûne olan ve serengûn ve yüzü geri dönmüş olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5344	1	359	degel	دِغَل	Eli ve ayağı eğri olan ve eli ayağı tomrukta olan ve ayağı bed kokar olan, a'şal .	Farsça dâl (د) bâbı
5345	1	360	düklân	دُكْلَان	Ağırşak denilen nesne iğe sokup iplik eğirirler, felke .	Farsça dâl (د) bâbı
5346	1	360	dil	دِل	Kalp, yürek, fevâd, gönül.	Farsça dâl (د) bâbı
5347	1	360	dilârâ	دِلْ اَرَا	Gönül zineti, mağbube .	Farsça dâl (د) bâbı
5348	1	360	dilâd	دِلَاد	Damat, güveyi, sıhr .	Farsça dâl (د) bâbı
5349	1	360	dilârâm	دِلَارَام	Gönül rahatı, mağbube ve müsterih olan, muğma'innü'l-ğalb .	Farsça dâl (د) bâbı
5350	1	360	dilâzâr	دِلْ اَزَار	Gönül azabı, can sıkıntısı ve muğdarip olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5351	1	360	dilâşûb	دِلْ اَشُوب	Kalbe ızdırıp verir olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5352	1	360	dilâgâh	دِلْ اَغَا	Akıllı, basiretli olan, müteyağkız .	Farsça dâl (د) bâbı
5353	1	360	(delâl)	(دِلَال)	Naz, şive, işve, kırışme.	Farsça dâl (د) bâbı
5354	1	360	tellal	(دِلَال)	Satıcı ile müşteri arasında vasıta olan kimse ve gammaz.	Farsça dâl (د) bâbı
5355	1	360	(dellâle)	(دِلَالَه)	Gamz ve gıybet edici ve naz ve işve edici ve aşık ve maşuk meyanında olan vasıta.	Farsça dâl (د) bâbı

5356	1	360	dilâver	دِلَاوَر	Yüreкли, cesur, cesaretli olan, şeci .	Farsça dâl (د) bâbı
5357	1	360	dilâverân	دِلَاوَرَان	Yiğitler, cesur adamlar, bahadırlar, şeci' ûn .	Farsça dâl (د) bâbı
5358	1	360	dilâvîz	دِلَاوِيز	Gönüle sefa verici olan, müferrih .	Farsça dâl (د) bâbı
5359	1	360	dilber	دِيلْبَرْ	Maḥbup , gönül götürücü.	Farsça dâl (د) bâbı
5360	1	360	dilpezîr	دِيلْبَزِير	Gönül pesend ettiği nesne, gönüle makbul olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5361	1	360	dilbeste	دِيلْبَسْتَه	Gönlü kederde olan, mükedder ve aşık olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5362	1	360	dilpesend	دِيلْبَسَنْد	Gönül beğendiği ve makbul tuttuğu olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5363	1	361	(tülbind)	(دَلْبَنْد)	Sarı, i'mame, bir nev'i ince kumaş.	Farsça dâl (د) bâbı
5364	1	361	dilteng	دِلْتَنْك	Canı sıkılmış olan, mağmûm .	Farsça dâl (د) bâbı
5365	1	361	dilcû	دِلْجُو	Gönül arayıcı, güzel ve nazenin olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5366	1	361	dilhaste	دِلْحَسْتَه	Yüreğine dert ve ibtilâ arız olan, merîḏu'l-ḳalb .	Farsça dâl (د) bâbı
5367	1	361	dilhâh	دِلْحَوَاه	Gönlün dilemesi, gönül istediği nesne ve tabiata hoş gelen nesne.	Farsça dâl (د) bâbı
5368	1	361	dilhûn	دِلْحُون	Yüreği kanamış olan, pek dertli olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5369	1	361	dildâde	دِلْدَادَه	Gönlünü bahşetmiş olan, mübtela olan, aşık olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5370	1	361	dildâr	دِلْدَار	Birinin gönlünü almış olan mahbube, ma' şuḳa .	Farsça dâl (د) bâbı
5371	1	361	dilrubâ	دِلْرُبَا	Gönül çekici ve cezbedici olan, mahbube, güzel, dilber olan, câzibü'l-fu 'âd .	Farsça dâl (د) bâbı
5372	1	361	dilrubây	دِلْرُبَائِي	Bi-ma' nâhu eyḏan	Farsça dâl (د) bâbı
5373	1	361	dilirîş	دِلْرِيش	Gönlü yaralı olan, aşık olan, derd-mend ve mükedder olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5374	1	361	dilsâz	دِلْسَاز	Gönül yapıcı olan, güzel olan ve lütuf ve ihsan edici olan, muḥsin .	Farsça dâl (د) bâbı
5375	1	361	dilsitân	دِلْسِيْتَان	Gönül zaptedici olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5376	1	361	dilsûhte	دِلْسُوْحْتَه	Gönlü yanmış olan, maḥrûḳu'l-ḳalb .	Farsça dâl (د) bâbı
5377	1	361	dilsûz	دِلْسُوْر	Gönül yakıcı olan, ḥârîḳu'l-ḳalb .	Farsça dâl (د) bâbı
5378	1	361	dilşâd	دِلْشَاد	Gönlü hoş ve mesrur olan, mesrûru'l-fu 'âd .	Farsça dâl (د) bâbı
5379	1	361	dilşude	دِلْشُدَه	Gönlü gitmiş olan, müteḥayyir .	Farsça dâl (د) bâbı
5380	1	361	dilşikâr	دِلْشِيْكَار	Gönül avlayıcı olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5381	1	362	dilşikâf	دِلْشِيْكَاف	Yürek yarıcı olan, fâlicu'l-ḳalb .	Farsça dâl (د) bâbı
5382	1	362	dilşikeste	دِلْشِيْكَسْتَه	Gönlü kırılmış olan, münkesiru'l-ḳalb .	Farsça dâl (د) bâbı
5383	1	362	dilşükufte	دِلْشِيْكَفْتَه	Gönlü açık olan, mekşûfu'l-ḳalb .	Farsça dâl (د) bâbı
5384	1	362	dilf	دِلْف	Çınar ağacı, dülb .	Farsça dâl (د) bâbı
5385	1	362	dilfürûz	دِلْفُرُوْر	Gönül ferahlandırıcı olan, müferriḥu'l-ḳalb .	Farsça dâl (د) bâbı
5386	1	362	dilfirîb	دِلْفِرِيْب	Gönül aldatici olan, gönül aldama, hûbânın şanından olmakla ona sıfat ederler.	Farsça dâl (د) bâbı
5387	1	362	dilfigâr	دِلْفِيْگار	Gönlü yaralı ve mecrûḥu'l-fu 'âd olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5388	1	362	delḳ	دَلْق	Dervişe mahsus eski yırtık cübbe veya aba nevinden libas, ḥurḳa .	Farsça dâl (د) bâbı

5389	1	362	delkpuş	دلکپوش	Aba giyici, derviş, lâbisu'l-ħurka .	Farsça dâl (د) bâbı
5390	1	362	dilkeş	دلگن	Gönül çekici, câzibü'l-fu'â ve güzel ve ra' nâ olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5391	1	362	dilgüşâ	دلگشا	Gönül fethedip ferah verici olan, müferrihu'l-ħalb .	Farsça dâl (د) bâbı
5392	1	362	dilgüşây	دلگشای	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
5393	1	362	dilgüzâr	دلگزار	Gönül eridici olan, keder verici olan, mürekcedir .	Farsça dâl (د) bâbı
5394	1	362	dilgîr	دلگیر	Keder verici olan ve gönül kalmış, mükedder olan, incinmiş, müteberrih olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5395	1	362	dilmürde	دلمرده	Mükedder, maħzun , kederli olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5396	1	362	dülme	دلمه	Örümceğe benzer zehirli bir nevi böcek, ruteylâ .	Farsça dâl (د) bâbı
5397	1	362	dil mîdâr	دل میدار	Razı oldu ve razı idi yani aşık oldu ve mail oldu demektir.	Farsça dâl (د) bâbı
5398	1	363	dilnişîn	دلنشین	Hoş olan, maħbul olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5399	1	363	dilnümûde	دلنموده	Aşık olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5400	1	363	dilnûvâz	دلنواز	Gönül ohşayıcı, gönül hoş edici olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5401	1	363	dilnihâd	دلنهاد	Gönülün muradı ve matlubu olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5402	1	363	(delv)	(دلو)	Kuyudan su çıkarcak kova ve mıntıka-i burûc üzerine Cedî ve Hut burçları beyninde vaki olarak on birinci burçtur ki Şemsin mezkur burca duhulü kanunusanide vuku bulur.	Farsça dâl (د) bâbı
5403	1	363	dele	دله	Sansar denilen hayvan, delç ..	Farsça dâl (د) bâbı
5404	1	363	delîde	دلیده	Bulgur, bürbür , delîde Arabî ile müsterektir.	Farsça dâl (د) bâbı
5405	1	363	dilîr	دلیر	Yiğit, cesur, şeci , cesaretli, bahadır olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5406	1	363	dilfrâne	دلیرانه	Yiğit gibi cesura münasip ve yakışır ve mahsus olan, şecî'î .	Farsça dâl (د) bâbı
5407	1	363	dilîrfî	دلیری	Yiğitlik, şecaat , cesaret, bahadırılık.	Farsça dâl (د) bâbı
5408	1	363	dem	دم	Soluk, nefes ve an, vakit, saat ve nahvet, kibir ve koku, bûy, şem ve vezn-i şî' ir, kuyumcu ve demirci körüğü ve âh ve efsun ve dihen, ağız ve bir içim su ve zahir olmak ve iş u işret ve kılıç ağzı yani keskin tarafı ve ok demiri ve makas ucu ve fırının ağzı ve balık ağzı ve kuzgun, karga.	Farsça dâl (د) bâbı
5409	1	364	düm	دم	Kuyruk, zeneb, dünbâl ve istiare tarikiyle her nesnenin ahirinde ve ucunda irat olunur.	Farsça dâl (د) bâbı
5410	1	364	demâ	دما	Hastalıktan gayet zayıf olup tez tez solumak, ħubû' ve bedende kıl ürpermek ve nefes, dem.	Farsça dâl (د) bâbı
5411	1	364	demâbur	دمائز	Solunmak, teneffüs, sık sık nefes vermek.	Farsça dâl (د) bâbı
5412	1	364	demâdem	دمادم	Vakit vakit bazen arada sırada.	Farsça dâl (د) bâbı
5413	1	364	demâr	دمار	Çınar ağacının veya gayrı ağacın kökü.	Farsça dâl (د) bâbı
5414	1	364	demâr âvarden	دمار اوردن	İntikam almak, oç almak, intişâr ve helak etmek ve dövünce kırmak.	Farsça dâl (د) bâbı

5415	1	364	demâğ [damak]	دَمَآغٌ	Ağzın iç ve üst tarafı ki kubbe şeklinde olup dilin üst tarafına dokunur ve kibir, gurur, nahvet, dimâğ .	Farsça dâl (د) bâbı
5416	1	364	(dimâğ)	(دِمَآغ)	Burnun yukarısı.	Farsça dâl (د) bâbı
5417	1	364	demâme	دَمَامَه	Bir nevi çalgı ismi.	Farsça dâl (د) bâbı
5418	1	364	demân	دَمَانٌ	Hiddet ve hamle ile yürüyücü olan, şâdi veya gazap cihetiyle olan feryat ve mehîb ve tüvana, ve zor-mend olan, ekser file sıfat edip (pîl demân) derler ve süratle gitmek.	Farsça dâl (د) bâbı
5419	1	364	dembâz	دَمْبَازٌ	Müdâheneci, yaltaklanıcı olan, müdâhin .	Farsça dâl (د) bâbı
5420	1	364	dembâzî	دَمْبَازِي	Müdâhenecilik, müdâhene .	Farsça dâl (د) bâbı
5421	1	365	dümbâl	دُمْبَالٌ	Kuyruk sokumu, aslı bâldem (بال دم) dir, ‘ asîb .	Farsça dâl (د) bâbı
5422	1	365	dem be-dem	دَمٌ بَدَمٌ	Vakit vakit, bazen, arada sırada.	Farsça dâl (د) bâbı
5423	1	365	dembestegî	دَمْبَسْتِغِي	Dem-bestelik haleti.	Farsça dâl (د) bâbı
5424	1	365	dembeste	دَمْبَسْتَه	Nefesi tutulmuş, soluğu kesilmiş olan ve şaşmış kalmış olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5425	1	365	demçâr	دَمْچَارٌ	Bir nesnenin kokusu zahir olmak ve rengi belirlemek.	Farsça dâl (د) bâbı
5426	1	365	dümçe	دُمْچَه	Küçük kuyruk, zûneyb .	Farsça dâl (د) bâbı
5427	1	365	dümdâr	دُمْدَارٌ	Kuyruk sahibi, kuyruklu olan ve askerinin geri tarafından gelip muhâfaza-i leşker ve geri kalanları vikâye eden, hâfîzu'l-ceyş .	Farsça dâl (د) bâbı
5428	1	365	demdeme	دَمْدَمَه	Mekr , hile, efsun ve müdâhene ve nakkâre ve kös ve emsali çalgı ve avaz ve kavga ve galebe ve kale mukabelesinde toprak ve ağaç ve ne olursa kule gibi nesne edip üzerine top çıkarıp kale, burç ve barusen ve içerisin döver halkını taciz için istimal olunur.	Farsça dâl (د) bâbı
5429	1	365	demzedden	دَمَزْدَنٌ	Solumak yani tez tez nefes vermek, teneffüs ve bir kimse hâlimden ziyade laf vurmak ve istiare tarikiyle gayr-ı nâtıkada istimal olunur.	Farsça dâl (د) bâbı
5430	1	365	demsâz	دَمْسَازٌ	Arkadaş, refik , dost ve padişah olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5431	1	366	demsâzî	دَمْسَازِي	Dostluk, arkadaşlık, refakat , muhabbet, ahbablık.	Farsça dâl (د) bâbı
5432	1	366	demsân	دَمْسَانٌ	Dost, muhip , arkadaş.	Farsça dâl (د) bâbı
5433	1	366	dümsîce	دُمْسِيْجَه	Bir nevi kuştur ki yere düştükçe bir dahi tez uçamayıp kuyruğun(u) sallar durur.	Farsça dâl (د) bâbı
5434	1	366	demgâh	دَمْغَاةٌ	Demirci ocağı, kevr ve hamam külhanı.	Farsça dâl (د) bâbı
5435	1	366	dümkâv	دُمْكَاوٌ	Kamçı, savt , tâziyâne ve ordularda çalınan boru.	Farsça dâl (د) bâbı
5436	1	366	dümkürk	دُمْكَرْكٌ	Subh-ı evvel yani sabah ile ufukda nümâyân olan beyazlık ki dolanı olur bade zail olup sonra adi şafak zahir olur, subh-ı kâzib .	Farsça dâl (د) bâbı
5437	1	366	demgirifte	دَمْكَرْفَتَه	Kokmuş, müte'affin ve debağat olunmadan kokmuş olan deri.	Farsça dâl (د) bâbı
5438	1	366	demkeş	دَمْكَشٌ	Hânende, mani ve şarkı söyleyici ve bir nevi güvercin.	Farsça dâl (د) bâbı

5439	1	366	demgeh	دَمَّغَه	Demirci ocağı, kevr ve hamam külhanı.	Farsça dâl (د) bâbı
5440	1	366	demlâbe	دَمَلَابَه	Köpek, kelb , sek yani köpek sahibini veyahut bir adam elinde ekmek gördükte kuyruğun salıp yaltaklandığı ecilden tesmiye olunmuştur.	Farsça dâl (د) bâbı
5441	1	366	demendân	دَمَنْدَان	Duzah [tuzak], cehennem ve ateş.	Farsça dâl (د) bâbı
5442	1	366	demende	دَمَنْدَه	Demîden lafzından ism-i fâ' ildir, üfürücü, nâfih ve savurucu olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5443	1	366	dimne	دَمْنَه	Bir çakal adıdır ve kelile dahi bir çakal adıdır, bunların muhâvere ve münazara ve münakaşa ve müsamerelerine mebni bir kitap telif olunmuştur, iptidadan başlayam name Hindi lisanı üzere telif olunmuş cemî' an behâyem lisanından hikâyâttır, ba' de zebân-ı Pehleviye tercüme olunmuş, ba' de Arabî lisanı üzere tercüme olunmuş ba' de Hüseyin Vâ' iz Süheyl emir namına zebân-ı Fârisîye tercüme edip namını (Envâr-ı Süheylî) komuş, ba' de cennet mekan Sultan Süleyman Han namına vâsi' alîsi nam bir merd-i fâzıl Türkiye tercüme edip ismini (Hümayun-nâme) komuş, hakkan ki ibârât-ı rengîn ve kelimâ-ıt dil-nişîn nazım ve ebyât ile zîb ü ziyet vermiş ve mecâzen fitne-kâr ve hilekâr avarata derler ve tenevvürlerde buhar çıkmak veya hava ve nefes almak için olan deliğe kodukları bez pareleri Arabîde cemolmuş hayvanat tersine ıtlak ederler.	Farsça dâl (د) bâbı
5444	1	367	demvâpesîn	دَمِّ وَاسِپِينَ	Ahir nefes yani hâlet-i nez' ki ruh hulkuma gelmiş ola, ramak .	Farsça dâl (د) bâbı
5445	1	367	demûr	دَمُور	Âvâz-ı nerm, aheste seda, hems , gizli avaz.	Farsça dâl (د) bâbı
5446	1	368	deme	دَمَه	Tipi, kar yağarken şedit hava esip karı savurur âdemi ve hayvanı yoldan men eder, demaka .	Farsça dâl (د) bâbı
5447	1	368	demîden	دَمِيدِن	Ürpermek yani sebze bitmek gibi ve ağaç ve ot bitip büyümek, nümüvv ve zahir olmak ve laf vurmak ve hamle etmek.	Farsça dâl (د) bâbı
5448	1	368	demîde	دَمِيدَه	Demîden lafzından ism-i mef' üldür, menfûh manasına ve taze bitmiş olan, açılmış, münkeşef , çiçek gibi açılan ve üfürülmüş ve sabah açılması.	Farsça dâl (د) bâbı
5449	1	368	den	دَن	Feryat, nale, figan, elîl .	Farsça dâl (د) bâbı
5450	1	368	dünbâl-i çeşm	دُنْبَالِچِشْم	Göz kuyruğu, göz ucu, tarfetü'l-'ayn .	Farsça dâl (د) bâbı
5451	1	368	dünbâle	دُنْبَالَه	Kuyruk, zeneb .	Farsça dâl (د) bâbı
5452	1	368	dünbâlerev	دُنْبَالِرِو	Birinin arkası sıra gidici olan, muktedî .	Farsça dâl (د) bâbı
5453	1	368	dünbâver	دُنْبَاوَر	Kuyruklu olan, zû-zeneb ve askerinin geri tarafından gelip muhâfaza-i asker ve geri kalmışları sevk eden memur.	Farsça dâl (د) bâbı
5454	1	368	dünbgaze	دُنْبَغَزَه	Kuyruk sokumu denilen mahal, ' asîb .	Farsça dâl (د) bâbı
5455	1	368	dünbe	دُنْبَه	Kuyruk, zeneb, ilye ve şark koyunlarının kuyruğu iri ve medevver olmakla teşbihen kevn-i mahbûbâna da dünbâ derler.	Farsça dâl (د) bâbı

5456	1	368	dendâ	دندآ	Kaybolmuş nesne, zayî .	Farsça dâl (د) bâbı
5457	1	368	dendân	دندان	Diş, ağız dişi, sinn .	Farsça dâl (د) bâbı
5458	1	368	dendân eprîz	دندان ابریز	Diş ve kulak karıştırmak için istimal olunan halâl, minkâş .	Farsça dâl (د) bâbı
5459	1	369	dendân âsiyâ	دندان آسیا	Azı dişleri, tavâhin , me 'kûlât o dişler ile nerm olduğundan bu vechile tesmiye olunmuştur.	Farsça dâl (د) bâbı
5460	1	369	dendân efrîz	دندان افریز	Diş ve kulak karıştırdıkları halâl, minkâş .	Farsça dâl (د) bâbı
5461	1	369	dendân perîz	دندان پریر	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
5462	1	369	dendân peşk	دندان پشک	Ön diş, şegir .	Farsça dâl (د) bâbı
5463	1	369	dendân hânde	دندان خنده	Yan dişleri, ' ânz .	Farsça dâl (د) bâbı
5464	1	369	dendân gâv	دندان گاو	Diş ve kulak karıştıracak halâl, minkâş .	Farsça dâl (د) bâbı
5465	1	369	dendângîr	دندانگیر	Diş kamaştırıcı nesne ve diş ile ısıncı olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5466	1	369	dendân müz	دندان موز	Ba' de't-ta'âm tenâvül olunan meyve ve hoşaf, nuql .	Farsça dâl (د) bâbı
5467	1	369	dendân mürd	دندان مُرد	Diş kirası demektir, zamân-ı kadîmde âdet-i devlet-mendân böyle idi ki fukara ve salih ve ulemayı davet edip taamdan sonra her birine hâline cesyan sim ü zer ve esvap nevinden ita ve ihsan ederler imiş.	Farsça dâl (د) bâbı
5468	1	369	dendân nümâyed	دندان نمايد	Güler yüz göstermek, tebessüm yani izhâr-ı beşâsetten kinayedir.	Farsça dâl (د) bâbı
5469	1	369	dendâne	دندانۀ	Diş, ağız dişi, sinn , ve yazının dişi.	Farsça dâl (د) bâbı
5470	1	369	dündânîden	دندانيدن	Epsen etmek, susturmak, iskât .	Farsça dâl (د) bâbı
5471	1	369	dendene	دندنه	Zemzeme, ağır ve aheste söyleşmek, tecâvüb .	Farsça dâl (د) bâbı
5472	1	369	dündîden	دنديدن	Epsen olmak, susmak, şamt .	Farsça dâl (د) bâbı
5473	1	369	dendîden	دنديدن	Hiddet, gazap eylemek, tehevür , kendi kendine söyleşmek.	Farsça dâl (د) bâbı
5474	1	370	deng	دنگ	Ebleh, ahmağ , nadan olan, şaşkın olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5475	1	370	dengâdeng	دنگادنگ	Müvâzene olunmuş, denk olan, iki nesne ağırlıkta birbirine mukabil ola, galebe-i isti' mâl ile "beraber" manasına meşhur olmuştur, müvâzin .	Farsça dâl (د) bâbı
5476	1	370	denkes	دنكس	Nâkes olan kimse, mentûf .	Farsça dâl (د) bâbı
5477	1	370	dingil	دنگيل	Bed-evzâ' olan, sefih .	Farsça dâl (د) bâbı
5478	1	370	dengil	دنگيل	Ebleh, ahmağ , akılsız olan ve bî-endâm ve nâ-saz olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5479	1	370	dene girift	دنه گرفت	"Acele etti, ' accele , tekepû eyledi" ve ucub ve "gurur eyledi" manasına.	Farsça dâl (د) bâbı
5480	1	370	dene giriften	دنه گرفتن	Tezlik eylemek, accele ve mütekebbir olmak ve hasma galip olmak.	Farsça dâl (د) bâbı
5481	1	370	dünyâperest	دنياپرست	Ahireti mülâhaza etmeyip hemân dünyaya mübtela olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5482	1	370	dünyâdâr	دنيادار	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
5483	1	370	dünyâl	دنيال	Maskara, lâgiden , zevklenmek.	Farsça dâl (د) bâbı
5484	1	370	denîden	دنديدن	Salını salını yürümek ve vaz ve hareketde naz göstermek.	Farsça dâl (د) bâbı
5485	1	370	dü	دو	Sayıda iki adedi, işneyn .	Farsça dâl (د) bâbı

5486	1	370	(devât)	(دَوَات)	Divit tabir olunan yazı aleti ki içine mürekkep ve kalem vesaire korlar.	Farsça dâl (د) bâbı
5487	1	370	düvâc	دَوَاج	Ferace, avratlar giydiği bir nevi örtü, ferrûc .	Farsça dâl (د) bâbı
5488	1	370	düvâzde	دَوَازْدَه	Sayıda on iki adedi, isnâ ‘aşer .	Farsça dâl (د) bâbı
5489	1	370	düvâsbe	دَوَاسْبَه	Ulak, berîd ve sûrat ve acele ile elgar eden, diyâr-ı Acemde ekser bir ata binip bir atı yedeğine alıp elgar eylemek âdet olmanın ulağa alem-i galebeden olmuştur.	Farsça dâl (د) bâbı
5490	1	371	düvâl	دَوَال	Tasma, üzengiye bağladıkları kayış, şirâk , zehme.	Farsça dâl (د) bâbı
5491	1	371	düvâlbâz	دَوَالْبَاز	Yan kesici, ţarrâr , hırsız, hilebaz.	Farsça dâl (د) bâbı
5492	1	371	devân	دَوَان	Devîden lafzından ism-i fâ‘ ildir, sûratle seğirdici, koşucu, çapıcı olan, vâsim .	Farsça dâl (د) bâbı
5493	1	371	devânîden	دَوَانِيدَن	Masdar-ı müte‘ addîdir, seğirtirmek, terkîz manasına.	Farsça dâl (د) bâbı
5494	1	371	dubara	دَوْبَارَه	İki kerre, iki defa, def ateyn ve tavla oyununda zarların ikisinde iki noktalı tarafın üste gelmesi ve hile, dek, oyun.	Farsça dâl (د) bâbı
5495	1	371	dü birâderân	دُوْبِرَادِرَان	Farkadân dedikleri iki yıldızdır, kutup havalisinde benatü’n-na‘ ş-ı suğrâya karîb yerde görünür.	Farsça dâl (د) bâbı
5496	1	371	dübâl	دُوْبَال	Tasma, üzengiye takılan kayış, şirâk , zehme.	Farsça dâl (د) bâbı
5497	1	371	dübârû	دُوْبَارُو	Çelik çomak oyunu ki bir sere kadar iki başı kalem-vâri çalınmış ağaçtır, yere bırakıp değnekle başına vurduktaki yukarı sıçradıktaki bir daha vurup oynarlar.	Farsça dâl (د) bâbı
5498	1	371	dütâ	دُوْتَا	İki kat olan nesne zı‘ f ve bükülmüş, çarpık olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5499	1	371	dütâh	دُوْتَاَه	Bi-ma‘ nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
5500	1	371	düteh	دُوْتَه	Bi-ma‘ nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
5501	1	372	dütây	دُوْتَائِي	İki kollu tambur, ţambur .	Farsça dâl (د) bâbı
5502	1	372	düçar	دُوْچَار	Mülâki , ulaşmış, çatmış olan birbirine rast gelmek.	Farsça dâl (د) bâbı
5503	1	372	dü cihâr	دُوْجِهَار	Bi-ma‘ nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
5504	1	372	dü çendân	دُوْچِنْدَان	İki oluktur, muza'af manasına.	Farsça dâl (د) bâbı
5505	1	372	dûlht	دُوْلْحْت	Kız, bakire, bint ve duhten lafzından fi‘ l-i mâzîdir “dikti, ḥayâta ” manasına, müstakbelinde ḥâ (ح) -yı mu‘ ceme zâ (ز) ‘ya kalb olunup dîz (دوز) denilir ve devşiden lafzından fi‘ l-i mâzîdir “sağdı, ḥalebe” manasına.	Farsça dâl (د) bâbı
5506	1	372	dûlhter	دُوْلْحْتَر	Kız, bakire, bint .	Farsça dâl (د) bâbı
5507	1	372	dûlhtere	دُوْلْحْتَرَه	Bekar kız, bakire .	Farsça dâl (د) bâbı
5508	1	372	dûlhten	دُوْلْحْتَن	Dikmek, ḥayâtat ve borç ödemek.	Farsça dâl (د) bâbı
5509	1	372	dûlhte	دُوْلْحْتَه	Dikilmiş, mahyûl , iğne iplik ile dikilmiş olan ve sağılmış, mahlûb olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5510	1	372	dûd	دُوْد	Tütün, duman, dûhân ve lüle ile içilen tütün tenbâkû ve gam, endûh.	Farsça dâl (د) bâbı
5511	1	372	dûd âlûd	دُوْدِ الْاَلُوْد	Tütüne bulaşmış yani isli ve puslu olan, müketten ve çengâri renk.	Farsça dâl (د) bâbı
5512	1	372	dûd âhenc	دُوْدِ الْاَهْنَج	Ocak tütünlüğü, baca, kızfe.	Farsça dâl (د) bâbı

5513	1	372	dûd âhenk	دُودِ أَهْنَكْ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
5514	1	372	dûdhâr	دُودْخَوَارُ	Pervane tabir olunan kelebek ki şemin etrafına dolanır, ferrâşe .	Farsça dâl (د) bâbı
5515	1	372	dûdgend	دُودْگَنْد	Tütün çıkacak baca, kuzfe .	Farsça dâl (د) bâbı
5516	1	373	dûdgende	دُودْگَنْدَه	İs kokan taam veyahut urba, kadî .	Farsça dâl (د) bâbı
5517	1	373	dûdil	دُودِیْل	Bir işin zuhur ve tehirinde mütehayyir olan, mütereddit ve mütelâşi olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5518	1	373	düdele	دُودَلَه	Bir oyundur ki iki başı kalem-vâri çalınmış bir sere kadar bir ağaç paresini yere koyup bir uzun ağaç ile başına vururlar kalktıktaki havada iken bir daha vurup atarlar karşı bir adam dahi elinde bir ağaç ile o dahi vurur bu minval üzere nişan kodukları ağaca vurabilir ise hoş, vuramaz ise mağlup olmuş olur, o küçük ağaca pül Arabîde qule ve uzun ağaca çifte Arabîde miklât derler.	Farsça dâl (د) bâbı
5519	1	373	dûdmân	دُودْمَانُ	Soy, kabile, hanedan ve kadîm-i silsile ve azîm-i aşîret, nesep .	Farsça dâl (د) bâbı
5520	1	373	dûdümân	دُودْمَانُ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
5521	1	373	düdü	دُودُو	Lafz-ı mükerrerdır "ikişer ikişer" demektir, rivayet olunur ki Hazreti sürûr-ı enbiyâ resûl-i kibriyâ sallallahüteala aleyhi vesellem efendimiz lûgat-ı Fârisîden ancak Selmân-ı Fârisî radiyallahü anh'a tatbîb-i hâtır için bir defa Yâ Selman (انكور دوحو) buyurmuşlar, el-ahdetü ale'r-râvî.	Farsça dâl (د) bâbı
5522	1	374	dûr	دُورُ	Uzak, irak, ba'îd olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5523	1	374	devr	دُورُ	Geçmiş dersini okumak ve piyale ve casusların padişaha ihbâren yazdıkları mektup.	Farsça dâl (د) bâbı
5524	1	374	dûrâdûr	دُورَادُورُ	Uzun uzadı, pek uzak, eb'ad, seyrek, bazen, arada sırada ve uzaktan uzağa.	Farsça dâl (د) bâbı
5525	1	374	devran	دُورَانُ	Dönmek ve dönücü, devvâr ve daima dönmek lâzimesi olmakla rüzgara da derler ve çarh [çark] gibi dönüp dolanmak ve vakit, zaman, asır.	Farsça dâl (د) bâbı
5526	1	374	düvrândiş	دُورَانْدِيشُ	İleri düşünücü, sâhib-i tedbîr, akıllı olan, müdebbir .	Farsça dâl (د) bâbı
5527	1	374	düvrânder	دُورَانْدِرُ	Derin, 'amîk	Farsça dâl (د) bâbı
5528	1	374	dûrbâş	دُورْبَاشُ	Sopa, çevgân, değnek, minse'e ve çavuşlar ellerinde götördükleri değnek ki onunla halkı kapıdan iraklaştırırlar ve ucu sivri harbe demir ve er baltası ve çomak ve istiare tarikiyle âh-ı derûn manasına.	Farsça dâl (د) bâbı
5529	1	374	dürbün	دُورْبِينُ	Irak görücü, sâhib-i tedbîr, müdebbir , akıllı olan ve uzaktan olan şeyleri görmeye istimal olunan bir nevi masnu alet.	Farsça dâl (د) bâbı
5530	1	374	dûrdeşt	دُورْدِشْتُ	Uzak, irak, ba'îd olan, yakın olmayan.	Farsça dâl (د) bâbı
5531	1	374	dü renk	دُورَنْكُ	İki yüzlü, münafık , içi dışına benzemeyen ve iki vecihli olan mesela gül-i ra' nâ gibi ve gece-gündüz.	Farsça dâl (د) bâbı
5532	1	375	dûrfürû	دُورْفُرُو	Derin olan, 'amîk.	Farsça dâl (د) bâbı

5533	1	375	dûr-nihâden pâ-ezhem	دُورِنِهَانَن پَاَزْ هَم	Apışmak, terâhruḥ , yolda kayıp ayağın biri bir tarafa ve biri bir tarafa gitmek.	Farsça dâl (د) bâbı
5534	1	375	dûr u dirâz	دُورُودِرَاَزْ	Uzun uzadı, e' atṭ .	Farsça dâl (د) bâbı
5535	1	375	dûrî	دُورِی	Uzaklık, bu' d , iraklık.	Farsça dâl (د) bâbı
5536	1	375	dûrîse	دُورِیْسَه	Havlu, makreme ve saçaklı olan nesne.	Farsça dâl (د) bâbı
5537	1	375	dûrîşe	دُورِیْشَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
5538	1	375	dûz	دُوزْ	Leylek sesi, şavtu'l-laḳlaḳ .	Farsça dâl (د) bâbı
5539	1	375	dûj	دُوزْ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
5540	1	375	dûvz	دُوزْ	Dikici, ḥayyât , hayâtât edici olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5541	1	375	dûzah [tuzak]	دُوزْحْ	Tamu, cehennem ve azap, renciş, keder, külfet.	Farsça dâl (د) bâbı
5542	1	375	deves	دُوسْ	Demirciler demiri kızdırıp bıraktıkları suya derler, mâ' ü'l-ḥadîd , o su gayet nâfi' dir mideye kuvvet verip hummâ-yı safrâviyeyi defeder ve ishali kabz eder ve talaka nef' -i azîmi var.	Farsça dâl (د) bâbı
5543	1	375	dûs	دُوسْ	Sıva, sicâc .	Farsça dâl (د) bâbı
5544	1	375	(dost)	دُوسْتْ	Yâr, muḥîp , yekdil, yekrenk ve mahbube ve mahbup maşuka ve aşık, sevicî olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5545	1	375	dostâr	دُوسْتَاَرْ	Dost tutucu, dostluk edici, muḥabbet .	Farsça dâl (د) bâbı
5546	1	375	dostâne	دُوسْتَانَه	Dost ve yâr ve muhibbe layık ve yakışık olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5547	1	375	dostdâr	دُوسْتَدَاَرْ	Dost tutucu, muḥîp , dostluk ve aşık olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5548	1	376	dostdârî	دُوسْتَدَاَرِی	Dostluk, muḥabbet , dosta layık olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5549	1	376	dostkâm	دُوسْتَكَاَمْ	Eḥîbbâ , muradı üzere olan kimse ve mecliste dostlar ile şarap içmek ve birinin aşkına şarap içmek.	Farsça dâl (د) bâbı
5550	1	376	dostkân	دُوسْتَكَاَنْ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
5551	1	376	dostenbe	دُوسْتَنْبَه	Kat kat olan nesne, muṭabbâḳ .	Farsça dâl (د) bâbı
5552	1	376	dostende	دُوسْتَنْدَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
5553	1	376	dostî	دُوسْتِی	Dostluk, muḥabbet , aşk.	Farsça dâl (د) bâbı
5554	1	376	dûsger	دُوسْغَرْ	Sıvacı, duvarı sıva ile sıvar olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5555	1	376	dûskin	دُوسْكِیْنْ	Yapışkan olan nesne, lezc .	Farsça dâl (د) bâbı
5556	1	376	dûskîn	دُوسْكِیْنْ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
5557	1	376	dûsende	دُوسْتَنْدَه	Eğilmiş, maḥfûz , meyletmiş olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5558	1	376	dûseng	دُوسْتَنْكْ	Mekke-i Mükerrermede vaki safâ ile merve demekle meşhur iki taş, şafâ ve merve .	Farsça dâl (د) bâbı
5559	1	376	dûsîde	دُوسِیْدَه	Eğilmiş, meyletmiş olan, menkûs .	Farsça dâl (د) bâbı

5560	1	376	dûş	دُوش	Omuz, menkib ve dün gece ve rüya, hâb, vaka, menâm ve tesadüf ve telakki etmek ve mütesâdif ve mütelâki olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5561	1	376	dûşâb	دُوشَاب	Pekmez denilen üzümden sıkılıp pişmiş nesne dıbs .	Farsça dâl (د) bâbı
5562	1	376	düşâh	دُوشَاخ	Tomruk, çatal ağaç ki mücrim ve firarının boynuna geçirirler, miklara ve kemer, kuşak ve kılıç ve terkeş bağı.	Farsça dâl (د) bâbı
5563	1	377	döşek	دُوشَاك	Yatak, minder, şilte, fırâş .	Farsça dâl (د) bâbı
5564	1	377	düşenbe	دُوشَنْبَه	Pazarertesi günü, yevm-i isneyn .	Farsça dâl (د) bâbı
5565	1	377	düşe	دُوشَه	İçine süt sağdıkları kap, vi'â .	Farsça dâl (د) bâbı
5566	1	377	düşiden	دُوشِيدِن	Süt sağmak, istihlâb .	Farsça dâl (د) bâbı
5567	1	377	düşide	دُوشِيدَه	Emzikli avrat, murzi'a ve sağılır hayvan.	Farsça dâl (د) bâbı
5568	1	377	düşize	دُوشِيْزَه	Kız, bakire , kız oğlan kız.	Farsça dâl (د) bâbı
5569	1	377	düşine	دُوشِيْنَه	Dün gece, bâriha .	Farsça dâl (د) bâbı
5570	1	377	düşad	دُوشَاد	Sayıda iki yüz adedi, mi'eteyn .	Farsça dâl (د) bâbı
5571	1	377	dûğ	دُوغ	Ayran ki yoğurdu su ile ezerler, mehîz ve kâhi yoğurt manasına da istimal olunur.	Farsça dâl (د) bâbı
5572	1	377	dûn	دُوك	İğ, iplik ve pamuk eğirdikleri nesne, migzel .	Farsça dâl (د) bâbı
5573	1	377	dûkârd	دُوكَارْد	Makas denilen kâğıt veya astar ve bez kesecek alet.	Farsça dâl (د) bâbı
5574	1	377	dükkan	دُوكَان	Mal satmaya mahsus olan mahal, hânût .	Farsça dâl (د) bâbı
5575	1	377	dügâne	دُوكَانَه	İki türlü iki nevi olan, nev'ayn .	Farsça dâl (د) bâbı
5576	1	377	dügçe	دُوكْچَه	Masura ki üzerine iplik ve pamuk sarıp mekik içine koyup bez dokurlar.	Farsça dâl (د) bâbı
5577	1	377	dügân	دُوكْدَان	İğ torbası ki avratlar örgüye bağlayıp içine iğ ve ağırşak korlar, rahfeş .	Farsça dâl (د) bâbı
5578	1	377	dûgrân	دُوكْرَان	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
5579	1	377	dûkerân	دُوكْرَان	Bir nesnenin enliliği, 'arz	Farsça dâl (د) bâbı
5580	1	377	dûkrîs	دُوكْرِيس	İplik eğirici olan, gazzâl .	Farsça dâl (د) bâbı
5581	1	378	(dolap)	(دُولَاب)	Hareket-i devriyesi olan şey, su dolabı ve yemek dolabı ve felek misilli ve eşya hıfzına mahsus malum küçük hizâne ve hile, hud'a, mekr, fend, muamele.	Farsça dâl (د) bâbı
5582	1	378	devletçenâh	دَوْلَتْ چِنَاه	Padişah, hükümet ve saltanat ve haşmet sahibi olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5583	1	378	devlethâne	دَوْلَتْ خَانَه	Konak, sâhib-i rütbe konağı.	Farsça dâl (د) bâbı
5584	1	378	devlethüdâ	دَوْلَتْ خُدَا	Sâhib-i devlet olan, şâhibü'l-devlet .	Farsça dâl (د) bâbı
5585	1	378	devletmedâr	دَوْلَتْ مَدَار	Devlet ve saadetin mahalli olan, mekânü's-sa'âdet .	Farsça dâl (د) bâbı
5586	1	378	devle	دَوْلَه	Kasırga denilen şedit rüzgâr, zevbe'a ve daire ve zülûf ve piyâle-i şarâb.	Farsça dâl (د) bâbı
5587	1	378	düvüm	دُوم	İkinci olan, şânî .	Farsça dâl (د) bâbı
5588	1	378	dümağz	دُومَاغْز	Badem, levz ve bir kapta iki taneli olan nesne.	Farsça dâl (د) bâbı

5589	1	378	dümû	دُومُو	İki bölük saç ki iki tarafa sarkar, rasleyn .	Farsça dâl (د) bâbı
5590	1	378	dümûy	دُومُوْی	Sakalı kırgıl adam yani sakalın bir miktarı ağarmış ola, vaḥṭa .	Farsça dâl (د) bâbı
5591	1	378	dümûye	دُومُوْبِه	Bi-ma' nâhu eyḍan	Farsça dâl (د) bâbı
5592	1	378	dümîḥ	دُومِيْح	İki kutub dedikleri yıldızlar ki biri ḫuṭb-ı şimâlî ve biri ḫuṭb-ı cenûbî dir, Türkîde demir kazık dedikleridir.	Farsça dâl (د) bâbı
5593	1	378	dümîn	دُومِيْن	İkinci olan, şânî .	Farsça dâl (د) bâbı
5594	1	378	(dûn)	(دُون)	Kendi nevine nispet ile alçak olan, süfle , edna, deni ve gayrı, maada, başka.	Farsça dâl (د) bâbı
5595	1	379	devende	دَوْنْدِه	Koşucu, seğırtici olan, vâşim .	Farsça dâl (د) bâbı
5596	1	379	dünîm	دُونِيْم	İkiye bölünmüş, iki parça edilmiş olan, tanşîf .	Farsça dâl (د) bâbı
5597	1	379	divit	دَوِيْت	Kalem ve mürekkep hıfzına mahsus bir nevi yazı takımı, devât .	Farsça dâl (د) bâbı
5598	1	379	dülît	دُولِيْت	İki yüz adedi, dü-sad, mi'eteyn .	Farsça dâl (د) bâbı
5599	1	379	devîden	دَوِيْدِيْن	Seğırtmek manasına masdar-ı lâzımdır, rakz manasına.	Farsça dâl (د) bâbı
5600	1	379	deh	دِه	Sayıda on adedi.	Farsça dâl (د) bâbı
5601	1	379	dih	دِه	Verici, mu'ḫî , bahşende, bahşedici olan ve köy, karye.	Farsça dâl (د) bâbı
5602	1	379	(deha)	(دِهَا)	Akil, zeyrek, cin fikirli olmak, pek tedbir sahibi olmak ve kâr-şinâs olan,	Farsça dâl (د) bâbı
5603	1	379	dehâr	دِهَار	Mağara, ğâr ve dağ başlarında sofa gibi olan yerler.	Farsça dâl (د) bâbı
5604	1	379	dehâz	دِهَار	Bülent, avaz, nara, şâḫa(t) .	Farsça dâl (د) bâbı
5605	1	379	dehân	دِهَان	Ağız, fem .	Farsça dâl (د) bâbı
5606	1	379	dehâ nec	دِهَانِج	İki hörgüçlü deve ki ekser damızlık için saklayıp dişi develere çekerler, Türkîde buğur derler, Arabîde netâc derler.	Farsça dâl (د) bâbı
5607	1	379	dehândere	دِهَانِ دَرِه	Esnemek, hamyâze, teşâ'üb ve daima ağzını açık tutan ve her işittiği sözü söyleyen.	Farsça dâl (د) bâbı
5608	1	379	dihḫüdâ	دِهْ خُدَا	Sâhib-i kariye ve re'îs-i karye.	Farsça dâl (د) bâbı
5609	1	379	dehdâden	دِهْدَادِيْن	Sövmek, şetm ve karşı söylemek, nefrin etmek.	Farsça dâl (د) bâbı
5610	1	380	(dehr)	(دِهْر)	Zaman, müddet, ahit ve ebet, bilâ-nihâye olan zaman.	Farsça dâl (د) bâbı
5611	1	380	dehre	دِهْرِه	Baltadan küçük keskin ucu orak gibi eğri demir alettir ki onunla iri ağaçların kurularını ve dallarını keserler ve kasap satırı, mincel .	Farsça dâl (د) bâbı
5612	1	380	dihîş	دِهِيْش	Vermek, ita etmek.	Farsça dâl (د) bâbı
5613	1	380	dehşet	دِهَشِيْت	Akıl şaşırmaq, korkmak, ḫavf , kendini kaybetmek, medhûş ve bî-hûş ve hayran olmak.	Farsça dâl (د) bâbı
5614	1	380	dihḫân	دِهْحَان	Köylü, ḫurevî , çiftçi.	Farsça dâl (د) bâbı
5615	1	380	(dehḫân)	(دِهْحَان)	Köy başı, re'îs-i karye.	Farsça dâl (د) bâbı
5616	1	380	dihhek	دِهْك	Küçük karye, ahirinde olan kâf (ك) tasgîrdir, ḫarye-i şağîr manasına.	Farsça dâl (د) bâbı
5617	1	380	dühîl	دِهْل	Davul, ṭabûl .	Farsça dâl (د) bâbı

5618	1	380	dühûlbân	دُهْلِبَان	Davul çalıcı, ṭabbûl .	Farsça dâl (د) bâbı
5619	1	380	dehle	دَهْلَه	Hasır otu, berdî , ve kandıra denilen ot.	Farsça dâl (د) bâbı
5620	1	380	dehliz	دِهْلِيز	Kapı ile ev arasında olan uzun yer, üstü örtük olsun gerek olmasın ve iki kapı aralığı, dehlîz .	Farsça dâl (د) bâbı
5621	1	380	dehüm	دَهْم	Sayıda onuncu olan, ‘ âşir .	Farsça dâl (د) bâbı
5622	1	380	dehmest	دَهْمَسْت	Bir ağaçtır, ateşe yandıkta hoş rayihası çıkar, gâd , daima taze ve yeşil olur.	Farsça dâl (د) bâbı
5623	1	380	dehen	دَهْن	Dihân, ağız, fem .	Farsça dâl (د) bâbı
5624	1	380	dehenbend	دَهْن بَنْد	Zenân sokağa çıktıkta ağızlarına bağladıkları yaşmak, lişâm .	Farsça dâl (د) bâbı
5625	1	380	dehende	دَهْنْدَه	Mef’ûl ve müstamel olan oğlan veya avrat, ma’ nâ-yı lafzîsi “verici” demektir, mef’ûl .	Farsça dâl (د) bâbı
5626	1	381	dehûn	دَهْوُن	Ezber okumak, ezberlemek, ḥıfz .	Farsça dâl (د) bâbı
5627	1	381	dehhezâr	دَهْهَزَار	On bin adedi, ‘ aşerate âlâf .	Farsça dâl (د) bâbı
5628	1	381	dihîd	دِهِيْد	Sîğa-i emrin cemidir “vurunuz, ıdribû ” manasına yahut “ver” manasına olan dih lafzının cemidir, “veriniz, u’ tû ” manasına.	Farsça dâl (د) bâbı
5629	1	381	dehyek	دَهْيَك	Onda bir olan, ‘ uşr .	Farsça dâl (د) bâbı
5630	1	381	dehîm	دَهِيْم	Taç, ıklîl .	Farsça dâl (د) bâbı
5631	1	381	dihîm	دِهِيْم	Bi-ma’ nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
5632	1	381	dehîne	دَهِيْنَه	Sütten hasıl olan, ağız, fûle, libâ’	Farsça dâl (د) bâbı
5633	1	381	dehyûde	دَهْيُوْدَه	Onda bir olan ‘ uşr .	Farsça dâl (د) bâbı
5634	1	381	(diyar)	(دِيَار)	Vilayet, ülke.	Farsça dâl (د) bâbı
5635	1	381	dîba	دِيْبَا	Altın ve gümüş tel ile dokunmuş bir nevi ipek kumaş, sündüs .	Farsça dâl (د) bâbı
5636	1	381	dîbace	دِيْبَاچَه	Yüz, vecih ve bekâk, had ve kitap evvelinde yazılan hamdele ve tasliye ve sitayiş ve kitabın vecih ve sebeb-i tahrîrini havi olan ve mektup evveli ve yazıp tertip edici olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5637	1	381	(deycûr)	(دَيْجُوْر)	Pek ziyadesiyle karanlık olan, muşlim , mesela şeb-deycûr karanlık gece demektir, leyl-i muşlime manasına.	Farsça dâl (د) bâbı
5638	1	381	dîcûr	دِيْجُوْر	Bi-ma’ nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
5639	1	381	dîd	دِيْد	“Gördü, ra’â ” manasına fi’l-i mâzîdir.	Farsça dâl (د) bâbı
5640	1	382	dîdâr	دِيْدَار	Yüz, vecih , çehre, lehçe ve göz ve görücülük, kuvvet-i bâsire ve be-dîdâr olan, zahir olan ve görmek ve görüşmek, mülakat etmek, buluşmak.	Farsça dâl (د) bâbı
5641	1	382	dîde-bân	دِيْدَبَان	Gözcü, gözetici olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5642	1	382	dîdegân	دِيْدِگَان	Görücüler, gözcüler, nâzirûn .	Farsça dâl (د) bâbı
5643	1	382	dîden	دِيْدِن	Görmek, ru’yet .	Farsça dâl (د) bâbı
5644	1	382	dîde	دِيْدَه	Göz, çeşm, ‘ ayn ve görmüş, tecrübesi sebekat etmiş olan ve gözetici olan.	Farsça dâl (د) bâbı

5645	1	382	dîdebân	دِيدِبَان	Bekçi, gözetici, nazır ve haraç yahut gümrüğe müteallik bazı hususa memur bir nevi devlet bendesi.	Farsça dâl (د) bâbı
5646	1	382	dîde-i bînâ	دِيدِيبِنَا	Görücü göz, bâşıra .	Farsça dâl (د) bâbı
5647	1	382	dîdegâh	دِيدِهْكَاه	Gözcü, nazır , bekçi durup bakacak ve bekleyecek yer.	Farsça dâl (د) bâbı
5648	1	382	dîdegüşâ	دِيدِهْكَشَا	Göz açıcı olan, kâşifü'l-‘ayn .	Farsça dâl (د) bâbı
5649	1	382	dîdegüşûd	دِيدِهْكَشُود	Gözü açık olan, mekşûfü'l-‘ayn .	Farsça dâl (د) bâbı
5650	1	382	dîdevân	دِيدِهْوَان	Dîde-bân gibi bekçi, gözetici, nazır manasına.	Farsça dâl (د) bâbı
5651	1	382	deyr	دَيْر	Nasrânî manastırı, kelîsâ [kilise]	Farsça dâl (د) bâbı
5652	1	382	dîrpâ	دِيرْپَا	Çıyan tabir olunan haşerât-ı arzdan bir hayvan, şebes .	Farsça dâl (د) bâbı
5653	1	382	dîrbâr	دِيرْبَار	Uzun yol, ţârik-i ţavîl ve ırak zaman ve tekrar manasına.	Farsça dâl (د) bâbı
5654	1	382	dîrbâr	دِيرْبَار	Dünya , zaman ve çoktan olan ve tavl-i zamân.	Farsça dâl (د) bâbı
5655	1	383	deyr-i menât	دَيْرِ مَنَاث	Bir meşhur kilisedir ki serâpâdır ve duvara nukûş ve tesâvir ile münakkaştır derler, Nasârî ze‘amlarınca yüz on üç mürsel-, nebînin tasvirin eylemişlerdir.	Farsça dâl (د) bâbı
5656	1	383	dî-rûz	دِيرُوز	Dün, dünki gün, ems .	Farsça dâl (د) bâbı
5657	1	383	dî-rîn	دِيرِين	Eski, kadim , çoktan olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5658	1	383	dîrîne	دِيرِينِه	Bi-ma‘nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
5659	1	383	dî-şeb	دِيرِشَب	Dün gece, leylet-i ems .	Farsça dâl (د) bâbı
5660	1	383	dîk	دِيَك	Tencere, çömlek, kazan, heytale , kıdr , mircel .	Farsça dâl (د) bâbı
5661	1	383	dîgâne	دِيْگَانِه	Kablumbağa denilen hayvan, sûlahfâ ’	Farsça dâl (د) bâbı
5662	1	383	dîgüpâ	دِيْگُپَا	Sacayağı ki demirden üç ayaklı edip tencere ve kazan altına korlar.	Farsça dâl (د) bâbı
5663	1	383	dîgpâye	دِيْگُپَايِه	Bi-ma‘nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
5664	1	383	dîger	دِيْگَر	Başka, gayr , âhar, sair ve tekrar olan nesnenin ikincisi.	Farsça dâl (د) bâbı
5665	1	383	dîger-bâr	دِيْگَرْبَار	Başka vakit, başka defa, vakt-i âhar .	Farsça dâl (د) bâbı
5666	1	383	dîger-rûz	دِيْگَرْرُوز	Yarından sonraki gün, ba‘de’l-gad .	Farsça dâl (د) bâbı
5667	1	383	dîger-şeb	دِيْگَرِشَب	Evvel ki gece, evvel-i ems .	Farsça dâl (د) bâbı
5668	1	383	dîger-gûn	دِيْگَرْگُون	Bozuk, bozulmuş, menkûz , harap olmuş olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5669	1	383	dîkşeb	دِيْكَشَب	Evvelki gece, evvel-i ems .	Farsça dâl (د) bâbı
5670	1	383	dîkgîr	دِيْكَگِير	Kazan ve çömlek ve testi ve emsali misilli nesnelere kulpu, ‘ urve (t).	Farsça dâl (د) bâbı
5671	1	383	dîlpâye	دِيلْپَايِه	Sucuk, haviyye (t), gerek ceviz gerek bademli ve gerek fındıklı olsun ve dolmuş mumbar.	Farsça dâl (د) bâbı
5672	1	384	dîm	دِيم	Çehre, vecih ve sahtiyân.	Farsça dâl (د) bâbı
5673	1	384	dîm	دِيمِن	Karîbe işarettir “bu” demek manasına hâza (هَذَا) gibi.	Farsça dâl (د) bâbı
5674	1	384	(dinar)	(دِينَار)	Evzânda bir miskal vezni olan ve bir nevi eski zaman sikkeli altın.	Farsça dâl (د) bâbı
5675	1	384	dînperver	دِينْ پَرُور	Din ve millete yardım ve muzâherat edici olan, mu‘înü’d-dîn .	Farsça dâl (د) bâbı

5676	1	384	dīnpenâh	دینپناه	Din ve millete himaye ve sıyanet edici olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5677	1	384	dindar	دیندار	Dininde kavi ve ayininde daim olup günahkâr olmayan, sâhib-i dîn .	Farsça dâl (د) bâbı
5678	1	384	dînşiken	دین شکن	İfsat edip dinden çıkarıcı olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5679	1	384	dînver	دینور	Sırat manasına.	Farsça dâl (د) bâbı
5680	1	384	dîv	دیو	Şeytan , iblis, ifrit.	Farsça dâl (د) bâbı
5681	1	384	duvar	دیوار	Taş vesair eşyadan inşa olunan, hâ'it, cidâr .	Farsça dâl (د) bâbı
5682	1	384	dîv âbâd	دیوآباد	Harap mekân ki sekenâ-yı beni âdem olmamaktan kinayedir.	Farsça dâl (د) bâbı
5683	1	384	dîvâr-bîmî	دیواربینی	Burnun ortasında olan perde, burun direği, 'arteme .	Farsça dâl (د) bâbı
5684	1	384	divan	دیوان	Padişah ve vüzera ve ricâl-i kibârın büyük meclisi ve mahal-i da'vâ ve şairin şiir mecmuası ki derununda olan gazellerin aruz ve darbları sıra ile elif (ل) harfinden başlayıp tâ yâ (ی) harfine varınca cem' -i hurûf üzere tertip olunur.	Farsça dâl (د) bâbı
5685	1	384	divançane	دیوانخانه	Divan kurulacak büyük oda ve divana mahsus olan bina ve konak ve saraylarda odalar haricinde olan büyük meydanlı mahal.	Farsça dâl (د) bâbı
5686	1	385	divane	دیوانه	Deli, mecnun , meczup olan.	Farsça dâl (د) bâbı
5687	1	385	dîvâneseg	دیوانهسگ	Kuduz olan köpek, kelbü'l-kelb .	Farsça dâl (د) bâbı
5688	1	385	dîvânî	(دیوانی)	Divan kaleminde ekseriya ferman tahriri için istimal olunan hat.	Farsça dâl (د) bâbı
5689	1	385	dîvbâd	دیوباد	Kasırgâ tabir olunan şedit rüzgâr, zevba' a(t) .	Farsça dâl (د) bâbı
5690	1	385	dîvbehûrîde	دیوبخوریده	Cin tutmuş olan adam, maşrû' .	Farsça dâl (د) bâbı
5691	1	385	dîvhâr	دیوچار	Sanavber denilen ağaç, 'avsec .	Farsça dâl (د) bâbı
5692	1	385	dîvdârû	دیودارو	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
5693	1	385	dîvdest	دیودست	İşinde dikkatli olan, muğdim ve tekâsül etmeyen adam.	Farsça dâl (د) bâbı
5694	1	385	dîvsâr	دیوساز	Bed-huy ve zıst olan, ķabîh .	Farsça dâl (د) bâbı
5695	1	385	dîvfersâ	دیوفرسا	Uçuklamış yani dudagında kabarcık gibi nesnelere zahir olmak, tebhâle, 'uķbûle(t)	Farsça dâl (د) bâbı
5696	1	385	dîvfersây	دیوفرسای	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça dâl (د) bâbı
5697	1	385	dîvkendüm	دیوگندم	Çavdar denilen habbe ki arpaya müşabihdir, 'ales .	Farsça dâl (د) bâbı
5698	1	385	dîvgüvâr	دیوگوار	Geç hazım olunan nesne.	Farsça dâl (د) bâbı
5699	1	385	dîvlâh	دیولاح	İmaret ve şenlikten irak olup meskun olmayan mahal lâh (لاخ) ki her ismin ahirine lâhak ola, tevfir ve mekân manasın(ı) ifade eder, taşlı yere senglâh denildiği gibi harabe ve hali yerlerde dîv (دیو) yani şeytan olduğu ecilden dîv yeri ve dîvî çok demek olur.	Farsça dâl (د) bâbı
5700	1	386	dîh	دیِه	Köy, dih, ķarye .	Farsça dâl (د) bâbı
5701	1	386	dîhim	دیوهم	Padişaha mahsus olan altın ve mücevher, taç, iklîl .	Farsça dâl (د) bâbı

	1	386		بَابُ الرَّاءِ الْمُهْمَلَةِ مِنَ الْفَارِسِيَّةِ		Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5702	1	386	râ	رَ	İşbu harf-i râ'-i mühmele tertîb-i hurûf-ı Osmâniyyede on ikinci harf olup hesaba ve ulûma dair olan kütüb ve resâ'ilde iki yüz adedine ve mektup ve evrâk-ı sâ'ire tarihlerinde rebiülahire alamet ve işaret olur.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5703	1	386	râbıta-bend	رَابِطٌ بِنْدٌ	Bağ bağlayıcı rabt edici olan, râbiṭ .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5704	1	386	(râtîb)	(رَاتِبٌ)	Rızık, nafaka-i mu'ayyine, maaş ve mahiye, tayin.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5705	1	386	râtibe-hûr	رَاتِبَةٌ حُورٌ	Maaş ve mahiye sahibi olan, ehl-i ma'âş .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5706	1	386	râtyân	رَاتِيَانٌ	Çam sakızı, ḳalfûniyâ .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5707	1	386	râtyâne	رَاتِيَانَةٌ	Bi-ma' nâhu eyḍan	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5708	1	386	(raḥat)	(رَاحَتٌ)	Dinlenmek, asayiş.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5709	1	386	râdbû	رَادْبُو	Ud ağacı, 'ûd.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5710	1	386	râdmeniş	رَادْمَنِشٌ	Sehî ve civanmert olan, kerîmü't-ṭab' .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5711	1	386	râz	رَازٌ	Sır, gizli saklı olan şey.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5712	1	386	râzdân	رَازِدَانٌ	Sır bilici, esrara vâkıf olan kimse.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5713	1	387	râziyâne	رَازِيَانَةٌ	Rezene tabir olunan ot, besbâs .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5714	1	387	râs	رَاسٌ	Gelincik tabir olunan hayvan. mer'ûb .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5715	1	387	rast	رَاسِتٌ	Doğru olan, müstakim ve gerçek, sahih, sadık olan ve sıdk, sıhhat, istikamet, doğruluk.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5716	1	387	râsitâ	رَاسِتَاءٌ	Övmek, sitayiş, medih .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5717	1	387	râstân	رَاسِتَانٌ	Doğru olan kimseler, müstakîmîn .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5718	1	387	râstbîn	رَاسِتَبِينَ	Her şeyin hak ve doğrusu görüp fark edici olan kimse, ehl-i diḳḳat .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5719	1	387	râstreviş	رَاسِتٌ رَوِشٌ	Doğru hareket edici olan, müstakîmü'l-evzâ' .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5720	1	387	râstkâr	رَاسِتْكَارٌ	Doğru adam, ehl-i istikâmet , dindar ve a' mâl-i sâliha sahibi ve müstakîmü'l-etvâr olan.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5721	1	387	râstgû	رَاسِتْغُو	Doğru söyler olan, şâdiḳu'l-ḳavl .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5722	1	387	râstî	رَاسِتِي	Doğruluk, istikâmet ve gerçeklik, sıhhat, sadakat, sıdk.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5723	1	387	râshut	رَاسِخْتُ	Rastık taşı, rû-saḥtec .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5724	1	387	râsen	رَاسِنٌ	Endez denilen ot, ḳulmûḥ .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5725	1	387	râsû	رَاسُو	Gelincik tabir olunan hayvan, mer'ûb .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5726	1	387	râġ	رَاغٌ	Dağ tepesi, şâhiḳ ve dağ eteği.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5727	1	387	râm	رَامٌ	İtaatli, minkâd olan, muti, itaat ve inkıyat edici olan ve ayyaş ve hoş-hâl ve ârâm ve şâdî.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5728	1	387	râmişger	رَامِشْغَرٌ	İrleyici, nağme-perdâz olan, mutrib .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı

5729	1	388	râmişgû	رَامِشْغُو	Çalgı çalıp ırlayıcı olan, muhangir .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5730	1	388	rân	رَانَ	Uyluk, bacak, fabz .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5731	1	388	rânden	رَانْدَنْ	Sürmek, sürgüne göndermek, nefy .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5732	1	388	rânîn	رَانِينْ	Şalvar, çakşır, tuman şahşîr .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5733	1	388	râvaq	رَاوَقْ	Gümeçten sızılıp akan saf bal, revâk, ‘ asel-i muşaffâ ’.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5734	1	388	râvend	رَاوَنْدْ	Malum bir nevi müşilce deva, ķûrhâ , âlâsi vilâyet-i Çin’de olandır, Rum diyarında dahi olur.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5735	1	388	râh	رَاهْ	Yol, tarîķ , cadde.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5736	1	388	râh âver	رَاهْ أَوْرْ	Yolcu, ibnü’s-sebîl , yola gidici.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5737	1	388	râh âverd	رَاهْ أَوْرَدْ	Armağan, tuħfe , hediye, ekser misafirinden vilayetlerine gelen kimseler, ahhaba ve kibara armağan verdikleri ecilden râh-averd dediler.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5738	1	388	(rahip)	(رَاهِبْ)	Nasârâ papası, manastırda oturur olan.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5739	1	388	rehber	رَاهِبِرْ	Kılavuz, rehber, delil .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5740	1	388	râhbân	رَاهْبَانْ	Yol bekçisi olan.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5741	1	388	râhbend	رَاهْبَنْدْ	Yol kesici, kuṭṭâ’-i tarîķ ve bağ alıcı.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5742	1	388	râh-ı hâciyân	رَاهْ حَاجِيَانْ	Hacılar yolu, saman uğrusu, kehkeşan, ķavs-ı ķuzah .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5743	1	388	râhdân	رَاهْدَانْ	Yol bilici, kılavuz, delil .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5744	1	388	râh-ı dîn	رَاهْ دِينْ	Şerî‘at-ı Mustafa aleyhisselam.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5745	1	388	râhrev	رَاهْرَوْ	Yola gidici, yolcu, ibnü’s-sebîl .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5746	1	389	râhzen	رَاهْرَنْ	Yol kesici, haydut, aleme hasar edici, ķâṭi‘ u’ṭ-ṭarîķ .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5747	1	389	râhzenî	رَاهْرَنْبِي	Yol kesicilik, haydutluk.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5748	1	389	râhnâme	رَاهْنَامَهْ	Yol göstermek için tersim olunan kâķit pusula, rahnâmeç .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5749	1	389	râhnümâ	رَاهْنُمَا	Kılavuz, yol gösterici, delil .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5750	1	389	râhnümûn	رَاهْنُمُونْ	Bi-ma‘ nâhu eydan	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5751	1	389	râhnümây	رَاهْنُمَائِي	Bi-ma‘ nâhu eydan	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5752	1	389	râhneverd	رَاهْنَوْرَدْ	Yorga ve eşkinli olan at, ķehîz .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5753	1	389	rahvan	رَاهْوَانْ	Yol gitmek için rahat ve kolay bir nevi bârgîr yürümesi ve o vecihle yürüyen bârgîr.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5754	1	389	(rây)	(رَائِي)	Hindistan padişahu.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5755	1	389	râyet	رَايَتْ	Sancak, bayrak, alem .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5756	1	389	(râyic)	(رَايِيچ)	Geçer akçe, sere, geçmez akçeye nâ-sere denir.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5757	1	389	rây-i gân	رَايِيگَانْ	Bâd-ı hevâ, heft ve meccânen ve zahmetsiz ve karşılığı verilmeyerek ele geçen nesne, ucuz nesne, rahîş .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5758	1	389	rây-i gâne	رَايِيگَانَهْ	Bi-ma‘ nâhu eydan	Farsça noktasız ra (ر) bâbı

5759	1	389	râye	رَايَة	Bir nevi kabarcıktır ki ekser etfâlin başında ve yüzünde zahir olur, şa' ka(t) .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5760	1	389	rubâ	رُبَا	Kapıcı, çalıcı, alıp götürücü olan, dilrubâ gönül kapıcı, güzel, hûb olan, âhen-rubâ mıknaîs taşı ki demiri çekip cezbeder, keh-rubâ çubuk ağızlığı yaptıkları sarı ve zî-kıymet nesne ki çuka üzerine süründükte çöp ve hasır parçasını kapıp cezbeder.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5761	1	390	(rebap)	(رَبَابُ)	Bir nevi çalgı ve saz ismidir, tambur şeklinde ve kısa saplı olur.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5762	1	390	rubâb	رُبَابُ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5763	1	390	ribâhûr	رِبَاخُورُ	Muameleci, ödünç akçeye faiz alan kimse.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5764	1	390	rubâh	رُبَاةُ	Tilki denilen hayvan, sa' leb .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5765	1	390	renc	رَنْجُ	Bayılıp bî-hod olmak, kendini kaybetmek, ğaş .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5766	1	390	rubûde	رُبُودَةٌ	Kapılmış, çalınmış olan, meslûb .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5767	1	390	rebûn	رَبُونُ	Ehl-i dükkân ve erbâb-ı sanâyi' siftah tabir eyledikleri manayadır, iftitâh yani iptida vaki olan bey ü şirâda olan fayda.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5768	1	390	ratb	رَتْبُ	Dirlik, zindegânî, te' ayyûş .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5769	1	390	ruḡ	رُحٌ	Yanak, ruhsâr, ḥadd , çehrenin göz ve çene ve kulak beyninde olan kıtası ve satranç oyununda muteber bir pulun ismidir ve tâc-ı pâdişâhân-ı selef.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5770	1	390	(ruḡâm)	(رُحَامُ)	Beyaz ve saf mermer taşı.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5771	1	390	raḡt	رَغْتٌ	Urba, elbise, eşvap ve tecmilât ve ata örtünecek bir nevi takım ve yol ve sefer ve hane takımı ve gam, gussa, endûh ve bir adama kifayet edecek taam.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5772	1	390	raḡthâne	رَغْتِ خَانَةٌ	Ev esbabı, hanede bulunan eşya.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5773	1	390	ruḡsâr	رُغْسَارٌ	Yanak, çehre, rah, hadd .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5774	1	390	ruḡsâre	رُغْسَارَةٌ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5775	1	390	ruḡsûdeḡi	رُغْسُودِغِي	Hürmet ve itaate alamet olmak üzere yüzünü yere sürmek, ḥarḡu'l-vech .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5776	1	391	ruḡsûde	رُغْسُودَةٌ	Hürmet ve itaate alamet olarak yüzü yere sürülmüş olan, maḡrûḡu'l-vech .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5777	1	391	raḡş	رَغْشٌ	At, esb, feres ve ziya ve pertev ve kavs-ı kuzah ve aks.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5778	1	391	raḡşân	رَغْشَانٌ	Parlak, taban, ışıldayıcı olan, bârîḡ .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5779	1	391	raḡşende	رَغْشَنْدَةٌ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5780	1	391	raḡşîden	رَغْشِيدِنٌ	Parlak, tâbân olmak, yıldırımak, teberruḡ .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5781	1	391	raḡne	رَغْنَةٌ	Gedik, furza , yırtık ve yıkık olan mahal, hâlel.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5782	1	391	raḡnedâr	رَغْنَدَارٌ	Yırtık, yıkık, hâlel-pezîr olan, ḥârûḡ .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5783	1	391	raḡne kerden	رَغْنَمَكْرَدِنٌ	Kedmek, gedik etmek, teşlîm .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5784	1	391	raḡîden	رَغِيدِنٌ	Solumak, ağır nesne kaldırdıkta yahut sûratle yürüdükte yorulup tez tez nefes almak, teneffûs .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5785	1	391	rez	رَزٌ	Üzüm ağacı, asma, kerm ve bağ ve renk.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı

5786	1	391	rezbân	رَزْبَان	Bağcı, bağ bekçisi olan, nâfûr .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5787	1	391	rezbur	رَزْبُر	Bağ budayacak küçük eğri demir ki tahre derler, mincel .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5788	1	391	rezdağ	رَزْدَق	Birbiri yanına durmuş olan saf ve sıra ile dikilmiş ağaç.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5789	1	391	rezm	رَزْم	Cenk, kavga, kîlâl, muharebe ve odun, hîzem, hatab.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5790	1	391	rezmgâh	رَزْمْغَاه	Muharebe yeri, cenk meydanı, ma' rake .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5791	1	391	rezîn	رَزِين	Ağır, şakîl ve vakar ve temkin sahibi olan, hafif ve akılsız olmayan.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5792	1	392	res	رَس	Yetiştirici, ulaştırıcı, vâsıl , destiras eli ve gücü yetişip nail veya kadir olan, feryâdres mazlumun feryadına yetişmekle, yardıma gelici olan, nîmres yarı yarıya yetişmiş ham ve nâ-puhte olan.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5793	1	392	resâ	رَسَا	Yetiştirici, ulaştırıcı, vârid olucu olan, vâsıl ve bisyâr, çok, keşîr .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5794	1	392	risâletpenâh	رِسَالَتِپَنَاه	Peygamberimiz alehisselam, nebi, resul .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5795	1	392	rasân	رَسَان	Götürücü eriştirici, ulaştırıcı, mûşıl .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5796	1	392	resânden	رَسَانْدَن	Erişmek, ulaşmak, teveşşül .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5797	1	392	rasânîden	رَسَانِين	Erişdirmek, ulaştırmak, îşâl .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5798	1	392	resâ'î	رَسَائِي	Akıl , feraset, dirayet, zekâvet.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5799	1	392	rusbî	رُوسِي	Orospu denilen avrat, haram erkekle zina eden fahişe , kahpe.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5800	1	392	rastâhîz	رَسْتَاخِيز	Kıyamet, maşşer .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5801	1	392	rustâğ	رُستَاق	Şehrin etrafında olan köyler ki mecmuu bir kaza olur ve pazar yeri.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5802	1	392	rustehîz	رُستَخِيز	Mahşer, kıyamet .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5803	1	392	restegân	رَسْتِغَان	Reste ve azade ve kurtulmuş olanlar, mahlûş .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5804	1	392	rüstem	رُستَم	İran'da meşhur âlim bir pehlivan ismidir, şehname'de mezkurdur.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5805	1	392	resten	رَسْتَن	Kurtulmuş, halas olmak, fevz , necat bulmuk.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5806	1	392	rusten	رُستَن	Bitmek, ot vesaire yerden hasıl olmak, nebt .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5807	1	393	reste	رَسْتَه	Kurtulmuş, halas bulmuş olan, mahlûş .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5808	1	393	ruste	رُستَه	Bitmiş, büyümüş, neşv ü nemâ bulmuş olan, menbût .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5809	1	393	restekâr	رَسْتِمْكَار	Kurtulmuş, halas bulmuş olan, mahlûş .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5810	1	393	restekârî	رَسْتِمْكَارِي	Halas , necat, kurtulmak.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5811	1	393	restî	رَسْتِي	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5812	1	393	rusdâğ	رُستَاق	Çarşı ve pazarı olan büyük köy, kaza .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5813	1	393	rusdağ	رُستَق	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5814	1	393	(resim)	(رَسْم)	Kaide, kanun, âdet, de'b, usûl, tarz ve ruşen ve bir nesnenin bir satıl üzerine yapılan şekil ve heyeti ve vergi, teklif ve alay, tantana ve saltanat ile alenen icra olunan husus.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5815	1	393	rismân	رِسْمَان	İp, halat, hayt, habl , sicim.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı

5816	1	393	resen	رَسَن	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5817	1	393	resenbâz	رَسَنبَاز	İp üzerinde oynayan cambaz, pehlivan .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5818	1	393	resentâb	رَسَنتَاب	İp bükücü, habbâl .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5819	1	393	rüsvâ	رُسْوَا	Nas indinde rezil ve bî-i' tibâr olan, zelil .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5820	1	393	rüsvây	رُسْوَائِي	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5821	1	393	rüsvâ kerden	رُسْوَاكَرْدَن	Nas indinde rezil etmek, ifzâh .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5822	1	393	rüsvâ 'î	رُسْوَائِي	Rüsvalık, rezalet , namus ve ırz ve itibardan düşmek.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5823	1	393	resîd	رَسِيد	Defterden bozmak ve alınmıştır diye bir meblağ akçeye mukabil defterde bir nevi işaret.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5824	1	394	resîdegî	رَسِيدَكِي	Ermişlik, yetişmişlik, bülüğ , baliğ olmak.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5825	1	394	resîden	رَسِيدَن	Erişmek, yetişmek, tevaşşül .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5826	1	394	resîde	رَسِيدِه	Ermiş, yetişmiş olan ve hadd-i bülûğa vâsıl olmuş olan, baliğ .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5827	1	394	resîmân	رَسِيمَان	İp, halat, sicim, hayl .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5828	1	394	riştenn	رِشْتَن	Eğirmek, iplik ve yün bükmek.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5829	1	394	rişte	رِشْتِه	İplik ve ibrişim teli, hayt ve erişte denilen taam, ıtriyye .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5830	1	394	reşhapâş	رَشْحَابَاش	Damla serpicisi olan, râşşü'l-kaşreti .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5831	1	394	reşharîz	رَشْحَارِيز	Damla dökücü, damlayıcı olan, kaşarân .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5832	1	394	reşk	رَشْك	Kıskanmak, gayret, hased .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5833	1	394	reşkârar	رَشْكَارَز	Kıskançlı, hasetçi olan, hasûd ve gayret çekici olan.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5834	1	394	reşkîr	رَشْكُور	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5835	1	394	reşkîn	رَشْكِين	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5836	1	394	reşmîz	رَشْمِيز	Ağacı yer bir kurtcağızdır, ağaç kurdu derler, erâza .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5837	1	394	rişvethûr	رِشْوَتْخُور	Rüşvet kabul eden hâkim veyahut sair zabıt, mürteşî .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5838	1	394	(raşat)	(رَصَد)	Bir nesneye dikkatli bakıp ahval ve hareketini gözetmek ve o kuyudur ki erbâb-ı hey'et bir amik kuyu kazdırıp içine girip asumana nazar ederler tâ ki nücûm-ı sevâbit ve seyyârenin seyir ve hareketleri ne minval üzeredir görüp kitaplara yazarlar ona zeyc derler.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5839	1	395	raşathane	رَصَدْخَانِه	Kevâkibin seyir ve hareketini rasat etmeğe mahsus olan bina ve mahal.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5840	1	395	raşadgâh	رَصَدْگَاه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5841	1	395	rızâcû	رِزَاچُو	Rıza ve hoşnutluk tahsiline say eder olan.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5842	1	395	rızâcuyî	رِزَاچُوِي	Rıza tahsiline say etmek.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5843	1	395	rızâmend	رِزَامَنْد	Razı ve hoşnut olan.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5844	1	395	rızâmendî	رِزَامَنْدِي	Razılık, hoşnutluk, rıza .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5845	1	395	raîl	رَاطِل	Bir miktar vezn-i mu' ayyenden ibaretdir, batman, riîl .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı

5846	1	395	(ra' d)	(رَعْدٌ)	Gök gürüldemesi ve korkutmak, tahvif ve tehdit etmek.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5847	1	395	ra' dendâz	رَعْدَانِدَارٌ	Gök gürüldemesi gibi savt ve seda verici olan.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5848	1	395	ra' şedâr	رَعْشَدَارٌ	Titremeye ve korkuya giriftar olan.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5849	1	395	ra' şenâk	رَعْشَنَاكٌ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5850	1	395	(ra' nâ)	(رَعْنَا)	O mahbuba derler ki nazla mahbupluğun göstere, dilber, güzel, latif, pür-revna olan.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5851	1	395	ra' nâyî	رَعْنَائِي	Letafet , revnak, güzellik	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5852	1	395	rağank	رَعْنَاكٌ	Göz ucuyla bakmak, lahz .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5853	1	395	raf	رَفٌ	Türki'de dahi meşhur olan evler içinde duvara mihladıkları ensiz tahta, raf .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5854	1	395	reft	رَفْتٌ	Reften lafzının mazisidir, zehebe (ذَهَبٌ) gibi "gitti" manasına.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5855	1	395	ruft	رُفْتٌ	Süpürmek, süpürge ile tathîr etmek, kens .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5856	1	395	reftâr	رَفْتَارٌ	Gidiş, yürüyüş, hareket, salınmak, ihtizâz .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5857	1	395	reften	رَفْتَنٌ	Gitmek, yürümek, ravh .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5858	1	395	ruften	رُفْتَنٌ	Süpürmek, süpürge ile tathîr etmek.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5859	1	396	rufte	رُفْتَه	Süpürüntü, süfâre ve süpürülmüş olan.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5860	1	396	refte refte	رَفْتَه رَفْتَه	Gide gide, tedriç ile, tedricen .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5861	1	396	refû	رَفُو	Dikişi belirsiz olan yama ve örü.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5862	1	396	refûger	رَفُوگَرٌ	Örücü, belirsiz dikiş dikici, yırtık dikici, zâfir .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5863	1	396	(rakşas)	(رَقَاصٌ)	Dönerek oynayıcı olan çengi, köçek oğlanı ve saat dürununda nöbetle sağa sola hareket eden çark veya askı.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5864	1	396	(rakş)	(رَقَصٌ)	Dönmek, semah etmek ve hora etmek, kâffe-i harekât-ı bedeniyyesini bir usule tatbiken oyun ve hareket etmek.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5865	1	396	rakşgünân	رَقَصْ كُنَانٌ	Rakşas , çengi, köçek oğlanı.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5866	1	396	rakşiden	رَقَصِيدِنٌ	Oynamak raks etmek, semah.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5867	1	396	(rakam)	(رَقْمٌ)	Hesap için kullanılan yazı işareti ve ilm-i hesâb ve yazı.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5868	1	396	rakamzede	رَقْمَزَدَه	Yazılı olan merkûm ve muharret olan.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5869	1	396	rakamktin	رَقْمَكْتِنٌ	Hesap edici ve yazıcı olan.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5870	1	396	(rakip)	(رَقِيبٌ)	Hafız ve nigh-bân ve cümle âlemi gözetici olan Allahüteala Hazretleri ve engel ki birinin sevdiği mahbuba yahut maşukanın sevdiği ve tercih ettiği kimse yahut tahsîl-i merâma mâni olup kendisi cer ve tahsile say eden kimsedir ve bekçi, hâris, nigh-bân.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5871	1	397	rakîbân	رَقِيبَانٌ	Rakipler, bekçiler, hârisün .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5872	1	397	rakîme	رَقِيمَه	Yazı, hat, çizî.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5873	1	397	rukyeğhân	رُقْيَهْخَوَانٌ	Rukye ve efsun okuyucu olan.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı

5874	1	397	(rikâb)	(رِكَابٌ)	Üzengi ki at eyerine takılıp râkibin ayağı ona vazolunur ve padişaha arz-ı husûs ve benedeği için bazen eyyâm-ı mahsûsa hulûlünde icra olunan resm-i ma' rûf.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5875	1	397	rikâbdâr	رِكَابِدَارٌ	Üzengi hıfzına memur olan kimse ve saki ve at hizmetkârı.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5876	1	397	reg	رِغٌ	Damar, 'ırk, vücutta olan kan damarı.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5877	1	397	regzeden	رِغَزِدِنٌ	Kan almak, faşd .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5878	1	397	regzen	رِغَزِنٌ	Kan alıcı, hacamat edici, faşşâd .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5879	1	397	rekîd	رِكَيدٌ	Sözü yab yab söylemek, nağm .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5880	1	397	rekîden	رِكَيدِنٌ	Söyleşmek, birbiriyle tekellüm etmek, mücâvebe ve kendi kendine söylenmek.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5881	1	397	rem	رَمٌ	Sürü, reme, sirb ve ağzın dahil ve haricinde olan et.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5882	1	397	rum	رُمٌ	Kasık kılı, 'âne.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5883	1	397	remân	رَمَانٌ	Ürkek olan, vahşi .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5884	1	397	remâniden	رَمَانِيدِنٌ	Ürkütme, vahşet vermek, infâr .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5885	1	397	(remed)	(رَمَدٌ)	Göz ağrısı, derd-i çeşm.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5886	1	397	(remz)	(رَمَزٌ)	Meramını söylemeyip yalnız işaret ile ifade etmek ve manası gizli ve güç bulunur kelimeler ile ifâde-i merâm etmek ve mezkur kelimeler dahi denir.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5887	1	398	remz-i şinâs	رَمَزِشِنَاسٌ	Manası gizli olan kelimeler ile işaretlerin mefhumuna vâkıf olan kimse, vâkıfu'r-remz .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5888	1	398	(ramak)	(رَمَقٌ)	Vücutta kalmış hayat bakiyesi ve son nefes ve ölmeyecek kadar olan yemek ve dirlik ve maaş.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5889	1	398	rumgân	رُمْكَانٌ	Kasık kılları, 'âne.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5890	1	398	remende	رَمْنَدَهٌ	Korkmuş, havf etmiş olan, maḥûf .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5891	1	398	rumûzdân	رُمُوزْدَانٌ	Gizli ve mahfî manalara vâkıf olan arif kimse.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5892	1	398	rime	رِمَهٌ	Koyun vesair sürüsü, sirb .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5893	1	398	remîden	رَمِيدِنٌ	Korkmak, ürkmek ve bir nesneden nefret etmek, tahayyüş .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5894	1	398	remîde	رَمِيدَهٌ	Korkmuş, havf etmiş olan, ḥâ'if .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5895	1	398	renc	رَنْجٌ	Ağrı, eziyet , dert, illet, veca , öfke, hışm, gazap.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5896	1	398	rençper	رَنْجِبَرٌ	Ağır işlere kullanılır gündelikçi adam, 'asif ve kâr ve kesbeden kimse.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5897	1	398	renciş	رَنْجِشٌ	Ağrı, dert, illet , keder, eziyet.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5898	1	398	renc keşîden	رَنْجِشْكَشِيدِنٌ	Emek çekmek, zahmete düşer olmak, teceşşüm .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5899	1	398	rencûr	رَنْجُورٌ	Ağrı ve keder ve eziyete giriftar olan hasta ve alil olan, mariz .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5900	1	398	rencver	رَنْجُورٌ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5901	1	399	rencverî	رَنْجُورِيٌّ	Ağrı, keder, eziyet,	Farsça noktasız ra (ر) bâbı

5902	1	399	rencûrî	رَنْجُورِي	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5903	1	399	rencîden	رَنْجِيدِن	İncinmek, azûrde-i hâtır olmak, te'ezzi .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5904	1	399	rencîde	رَنْجِيدِه	İncinmiş, mütevezzî , mükedder olan.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5905	1	399	rencîdegî	رَنْجِيدِهْگِي	İncinmiş olmak, kederli olmak.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5906	1	399	rind	رِنْد	Bî-kayd ve laubali olan, kayıtsız olan ve hariçte mürtekib ve günahkâr, batında ehl-i takvâ ve istikamet olan kimse ve kallâş ve bâde-hâr ve zarif olan, harîf .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5907	1	399	rende	رِنْدِه	Malum doğramacı aleti ki onunla tahta düz ve hem-vâr edilir, randec .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5908	1	399	rendîden	رِنْدِيدِن	Sıyırmak ve ağaç tıraş eylemek ve kürek ile balçık kazımak, hat .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5909	1	399	rendîde	رِنْدِيدِه	Rendelenmiş, rende vasıtasıyla düz ve hem-vâr kılınmış olan, müterendec .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5910	1	399	renk	رَنَك	Levn , boya, beniz, mevcudatın aks-ı ziya vasıtasıyla kuvvet-i bâsıraya arz ve mahsus kılınan keyfiyeti ve hile, mekr, hud' a ve iki yüzlü olmak, riya, mürailik ve şerm, hayâ ve hisse, nasip.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5911	1	399	rangârenk	رَنْگَارَنَك	Türlü türlü renk olan, mülevven .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5912	1	399	rengâmîz	رَنْگَامِيز	Birkaç türlü olan nesne, muhtelitü'l-elvân ve her nesneden haberdar olan ve mürâi, hilekâr olan ve dostluğu muhkem olmayan kimse.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5913	1	400	rengâver	رَنْگَاوَر	Renkli olan, mülevven ve hilekâr, mürâi olan.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5914	1	400	rengâvarden	رَنْگَاوَرْدِن	Hacâlet çekmek, gazab-nâk olmak, teğazzub .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5915	1	400	rengrez	رَنْگَرَز	Boyacı, boyayı her vecihle eşyaya sirayet ettirici, şabbâğ .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5916	1	400	rengzen	رَنْگَزِن	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5917	1	400	rengîn	رَنْگِين	Renkli olan, mülevven ve güzel, ziba, zinetli olan, latif olan.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5918	1	400	rengînâ	رَنْگِينَا	Şeftali denilen yemiş, hûh .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5919	1	400	rev	رَو	Gidici, zâhib, yürüyücü olan.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5920	1	400	rû	رُو	Yüz, çehre, sima, vecih ve neşv ü nemâ bulucu olan.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5921	1	400	reva	رَوَا	Layık, becâ olan, caiz ve rayiç, sâ'ig, cari, revan olan ve husule gelmek ve kabul.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5922	1	400	revâ bûden	رَوَايُودِن	Layık olmak, caiz olmak.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5923	1	400	(revaç)	(رَوَاچ)	Akçe ve meta halk arasında alınıp geçmek.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5924	1	400	revâk	رَوَاق	Gömeçten sızan bal, şehd , asl-musaffâ.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5925	1	400	rivâk	رَوَاق	Hanenin önü, piş-gâh, hane ve hanenin ikinci katında olan divanhane ve sofa ve kubbe, kemer, nüh-revâk dokuz kat gökler, revak-ı 'ayn ve revâk-ı dîde göz üzerinde olan kaş.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5926	1	400	rivâkî	رَوَاقِي	Bir nevi derviş ve filozof.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı

5927	1	401	revan	رَوَانٌ	Can, ruh , nefis, nâtika ve reften lafzından müştak olan revan ki “gidici ve yürüyücü” manasına ama salınarak gitmek manasında istimal olunur ve caiz olan ve rayiç.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5928	1	401	revânbağş	رَوَانِبَاغْشٌ	Bir ferîştedir ki ilm-i ledün onun elindedir, rûhu’l-ğuds derler ve can verici olan.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5929	1	401	revâne	رَوَانَهُ	Gidici, zâhib , yürüyücü, akıcı olan.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5930	1	401	revâmîden	رَوَانِمِيدِنٌ	Göndermek, irsal ve salındırmak ve gidermek.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5931	1	401	revâyî	رَوَايِي	Cevaz, mesâğ , liyakat ve becâ olmak.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5932	1	401	rûb	رُوبٌ	Süpürge, miknese ve süpürüp tathîr etmek.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5933	1	401	rûbâh	رُوبَاهُ	Tilki denilen hayvan, sa’leb .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5934	1	401	rûberâh	رُوبِرَاهُ	Yüzü yola olan, hazır ve müstait ve amade olan.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5935	1	401	rûberû	رُوبِرُو	Yüz yüze karşı olan, müvâcehe .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5936	1	401	rûbekâr	رُوبِكَارٌ	Yüzü kâra çevirilmiş, hazır ve amade olan.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5937	1	401	rûbend	رُوبِنْدٌ	Yaşmak ki avratlar yüzlerine tutarlar, lişâm .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5938	1	401	rûpûş	رُوبُوشٌ	Yüz örtüsü, niçap , burka.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5939	1	401	rûbeh	رُوبِيَهُ	Rûbâh, tilki denilen hayvan, sa’leb .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5940	1	401	rûbehâne	رُوبِيَهَانَهُ	Tilki gibi ve tilkiye yakışır olan, sa’lebiyye .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5941	1	401	(rûbiyân)	(رُوبِيَانٌ)	İstakoz denilen deniz mahluku.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5942	1	401	rûhefzâ	رُوحُ أَفْرَا	Âdeme taze hayat ve ferah verici olan, müferrih .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5943	1	402	rûhperver	رُوحِ پَرُوَرٌ	Ruha kuvvet verip besleyici olan.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5944	1	402	rûd	رُودٌ	Irmak, çay, dere, nehir .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5945	1	402	rûdâve	رُودَاوَهُ	Vaki olmuş ve vuku bulmuş olan, vâki’ .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5946	1	402	rûdâver	رُودَاوَرٌ	Nehrin suyu akmasıyla getirdiği nesne ağaç ve dal ve çöp misilli, hıss .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5947	1	402	rûdbâr	رُودْبَارٌ	Büyük ırmak ve nehir ve nehir kenarı, neh-i kebîr .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5948	1	402	rûdhâne	رُودْحَانَهُ	İçinde su aktığı ark, hark .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5949	1	402	rûden	رُودِنٌ	Kızıl boya, füvve(t)	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5950	1	402	rûde	رُودَهُ	Bağırsak, mi’â ve yay kirişi ve saz kirişi.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5951	1	402	rûdebîn	رُودَبِينٌ	Bir nevi kâhin ve haberci ki hayvanatın bağırsağına bakıp ahval ve ahkâmından haber verir imiş.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5952	1	402	rûz	رُوزٌ	Gün, yirmi dört saat müddet, yevm ve gündüz vakti nehâr ve talih ve kuvvet ve güneş, âfitâb.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5953	1	402	rûzefzân	رُوزِ أَفْرُونٌ	Dua ve haber ve sadaka manasınadır ki murat ömür uzamaktır.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5954	1	402	rûzefgen	رُوزِ أَفْكَانٌ	O sıtmaya derler ki bir gün tutar bir gün tutmaz, ona Arabîde humây-ı ğib derler.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı

5955	1	402	rûzân	رُوزَان	Gündüz, gündüz vakti zarfında ve rûzlar, günler, eyyâm .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5956	1	402	rûzâne	رُوزَانَه	Yevmiye, nafaka, günlük, vazife .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5957	1	402	rûzbân	رُوزْبَان	Kapı bekçisi, bevvâb ve kapıcı başı, ser-henk, çavuş.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5958	1	403	rûz be-rûz	رُوزْبَرُوز	Günden güne, yevmen feyevmen .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5959	1	403	rûz-i tâb	رُوزْتَاب	Eyyâm-ı sayfta harâret-i şemsten hariç itidal olan ıssılık, hanez .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5960	1	403	rûz-ı cezâ	رُوزْجَزَا	Kıyamet günü, yevmü'l-cezâ .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5961	1	403	rûz-ı dîde	رُوزْدِيْدَه	Gün görmüş, rüzgar geçirmiş olan ihtiyar olan, pir, müsinn .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5962	1	403	rüzgâr	رُوزْكَار	Yel, båd, rîh ve dünya, âlem ve zaman, zamane, vakit ve hâl ve asır, cihan, hevâ ve fırsat ve müddet.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5963	1	403	rûzmeze	رُوزْمَزَه	Beyne'n-nâs, umûmen, malum ve müstamel olan tabirât ve lisan ve daima, her gün.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5964	1	403	revzen	رُوزَنْ	Pencere, derîce, revzane .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5965	1	403	rûzen	رُوزَنْ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5966	1	403	rûznâmce	رُوزْنَامْجَه	Her günün vukuatı kaydolunan defter kitabı ve muhasebeye memur olan kitapların defteri.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5967	1	403	rûznâme	رُوزْنَامَه	Sene ve mâh ve hafta ve gün ve bazen saat ve ahvallerini müşir kitap, defter .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5968	1	403	(revzene)	(رُوزْنَه)	Pencere, derîce, revzen.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5969	1	403	rûze	رُوزَه	Oruç, şavm ve günlük, yevmî olan, vazife.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5970	1	403	rûzedâr	رُوزْدَار	Oruçlu olan, şâ'im .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5971	1	403	rûzegüşâ	رُوزْمَكْتَشَا	İftar edici, orucu bozucu, muftir .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5972	1	403	rûzî	رُوزِي	Rızık, nasip, maaş ve gündüze mensup ve müteallik olan ve her günlük hükmünde.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5973	1	403	rûziyâne	رُوزِيَانَه	Maaş, rızık, yevmiye , ekmek.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5974	1	403	rûz-ı hâr	رُوزِي خَوَار	Rızık yiyici mahluk .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5975	1	403	rûz-ı hârân	رُوزِي خَوَارَان	Mahlukat, hayvanat, nâs .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5976	1	404	rûz-ı dih	رُوزِي دِه	Rezzâku'l-mahlukât olan Allahüteala Hazretleri.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5977	1	404	rûzîne	رُوزِيْنَه	Gündelik, yevmiye , maaş, ekmek.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5978	1	404	rûzinedâr	رُوزِيْنِدَار	Maaş ve ekmek sahibi olan, ehl-i ma'âş .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5979	1	404	rûspî	رُوسْپِي	Zâniye olan avrat, fahişe .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5980	1	404	rûspîzâde	رُوسْپِي زَادَه	Piç olan, veledü'z-zinâ .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5981	1	404	rûstâ	رُوسْتَا	Köy, qarye .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5982	1	404	rûstâhîz	رُوسْتَاخِيْز	Kıyamet günü, yevmü'l-kıyâme .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5983	1	404	rûstâr	رُوسْتَار	Köylü adam, köy ehli, quravî .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5984	1	404	rûstâzâde	رُوسْتَارْزَادَه	Köylünün oğlu olan.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı

5985	1	404	rûstâyî	رُوسْتَايِي	Köyde oturup taayyüş etmek, ķuravî .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5986	1	404	rûsiyâh	رُوسِيَاَه	Yüzü kara, kabahatli, rezil olan, mücrim .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5987	1	404	rûsiyâhî	رُوسِيَاَهِي	Yüz karalığı, kabahat, rezalet .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5988	1	404	rûsiyeh	رُوسِيَه	Yüzü kara, kabahatli olan, rezil olan, mücrim .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5989	1	404	reviş	رُوش	Gidiş, yürüyüş tarz ve üslup, âdet , kaide, usul, tarîk ve bahçe aralarında olan yol ve hayâbân ve reften lafzından müştak ism-i masdardır.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5990	1	404	rûşen	رُوشَن	Aydın, ziya ve belli, bedihî, aşikâr olan ve revnaklı ve ziyadar olan.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5991	1	404	rûşinâ	رُوشِنَا	Aydınlık, fûrûğ, ziya ve rûşen olan.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5992	1	404	rûşinâs	رُوشِنَاَس	Belli başlı, meşhur kimse ve cümle ile aşına ve ülfetli olan kimse, murahhâķ .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5993	1	404	rûşinâsî	رُوشِنَاَسِي	Aşinalık, ülfet, dostluk, muħabbet .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5994	1	405	rûşinâyî	رُوشِنَاِيِي	Aydınlık, parlaklık, ziya ve aşikârlık.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5995	1	405	rûşenbeyân	رُوشِنَبِيَان	Açık ve fasih beyan edici olan, faşihü'l-beyân .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5996	1	405	rûşendil	رُوشِنْدِيل	Gönlü hakâyık-ı ruhâniyeye vâkıf olan, râsiķ .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5997	1	405	rûşenzamîr	رُوشِنَزَمِير	Bi-ma' nâhu eyđan	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5998	1	405	rûşenger	رُوشَنگَر	Cılacı, mıskalacı, müze 'bir .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
5999	1	405	rûşenî	رُوشِنِي	Parlaklık, ziyadarlık, lâmi'î .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6000	1	405	rûğ	رُوع	Gegirmek, ifşâş .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6001	1	405	rûğan	رُوعَن	Yağ, dühn ve semn ve ispirotoda erimiş sakız makulesi ki boya misilli istimal olunur.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6002	1	405	rûğanger	رُوعَنگَر	Yağ çıkarıcı, dehħân .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6003	1	405	rûğanî	رُوعَنِي	Revani tabir olunan tatlı taam.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6004	1	405	rûğerdân	رُوعَرْدَان	Yüzü öteye çevrilmiş olan, mu'raz ve asi ve itaatsiz olan.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6005	1	405	rûğerdânî	رُوعَرْدَانِي	Yüzünü öteye çevirmek, rûğerdânlık.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6006	1	405	rûmâl	رُومَال	Yüz silecek nesne, destemâl, maħreme ve yüz sürücü ve yüz silici olan.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6007	1	405	rûmâlî	رُومَالِي	Yüz silmek ve yüz sürmek.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6008	1	405	revenc	رُوعِنج	Koyun bağırsağı ki kiyma, et ve pirinç ile doldurup pişirirler, çergand, ' asîb .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6009	1	405	revende	رُوعِنْدَه	Gidici, zâhib , yürüyücü olan.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6010	1	405	rûnde	رُوعِنْدَه	Sıvık, sulu olan, mayi .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6011	1	405	revnaķ	رُوعِنق	Güzellik, âb ü tâb, ħusn , sefa, letafet ve yaraşık.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6012	1	406	rû-nümâ	رُوعِنْمَا	Yüz gösterici olan, râ 'î'l-vech ve zuhura gelen, vaki ve bariz olan ve gelinin yüzünü gördükte damadın verdiği hediye.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6013	1	406	rûnümûde	رُوعِنْمُودَه	Yüz göstermiş, zuhur etmiş olan, mürâ 'î'l-vech .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6014	1	406	rûnümûn	رُوعِنْمُون	Yüz gösterici, zahir olan, râ 'î'l-vech .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6015	1	406	rûy	رُوعِي	Yüz, vecih , çehre, sima ve ümit ve adalet etmek ve sebep.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı

6016	1	406	rûyâ	رُؤْيَا	Bitici, neşvünema bulucu olan, nâmî .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6017	1	406	rûyâniden	رُؤْيَانِيدَنْ	Bitirmek, yerden otları harice çıkarmak, inbât .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6018	1	406	rûyed	رُؤْيِدْ	Resten lafzının muzârisidir “biter, yenbitü ” manasına.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6019	1	406	rûydâde	رُؤْيِ دَاَدَهْ	Vaki, vuku bulmuş olan.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6020	1	406	rûydil	رُؤْيِ دِلْ	Güler yüzlü olan, şabîhu'l-vech .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6021	1	406	rûy-ı zemîn	رُؤْيِ زَمِينِ	Yer yüzü, vechü'l-arz .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6022	1	406	rûyşinâs	رُؤْيِ شِينَاَسْ	Belli başlı, meşhur kimse ve cümle ile aşına ve ülfetli olan kimse, murahhak .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6023	1	406	rûyşinâsî	رُؤْيِ شِينَاَسِي	Aşinalık, ülfet , dostluk.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6024	1	406	rûyger	رُؤْيِ گِرْ	Bakırcı ki kazan ve sahan vesair bakır avanesi yapar olan.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6025	1	406	rûymâl	رُؤْيِمَالْ	Yüz silecek nesne, maħreme ve yüz sürücü, yüz silici olan.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6026	1	407	rûymâlî	رُؤْيِمَالِي	Yüz sürmeklik, rûy-mâl olmak, demnü'l-vech .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6027	1	407	rûyen	رُؤْيِنْ	Kızıl boya, ceryâl .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6028	1	407	rûyin	رُؤْيِنْ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6029	1	407	rûyiden	رُؤْيِيدَنْ	Bitirmek, inbât ve bitmek.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6030	1	407	rûyide	رُؤْيِيدَهْ	Bitmiş, neşvünema bulmuş olan, menmî .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6031	1	407	rûyîn	رُؤْيِينْ	Tunçtan masnu ve ibaret olan, şufriyye(t) .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6032	1	407	rûyinemâl	رُؤْيِينِمَالْ	Esfelden zahir ve hariç olan seda, osuruk, zurâf .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6033	1	407	rah	رَهْ	Yol, tarîk , râh ve resim, kaide, kanun.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6034	1	407	rehâ	رَهَا	Ĥalas , kurtulmuş.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6035	1	407	rehâ-dâden	رَهَادَانْ	Yol vermek, kurtarmak, halas etmek, taħlîş .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6036	1	407	rehâden	رَهَانْ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6037	1	407	rehâ kerden	رَهَاكَردَنْ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6038	1	407	rehâne yâften	رَهَانِيَاْفْتَنْ	Kurtulmamak, halas olmamak, irtibâk .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6039	1	407	rehâniden	رَهَانِيدَنْ	Halas etmek, koyuvermek ve salıvermek, tesyîb .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6040	1	407	reh âverd	رَهْ اَوْرِدْ	Armağan, hediye , ekseriya misafiratdan vilayetlerine gelen kimseler ahababa ve kibara armağan verdikleri ecilden reh-âverd derler.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6041	1	407	rehâvî	رَهَاوِي	İçinde yaylı çalgı olup kurulduktaki kendi kendine çalar olan kutu.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6042	1	407	rehâyâb	رَهَايَاَبْ	Halas bulup selamete çıkar olan, maħlûş .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6043	1	407	rehâyî	رَهَايِي	Ĥalas , kurtuluş.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6044	1	407	(ruhân)	(رُهَانْ)	Manastırda oturur olan Nasârâ keşişi, papası.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6045	1	407	ruhânĥâne	رُهَانِيَاْحَانَهْ	Manastır, kilise , tekke.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6046	1	408	rehber	رَهْبِرْ	Kılavuz, yol gösterici olan, delil ,	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6047	1	408	rahberî	رَهْبِرِي	Rehberlik, kılavuzluk, delalet .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6048	1	408	rehpeymâ	رَهْبِيْمَا	Yolcu, yol ölçücü olan.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı

6049	1	408	rehrev	رَهْرُو	Yolcu, yoldan gidici olan, ibnü's-sebîl .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6050	1	408	rehrevân	رَهْرَوَان	Yolcular, ebnâ 'i's-sebîl .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6051	1	408	rahzen	رَهْرَن	Yol kesici, kuṭṭâ' u't-ṭarîḳ .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6052	1	408	rehzenî	رَهْرَنِي	Yol kesicilik, kaṭ' u't-ṭarîḳ	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6053	1	408	rehgüzâ	رَهْكَزَار	Yol, ṭarîḳ , geçit.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6054	1	408	rehnişîn	رَهْنَشِين	Yol üzerine oturucu olan, kaḥ'idü't-ṭarîḳ .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6055	1	408	rehnümâ	رَهْنَمَا	Kılavuz, yol gösterici olan, delil .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6056	1	408	rehnümây	رَهْنَمَائ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6057	1	408	rehnümâyî	رَهْنَمَائِي	Kılavuzluk, delalet .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6058	1	408	rehnümûn	رَهْنُمُون	Kılavuzluk, yol gösterici olan, delil .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6059	1	408	rehneverd	رَهْنَوَرْد	Yolcu, ibnü's-sebîl , yolculuk edici olan.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6060	1	408	rehvâr	رَهْوَار	Yorga yürüyüşlü at ve bârgîr, cehîz .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6061	1	408	rehî	رَهِي	Bende, kul, ' abd , köle.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6062	1	408	rehyâb	رَهْيَاب	Kurtulmuş, halas olmuş olan, müncî .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6063	1	408	rehîden	رَهِيدِن	Kurtulmak, halas olmak.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6064	1	408	riyakâr	رِيَاكَار	İki yüzlü, mürâi olan kimse.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6065	1	408	rîçâl	رِيچَال	Reçel tabir olunan meyve mürebbâsı, rîşâr .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6066	1	408	(reyḥan)	(رِيحَان)	Hoş-bû kokulu çiçek, fesleğen.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6067	1	408	rîht	رِيحْت	Rihten lafzından mazidir "döktü, şabbe" manasına.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6068	1	408	rîhtim	رِيحْتِم	Birbirine pek basılmış taş ve toprak.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6069	1	409	rîhten	رِيحْتِن	Dökmek, inşibâb .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6070	1	409	rîhte	رِيحْتِه	Dökülmüş olan, munşib ve isâga olunmuş, dökme olan, aktılmış olan.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6071	1	409	rîdiden	رِيْدِيْدِن	Ufak tefek olmak ve çürümek ve dökülmek, izmihlal .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6072	1	409	rîz	رِيْز	Dökücü, akıtıcı ve saçıcı olan, müfîz .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6073	1	409	rîzen	رِيْزِن	Bi-ma' nâhu eydan ve akıp dökülücü olan.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6074	1	409	rîzed	رِيْزِدْ	Rihten lafzından fi'l-i muzâridir " yeşubbu " manasına "döker" demektir.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6075	1	409	rîziş	رِيْزِشْ	Dökülmek, şab , dökmek, akmak, akıtmak.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6076	1	409	rîze	رِيْزِه	Döküntü, saçıntı, hurda, ḥutâme ve kırıntı ve dökülmüş olan.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6077	1	409	rîzeçîn	رِيْزِمْجِيْن	Döküntü ve saçıntı, devşirici olan, muḳtaṭifu'l-ḥutâme .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6078	1	409	rîzeḥûr	رِيْزِمْخُوْر	Döküntü, saçıntı yiyici olan, âkîlu'l-ḥutâme .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6079	1	409	rîsten	رِيْسْتِن	Eğirmek, yün ve iplik misilli nesnelere eğirip ince etmek, ğazl ve kuyuya ve çukur yerlere ve havuza ve deryaya aşağı gitmek ve nahvet eylemek ve tegavvut eylemek.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6080	1	409	rîsmân	رِيْسْمَان	İp, bükülmüş organ, halat, kerr .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı

6081	1	409	rîsümân	رِسْمَان	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6082	1	409	rîsîden	رِسِيدِن	Eğirmek, yün ve iplik makulelerini ince etmek, gazl .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6083	1	409	rîş	رِيش	Yara, çıban, cerahat , karha ve yün, yapığı ve kahır, hışım ve imalesiz kesre-i sarîha ile yani yâ-yı ma' rûf (ي) ile sakal manasına, lihye .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6084	1	410	rîş ber-âvarden	رِيشْبَرِاوردَن	Sakallanmak, sakalı gelmek, iltihâk .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6085	1	410	rîşpeçe	رِيشْ پچه	Sakalın üzerinde dudağa muttasıl olan kıllar, ' anfeka .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6086	1	410	rîştâb	رِيشْتَاب	Kıvırcık saç ve sakal, ca' d .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6087	1	410	rîşhand	رِيشْحَنْد	Birinin sakalına gülmek, istihza .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6088	1	410	rîşgâv	رِيشْگاو	Maskaralık eden kimse.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6089	1	410	rîşe	رِيشه	Saçak her ne saçağı olursa olsun, hüdb ve püskül ve yara, cerh ve nebatın kökü, kök teli yani ağacın kökünde olan ince teller.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6090	1	410	rîşegîr	رِيشه گير	Kök tutmuş, köklenmiş olan, mu' raf .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6091	1	410	rîk	رِيك	Bir kelimedir ki Türkîde "vay sana" derler, Arabîde veyhake derler.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6092	1	410	rîg	رِيگ	Kum, reml , toz, gubar ve yazı üzerine dökülen toz ki çabuk kuruyup bozulmaz.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6093	1	410	rîgdân	رِيگْدَان	Rîg kabı, rîg muhafazası.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6094	1	410	rîm	رِيْم	Yara ve çıbanın çirk ve irini, kîh .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6095	1	410	rîm âhen	رِيْمِ اَهَن	Demir boku denilen nesne ki kızmış demiri dövdükte dökülen parçalardır, ħabsü'l-ħadîd .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6096	1	410	rîmgûş	رِيْمِ كوش	Kulak çirki ve irin, veseħu'l-üz .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6097	1	410	rîmnâk	رِيْمْنَاك	Çirkin, murdar, kirli ve irinli olan, mülevves .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6098	1	411	rîme	رِيْمه	Gözden akan çirk ki kirpikler arasında müctemi' ve mün' akid olur, çapak, rams .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6099	1	411	rîv	رِيْو	Hile, mekr , âl, hud' a, şeytanlık.	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6100	1	411	rîhâniden	رِيهَانِيدِن	Aşındırmak, kullanıp eskitmek, ishâk .	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
6101	1	411	rîhîden	رِيهِيدِن	Aşınmak, inbirâ ?	Farsça noktasız ra (ر) bâbı
	1	411		بَابُ الرَّاءِ الْمُعْجَمَةِ مِنَ الْفَارْسِيَّةِ		Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6102	1	411	zâ	ز	İşbu harf- zâ-yı mu' ceme tertîb-i hurûf-ı Osmâniyyede on üçüncü harf olup hesap ve ulûma dair olan kütüb ve resâ'ilde yedi adedine delalet eder.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6103	1	411	jâ	ژ	İşbu harf-i jâ-yı Fârisiyye tertîb hurûf-ı Osmâniyyede on dördüncü harf olup hesap ve ulûma dair olan kütüb ve resâ'ilde harf-i zâ-yı mu' ceme misilli yedi adedine delalet eder.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6104	1	411	zi	ز	-den manasında olarak harf-i cer-i Fârisîdir, min .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı

6105	1	411	jâ	جَا	Hurûf-ı Osmâniyyeden on dördüncü harfin ismidir.	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6106	1	411	zâc	زَجَّ	Bir nevi demir madeni ve demir tozu ki demirin kükürt ruhuna eritmesinden hasil olur ve avratların çocuk doğurduktan sonra kırk gün müddeti, nifâs ve kara boya.	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6107	1	411	zâhîl	زَاخِلٌ	Zakkum ağacı, şecere-i zağkûm .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6108	1	412	zâd	زَادٌ	Doğmuş olan, mevlûd , zira zadan lafzından sığa-i mazi olur, veled manasına ve yaş, sinn ve neseb ve hasb ve azade olan.	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6109	1	412	zâdbûd	زَادْبُودٌ	Asıl vatan, doğduğu memleket, meskî-i re's .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6110	1	412	zâdbûm	زَادْبُومٌ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6111	1	412	zâdhût	زَادْحُوتٌ	Bodur, ziyade kısa boylu, hıdırîcân .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6112	1	412	zâdhûr	زَادْحُورٌ	Çok yaşamış olan, salhûrde, pir, müsinn .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6113	1	412	zâdhâst	زَادْحَوَاسْتٌ	Cüce, boyu ziyade kısa olan adam, kaşî' .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6114	1	412	zâdegî	زَادْمَكِي	Oğulluk, evlatlık, bünüvve(t) .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6115	1	412	zâden	زَادَنْ	Doğmak ve doğurmak, tevellüd .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6116	1	412	zade	زَادَةٌ	Doğmuş olan, mevlûd , asilzade muteber kimsenin oğlu, haramzade piç, veled-i zinâ, orospu oğlu, helalzade ırz ehli karının oğlu, şehzade şah yahut padişah oğlu.	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6117	1	412	zâr	زَارٌ	İnlemek, elfl ve inleyici ve nalan olan, giryan olan, dert ve keder ve rencişe müptela olan ve hüznün ve sûziş ile yanık yanık ağlamak ve hakir, bî-i' tibâr olan ve ot ve çiçek ve ağaç ve başka herhangi bir nesnenin çok olduğu mahal ve rikkat-i hâl.	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6118	1	412	zârîhûr	زَارِحُورٌ	Sözü nezaket ve iham ile söyler olan, faşih ve kârında hile edici olan.	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6119	1	413	zârî	زَارِي	İnledi, elfl ve dert ve kederden naşi ağlayıp sızlamak ve hakaret, itibarsızlık.	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6120	1	413	zâriyâne	زَارِيَانَةٌ	Zârî ve teşekkî ve kedere bâ' is olan nesne, bâ' işü'l-keder .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6121	1	413	zârîdenn	زَارِيدَنْ	İnlemek, enfn ve feryat etmek.	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6122	1	413	jâj	زَاژٌ	Faydasız ve beyhude ve malayani söz, hezeyan , herze ve gayet dikenli bir ottur ki deve ekl edemez.	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6123	1	413	jâjhâ	زَاژْحَا	Beyhude ve abes söyleyici, hezeyan yiyici, hannâ' .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6124	1	413	jâjhây	زَاژْحَائِي	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6125	1	413	jâjhâyân	زَاژْحَائِيَانٌ	Hezeyan ve herzeciler, hurrâ' .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6126	1	413	jâjhû	زَاژْحُو	Zevzek kimse, hezeyan yiyici, hannâ' .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6127	1	413	jâjîden	زَاژِيدَنْ	Deve, koyun ve sığır ve emsali alefin midesinden çıkarıp çiğnemek, cirre(t) ve it ve çakal ve emsali ürümek.	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6128	1	413	zâsten	زَاِسْتَنْ	Doğurmak, îlâd .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı

6129	1	413	zâğ	زَاغ	Karga, ğurâb ve gammaz, fitneci ve keman yayının kirişi çekecek yerinde olan sargı ki tuncu ona geçirirler.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6130	1	413	zâğpîse	زَاغ پسته	Ala karga denilen kuş, ebka' .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6131	1	414	zâğpîne	زَاغ پینه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6132	1	414	zâğâb	زَاغَاب	Mürekkep, divite konulan siyah nesne, midâd .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6133	1	414	zâll	زَال	Koca, pir, ihtiyar, şeyh , müsimn , ak sakallı olan ve Rüstem Cihangir'in pederi adıdır, zâl-ı mezbûrânesinden tevellüd ettikte saç ve kaşı ve kirpiği beyaz olduğundan ismi zâl ile tesmiye olunmuştur.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6134	1	414	jâle	زَالِه	Şebnem, çiy ve kırağı, nedâ ve tulum, sâ'ib , su çekmek için hayvan derisinden yapılan nesne.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6135	1	414	zân	زَان	"Ondan" manasına, Arabîdeki " minhu " gibi.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6136	1	414	zânû	زَانُو	Uyluk ile baldırın birleştiği yer, diz, rukbe .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6137	1	414	zânû be-zânû	زَانُو بِي زَانُو	Diz dize muttasıl olarak.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6138	1	414	zânû ber-zânû	زَانُو بِي زَانُو	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6139	1	414	zânûzede	زَانُو زِدِه	Diz çökmüş olan.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6140	1	414	zâver	زَاوَر	Binek, merkep , binecek.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6141	1	414	zâvlâne	زَاوَلَانِه	Bukağı, şîfâd, mücrimler ayağına vazolunan demir kilit.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6142	1	414	jâviden	زَاوِيدِن	Çiğnemek, mazğ , ağız ile nesneyi yutmak için çiğnemek ve ulamak, nec .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6143	1	414	(zaviye)	(زَاوِيَه)	Köşe, bucak ve tekke ve iki hattın telakki etmesinden hâdis olan heyet.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6144	1	415	zâhidâne	زَاهِدَانِه	Zahit ve sufi kimseye yakışır olan.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6145	1	415	jây	زَاي	Hurûf-ı Osmâniyyeden on dördüncü olan je-i (ژ) Fârisiyyenin ismidir.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6146	1	415	zâyâniden	زَايَانِيدِن	Doğurmak, tevlîd .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6147	1	415	zâyîçe	زَايِيْچِه	Bir vakt-i muayyende kevâkib-i seyyârenin vaz ve heyetlerini irâ'et eder cedvel-i nücûmî.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6148	1	415	zâyende	زَايِيْنْدِه	Doğurucu olan, vâlid .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6149	1	415	zâyîden	زَايِيْدِن	Doğurmak, ilâd .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6150	1	415	(zabâd)	(زَابَاد)	Hoş-bû bağ.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6151	1	415	zeban	زَبَان	Dil, lisan , ağız içinde tekellüme alet olan et parsi.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6152	1	415	zebân âver	زَبَان اَوَر	Muntaliku'l-lisân ve fasihu'l-beyân olan kimse ve söyleyici.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6153	1	415	zebânberân	زَبَان بَرَان	Hecâ-gû ve yâve-tırâz olan.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6154	1	415	zebânbere	زَبَان بَرِه	Kuzu dili tabir olunan ot, lisânu'l-hâmel .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6155	1	415	zebânḥâh	زَبَان حَوَاه	Dil isteyici, sual edici, sâ'il .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6156	1	415	zebândâr	زَبَان دَار	Tercüman olan.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6157	1	415	zebândırâz	زَبَان دَرَاز	İtâle-i lisân , dil uzatıcı, birine kabîh söz söyleyici.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı

6158	1	415	zebânzed	زَبَانَزِدْ	Lakırtıda beyne'n-nâs müstamel olan.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6159	1	415	zebânfirîb	زَبَانُ فَرِيبُ	Dürûg-gû, yalan söyleyici olan, kezzâb .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6160	1	415	zebân küncüşk	زَبَانُ كُنْجَشَاك	Edviyeden bir nafi darıdır, iri ağaçta biter, kuş dili gibi olur.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6161	1	415	zebâne	زَبَانَه	Ateş yalını, alev, kâbes .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6162	1	415	zebâne-i âteş	زَبَانَه اَتَشْ	Od yalını, leheb .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6163	1	416	zebânekeş	زَبَانَه كَشْ	Alevli, yalınlıcı olan, muztarim .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6164	1	416	(zebani)	(زَبَانِي)	Ehl-i cehennemî, eziyet etmeye memur olan mahlûkât-ı mahûfeden biri.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6165	1	416	zeber	زَبَرُ	Yukarı, üst taraf, fevķ ve hatırda tutmak, hatıra.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6166	1	416	zeber âb	زَبَرَابُ	Suyun üzerinde ve kenarında olan yeşil nesne, yosun, ğarmaż .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6167	1	416	(zebercet)	(زَبَرَجْدُ)	Zümrüt nevinden meşhur cevher, zî-kıymet taş.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6168	1	416	zeberpûş	زَبَرِپُوشُ	Yorgan, lihâf ve esvap üzerine giyilen câme ki bâlâ-pûş dahi derler.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6169	1	416	zeberdest	زَبَرْدَسْتُ	Üstte kalan, galip ve güçlü, kuvvetli, bahadır olan ve üst taraf, üst yan.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6170	1	416	zeberdestî	زَبَرْدَسْتِي	Üstlük, galiplik, galebe .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6171	1	416	zebţâne	زَبَطَانَه	Ağız tüfeği, sebeţâne .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6172	1	416	zibildân	زَبِلْدَانُ	Süprüntülük, mezbele .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6173	1	416	zübûlyâfte	زُبُولُ يَافْتَه	Gübrenenip kuvvet bulmuş olan.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6174	1	416	zebun	زَبُونُ	Kuvvetsiz, nâtuvân olan, zayıf ve bed, fena, işe yaramaz olan, sahif olan ve aciz ve mağlup olan.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6175	1	416	zebûde	زَبُودَه	Bî-te 'emmül ve bî-dikkat olmak.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6176	1	416	zebûnkeş	زَبُونَكَشْ	Zu'afâ ve fukarayı katil ve eziyet edici, bîdâd kimse, zalim .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6177	1	416	zebûnkeşâne	زَبُونَكَشَانَه	Zalim ve gaddar ve bîdâd kimseye mahsus ve yakışır olan, zalimiyye(t) .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6178	1	416	zebûnî	زَبُونِي	Zayıflık, kuvvetsizli, zafiyet .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6179	1	417	zibîr	زَبِيرُ	Hatırda tutmak, hıfz .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6180	1	417	zec	زَجُّ	Sarı asma tabir olunan kuş, şafariyye .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6181	1	417	zaħm	زَاْحْمُ	Yara, rîş, cerħ .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6182	1	417	zaħmħûrde	زَاْحْمُ حُوْرْدَه	Yaralı olan, mecrûħ .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6183	1	417	zaħmdâd	زَاْحْمَدَادُ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6184	1	417	zaħmdâr	زَاْحْمَدَارُ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6185	1	417	zaħmres	زَاْحْمَرَسْ	Cerħ edici, yara edici olan, câriħ .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6186	1	417	zaħmzede	زَاْحْمَزَدَه	Yaralı olan, mecrûħ .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6187	1	417	zaħmkâr	زَاْحْمَكَارُ	Yara edici olan, câriħ .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6188	1	417	zaħmkârî	زَاْحْمَكَارِي	Yare, zahm, cerħ .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6189	1	417	zaħmnâk	زَاْحْمَنَّاك	Yaralı olan, mecrûħ .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6190	1	417	zaħme	زَاْحْمَه	Saz çalacak küçük ağaç pasesi, saz tezenesi, saz zahmesi, mızrap .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı

6191	1	417	zidâ	زِدَا	Nesne silip pasını açarak mücella ve safî kılıcı, temizleyici olan, mücella .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6192	1	417	zidâyiden	زِدَائِيْن	Açmak, izhar , münkeşif kılmak.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6193	1	417	zeder	زَدَر	Üst, fevķ , yukarı olan.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6194	1	417	zedâniden	زِدَائِيْن	Vurdurmak, lafz-müte' addidir, taẓrīb manasına.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6195	1	417	zediş	زَدِيْش	Dövüş, birbirine vuruş, muğârebe .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6196	1	417	zeden	زَدَن	Vurmak, đarp , dövmek.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6197	1	417	zedûden	زِدُوْرَت	Açmak, izhar , münkeşif etmek, pas açmak.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6198	1	417	zidûde	زِدُوْدَه	Silinip pası açılmış olan, mücella .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6199	1	417	zede	زَدَه	Vurulmuş, mağrûb , çarpılmış ve giriftar olmuş olan.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6200	1	418	zer	زَر	Altın, zeheb , altın akçe, dinar ve hece okurken çocuklara irâ'et olunan hareke, fetha .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6201	1	418	zerendûr	زُرَانْدُوْر	Altın yıldızlı olan, muzahraf .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6202	1	418	zerbâf	زُرْبَاْف	Sırma ile dokunmuş olan kumaş.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6203	1	418	zerbâfte	زُرْبَاْفَتَه	Bi-ma' nâhu eyđan	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6204	1	418	zerbeft	زُرْبِيْفَت	Bi-ma' nâhu eyđan	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6205	1	418	zertâr	زُرْتَاْر	Altın tel, sırma ve güneş şuası, kaşab .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6206	1	418	zertârî	زُرْتَاْرِي	Sırma ile dokunmuş olan kumaş.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6207	1	418	zerc	زَرْج	Keklik denilen kuş, hacel .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6208	1	418	zer-i ca' fer	زَرْجِعْفَر	Halis ve saf olan altın, ' akÿân .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6209	1	418	zer-hurîd	زَرْخِرِيْد	Satın alınmış olan, memlûk .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6210	1	418	zerhurîde	زَرْخِرِيْدَه	Bi-ma' nâhu eyđan	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6211	1	418	zerd	زَرْد	Elvândan sarı renk, eşfer .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6212	1	418	zerdâb	زَرْدَاْب	O sarı sudur ki vücûd-ı âdemde ve hayvanda zuhur eder, şadîd .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6213	1	418	zerdali)	زَرْدَالُو	Erik cinsinden bir nevi sarı meyve zerd (زرد) ile âlû (آلو)'dan mürekkeptir, sarı erik demektir, mişmiş .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6214	1	418	zerdüşden	زَرْدِيْشْدِيْن	Sarartmak, sarı etmek, işfirâr .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6215	1	418	zerd-fâm	زَرْدِفَاْم	Sarı renkli olan, eşfer	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6216	1	418	zerd-mürĝ	زَرْدِمُرْغ	İncir kuşu denilen mürĝ, sarı asma ve sarı sandal dahi derler, şafâriyye .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6217	1	419	zer-dûz	زَرْدُوْز	Sırma işleyici, nâsicü'l-kaşab .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6218	1	419	zerdûzî	زَرْدُوْزِي	Sırma işleme.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6219	1	419	zerdûst	زَرْدُوْسْت	Ĥasis , tamahkâr olan.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı

6220	1	419	zerde	زَرْدَه	Zaferan ile terbiye olunur tatlı bir nevi taam ki nikâh düğünlerinde kesret üzere, istimal olunup pilav ile ma'â ekl olunur ve ihlât-ı erba' adan şaf râ denilen ve sarı renk at ve bir dağ adıdır ki onda gümüş madeni vardır ve yumurtanın sarısı.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6221	1	419	zerdecâv	زَرْدَمَجَاوُ	Sarı bir nevi kök ki onunla nesne boyarlar, 'urûku's-şabâğın.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6222	1	419	zerdecûb	زَرْدَمَجُوبُ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6223	1	419	zerdî	زَرْدِي	Sarılık, sarı rengi, şufre(t) .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6224	1	419	zerdîc	زَرْدِيچ	İncir kuşu, sarı sandal ve sarı asma dahi derler, şafâriyye .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6225	1	419	zerrişte	زَرْرِشْتَه	Altın tel, sırma ve kılaptan ve onlara benzer ne olursa olsun, kaşab .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6226	1	419	zerrişteger	زَرْرِشْتَمَگَرُ	Altın tel işleyici, sırma-keş olan.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6227	1	419	zersâ	زَرْسَا	Altın ezici, varakçı, zehhâb ve altın hal edecek zarf ve işlenmemiş altın ve sikke vurulmamış altın.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6228	1	420	zersây	زَرْسَائِي	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6229	1	420	zersâv	زَرْسَاوُ	Altın hurdası, kurâza .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6230	1	420	zireşk	زَرَشَك	Kadın tuzluğu tabir olunan meyve ki ona amber- bâris derler, şerbeti olur, anber-bâris .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6231	1	420	zerşinâs	زَرَشِينَاَس	Altın tanıyıcı, şarraf .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6232	1	420	jerf	زَرْف	Derin olan, 'amîk	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6233	1	420	jerfîn	زَرْفِين	Ehl-i dikkat ve fetânet olan, faftîn .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6234	1	420	zerfişân	زَرْفِيشَانُ	Altın saçıcı, bâyi' u'z-zeheb .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6235	1	420	jerfi	زَرْفِي	Derinlik, 'umk.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6236	1	420	(zerk)	(زَرْق)	Riya, mürailik ve hile ve tezvîr.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6237	1	420	zerkfürûş	زَرْقَفُروُش	Riyakâr, hilebaz, mürâi .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6238	1	420	zerkâr	زَرْكَارُ	Altın yahut sırma işleme olan nesne.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6239	1	420	zerkeş	زَرْكَش	Altın tel yapıcı, kaşşâb .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6240	1	420	zerkûb	زَرْكَوبُ	Altın dökücü, altın döküp varak yapıcı, zehhâb .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6241	1	420	zerger	زَرْكَرُ	Kuyumcu, altın kuyumcusu, şâ'ig .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6242	1	420	zergerî	زَرْكَرِي	Kuyumculuk sanatı, fetânet .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6243	1	420	zergûn	زَرْكَوُن	Altın gibi sarı renkli olan, levnü'z-zeheb .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6244	1	420	zurunbâd	زَرْكَوُنْبَادُ	Bir nevi ot ismidir.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6245	1	420	zernişân	زَرْكَشَانُ	Kılıç vesair üzerine işlenen altın yazı ve resim.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6246	1	420	zernigâr	زَرْكَگَارُ	Altın ile münakkış olan, müzhheb .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6247	1	420	zerne	زَرْكَه	Zırmık denilen bir nevi boya ki sıçan otu cinsindedir, zirnîh .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6248	1	420	(zirnîh)	(زَرْكَه)	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı ze (ز) bâbı

6249	1	421	zerver	زَرُورٌ	Altın yıldızlı olan, zehîb .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6250	1	421	zerûğ	زُرُوعٌ	Hıçkırık denilen illet ki ekser çocuklarda vaki olur, fevâk .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6251	1	421	zırh	زَرَهُ	Cenkte vücudu muhafaza zımında eski zamanda istimal olunan libâs-ı mahsûs ki demir ve nühâs ve bazen köseleden imal olunur idi, dir' , Dâvûd aleyhisselam Hazretleri'nin icadı olup bilâ-vasita-i âlât elde işler idi.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6252	1	421	zırhpûş	زُرْهَيْبُوشٌ	Zırh giyili olan, lâbisü'd-dir' .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6253	1	421	zerîn	زَرِينٌ	Altından ibaret veya masnu yahut altına benzer olan, zehîb , zer (زر) ile (ين)'den mürekkeptir, harf-i yâ (ي) ile nûn (ن) ki bir isim ahirine lâhak olur edat-ı nisbettir.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6254	1	421	zerrîn	زَرِينٌ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6255	1	421	zerrîn-kadeh	زَرِينٌ قَدَحٌ	Malum bir soy çiçek ismi.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6256	1	421	zerrîne	زَرِينَةٌ	Altından ibaret olan ve altına benzer olan, zehîb ve ekmek ufağı ile tertip olunan çorba.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6257	1	421	zerînehâr	زَرِينَةٌ خَوَارٌ	Çorba yiyici olan, âkilü'l-merak .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
658	1	421	züst	زُسْتٌ	Sert, haşin , huşunetli olan.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6259	1	421	zisten	زُسْتَانٌ	dirilmek, diri olmak, hayat .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6260	1	422	zişt	زُشْتٌ	Çirkin, kerihü'l-likâ, bed-manzar olan, kabîh ve seğırtmek.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6261	1	422	züšten	زُشْتَانٌ	Soymak, bir adamın üzerinden esvabın(ı) çıkarmak, te' arfî .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6262	1	422	ziştî	زُشْتَانِيٌّ	Çirkinlik, kubh , kerâhet-manzar.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6263	1	422	zegârîden	زَغَارِيدِنٌ	Tez tez çağırarak, hüzâmic .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6264	1	422	jegâl	زَغَالٌ	Darı ekmeği, la'f'a .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6265	1	422	zegâv	زَغَاوٌ	Oruspu olan avrat, fahîşe .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6266	1	422	zeğan	زَعْنٌ	Çaylak denilen kuş, hidâ' .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6267	1	422	zegank	زَعْنَكٌ	Hıçkırık ki ekser çocuklarda sâdir olur, fivâk .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6268	1	422	zegangîden	زَعْنَكِيدِنٌ	Hıçkırık, imtiyâk .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6269	1	422	zefân	زَفَانٌ	Dil, lisan, zebân-ı Fâriside bâ (ب) ile fâ (ف) ibdâl olunduğu meşhurdur.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6270	1	422	züfân	زُفَانٌ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6271	1	422	zef	زَفْتٌ	İri ve yoğun ve taslak ve bed-endâm ve şişman olan, kâhil, tembel olan.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6272	1	422	jeft	زَفْتٌ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6273	1	422	(zift)	(زَفْت)	Maruf kara sakız ki ekser gemilere sürerler.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6274	1	422	jüft	زُفْتٌ	Bahîl ve mümsik olan.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6275	1	422	zefzâfiden	زَفْرَافِيدِنٌ	Tiskirmek ki hayvanda olur bir hâlettir, neşîre .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6276	1	422	zefzefiden	زَفْرَفِيدِنٌ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6277	1	422	jefek	زَفَكٌ	Gözden akan çapak, 'uvvâre .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı

6278	1	422	jeſk-i bînî	رُفْكِ بِنِي	Burundan akan çirk, sümük, muſâṭ .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6279	1	422	zikâb	زِكَاب	Mürekkep, divide yazı yazmak için konulan siyah nesne, midâd .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6280	1	423	jekâre	رُكَارَه	İnatçı olan, muannit olan, lecûc .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6281	1	423	jekâj	رُكَارَ ج	İnat, lecc .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6282	1	423	zükâm	زُكَم	Bir illetdir ki damağa te'sîr-i burûdet sebebiyle su akar, Arabî ile müşterektir.	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6283	1	423	zelaḥ	زَلَح	Kızak ki kış gününde bayır yer buz tuttuktta çocuklar onunla buz üzerinden kayarlar, mifragâ .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6284	1	423	(zülûf)	(زُلْف)	Başta olan saç bükümü.	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6285	1	423	zülük	زُلُك	Sülük denilen siyah uzunca kurt ki onunla vücuttan kan alınır, ' aleka .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6286	1	423	jem	رُجْم	Ebe hatun, ḳâbile .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6287	1	423	zimâ	زِمَا	Nefs-i mütekellim, ma' al-gayrdan işarettir "bizden ve tarafımızdan" manasına, "minnâ" gibi.	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6288	1	423	(zaman)	(زَمَان)	Vakit, aşır , dehr.	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6289	1	423	zamane	زَمَانَه	Vakit, zaman ve dünya, rüzgâr ve baht, talih.	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6290	1	423	zamânî	زَمَانِي	Dünya ve zamana müteallik olan.	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6291	1	423	zamâniyân	زَمَانِيَان	Benî âdem, nâs .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6292	1	423	zümrüt	زُمرُود	Malum yeşil renk cevher, zümürüd .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6293	1	423	zümürüďn	زُمرُودِيْن	Zümrüt misilli yeşil renk olan, zümürüď .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6294	1	423	zumrüďďn	زُمرُودِيْن	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6295	1	423	zemzem	زَمَزَم	Yavaş yavaş, teganni ve terennüm etmek, terennüm .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6296	1	423	zemzeme	زَمَزَمَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6297	1	424	zemzeme-pîrây	زَمَزَمَه پِيرَاي	Nağme ve terennüm edici olan, muğannî .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6298	1	424	zemistân	زَمِسْتَان	Kış mevsimi, faşl-ı şitâ .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6299	1	424	zimen	زَمِن	"Benden" manasınadır, Arabîde "minni" gibi.	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6300	1	424	zeme	زَمَه	Şap denilen madeni beyaz nesne, şebb .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6301	1	424	zemin	زَمِيْن	Yer, arż ve satıh, yüz ve meydan.	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6302	1	424	zemînpeymây	زَمِيْن پِيْمَاي	Yer ölçücü, messâḥ ve seyyah, çok yolculuk etmiş olan.	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6303	1	424	zemînbûs	زَمِيْن بُوس	Yer öpmek, arz-ı itâ' at ve ubudiyet etmek ve yer öpücü olan, muḳabbilü'l-' arż .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6304	1	424	zemînbûsî	زَمِيْن بُوسِي	Yer öpmek, yer öpücülük.	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6305	1	424	zemînkûb	زَمِيْن كُوب	Yer tepici at ve katır ve deve ve bunlar misilli olan hayvan.	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6306	1	424	zen	زَن	Karı, avrat, nisa ve ehl-i beyt, menkûha ve vurucu, darp edici olan ve yapıcı olan ve kullanıcı olan ve kesici olan.	Farsça noktalı ze (ج) bâbı

6307	1	424	(zünâr)	(زُنَّار)	Nasârâ ve mahpus tayfasının eski zamanda kuşandıkları bir nevi kuşak, husûsen mezbûrların bellerine bağladıkları ipek, on iki yerde düğümü vardır, Hazreti İsa alâ nebiyyinâ ve aleyhisselâm'ın on iki havâriyyûna işaret ola ki bu on iki nefer adam Hazreti İsa'nın yakın adamları ve ashâbı idi, bunlara havâriyyûn derler, Hazreti İsa'nın şeriatına takvîyet verdiler ve havâriyyûn ip ve iplik ve ibrişim misilli nesne ve istiare tarikiyle şuara zülf-i dilberi zünâra teşbih ederler, dil-i uşşâkı o bağla muhkem bağladığı ecilden.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6308	1	424	zinâkâr	زِنَاكَار	Zampara, erbâb-ı zinâ, zânî .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6309	1	425	zinâkârî	زِنَاكَارِي	Zinakârlık, zamparalık.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6310	1	425	zenân	زِنَان	Zenler, karılar, nîsvân ve vurucular, darbediciler ve yapıcılar ve kesiciler.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6311	1	425	zenâne	زِنَانَه	Harem , karılara mahsus olan daire.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6312	1	425	zinâyânîden	زِنَايَانِيْدِن	Köpek ve kurt ve çakal ürmesi, i' tivâ' .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6313	1	425	zenbân	زِنْبَان	Anason denilen deva, anîsûn .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6314	1	425	zampara	زَنْبَارَه	Avrata mail olan, mahbup, dost, gulam-pâre denildiği gibi pâre'nin cümle-i ma' nâsından biri haris manasınadır ki zene-i hâris demektir, zânî .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6315	1	425	zenbed	زَنْبِيْد	Hastalar için yapılır nesne, teskere, sâbil .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6316	1	425	zenpeder	زَنْ پَدَر	Kayın ata, asıl peder-i zen idi, alem olacak muzâfu'n-ileyh takdim olundu, hamâ' .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6317	1	425	zenber	زَنْبِيْر	Hastalar için yapılır nesne, teskere, sâbil .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6318	1	426	zenbürden	زَنْ بُرْدِن	Evlenmek, avrat almak, te'ehhül .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6319	1	426	zenberek	زَنْبِيْرَك	Yay gibi kurulup boşanan alet, mildağ .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6320	1	426	zambağ)	(زَنْبِيْق)	Meşhur çiçek ki ekser beyaz olur, Arabî ile müşterektir.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6321	1	426	zembil	زَنْبِيْل	Hasır otundan vesairden örülür bir nevi kap ki eşya taşımağa kullanılır, zenbîl .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6322	1	426	(zenbûr)	(زَنْبُوْر)	Arı, bal arası, nahl .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6323	1	426	zenbürek	زَنْبُوْرَك	Zenberek yay ve bir nevi pek ufak top ki deve ve katır arkasında ateş edilir.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6324	1	426	zenbûr-i kâfir	زَنْبُوْر كَاْفِر	Eşek arısı, zenbûru'l-ħumâr .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6325	1	426	zenbûra	زَنْبُوْرَه	Top içine barut ve gülle koyup atılan nesne, medfa' .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6326	1	426	zenbîr	زَنْبِيْر	Hasır otundan vesairden örülür bir nevi kap ki eşya taşımaya kullanılır, zenbîl .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6327	1	426	(zenbîl)	(زَنْبِيْل)	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6328	1	426	zenbîl-bâf	زَنْبِيْل بَاْف	Zembil örücü olan ve veşşâğ .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6329	1	426	zenbîle	زَنْبِيْلَه	Terzilerin iğne ve yüksük vesair âlât-ı hayâtât vazeyledikleri kese, vaħfe .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6330	1	426	zen-i bî-şevher	زَنْ بِي شَوْهَر	Dul olan avrat, kocası olmayan hatun, eyyim .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6331	1	426	zentûr	زَنْتُوْر	Santur denilen çalgı aleti, şantûr .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6332	1	427	zenec	زَنْج	Çene, enek, zeķan .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı

6333	1	427	zenc	زَنْج	Zamk denilen yapışkan nesne, şamğ .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6334	1	427	zenec zeden	زَنْجِ زَدَن	“Çene çaldı” demektir, söz söylemek, Arabîde dağku’l-hank derler.	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6335	1	427	zencerf	زَنْجَرَف	Bir nevi kızıl madeni boya ki cirva ile kükürtten imal olunur ve bazen madenlerde mevcut bulunur, zincifre .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6336	1	427	(zencefil)	(زَنْجِفِيل)	Zencebil denilen kök.	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6337	1	427	zincir	زَنْجُور	Ale’t-tevâlî birbirine geçirilmiş halka örgüsünden hasıl olan nesne, silsile .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6338	1	427	zencîr	زَنْجِير	Bi-ma’ nâhu eydan	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6339	1	427	zencîrek	زَنْجِيرَك	Nakiş ve yazı etrafına eyledikleri nakiş, Arabîde ona nağs-ı müselsel derler.	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6340	1	427	zencîrî	زَنْجِيرِي	Zincir ile bağlanacak deliler, mecânîn .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6341	1	427	zence	زَنْجِه	Sokak orospusu, fahişe .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6342	1	427	zenh	زَنْح	Çene, yüz çenesi, fekk .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6343	1	427	zenhdân	زَنْحَدَان	Bi-ma’ nâhu eydan, çâh-ı zenehdân çenede olan çukur, haddetü’z-zekân .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6344	1	427	zend	زَنْد	Bir kitap ismi ki peygamber kitabı olduğu bazı tavâ’if ininde itikat olunur ve eski zamanda Acemistan’da cari bir lisan.	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6345	1	427	(zend)	(زَنْد)	Ateş çakacak bir nevi alet ki çakmak makamındadır.	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6346	1	428	zindan	زَنْدَان	Esir ve kabahatliyi kapadıkları mahal, siçn .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6347	1	428	zindânban	زَنْدَانْبَان	Zindancı, hapishaneci, seccân .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6348	1	428	zindâniyân	زَنْدَانِيَان	Mahpus olanlar, hapiste bulunanlar, mağbûsûn .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6349	1	428	zindânî	زَنْدَانِي	Zindana kapanmış esir yahut kabahat sahibi, mağpus .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6350	1	428	zendhân	زَنْدَاهَان	Bülbül denilen hûb sedalı kuş, ‘ andelîb .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6351	1	428	zenderân	زَنْدَرَان	Bi-ma’ nâhu eydan	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6352	1	428	zendestân	زَنْدَسْتَان	Bi-ma’ nâhu eydan	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6353	1	428	zindegân	زَنْدِغَان	Zinde ve zî-hayât olan ve canlı olanlar, hayvanat .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6354	1	428	zindegânî	زَنْدِغَانِي	Hayat , canlılık ve maaş, taayyüş .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6355	1	428	zindegî	زَنْدِغِي	Zindelik, hayat , dirilik.	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6356	1	428	zendost	زَنْدُوسْت	Karı çok sever olan adam, zampara, zîr .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6357	1	428	zendvân	زَنْدَوَان	Bülbül denilen hûb sedalı kuş, ‘ andelîb .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6358	1	428	zinde	زَنْدِه	Diri, canlı olan, hay ve derviş, fakir olan ve azim olan.	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6359	1	428	jende	زَنْدِه	Parça parça, yamalı, hurka .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6360	1	428	zendepûş	زَنْدِهپُوش	Eski, yamalı esvap, iktisâ eden dilenci ve derviş kimse, lâbisu’l-hurka .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6361	1	428	zindepîl	زَنْدِهپِيل	Dişi fil, filhâm .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6362	1	429	zindedâr	زَنْدِهْدَار	Uyumayıp uyanık olan, müteyakız .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6363	1	429	zindedil	زَنْدِهْمِيل	Yüreği canlı olan ve dindar ve ehl-i salâh olan, şaliğ .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı
6364	1	429	zenderûd	زَنْدِهْرُود	Büyük ırmak, nehr-i kebir .	Farsça noktalı ze (ج) bâbı

6365	1	429	zinde kerden	زِنْدَمَكْرَدَن	Diriltmek, hayat vermek, ihya .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6366	1	429	zenşûy	زَنْشَوُی	Karı koca, zevc zevce .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6367	1	429	jenk	ژَنک	Pas, kir, demir ve bakırda olan leke, şadâ ’ ve is ve şu’ le-i âfitâb ve gözde olan çapak kuru ve yaş olsun.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6368	1	429	jenk âverden	ژَنکِ اَوْرَدَن	Paslanmak, kirlenmek, şadâ ’.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6369	1	429	zengâr	زَنْگَار	Bir nevi madeni bakır pası ki boyacılar kullanırlar, yeşil renk olup zehr-i kâtildir.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6370	1	429	jengâr	ژَنْگَار	Bi-ma’ nâhu eydan	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6371	1	429	jengârî	ژَنْگَارِی	Cengârî dedikleri renk.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6372	1	429	zengbâr	زَنْگَبَار	Mısır ve Habeş ortasında kara Araplar vilayeti.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6373	1	429	jenkbeste	ژَنکِ بَسْتَه	Pas tutmuş olan, paslı olan.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6374	1	429	jenkpezîr	ژَنکِ پَزِیْر	Bi-ma’ nâhu eydan	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6375	1	429	jenkhûrde	ژَنکِ خُوْرْدَه	Bi-ma’ nâhu eydan	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6376	1	429	jenkgirifte	ژَنکِ کِرْفَتَه	Bi-ma’ nâhu eydan	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6377	1	429	jenk giriften	ژَنکِ کِرْفَتَن	Paslanmak, şadâ ’.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6378	1	429	zengele	زَنْگَلَه	Çan, çingirak, zi’âf , ceres, daire pulu.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6379	1	429	zengûle	زَنْگُوْلَه	Bi-ma’ nâhu eydan	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6380	1	430	zengî	زَنْگِی	Siyah Arap, zenci .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6381	1	430	zengiyân	زَنْگِیَان	Siyah Araplar, zenciyûn .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6382	1	430	zenend	زَنْئَنَد	Bezenmiş, âreste olan.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6383	1	430	zinûden	زِنُوْدَن	Ulumak, nebh ve ürümek.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6384	1	430	zinûyîden	زِنُوْیِیْدَن	Bi-ma’ nâhu eydan	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6385	1	430	zinhar	زِنْهَار	“Sakin, iyi bak, sonra sen bilirsin” manasında tembih için kullanılır, el-hazer gibi.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6386	1	430	zinhârĥâr	زِنْهَارْخَوَار	Aman talep edici ve ahit kırıcı, peyman-şiken, ĥâniş .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6387	1	430	zinhârdâr	زِنْهَارْدَار	Aman verici, müste’min .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6388	1	430	zinhârî	زِنْهَارِی	Aman verilmiş, harbi olan, müste’men ve aman talep etmek, harâc-güzâr, zimmî .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6389	1	430	zevâlpezîr	زَوَالِیْنِیْر	Zail, fâni , muzmahil olan.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6390	1	430	zûd	زُوْد	Çabuk, çalak olan, seri .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6391	1	430	zûdî	زُوْدِی	Tezlik, çabukluk, acele .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6392	1	430	zûdeş	زُوْدِش	Bi-ma’ nâhu eydan	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6393	1	430	zûdĥışm	زُوْدْخِشْم	Tez, gazab-nâk olan adam, naķır .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6394	1	430	zûdkünende	زُوْدْکُنَنْدَه	Evici, acele edici, mu’ accil .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı

6395	1	430	zor	زور	Çuvvet, miknet, güç.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6396	1	430	zorbâr	زوربَار	Kuvvetli adam, kuvvet sahibi, zorba ve halkın malını kahr ile alan kimse.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6397	1	430	zevrağ	زورق	Kayık, küçük gemi, sefine-i sağır ve piyade kayığın kıçının nihayeti.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6398	1	430	zorkâr	زوركار	Zor edici olan, müz'im .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6399	1	430	zormend	زورمند	Zorlu, kuvvetli olan, pehlivan .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6400	1	431	(zûfâ)	(زوفَا)	Pek menfaatli bir ot ismidir.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6401	1	431	(zûfi)	(زوفِي)	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6402	1	431	jevle	زوله	Toygar kuşu, şifred .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6403	1	431	jûlîde	زولیده	Karış muruş, birbirine girmiş, dolanmış, dardağan, perişan olan.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6404	1	431	jûlîdemûy	زولیدموی	Saçları karma karış ve perişan olan, şa'ru'l-merc .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6405	1	431	zevenzek	زوتزك	Kanbur olan, arkası dışarı çıkmış olan, ağdeb .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6406	1	431	zevenk	زوتك	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6407	1	431	zevengel	زوتنگل	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6408	1	431	zih	زه	Yay kirişi, şir'a(t) ve şerit, kaytan ve cellat kirişi ve nesnenin kenarında çekilen kaytan misilli ziyet ve kelime-i tahsindir "ne güzel" manasına ve hûb, hoş olan.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6409	1	431	zihbend	زهبنند	Kılâdegî, insan ve hayvan boynuna takarlar, 'ışme(t) .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6410	1	431	zehâdetmend	زهاتمند	Züht ve zehâdet edici.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6411	1	431	zihdân	زهدان	Rahim , karılarda çocuk tevellüd ettiği mahal, döl yatağı.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6412	1	431	zehir	زهر	Ağı, semm ve her nesne ki ekli ve bulaşması sebeb-i mevt ola.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6413	1	431	zehrâb	زهراب	Zehir gibi acı murdar su.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6414	1	431	zehrâbe	زهرايه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6415	1	431	zehrâlûd	زهرالود	Zehirli, içine zehir katılmış olan, mesmûm .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6416	1	431	zehr-i ħand	زهرخند	O gülüşür ki mahal-i a' râzda sâdır olur, ihnâf .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6417	1	432	zehrâden	زهردادن	Ağılamak, zehirlemek, tesmûm .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6418	1	432	zehrâdâr	زهردار	Zehirli olan, mesmûm .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6419	1	432	zehrâk	زهرك	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6420	1	432	zehr-i giyâ	زهركيا	Ağı otu denilen bir ağaçtır, yaprağı ve çiçeği acıdır, hangi hayvan yese fi'l-hâl helak olur.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6421	1	432	zehrgûş	زهركوش	Kulak kiri, denesü'l-üzñ .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6422	1	432	zehr-mühre	زهرمهره	O mühürdür ki onunla zehir defolunur, dâfi' u's-sem .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6423	1	432	zehrver	زهروور	Zehirli olan, mesmûm .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı

6424	1	432	zehre	زَهْرَه	Hayvanat ciğerleri yanında olup öd tabir olunan ince zar ki içinde bir siyahça su hasıl olur, mahal-i safrâdır, mirâre ve şecaat, cesaret, bahadırılık ve mecal, takat.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6425	1	432	zehretirâk	زَهْرَمِثْرَاك	Ödü patlamış olan, maşdü‘ u’l-mirâre .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6426	1	432	zührecebîn	زُهْرَمَجْبِیْن	Cebîn-i Zühre yıldızı gibi parlak olan.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6427	1	432	zehistân	زَهْسْتَان	Kış mevsimi, faşlu’s-şitâ .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6428	1	432	zehek	زَهَك	Ağız, fele, lebe’ .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6429	1	432	zihgîr	زَهْگِیْر	Kemankeş parmağı üzerine takıp istimal eylediği bir nevi yüksük, kiştân .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6430	1	432	zehî	زَهْی	Kelime-i tahsindir, tûbâ.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6431	1	432	zehîden	زَهْیْدِن	Çeşmeden ve fiskiyeden su sıçramak ve kumarda yütmek.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6432	1	433	zehîrûy	زَهْیْرُوْی	İki vecih ile istimal olunur biri mahal-i medhde “ne güzel yüz ve hûb çehre” demektir, biri mahal-i zemde “ne pek yüz ve saht-ı rû demektir.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6433	1	433	jiyân	ژِیَان	Dargın, kızgın, hışıma gelmiş olan, ğazûb .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6434	1	433	ziyân	زِیَان	Mal satmada vaki olan zarar ve noksan.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6435	1	433	ziyânkâr	زِیَانْكَار	Ziyan edici olan, muızır .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6436	1	433	ziyânkârî	زِیَانْكَارِی	Ziyancılık, muzurluk, mażarrat .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6437	1	433	ziyânker	زِیَانْكَر	Ziyan edici olan, muızır .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6438	1	433	zîb	زِیْب	Ziynet , düzgün, beze, bezek.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6439	1	433	zîbâ	زِیْبَا	Ziynetli, bezekli olan ve yaraşıklı ve yakışıklı olan, hasen .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6440	1	433	zîbârû	زِیْبَارُو	Yüzü ve çehresi yaraşıklı ve yakışıklı olan dilber, hasenü’l-vech .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6441	1	433	zîbârûy	زِیْبَارُوْی	Bi-ma‘ nâhu eydan	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6442	1	433	zîbâ’î	زِیْبَاْیِ	Güzellik, yaraşıklık ve yakışıklık, mecdûr .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6443	1	433	zîbende	زِیْبِنْدَه	Bi-ma‘ nâhu eydan	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6444	1	433	(zeytin)	(زِیْتُوْن)	Maruf meyve ki bereketli taam olup yağı dahi çıkarılıp taam olur ve kandilde yakılır.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6445	1	433	zîc	(زِیْج)	Erbâb-ı rasad ahvâl-i seyr-i feleği bilmek için yazdıkları kitap ki o nevrudan sene ahirine dek gurar-ı şuhûr-ı rûmiye ve Arabîye ve kûsûf ve husûf vesair ahvâl-i vakâyi‘ -i felekiyye ondan istihraç olunur ve dülgerlerin tahta doğrultmak için çektikleri ip ve yürek oynamak ve bir nevi cenk aleti ve suhre, lag.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6446	1	434	zîr	زِیْر	Alt, aşağı, taht ve gizli ve örtülmüş ve bağ budayacak alet ve ince olan, zayıf olan ve esre, kesre .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6447	1	434	zeyr	زِیْر	Hurûfâtta olan, esre, kesre .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6448	1	434	zira)	(زِیْرَا)	“Çünkü, şu sebebe mebni ki” demektir. li-enne .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı

6449	1	434	zîrbend	زِيرْبَنْد	Kuşak, kemer, kayış, niṭâk .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6450	1	434	zîrtenk	زِيرْتَنَك	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6451	1	434	zîr-i câme	زِيرْجَامَه	Ayak donu ve gömlek ve esvap altına giyilen nesne, dikrâr .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6452	1	434	zîrdest	زِيرْدَسْت	Birinin elinde ve hükümette olan, reaya , tâbi olan kul ve cariyeye ve hizmetkâr.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6453	1	434	zîrdestân	زِيرْدَسْتَان	Hükümet tahtında olanlar, tebaa, reaya .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6454	1	434	zîrzeber	زِيرْزَبَر	Alt üst, altı üstüne gelen.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6455	1	434	zîrfûn	زِيرْفُون	İğde ağacının bir nevidendir ki meyvesi olmayıp yalnız hoş-bû çiçeği olur, zeyrifûn .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6456	1	435	zeyrek	زَيْرَك	Zeki, akıl, fehim ve idraki galip olan ve çüst.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6457	1	435	zeyrekî	زَيْرَكِي	Zekâvet, zeka, fehim ve idrak kuvvetliliği.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6458	1	435	zirva)	(زِيرْوَا)	Meşhur yemektir, ekser imaretlerde fukara için tabh olunur, zîrbâc .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6459	1	435	zîr u zeber	زِيرُوْزَبَر	Alt üst, altı üstüne gelen.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6460	1	435	zîre	زِيرَه	Kimyon denilen tohumdur, âlâsı vilâyet-i Kerman'da olur.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6461	1	435	zîriden	زِيرِيدَنْ	Aşağı olmak ve alt etmek.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6462	1	435	zîrîn	زِيرِين	Ziyade alçak ve tahtânî olan, edna , deni olan.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6463	1	435	zîst	زَيْسْت	Ömür , hayat ve maaş, taayyüş, geçinecek.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6464	1	435	zîsten	زَيْسْتَنْ	Dirilmek, hayat bulmak, diri olmak, hayat .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6465	1	435	zîn	زَيْن	Binmek için hayvana vurulan eyer, serc ve "bundan" manasına gelir.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6466	1	435	zînpûş	زَيْنْ پُوش	Eyer örtüsü, gâşiye .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6467	1	435	zinhar	زَيْنْهَار	"Sakin, iyi bak, sonra sen bilirsın" manasında tembih için kullanılır, el-hazer gibi.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6468	1	435	zînhârî	زَيْنْهَارِي	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6469	1	435	zîver	زَيْرُوْر	Bezek, zîb, bir nesneye hüsün vermek için ilave olan şey, ziynet ve yakışıklık, ârâyış.	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
6470	1	435	jîve	ژِيْوَه	Cıva denilen madeni nesne, zîbağ .	Farsça noktalı ze (ز) bâbı
	1	436		بَابُ السِّينِ الْمُهِمَلَةِ مِنَ الْفَارْسِيَّةِ		Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6471	1	436	sâ	سَا	İşbu harf-i sîn-i mühmele tertûb-i hurûf-ı Osmâniyyede on beşinci harf olup hesap ve ulûma dair olan kütüb ve resailde harf-i jâ-yi mu'ceme misüllü altmış adedine delalet eder.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6472	1	436	sâ	سَا	Edât-ı teşbihîtir "gibi" manasına, mişl , aslı âsa (آسا) dır ve sürücü, sürtücü, sürüşdürücü olan ve baç ve haraç ve bir nevi latif kumaş adıdır.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6473	1	436	sâbıka-sâlâr	سَابِقَهْ سَالَار	Ser-leşker ve kervan başı, kâfih .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6474	1	436	sâbûte	سَابُوْتَه	Koca karı, ihtiyar avrat, ' acûz .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı

6475	1	436	sâbûd	سَابُود	Ay ağılı, hâle .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6476	1	436	(sâc)	(سَاج)	Abanoza benzer bir makbul ağaçtır.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6477	1	436	sâcî	سَاجِي	Ak olan nesne, beyaz .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6478	1	436	(sâhil)	(سَاحِل)	Derya kenarı, deniz yalısı.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6479	1	436	sâht	سَاخْت	Sâhten lafzından fi' l-i mâzîdir, "düzdü" manasına, fe'ale ve yapılmış ve yapmak.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6480	1	436	sâhtegî	سَاخْتِغِي	Sahtelik, kalplık.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6481	1	436	sâhten	سَاخْتَن	Düzmek, yapmak, ibtina ’, muzârîsinde hâ (خ) zâ (ز) ya ibdâl olunup sâzed (سازد) ve sâzende (سازنده) derler.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6482	1	436	sahte	سَاخْتَه	Düzülmüş, yapılmış olan mef'ûl ve kalp, magşûş ve bi-gayr-ı hak taklit üzere yapılmış olan nesne.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6483	1	437	sade	سَادَه	Safi, temiz olan, halis ve ziynetsiz olan ve hileden hali ve dünyadan bî-haber olan ve istiare tarikiyle ıstılâhât ve ibârâtı olmayan nazım ve nesire derler.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6484	1	437	sâdegî	سَادِغِي	Sadelik, safilik ve hileden hali olmak ve zinetsiz olmak, safi.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6485	1	437	sâdedil	سَادِدِيل	Yüreği temiz ve hileden hali olan, ebleh ve ahmak olan ve bî-garaz olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6486	1	437	sâderû	سَادِرُو	Dilber, mağbup , murat, kedûret, rîş ü Bürût yani sakal ve bıyıktan hali olup gıl u gıştan arı çehre melek-vâri olduğudur, zekûre mahsus vasıftır, inâs değil.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6487	1	437	sâdekâr	سَادِهَكَار	Kuyumcu esnafının bir fırkası.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6488	1	437	sâde kerden	سَادِهَكِرْدَن	İyi nesneyi kötüden ayırıp pak etmek, teşaffî .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6489	1	437	sâdekerde	سَادِهَكِرْدَه	Hadım olmuş olan, âlet-i racülden berî olan, hındîd .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6490	1	437	sâdelevh	سَادِهَلَوَح	Levh-i hâtîrî, gam ve keder ve gussa alayışından hali olan, ebleh ve cahil, nadan olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6491	1	438	sâzec	سَازِج	Hint'ten gelir bir nevi yaprak.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6492	1	438	sâr	سَار	Baş, ser, re's , mesela başı aşağı olana nigû-sâr derler ve çeşme başına çeşm-sâr derler ve sığırık tabir olunan kuş, zerzûr ve mahal, cây, mekân ve nispet ve izafet manasına mesela kûh-sâr ve nemek-sâr gibi ve şüphe, mânend, mesel amber-sâr gibi ve deve zira deveciye sâr-bân derler ve renc, mihnet bir nesnenin kesret üzere mevcut olduğu mahal.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6493	1	438	sârâ	سَارَا	Halîs ve saf olan nesne ve bahr-ı Ummân sahillerinden bir mahallin namıdır, onda gayet bî-nazîr amber bulunur, anber-sâr derler.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6494	1	438	sârbân	سَارَبَان	Deveci, cemmâl .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6495	1	438	sâr-ı sebz	سَارَسَبَز	Yeşil renk sığırıktır, Arabîde kâriye derler.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6496	1	438	sârinç)	سَارِنِج	Su muhafazasına mahsus olan büyük zarf ve mîri sefinesinde mahsus demirden masnu çâr köşe su zarfı, şahrîc .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı

6497	1	438	sârvân	سَارْوَان	Deveci, cemmâl .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6498	1	439	sârû	سَارُو	Papağan denilen söyleyici kuş, babğa .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6499	1	439	sârûc	سَارُوْج	Alçı dedikleri kireç nevinden nesne, şârûc .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6500	1	439	sâre	سَارَه	Harem-i hâs önüne çekilen perde, sürâdık ve bele bağlanan peştamal, mîzer .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6501	1	439	sâz	سَار	Yapıcı, düzücü, edici olan ve çalgı, musiki aleti ve takım, silah, edevat, avadanlık, esbap, müssevî .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6502	1	439	sâzbâz	سَارْبَاز	Esbap ve takımı kuşanıp gösteriş edici olan, irâ' e .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6503	1	439	sâziş	سَارِش	Yapılış, kuruluş, telaşşuş .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6504	1	439	sâzeķ	سَارَق	Yağlı çıra ki çam ağacından olur, şiref .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6505	1	439	sâz-kâr	سَارْكَار	Muvafık , uygun, uyar olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6506	1	439	sâzkârî	سَارْكَارِي	Uygunluk, mûvafakat .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6507	1	439	sâzmend	سَارْمَنْد	Âreste olan, bezenmiş olan, muntaẓam .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6508	1	439	sâzende	سَارَنْدَه	Çalgıcı, muṭrib ve uydurup tanzim ve tertip edici.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6509	1	439	sâzî	سَارِي	Yapıcılık, yapmak, edicilik.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6510	1	439	sâziden	سَارِيْن	Onarmak, ramm , düzeltip yapmak.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6511	1	439	sâs	سَاس	Tahta biti, fesâfûs .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6512	1	439	saṭr	سَاطور	Et kıymaya kullanılır malum büyük bıçak, müdye .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6513	1	439	(sâ' id)	(سَاعِدْ)	İnsan kolunun dirseğinden bileğe kadar olan kıtası.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6514	1	439	sâgar	سَاغَر	Şarap dolu olan ķadeh , piyale, cam.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6515	1	439	(şâķ)	(سَاق)	Diz ile topuk beyninde olan bacak kıtası, incik ve her nesnenin taraf-ı esfeli.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6516	1	440	(şaki)	(سَاقِي)	Suvarıcı, içecek verici ve efendisine ve misafirlerine şerbet ve şarap vermeye memur olan hizmetçi.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6517	1	440	sâl	سَال	Sene , yıl, on iki mah müddeti şemsin felekte tekmi bir devrinin müddeti.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6518	1	440	sâlâr	سَالَار	Kabile reisi, takım başı, serasker, serdar, sâbıķa .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6519	1	440	sâlârĥân	سَالَارْخَوَان	Çeşniğir, taam-ı padişahı muayene edici, şesnegîr .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6520	1	440	sâlâyende	سَالْاَيْنْدَه	Gelecek yıl, sene-i âtiye .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6521	1	440	sâlĥâr	سَالْخَوَار	İhtiyar, yaşlı olan kimse, müsinn .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6522	1	440	sâlĥûrd	سَالْخُوْرْد	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6523	1	440	sâlĥûrde	سَالْخُوْرْدَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6524	1	440	sâlĥân	سَالْخَوَان	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6525	1	440	sâldâr	سَالْدَار	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6526	1	440	sâldîde	سَالْدِيْدَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6527	1	440	sâlĥûrde şuden	سَالْخُوْرْدَشْدَنْ	Kocalmak, ihtiyarlanmak, şeyb .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6528	1	440	sâlûs	سَالُوْس	Tatlı sözlü hilebaz ve yalancı kimse, mürâi .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı

6529	1	440	sâlûsî	سَالُوسِي	Hile ve yalan olan tatlı söz.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6530	1	440	sâle	سَالِه	Yaşlı, yaşında olan ve yıllık ve senelik olan ve ordunun ensesinde duran asker takımı, pîr-i sâd sâle yüz yaşında ihtiyar adam.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6531	1	440	sâlhâ	سَالِهَاتَا	Seneler, yıllar, saller, sinîn .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6532	1	441	sâlyâne	سَالِيَانِه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6533	1	441	sâlyâne	سَالِيَانِه	Sene-be-sene verilen bir nevi mirî teklîfi vergi, haraç .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6534	1	441	sâlf	سَالِي	Eski olan nesne, ' atîf .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6535	1	441	sâm	سَام	Eleğimsağma tabir olunan kemer ki bazen yağmurlu havada gök yüzünde görünür, kaavs-u kuzâh ve damağa arız olan bir şiş illeti ve Acem tarihinde meşhur bir kimse isimdir.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6536	1	441	(sâm)	(سَام)	Hazret-i Nûh evladından birinin isimdir.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6537	1	441	sâmân	سَامَان	Takım, esbap, tertip, eşas , tedarik ve salah, intizam, revnak, revaç ve rahat ve tecemmülât-ı hâne ve esvap ve sükun, karar, ârâm, itmi'nân ve uç, kenar, hat, hudut, sınır, nihayet ve iffet, ismet, nüzhet, temizlik ve akıl, idrak, zihin ve müyesser olan ve kuvvet, kudret ve tahmin-kâr ve endâze-i sahn ve her nesnenin endaze ve nişanı ve ârâyış.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6538	1	441	sâmânsûz	سَامَان سَوَز	Akıl berbat edici, mecnun ve deli edici olan, tecnîn .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6539	1	442	sâmsuvâr	سَامَسُوَار	Kavs-ı kuzah üzerine binmiş yahut samyeline binmiş olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6540	1	442	sâma	سَامَه	Sığınacak ve iltica edecek mahal.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6541	1	442	sân	سَان	Edât-ı teşbîh istimal olunur, mesela “buncılayım” demekte “zînsân” derler, “benzer, gibi, mişil , nazîr-mânend” şüphe olan kanun, kaide, üslup ve hem-vâre ve tarz ve reviş ve heyet, suret ve havi ve âdet ve tecemmülathane ve eğ ve pare, parça ve bileği taşı ve vecih ve itibar.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6542	1	442	sâv	سَاو	Reayadan alınan vergi, haraç, cizye .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6543	1	442	sâvâ	سَاوَا	Eğe ağzından çıkan hurda ve altın ve gümüş işlenirken altından dökülen ince toz.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6544	1	442	sâvend	سَاوَنْد	Şiirin ahiri, kelime yahut hurûf bir nevi ola, kafiye .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6545	1	442	sâvîz	سَاوِيَز	Nik huy ve hoş hulk, hasenü'l-hulk.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6546	1	442	sâvîden	سَاوِيْدِن	Eğelemek, hark .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6547	1	442	sâyy	سَائِي	Sürücü, sürdücü, hârik , sürüştürücü olan ve gibi, benzer, misil, müşabih olan ve cilacı, cila edici olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6548	1	442	sayeban	سَايِبَان	Güneşten muhafaza için açılan gölgelik ve şemsiye ve çadır ve tente, mizalle .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6549	1	443	sâ'ishâne	سَايِسْخَانِه	Yolcunun yük hayvanı, cenîb .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6550	1	443	sâyiş	سَايِش	Sürüşmek, sürüştürmek.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı

6551	1	443	sâyende	سَائِنْدَه	Sürüşürücü, sürücü ve cilacı, hârik .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6552	1	443	saye	سَايَه	Gölge, zill ve himayet, sıyanet.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6553	1	443	sâyeperver	سَايَه پَرُورُ	Bir ottur, devşirip ekmek ile katık ederler ve hanede beslenmiş nazik vücut kimseler, müfenniķât .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6554	1	443	sayeban	سَايَه بَانُ	Gölgelik, şemsiye, tente, mizalle .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6555	1	443	sâyedâr	سَايَه دَارُ	Gölgeli olan, gölge eden, mużill ve cin tutmuş olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6556	1	443	sâyezede	سَايَه زَه	Bi-ma' nâhu eyđan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6557	1	443	sâyegâh	سَايَه گَاه	Gölgelik olan mahal, mużill .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6558	1	443	sâyeguster	سَايَه گُسْتَرُ	Gölge yapıcı, gölge edici olan, zâlil .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6559	1	443	sâyenişîn	سَايَه نِشِينُ	Gölgede oturan ve kaza ve küdürât-ı âlemden biri ve salim olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6560	1	443	sâyiden	سَايِدِنُ	Ezmek, dehk ve sürmek.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6561	1	443	sâyide	سَايِدَه	Sürülmüş ve yıpranmış olan, giye giye eskimiş olan esvap, müşhiķ .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6562	1	443	(sabâ)	(سَبَا)	Memleket-i Yemende bir şehr-i azîm adıdır, Belkıs'ın tahtgâhı idi.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6563	1	443	sipâ	سِيَا	Üç ayaklı iskemle, mişceb .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6564	1	444	sebbâbegezâ	سَبْبَاهُ گَزَا	Hayran, müteaccip kalıp parmağın(ı) ısırmakta olan, 'âzizu's-sebbâbe.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6565	1	444	sipâr	سِيَا رُ	Teslim edici, tapşırıcı olan, müsellim .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6566	1	444	sipariş	سِيَا رِش	Teslim etmek, tapşırarak, isal ve vasiyyet etmek, ısmarlamak ve havale etmek.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6567	1	444	sipârende	سِيَا رِنْدَه	Teslim edici ve ısmarlayıcı olan, müsellim .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6568	1	444	sipârî	سِيَا رِي	Testi ve ibrik ve emsalinde olan tutacak sap, kulp, 'urve.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6569	1	444	sipârîden	سِيَا رِي دِنُ	Tamam eylemek, itmâm , tamamlamak.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6570	1	444	süpârîden	سِيَا رِي دِنُ	İsmarlamak, istibşâl .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6571	1	444	sipâs	سِيَا س	Medih ve sena ve şükür, nimet.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6572	1	444	sipâsîden	سِيَا سِي دِنُ	Övmek, sena etmek, minnet etmek, medih , şükür.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6573	1	444	sipâsdâr	سِيَا سِي دَارُ	Minnet edici ve nimete şükredici.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6574	1	444	sipâsdârî	سِيَا سِي دَارِي	Sipâs ve hamd ve teşekkür etmek, hamd .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6575	1	444	sipâsgüzâr	سِيَا سِي گَزَارُ	Sipâs ve hamd ve teşekkür edici olan, hâmid .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6576	1	444	sipâsgüzârî	سِيَا سِي گَزَارِي	Sipâs ve hamd ve teşekkür etmek, taħmîd .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6577	1	444	sipâh	سِيَا ه	A'sker, a'sakir, ordu, cünud, leşker,	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6578	1	444	sipâhsâlâr	سِيَا هَسَالَارُ	Serasker, başbuğ, kâfih .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6579	1	444	sipâhselâr	سِيَا هَسَالَارُ	Bi-ma' nâhu eyđan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6580	1	444	sipahi	سِيَا هِي	Timar sahibi olan asker, âdem, askere mensup olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6581	1	444	sipâhiyân	سِيَا هِيَانُ	Sipahilir, tımarlı askerler.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6582	1	444	sipâhiyâne	سِيَا هِيَانَه	Sipahiye layık ve yaraşık olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6583	1	445	sipâye	سِيَا يَه	Üç ayaklı iskemle.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı

6584	1	445	sep̄et	سَپَٔتْ	İçine nesne kodukları kap ki ağaç çubuğundan örerler, sefaṭ .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6585	1	445	sübḥadâr	سُبْحَادَارْ	Lâ-yenkati' tespih eden kimse.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6586	1	445	sübḥagerd	سُبْحَهْگَرْد	Tespih devredici olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6587	1	445	sübḥa kerdân	سُبْحَهْکَرْدَانْ	Bi-ma' nâhu eyḍan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6588	1	445	süpuḥten	سُپُوْحْتَنْ	Çakmak, kav yakacak demirden alet, mikḍeḥa .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6589	1	445	seped)	سَپَٔدْ	Malum nesne ki ağaç çubuğundan örülür ve az nesne, sey-i ḳalîl .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6590	1	445	siper	سَپَرْ	Kalkan, micneb ve örtü ve sığınacak mahal ve kale duvarından asker bedenlerinin setr ve muhafazasına mahsus olan kıt'a-i fevkâniye ve sipariş edici olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6591	1	445	siperde	سَپَرْدَهْ	Sipariş olunmuş, ismarlanmış olan, müvekkel .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6592	1	445	süpürden	سُپُرْدَنْ	Ismarlamak, sipariş etmek, istiṣâ' .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6593	1	445	siperden	سَپَرْدَنْ	Ayak ile basmak, devs .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6594	1	445	sebz	سَبْزْ	Yeşil renk olan, aḥḍar ve ot, yeşillik, sebze.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6595	1	445	sebz-i âb	سَبْزِ آبْ	Su üzerinde olan yeşil nesne, yosun, ḡarmaż .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6596	1	445	sebz-pûş	سَبْزِ پُوشْ	Yeşil esvap iktisa eden ve üzeri yem yeşil olan, lâbisü'l-ḥaẓr .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6597	1	446	sebz-i pâ	سَبْزِ پَا	Nâ-mübarek kadem olan, meş'üm .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6598	1	446	sebz-ḥink	سَبْزِ حِنْکْ	Yağız olan at.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6599	1	446	sebzâye	سَبْزِ دَیَهْ	Menekşe denilen çiçek, benefsec .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6600	1	446	sebzreng	سَبْزِ رَنْگْ	Yeşil renk olan, aḥḍaru'l-levn .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6601	1	446	sebzfâm	سَبْزِ فَاْمْ	Bi-ma' nâhu eyḍan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6602	1	446	sebzmeke	سَبْزِ مَکَسْ	Büvelek, hayvana uçuntu eden gökçil, yeşil sinek, nu'ara .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6603	1	446	sebzvât	سَبْزِ وَأتْ	Taam için kullanılan yeşillikler, ḥaḍravât .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6604	1	446	sebze	سَبْزَهْ	Taam için kullanılan ot makulesi ve yeşil çimen ve taze olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6605	1	446	sebze-zâr	سَبْزِ مَرَاْرْ	Yeşillikler, çimenlik olan mahal, ḥuḍrat .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6606	1	446	sebzî	سَبْزِیْ	Yeşil renk olmak, yeşillik, ḥaḍrat .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6607	1	446	sepüs	سَپُوسْ	Hububattan ve ekser buğdaydan çıkan kepek, nuḥâle .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6608	1	446	süpüs	سُپُوسْ	Bit, kehle, ḳaml .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6609	1	446	süpüş	سُپُوشْ	Bi-ma' nâhu eyḍan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6610	1	446	süpüşe	سُپُوشَهْ	Bi-ma' nâhu eyḍan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6611	1	446	süpüş ḥusten	سُپُوشْ حُسْتَنْ	Bitlemek, kehle ayıklamak, fely .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6612	1	446	süpüş şuden	سُپُوشْ شُدَنْ	Bitlenmek, kehlelenmek, tefemmül .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6613	1	446	sebaḳ	سَبْیَقْ	Ders , talim.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6614	1	446	sebaḳḥân	سَبْیَقْ حَاْنْ	Ders okuyucu, şakirt, tilmîz .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6615	1	446	sebaḳdâş	سَبْیَقْ دَاَشْ	Bir hocadan okuyan şakirt, şerîk .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı

6616	1	446	sebek	سَبَك	Yeğni olan, hafif , ağır ve sakil olmayan ve vakar ve temkin sahibi olmayan, akılsız, hafif mizaç olan ve alaka ve kayıt ve yük ve bâr sahibi olmayan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6617	1	447	sübük	سُبُك	Ekin, zer , buğday ve arpa emsali nesnelere ekilmiş.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6618	1	447	sebükbâr	سَبُكِبَار	Yükü ve hamülesi hafif olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6619	1	447	sebükpây	سَبُكِبَائِي	Ayağı hafif ve çabuk olan, seri .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6620	1	447	sebükpervâz	سَبُكِبِرْوَار	Çabuk uçar olan, serî' u't-tayerân .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6621	1	447	sebekdâd	سَبَكْدَاد	Çest ve çabuk etmektен ve sürat ve aceleden kinaye edip “tez etti” demektir, “ acele ” manasına.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6622	1	447	sebükrev	سَبُكِرَو	Çabuk yürüyücü, çabuk gidici olan, seri .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6623	1	447	sebükruh	سَبُكِرُوْح	Hoşsohbet ve latife-gûy ve ahlak makbulesi olan, haffî' r-rûh manasına.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6624	1	447	sebüksâr	سَبُكِسَار	Aklı az, kafası boş olan, felîlü'-l-' akl ve sefih olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6625	1	447	sübükser	سُبُكْسَر	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6626	1	447	sebük' inân	سَبُكِعِنَان	Serî' ü'l- hareke , çabuk koşucu ve dizgine itaatli olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6627	1	447	sebükâmâye	سَبُكَامَايَه	Kıymetsiz ve itibarsız olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6628	1	447	sebükmezâc	سَبُكِمَزَاج	Bir dalda durmayan akılsız, oynak kimse, haffî' l-mizâc .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6629	1	447	sebükmağz	سَبُكْمَاغْز	Beyni az ve akli kısa olan, kâfilü'-l-' akl .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6630	1	448	sebükî	سَبُكِي	Yeğnilik, çeviklik, hiffe(t) , yeğni.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6631	1	448	sipenc	سَبِيْنَج	Konak, mihman-hane, dârü'd- dayf , misafir konağı ve bekçi kulubesi ve dünya, dâr-ı fenâ.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6632	1	448	sipenchâne	سَبِيْنَجْ حَانَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6633	1	448	sipend	سَبِيْنَد	Üzerlik tohumu, hurf ve tütsü, buhur.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6634	1	448	sipendân	سَبِيْنَدَان	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6635	1	448	sipendîn	سَبِيْنَدِيْن	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6636	1	448	sepenkûr	سَبِيْنَكُوْر	İt üzümü denilen nesne, ‘ inebü's- sa' leb .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6637	1	448	sebû	سَبُو	Su ve şarap testisi ve bardağı, cerre .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6638	1	448	sebûçe	سَبُوْچَه	Küçük sebû, küçük su testisi, cerre-i şağîr .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6639	1	448	sebûh	سَبُوْح	Dürtmek, iğne ve çuvaldız ile sançmak, letm .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6640	1	448	sipûhten	سَبِيْوْحْتِن	Çıkarmak, ihraç .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6641	1	448	süpûhten	سَبِيْوْحْتِن	Çakmak, kav yakacak demir alet, mikdeha .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6642	1	448	sepûs	سَبِيْوْس	Kepek ki undan hasıl olur, nühâle .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6643	1	448	sepûse	سَبِيْوْسَه	Nezleden başta hasıl olan konak, hazâr .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6644	1	448	sipe	سَبِيْه	Sipâh, asker, ordu, cünd , leşker, ceys.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6645	1	448	sipehbed	سَبِيْهْبَد	Çeribaşı, asker reisi, kâfih ve serdar.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6646	1	448	sipehdâr	سَبِيْهْدَار	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı

6647	1	448	sipehr	سپهر	Gök, sema , asuman, felek.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6648	1	448	sipehsâlâr	سپهسالار	Serasker, başbuğ, reis .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6649	1	448	sipehsâlârî	سپهسالاری	Ser askerlik, başbuğluk, re ʿisiyyet .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6650	1	449	sipehkeş	سپهکش	Serasker, başbuğ ve asker sevkedici olan, âdem.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6651	1	449	sepîd	سپید	Ak, beyaz , sefid olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6652	1	449	sepîdâr	سپیدار	Beyaz kavak ağacı, ‘ abşâm .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6653	1	449	sepîdpâ	سپیدپا	Kutlu olan, mesut ve mübarek olan, meymûn .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6654	1	449	sepîdbâm	سپیدبام	Ak olan nesne, lehev .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6655	1	449	sepîdpâyî	سپیدپای	Kutluluk, mübareklik, sa’ d .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6656	1	449	sepîdper	سپیدپر	Sivri sinek, ba’ûza .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6657	1	449	sepîdpûst	سپیدپوست	Pirinç denilen habbe, erz .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6658	1	449	sepîdhâr	سپیدخار	Çakır diken, şevketü’l-beyzâ .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6659	1	449	sepîd şuden	سپیدشدن	Ağarmak, saç ve sakal ağarması gibi, tebeyyuz .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6660	1	449	sepîdfâm	سپیدفام	Ak olan nesne, lehaq .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6661	1	449	sepîdkâr	سپیدکار	A’ mâl-i hasene sahibi olan, şaliḥ .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6662	1	449	sepîd kerden	سپیدکردن	Ağartmak, beyaz etmek, tebyfz .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6663	1	449	sepîde	سپیده	Fecr-i şâdıq , subh-ı sâni ve üstbeç denilen nesne, isfidâc .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6664	1	449	sepîdedem	سپیددم	Sabah vakti, vâktü’ş-şubḥ .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6665	1	449	sepîdî	سپیدی	Aklık, zühre .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6666	1	449	setâ	ستار	Üç kılıklı tambur, ṭanbâr .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6667	1	449	sitâd	سیتاد	Sitâden lafzından tahfif olunmuş lafızdır “aldı, eḥaze ” manasına, (dâd ü sitâd) alış-veriş, eḥz u i’tâ	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6668	1	449	sitâden	سیتادن	Almak, tutmak, eḥaz .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6669	1	449	sitâde	سیتاده	Alınmış, eḥz ve kabz olunmuş olan me’hûz ve konmuş, konulmuş vazolunmuş olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6670	1	450	sitâr	سیتار	Üç kılıklı tambur, ṭanbâr .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6671	1	450	setâre	ستاره	Bayrak, alem, livâ’ , ve cibinlik, ḥacele .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6672	1	450	sitâre	سیتاره	Yıldız, necm, kevkeb , ahter.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6673	1	450	sitâğ	سیتاغ	Eyer vurulmamış at yani henüz tay olup binilmemiş ola.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6674	1	450	sitâk	سیتاک	Fidan, ağaç diplerinden zahir olan dallar ki çıkarıp âhir mahale dikerler, şekîr .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6675	1	450	sitâm	سیتام	At rahtı ve altın yahut gümüş başlığı.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6676	1	450	sitân	سیتان	Alıcı, kabzedici, âḥiz , zabtedici olan ve arka üzerine yatmak ve bî-sabır ve takat ve mahal, mekân.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6677	1	450	sitânden	سیتاندن	Almak, kabzetmek, eḥz .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı

6678	1	450	sitâvîz	سِتَاوِيرُ	Kadılarının muhakeme edip istimâcî davaya mahsus önü revak olan sofa, maḥkeme .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6679	1	450	sitayış	سِتَايِش	Övmek, sena, medih , zikr-i cemîl, vasıf.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6680	1	450	sitâyışgâh	سِتَايِشْكَاهُ	Kasâ 'idde tegazzûlden sonra memdûh vasfına şürû' edecek mahalde olan beyte derler.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6681	1	450	sitâyende	سِتَايِنْدَه	Methüsenâ edici, vasfedici, mâdih .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6682	1	450	sitebr	سِتَبْر	Kalın, yoğun olan, galiz .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6683	1	450	sited	سِتْدُ	Almak, alış, ehz .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6684	1	451	sütr	سُتْر	Tıraş edici, hâlik , (mûy sütr) berber.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6685	1	451	sitürden	سِتْرَدَنْ	Tıraş etmek, halk .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6686	1	451	sitürde	سِتْرَدَه	Tıraş olunmuş, maḥlûk ve bulunmuş, kazınmış olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6687	1	451	sütrük	سُتْرَاكُ	Azim, kebîr , büyük olan ve kavi, kuvvetli, şehâmetli olan ve dargın, hışım-nâk lendhû, hadîdü't-tab' olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6688	1	451	seterven	سِتْرَوَنْ	Dul olan, çocuk etmeyen karı, aķim .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6689	1	451	sütire	سُتْرَه	Ustura denilen tıraş aleti, mûsâ .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6690	1	451	sitem	سِتْمُ	Cevir, cebir, zor, 'unf, güç ve görüp bilmek ve kasten, 'ahden.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6691	1	451	sitemdîde	سِتْمِدِيْدَه	Zor ve cevir görmüş olan, maẓlum .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6692	1	451	sitemresîde	سِتْمِرْسِيْدَه	Kendisine zem ve sitem vaki olmuş olan, maẓlum .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6693	1	451	sitemkâr	سِتْمَكَارُ	Cabbar, zalim, bidad olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6694	1	451	sitemkeş	سِتْمَكَشُ	Zulüm ve siteme giriftar olan, maẓlum .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6695	1	451	sitemger	سِتْمَكْرُ	Zalim , cabbâr, bidâd olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6696	1	451	sitemgerî	سِتْمَكْرِي	Zulm , cevir, cebir, unf.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6697	1	451	setû	سِتُو	Üç kat olan, müşelleş .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6698	1	451	sütüden	سُتُوْدَنْ	Övmek, methetmek, medih .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6699	1	451	sitûden	سِتُوْدَنْ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6700	1	451	sütüde	سُتُوْدَه	Zikr-i cemîl ile yâd olunan, memdûh .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6701	1	451	sütür	سُتُوْرُ	Binek hayvanı, davar, dâbbe , at ve katır ve deve ve eşek.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6702	1	452	sütürân	سُتُوْرَانُ	Binek hayvanları, devâb .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6703	1	452	sütürbân	سُتُوْرْبَانُ	Seyis, katırcı, eşekçi olan ve sığırtmaç, baķķâr .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6704	1	452	sütürdân	سُتُوْرْدَانُ	Ahır, hayvan hıfzına yapılmış olan mahal, iştâbl .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6705	1	452	sütüre	سُتُوْرَه	Ustura denilen tıraş aleti, mûsâ.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6706	1	452	sütun	سُتُوْنُ	Direk, 'amûd [amut], rûkûn.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6707	1	452	sütûh	سُتُوْه	Melül, mükedder, müteellim , kederli olan ve yorgun, fûrû-mânde, aciz ve kâsır olan ve keder, melâl, elem, gam, ızdırap.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı

6708	1	452	sütûhîden	سُتُوْهِدِنُ	Dil-teng ve sergerdân eylemek.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6709	1	452	sitihîden	سِيْتِهِيْدِنُ	Çekişmek, niza eylemek, mücadele .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6710	1	452	sitîz	سِيْتِيْزُ	Kavga, cenk, husumet, harp .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6711	1	452	sitîzger	سِيْتِيْزْگَرُ	Mutaassıp, ehl-i lecûc olan, muannit .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6712	1	452	sitîze	سِيْتِيْزِه	Kavga, cenk, harp .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6713	1	452	sitîzeleşû	سِيْتِيْزِهْشُو	Muannit ve kavgacı olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6714	1	452	sitîzekâr	سِيْتِيْزِهْكَاْرُ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6715	1	452	sitîzerûy	سِيْتِيْزِهْرُوْیُ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6716	1	452	sitîziden	سِيْتِيْزِيْدِنُ	Lec ve inat etmek, çekişmek, muhâşama .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6717	1	452	seccâde-nişîn	سَعْجَادِهْشِيْنِ	Şeyh , molla, imam, ulema.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6718	1	452	secdegâh	سَعْجَدِهْگَاهُ	İbadet ve namaza mahsus olan mahal.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6719	1	452	(seher)	(سَحْرُ)	Sabah vakti.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6720	1	452	sihr-âmîz	سِيْحْرْاْمِيْزُ	Sihir karışık ve sihre okşar ve sihir tesir edici olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6721	1	452	sihribaz	سِيْحْرِيْباْزُ	Sihir edici, cadı, sehğâr , büyücü.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6722	1	453	sihribâzî	سِيْحْرِيْباْزِيْ	Sihirbazlık, cadılık, sihir .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6723	1	453	sihirsâz	سِيْحْرِيْساْزُ	Cadı, büyücü, sâhir .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6724	1	453	seherhîz	سَحْرُحِيْزُ	Erken kalkıcı, pek sabahçı, müsteshîr .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6725	1	453	sehergâh	سَحْرُگَاهُ	Sabah vakti, vakti's-şubh .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6726	1	453	sehergeh	سَحْرُگِهْ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6727	1	453	seherkehân	سَحْرُكِهَانُ	Sabah vakti hengâmında.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6728	1	453	sehâkâr	سَحْاْكَاْرُ	Sehî, ehl-i sehâvet olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6729	1	453	sehâkârî	سَحْاْكَاْرِيْ	Sehakârlık, sehavet, el açıklığı.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6730	1	453	saht	سَحْتُ	Katı, galiz , muhkem olan ve hasis, nekes, bahîl olan ve pek çok ve rezil olan ve kesret üzere olan ve dar, sık, sıkıntılı düşvâr, güç, usretli olan ve sert, dürüş, haşin, yumuşak olmayan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6731	1	453	sahtâne	سَحْتَانِهْ	Katı söz söylemek, ihnâ' .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6732	1	453	sahtbâzû	سَحْتْباْزُو	Kavi, zor-âver, kolu kuvvetli olan, şedîdü'l-baş .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6733	1	453	sahtrûy	سَحْتْرُوْیُ	Yüzü dargın olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6734	1	453	sahtgîr	سَحْتْگِيْرُ	Tuttuğu nesneyi güzelce zaptedip koyuvermez olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6735	1	453	saht ligâm	سَحْتْليْگَامُ	Sert ağızlı olan at.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6736	1	453	sahtî	سَحْتِيْ	Sahtlık, sertlik, darlık, şalâbet .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6737	1	453	sahtibân)	(سَحْتِيْبَانُ)	Çizme vesair imaline kullanılır bir soy terbiyeli deri, edîm .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6738	1	453	sehaş	سَحْشُ	Eski olan nesne, 'atîk.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6739	1	454	sûhan	سُوْحَانُ	Söz, lafız, kelime, kelam , lakırtı.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı

6740	1	454	sūhan ârâ	سُحْنُ أَرَا	Lakırtı, bezeyici, faşih , belîğ olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6741	1	454	sūhan ârâ 'î	سُحْنُ أَرَاهِي	Lakırtı güzelliği, belagat, fesahat .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6742	1	454	sūhan âferîn	سُحْنُ أَفْرَيْن	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6743	1	454	sūhan âver	سُحْنُ أَوْر	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6744	1	454	sūhanperdâz	سُحْنُ پَرْدَاز	Lakırtı düzüp fesahat üzere söz söyleyici olan, faşih .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6745	1	454	sūhanperver	سُحْنُ پَرَوَر	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6746	1	454	sūhançîn	سُحْنُ چَيْن	Lakırtı toplayıp gammazlık edici, casus, nemmâm , bir meclisten meclis-i âhire nakl-ı kelâm edici, gammaz .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6747	1	454	sūhançinî	سُحْنُ چينِي	Koğuculuk, nemmâmlık, gâmez .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6748	1	454	sūhandân	سُحْنَدَان	Söylediğini bilir olan ve ehl-i fesâhat olan, mütেকellim .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6749	1	454	sūhandânî	سُحْنَدَانِي	Sühandânlık, feşahat , belagat.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6750	1	454	sūhanrân	سُحْنَرَان	Ehl-i fesâhat ve belagat olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6751	1	454	sūhanrâ 'î	سُحْنَرَاهِي	Sühanrânlık, fesahat, belagat.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6752	1	454	sūhanserâ	سُحْنُ سَرَا	Ehl-i fesâhat, kelam tertip edici olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6753	1	454	sūhansenc	سُحْنُ سَنَج	Kelam tartıcı olan, ehl-i fesâhat.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6754	1	454	sūhansencî	سُحْنُ سَنَجِي	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6755	1	454	sūhanşinâs	سُحْنُ شِنَاس	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6756	1	454	sūhanfehm	سُحْنُ فَهْم	Söz anlar, akıllı olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6757	1	454	sūhengüzâr	سُحْنُ گُزَار	Ehl-i fesâhat, söz geçirici olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6758	1	454	sūhanver	سُحْنُ وَر	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6759	1	455	sūhanverî	سُحْنُ وَرِي	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6760	1	455	sed	سَد	Sayıda yüz adedine derler, mi'e , gerçi meşhuru sâd (صاد) ile sad (صد)'dir ama Fârisîde sad (ص) harfi olmamağın asıl mevzu sîn (س) ile dir.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6761	1	455	sedkîs	سَدَكِيَس	Eleğimsağma tabir olunan kuşak gibi gökyüzünde görünen nesne, ķavs-ı ķuzah .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6762	1	455	sidreneşinân	سِدْرَه نَشِينَان	Sidrede oturan melaikeler.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6763	1	455	ser	سَر	Baş, reis ve tepe, zirve ve uç nihayet, gayet ve heves ve serasker.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6764	1	455	serâ	سَرَا	Saray, büyük konak ve teganni edici, ırlayıcı olan ve nakil ve beyan edici olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6765	1	455	(serây)	(سَرَائ)	Sıcak günlerde çorak yerlerde gündüz ortasında su gibi görünen buhar ve sis ve puserik.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6766	1	455	serâpâ	سَرَاپَا	Baştan ayağa varınca, mine'l ķarni ile'l-ķadem (مِنَ الْقَرْنِ إِلَى الْقَدَمِ) manasına.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6767	1	455	serâperde	سَرَاپَرْدَه	Harem-i hâs önüne çekilen perde, sürâdiķ ve padişah otağı, çadırın tozluk tabir olunan perdesi.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı

6768	1	455	serâbistân	سَرَابِيسْتَان	Dünya, âlem-i süflâ ve serap görülen mahal.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6769	1	455	serâbîden	سَرَابِيسْتَان	Kuş ötmek, şakşaka .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6770	1	455	saraçhane	سَرَاچَانَه	Eyerci dükkânı ve eyerciler çarşısı, sûku's-sürûc .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6771	1	455	serâce	سَرَاجَه	Küçük saray, evceğiz, hıfs .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6772	1	456	serâce-i âfitâb	سَرَاجَهٗ اِفْتَاب	Güneş ağılı, hâle .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6773	1	456	serâdâr	سَرَادَار	Tımarhaneci, mâristanî .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6774	1	456	serâser	سَرَاسَر	Baştan başa, külliye, mecmû'an ve iki nesnenin başları birbirine müsavi olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6775	1	456	serâseme	سَرَاسَمَه	Şaşmış, mütehayyir , muzdarip, muhtellü'd-dimâğ olan, sersem olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6776	1	456	serâsîme	سَرَاسِيمَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6777	1	456	serâsîmegî	سَرَاسِيمَهٗ گِی	Sersemlik, ızdırap, hayran .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6778	1	456	sürâğ	سُرَاغ	Yola delalet edici olan, delil ve azgın, zâl ve zayı olmuş nesne için tellal çağırma.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6779	1	456	ser âgâz	سَرَاغَاز	Başlangıç, iptida ve dibace ve ırlamak, teğanni.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6780	1	456	ser efrâz	سَرَاغْرَاز	Başını yukarı kaldıran, itibar ve nüfuz sahibi olan, mümtaz ve kadd-i bâlâ olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6781	1	456	ser efrûz	سَرَاغْرُوَز	Ziyade uzun olan nesne, eṭvâl .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6782	1	456	serâgûft	سَرَاغْرُوْفْت	Başına kakmak, serzeniş, tevbîl .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6783	1	456	ser âmed	سَرَاْمَد	Bitmiş, tekmi olunmuş olan sanat ve kârında nihayet bulmuş ve her nesnenin âlâsı ve güzidesi, ' ale'l-a'lâ .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6784	1	456	ser âmâc	سَرَاْمَاج	Öküz boynuna kodukları ağaç boyunduruk, nîr .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6785	1	456	serencam	سَرَاَنْجَام	İşin sonu, akibet-kâr ve vaka, vukua gelen husus, ' âkıbetü'l-emr .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6786	1	457	serendâz	سَرَاَنْدَاز	Naz ve şive ile yahut kibir ve nahvet ile salınarak yürümek ve geçkin, sarhoş ve şeci, bahadır ve çabuk ve çalak olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6787	1	457	(serendîb)	(سَرَاَنْدِيب)	Hindistanda vaki bir dağın ismidir, Hazreti Adem cennetten o dağ üzerine hübütle eyledi ve kabir-i şerîfi orada vakidir.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6788	1	457	ser-engüşt	سَرَاَنْگِشْت	Parmak ucu, enmüle ve parmak tepesi.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6789	1	457	ser-âhenk	سَرَاْهَنْك	ırlamak, nağme etmek, terennüm .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6790	1	457	ser-âheng	سَرَاْهَنْگ	Çarkacı askeri, peşrev ve asker, muḳaddimetü'l-ceyş .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6791	1	457	serây	سَرَاي	Padişah ve hâkim konağı ve büyük konak ve teğanni edici, ırlayıcı.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6792	1	457	serây-ı penc	سَرَايِ پَنْج	İstiare tarikiyle dünyaya derler ve bağlarda bağbânlar için ottan ve çöpten ettikleri muhtasar ev, hıfs .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6793	1	457	serây-ı ḫarâc	سَرَايِ خَرَاج	Reayadan mal, oşür ve rüsüm, haraç alınmaya mahsus olan mahal ve padişah divanhanesi.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı

6794	1	457	serâyin	سَرَايِن	Irlamak, teğanni .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6795	1	457	serâyâniden	سَرَايَانِيْدِن	Irlamak, teğniye .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6796	1	458	serâyân	سَرَايَان	Irlayıcı, muğanni .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6797	1	458	serâyende	سَرَايِنْدَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6798	1	458	serâyiden	سَرَايِيْدِن	Irlamak, teganni etmek.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6799	1	458	serâyış	سَرَايِش	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6800	1	458	serib	سَرِيْب	Çürümüş olan, efsürde, çürük, rufât .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6801	1	458	serbâr	سَرَبَار	Baş yükü ve başı yüklü ve zihni meşgul olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6802	1	458	serbâz	سَرَبَار	Cesur, yiğit, cesaretli olan, fetâ .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6803		458	serbâzî	سَرَبَارِي	Cesaret , yiğitlik, cesurluk.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6804	1	458	serbâk	سَرَبَاك	Subaşı, siyaset zabiti ve serdar, muhtesip .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6805	1	458	sirbâl	سِرْبَال	Gömlek, kamış .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6806	1	458	sirbâlm	سِرْبَالِيْن	Baş yastığı, yüz yastığı, minbeze .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6807	1	458	serbeceyb	سَرَبَجِيْب	Utanmaktan yahut keder etmekten yahut düşünmekten başı göğsü üzerine sarkmış olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6808	1	458	serberâh	سَرَبِرَاه	Yapıp fiile getirilmek üzere olan, hemen vücuda gelecek gibi olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6809	1	458	serperest	سَرَبِرِسْت	Huddâm, hizmetkâr olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6810	1	458	serbere	سَرَبِرَه	Çizi, çizgi, haç .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6811	1	458	serpez	سَرَبِرِيْز	Paçacı, paça satıcı, kürâ'î .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6812	1	458	serbezemîn	سَرَبِرِيْمِيْن	Başı yere eğilmiş olan, münekkis .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6813	1	458	serbest	سَرَبِرِسْت	Azat olan, hüküm ve zapt tahtında olmayan, hür .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6814	1	458	serbeste	سَرَبِرِسْتَه	Başı bağlı veya örtülü olan, kapalı, gizli olan, serîre .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6815	1	459	serbesiyyet	سَرَبِرِسِيْيْت	Azatlık, hüküm ve zapt tahtında bulunmamaklık, hürriyet .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6816	1	459	serbesücd	سَرَبِرِسْجُوْد	Secde edici, sâcid , başını yere değdirici olan manasında terkiptir.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6817	1	459	serbeser	سَرَبِرِسِر	Baştan başa, büsbütün ve iki nesnenin başları birbirine müsavi olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6818	1	459	serbülend	سَرَبِرِلْنْد	bâlâ-kad, uzun boylu, tavîlü'l-kâme , insanda ve eşcârda istimal olunur ve âli, mümtaz olan ve nüfuz sahibi olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6819	1	459	serbülendân	سَرَبِرِلْنْدَان	Uzun boylular, emâhîn , âli ve mümtaz olanlar.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6820	1	459	serbemühr	سَرَبِرِمُوْر	Ağzı mühürlü olan, mahtûm .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6821	1	459	serpence	سَرَبِرِنْجَه	Pence, el, avuç, parmaklar ve tırnaklar mecmuu, keff .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6822	1	459	serpenc	سَرَبِرِنْج	Başta takılan bir nevi cevahirli ziynet.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6823	1	459	serbend	سَرَبِرِنْد	Başta bağlanacak nesne, 'amâme, sarık ve umûmen her başa sarılan ve husûsen zenan baş bağına derler ve şişenin tapası.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı

6824	1	459	serpuş	سَرِپُوش	Baş örtüsü,yaşmak, işâm ve her nesnenin kapağı, ğatâ ve sahan ve tencere kapağı	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6825	1	459	serbehâ	سَرَبِهَا	Baş pahası, maktul için katilden alınan cerîme, diyēt ve haraç.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6826	1	460	serpehence	سَرَبِهَنْجِه	Açık baş ve her açık olan nesne, meksûfu'r-re's .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6827	1	460	sertâb	سَرْتَاب	İnatçı, serkeş olan, muannit .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6828	1	460	sertâpâ	سَرْتَابَا	Baştan ayağa varınca, büsbütün, mine'l karni ile'l kadem (مِنْ الْقَرْنِ إِلَى الْقَدَمِ).	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6829	1	460	sertâc	سَرْتَاج	Bir kavmin sergerdesi ve eşrafı olan kimse, seyit .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6830	1	460	sertâs	سَرْتَاَس	Baştan başa, büsbütün ve iki nesnenin başları birbirine müsavi olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6831	1	460	serteser	سَرْتَسَر	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6832	1	460	sertirâş	سَرْتِرَاش	Berber, tıraş edici, hâlik .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6833	1	460	sertîz	سَرْتَبِز	Ucu sivri ve keskin olan, ramîz ve geçmek, mürur etmek.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6834	1	460	ser-i tîz	سَرْتَبِز	Mu' arred, zeyrek, âlim , fazıl olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6835	1	460	sercâ	سَرَجَا	Meclisin cânib-i a' lâsı, şadr-ı meclîş .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6836	1	460	serçeşme	سَرْچَشْمَه	Pınar, su başı, ayazma, 'ayn.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6837	1	460	sercenk	سَرْجَنْك	Çeribaşı, asker reisi, kâfih .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6838	1	460	sercûş	سَرْجُوش	Kaynayan nesne, fevr .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6839	1	460	serçik	سَرْچِيك	Çavuş, serheng, ka'id .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6840	1	460	serhad	سَرْحَد	Hudut başı, iki devletin toprağının birbirine bitiştiği sınır mahalli, 'urfe.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6841	1	460	serhaddedâr	سَرْحَدْدَار	Serhat muhafazasına memur olan vali, serasker.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6842	1	461	sürh	سُرْح	Kırmızı, ahmer ve kırmızı boya ve sarı altın.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6843	1	461	sürhâb	سُرْحَاب	Kap ve şarap ve kırmızı su, ivvez .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6844	1	461	surhâbî	سُرْحَابِي	Kırmızı ördek, ivvez-i hamrâ .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6845	1	461	sürhsâr	سُرْحَسَار	Kızılbaş, Acem, Râfîzî .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6846	1	461	sürhser	سُرْحَسَر	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6847	1	461	serhum	سَرْحَم	Küp kapağı, kerâme .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6848	1	461	sürhak	سُرْحَك	Kızılılık denilen yemiş, karâniyâ .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6849	1	461	serhâb	سَرْحَاب	Uykunun iptidası, sine ve henüz uyumuş olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6850	1	461	serhân	سَرْحَوَان	İrlayıcı, muganni ve zâkir başı, baş okuyucu ve cehren okuyup ilan etmek ve sofrâ başı.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6851	1	461	sarhoş	سَرْحُوش	Şarap içip mest ve akli başından giden adam, sekrân .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6852	1	461	surhî	سُرْحِي	Kırmızılık, kızılık, humrat .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6853	1	461	serhayl	سَرْحَيْل	Atlı asker cemaatinin başı ve amiri, fâris .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6854	1	461	sert	سَرْد	Soğuk, bârid , bürüdetli olan ve dikmek, örnek ve kelâmı muttasıla hüsn-i edâ ile irat etmek.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı

6855	1	461	(serdâb)	(سِرْدَابُ)	Yer altında olan oda ki havanın ziyade germiyetinde içine girip otururlar.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6856	1	461	serdâbe	سِرْدَابِه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6857	1	461	serdâde	سِرْدَادِه	Baş vermiş, baş göstermiş olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6858	1	461	serdar	سِرْدَارُ	Serasker, paşa, başbuğ, emîru'l-ceyş .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6859	1	461	sırdâr	سِرْدَارُ	Sırdaş, maḥrem ve mutemet kimse.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6860	1	462	serdâst	سِرْدَاسْت	Doğru olan nesne, müstakim ve dürüst, kat olunmuş kalem.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6861	1	462	sırdaş	سِرْدَاش	Mutemet olan kimse, maḥrem .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6862		462	sırdâğ		Tutmaç tabir olunan taam, lâcişe .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6863	1	462	serdebeyân	سِرْدَبِيَّانُ	Soğuk ve zerafetsiz tekellüm eden ve soğuk ve zerafetsiz olan kelam.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6864	1	462	serderd	سِرْدَرْدُ	Baş ağrısı, şadâ' .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6865	1	462	serdest	سِرْدَسْتُ	Bilek, sâ'id ve bir işi gönülsüz tutmak.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6866	1	462	serdestâr	سِرْدَسْتَارُ	Başa sarılan nesne, ' amâme .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6867	1	462	serdestî	سِرْدَسْتِي	Fi'l-hâl manasına yani mâ hazır olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6868	1	462	serdsîr	سِرْدَسِيرُ	Havası soğuk olan mahal, yaylak, şarûd .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6869	1	462	serdefter	سِرْدَقْتَرُ	Defter başı, defterin başında olan şey.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6870	1	462	serrişte	سِرْرِيْشْتِه	İp ucu, fırsat, bahane, vesile.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6871	1	462	serzedden	سِرْزَدَنُ	Başa kakmak, tevbîh ve baş kesmekten kinayedir ve habersiz bir kimse hanesine varmak.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6872	1	462	serzede	سِرْزَدِه	Baş vurmuş, baş vermiş olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6873	1	462	serzemîn	سِرْزَمِيْنُ	Sınır, memleket hududu, ḥadd .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6874	1	462	serzeniş	سِرْزَنِيْشُ	Başa kakmak, tevbîh ve başa vurmak.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6875	1	462	serzîr	سِرْزِيْرُ	Başı aşağı serengûn olan, menkûs .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6876	1	462	sersem	سِرْسَمُ	Akıl ve hûşu başında olmayan, ḥâyir .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6877	1	463	sersebz	سِرْسَبْزُ	Taze, genç olan, şâb ve ikballi, talihi uygun olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6878	1	463	sersebük	سِرْسَبْكُ	Hafif başlı, akılsız olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6879	1	463	serser	سِرْسَرُ	İhtimamsız, teemmülsüz, mülâhazasız olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6880	1	463	serseri	سِرْسَرِي	İhtimamsızlık, kayıtsızlık, adem-i teemmül, adem-i mülâhaza, adem-i dikkat ve derbeder, çapkın makulesi, rahrûc .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6881	1	463	seriş	سِرْشُ	Bürüncek, kürayşe .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6882	1	463	serşâr	سِرْشَارُ	Ağzına kadar dopdolu olan, memlu .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6883	1	463	sirişt	سِرْشِيْشْتُ	Hilkat, ḫabiat , huy, tıynet, tab', meşrep, terkip.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6884	1	463	siriştên	سِرْشِيْشْتَنُ	Yoğurmak, taḫmîr .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6885	1	463	sirişte	سِرْشِيْشْتِه	Karışık olan mürekkep, maḫlûṭ .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6886	1	463	sirişk	سِرْشِيْشْكُ	Göz yaşı, dümû' ve şerâre-i âteş.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı

6887	1	463	serşûy	سَرَشُوئِي	Baş tıraş eden berber, hacâm, hâlik .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6888	1	463	serşîr	سَرَشِير	Süt kaynadıkta üzerine gelen kaymak, zûbd .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6889	1	463	sertaş	سَرَطَاق	Cihannüma gibi hane üstünde olan açık oda veya daire, çardak, ğurfe .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6890	1	463	serasker	سَرَعَسْكَر	Ordunun başbuğu, emîru'l-ceyş .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6891	1	463	seraşr	سَرَعَشْر	Kur'an-ı Kerim'in her on ayet başında resim ve nakış olunan işaret, ' aşr .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6892	1	463	serğac	سَرَعَج	Ağaç çanak ve tabak, kıhf .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6893	1	464	serğût	سَرَعَوْت	Nimet ve rızık ve in'âm.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6894	1	464	serğavğa	سَرَعَوْغَا	Çarkacı, talif a-i leşker, şurta ve ser-fitne yani fitne ve aşûbe bâ' is olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6895	1	464	serğîn	سَرَعِين	Zurna denilen çalgı aleti, şurnâc .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6896	1	464	serğîne	سَرَعِينَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6897	1	464	serfirâz	سَرَفِرَاز	Başı yüksekte olan, itibar ve nüfuz ve ikbal sahibi olan, şerif ve âli olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6898	1	464	serfirâzî	سَرَفِرَازِي	Şeref, ' ulüvv , büyüklük, devlet, ikbal.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6899	1	464	serfürû	سَرَفِرُو	Baş eğmek, tenkîs , tazarru etmek ve baş ekici, mutazarrı', mütezellil olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6900	1	464	serfürûbürde	سَرَفِرُوْبُرْدَه	Başını aşağı eğmiş olan, münekkes .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6901	1	464	sürfe	سُرْفَه	Öksürük, ah uh etmek, sü'âl .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6902	1	464	sürfiden	سُرْفِيدَن	Öksürmek, tenahnuh .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6903	1	464	serkâr	سَرَكَار	Nazır, müdür , kethüda ve hizmetkâr başı.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6904	1	464	sürger	سُرْغَر	Pabuççu, pabuç yapıcı olan, kaffâş .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6905	1	464	sergerdân	سَرْغَرْدَان	Avare olan, mütehayyir ve serkeşte ve bir illetdir ki muttasıl baş döner, Arabîde sedüre derler.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6906	1	464	sergerde	سَرْغَرْدَه	Bir kavim yahut bir cemaatin başı ve reisi ve emiri ve gözdesi olan kimse, re'îsü'l-ıkvam .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6907	1	464	sergüzeşt	سَرْغَزِشْت	Geçmiş ahval ve macera, ahvâl-i mâziye ve havadis ve rüzgâr-dîde olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6908	1	465	sergirân	سَرْغِرَان	Dargın, kızgın, ğazûb ve sarhoş, mest, mahmur olan ve mağrur, mütekebbir, müteazzım olan ve başına sıklet arız olmuş olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6909	1	465	sergirânî	سَرْغِرَانِي	Sergirânlık başına arız olan sıklet.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6910	1	465	sergerdâ	سَرْغَرْدَا	İnsanın başında vaki olur bir marazdır, devvâr .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6911	1	465	sergerdân	سَرْغَرْدَان	Başı dönmüş sersem olan, mütehayyir .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6912	1	465	sergerdânî	سَرْغَرْدَانِي	Başı dönmek, sersemlik, hayret .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6913	1	465	sergerm	سَرْغَرْم	Kafası kızmış, mest, sarhoş olan, sekrân .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6914	1	465	sergirîf	سَرْغَرِيْت	Reayadan alınan akçe, mal, haraç, cizye .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6915	1	465	sergezîd	سَرْغَرِيْد	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6916	1	465	sergüzîn	سَرْغَرِيْن	Hepsinin içinden intihap olunmuş en ala olan, müntehap	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6917	1	465	serkeş	سَرْكَش	Bed-huy olup muti ve ram olmayan adam veya hayvan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı

6918	1	465	sergeşte	سَرْجَشْتَه	Başı dönmüş, şaşkın, sersem olan, hâyir ve muti ve mahkum olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6919	1	465	sergeşte kerden	سَرْجَشْتَه كَرْدَن	Şaşırmak, mütehayyir olmak, idhâş .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6920	1	465	sergeştegî	سَرْجَشْتَه كِی	Şaşkınlık, sersemlik, hayret .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6921	1	465	serkeşî	سَرْكَشِی	Serkeşlik, itaatsizlik, inat .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6922	1	466	sergelû	سَرْگَلُو	Dimagda olan illet, zükâm .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6923	1	466	serkenebîn	سَرْكَنْبِیْن	Bal ile sirkenin karışmasıyla hasil olan hoş-güvâr şerbet, sikencübîn .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6924	1	466	serkûb	سَرْكُوب	Başa kakmak, serzeniş etmek, tevbîh ve kalelerin gayet yüksek yeri ve cenk ve kavgada metin olan kimse ve ıstılâh-ı şu' arâda fâ'ik ve her fende mahir ve her sanatta kadir olan adama derler.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6925	1	466	serkûy	سَرْكُوی	Mahalle başı ve yol ve sokak başı.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6926	1	466	sirke)	سِرْكِه)	Malum olan ekşi su, hall .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6927	1	466	sergûf	سَرْگِیْرِی	Başlamak, iptida etmek ve iş tutmak, iftitah, şemin fitilin(i) almak ve fitil söndürmek.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6928	1	466	sergîs	سَرْگِیْس	Eleğimsağma tabir olunan alâmet-i semâviye, qavs-ı kuzah .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6929	1	466	sergîn	سَرْگِیْن	Hayvanat tersi, fışkı, bok, gübre, serkîn .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6930	1	466	sergîn kerdân	سَرْگِیْن كَرْدَان	Mezbelede hasil olur bir kara böcektir ki gübreyi ayakları ile yuvarlayıp götürür, ca'1 .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6931	1	466	sergîn kerdânek	سَرْگِیْن كَرْدَانَك	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6932	1	466	serlâd	سَرْلَاد	Duvar başı ve duvar, cidâr .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6933	1	466	serm	سَرْم	..... denilen nesne ki sakıza koyup çiğnerler, sermağ .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6934	1	466	sermâ	سَرْمَا	Yaylak olan mahal, muşayyef , soğuğu yaz faslında dahi olmakla sermâ-serd tesmiye olundu.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6935	1	466	sermaye	سَرْمَایَه	Malın asıl kıymet ve meblağı ki onun kârı ile tüccar kısmı geçinirler, re'sü'l-mâl .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6936	1	467	sermed	سَرْمَد	Daim, câvid, baqi , bi-zevâl olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6937	1	467	sürmedân	سَرْمَدَان	Sürme konulan mahsus zarf, mekhale .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6938	1	467	sermedî	سَرْمَدِی	İlahî, rabbânî, samedânî olan ve daim olan, sübhânî.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6939	1	467	sermest	سَرْمَسْت	Pek sarhoş olan, tafih ve esrimiş deve.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6940	1	467	sermestî	سَرْمَسْتِی	Pek sarhoşluk hâli, sekr .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6941	1	467	sermaşq	سَرْمَشَق	Yazı öğrenmek için talibe verilen yazı maşkı.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6942	1	467	sermû	سَرْمُو	Kalın ucu, pek cüzi şey, şey-i kalîl .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6943	1	467	sermûze	سَرْمُوزَه	Pabuç denilen ayakkabı, midâs ve çizme, kalçın ve galoş.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6944	1	467	sürme	سَرْمَه	Kaşa ve göze sürülen ziyet, küh1 .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6945	1	467	sürmeçûb	سَرْمَه چُوب	Göze sürme çektikleri mil, hilâl, mikhal .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı

6946	1	467	sürmedân	سُرْمِدَان	Sürme hıfzına mahsus kutu, mekhâle .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6947	1	467	sürnâ	سُرْنَا	Zurna denilen çalgı borusu, şurnâc .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6948	1	467	sürnâpâ	سُرْنَآپَا	Zürafa denilen hayvan, zürafa .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6949	1	467	sürnâzen	سُرْنَازَن	Zurna çalıcısı, şaffârî .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6950	1	467	sernâme	سُرْنَامَه	Mektubun başında olup muhatap olan kimsenin evsafını beyan eden hat, ‘unvân-ı mektûb .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6951	1	467	sürnây	سُرْنَآي	Serna ve zurna denilen çalgı.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6952	1	468	serniğûn	سُرْنِگُون	Baş aşağı olan, alt üst olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6953	1	468	serengîden	سُرْنِگِيدَن	Bir kimse söylerken bir gayrı kimse karşılayıp birbiriyle muhâvere etmek, münâzara .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6954	1	468	sernüvişt	سُرْنُوْشْت	Takdîr-i ilâhî, Türki'de “başa yazılan gelir” derler ve mektup evvelinde yazılan unvan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6955	1	468	sernihîn	سُرْنِهِيْن	Çanak, çömlek, evgâb .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6956	1	468	(serv)	(سُرُو)	Mezarlıkta kesret üzere bulunan bir nevi ağacın ismi, servi dahi denir.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6957	1	468	sürû	سُرُو	Boynuz, ķarn ve kadeh, piyale.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6958	1	468	servâ	سُرْوَا	Yalan söz ve hikâyât, bî-asl, zûr .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6959	1	468	serv-i âzâd	سُرْوَازَاد	Bir nevi selvi ki pek doğru ve güzel biçimli olur, serv-i müstakîm .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6960	1	468	serv-efrâz	سُرْوَاْفِرَاز	Yokuş başı, ‘akabe ve her nesnenin tepesi.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6961	1	468	serv-i cemân	سُرْوَجْمَان	Naz ve şive ile salınır olan mahbup, mühteżiz .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6962	1	468	sürûd	سُرُوْد	İrlamak, ötmek, teğanni , terennüm, türkü ve şarkı söylemek.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6963	1	468	sürûdgûy	سُرُوْدگُوِي	İrlayıcı olan, muğanni .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6964	1	468	server	سُرُوْر	Bir cemaatin başı ve reisi ve emiri olan kimse ve şeci ve bahadır olan, reis .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6965	1	468	serv-i revân	سُرُوْرَاْن	Mevzun ve hoş-nümâ olan servi ağacı ekser kadd-i dilberden kinaye ederler.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6966	1	468	serverî	سُرُوْرِي	Cemaat başılık, riyaset , imaret.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6967	1	469	servez	سُرُوْرَز	Avratların başlarına örttükleri örtü, ķınâ‘ .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6968	1	469	sürûzen	سُرُوْرَزَن	Boynuzlu koyun, koç, kebş ,	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6969	1	469	servistân	سُرُوْسْتَان	Selvilik, selvi ağacı çok olan yer.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6970	1	469	serv-i siyâh	سُرُوْسِيَاَه	Çam ağacı, şanevber-i sigâr .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6971	1	469	servsehî	سُرُوْسَهِي	Doğru ve mevzun olan selvi ağacı.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6972	1	469	sürûş	سُرُوْش	Allahüteala Hazretleri'nin gökde halk etmiş olduğu mahluk, ferîşt, melek .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6973	1	469	sürûşân	سُرُوْشَان	Sürûş'un cemidir, ferîşteler, melâ‘ike .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6974	1	469	servaķt	سُرُوْكَت	Cem‘ iyyet-i ķâķır , vakt-i nîk, safâ-yı kalb, hali ve تنها olan oda veya daire, halvethane.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6975	1	469	ser ü ķad	سُرُوْكَد	Boy ve kameti selvi gibi uzun ve doğru ve biçimli olan, servi‘l-ķâme .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı

6976	1	469	serv-i kûhî	سَرْو کوهی	Ardıç ağacı, 'ar'ar.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6977	1	469	serv-i nâz	سَرْو ناز	Nev-resîde ve kadd-i mevzûn olan selvi ve selvi fidanı ve mahbup.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6978	1	469	servi	سَرْوی	Selvi denilen ağaç, serv .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6979	1	469	serheng	سَرْهنگ	Çavuş, ka'id , kavâs, yasakçı ve karakol ve saz perdesi.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6980	1	469	sere	سَرْه	Geçer akçe, dirhem .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6981	1	469	serîçe	سَرْیچه	Su kenarlarında olur bir kuştur ki kuyruğ(u) sallar durur, hûmâr-kaabbân .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6982	1	469	serîden	سَرْیدن	Irlamak, teğanni , türkü ve mani söylemek.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6983	1	470	(serîr)	(سَرْیر)	Taht, evzeng, padişah tahtı ve meyyit nakli için istimal olunan tabut.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6984	1	470	sirîş	سَرْیش	Çiriş denilen yapışkan nesne, şarî ve nâle, efgân .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6985	1	470	sürîn	سَرْین	Oturak yeri, maqat .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6986	1	470	sürîngâh	سَرْینگاه	Padişah tahtı, serîr .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6987	1	470	sezâ	سَرْا	Yaraşık, münasip, muvafık, layık olan ve ecir, ceza mükâfat.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6988	1	470	sezâb	سَرْاب	Su teresi denilen sebze, circîr ma'i .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6989	1	470	sezâvâr	سَرْاوار	Yaraşık, müstehak, münasip olan ve sâhib-i liyâkat.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6990	1	470	sezâver	سَرْاور	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6991	1	470	süst	سُسْت	Yumuşak, gevşek, zayıf, yavaş olan ve gevşek endâm olan adam ve hayvan ve nebatat ve eşcâr ve ahcâr vesairlerde istimal olunur hatta sözde bile kullanılır.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6992	1	470	süst endâm	سُسْت اَنْدَام	Bî-tâkat ve bî-mecâl olan ve aleti hareket etmeyen kimse, 'innîn.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6993	1	470	suturlâb	سُسْتُرْلَاب	Usturlap denilen âlet-i rasad.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6994	1	470	sa' adetmend	سَاعَدْتْمَنْد	Saadetli, sa'id olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6995	1	470	sa' ter	سَاعْتَر	Fahişe avratlar âlet-i racüle teşbihen istimal eyledikleri nesne, zübeyb .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6996	1	470	sa' terbâz	سَاعْتَرْبَاز	Zıbıkçı, zıbık denilen mekrûhî istimal eden avrat, sahhâka .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6997	1	470	sa' terî	سَاعْتَرِی	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6998	1	470	sağrı	سَاعْرِی	Hayvanın sağırısı ki butları beline birleştiği yerden, kefel .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
6999	1	470	süfâr	سُفَار	İğne ve çuvaldız deliği, hart .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7000	1	471	sefârethâne	سَفَارَتْخَانَه	Elçi konağı, dâru'l-vefd .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7001	1	471	sifâriş	سِفَارِش	Sipariş, ısmarlama, istîşâ' .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7002	1	471	sifâl	سِفَال	Çanak, çömlek, saksı, hazef .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7003	1	471	sifâlin	سِفَالِین	Çanak, çömlek misilli çamurdan ibaret ve masnu olan nesne, evgâb .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7004	1	471	sifâlinger	سِفَالِینْ کَر	Çömlekçi, çömlek yapıcı, fahhârî .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7005	1	471	süften	سُفْتَنْ	Delmek, şakb , delik açmak.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7006	1	471	süfte	سُفْتَه	Delinmiş, meşkûb , sakb olunmuş olan ve kulağa geçirilen halka.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7007	1	471	sefte	سُفْتَه	Poliçe, bir şehirde bir adama bir miktar akçe verip ahir şehirde gayrı adamdan almak üzere olan muamele, süftece .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı

7008	1	471	süftegüş	سُفْتَمُغُوش	Kulağı delinmiş olan, meşkübu'l-üzün .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7009	1	471	süftiden	سُفْتِيدِن	Delmek, sakb ve su kavuşturmak.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7010	1	471	seferber	سَفَرَبَر	Yol üzerinde olan ve yola çıkmaya hazır ve müstait olan, seferî .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7011	1	471	sofra	سُفْرَه	Üzerine yemek konulan nesne, mâ'ide ve misafir için ahdâr olunan taam.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7012	1	471	sofranişin	سُفْرَانِشِين	Sofraya oturmuş olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7013	1	471	sefid	سَفِيد	Ak, beyaz olan, ebyaz .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7014	1	471	sefidâ	سَفِيدَا	İsfidâc denilen beyaz boya, üstübeç.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7015	1	472	sefidâc	سَفِيدَاج	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7016	1	472	sefid şuden	سَفِيدَشُدِن	Ağarmak, saç ve sakal ağarmak, tebeyyuz .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7017	1	472	sefid kerden	سَفِيدَكْرَدِن	Ağarmak, tebyîz .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7018	1	472	sefidî	سَفِيدِي	Aklık, zenan yüzlerine sürdükleri beyazlık, zühre .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7019	1	472	(sakf)	(سَقْف)	Hane tavanı.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7020	1	472	saklân	سَقْلَان	Cüce, boyu ziyade kasîr olan adam, çûha .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7021	1	472	sakmonya	سَقْمُونِيَا	Gayet müşhil bir darıdır, ihrâc-ı fuzalât ihlât etmekte nef -i azimi var, alâsı Antakya dağlarında olmakla tıp kitaplarında sakmonya intakı derler, maħmûde .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7022	1	472	(sakankûr)	(سَقَنْكُور)	Timsah balığından mütevellit olur balık nevidir, ekser Nil suyunda olur, bi-emrillahiteala suda mütevellit olan timsah olur, kum içinde mütevellit olan sakankûr olur, kelere benzer bir nevi küçük balıktır ve mektup ve emsali sarmaya müstamel olan çâr köşe tülbent pasesi.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7023	1	472	seg	سَغ	Köpek, it, kelb .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7024	1	472	sekâb	سَكَاب	Kunduz denilen hayvan ki hayası ilaç olur, ekser suda olur, kuzâ' a .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7025	1	472	sekâçe	سَكَاچَه	Uykuda ağır basmak, kâbus .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7026	1	472	sekârûn	سَكَارُون	Kirpi tabir olunan hayvan, kunfuz .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7027	1	472	sekârî	سَكَارِي	Çürük, şüzbe , ekmeğ hamurundan halka gibi yapıp pişirdikleri nesne.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7028	1	472	sikâl	سِكَال	Fikir, endişe, düşünmek, güftügü, laf, lakırtı, konuşmak.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7029	1	473	segâste	سَغَاستَه	Uykuda ağır basmak, kâbus .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7030	1	473	segâse	سَغَاسَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7031	1	473	segâste	سَغَاستَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7032	1	473	segâşe	سَغَاشَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7033	1	473	sigâl	سِيكَال	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7034	1	473	sigâliden	سِيغَالِيدِن	Husumet etmek, muħâşama .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7035	1	473	sikâlyû	سِيكَالِيُو	Külde pişmiş olan ekmeğ, melîl .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7036	1	473	segân	سَغَان	Segler, köpekler, itler, kilâb .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı

7037	1	473	segâne	سگانه	Nev, cins , türlü, soy.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7038	1	473	segbân	سگبان	Köpek besleyici olan, rabbü'l-kelb ve padişahın avcı kelmelerin(i) saklayıp şikar mahallinde ellerinde yitip giden ve mukaddemlerde mevcut bir nevi tüfekli asker ki seymen denilir idi.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7039	1	473	segpeçe	سگچه	Köpek yavrusu, enik, cirv .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7040	1	473	segbeste	سگ بستنه	Köpek cinsinden zağar tabir olunan it, züğârî .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7041	1	473	segpûy	سگپوی	Yürüdükte zahir olan ayak sesi, ' arkü'l-kadem .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7042	1	473	sigbîne	سگبینه	Zamk denilen yapışıcı nesne ki ağaçta olur.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7043	1	473	segtâzî	سگتازی	Tazı denilen kelb, selûkıyye .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7044	1	473	sektedâr	سگتهدار	Sûs ve hâmuş olan, sâkit .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7045	1	473	segdendân	سگ دندان	Ön dişleri, nâb .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7046	1	474	seg-i dîvâne	سگ دیوانه	Kuduz olan köpek, kelib .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7047	1	474	seker hûrden	سگر خوردن	Tekerlenmek, tekerdüh .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7048	1	474	seker fenden	سگر فندن	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7049	1	474	seker fiden	سگر فیدن	Sürçmek, kaymak, zalc .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7050	1	474	sükkerîn	سگرین	Şekerden ibaret ve masnu olan ve şeker gibi tatlı olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7051	1	474	sükisten	سگستن	Kıvırmak, kal' etmek, teqallu' .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7052	1	474	süküsten	سگستن	Üzmek, betl .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7053	1	474	seglâb	سگلاب	Kunduz denilen hayvan ki hayası ilaç olur, kuzâ'a .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7054	1	474	seglâbiden	سگلاییدن	İt ürüme, i'tivâ' .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7055	1	474	seklîden	سکلیدن	Hıçkırma, imtiyâk .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7056	1	474	sigenc	سگنج	Öksürük, sürfe, kuhâb ve tıraş etmek ve ısırma ve bir nevi büyük yılan ki şiddet-i te'sir zehir ile meşhurdur.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7057	1	474	sekençe	سگنچه	Dolu, yahce, berad .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7058	1	474	sekencîden	سگنچیدن	Parmak ucuyla nesne tutmak, kâbz .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7059	1	474	sekencî	سگنچی	Kızlık ki henüz kocaya gitmeyen kızlarda olur, bekâre(t) .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7060	1	474	sekencî burden	سگنچی بردن	Kız bozma, iktirâ' .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7061	1	474	sekengübîn	سگنغبین	Bal ile sirkenin karışmasıyla hasıl olan bir nevi şerbet, sikencübîn .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7062	1	474	sikender	سگندر	Öksürük, sürfe, sü'âl ve tıraş etmek.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7063	1	474	segengûr	سگنگور	İt üzümü denilen nesne, ' inebü's-sa'leb .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7064	1	474	segî)	سگی)	Şarap, bade, hamr .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7065	1	474	silahhane	سیلخانه	Silah hıfzına mahsus olan mahal, hâfîzu's-silâh .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7066	1	474	silâhşör	سیلخشور	Silahlı cenge müstait olan ve devlet-i aliyyede bir rütbe ismidir.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7067	1	475	silâhtar	سیلخدار	Efendisinin silahını hıfza memur olan hizmetkâr.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı

7068	1	475	silahşör	سِلْحَشُورُ	Silahlı koşulu cenge müstait olan kimse ve devlet-i aliyyede bir rütbe ismidir.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7069	1	475	(selḥ)	(سَلْخ)	Mâh-ı Arabînin otuzuncu günü.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7070	1	475	selḥ-hâne	سَلْخْ خَانَه	Şehir haricinde hayvanat kesip derilerini yüzüp çıkarmaya mahsus olan mahal, tahrîfen salhane tabir olunur.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7071	1	475	(silf)	(سِلْف)	Bacanak ki bir adamın zevcesinin kız kardeşinin kocasıdır.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7072	1	475	sellebâf	سَلْمَبَافْ	Zembil ve sepet örücü, zâfiru'z-zenbîl .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7073	1	475	selîmdil	سَلِيمْدِيلْ	Kalb-i selîm olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7074	1	475	sülfür	سُلفُورُ	Süprüntülük, mezbele .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7075	1	475	süm	سُمُ	At ve katır ve öküz misilli hayvan tırnağı.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7076	1	475	(semm)	(سَم)	Zehir, ağı.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7077	1	475	simâ' -hâne	سِمَاعْ خَانَه	Çalgı ile raksa mahsus mahal, dâru's-simâ' .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7078	1	475	semâne	سَمَانَه	Bıldırcın denilen kuş, sümânât .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7079	1	475	semâhîc	سَمَاهِجْ	Ada, cezîre , deniz ortasında bulunan arz.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7080	1	475	sümpâre [zımpara]	سُمْپَارَه	Demir vesair nesnelere pasını açıp cila vermeye kullanılır bir nevi toz.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7081	1	475	sümçe	سُمْچَه	Bodrum, yer altında olan bina, ev, sirdâb .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7082	1	476	semc	سَمَجْ	Lağım ki yer altını delip yol ederler, naḡb .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7083	1	476	(semerkand)	(سَمَرْقَنْد)	Vilâyet-i Buhâra'da bir muazzam şehirdir, aslı Semerkend'dir, ta' rîb edip Semerkand dediler.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7084	1	476	simrîn	سِمْرِينْ	Paçacı, kürrâ'î .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7085	1	476	semgand	سَمْعَنْدْ	Hayız görmüş avrat, hâyız ve hayız.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7086	1	476	semen	سَمَنْ	Yasemen denilen ağaç ki çiçekleri beyaz ve be-gâyet hoş-bû olur, zayyân .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7087	1	476	semenber	سَمَنْبَرْ	Göğsü ve sinesi yasemin gibi beyaz ve güzel kokulu olan mahbube.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7088	1	476	semend	سَمَنْدْ	At, esb, feres ve kola at.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7089	1	476	semender	سَمَنْدَرْ	Ateşte yaşar bir hayvân-ı mevḥûm ve bazıları kuştur derler, rivayet ederler ki mezbur kuşun bin sene ömrü olur, ömrü ahirinde odun cemedip nefesinden ateş peyda olup odunu yakar, kanatlarıyla o kadar şulelendirir ki kendisi dahi içinde yanıp kül olup mürûr-u eyyâm ile külünün içinden yavrusu hasıl olur, bazı rivayette bir canavardır koyun kadar, levni elvan olur beyaz, sarı ve kırmızı ve yeşil ve menefşe andırıp destmâl ederler, kirlendikte ateşe bırakırlar geri yatıp kendi pak ve latif cedit gibi olur ve bazıları kelere benzer bir canavardır her saat bir levne mütelevvin olur bukalemun gibi.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7090	1	476	semensâ	سَمَنْسَا	Semen () ile sâ ()'dan mürekkep edât-ı teşbihîtir, ak gül gibi demektir, murat mahbup ve dilber tavsifidir.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı

7091	1	477	semenvâ	سَمْنَوَا	Erişte çorbası, herîse .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7092	1	477	semmûr	سَمُورُ	Malum bir nev'i zî-kıymet kürk ki siyah ve tüyleri uzun olur, ekser Rus memleketinden şimal tarafından gelir ve o kürkü veren hayvan, sebencûne .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7093	1	477	seme	سَمَه	Ekinciler boyunduruğa kodukları çivi, mihzem .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7094	1	477	semîc	سَمِيجُ	Hayvan yatacak in, nâfikâ .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7095	1	477	semîd	سَمِيدُ	Malum bir nevi beyaz ekmek halkası, Türkîde sîn (س)'in kesresiyle simit derler.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7096	1	477	semîrâ	سَمِيرَا	Haccâmların hacamat aleti olan boynuzdur ki onunla kan alırlar, ravk .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7097	1	477	sinâb	سِنَابُ	Yüzgeç, suda yüzücü, sâbiḥ.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7098	1	477	senb	سَنَبُ	Kışlak ki ekser koyun ve keçi kışın orada sakin olur, meştâ .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7099	1	477	sinân	سِنَانُ	Mızrak, nîze, rumḥ .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7100	1	477	(sümbül)	(سُنْبُلُ)	Maruf çiçek ki kokusu güzeldir ve mahbubenin saçı ve zülûf ve kâkülü ve edviyeden bir kısım devadır.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7101	1	478	sünbân	سُنْبَانُ	Mübalâğa ile ism-i fâ' ildir, ziyade delici demektir, şakkâb .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7102	1	478	sünbülf	(سُنْبُلْفِ)	Sakin ve yağmursuz kapalı hava.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7103	1	478	senbûk	سَنْبُوكُ	Kayık, gemiden küçük üç, dört adam alır merteye olan, zevraḥ .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7104	1	478	senc	سَنَجُ	Tartıcı, vezin edici olan, vezzân .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7105	1	478	(sincap)	(سِنَجَابُ)	Bir nevi hayvan ki kürkü kır renginde olup pek makbul kürktür.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7106	1	478	sincâbî	سِنَجَابِي	Sincap gibi kır renginde olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7107	1	478	sencer	سَنْجَرُ	Ehl-i aşk ve hâl olan kimse, vâcid .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7108	1	478	senceristân	سَنْجَرِسْتَانُ	Ehl-i aşk ve hâl, vecd tekkesi.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7109	1	478	sincerf	سِنْجَرْفُ	Bir nevi kırmızı boyanın ismidir, zencifre .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7110	1	478	sencîden	سَنْجِيدِنُ	Tartmak, müvazene etmek, vezin .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7111	1	478	sencîde	سَنْجِيدَه	Tartılmış, mevzun , muvazene olunmuş olan ve beğenilmiş ve sâhib-i tecrübe olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7112	1	478	sincîde	سِنْجِيدَه	Tartılmış, muvazene olunmuş olan ve nizamına konmuş, tanzim olunmuş olan, mevzun .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7113	1	478	sindân	سِنْدَانُ	Demircilerin üzerinde demir dövdükleri örs, 'alâve.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7114	1	478	sindâr	سِنْدَارُ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7115	1	479	sendel	سِنْدَلُ	Şandal denilen güzel kokulu ağaç ve gemilerin yanında eşya nakline mahsus filika.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7116	1	479	sende	سِنْدَه	Demircilerin üzerinde demir dövdükleri örs, 'alâve.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7117	1	479	sindiyân	سِنْدِيَانُ	Pelit tabir olunan ağaç, bellûḥ .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı

7118	1	479	seng	سنگ	Taş, hacer ve vezin ve mecaz, evkâr ve temkin, kader ve kıymet ve tartı, ağırlık, beraberlik, sıklet.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7119	1	479	seng âsyâb	سنگ آسباب	Değirmen taşı, zarrat .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7120	1	479	seng âsâ	سنگ آسا	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7121	1	479	seng endâz	سنگ انداز	Şarap içmeye müdâvemet eden kimse yani bir gün ve bir saat şarap içmeden hali olmaya, medmen-i hamr .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7122	1	479	seng endâhten	سنگ انداختن	Taş atmak, mürâdât .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7123	1	479	sengpûşt	سنگپشت	Bağa, sedef bile kullanılır, zebil yahut kablumbağa, selahfât .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7124	1	479	sengpûşk	سنگ پشک	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7125	1	479	sengpûst	سنگ پوست	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7126	1	479	sengpûşt	سنگ پوست	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7127	1	479	sengtûteyâ	سنگ توتیا	Eşmed dedikleri taş ki sehak edip bazı ecza ile tûteyâ ederler.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7128	1	479	sengçe	سنگچه	Dolu ki gökten yağar, berad .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7129	1	479	seng-i hârâ	سنگ خارا	Pek sert ve katı olan taş bir nevidir ki gayet pekliğinden demir alet ona kâr eylemez, yehyerr .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7130	1	479	sengdân	سنگدان	Kuş kursağı, havşala .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7131	1	479	sengdil	سنگدل	Taş yürekli, merhametsiz olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7132	1	480	sengdûle	سنگدوله	Kasırga tabir olunan şedit rüzgar, zevbağa .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7133	1	480	sengrâ' d	سنگ رعد	Dam üstünde toprak basmak için çektikleri loğ taşı, bertîl .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7134	1	480	sengsâr	سنگسار	Recm tesmiye olunan siyâset-i şer' iyye ki kabahatli beline kadar toprağa gömülüp üzerine taş yağdırarak helak ederler ve devam, metanet, sübut ve insanın ruhu vefatından sonra cemâdâtan olan bir nesneye taalluk eylemesinden mevhum, tenâsihiyyûn .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7135	1	480	sengistân	سنگستان	Taşlık, kayalık olan mahal, hacîre .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7136	1	480	sengdân	سنگدان	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7137	1	480	sengzede şuden	سنگ زدمشدن	Taşrakmak ekser atta vaki olur, ihfâ' .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7138	1	480	sengese	سنگسه	Köy başlarında olan süprüntülük, menhere .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7139	1	480	seng ferşide	سنگ فرشیده	Kaldırım, taş döşenmiş yer, balât .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7140	1	480	sengfisân	سنگفستان	Bileği taşı, mişhaz .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7141	1	480	senglâh	سنگلاخ	Taşlık, kayalık olan mahal, seng (سنگ) ile lâh (لاخ)'dan mürekkeptir ki lâh (لاخ) bir kelimedir, her hangi isme lâhak olsa tevfir manasın(ı) ifade eder, hacîre .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7142	1	480	seng sebük	سنگ سبک	Küfeki denilen taş, kezzân .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7143	1	480	senge	سنگه	Kirpi denilen dikenli hayvan, kunfuz .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı

7144	1	480	sengûr	سَنگُور	Ağırşak denilen nesne ki iğce takıp iplik eğirirler, felke .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7145	1	481	sengîn	سَنگِین	Taştan masnu ve ibaret olan ve taşa benzer olan, hacerî .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7146	1	481	sini)	(سینی)	Pirinç ve bakırdan imal olunur büyük yassı tabla ki taam için kullanılır, fâşûr .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7147	1	481	sû	سُو	Yan, canip, taraf ve mânend, misil.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7148	1	481	süvâr	سُوَار	Bir nesne üzerine binmiş olan, râkib .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7149	1	481	süvârân	سُوَارَان	Binici olanlar, süvariler, râkibûn .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7150	1	481	süvârân-ı âb	سُوَارَانِ آب	Su üzerinde olan kabarcıklar, habâb .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7151	1	481	süvârî)	(سُوَارِی)	Beylik, sefinenin büyük zabiti ve atlı olan asker, reis .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7152	1	481	sûbesû	سُوْبَسُو	Yan yana ve yandan yana.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7153	1	481	sûhten	سُوْحْتَن	Yanmak ve yakmak, ihrâk .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7154	1	481	sûhte	سُوْحْتَه	Yanmış, tutuşmuş olan, mahrûk ve tâlib-i ilm.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7155	1	481	sûd	سُوْد	Kazanç, menfaat, kâr, fayda .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7156	1	481	sevdâ	سُوْدَا	Karanlık, zulmet ve ihtilât-ı erba'anın süflisi ki safra ve dem ve balgamın gayrıdır ve fayda.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7157	1	481	sevdâperest	سُوْدَاپَرَسْت	Hariş , tamahkâr olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7158	1	481	sevdâzede	سُوْدَازَدَه	Sevda illetine giriftar olan, sevdâvî .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7159	1	481	sevdâger	سُوْدَاغَر	Sevdaalı olan ve tacir, bezirgan, tüccar .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7160	1	481	sûdmend	سُوْدْمَنْد	Faydalı, menfaatli olan ve kâr ve fayda eder olan, zû-fâ'ide .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7161	1	481	sûden	سُوْدَنْ	Sürtmek, harık ve el ile nesne yoklamak, lems ve ezmek, dehk .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7162	1	482	sûde	سُوْدَه	Ezilmiş olan, medhûk ve sürülmüş, sürtülmüş olan, mutallâ .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7163	1	482	sûderû	سُوْدَهْرُو	Rû-sûde, yüzü sürülmüş olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7164	1	482	(sûr)	(سُوْر)	Düğün, nikâh ve vilâdet ve hitân ve emsallerinin icrası münasebetiyle edilen ziyafet ve şenlik.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7165	1	482	sûrâh	سُوْرَاخ	Delik, şukbe , açıklık.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7166	1	482	sûrâh-ı mûş	سُوْرَاخِ مُوْش	Fare deliği, semmü'l-fâre .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7167	1	482	sûrnâ	سُوْرْنَا	Zurna denilen malum çalgı, şaggâre .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7168	1	482	sûrnây	سُوْرْنَآئِ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7169	1	482	sûrî	سُوْرِی	Bir nevi âlâ güzel kokulu kırmızı gül, havceme .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7170	1	482	sûz	سُوْز	Yakıcı, yandırıcı, hârik , hark edici olan ve harâret-i âteş ve yapıp yakılmak.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7171	1	482	sûzâ	سُوْزَا	Yakıcı, yandırıcı, hark edici olan, hârik .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7172	1	482	sûzân	سُوْزَان	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7173	1	482	sûzâk	سُوْزَاك	Bel soğukluğu denilen illet, kurhatü'l-meşâne .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7174	1	482	sûzbaşş	سُوْزْبَاشْش	Yakıcı, sûziş verici olan, hârik .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7175	1	482	sûziş	سُوْزِشْ	Yanmak, ateş, harâret .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı

7176	1	482	sûzen	سُوَزَن	İğne, ibre .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7177	1	482	sûznâk	سُوَزَنَّاك	Yanıcı, ateşli, hararetili olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7178	1	482	sûzendân	سُوَزَنْدَان	İğnedân, iğne muhafazası.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7179	1	482	sûzende	سُوَزَنْدَه	Yakıcı, yandırıcı, hârik , hark edici olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7180	1	482	sûzenger	سُوَزَنْكَر	İğneci, iğne yapıcı, ibbâr .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7181	1	482	sûziyân	سُوَزِيَان	Armağan, hediye, tuhfe .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7182	1	483	(sûs)	(سُوَس)	Güve denilen kurtcağız ki ibrişim ve çuha câmelere düşüp tepâh eder ve tabiat, tıynet ve bünyâd, asıl.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7183	1	483	sûspond	سُوَسْبِنْد	Sütleğen tabir olunan ot, şibrim .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7184	1	483	sûsmâr	سُوَسْمَار	Keler denilen hayvan, zab .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7185	1	483	sûsen	سُوَسَن	Bir nevi makbul çiçek ismi.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7186	1	483	sevsen	سُوَسَن	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7187	1	483	sevgât	سُوَغَات	Peşkeş, armağan, hediye .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7188	1	483	sevğa	سُوَغَه	Aylık, şehriye .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7189	1	483	sûfâr	سُوْفَار	Delik, iğne ve çuvaldız vesair nesne deliği ve ok gözü, semm .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7190	1	483	sûkâl	سُوْقَال	Saksı denilen nesne, hazef ve ok gözü ve iğne ve çuvaldız deliği.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7191	1	483	sûk	سُوْك	Yeis , matem ve kılıç ve köse sakal, kevsec .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7192	1	483	sevgend	سُوْكَند	Ant, yemin, kasem .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7193	1	483	sevgend hûrden	سُوْكَندْخُوْرْدَن	Ant içmek, yemin etmek, half .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7194	1	483	sevgend dâden	سُوْكَندْدَان	Ant vermek, yemin ettirmek, tahlîf .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7195	1	483	sûmenât	سُوْمَنَات	Put, şanem ve Hint'te vaki bir puthane.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7196	1	483	sûvüm	سُوْمُ	Üçüncü olan, şâliş .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7197	1	483	sûnûhuş	سُوْنُوْحُش	Üç günde bir tutan sıtma, humâ-yı-rub' .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7198	1	483	sûhân	سُوْهَان	Eğ ve törpü denilen alet, mishâl , mibrad .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7199	1	483	sûy	سُوْئ	Taraf, canip , yan ve mânend, misil ve fayda ve aydınlık, ziya.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7200	1	483	sevîste	سُوَيْسْتَه	Bir nesneden haberdar olmamak, gaflet .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7201	1	484	süveydân	سُوَيْدَان	Mezarlık, ölü defnolunacak mekan, mağbere .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7202	1	484	seh	سَه	Üç adedi, selâse .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7203	1	484	sehpa	سَه پَا	Üç ayaklı iskemle, sebâ, kâ'ide .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7204	1	484	sepây	سَه پَائِي	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7205	1	484	sepâye	سَه پَائِيَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7206	1	484	setâ	سَه تَا	Üç kat, müşelles ve üç tane ve üç kıllı tambur.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7207	1	484	sehân	سَه خَوَان	Nasârâ tayfasından olan kimse ki uknûm-ı selâseye kail olur.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7208	1	484	sehâherân	سَه خَوَاهِرَان	Yedi yıldızdan üç yıldızdır ki ona benâtü'n-na's derler.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı

7209	1	484	sihr	سِهْر	Öküz, gâv, baçar .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7210	1	484	seşenbih	سَهْسَنِيبِه	Salı günü, yevmü selâse .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7211	1	484	seşad	سَهْصَد	Üç yüz adedi, selâse mi'e .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7212	1	484	seşâk	سَهْطَاق	Üç kat olan, müşelleş .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7213	1	484	sekârû	سَهْكَارُو	Undan hamuru açıp yağ ile pişirdikleri poğaçaya, turmûs ve gözleme.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7214	1	484	sehm	سَهْم	Korku, bîm, dehşet, havf .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7215	1	484	sehnâk	سَهْمَنَاق	Korkunç, korkulu olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7216	1	484	sehmigîn	سَهْمَكِين	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7217	1	484	sehezâr	سَهْهَزَار	Sayıda üç bin adedi.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7218	1	484	sehî	سَهِّي	Doğru, müstakim , kaim olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7219	1	484	süheyl	سُهَيْل	Yemen canibinden tulu eder bir yıldızdır, adı sehîl-i yemânîdir, bi-emr-i Hüdâ-yı cihân-ı âferîn lal ve yakut ve zümrüt ve akika renk ve âb ve tâb verir.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7220	1	484	sehî-kad	سَهِّي قَد	Doğru boylu, müstakîmü'l-kâme .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7221	1	484	sî	سِي	Otuz adedi, selâşûn .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7222	1	485	siyâbîden	سِيَابِيدَن	Bezemek, zinetlemek.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7226	1	485	siyârî	سِيَارِي	Eğir tabir olunan kök, kârun .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7227	1	485	siyaset	(سِيَاسَت)	Hakimlik ve padişahlık etmek vedî' atullah olan fukara ve zu' afânın umurunu zapt ve idare etmek ve tedip ve mücazat vermek ve katil ve idam ile mücazat etmek ve işkence, eziyet ve at ve katır ve emsaline hizmet etmek, hadimine seyis denir.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7228	1	485	siyâsetgâh	سِيَاسَتْغَاه	Mücazat mahalli.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7229	1	485	siyâh	سِيَاه	Malum renk ki ona kara denilir, esved ve kara Arap.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7230	1	485	siyâhân	سِيَاهَان	Kara Araplar, zenciyyûn .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7231	1	485	siyâhbaht	سِيَاهِ بَاحْت	Bahtsız, bedbaht olan, müdbir .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7232	1	485	siyâhpûş	سِيَاهِ پُوش	Kavas, çavuş, serheng, kâ'id .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7233	1	485	siyâhçerde	سِيَاهِ چَرْدَه	Kara yağız olan, esmer .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7234	1	485	siyâhçe	سِيَاهِ چِه	Siyahın tasgîridir, karaca demektir, süveydâ ve karaca denilen ahu hayvan, ya'fûr .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7235	1	485	siyâhçâne	سِيَاهِ خَانَه	Zindan, karanlık yer, sicn .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7236	1	485	siyâhdâne	سِيَاهِ دَانَه	Çörek otu denilen tane, habbetü's-sevdâ .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7237	1	485	siyâhdîl	سِيَاهِ دِل	Yüreginde fenalık olan, sevâd-ı kalb .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7238	1	485	siyâhrû	سِيَاهِ رُو	Yüzü kara olan, rezil ve rüsva olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7239	1	485	siyâhrûz	سِيَاهِ رُوْز	Bahtsız olan, bed-baht olan, müdbir .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7240	1	486	siyâh şuden	سِيَاهِ شُدَن	Kararmak, bir nesne siyah olmak, tesevvüd .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı

7241	1	486	siyâhfâm	سِيَاهَ فَاَمَ	Siyah renkli olan, süveydâ .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7242	1	486	siyâhkâr	سِيَاهَ كَارُ	Günahkâr, suçlu ve kabahatli olan, mücrim .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7243	1	486	siyâh kerden	سِيَاهَ كَرْدَنَ	Karartmak, siyah etmek, tesvîd .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7244	1	486	siyâhkilîm	سِيَاهَ كِلِيمَ	Müdbir , bedbaht, talisiz olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7245	1	486	siyâhgûş	سِيَاهَ گُوشَ	Karakulak tesmiye olan hayvan ki tilkiye benzer bir hayvandır, ekser aslanın saydgâhı etrafında dolandır, ' anâk .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7246	1	486	siyâhe	سِيَاهَه	Siyahlık, karalık, sevâd .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7247	1	486	siyâhi	سِيَاهِي	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7248	1	486	siyâhi-i rûnûmâ	سِيَاهِي رُونَمَا	Karaltı, gece uzaktan bir cisim gibi görünen ' açal .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7249	1	486	sîb	سَيْبَ	Elma denilen meyve, tuffâh .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7250	1	486	sîpâre	سِي پَارَه	Çocuklar okudukları cüz, supara, izbâre .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7251	1	486	sîh	سِيحَ	Kebap şişi, seffûd ve çalpara denilen zil ki iki elde tutup birbirine çarparak öttürürler.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7252	1	486	sîr	سِيرَ	Tok olan, doymuş olan, şa' bân , doyurulmuş olan, dolu olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7253	1	486	sîr	سِيرَ	Sarımsak denilen bed-râyihalı nesne, sûm .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7254	1	486	sîrâb	سِيرَابَ	Sulu, âbdâr olan ve su içip suya kanmış olan, reyyân .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7255	1	486	seyrangâh	سَيْرِنَاغَاهَ	Seyre mahsus olan mahal, seyir yeri.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7256	1	486	sîreş	سِيرِشَ	Bürüncük, küreyşe .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7257	1	487	sîr şuden	سِيرِ شُدَنَ	Doymak, karnını açlıktan kurtarmak, şeb' .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7258	1	487	sîrî	سِيرِي	Tokluk, doymuşluk, şeba' .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7259	1	487	sîringâh	سِيرِنَاغَاهَ	Taht, padişah, serir ve padişah oturacağı mahal.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7260	1	487	sîr kerden	سِيرِ كَرْدَنَ	Doymak, işbâ' .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7261	1	487	sîreng	سِيرِنَاكَ	Anka tabir olunan ismi var cismi yok azîmü'l-ceşa bir kuş.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7262	1	487	sîrû	سِيرُو	Kirpi tabir olunan dikenli hayvan, kunfûz .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7263	1	487	sîzdehüm	سِيرِ ذَهْمَ	On üçüncü, şâlisü 'aşer .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7264	1	487	sîzede	سِيرِ ذَه	Sayıda on üç adedi, şelâsete 'aşer .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7265	1	487	sîsten	سِيرِ سْتَنَ	Araştırmak, tefaqqud .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7266	1	487	sîserû	سِيرِ سِرُو	Tahta biti denilen bed kokulu hayvan, fesâfûs .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7267	1	487	sîgî	سِيرِ گِي	Şarap, bade, hamr .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7268	1	487	seyelan	سِيَالَابَ	Asıl yatağından taşıp etrafını kapamış olan su, düfâk .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7269	1	487	seylîz	سِيَالَجِيرَ	Taşkın olan su, seyl [sel]	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7270	1	487	sîlî	سِيلِي	Şamar tabir olunan vuruş, tabanca, sille .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7271	1	487	sîlîhûr	سِيلِي خُورَ	Tokat ve şamara düçar olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7272	1	487	sîm	سِيمَ	Gümüş denilen maden ve gümüş akçe, fizza .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı

7273	1	487	seym	سَيْم	Ekinciler boyunduruğa kodukları çivi, mihzem .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7274	1	487	sima	(سِيمَا)	Yüz, çehre, lehçe.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7275	1	487	simâb	سِيمَاب	Cıva denilen kaçıcı nesne, zîbak .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7276	1	487	sîm endûd	سِيمَ اَنْدُود	Gümüş kaplı, gümüş yaldızlı olan, zahrafe .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7277	1	487	sîmbâlâ	سِيمِ بَلَا	Süzülmüş ve kâl olup gıl u gışı ayrılmış gümüş veya gümüş eritecek alet.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7278	1	488	sîmber	سِيمْبِر	Sinesi gümüş gibi beyaz olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7279	1	488	sîmten	سِيمْتَن	Vücudu gümüş gibi ak ve beyaz olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7280	1	488	simurg	سِيمُرْغ	Bir nevi mevhum hayvan ismidir, anğa .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7281	1	488	simya	سِيمْيَا	A' mâl-i haylden şu ameldir ki bî-asl ve bî-hakikat, eşkâl-i bağ ve bostan ve imaret ve sûret-i hayvân göstere bir meşhur ilimdir.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7282	1	488	sîmîn	سِيمِين	Gümüştan ibaret ve masnu olan ve gümüş gibi beyaz olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7283	1	488	sîn	سِين	Hurûf-ı Osmâniyyeden on beşinci harfin ismidir.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7284	1	488	sine	سِينَه	Göğüs, şadr ve meme, pistân.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7285	1	488	sînebend	سِينَه بَنْد	Göğüs bağı olan kuşak, ķaydu's-şayd .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7286	1	488	sînepûş	سِينَه پُوش	Zıbın denilen entari, ġilâle .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7287	1	488	sîneçâk	سِينَه چَاك	Göğüsü yırtık olan, keder ve ızdıraba giriftar olan, muźdarip .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7288	1	488	sînezâd	سِينَه زَاد	Sineden hasıl olmuş olan, maħsûlû's-şadr .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7289	1	488	sînezenân	سِينَه زَنَان	Göğsüne vurucu ve göğsüne vurarak, keder ederek.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7290	1	488	sînesûz	سِينَه سُوز	Sine yakıcı olan, keder verici olan, mükedderü's-şadr .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7291	1	488	sini	سِينِي	Pirinç veya bakırdan masnu bir nevi büyük yassı tabla ki taam için istimal olunur, fâşûr .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7292	1	489	siyeh	سِيَه	Kara, siyah olan, esved .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7293	1	489	siyehpûş	سِيَه پُوش	Kavas, çavuş, serheng ķa'id .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7294	1	489	siyehçerde	سِيَه چَرْدَه	Kara yağız olan, esmer .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7295	1	489	siyehhâne	سِيَه خَانَه	Karanlık-hane, zindan sicn .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7296	1	489	siyehdâne	سِيَه دَانَه	Çörek otu denilen tane, ħabbetü's-sevdâ .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7297	1	489	siyehdest	سِيَه دَسْت	Baħîl , mümsik olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7298	1	489	siyehdil	سِيَه دِل	Yüreğinde fenalık olan, münafik .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7299	1	489	siyehrû	سِيَه رُو	Yüzü siyah olan, rezil ve rüsva olan, ħacil ve şermend olan kimse.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7300	1	489	siyehrûyî	سِيَه رُويِي	Yüz karası, rezalet .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7301	1	489	siyehrûz	سِيَه رُوز	Bahtsız, bedbaht olan, maħzun .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7302	1	489	siyehfâm	سِيَه فَاَم	Rengi siyah olan, esvedü'l-levn .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7303	1	489	siyehkâr	سِيَه كَار	Günahkâr, bedkâr, kabahatli olan, mücrim .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
7304	1	489	siyehkilîm	سِيَه كَلِيم	Müdbir , bedbaht, talihsiz olan.	Farsça noktasız sîn (س) bâbı

7305	1	489	siyehgûş	سینه گوش	Karakulak denilen hayvan ki tilkiye benzer bir hayvandır, aslanın saydgâhında gezer ve bakiye-i sayd-ı aslân ile taayyüş eder, ‘ anâk .	Farsça noktasız sîn (س) bâbı
	1	489		بَابُ السِّينِ الْمُعْجَمَةِ مِنَ الْفَارَسِيَّةِ		Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7306	1	489	şâ	ش	İşbu harf-i şîn-i mu‘ ceme tertîb-i hurûf-ı Osmâniyyede on altıncı harf olup hesap ve ulûma dair olan kütüb ve resâ’ilde üç yüz adedine ve mektup ve evrâk-ı sâ’ire tarihlerinde mâh-ı şa’ bâna alamet ve işaret olur.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7307	1	490	şâb	شَاب	Malum bir nevi ekşi maden ki ondan zaç yağı çıkarılır, şebb .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7308	1	490	şâbâş	شَابَاش	“Aferin ve maşaallah” misilli tahsin ifadesi için müstamel bir kelimedir.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7309	1	490	şâbâşî	شَابَاشِي	“Tahsin, aferin” diye çağrışmak.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7310	1	490	şâh	شَاخ	Ağaç dalı, guşn ve boynuz, karn.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7311	1	490	şâhâbe	شَاخَابَه	Büyük ırmak, nehr-i kebîr .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7312	1	490	şâhdâr	شَاخْدَار	Dallı olan ve boynuzlu olan, zû’l-agşân .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7313	1	490	şâhsâr	شَاخْسَار	Ağaçlık, koruluk ve çitlik, meşcere .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7314	1	490	şâhişt	شَاخِشْت	Azık, kut , nafaka.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7315	1	490	şâha	شَاخَه	Boyunduruk.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7316	1	490	şâhûr	شَاخُور	Fırın ki onda ekmek pişirirler, fun .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7317	1	490	şad	شَاد	Memnun, mesrur , mahfuz olan ve şarap, bade, hamr.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7318	1	490	şâdâb	شَادَاب	Terütaze olan, tarî ve sulu, suyu çok, suya kanmış olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7319	1	490	şâdân	شَادَان	Memnun, mesrur , mahfuz olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7320	1	490	şâdâng	شَادَانْكَ	Bir nevi tohum ki ekl olundukta afyon misilli keyif eder.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7321	1	490	şâdânîden	شَادَانِيدَنْ	Sevindirmek, mesrur etmek, iczâl .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7322	1	490	şâdbâş	شَادْبَاش	“Aferin ve maşaallah” manasında kelime-i tahsindir.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7323	1	490	şâdhâb	شَادْحَاب	Tatlı uyku, şeker-hâb, fahha .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7324	1	490	şâdhâr	شَادْحَار	Oruspu olan avrat, fahişe , kahpe.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7325	1	490	şâdhâvâr	شَادْحَاوَار	Bi-ma‘ nâhu eydan	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7326	1	491	şadırvan	شَادِرْوَان	Malum çeşme misilli su muhafazası ki ekseriya cami avlularında olur, zerbiyye .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7327	1	491	şâdgâm	شَادْكَام	Memnun, mesrur , mahfuz olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7328	1	491	şâdgâme kerden	شَادْكَامَه كَرْدَنْ	Sevinmek, mesrur olmak, ferah .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7329	1	491	şâd kerden	شَاد كَرْدَنْ	Sevindirmek, ibhâc .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7330	1	491	şâdmân	شَادْمَان	Bi-ma‘ nâhu eydan	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7331	1	491	şâdmânî	شَادْمَانِي	Memnuniyet, mesruriyyet , mahzuziyyet.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7332	1	491	şâdnâk	شَادْنَاكَ	Memnun, mesrur , mahfuz olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı

7333	1	491	şâdî	شَادِي	Memnuniyet, sürur , mahzuziyyet.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7334	1	491	şâdiçe	شَادِيچِه	Üste giyilen kaftan, şuttîte .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7335	1	491	şâdiden	شَادِيدِن	Sevinmek, ferahyâb olmak, ibtihâc .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7336	1	491	şâşîden	شَاشِيدِن	İşemek, çiş etmek, tebevîl ve su ve şarap ve emsali nesnelere dökmek.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7337	1	491	şâşedân	شَاشِه دَان	Kavuk ki sidiğin yatağıdır.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7338	1	491	şâşe giriften	شَاشِه گِرِفْتِن	Sidik tutulmak, ûsr .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7339	1	491	şâşe	شَاشِه	Sidik ki mesaneden huruç eder, bevl .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7340	1	491	şâşeng	شَاشَنگ	Tambur denilen meşhur çalgı aleti, tumbûr [tambur].	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7341	1	491	(şâtır)	(شَاطِر)	Malum, bir nevi hizmetkâr.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7342	1	491	şâfâniden	شَافَانِيدِن	Yıpratmak, eskitmek, inzâ ?	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7343	1	491	şâften	شَافْتِن	Yıpramak, ezilmek, nağr , eskimek.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7344	1	491	şâfiden	شَافِيدِن	Sürçmek, ayağı kaymak, zalk .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7345	1	491	şakül	شَاقُل	İp ucuna asılı bir demirdir ki onunla direk eğriliğini üstüvâr ederler, şâkûl .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7346	1	492	şâk	شَاک	Ağaçtan erip diktikleri fidan, hûta .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7347	1	492	şâkird-bâh	شَاکِرْد بَاه	Ulak, bir yerden ahir bir yere mektup yahut haber götürücü, berîd .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7348	1	492	şakirt	شَاکِرْد	Çırak, ehl-i san'at yanında olan acemi çocuk veyahut hocanın talim eylediği talebe, tilmîz .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7349	1	492	şâkirdâne	شَاکِرْدَانِه	Şakirde yakışık olan, timîzziyyet .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7350	1	492	şâkirdî	شَاکِرْدِي	Şakirtlik, çıraklık, tilmîzî .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7351	1	492	şâklûl	شَاکِلُول	İnhân, âkul, çok taam ekl eden, 'abdü'l-batn.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7352	1	492	şal	شَال	Malum kumaş ki Hindistan ve Acem taraflarında imal olunur ve lisân-ı Fârisîce derviş abasına derler, 'abâ'.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7353	1	492	şâleheng	شَالِهَنگ	Karza alınan akçe mukabiline konulan eşya, rehin .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7354	1	492	şâm	شَام	Akşam, gurûb-ı şems kararları olan vakit ve akşam taamı.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7355	1	492	şâmeke	شَامِه كِه	Zift denilen siyah nesne, kâr .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7356	1	492	şâmân	شَامَان	Endaze, zirâ', hindâz .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7357	1	492	şâmgâh	شَامگَاه	Akşam vakti, mesâ .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7358	1	492	şâme	شَامِه	Karının baş örtüsü, gişâvet .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7359	1	492	şâmekeş	شَامِه كَش	Başına örtü örtünen, ingimâm .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7360	1	492	şâmegüşâ	شَامِه گُشَا	Baş örtüsünü çekip açar olan, kâşifü's-setr .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7361	1	492	şân	شَان	Zamîr-i cem' -i gâ'ibdir, hüm (هُم) gibi ve arı bal yapmak ve asel ve arı hanesi ve bilgi.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7362	1	493	şânden	شَانْدِن	Saç ve sakal taramak, maşt .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7363	1	493	şâne	شَانِه	Saç taramaya müstamel olan tarak, muşt .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı

7364	1	493	şânedân	شَانَدَان	Tarak komaya mahsus olan kap, zarfû'l-muşť.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7365	1	493	şâneze	شَانَمَزْدَه	Taranmış, tarak vurulmuş olan, memşûť.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7366	1	493	şânezen	شَانَمَزَن	Tarayıcı, mâşiť.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7367	1	493	şâniden	شَانِيدَن	Taramak, mašť.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7368	1	493	şah	شَاه	Bir iklim üzerine ferman-fermâ ve hâkim ve halifetullah olan zât-ı şerîf, sulťan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7369	1	493	şâvenî	شَاوَنِي	Çocukları beşikte bağladıkları bağırdak, ķmât.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7370	1	493	şâhâ	شَاهَا	“Ey şah ve padişah!” manasına nidadır, yâ sulťan! gibi.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7371	1	493	şâhân	شَاهَان	Şahlar, padişahlar, selâťin.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7372	1	493	şahane	شَاهَانَه	Padişaha müteallik ve münasip ve yakışık olan, sulťânî.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7373	1	493	şahbaz	شَاهَبَاز	Beyaz ve iri doğan kuşu, şahin.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7374	1	493	şâhbâl	شَاهْبَال	Kuş kanadının en uzun tüyü, ťarafû'l-cenâh.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7375	1	493	şâhbâlâ	شَاهْبَالَا	Sağdıç ki sünnet olan çocuğun hem-inânıdır, seħdûh.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7376	1	493	şâhber	شَاهْبِير	Kuş kanadının tüyü.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7377	1	493	şâhbender	شَاهْبِنْدَر	Devlet-i aliyenin bazı taşra iskelelerde mütemekkin ve umûr-ı ticâret rüyetine memur olan kimse.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7378	1	493	şahbeyit	شَاه بَيْت	Kasidede ism-i memdûh zikrolunduğu beyit ve gazelyât ve maktu‘âtta maksûd-fih olan beyite derler.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7379	1	494	şâhtere	شَاهْتَرَه	Meşhur ve maruf ottur, baķlatû'l-melek.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7380	1	494	şâhdârû	شَاهْدَارُو	Padişah ilacı, şarap, ķamr, bade.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7381	1	494	şâhdâne	شَاهْدَانَه	Kendir tohumu ve benek tohumu, beźrû'l-ķinnab ve büyük ve güzel olan inci tanesi.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7382	1	494	şâhidbâz	شَاهِدْبَاز	Zenperest, zampara, zîr.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7383	1	494	şâhidbâzî	شَاهِدْبَازِي	Şahidbâzlık, zîrî.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7384	1	494	şâhrâh	شَاهْرَاه	Büyük cadde yolu, şâri‘.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7385	1	494	şâhreg	شَاهْرَهْگ	Şah damarı ki büyük ve kanı çok olup mezkur kanı yürekten ahz ederek cem‘ - i a‘ zâya taksim ve tevzi eder, vedec.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7386	1	494	şâhrûd	شَاهْرُوْد	Büyük çay, büyük ırmak, nehr-i kebîr.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7387	1	494	şehzade	شَاهْرَزَادَه	Padişah oğlu, veledû's-sulťan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7388	1	494	şâhsüvâr	شَاهْسُوَار	Süvariler şahı olan kimse, sulťânû'r-râķibûn.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7389	1	494	şah mat	شَاه مَات	Satranç ıstılahatından olup şahın hiçbir oynayacak yeri kalmamış demek olur.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7390	1	494	şâhin	شَاهِن	Kaval denilen nesne ki çobanlar çalarlar, şiyâ‘.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7391	1	494	şâhnây	شَاهْنَائِي	Zurna denilen çalgı aleti, şaffâre.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7392	1	494	şâhinşâh	شَاهِنْشَاه	Padişahlar padişahı, sulťânû's-selâťin.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı

7393	1	494	şâhinşeh	شَاهِنْشَهْ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7394	1	494	şâhinşâhî	شَاهِنْشَاهِي	Padişahlara padişah olmak ve şâhinşâh olana müteallik ve mensu olan sulţânı's-selâţîn .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7395	1	494	şâhnişîn	شَاهِنْشَيْن	Bir odanın sokak üzerine çıkmaya bir nevi köşesi ki gelen geçen ondan seyir olur.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7396	1	495	şâhvâr	شَاهْوَار	Padişaha layık ve yakışır olan ve büyük ve âlâ inci.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7397	1	495	şâhveş	شَاهْوَش	Padişaha benzer ve padişah tarzında olan, mişli's-sulţân .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7398	1	495	şâhî	شَاهِي	Padişaha müteallik ve yakışık ve mensup olan ve padişahlık, padişah olmak, sulţânî .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7399	1	495	şahin	(شَاهِين)	Bir nevi kuş ki terbiye olundukta başka kuş avlamak için kullanılır.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7400	1	495	şayan	شَايَان	Layık, yaraşık, yakışık olan sîga-i mübâlağadır, caiz .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7401	1	495	şayet	شَايَد	“Ola, belki olur” manasında edattır.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7402	1	495	şâyesteğî	شَايَسْتَهْغِي	Liyakat, yaraşıklık ve nesneye yarar olmaklık, yakışıklık, mecdûr .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7403	1	495	şâyesten	شَايَسْتَن	Layık, ve sezavâr olmak, caiz .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7404	1	495	şâyeste	شَايَسْتَه	Layık, yaraşık, yakışık olan, müstahik ve ehliyetli olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7405	1	495	şâyigân	شَايِيْغَان	Ucuz olan nesne, rahîş ve çok ferâvân, bî-nihâye olan ve bol, vâsi' olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7406	1	495	şâyigâne	شَايِيْغَانَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7407	1	495	şâyigânî	شَايِيْغَانِي	Ucuzluk, bolluk, hışb ve çokluk, kesret, vefret.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7408	1	495	şeb	شَب	Gece, leyl ve şâb denilen beyaz taş ki ilaç ederler.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7409	1	495	şeb-efrûz	شَبْ اَفْرُوز	Gece vakti aydınlık verici olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7410	1	495	şebân	شَبَان	Geceler, leyâlî ve harem dairesi ve gece ibadetine mahsus olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7411	1	496	şobân	شَبَان	Koyun güdücü, çoban, râ'î .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7412	1	496	şebânruz	شَبَانْرُوز	Gece gündüz, leyl ü nehâr .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7413	1	496	şobân firîbek	شَبَانْ فَرِيْبَك	Çoban aldangacı tabir olunan kuş, mükkâ' .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7414	1	496	şebângâh	شَبَانْغَاه	Akşam, gece vakti, mesâ .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7415	1	496	şebângâh kerden	شَبَانْغَاهْ كَرْدَن	Akşamlik, imsâ' .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7416	1	496	şebângeh	شَبَانْغَه	Akşam, gece vakti, mesâ .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7417	1	496	şeb engîz	شَبْ اَنْجِيْز	Yarasa denilen kuş, vaţvâţ .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7418	1	496	şobânî kerden	شَبَانِيْ كَرْدَن	Koyun ve kuzu gütmek, ir'â' .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7419	1	496	şebânîden	شَبَانِيْدَن	Bir nesneyi bir nesneye takmak, irsân .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7420	1	496	şebâne	شَبَانَه	Gecelik olan nesne.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7421	1	496	şeb âvîz	شَبْ اَوِيْز	İshak kuşu tabir olunan kuş, zav' .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7422	1	496	şebbâz	شَبْ بَاز	Mahya, ramazanda gece minarede yapılan eşkal, işâre .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7423	1	496	şebpere	شَبْبِيْرَه	Yarasa denilen kuş, haffâş .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı

7424	1	496	şebtâb	سَبْتَاب	Yıldız böceği denilen hayvancık.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7425	1	496	şebçirâğ	شَبْچِرَاغ	Bir nevi cevher ki güya gece vakti çerağ gibi ziya verir imiş ve ateş böceği, yerâ' .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7426	1	496	şebçere	شَبْچِرِه	Çerez, gece oturup yenilen meyve, yemiş, nuql ve gece otlayan hayvan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7427	1	496	şebcek	شَبْجَك	Berat gecesi, leyletü'l-berât .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7428	1	496	şebhâne	شَبْخَانِه	İbadet olunacak mekân, şavma' a .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7429	1	496	şebhân	شَبْخَوَان	Gece öter olan bülbül, ' andel .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7430	1	496	şebhûn	شَبْخُون	Gece baskını, gece çapulu, gâre(t) .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7431	1	497	şebhûn kerden	شَبْخُون كَرْدَن	Baskın etmek, igâre(t) .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7432	1	497	şebhûz	شَبْخِيز	Gece vakti uyumayıp ayakta olan ve gece vakti kalkıcı olan, kâ'imü'l-leyl .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7433	1	497	şebdîz	شَبْدِيز	At, esb, feres ve kara yağız olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7434	1	497	şebzîr	شَبْذِير	Esmâ-i ilâhiyeden bir isimdir.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7435	1	497	şeprem	شَبْرَم	Sütleşen tabir olunan ot, yettûğ .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7436	1	497	şebreng	شَبْرَنگ	Kara, siyah, esved olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7437	1	497	şebrev	شَبْرَو	Gece vakti yola giden, serâ ve bekçi.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7438	1	497	şebrûz	شَبْرُور	Gece gündüz, leyl ü nehâr .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7439	1	497	şeb zindedâr	شَب زَنْدِه دَار	Gece vakti uyumayıp iş ile meşgul olan veya bekçilik eden.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7440	1	497	şebistân	شَبِستَان	Yatak, bister ve yatak odası ve harem dairesi ve gece ibadetine mahsus olan oda ve mahfil.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7441	1	497	şeb' abâ	شَب عَبَا	Karakulak ki gece olur, ' ayheb .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7442	1	497	şebgâz	شَبْغَاز	Koyun ağılı, zerab ve mandıra.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7443	1	497	şebek	شَبَك	Alacalık, yelağ .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7444	1	497	şebger	شَبْگَرَد	Gece gezici ve gece vakti yola gidici, serâ .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7445	1	497	şebgûn	شَبْگُون	Kara, siyah, esved ve siyah renkli olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7446	1	497	şebgîr	شَبْگِير	Gece uyumayıp sabaha dek bidar olan, kâ'imü'l-leyl ve gece ile iş işleyen.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7447	1	497	şebîden	شَبْیَدِن	Delilik, divanelik, cünûn .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7448	1	497	şeb mânden	شَب مَائِن	Gecellemek, gece bir yerde kalmak, beytûte .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7449	1	497	şebnem	شَبْنَم	Gece vakti yağan çiy ve rutubet, nedâ .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7450	1	497	şebboy	شَبْو	Güzel rayihalı bir çiçektir, Arabîde menşûr derler.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7451	1	498	şibûhten	شَبْوَحْتَن	Bir nesneyi etrafa saçmak, neşr .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7452	1	498	şebbûy	شَبْوِئ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7453	1	498	(şebe)	(شَبِه)	Pirinç denilen nesne ki bakır nevindedir.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7454	1	498	şebhengâm	شَبْهَنگَام	Gece vakti, mesâ .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7455	1	498	şebiyâr	شَبِيَار	Sabır tabir olunan deva, maķir .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı

7456	1	498	şeb-i yeldâ	شَب يَلدَا	Senenin en uzun gecesi.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7457	1	498	şitâb	شِتَابُ	Acele, evmek, sûrat .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7458	1	498	şitâbân	شِتَابَانُ	Evici, acele edici, seri ve sûrat ile hareket edici.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7459	1	498	şitâbânîden	شِتَابَانِيدَنْ	Evdirmek, sûrat ve acele ettirmek, isrâf .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7460	1	498	şitâb kerden	شِتَاب كَرْدَنْ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7461	1	498	şitâbende	شِتَابِنْدَه	Evici, acele edici, seri .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7462	1	498	şitâbîden	شِتَابِيدَنْ	Evmek, acele etmek, ifâce(t) .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7463	1	498	şitâften	شِتَافْتَنْ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7464	1	498	şitâlenk	شِتَالَنَك	Ayak topuğu kemiği, kâ' b .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7465	1	498	şütr	شُتْر	Deve denilen hayvan, cemel .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7466	1	498	şütürpâ	شُتُرپَا	Göğen otu denilen ot, sa' ter .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7467	1	498	şütürbâd	شُتُرْبَادُ	Ziyade yügrük deve, hecîn .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7468	1	498	şütürbâr	شُتُرْبَارُ	Bir deve yükü olan ağırlık.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7469	1	498	şütürbân	شُتُرْبَانُ	Deve çobanı, deveci, cemmâl .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7470	1	498	şütürbeçe	شُتُرْبِجَه	Deve yavrusu, rubh .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7471	1	498	şütürhâr	شُتُرْحَارُ	Deve dikenini tabir olunan ot, şevketü'l-cemâl .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7472	1	498	şütürhâre	شُتُرْحَارَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7473	1	498	şütürdil	شُتُرْدِيلُ	Korkak olan, deve yürekli olan, ra' bûb .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7474	1	498	şütürgâv	شُتُرْغَاوُ	Zürafa denilen hayvan, zürrâfa .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7475	1	498	şütürgâv peleng	شُتُرْغَاوُ پَلَنَك	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7476	1	499	şütürgürbe	شُتُرْغُرْبَه	İyili ve kemli, uygun ve uygun değil olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7477	1	499	şütürkerbe	شُتُرْكَرْبَه	Birinin hâline ve aslına kat'an yaraşmaz olan ve vaz ve hareket yahut zoraki ihtiyar olunan inkıyat ve tevazu.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7478	1	499	şütürmürg	شُتُرْمُرْغ	Deve kuşu denilen hayvan ki ateş ekl eder, ne' âme .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7479	1	499	şetrenk	شُتُرْنَك	Satranç denilen oyun, şitranc .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7480	1	499	şetvâr	شُتُوَارُ	Çentiyan, avratlar giydikleri don, sirvâl .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7481	1	499	şetyâre	شُتْيَارَه	Şıra tabir olunan üzüm suyu, sülâf .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7482	1	499	şitîvân	شِتْيَوَانُ	Çıyan otu tabir olan nebat, ahrâsü'l-kelb .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7483	1	499	şecâm	شَجَامُ	Ziyade soğuk, şırr .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7484	1	499	şicânîden	شِجَانِيدَنْ	Soğutmak, tebrîd .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7485	1	499	şeceristân	شَجَرِستَانُ	Orman, koruluk olan mahal, gayza(t) .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7486	1	499	şecernâme	شَجَرْنَامَه	Bir silsilenin ecdat ve zerârîsini ve fûrû' atını müşir olan cetvel, şecere .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7487	1	499	şahne	شَحْنَه	Zabit, zaptiye memuru, muhtesip .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7488	1	499	şehâlden	شَحَالِيدَنْ	Tırnak ile yüzü yahut vücudu tırmalamak, tahdîş .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı

7489	1	499	şehâyiden	شَخَائِيدِن	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7490	1	499	şahsâr	شَخْسَار	Ormanlık, koruluk, gâb .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7491	1	499	şahrûd	شَخْرُود	Karadut, fırşâd .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7492	1	499	şehûden	شَخُودِن	Tırnakla bir yeri kazımak, ferk .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7493	1	499	şühûlîden	شُخُولِيدِن	Ötmek, şad' , kuş vesairenin avazı.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7494	1	499	şaşşîden	شَخْشِيدِن	Sürçmek, ayağı kaymak, zalc .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7495	1	499	şud	شُد	Gitmek âmed u şud (أَمْدُشُد) yahut âmed şud (أَمْدَشُد) gelip gitmek, eyâb u zihâb (أَيَابُ زِيَابُ) gibi ve “öldü” manasına.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7496	1	500	şudegân	شُدْغَان	Geçmiş, gitmiş olanlar, geçmiş zaman adamları, sâlifûn .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7497	1	500	şuden	شُدِن	Olmak, şabrûret ve gitmek, zihâb ve fevt oldu, zail oldu.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7498	1	500	(şarap)	(شَرَاب)	Maruf olan içki, hamr , bade.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7499	1	500	şaraphane	شَرَابْخَانَه	Meyhane, içki satıldığı veya hıfz olduğu mahal, dârü'l-hamr .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7500	1	500	şarâbhâr	شَرَابْخَوَار	İşret edici, şarap içici, şârib-i hamr .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7501	1	500	şirâ' güşâ	شِيرَاعْشَا	Yelken açmak, fethü's-şirâ' .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7502	1	500	şerângîz	شَرَانْگِيز	Fitneci olan, muzır olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7503	1	500	şererfişân	شَرَرْفِشَان	Kıvılcım saçıcı olan, nâşiru's-şerer .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7504	1	500	şererfişânî	شَرَرْفِشَانِي	Kıvılcım saçıcılık.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7505	1	500	şirşîb	شِيرْشِيب	Ağaç kurdu denilen böcek, sirfe .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7506	1	500	şerefbahş	شَرَفْبَاحْش	Şeref verici, birinin mecd ve şerefine sebep olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7507	1	500	şerefpözîr	شَرَفْپُوزِير	Şerif ve aziz olan, müşerref .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7508	1	500	şereşşudûr	شَرَفْشُدُور	Şeref ve izzet ile sudûr etmek.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7509	1	500	şerefyâb	شَرَفْيَاب	Mecd ve şeref ve itibar bulmuş olan, müşerref .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7510	1	500	şarkîstân	شَرْقِيسْتَان	Bilâd-ı şarkîyye ki Çin ve Hint ve Acem vesairden ibarettir.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7511	1	500	şirek	شِيرَك	Masumlarda çıkan çiçek illeti, cüderî .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7512	1	500	şerm	شَرْم	Utanmak, hicap etmek, haya .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7513	1	500	şermânîden	شَرْمَانِيدِن	Utandırmak, mahcup etmek, ihcâl .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7514	1	501	şermâştên	شَرْمَدَاشْتَن	Utanmak, hicap etmek. İstihyâ' .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7515	1	501	şermsâr	شَرْمَسَار	Utangaç olan, mahcup .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7516	1	501	şermsârî	شَرْمَسَارِي	Utanmak, mahcupluk, hacâlet .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7517	1	501	şermgîn	شَرْمْگِين	Utangaç olan, mahcup .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7518	1	501	şermnâk	شَرْمَنَّاك	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7519	1	501	şermendegî	شَرْمَنْدَگِي	Utanmış olmak, mahcupluk, hicap .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7520	1	501	şermende	شَرْمَنْدَه	Utanmış olan, mahcup .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7521	1	501	şermîden	شَرْمِيدِن	Utanmak, istihyâ' .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı

7522	1	501	şerenk	شَرَكَك	Zehir denilen öldürücü nesne, sem .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7523	1	501	şürriden	شُرِّيدِن	Su akmak, becs .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7524	1	501	şeriden	شَرِّيدِن	Bi-ma' nâhu eydan ve su sızmak, teraşşuh .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7525	1	501	şest	شِسْت	Sayıda altmış adedi, sittân ve kemankeşin baş parmağına geçirilip zihgîr tabir olunan yüksük ve balık oltası ve kement halkası ve kâkül büklümü ve saz çaldıkları mızrap ve rahipler bellerine bağladıkları zünnâr.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7526	1	501	şüst	شُسْت	Yıkamak, gasl , tathîr etmek.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7527	1	501	şüst kerden	شُسْت كَرْدِن	Islak çalmak, şafir .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7528	1	501	şüsten	شُسْتِن	Bi-ma' nâhu eydan ve yıkanmak, iğtisâl .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7529	1	501	şistegânî	شِسْتِكَانِي	Bina ve duvar temeli, esas .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7530	1	501	şüste	شُسْتِه	Yıkanmış, gasl ve tathîr olunmuş olan, mağsûl .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7531	1	501	şeş	شَش	Sayıda altı adedi, sitte .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7532	1	501	şeşpâ	شَشْپَا	Çıyan ve kırkayak dedikleri böcek, şebş ve altı ayaklı olan hayvan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7533	1	501	şeş-bânû	شَش بَانُو	Kamer ve Utarid ve Zühre ve Merih ve Müşteri ve Zuhâl denilen seyyârât.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7534	1	502	şeşper	شَشْپِر	Âlât-ı harbden topuz denilen nesne, debbûs .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7535	1	502	şeş-pistân	شَش پِسْتَان	Memesi iri ve yumşak olan karı, 'ayle.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7536	1	502	şeş-piştân	شَش پِشْتَان	Kancık dişi köpek.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7537	1	502	şeşbeddân	شَشْبِدَان	Şevvâl-i şerifte tutulan altı gün oruca denir, sitte-i şevvâl .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7538	1	502	şeştâ	شَشْتَا	Bir nevi çalgı, rebap .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7539	1	502	şeştâr	شَشْتَار	Altı kılı tambur, ţumbûr .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7540	1	502	şeşhân	شَشْحَان	Oba, Türkmen çadırı, ţârûma .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7541	1	502	şeşhâtûn	شَشْحَاتُون	Kamer ve Utarid ve Zühre ve Merih ve Müşteri ve Zuhâl denilen seyyârât.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7542	1	502	şeşhâne	شَشْحَانِه	Delîği müdevver olmayıp altı köşeli olan top ve tüfek, mükhûle-i müseddes .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7543	1	502	şeşhanc	شَش حَنْج	Ayağa giydikleri don, dikrâr .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7544	1	502	şeşder	شَشْدَر	Dünya , âlem, cihan ve tavla dedikleri oyun tahtası ki kısmı altışar haneye taksim olmağın altı kapı demek olur, nerd dahi derler, nerd-i şîr .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7545	1	502	şeşdere	شَشْدَرِه	Bi-ma' nâhu eydan .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7546	1	502	şeşserî	شَش سَرِي	Ziyade halis altın, 'i kbân .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7547	1	502	şeş' arûs	شَشْعَرُوس	Kamer ve Utarid ve Zühre ve Merih ve Müşteri ve Zuhâl denilen seyyârât.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7548	1	502	şeş-şad	شَشْصَد	Altı yüz adedi, sitte mi 'e .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7549	1	502	şeşüm	شَشْم	Sayıda altı olan, sâdis .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7550	1	502	şeşhezâr	شَشْهَزَار	Altı bin adedi.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7551	1	503	şaşt	شَصْت	Sayıda altmış adedi, sittîn ve kemankeşin baş parmağına geçirilip zihgîr tabir olunan yüksük ve balık oltası.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı

7552	1	503	şu 'bede	شُعْبَدَه	Hokkabazların sanat ve süratle gösterdikleri oyun, hokkabazlık, şa' beze(t) .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7553	1	503	şu' bede-bâz	شُعْبَدَمَبَاز	Hokkabazlık eden kimse, müşa' biz .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7554	1	503	şu' lehîz	شُعْلَه خَيْر	Alevli, alevlenmiş olan, muẓtarim .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7555	1	503	şu' lehîzî	شُعْلَه خَيْرِى	Alevlenmek, iztirâm .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7556	1	503	şu' ledâr	شُعْلَه دَار	Alevli, alevlenmiş olan, muẓtarim .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7557	1	503	şu' lezen	شُعْلَه زَنْ	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7558	1	503	şu' legîr	شُعْلَه كَبِير	Alevlenip parlayıcı olan, şuvât .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7559	1	503	şu' lever	شُعْلَه وَر	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7560	1	503	şegâl	شَعَال	Çakal denilen hayvan ismi, 'illevz.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7561	1	503	şefâ	شَفَا	Arabîde helal denilen ki haramın zıttıdır.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7562	1	503	şifâbâhş	شِفَا بَاحْش	Hastalık defedip afiyet verici, şâfi , hasta olanı iyi edici.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7563	1	503	şifâhâne	شِفَا حَانَه	Hastahane, dârü's-şifâ .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7564	1	503	şifâdârû	شِفَادَارُو	Panzehir denilen deva, bâzehr .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7565	1	503	şifâresân	شِفَارَسَان	Şifa ve afiyet getirici.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7566	1	503	şifâsâr	شِفَاسَار	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7567	1	503	şeft	شَفْت	Tirkeş, okdanlık.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7568	1	503	şeftali	شَفْتَالُو	Malum bir nevi leziz meyve, havh .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7569	1	503	şeftâlûd	شَفْتَالُوْد	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7570	1	503	şeftrenk	شَفْتَرَنْك	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7571	1	503	şiftrenk	شِفْتَرَنْك	Sigil ki vücûd-ı insânda tane tane zuhur eder, tü 'lûl .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7572		503	şüftîden	شُفْتِيدَنْ	Kan ve irin damlamak, kaṭra'd-dem .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7573	1	504	şefek	شَفَاك	Oğuz olan, ebleh olan, aḥmak .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7574	1	504	şiflîden	شِفْلِيدَنْ	Suyunu çıkarmak için bir nesneyi sıkmak, i' şâr .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7575	1	504	şafaqnümûn	شَفَاقْنُمُوْد	Şafak yeri gibi kırmızı olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7576	1	504	şefûd	شَفُوْد	Haram denilen ki helalin zıttıdır.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7577	1	504	şüfûde	شُفُوْدَه	Hafta günleri, eyyâm-ı üsbû' .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7578	1	504	şefe besten	شَفَه بَسْتَنْ	Azanın ziyade oturmaktan ve kanın cevelan edemediğinden uyuşması, teḥaddür .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7579		504	şüfe besten	شُفَه بَسْتَنْ	Katılanmak, taḥaşşün .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7580	1	504	şefiden	شَفِيدَنْ	Islık vermek, ağızdan ince seda çıkarmak.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
	1	504	şikar	شِيكَار	Av, şayd , avlamak, (cân şikâr) can avlayıcı.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7581	1	504	şikâristân	شِيكَارِسْتَان	Av yeri, avı çok olan yer, maşâd .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7582	1	504	şikârgâh	شِيكَارْگَاه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7583	1	504	şikârger	شِيكَارْگَر	Avcı, avlayıcı, şayyâd .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı

7584	1	504	şikâr kerden	شِكَاَر كَرْدَن	Av avlamak, iştirâyâd .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7585	1	504	şikârgân	شِكَاَر گَان	Av avlayıcı, şayyâd .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7586	1	504	şikârgîr	شِكَاَر گِیَر	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7587	1	504	şikârî	شِكَاَرِی	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7588	1	504	şikâf	شِكَاَف	Yırtık, yarık, çatlak olan, şak .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7589	1	504	şikâften	شِكَاَفْتَن	Yarmak, ayırmak, teflîk .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7590	1	504	şikâfte	شِكَاَفْتَه	Bi-ma' nâhu eydan ve içine inci vesair nesne koyacak zarf, hoğqa .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7591	1	504	şikâfte şuden	شِكَاَفْتِ شُدَن	Bozulmak, mütegayyir olmak, tenakkuz .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7592	1	504	şikâfiden	شِكَاَفِیْدَن	Yarılmak, ayrılmak, inşikâk .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7593	1	504	şekâl	شِكَال	Çakal denilen canavar, vâvî .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7594	1	504	(şikâl)	(شِكَال)	Davar ayağına vurulan köstek.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7595	1	505	şikâlıden	شِكَاَلِیْدَن	Düşünmek, tefekkür etmek, tedebbür .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7596	1	505	şeker	شَكْر	Malum tatlı nesne ki bir nevi kamış ve birkaç pancar vesair nebatât-i kesîre suyundan hasil olur, sükker , (gülbeşeker) gül tatlısı.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7597	1	505	şükran	(شُكْرَان)	İhsan ve nimetin kader ve kıymetini bilip mümkün derecesi mukabilini etmek ve ifâde-i teşekkür için bahşolunan peşkeş.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7598	1	505	şekerbâr	شَكْرَبَار	Şeker yağdırıcı bu tabir mahbuplar sözünde istimal olunur tatlı ve şirin söyledikleri için.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7599	1	505	şekerhand	شَكْر حَنْد	Mahbubenin dudak altından nîm tebs etmesi ve tarz-ı mezkûr üzere tebessüm edici olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7600	1	505	şekerhande	شَكْر حَنْدَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7601	1	505	şükürden	شُكْر دَن	Öldürmek, helak etmek, imâte .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7602	1	505	şekerrîz	شَكْر رِیَز	Şeker dökücü yani kelâm-ı fâşih ve manidar olan ve tatlı halavetli olan ve zifaf gecesi gelin ve güveği başlarına saçılan nisâr ve haz ve neşattan naşi dökülen yaş.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7603	1	505	şekerrîzî	شَكْر رِیَزِی	Tatlı ve halavetli olan ve haz ve neşattan naşi dökülen göz yaşı.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7604	1	505	şekersitân	شَكْر سِیْتَان	Şeker hasil olan mahal, meskere .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7605	1	505	şekersiken	شَكْر شِیْكَن	Tatlı dilli demektir, 'azbü'l-lisân.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7606	1	505	şekeref	شَكْر عَف	Ululuk, büyüklük, azamet .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7607	1	505	şikerfî	شِیْكَر فِی	Peklik, katılık, şalâbet .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7608	1	506	şikerfiden	شِیْكَر فِیْدَن	Pekleşmek, katılanmak, taşallub .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7609	1	506	şükürfiden	شُكْر فِیْدَن	Ululanmak, büyüklenmek, taazzum .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7610	1	506	şigerfiden	شِیْكَر فِیْدَن	At ve katır tekerlenmek, tekerduh .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7611	1	506	şekerqand	شَكْر قَنْد	Nöbet şekeri denilen nesne.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı

7612	1	506	şükürgüzâr	شُكْرُغَزَار	Şükredici, şakir , şâkirü'n- ni' met olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7613	1	506	şükürgüzârî	شُكْرُغَزَارِي	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7614	1	506	şekergüftâr	شُكْرُغُفْتَار	Tatlı ve halavet sözlü olan, ' azbü'l-lisân .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7615	1	506	şekerleb	شُكْرَلَب	Dudağı şeker gibi tatlı olan, ' azbü's-sefe .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7616	1	506	şikest	شِكْسْت	Kırık, meksûr , kırılmış olan ve kırılmak.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7617	1	506	şikestegî	شِكْسْتِغِي	Kırıklık, inkisar .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7618	1	506	şikest-mikest	شِكْسْت مِكْسْت	Kırık kırık demektir, ittibâ' ve müzâvece-i elfâz kabilindendir.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7619	1	506	şikeste	شِكْسْتِه	Kırık, meksûr , kırılmış olan ve münhezim ve perişan olan ve mütekeddir ve münfa' il olan ve muzayakaya giriftar olan bir nevi talik yazısı.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7620	1	506	şikestebâl	شِكْسْتِه بَال	Mekedder ve hâtır-mânde olan, yüreği kırılmış olan, münkesiru'l-bâl .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7621	1	506	şikestepâ	شِكْسْتِه پَا	Ayağı kırık olan, meksûru'r-ricl .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7622	1	506	şikestehâl	شِكْسْتِه حَال	Hâli fena bulmuş olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7623	1	506	şikestedil	شِكْسْتِه دِيل	Yüreği kırılmış olan, mükedder ve müptela olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7624	1	506	şikestezebân	شِكْسْتِه زَبَان	Peltek olan, fasih tekellüm edemeyen, elken .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7625	1	506	şikestezebânî	شِكْسْتِه زَبَانِي	Pelteklik, lesg .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7626	1	506	şikeste şuden	شِكْسْتِه شُدِن	Kırılmak, inkisar ve münhezim ve perişan olmak.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7627	1	506	şüküften	شُكُفْتِن	Açılmak, inkişaf .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7628	1	506	şiküften	شِكُفْتِن	Bir şeyin vukuuna taaccüp etmek, isti' câb .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7629	1	507	şüküfte	شُكُفْتِه	Çiçek gibi açılmış olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7630	1	507	şüküfiden	شُكُفِيدِن	Açılmak, inkişaf .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7631	1	507	şekle	شَكْلِه	Tiriz tabir olunan esvap parçası, dihriş ve dilim ki kavun ve karpuz da olur, Arabîde tir'ib derler.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7632	1	507	şikem	شِكْم	Hayvanın karnı, batn .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7633	1	507	şikembend	شِكْمَبِنْد	Înhân, âkûl, kendi karnına köle olan kimse, ' abdü'l-batn .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7634	1	507	şikembende	شِكْمَبِنْدِه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7635	1	507	şikemperest	شِكْمِپَرَسْت	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7636	1	507	şikemperver	شِكْمِپَرَوْر	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7637	1	507	işkembe	شِكْمَبِه	Malum torba gibi nesne ki karın içinde olup yemek boğazdan geçtikde mezkur torbaya dahil olur, fahş .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7638	1	507	şikem-pîçîden	شِكْم پِيچِيدِن	Sancılanmak, mağş .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7639	1	507	şikem-dered	شِكْم دَرْد	Karın ağrısı, hafle .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7640	1	507	şiken	شِكْن	Kıvıma, kıvrım, büküm, buruşuk, garr ve kıvrıcı, bükücü, buruşturucu olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7641	1	507	işkembe	شِكْمَبِه	Mağruf torba ki hayvan karnında yemek incek mahal, fahş .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı

7642	1	507	şikenc	شِكْنَج	Bi-ma' nâhu eydan ve işkence, eziyet ve bir nevi kırmızı yılan ve usûl-i mûsikî ve mekruh, hile ve çimdik, karşa .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7643	1	507	şikence	شِكْنَجَه	İşkence, eziyet.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7644	1	507	şikenciden	شِكْنَجِيدِن	Eziyet etmek, işkence etmek, azap .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7645	1	507	şükûhîden	شُكُوْحِيْدِن	Sürçmek, ayağı kaymak, zalc .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7646	1	507	şükûfte	شُكُوْفَتَه	Çiçek gibi açılmış olan, münkeşef .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7647	1	508	şükûfe	شُكُوْفَه	Çiçek, zeher .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7648	1	508	şükûfezâr	شُكُوْفَه زَاو	Çiçek bahçesi.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7649	1	508	şükûfesitân	شُكُوْفَه سِيْتَان	Bi-ma' nâhu eydan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7650	1	508	şükûlîden	شُكُوْلِيْدِن	Çabukluk, sûrat ve dağıtmak.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7651	1	508	şükûfe âverden	شُكُوْفَه اَوْرِدِن	Çiçeklenmek, tenvîr .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7652	1	508	şükûfiden	شُكُوْفِيْدِن	Açılmak, izah olmak, inkişâf .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7653	1	508	şükûn	شُكُوْن	Uğur tutmak, tefe'ül .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7654	1	508	şükûh	شُكُوْه	Mehabet, azamet, şan, şevket ve metanet.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7655	1	508	şikûh	شُكُوْه	Korku, havf , heybet, dehşet .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7656	1	508	şükûhek	شُكُوْهَك	Bıtırak dikenini tabir olunan nesne, hurşûb .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7657	1	508	şükûhendegî	شُكُوْهَنْدِغِي	Ululuk, büyüklük, azamet , ve söz işitmek ve havf üzere olmak.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7658	1	508	şükûhe	شُكُوْهَه	Heybet, vakar, temkin ve haşmet ve metanet.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7659	1	508	şükûhîden	شُكُوْهِيْدِن	Vakar ve ihtişam etmek, heybet, tevaakkur .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7660	1	508	şikûhîden	شُكُوْهِيْدِن	Korkmak, havf ve haşyet etmek, me'hâfe(t) .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7661	1	508	şekîb	شُكِيْب	Şabır , tahammül ve sabûr, mütehammil olmak.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7662	1	508	şekîbâ	شُكِيْبَا	Mütehammil, sabırcı olan, şabûr .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7663	1	508	şikîbânîden	شُكِيْبَانِيْدِن	Katlandırmak, bir mihnete sabır ve tahammül ettirmek, imhâl .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7664	1	508	şekîbâ'î	شُكِيْبَانِي	Sabırlık, sabırlılık, iştibâr .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7665	1	508	şekîbende	شُكِيْبِيْنْدَه	Sabırlı ve mütehammil olan şabûr .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7666	1	508	şikîbîden	شُكِيْبِيْدِن	Katlanmak, sabır ve tahammül etmek, teşabbur .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7667	1	508	şikîfiden	شُكِيْفِيْدِن	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7668	1	508	şalgam	شَلْغَم	Malum nebat ki taam olur, şelcem .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7669	1	508	şelmâye	شَلْمَايَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7670	1	508	şelem	شَلْم	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7671	1	508	şelelgüş	شَلْل كُوْش	Mastı tabir olunan köpek ki kulakları tüylü ve aşağı sarkmış ve kendisi küçük olur, kıtmîr .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7672	1	509	şalvar	شَلْوَار	Malum bir nevi bol don, dikrâr .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7673	1	509	şalvarbend	شَلْوَارْبَنْد	Şalvar bağı, uçkur, tikke .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı

7674	1	509	şelvân	شَلْوَان	Arık olan, zayıf ve nahif olan, a'ʿcef.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7675	1	509	şülûbîc	شَلْوَبِج	Demir dikenli tabir olunan ot, kaṭbâ .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7676	1	509	şele	شَلَه	Katili maktul yerine öldürmek, kışaş .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7677	1	509	şüllegâh	شَلَه كَاه	Kasık, 'âne.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7678	1	509	şemâ	شَمَا	Şemame denilen küçük kavun gibi alaca kokulu nesne, şemmâm .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7679	1	509	şumâ	شَمَا	Hitâb-ı cem' -i hâzırdır, Arabîde entüm (أَتَمُّ) manasına "siz" demektir.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7680	1	509	şumâr	شَمَار	Sayı, hesap, tadat ve dostluk, muhabbet ve misil, mânend, (bî-şumâr) sayısız, tadat olunamaz derecede kesret üzere çok olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7681	1	509	şumârgâr	شَمَار كَار	Rûz-ı mahşer, 'araşât.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7682	1	509	şumârgîr	شَمَار گِيز	Sayıcı, tadat edici, hesap edici, mu' addid ve dostluk edici.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7683	1	509	şumârende	شَمَار نَدَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7684	1	509	şumârgâh	شَمَار ه كَاه	Rûz-ı cezâ, 'araşât.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7685	1	509	şumârîden	شَمَارِيدَن	Saymak, hesap etmek, tadat .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7686	1	509	şumârîde	شَمَارِيدَه	Sayılmış, hesap olunmuş olan, mu' added .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7687	1	509	şemmâsiyân	شَمَّاسِيَان	Başının orta yerlerini tıraş eder bir nevi Nasârâ papazları, şemmâsiyûn .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7688	1	510	şemâniden	شَمَّانِيدَن	Ağlatmak, inkâ ?	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7689	1	510	şumurden	شَمُرْدَن	Saymak, hesap etmek, tadat .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7690	1	510	şumurde	شَمُرْدَه	Sayılmış olan, müteaddit .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7691	1	510	şemsâr	شَمَشَار	Çemşir denilen ağaç, beķas .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7692	1	510	şimşir	شِمَشِير	Kılıç, tığ, seyf .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7693	1	510	şimşirzen	شِمَشِير زَن	Kılıç ile darp edici olan, ḡaribü's-seyf .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7694	1	510	şem'izân	شَمْع اِيْزَان	Çerağ, şavk, mişbâh .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7695	1	510	şamdan	شَمْعْدَان	Mum dikip zaptetmeğe mahsus olan alet, mişma' a .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7696	1	510	şemgândân	شَمْعْدَان	Gayet çirkin olan, aķbah .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7697	1	510	şemgand şuden	شَمْعَن شُدَن	Çirkinlik, ķubh ve çirkin olmak.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7698	1	510	şemlah	شَمَلَح	Şalgam denilen nebat, lift .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7699	1	510	şimlît	شِمْلِيْت	Boy tohumu denilen nesne, ḡulbe .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7700	1	510	şeme	شَمَه	Ağız ki doğuran hayvanın ilk sütünden yaparlar, libâ ?	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7701	1	510	şemîden	شَمِيدَن	Ürkmek, teḡayyüş ve korkmak, havf etmek, rahb .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7702	1	510	şemîz	شَمِيْز	Ziraata hazırlanmış tarla, mezra .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7703	1	510	şinâ	شِيْنَا	Suda yüzmek, sebaḡat .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7704	1	510	şinâb	شِيْنَا ب	Bi-ma' nâhu eydan, yüzgeç olan kimse, sebbâh .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7705	1	510	şinâber	شِيْنَا بَر	Yüzgeç, sebâh .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7706	1	510	şinâhten	شِيْنَا حَتَن	Anlamak, fehmetmek, tefehḡüm .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı

7707	1	510	şinâhte	شِنَاخْتَه	Malum, maruf , belli olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7708	1	510	şinâr	شِنَارُ	Yüzgeç, yüzücü, sebbâh .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7709	1	510	şinâs	شِنَاسُ	Bilici, arif, âlim , tanıyıcı olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7710	1	510	şinâsân	شِنَاسَانُ	Biliciler, arifler, âlimîn , tanıyıcılar.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7711	1	510	şinâsânîden	شِنَاسَانِيدَنْ	Anlatmak, ifhâm .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7712	1	511	şinâver	شِنَاوَرُ	Yüzgeç, suda yüzücü, sâbiḥ .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7713	1	511	şenbih	شَنَبِيْهَ	Yevm , gün, mesela yekşenbe pazar günü.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7714	1	511	şenbelîl	شَنَبَلِيْلُ	Boy tohumu denilen nesne, ḥulbe .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7715	1	511	şüncûden	شُنْجُوْدَنْ	İncitmek, eziyet .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7716	1	511	şencîden	شَنْجِيْدَنْ	Sıçramak, veşb .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7717	1	511	şünuften	شُنْفَنْ	Dinlemek, istimâ ’.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7718	1	511	şünkâr	شُنْقَارُ	Sungur denilen av kuşu.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7719	1	511	şengbîz	شَنْكَبِيْزُ	Hurmadan hasıl olan şarap, nebîz .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7720	1	511	şengref	شَنْكَرَفُ	Zincifre tabir olunan boya.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7721	1	511	şenkele	شَنْكَلَه	Üzüm ve hurma salkımı, ‘ unḳûd .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7722	1	511	şenkelîl	شَنْكَلِيْلُ	Zencefil tabir olunan kök, zencebîl .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7723	1	511	şenkevîr	شَنْكَوِيْرُ	Bi-ma’ nâhu eyḍan	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7724	1	511	şengvîz	شَنْكَوِيْزُ	Hurmadan hasıl olan şarap, nebîz .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7725	1	511	şengîne	شَنْكِيْنَه	Çırpıcı tokmağı, mîcene ve kapı ardına kodukları dayak, mitras .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7726	1	511	şinev	شِيْوُ	İşitici, istimâ’ edici olan, sâmi ’.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7727	1	511	şinevânîden	شِيْوَانِيْدَنْ	İşitdirmek, ismâ ’.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7728	1	511	şene kerdânîden	شَنَه كَرْدَانِيْدَنْ	Böğürtmek, öküz ve manda misilli hayvanı bağürtmek, irgâ ’.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7729	1	511	şene kerden	شَنَه كَرْدَنْ	Böğürmek, öküz ve manda misillilerin bağırması, ‘ acv .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7730	1	511	şinîd	شِنِيْدُ	“İşitti” demektir, Semi ’ a manasına, fi’ l-i mâzîdir.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7731	1	511	şinîden	شِنِيْدَنْ	İşitmek, istimâ ’, şenîd lafzının mastarıdır.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7732	1	511	şinîde	شِنِيْدَه	İşitilmek olan, mesmû ’.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7733	1	512	şû	شُو	Yıkamak, su ile tathir etmek, ḡûsl ve yıkayıcı, tathir edici olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7734	1	512	şuvât	شَوَاتُ	Toy tabir olunan kuş, kemâl-i hamkla meşhurdur, ḥubârî .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7735	1	512	şuvâd	شَوَادُ	Bi-ma’ nâhu eyḍan	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7736	1	512	şûbân	شُوْبَانُ	Çoban, koyun güdücü, râ ’î.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7737	1	512	şûḥ	شُوْحُ	Cesur, bî-şerm, bî-hayâ olan, utanmak bilmez olan, açık meşrep olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7738	1	512	şûḥgîr	شُوْحَكِيْرُ	Sünger ki denizden çıkar, esfinc .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7739	1	512	şûḥgîn	شُوْحَكِيْنُ	Çirkin ve zıst olan, ḳabîḥ ve kirli olan, düsm .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7740	1	512	şûḥgînî	شُوْحَكِيْنِي	Bi-ma’ nâhu eyḍan	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı

7741	1	512	şûhî kerden	شَوْحَى كَرْدَن	Kayırmamak, irhâk .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7742	1	512	şûr	شُور	Tuzlu, çorak olan ve uğursuz, şom, nahs olan ve şamata, çığırtı, karkaşalık, kavga ve say eylemek birbirine vurmak ve birbiriyle yemek ve meşgale ve yumak, gusl etmek.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7743	1	512	şûrâbe	شُورَابَه	Çirkli, paslı, murdar su ve acı su, talhûm ve göz yaşı.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7744	1	512	şûr üfken	شُورِ افكَن	İhtilale verip karma karış edici, fitne .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7745	1	512	şûr engîz	شُورِ اَنگِيز	Şamata ve kavga çıkarıcı, şâhibü'l-kavğâ .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7746	1	512	şûrânîden	شُورِ اَنيِن	Bulandırmak, tekdîr .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7747	1	512	şûrbâ	شُورَبَا	Çorba denilen taaam, merâk .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7748	1	512	şûrbaht	شُورَبَاخت	Bedbaht, bahtsız olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7749	1	512	şûristân	شُورِ سْتَان	Çorak olan mahal, sebağa	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7750	1	512	şûriş	شُورِش	Çağıltı, karkaşalık, kavga, niza, fezâ', ihtilâl .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7751	1	513	şûre	شُورَه	Çorak yer ki ot bitmez ve bittiği halde hâr u has olur, sebağa ve kel olan baş, akra' ve ekşi meyve ve tuzlu su ve at pazarı, mişvâr .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7752	1	513	şûre-zâr	شُورِ زَار	Çorak olan mahal, sebağa .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7753	1	513	şûriden	شُورِ يِن	Bulandırmak, tekdîr ve karıştırmak, tablîf ve karışmak, ihtilâl .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7754	1	513	şûride	شُورِ يَدَه	Divane, akl-ı muhtel olan, mecnun ve aşık olan ve perişan ve karışık, mağşuş olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7755	1	513	şûride-baht	شُورِ يَدَه بَاخت	Bedbaht, talihi menhus olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7756	1	513	şûride-hâl	شُورِ يَدَه حَال	Ahval ve umuru perişan olan, müteşettitü'l-hâl .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7757	1	513	şûride-hâtır	شُورِ يَدَه خَاطِر	Gönlü perişan olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7758	1	513	şûride-gî	شُورِ يَدَه گِی	Perişanlık, karışıklık.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7759	1	513	şûşe	شُوشَه	Sebîke ve külçe resminde olan nesne.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7760	1	513	(şevk)	(شَوْق)	Arzu etmek, gönülden isteyip aramak ve memnun, ve mesrur ve şâdmânî olmak.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7761	1	513	şüvk	شُوك	Baldıran otu, tahmâ' .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7762	1	513	şûlek	شُوكْ	Yügrük olan at.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7763	1	513	şûliden	شُولِيَدِن	Çalışmak, say ve ikdam etmek, ciddi düşünmek.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7764	1	513	şûlide	شُولِيَدَه	Mütegayyir ve perişan ve günâgün efkâr ve endişeye giriftar olan, mütefekkir .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7765	1	513	şom	(شُوم)	Uğursuz olan, nahs olan ve rezil, kabîh, şeni olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7766	1	513	şûmquadem	شُومَقَدَم	Uğursuzluk getirci olan kimse, gelmesi ve kudûmu uğursuz olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7767	1	513	şûmîn	شُومِيِن	Ispanak tabir olunan nebat, isfanâh .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7768	1	513	şevende	شُوندَه	Kâin , mevcut, var olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7769	1	514	şûnîz	شُونِيَز	Çörek otu tabir olunan siyah tane, habbetü's-sevdâ .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı

7770	1	514	şevher	شَوهر	Karının kocası, zevc .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7771	1	514	şevher kerden	شَوهر كَرْدَن	Evlenmek, te'ehhül .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7772	1	514	şûy	شَوئ	Yıkamak, yıkanmak, ğasl ve karının kocası, zevc .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7773	1	514	şûydîd	شَوئیدید	Birkaç kocadan kalmış olan avrat, muṭallaka(t) .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7774	1	514	şeh	شِه	Padişah, şah, sulṭan .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7775	1	514	şehâ	شِهآ	Hitaptır, Ey şah', Ya padişah! demektir, Ya sultan! gibi ahirinde olan elif (l) harf-i nidâdır ve şâyeste manasına dahi gelir.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7776	1	514	(şehâb)	(شِهآب)	Düşer yıldız misilli gök yüzünde bazen müşahede olunan ateş parçası.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7777	1	514	şehârû	شِهآرُو	Sarnıç tabir olunan su cem olacak mahal, şıhrîc .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7778	1	514	şehâd	شِهآد	Haram ki helalin zıttıdır.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7779	1	514	şahbaz	شِهآبَز	Büyük beyaz doğan, bâzî .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7780	1	514	şehbâzâne	شِهآبَزآنه	Şahbaza layık ve yaraşık olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7781	1	514	şehbâl	شِهآبَال	Kuş kanadının en uzun tüyü, yelek, kuzez .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7782	1	514	şehbâlâ	شِهآبَالَا	Sağdıç tabir olunan kimse, saḥdûc .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7783	1	514	şehbed	شِهآبَد	Çeri başı, asker re'isi, kâfih .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7784	1	514	şehbender	شِهآبَدَر	Devlet-i aliyenin bazı taşra iskelelerde mütemekkin ve umûr-u ticaret rüyetine meemur olan kimse ve tüccarbaşı, bazirgânlar kethüdası.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7785	1	514	şehper	شِهآپَر	Kuş kanadının en uzun tüyü, yelek, kuzez .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7786	1	514	şehpere	شِهآپَرِه	Kocakarı, 'acûz.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7787	1	514	şahbeyit	شِهآبَیْت	Gazelin son beyti.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7788	1	515	şehd	شِهَد	Bal denilen tatlı nesne ki arı onu yapar, 'asel.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7789	1	515	şehdâb	شِهَدآب	Bal şerbeti, şerbet-i 'asel .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7790	1	515	şehdâbe	شِهَدآبِه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7791	1	515	şehdâne	شِهَدآنِه	Beng tohumu, kendir tohumu, şehdâ nec ve büyük zî-kıymet inci.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7792	1	515	şehdkâm	شِهَدكَاْم	Ağzında tatlı lezzet kalmış olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7793	1	515	şehir	شِهَر	Büyük memleket ki ekseriya bir eyaletin mahal-i hükûmeti olur, Mısır , Medine .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7794	1	515	şehr-ârâ	شِهَرآرَا	Memlekete güzellik verici olan, müzeyyinü'l-beled .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7795	1	515	şehr-âşûb	شِهَرآشُوْب	Memleketi fesada verici olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7796	1	515	şehrâh	شِهَرآه	Şâhrâh, asıl büyük cadde, yol, cadde .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7797	1	515	şehrbend	شِهَربِنْد	Hisar duvarı ve kalenin suru, sur .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7798	1	515	şöhretşi'âr	شِهَرْتَشِيعَاْر	Şöhretli olan, meşhur .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7799	1	515	şöhretgüzîn	شِهَرْتَكْرِيْن	Nam ve namus ve şöhret isteyip talep edici olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7800	1	515	şöhretgîr	شِهَرْتَكِيْر	Şöhret kesbeden meşhur olan, meşhur .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı

7801	1	515	şehristân	شَهْرِسْتَان	Büyük ve mamur olan memleket, şehir .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7802	1	515	şehr-i ğarîb	شَهْرِ غَرِيب	Bir memlekette yabancı olan kimse, garip .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7803	1	515	şehreg	شَهْرِك	Büyük şah damarı, vedec .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7804	1	515	şehrmend	شَهْرْمَنْد	Tamahkâr olan kimse, hariş .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7805	1	515	şehrûd	شَهْرُود	Büyük çay, nehr-i 'azîm .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7806	1	515	şehrûze	شَهْرُوزَه	Dilenci ki tese''ül edip gezer, sâ'il .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7807	1	515	şehreh	شَهْرَه	Şâhrâh, büyük yol, cadde .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7808	1	515	şehrî	شَهْرِي	Taşralı olmayıp şehir ahalisinden olan kimse, medeni .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7809	1	516	şehriyar	شَهْرِيَار	O padişaha derler ki zamanında olan sair padişahlardan azam ve zî-kudret ola, sultân-ı selâfîn .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7810	1	516	şehryârâne	شَهْرِيَارَانَه	Padişaha münasip ve müteallik olan, sultânî .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7811	1	516	şehriyârî	شَهْرِيَارِي	Bi-ma' nâhu eydan ve padişahlık, saltanat, hük-m-i iclâl.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7812	1	516	şehzade	شَهْرَزَادَه	Padişah oğlu olan zat, âl-i tebâr, veledü's- sultân .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7813	1	516	şehzâdegân	شَهْرَزَادَمَكَان	Padişah oğulları, evlâdu's-sultân .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7814	1	516	şehsûvâr	شَهْسُوَار	Süvarilerin padişahu ve başı olan kimse yahut başka şahları kendisine merkûb ve muti kılmış olan kimse ve mülûkâne ata binip at üzerinde dilîrâne duran ve merdâne hareket eder olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7815	1	516	şehla	شَهْلَا	Eğri bakışlı olan göz, ahvel ve koyun gözlerine benzer olan göz ki pek makbuldür, şehlâ'î .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7816	1	516	şeh mat	شَهْمَات	Satranç oyununda şahın hiç oynayacak hanesi kalmadığında denilir bir tabirdir.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7817	1	516	şehnây	شَهْنَائِي	Zurna tabir olunan çalgı aleti, şaffâre .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7818	1	516	şehinşâh	شَهِنْشَاه	Bir padişah ki vaktinde olan başka padişahlardan ziyade kuvvetli ve azametli ola.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7819	1	516	şehinşeh	شَهِنْشَه	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7820	1	517	şehinşâhî	شَهِنْشَاهِي	Şehinşâh olan padişah(a) münasip ve müteallik olan ve padişahlık, saltnat .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7821	1	517	şehnişîn	شَهِنْشَيْن	Şahnişîn denilen pencere çıkması.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7822	1	517	şehvâr	شَهْوَار	Padişaha layık olan nesne ki kendi cinsinin âlâsı olur.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7823	1	517	şehvetengîz	شَهْوَتْ اَنْگِيز	Bir kimsenin kuvvet-i şehevâtiyyesini tahrik edici olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7824	1	517	şehvetperest	شَهْوَتْ پَرَسْت	Nefsinin isteklerine ve arzularına bende olan kimse.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7825	1	517	şehî	شَهِي	Şaha münasip olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7826	1	517	şiyârîden	شِيَارِيدَنْ	Çift sürmek, rahm .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7827	1	517	şîb	شِيْب	İniş olan yer ve alçak, aşağı olan, zehûk ve şaşkın, mütehayyir olan, hâyir .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7828	1	517	şîbâ	شِيْبَا	Altın denilen zî-kıymet maden, zeheb .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı

7829	1	517	şîd	شید	Güneş, âfitâb, şems.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7830	1	517	şîb firistâden	شینب فرستادن	Sarkıtmak, aşağı salıvermek, isbâl.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7831	1	517	şeydâ	شیدا	Deli, divane olan, mecnun .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7832	1	517	şeydâ'î	شیدائی	Delilik, divanelik, cünûn .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7833	1	517	şîdağ	شیدخ	Ahir sürünün aygırını kendi sürüsüne uğratmayan aygır at, hisân .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7834	1	517	şîr	شیر	Arslan denilen vahşi hayvan, esed ve süt, leben ki dişi hayvandan hasil olur.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7835	1	517	şîraz	شیراز	Fâris ıtlak ettikleri memleketin dârü'l-mülkü olan şehrin ismidir.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7836	1	517	şîraze	شیرازه	Kitabın yapraklarını zaptetmek için mücellitlerin bir sanatıdır.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7837	1	518	şîrâze bend	شیرازه بند	Şiraze ile bağlı olan ve şiraze bağlayıcı olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7838	1	518	şîrâzekeş	شیرازه کش	Şiraze bağlayıcı olan, mücellit .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7839	1	518	şîrâne	شیرانه	Arslana müteallik ve mensup olan, esedî .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7840	1	518	şîrbân	شیربان	Arslancı, arslan bekçisi.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7841	1	518	şîrbehâ	شیربها	Geline verilen ağırlık, şadâk .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7842	1	518	şîrhâr	شیرخوار	Süt ile beslenen, süt emer olunan çocuk, şabi .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7843	1	518	şîrhâre	شیرخواره	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7844	1	518	şîrhûr	شیرخور	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7845	1	518	şîrhûrde	شیرخورده	Bi-ma' nâhu eydan	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7846		518	şîrdâr	شیردار	Süt verir olan, sütlü olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7847	1	518	şîrdân	شیردان	Koyunun a'zâ-yı bâtinesinden bir uzvun ismidir, kıbbe(t) .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7848	1	518	şîrdil	شیردل	Arslan yürekli, bahadır, dilîr olan, şeci .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7849	1	518	şîristân	شیرستان	Arslan çok olan mahal.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7850	1	518	şîrgîr	شیرگیر	Keyif, nîm-mest, yarım sarhoş olan, sekerân .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7851	1	518	şîrmerd	شیرمرد	Dilîr, bahadır, cesur olan ve şu derviş kimse ki zikrullah ile meşgul olup dünya ve ahiret kaydında olmaya.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7852	1	518	şîra	شیره	Üzümden sıkılıp henüz tahammur birle şarap olmamış su.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7853	1	518	şîrî	شیری	Arslana mensup ve müteallik olan ve bahadırılık.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7854	1	518	şîrin	شیرین	Tatlı olan nesne, melih .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7855	1	520	şîrîn edâ	شیرین آدا	Etvâr ve hareket ve kelamı güzel ve tatlı olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7856	1	520	şîrîn zebân	شیرین زبان	Tatlı dilli olan, 'azbü'l-lisân.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7857	1	520	şîrîn tab'	شیرین طبع	Ahlak ve tabiatı tatlı olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7858	1	520	şîrîn kâr	شیرین کار	Pek tatlı muamele edici olan, hüsnu'l-hulk .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7859	1	520	şîrîn kâm	شیرین کام	Ağzında ve damağında tatlı lezzet hissetmiş olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7860	1	520	şîrîn güvâr	شیرین گوار	İyi hazm olucu, hâzım ve lezzeti tatlı olan.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7861	1	520	şîrînî	شیرینی	Tatlılık, hoşluk, lezzetlilik, 'azûbet.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı

7862	1	520	şizgûn	شيزگون	İğde tabir olunan ağacın yemişi, ğubeyrâ ’.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7863	1	520	şişe	شیشه	Malum zarf ki cam ve billurdan olur, ķârûre .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7864	1	520	şiftegi	شيفتيگی	Aşk veya kederden naşi çılgın olan, çılgınlık, divanelik, delilik, cünûn .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7865	1	520	şifte	شيفته	Bir sebepten naşi çılgın olan, mecnun .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7866	1	520	şîlân	شیلان	Padişah ve vüzera sofrası.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7867	1	520	şeylem	شيلم	Delice tabir olunan tane ki buğday içinde bulunur, ķaşal .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7868	1	520	şiyem	شيم	Ahlak, hulklar, huylar, şîme .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7869	1	520	şîm	شيم	Köpek balığı denizde kesret üzere olur, dü’ mûş .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7870	1	520	şînâ	شینا	Suda yüzmek, sebâha .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7871	1	520	şînâb	شیناب	Bi-ma’ nâhu eydan	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7872	1	520	şîven	شيوں	Nale, figan, ah, enîn .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7873	1	520	şive	شيوه	Güzellere mahsus olan naz ve eda ve kirişme ve sanat, hüsün, letafet, âdet, kanun, kaide, gunc .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7874	1	520	şîvebâz	شيوه باز	Naz ve eda ve etvâr edici.	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7875	1	520	şîveger	شيوه گر	Bi-ma’ nâhu eydan	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7876	1	520	şîve kerden	شيوه کردن	Nazlanmak, tavır ve eda göstermek, tedellül .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı
7877	1	520	şîhe	شيهه	At kişnemesi, şahl .	Farsça noktalı şîn (ش) bâbı

Tercümânü'l-Lügat

I.Cilt Metin

Türkçe Cetveli

ID	Cilt	Sayfa	maddebaşı	Arap Harfli Metin	Tanım	Türkçe fethalı elif (İ) babı
1	1	2	âbâ	آبَا	Arabî-i galattır, sahihi ‘ aba ’, libd (cemi lubûd gelir). lakin libd keçeye dahi ıtlak olunur. Farisîsi şâl , lakin lisanımızda cari olan şal ki bele sararlar, bunun gayrıdır.	Türkçe fethalı elif (İ) babı
2	1	2	ebâbîl	أَبَابِيل	Maruf kuştur. Arabîdir. Kur’an’da mezkurdur. Sîga-i cem‘, muntehâ-yı cumû‘ dur, müfredi yoktur. Kırlangıç kuşundan büyükçedir ama yere konmaz. Farisîsi bâlvâye , bâhvâne , dumusîce	Türkçe fethalı elif (İ) babı
3	1	2	epsem olmak	أَيْسَمَ أَوْلَمَق	Sükut etmek manasına, Arabîsi sekt , şamt , sükut , şumât , inşât , intişât , imsâk , şavm , sükun , hürmâd . Farisîsi hâmûşîden , hâmûş şuden , dundîden , hâb kerden , tenbed , temzedden , tenzedden , hâmûşî , hâmuşî , tenîden .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
4	1	2	epsem etmek	أَيْسَمَ أَيْتَمَك	Arabîsi iskât , ta‘kîm , inşât , tehdîn . Farisîsi hâmûşânîden , dündânîden .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
5	1	3	apışmağ	أَيْشَمَق	Arabîsi terahruğ , tefezzuğ , fezğ , finşâğ , tefehğuc , tefsîc , tefsîc . Farisîsi dûr nihâden-i pâzhem .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
6	1	3	ablağ	أَبْلَق	Tüysüz genç irisi oğlana derler. Arabîsi şâbil , şâbin . Farisîsi tâz , tenbek .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
7	1	3	ablî	أَبْلَى	Gemi ve kayıklarda yelken sereninin ucuna takılan iptir, daima ucu elde olur. Arabîsi berrâ ?. Farisîsi bulunamamıştır.	Türkçe fethalı elif (İ) babı
8	1	3	abanoz	أَبْنُوز	Maruf sert ve siyah ağaçtır. Arabîsi abanûs [abanoz], şibzî , şibz , sâsem . Farisîsi abnûs [abanoz].	Türkçe fethalı elif (İ) babı
9	1	3	ebe	أَبَه	Arabîsi kâbile (cemi kavâbil gelir), kabûl , kabîl , velide . Farisîsi bârâc , âverde , jem , pîşkâr , pîşyâre , bârdîn , pâzâc , mâmâce , pîşneşîn , mâmnâf .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
10	1	3	ebelik	أَبَه لَك	Arabîsi kibâle . Farisîsi pîşyâregî	Türkçe fethalı elif (İ) babı
11	1	3	ebe gümece	أَبَه كَوْمَه جَبَى	Arabîsi ğubbâz , ğubbâza , ğubbâze , ğubbîze , ruğme , ‘ aleklek . Farisîsi penîrek , tûle , mülkel .	Türkçe fethalı elif (İ) babı

12	1	3	ebu cehil karpuzu	أبو جهل قارپوزی	Arabîsi ḥanzal, ḥamzal, cummâr , ‘alqam, hebd, ḥantem, ḥadc, şarâyâ. Fârisîsi bîhkist, ḥarbuze-i telḥ, telḥak, fenk, kevest, kebestû .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
13	1	3	et	أنت	Arabîsi lahm (cemi liḥâm ve luḥmân ve luḥûm gelir), vezre . Fârisîsi gûşt, tebehre, tebe, tebâ hece, ḥavâ .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
14	1	4	at	أت	Arabîsi feres (cemi efrâs gelir), ‘ acûz, luhmûm . Fârisîsi esb, tik .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
15	1	4	ata	آتا	Arabîsi eb (cemi âbâ’ gelir), vâlid, nâcil . Fârisîsi peder, bâp, bâb .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
16	1	4	at pazarı	أت بازاری	Arabîsi mişvâr . Fârisîsi şûr, bâzâr-ı esb .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
17	1	4	at sineği	أت سبکی	Arabîsi şeẓâ . Fârisîsi ḥarîşe .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
18	1	4	at kuyruğu	أت قویرغی	Edviyeden bir ottur. Arabîsi umsûḥ, umşûḥ . Fârisîsi Arabî gibi müstameldir.	Türkçe fethalı elif (İ) babı
19	1	4	etek	آتك	Arabîsi zeyl (cemi ezyâl ve zuyûl gelir). Fârisîsi dâmen, dâmân .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
20	1	4	eteklik	آتكلك	Küçükler bellerine kuşanırlar. Arabîsi fistan . Fârisîsi tennûre .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
21	1	4	atılmağ	آتمق	Arabîsi veşebân, ḍarabân . Fârisîsi çehîden	Türkçe fethalı elif (İ) babı
22	1	4	atmaca kuşu	آتماجه قوشی	Arabîsi bâşîk, surnûf, kırşâme, tût . Fârisîsi bâşe, vâşe, pâşâ, ferâgûy, kerâğa .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
23	1	4	atmağ	آتمق	Arabîsi remy, eşâ’et, recim, raşk, zecl, let’ , deḥv, rady, rimâye, irmâ’, invâ’, heṭv . Fârisîsi endâḥten, evzendîden, termîden, bâḥten .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
24	1	5	ekmek	آتمك	Arabîsi ḥubz, cebîz . Fârisîsi nân, çâpânî, çepânî, venâne .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
25	1	5	ekmekçi	آتمكچی	Arabîsi ḥubbâz . Fârisîsi nânvâ, nânpuz .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
26	1	5	at meydanı	أت میدانی	Arabîsi mizmâr . Fârisîsi esbrîz, esbrîs .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
27	1	5	aç	آچ	Arabîsi iftaḥ . Fârisîsi bügşâ .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
28	1	5	açık	آچق	Arabîsi mefṭûḥ, bâriz, mekşûf, vâzîḥ, zahir, cihâr, beyyin . Fârisîsi güşâde, bâz, vâz, yemân .	Türkçe fethalı elif (İ) babı

29	1	5	açık olmak	أجق اولمق	Arabîsi levh (Mesela: Gizli şey âşikâre oldu, demek لآح السئو demektir), bûh , vuzûh , ittizâh , burûz , zûhur , nabg , ‘alen, ichâ’, cehr , cuhûre . Fârisîsi âşikâr şuden , burzîden , vâşuden , vegasten , hûhîden .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
30	1	5	açmak	أجمق	Arabîsi şerh , izhar , fetih , keşif , hasr , tefsir , beyan , ibrâz . Fârisîsi güşâden , vâkerden , güşâyış , güşûden .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
31	1	5	açılmak	أجلمق	Arabîsi inkişaf , infirâc , ifrinkâ’ , inciyâb , inşirâh , infisâr , incilâ’ , incilâ’ , infitâh . Fârisîsi şukuftun , şukûfiden , şukfiden , fâvâbûden , vâşiden .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
32	1	6	aç	آج	Arabîsi câ’i’ , şehazân , rayk , rayyık , hâfi . Fârisîsi gursine , küste , nâsitâ , nâhâr .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
33	1	6	açlık	أجلق	Arabîsi cû’ , mucâ’a , ulbe , seğab , ‘azeş, su’âr, letağ . Fârisîsi gürsenigî , lekhen gürs .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
34	1	6	acımak	أجمق	Arabîsi tavvy , dehkû’ . Fârisîsi gürs şuden .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
35	1	6	acıktırmak	أجدرمق	Arabîsi tecr’ , tagrîş , iţvâ’ , ta’şîb . Fârisîsi gursine kerdun .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
36	1	6	acı nesne	أجى نسنه	Arabîsi murr , muķir . Fârisîsi telh , telhinâk .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
37	1	6	acılık	أجىلق	Arabîsi merâre , imkâr , i’kâ’ , ‘ ilkâm . Fârisîsi telhî .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
38	1	6	acıtmak	أجتمق	Arabîsi la’c , tefcî’ , fec’ , temrîr , imrâr . Fârisîsi tevânîden .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
39	1	6	acemi	أجامى	Dil bilmeyen köle ve sanat bilmeyen kişiye derler. Arabîsi ağrak , ğarik , acemi . Fârisîsi nev-âmede , ğâm-dest , pestîvâr .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
40	1	6	ağlâğ	أخلاط	Arabîce ism-i maşsûsu olmayıp ancak kemşeriyu’l-berrî derler. Fârisîsi külûğ .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
41	1	6	akşam	أخشم	Arabîsi mesâ , umsiyye . Fârisîsi şebângâh , şebângeh .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
42	1	6	akşamlamak	أخشمق	Arabîsi imsâ’ , mimsâ . Fârisîsi şebângâh kerdun .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
43	1	7	ağır	أخوز	Fârisî’dir. Arabîsi iştâbl , meşâm , meşâme , âriyy . Fârisîsi âgende , sütûrdân .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
44	1	7	ad	أد	Arabîsi isim , (cemî esmâ’ ve esâmî gelir), usm . Fârisîsi nam .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
45	1	7	ad koymak	أد قومق	Arabîsi tesmiye , ismâ’ . Fârisîsi nâm nihâden , nâmîden , vernâm nihâden .	Türkçe fethalı elif (İ) babı

46	1	7	adaş	آداش	Arabîsi semmî . Fârisîsi hemnâm .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
47	1	7	adaç	آداق	Arabîsi nezir (cemi nuzûr gelir). Fârisîde böyle müstameldir.	Türkçe fethalı elif (İ) babı
48	1	7	adamaç	آده مق	Arabîsi nezir . Fârisîsi nezr kerden .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
49	1	7	edepsiz	آدبسر	Arabîsi celî ‘, câli ‘, ‘ ahh . Fârisîsi bî-şerm kulûk, kunk, nâ-dâşt, nâ-ferhahte .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
50	1	7	edepsizlik	آدبسرلك	Arabîsi cel ‘. Fârisîsi bî-şermî .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
51	1	7	âdem oğlanı	آدم اوغلانى	Arabîsi nâs, beşer, nât, hâlife, beriyye , (cemi berâyâ gelir.) enâm, tabş . Fârisîsi kes, merdümzâde .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
52	1	7	adım	آدیم	Arabîsi hâṭve , (cemi hâṭavât ve hūṭvât gelir), retve . Fârisîsi gâm, pejâr, yâz .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
53	1	7	adımlamaç	آدیملامق	Arabîsi kîrfât, kezz, ihtîṭa ‘, hâṭv . Fârisîsi gâmîden, gâm kerden .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
54	1	8	er	آر	Karının kocası manasına, Arabîsi zevc, ba ‘1. Fârisîsi şevher, şûy .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
55	1	8	araştırmak	آراشدرمق	Arabîsi tefaḫḫud, ifîḫâd, teftiş, istikşâ ‘, tecessüs, istikrâ ‘, istinḥâs, baḫiş . Fârisîsi cûyîden, custen, sîsten .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
56	1	8	aralık	آرالقی	Arabîsi ḫaşâş, berzah, ḫalel (cemi ḫilâl gelir), beyn, şenâ (cemi eşnâ ‘ gelir). Fârisîsi miyâneḡi, miyân-i dû çîzî .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
57	1	8	arpa	آرپه	Arabîsi şa ‘îr, ‘ alîk, kazîm . Fârisîsi cev .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
58	1	8	artmaç	آرتماق	Arabîsi zîd, ziyade, zevâde, izdiyâd, rî ‘, mezîd, inâfe, fazl, irmâ ‘, meziyyet, nemâ ‘, numûvv . Fârisîsi fezâyîş, füzûn, fezâyil, bâlîden, efzûden .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
59	1	8	artırmaç	آرترمق	Arabîsi müzayede, ikrâ ‘, ifzâl, inmâ ‘, irbâ ‘. Fârisîsi fezânîden .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
60	1	8	artık	آرتق	Arabîsi zait (cemi zevâyid gelir), su ‘r, ‘ arîke, fazla, rîm . Fârisîsi nîmhûrd, efzûn, füzûnâ, füzûn, bîşter, firîdûn .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
61	1	9	ard	آرد	Arabîsi verâ, ḫalf, dübûr , ‘ acuz . Fârisîsi pes .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
62	1	9	ardala	آردله	Birşeyi birşeye yanaştırmak. Arabîsi ilave . Fârisîsi peşmâgend .	Türkçe fethalı elif (İ) babı

63	1	9	ardıç ağacı	أردج اعاجی	Arabîsi ‘ar‘ar, ‘âr‘âr, nezzâr, berâşâ, raçraç, ebhel. Fârisîsi âvzîn, serv kûhî, nâjûn.	Türkçe fethalı elif (İ) babı
64	1	9	arınmak	أرئق	Arabîsi tehzîb, tañhîr, tağdis, tanzîf, tenkıyet. Fârisîsi pâkîden, sâde kerden.	Türkçe fethalı elif (İ) babı
65	1	9	arınmak	أرئق	Arabîsi tetahhur, tenazzuf, teğaddus. Fârisîsi pâk şuden.	Türkçe fethalı elif (İ) babı
66	1	9	arsız	أرسز	Arabîsi vekûh. Fârisîsi lûl, lûz, bî-şerm, lukâm.	Türkçe fethalı elif (İ) babı
67	1	9	arsızlık	أرسزلق	Arabîsi vekâhat, vuçûhat, tumûlet. Fârisîsi bî-nengî, bî-şerm şuden.	Türkçe fethalı elif (İ) babı
68	1	9	arslan	أرسلان	Arabîsi esed (cemi esâd ve usûd ve usd ve âsud gelir), dilhâş, leys, şirhân, efzah, eşbah, kârih, zû-zevâ'id, haydere, gâzanfer, ‘ayyâr, heysar, nehhâm, herşeme, ehmiş, sârî. Fârisîsi şîr, şîr-i jiyân, şîr-i ğarân, hizibr.	Türkçe fethalı elif (İ) babı
69	1	10	erişte	أرشته	Meşhur taamdır. Arabîsi iñriye. Fârisîsi rişte, ukrâ.	Türkçe fethalı elif (İ) babı
70	1	10	arşın	أرشون	Arabîsi zirâ‘ (cemi ezra‘ gelir). Fârisîsi gez.	Türkçe fethalı elif (İ) babı
71	1	10	eriş	أرش	Kitabın enine doğru kodukları iplik. Arabîsi hâbil, setâ, sudâ. Fârisîsi târ, târe.	Türkçe fethalı elif (İ) babı
72	1	10	arğaç	أرغج	Bu dahi bezde istimal olunur. Arabîsi luhme, şâbil, sufke, ilhâm, runve, sulfe. Fârisîsi pûd.	Türkçe fethalı elif (İ) babı
73	1	10	erğuvân	أرغوان	Kırmızı bir nevi çiçektir. Arabîsi ercuvân. Fârisîsi, Türkîde müstamel olduğu gibi erğuvândır.	Türkçe fethalı elif (İ) babı
74	1	10	arıq	أرق	Arabîsi ğaşş, a‘cef (cemi ‘icâf gelir), nâhil, menhûk, mehzûl, menhûş, zâmir. Fârisîsi lâğar, şelvân, kâk, nehk, nizâr.	Türkçe fethalı elif (İ) babı
75	1	10	arıklamak	أرئق	Arabîsi inmisâh, zûmr, zûmûr, iztimâr, ismîlâl, zavî. Fârisîsi lâğar şuden, nâsîden.	Türkçe fethalı elif (İ) babı
76	1	10	arıkladmak	أرئقتمق	Arabîsi hafır, izmâr, tazmûr, inhâf, inhâl.	Türkçe fethalı elif (İ) babı
77	1	11	arç	أرق	Ekseri içinde su akar. Arabîsi hark, hilâl. Fârisîsi rûd-hâne, ferkend, nâvsâr.	Türkçe fethalı elif (İ) babı
78	1	11	arça	أرقه	Arabîsi zahr, karâ, ezr, metâ (cemî emtâ gelir). Fârisîsi puşt, fûrâk.	Türkçe fethalı elif (İ) babı
79	1	11	erik	أرك	Arabîsi iccâş, idrik. Fârisîsi âlû, ğalû, filk, mîne, nağû.	Türkçe fethalı elif (İ) babı

80	1	11	erkek	أَرْكَك	Arabîsi racul , zeker , (cemi zukrân gelir), faḥl , (cemi fuḥûl gelir), müzekker . Fârisîsi ner , keşen , keş .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
81	1	11	er kişi	أَرْكَشِي	Arabîsi mer'e , imrâ' , racul (cemi ricâl gelir). Fârisîsi merd .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
82	1	11	ergen	أَرْكَن	Olunmamış manasına. Arabîsi mücerred , 'azeb, 'azîb, ḳâlim , eyyim (cemi eyâmâ gelir). Fârisîsi bî-şevher , bî-zen , meleng .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
83	1	11	ergenlik	أَرْكَكَ	Arabîsi eyme , te'eyyum , tecerrud , 'azb, 'uzbe, 'uzûbe. Fârisîsi bî-zen şuden , bî-şevher şuden .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
84	1	11	armağan	أَرْمَغَان	Arabîsi tuḥfe (cemi tuḥaf gelir), leṭâfe , hediye , ḳadiyye . Fârisîsi bergüzâr , râh-âverd , sûziyân , nevderânî , nevdârânî , armağan .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
85	1	12	armut	أَرْمُود	Arabîsi kumesrâ . Fârisîsi likel , emrûd , enburûd , enburd .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
86	1	12	arlanmaç	أَرْلَمَق	Arabîsi ve'b . Fârisîsi neng dâştên .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
87	1	12	araba	أَرْهَبَا	Arabîsi 'acele, mâl . Fârisîsi çarḥ , çarḥa , gerdûne ; gerdenây (masumlar arabasıdır).	Türkçe fethalı elif (İ) babı
88	1	12	arı	أَرَى	Arabîsi zenbûr , zinbâr (cemi zenâbîr gelir), debr (cemi dubûr gelir), cevâris , naḥl , şevâb . Fârisîsi enk , durḥuf , zenbûr , kelîz , mûse , bermer , bermûr .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
89	1	12	arı beyi	أَرَى بَكِي	Arabîsi emîru'n-naḥl , ya'sûb , cuḥl . Fârisîsi setûrî .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
90	1	12	arı kuşu	أَرَى قُوشِي	Arabîsi şerefrâḳ , şerefrûḳ . Fârisîsi çüz , keteb .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
91	1	12	arı nesne	أَرَى نَسْنَه	Temiz manasına. Arabîsi tâhir , maḥmûm , ḳuddûs , naẓîf . Fârisîsi pak .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
92	1	12	arılık	أَرِيلِق	Temizlik manasına. Arabîsi tahâret , tuhr , nezâfe , nekâve , naḳye , ḳuds . Fârisîsi pâkî .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
93	1	12	erimek	أَرِيْمَك	Arabîsi zevb , zevbân , mey' , inşimâm , inhimâm . Fârisîsi beḥsânîden , pejâhtên , güdâhtên , güdâzîden .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
94	1	13	eritmek	أَرِيْمَك	Arabîsi izâbe , sebk , ictimâl . Fârisîsi baḥsânîden , güdâzîden .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
95	1	13	az	أَز	Arabîsi ḳalîl , vels , vetḥ , zehîd , sebed , nebz , şemâfil , ḳulâl , yesîr , murcâh . Fârisîsi endek , seped .	Türkçe fethalı elif (İ) babı

96	1	13	azlık	أزلق	Arabîsi ķille , ħufûf , nedre , teķallul , şuķûne , ikdâ' . Fârisîsi endegî .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
97	1	13	azalmak	أزالق	Arabîsi taķlîl , iklâl , tenvîz , zelm . Fârisîsi endek kerden .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
98	1	13	az kerre	أزكره	Arabîsi ķallemâ , rubbemâ , ħayramâ , rabbemâ cümlesi ezdâddandır. Çok kere ve çok olur manasına dahi müstemeldir. Fârisîsi enderbâr , besâ .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
99	1	13	azatlı	أزادلى	Arabîsi 'atîķ, mu' tâk, 'âtîķ. Fârisîsi âzâd şude .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
100	1	13	azat eylemek	أزاد ايلمك	Arabîsi i' tâķ, 'itķ. Fârisîsi âzâd kerden .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
101	1	13	azat olmak	أزاد اولمق	Arabîsi 'itķ, 'atâķa, 'atâķ. Fârisîsi âzâd şuden .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
102	1	14	azarlamak	أزارلمق	Arabîsi 'itâb, 'atb. Fârisîsi ġarâşîden	Türkçe fethalı elif (İ) babı
103	1	14	azmak	أزق	Arabîsi 'aşâ, işyan, ğalâle, tuġyân, rahķ, 'ayhâķ. ğalâl, ġavâya, 'utuvv, baġy, şeķv, telâlâle. Fârisîsi tebâhîden , ġumrâhîden , ġumrahîden .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
104	1	14	azdırmak	أزدرمق	Arabîsi iġvâ', izlâl, itġâ. Fârisîsi tebâhânîden .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
105	1	14	azġın	أزغن	Arabîsi tâġî, zâl, tâll, 'âtî, ġâvî. Fârisîsi ġumrâh , ġümre , şeytân .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
106	1	14	azġaşmak	أزغاشمق	Birbiriyle dövüşüp çekişmektir. Arabîsi mu' ânât, mumârâh. Fârisîsi nâ-sâzkârî kerden .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
107	1	14	azık	أزق	Arabîsi ķût , zevâde , kufye , hid'e , zâm , lahîzâ . Fârisîsi şâhişt , tûşe .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
108	1	14	ezmek	أزكم	Arabîsi devk , dehk . Fârisîsi sâyîden , sûden .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
109	1	14	ezilmek	أزلكم	Arabîsi insihâķ . Fârisîsi şâften .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
110	1	14	ezberlemek	أزبرلكم	Arabîsi ħıfz . Fârisîsi yâd ġiriften .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
111	1	14	esbap	أسباب	Türkîde ġiysi dahi derler. Arabîsi eşvâb . Fârisîsi câme , nârî , hengüft .	
112	1	15	esirmek	أسيرمك	Arabîsi vecd , cevâ , sulâs , şa'ķa , taş'âķ . Fârisîsi mest şuden .	Türkçe fethalı elif (İ) babı
113	1	15	aştar	أسطر	Entari ve yelek vesaire içine konulan bez. Arabîsi biġâne , duġîlâ' . Fârisîsi peje .	Türkçe fethalı elif (İ) babı

114	1	15	esre	أشره	Ebced hecesi okurken hocalar çocuklara okuturlar. Arabîsi kesra, cerr . Fârisîsi zîr .	Türkçe fethalı elif (l) babı
115	1	15	eslemek	أستله مك	Dinlemek manasına. Arabîsi istimâ' . Fârisîsi şunuften .	Türkçe fethalı elif (l) babı
116	1	15	eski	أسكى	Arabîsi 'atîk, 'udmul, 'udmûl, kadîm . Fârisîsi dîrîne, sahs, kuhen, sâlî, nevân .	Türkçe fethalı elif (l) babı
117	1	15	eskitmek	أستكتمك	Arabîsi ihlâk, iblâ', inzâ' . Fârisîsi köhne kerden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
118	1	15	eskici	أسكىجى	Arabîsi munaqqil, halkânî . Fârisîsi pînedûz .	Türkçe fethalı elif (l) babı
119	1	15	esirgemek	أسركمك	Arabîsi ra'fet, te'atfuf, 'atf, ihnâ', şefeqa, rahmet, merhamet, terâhhum, teheşşum, teraddub, rahmet, rahm, reşy . Fârisîsi âmurzîden, vâhurden, bahşûden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
120	1	16	esenleşmek	أستلشمك	Birbirinden ayrılıp gitmek. Arabîsi vedâ', tevdî' . Fârisîsi bedrû kerden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
121	1	16	esnemek	أسنه مك	Arabîsi su'ebâ, şenâ'ub . Fârisîsi esâ keşiden, hamyâze, fâjiden, fâz, dehâdere, heçiden, yâziden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
122	1	16	eskimek	أستكيمك	Arabîsi maşûh, humûd, inhimâk, ishâk, ismâl . Fârisîsi köhne şuden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
123	1	16	aş	أش	Arabîsi kût, gıda, 'alef, qarâ' . Fârisîsi âbâ', âvâ', vâ .	Türkçe fethalı elif (l) babı
124	1	16	aşçı	أشجى	Arabîsi tabbâh, 'ucâhin, tâhî, kudâr . Fârisîsi pezger, hûrdîbîz, aşpez, aşpâz, aşkâr .	Türkçe fethalı elif (l) babı
125	1	16	aşevi	أش اوى	Arabîsi maţbah, muţbah . Fârisîsi pârgîn, pâjgîn .	Türkçe fethalı elif (l) babı
126	1	16	aş yemek	أشيرمك	Hamile karılarda olur. Arabîsi viĥâm, vaĥm . Fârisîsi tâse, tâlvâse .	Türkçe fethalı elif (l) babı
127	1	16	aşağı	أشاعى	Arabîsi sâfil, ĥazîz, taĥt . Fârisîsi fürûd, fûrû .	Türkçe fethalı elif (l) babı
128	1	16	aşağılamak	أشاعى لمق	Arabîsi inĥîât, tesefful, ĥatf . Fârisîsi fûrû nihâden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
129	1	16	aşağılanmak	أشاعى لئمق	Arabîsi tesfil, tevzî' . Fârisîsi fûrû kerden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
130	1	17	aşmak	أشمق	Hayvanın erkeği dişisine çıkmak manasına. Arabîsi nizâ', kıyâ', zalm, kevm, zavk . Fârisîsi nerbermâde cesten .	Türkçe fethalı elif (l) babı
131	1	17	aşırmaç	أشرمق	Arabîsi inzâ', tenziye . Fârisîsi nerbermâde cestânîden .	Türkçe fethalı elif (l) babı

132	1	17	aşlamak	أشلامق	Ağaç ve fidan makulesinde olur. Arabîsi cebb , cebâb , telkîh . Fârisîsi yârîden , peyvend kerden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
133	1	17	eşelemek	أشله مك	Ateş karıştırmak manasına. Arabîsi sehv . (Mesela: Ateşi eşeledim, diyecek vakit Araplar سَخَوْتُ النَّارَ derler), hazâ' . Fârisîsi âteş âmîhten .	Türkçe fethalı elif (l) babı
134	1	17	eş	أش	Arabîsi zevc , 'irs. Fârisîsi çüft .	Türkçe fethalı elif (l) babı
135	1	17	eşik	أشك	Kapı eşiği. Arabîsi 'atebe (cemi, 'atabât gelir), uskuffe , uskubbe . Fârisîsi âsitân , âhaste , ûstâm , âhceste .	Türkçe fethalı elif (l) babı
136	1	17	eşek	أشك	Arabîsi hîmâr , (cemi humur gelir), 'ilc, 'ayr, kus' a, kus' um. Fârisîsi har , vuşk , kîc .	Türkçe fethalı elif (l) babı
137	1	17	eşekçi	أشكجى	Arabîsi hammâr , hâmire . Fârisîsi harbân .	Türkçe fethalı elif (l) babı
138	1	17	eşkin	أشكين	Arabîsi meşşâ' . Fârisîsi tîzpâ .	Türkçe fethalı elif (l) babı
139	1	18	aşık	أشق	Çocuklar oynarlar. Arabîsi şezn , hakîk . Fârisîsi bücül .	Türkçe fethalı elif (l) babı
140	1	18	eşek sıpası	أشك سبه سى	Arabîsi cahş , teveleb . Fârisîsi hargere .	Türkçe fethalı elif (l) babı
141	1	18	aşıl	أصل	Bir nesnenin kökü manasına Arabîdir (cemi 'uşûl gelir), uqnûm . Fârisîsi bün .	Türkçe fethalı elif (l) babı
142	1	18	aşılmaç	أصلمق	Arabîsi te'alluq , tesemmuq . Fârisîsi neşliden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
143	1	18	aşmaç	أصمق	Arabîsi şalb , neşb , navt (cemi envât gelir), ta'lîk , invât , i'lâk . Fârisîsi âvîhten , beser dârîden , âvîzîden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
144	1	18	aşma	أصمه	Üzüm ağacına denir. Arabîsi kerm , (cemi kurûm gelir), zerecûn . Fârisîsi tâk .	Türkçe fethalı elif (l) babı
145	1	18	aşkı	أصقى	Arabîsi ta'lîka . Fârisîsi âvîze .	Türkçe fethalı elif (l) babı
146	1	18	aşbur	أصبر	Bir nevi ottur. Arabîsi 'uşfur, ihrîz , murayyak , şabîb . Fârisîsi kâkiyân , kâçre , kâçîre , kâçîne , kâjre , kâjyere .	Türkçe fethalı elif (l) babı
147	1	18	aşı	أصى	Ticaret manasına. Arabîsi ribh , fâ'ide , menfa'at , râdde , 'â'ide, nef' , tâ'il . Fârisîsi ferhanc , sûd , fercâm .	Türkçe fethalı elif (l) babı

148	1	19	aızı dişi	آصوديشى	Arabîsi tâhine, nâb (cemi eynâb gelir). Fârisîsi beşk .	Türkçe fethalı elif (l) babı
149	1	19	aşak	أطاق	Arabîsi şâlif, muteşallif . Fârisîsi ferîde .	Türkçe fethalı elif (l) babı
150	1	19	aşaklık	أطاقلىق	Arabîsi şalef, teşalluf . Fârisîsi ferîdegî	Türkçe fethalı elif (l) babı
151	1	19	aşlas	أطلس	Arabîsi sündüs, istebrak, buzyûn . Fârisîsi dîbâ, dîbâh, dîbe .	Türkçe fethalı elif (l) babı
152	1	19	aşlamak	أطله مق	Arabîsi veşb . Fârisîsi cesten .	Türkçe fethalı elif (l) babı
153	1	19	ada	أطه	Arabîsi cezîre (cemi cezâyir gelir), bażî ‘, huzrûka . Fârisîsi edâk, âbhû, bendâb, âbhast, bile, semâhic .	Türkçe fethalı elif (l) babı
154	1	19	ağ	أغ	Arabîsi şebeke (cemi şibâk gelir), beyyâme . Fârisîsi dânişhûr .	Türkçe fethalı elif (l) babı
155	1	19	ağaç	أعاج	Arabîsi şecer, şe’âr, heyşer, heyšûr . Fârisîsi dıraht, çûb, dirc .	Türkçe fethalı elif (l) babı
156	1	19	ağaç kağan kuşu	أعاج قاقان قوشى	Arabîsi neffâr, karrâ ‘, naqqâbu’s-şecer . Fârisîsi çûpine .	Türkçe fethalı elif (l) babı
157	1	19	ağarmak	أغارمق	Arabîsi tebeyyuz, bulûc, isfâr, işîbâb, vemz . Fârisîsi sefid şuden, sepîd şuden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
158	1	19	ağartmak	أغارتمق	Arabîsi tahvîr, tebyîz . Fârisîsi sefid kerden, sepîd kerden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
159	1	19	ağaç dikmek	أعاج ديكمك	Arabîsi ğars . Fârisîsi âcesten .	Türkçe fethalı elif (l) babı
160	1	19	ağır nesne	أغر نسنه	Arabîsi şakîl, vahim (cemi evhâm gelir). Fârisîsi girân, gerây .	Türkçe fethalı elif (l) babı
161	1	20	ağırlık	أغرلىق	Arabîsi vakâr, mevdû ‘, vezr, evd, şîql, evn, şîkâle , ‘ abâle, veğâme, rezâne, hevn . Fârisîsi girânî, girânîden, heng .	Türkçe fethalı elif (l) babı
162	1	20	ağır başmak	أغرىصمق	Uyurken vaki olur. Arabîsi neydelân, kâbûs, cusâm . Fârisîsi beğast, berhâfc, berfencek .	Türkçe fethalı elif (l) babı
163	1	20	ağırlaşmak	أغرىشمق	Arabîsi tevakkur, teşâkul, teşekkul . Fârisîsi hengîden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
164	1	20	ağırlık	أغرلىق	Nikahtan evvel verilen şey. Arabîsi mehr, şadâk . Fârisîsi kîş, kâbin, kâvîn .	Türkçe fethalı elif (l) babı
165	1	20	ağırsak	أغرىشق	İplik eğirmek için iğe takarlar. Arabîsi felke, cum ‘ üre . Fârisîsi berhâc, bâdrîste, bâdrîbe, cermek, senkûr .	Türkçe fethalı elif (l) babı

166	1	20	ağrı	آغرى	Arabîsi veca' , seka' , elem . Fârisîsi tîrek , derd , ğafî , kinişk .	Türkçe fethalı elif (l) babı
167	1	20	ağrıtmak	آغرتمق	Arabîsi îcâ' , tevcî' , îlâm , taşdî' . Fârisîsi derdnâk , gerdâniden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
168	1	20	ağrımağ	آغريمق	Arabîsi elem , eğaz . Fârisîsi derd kerden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
169	1	20	ağda	آغده	Arabîsi 'akîde . Fârisîsi kâçîk .	Türkçe fethalı elif (l) babı
170	1	20	ağustos	آغستوس	Rumî ayıdır. Arabîsi âb . Fârisîsi âb .	Türkçe fethalı elif (l) babı
171	1	21	ağustos böceği	آغستوس بوجكى	Arabîsi cudcud , şarârû'l-leyl . Fârisîsi çerğand .	Türkçe fethalı elif (l) babı
172	1	21	ağmak	آغمق	Yukarı çıkmak manasına, Ekser terazide olur. Arabîsi 'urûc , şu'ûd , inîyâd . Fârisîsi bülendîden , bâlâ reften .	Türkçe fethalı elif (l) babı
173	1	21	ağdırmak	آغدرمق	Arabîsi irfâ' , iş'âd , teş'îd . Fârisîsi bülendâniden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
174	1	21	ağınmak	آغنمق	Arka üzere yatıp iki tarafa dönmek, at ve eşekte olur. Arabîsi telebbuğ , temerruğ , teme'uk . Fârisîsi merâğîden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
175	1	21	ağız	آغز	Arabîsi fem (bunun aslı fevh 'tir, cemi efvâh gelir), keleha , şağr . Fârisîsi dehân/dihân , dehen/dihen .	Türkçe fethalı elif (l) babı
176	1	21	ağız tüfeği	آغزتوفكى	Arabîsi sebeğâne , zebeğâne . Fârisîsi teztek , tüfek , türenk .	Türkçe fethalı elif (l) babı
177	1	21	ağız açık tohumu	آغزاجق تخمى	Arabîsi fâğire . Fârisîsi Arabî gibidir.	Türkçe fethalı elif (l) babı
178	1	21	ağlamak	آغلامق	Arabîsi bukâ' , tebkiye , mağn , henîn . Fârisîsi şemîden , şeker-rîzî , gırîsten , hâzîden , hükhük , girye kerden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
179	1	21	ağlatmak	آغلاتمق	Arabîsi ibkâ' , tebkît , istibkâ' , ihnân . Fârisîsi şemâniden , giryâniden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
180	1	22	ağız	آغوز	Sütten yaparlar. Arabîsi libâ' . Fârisîsi füle , dehîn , şeme , rehîne , fırşe .	Türkçe fethalı elif (l) babı
181	1	22	ağı	آغو	Arabîsi sem , (cemi sumûm gelir), kaşb , eleb , hume , cirsâm , cuğâl , helhel , şekîme . Fârisîsi zehr , helâhil (Arabî ile müşterektir, sem-i kâtil manasına).	Türkçe fethalı elif (l) babı
182	1	22	ağılamak	آغولمق	Arabîsi tesmîm , kaşb . Fârisîsi zehr dâden .	Türkçe fethalı elif (l) babı

183	1	22	ağı ağacı	آغواغاجی	Arabîsi diflî , ‘ alqam . Fârisîsi harzehre	Türkçe fethalı elif (l) babı
184	1	22	ağıl	أغیل	Koyun ve inek vesairlerin yatacak mahalli. Arabîsi hazîre , şıbra , zereb , murâh . Fârisîsi tîj , tuğl , hibâk , şebgâz .	Türkçe fethalı elif (l) babı
185	1	22	efendi	أفندی	Arabîsi mevlâ , (cemi mevâlî gelir), mufâ’ . Fârisîsi hüdâvend , molla , monla , monlâk .	Türkçe fethalı elif (l) babı
186	1	22	afakan	أفکان	Meşhur illettir. Arabîsi hafakân . Fârisîsi goften-i dil .	Türkçe fethalı elif (l) babı
187	1	22	afyon	أفیون	Arabîdir, murkîd dahi derler, Fârisîde dahi müstameldir. Nârḫûk , nârkûk dahi derler.	Türkçe fethalı elif (l) babı
188	1	22	ağ renk	أق رنگ	Arabîsi beyâz , libâh , ebyâz , emre , eşheb . Fârisîsi sefid , sepîd , sâcî , sepîd-bâm , sefid-fâm , vaḫşîne .	Türkçe fethalı elif (l) babı
189	1	23	ağlık	أقلق	Arabîsi zühre , beyâz , feḫa’ , murahe , naş’ , şarah . Fârisîsi sefidî , sepîdî .	Türkçe fethalı elif (l) babı
190	1	23	ağça ağaç	أقچه اغاج	Arabîsi neb’ . Fârisîsi buşcîr .	Türkçe fethalı elif (l) babı
191	1	23	ağçe	أقچه	Paranın üçte biri demek, Arabîsi dirhem (cemi derâhîm ve derâhim gelir), virḫ , riḫa , ‘ ayn , ḫasiyy . Fârisîsi direm , sere , naḫdîne , hirfve .	Türkçe fethalı elif (l) babı
192	1	23	ağsırık	أقسرق	Arabîsi ‘ aṭse . Fârisîsi aşnûse .	Türkçe fethalı elif (l) babı
193	1	23	ağsırmağ	أقسرمق	Arabîsi ‘ aṭs , ‘ uṭâs /‘ iṭâs , ‘ aṭse . Fârisîsi ḫafiden , ‘ aṭse zeden , zefzâfiden , zefzefiden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
194	1	23	ağsak	أقسق	Arabîsi a’rec (cemi ‘ uruc ve ‘ urcân gelir), eksaḫ , ‘ aḫzel , ḫar’âl . Fârisîsi lenk .	Türkçe fethalı elif (l) babı
195	1	23	ağsaklık	أقسقلق	Arabîsi ‘ arec , herca’a , ḫazel , ḫumâl . Fârisî’şi lengî , ḫatre zeden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
196	1	23	ağsamağ	أقسقمق	Arabîsi ‘ arec , kesḫ , ḫazel . Fârisîsi lengîden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
197	1	23	ağsatmağ	أقستمق	Arabîsi i’râc . Fârisîsi lengâniden .	Türkçe fethalı elif (l) babı

198	1	24	açmak	أفتح	Arabîsi cery, necc, necîc, inşitâb, inficâr, habîb, nehr, infişâr, inşihâr, seyelân, seyl, cereyân, ‘ aynân, insicâm, ğazv, hemy, hemeyân. Fârisîsi terâvuş, terâvîden, terâyîden, şurrîden, herhûr.	Türkçe fethalı elif (l) babı
199	1	24	açıtmaç	أفتح	Arabîsi icrâ’, şecc, isâle, fecr, tefcîr, imâre, tesyîl, teb’îk. Fârisîsi ferkendîden.	Türkçe fethalı elif (l) babı
200	1	24	açıntı	أفتدى	Arabîsi cirye. Fârisîsi âb şîb.	Türkçe fethalı elif (l) babı
201	1	24	eğri nesne	أكرى سنه	Arabîsi mu’vec, elhâ, a’vec, efkam. Fârisîsi kec, ceftâ, kej, şikeft, nârâst, keybûs, kubûs, lepûs, nâ-hemvâr.	Türkçe fethalı elif (l) babı
202	1	24	eğrilik	أكريلك	Arabîsi ‘ivc, i’vicâc, in’iyâc, denâ’, inhitâ, haddeb, hinâye, fezer, zala’, eved, ihkîkâf, zâcem, ka’am. Fârisîsi hûhleki, nârâstî.	Türkçe fethalı elif (l) babı
203	1	24	eğrilmek	أكرلمك	Arabîsi teħannub, teħavvus, tahrîd, hacen, defâ’. Fârisîsi kec şuden, kej şuden.	Türkçe fethalı elif (l) babı
204	1	24	eğilmek	أكلمك	Arabîsi meyl, cunûh, zever, şaver, ‘ akr, deysân, zey’, cenef, teħâmul, meyelân, mumâl, ircihnân, zağan. Fârisîsi çeften, hamîden, yâzîden, kerâyîden, kerâyesten, kirâsten, kîpânîden, kîfânîden, buküşten, pîsûden.	Türkçe fethalı elif (l) babı
205	1	25	eğmek	أكمك	Arabîsi hafz, ısdâf, tenkîs, neks, imâle, teseffuh, şeny, hany, hanv. Fârisîsi hamânîden, şikeften.	Türkçe fethalı elif (l) babı
206	1	25	oña	أكا	Arabîsi ileyh, müennes olursa ileyha denilir. Lizâke. Fârisîsi orâ.	Türkçe fethalı elif (l) babı
207	1	25	añız	أكر	Ekin biçildikten sonra tarlada kalana denir. Arabîsi mahşad, cuzâme, cull. Fârisîsi sibârî, kâh bün.	Türkçe fethalı elif (l) babı
208	1	25	ekser	أكرسر	Mıh demek. Arabîsi mismâr, sekk, (cemi sikâk gelir), sekî. Fârisîsi mîh.	Türkçe fethalı elif (l) babı
209	1	25	añırmaç	أكرمق	Ekser eşekte istimal olunur. Arabîsi nahk, teşhâk. Fârisîsi bâng kerd-en-i ğar.	Türkçe fethalı elif (l) babı
210	1	25	añsızdan	أكسزدن	Arabîsi fucâ’a, mufâcâ’, ficâ’, beynâ, beynemâ, bâgte, bâgt, felte, bulğa, filât, bedâhe, bedîhe. Fârisîsi nâgâh, nagehan, nâhûs, hevâze, hevâzî.	Türkçe fethalı elif (l) babı
211	1	26	eksik	أكسك	Arabîsi nâkış, zâll. Fârisîsi kem, kemâs.	Türkçe fethalı elif (l) babı

212	1	26	eksilmek	أَكْسَلِمَكَ	Arabîsi havr, intikâş, veks, nâks, menkaşa, habaž, teğazğuz, teğavvu ‘. Fârisîsi nâsîden, nehârîden, kâhiş.	Türkçe fethalı elif (l) babı
213	1	26	eksiltmek	أَكْسَلْتَمَكَ	Arabîsi elt, tenkîş, hasr, naḥs, veks, naḥş, ikrâ’, ḥarm. Fârisîsi kâsten, kâhîden, kem zeden, kem kerden, kemîden, küzâyîden.	Türkçe fethalı elif (l) babı
214	1	26	eksi	أَكْسَبِي	Bir ucu yanmış ateşli odun demektir. Arabîsi ‘ arâtt. Fârisîsi nîmsuht.	Türkçe fethalı elif (l) babı
215	1	26	ekşi	أَكْشَى	Arabîsi ḥâmîz. Fârisîsi turş.	Türkçe fethalı elif (l) babı
216	1	26	eksilik	أَكْشِيْلِك	Arabîsi ḥumûzâ, irek. Fârisîsi turşu.	Türkçe fethalı elif (l) babı
217	1	26	ekşimek	أَكْشِيْمَكَ	Arabîsi ḥamz, ḥuzûk, tuḥûḥ, iḥti ’mâm, nebḥ, ṭanḥ, ṭunûḥ. Fârisîsi turşîden.	Türkçe fethalı elif (l) babı
218	1	26	ekşitmek	أَكْشَيْتَمَكَ	Arabîsi iḥmâz. Fârisîsi turşânîden.	Türkçe fethalı elif (l) babı
219	1	26	eñek	أَكْكَ	İsim Türkîde çene manasına. Arabîsi zekan/zikan. Fârisîsi çâne.	Türkçe fethalı elif (l) babı
220	1	26	añlamak	أَكْلَمَق	Arabîsi tefaṭṭun, zekn, fehm, tefehhum, fehâmiye, laḥn, istinkâ’. Fârisîsi deryâften, şinâḥten, fehmîden.	Türkçe fethalı elif (l) babı
221	1	27	añlatmak	أَكْلَمَقْ	Arabîsi tefhîm, ifhâm, izkân, telkîn, ifkân. Fârisîsi şinâsânîden.	Türkçe fethalı elif (l) babı
222	1	27	eğlenmek	أَكْلَمَكَ	Arabîsi telekku’, ilyâ’, terâbbuṣ, tevaḥḥuf, meks, tela’ sum, tezeḥḥun, teledddun, tehdîn, te’ennî, iltiyâ’, le’y. Fârisîsi berḥîden, direngîden, fervîş.	Türkçe fethalı elif (l) babı
223	1	27	eğlendirmek	أَكْلَمَدْرَمَكَ	Arabîsi te’ vîk, telbîs, ilbâs, înâ’. Fârisîsi direngânîden.	Türkçe fethalı elif (l) babı
224	1	27	añmak	أَكْمَق	Arabîsi zîkr, tezekkur, tezkâr, telağğum, te ’bîn, nebe, lağm. Fârisîsi yâd kerden.	Türkçe fethalı elif (l) babı
225	1	27	añdırmak	أَكْمَرَمَق	Arabîsi izkâr, tezkîr. Fârisîsi yâd kerdânîden.	Türkçe fethalı elif (l) babı
226	1	27	ekmek	أَكْمَكَ	Arabîsi ḥarş, zera’ , izdira’ . Fârisîsi berzîden, berzigerî, berzigerî, kârîden, şiyârîden, kâştên, keştên, gizâyîden.	Türkçe fethalı elif (l) babı
227	1	27	ekin	أَكِين	Arabîsi zer’ , (cemi zurû’ gelir), ḥuzzârî, zerî’ , ‘aşf. Fârisîsi kişt, kiştzâr, nâsere, sübük, âsür.	Türkçe fethalı elif (l) babı

228	1	28	ekinci	أَكْبَجِي	Arabîsi fellâh, harrâş, akkâr, kâfir, hâriş, zârî . Fârisîsi berzigâr, berziger, eblîse, eblîte, berzîger, verzgâr, yâzî .	Türkçe fethalı elif (l) babı
229	1	28	eğe	أَكَّة	Törpü dahi derler. Arabîsi mişal, mibred, misfen, sefen . Fârisîsi sûhân .	Türkçe fethalı elif (l) babı
230	1	28	eğelemek	أَكَّة لَمَك	Arabîsi hark, berd . Fârisîsi sâvîden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
231	1	28	eğelenmiş	أَكْهَلَنَمَش	Arabîsi burâde, suhâle, kusâle . Fârisîsi pergene, pergîne .	Türkçe fethalı elif (l) babı
232	1	28	eğirmek	أَكْرِمَك	Arabîsi ğazl, iğtizâl, niks, kefn . Fârisîsi rişten, rîsten, rîsîden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
233	1	28	eğirici	أَكْرِجِي	Arabîsi ğazzâl . Fârisîsi dûkrîs .	Türkçe fethalı elif (l) babı
234	1	28	eğîr	أَكِير	Meşhur köktür. Arabîsi vec, kârûn . Fârisîsi âlûde, pize, siyârî, surt, ferîc, vîrec .	Türkçe fethalı elif (l) babı
235	1	28	ek yeri	أَكْ يَرِي	Azada olur. Arabîsi mafşal (cemi mefâşil gelir), fişş, ma' kim, ma' kîd, faşl, ma' fis . Fârisîsi bend .	Türkçe fethalı elif (l) babı
236	1	28	eñse	أَكْسَه	Arabîsi kafâ, kazâl . Fârisîsi hîre, ferârûy, ferâred .	Türkçe fethalı elif (l) babı
237	1	28	altı	أَلْتِي	Arabîsi sitte, sitteh (cemi esdâs ve sudus gelir). Fârisîsi şeş .	Türkçe fethalı elif (l) babı
238	1	29	altmış	أَلْتَمَش	Arabîsi sittûn, sittîn . Fârisîsi şast .	Türkçe fethalı elif (l) babı
239	1	29	altyüz	أَلْتَبِيوز	Arabîsi sitte mi'e . Fârisîsi şeş şad .	Türkçe fethalı elif (l) babı
240	1	29	altıbin	أَلْتِي بِيَك	Arabîsi sittete âlâf . Fârisîsi şeş hezâr .	Türkçe fethalı elif (l) babı
241	1	29	altın	أَلْتُون	Arabîsi zeheb (cemi ezhâb ve zuhûb gelir), ' asced, zuhruf, aħmer, zibric, ziryâb, daħdâr, ğareb, cenâ', filze, ħîr, sîr, selîm, şâbir, şaydân, mu' tedil, şems, tibr . Fârisîsi zer, şîbâ, jâv .	Türkçe fethalı elif (l) babı
242	1	29	altın otu	أَلْتُون اوتِي	Arabîsi haşîsetü't-tahâl , ' akrabân, keffu'n-nesr . Fârisîsi Arabîde olduğu gibi müstameldir ve uskûlfendiryûn dahi derler.	Türkçe fethalı elif (l) babı
243	1	29	alçağ	أَلْجَاق	Arabîsi dûn, denî, vazî , sâfil . Fârisîsi pest .	Türkçe fethalı elif (l) babı

244	1	29	alçaklık	ألچاقلق	Arabîsi huzû ‘, huşû ‘, haz ’, istihzâ ’, iĥbât , inĥifâz , iĥtişâ ‘, teĥaşşu ‘, iĥtizâ ‘, tezellul , denâ ’e, istikâne , ‘ anve , sufâle , tevażzu ‘, iz ‘ân, kazem . Fârisîsi fürûtenî , pestî .	Türkçe fethalı elif (l) babı
245	1	29	alçaklamak	ألچاقلامق	Arabîsi taĥkîr , ved ’, tenzîr , te ’bîs, ğamş , iĥtimâş , ĥafîz , idĥâr , ignâ ’. Fârisîsi kerşe nümûden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
246	1	30	alçalmak	ألچالمق	Arabîsi taşfîĥ , taşfîk . Fârisîsi dest ber hemzedem .	Türkçe fethalı elif (l) babı
247	1	30	elçi	ألچى	Arabîsi resûl , berîd , tevr , sefir , vafid , vefd . Fârisîsi firistâde , bâĥ .	Türkçe fethalı elif (l) babı
248	1	30	elçilik	ألچىلك	Arabîsi vifâde , elûke , me ’luke, me ’luk, muğalgale , risâle , sifâre . Fârisîsi firistâdegî .	Türkçe fethalı elif (l) babı
249	1	30	alçı	ألچى	Kireç nevindedir. Arabîsi kils , şârûc . Fârisîsi âhek , sârûc , çâred , eje .	Türkçe fethalı elif (l) babı
250	1	30	alaca	ألچاه	Arabîsi ablak , abraç , muvela ‘, a ‘ram. Fârisîsi pîşe .	Türkçe fethalı elif (l) babı
251	1	30	alacalık	ألچاقلىق	Arabîsi belak , şiye , ruĥût , reşâ ’. Fârisîsi şebek .	Türkçe fethalı elif (l) babı
252	1	30	aldatmak	ألدامق	Arabîsi ĥîle , ĥabb , ĥud ’a, taĥbîb , keyd , mekîde , gurûr , mekr , iĥtitâ ’, teĥafful , iĥtilâb , ğabn , tederrî , iddira ’, ğîle . Fârisîsi evrendîden , firîbîden , firiften , kenbûrîden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
253	1	30	aldanmak	ألدانمق	Arabîsi iĥtirâr , iĥtibân , iĥtidâ ‘, ğabn . Fârisîsi firiften .	Türkçe fethalı elif (l) babı
254	1	31	eldiven	ألدون	Arabîsi ĥuffâz . Fârisîsi behle , destbâne , destvâne , nikâb .	Türkçe fethalı elif (l) babı
255	1	31	alışmak	ألشمق	Arabîsi bes ’, busû ’, üns , te ’ennüs, ilâf , ulfe , te ’elluf, istirsâl . Fârisîsi âluften .	Türkçe fethalı elif (l) babı
256	1	31	alıştırmak	ألشدرمق	Arabîsi îbsâ ’, îlâf , te ’nîs, tezribe . Fârisîsi âluftânîden	Türkçe fethalı elif (l) babı
257	1	31	alkışlamak	ألقتشلمق	Arabîsi ĥihbâl . Fârisîsi durûd kerden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
258	1	31	alkışlanmak	ألقتشلمق	Arabîsi iĥtişâb . Fârisîsi durûd kerdânîden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
259	1	31	elek	أللك	Arabîsi munĥal . Fârisîsi mâşû , pervîzen , ardzede , petĥîr , ğarvîzen , ardebîz .	Türkçe fethalı elif (l) babı
260	1	31	elemek	ألهمك	Arabîsi ğarbele , nâĥl . Fârisîsi bîĥten .	Türkçe fethalı elif (l) babı

261	1	31	eleğim saçma	آلكم صاعمه	İsm-i Türkîdir. Alâyim-i semâviyyeden galattır. Arabîsi ķavs-ı ķuzah, ķastalâniye, ķuđulle . Fârisîsi edyende, terbere, tibrâz, rengîngân, vâle, şud ķıs, servîse .	Türkçe fethalı elif (l) babı
262	1	31	el	آل	Arabîsi yedd, yed (cemi eydî ve cemin cemi âyâdî gelir), ni' me yede, mi' şam . Fârisîsi dest .	Türkçe fethalı elif (l) babı
263	1	31	elli	آلى	Arabîsi ķamsîn . Fârisîsi pencâh, mer .	Türkçe fethalı elif (l) babı
264	1	31	elli biñ	آلى بيك	Arabîsi ķamsîne âlâf . Fârisîsi pânşâd hezâr .	Türkçe fethalı elif (l) babı
265	1	32	elma	آما	Arabîsi tuffâh . Fârisîsi sîb, sîvâ, sâyeyrûc .	Türkçe fethalı elif (l) babı
266	1	32	elmas	آماس	Arabîdir, Fârisîde dahi müstemeldir, mâs dahi derler.	Türkçe fethalı elif (l) babı
267	1	32	almaq	آمق	Arabîsi ehz, ķabz, ķabûl, tesellüm, ilķaş, kedş . Fârisîsi ķirîden, sitâden, istânden, istenden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
268	1	32	alıķoymaq	آليقومق	Arabîsi eşr, keff, 'avķ, ta' vîķ, i' tiyâķ, ta' ũl, i' tilâl . Fârisîsi bâz dâşten, encâlîden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
269	1	32	alım satım	آلم صاتم	Arabîsi bey' u şirâ, mubâye' â, mu' âmele . Fârisîsi dâd u sited .	Türkçe fethalı elif (l) babı
270	1	32	alay	آلاى	Arabîsi mevkib (cemi mevâķib gelir). Fârisîsi alay .	Türkçe fethalı elif (l) babı
271	1	32	alıç	آليچ	Arabîsi za' rûr, ayzurân . Fârisîsi ejdef, şerezdek, ķûm, kemhîr, kûhec, kûhel .	Türkçe fethalı elif (l) babı
272	1	32	alın	آلين	Arabîsi cephe, cebîn, nâşiye (cemi nevâşî gelir), nâşât, mesced . Fârisîsi pîşânî, pünce, tûvîl, ķumâķum, kelâk .	Türkçe fethalı elif (l) babı
273	1	32	elemiye	آلميه	Üzerine iplik sararlar. Arabîsi nâzûme, ũayyâr . Fârisîsi kelâb, kelâbe, kelâve .	Türkçe fethalı elif (l) babı
274	1	32	el değirmeni	آل دكرمنى	Arabîsi ġarġbe . Fârisîsi desti âsyâb .	Türkçe fethalı elif (l) babı
275	1	33	am	آم	Arabîsi ferc, fâ' ũse, ka' şeb, ħırĥ (cemi aĥrâĥ gelir), zabye, hen, cehâz, kuss, sirr, ecemm, meşraĥ . Fârisîsi ķüs, ķûz, şekre, herre, nemdân, şalġiye .	Türkçe fethalı elif (l) babı
276	1	33	em	آم	Meşhurdur. Arabîsi ilâc, esuvv, sifâ' , devâ' (cemi edviye gelir). Fârisîsi dermân, çâre .	Türkçe fethalı elif (l) babı

277	1	33	em etmek	أم ايتمك	Arabîsi mu‘âlece , esv , mudâvâh . Fârisîsi dermân kerden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
278	1	33	amberbaris	أميربارس	Bir nevi kırmızı çalı yemişidir, kurusundan şerbet ederler. Arabîsi anber bârîs , esrâr , berbârîs . Fârisîsi zireşk .	Türkçe fethalı elif (l) babı
279	1	33	emcik	أمجك	İsm-i Türkîdir, meme manasına. Arabîsi şedy . Fârisîsi pistân .	Türkçe fethalı elif (l) babı
280	1	33	emzik	أمزك	Ibrikta ve gayrıda olur. Arabîsi mibzel (cemi mebâzil gelir). Fârisîsi bûle , lûfin	Türkçe fethalı elif (l) babı
281	1	33	emzirmek	أمزرمك	Arabîsi imlâc , irzâ‘ , irmâd , ibza‘ , irgâş , melh . Fârisîsi mekânîden , mezânîden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
282	1	33	emmek	أممك	Arabîsi melc , lesd , maşd , maş , imtişâş , raç‘ , mekk , imtilâc , irtigâş , temaşşuş , hatre . Fârisîsi mekîden , hînîden , mezîden , mesrîden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
283	1	34	emek	أمك	Arabîsi anâ‘ , kedd , gâyile , uzle . Fârisîsi kûşîş , renc .	Türkçe fethalı elif (l) babı
284	1	34	emek çekmek	أمك چمك	Arabîsi kedd , ceşem , teceşşum , kibâd . Fârisîsi renc keşiden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
285	1	34	amca	أموجه	Baba karındaşı. Arabîsi amm . Fârisîsi evder .	Türkçe fethalı elif (l) babı
286	1	34	emir	أمير	Evlâd-ı resûl olmak üzere. Arabîsi seyyid , şerîf . Fârisîsi mîr .	Türkçe fethalı elif (l) babı
287	1	34	ana	أنا	Arabîsi ümm (cemi ümmât ve ümmehât gelir), vâlide , mâliha , havbe . Fârisîsi mâder , mâmek , mâmî , mâm .	Türkçe fethalı elif (l) babı
288	1	34	ambar	أنبار	Arabîdir. İçine buğday ve arpa misilli nesne korlar. Arabîsi fedâ‘ , şu‘be . Fârisîsi tebengû , tebenke , gûle , kânûr , kenûr .	Türkçe fethalı elif (l) babı
289	1	34	anahtar	أنختر	Arabîsi miftâh (cemi mefâtih gelir), miklet (cemi meķâlîd gelir), mislâd (cemi mesâlîd gelir), iķlîd , miklâd . Fârisîsi kilit .	Türkçe fethalı elif (l) babı
290	1	34	ant	أند	Arabîsi ahd , yemîn (cemi eymân gelir), hîlf , ķasem , ķasîme , eliyye , ilve/ulve/elve . Fârisîsi peymân , peygûn , sevgend .	Türkçe fethalı elif (l) babı
291	1	35	ant içmek	أندايچمك	Arabîsi hâlf , mahlûf , iķsâm , îlâ‘ , îtilâ , te‘ellî . Fârisîsi sevgend hûrden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
292	1	35	ant vermek	أند ويرمك	Arabîsi iķlâf , taħlîf , istiħlâf , ‘azm , ‘azîme . Fârisîsi sevgend dâden .	Türkçe fethalı elif (l) babı

293	1	35	endâze	أَنْدَازَه	Arabîsi hendâz . Fârisîsi şâmân, hemâre, endâze .	Türkçe fethalı elif (l) babı
294	1	35	andız	أَنْدِز	Ottur. Arabîsi ķulmûh, ķanes, ‘ırķu’l cenâh . Fârisîsi râsen .	Türkçe fethalı elif (l) babı
295	1	35	angut	أَنْقُد	Meşhur kuştur. Arabîsi neĥâm. Fârisîsi surhâb, kebûk .	Türkçe fethalı elif (l) babı
296	1	35	enginar	أَنْكِنَارُ	Arabîsi ĥarşef, gencer . Fârisîsi genger .	Türkçe fethalı elif (l) babı
297	1	35	enemek	أَنْهَمَك	Arabîsi ma‘l , (Mesela: Atımı enedim demek مَعَلْتُ فَرَسِي denir), iĥşâ’, ĥişâ’ . Fârisîsi ĥâye kerden, sâde kerden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
298	1	35	anason	أَنْهَسُون	Edviyeden Arabî-i galattır. Sahihi enîsûn . Fârisîsi zenbân .	Türkçe fethalı elif (l) babı
299	1	35	enik	أَنْيَك	Köpek yavrusuna derler. Arabîsi cerv/cirv/curv . Fârisîsi segbeçe .	Türkçe fethalı elif (l) babı
300	1	35	iniş	أَنْيِش	Arabîsi zehûķ, vehde (cemi vihâd gelir), zuĥlûfe . Fârisîsi şîb, şîv, nişîb, firûd .	Türkçe fethalı elif (l) babı
301	1	36	enli nesne	أَنْلُونْسَه	Arabîsi şebĥ, meşbûh, ‘arîz, mufaţtaĥ, şecir . Fârisîsi pehnâ, pehnâver, pehn .	Türkçe fethalı elif (l) babı
302	1	36	enlilik	أَنْلُولَك	Arabîsi ‘ irâz, ‘arâza . Fârisîsi pehnâverî .	Türkçe fethalı elif (l) babı
303	1	36	enli etmek	أَنْلُوأَيْتَمَك	Arabîsi teşbîh, ta‘rîz, taftîh, fâĥ, fuţûh . Fârisîsi pehn kerden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
304	1	36	ev	أَوْ	Arabîsi beyt (cemi buyût gelir), dâr (cemi ed’ur ve diyâr gelir), menzil (cemi menâzil gelir). Fârisîsi hâne, gede, hervâne .	Türkçe fethalı elif (l) babı
305	1	36	ev önü	أَوْأَوَكِي	Arabîsi aşîd, azire, finâ’ (cemi efniye gelir). Fârisîsi pîş hâne .	Türkçe fethalı elif (l) babı
306	1	36	ev esbâbı	أَوْأَسْبَابِي	Arabîsi eşâş, şeķale, şuvve, ĥurşî, zahere, zelzil . Fârisîsi perġûne, kâĥâr, kuĥâl, bârdân, raĥţhâne, mâġût, mân .	Türkçe fethalı elif (l) babı
307	1	36	av	أَوْ	Arabîsi şayd . Fârisîsi şikâr, naĥcîr, cerge .	Türkçe fethalı elif (l) babı
308	1	36	av olmak	أَوْأَوْلَمَق	Arabîsi iştîyâd, terabbul, iĥtinâs, tefennûş, iĥtibâl . Fârisîsi şikerden, şikâr kerden, vemîden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
309	1	36	av yeri	أَوْأَيْرِي	Arabîsi maşâd, mâķnaş . Fârisîsi şikârgâh, nihâlgâh .	Türkçe fethalı elif (l) babı

310	1	37	avcı	أوجى	Arabîsi kasvere , şayyâd , nâciş , kanîş , hebbâl , hâlf , cezzâf . Fârisîsi dâmyâr , şikârî , naḥcîrvân , naḥcîrvâl .	Türkçe fethalı elif (l) babı
311	1	37	avuç	أوج	Arabîsi kef , râha , belede . Fârisîsi pence , müşt , hebek .	Türkçe fethalı elif (l) babı
312	1	37	avuçlamak	أوجلامق	Arabîsi ḥabt , va‘b . Fârisîsi muşt giriften .	Türkçe fethalı elif (l) babı
313	1	37	evet demek	أوت ديمك	Arabîsi ne‘am , belî , ecel , ceyr . Fârisîsi ârî , belî .	Türkçe fethalı elif (l) babı
314	1	37	avutmak	أوتمق	Arabîsi ta‘lîl , tehdîn , ilhâ‘ , telhiye , munâgât . Fârisîsi meşgûl kerden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
315	1	37	avunmak	أونمق	Arabîsi ta‘allul . Fârisîsi rûz güzerânîden beçîzî .	Türkçe fethalı elif (l) babı
316	1	37	avadanlık	أودانلق	Arabîsi âle (cemi âlât) gelir. Fârisîsi mâşerz .	Türkçe fethalı elif (l) babı
317	1	37	evren pulu	أورن بولى	Sırça gibi ince taştır. Arabîsi ṭalk/ṭilḳ , kevkebu‘l arz , ‘ırḳu‘l ‘arûs . Fârisîsi îrsûn , ṭalk/ṭilḳ .	Türkçe fethalı elif (l) babı
318	1	37	avurt	أورد	Ağız yanlarıdır. Arabîsi şıdḳ , herat . Fârisîsi küb , lüpût .	Türkçe fethalı elif (l) babı
319	1	37	avsun	أوسون	Efsun dahi derler. Arabîsi rukye (cemi rukâ) gelir. Fârisîsi efsûn , nîrenk , tîrenc .	Türkçe fethalı elif (l) babı
320	1	37	evvel	أول	Arabîdir. Herşeyin iptidası manasına cemi evâyil gelir, fâtiha , hâfire , vehle , ‘unvân , tebâşîr . Fârisîsi nuḥust , feyâl , ked , naḫzî .	Türkçe fethalı elif (l) babı
321	1	38	evliya devesi	أوليا دوسى	Meşhur böcektir. Arabîsi ḥimâr-ı kabân , ḳurunbâ ve künye olarak ümmü ḳufeyl derler, bazı yerde yer eşeciği nam vardır. Fârisîsi ḥarek-i zemîn .	Türkçe fethalı elif (l) babı
322	1	38	evlenmek	أولنمك	Arabîsi tezevvuc , izdivâc , uhûl , te‘ehhul , zurr , iḥşâş . Fârisîsi zen burden , şûher kerden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
323	1	38	evlendirmek	أولندرمك	Arabîsi tezvîc , imlâk , ihâl . Fârisîsi zen kerdânîden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
324	1	38	avlu	أولو	Arabîsi bedḥa , bâḥa , rukḥa , saḥsaḥ , saḥsaḥa , ṭavâr , ‘arâ , ‘afâ . Fârisîsi lâdrez , şih lâdrez .	Türkçe fethalı elif (l) babı

325	1	38	evmek	أومك	Arabîsi <i>ifâce</i> , sur' a, <i>ḥafdân</i> , ma' c, <i>ḥafd</i> , <i>budûr</i> , <i>mubâdere</i> , <i>insidâr</i> , <i>igâr</i> , <i>inkimâş</i> , <i>istifâz</i> , <i>hezu'</i> , <i>helû' a</i> , 'acele, <i>ḥazem</i> , 'acele, <i>neselân</i> , <i>istincâ'</i> , <i>tevaḥḥîf</i> . Fârisîsi <i>şitâb</i> , <i>îştâften</i> , <i>ferfer</i> , <i>şitâften</i> , <i>hînâhîn</i> , <i>çeliden</i> .	Türkçe fethalı elif (l) babı
326	1	39	evdirmek	أودرمك	Arabîsi <i>isrâ'</i> , <i>îzâf</i> , <i>ir' âf</i> , <i>im' âl</i> , <i>îşâk</i> , <i>tavşiyeye</i> , <i>nek'</i> . Fârisîsi <i>şitâbânîden</i> , <i>şitâb kerden</i> .	Türkçe fethalı elif (l) babı
327	1	39	evici	أويجى	Arabîsi <i>serî'</i> , <i>kefit</i> , <i>ḥaşḥaş</i> , <i>ḥaffâd</i> , <i>derîr</i> , <i>imlîş</i> , <i>şimîr</i> , 'acil, 'acilân, <i>vaḥiyy</i> . Fârisîsi <i>zûr künende</i> , <i>tîzrev</i> , <i>şitâbân</i> , <i>şitâbende</i> .	Türkçe fethalı elif (l) babı
328	1	39	ah etmek	آه ايتمك	Arabîsi <i>te'evvuh</i> , <i>te'viyeh</i> , <i>te'ehhuh</i> . Fârisîsi <i>âh kerden</i> .	Türkçe fethalı elif (l) babı
329	1	39	ay	أى	Arabîsi <i>ḳamer</i> , <i>zibriḳân</i> , <i>ḥâsin</i> . Fârisîsi <i>mâh</i> , <i>meh</i> , <i>mâc</i> , <i>hûr</i> , <i>hûrîm</i> .	Türkçe fethalı elif (l) babı
330	1	39	ay ağılı	أى اغيلى	Arabîsi <i>hâle</i> . Fârisîsi <i>gâhnigâh</i> .	Türkçe fethalı elif (l) babı
331	1	39	ayaz	آياز	Kış gecelerinde hava gayet açık olup yıldızlar ruşen olduğu gecenin adıdır. Arabîsi <i>nekâ'</i> (lugat-i müvellededir), <i>ḳamrâ'</i> .	Türkçe fethalı elif (l) babı
332	1	39	ayçiçeği	أى چيچكى	Arabîsi <i>ramrâm</i> , <i>berdân</i> . Fârisîsi <i>ḡudz</i> .	Türkçe fethalı elif (l) babı
333	1	39	aydınlık	آيدنلو	Arabîsi <i>vazâḥ</i> , <i>bâhir</i> , <i>behr</i> , <i>faḥt</i> , <i>ziyâ'</i> , <i>zav'</i> , <i>zû'</i> . Fârisîsi <i>tâbdâr</i> , <i>tâbnâk</i> , <i>tâb</i> , <i>rûşinâ</i> , <i>rûşinây</i> , <i>mehek</i> , <i>mehenk</i> .	Türkçe fethalı elif (l) babı
334	1	39	ay tutulmaç	أى طونلمق	Arabîsi <i>ḥusûf</i> , <i>ḥasf</i> , <i>inḥisâf</i> . Fârisîsi <i>meh giriften</i> .	Türkçe fethalı elif (l) babı
335	1	40	ay sonu	أى صوكى	Arabîsi <i>âḥiru's-şehr</i> , <i>selḥ</i> , <i>da'dâ</i> , <i>muḥâḳ</i> , <i>falte</i> . Fârisîsi <i>encâm-ı mâh</i> .	Türkçe fethalı elif (l) babı
336	1	40	aylık	أيلق	Arabîsi <i>şehriyye</i> . Fârisîsi <i>sevğa</i> .	Türkçe fethalı elif (l) babı
337	1	40	ayırmaç	أيرمق	Arabîsi <i>raḥḥ</i> , <i>bedd</i> , <i>tebdîd</i> , <i>tefîrk</i> , <i>temyîz</i> , <i>ferz</i> , <i>iftişâş</i> , <i>taşdî'</i> , <i>temzî'</i> , <i>şakḳ</i> , <i>farḳ</i> , <i>fekk</i> , <i>tefkîk</i> , <i>tebtîl</i> , <i>izdiyâl</i> , <i>izâle</i> , <i>tezvîl</i> , <i>ibâne</i> , <i>ta'ziye</i> , <i>tenḥiye</i> . Fârisîsi <i>peşmîden</i> , <i>dâḥîden</i> , <i>vâḥîden</i> .	Türkçe fethalı elif (l) babı
338	1	40	ayrılmaç	أيرلمق	Arabîsi <i>inmiyâz</i> , <i>imtiyâz</i> , <i>temeyyüz</i> , <i>mufâraḳa</i> , <i>firâḳ</i> , <i>infikâk</i> , <i>i'zâl</i> , <i>mufâşala</i> , <i>reym</i> , <i>beynûne</i> . Fârisîsi <i>peşm şuden</i> , <i>ferâḥîden</i> .	Türkçe fethalı elif (l) babı
339	1	40	ayrılmamaç	أيرلامق	Arabîsi <i>şebât</i> , <i>şübût</i> , <i>rusûḥ</i> , <i>devâm</i> , <i>lerḡûme</i> . Fârisîsi <i>istâden</i> .	Türkçe fethalı elif (l) babı

340	1	40	ayrılık	أيريلق	Arabîsi hecr , hicrân , furqa , hecrâ ?. Fârisîsi cüdâyî , fünûr .	Türkçe fethalı elif (l) babı
341	1	40	ayrı	أیری	Başka demek manasına. Arabîsi ğayr , sivâ , âhar . Fârisîsi cüz .	Türkçe fethalı elif (l) babı
342	1	40	eyer	أیر	Arabîsi serc (cemi surûc gelir). Fârisîsi zîn , cür , kûhe , kûhe-zîn .	Türkçe fethalı elif (l) babı
343	1	41	eyrim	أیریم	Meşhurdur, eyer altına korlar, keçelice ağaçtır. Arabîsi cedye , cediyye , rifâde . Fârisîsi küfçük , küfçük , çüyten , edrem , türme .	Türkçe fethalı elif (l) babı
344	1	41	eyerci	أیرجی	Arabîsi serrâc . Fârisîsi türmeger	Türkçe fethalı elif (l) babı
345	1	41	ayrık otu	أیرق اوتی	Arabîsi izhîr , fuqqâh , necîl , şîl . Fârisîsi fîrîz , kûrkiyâh , necîl , fîrîs , nemem .	Türkçe fethalı elif (l) babı
346	1	41	eğrelti	أیرلتی	Meşhur ottur. Arabîsi serhas , sağber . Fârisîsi kıldârû , bâtârs .	Türkçe fethalı elif (l) babı
347	1	41	eğreti	أیرتی	Arabîsi muste'âr , 'âriye , te'avvur , 'âre . Fârisîsi 'âriyet dâden , 'âriyet sitâden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
348	1	41	ayran	أیران	Arabîsi mezîk , zayâh , mahtîz . Fârisîsi dûğ , Arabîde dahi bi-aynihi müstameldir.	Türkçe fethalı elif (l) babı
349	1	41	ayazma	أیازمه	Arabîsi 'ayn (cemi 'uyûn gelir). Fârisîsi çeşme .	Türkçe fethalı elif (l) babı
350	1	41	aygır	أیغیر	Arabîsi hişân (cemi huşun gelir). Fârisîsi şîdah .	Türkçe fethalı elif (l) babı
351	1	41	ayaç	أیاق	Arabîsi ricl (cemi ercul gelir), hâmîle , qadem (cemi aqdâm gelir). Fârisîsi pâ , pây .	Türkçe fethalı elif (l) babı
352	1	41	ayaç deri	أیاق دری	Ücret manasına. Arabîsi ücret . Fârisîsi pâmuzd .	Türkçe fethalı elif (l) babı
353	1	41	ayağdaş	أیقاداش	Arabîsi refîk . Fârisîsi pâdâş , pâtâş , hemgîn , hemgin .	Türkçe fethalı elif (l) babı
354	1	42	ayak yolu	أیق بولی	Arabîsi memşâ , mehrâh , kenîf , halâ ?, musterâh , mebraz , kiryâs . Fârisîsi âbhâne , âbistengâh , âpiştengâh , âştengâh .	Türkçe fethalı elif (l) babı
355	1	42	aylaç	أیلاق	Arabîsi baţtal . Fârisîsi bîgâr , ğunûz , hekenend .	Türkçe fethalı elif (l) babı
356	1	42	ayık	أیق	Arabîsi şâhî , mufîk . Fârisîsi huşyâr .	Türkçe fethalı elif (l) babı
357	1	42	ayılmaç	أیلمق	Arabîsi ifâka , istifâka , şahv , işhâ ?. Fârisîsi huşânîden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
358	1	42	ayıltmaç	أیلتmq	Arabîsi istifâka , istîşhâ ?. Fârisîsi huşyâr kerdânîden .	Türkçe fethalı elif (l) babı

359	1	42	aytlamak	أَيْتَلَمَق	Arabîsi intiḥâb . Fârisîsi güzîden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
360	1	42	ayartmak	أَيَارْتَمَق	Arabîsi îzâ' , iġvâ . Fârisîsi lâbîden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
361	1	42	ayâl	أَيَال	Arabî-i galattır, sahihi ' iyâl (cemi ' ayâyîl gelir), nesl (cemi nusûl gelir). Fârisîsi nijâd , nihâd .	Türkçe fethalı elif (l) babı
362	1	42	iyilik	أَيَالِك	Arabîsi şalâh , birr , efâk , ' itk , ḥasene . Fârisîsi nîkî , nevâhte .	Türkçe fethalı elif (l) babı
363	1	42	iyilik etmek	أَيَالِكْ أَيْتَمَكْ	Arabîsi iḥsân , muḥâsene , meberre , muvâsâh . Fârisîsi nîkî kerden .	Türkçe fethalı elif (l) babı
364	1	42	eğlence	أَيَلْنَجِه	Arabîsi te'ille , ' ulâle . Fârisîsi behâne .	Türkçe fethalı elif (l) babı
365	1	43	ayhân	أَيَهَانَ	Çok yiyene derler. Arabîsi âkûl , ' abdu'l-batn , sirvât . Fârisîsi runûs lokma şumâr , şikembende , bisyâr ḥâr , girân ḥâr , letenbâr , şâklûk .	Türkçe fethalı elif (l) babı
366	1	43	iyi nesne	أَيُونْسَنِه	Arabîsi fâhîr , ehcer , ceyyid , aşlah , şalîh , ' ilk , ḥâmm . Fârisîsi bihter , ser-âmed , behîn , bihterîn , nîk , bih .	Türkçe fethalı elif (l) babı
367	1	43	ayı	أَيُو	Arabîsi dûbb (cemi edbâb), ḥurş . Fârisîsi ḥurş , kehnî .	Türkçe fethalı elif (l) babı
368	1	43	ayı dudu	أَيُودُودِي	Bir nevi yemiştir, yüce yaylalarda olur, böğürtlen envaindandır. Arabîsi ' ullîku'l-cebel . Fârisîsi derr-i kûhî .	Türkçe fethalı elif (l) babı
369	1	43	ayı kulağı	أَيُوقُولَاغِي	Edviyeden bir ottur. Arabîsi ḥâlibî , Yunanca ıstıratikos derler. Fârisîsi Arabîde olduğu gibi ḥâlibî 'dir.	Türkçe fethalı elif (l) babı
370	1	43	ayva	أَيُوِه	Arabîsi sefercel (cemi sefâric gelir). Fârisîsi âbî , gamrât , bih .	Türkçe fethalı elif (l) babı
371	1	43	ayvadana	أَيُوهَطْنِه	Devadandır. Arabîsi ḳayşûm , şevâşirâ . Fârisîsi bûy-ı mâderân .	Türkçe fethalı elif (l) babı
372	1	43	aya	أَيِه	Avuç içine derler. Arabîsi râha . Fârisîsi müş .	Türkçe fethalı elif (l) babı
373	1	43	eyeği	أَيِهَكُو	Arabîsi zîl' (cemi ezla' ve ezlâ' gelir). Fârisîsi pehlû .	Türkçe fethalı elif (l) babı
374	1	44	ayna	أَيِينِه	Arabîsi mir'ât , secencel . Lisan-ı Rûmî'den Muarrebdir; vezîle (cemi vezâyil gelir), mâviyye , zelefe . Fârisîsi âyine , ayna .	Türkçe fethalı elif (l) babı

375	1	44	ay demiri	آى دمورى	Dülger aletindedir, onunla ağaç oyarlar. Arabîsi ‘atele, bîrem, bîlem, şunţub. Fârisîsi iskenek, durây .	Türkçe fethalı elif (l) babı
				فصل الالف المسكورة من التركيبية		
376	1	44	ip	ايب	Arabîsi ħabl (cemi ħibâl ve aħbul gelir), sebeb, sibb (cemi subûb gelir), merr, resen . Fârisîşi resen, nâħiste, ŧetîn, tîlâ, rîsumân .	Türkçe kesralı elif (l) babı
377	1	44	ibrişim	ايرشم	Arabîsi qazz, ibrişîm . Fârisîsi ibrişîm, benâğ, behrâme .	Türkçe kesralı elif (l) babı
378	1	44	ipek	ايبك	Arabîsi ħarîr, dimefs . Fârisîşi ibrişîm .	Türkçe kesralı elif (l) babı
379	1	44	ipek kurdu	ايبك قوردى	Arabîsi dûdu’l-qazz . Fârisîsi pîle .	Türkçe kesralı elif (l) babı
380	1	44	iplik	ايبلك	Arabîsi ħayţ, nişâh, silk . Fârisîsi rişte, kûçe .	Türkçe kesralı elif (l) babı
381	1	44	ibriğ	ايريق	Arabîdir. Cemi ebârîk gelir, tâmûre . Fârisîşi âbdestân, âftâbe, âbtâbe, tâmvâre .	Türkçe kesralı elif (l) babı
382	1	45	ibik	ايببك	Horoz ve tavuklarda olur. Arabîsi qanza‘a / qınzı‘a / qunzu‘a, ħizriye . Fârisîsi tâce, guçe, lâlek .	Türkçe kesralı elif (l) babı
383	1	45	it	ايت	Köpek demektir. Arabîsi kelb (cemi kilâb gelir), ‘ ağûr (yırtıcı köpektir), a‘kad, nebbâh, nebbâc . Fârisîsi seg .	Türkçe kesralı elif (l) babı
384	1	45	it üzümü	ايت اوزمى	Arabîsi ‘ inebu’s-şaleb, fenâ, ŧelişân, rebraq, reyraq . Fârisîsi sepengûr, sekengûr, bârec .	Türkçe kesralı elif (l) babı
385	1	45	it burnu	ايت بُوربى	Dikenli ağaçtır. Arabîsi ‘ alfıku’l-kelb, ‘alfıku’l-‘ades . Fârisîsi hemsûr, termûş-ı segî .	Türkçe kesralı elif (l) babı
386	1	45	itişmek	ايتشمك	Arabîsi mucâħaşe, müdâfaa . Fârisîsi bâyekdîger, fesînâbîden .	Türkçe kesralı elif (l) babı
387	1	45	itivermek	ايت ويرمك	Arabîsi desr, vekz, vehz, nekz, ra ‘m, deħm, şadme, şakme, şakm, zebn . Fârisîsi verkerden .	Türkçe kesralı elif (l) babı
388	1	45	iç	ايچ	Arabîsi cevf, curcub, baţın . Fârisîsi mağz, heşû .	Türkçe kesralı elif (l) babı
389	1	45	içeri	ايچرؤ	Arabîsi dâħîl . Fârisîşi enderûn .	Türkçe kesralı elif (l) babı

390	1	45	içmek	ايچمك	Arabîsi şurb (cemi şurûb gelir), zecc . Fârisîşi âşâmîden , nûşîden , nûş .	Türkçe kesralı elif (l) babı
391	1	46	içirmek	ايچورمك	Arabîsi işrâb . Fârisîşi nûşânîden .	Türkçe kesralı elif (l) babı
392	1	46	ihlamur	اخلامور	Meşhur ağaçtır. Arabîsi zeyzefûn . Fârisîce ismi bulunamamıştır.	Türkçe kesralı elif (l) babı
393	1	46	ır	ار	İsm-i Türkîdir. Beste ve şarkı vesaire bu misilli nesnelere seda ve makamı manasınadır. Arabîsi ġinâ ’, nağme (cemi neġâmât gelir), runâ ’. Fârisîsi nevâ ve musikiden mahsus bir makamın ismidir.	Türkçe kesralı elif (l) babı
394	1	46	ırlamak	ارلامق	Arabîsi teġannî , taġniye , ihzâc , ta’şîş , terennûm , tehekkûm , lahn , iġniye . Fârisîşi dirâyîden , terâne , ser âġâz , serâyîş , serâyîden , serîden .	Türkçe kesralı elif (l) babı
395	1	46	ırlatmak	ارلاتمق	Arabîsi taġniye , tehkîm , irnâ ’. Fârisîsi sirâyânîden .	Türkçe kesralı elif (l) babı
396	1	46	ırlayıcı	ارلايچى	Arabîsi muġannî , şârî . Fârisîşi ġinyâ-ger , serâyân , sürûd-gûy , hoş-gû , fürû-dest , serġân .	Türkçe kesralı elif (l) babı
397	1	46	ıraç	ازاق	Uzak demek. Arabîsi ba’îd , zevrâ ’, şafîr , na’îr , saġîk , kaşiyî , kaşiyîye , kaşiyîye . Fârisîsi dûr , dûrâdûr (ziyade uzak), ġârîn u ġâl .	Türkçe kesralı elif (l) babı
398	1	47	ıraçlaşmak	ارقلاشمق	Arabîsi inzirâġ , inşirâġ , tefâvut , im’ân , inta ’, şutûn , tecâfi . Fârisîsi fâtûrîden , fâtûlîden .	Türkçe kesralı elif (l) babı
399	1	47	ıraçlaştırmak	اراقلاشدرمق	Arabîsi ib’âd , işhâk , işân , im’ân , iġşâ ’, in’a ’. Fârisîşi dûr kerden , fürûşânden , nûştên .	Türkçe kesralı elif (l) babı
400	1	47	ıraçlıç	اراقلىق	Arabîsi bu’d , dur ’, kuşû ’, hûb , şatt , şetât , inşizâz , ma’k . Fârisîsi dûrî .	Türkçe kesralı elif (l) babı
401	1	47	ırlmak	ارلمق	Ayrılmak manasına. Arabîsi infişâl , zaġl . Fârisîşi cüdâ şuden .	Türkçe kesralı elif (l) babı
402	1	47	ırlmamak	ارلمامق	Ayrılmamak manasına. Arabîsi sebat , şübût , rusuġ , ġald , ġulûd , viâde , devâm , deymûme , vutûn . Fârisîşi istâden .	Türkçe kesralı elif (l) babı
403	1	47	eriştirmek	ايرشدرمك	Arabîsi îsal , iblâġ , tebliġ , ilhak , tavşîl , iġtitâm . Fârisîşi âġânîden , resânîden .	Türkçe kesralı elif (l) babı
404	1	47	erişmek	ايرشمك	Arabîsi şayb , işabet , bülüġ , ilhâk , idrâk , neyl , tebellüġ , tevaşşul . Fârisîsi resîden , âġîden .	Türkçe kesralı elif (l) babı

405	1	47	ırgat	ارغاد	Arabîsi ecîr , ‘ asîf , ‘ atîl . Fârisîsi rençber , kâr efcûl , kârûjûl , müzdver .	Türkçe kesralı elif (l) babı
406	1	48	ırgalamak	ارغالمق	Arabîsi harkeşe , halhale . Fârisîsi bergalâniden .	Türkçe kesralı elif (l) babı
407	1	48	irkmek	اركمك	Arabîsi iddihâr , qald . Fârisîsi tûhten .	Türkçe kesralı elif (l) babı
408	1	48	irkilmek	اركلمك	Arabîsi ikrinfât , istivkât . Fârisîsi tûzîde şuden .	Türkçe kesralı elif (l) babı
409	1	48	ırmaç	ارماق	Arabîsi nehr (cemi enhâr gelir). Fârisîsi argâ , argâb , argâv , cû , şehrûd .	Türkçe kesralı elif (l) babı
410	1	48	erte	ايرته	Arabîsi bükre (mesela: Sabahla giderim demek, أَذْهَبُ بِكُرَّةٍ. Fârisîsi bâm .	Türkçe kesralı elif (l) babı
411	1	48	iri nesne	ايرى نسنه	Arabîsi zibrâk (cemi zebârik gelir), ecsem , hazl , becâl , zahm , şatm. Fârisîsi belmâ , dürüş , gelân .	Türkçe kesralı elif (l) babı
412	1	48	irilik	ايريلك	Arabîsi ‘ abâle , zahâme , curaz . Fârisîsi dürüşî	Türkçe kesralı elif (l) babı
413	1	48	irin	ايريك	Yaradan hasil olan cerahat. Arabîsi qayh , midd , gazîze . Fârisîsi rîm , kelic , kürs , heber , hevj	Türkçe kesralı elif (l) babı
414	1	48	izbe	ازبه	Arabîsi mahbâ ?. Fârisîsi germhâne .	Türkçe kesralı elif (l) babı
415	1	48	iz	ايز	Arabîsi işr , resm , hayâr . Fârisîsi pey , nişân , teh , naş-ı pâ .	Türkçe kesralı elif (l) babı
416	1	49	izlemek	ايزلمك	Arabîsi te’bîn , te’ebbün , keşm . Fârisîsi pey giriften .	Türkçe kesralı elif (l) babı
417	1	49	is	اس	Arabîsi keten , ‘ aşen , ‘ aşin ,. Fârisîsi jeng .	Türkçe kesralı elif (l) babı
418	1	49	islenmek	اسلنمك	Arabîsi keten (mesela: Ev tütünden islendi, demek كَتَّنُ الدَّارُ مِنَ الدُّخَانِ demektir). Fârisîsi jeng âlûden .	Türkçe kesralı elif (l) babı
429	1	49	istek	استك	Arabîsi hırş , teqâzâ ?, dâf iye , ze’am , feşak , tama ?, velû ?. Fârisîsi hâhiş , elcaht , derhâst , niyâz , rîz , vâyâ , vâye , hemvâ .	Türkçe kesralı elif (l) babı
420	1	49	istemek	استمك	Arabîsi şaleb , rivâd , irtiyâd , revm , tebgî , ibtigâ ?, istifhâm , te’atfî . Fârisîsi hâsten , hâhîden .	Türkçe kesralı elif (l) babı

421	1	49	istekli olmak	استكلى عولمق	Arabîsi te‘assuḡ, ṭam‘, i‘vâl . Fârisîşi ergund, niyâz mendî, niyâzu mendî, beşkûlîden .	Türkçe kesralı elif (l) babı
422	1	49	ıspanak	إسبناق	Arabîsi isfanâḡ, isfânâḡ . Fârisîsi siyânâḡ, sipânâc, sifânâḡ, ispanâḡ, şûmîn .	Türkçe kesralı elif (l) babı
423	1	50	istefan	استفان	Avratların tezyin için başlarına bağladıkları halı envaindandır. Arabîsi iştifân (lügat-i müvellededir). Fârisîşi pîşânî-bend .	Türkçe kesralı elif (l) babı
424	1	50	istif	إستف	Arabîsi nesaḡ . Fârisîsi berhem nihâde .	Türkçe kesralı elif (l) babı
425	1	50	istif etmek	إستف ایتمك	Arabîsi ‘akl . Fârisîsi berhem nihâden .	Türkçe kesralı elif (l) babı
426	1	50	ıstaḡoz	إستعقوز	Arabîsi rûbiyân . Fârisîsi Arabîde olduğu gibi rûbiyân ’dır.	Türkçe kesralı elif (l) babı
427	1	50	istiridye	إستریدیة	Denizden çıkar, midyevâridir. Arabîsi denîfs . Fârisîde dahi böyle müstameldir.	Türkçe kesralı elif (l) babı
428	1	50	iskandil	إسكندیل	Gemiciler onunla denizin dibini yani derinliğini yoklarlar. Arabîsi beled . Fârisîsi bulunamamıştır.	Türkçe kesralı elif (l) babı
429	1	50	iskele	إسكله	Gemi ve kayıklar yanaşır. Arabîsi murfâ‘, mükellâ‘, mînâ‘ . Fârisîsi vâdâşten gâh-ı keştî, bendergâh .	Türkçe kesralı elif (l) babı
430	1	50	iskemle	إسكملة	Arabîsi fu‘ide . Fârisîşi nümûzec, nümûzeş.	Türkçe kesralı elif (l) babı
431	1	50	iskete	إسكته	Meşhur kuştur. Arabîsi tenavvuṭ, veşa‘ . Fârisîşi dârpeje, dâlpeje, dâlveje .	Türkçe kesralı elif (l) babı
432	1	50	işḡaḡ kûşu	إسحق قوشی	Arabîsi zav‘ (cemi azvâ‘ gelir). Fârisîşi şeb âvîz .	Türkçe kesralı elif (l) babı
433	1	51	sıcaḡ	إسبجاق	Arabîsi ḡarr, ḡâr, saḡn / suḡn, cerm . Fârisîşi germ .	Türkçe kesralı elif (l) babı
434	1	51	sıcaḡlık	إسبجاقلق	Arabîsi ḡarâre, ḡumût, curûm, iḡtimâd, ḡarâve, sūḡûne . Fârisîşi germî, tâbî .	Türkçe kesralı elif (l) babı
435	1	51	ısınmak	إسینمك	Arabîsi şalâ‘, ıstîlâ‘, tedefîf, teḡammî . Fârisîsi tefsîden, tefiden .	Türkçe kesralı elif (l) babı
436	1	51	ısıtmak	إستمك	Arabîsi teşḡîn, işḡân, iḡmâm, defâ‘ . Fârisîsi germ kerden, tefsânîden .	Türkçe kesralı elif (l) babı
437	1	51	ısıtıcı	إسیدیجی	Arabîsi mushîn, muḡmim, dâfi‘ . Fârisîsi germ künende .	Türkçe kesralı elif (l) babı
438	1	51	iş	ایش	Arabîsi emr (cemi umûr gelir), şuḡl, şuḡul, şeḡal . Fârisîsi kâr, girdâr .	Türkçe kesralı elif (l) babı

439	1	51	iş güç	ایش کوج	Arabîsi bücr, celel, țarfe . Fârisîsi kâr u kerd, kâr u bâr .	Türkçe kesralı elif (l) babı
440	1	51	işlemek	ایشلمک	Arabîsi fi'1, şun' , şanî' , amel, henv . Fârisîsi kârîden, kâr kerden .	Türkçe kesralı elif (l) babı
441	1	51	işleyici	ایشلیجی	Arabîsi fâ'il, şâğil, âmir . Fârisîsi kâr künende, kâr güzâr .	Türkçe kesralı elif (l) babı
442	1	51	işletmek	ایشلتمک	Arabîsi i'mâl, if'âl, işnâ' . Fârisîsi kârânîden .	Türkçe kesralı elif (l) babı
443	1	51	iş bitirmek	ایش بتورمک	Arabîsi incâ' , is'âf, is'âl . Fârisîsi kâr revâ kerden .	Türkçe kesralı elif (l) babı
444	1	52	işaret etmek	ایشارت ایتمک	Arabîsi remz, teznî' , ihvâ' . Fârisîsi işâret kerden .	Türkçe kesralı elif (l) babı
445	1	52	işitmek	ایشتمک	Arabîsi semâ' , tesemmu' , ezn, işaħa, istimâ' , iştiyâ' . Fârisîsi işnîden, şinîden, şenûden, şinevîden .	Türkçe kesralı elif (l) babı
446	1	52	işittirmek	ایشتدرمک	Arabîsi ismâ' . Fârisîsi şinevânîden .	Türkçe kesralı elif (l) babı
447	1	52	işitici	ایشدیجی	Arabîsi sâmî' , müstemi' . Fârisîsi şinevende .	Türkçe kesralı elif (l) babı
448	1	52	iştîr	ایشتیر	Maruf ottur. Arabîsi sermağ, bağlatu'l-yemâniyye, zâđđ, bağlatu'l-'arabiyye . Fârisîsi serme .	Türkçe kesralı elif (l) babı
449	1	52	işık	ایشق	Arabîsi ğabes . Fârisîsi zebâne .	Türkçe kesralı elif (l) babı
450	1	52	işılamağ	ایشیلامق	Arabîsi işti'âl, teşe'ul . Fârisîsi peğşîden, beşğîden .	Türkçe kesralı elif (l) babı
451	1	52	işkence	ایشکنجه	Fârisîdir. Mahbuslara ederler. Arabîsi dehağ, 'azab, 'iğâb . Fârisîsi bâhek, pâhek, şikenc, piçic, kîstâr, feysel .	Türkçe kesralı elif (l) babı
452	1	52	işkence etmek	ایشکنجه ایتمک	Arabîsi ta' zîb, 'uğûbe . Fârisîsi işkence kerden, şikencîden .	Türkçe kesralı elif (l) babı
453	1	52	işkembe	ایشکمبه	Arabîsi ħafş, faħş, kerîş, ĳibbe, feşğ, vizâb . Fârisîsi şikenbe, şikembe, hezârtû, hezârğâne .	Türkçe kesralı elif (l) babı
454	1	53	işemek	ایشهممک	Arabîsi tebevül, 'amlağâ, bîle . Fârisîsi şâşîden, kûmîzîden, mîzîden, mutkîden .	Türkçe kesralı elif (l) babı
455	1	53	işeyici	ایشهییجی	Arabîsi mütebevül . Fârisîsi pevl künende, şâş künende .	Türkçe kesralı elif (l) babı

456	1	53	ışırmağ	اصرمق	Arabîsi ‘azz, zerr, zîrâs, erm, şekm, zağm, kuţm, ce’y, celh, şamm. Fârisîşi gezîden, gejdîden.	Türkçe kesralı elif (l) babı
457	1	53	ışır	اصر	Türkçenin emr-i hazırıdır. Arabîsi ‘uzıyy, izris. Fârisîsi bilîs, gez.	Türkçe kesralı elif (l) babı
458	1	53	ışırma	اصرمه	Arabîsi lâ te‘ uz, lâ tezris. Fârisîsi megez, melîs.	Türkçe kesralı elif (l) babı
459	1	53	ışırıcı	اصرىجى	Arabîsi âzîzun, muzris. Fârisîsi gezende.	Türkçe kesralı elif (l) babı
460	1	53	ışırdı	اصردى	Arabîsi ‘azze, zaras. Fârisîşi gezîd, gejd.	Türkçe kesralı elif (l) babı
461	1	53	ışırır	اصرر	Arabîsi ye‘ azzu, yezrusu. Fârisîsi gezed, gejed.	Türkçe kesralı elif (l) babı
462	1	53	ışırğan otu	اصرغان عوتى	Arabîsi encüre, kureyyiz. Fârisîşi geygîc, gejdî, gezene.	Türkçe kesralı elif (l) babı
463	1	53	ışsızlık	اصسزلىق	Arabîsi şagr, mehe, muhûh. Fârisîşi hâlî şuden.	Türkçe kesralı elif (l) babı
464	1	53	ışlak nesne	اصلاق نسنه	Arabîsi reffî, leşk, hazîl, mevdûn, vedîn. Fârisîsi fergân.	Türkçe kesralı elif (l) babı
465	1	54	ışlanmağ	اصلانمق	Arabîsi ibtilâl, ihzilâl, isbiglâl, ittîdân, lesy, tevarruh. Fârisîşi fergârîden, âgârîden, fergâyîden.	Türkçe kesralı elif (l) babı
466	1	54	ışlatmağ	اصلانمق	Arabîsi inka‘, teblîl, bell, ihzâl, tedvîm, ilşâk. Fârisîşi hasîden, âgârîden, fergârîden, fergâyîden, âgişten, biyâgârîden.	Türkçe kesralı elif (l) babı
467	1	54	ışlatıcı	اصلاىجى	Arabîsi bâlîl. Fârisîşi ter künende.	Türkçe kesralı elif (l) babı
468	1	54	ışlık	اصلق	Arabîsi şafir, mükâ‘. Fârisîsi şehûl, hişt.	Türkçe kesralı elif (l) babı
469	1	54	ışlık çalmak	اصلق چالمق	Arabîsi mekv, meky, şafir, tenkîr. Fârisîsi siffîden, şehîlîden, şüst kerdên.	Türkçe kesralı elif (l) babı
470	1	54	ışmarlamağ	اصمارلمق	Arabîsi vekl, tevkîl, vükûl, vaşiyye, tavşiye, istîşâ‘. Fârisîsi süpürden, süpürîden, sipârîden, gümârîden.	Türkçe kesralı elif (l) babı
471	1	54	ışmarlayıcı	اصمارلىجى	Arabîsi müvekkil, mûşin, mütevşî. Fârisîsi süpürdende.	Türkçe kesralı elif (l) babı
472	1	54	iğ	ايگ	Avratlar iplik eğirirler. Arabîsi miğzal, derrâre, mirden. Fârisîşi dûk, dûk-i rişte.	Türkçe kesralı elif (l) babı
473	1	54	iğ kuşusu	ايگ قوطوسى	Avratlar iğnelerini içine korlar. Arabîsi hîfş. Fârisîşi dûkdân.	Türkçe kesralı elif (l) babı

474	1	55	iğde yemişi	ایکده یمشی	Arabîsi ğubeyrâ ?. Fârisîsi pestenk, cûbdâne, sincîd, şîzgûn .	Türkçe kesralı elif (l) babı
475	1	55	iğrenmek	ایکرنمک	Arabîsi istikrâh, iğhâm, ned ?, isti ' sab. Fârisîsi menkîden, ğırş .	Türkçe kesralı elif (l) babı
476	1	55	iğrenici	ایکرنجی	Arabîsi müstekrih, muğhim . Fârisîsi ğırâşende, mekîdende .	Türkçe kesralı elif (l) babı
477	1	55	ikirciklik	ایکرنجک	Şek ve tereddüt etmek manasına. Arabîsi zebzebe, rayb, irtiyâb, teleşlûş, şekk, keşekkük, tekerkür, mirye, imtirâ ?, temârî . Fârisîsi gerdîden .	Türkçe kesralı elif (l) babı
478	1	55	ikiz	ایکز	Arabîsi tev 'em (cemi tevâ 'im gelir, teşniyesi tev 'emât gelir). Fârisîsi tev 'em, hemşikem, cünâbe .	Türkçe kesralı elif (l) babı
479	1	55	iñilti	ایکلدی	Arabîsi elîl, elel, ne 'me. Fârisîsi nâle, enîn, zârî, nâre .	Türkçe kesralı elif (l) babı
480	1	55	iñlemek	ایکله مک	Arabîsi enît, enîn, ell, te 'nân, enân, ne 'îm. Fârisîsi nâliş, nâlîden, zârîden, nâvîden, nevî, nevânîden, nevisten .	Türkçe kesralı elif (l) babı
481	1	55	iğne	ایکنه	Arabîsi ibre, minşaha , 'acûz. Fârisîsi sûzen, serğâre .	Türkçe kesralı elif (l) babı
482	1	55	iğne deliği	ایکنه دلکی	Arabîsi ğart, semmu'l-ğuyâf . Fârisîsi sûfâr, sûke .	Türkçe kesralı elif (l) babı
483	1	55	iki	ایکی	Arabîsi işneyn, i 'râb iktizası işnân dahi denir. Fârisîsi dü .	Türkçe kesralı elif (l) babı
484	1	56	iki yüz	ایکیوز	Arabîsi mi 'eteyn ve mi 'etân dahi denir. Fârisîsi düvîst, düşad .	Türkçe kesralı elif (l) babı
485	1	56	iki biñ	ایکی بیك	Arabîsi elfeyn . Fârisîsi dühezar .	Türkçe kesralı elif (l) babı
486	1	56	ikiyüz bin	ایکیوز بیك	Arabîsi mi 'etâ elf. Fârisîsi düvîsti hezâr	Türkçe kesralı elif (l) babı
487	1	56	ikiyüzlülük	ایکی یوزلولک	Arabîsi müdâmece . Fârisîsi dürûyi, mâğhan .	Türkçe kesralı elif (l) babı
488	1	56	iki kardeşkanı	ایکی قرداش قانی	Arabîsi demu 'l-ağaveyn, eyda ' , demu 's-şu' bân, şeyyân . Fârisîsi ğun-i siyâvşân .	Türkçe kesralı elif (l) babı
489	1	56	ilenç	النج	İnkisâr ve bedduâ manasına. Arabîsi du 'â'un 'aleyh.	Türkçe kesralı elif (l) babı
490	1	56	ilenmek	المنك	Beddua etmek manasına. Arabîsi tesahğuş, mükâte ' a. Fârisîsi büsûrîden, nefrîden, nefrîn dâden, nefrîn kerden .	Türkçe kesralı elif (l) babı
491	1	56	ileri	ایلرو	Arabîsi ğabl, ğuddâm . Fârisîsi ferâpîş, pîş .	Türkçe kesralı elif (l) babı

492	1	56	ılgım salgım	الغم سالغم	Güneşin pertevinden sahralarda uzaktan su gibi görünür. Arabîsi serâb . Fârisîşi nümâyîş-i âb, ketîr .	Türkçe kesralı elif (l) babı
493	1	56	ılgun ağacı	إلغون اغاجی	Arabîsi tarfâ ’, eşil (cemi eşelân gelir). Fârisîsi dıraht-ı germ, şurgez, gezmâzek, gejdû .	Türkçe kesralı elif (l) babı
494	1	57	ilik	إيلك	Düğme iliktir. Arabîsi ‘ urve . Fârisîsi engele, engeve, engevl, cûşek .	Türkçe kesralı elif (l) babı
495	1	57	ilik	إيلك	Kemikten çıkar. Arabîsi muḥḥ, mükâke . Fârisîsi mağz-ı üstühân.	Türkçe kesralı elif (l) babı
496	1	57	ılıca	إيلجه	Yerden çıkar sıcak sudur. Arabîsi ḥumme , bazı diyarda kaplıca derler. Rumelinde bâne tabir ederler. Fârisîsi ḥaliş, germ-âb, germ-âbe .	Türkçe kesralı elif (l) babı
497	1	57	imam	إمام	Arabîdir (cemi e’imme gelir). Fârisîsi pîş-nemâz .	Türkçe kesralı elif (l) babı
498	1	57	imtilâ	امتلا	Arabîdir, ziyade taam yemeden hâsıl olan illet. Arabîsi tuḥme . Fârisîsi nâ-güvâr, nâgûr .	Türkçe kesralı elif (l) babı
499	1	57	imtilâ olmak	امتلا اولمق	Arabîsi tuḥme, beşem . Fârisîsi nâgüvârîden .	Türkçe kesralı elif (l) babı
500	1	57	imrenmek	امرنمك	Arabîsi gıbta, teşehhî . Fârisîsi gaş, gaşîden .	Türkçe kesralı elif (l) babı
501	1	57	imrendirmek	امرندرمك	Arabîsi tağbîṭ . Fârisîsi gîşâyîden .	Türkçe kesralı elif (l) babı
502	1	57	emeklemek	ایمكلمك	Ekser henüz ayağa kalkan masumlar yürüyüşüdür. zahf . Fârisîşi fâhîr âmeden, ferâhîr âmeden .	Türkçe kesralı elif (l) babı
503	1	57	ımızganmaç	امز غنمق	Uykunun evveli manasına. Arabîsi sine, nu’âs, vesn . Fârisîsi gunûde, nûmîde, ḥâb-ı sebük .	Türkçe kesralı elif (l) babı
504	1	58	incik	انجك	Arabîsi sâk (cemi sîkân ve esvuḥ gelir). Fârisîşi pûje .	Türkçe kesralı elif (l) babı
505	1	58	incinmek	انجنمك	Arabîsi te’ezzî, henbeze, teberruh . Fârisîşi âzurden, rencîden, heçîden, kâlîden, encîden .	Türkçe kesralı elif (l) babı
506	1	58	incitmek	انجتكم	Arabîsi eziyye, cefâ ’, işcâz, tebrîḥ, ezâ, îlâm . Fârisîsi âzârîden, âzurde kerdên, şüncûden, şüncîden, gezâbîden, heçîden .	Türkçe kesralı elif (l) babı

507	1	58	incitici	اينجيجى	Arabîsi mü'ezzi, mü'ellim, mu'azzib. Fârisîsi âzârende.	Türkçe kesralı elif (l) babı
508	1	58	ince şey	اينجه شى	Arabîsi rakîk, şaht, dakîk, dakq, duqaq. Fârisîsi bârîk, bârik, nârn.	Türkçe kesralı elif (l) babı
509	1	58	incelik	اينجلك	Arabîsi kağaf, dikka, ĥabtere, şuhûne, rikka. Fârisîsi bârîkî.	Türkçe kesralı elif (l) babı
510	1	58	incelmek	اينجلمك	Arabîsi dakq, rakq, şa'al. Fârisîsi bârîk şuden.	Türkçe kesralı elif (l) babı
511	1	58	inceltmek	اينجالتك	Arabîsi idkâk, tedkîk, terkîk. Fârisîsi bârîk kerden.	Türkçe kesralı elif (l) babı
512	1	58	hıçkırık	اينجفرك	Arabîsi fuvâk, me'ka, lehâd (cemi lehâyed gelir). Fârisîsi âşke, iskerek, pesterek, zerûğ, ğake, gulice, hukce.	Türkçe kesralı elif (l) babı
513	1	59	hıçkıрмаk	اينجفرمىق	Arabîsi imtiyâk, fuvk, fuvâk. Fârisîsi zoğangiden, sekliden.	Türkçe kesralı elif (l) babı
514	1	59	inci	انجو	Arabîsi lü'lü' (cemi le'âlî gelir), düre (cemi dürrât gelir), dürer, cümân, lü'em. Fârisîsi dürr, kesperec.	Türkçe kesralı elif (l) babı
515	1	59	incir	انجير	Arabîsi tîn, beles, ezğab, zarif. Fârisîsi encîr.	Türkçe kesralı elif (l) babı
516	1	59	incir kuşu	انجير قوشى	Sarı sandal ve sarı asma dahi derler. Arabîsi tebeşşir, şufâriyye. Fârisîsi zerd murğ, zerdîc.	Türkçe kesralı elif (l) babı
517	1	59	in	اين	Hayvanat yatağına derler. Arabîsi ne nâfiqa (cemi nâfiqât gelir), mekv (cemi imkâ' gelir), verb. Fârisîsi semîc, künâm, künâm, kürûh, neverd.	Türkçe kesralı elif (l) babı
518	1	59	inmek	اينمك	Arabîsi hübüť, inhibât, nüzûl, tenezzül, inhidâr. Fârisîsi fûrû âmeden.	Türkçe kesralı elif (l) babı
519	1	59	indirmek	ايندرمك	Arabîsi hebť, ihbât, ebť, inzâl, tenzîl. Fârisîsi fûrû kerden.	Türkçe kesralı elif (l) babı
520	1	59	inici	اينجى	Arabîsi nâzil, hâbiť. Fârisîsi fûrû âyende.	Türkçe kesralı elif (l) babı
521	1	59	indirdi	ايندردى	Arabîsi nezzele, hebeťa. Fârisîsi fûrû âverd.	Türkçe kesralı elif (l) babı
522	1	59	inanmak	اينانمق	Arabîsi şîka, tevekkül, tüklân, ittikâl, istimân. Fârisîsi bâveriden, giriden.	Türkçe kesralı elif (l) babı
523	1	60	inanıcı	اينانجى	Arabîsi muşaddıq, mütevekkil. Fârisîsi bâver künende.	Türkçe kesralı elif (l) babı
524	1	60	inkâr etmek	انكار اينتمك	Arabîsi caħd, cühûd, künûd. Fârisîsi inkâr kerden.	Türkçe kesralı elif (l) babı

525	1	60	inkâr edici	إنكار إيديجي	Arabîsi münkir , câhid, kânid . Fârisîsi inkâr künende .	Türkçe kesralı elif (l) babı
	1			فصل الالف المضمومة من التركيبة		
526	1	60	öpmek	اوپمك	Arabîsi bûs , mufâgame , ķuble , taķbîl , faġm , leġm , ŧenbele . Fârisîsi bûsîden , ġinevîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
527	1	60	oba	اوبه	Ekser Türkmenler'de olur. Arabîsi ġârûme . Fârisîsi ġargâh , ġargeh , ġargedede , ŧeŧġân .	Türkçe dammeli elif (l) babı
528	1	60	obruķ	اوبروق	Arabîsi Arabîsi vehed (cemi vihâd gelir), naġfe , hüvve , kemf , kim . Fârisîsi zemîn , nâvîde .	Türkçe dammeli elif (l) babı
529	1	60	obrulmaķ	اوبرولمق	Arabîsi inciyâb . Fârisîsi nâvîde ŧuden . Bu iki lafız çukur yer ve çukur ve alçak etmek manasınadır.	Türkçe dammeli elif (l) babı
530	1	60	ot	اوت	Arabîsi kelâ , 'uŧb, visb , ri y. Fârisîsi kiyâh , kiyâ , kiye , fâfir .	Türkçe dammeli elif (l) babı
531	1	60	otlaķ	اوتلاق	Arabîsi mer â, ebb , murġibe , mesrebe , merta , merc , leyâķ . Fârisîsi ķerâġâh , ķerâzâr , ķerâm , ķerâyîn , ķeres .	Türkçe dammeli elif (l) babı
532	1	61	otlamaķ	اوتلامق	Arabîsi 'alķ, kelâ , ibtikâl , tebekķul , ra y, iķtimâm , irti â. Fârisîsi ķerîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
533	1	61	otlatmaķ	اوتلتمق	Arabîsi isâme , ra y, ir â. Fârisîsi ķerânîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
534	1	61	utanmaķ	اوتانمق	Arabîsi istiġyâ , zabâ , izġinâ , iġtât , ve 'b, ġamr , ġamre , ġumûr , ġayâ , ġazâye . Fârisîsi ŧerm dâŧten , ŧermîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
535	1	61	utanıcı	اوتانچي	Arabîsi müstaġîf , muġtetîf . Fârisîsi ŧerm künende .	Türkçe dammeli elif (l) babı
536	1	61	utandırmaķ	اوتاندرمق	Arabîsi iġcâl , taġcîl , taġfir . Fârisîsi ŧermânîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
537	1	61	utanmazlıķ	اوتانمزلق	Arabîsi vaķaġâ , vuķûġa , cela . Fârisîsi bî-nengî .	Türkçe dammeli elif (l) babı
538	1	61	ötmek	اوتمك	Arabîsi ŧadh (mesela: Horoz öttü, demek صَدَحَ البَيْكُ demektir). Fârisîsi sirâyîden , ŧuġûlîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
539	1	61	öttürmek	اوتدرمك	Arabîsi iscâ . Fârisîsi zâbġur , zâbkür .	Türkçe dammeli elif (l) babı

540	1	61	oturmağ	أوترمق	Arabîsi ku'ûd, cûlûs . Fârisîsi nişesten, şisten .	Türkçe dammeli elif (l) babı
541	1	61	oturucu	أوتوريجى	Arabîsi kâ'id, câlis . Fârisîsi nişînende .	Türkçe dammeli elif (l) babı
542	1	62	oturtnağ	أوترتمق	Arabîsi ik'âd, iclâs . Fârisîsi nişâsten .	Türkçe dammeli elif (l) babı
543	1	62	oturağ	أوتراق	Oturacak yer manasına. Arabîsi mağ'ad (cemi meğâ'id gelir), mekân (cemi emkine ve emâkin gelir). Fârisîsi neşîmen, neşîm, cây, şeyh, sürîn, kûsürûn, kûneste .	Türkçe dammeli elif (l) babı
544	1	62	ütme	أوتمه	Buğday henüz taze iken ateşte ütülep kuruyunca yerler. Arabîsi 'ucâle . Fârisîsi pîş hûrd .	Türkçe dammeli elif (l) babı
545	1	62	ütü	أوتو	Terziler esbaba vesaire nesneye istimal ederler. Arabîsi mikvâ . Fârisîsi tüle .	Türkçe dammeli elif (l) babı
546	1	62	ötre	أوتوره	Yazıda olur. Arabîsi damme, ref' . Fârisîsi pîş .	Türkçe dammeli elif (l) babı
547	1	62	uç	أوج	Şeyin nihayeti manasına. Arabîsi taraf, şebâ . Fârisîsi berre, ser .	Türkçe dammeli elif (l) babı
548	1	62	üç	أوج	Sayıdır. Arabîsi şelâse . Fârisîsi se .	Türkçe dammeli elif (l) babı
549	1	62	üç yüz	أوجيوز	Arabîsi şelâse mi'e . Fârisîsi se şad, tirist .	Türkçe dammeli elif (l) babı
550	1	62	üç biñ	أوجبيك	Arabîsi şelâse âlâf, şelâsete âlâf . Fârisîsi se hezâr .	Türkçe dammeli elif (l) babı
551	1	62	öç	أوج	Lafz-ı Türkîdir, ahz-ı intikâm manasına. Arabîsi nağime (cemi nağimât gelir), nağme (cemi niam gelir). Fârisîsi kîne .	Türkçe dammeli elif (l) babı
552	1	63	öç almak	أوج المق	Arabîsi şe'r, şü're, intişâd, intikâm, tire . Fârisîsi demâr âverden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
553	1	63	ucuz	أوجوز	Arabîsi Arabîsi ruşş, rağîş . Fârisîsi erzân, râyikân, şâyikân .	Türkçe dammeli elif (l) babı
554	1	63	ucuzluğ	أوجوزلق	Arabîsi huşb, merne'a, merî'a, refâğa, zübûb, ğalfâ' . Fârisîsi erzânî, şâyikânî, râyikânî .	Türkçe dammeli elif (l) babı
555	1	63	uçmağ	أوجماغ	Arabîsi cennet (cemi cennât gelir). Fârisîsi behişt .	Türkçe dammeli elif (l) babı
556	1	63	uçmağ	أوجماق	Arabîsi taşerân, taşrûre, ihbâz, ihtibâz . Fârisîsi perîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
557	1	63	uçurmağ	أوجورمق	Arabîsi iğâre, zerv, tatyîr, zecl . Fârisîsi perrânîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı

558	1	63	uçucu	أوججى	Arabîsi ṭâ'ire, zâcil . Fârisîsi perende .	Türkçe dammeli elif (l) babı
559	1	63	uçtu	أوجدى	Arabîsi ṭâra, zereve . Fârisîsi perîd .	Türkçe dammeli elif (l) babı
560	1	63	uçar	أوجر	Arabîsi yeṭfiru, yezcilü . Fârisîsi pered .	Türkçe dammeli elif (l) babı
561	1	63	uçkur	أوجفور	Arabîsi tikke . Fârisîsi sûje, çüj, ḳatâver, şalvârbend, girihbend .	Türkçe dammeli elif (l) babı
562	1	63	ocaç	أوجاق	Arabîsi kânûn, kûr, ire (cemi irûn gelir). Fârisîsi âteşdân, gevâniş .	Türkçe dammeli elif (l) babı
563	1	64	uçuk	أوجوق	Hastalıktan dudakta zahir olan kabarcık. Arabîsi 'uḳbûle, 'uḳbûl, ḫalâ' . Fârisîsi tebhâle, tebhâl, girivend .	Türkçe dammeli elif (l) babı
564	1	64	od	أود	Ateş manasına. Arabîsi nâr (cemi nîrân ve envâr ve nîre gelir), sa'îr, ḫuṭame, seken, şalâ, şalâ', lezâ, enîse, ḫaraç . Fârisîsi ateş, alev .	Türkçe dammeli elif (l) babı
565	1	64	od yalıñı	أوديالكى	Arabîsi lehb, şivâz, şu'le, sâ'ûre, ecîc . Fârisîsi zebâne-i âteş .	Türkçe dammeli elif (l) babı
566	1	64	od yalıñlatmaç	أوديالكلنمق	Arabîsi iltihâb, te'erruş, te'eccüc, inticâc, vuḳûd, iştî'âl, iltizâ', işturâm, ihtidâm, telazzi', tazarrum . Fârisîsi efrûhten, efruhten .	Türkçe dammeli elif (l) babı
567	1	64	od yalıñlandırmaç	أوديالكلندرمق	Arabîsi ḫaz', şeḳabe, şübûb, ilhâb, îḳâd, istikâd, tecîc, izrâm, tazrîm, izkâr . Fârisîsi efrûzîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
568	1	64	odun	أودن	Arabîsi ḫaṭab, ḫaşab, veḳûd, viḳâd . Fârisîsi hîzem, dîsûk, hîme .	Türkçe dammeli elif (l) babı
569	1	64	ödünç	أودنچ	Arabîsi ḳarz . Fârisîsi vâm .	Türkçe dammeli elif (l) babı
570	1	64	ödünç vermek	أودنچ ويرمك	Arabîsi îḳrâz . Fârisîsi vâm dâden, nâşek .	Türkçe dammeli elif (l) babı
571	1	65	ödemek	أودهمك	Arabîsi edâ', te'diye, ḳazâ', teḳâş, nekâ', vezm . Fârisîsi güzârden, tûhten .	Türkçe dammeli elif (l) babı
572	1	65	öd	أود	Ciğere muttasıl torba gibi birşeydir. Arabîsi merâre . Fârisîsi zehre .	Türkçe dammeli elif (l) babı
573	1	65	ut yeri	أوديرى	Arabîsi 'avre (cemi 'avârât gelir), sev'e . Fârisîsi cây-ı zehre .	Türkçe dammeli elif (l) babı
574	1	65	ur	أور	Ekser insan ve hayvanın başında ve bazı bedeninde olur, bir yumru nesnedir. Arabîsi cedere, sil'a, zavâ' . Fârisîsi bâgîr, ḫaceş, çerbiş, ḫurâc, dâmgûl, vergân .	Türkçe dammeli elif (l) babı

575	1	65	ürpermek	أورپر مک	Arabîsi ikşî‘ râr, hifhâf, kuşa‘ rîre . Fârisîsi mûy ber hasten, maḥîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
576	1	65	ortak	أورتاق	Arabîsi şerîk (cemi şürekâ’ ve eşrâk gelir), şekîk . Fârisîsi enbâz, hembâz, enbâ‘ .	Türkçe dammeli elif (l) babı
577	1	65	ortaklık	أورتاقلق	Arabîsi müşâreke, şirke, iştirâk, teşârük . Fârisîsi enbâzîden, enbâz şuden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
578	1	65	oranlamak	أورتا لاق	Tahmin etmek manasına. Arabîsi ḥalk, ḥazr, taḥmîn, taḥdîr, ivzân . Fârisîsi endâze kerden, verendâzîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
579	1	66	orta	أورته	Arabîsi vasat, şebec, ḥuzamme, bühre, ḥâk, şaḥn, serâh, sevâ’ . Fârisîsi miyân .	Türkçe dammeli elif (l) babı
580	1	66	ortalamak	أورتا لاق	Arabîsi tavsîṭ, ivsât . Fârisîsi miyângîn, miyângî .	Türkçe dammeli elif (l) babı
581	1	66	orta boylu	أورتاه بويلو	Arabîsi merbû‘u’l-kâme, şad‘, muḥaşşad, escaḥ . Fârisîsi miyânbalâ, miyânkad .	Türkçe dammeli elif (l) babı
582	1	66	örtü	أورتى	Arabîsi sitr, sedal, kinân . Fârisîsi pûşîde, şeteft .	Türkçe dammeli elif (l) babı
583	1	66	örtmek	أورتك	Arabîsi setr, gufrân, teğammud, laṭṭ, kefr, kemm, tağmîm, cenn, dems, icnân, ğayn, iḥtibâ‘, tağtiye, igşâ’ . Fârisîsi pûşîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
584	1	66	örtücü	أورتيجى	Arabîsi sâtir, ğâfir, kâfir, müzemmil . Fârisîsi pûşende .	Türkçe dammeli elif (l) babı
585	1	66	örtünmek	أورتونمك	Arabîsi ingimâm, iḥtibâ’ , izmâl, tezemmül, telemmü’ . Fârisîsi pûşânîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
586	1	66	oruç	أورج	Arabîsi şavm, şıyâm . Fârisîsi rûze .	Türkçe dammeli elif (l) babı
587	1	66	oruçlu	أورجلى	Arabîsi şâ’im, şavmân . Fârisîsi rûzedâr .	Türkçe dammeli elif (l) babı
588	1	66	oruç bozmaç	أورج بوزمق	Arabîsi iftâr . Fârisîsi rûze segâften .	Türkçe dammeli elif (l) babı
589	1	66	örs	أورس	Demirciler kullanırlar. Arabîsi sendân, ‘alâve, zübre . Fârisîsi sindân, sende, sindâr .	Türkçe dammeli elif (l) babı
590	1	67	orospu	أورسبو	Arabîsi kaḥbe, fâcîre, ‘arakiye, lekḳâ‘a, zemâre, mâci‘a, ‘ayhere, ğayye, ḥarût . Fârisîsi belâbe, câcâf, câfcâf, rûspî, şâdhâr, şâdhâre, gengâle, levendzen, herîve .	Türkçe dammeli elif (l) babı
591	1	67	urğan	أورغان	Bükülmüş kalın ip demek. Arabîsi kerr . Fârisîsi merâr, merâz .	Türkçe dammeli elif (l) babı
592	1	67	ördek	أوردك	Arabîsi ivvez (cemi ivvezûn gelir). Fârisîsi mürğâb; sürḥâbî (kırmızı ördektir), ğûzre (deniz ördeği).	Türkçe dammeli elif (l) babı

593	1	67	oraç ve tırpan	أوراق و تریپان	Arabîsi miḥaṣṣ , miḥaṣṣe , miḥṣad , miḥṣâd , miṣzeb , miḳzabe , mincel . Fârisîsi câḥṣûḳ .	Türkçe dammeli elif (l) babı
594	1	67	oraç böceği	أوراق بوجكى	Arabîsi ṣarrâr , cüdcüd , şurşur , şarşûr . Fârisîsi cüzd , çerğande .	Türkçe dammeli elif (l) babı
595	1	67	ürkek	أوركك	Arabîsi vaḥşî , mütevahḥiş , nâfir . Fârisîsi remân .	Türkçe dammeli elif (l) babı
596	1	67	ürkmek	أورككمك	Arabîsi nefra , istin'â , teneffür , nüfûr , nefâr , teḥayyûş , sirḥâc . Fârisîsi şemîden , remîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
597	1	67	ürkütme	أورككتمك	Arabîsi infâr , tenfir . Fârisîsi remânîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
598	1	68	orman	أورمان	Arabîsi ġâbe (cemi ġâb gelir), tâmûre , ze'ra , ġayza (cemi ġıyâz gelir), yerâ'a , ġayte , żarâ' . Fârisîsi bîşe , çengelîstân , kişnî .	Türkçe dammeli elif (l) babı
599	1	68	ürmek	أورمك	İt çağırması. Arabîsi 'avv, 'avve, i' tivâ', vehvehe . Fârisîsi lâyîden , zenûbîden zenûye , nûfden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
600	1	68	örmek	أورمك	Saçta ve iplikte istimal olunur. Arabîsi zafr . Fârisîsi tenbîden , tenûden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
601	1	68	örümcek	أورمك	Arabîsi 'ankebût (cemi 'anâkib gelir), 'ukkâşe, nâsice , ḥadernaḳ , mûle , keḥvel . Fârisîsi tenend , tendû , tenbiye , tede .	Türkçe dammeli elif (l) babı
602	1	68	örümcek ağı	أورمك اعى	Arabîsi beytü'l-'ankebût . Fârisîsi enfest , kâkiyâ , tenîde , tente , tenende .	Türkçe dammeli elif (l) babı
603	1	68	vurmaç	أورماق	Arabîsi ḍarb , 'aşâ, ġışyân , hers , leks , teflîḥ . Fârisîsi zeden , kûb , baḥçiden , yâḥten .	Türkçe dammeli elif (l) babı
604	1	68	üründelemek	أورندلمك	Seçmek manasına. Arabîsi inḥitâb , inticâb , imtiḥâr , intiyâḳ , iḥtiyâr , intizâl , izṭıfâ' , i'timâd , intişâ' , intikâ' , tenakḳî . Fârisîsi güzîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
605	1	69	üremek	أورمك	Hayvan vesairelerin çoğalması. Arabîsi serv . Fârisîsi efzâyîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
606	1	69	örü	أورو	Meşhur ism-i Türkîdir, otlak manasına. Arabîsi mer'a . Fârisîsi çerâġâḥ .	Türkçe dammeli elif (l) babı
607	1	69	öreke	أورمهك	Avratların iplik eğirdikleri ağaç. Arabîsi miftele . Fârisîsi dûgerân .	Türkçe dammeli elif (l) babı
608	1	69	örnek	أورنك	Arabîsi nüşḥa , ünmûzec . Fârisîsi kârnâme , nümûne , nümûdâr , nîrenk .	Türkçe dammeli elif (l) babı
609	1	69	urba	أوروبه	Arabîsi eşvâb , eşkâl . Fârisîsi raḥt .	Türkçe dammeli elif (l) babı

610	1	69	urup	أوروب	Birşeyin dörtte biri demek. Arabîsi rubu^c , rub^c . Fârisîsi çâr-yek .	Türkçe dammeli elif (l) babı
611	1	69	öz	أوز	Türkîde iyi manasına. Arabîsi cîd , şalîh , şilh . Fârisîsi çiredest , nepak .	Türkçe dammeli elif (l) babı
612	1	69	uzlaşmak	أوزلشمق	Arabîsi muşâlağa , murâzâh , müsâmele , teşaluğ , muvâcebe . Fârisîsi nîk şuden , miyâh dü çîzî .	Türkçe dammeli elif (l) babı
613	1	69	uzlaştırmak	أوزلشدرمق	Arabîsi ışlâh , irzâ² , ismâl , semel . Fârisîsi nîk kerden , miyân-ı dü kes .	Türkçe dammeli elif (l) babı
614	1	69	uzak	أوزاق	Arabîsi ba^cîd , zevrâ² , şatîr , şâsi^c , na^cîr , kaşşî , kaşîye . Fârisîsi dûr , kârîn , kâl .	Türkçe dammeli elif (l) babı
615	1	70	uzaklaşmak	أوزاقلشمق	Arabîsi inzîrâh , inşîrâh , tefavût , tenezzüh , inti²â² . Fârisîsi fâtûrîden , fâtûlîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
616	1	70	uzaklaştırmak	أوزاقلشدرمق	Arabîsi ib^câd , ishâk , iştân , im^cân , ikşâ² , mücâfât . Fârisîsi dûrkerden , fürûşânîden , neveşten .	Türkçe dammeli elif (l) babı
617	1	70	uzaklık	أوزاقلو	Arabîsi dur² , bu^cd , hûb , şetât , sühuk , ma^ck . Fârisîsi dûrî .	Türkçe dammeli elif (l) babı
618	1	70	uzamak	أوزامق	Arabîsi imtidâd , incirâd , inmihlâl , intişâ² , insi^câb , şümûh . Fârisîsi bâlîden , dirâz şuden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
619	1	70	uzatmak	أوزاتمق	Arabîsi medd , tafvîl , iţâle , iţvâl , maţf . Fârisîsi bâlâyîden , dirâz kerden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
620	1	70	uzun nesne	أوزن سنه	Arabîsi tafvîl , selib , şerceb , şer^cat , medîd , şevkat , ţarmûh , eţval , sâtî . Fârisîsi dirâz , ser-efrûz .	Türkçe dammeli elif (l) babı
621	1	70	uzunluk	أوزونلق	Arabîsi tûl , tafvâl , şentale . Fârisîsi dirâzî .	Türkçe dammeli elif (l) babı
622	1	70	üzüm	أوزم	Arabîsi ineb , inbâ , hâvze . Fârisîsi engûz , sete , tekez , tekûz .	Türkçe dammeli elif (l) babı
623	1	70	üzüm salkıması	أوزم ساقلى	Arabîsi unqûd . Fârisîsi birîg .	Türkçe dammeli elif (l) babı
624	1	70	üzmek	أوزمك	Arabîsi betel . Fârisîsi süküsten , güsîhten , gişîşten , güşânîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
625	1	71	üzülmek	أوزلمك	İhtiyâl ; nüks (hasta üzülmek). Fârisîsi büksüsten , küsisten , küşîhten .	Türkçe dammeli elif (l) babı
626	1	71	özenmek	أوزنمك	Arabîsi temennî , iţlâb . Fârisîsi verzîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı

627	1	71	ozan	أوزان	Beyhude çok söyleyen âdeme derler. Arabîsi şerşâr, müşhib, mikşâr, mikşîr, mihmâr, mihzâr, mihtât, minşer, hîzâr . Fârisîsi gûyâl .	Türkçe dammeli elif (l) babı
628	1	71	üzerlik tohumu	أوزرك تخمى	Arabîsi hurf, harmel . Fârisîsi sepend, nevend, sependân, sependîn .	Türkçe dammeli elif (l) babı
629	1	71	üzengi	أوزنكى	Arabîsi rikâb . Fârisîsi dahi rikâb'dır .	Türkçe dammeli elif (l) babı
630	1	71	öz	أوز	İç manasına. Arabîsi lûb, kalb . Fârisîsi mağz .	Türkçe dammeli elif (l) babı
631	1	71	üst	أوست	Arabîsi fevķ (cemi fûvûķ gelir). Fârisîsi ber, zeber, zeder, fer .	Türkçe dammeli elif (l) babı
632	1	71	üstün olmak	أوستن اولمق	Arabîsi ğaleb, ğalebe, tefevvuk, teğallüb, istiḥvâz, tesalluḡ, idâle, ulüvv . Fârisîsi dest yâften .	Türkçe dammeli elif (l) babı
633	1	71	usta	أوسته	Arabîsi üstâz, mahir, ḡazîķ, lebîķ . Fârisîsi üstâd, pîşeker, pîşever .	Türkçe dammeli elif (l) babı
634	1	71	ustalık	أوستملىق	Arabîsi mahare(t), ḡazâķa(t), lebâķa, bürte . Fârisîsi üstâdî .	Türkçe dammeli elif (l) babı
635	1	72	üstebec	أوستبج	Arabîsi isfidâc, ğumne . Fârisîsi sepîde, sebtâķ, sepîtâķ, ispîd .	Türkçe dammeli elif (l) babı
636	1	72	üstüğü	أوستبو	Ketenden olur. Arabî-i galattır, sahihi üşubbe, üştümme, uşumme . Fârisîsi ketân [keten], kebz .	Türkçe dammeli elif (l) babı
637	1	72	ustura	أوستوره	Arabîsi mûsâ . Fârisîsi pâķî, sûtürre .	Türkçe dammeli elif (l) babı
638	1	72	üstün	أوستون	Hece okuyan çocuklara talim olunan hareke. Arabîsi fetḡa, naşb . Fârisîsi zer .	Türkçe dammeli elif (l) babı
639	1	72	üslük	أوسلك	Avratların başlarına örttükleri kenarı telli şeydir. Arabîsi ḡumâr, itb . Fârisîsi leçek, vâşâme .	Türkçe dammeli elif (l) babı
640	1	72	uşak	أوشاق	Arabîsi ḡufil (cemi eḡfal gelir). Fârisîsi zâķe .	Türkçe dammeli elif (l) babı
641	1	72	üşk	أوشك	İsm-i Türkîdir, meşhur bir canavar adıdır. Arabîsi vaşak Türkîde ve Fârisîde böylece müstameldir.	Türkçe dammeli elif (l) babı
642	1	72	üşmek	أوشمك	Bir nesne üzerine cemolmak manasına. Arabîsi tecemmu' , inşiyâl . Fârisîsi ferâhem âmeden .	Türkçe dammeli elif (l) babı

643	1	72	üşenmek	أوشنمك	Arabîsi veny . Fârisîsi cânâbiden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
644	1	72	üşengen	أوشنكن	Arabîsi kâhîl, vâni . Fârisîsi kenîr .	Türkçe dammeli elif (l) babı
645	1	72	üşümek	أشومك	Arabîsi bürûde, berd, berdân, kıurûr, kıurre . Fârisîsi çâhîden, çânîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
646	1	73	üşütme	أشتمك	Arabîsi tebrîd, ibrâd . Fârisîsi çâhâyîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
647	1	73	uş	أوص	Türkîdir, akıl manasına. Arabîsi aķıl, nühâ, lüb (cemi elbâb gelir), zebr, mecr, rûc, herm, ĥicâ, hürmân, büzm, cûl, irb, ĥicr . Fârisîsi ĥired, hûş .	Türkçe dammeli elif (l) babı
648	1	73	uslu	أوصلو	Akıllı demek, Arabîsi aķil, aķûl, reşit, lebîb, zeki, hârim, ĥacî, erîb, dahi . Fârisîsi ĥiredmend, ferheng, ferhenc, ferahmend, ferzân .	Türkçe dammeli elif (l) babı
649	1	73	oşuruĥ	أوصورق	Arabîsi fûsâ, zurrât, ĥubrâķ . Fârisîsi rûyîne mâl .	Türkçe dammeli elif (l) babı
650	1	73	oşurmak	أوصورمق	Arabîsi ĥâtâ, tezarruĥ, zârıt, nübâc, ifâza, ĥaşm, rudâm, tefâsî, mefsâ . Fârisîsi tîz dâden, tîzîden, gûz dâden, gûzîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
651	1	73	oşurucu	أوصورمق	Arabîsi zurrât, nubbâc . Fârisîsi tîz künende, gûz ger .	Türkçe dammeli elif (l) babı
652	1	73	oşurĥan böceĥi	أوصورĥان بوجكى	Arabîsi ĥunfesâ, ĥunfes, fâsiyâ, cela' la', mendûse, ĥunzûb . Fârisîsi cûlâne .	Türkçe dammeli elif (l) babı
653	1	74	uşanmaĥ	أوصانمق	Arabîsi melel, istimlâl, azf, mell, ecm, se'm . Fârisîsi mânde şuden, bîzârî .	Türkçe dammeli elif (l) babı
654	1	74	üşlup	أوصلوب	Kılık ve endam manasına. Arabîsi üşlûb, hindâm . Fârisîsi endâm .	Türkçe dammeli elif (l) babı
655	1	74	oda	أوطه	Arabîsi ĥücre (cemi ĥucurât gelir). Fârisîsi tâlâr .	Türkçe dammeli elif (l) babı
656	1	74	uĥru	أوغرى	Arabîsi sârîķ, serûķ, ĥurrâb, lişş (cemi luşuş gelir), umrûĥ, dâ'îş, kıurzûb, kırzâb . Fârisîsi düzd, mişĥûl .	Türkçe dammeli elif (l) babı
657	1	74	uĥruluk	أوغرىلق	Arabîsi sârîķ, sârîķa, selle, ĥırâbe, luşusiyye . Fârisîsi düzdî .	Türkçe dammeli elif (l) babı
658	1	74	uĥrulamaĥ	أوغورلمق	Arabîsi leşaş, serâķ, tevessûl, zefl . Fârisîsi düzdîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
659	1	74	uĥur	أوغور	Arabîsi yümn, sa'd (cemi sü'ûd gelir), bereke . Fârisîsi fîrûz .	Türkçe dammeli elif (l) babı

660	1	74	uğurlu	أوغرلو	Arabîsi meymûn , sa'îd, eymen, mes'ûd, es'ad, mübârek, müteyemmin. Fârisîsi huceste .	Türkçe dammeli elif (l) babı
661	1	74	uğursuz	أوغورسز	Arabîsi meş'um , menhûs, şe'um, haţbâ, naħs. Fârisîsi lüc .	Türkçe dammeli elif (l) babı
662	1	74	uğursuzluk	أوغورسزلق	Arabîsi şe'eme , nuhûse, şu'ûm. Fârisîsi lücî .	Türkçe dammeli elif (l) babı
663	1	74	oğuz	أوغوز	Arabîsi aħmağ , ebleh. Fârisîsi şagek , şefek.	Türkçe dammeli elif (l) babı
664	1	75	oğul	أوغول	Arabîsi ibn (cemi ebnâ , benû), ħanni' , selfîl . Fârisîsi ferzend , bûht , vâd , piser .	Türkçe dammeli elif (l) babı
665	1	75	oğlan	أوغلان	Arabîsi veled (cemi evlâd gelir), şabî (cemi şıbyân gelir). Fârisîsi pûr .	Türkçe dammeli elif (l) babı
666	1	75	oğul otu	أوغول اوتى	Arabîsi bâd rencbûye , türtücân . Fârisîsi bâlengû , bâdrengbû , pâzdû .	Türkçe dammeli elif (l) babı
667	1	75	oğlağ	أوغلاق	Keçi yavrusuna denir. Arabîsi cedî , celem , rubbâh , ħullân . Fârisîsi büzgâle , beziçe .	Türkçe dammeli elif (l) babı
668	1	75	üfürmek	أوفورمك	Arabîsi nefîğ , tenfiğ , nefr . Fârisîsi demîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
669	1	75	üfürücü	أوفوريجى	Arabîsi nâfiğ , nâfir . Fârisîsi pûf künende .	Türkçe dammeli elif (l) babı
670	1	75	ufatmağ	أوفاتمق	Arabîsi fett , teftût , tecrîc' . Fârisîsi ħurd kerden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
671	1	75	ufanmağ	أوفاتمق	Arabîsi tefettût , infitât . Fârisîsi ħurd şuden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
672	1	75	ufak tefek	أوفاق تفك	Arabîsi zelzel . Fârisîsi pîrzî , gîç gîç .	Türkçe dammeli elif (l) babı
673	1	75	öfke	أوفكه	Öyke dahi derler. Arabîsi evke , ğazab . Fârisîsi ħuşm .	Türkçe dammeli elif (l) babı
674	1	75	öfkelenmek	أوفكلمنمك	Arabîsi igtizab , imħâk , istiħmâş , teğazzub , tezemmur , berţama . Fârisîsi elîğten .	Türkçe dammeli elif (l) babı
675	1	76	öfkelendirmek	أوفكلمنمك	Arabîsi igzâb , infât , işkâc' , tevmîd . Fârisîsi ğırâşânîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
676	1	76	oğ	أوق	Arabîsi nüşâbe , zemcere , sehm (cemi sihâm gelir). Fârisîsi tîr .	Türkçe dammeli elif (l) babı
677	1	76	oğuyucu	أوقويجى	Muğrî' , kurrâ' . Fârisîsi ħânende .	Türkçe dammeli elif (l) babı
678	1	76	oğumağ	أوقومق	Arabîsi kıra'a , tilâve . Fârisîsi ħânden , dehûn .	Türkçe dammeli elif (l) babı
679	1	76	oğutmağ	أوقوتمق	İkra' , tedrîs . Fârisîsi ħânânîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı

680	1	76	oķumaķ	أوقومق	Ziyafete ve dūgūne davet etmek. Arabîsi da' ve, med' âh . Fârisîsi ħurîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
681	1	76	oķşamaķ	أوقشهمق	Arabîsi ħartama, řabřaba . Fârisîsi nūvâħten, nūvâzîden, mânisten, sūy-ġâmiş .	Türkçe dammeli elif (l) babı
682	1	76	oķlava	أوقلاغو	Hamur açtıkları ince uzun ağaçtır. Arabîsi şu 'biķ, miħlâc, mirfâķ, mişmele . Fârisîsi berc, pezġarde, tîrşimâc, destverde, bîvâde .	Türkçe dammeli elif (l) babı
683	1	76	öñ	أوك	Arabîsi ķubl, ehem, ķuddâm, ķaydâm, ķaydûm . Fârisîsi pîş .	Türkçe dammeli elif (l) babı
684	1	76	öñdün	أوكدن	İsm-i Türkîdir. Arabîsi evvel (cemi evâ 'il gelir), muķaddem . Fârisîsi pîşin .	Türkçe dammeli elif (l) babı
685	1	76	öndül	أوكدل	Evvel verilen manasına. Arabîsi ħařar, sebaķ . Fârisîsi girev .	Türkçe dammeli elif (l) babı
686	1	77	öndül komak	أوكدل قومق	Arabîsi irhâb, murâhene, münâhabe , Fârisîsi girev nihâden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
687	1	77	öġüt	أوكوت	Arabîsi naşîhat . Fârisîsi pend, vînd .	Türkçe dammeli elif (l) babı
688	1	77	öġüt vermek	أوكوت ويرمك	Arabîsi nush, naşâhat, va' z, ' iza . Fârisîsi pendîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
689	1	77	övmek	أوكمك	Arabîsi medħ, imtidâħ, na't, midħat, ħamd, medfih, zıkr, ışra', teşbiye, müzûn . Fârisîsi sitâyiş, seven, sûtûden, sipâsîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
690	1	77	öväcü	أوكجى	Arabîsi mâdiħ, ħâmid, zâkir . Fârisîsi sitâyiş künende .	Türkçe dammeli elif (l) babı
691	1	77	övänmek	أوكنمك	Arabîsi tefâħur, intiĥâ, mufâħare, mubâhât, temedduħ, izhâ', tebâhî . Fârisîsi lâf zeden, lâf kerden, lâfîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
692	1	77	öġrenmek	أوكرنمك	Arabîsi te' allüm . Fârisîsi âmiħten, âmûħten, âmûzîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
693	1	77	öġretmek	أوكرتمك	Arabîsi ta' lîm, reyâza . Fârisîsi âmûħten, âmuħten .	Türkçe dammeli elif (l) babı
694	1	77	öġrenci	أوكرنيجى	Arabîsi müte' allim . Fârisîsi âmûzende .	Türkçe dammeli elif (l) babı
695	1	77	öġretici	أوكرديجى	Arabîsi mu' allim, müderris . Fârisîsi âmûzende .	Türkçe dammeli elif (l) babı
696	1	77	öġrendi	أوكرندى	Arabîsi te' alleme, tederrese . Fârisîsi yâd girift, âmuħt .	Türkçe dammeli elif (l) babı
697	1	78	öġrenir	أوكرنور	Arabîsi yete' alleme . Fârisîsi nemî-âmûzed .	Türkçe dammeli elif (l) babı

698	1	78	öğrendim	أوكرندم	Arabîsi te' allemtü . Fârisîsi âmuhten .	Türkçe dammeli elif (l) babı
699	1	78	oñat	أوكات	Türkîdir, güzel ve iyi manasına. Arabîsi aḥsen . Fârisîsi ḥûb .	Türkçe dammeli elif (l) babı
700	1	78	üğürtlemek	أوكر تلممك	Seçmek manasına. Arabîsi intihâb . Fârisîsi güzîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
701	1	78	oñarmağ	أوكارمق	Düzeltip yapmak manasına. Arabîsi remm . Fârisîsi sâzîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
702	1	78	oñulmağ	أوكولمق	Yarada olur. Arabîsi ilti'âm , ilticâm , indimâl , ri'mâl . Fârisîsi bihter şuden-i yâre .	Türkçe dammeli elif (l) babı
703	1	78	oñultmağ	أوكولتمق	Arabîsi iz'em , ibrâ' . Fârisîsi bihter kerden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
704	1	78	oñmadıklık	أوكمدقلق	Arabîsi nekbe (cemi nekebât gelir). Fârisîsi derd mendî .	Türkçe dammeli elif (l) babı
705	1	78	öğütmeğ	أوكوتمك	Arabîsi dehek (mesela: Buğdayı öğüttüm, demek دَهَكَتُ الْقَمَحَ demektir), taḥn. Fârisîsi ârd kerden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
706	1	78	öksürük	أوكسورك	Arabîsi sü'âl , hükâ' , cüşr . Fârisîsi ḥufte , serfe , sikenc , geledüst .	Türkçe dammeli elif (l) babı
707	1	78	öksürmeğ	أوكسورمك	Arabîsi se'l , aḥ , teneḥnuḥ , naḥnaḥâ . Fârisîsi ḥufiden , seyref .	Türkçe dammeli elif (l) babı
708	1	78	öksürücü	أوكسوريچى	Arabîsi sâ'il , mütenaḥniḥ . Fârisîsi serfe künende .	Türkçe dammeli elif (l) babı
709	1	79	öksürük otu	أوكسورك اوتى	Arabîsi sü'âlî , ḥaşıšetü's-sü'âl . Fârisîsi fenceyûn (bu lügat fasih Fârisî değildir, Yunânî'dir; lakin Arabî ve Fârisîde müstemeldir).	Türkçe dammeli elif (l) babı
710	1	79	öksüz	أوكسوز	Arabîsi yetîm (babası ölmüşe denir, cemi eytâm , yetâmâ gelir), kell ; laṭîm (anası ve babası ölmüşe denir), 'acî (yalnız anası ölmüşe denir). Fârisîsi bî-peder .	Türkçe dammeli elif (l) babı
711	1	79	ökse	أوكسه	Bir yapışkan nesnedir, onunla kuş tutarlar. Arabîsi dibḳ , debûkâ . Fârisîsi ribn .	Türkçe dammeli elif (l) babı
712	1	79	ökçe	أوكجه	Arabîsi 'akîb . Fârisîsi bel , pâşnâ , pâşîne .	Türkçe dammeli elif (l) babı
713	1	79	öküz	أوكوز	Arabîsi sevr . Fârisîsi gâv , gav .	Türkçe dammeli elif (l) babı
714	1	79	öğendere	أوكندره	Çiftçi aletindedir. Arabîsi silb , messâse . Fârisîsi reḥîn , gâvzene , gâbâre , gûşeng .	Türkçe dammeli elif (l) babı
715	1	79	oñ diş	أوكديش	Arabîsi şeniyye (cemi şenâyâ gelir). Fârisîsi pişek-i dendân .	Türkçe dammeli elif (l) babı

716	1	79	üğü	أوكو	Gece kuşuna denir. Arabîsi şâdâ , zavu ‘, hille . Fârisîsi cuğd , küf , kûf .	Türkçe dammeli elif (l) babı
717	1	79	üvey ata	أوكى آتا	Arabîsi râbb . Fârisîsi bed-peder , pedender .	Türkçe dammeli elif (l) babı
718	1	79	üvey ana	أوكى آنا	Arabîsi râbbe . Fârisîsi mâder ender , mâdender , mârîre .	Türkçe dammeli elif (l) babı
719	1	80	üvey oğul	أوكى اوغل	Arabîsi rabîb . Fârisîsi pesender , pesende .	Türkçe dammeli elif (l) babı
720	1	80	üvey kız	أوكى قز	Arabîsi râbiye . Fârisîsi duhter-i zen .	Türkçe dammeli elif (l) babı
721	1	80	olta	أولته	Onunla balık avlarlar. Arabîsi şaşş (cemi şuşuş gelir), sinnâre . Fârisîsi teşbîl , kecek , kejek , şest .	Türkçe dammeli elif (l) babı
722	1	80	ölçek	أولچك	Arabîsi mikyâl , keylece , şâ ‘ (bir nevi ölçektir), keyl . Fârisîsi germâhî , tişşe , çârû , keviz .	Türkçe dammeli elif (l) babı
723	1	80	ölçmek	أولچمك	Arabîsi keyl , mekâl ; mekîl (kile ile ölçmek), misâha / mesâha (arşınlayıp ölçmek). Fârisîsi peymûden , yâzîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
724	1	80	ölçüm	أولچوم	Nesne bilmez iken ustalık satan âdeme derler. Arabîsi zevenzî , zevvezî . Fârisîsi hâmdest .	Türkçe dammeli elif (l) babı
725	1	80	ölçer	أولچر	Arabîsi yekîl . Fârisîsi peymâyed .	Türkçe dammeli elif (l) babı
726	1	80	ölçtü	أولچدى	Arabîsi kâle , keyele . Fârisîsi keyil kerd .	Türkçe dammeli elif (l) babı
727	1	80	ölçücü	أولچبجى	Arabîsi kâyil . Fârisîsi peymâyende .	Türkçe dammeli elif (l) babı
728	1	80	ulaşmak	أولاشمق	Arabîsi vuşûl , bülûğ . Fârisîsi peyvesten .	Türkçe dammeli elif (l) babı
729	1	80	ulaştırmak	أولاشدرمق	Arabîsi îşâl , iblâğ . Fârisîsi peyvetâniden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
730	1	80	üleşmek	أولشمك	Arabîsi tevezzu ‘, te’ezzûb , iftisât , iktisâm . Fârisîsi taqsîm kerd , vâbahşîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
731	1	81	üleştirmek	أولشدرمك	Arabîsi tevzî ‘, taqsîm . Fârisîsi taqsîm kerdâniden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
732	1	81	nilüfer çiçeği	أولوفرچبجكى	Suda biter. Arabîsi nîlüfer , katîlü’n-nahl , hazvân . Fârisîsi lîlüfer , nîrûfer , lîlüper .	Türkçe dammeli elif (l) babı

733	1	81	oluğ	أولوق	Arabîsi mîzâb (cemi me'âzîb gelir), mirzâb , meş'ab , kâsûre . Fârisîsi nâvûdân , derdâde , silik .	Türkçe dammeli elif (l) babı
734	1	81	ülker	أولكر	Meşhur yıldızdır. Arabîsi süreyyâ . Fârisîsi pervîn , perv .	Türkçe dammeli elif (l) babı
735	1	81	ülker	أولكر	Kumaşın yüzünde olur. Arabîsi zi'bir . Fârisîsi rûy-ı kummâş , ism-i mahsûsu bulunmamış ise de Kenzü'l-Lügat vesairede tahrir olduğu üzere yazılmıştır.	Türkçe dammeli elif (l) babı
736	1	81	ölüm	أولوم	Arabîsi mevt , mevât , hatf , ' alûk , sâm , meniyye (cemi menâyâ gelir), ka's . Fârisîsi mürg .	Türkçe dammeli elif (l) babı
737	1	81	ölmek	أولمك	Arabîsi tebâb , itbâğ , vefât , i' şâf , şayt . Fârisîsi mürden , mürde şuden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
738	1	81	öldürmek	أولدرمك	Arabîsi imâte , tedmîr , in' âs , tetbîr , tahsîr , ihlâk , herc , katl , recm , igtiyâl , irdâ' ; kazâ' (harf-i alâ ile istimal olunur), nikâye . Fârisîsi kušten , mîrânden , şukerden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
739	1	82	ölü	أولو	Arabîsi meyt , meyyit , bûr , hâlik , katîl , cenâze , ' âkî , mûdf . Fârisîsi mürde .	Türkçe dammeli elif (l) babı
740	1	82	ölümcül olmak	أولومجل عولمق	Arabîsi hatar , muhatara , i' zâr , cevd . Fârisîsi nezdik şuden bemürg .	Türkçe dammeli elif (l) babı
741	1	82	ölür	أولور	Arabîsi yemutü , yehlikü . Fârisîsi mîred .	Türkçe dammeli elif (l) babı
742	1	82	öldür	أولدر	Arabîsi uktul , ihlik . Fârisîsi bekuş .	Türkçe dammeli elif (l) babı
743	1	82	öldürme	أولدرمه	Arabîsi lâ tahtul , lâ tuhlik . Fârisîsi mekuş .	Türkçe dammeli elif (l) babı
744	1	82	ödüdü	أولدردى	Arabîsi katele , heleke . Fârisîsi kuşt .	Türkçe dammeli elif (l) babı
745	1	82	öldürür	أولدرر	Arabîsi yahtulu , yehlikü . Fârisîsi kuşed .	Türkçe dammeli elif (l) babı
746	1	82	öldürücü	أولدرجى	Arabîsi katil , hâlik . Fârisîsi kuşende .	Türkçe dammeli elif (l) babı
747	1	82	ulu nesne	أولو نسنه	Arabîsi ' azîm , zaykel , şahîş , celîl , cüll , ' ilved . Fârisîsi büzürg , vüzürg , keme .	Türkçe dammeli elif (l) babı
748	1	82	ululuğ	أولوق	Arabîsi sübuhat , celâlet , siyâdet , kibr , kibriyâ , âşâl , mecd , celâl , ' azame , übbehe . Fârisîsi şukühendegî , şekerf .	Türkçe dammeli elif (l) babı

749	1	83	ululamak	أولولمق	Arabîsi ta'zîm, terci'b, terfîd, temcîd, tesvîd, tağrîz, tekbîr, tevķîr, i'zâm, iclâl, tefhîm. Fârisîsi âzermîden.	Türkçe dammeli elif (l) babı
750	1	83	ululanmak	أولولنمق	Arabîsi te'azzum, tekebbür, istiĥâr, faĥr, teebbüh, iĥtiyâl, caĥf, baĥîle. Fârisîsi şikerfiden.	Türkçe dammeli elif (l) babı
751	1	83	ulu ağaç	أولو اغاج	Arabîsi devĥa, şecere-i 'azîm. Fârisîsi dıraĥt-ı büzürg.	Türkçe dammeli elif (l) babı
752	1	83	olmak	أولمق	Arabîsi kevn, keynûne, şayrûre. Fârisîsi bâşîden, bûden, şâhîden, şûden.	Türkçe dammeli elif (l) babı
753	1	83	olur	أولور	Arabîsi yekûnü, yeşîru. Fârisîsi mîşevd.	Türkçe dammeli elif (l) babı
754	1	83	oldu	أولدى	Arabîsi kâne, şâra. Fârisîsi şûd, kerdîd.	Türkçe dammeli elif (l) babı
755	1	83	olmaz	أولمز	Arabîsi lâ yekunu, mâ yeşîru. Fârisîsi nemîşevd, mebâdâ.	Türkçe dammeli elif (l) babı
756	1	83	ulumak	أولومق	Kelbde olur. Arabîsi nebĥ, nubâĥ, va'va' a, nebu'. Fârisîsi zünûden, zünûyîden, jâvîden.	Türkçe dammeli elif (l) babı
757	1	83	ulaç	أولاق	Arabîsi berîd. Fârisîsi şâkerbâĥ, yamcîk.	Türkçe dammeli elif (l) babı
758	1	83	omuz	أوموز	Arabîsi menkib (cemi menâkib gelir), kitf, ketif (cemi ektâf gelir), maĥnab. Fârisîsi dûş, süft, kift.	Türkçe dammeli elif (l) babı
759	1	84	ummak	أوماق	Arabîsi iltimâs, tevekküf, emel, te'mîl, ĥama', recâ', temennî, irticâ', tereccî, ĥamâ' iyye. Fârisîsi çeşm-i dâden, âvînden.	Türkçe dammeli elif (l) babı
760	1	84	ummamak	أومماق	Arabîsi 'anâĥ, ye's, ĥaybe, isti'as, ĥunûĥ, te'eyyüs, ĥanĥ. Fârisîsi nevmîd şuden.	Türkçe dammeli elif (l) babı
761	1	84	umulan nesne	أومولان نسنه	Arabîsi maĥsûd, murâd, merâm, me'mûl, ümniyye (cemi emânî gelir), munye. Fârisîsi kâm, ger.	Türkçe dammeli elif (l) babı
762	1	84	umdurmak	أومدرمق	Arabîsi iĥmâ', ircâ', temniye. Fârisîsi ümîd kerdânîden.	Türkçe dammeli elif (l) babı
763	1	84	umaç	أوماج	Meşhur taamdır. Arabîsi seĥite. Fârisîsi ârdhâle.	Türkçe dammeli elif (l) babı
764	1	84	ovmak	أومق	Arabîsi delk, ĥart, da'k, 'ark, ferk. Fârisîsi vemîden.	Türkçe dammeli elif (l) babı

765	1	84	ovdurmak	أودر مق	Arabîsi ifrâk . Fârisîsi vemâniden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
766	1	84	on	أون	Arabîsi ‘ aşera (cemi ‘ aşerât gelir). Fârisîsi deh .	Türkçe dammeli elif (l) babı
767	1	84	on bir	أون بر	Arabîsi iḥdâ ‘ aşera . Fârisîsi yâzde .	Türkçe dammeli elif (l) babı
768	1	84	on iki	أون ايكى	Arabîsi işnâ ‘ aşera . Fârisîsi duvâzdeh . Yirmiye kadar bu minval üzere ta‘ dâd olunur.	Türkçe dammeli elif (l) babı
769	1	84	on biñ	أون بيك	Arabîsi ‘ aşerate âlâf . Fârisîsi bîver , pîver , tümen , tümân , deh hezâr .	Türkçe dammeli elif (l) babı
770	1	85	on yüzbiñ	أون يوز بيك	Arabîsi ‘ aşera mi ’ete âlâf . Fârisîsi deh şad hezâr .	Türkçe dammeli elif (l) babı
771	1	85	ün	أون	Ses manasına. Arabîsi şayḥa . Fârisîsi âvâz .	Türkçe dammeli elif (l) babı
772	1	85	ünlemek	أونله مك	Çağırma manasına. Arabîsi şayḥ , şıyâḥ . Fârisîsi âvâz kerdên .	Türkçe dammeli elif (l) babı
773	1	85	un	أون	Buğday hububatından olur. Arabîsi daḳîk , tıḥn . Fârisîsi erdâle , ard , kılaş , pejîşe .	Türkçe dammeli elif (l) babı
774	1	85	unutmak	أونتمق	Arabîsi nesy , ğafle , nisyân , seh , zühûl , ifsâḥ . Fârisîsi ferâmûş , ferâmûş kerdên , ferâmûşiden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
775	1	85	unutturmak	أونتدر مق	Arabîsi izhâl , iğfâl , ifhâ , tefhiye , tensiye . Fârisîsi ferâmûşâniden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
776	1	85	unutucu	أونوديجى	Arabîsi nâsî , ğâfil , zâhil . Fârisîsi ferâmûş künende .	Türkçe dammeli elif (l) babı
777	1	85	ova	أوا	Arabîsi şâhra (cemi şahârâ gelir), deşt , sehb , belûka , cebbân , cebbâne , tîh , şeydân . Fârisîsi deşt , kelâk , hâmûn .	Türkçe dammeli elif (l) babı
778	1	85	üveyik	أوبيك	Meşhur kuştur. Arabîsi fâhte (cemi fevâḥit gelir), zakaka , şulşul , zük . Fârisîsi tâtârik , kükû , fâhtek .	Türkçe dammeli elif (l) babı
779	1	86	uyku	أويقو	Arabîsi nevm , ruḳâd , bühû ‘. Fârisîsi ḥâb .	Türkçe dammeli elif (l) babı
780	1	86	uyumak	أويومق	Arabîsi nevm , raḳd , ruḳûd , hübû ‘, iğfâ ‘. Fârisîsi ḥâbiden , ḥusbiden , ḡunûden , nâvîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
781	1	86	uyutmak	أويوتمق	Arabîsi tehcîd , inâme , tenvîm , irḳâd , ihcâd . Fârisîsi ḥabâniden .	Türkçe dammeli elif (l) babı

782	1	86	uyuyucu	أويويجي	Arabîsi nâ'im, râkıd . Fârisîsi hâbende .	Türkçe dammeli elif (l) babı
783	1	86	uyanıklık	أويانقلق	Arabîsi sehdâd, sehed, seher, erağ . Fârisîsi bîdârî .	Türkçe dammeli elif (l) babı
784	1	86	uyanmak	أويانمق	Arabîsi hebb (Uykudan uyandı, demek هَبَّ مِنَ النَّوْمِ demektir), hüçüd, teheccüd, teyakğuz, intibâh, intirâğ . Fârisîsi bîdâr şuden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
785	1	86	uyandırmak	أوياندرمق	Arabîsi îkâz, tehçid, inbâh, ba'ğ . Fârisîsi bîdâr kerden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
786	1	86	uyanık	أويانق	Arabîsi yağzân, sehrân, sâhir . Fârisîsi bîdâr .	Türkçe dammeli elif (l) babı
787	1	86	uymak	أويمق	Arabîsi muvâfağa, mutâba'a, muşâba'a, muţâva'a, teba', imtişâl, iğtifâ', muvâ'ağa, muşâkele, muvâta'a, tebâ'a, teğaffi, muğânâh . Fârisîsi derpey reften .	Türkçe dammeli elif (l) babı
788	1	86	uymamak	أويمامق	Arabîsi hîlâf, muğâlefe, iş'âl . Fârisîsi bermağiden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
789	1	87	uydurmak	أويدرمق	Arabîsi kıyâs, iğtiyâs, itbâ', itlâ' . Fârisîsi derpey revâniden, kûk .	Türkçe dammeli elif (l) babı
790	1	87	uyuntu	أويونتى	Arabîsi tâbî' (cemi tevâbî' gelir). Fârisîsi bağlân .	Türkçe dammeli elif (l) babı
791	1	87	oyalanmak	أويانمق	Arabîsi telekkü', te'âşüş . Fârisîsi meşğûl şuden, beçizî .	Türkçe dammeli elif (l) babı
792	1	87	oyalandırmak	أويالندرمق	Arabîsi tesvîf, müdâleke, mûmâţala, leyyân . Fârisîsi kâr vâpes endâhten .	Türkçe dammeli elif (l) babı
793	1	87	oyun	أويون	Arabîsi lû'b (cemi lû'ub gelir). dedd, zecel . Fârisîsi bağte, bâzî, lâbe, lâğ .	Türkçe dammeli elif (l) babı
794	1	87	oynamak	أوينامق	Arabîsi li'b, la'ib, henf, lehv, telehhî . Fârisîsi bâhten, bâziden, ferğiden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
795	1	87	oynatmak	أويناتمق	Arabîsi il'ab . Fârisîsi bâzâniden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
796	1	87	oynayıcı	أوينايجي	Arabîsi lâ'ib, lâhî . Fârisîsi bâzî künende .	Türkçe dammeli elif (l) babı
797	1	87	oyuncağ	أويونجق	Arabîsi ülhiyye (cemi âlâhî gelir), derfele . Fârisîsi bâziçe, girdâne .	Türkçe dammeli elif (l) babı
798	1	87	öykünmek	أويكونمك	Arabîsi tağlîd . Fârisîsi verziden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
799	1	87	oynağ yeri	أوينق يري	Arabîsi mağşal (cemi mefâsıl gelir). Fârisîsi bendğâh .	Türkçe dammeli elif (l) babı
800	1	87	uyluğ	أويلوق	Arabîsi fağz . Fârisîsi rân .	Türkçe dammeli elif (l) babı

801	1	87	uyuşmak	أويوشمق	Arabîsi hader, teħaddür . Fârisîsi enbûsîden, şefe besten, keraḥ, keraht .	Türkçe dammeli elif (l) babı
802	1	88	uyuşturmaq	أويوشدرمق	Arabîsi taħdîr . Fârisîsi enbûsânîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
803	1	88	oymaq	أويمق	Arabîsi naḥb, laḥd, intikâr . Fârisîsi nâvîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
804	1	88	öyke	أويكه	Öfke manasına. Arabîsi evke, ğazab . Fârisîsi ḥuşm .	Türkçe dammeli elif (l) babı
805	1	88	öykelenmek	أويكلنمك	Arabîsi igtizâb, evk, izmi'kâk, teğazzub, istihmâş, teħammuş, tezemmür . Fârisîsi âliḥten .	Türkçe dammeli elif (l) babı
806	1	88	öykelendirmek	أويكلندر مك	Arabîsi igtizâb, infât, işkâ', tevmîd . Fârisîsi ġırâşânîden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
807	1	88	öyken	أويكن	Meşhurdur. Arabîsi ri'e (cemi ri'ûn gelir). Fârisîsi şüş .	Türkçe dammeli elif (l) babı
808	1	88	ögle vakti	أويله وقتى	Arabîsi zühr, ḳâ'ile . Fârisîsi nîmrûz .	Türkçe dammeli elif (l) babı
809	1	88	ögle namazı	أويله نمازى	Arabîsi şalâtü'z-zühr . Fârisîsi namâz pişîn .	Türkçe dammeli elif (l) babı
810	1	88	uyan	أويان	Kem manasına. Arabîsi licâm . Fârisîsi ligâm, seḥ, ğam, leĝam .	Türkçe dammeli elif (l) babı
811	1	88	uyuz	أويوز	Arabîsi cereb, 'arr, ḥikke, ükle . Fârisîsi ḥuşkrende, ger, gergîn .	Türkçe dammeli elif (l) babı
812	1	88	oynaş	أويناش	Arabîsi ḥadîn (mesela: Karıyı oynaşıyla gördüm, demek رَأَيْتُ الْمَرْأَةَ مَعَ خَدِينَةٍ demektir). Fârisîsi mûl, mîjed .	Türkçe dammeli elif (l) babı
813	1	89	oyuq	أويوق	Bağlarda ve bostanlarda kuş korkutmak için yaparlar. Arabîsi ḥayâl, beyhûc, nuşb, micdâr . Fârisîsi tendese, ḥarçâre, hirâse .	Türkçe dammeli elif (l) babı
814	1	89	üy	أوى	Ses manasına, İsm-i Türkîdir. Arabîsi şadâ . Fârisîsi âvâz .	Türkçe dammeli elif (l) babı
815	1	89	üy vermek	أوى ويرمك	Ses vermek manasına. Arabîsi taşdiye. Fârisîsi âvâz dâden .	Türkçe dammeli elif (l) babı
				بَابُ الْبَاءِ الْمَفْتُوحَةِ مِنَ التَّرْكِيَةِ		
816	1	89	baba	بَابَا	Arabîsi eb, nâcil, vâlid . Fârisîsi peder, pûb .	Türkçe fethalı bâ (bâ) babı
817	1	89	papatya çiçeği	بَابَادِيه چچكى	Arabîsi babunc, ḳurâşş, bâbûnk, bâbûnek . Fârisîsi bâbûne, kûpel .	Türkçe fethalı bâ (bâ) babı

818	1	89	papağan	بَبْغَان	Meşhur kuştur, âdem gibi söyler. Arabîsi babgâ, babbağâ . Fârisîsi tûtek, sârû, mürğ, zeyrek, sâr,	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
819	1	89	bebr	بَبْر	Yırtıcı hayvandır, Hint diyarında olur. Arabîsi bebîr, furâmık . Fârisîsi bebîr .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
820	1	89	bebek	بَبْك	Gözde olur. Arabîsi nâzır, insânu'l-‘ayn, hîndûre, hîndîre . Fârisîsi merdümek, merdüm çeşm, kîk, kâk, merdüme .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
821	1	90	papuç	بَابُوح	Arabîsi midâs, hîzâ’, kâfş . Fârisîsi pâpûş, pâydân, pâbuk, keş, sermûze, lâlek, çîdâr .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
822	1	90	papuççu	بَابُوحِجِي	Arabîsi iskâf, kâffâş, üskûf . Fârisîsi keşger, sürger .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
823	1	90	babulluk	بَابُولُوق	Harabe ve meygede gibi mahal. Arabîsi meznî, mâhûr . Fârisîsi jegâv, lehar .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
824	1	90	pepe	بَبِيه	Arabîsi muşagşığ, tımtım, ertel . Fârisîsi telende .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
825	1	90	bataç	بَبْتَاق	Arabîsi sevâhî, sevvâhî . Fârisîsi galîvengâh .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
826	1	90	batmaç	بَاتَمَق	Arabîsi sevîh, şeyh (mesela: Ayağım çamura battı, demek بَاتَمَقْتُ بِأَلْوَحْلِ demektir), sevîh; ingîtâf (suya batmaktır), tuhûs . Fârisîsi halîden .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
827	1	90	batırmaç	بَاتُورَمَق	Arabîsi maql, gatt . Fârisîsi be-âb fîrûburden, halânîden .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
828	1	90	petek	بَبْتَك	Arı içine bal koduğu haneli mumdur. Arabîsi şehd . Fârisîsi kelîzdân .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
829	1	90	patrik	بَبْتَرِيك	Arabî-i galattır, sahihi batrîk (cemi batârîka gelir). Fârisîsi hirbed .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
830	1	90	paça	بَابَاچه	Arabîsi kürâ’ (cemi ekru’ gelir), şazıyye . Fârisîsi pâje .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
831	1	91	paçacı	بَابَاچهجِي	Arabîsi kürâ’î . Fârisîsi serpez, simrîn .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
832	1	91	bacanaç	بَبَانِاق	Arabîsi za’b, selif . Fârisîsi hemdâmâd .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
833	1	91	paçarız	بَبَارِز	Güç manasına, Türkîdir. Arabîsi şa’b . Fârisîsi düşvâr .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
834	1	91	baça	بَابَاچه	Dam üstünde yaparlar. Arabîsi küvve, kuzfe . Fârisîsi tâbdân, pelûk .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
835	1	91	paçavra	بَبَاوَرِه	Arabîsi ci’âl, mîda’ a, mîda’ a, katîle . Fârisîsi kâbuk, kâbûk, kemâyûk .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı

836	1	91	baç	بَاح	Satılan eşyadan alırlar. Arabîdir, meks dahi derler. Fârisîsi cibâ .	Türkçe fethalı bâ (↔) bâbı
837	1	91	peçe	بِجَه	Avratlar yüzlerine örterler. Arabîsi burka , şa'riyye . Fârisîsi çeşm âviz , çeşm bend , âyâzî , âyâsî .	Türkçe fethalı bâ (↔) bâbı
838	1	91	bağış	بَحْشِش	Fârisîdir, Arabîsi 'atıyye , 'atâ , câ'ize , rifd , ni' me , resî' a , le'afe , luhve . Fârisîsi bağış , müjdegâni , miğyâze . Türkîde bağış istimal olduğundan o dahi yazılmıştır.	Türkçe fethalı bâ (↔) bâbı
839	1	91	padişah	پادشاه	Arabîsi melik , melîk , haşîr , halife , 'âhil , şaydân , quddâm , havz , imâm , sultân (cemi selâtin gelir), şulşân . Fârisîsi pâdişâh , pâdsâh , tâcdâr , cihândâr , cihânsalâr , şâh , şehnişâh ve şâhinşâh (asrında bulunan sair padişahlardan her halde ziyade olup onun imdadına muhtaç oluna derler), keyâzend .	Türkçe fethalı bâ (↔) bâbı
840	1	92	padişah muşâhibi	پادشاه مصاحبی	Arabîsi habâ' (cemi ağbâ' gelir), qurbân (cemi qarâbin gelir). Fârisîsi nezdiğân-ı şeh .	Türkçe fethalı bâ (↔) bâbı
841	1	92	badem	بادم	Arabîsi levz . Fârisîsi bâdâm .	Türkçe fethalı bâ (↔) bâbı
842	1	92	bademli helva	بادملى حلوا	Arabîsi levziyye . Fârisîsi pürgenc .	Türkçe fethalı bâ (↔) bâbı
843	1	92	beden	بدن	Kale duvarı üzerinde yaparlar. Arabîsi şurfe (cemi şurefât gelir). Fârisîsi kungure .	Türkçe fethalı bâ (↔) bâbı
844	1	92	bâdiye	باديه	Şerbetçiler kullanırlar. Arabî-i galattır. Sâhihi bâtiye . Fârisîsi bâdye .	Türkçe fethalı bâ (↔) bâbı
845	1	92	berber	بَرَبَر	Arabîsi hâlik , müzeyyin , mevvâş . Fârisîsi serşûy , sertirâş .	Türkçe fethalı bâ (↔) bâbı
846	1	92	beraber	بَرَابَر	Arabîsi seyyân , musâvî , seyy . Fârisîsi lebâleb , hemvâr , leb ber leb , yeksân .	Türkçe fethalı bâ (↔) bâbı
847	1	93	beraberlik	بَرَابَرِلك	Arabîsi tehâtün , ihtitân , musâvât , muğâzâh , seviye , tesâvî , hizâ' , vezn . Fârisîsi hemseng .	Türkçe fethalı bâ (↔) bâbı
848	1	93	berat gecesi	بَرَات كيجسى	Arabîsi leyletü'l-berâ'e . Fârisîsi şebçek .	Türkçe fethalı bâ (↔) bâbı
849	1	93	perçem	بَرَجَم	Arabîsi nâşiye (cemi nevâşî gelir), 'ufra , tuğâfe , kuşsa . Fârisîsi perçem , külâl , ğajğav , feş .	Türkçe fethalı bâ (↔) bâbı
850	1	93	parça	پارچه	Arabîsi şıkka , filka , cizme , kisfe , muz'a . Fârisîsi pergâle , pâre , laht .	Türkçe fethalı bâ (↔) bâbı

851	1	93	perçin	پَرْحِينَ	Ekser nalbantlar mıhlara ederler. Arabîsi tebşîm (lugat-i müvellededir). Fârisîsi felğand .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
852	1	93	bardağ	بَرْدَاق	Arabîsi kûz (cemi ekvâz ve kîzân gelir), ķâķûze , miķzâ . Fârisîsi kûze , nikejdeh .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
853	1	93	bardağcı	بَرْدَاقِجِی	Arabîsi fahâr , fâķûrî . Fârisîsi kûzeġer , kûlâl .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
854	1	93	perde	پَرْدِه	Arabîsi ķidr , sitr , sicf , surâdik (cemi surâdikât gelir), cünne (cemi cenen gelir), kinn (cemi eknân gelir), kinân , ġiķâ ². Fârisîsi perde , pâķâm , tutuķ , sâre .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
855	1	94	perâzvâne	پَرَازَوَانِه	Bıçak ve kılıç kabzasına gümüş ve demirden yaparlar. Fârisî-i galattır. Arabîsi ķa'îr , ķabî' a . Fârisîsi beķîze , berâzvâne .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
856	1	94	pars	پَارِس	Arabîsi fehđ (cemi fühûğ gelir), ķekîme . Fârisîsi yûz , yûze .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
857	1	94	barışmak	بَارِشْمَق	Arabîsi ķulh , muķâlaha , muvâde' a , muhâdene , tevâdu' , lîm . Fârisîsi âķtî .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
858	1	94	barıştırmak	بَارِشْمَقِی	Arabîsi iķlâķ , îğâm , ismâl , edm . Fârisîsi âķtî kerdânîden .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
859	1	94	perşembe	پَرِشْنِبِه	Arabîsi ķamîs . Fârisîsi penķşenbih .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
860	1	94	pergel	پَرَكَل	Arabîsi ķircâr , devvâre . Fârisîsi perġâr , perġâl , perđâl , pervâl .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
861	1	94	parlak	پَارِلَاق	Arabîsi berrâķ , dulâmiķ , illâķ , lâmi' , fâķi' , mâķi' . Fârisîsi tâbdâr , tâbende .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
862	1	94	parlatmak	پَارِلَاتْمَق	Arabîsi teberruķ , tele' lü ³, tevehhüc . Fârisîsi tâbîden .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
863	1	94	parmak	پَارْمَق	Arabîsi iķbi' cemi (eķâbi' gelir), ķüntur (cemi ķenâtir gelir). Fârisîsi engüķt .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
864	1	94	parmak ucu	پَارْمَقِ اَوْجِی	Arabîsi benân , benâm . Fârisîsi sirângüķt .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
865	1	95	barut	بَارُوت	Arabîsi bârut . Fârisîsi bârud .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
866	1	95	pervâz	پَرَوَاز	Arabîsi ķâķiye (cemi ķavâķi gelir). Fârisîsi kenâr .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
867	1	95	pervâne	پَرَوَانِه	Fârisîdir. Arabîsi ferâķ , reteylâ . Fârisîsi pervâne , dûđķâr , fervâne , vâse .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
868	1	95	bere	بَرِه	Kötekten ve ısırmaktan ve düşmekten olur. Arabîsi kedm (cemi kûğum gelir). Fârisîsi pûsîde .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı

869	1	95	pâre pâre	پاره پاره	Arabîsi şukka şukka, kıt' a kıt' a . Fârisîsi rîze rîze, gâv gâv, leşke leşke, ketre petre .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
870	1	95	paralamak	پارلمك	Arabîsi teşrîm, tebkî', tezdîm, taḥzîm, taḥfî', taḥşîl . Fârisîsi pencîden, ḥasten, encîden .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
871	1	95	paralanmak	پارلمنك	Arabîsi tefettut, inḥivâl, tefessu', temessu', teşerrum, teḳaṭṭu', teḳaşşum, tehattum, tehezzu', teḥarmül . Fârisîsi encîde şuden.	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
872	1	95	bez	بز	Arabîsi kaşab . Fârisîsi kirpâs .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
873	1	95	pazar	پازار	Arabîsi sûḳ (cemi esvâḳ gelir). Fârisîsi vâcâr, yenîlû	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
874	1	95	pazar günü	پازار گونی	Arabîsi eḥad, yevmü'l-eḥad . Fârisîsi yek şenbe .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
875	1	96	pazartesi	پازار ارتسی	Arabîsi işneyn, evhed, ehven . Fârisîsi düşenbih .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
876	1	96	beze	بز	İnsanda ve hayvanda yumruca et içinde olur. Arabîsi ḡudde (cemi ḡuded gelir). Fârisîsi dejîne, şîrne, şîrûne, ḡurde .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
877	1	96	bezirkaṭûnâ	بزرگطونا	Ezadandır, Arabîdir. Türkîde dahi müstemeldir, isbeḳül tohumu dahi derler. Arabîde buhduḳ, yeneme dahi derler. Fârisîsi herûtem, ispeyûş, ispeḡûl, isfeyûş .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
878	1	96	bezek	بزك	Arabîsi zînet, zibric, zeyn (cemi ezyân gelir), nîḳa . Fârisîsi permûñ, herheft, pâyûn, berâh .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
879	1	96	bezemek	بزمك	Arabîsi tezyîn, izyân, taḥliye, teşvîf, tezeyyu', tesvîl, taḳyîn . Fârisîsi ârâyânîden .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
880	1	96	bezenmek	بزنمك	Arabîsi tezeyyûn, teḥallî, izdiyân, teşevvuḳ . Fârisîsi ârâsten, erasten, ârânîden .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
881	1	96	pazubent	پازو بند	İçine hamayili koyup kola bağlarlar. Arabîsi 'izâd, dümluc, dümlûc . Fârisîsi bâzubend .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
882	1	96	pezevenk	پزمو نك	Arabîsi ḳavvâd . Fârisîsi pâzen .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
883	1	97	pazi	پازی	Yapraktır, mahsus ekerler, taamı olur. Arabîsi silḳ . Fârisîsi pâzû .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
884	1	97	pas	پاس	Demirde vesairde olur. Arabîsi şadâ', kevlâ', ḳara, zereb . Fârisîsi âjûḡ, jeng, kelâs, kere, mûrçâne, mûryâne, mûrcâ .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı

885	1	97	paslanmak	پاسلنمق	Arabîsi şadâ °, ṭab °. Fârisîsi jeng âveriden, jeng giriften .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
886	1	97	beslemek	بَسَلَمَك	Arabîsi terbiye, tefnîk, mufânaça, iftilâ °. Fârisîsi perverden, perveriden .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
887	1	97	beslenmek	بَسَلَمَك	Arabîsi terabbî . Fârisîsi perverde şuden .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
888	1	97	besili	بَسِيلِي	Arabîsi murabbâ . Fârisîsi tûse .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
889	1	97	besleyici	بَسَلِيَجِي	Arabîsi mürebî . Fârisîsi perverende .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
890	1	97	pestil	پَسْدَل	Arabîsi ferâtîk . Fârisîsi felâte .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
891	1	97	beş	بَش	Arabîsi ḥamse . Fârisîsi perc .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
892	1	97	beşyüz	بَشْيُوز	Arabîsi ḥamse mi °e. Fârisîsi penç şad .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
893	1	97	beşbiñ	بَشْبِيَك	Arabîsi ḥamse âlâf, ḥamsete âlâf . Fârisîsi perc hezâr .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
894	1	97	beşyüz biñ	بَشْيُوزْبِيَك	Arabîsi ḥamse mi °ete âlâf . Fârisîsi pânşad hezâr .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
895	1	97	beşte bir	بَشْدَه بَر	Arabîsi ḥumus (cemi aḥmâs gelir). Fârisîsi yek ez perc .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
896	1	98	baş	بَاش	Arabîsi re °s, hecâc, câmûr, kulle, miltâṭ . Fârisîsi ser .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
897	1	98	baş aşağı	بَاشِ اَشْغِي	Arabîsi menkûs, ma °kûs. Fârisîsi sernigûn, vârun, vâjgûn, bâzgûne, bâşgûne .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
898	1	98	baş ağrıtmak	بَاشِ اَغْرَتَمَق	Arabîsi taşdî °. Fârisîsi derdnâk kerd-i ser .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
899	1	98	baş ağrısı	بَاشِ اَغْرَسِي	Arabîsi şudâ °, şakire, ğavl . Fârisîsi derd-i ser .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
900	1	98	baş eğmek	بَاشِ اَكْمَك	Arabîsi tenkîs, neks, şertâme . Fârisîsi serfurû kerd .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
901	1	98	başbuğ	بَاشِ بُوغ	Arabîsi edem, re °is. Fârisîsi sepehbed, sipehsâlar, sipehbere .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
902	1	98	baş yarmak	بَاشِ يَارْمَق	Arabîsi şelğ, ḥaşf . Fârisîsi naḥşiden .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
903	1	98	paşa	پَاشَا	Arabîsi vezîr (cemi vüzerâ gelir), düstûr , emirü'l-umerâ. Fârisîsi ḥân-ı ḥânân , emîru'l-umerâ manasıdır.	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
904	1	98	peştemal	پَشْتَمَال	Arabîsi mîzer, ḥakva . Fârisîsi sâre, fûte .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı

905	1	98	peşkir	پَشْكِر	Arabîsi mendîl (cemi menâdil gelir). Fârisîsi pelûz , dırâzhân , kendûre .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
906	1	98	başarmak	بَاشَرَمَق	Türkidir, edip kılmak manasına. Arabîsi ca'1 . Fârisîsi kerden .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
907	1	99	başlamak	بَاشَلَمَق	Arabîsi bed'e , ibtidâ , şürû' , ifrâğ . Fârisîsi âgâzîden , âgâz kerden .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
908	1	99	başlayıcı	بَاشَلِيجِی	Arabîsi mübtedî , şâri' . Fârisîsi âgâzende , ibtidâ kunende .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
909	1	99	paşmak	پَاشَمَق	Arabîsi midâs . Fârisîsi gûzer .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
910	1	99	başa kaçmak	بَاشَه قَاقَمَق	Arabîsi tevbîh , teşrib , tevkîs , tevtîb . Fârisîsi serzeniş , kuvâz .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
911	1	99	başlık direği	بَاشَلِق دِيرِك	Arabîsi ķariyye . Fârisîsi serşâh .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
912	1	99	başak	بَاشَاق	Buğday ve arpa başağıdır. Arabîsi sebel , sübûle , sünbûle , kerâye . Fârisîsi hüşe .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
913	1	99	beşik	بَاشِك	Arabîsi mehd . Fârisîsi kehvâde , kâhvâre , kâhvâre .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
914	1	99	peşkeş	پَشَكَش	Arabîsi hediye (cemi hedâyâ gelir). Fârisîsi dest âvîz , neverd , sevgân , gelvend .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
915	1	99	pişmani helva	پَشْمَانِی حَلْوَا	Arabîsi ķubbât . Fârisîsi şufârec .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
916	1	99	başmak	بَاصَمَق	Arabîsi vağ' , vehş . Fârisîsi behîden , pâyîden , ķaspîden , ķakîden .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
917	1	99	başkın etmek	بَاصَقِن اِيْتَمَك	Arabîsi gâre , igâre ; tebyît (gece ile baskın etmek). Fârisîsi şebhûn kerden , târâc , nâgeh girîden .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
918	1	100	başamak	بَاصَمَق	Merdivende olur. Arabîsi medrece , ķademe . Fârisîsi pâye .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
919	1	100	pastırma	پَاصِدْرَمَه	Arabîsi ķadîd , işrâre , kesîs , veşîķa , vezîm . Fârisîsi kâk , ķâķ .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
920	1	100	paşkalıya	پَاصَقَلِيَه	Naşârî bayramıdır. Arabîsi bâgût , simillâc , sullâķ . Fârisîce ism-i mahsûsu bulunamayıp bazı lügatten müstafâd olduğu üzere behmencene-i muğ görülmüştür.	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
921	1	100	paflıcan	بَطَلْجَان	Arabîsi bâzincân , kehkeb , ķayşal , ķahķab , vağd . Fârisîsi bâtingân , pâtîşgân .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
922	1	100	batman	بَطْمَان	Arabîsi menn , rişl (cemi irtâl gelir). Fârisîsi menn .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı

923	1	100	bağ	بَاغ	İpte vesairede olur. Arabîsi ķayd (cemi ķuyūd gelir), ‘ ukle , micār. Fârisîsi bend , kunîr .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
924	1	100	bağlamak	بَاغْلَمَق	Arabîsi ‘ aķd , ‘ aşb , şedd , rabţ , caħmaza , ħazķ , ħazm . Fârisîsi besten , bendîden .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
925	1	100	bağlayıcı	بَاغْلِجِی	Arabîsi râbıt , ‘ âķid . Fârisîsi bestende .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
926	1	100	bağ	بَاغ	Üzüm bağıdır. Arabîsi kūrūm . Fârisîsi bağ .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
927	1	101	bağcı	بَاغْجِی	Arabîsi nâtur , nâzûre , kerrâm . Fârisîsi rezbân .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
928	1	101	bahçe	بَاغْچِه	Arabîsi maħcer , firdevs , ravza (cemi ravz ve riyâz gelir), maħrafa , ħadîķa , cenne (cemi cennât ve cinân gelir), ħazîle , ħaşş . Fârisîsi bağçe , pâlîz , fâlîz .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
929	1	101	bahçıvan	بَاغْچِوَان	Arabîsi bostânî , fellâz . Fârisîsi bâğçevân , bâğçebân .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
930	1	101	bağdat	بَاغْدَاد	Irak'ta meşhur bir şehir ismidir. Bağdâd , Bağzâz , Zevrâ . Fârisîsi Bağdâd .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
931	1	101	bağır	بَاغِر	Arabîsi kebd (cemi kübūd ve ekbâd gelir). Fârisîsi çiger .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
932	1	101	bağır yeleği	بَاغِرْیَلِکِی	Meşhurdur, askerler giyerler. Arabîsi midra‘a . Fârisîsi şâmek .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
933	1	101	bağırdağ	بَاغِرْدَاغ	Masumları beşikte onunla bağlarlar. Arabîsi ķimât , mikât , ħizâm , cemħaķa . Fârisîsi bağtâķ , bağaltâķ , berteng , şâvenî .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
934	1	101	bağırdağ	بَاغِرْسَق	Arabîsi mi‘â (cemi em‘â gelir), ercâb , ķıtb , ķuşb (cemi aķşâb gelir), maşîr , rabz (cemi erbâz gelir) tılķ , ħâviye . Fârisîsi rûde , cigerbend .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
935	1	102	bağışlamak	بَاغِشْلَمَق	Arabîsi vehb , hibe , refd , işfâd , ifzâl , iħmâr , tenvîl , icdâ’ , îlâ’ , muħâbâh . Fârisîsi bağşîden , bağşûden ,	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
936	1	102	bahşiş	بَاغِش	Arabîsi ‘ atıyye , ‘ atâ’ , menħ , rifd , câ’ize , des‘a , letafe , ni‘me , lühve . Fârisîsi bağşiş , miğyâze , müjdegânî .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
937	1	102	bağışlamak	بَاغِشْلَمَق	Arabîsi vehb , hibe , refd , işfâd , iħmâr , ifzâl , tenvîl , icdâ’ , îlâ’ , muħâbâh . Fârisîsi bağşûden , bağşîden .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
938	1	102	bağa	بَاغِه	Sedefle bile kullanırlar. Arabîsi zebl , ħazan . Fârisîsi sengpüşt .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı

939	1	102	peftere	بَفتَرِه	Şahinciler onunla kuş çağırırlar. Arabîsi cenâh . Fârisîsi peftere , befde , hurûha .	Türkçe fethalı bâ (↔) bâbı
940	1	102	bağkal	بَغَال	Arabîsi beddâl dahi derler. Fârisîde dahi Türkî gibi bağkal ve cırcır fûrûş dahi derler.	Türkçe fethalı bâ (↔) bâbı
941	1	102	bağla	بَغْلَه	Arabî-i galattır. Sahihi bağkılâ, cırcır, fûl, hull, bâkılâ. Fârisîsi bâkıla, hafruc, kâlûsek, kevsek.	Türkçe fethalı bâ (↔) bâbı
942	1	102	bağkam	بَغَم	Boya nevinden meşhur ağaçtır. Hindistan'da ve Zengistan'da biter. Yaprığı ceviz yaprağı gibi olur. Kaynatıp suyuyla kızıl boya boyarlar. Arabîsi bağkam , ' andem . Fârisîsi teberhûn , çûbsürh , dârbehâl .	Türkçe fethalı bâ (↔) bâbı
943	1	103	bağlava	بَغْلَوَا	Arabîsi tafşile . Fârisîsi teşere , lâberlâ	Türkçe fethalı bâ (↔) bâbı
944	1	103	bağraç	بَغْرَج	Arabîsi setl , seytal . Fârisîsi setel , hevgân ,	Türkçe fethalı bâ (↔) bâbı
945	1	103	bağır	بَغِير	Arabîsi nuhâs , şâd , kıtr , ķubrus , sekb , şaydân . Fârisîsi müs , tûpâl .	Türkçe fethalı bâ (↔) bâbı
946	1	103	bağmağ	بَغْمَق	Arabîsi nazar , nağr , nazzâre ; tağdîk (ziyade bakmaktır), lemha , lemh , iltimâh (bunlar az bakmaktır). Fârisîsi nigâh kerd , nigâhîden , nigeristen , nigerîden , girânden , nazar kerd .	Türkçe fethalı bâ (↔) bâbı
947	1	103	bağıcı	بَغْجَى	Arabîsi nâğır , râ'î . Fârisîsi binende .	Türkçe fethalı bâ (↔) bâbı
948	1	103	bağar	بَغَار	Arabîsi yenşuru . Fârisîsi nigerd .	Türkçe fethalı bâ (↔) bâbı
949	1	103	bağtı	بَغْدَى	Arabîsi nazara . Fârisîsi nigâh kerd .	Türkçe fethalı bâ (↔) bâbı
950	1	103	bak demek	بَغْدِيمَك	Arabîsi unşur . Fârisîsi nigâh kun .	Türkçe fethalı bâ (↔) bâbı
951	1	103	bağma	بَغْمَه	Arabîsi lâ tenzur . Fârisîsi nazar mekun	Türkçe fethalı bâ (↔) bâbı
952	1	103	pek	بَك	Arabîsi şalb , zenîk , ķasb . Fârisîsi keyâhan , üstûvâr , lüşt .	Türkçe fethalı bâ (↔) bâbı
953	1	104	peklik	بَكَاك	Arabîsi şalâbe , celâde , huşûr , şumûl , ' aleb , metâne , ķazeb . Fârisîsi şikerfi .	Türkçe fethalı bâ (↔) bâbı
954	1	104	pekleşmek	بَكَاشْمَك	Arabîsi teşallub , zârb , ķusûb , işmîlâl , istihkâm . Fârisîsi şikerfiden .	Türkçe fethalı bâ (↔) bâbı

955	1	104	pekiştirmek	بَكَشْدَرْمَك	Arabîsi itrâş, tetrîş, ihkâm, îşâd, te'yîd, taqviye, tevki'd, irşân . Fârisîsi nişâhten .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
956	1	104	beñ	بَك	Yüzde olan siyah nokta ki Arabîsi hâl, hîlân, şâme, şâm . Fârisîsi Arabîde olduğu gibi hâl' dir	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
957	1	104	pak	پَاك	Arabîsi ţâhir, nazîf . Fârisîsi temîz, pâk .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
958	1	104	bey	بَك	Arabîsi emîr . Fârisîsi hân .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
959	1	104	beñiz	بَكْز	Arabîsi levn (cemi elvân gelir). Fârisîsi reng .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
960	1	104	baña demek	بَكَدِيمَك	Arabîsi lî, ileyye . Fârisîsi merâ .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
961	1	104	beñzemek	بَكْزِمَك	Arabîsi muşâbehe, muzâhâh, müşâkele, mûmâsele, temâşül, şibh, teşebbüh, mişl, müşâkehe, te'assün, nidd, nazîr, lemha, muzâra'a . Fârisîsi tâbîden, mânîden, kerâhîden, mânîsten .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
962	1	105	beñzetmek	بَكْزِمَك	Arabîsi teşbîh, temşîl, vi'âm, muvâ'ame, muhâkât, intihâf . Fârisîsi mânend kerden, mânânîden, mânîstânîden .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
963	1	105	bekçi	بَكْجِي	Arabîsi nâtûr (cemi nevâtûr gelir). Fârisîsi pervâk, pâsbân, pehredâr, turğâf, yatâgî, dervâzbân, rûzbân, çûpekzen, nevbetdâr .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
964	1	105	beklemek	بَكْلَمَك	Arabîsi hîrâse, intizâr . Fârisîsi pâsîden, yatâk, pâs dâşten, pâyisten .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
965	1	105	pekmez	بَكْمَز	Arabîsi dîbs . Fârisîsi dûşâb, kûdâb, kûşâb, mey-i puhte .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
966	1	105	beğenmek	بَكْنَمَك	Arabîsi istihsân, tahsîn, istisvâb, istimlâh . Fârisîsi pesendîden, ferîş .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
967	1	105	beğenilmiş	بَكْنَمِش	Arabîsi müstahsen, müstaşveb . Fârisîsi pesendîde .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
968	1	105	peksimet	بَكْسِمَت	Arabîsi ka'k . Fârisîsi huşknân .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
969	1	105	bel	بَل	Ekser bostan kazarlar. Arabîsi mi'bed, minqar, hezke . Fârisîsi büngen, nelend .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
970	1	105	bel	بَل	Arabîsi haşr, eytâl, bühre . Fârisîsi miyân .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı
971	1	106	bel soğukluğu	بَل صَوْفَلْغِي	Arabîsi karhatü'l-meşâne, karhatu'l-bevl . Fârisîsi sûzâk .	Türkçe fethalı bâ (ـ) bâbı

972	1	106	belâ	بَلَا	Arabîdir dahi dâhiye (cemi devâhî gelir), huveyhine , fâkıra , defr , nâbihâ , kıntır , hitr , âfet , celîfe , fecî' a , fâkı' a , kâri' a (cemi ķavâri' gelir), mihne , 'uzle, hibl (cemi hubûl gelir), de'lûl (cemi de'âlîl gelir), zâha. Fârisîsi betyâre , petyâre .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
973	1	106	pala	پَلَا	Kılıç nevindedir. Arabîsi mişmel . Fârisîsi tîgek , yek âvîz , rânâvîz , kâdrân .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
974	1	106	balçaķ	بَالِجِق	Kılıç kabzasında olur. Arabîsi şûme , sifsîķa . Fârisîsi bend .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
975	1	106	bal	بَال	Arabîsi 'asel, sennût , mizc , tırîm ; şehd (gümeç balıdır), tırn , şevâb , sülvâne , âs , li'm ; ķand (şeker kamışından olan baldır). Fârisîsi engübîn ; revâķ (gümeçten sızan baldır).	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
976	1	106	balaban	بَالْبَان	Av kuşlarından meşhurdur. Arabîsi sevzâķ , sevdenîķ , seydenûķ sûdâniķ , nehşel . Fârisîsi ķarg .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
977	1	107	peltek	پَلْتَك	Arabîsi elken , 'ıfîî, erret . Fârisîsi elkez , temende , şikeste zebân , hâkreh , hâkle , cûb .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
978	1	107	pelteklik	پَلْتَكَاك	Arabîsi rette , leşğ , lükene , tehtehe , lefe . Fârisîsi şikeste zebânî .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
979	1	107	pelte	پَلْتَه	Meşhur taamdır. Arabîsi fâlûz , fâlûzeķ , şufurruk , siriķrât . Fârisîsi pâlûde .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
980	1	107	balçık	بَالِجِق	Arabîsi şin , redģa , ķamâ' , şalşâl , tırnen , kil , keyûģ .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
981	1	107	baldır	بَالْدِر	Topuk ile diz arası. Arabîsi sâķ (cemi sîķân gelir), kürâ' , ķademe . Fârisîsi pûj , pûje .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
982	1	107	baldırı ķara	بَالْدِرِي قَرَه	Meşhur ottur. Arabîsi küzberatü'l-bi'r , ca' detü'l-ķanâ , sâķu'l-esved , şaru'l-cinn , vesi' u'l-'arz , şaru'l-'arz , şaru'l-âcûz , şaru'l-ģuvâl . Fârisîsi persibâvşân .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
983	1	107	baldıran otu	بَالْدِرَان اوتِي	Arabîsi ķahma' , şevkerân , şeykerân . Fârisîsi sürt , şûk .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
984	1	108	paldım	پَالْدِم	Arabîsi şübât . Fârisîsi ģûzbân , pardüm .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
985	1	108	palan	پَالَان	Arabîsi ikâf , vikâf , kür (cemi ekvâr ve kîrân gelir). Fârisîsi pâlân .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
986	1	108	belermek	بَلْرَمَك	Göz açıp kalmak manasına. Arabîsi işşâ' , şaşv , berheme . Fârisîsi küşûde , ķeşm şuden .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı

987	1	108	balta	بَالطه	Arabîsi bürt , fâ 's (cemi fu 'us gelir), kerzîm , kirzin , kirşim , faşîm . Fârisîsi teber , tever .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
988	1	108	balgām	بَالْغَم	Arabî-i galattır, sahihi balgām . Fârisîsi kuş .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
989	1	108	balık	بَالِق	Arabîsi hût (cemi hîtân gelir), semek (cemi simâk ve sümûk gelir), nûn (cemi envân gelir). Fârisîsi mâhî .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
990	1	108	balıkçı	بَالِقِجِی	Arabîsi ' arakiyy , semmâk . Fârisîsi mâhî-gîr .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
991	1	108	balık turşusu	بَالِق تَرْشِسِی	Arabîsi memkûr , şîhnâ '. Fârisîsi mâhyâbe , mâh-âve .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
992	1	108	balıkçıl kuşu	بَالِقِجِل قَوْشِی	Arabîsi sebeytar , tuvel , mâliku'l-ğazîn , ebu'l-ğazîn (Bu lafız ile tesmiye daima Cehennem havfından gamgîn olduğu içindir. Siyah ve ayakları uzun olur, daima taayyüşü sudan iken gayet azıcık su içer, sebebi budur ki içmekle su dökünür diye gamgîn olur, gâhice o havf ile kemal-i ataşeden helak olur diye nüzhetü'n-nüfûs zikr eder), geylan . Fârisîsi bûtîmâr .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
993	1	109	balık otu	بَالِق اوتِی	Arabîsi mâhîzhere . Fârisîsi mâhî-zehr	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
994	1	109	balık ağı	بَالِق اَغِی	Arabîsi şebeke-i hût . Fârisîsi nesbîl, şest.	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
995	1	109	belek	بَلَك	Dağa benzeyen tepedir. Arabîsi furğ . Fârisîsi girîve .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
996	1	109	belli	بَلَلِی	Arabîsi zâhir , ' ayân , celî , beyyin , vâzîh . Fârisîsi âşikâr , âşikâre , rûşen , hüveydâ .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
997	1	109	belirmek	بَلُورْمَك	Arabîsi zuhûr , ' arz , te ' ayyûn , tebeyyûn , inşîrâh , belc . Fârisîsi âşikâr şuden .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
998	1	109	belirsiz olmak	بَلُورْسَز اولْمَق	Arabîsi tumûs , inçimâs , indirâs , iştigâr . Fârisîsi nâbedîd şuden .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
999	1	109	belirtmek	بَلُرْتَمَك	Arabîsi izhâr , îzâh , îblâc . Fârisîsi âşikâr kerden .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
1000	1	110	pelit	بَلِیْت	Meşe ağacındandır. Arabîsi bellût . Fârisîsi sindiyân .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
1001	1	110	pelin	بَلِیْن	Mağruf ottur. Arabîsi efsenfîn , bükeykâ , keşûs , rûmî . Fârisîsi hatref , mâmîşâ .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
1002	1	110	pamuğ	بَلْمُوق	Arabîsi kuṭn , ' uṭb , birs , îr , beşur , hurnif , dî ' s , kersûf , kürfûs , heyûlâ , ṭavṭ , kürsûf . Fârisîsi penbe , paḫte , felḫand .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı

1003	1	110	pamuk atmak	پَمُوقِ اَتَمَقِ	Arabîsi halc , tenfiş , nedf . Fârisîsi melhûden .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
1004	1	110	pencere	پَنْجَرِه	Arabîsi revzene , revşen, hüvve . Fârisîsi pencere , bâdhur , bâdhûn , derîçe , revzen , ğalebken .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
1005	1	110	pençe	پَنْجِه	Arabîsi mihle ; bürşün (arşın pençesidir). Fârisîsi hazre .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
1006	1	110	pancar	پَانْجَار	Turşusunu yaparlar, kırmızı olur. Arabîsi silğ . Fârisîsi çükündür , şevender , çuğundur .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
1007	1	110	panzehir	پَانْزِهْر	Arabîsi bâzehr (muarrebdir, aslı pâk zehirdir ki cesed-i semden tathîr edici manasına). Fârisîsi pâdzühr , şifâdârû , cândârû .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
1008	1	111	ben demek	بَنْ دِيْمَك	Arabîsi ene . Fârisîsi men .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
1009	1	111	benden	بَنْدَنْ	Arabîsi minnî , ‘ annî . Fârisîsi ezmen .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
1010	1	111	bende	بَنْدِه	Arabîsi fi . Fârisîsi dermen .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
1011	1	111	benim için	بَنْمِ اِيْچُون	Arabîsi li ecli . Fârisîsi berây-ı men .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
1012	1	111	bahadır	بِهَادِر	Arabîsi necid (cemi encâd gelir), cesûr , zimir , mezîr , be’îs , bâsil , şecî’ , ‘ aşâr , maşif’ . Fârisîsi pehlevân , şîr-efken , şîr-evjen , şîr-mân , kündâver , girişek , neberde , vârahd , yele .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
1013	1	111	bahadırılık	بِهَادِرْلِق	Arabîsi cesâret , hamâse , nehâke , besâle , bağâle , şarâme , şecâ’a , lebeğ . Fârisîsi kündî , kuştî kerdn .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
1014	1	111	pahalı	بِهَالِي	Arabîsi ğâlî . Fârisîsi girân , girân mâye .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
1015	1	111	pehlivan	پَهْلَوَان	Güreşçi manasına. Arabîsi ‘ arik (cemi ‘ arikûn gelir), hâfî , şarûğ . Fârisîsi keştigîr , kûlâv .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
1016	1	111	pey	پِي	Bir nesne alındıkta peşin verilen miktar. Arabîsi ‘ urbûn , ‘ arebûn , ‘ urbân , erbûn . Fârisîsi pîş müzd .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
1017	1	112	pay	پَاي	Arabîsi hişşe (cemi hişaş gelir), hubre , naşîb , halâk , sehm . Fârisîsi behre , perğ , pedme , serbağş , vâye , fercenc .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı

1018	1	112	bayat	بَيَات	Dünden kalmış şeydir. Arabî-i galattır, sahihi bâ'ut , beyyût . Fârisîsi yahtî .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
1019	1	112	bayrak	بَيْرَاق	Arabîsi livâ' , 'acûz, râye, gâye, 'ançara. Fârisîsi setâre .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
1020	1	112	bayram	بَيْرَام	Arabîsi 'îd cemi (a'yâd gelir), zîne . Fârisîsi çeşn , behmençe , çereş , cesen .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
1021	1	112	peygamber	بَيْغَمِير	Fârisîdir. Arabîsi resûl (cemi rusul gelir), nebî (cemi enbiyâ' gelir). Fârisîsi peyember , peyâmbere , peygâmbere , vaşşûr , peygamber .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
1022	1	112	baykuş	بَايْقُوش	Arabîsi bûm , nühâm , hâm , şadıh , şayf . Fârisîsi çûkek , hufc , hunc , gerçağz , kelîk , kûf .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
1023	1	112	baygın	بَايَغِين	Arabîsi mağşî . Fârisîsi vâhuş .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
1024	1	112	bayılmak	بَايَلِمَق	Arabîsi gaşy , gaşayân . Fârisîsi tebâsîden , gîsîden .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
1025	1	112	beygir	بَيْكِير	Arabîsi birzevn , himlâc , kerden . Fârisîsi berzûn , mâhçî , mâğçî .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
1026	1	113	peynir	بَيْنِر	Fârisî-i galattır. Arabîsi cübñ , kerîş , sennût . Fârisîsi penîr , deleme ; delemek (taze peynirdir).	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
1027	1	113	peynir şekeri	بَيْنِر شَكْرِي	Arabîsi fânîz . Fârisîsi kend .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
1028	1	113	beyin	بَيْنِي	Arabîsi dimâğ , şadâ , muğh , farh . Fârisîsi mağz , kâm .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
1029	1	113	payvand	بَايَوَانْد	At ayağına vururlar, Fârisî-i galattır. Arabîsi edhem . Fârisîsi pâyband .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
1030	1	113	paylaşmak	بَايَلِشْمَق	Arabîsi iktisâm , tevzu' , iğtirâm , iktisât , te'ezzüb . Fârisîsi vâbahşîden , taqsîm , kerden . vâye dâden .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
1031	1	113	paylaştırmak	بَايَلِشْدَرْمَق	Arabîsi tevzî' , taqsîm . Fârisîsi taqsîm kerdânîden .	Türkçe fethalı bâ (ب) bâbı
1032	1			فَصَلُّ الْبَاءِ الْمَكْسُورَةِ مِنَ التَّرَكِيَّةِ		
	1	113	biber	بَبِر	Arabîsi fülful (cemi felâfil gelir). Fârisîsi pilpil , kûper , nâğîşt .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1033	1	113	bit	بَيْتْ	Arabîsi fer'a , hameke , şu'ebe , çaml , hımbic . Fârisîsi üspüs , bâlûş , risk , sîserek , süpüş , şüpüş .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı

1034	1	113	bitlemek	بِئَلَمَك	Arabîsi fely (mesela: Kızın başını bitledim, demek فَلَيْتُ رَأْسَ الْبِكْرِ الْفُئَلُ demektir), tefâlî (iki kimesne birbirinin başını bitlemek). Fârisîsi süpûş cüsten .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1035	1	114	bitlenmek	بِئَلْنَمَك	Arabîsi qaml, teqammul . Fârisîsi süpûş şuden .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1036	1	114	bitmek	بِئَمَك	Tamam olmak manasına. Arabîsi inticâm, temâm . Fârisîsi encâmîden .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1037	1	114	bitmek	بِئَمَك	Ot bitmek. Arabîsi nebt, tûrûr, tarr . Fârisîsi rusten .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1038	1	114	bitirmek	بِئُورَمَك	Arabîsi inbât, ir'â' . Fârisîsi rûyâmîden .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1039	1	114	bitişmek	بِئَشْمَك	Arabîsi irtitâk; kırbân (cima etmek manasına), te'âzul . Fârisîsi ferâhem şuden .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1040	1	114	bitiştirmek	بِئَشْدَرْمَك	Arabîsi ratk, qarn . Fârisîsi ferâhem kerden .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1041	1	114	piç	بِچ	Arabîsi veledü'z-zinâ; menbûz (yola ve hamam kapısına bırakılan piçtir). Fârisîsi haşûk .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1042	1	114	bıçaq	بِچَاق	Arabîsi sikkîn, talş, şalt, şaltâ' , şalka . Fârisîsi kârd, nevâle bür .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1043	1	114	bıçılğan	بِچَلْغَن	Hayvan ayağında olur. Arabîsi 'aren . Fârisîsi bazı kütüb-i lügatte görüldüğü vecihle şikâfte-i pâ-yı çârivâ yazılmıştır.	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1044	1	114	bıçkı	بِچْقَى	Pabuççular onunla sahtiyân keserler. Arabîsi izmîl; şifre (mücellid bıçkısı). Fârisîsi erreh, ğul, yûse .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1045	1	115	biçmek	بِجْمَك	Arabîsi cezz, ictizâz, haşd, ihtişâd . Fârisîsi direvîden, durîden, durûden, durûzen .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1046	1	115	puhtı	بِخْتَى	Meşhur aştır, paçadan ve baştan ve balıktan olur. Arabîsi qarıs, qarış . Fârisîsi âb-ı serd, âb-ı sert .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1047	1	115	bir	بِر	Arabîsi ehad, vâhid, tûriyy, vâbir . Fârisîsi yek .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1048	1	115	bir iki	بِرَايَكَى	Arabîsi vâhid ve işneyn . Fârisîsi yek ve dü .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1049	1	115	birbiri ardınca	بِرَى بَرَى اَرْدَنْجَه	Arabîsi müte'âkib, mütevâlî . Fârisîsi ferârûden .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1050	1	115	bir kere	بِرْكَزَه	Arabîsi târeten, merrâten, tarqa, 'arke, nezle . Fârisîsi yekbâr .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı

1051	1	115	bir uğurdan	براغوردن	Arabîsi def' aten, defqa . Fârisîsi nâgihân, nehmâr, ezyek-bâr, yekser, yek-bâregî .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1052	1	115	bir kimse	بركمنه	Arabîsi kerrâb (mesela: Evde kimse yoktur, demek لَيْسَ فِي الدَّارِ كَرَّابٌ demektir), dibbîc, nâhir, erîm . Fârisîsi yek-merd .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1053	1	115	pırasa	پراسه	Arabîsi kürrâs, rekl, kırt; ihriî (yabani pırasadır). Fârisîsi gendenâ, zebûde, kevâr, kendâne, kendene .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1054	1	115	bırakıntı	براغنتی	Arabîsi leqâ' (cemi elqâ' gelir), mulqâ, mevqûî . Fârisîsi efkende .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1055	1	116	bırakmaç	براغفق	Arabîsi terk, hafz, irmâ', ilqâ' . Fârisîsi evzendîden, evkenden, efkenden, fikenden, fûrûhlîden, hîšten, hişîden .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1056	1	116	birikmek	بركك	Arabîsi tecemmu', ictimâ', irtikâm, terâküm, tehavvî, tehaşşüd, ihtîşâd, ihtîşâb, i' rinzâm . Fârisîsi behem âmeden, ferâhem âmeden .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1057	1	116	biriktirmek	بركدرمك	Arabîsi cem', elb, keşb, haşr, hafş, baş', şemm, rezm . Fârisîsi ferâhem âverden .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1058	1	116	birikmiş nesne	بركمش نسنه	Arabîsi lûbd, hebbâş, hebbâşe, şeml, cemî' . Fârisîsi ferâhem şude .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1059	1	116	pirinç	پرنج	Arabîsi eruz, ruz, runz . Fârisîsi birtik, pirinc .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1060	1	116	pirinç	پرنج	Bakır nevindendir. Arabîsi şibh . Fârisîsi Arabîde olduğu gibi şibh 'tir.	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1061	1	116	firuze	پروزه	Meşhur kıymetli taştır. Arabîsi feyrûzec, şefîr, hacerü'n-naşr, hacerü'l-galebe . Fârisîsi bîrûze, firûze .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1062	1	116	pire	پره	Arabîsi bürgûş (cemi berâgîş gelir), kuzze (cemi kızân gelir), tâmir . Fârisîsi keyk, şebger .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1063	1	116	pire otu	پره اوتی	Arabîsi haşîşetü'l-bürgûş . Fârisîsi kîkvâşe .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1064	1	116	propoli	پره بولی	Arı kovanında olur, havâs-ı kesîresi vardır. Arabîsi 'ikber . Fârisîsi mûm siyâh .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1065	1	117	pürnar	پرنار	Dikenli ağaçtır, kömür ederler. Arabîsi berbîs, bernîs, bülâh . Fârisîsi bulunamamıştır.	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1066	1	117	püryan	پریان	Arabîsi şivâ' . Fârisîsi biryân .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı

1067	1	117	biz demek	بِز ديمك	Arabîsi naḥnu, nâ . Fârisîsi mâ .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1068	1	117	bize	بِزَه	Arabîsi Lenâ . Fârisîsi bemâ .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1069	1	117	bizden	بِزْدِن	Arabîsi minnâ, ‘annâ . Fârisîsi ezmâ .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1070	1	117	bizde	بِزْدَه	Arabîsi finâ . Fârisîsi dermâ	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1071	1	117	bizim için	بِزْمِ اِچُون	Arabîsi li eclinâ . Fârisîsi berây-ı mâ .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1072	1	117	bizimle	بِزْمَلَه	Arabîsi ma‘anâ . Fârisîsi berâber-i mâ .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1073	1	117	biz	بِيز	Dikiciler kullanırlar. Arabîsi misekke, misred, misrâd, miḥşaf, işfâ . Fârisîsi direfs, dişem, dîjîne .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1074	1	117	pişmek	پِشْمَك	Arabîsi nüzc, hert . Fârisîsi puḥten .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1075	1	117	pişirmek	پِشُورْمَك	Arabîsi ṭabḥ . Fârisîsi pejîden, puḥten .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1076	1	117	pişirici	پِشُورِي	Arabîsi tâbiḥ . Fârisîsi pezende .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1077	1	117	pişmanlık	پِشْمَانْلِيق	Arabîsi nedm, nedâme, teneddüm, sedem, sedm . Fârisîsi ermânîden, keyfer, ezmân ḥurden .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1078	1	118	pişman etmek	پِشْمَان اَيْتْمَك	Arabîsi indâm . Fârisîsi ermânânîden .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1079	1	118	bıkmak	بِقْمَق	Arabîsi taḥm, tuḥme, ittiḥâm . Fârisîsi güzâr şuden .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1080	1	118	bıktırmaç	بِقْدِرْمَق	Arabîsi iṭḥâm . Fârisîsi güzâr kerden .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1081	1	118	pınar	پِكَار	Arabîsi ‘ ayn (cemi ‘ uyûn gelir), yenbû ‘ (cemi yenâbi ‘ gelir), naẓẓâḥe . Fârisîsi çeşme .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1082	1	118	biñ	بِيك	Sayıdır . Arabîsi elf . Fârisîsi hezâr .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1083	1	118	bildi	بِيْلِدِي	Arabîsi ‘ alime . Fârisîsi dânist .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1084	1	118	bilir	بِلِيْيُور	Arabîsi ya‘lemu . Fârisîsi dâned .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı

1085	1	118	bilici	بيليجى	Arabîsi ‘ âlim . Fârisîsi dânâ , keyâcûr , gevher-zây .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1086	1	118	bilmek	بلمك	Arabîsi ‘ ilm (cemi ‘ ulûm gelir), becde , başar , hubr , şi’r , ‘ aşr , ma’rife , te’âlûm , ezn , yaqîn , istîkân , dirye . Fârisîsi dânişten , bişûlîden .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1087	1	118	bildirmek	بلدرمك	Arabîsi i’lâm , ‘ arz , îzân , izkân , idrâ’ ; târîh (vakit bildirmektir). Fârisîsi bişûlânîden , dânânîden .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1088	1	118	bilmezlik	بلمزلك	Arabîsi cehâle , ‘ umiyye , tayh , ‘ ıyy . Fârisîsi nâdânî .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1089	1	119	bilmez	بلمز	Arabîsi câhil ; ümmî (anadan doğduğu gibi kalıp yazıp okumamış ola). Fârisîsi nâdân , kürdek .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1090	1	119	bilmezlenmek	بلمزلمك	Arabîsi tecâhül , tenâkür , te’accüh , celheze , teṭaḡḡum . Fârisîsi nâdânî nümûden .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1091	1	119	bildik	بيلدك	Arabîsi ‘ alimnâ , ‘ arifnâ . Fârisîsi dânistîm .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1092	1	119	bilmedik	بيلمك	Arabîsi mâ’alimnâ , mâ’arifnâ . Fârisîsi nedânistîm .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1093	1	119	bilmece	بيلمجه	Arabîsi lûgaz (cemi elgâz gelir), ud’iyye , ulfiyye . Fârisîsi perdek , pürde , çistân , kürdek .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1094	1	119	bıldırcın	بلدرجين	Meşhur kuştur. Arabîsi sümânâh (cemi sümânî ve sümâniyât gelir), kaṭflu’r-ra’d . Fârisîsi semâne , gilçe , lârûde , vertîc .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1095	1	119	bilezik	بلمزك	Arabîsi ḡulb , sevâr , sevdaḡ , meseke . Fârisîsi ebrencen , evrencen , destîne , destârû , ruḡgîr .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1096	1	119	bilek	بيلك	Kol ile el beyni. Arabîsi sâ’id , zend , rüsḡ . Fârisîsi bişkenc , serdest .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1097	1	119	bileği	بيلكى	Arabîsi mişhaz , misen , sinân ; şulebiyye (taş bileğidir). Fârisîsi fesân , ibsâr , şân .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1098	1	120	bilemek	بيلمك	Arabîsi teşhîz , üşûr , taḡdîd , mehy , üşûr . Fârisîsi tîz kerden .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1099	1	120	bilekçik	بيلكچك	Maḡpusların ellerine korlar. Arabîsi mikṭara . Fârisîsi kelender , kelenderî .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1100	1	120	piliç	بيليج	Arabîsi ferrûc (cemi ferârîc gelir), ḡarr . Fârisîsi cuḡûr , çûçe , çûre , çûze .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı

1101	1	120	pilav	پِلَاو	Arabîsi raşî' a, belav . Fârisîsi pilâv .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1102	1	120	billur	بِلَلُور	Arabîsi mehâ' (cemi mehevât, meheyât gelir). Fârisîsi billûr .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1103	1	120	bina yapıcı	بِنَا يَاجِجِي	Arabîsi mi' mâr, bânî . Fârisîsi ta' mîr künende .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1104	1	120	biñmek	بِنْمَك	Arabîsi rûkûb, hûvül, ihâle . Fârisîsi ber nişesten .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1105	1	120	biñgeşmek	بِنْكشْمَك	Birbiri üzerine binmek. Arabîsi irticâm, tedâ'üm, terekküb, irtikâm . Fârisîsi berhem nişesten .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1106	1	120	binici	بِنَجِي	Arabîsi râkib . Fârisîsi süvâr, şevende .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1107	1	120	binek	بِنَك	Arabîsi merkeb . Fârisîsi zâver .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1108	1	120	pineke	بِنَهَكَه	Nevm-i hafif manasına. Arabîsi ne' âs . Fârisîsi neviden, nâviden .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1109	1	121	bini	بِنِي	Kapı ve dolap kanatlarında olur. Arabîsi selce, sâce . Fârisîsi binî, binîder .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1110	1	121	bıyık	بِنِيْق	Arabîsi şârib (cemi şevârib gelir), sebele (cemi sibâl gelir). Fârisîsi bürût, seblet .	Türkçe kesralı bâ (ب) bâbı
1111				فَصْلُ الْبَاءِ الْمَضْمُومَةِ مِنَ التَّرْكِيْبَةِ		
	1	121	böbrek	بُبْرِك	Arabîsi külye, külve . Fârisîsi pülk .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1112	1	121	bütün	بُبُون	Arabîsi tamâm, kâmil, tâm, etem, ekmel, muşattem . Fârisîsi dürüst, yekpâre .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1113	1	121	bütün etmek	بُبُون اَيْتْمَك	Arabîsi tekmîl, tetmîm, taştîm . Fârisîsi dürüst kerden, yekpâre kerden .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1114	1	121	bütün olmak	بُبُون اَوْلَمَق	Arabîsi tekemmül, teşattum . Fârisîsi dürüst şuden, isperî şuden .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1115	1	121	bütün edici	بُبُون اَيْدِجِي	Arabîsi mütemmim, mükemmil . Fârisîsi dürüst künende .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1116	1	121	put	بُبُونْت	Arabîsi şanem (cemi eşnâm gelir), veşen (cemi evşân gelir), cibt, büdd . Fârisîsi büt, şemen .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1117	1	121	pıtıraç dikenî	بُبُونْرَاق دِيْكِنِي	Toparlak katı bir dikendir. Ekseri koyunlara yapışır. Arabîsi hürşûn, belsek, zufre . Fârisîsi şükûhek .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı

1118	1	122	pota	پُوتَه	Kuyumcular içinde altın ve gümüş eritirler. Arabî-i galattır, sahihi bûta . Fârisîsi pûte .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1119	1	122	pota	پُوتَه	Kemankeşlerin ok nişanıdır, tabla dahi derler. Arabîsi hedef (cemi ehdâf gelir). Fârisîsi çüngâl .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1120	1	122	bucağ	بُوجاق	Arabîsi zâviye (cemi zevâyâ gelir), kenefe , zâbûka . Fârisîsi peygûle , peygule , hunk , künc , kevîz , guşe .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1121	1	122	buçuk	بُجُوق	Arabîsi nısf . Fârisîsi nîm .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1122	1	122	böcek	بُوجك	Arabîsi hâmme (cemi hevâm gelir), haşere (cemi haşerât gelir). Fârisîsi pejkale , pejk ; tîhâ (ekin böceği).	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1123	1	122	böcü	بُوجو	Masumları korkutmak için yaptıkları surettir. Arabîsi fâzû'a . Fârisîsi hîrâsâ .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1124	1	122	buğur	بُخور	Arabî-i galattır, sahihi beğûr . Hezûme. Fârisîsi bûy-ı hûş .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1125	1	122	buğurdan	بُخوردان	Arabîsi micmere (cemi mecâmîr gelir), mîkhtar , kübve . Fârisîsi buğûrdân .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1126	1	123	budağ	بُوداق	Arabîsi guşn (cemi ağşân gelir), şu'be , każib , fenen (cemi efnân ve efânîn gelir). Fârisîsi fâh , ner .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1127	1	123	budamağ	بُودامق	Arabîsi hażd (mesela: Ağacı budadım, demek حَصَنْتُ الشَّجَرَ demektir), teşzîb , ictiram . Fârisîsi peyrâsten , birâsten , ferhavîden , fergû .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1128	1	123	bodur	بُودور	Arabîsi ka't , ca'yûb , hidricân , dehdâh , ağder , kümtür , ca'yer , kaşîr , hanbel , tinbal , hâvzel , kuşur , kıllîf , każen . Fârisîsi zâdhût , kûtebal , kûçek bâlâ , kûtâl .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1129	1	123	bodrum	بُودروم	Arabîsi sirdâb (cemi serâdîb gelir). Fârisîsi serdâb , serdâbe , serdâve , sümçe .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1130	1	123	budala	بُودهلا	Arabîsi me'fûk , me'fûn , meblûd , saķîf . Fârisîsi huşk mağz .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1131	1	123	borç	بُورج	Arabîsi deyn (cemi duyûn gelir), zimâr (alınması ümit olunmayan borçtur). Fârisîsi âvâm , vâm , âyâm , fâm .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı

1132	1	124	borçlu	بُورِجْلُو	Arabîsi medyun, müstâreb, medîn . Fârisîsi vâmdâr, vâm sitânide .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1133	1	124	burçağ	بُورِچاق	Arabîsi culbân, hüller, kersinne / kirsinne, kersenne / kirsenne, mülük . Fârisîsi besle, küšnî, külûk, mişû .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1134	1	124	burada demek	بُوراده ديمك	Arabîsi hünâ, hâhünâ . Fârisîsi derîncâ, derîncây .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1135	1	124	buruşuk	بُورِشُق	Arabîsi şenc . Fârisîsi şikenc, tebel; çağâl (yüzde olan buruşuk).	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1136	1	124	buruşmağ	بُورِشُمُق	Arabîsi şenec (mesela: Deri buruştu demek, شَنَعُ الْجِلْدُ demektir, teğabbuz, kezz, iğvirâr . Fârisîsi huşiden, hûsiden, çin şuden .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1137	1	124	buruşturmağ	بُورِشُدْرُمُق	Arabîsi teşnic, tağzîn . Fârisîsi hûşâniden, hûsâniden .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1138	1	124	burmağ	بُورِمُق	Arabîsi ‘ aft, left, ‘aşd, telviye; ıtlâ ’ (boyun burmaktır), ‘ irğâd (bûcurgâd bundan galattır). Fârisîsi piçiden, piçide kerden .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1139	1	124	burulmağ	بُورِلْمُق	Arabîsi in‘işâd, iltivâ ’, teme ‘uc. Fârisîsi piçide şuden .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1140	1	124	burğu	بُورُغُو	Arabîsi bercine, mişkab, minğabe, minğâr, serîd . Fârisîsi mâhe, behreme, piçe, iskene, mâhreme .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1141	1	125	porsuğ	بُورِصُوق	Arabîsi zebzeb . Fârisîsi eşğâr, eşğur, şağâr, fetk .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1142	1	125	pürüz	بُورُوز	Kumaş ve bez makûlesinde olur. Arabîsi zi’bir . Fârisîsi pürz .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1143	1	125	bürüncük	بُورِنَجِك	Arabîsi küreyşe . Fârisîsi seriş, serîş, sîres .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1144	1	125	burnaz	بُورِنَاز	Arabîsi ‘ unâb, ka’vere, ünaffi, kunnâf, aştam, kaberiyy . Fârisîsi büzürk bînî .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1145	1	125	burun	بُورِن	Arabîsi enf (cemi ünûf gelir), menhîr, menhûr, hartûm, düvvâse, ma’tîs, mersin, kavvâde . Fârisîsi bînî .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1146	1	125	börk	بُورِك	Sarı üzerine giyerler, asıl Türkîsi kalpaktır. Arabîsi bürtul . Fârisîsi bâdânî, pertele, kelâh .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1147	1	125	bürünmek	بُورِنْمَك	Arabîsi kebs, iştîmâl, tezemmül, teğaşşî, istiğşâ ’, iğtimâr, telemmu ’. Fârisîsi câme piçiden .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı

1148	1	125	bürümek	بُورِيمَك	Arabîsi rehağ, irhâk, tezmîl, idgâm, tağsiye, iğşâ', iğtâ', iğfâr . Fârisîsi câme piçânîden .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1149	1	126	boru	بُورِي	Çalarlar. Arabîsi şebbûr, bûk . Fârisîsi rûyinenây, şepûr, kâvdüm, nâmcûy .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1150	1	126	buz	بُوز	Arabîsi ceded, karat . Fârisîsi hasâr, kelfahşek, kâşe, hetîşe, hesîre, meser .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1151	1	126	boz	بُوز	Renktir. Arabîsi qahb, qahbe, qahke, fazah, ağşer . Fârisîsi kejrenk .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1152	1	126	boz bakçal	بُوزبَقَال	Bir nevi kuştur, bahar vaktinde öter. Arabîsi şehrûr . Fârisîce ism-i mahsûsuna destres olunamadı.	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1153	1	126	buzacı	بُوزَاعِي	Arabîsi 'icl, bağrac, ferqad, teblî' (cemi tebâyî' gelir), ğarâ', yerâ' . Fârisîsi ferhâ nec, gavder, gûsâle .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1154	1	126	büzük	بُوزُك	Arabîsi dübür . Fârisîsi pind .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1155	1	126	büzmek	بُوزْمَك	Arabîsi tağbîz, izvâ' . Fârisîsi derhem keşîden .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1156	1	126	büzülmek	بُوزْلَمَك	Arabîsi iğrinbâ', iğrinşâ', künû', iğfi'lâl, iğbi'nân, teğabbuz, tezâ'ül, tekennu' . Fârisîsi fâhem âmeden .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1157	1	126	bozmağ	بُوزْمَاقِي	Arabîsi fesh, nekz, nez', me's, iğâle, tağyîr, tebfil . Fârisîsi behîden, segâften, mağv kerden .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1158	1	127	bozulmağ	بُوزْلَمَاقِي	Arabîsi tefessuğ, infisâğ, tegayyür, tenakkuz . Fârisîsi şikâfte şuden, vâhem âmeden .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1159	1	127	boza	بُوزِه	Darıdan ekşitip içerler. Arabîsi ğubeyrâ', südürge, süğurka' . Fârisîsi süğarka, gadû .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1160	1	127	pezevenk	بُوزْمُونَك	Arabîsi ğavvâd , Fârisîsi pervend, pâjen .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1161	1	127	bostan	بُوسْتَان	Muarrebdir, sahihi bustân (cemi besâtîn gelir). Fârisîsi pâlîz, câlîz, çuçû, merdâş .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1162	1	127	bostancı	بُوسْتَانَجِي	Arabîsi fellâz . Fârisîsi pâlîzbân .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1163	1	127	pusus	بُوسَس	Mum korlar. Arabîsi besûs . Fârisîsi pihsûz .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı

1164	1	127	püskürmek	پُوسكُرمك	Arabîsi sünc . Fârisîsi sürfe kerden .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1165	1	127	boş	بُوش	Arabîsi şıfr, şafir, hâlî, bâhî, çalanfağ . Fârisîsi tehî, tehân, pük, pük, sindîn, külâk, murderî .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1166	1	127	boşluk	بُوشلق	Arabîsi şofer, ferâga, halâ ’, hulüvv , ‘ırv. Fârisîsi tehî şuden .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1167	1	127	boşaltmak	بُوشالتمق	Arabîsi ta’ tîl, tefrî’ , ifrâ ’, tağliye, ihlâ ’, ihvâ ’. Fârisîsi tehî kerden .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1168	1	128	boşaltıcı	بُوشالديجى	Arabîsi müfrîğ . Fârisîsi halî künende .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1169	1	128	boş böğür	بُوش بُوكر	Arabîsi hâşıra, havş, taftafa, şâkile, me’ne, fevvâre, hağv . Fârisîsi tehîgâh, kuşt, kerûrgâr .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1170	1	128	boşamak	بُوشامق	Avratı bırakmak. Arabîsi tağfîğ; hul’ (mal mukabelesinde avrat boşamaktır). Fârisîsi râh dâden .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1171	1	128	puşt	بُوشت	Arabîsi muğanneş, me’bûn, du’bûs, mütedehhem, mütedeşşir, hanîş, mecbûs, du’bûb . Fârisîsi dehende, bâmûn, galtebân, keven, kevn dâde, kândih, mikyâz, hîz .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1172	1	128	puş	بُوشن	Arabîsi harşâ ’. Fârisîsi hure, hir .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1173	1	128	puşu	بُوشو	Arabîsi qurmûş, kemîn . Fârisîsi kemîn, kemî, kûşân, nağtîz .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1174	1	128	puşula	بُوشوله	Gemiciler onunla gemiyi kullanırlar. Arabîsi râhnâme .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1175	1	128	poştal	بُوشتال	Ayakkabına derler. Arabîsi medâs . Fârisîsi keşkele, pây efrâz .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1176	1	129	boğaz	بُوغاز	Arabîsi hancere, hancûre, halk, şâhit, hulqûm, zülqûm . Fârisîsi gelû, pelağ, nâyije .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1177	1	129	boğaz dibi	بُوغاز ديبى	Arabîsi zevr . Fârisîsi pîğ gelû .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1178	1	129	boğazlamak	بُوغاز لِمق	Arabîsi zebh, nahr, tezkiye, ihtizâm, za’ t, sağt . Fârisîsi bismil kerden, serburden .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1179	1	129	boğmak	بُوغَمق	Arabîsi ze’b, ze’ t, se’b, tezrî’ , tağnîğ, hanğ, igrâğ, tağrîğ . Fârisîsi hafe kerden, habe kerden .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1180	1	129	boğulmak.	بُوغُولمق	Arabîsi ğark . Fârisîsi tespîden .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı

1181	1	129	boğuk	بُوغُوقْ	Arabîsi maḥnûk . Fârisîsi kûdîr .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1182	1	129	boğum	بُوغُوم	Arabîsi ünbûbe (cemi enâbîb gelir), acre ; bürçüme (parmak boğumları, cemi berâcim gelir). Fârisîsi bend ; bend-i şâh (ağaç boğumudur).	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1183	1	129	buğday	بُعْدَاي	Arabîsi ḥiṇṭa , kâmh , ṭa'âm , sîre ; mehriyye (kızılca buğdaydır). Fârisîsi kendüm .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1184	1	129	poğaç	بُوغُوچَه	Meşhurdur. Arabîsi ṭurmûs . Fârisîsi se kârû , kesme .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1185	1	129	bohça	بُوغُچَه	Arabîsi mülâ'e , rayṭa . Fârisîsi pefir , ḥaf ; kârpîc (kumaş bohçasıdır), nîfe , berfende , bervende	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1186	1	130	buğu	بُوغُي	Arabîsi buḥâr . Fârisîsi tef , mâğ , mîğ .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1187	1	130	bağırtaç	بُوغُرْتَلَاق	Meşhur kuştur, Kılıkuyrak dahi bu cinstendir. Arabîsi hevze , kudrî , gaṭâṭ , kaṭâ . Fârisîsi kerâye .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1188	1	130	boğa	بُوغُه	Erkek öküze derler. Arabîsi neyzeb . Fârisîsi gâv-ı ner .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1189	1	130	boğa dikeni	بُوغُه دِگَنِي	Arabîsi bâdrevd , şevketü'l-beydâ . Fârisîsi bâdâverd , günger-i sefid .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1190	1	130	boç	بُوَقْ	Arabîsi necâse , gâ'it , sülâh , ricz , ca's , rics , debûkâ' . Fârisîsi kûh , çemîn , çâje ; hâr (sergîn hayvan necâseti)	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1191	1	130	bok böceği	بُوَقُوبُوجُكِي	Bir siyah böcektir, tezeği yuvarlar götürür. Arabîsi cu'l (cemi ci'lân gelir), zu'kûk , ebû cu'rân . Fârisîsi celâng , sergîn gerdânek , güştek , ḥarzede . Bu böcek her kaçan gül rahiyası ve gayrı râyiha-i tayyibe şem eylese helak olur, ba'de'l-helâk revş-i gâ'ita bırakılsa yine dirilir.	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1192	1	130	buğağı	بُوَقَاغِي	Arabîsi şifâd (cemi eşfâd gelir), şafd , ḳayd (cemi ḳuyûd gelir), vişâk , ḥukel , nîkl , edhem . Fârisîsi zâvlâne , eşkel , eşkel mes .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1193	1	131	büklüm	بُوكُلْم	Büküntü dahi derler. Arabîsi ğarr , ṭayy (cemi eṭvây gelir), ma'tif (kaftan ve yastık büküntüsüdür). Fârisîsi iskene , çîn , eşkene , şikenc , şiken , küncelek .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1194	1	131	bükmek	بُوكُمَك	Arabîsi ḥadrece , ḳıld , gâre , agâre . Fârisîsi tâftin , bertâftin , dertâftin .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1195	1	131	bükülmek	بُوكُلْمَك	Arabîsi iltivâ' , tefettül . Fârisîsi piçîde şuden .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı

1196	1	131	böğür	بُوكُر	İnsanın boş böğrü. Arabîsi şukla . Fârisîsi tehîgâh .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1197	1	131	büğrü	بُوكُرَى	Eğri demek. Arabîsi munhanî . Fârisîsi kejmiyân, kûhpüş, kûzpüş, nîmgûz, lûh .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1198	1	131	böğürmek	بُوكُرْمَك	İnsanda ve hayvanda olur hâlettir. Arabîsi ‘ acv, rağv, nûzb, nûzâb . Fârisîsi şene kerden .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1199	1	131	böğürtmek	بُوكُرْتَمَك	Arabîsi irğa’ . Fârisîsi şene kerdâniden .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1200	1	131	böğürtlen	بُوكُرْتَلَن	Arabîsi ‘ ullîk, şecere-i mûsâ . Fârisîsi termûş, telâşî, derrâ, derr, gîhe .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1201	1	131	börülce	بُوكُرْلَجَه	Arabîsi şâmir, lûbiyâ-ı kureynâ . Fârisîsi lûbiyâ-ı tülek, decr, jâjûmek, gunde mâş .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1202	1	131	bugün	بُوكُونُ	Arabîsi hâze’l-yevm , Fârisîsi imrûz .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1203	1	132	bügelek	بُوكَهَلَك	Büvelek dahi derler, bir gökçül yeşil sinektir. Arabîsi nu’ara . Fârisîsi sebz mekes .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1204	1	132	bol	بُولُ	Arabîsi vâsi’ , fesîh . Fârisîsi enbûn, ferâh, firâvân .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1205	1	132	bolluğ	بُولُوقُ	Arabîsi vüs’a, rağb, ruğb, rağâ’ . Fârisîsi ferâhî şuden .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1206	1	132	bollamağ	بُولُومَقُ	Arabîsi tevessü’ , tefeşî . Fârisîsi ferâh şuden .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1207	1	132	bollatmağ	بُولُوتْمَقُ	Arabîsi tevsi’ , tefsîh, baqr, fesh . Fârisîsi ferâh kerden .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1208	1	132	bulaşık	بُولَاشِقُ	Arabîsi ‘ abaqe . Fârisîsi âlûde .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1209	1	132	bulaşmağ	بُولَاشْمَقُ	Arabîsi tazarruc, tabh, telaţtuğ, red’ , irtimâl . Fârisîsi âlûden, âlâniden, âlâyîş .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1210	1	132	bulaştırmağ	بُولَاشْتَرْمَقُ	Arabîsi telvîş, laţh . Fârisîsi âlûden, âlâyiden .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1211	1	132	bulanık	بُولَانِيقُ	Arabîsi kedir. Fârisîsi tîre .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1212	1	132	bulanmağ	بُولَانْمَقُ	Arabîsi keder, kudûret, ğasy, ğasyân (gönül bulanmaktır), ceyeşân, temakçus, teba’şür (bunlar dahi). Fârisîsi terhišten, tîre şuden, meniş zeden, meniş gešten; meniş kirdâ (gönül bulandırmaktır).	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1213	1	132	bulandıрмаğ	بُولَانْدَرْمَقُ	Arabîsi tekdir, tenğis, irnâk, ternîk . Fârisîsi şûriden, şûrâniden .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı

1214	1	133	bulanık şu	بُولَانِيقْ صَو	Arabîsi masîf, ranç . Fârisîsi târ, cilâb, revâd .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1215	1	133	bulmaç	بُولْمَقْ	Arabîsi vücûd, ilfâ '. Fârisîsi yâften, yâbîden (masterından yâbed muzâri' i ve yâbende ism-i fâ' ili gelir).	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1216	1	133	bulucu	بُولِجِی	Arabîsi vâcid . Fârisîsi yâbende .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1217	1	133	buluşmaç	بُولُشْمَقْ	Arabîsi lika ', luğâ, luğyân, iltikâ ', telâkî . Fârisîsi behem residen .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1218	1	133	bölmek	بُولْمَكْ	Arabîsi cez ', qasm, taqsîm, taqtî' , tevâşuk, iczâ ', iğzâ '. Fârisîsi taqsîm kerden .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1219	1	133	bölünmek	بُولُنْمَكْ	Arabîsi inçîsâm, taqassüm, teşa' ub, tecerri, teqaţtu' , tezemmür . Fârisîsi perâkende şuden .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1220	1	133	bölük	بُولُكْ	Arabîsi sirb, katî' , fırça, fevc, zümre, şurre, tâ'ife, cumhûr, hizb, ümme, şirzime, fi 'e bunlar âdem bölügüdür, cemaat manasına. Fârisîsi gürûh, hecâvür .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1221	1	133	bulut	بُولُتْ	Arabîsi sehâb, hârîşa, hâl, zulle, gamâm, gaym, anân . Fârisîsi ebr, gandî, mîğ .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1222	1	133	bulutlanmaç	بُولُتْلَانْمَقْ	Arabîsi tağyîm, tedhîc, terabbüd . Fârisîsi ebr şuden .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1223	1	134	bulgur	بُولْغُورْ	Karın ufak yağanına derler. Arabîsi irzîz, haşîf . Fârisîsi büj, zengülâle .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1224	1	134	bulgur	بُولْغُورْ	Fârisîden galattır. Arabîsi bürbür, çeşîş, delîde . Fârisîsi pürgûr, fûrûşek .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1225	1	134	bulamaç	بُولَامَچْ	Arabîsi lefite, lefişe, aşîde . Fârisîsi lektâr .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1226	1	134	bülbül	بُلْبُلْ	Arabîdir, Fârisî ve Türkîde dahi müstemeldir. ' Andelîb, cümeyl, kü' ayt, cümlâne, hezâr, cümeylâne, nuğar, fettâl . Fârisîsi bûbürdek, zendhân, zendvân, zendrân, herâvâ .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1227	1	134	puluç	بُولُوحْ	Arabîsi serîs, innîn . Fârisîsi süst endâm, pîgâde .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1228	1	134	bulğar	بُولْغَارْ	Meşhur tâîfedir. Arabîsi sakleb . Fârisîsi Bulğâr .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1229	1	134	pul	بُولْ	Minkar demektir. Arabîsi fels (cemi eflûs ve fülûs gelir). Fârisîsi peşîze, pîrpere .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1230	1	134	pülîse	بُولِيسَهْ	Polîçe dahi derler. Arabîsi süftece . Fârisîsi süfte, kervnâme .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı

1231	1	134	bön	بُونٌ	Arabîsi aḥmaḳ , ehvec, ehvek, hevcel, bâhir, luṭaḥa, ‘acâc, muġâce, muġace, laġûb, enûk, raṭûm, ‘accân, ġabî, belîd, aḥlef, aġser. Fârisîsi kâlîve , ġârenk, kâlûs, kehsele, ġâvrîş, hemîd, hezâk, hûmân.	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1232	1	135	bönlük	بُونُوكْ	Arabîsi ḥumḳ , ḥamâḳat, ġabâve, taḫte, reḳâ‘a, bele, belâhet, şaṭâ’, rebâḥa. Fârisîsi kevdenî , kâlûsî.	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1233	1	135	bunamış	بُونَامِشْ	Arabîsi ma‘tûh , muhter, mesbûh, metlûh. Fârisîsi fertût .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1234	1	135	bunamaḳ	بُونَامَقْ	Arabîsi ‘uth, te‘attûh, tese‘su‘, te‘ettûh. Fârisîsi fertût şuden .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1235	1	135	boncuk	بُونُوحُقْ	Arabîsi ḥarez , ḥazâz, şarfe, ‘aṭfe, ḥaşfe, ḥaşme. Fârisîsi mühre .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1236	1	135	bunda	بُونُدَهْ	Arabîsi fi hazâ . Fârisîsi der-în	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1237	1	135	bunlarda	بُونُلَرْدَهْ	Arabîsi fi hâ‘ulâ‘î . Fârisîsi der-înhâ .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1238	1	135	bunun için	بُونُوكْ اِيچِين	Arabîsi li-ecli hâzâ . Fârisîsi berây-ı ân .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1239	1	135	bunlar için	بُونُلَر اِيچُون	Arabîsi li-ecli hâ‘ulâ‘î . Fârisîsi berây-ı ânhâ .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1240	1	135	böy	بُوَهْ	Örümcek cinsinden gayet zehirlidir. Arabîsi ruteylâ’ . Fârisîsi renpek .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1241	1	135	boy bos	بُوَى بُوَصْ	Arabîsi ḳadd , ümme, ḳâmet, ḳimme, baṭḥa. Fârisîsi yâl bâl , tâbâl, âmûġ, beşn.	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1242	1	135	boyun	بُونُيُون	Arabîsi raḳabe , kerd, merâd, telî‘, cîd, ‘unḳ, ṭulye, nazîyy, ṭulle. Fârisîsi gerden , yâl.	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1243	1	135	büyük	بُونُوكْ	Arabîsi kebîr , ḥavme. Fârisîsi büzürg , ġar evreng, nehâmâr.	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1244	1	136	büyüklük	بُونُوكْ لُوكْ	Arabîsi kibr , çeşâle, ‘ızam. Fârisîsi büzürgî .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1245	1	136	büyümeḳ	بُونُومَكْ	Arabîsi keber , mekbir, tefâḳum, nemâ’, nûmuvv, rabâ’, ‘umiyye, zekâ’. Fârisîsi bâlîden , nâmîden, ġüvâlîden, nâmiye.	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1246	1	136	büyüklenmeḳ	بُونُوكْلَنَمَكْ	Arabîsi tekebbür , te‘azzum, tebezzuḥ. Fârisîsi büzürg kerden .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1247	1	136	büyütmek	بُونُوتَمَكْ	Arabîsi ikbâr , te‘vîm. Fârisîsi bâlîden .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı

1248	1	136	buyruk	بُورِق	Arabîsi emr (cemi evâmîr gelir), hükûm . Fârisîsi türgûz .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1249	1	136	buyurmağ	بُورِمَق	Arabîsi emr . Fârisîsi fermûden .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1250	1	136	buyurtu	بُورِلْدِي	Arabîsi emr (cemi evâmîr gelir). Fârisîsi destyâne , destine , güşâdnâme , yarlıg , ûlçâr .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1251	1	136	buyruk tutmağ	بُورِق طوْتَمَق	Arabîsi iğâ' a , inçâd , istîkâ' , istislâ' . Fârisîsi fermân dâşten , fermân burden .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1252	1	136	buyruk tutmamağ	بُورِق طوْتَمَاق	Arabîsi 'aşâ, 'isyân, mu'âşâh, istîkâ'. Fârisîsi tebâhîden .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1253	1	136	boya	بُويِه	Arabîsi şıbg (cemi eşbâg), hızâb . Fârisîsi tâve , reng .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1254	1	136	boyacı	بُويَاجِي	Arabîsi şabbâg . Fârisîsi rengrez , rengzen .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1255	1	136	boyamağ	بُويَاق	Arabîsi şabg , hazb . Fârisîsi reng kerden .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1256	1	137	boyalı	بُويَالِي	Arabîsi maşbûg , muşabbâga , mu'annem . Fârisîsi rengîn , dâreş , reng şuden .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1257	1	137	boy toğumu	بُوي تَحْمِي	Arabîsi hulbe , hulbâ . Fârisîsi şenbelîle , kârtene , şemlît , şemlîze .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1258	1	137	boynuz	بُويَنُوز	Arabîsi şûr , nâkûr , ravç (cemi ervâk gelir), karn . Fârisîsi sürü , şâh , gedâş .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1259	1	137	boyunduruğ	بُويَنْدُرُق	Arabîsi nîr cemi enyâr . Fârisîsi cağ , hubâz , yûg .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1260	1	137	boyunburan kuşu	بُيون بوران قوشِي	Arabîsi şakırâk , aşyal , şırıkrâk . Bir kuştur ki Arap onunla teşe'üm ederler. Fârisîsi kâskîne , kerâye . Bu kuşun rengi yeşile mâildir. Kanatları üzerinde siyah noktaları vardır, güvercin kadar sabîhu's-sûredir.	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
1261	1	137	büyü	بُيو	Arabîsi uğze , nuşre , 'uğle, şa' veze. Fârisîsi perî ifnây , perî sây , hepyûn .	Türkçe dammeli bâ (ب) bâbı
	1			بَاب التَّاءِ الْمَفْتُوحَةِ مِنَ التَّرْكِيَةِ		
1262	1	137	taze	تَازِه	Arabîsi tarî , kedib , yem'ud , ma'id , muţayyer , faţîr . Fârisîsi tâze , gencek , feyelce .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1263	1	138	tazelik	تَازِطَلِك	Arabîsi tarâve , ruhûşa , rahş , rahâşa , gîrz . Fârisîsi tâzegî , terî .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı

1264	1	138	tabut	تَابُوت	Arabîsi tebevut , na‘ş , serîre , irân . Fârisîsi kâhûkeb , kebû .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1265	1	138	tac	تَاج	Arabîdir, cemi tîcân gelir, iklîl (cevahir ile bezenmiş taçtır), ru‘le . Fârisîsi gerzen , lâlek , girzîn , gerzen (âbdâr, inci ve la‘l ve yakut ve zümrüt ve elmas ile müzeyyen ola, ağırlığından başa giyilmeyip altın zincir ile taht üzerinde asılı durur, güyâ padişah oturduktaki başı üzerinde giyilmiş gibi görünür. İskender yahut Nuşîrevân ihtirâ‘ı ola. Padişahlara intikal etmekle el-ân Nemçe kralında olmak üzere o taca (kurtiya) derler. İskender’den intikal eyledi. O taca her kim malik olursa şehensâh itlak olunur diye da‘vâ-yı bâtlaya düşmüşlerdir).	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1266	1	138	teber	تَبَر	Arabîsi mishac , mishâc . Fârisîsi teber .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1267	1	138	tepsi	تَبَسِی	Arabîsi kuzmûr , deysak . Fârisîsi nukuldân , teştân .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1268	1	139	tepsirmek	تَبْسِرْمَك	Arabîsi ğaşb , zamâ’ . Fârisîsi hevâsîden .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1269	1	139	tepelemek	تَبْهَلْمَك	Öldürmek manasına. Arabîsi katl . Fârisîsi küşten .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1270	1	139	tebeşir	تَبْهَشِير	Arabîsi tabâşîr . Fârisîsi tebâşîr , fihir , gil-i ħurdenî .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1271	1	139	tatarcık	تَتَارْحِق	Sivrisinek gibi müezzi hayvancıktır. Arabîsi şahîb , sükeyte , berğaş . Fârisîsi mûçek .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1272	1	139	tetre	تَتْرَه	Kitre dahi derler. Arabîsi kesîrân ; Fârisîde dahi böyledir.	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1273	1	139	tetik	تَتْبِك	Tüfekte olur. Arabîsi meskat . Fârisîsi fütâdengâh .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1274	1	139	taht	تَاحْت	Padişahlar oturur. Arabîsi serîr (cemi sürûr gelir), kürsiyy . Fârisîsi sîrîngâh , sürîngâh .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1275	1	139	tahte pûş	تَاحْتَه پُوش	Arabîsi tahte’s-semâ’ . Fârisîsi Türkîde olduğu gibi tahtepûş ’ tur.	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1276	1	139	tahtirevan	تَاحْت رَوَان	Arabîsi rab’ , taht . Fârisîsi Türkîde olduğu gibi tahtirevan’dır.	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1277	1	138	tahta	تَاحْتَه	Arabîsi levh (cemi elvâh gelir), sakîfe (gemi tahtasıdır, cemi sekâyif gelir). Fârisîsi sügâl , sügâk .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1278	1	140	tahta biti	تَاحْتَه بَتِي	Arabîsi fesâfûs . Fârisîsi terdek , tezdek , sâs , sîsrû , fisfis .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı

1279	1	140	ter	تَرَّ	Arabîsi ‘ araq, raşh, mesih, nazîc, bażî ’. Fârisîsi hûy .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1280	1	140	terlemek	تَرَّمَك	Arabîsi te‘arruk, raşh, neth, istihâmâm, zaĥâ . Fârisîsi hûy kerden .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1281	1	140	terletmek	تَرَّتَمَك	Arabîsi ta‘rif . Fârisîsi hûy kerdânîden .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1282	1	140	tarhana	تَرْخَانَه	Fârisîdir, Arabîsi kâmiĥ . Fârisîsi yekyeke, pînû, terĥîne, terfîne .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1283	1	140	tere yağı	تَرْيَاغِي	Arabîsi zübd, şümâle . Fârisîsi tene derûn, meske, kere .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1284	1	140	tere	تَرَّه	Arabîsi çirçir; îhükân (yabanisidir). Fârisîsi terefîzek, telĥçûk, teberĥûn, ravâs, şebĥîzek, keykîz , yabanisine sümû derler.	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1285	1	140	tarla	تَارَلَه	Arabîsi mezra‘a (cemi mezârî). Fârisîsi besârde, terkez, şemiz .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1286	1	140	terzi	تَرَّزِي	Arabîsi ĥayyât, nâşih, ĥarârî, ĥâyıĥ . Fârisîsi derzî .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1287	1	140	terazi	تَرَّازِي	Arabîsi mîzan, ĥustâs, ĥabbân . Fârisîsi terâzû, uştur, uştur, sence .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1288	1	141	terazi kolu	تَرَّازِي قَوْلِي	Arabîsi mincem . Fârisîsi şâhîn .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1289	1	141	tirkeş	تَرْكَش	Arabîsi cefir . Fârisîsi tîrkeş .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1290	1	141	terki bağı	تَرْكِي بَاغِي	Arabîsi simĥ (cemi sümût gelir). Fârisîsi berkûn, derkûn, semût, fitrâk .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1291	1	141	tercüman	تَرْجَمَان	Arabîdir, türçümân dahi lügattir. Fârisîsi tâcurân, terzafân, terfân .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1292	1	141	ters	تَرَّس	Arabîsi maĥlûb, ma‘kûs . Fârisîsi bâzgûn .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1293	1	141	ters	تَرَّس	Necasete ıtlak olunur. Arabîsi necs . Fârisîsi gûh .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1294	1	141	tez	تَرَّ	Arabîsi serî . Fârisîsi zûd .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1295	1	141	tezlik	تَرَّكَ	Arabîsi ‘ acele . Fârisîsi zûdî .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1296	1	141	tezgâh	تَرْكَاه	Arabîsi minsec . Fârisîsi destgâh .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1297	1	141	tezek	تَرَّكَ	Arabîsi ĥişy (cemi aĥşâ gelir), ravşe . Fârisîsi pâçek, teke .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1298	1	141	tezene	تَارَّزَنَه	Arabîsi mîzrâb . Fârisîsi zaĥme, sekâfe, târzene .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı

1299	1	141	tespih	تَسْبِيح	Arabîsi sübha . Fârisîsi sergireh .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1300	1	141	tespih böceği	تَسْبِيح بوجكى	Arabîsi kınefşe . Fârisîsi püjük .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1301	1	141	teskere	تَسْكَرِه	Hasta taşıdıkları tahtaya derler. Arabîsi sâbil . Fârisîsi fiye, zenber, zenbed .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1302	1	142	taaccüp etmek	تَعَجُّبُ ابْنِكَ	Ta' accüb Arabîdir, lakin Türkîde meşhurdur. Arabîde hekr . Fârisîsi efdîden .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1303	1	142	defter	تَقْتَر	Arabî-i galattır, sahihi defter (cemi defâtir gelir). Fârisîsi kürâs, mâre, emâre, evâre .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1304	1	142	tek	تَكْ	Arabîsi ferd (emi efrâd ve hilâf-ı kıyas üzere fürâdâ gelir), fezz, vitr . Fârisîsi tervüh .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1305	1	142	tekerlek	تَكْرَلِك	Arabîsi devvâre . Fârisîsi çarh .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1306	1	142	tekerlenmek	تَكْرَلْنَمَك	Arabîsi tekerdüh . Fârisîsi sekerfenden, şekerfiden, sikerhûrden .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1307	1	142	Ta'îrî te'âlâ	تَكْرِي تَعَالَى	Arabî lisanı üzere Allah, Hâlık, Rezzâk, Cebbâr, Gaffâr, Celîl, Vekîl, Kahhâr, Fettâh velhasıl esmâ-i hüsnâda mestûr ve mezkûr olduğu vecihle sair esmâ-i ilahiyye ona nazar oluna. Fârisîsi Şebzer, Girdgâr, İzed, Yezdân, Hüdâ, Hüdây, Perverdigâr .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1308	1	142	tekne	تَكْنِه	Arabîsi icâne (cemi ecânîn gelir). Fârisîsi lâvek, lâk; pâruça (çamur teknesidir), nâve (ağaç teknedir).	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1309	1	142	teke	تَكِه	Keçinin erkeğine derler. Arabîsi teys (cemi tüyûş gelir). Fârisîsi teke .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1310	1	142	teke şakalı	تَكِه صَقَالَى	Meşhur ottur. Arabîsi lihyetü't-tîs . Fârisîsi rîşbüz, esplünc .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1311	1	143	teke	تَكِه	Meşhur böcektir, denizden çıkar. Arabîsi cerâdu'l-baħr, irbiyân . Fârisîsi küşenbür .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1312	1	143	tekke	تَكِه	Dervişân sakin olduğu mahal. Arabîsi zâviye . Fârisîsi hânegâh .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1313	1	143	tel	تَلْ	Meşhurdur, cığa ve çelenk dahi derler. Arabîsi rîş (cemi eryâş gelir). Fârisîsi cegerne, cağane, künâg .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1314	1	143	telâfîn	تَلَاتَيْن	Meşhur kokulu deridir. Arabîsi bulgârî . Fârisîsi meşkeze .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı

1315	1	143	tellâk	تَلَّكَ	Arabî-i galattır, sahihi dellâk . Fârisîsi mâlişger .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1316	1	143	temriye	تَمْرِي	Arabîsi kuvebâ' . Fârisîsi pâlvâ, berfven, suğ, kervend, girfven, egriyûn .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1317	1	143	demirhindi	تَمْرِ هِنْدِي	Ekşice devadır, şerbeti harareti teskin eder. Arabîsi şubbâr, kavkale, humer, huvenm . Fârisîsi hubce .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1318	1	143	temiz	تَمِز	Arabîsi şâhir, nazîf . Fârisîsi pâk, namâzî .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1319	1	143	temizlik	تَمِزْلِك	Arabîsi şahâre, temîz . Fârisîsi pâkî, temîzî .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1320	1	143	temizlemek	تَمِزْلَمَك	Arabîsi tafhîr . Fârisîsi kezdîden, nağzîden .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1321	1	143	temel	تَمَل	Arabîsi ess, esâs, mebni . Fârisîsi pâybest, dây, lâd, sıştegânî, kerdâr .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1322	1	144	temel direği	تَمَل دِيرْمِي	Arabîsi imâm, mîfâle . Fârisîsi bâlâger .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1323	1	144	tembel	تَمْبَل	Arabîsi kâhil, bahtâl, hevcel, 'afşel, 'abâm, vağim, erveb . Fârisîsi tenend, kenîr, levend, letenbâr, nâbegâr, hûşâ .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1324	1	144	tenbelit	تَمْبَلِيْت	Yolcular beygîre azıcık yük vurup üzerine binerler. Arabîsi rezme . Fârisîsi tenbelît, bekyâsâ, tahtlist, hunûd .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1325	1	144	tente	تَنْتَه	Arabîsi talal (cemi ahtâl gelir). Fârisîde ism-i mahsûs olmayıp pûşîde-i keştî diye mesturdur.	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1326	1	144	tencere	تَنْجَرَه	Arabîsi şancîre, heytale . Fârisîsi pâtile, pâfile, tengîre, hergâre .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1327	1	144	tennûre	تَنْوَرَه	Ekseri Mevlevî dervîşâmı istimal eder. Arabîsi fistân . Fârisîsi kemle .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1328	1	144	teneşir	تَنْشِير	Arabîsi muğtesel, irân . Fârisîsi tenşûy .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1329	1	144	teneke	تَنْهَكَه	Kalay ve kurşun makulesinden yaparlar. Arabîsi faşdîr . Fârisîsi peter .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1330	1	144	teyze	تَيْزَه	Ana kızkardeşine derler. Arabîsi hâle (cemi hâlât gelir). Fârisîsi hâher-i mâm .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1331	1	144	teyelti	تَيْلَتِي	Arabîsi kurhât, kurtân, berde' a . Fârisîsi hûyûz, nemedzîn, şükûft, yûn .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı
1332	1	145	teyin	تَيْن	Kürk ederler bir canavardır. Arabîsi sincâb . Fârisîsi ververe .	Türkçe fethalı tâ (ت) bâbı

1333	1			فصلُ التَّاءِ الْمَكْسُورَةُ مِنَ التَّرَكِّيَّةِ		
	1	145	tipi	تَيْبِي	Kar yağışının bir nevidir. Arabîsi demaka . Fârisîsi külâk .	Türkçe kesralı tâ (ت) bâbı
1334	1	145	titiz	تَيْزِزْ	Arabîsi zemeke , meħik . Fârisîsi tengħû .	Türkçe kesralı tâ (ت) bâbı
1335	1	145	titizlik	تَيْزِزْكَ	Arabîsi gazmere . Fârisîsi tengħûyî .	Türkçe kesralı tâ (ت) bâbı
1336	1	145	tirit	تَرْيِدْ	Arabî-i galattır, sahihi serîd . Fârisîsi tirîf .	Türkçe kesralı tâ (ت) bâbı
1337	1	145	tirîz	تَرْيِزْ	Esvapta olur. Arabîsi deħrîş (cemi deħârîş gelir). Fârisîsi şekle , ferhânic .	Türkçe kesralı tâ (ت) bâbı
1338	1	145	traş etmek	تَرَّاشْ اَيْتَمَكْ	Arabîsi ħalt , sebt , cemleħa , ħalk , taħlîk , tesbîd , iħtilâk , isâ ?. Fârisîsi tirâşiden .	Türkçe kesralı tâ (ت) bâbı
1339	1	145	tiryak	تَرْيَاقْ	Arabîsi tiryâk , derrâk , diryâk . Fârisîsi cândârû .	Türkçe kesralı tâ (ت) bâbı
1340	1	145	terementi	تَرْمَنْتِي	Maruf nesnedir. Arabîsi ‘ ilku ’l-buṭm, şamgû ’l-buṭm. Fârisîsi benâsib .	Türkçe kesralı tâ (ت) bâbı
1341	1	145	tiftik	تَيْفَيْكْ	Keçiden yoldukları tüydür. Arabîsi mer’az , mir’azz . Fârisîsi teftik .	Türkçe kesralı tâ (ت) bâbı
1342	1	145	tımarhane	تَيْمَارْخَانَهْ	Arabîsi dârû’ş-şifâ ?, mârestân . Fârisîsi bîmâristân , bîmârisân .	Türkçe kesralı tâ (ت) bâbı
1343	1	146	tımarhaneci	تَيْمَارْخَانَهْجِي	Arabîsi mârestânî . Fârisîsi serâdâr .	Türkçe kesralı tâ (ت) bâbı
	1			فصلُ التَّاءِ الْمُضْمُومَةِ مِنَ التَّرَكِّيَّةِ		
1344	1	146	topalağ	تُوبَلَاغْ	Meşhur eczadandır. Arabîsi sü’ d . Fârisîsi müşk-i zemîn (bevâsire ve rahim illetlerine ve tekâtur-ı bevlle azim faydası vardır).	Türkçe dammeli tâ (ت) bâbı
1345	1	146	tütün	تُوتُونْ	Arabîsi duħân (cemi devâħin gelir), ‘ ukâb , iyâm , duħl , yaħmûm , ‘ uşân (cemi ‘ avâşin gelir), taşân (havaya doğru çıkan tütündür). Fârisîsi dûd (Devletmende âlem teveccüh eder, diyecek mahalde Acemler mesel darb edip دُودُ بَسُوِي نَبِكُوِيَانِ بَاشَدُ derler ve bir alçak kimesne büyüklük dava etse Acemler mesel darb edip أَرْهِيحْ وَيَرَانَهْ دُودُ اَرْهِيحْ نَمِي اَيْدُ derler).	Türkçe dammeli tâ (ت) bâbı
1346	1	146	tütmek	تُوتَمَكْ	Arabîsi deħan , iddihân , ‘ uşûn . Fârisîsi dûd kerdên .	Türkçe dammeli tâ (ت) bâbı

1347	1	146	tütün	تُوتُونُ	Lüle çubuk ile içerler. Arabîsi tibğ . Fârisîsi tenbâkû .	Türkçe dammeli tâ (ت) bâbı
1348	1	146	tütsü	تُوتْسُو	Arabîsi beğûr . Fârisîsi bûy-ı huş .	Türkçe dammeli tâ (ت) bâbı
1349	1	146	tütsülemek	تُوتْسُولَمَكُ	Arabîsi tebhîr , te'şîn . Fârisîsi hoşbû kerden .	Türkçe dammeli tâ (ت) bâbı
1350	1	147	tütsülenmek	تُوتْسُولَنَمَكُ	Arabîsi tebehhur , tekbiye , tekebbî , iktibâ' . Fârisîsi hodrâ hoşbû kerdâniden .	Türkçe dammeli tâ (ت) bâbı
1351	1	147	tutmaç	تُوتْمَاجُ	Meşhur aştır. Fârisîdir, Arabîsi lâcişe, lâkice , tavdmac . Fârisîsi cûşbere , sirdâğ , lahşe , lâkişe , lâhuşe .	Türkçe dammeli tâ (ت) bâbı
1352	1	147	tunç	تُونُجُ	Bakır ile yaparlar. Arabîsi şâd , şufr . Fârisîsi rûy , rûye .	Türkçe dammeli tâ (ت) bâbı
1353	1	147	tohum	تُوتْمُ	Arabîsi bezr , (her ne tohumu olursa olsun “ bezr ” sebzevât ve ot tohumudur, cemi buzûr gelir), hebid (karga düleği tohumudur). Fârisîsi terkej , tohum .	Türkçe dammeli tâ (ت) bâbı
1354	1	147	turunç	تُوتْرُنُجُ	Arabîsi ütrucc , ütrunc , ‘urf. muttekâ' ; ütrucc (bir tanesine itlak olunur). Fârisîsi bâtuşk , debâle , vâzâreng , bâdâreng , nârinc , nâreng , bâdreng ; bâleng (içi kof büyük turuçtur). Turuncun fâ'ide-i kesiresi vardır, güya ki kuvâ-yı hamseden müelleftir; bir kuvvet yaprağında ve bir kuvvet kabuğuna yakın etinde ve bir kuvvet iç etinde ve bir kuvvet çekirdeğindedir. Faydası bir hadis ile sabittir. Turunç kurutulup esbâb ve kürk makulesinin içine konsa güveden esbabı hıfz eder.	Türkçe dammeli tâ (ت) bâbı
1355	1	148	turaç kuşu	تُرَاجُ قَوْشِي	Arabîsi dürrâc , dürrâce (deylem ve haykuşân ve hınkıt erkeğidir). Fârisîsi tezerû , tedek .	Türkçe dammeli tâ (ت) bâbı
1356	1	148	turp	تُوتْرُبُ	Arabîsi fücl . Fârisîsi turp .	Türkçe dammeli tâ (ت) bâbı
1357	1	148	torba	تُوتْرِبَا	Arabîsi mihlâ' ; sellâk (dilenci torbası), gumâme (hayvan torbasıdır). Fârisîsi tûbra ; dûkdân (iğ torbasıdır).	Türkçe dammeli tâ (ت) bâbı
1358	1	148	türbe	تُوتْرِبَه	Kubbe yapılmış mezar. Arabîsi türbet , türbe . Fârisîsi kûrâb , türbet .	Türkçe dammeli tâ (ت) bâbı
1359	1	148	törpü	تُوتْرِبُو	Arabîsi mibred . Fârisîsi sûhân .	Türkçe dammeli tâ (ت) bâbı
1360	1	148	töre	تُوتْرَه	Arabîsi ‘ âde . Fârisîsi âyîn , vâre , yâse , yenek .	Türkçe dammeli tâ (ت) bâbı

1361	1	148	toz	تُوْرُ	Arabîsi ğubâr , ‘ akûb , rehec , ‘ aşîr , ‘ aşar , ķatere , şîķ , ķatâm , ‘ acâc , naķ ‘ (cemi niķâ ‘ gelir), seksâf , ķaştal , ķaştal , ķaştâl , hebve , kestân ; kevşer (çok tozdur), mûr (yel ile kalkan tozdur), ķırşâ (tozdur), hebve . Fârisîsi gerd ; tenkâr (kuyumcu tozudur).	Türkçe dammeli tâ (ت) bâbı
1362	1	148	tozamaķ	تُوْرَهَمَق	Arabîsi hebv . Fârisîsi gerd berhâsten .	Türkçe dammeli tâ (ت) bâbı
1363	1	148	tozlanmaķ	تُوْرَلْنَمَق	Arabîsi te’akkûb , ğabre , iğbirâr . Fârisîsi gerd âlud şuden .	Türkçe dammeli tâ (ت) bâbı
1364	1	149	tüskürmek	تُوْسْكُرْمَك	Arabîsi ķad ‘ (mesela: Atı geri tükürdüm, demek قَدَعْتُ الْفَرَسَ demektir. Fârisîsi bâz dâşten .	Türkçe dammeli tâ (ت) bâbı
1365	1	149	tuğla	تُوْغْلَه	Arabîsi ‘ acurr , ţâbûķ . Fârisîsi puļte ķışt .	Türkçe dammeli tâ (ت) bâbı
1366	1	149	toğulğa	تُوْغُولْغَه	Zırh ile kavgada başa giyerler. Arabîsi beyz , ķazay’ a ; mi’fer ve ķûze ve devmaş ve terke (demir toğulgadır). Fârisîsi terk , terik .	Türkçe dammeli tâ (ت) bâbı
1367	1	149	tüfek	تُوْفَك	Arabîsi bendukıyye , mûķhule . Fârisîsi tüfek , tüfenk , tüfek .	Türkçe dammeli tâ (ت) bâbı
1368	1	149	tükruk	تُوْكْرُك	Arabîsi ruzâb , nuĥâ’ a , buzâķ , busâķ , buşâķ , rîķ , nuĥâme , tüfl . Fârisîsi tüfü , tühpû , ķurû ; yefc (ağız yarı dedikleri tükürktür).	Türkçe dammeli tâ (ت) bâbı
1369	1	149	tükürmek	تُوْكُرْمَك	Arabîsi tefl , teneĥĥu ‘, teneĥĥum , bezķ . Fârisîsi tefû ; tüs (âdem üzerine istihfâfa tükürmektir), tühû .	Türkçe dammeli tâ (ت) bâbı
1370	1	149	tükenmek	تُوْكَمَك	Arabîsi nefd , irmâl , inķızâ ‘. Fârisîsi encâmîden , encânîden .	Türkçe dammeli tâ (ت) bâbı
1371	1	149	tüketmek	تُوْكَمَك	Arabîsi ifnâ ‘, isbâĥ , infâd . Fârisîsi perdâhten , encâmîden .	Türkçe dammeli tâ (ت) bâbı
1372	1	150	tülemek	تُوْلَهْمَك	Kuş tüyün(ü) döktükte denir. Arabîsi kerz . Fârisîsi ķürîze , ķürîķa şuden .	Türkçe dammeli tâ (ت) bâbı
1373	1	150	tülek	تُوْلَك	Arabîsi ķürrez . Fârisîsi ķürünc .	Türkçe dammeli tâ (ت) bâbı
1374	1	150	tüy	تُوْئ	Arabîsi rîş (cemi riyaş gelir), sûr’ule (horozun boğazı çevresinde olan parlak tüydür), zugâbe ve râş (kuşların ufacık tüyüdür), lağîb (murdar tüydür). Fârisîsi per (bu “per” lüğatinin on manası vardır, herbiri mahalinde istimal olunmuştur, bunda tüy manasına itlak olunur).	Türkçe dammeli tâ (ت) bâbı
1375	1	150	tüylenmek	تُوَيْلَمَك	Arabîsi zağb , insidâm . Fârisîsi perdâşten .	Türkçe dammeli tâ (ت) bâbı

	1			بَاب الْجَيْمِ الْمَفْتُوحَةِ مِنَ الْتَّرْكِيَّةِ		
1376	1	150	can	جَانٌ	Arabîsi rûh, nefis, havbâ' (cemi havbâvât gelir), ' arabe, nakîbe, mühce; ramk (ruh bakiyesidir), nakîme, herim, buzm, qarûn, ketâl, nahb, zarîr, ra'ûm, qarîn, garrâre, nahb . Fârisîsi revân, heyâk, hûlis, hüş; sâhin (rûh-ı hayvanîdir).	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1377	1	151	canlı nesne	جَانُّو نَسْنَه	Arabîsi hayvân, 'acmâ' ; mâşiye (dört ayaklı hayvandır, cemi mevâşî gelir). Fârisîsi cânver, cânmend; çarpâ (dört ayaklı hayvandır).	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1378	1	151	cansız nesne	جَانِّسِرُ نَسْنَه	Arabîsi cemâd . Fârisîsi bîcân .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1379	1	151	can çekişmek	جَانٌ جَكِشْمَاكٌ	Arabîsi haşrece, ruyûk, fû'uk . Fârisîsi hazeften .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1380	1	151	cambaz	جَانِبَازٌ	İp üstünde oynar. Arabîsi pehlevân (lûgat-i müvellededir). Fârisîsi resenbâz; gedâgâzî (Lisân-ı Fûrs'te resenbâz 'a gâzî derler. Müteahhirîn cânbâz ile mücâhidîn meyânın fark için gedâ lafzını gâzî 'ye muzaf edip ilm eylediler), reysümânâz .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1381	1	151	cambaz	جَانِبَازٌ	At ve bârgîr satıcı. Arabîsi nahhâs (esirciye dahi itlak olunur). Fârisîsi çarpâ fûrûş .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1382	1	151	câbî	جَابِي	Vakıf kirasın(ı) devşirici, Arabîdir. Fârisîsi pâkârî .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1383	1	151	caba	جَبَا	Bahşîş manasına. Arabîsi luhve . Fârisîsi bahşîş .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1384	1	151	çapa	چَپَا	Bahçıvanlar kullanırlar, demir alettir. Arabîsi micrefe, mishâh . Fârisîsi tirişt, kenend, kelenk .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1385	1	152	çapalamak	چَبَالَمَقٌ	Arabîsi sehy . Fârisîsi kenden .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1386	1	152	çabalamak	چَبَهَلَمَقٌ	Deprenmek manasına. Arabîsi ızırâb; haqt (pek çabalamaktır). Fârisîsi tepîden, tapîden, lânden, lânîden .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1387	1	152	çapraz	چَپْرَازٌ	Meşhurdur. Demirden ve gayrıdan olur, Fârisî-i galattır. Arabîsi hanîre . Fârisîsi çaprâst .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1388	1	152	çapraşık	چَپْرَاشِيقٌ	Karış mırış olan nesneye derler. Arabîsi müşevveş, muhayyat . Fârisîsi piçâpîç	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı

1389	1	152	çapak	چَبَاق	Arabîsi ‘ uvvâre , ğafeş ; ramaş (gözde durup akmayan çapaktır), ğamaş (gözden akan çapaktır). Fârisîsi jefk , pûh , peh , rîme , hîm , jefkâb , şüşk , ejenc , leğac .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1390	1	152	çapaqlanmaq	چَبَاقْلَانْمَق	Arabîsi ğamş , ğafş . Fârisîsi rîme dâšten-i çeşm .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1391	1	152	çapuk	چَبُوق	Arabîsi cârî , ye’fûf, muğarra’ , ‘ uzhûl , şelûl , kemîş , veşvâş , haşîş . Fârisîsi germhîz , veşkerde .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1392	1	152	çapkın	چَبَقِين	Arabîsi rahrûc . Fârisîsi tekâver .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1393	1	153	çabuqlamak	چَبَقْلَمَق	Arabîsi hervele . Fârisîsi tahten , tektaz .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1394	1	153	cebel lokum	جَبَل لَوْقَوْم	Göge mail kızılрак taşır, madeni Medine-i Münevvere tarafına üç konak sakrâ nam karyedir. Dört renk olur; âlâsi kızılığı ve göklüğü ziyade olanıdır. Arabîsi cümmez , cümmest , ma’ şûk . Fârisîsi kemest .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1395	1	153	çatı	چَاتِي	Arabîsi saḳf (cemi sukûf ve sukuf gelir), ḳarî’ a , semk , ‘ arş ; ravḳ (ev önünde olan saçaktır), zulle ve ‘ âle ve künne (cemi künnât gelir, bunlar dahi kapı üzerine yapılan saçaktır). Fârisîsi âsmâne , bâlâr .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1396	1	153	çatmaq	چَاتْمَق	Arabîsi ḳarn ; ḳatb (kaş çatmaktır, ekser dargınlıkta olur). Fârisîsi behem peyvesten .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1397	1	153	çetin	چَتِين	Arabîsi şa’b , ‘ asîr . Fârisîsi düşvâr , düşhâr .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1398	1	153	çetnlik	چَتِينَلِك	Arabîsi şu’ûbe , ‘ usre . Fârisîsi düşvârî .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1399	1	153	çatlaq	چَاتْلَاق	Arabîsi şakḳ (cemi şukûk gelir); uḳkûk ve mesel (yerde olan çatlaktır). Fârisîsi şikâfte .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1400	1	153	çatlamak	چَاتْلَامَق	Arabîsi şad’ , vaşm ; inhizâd (yemiş çatlamaktır). Fârisîsi kefiden , kafiden , keften .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1401	1	154	çatlatmaq	چَاتْلَاتْمَق	Arabîsi işdâ’ , tezkîm . Fârisîsi keftânîden .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1402	1	154	çatırdamak	چَاتْرَدَمَق	Arabîsi teferḳu’ . Fârisîsi terkîden , engüş tirâk zeden .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1403	1	154	çatırdatmaq	چَاتْرَدَاتْمَق	Arabîsi ferḳa’ a ; şarḳa’ a (yarmak, çatırdatmaktır). Fârisîsi tirâkânîden .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1404	1	154	çadır	چَادِر	Arabîsi fâze (iki direkli çadırdır, hayme çadır olmak üzere meşhurdur, lakin لا تكون الخيمة عند العرب من ثياب بل من misbâh-ı münîrde İbn-i Arabîden menkuldur ki	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı

					اربعة اعواد ثم يسقف diye musarrahtır), fustâṭ (kıldan çadırıdır), ravḳ (bir direkli çadırıdır). Fârisîsi bârgâh , bûb endîn ; tâj ve keşân ve kenân (bir direkli çadırıdır), nevbetî (küçük çadırıdır).	
1405	1	154	çedik	چَدِيك	Arabîsi ḥuf (cemi ḥufâf gelir). Fârisîsi mûze .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1406	1	154	cedvâr	جَدْوَار	Eczadandır. Arabîdir, üntületü's-sevdâ dahi derler. Fârisîsi mâpervîn , mâperbîn .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1407	1	155	çarşı	چَارْشُو	Arabîsi sûḳ (cemi esvâḳ gelir); laṭîme (kokulu nesnelere satılan çarşıdır, sûkû'l-attârîn manasına). Fârisîsi çârşû , çârsû , çârşûb , tîm	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1408	1	155	çarşaf	چَارْشَف	Çârcef dahi derler. Arabîsi şevzer , milḥafe (cemi melâḥif gelir); biṭâne ve ḥımre (yorgan çarşafıdır), ḳırâm ve menâme (döşek çarşafıdır). Fârisîsi pişter-i âhenk (döşek çarşafıdır), teḥam (o çarşafı ki geline saçılan akçe içine düşmek için tutarlar).	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1409	1	155	çarşamba	چَارْشَنبَه	Gündür. Arabîsi erbi'â ; dübâr ('inde'l-arab esmâ-i kadîmedendir). Fârisîsi çehâr-ı şenbe .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1410	1	155	çardağ	چَارْدَاق	Arabîsi ḡurfe (cemi ḡurûfât ve ḡuraf gelir), 'iliyye (cemi 'alâlî gelir); 'arîş (asma çardağıdır). Fârisîsi sertâḳ , berpâre , âşkûb , bezga , fervâre , vervâre , vervâr .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1411	1	155	çerez	چَرَز	Gecelerde oturup yenilen kuru ve yaş yemiş. Arabîsi nuḳl . Fârisîsi şebçere .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1412	1	156	çerçi	چَرَجِي	Ecza satana derler. Arabîsi şaydalânî . Fârisîsi pîlver , menbel .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1413	1	156	cerrâḥ	جَرَّاح	Arabîdir, Türkîde müstameldir. Fârisîsi rîşâz .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1414	1	156	çerçeve	چَرْچَوَه	Arabîsi bedî' . Fârisîsi çârçûpe .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1415	1	156	çerge	چَرْگَه	Ehl-i sefer kullanırlar. Arabîsi fâze . Fârisîsi nerke .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1416	1	156	çeri	چَرِي	Arabîsi 'asker, ceyş (cemi cüyûş gelir), cünd (cemi ecnâd gelir), ḥamîs ; mecr ve heyzal ve 'aramram ve lihâm (çok askerdir); rammâze (katı çok askerdir), feylâḳ (cemi feylâḳ gelir) ve ḥacfel (askerdir). Fârisîsi leşker , esbe .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1417	1	156	çeribaşı	چَرِيْبَاشِي	Arabîsi kâfih , re'is . Fârisîsi serceng , şehbed , sepehbed , kiyâreng .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı

1418	1	156	çarçacı	چَرْقَاجِي	Arabîsi şurta , muqaddimetü'l-ceyş . Fârisîsi serâhenk , Özbek lisanında herâvul , Türkîde karavul derler.	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1419	1	156	çarık	چَرِيْق	Amele ve karılar ayaklarına giyerler. Arabîsi hasf . Fârisîsi pâlik , çâbile , şemel , şemem , şelm .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1420	1	157	çarık	چَرَق	Değirmende ve arabada olur. Arabîsi cevhel . Fârisîsi çarık .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1421	1	157	çeşnigir	چَشْنِيْز	Arabîsi şeşnegîr (lügat-i müvellededir). Fârisîsi sâlârhan ve hânsâlâr , fûke , lûszen , kâvûl .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1422	1	157	çağırmaç	چَاغَرْمَاق	Arabîsi şahb , şiyâh , leceb , zâ'b , izcâc , ıştırâh , şayha , nidâ , na'k , 'acc, şahh , taşdiye , selk , şehka , te'yih ; du'â' (bir kişiyi çağırmaçtır); renin ve irnân ve ne'c ve nağ ve na'ağ ve dâ' (katı çağırmaçtır); edîd ve şadîd ve va'd (pek çağırmaçtır); cehr ve şarre ve şahîr (ziyade âvaz ile çağırmaçtır); nahîre (burundan çağırmaçtır); irhât ve lağat ve ligât (kavga edip çağırmaçtır); inğa (birbiri ardınca âvaz ile çağırmaçtır); şalk ve taşalluk (avrat doğururken ağrısından pek çağırmaçtır); na'ik ve nu'ağ ve na'akân (çobanın koyuna çağırmasıdır); nahîb ve intihâb (ağlayarak çağırmaçtır); nedb (iş işlemeye çağırmaçtır); zûmr (arслан çağırmaçtır); kalğ ve kalîğ (deve bağırıp çağırmaçtır); cuvâr ve huvâr (sağır çağırmaçtır); zâcîc ve ze'me (korkup çağırmaçtır); 'uvâ' (köpek ve çakal ve kurt gibiler çağırmaçtır). Fârisîsi âvâziden , âvâz kerdên , bânkîden , bânk , ze'ârîden , gırîvîden , gırîv , gîv , şifâr ; garn (âvaz ile çağırmaçtır); kerâcîden (tavuk yumurtlarken çağırmaçtır); vâzinc (pek çağırmaçtır).	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1423	1	158	çağırtmaç	چَاغَرْتَمَاق	Arabîsi iz'âk . Fârisîsi âvâz kerdâniden .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1424	1	158	çağıriş	چَاغَرِش	Arabîsi şayha , şiyâh , heyhât , renne . Fârisîsi nâle , feryâd , vîr .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1425	1	158	çağırişmaç	چَاغَرِشْمَاق	Arabîsi muşâyaha , muşâraha , münâdâh , teşâyuh . Fârisîsi hâlâlûş .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1426	1	158	çağlamaç	چَاغَلَمَاق	Arabîsi harîr , tehażhuż . Fârisîsi hurûşiden .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1427	1	159	çağıltı	چَاغَلْتِي	Su akıntısında olur. Arabîsi tabtaba ; hürhûr (ziyade akan su çağılıtıdır, lisanımızda olan "horhor" bundan galattır), cercere . Fârisîsi pindûre , hengâm .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1428	1	159	çağla	چَاغَلَا	Meşhurdur. Arabîsi levzi'r-raṭb . Fârisîsi aḥkûz .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı

1428	1	159	çağane	چَغَانَه	Meşhur sazdır, onunla çengiler oyun oynarlar. Arabîsi şağâne . Fârisîsi çegâne .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1430	1	159	çağ	چَاغ	Türkdir. Arabîsi vaqt (cemi evkât), hın (cemi ahyân gelir), zemân , zemen . Fârisîsi dem , hengâm .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1431	1	159	çakmak	چَاقْمَقْ	Arabîsi miqdaha , zend (cemi zinâd gelir). Fârisîsi âteşzene , süpuhten , süpûhten , fürûzîne .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1432	1	159	çakmağı çakmak	چَاقْمَغِی چَاقْمَقْ	Arabîsi iktidâh , tekdadduh , kadh , tihrâb . Fârisîsi âteşzedem .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1433	1	159	çakşır	چَاقْشِيرْ	Arabîsi şahşır . Fârisîsi şetvâr , rânîn , rağtîn .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1434	1	159	çakıldak	چَاقْلِدَاقْ	Arabîsi hazrûf . Fârisîsi bîmend , bîndû .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1435	1	159	çağal	چَاغَالْ	Meşhur canavardır. Arabîsi ‘ illevz , ibn-i âvîl , ‘ illevş , dü’îl , nevfel , zûvâle , va’ , va’va’ , şavt , la’ vaz . Fârisîsi ehmer , demne , şâr , şagâl , şekâl , kâl .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1436	1	160	çağal eriği	چَاغَالْ اَرِيْغِي	Arabîsi idrik . Fârisîsi nelik .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1437	1	160	çañ	چَاڭ	Kiliselerde çaldıkları çandır. Arabîsi ceres , nâkûs . Fârisîsi derâ , bîreng .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1438	1	160	çekic	چَكِجْ	Arabîsi fişis (Bir emirde istinat eylediğin nesne kavî gerek zayıfa dayanılmaz, diyecek mahalde Araplar mesel darp edip أَوَّلُ الشَّجَرَةِ النَّوَاةُ derler), mîka’a , miṭraqa . Fârisîsi pütk , çakûc , kûben , kûbeyâze .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1439	1	160	çektiri	چَكْتِيرِي	Zamân-ı evvelde kullanılır bir nevi gemi idi. Arabîsi mirzâb , mizrâb . Arap’ta kadimden böyle gemi yoktur, lâkin oluk gibi uzun olduğu için itlak olundu. Fârisîsi dırâz keşfî .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1440	1	160	çekirdek	چَكِرْدَكْ	Arabîsi nevât (küçük büyür diyecek mahalde Arap mesel darp edip أَوَّلُ الشَّجَرَةِ النَّوَاةُ derler); cerâm (hurma çekirdeğidir); ‘ acem (her yenilen nesnenin içinde olan çekirdek misilliyeye itlak olunur); hurkûş (hurma kuruğu çekirdeğidir); kurzu’ ve haysekûc (pamuk çekirdeğidir). Fârisîsi este , haste , üstühân (meyve çekirdeğidir); tekîz ve tekîş , tekâk ve tekesk ve tâkdâne ve cence ve nekej ve tikesk ve tikes (üzüm çekirdeğidir); keycal (içi tatlı çekirdektir).	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı

1441	1	161	çekirge	چَكِرْگَه	Arabîsi cerâd, câbî, ħusbân, ħaṅṅal, ser‘ ūb, hâdî, çercel, sirbâh, deyhân . Fârisîsi melaḥ, ḥâyek, güftân .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1442	1	161	çekişmek	چَكِشْمَكْ	Arabîsi mümâzât, cidâl, mucâdele, mu‘ âkame, muhâyâta, muhâfât, münâza‘ a, mûlahât, mizâz, secr, mûmâret, münâtât; telâhî (akvâl-i Arabdandır, إِذَا تَلَّاحَ الْخُصُومُ إِذَا تَلَّاحَ الْخُصُومُ derler; yani: Hasımlar çekişmeye başlayınca halimlerde sefih olur), müşâcere, münâtât, muhâşama, mûmâşakâ; teḥaddî (bir kimse ile galebe üzere çekişmektir). Fârisîsi çehîden; sitihîden (çağırma ile çekişmektir), sifzîden, kersîden .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1443	1	162	çekiş	چَكِيش	Arabîsi cedel, ġazmere . Fârisîsi üştülüm, telâtûf, telâtûf .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1444	1	162	çekmek	چَكْمَكْ	Arabîsi cezb, celb, medd, kaşş, cerr, ma‘ d, cebz, tecrîr, ictirâr, natk, sahb, metv; istinşâk (buruna çekmektir); ḥalf ve ḥafn ve iḥcân ve ḥacn (kuyudan su çekmektir); tecrîr (aşağı çekmektir); meşk (uzasın diye çekmektir); istikâ‘ (kırba ile çekmektir); nezh ve nekş (suyu kuyudan bütün çekmektir); ‘atl (ziyade pek çekmektir). Fârisîsi berâhencîden, âhencîden, keşîden, hûhten, yâhten, âhten, ṭancîden, tenbîden, hûhîden; nezîden ve terfîden (taşra çekmektir); terencîden (kuşağı ve kolunu pek çekmektir).	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1445	1	162	çekilmek	چَكْمَكْ	Arabîsi incizâb; iḥcâm (bir nesneden geri çekilmektir). Fârisîsi keşîde şuden, baz istâden .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1446	1	162	çekinmek	چَكْمَكْ	Arabîsi istihvâ‘, tehevvi, suṭre . Fârisîsi ârzu kerden .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1147	1	162	çene	چَنَه	Arabîsi fekk, fuḳm, zeḳan, laḥye; lihzime (çene başıdır); mâzigan (iki çene dipleridir); ‘ânize (çene dibidir, aslu‘z-zeḳân manasına); secr (çene kemiklerinin bir yere geldiği yerdir). Fârisîsi zenehdân, pûj, çâne, zenaḥ, zefer, kâce, vemene; sersîne (çene çukurudur).	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1448	1	163	çeki	چَكِي	Odu ve taş çekerler. Arabîsi ḳabân . Fârisîsi kepân, kerestûn, kerestûden .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1449	1	163	çeltik	چَلْتِكْ	Arabîsi ‘izbe . Fârisîsi kâlcâr, gürincâr .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1450	1	163	çalışık	چَالِشِيقْ	Arabîsi cehd, iḳdâm, ihtimâm, cedd . Fârisîsi mukâs, mûkîs .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı

1451	1	163	çalışmak	جَالِسْمَقْ	Arabîsi cidd . Fârisîsi şûlîden , kûşîden .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1452	1	163	çalgı	جَالِغِي	Arabîsi melâhî , deydebûn , venec ; mi' zefe (çalgı aletidir, tanbur ve kemânî ve miskâl gibi). Fârisîsi miskel , mûsîkâr , çeng .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1453	1	163	çalmak	جَالَمَقْ	Arabîsi lehî , birîân . Fârisîsi nûvâhten .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1454	1	163	çalmak	جَالَمَقْ	Hırsızlık manasına. Arabîsi sırkat , istirâk . Fârisîsi düzdîden .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1455	1	163	çalıcı	جَالِجِي	Arabîsi sârîk . Fârisîsi düzd künende .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1456	1	163	çalkamak	جَالْفَمَقْ	Arabîsi haşhaşa (taḥriku'ş-şey' fi'ş-şey' manasına); hażhaza (suyu ve one benzer nesneyi depreyip çalkamaktır); iḥkân (yayık çalkamaktır); mażmaza (ağzı su ile çalkamaktır), Fârisîsi garâde , gârâre .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1457	1	164	çalkanmak	جَالْفَمَقْ	Arabîsi hażraba , revh , reyh , terayyuk ; gaţmata (deniz dalgası çalkalanmaktır). Fârisîsi keçûl .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1458	1	164	çalı çırpı	جَالِي چِرْبِي	Arabîsi zîğs . Fârisîsi has u haşâk , kirişte , verek .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1459	1	164	çalı şıyırma	جَالِي صِيرْمَقْ	Arabîsi hażhaza , isnâ . Fârisîsi kâr dest kerden .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1460	1	164	çelik çomak oyunu	جَالِيكْ جَوْمَقْ اويونى	Arabîsi kule (cemi kulûn ve kulân gelir), kâl . Fârisîsi gûlçûb , dest-i çelîk , dest-i çâlîk .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1461	1	164	çam	چَامْ	Meşhur ağaçtır. Arabîsi şanavber , erz , erzen , kûkâ . Fârisîsi nâzû , kâc .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1462	1	164	çam sakızı	چَامْ ساقزى	Arabîsi kalfûniyâ . Fârisîsi râtiyâne .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1463	1	164	çamçaç	چَامْچَقْ	Ağaçtan yapıp onunla su içerler. Arabîsi mişalle . Fârisîsi gümâr .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1464	1	164	câmedân	جَمَدَانْ	Meşhurdur. Ehl-i sefer içine esbap korlar. Arabîsi harîfâ ; mekfûfe (ilikenmiş camedândır), aybe . Fârisîsi câmedân .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1465	1	165	çemremek	چَمْرَمَكْ	Arabîsi telbîb ; işbân ve sebn (eteği yukarı çemremektir), şemer , teşmîr . Fârisîsi dâmen berçîdânîden .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1466	1	165	çemrenmek	چَمْرَمَكْ	Arabîsi telebbüb , teşemmür , kimhâl . Fârisîsi dâmen berçîden .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı

1467	1	165	çamur	جَمُورٌ	Arabîsi ḫīn . Fârisîsi gil , ḫilâb .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1468	1	165	çember	چَمْبَرٌ	Arabîsi ferîs ; ‘ işâbe ve sebîbe (alına bağlanılan çemberdir); serefe (bürüncükten olan çemberdir). Fârisîsi pîçek ; pünçe bend (zenân başlarına bağladıkları çemberdir).	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1469	1	165	cennet	جَنَّتْ	Arabîdir, cemi cinân , cennât gelir, ḫuld . Fârisîsi behişt , minû .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1470	1	165	cendere	جَنْدَرَه	Mücellitler kullanırlar. Arabîsi milzeme . Fârisîsi tahte câme .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1471	1	165	çanta	چَنْطَه	Arabîsi devle , saḫḫa . Fârisîsi ḫurmdân .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1472	1	165	çanak	چَنَّاكٌ	Arabîsi kaş’a (cemi kışa’ ve kışâ’ gelir), şahfe (cemi şihâf gelir), kıhf , ka’b (cemi kı’ba gelir); cümcüme ve kıhf ve kı’be (ağaç çanaktır); şâhire (toprak çanaktır); cünbül (kalın ağaç çanaktır); evgâb ve fahâr (balçuktan yapılan çanaktır). Fârisîsi sifâl , tefûr ; sergac (ağaç çanaktır).	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1473	1	166	çengel	چَنْكَلٌ	Arabîsi kellûb , küllâb , minşâl , ‘ akfâ ; ‘ adekâ ve ‘ adveka (kuyudan kova çıkaracak birkaç başlı çengeldir). Fârisîsi keje , cehvîz , sikâr , âhenc ; kenâre (kasap çengelidir); bişkele (pencere kapağı çengeli ki karga burnu dahi denir); câhcû (kova çıkaracakları çengeldir); kûştâhenk (tandırdan et çıkaracak çengeldir).	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1474	1	166	çevre	جَوْرَه	Arabîsi ḫarîm , ḫavl , ‘ akâ , ‘ akva ; aḫşâm (göz kapağının çevresidir ki kirpik bittiği yerdir); lise (diş çevresidir, etrâfu’l-esnân manasına). Fârisîsi pîrâmen , pîrâmûn ; gird a gird (çepe çevre demektir); îrâl ve betfûz ve bedpûz ve bedfûz ve tânûl (ağız çevresidir).	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1475	1	166	çavdar	چَوْدَارٌ	Arabîsi zûneybâ , ‘ ales . Fârisîsi dîvgendûm , kengerân .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1476	1	167	çevrinti	چَوْرِنْتِي	Arpa ve buğday alıntısıdır. Arabîsi kaşara , ḫuşâra , kaşâle / kuşâle / kısâle , ḫufâle . Fârisîsi bulunamamıştır.	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1477	1	167	ceviz	جَوْرٌ	Arabîdir, cevze (cemi cevzât gelir), ḫasf , ḫaşf . Fârisîsi gird-i gân , çârmağz , gevz , çârpehlû ; erağ (sağ cevizdir); baḫgelûn (çetin cevizdir).	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1478	1	167	ceviz ağacı	جَوْرٌ اَعْلَاجِي	Arabîsi lûkâ , Yunânî’den muarrebdir. Fârisîsi dıraht-ı gird-i gân .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı

1479	1	167	cevher	جَوْهَرٌ	Kılıç demirinde ve ona benzer nesnelere olur. Arabîsi rubed, firind, ifrind, esr ; sefâsîk (kılıç cevheridir). Fârisîsi kenâht, mürce .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1480	1	167	cevahir	جَوَاهِرٌ	Arabîdir; cevher'in cemidir, kıymetli taştır. Sidk (ipliğe dizili olan cevahirdir). Fârisîsi gevher .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1481	1	167	çavuş	چَاوُشٌ	Arabîsi kâ'id . Fârisîsi tûsmâl, serhenk, serçik, mîzdâd, mizdâr (çavuşbaşıya denir); yesâvül (alay çavuşudur).	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1482	1	167	çevirmek	چَوِيرْمَكٌ	Arabîsi kalb, taqlîb . Fârisîsi gerdânîden .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1483	1	168	çevik	چَوِيكٌ	Yeğni manasına. Arabîsi haffif . Fârisîsi sebük, merezgûn .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1484	1	168	çeviklik	چَوِيكَلِكٌ	Arabîsi hiffet . Fârisîsi sebükî .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1485	1	198	çevik	چَوِيكٌ	Çabuk manasına. Arabîsi serîf, celd, haşûf . Fârisîsi cüst .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1486	1	168	cahil	جَاهِلٌ	Arabîdir. Fârisîsi nâdân .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1487	1	168	çehre	چَهْرَه	İnsan yüzüne derler. Arabîsi vech . Fârisîsi rûy , sair esamisi “yüz” maddesinde mezkurdur.	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1488	1	168	çehre	چَهْرَه	Üzerine bürüncük sararlar. Arabîsi kûfiyye (lûgat-i müvellededir). Fârisîsi çehre .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1489	1	168	cehennem	جَهَنَّمٌ	Arabîdir. Fârisîsi dûzâh .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1490	1	168	çay	چَائٌ	Büyük akarsudur. Arabîsi nehr (cemi enhâr gelir); cedvel (küçük çaydır). Fârisîsi cûy, şâhâbe, irgâb .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1491	1	168	çayır	چَايِرٌ	Arabîsi mer'a, mezâd, merta' . Fârisîsi çerâmîn .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1492	1	168	çaylak	چَيْلَاقٌ	Meşhur kuştur. Arabîsi hid'eh (cemi hidâ' gelir), şûha . Fârisîsi tešten, halvâc, cenglâhî, zeğan, cûl, kûrkûr, kûşturbâ, mûşgûr, mûşhâr, mûrdârhâr, verkâ	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1493	1	169	çiğnemek	چِيْنَمَكٌ	Arabîsi zavz, meşg, mazg, temazzuğ, levk . Fârisîsi hâyîden, hâyesten, jâvîden, jâjîden, lebîden .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı
1494	1	169	çizmek	چِيْزْنَمَكٌ	Arabîsi devr, cevl . Fârisîsi gerdîden, gešten .	Türkçe fethalı cîm (ج) bâbı

1495	1			فصل الجيم المكسورة من التركيبية		
1496	1	169	çıban	چَبَان	Arabîsi dümmel (cemi demâmîl gelir); karha (çıbanın azgınıdır, cemi kurûh gelir); hibn ve hibne ve zâmiḥ (büyük çıbandır); beṣr (ufak çıbandır); se'fe (masumların başında çıkan çıbandır). Fârisîsi benâver , penâver ; setîm (onulmuş çıbandır); sirîne (başta olan çıban); hevziş ve hevzeş (onulmaz çıbandır, el 'iyâzı billahi te' alâ şîrpençeye itlak olunur).	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı
1497	1	169	cibre	جَبْرَه	Arabîsi 'uṣâre. Fârisîsi tekes , tekeş , kûhak , telef .	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı
1498	1	169	çıplak	چَبْلَاق	Arabîsi 'ârî, 'ürÿân, bâliş. Fârisîsi pürehne , ret , tehek , lâc, gûşt .	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı
	1	170	çıplak olmak	چَبْلَاق اَوْلَمَق	Arabîsi te'arrî , ma'râ , culûf , telebhûş , tebehlûş . Fârisîsi pürehne şuden .	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı
1499	1	170	çıplak etmek	چَبْلَاق اَيْتَمَك	Arabîsi i'râ' , ta'riye . Fârisîsi pürehne kerdânîden .	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı
1500	1	170	cibinlik	جَبِينَالِك	Arabîsi hacele (cemi hicâl gelir); kille ve nâmusiyye (sivrisinek cibinliğidir). Fârisîsi beşşehâne , peşhâne (sivrisinek cibinliğidir); setâre (mutlaka cibinliktir).	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı
1501	1	170	çubuq	چَبُوق	Arabîsi kaẓîb (cemi kuzbân gelir); fesîl ve vedy (bağ çubuğudur). Fârisîsi tâk , tekâk , çûb , terahce , zegâk (üzüm çubuğudur), nûbek (bu dahi); şevg ve şevğa ve şûş (asmadan budadıkları çubuktur); şifşe (hallaçların pamuk düzelttikleri çubuktur); vâric ve vâric (bağ çubuğunun üzüm biten yeri).	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı
1502	1	170	çiçek	چَبَّك	Arabîsi zehr (cemi ezhâr gelir), nevr ; bur'um ve bur'ûm (açılmamış çiçektir); fu'âl (üzüm çiçeğidir). Fârisîsi şukûfe , üşkûfe , üşkûfe , bişkûne , telvâse , telûme ve bûjene ; kûpel (açılmamış çiçektir); ternîb (solmuş çiçektir); vil (üzüm çiçeğidir).	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı
1503	1	171	çiçeklenmek	چَبَّكَتْمَك	Arabîsi tenvîr (mesela: Ağaç çiçeklendi, dense نُورُ الشَّجَرِ denir), işâ' , tesnîm (ot çiçeklenmektir); nazḥ (ağaç tomur kılınıp çiçeklenmeğe başlamaktır); iç'âl (asma çiçeklenmektir); iltihâl ve cünûn (ot uzayıp birbirine ulaşip çiçeklenmektir). Fârisîsi şükûfe âverden .	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı
1504	1	171	çiçek	چَبَّك	Ekser masumlar çıkarırlar. Arabîsi cederî / cüderî , nabḥ . Fârisîsi şirek .	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı
1505	1	171	çırpıcı	چَرِّپِجِي	Bez çırpıp ağartırlar. Arabîsi kaşşâr , rahhâz . Fârisîsi gâzirân .	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı

1506	1	171	çırpı	چَرپى	Maruf iptir, dülgerler kullanırlar. Arabîsi zîc . Fârisîsi zîc , nâhiste .	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı
1508	1	171	çıra	چِرا	Arabîsi şırak (lûgat-i müvellededir, ehl-i Mısır ıstılahı üzere). Fârisîsi sâzağ .	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı
1509	1	171	çerağ (çırak)	چِراَق	Fârisî-i galattır, Türkîde dahi müstameldir. Arabîsi sırâc (cemi sürüc gelir), mişbâh (cemi meşâbîh gelir), nibrâs . Fârisîsi çerâğ , şeme , îzân .	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı
1510	1	172	çırak	چِراَق	Ehl-i san' atın hizmetinde bulunan acemi kimesneye derler. Arabîsi tilmîz (cemi telâmîz ve telâmiz ve telâme gelir), hurrîc . Fârisîsi şâkird , mîlâv .	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı
1511	1	172	çirkin	چِرْكِين	Arabîsi qabîh , demîm , şeyn . Fârisîsi dîvsâr , zişt , düş , zef , şitâme , şûhgîn , fejgend , keşt , kest , neğâm , nâfer halte , hûzer , ferahce .	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı
1512	1	172	çirkinlik	چِرْكِيْنَلِك	Arabîsi qabâha , qubh , şevh , demâm . Fârisîsi şûhkînî , şemgand şuden , ziştî .	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı
1513	1	172	çirmık	چِرْمِيْق	Küçük kayıktır. Arabîsi sünbûk . Fârisîsi nâv .	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı
1514	1	172	çiriş	چِرِيْش	Feth-i cîm ile Fârisîdir, Türkîde dahi müstameldir. Arabîsi şert , şel . Fârisîsi sırîş , çerîş , pervâk (çiriş otudur ki kökünden döküp çiriş ederler), siblet , şevbâ .	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı
1515	1	172	çizme	چِرْمِه	Arabîsi mûzec , cermûk , mevâka , mûvuğ . Fârisîsi mûz , mûze .	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı
1516	1	172	çizi	چِرِي	Arabîsi hağ . Fârisîsi serpere , keşe , sir (avuçta olan çizidir).	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı
1517	1	173	çığa	چِغِه	Başa sokarlar. Arabîsi rîş (cemi eryâş gelir), çelenge ve tele ve tüye dahi itlak olunur. Fârisîsi kelel .	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı
1518	1	173	çift	چِفْت	Arabîsi zevc , şef , zekâ , zevv . Fârisîsi türüde , türve , türde .	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı
1519	1	173	çift sürmek	چِفْت سُرْمَك	Arabîsi razm . Fârisîsi şeyariden .	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı
1520	1	173	çıkmağ	چِفْمَق	Arabîsi hurûc ; indiyâş (elden çıkmaya dahi itlak olunur), teverru' ; zehûk (can çıkmaktır), mürûk , temerrûk , intifâk , irtikâ' ; rağy (yüksek yere çıkmaktır), nefc ; bezğ (diş çıkmaktır); kavkale ve veş' ve tevağkul (dağa çıkmaktır); ihdâk (tepe üzerine çıkmaktır); indilâk (çıkması nadir olan nesne her ne ise taşra çıkmaktır); teselluk (duvar üstüne çıkmaktır); fisk ve füsûk (Tanrı Teâla'nın emrinden taşra çıkmaktır); i' tirâs (asma çardağa çıkmaktır); cevr (doğru yoldan çıkmaktır); nuşûl (davarın tırnağı çıkmaktır); teseddi (bir nesnenin üzerine çıkmaktır); very	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı

					(çakmağın ateşi çıkmaktır); caḥṭ ve cuḥûṭ (göz bebeği domalıp çıkmaktır). Fârisîsi telâvîden, bîrûn şuden .	
1521	1	174	çıkarmak	چقارمق	Arabîsi istihrâc, ihrac, istidlâk, imtilâk, ifşâs; istinbâd (derin yerden çıkarmaktır), iḥtîfâ' , baḥk, taḥrîc; del' (dili taşra çıkarmak); naḫş (diken çıkarmak); şalma'a (kökünden çıkarmak); takşî' (zarfından çıkarmak); temellük (kemikten ilik çıkarmak); ba'sere (açıp çıkarmak); lahş (it yorulmaktan dilini taşra çıkarmak), sell (bir nesneyi çekip çıkarmak); semî (kızmış demir ile göz çıkarmak); faḫ' ve baḥk (göz çıkarmak); neşl ve intişâl (kuyudan toprak ve dağarcıktan azık çıkarmak); tenşîl (ok temreni çıkarmak); şeym (kılıcı kınından çıkarmak, kılıcı kınında komakta dahi istimal olunur); kezm (bir nesneyi kırıp içini çıkarmak); serv (kişi eğninden libasını çıkarmak), 'anv (bir nesneyi açığa çıkarmak); takziye (göze düşen çöpü çıkarmak); naziyy (at zekerini çıkarmak); îrâ' (çakmaktan ateş çıkarmaktır). Fârisîsi sipûlten , yağ çıkarmaya gûye zeden derler.	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı
1522	1	175	çıkarcı	چقارجى	Arabîsi müstaḥric, ḳâlî' ; müstenbiṭ (derin yerden çıkarcı), mümtelî . Fârisîsi kenende, bîrûn künende .	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı
1523	1	175	çıkırık	چقرق	Arabîsi bekere ; 'acele (cemi 'ıcl gelir, kuyu çıkırığıdır); demûk (tez tez dönen çıkırıktır). Fârisîsi çerḫa, çehredûk, çerbe, ğarĝar, ğaltek .	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı
1524	1	175	çıkırıkçı	چقرقچى	Arabîsi ḫarrât, ḳattât . Fârisîsi çarḫger .	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı
1525	1	175	çıkın	چقین	Ekser nisvân bez içine nesne koyup bağlarlar. Arabîsi şurre (keseye dahi itlak olunur). Fârisîsi felerz, felerzeng .	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı
1526	1	175	ciğer	چكر	Fârisîdir, Türkîde dahi müstemeldir. Arabîsi kebd (cemi ekbâd gelir), ḫavşâ' , seḫrâk, ḫılb; riye ve seḫr (akciğerdir); ru'âmî (ciğer köşe manasına); ḳânişa ve ḳariyye (kuş ciğeridir). Fârisîsi ciğer, pût (kuvveti ve kudreti yoktur diyecek yerde acemler mesel darp edip چكر آب دز چكر derler).	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı
1527	1	176	çiğ	چيگ	Pişmemiş manasına. Arabîsi nî' , nîyy, enîz, melağves . Fârisîsi ḫâm, nâpuḫte .	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı
1528	1	176	çiğlik	چيگلك	Arabîsi neyâ' , ḳahâḫa, ḳuḫûḫa . Fârisîsi ḫâmî .	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı

1529	1	176	çınlamak	چينكلمك	Kulak çınlamak gibi. Arabîsi iẖtifâf , tanîn . Fârisîde ism-i mahsûsu bulunmamakla bazı lûgat beyanına göre âvâziden gûş ’ tur.	Türkçe kesralı cîm (ç) bâbı
1530	1	176	çil	چل	Meşhur kuştur. Arabîsi tayhûc , fürfür , zurayyis , tuḡgul . Fârisîsi perper , tihû , tihû , tihûş , cekâd , dâlize , şûsek , sûsek , ferḡûr , ferfûr , ferfûz .	Türkçe kesralı cîm (ç) bâbı
1531	1	176	çil	چل	İnsanda ve hayvanda olur, alacalıktır. Arabîsi ebreş . Fârisîsi pîş .	Türkçe kesralı cîm (ç) bâbı
1532	1	177	cilâ	چلا	Demir vesair maḡdende olan parlaklıktır. Arabîsi zi’ber . Fârisîsi yerdâh .	Türkçe kesralı cîm (ç) bâbı
1533	1	177	çilek	چلك	Arabîsi tûtü’s-sa’leb , delîk . Fârisîsi bulunamamıştır.	Türkçe kesralı cîm (ç) bâbı
1534	1	177	çilingir	چلنگير	Arabîsi kuḡeylâtî (lûgat-i müvellededir). Fârisîsi çilânger .	Türkçe kesralı cîm (ç) bâbı
1535	1	177	çile	چله	Meşhurdur, yay kirişidir. Arabîsi şir’a , veter (cemi evtâr gelir). Fârisîsi târ , zih .	Türkçe kesralı cîm (ç) bâbı
1536	1	177	çimdik	چمديك	Arabîsi kaḡşa . Fârisîsi taḡcel , turuncî , şikenc , naḡcel , naḡcîl .	Türkçe kesralı cîm (ç) bâbı
1537	1	177	çimdiklemek	چمديكلمك	Arabîsi hezr , kaḡars , heşş , ḡamz . Fârisîsi baḡsîden , bâçeng giriften , pürîden .	Türkçe kesralı cîm (ç) bâbı
1538	1	177	cima etmek	چماغ ايتمك	Arabîsi cimâ’ , naḡb , refş , taḡş , naḡc , timâh , mesh , maşd ; ‘ afḡ (çok cima etmektir), mufâkama , mümâhece , tevazzum , ḡışyân , hulû’ ; fehr (cima edip inzal olmadan gayrı avrata cima edip onda inzal olmaktır); ‘ afḡ (çok cima etmek). Fârisîsi ḡâden , ḡân kerden , kâyîden .	Türkçe kesralı cîm (ç) bâbı
1539	1	177	şimşir ağacı	چمشير اعاچى	Arabîsi baḡs , baḡsîs , beḡsîs . Fârisîsi şimşâd .	Türkçe kesralı cîm (ç) bâbı
1540	1	178	cimri	چمري	Arabîsi müntûf . Fârisîsi kâselîs , venk .	Türkçe kesralı cîm (ç) bâbı
1541	1	178	cimbâr	چمبار	Çulhalar bez dokudukta kodukları iki dişli demirdir. Arabîsi kaḡyâs (lûgat-i müvellidedir). Fârisîsi keşek , âhence .	Türkçe kesralı cîm (ç) bâbı
1542	1	178	çimen	چمن	Arabîsi lusâs . Fârisîsi ḡûm .	Türkçe kesralı cîm (ç) bâbı
1543	1	178	cin	چن	Meşhur, Arabîdir. Ḥayal dahi derler. Ḥâfi ve Ḥâfiye (insanın bedenine girip gizlenen cindir). Fârisîsi kûhe , cin tutmuşa Fârisîce kûhe girifte derler.	Türkçe kesralı cîm (ç) bâbı
1544	1	178	çınar	چنار	Meşhur ağaçtır. Arabîsi dûlb , şınâr (“çınar” dan muarrebdir). Fârisîsi çenâr (mürûr-ı ezmine ile bu ağaçtan ateş peyda olup tamamen yanar, kendisi gayet ulu olur. Bir	Türkçe kesralı cîm (ç) bâbı

					kimesneden herkesin taaccüp ve istigrâb eylediği bir emr-i azîm sudûr etse yahut dünyada görülüp işitilmemiş bir hadise zuhur etse o vakit Acem mesel darp edip آتش آرچنار آید derler), sipîdâl .	
1545	1	179	çintiyân	چنتیان	Avratların giydikleri ayakkabına yani donuna derler. Arabîsi sirvâl . Fârisîsi şetvâr .	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı
1546	1	179	cinbistre	چنبستره	Cımbız dahi derler ki onunla kıl koparırlar. Arabîsi mintâh , mintâş , minkâş (sair kıl yolacak alete dahi itlak olunur), milķât , minmaş , mintâf . Fârisîsi çize, hârçîne , mûçîne , mûyçîne , çizvâ , fetîle , dehenc .	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı
1547	1	179	çingıraç	چنقراق	Arabîsi zi'ât . Fârisîsi zengele , zengelice (ufak çingiraktır, bazı kuşların ayaklarına takarlar).	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı
1548	1	179	çivi	چوی	Arabîsi disâr . Fârisîsi pesâheng , gâze , fâne .	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı
1549	1	179	çivit	چویٹ	Yaprak çivit derler. Arabîsi hıtr , ' iznim , vesme , nîlec muarrebdir. Fârisîsi nîl ('dir. Falan kimesnede fakirlik nişânesi vardır, diyecek mahalde Acemler mesel darp edip آنکشت نبل کشیده derler).	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı
1550	1	180	cıvıltı	جولدی	Ufak kuşlar sesidir. Arabîsi vaşf . Fârisîde ism-i mahsûsu bulunmayıp âvâz-ı mürgân diye Fârisî lügatlarında görülmüştür.	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı
1551	1	180	cıva	چوه	Arabîsi zîbâk , zi'bak , zâvûk , ' abd , hârib , mûlif , ünsâ . Fârisîsi cîve , jepere , zenbe , jîve , simâb , jernî . Madende mütevellid olan ecsâd-ı seb' adandır. Zencefre gibi ateş ile taşlardan istihrâc olunur, belki zencefreden dahi istihrâc olunur. Altın, gümüş ne güne istihrâc olunursa bu dahi onlar gibi istihrâc olunur. Bazılar mağripte bir kuyudan istikâ olunur; iyisi oradan gelir, dediler. Şişe ve kurşun ve kalay veya kunduz derisi zarflarından gayrıda durmaz, eğer gayrı kaba konsa firar edip nâbud olur.	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı
1552	1	180	çise	چسه	Yaz gecelerinde yağar rutubettir. Arabîsi se'd , nedâ , sedâ . Fârisîsi feşek , efşe , beşek , peşk , besengek , jâle , denk lâle , jâl , şâhkâse , şebnem .	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı
1553	1	181	çıyan	چیان	Arabîsi şebes . Fârisîsi perpâye , hezârpâ . Kırkayağa dahi itlak olunur.	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı

1554	1	181	çıyan otu	چیان اوتی	Arabîsi besbâyic , besfâyic , derûnc , eżrâsü'l-kelb , şâkıbu'l-ħacer , keşiru'l-ercül . Fârisîsi şitvân .	Türkçe kesralı cîm (ج) bâbı
	1			فصل الجبم المضمومة من الثركية		
1555	1	181	çoban	چوبان	Arabîsi râ'î (cemi ru'yân ve ru'âh ve ri'âh gelir), hâ'il , kezem , ķavvât ; muķaşmil (değneği muhkem kavî olan çobandır). Fârisîsi çoban , remyân , remvân , şubân , şivân , yâmcî .	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1556	1	181	çoban aldangacı	چوبان الدانچی	Meşhur kuştur. Arabîsi mukâ' (cemi mukâkî gelir). Fârisîsi şubân ferîbek .	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1557	1	181	çoban değneği	چوبان دکنکی	Edviyeden meşhur ottur. Arabîsi 'aşâ'r-râ'î , cüncür , batbât . Fârisîsi bersiyândârû .	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1561	1	181	çoban süzeği	چوبان سوزمکی	Meşhur ottur. Arabîsi mişfâtü'r-ru'â . Fârisîsi pilişkî . 'İnde'l-eṭıbbâ edviyededir. 'Usâresini âğulu hayvan soktuğu yere damlatsalar defeder.	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1561	1	182	çötre	چوتره	Ağaçtan bardak gibidir. Arabîsi teltele . Fârisîsi kevâz .	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1562	1	182	çocuk	چوجوق	Arabîsi tıfl (cemi etfâl ve tıfâl gelir). Fârisîsi şırhâre (süt emen çocuktur), gûdek , kâk ; şırzede (anasının sütünün kemliğinden zayıf olan çocuktur); güvâlende (emekleyen çocuktur).	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1563	1	182	çocukluk	چوجوقلق	Arabîsi tufûliyyet , tufûle , tafâle . Fârisîsi gûdeği .	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1564	1	182	cüce	چوجه	Arabîsi nugâş , nugaşı , kaşî' ; ķumehzî (ziyade küçük cücedir). Fârisîsi zâdhast .	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1565	1	182	çuha	چوچه	Arabîsi cûħa , cûħ , lügat-i müvellededir. Fârisîsi saķlân .	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1566	1	182	cüdâm [cüzzam]	چدام	Meşhur marazdır. Hâşâ 'ani's-sâmi'în ve 'z-zâkirîn. Arabîsi cüzâm . Fârisîsi leriyy , lûş , lûrî .	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1567	1	182	çorba	چوربا	Meşhurdur. Arabîsi merak , ħasv , ħırdık ; feyhâ (nohutlu, maydonozlu çorbadır); deşîşe (bulgur çorbasıdır). Fârisîsi şûrbâ , şûrvâ ; tuŗuşbâ (ekşili çorbadır); semenvâ (erişte çorbasıdır); sefidpâ (yoğurtlu çorbadır); sikbâ (sirkeli çorbadır); şikenbevâ (işkembe çorbasıdır); mâhyâbe ve mâhyâve (balık çorbasıdır); nesekbâ (mercimek çorbasıdır); keşhale (erişte çorbasıdır).	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı

1568	1	183	çör çöp	چُورُچُوب	Arabîsi ğuşâ ’ (cemi ağşâ ’), kazâ , ‘ azebe / ‘ izebe , ğafâ ; ‘ adef (göze düşen çöptür); virye (ateş yakmak için hazırlanan çör çöptür); etâ ’ (cemi âtâ ’ gelir, suya düşen çör çöptür). Fârisîsi hâşâk , penek , şükûhenc .	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1569	1	183	çürük	چُورُوك	Arabîsi rufât , merfût , cefre (diş diplerinde olan çürüktür). Fârisîsi serib , pûsîde .	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1570	1	183	çürümek	چُورُومَك	Arabîsi naħr , rimme , ‘ afen , ‘ ufûne (bir nesne yaş yerde durmak ile bozulup çürümek). Fârisîsi pûsîden .	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1571	1	183	çürütmek	چُورُومَك	Arabîsi iblâ ’, te’ fin . Fârisîsi pûsânîden .	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1572	1	184	çörek	چُورُوك	Arabîsi şuzbe . Fârisîsi sekârû , sükârî (yağlı çörektir).	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1573	1	184	çörek otu	چُورُوك اوتى	Arabîsi habbetü’s-sevdâ ’, şûnîz , şehnîz , şeynîz . Fârisîsi buğunc , siyâh dâne , şûnîz , şûnîz , sîsârûn , şûhen , kürinc . İşbu çörek otunun menâfi’ -i kesîresi vardır: Balgamı kat’ eder ve yelleri ve yürek şişini tahlîl eyler, bal şerbeti ile kaynatıp içseler yürekte ve mesanede olan taşları eritip çıkarır. Ebû Hureyre Hazretlerinden mervi olan “عَلَيْكُمْ بِحَبَّةِ السُّودِ فَإِنَّ فِيهَا شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ إِلَّا السَّمَّ” hadîs-i şerîfte: “Çörek otuna mülâzemet edin, zira bunda her derde şifâ vardır, illâ içile değil,” diye buyurmuşlardır.	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1574	1	184	çoraç	چُورُاق	Arabîsi sebeħa (cemi sibâħ gelir). Fârisîsi şûr , şûre , kivîr .	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1575	1	184	çorap	چُورَاب	Arabîsi cevrab (muarrebdir, cemi cevârib gelir). Fârisîsi kevreb , kîle .	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1576	1	185	çözmek	چُورُومَك	Arabîsi ħall . Fârisîsi küşûden ; gireh küşûden (dügüm çözmektir).	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1577	1	185	çözülme	چُورُومَك	Arabîsi inħilâl . Fârisîsi küşûde şuden .	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1578	1	185	çoğan	چُوعَان	Meşhur köktür. Arabîsi ħuruż , üşnân (cemi eşânîn gelir), kazkâz , ğâsûl , şevketü’l-kaşşârîn dahi derler. Fârisîsi ğaşne , künüştü .	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1579	1	185	çoğalmaç	چُوعَلْمَق	Arabîsi tekeşşür , istincâl , şerâ , işrâ ’; meşâ ’ (avratın oğlu kızı çoğalmaktır); cümûm (kuyunun suyu çoğalmaktır); tamm ve saṭv (çoğaltmaktır). Fârisîsi bes şuden , bisyâr şuden .	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı

1580	1	185	çoğaltmak	جُوغَلْتَمَقْ	Arabîsi teksîr , istîşânen , ‘ afv ; cerdeme (sözü çoğaltmaktır). Fârisîsi besî kerden , bisyâr kerden .	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1581	1	185	çok	جُوقْ	Arabîsi keşîr , mücle‘ib , deşer , ğabr , gizîr ; kâşir ve küşâr (çok nesnedir), feyz , cemm , cibl , ‘ aknân , ‘ ukbûs , ‘ ukmûs , hflumân . Fârisîsi bisyâr (Hizmetkarı olan kibârın büyüdükçe ihtiyacı artıp hizmeti muradı üzere bitmez, zira ki ama ki ganî-terend muhtâc-terend dedikleri mealde Acemler mesel darp edip بِسْيَارُ كَسْنُ بِي كَسْنُ بُودُ derler), behmâr , zerf , bes , besâ , besî , güzâf , süfâd , sünâd , şünâd , enbûh , bîş , keşen , nehmâz .	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1582	1	186	çokluk	جُوقْلُقْ	Arabîsi keşret , vefret , ğazâre , vüfûr . Fârisîsi bisyârî , besî , bîşî	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1583	1	186	çoktan ki	جُوقْدَانَكِي	Eski demek. Arabîsi kadîm . Fârisîsi dîrîne .	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1584	1	186	çukur	جُوقُورْ	Arabîsi hüdde , hufre , ükre , bû’re , hukne ; hecl (iki dağ arasında olan çukurdur); hüvve ve uhviyye (derin olan çukurdur) ve vakt ve vaktî (yağmur suyu cem olsun diye kazdıkları çukurdur); dehl (cemi duhûl gelir, derelerde ve düz yerlerde olup ağzı dar, dibi bol olan çukurdur); müdhen ve qalt (dağlarda içine su irkilen çukurdur); rede (kayalarda su irkilen çukurdur); ‘ âşûr ve muğavvât ve raybe ve zebye (cemi zebâ gelir, arslan tutmak için yüksek yerlerde kazdıkları çukurdur. Bir nesne tahammül olunmayacak hale varsa ol mahalde Arap mesel darp edip بَلَّغَ السَّبِيلُ الرَّبِّيُّ derler: Sel yüksek mahalde kazılmış çukura çıktı demektir). Fârisîsi mağâk .	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1585	1	187	çukur yer	جُوقُورْ يَزْ	Arabîsi hâbt , hizm . Fârisîsi ğancî .	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1586	1	187	çük	جُوقْ	Arabîsi zeker , zebzeb . Fârisîsi kîr .	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1587	1	187	çökmek	جُوقْمَكْ	Arabîsi berk , bürûk , tebrâk ; cesüvv (diz çökmektir); rusûb (nesne suyun dibine çökmektir, nevîh , tennûh bunlar dahi). Fârisîsi hâbîden .	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1588	1	187	çökertmek	جُوقْرَتْمَكْ	Arabîsi ibrâk (mesela: Deveyi çökerttim demek أَبْرَكْتُ الدَّيْبَةَ demektir); i‘tân (deveyi suvardıktan sonra çökmektir); icsâ’ (diz çökmektir). Fârisîsi hâbâniden , hâbeniden .	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1589	1	188	çökük	جُوقْكْ	Tortu manasına. Arabîsi kılde , şifl ; sa‘îf , (şarap çökeğidir). Fârisîsi dürd .	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı

1590	1	188	çul	چول	Arabîsi velîha (cemi velâyiḥ gelir); cüll (davar çuludur, cemi cilâl gelir); şümrüc (seyrek dokunmuş çuldur). Fârisîsi cül, cülil	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1591	1	188	çolaç	چولاق	Arabîsi eşel, eczem . Fârisîsi cünk, çünk, şık .	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1592	1	188	çolaklık	چولاقلق	Arabîsi şelel, cezem, ‘usm, ‘usûm . Fârisîsi çüngî, şığî .	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1593	1	188	çulluğ	چولوق	Meşhur kuştur. Gagası uzun, bildircin renginde olur. Ziyade korkak kişi hakkında أَجْبِنُ مِنْ صَفْرِدِ derler. Zira Arabîsi şıfrid ’dir. Ebâ’l-melîḥ dahi derler, ekser çayırlarda ve göl kenarlarında olur ve yuvasını kendi ayakları arasında yapar, yürüdükte ve uçtukta yumurtasını ve yavrusunu bile götürür. Fârisîsi kerâkâ .	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1594	1	189	çulha	چولهه	Arabîsi ḥâ’ik (cemi ḥâke ve ḥaveke gelir), şetûn, tâḥim . Fârisîsi ceşîr, cevşîr, cevşîre, kûşân, kûşân, kûşâne, hemger .	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1595	1	189	cömert	جومرد	Fârisî-i galattır. Arabîsi sehî, gaydâk, kerîm, cevâd, ḥırk, mihrâk, bârr, berr, ḥâl, ḥazim, hezzâm, kevşer, nâl, mismâḥ, hazûm, kürrâm, ḥırrîk, lühmûm; min’âm (enamı çok olan cömettir), seriyy . Fârisîsi cüvânmerd, râd, küşâde dest .	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1596	1	189	cömertlik	جومردلك	Arabîsi semâḥ, semâḥa, cûd, cevde, mecd, serâve, nedy . Fârisîsi cüvânmerdî .	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1597	1	189	cuma	جمعه	Arabîdir, ‘ arûbe ve ‘ harbe ‘inde’l-arab esma-i kadîmedendir. Fârisîsi âzîne .	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1598	1	189	cumartesi	جمعه ايرتسى	Arabîsi sebt . Fârisîsi şenbih .	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1599	1	189	çömlek	چوملك	Arabîsi kıdr, minka’a; mircel (bakırdan ve taştan olan çömlektir); feccâr (balçıktan olan çömlektir); kift (küçük çömlektir). Fârisîsi dfk (Sûfi-i mukallit ve şeyh-i muzevver hakkında Acemler mesel darp edip دبک طوسى بجوش می آید derler ve bir kimesneye devlet bî-zahmet ve nimet bî-meşekkat hâsıl olsa Acemler mesel darp edip حَلُوا دَبِكُ چوبى derler); pürme (taştan çömlektir), gazgand, herkâde; tiyân (ağzı açık çömlektir).	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1600	1	190	çömlekçi	چوملكچى	Arabîsi şekḳâk, ḥazzâf, fahḥâr . Fârisîsi sifâlinger .	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1601	1	190	çömçe	چومچه	Onunla su ve gayrı nesne alırlar, çamçak dahi derler. Arabîsi mişle . Fârisîsi gümâr .	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1602	1	190	çömelmek	چوملمك	Arabîsi sebc, iḳ’â’, birşât . Fârisîsi berpânîşesten .	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı

1603	1	190	çomağ	جُومَاق	Arabîsi yerbağ . Fârisîsi belâtigîn ; kerze (büyük çomağa dahi itlak olunur).	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1604	1	190	cümle canavarlar	جُمْلَه جَانَوْرَلَر	Arabîsi cemî‘u’l-vuhûş . Fârisîsi heme câneverân	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1605	1	191	çöğdürmek	جُودِرْمَك	Arabîsi tarbele (mesela: Falan sidigini çöğdüdü, demek فُلَانٌ طَرَبَلَ يَوْلُهُ demektir), cağğ . Fârisîsi kümîzîden .	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1606	1	191	çuval	جُوال	Arabîsi ledd ; ceşîr (büyük çuvaldır), cüvâlîk (cemi cevâlîk ve cevâlîkât gelir), ka‘d ; ve‘iyye (büyük çuvaldır). Fârisîsi îjganc ; ceşîr (büyük çuvaldır), kâle , yâle , kevende , velice ; cebgût (hurma lifinden yapılan çuvaldır); gezenend (büyük saman çuvaldır).	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
1607	1	191	çuvaldız	جُوالْدُوز	Arabîsi miselle , şagîze . Fârisîsi pendûz , penderz , kündûz .	Türkçe dammeli cîm (ج) bâbı
				بَابُ الْحَاءِ الْمَفْتُوحَةِ مِنَ التَّرَكِيمَةِ		
1608	1	191	hacet	حَاجَت	Arabîdir, Türkîde dahi müstameldir. Fârisîsi hâhiş , bâyeste . Sair esamisi “ gerek ” maddesinde mezkurdur.	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1609	1	191	hacı	حَاجِي	Arabîsi hâcc . Fârisîsi hâcî , hac revende .	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1610	1	191	hazırlamak	حَاضِرْلَمَق	Arabîsi ‘ abâ ’, teh‘iye , ta‘biye , te‘abbî . Fârisîsi sagde , esgade .	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1611	1	192	hazırlanmak	حَاضِرْلَمَق	Arabîsi inşimâr , teşemmur , teheyü ?. Fârisîsi besagdîden , âmâde şuden , çepîre .	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1612	1	192	hacamat etmek	حَجَمَات اَيْتَمَك	Arabî-i galattır, sahihi hacâmet . Fârisîsi regzedem .	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1613	1	192	haç	حَچ	Kiliselerde Nasarâların tapındıkları şeydir. Arabîsi şalîb . Fârisîsi çelîpâ .	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1614	1	192	hadde	حَدَه	Meşhur delikli demirdir. Kuyumcular ondan tel geçirip ince ederler. Arabîsi hadîde , hâdiye . Fârisîsi târkeş , şeftâhenc , şeftâhîc , şeftâhenk , medkeş .	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1615	1	192	hadım ağa	حَادِم اِغَا	Tavâşî denilen harem ağasıdır. Arabîsi haşşî , hünzîz . Fârisîsi kendeğâye , sâde kerde .	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1616	1	192	haram	حَرَام	Meşhurdur, helalin zıttıdır. Arabî-i sahihtir. Suht ve besl dahi haramdır. Fârisîsi şugûd , şehâd , şefû .	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı

1617	1	192	h�����	�����	Galat-ı meşhurdur, sahihi g����� , vel����� (cemi vel��y��� gelir), ����� ��� . F��ris��si k��n��� .	Türkçe fethalı h�� (��) b��b�
1618	1	193	h�����	�����	Meşhur alettir. Arab��si ‘ anze . F��ris��si ket����� , ket��le , mek .	Türkçe fethalı h�� (��) b��b�
1619	1	193	h�����	�����	Sıg��rın ��d��nde ve ��irdanında tekevvün eder bir taştır. Arab��si h������t��’l-b����� , veres . F��ris��si t��m��r , t��m��re , sengyede , k��vkel��r , k��v��zen .	Türkçe fethalı h�� (��) b��b�
1620	1	193	h�����	�����	Arab��d��r, sahihi h����� , ����� , cizye , ��bl . F��ris��si sergirit , sergez��d , s��v ; simrec (tekrar olunan hara��tır).	Türkçe fethalı h�� (��) b��b�
1621	1	193	h�����	�����	Eyer ��zerine örterler. Arab��si fit��n , g�����’ . F��ris��si p��rk��s��n .	Türkçe fethalı h�� (��) b��b�
1622	1	193	h�������	�������	Meşhurdur. Arab��-i galattır, sahihi h������� . F��ris��si k��kn��r . Ha����� iki nevidir: Biri ak ve biri kara olur. Akının tohumunun on dirhemini ��eker ile karıştırıp istimal etseler hu���net-i sadr ve su’��l-i h��rra ve humm��-y�� d��kka ve mesanede olan h��rkata vesair emr��z-ı h��reyye ve kan tükürmeye n��fidir.	Türkçe fethalı h�� (��) b��b�
1623	1	193	h�����	�����	Arab��-i galattır, sahihi h����� , b��riy�� , b��riy�� , b��r�� , b��riyye . F��ris��si b��riy�� (Bir kimesne yeni evini tebrik ve tehniye edelim diyecek mahalde Acemler mesel darp edip ��r��y�� ����y�� ��n��m derler), bil��c , piy��zek , k��p .	Türkçe fethalı h�� (��) b��b�
1624	1	194	h����� otu	����� ��t��y��	Arab��si berdiyy , feylek��n , h��f��’ , ‘ an��ar , g��ryef , nebah , f��f��z , ������f . F��ris��si dehle , siv��re , bu ota ��andere dahi derler.	Türkçe fethalı h�� (��) b��b�
1625	1	194	h�����	�������	El ‘ ��y��zu billah ekser mat’ ında zuhur eder, karamak derler. Arab��si h����� , h����� , h����� . F��ris��si s��r��h��je , mev��jek , mev��je .	Türkçe fethalı h�� (��) b��b�
1626	1	194	h�����	�����	Tabip gibi, Arab��d��r. N����s ve n����s�� ve n��k��s dahi derler. F��ris��si bizis��k , pi��is��k .	Türkçe fethalı h�� (��) b��b�
1627	1	194	h�����	�����	Arab��d��r, ‘‘haram’’ın zıttıdır, ��l�� dahi derler. F��ris��si ��f�� .	Türkçe fethalı h�� (��) b��b�
1628	1	194	h�������	�����	Meşhur, pamuk atıcıya derler. Arab��-i sahihtir. H��ll��c , hılıc dahi derler. F��ris��si ilb�� , penbezen .	Türkçe fethalı h�� (��) b��b�
1629	1	194	h�����	�����	Arab��d��r, cemi h��l��k gelir. Tav��k (cemi etv��k gelir), kiz��me ; z��rfin (kapı halkasıdır); feth�� (parmağa takılan halkadır). F��ris��si ceser , h��le .	Türkçe fethalı h�� (��) b��b�

1630	1	195	halka	حَالِقَه	Koyun ve tazi gibilerin boyunlarına takarlar. Arabîsi tavk (cemi etvâk gelir, boyuna takılan halkadır her neden olursa olsun). Fârisîsi sâcûr.	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1631	1	195	helva	حَلْوَا	Arabîdir, cemi halâvî gelir, ḳubbîṭ , nâtîf ; ḳubbât (pişmâni helva); levziyye (badem helvası); fânîz (keten helvası); cevzînâḳ (kuzu helvası); ḥabîş (gaziler helvası); reşîdiyye (nişasta helvası, Türkîde dahi maruftur; nişasta ile şekerden ve baldan yaparlar). Fârisîsi helva ; pîşyâre (gaziler helvası); pürkenec (ceviz ve bademli helva); şüfârûc (pişmânî helva).	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1632	1	195	halleşmek	حَالِشَمَق	Arabîsi müsâ'ele . Fârisîsi kinkâc , kinkâş .	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1633	1	195	hamam	حَمَام	Arabîdir, asl-ı Türkîsi ıssı dam 'dır. Mağsel , hamam gibidir; mutlaka yunacak yere itlak olunur. Fârisîsi germâbe , germâde , germâbân , kedûḥ .	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1634	1	196	hamamcı	حَمَامِجِي	Arabîsi ḥammâmî . Fârisîsi germâbedâr .	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1635	1	196	hamam böceği	حَمَامُ بُوجَكِي	Arabîsi ibn-i verdân . Fârisîsi tedû .	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1636	1	196	hamâyilî	حَمَائِلِي	Değirmi kağıda yazılıp kola bağlarlar. Arabîsi ḥurz . Fârisîsi girdnâme .	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1637	1	196	havuz	حَوْض	Arabîdir, birke , naẓah , (naẓîḥ dahi derler); hecîr (büyük havuzdur), cürmûz (küçük havuzdur). Fârisîsi pâyâb , ḥânîçe .	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1638	1	196	havlan	حَوْلَات	Edviyedendir. Arabîdir ama hâ (ح) ile ḥavlân 'dır. Ḥuzaẓ , ḥuzd . Fârisîsi sevlân , kevlân .	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1639	1	196	havlı (avlu)	حَوْلِي	Ev önüne derler. Arabîsi ḥûş . Fârisîsi şahn .	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1640	1	196	havut	حَوْث	Devenin arkasına korlar. Arabîsi ḳıtb ; rabîḥ (kalın havuta derler). Fârisîsi hevîd .	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1641	1	196	havruz	حَوْرُوز	Ṭâgâr dahi derler. Arabîsi mibvele , eşîş . Fârisîsi kûhdân .	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1642	1	197	haykırmak	حَيِّرْمَق	Katı çağırmaq manasına. Arabîsi ik'ât . Fârisîsi tevliden . “Çağırmaq” maddesinde dahi mezkurdur.	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1643	1	197	hayvan	حَيْوَان	Arabîdir, insanın gayrıya itlak olunur. Ḥaskel (sesi işitilmeyen hayvan, mesela: Karınca gibi); avhec (boynu uzun hayvan, mesela: Deve ve ceylan gibi); nâtîḥ (boynuzlu hayvan, mesela: Koyun ve öküz gibi); mâşiye (cemi mevâşî gelir, dört	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı

					ayaklı hayvan); sâmme (zehirli olan hayvan). Fârisîsi cânver , cânmend ; çârpâ (dört ayaklı hayvandır).	
1644	1	197	hesap	حِسَابٌ	Arabîdir. Fârisîsi hemâr , emâr , sair esamisi “ şaymak ” maddesindedir.	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1645	1	197	hisse	حِصَّةٌ	Pay manasına, Arabîdir. Fârisîsi sehm .	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1646	1	197	hile	حِيلَةٌ	Arabîdir, cemi hıyel gelir. Fârisîsi mâkû , sair esamisi “ aldatmak ” maddesinde mezkurdur.	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1647	1	197	hüccet	حُجْبَةٌ	Kadılar yazar. Arabîdir ve vişr dahi derler. Menşûr (emir ve fermana dahi itlak olunur), mektûb , şak . Fârisîsi cek .	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1648	1	198	hoşka	حَقَّةٌ	Arabîdir, cemi hıkağ ve hıkâğ gelir. Fârisîsi dürç , dürçgâh , şıkâfte .	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1649	1	198	hoşkabaz	حَقَّابٌ	Arabîsi müşa’ biz . Fârisîsi şu’ bedebâz , lîstbâz , hengâmegîr .	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
	1			بَابُ الْخَاءِ الْمَفْتُوحَةِ مِنَ التُّرْكِيَّةِ		
1650	1	198	han	حَانَ	Yolcular konarlar. Arabîdir. Füntuğ , fünduğ , ribât dahi derler. Diyâr-ı Mısır’da hâne ve kâle derler. Fârisîsi kârbân sarây , mihmân serâ , ribâtî ; hânce (küçük hana derler).	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1651	1	198	hancı	حَانَجِي	Arabîsi hânnî . Fârisîsi hânçegîr .	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1652	1	198	haber	خَبْرٌ	Arabîdir. Na’y ve nu’yân ve men’âh (cemi menâ’î gelir, ölüm haberine itlak olunur); mercu’a (elçi götürdüğü habere derler). Fârisîsi peyâm , peygâm , peygâm , pîtâm , câr .	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1653	1	198	haşam	حَاخَامٌ	Yahudilerin okur yazarına derler. Arabîsi habr (cemi ahbâr gelir), şîr . Fârisîsi hîrbed .	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1654	1	199	hardal	حَرْدَلٌ	Arabîdir, süfeyy dahi derler. Fârisîsi ispindân , çirçir , sipindân .	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1655	1	199	harpuşta	حَرْپُوشْتَه	Fârisîdir, Arabîsi izece . Fârisîsi harpûşte .	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1656	1	199	harman	حَرْمَنٌ	Arabîsi beyder (cemi beyâder gelir), ender ; dafğ (darı harmanıdır). Fârisîsi benû , benûh ; telvâşe ve telveşe (savrulmamış harmanıdır).	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı

1657	1	199	harman dövmek	حَرَمَنْ دُوَكْمَك	Arabîsi dirâs, küds . Fârisîsi dâne kûften .	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1658	1	199	hazne	حَزْنَه	Arabî-i galattır, sahihi hazîne, hizâne, mahzen, kıllîd; kaytûn (bu ehl-i Mısır lügatidir). Fârisîsi gencîne, tevték, tevenge, tûbek, tûnek .	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1659	1	199	hazinedar	حَزْنَعْدَار	Arabîsi hâzin . Fârisîsi kehbed, gencûr, sipehd .	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1660	1	199	hasta	حَسْتَه	Fârisîdir, lisân-ı mezbûrda hakikat yaralı manasına, mecazen sayrı manasına. Arabîsi merîz, saqm, zanî ; ‘ alîl (mutlaka hastadır); denif (daima hasta olan); mezîl (ziyade zayıf olmakla depelenip yatan hastadır). Fârisîsi bîmâr (“ <i>Çıkmadık canda ümit var,</i> ” diyecek mahalde Acemler mesel darp edip صَدِّ بِيْمَارُ اَزْ لَبِّ كُوْرُ وَاكْتَشَتْ derler), pezmûrde, rencûr, yâyî, rahte, sete .	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1661	1	200	hastalık	حَسْتَلِيْق	Arabîsi sükm, sekm, maraz, zanâ, dâ’, vaşib; denf (onulmaz hastalıktır); gâşiye (karın hastalığıdır). Fârisîsi bîmârî, rence .	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1662	1	200	hasta olmak	حَسْتَه اَوْلَمَق	Arabîsi saqm . Fârisîsi bîmâr şuden; vâser şuden (hastalıktan iyi olup da yine hasta olmaya yani üzölmeye derler).	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1663	1	200	haff	حَفِيْف	Arabîdir, yeğni manasına. Fârisîsi sebük, marazgûn , sair muradıkları “ yeğni ” maddesinde mezkurdur.	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1664	1	200	hafiflik	حَفِيْفَاك	Arabîsi hiffet . Fârisîsi sebükî .	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1665	1	200	halayık	حَلَايِق	Arabîsi câriye, vasıfe, deşâ’, se’dâ’, kaçâm, kayne, eme (cemi âm ve imvân gelir); müzâle (tembel halâyıktır); me’rûme (her yanı uygun halâyık); hod (genç halâyık); ribahe ve sibahe (iri gövdeli câriyedir); hergüle (yürürken sağrısı hareket eden iri gövdeli câriyedir). Fârisîsi dâdâ, kenîzek, kenîz .	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1666	1	201	ham	حَام	Olmamış manasına. Fârisîdir. Arabîsi niyy . Fârisîsi , Türkîde olduğu gibi ham ’dır.	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1667	1	201	hamlık	حَامَلِيْق	Arabîsi neyâ’, kaşâha, kuşûha . Fârisîsi hâmî .	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı
1668	1	201	hamur	حَمُوْر	Arabîsi ‘ acîn (“ <i>Kendi akraba taallukatına kerem ve ihsan eyleyen kimesne,</i> ” hakkında Araplar mesel darp edip العَجِيْنُ لَاِيَضِيْعُ فِي الرَّيْثِ derler); zavîf ve rahf (sıvık	Türkçe fethalı hâ (ح) bâbı

					hamurdur); ferezdâk (hamur parçasıdır); varîha (sıvık hamurdur); taḥḥ (ekşimiş hamurdur). Fârisîsi pirâzde (ekmek yapmak için olan değirmi hamura derler).	
1669	1	201	ḥançer	حَنْجَرٌ	Meşhur, kama gibi bele takılır alet-i cerhtir. Arabîsi ḥancer . Fârisîsi deşne, deşneve .	Türkçe fethalı ḥâ (ح) bâbı
1670	1	202	ḥav	حَاوٍ	Meşhurdur, çuha ve kadife gibilerde olur. Arabîsi zi'bir . Fârisîsi ḥav, pürz .	Türkçe fethalı ḥâ (ح) bâbı
1671	1	202	havyar	حَاوِيَارٌ	Balıktan olur. Arabîsi şa'kar, sira . Fârisîsi eşpel .	Türkçe fethalı ḥâ (ح) bâbı
				الْحَاءُ الْمَكْسُورَةُ مِنَ التَّرَكِيْبَةِ		
1672	1	202	ḥizmet	حَدِمْتُ	Arabîsi ḥizmet (cemi ḥazemât gelir). Fârisîsi pîş ârî, pişegî .	Türkçe kesralı ḥâ (ح) bâbı
1673	1	202	ḥizmet etmek	حَدِمْتُ اِبْتِمَكَ	Arabîsi ta'tiye; neşâfe (boğaz tokluğuna hizmet etmek), mehne, mu'âta , katv (hizmet etmektir), vağd (boğaz tokluğuna hizmet etmek). Fârisîsi ḥizmet kerden, pişegî kerden .	Türkçe kesralı ḥâ (ح) bâbı
1674	1	202	ḥizmetkâr	حَدِمْتُكَارٌ	Arabîsi ḥâdim (cemi ḥadem gelir), mâhin, muḥtevhî, ḥâff, nâşif (cemi neşaf gelir); vaşif ve hinbîk (gerek erkek gerek dişi hizmetkârdır, cemi vuşafâ gelir), nüstuk; şekal (misafir hizmetkârdır). Fârisîsi ḥavek, zâver, serîrest; vuşâk, veşâk, nevder, vişâk (bunlar taze hizmetkârdır); piriste (avrat hizmetkârdır); dâdû ve dâye (çocuğa hizmet eden hizmetkârdır); zevâr (zindan hizmetkârdır); gelûbende (hizmetkâr başıdır).	Türkçe kesralı ḥâ (ح) bâbı
1675	1	203	ḥırıldı	حِرْلَدِي	Arabîsi ḥarḥara, ḥarâre . Fârisîsi ğarenk (ağlamaktan boğaz kısılıp hırlamaktır).	Türkçe kesralı ḥâ (ح) bâbı
1676	1	203	ḥırsız	حِرْسِيٌّ	Arabîsi sârîk . Fârisîsi düzd .	Türkçe kesralı ḥâ (ح) bâbı
1677	1	203	ḥırsızlık etmek	حِرْسِيْلُقْ اِبْتِمَكَ	Arabîsi sirkat . Fârisîsi düzdîden .	Türkçe kesralı ḥâ (ح) bâbı
1678	1	203	ḥırızma	حِرْزِمَةٌ	Ekser nisâ tâifesi istimal ederler. Ot tabir olunur, lakin râyihâ-i kerihası vardır. O rayihayı aspur tohumu ve şeftali yaprağı halt olursa def ve izâle eder ve bazı kere ziyade durmakla vaz' olunan yerlere cerahat peyda eder. Gül yağı ile mercimek ve konya-yı mağsûl tîlâ olursa o yaraları izâle eder. Arabîsi nûre, şârûc, cayyâr . Fârisîsi âhek .	Türkçe kesralı ḥâ (ح) bâbı

1679	1	204	hırka	حِرْقَة	Arabîdir. Fârisîsi gûl, mâşâv; hezârmîh (dervişân hırkasıdır, ekser kırk türlü yamadan cem olup yapıldığı için tesmiye olunmuştur).	Türkçe kesralı hâ (خ) bâbı
1680	1	204	hışt	حِشْت	Âlât-ı harb-i kadîmeden olup cenkte el ile düşmana atarlar idi. Arabîsi neyzek (cemi neyâzek gelir), mizecc . Fârisîsi nîze-i pûrtâb, dilâm, şil .	Türkçe kesralı hâ (خ) bâbı
1681	1	204	hışım	حِصْم	Arabîsi raht , ‘ itre, zahere, zâfire; târiqa (akrabadan olan kimesneler). Fârisîsi haviş .	Türkçe kesralı hâ (خ) bâbı
1682	1	204	hışımlar	حِصْمَلَر	Arabîsi aqrabâ ’, müte‘allikât , ‘ itret . Fârisîsi havişâvend .	Türkçe kesralı hâ (خ) bâbı
1683	1	204	hışımlık	حِصْمَلِيق	Arabîsi hâb (cemi hâvâb gelir), karâbet, rıhm (cemi erhâm gelir), müşâhere, luhme, velâ ’. Fârisîsi havişî .	Türkçe kesralı hâ (خ) bâbı
1684	1	204	hımhım	حِمْحِم	Burnundan söyleyendir. Arabîsi edgam . Fârisîsi hâlerik, fethîle, hamham ’dır.	Türkçe kesralı hâ (خ) bâbı
1685	1	204	hıyar	حِيَار	Arabîdir, kıssâ ’ dahi derler. Şu‘rûre (ufak hıyardır, cemi şu‘ârîr gelir). Fârisîsi kâvelçek, kâvencek, kâvîhak, pâşenk, şîn, gâveş, gâvûş, gâvşû; şînkîyâr (gayet uzun hıyar ki lânkâ hıyarı gibi); kelvinde (ince, uzun hıyardır).	Türkçe kesralı hâ (خ) bâbı
16861687	1	205	hıyarşembe	حِيَارِشَنْبِه	Muarreb galattır, sahihi hıyarşenber ’dir. Fârisîsi hıyâr çenber (cim (ج), şin (ش)’e tebdil olunup ta‘rîb olunmuştur).	Türkçe kesralı hâ (خ) bâbı
1688	1	205	hıyanet	حِيَانَت	Arabîdir, veles, hane dahi derler. Fârisîsi nârâstî .	Türkçe kesralı hâ (خ) bâbı
1689	1	205	hıyanet etmek	حِيَانَتُ اِبْتِمَاك	Arabîsi havn, mehâne, ihtiyân, vels, els, gulûl, iglâl . Fârisîsi nârâstî kerden, hıyânet verziden .	Türkçe kesralı hâ (خ) bâbı
	1			اَلْحَاۤءُ الْمَضْمُوۡمَةُ مِنَ التَّرْكِيۡبِ		
1690	1	205	horultu	حُوْرُلْدِي	Arabîsi harhara, fahîh (uyurken horultudur, mesela: <i>Şu adam acip horladı</i> , demek ما أَفَحَّ هَذَا الرَّجُلُ demektir); kerîr (can çıkarken olan horultudur). Fârisîsi beğast, harâhur, harâk; haruften (ölürken olan horultudur).	Türkçe dammeli hâ (خ) bâbı
1691	1	206	horuldamak	حُوْرُلْدَامَق	Arabîsi fahîh . Fârisîsi beğusten .	Türkçe dammeli hâ (خ) bâbı
1692	1	206	horluç	حُوْرُلُق	Arabîsi Arabîsi hakâre, hüvn, hevân, hızy . Fârisîsi hârî .	Türkçe dammeli hâ (خ) bâbı

					‘ arîke, haşle, halle, üsün (cemi âsân gelir), deyden, dîdân, şinşine; şekîme ve şeciyye ve dağve ve dağye (yaramaz huydur). Fârisîsi nihâd, sirişt, meniş .	
1705	1	209	huyulanmak	حُوِّلِمَقُّ	Arabîsi taḥalluḡ, teṭabbu’ . Fârisîsi sângîn .	Türkçe dammeli hâ (خ) bâbı
	1			بَابُ الدَّالِّ الْمَقْفُوحَةِ مِنَ التُّرْكِيَّةِ		
1706	1	209	daima	دَائِمًا	Arabîdir, Türkîde dahi böylece zebânzeddir. Fârisîsi hemîşe, hemâre, hemâr, hemârâ, hemvâre, herbâr .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1707	1	209	dargın	دَارِغِينَ	Arabîsi ğazbân, ğazûb, ğazıb, ğuzzab, meğâzib; te’iğ (akvâl-i Arabîdendir, أَنْتَ تَتَّقُ وَأَنَا مَتَّقُ فَكَيْفَ تَتَّقُ derler; yani: “ <i>Sen dargın ben korkak nice uyusuruz,</i> ” demektir), mâhik, mütemehhik, dâhik, zamzam, sâhit, ‘itrâs; ‘atterres (ziyade yaramaz olan dargın); müzme’ik ve müzmehirr (ziyade dargın); hanığ (kinli dargındır). Fârisîsi dijâgâh, dijâgeh; şerze (dargın hayvan), nijend .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1708	1	210	dargınlık	دَارِغِيَانِقُ	Arabîsi tefâ’ , zemağ, ħard, ħarad, ‘abed, bâdire, ħafıza (“ <i>Bir nesneyi işlemeye iktidarı var iken müsamaha edip o kârdan ferâgat mahalinde,</i> ” Araplar mesel darp edip إِنَّ الْمَقْدَرَّ تَذْهَبُ الْخَفِيظَةَ derler); izmihâr (katı dargınlıktır); ğazmera ve nağr (huşma gelmektedir); rics ve cuhûza ve cehâza tezlikle dargınlıktır); ‘unf ve evkâ ve ezam ve tâ’efe (katı dargınlıktır); şâhik (ziyâde dargınlıktır). Fârisîsi huşm, tenk, rej, ğarş, vedevüt .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1709	1	210	darılmak	دَارِلْمَقُّ	Arabîsi teğazzub, ħard, tenağğur, ğaşm, tezemmur, ihtimâş, teḥammuş, imti’âğ, tezebbu’, teze’ub, tehevür, huşme, irzîmâm, terağğum, tevağğum, tehekküm, zirâye, tezerrî; te’eṭṭum (ziyade darılmaktır); teberṭum (bir sözden ziyade darılmaktır); ihtidâm ve teḥaddum ve tezarrum (yüreği ateş gibi yanıp kızışıp darılmaktır); teḥammuṭ (yukarıdan aşağı kibarâne darılmaktır). Fârisîsi ergiden, tenk, ğurmîden, sûtûhîden, ğarşîden, ğrâşîden .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1710	1	211	darılmak	دَارِلْمَقُّ	Arabîsi iğzâb, ihmâş, taḥmîş, ihfâz, imḥâk, işkâ’ . Fârisîsi ğrâşânîden, tîzî kerdânîden .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1711	1	211	tarçın	دَارِچِينَ	Arabîsi dârşînî . Fârisîsi dârçîn .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı

1712	1	211	dağ	دَاغٌ	Hayvanlara nişan için vururlar. Arabîsi keyy . Fârisîsi dâğ .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1713	1	211	dağlamak	دَاغَلَمَقٌ	Arabîsi vesm . Fârisîsi dâğ zeden .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1714	1	211	dağlanmak	دَاغَلَمَقٌ	Arabîsi iktivâ ’. Fârisîsi dâğ kerden	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1715	1	211	dağlağı	دَاغَلَاغِي	Arabîsi mîsem , mikvât (“ <i>Bir korkunç mekruh işin vukuundan evvel korkak kimesne hakkında,</i> ” Arap mesel darp edip <i>النَّارِ يَصْرُطُ الْعَيْرُ وَالْمَكْوَاهُ فِي النَّارِ</i> derler, yani: “ <i>Dağlağı henüz ateşte iken eşek osurur,</i> ” demektir), lâviyâ ’. Fârisîsi dâğîne .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1716	1	211	dalğa	دَالِغَةٌ	Arabîsi mevc , teyyâr , mevr , temevvur , ‘ ulcûm , âzî (cemi âvâzî gelir); ‘ urâniye (dalğanın yukarı kalkan yeridir); â’ cem (yarılıp sesi işitilmeyen dalgadır). Fârisîsi üştürek , kûhe âb , külâk , nire-i âb .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1717	1	212	dalgalanmak	دَالِغَلَمَقٌ	Arabîsi zeħar , te’ṭṭum , teħammuṭ . Fârisîsi mevc zeden .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1718	1	212	dalgıç	دَالِغِجٌ	Arabîsi ḳammâs ; ğavvâş ve ğattâs (inci çıkarıcı dalgıç). Fârisîsi fürû revende be-âb .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1719	1	212	dalmak	دَالَمَقٌ	Arabîsi telcîc , ğatş , ingimâs , fems , ğavş . Fârisîsi ğalîden ; gûte (suya dalmaktır); nâğûş (baş aşağı suya dalmaktır).	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1720	1	212	dal	دَالٌ	Ağaç dalıdır. Arabîsi ğaşn (cemi ağşân gelir), necâ ’, kinâb . Fârisîsi şâh , şag , berze , fâh , zeħâre , zeħtâre , şaga (bundan ma’ada “ budağ ” maddesinde dahi yazılmıştır).	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1721	1	212	daldırma	دَالِزِمَةٌ	Meşhurdur ki köklü ağacın dibinde biten fidanın daldırır. Arabîsi ‘ akîs . Fârisîsi ferhânic , dârenc , naḫîr dâden .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1722	1	213	damğa	دَامِغَةٌ	Arabîsi tîrâz (mutlaka şeyin nişanına ve alametine dahi itlak olunur), sime . Fârisîsi tamğâ (Türkîde meşhur olanın sahibidir).	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1723	1	213	damgalamak	دَامِغَلَمَقٌ	Arabîsi vesm . Fârisîsi tamğa zeden .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1724	1	213	danışmak	دَانِشَمَقٌ	Arabîsi meşvere , meşvüre , müşâvere , intidâ ’. Fârisîsi kenâc kerden .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1725	1	213	danışık	دَانِشِيقٌ	Arabîsi şûrâ , tedve . Fârisîsi kenâc .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1726	1	213	dandin etmek	دَانْدِينُ ابْتِمَكْ	Meşhurdur, avratlar küçük masumları elleri üzerine alıp kaldırmaktır. Arabîsi zehzağa . Fârisîsi gûdek , bercîhânîden .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı

1727	1	213	tane	دَانَهُ	Fârisîdir. Arabîsi habbe (cemi hubûb gelir. Buğday ve buğday misilliye ıtlak olunur); kuşâre (harman yerinde kalan tanelerdir); tûme ve cümâne (cemi cümân gelir, gümüştan düğme ve habbe gibi yaptıkları tanedir). Fârisîsi dâne ; gîle ve vetkej (salkımından ayrılmış üzüm tanesidir).	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1728	1	214	dayı	دَائِي	Kişinin anasının erkek kardeşidir. Arabîsi hâl (cemi ahvâl gelir). Fârisîsi kâkû , kâkûye .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1729	1	214	dayak	دَائِقٌ	Arabîsi sened , şicâr . Fârisîsi tebend , tenbe .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1730	1	214	dayanmak	دَائِمٌ	Arabîsi ittikâ ?, i' timâd , irtikâ ?, i' tişâd (değneğe dayanmaktır), istinâd , tesennud , vesd , te vessud ; ibtinâ (bir nesneye dayanmaktır). Fârisîsi tekye kerden , vüsû .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1731	1	214	dayamak	دَائِمٌ	Arabîsi isnâd . Fârisîsi ver kerden .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1732	1	214	dayanacak nesne	دَائِمًا حَقُّ نَسْنَه	Arabîsi mu' avvel , müttekâ , mürtekâ , mesned . Fârisîsi tekye çizî .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1733	1	214	tepme	دَيْمَه	Arabîsi refâs . Fârisîsi cüfte / cifte , leked , kec , lic .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1734	1	214	tepmek	دَيْمَكٌ	Arabîsi nefh (mesela: Beni at tepti , demek فَفَخِنِي الْفَرَسُ demekdir), rafs ; nahz (insan tepmesine ıtlak olunur); rakz (yürüsün diye atı ayağıyla tepmektir); rakle (bir ayağıyla tepmektir). Fârisîsi hîden , lekzen , lekedzen ; sekizîden (hayvan kış atıp tepmektir), şıptek , vertâften .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1735	1	215	tepinmek	دَيْمَكٌ	Arabîsi dahş (mesela: <i>Koyun boğazlanırken ayakların oynatsa</i> دَحَصَ الْمَذْبُوحُ derler). Fârisîsi ism-i mahsûsu bulunamayıp dest u pâ cünbâniden yazılmıştır.	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1736	1	215	deprenmek	دَيْرُنْمَكٌ	Arabîsi heys , hareke , meyd , hicân , halecân , merec , hafekân , taharruk , deldân , harâk , tezelzül , taşkalkul , nebre , irtimâz , terammuz , nafiş , hîş ; irti' âş (o yana bu yana kımıldayıp deprenmektir); temelmul ve temellul (hasta döşekte çabalayıp deprenmektir). Fârisîsi cünbiden ; bûmehen , bûmehîn (yer deprenmektir), nevîden .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1737	1	216	deprendirmek	دَيْرُنْمَكٌ	Arabîsi ızırâb , recc , recrece , irticâc , necece , tehyic , heyd , tertere , ferfer , mezmeze , iş'âz , nehz , hezz , iltihâş , zav' , ıklâk , tahrîk ; zelzele ve zilzâl (yeri deprendirmektir); kalkale ve kalkâl ve teramrum (söylemek için ağız deprendirmek); rakz (ayak deprendirmektir); 'alz (bir nesneyi çıkarmak için deprenmektir ve ırgalamaktır); bevk (yere ağaç sokup su çıkısın diye deprendirmektir; Tebük	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı

					gazasına, Tebük tesmiyesi bundan me' huzdur), teltele . Fârisîsi cünbâniden , bergalâniden .	
1738	1	216	debbe	دَبَّة	İçine yağ ve bal ve reçel korlar. Arabîsi baṭṭa . Fârisîsi ğazbûr , lûrâver , lûrâk , neverd âverd	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1739	1	217	tepe	دَيْه	Küçücük dağa denir. Arabîsi zerîca, ḳûr , zîzân (cemi zeyâzî gelir); fürûṭ (cemi efrât gelir, dağa benzer tepedir); nebeke (cemi inbâk gelir, sivri tepedir); zerûḥ (üstü düz olan tepedir); ekeme (cemi ekem ve ikâm gelir, küçük tepedir); nemeğa (dağın ve başın tepesi âlâ-yı cebel ve âlâ-yı re's manasına). Fârisîsi ehâne , peşte , târek , târ , râg ; kâçek (baş tepesi), hebâk , hüpâk ; berendek (küçük tepedir).	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1740	1	217	tepe	دَيْه	Hayada olur illettir. Arabîsi eder (cemi üder gelir). Fârisîsi bâdgend , terḳanc , ğur , bâdhâye , ğurgur , ğurgure , ğurûgar , fenc .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1741	1	217	tepelik	دَيْهَلِك	Arabîsi üdre . Fârisîsi bâdgendî .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1742	1	218	dahi	دَحَى	İşbu lafız Fârisî ise de Türkî lisanımızda cari olup Arabide ve (د), Fârisîde daḥî (دَحَى) ile tabir olunur.	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1743	1	218	dadanmaç	دَدَانَمَقْ	Arabîsi bes ?, büsû ?. Fârisîsi âluften .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1744	1	218	dadandırmaç	دَدَانْدِرْمَقْ	Arabîsi ibsâ ?. Fârisîsi âluftâniden (“ alışmaç ” maddesinde zikri mürûr eylemiştir).	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1745	1	218	dede	دَدَه	Büyük baba demektir. Arabîsi cedd . Fârisîsi peder-i peder .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1746	1	218	dedikodu	دَدَى قُودَى	Arabîsi mesâvî , naḳîşa , ḥazlebe , ḳâle . Fârisîsi ğüft u şinîd	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1747	1	218	dere	دَرَه	Arabîsi kif , kefâ 'e, vâdî (cemi evdiye gelir. “ <i>Şer ve fesat haddi tecavüz eylediği mahalde,</i> ” Araplar mesel darp edip عَلَى الْقَرَى جَزَى الوَادَى فَطَمَّ عَلَى الْقَرَى derler); seḥal (geniş deredir); veyl (cehennemde bir deredir); âḳûl (eğri olan deredir); bü'suṭ ve bü'sûṭ ve lecef (dere ortasıdır). Fârisîsi tenk , ḥavra , dâhâ , lây .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1748	1	219	derin	دَرِينْ	Arabîsi ḳa'rân , 'amîk , ma'îk . Fârisîsi dûr ender , jerf , mağ .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1749	1	219	derinlik	دَرِينَلِكْ	Arabîsi 'amḳ . Fârisîsi jerfî .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı

1750	1	219	dernek	دَرْنَكْ	Arabîsi maḥfil (cemi maḥâfil gelir), muḥtefel , meclis , meḳâme , cemîr , ba' kûke , nâdî . Fârisîsi encümen .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1751	1	219	derilmek	دَرَلْمَكْ	Bir yere birikmek manasına. Arabîsi tecemmu' , tekâ' kü' , irtikâm . Fârisîsi vâhem âmeden .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1752	1	219	derim evi	دَرِيمْ أَوَى	Türkmenler'de olur. Arabîsi ṭârima , târûma , ḥarfâhe . Fârisîsi ḥarke .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1753	1	219	deri	دَرَى	Arabîsi cild (cemi cülûd gelir), meşk , şarm ; kulfe ve gurle (sünnette kesilen artık deridir); adîm (tabağat olunmuş deridir); reff (yufka deridir); şifâk (kıl biten derinin altında olan yufka deridir); kaş' (kurumuş deridir); 'ifâş (şişe ve kavanoz gibi şeylerin ağızlarına kapadıkları deridir); şifâl (el değirmeni aletine döşedikleri deridir); beşere (insan derisinin taşrasıdır); muharrem (tabağat olunmamış deridir); ḥırşâ' (yılan derisidir); kaẓîm (üzerine yazı yazılan beyaz deridir); ẓâf (ense derisidir); selâ (ana karnından uşak ile bile doğan ince deridir. Kaçan bir olmayacak zahmet ve bela bir hadde varsa ki ondan güç bir türlü meşakkat olmasa o vakit Araplar mesel darḥ edip وَقَعَ الْقَوْمُ فِي سَلَا جَمَلُ derler. Kemâl-i şiddet-i vukuuna binâen selâ dedikleri deri dişi devede olup erkekte olması mutasavver değil iken kavim böyle bir olmayacak şiddet ve müzâyakada bulundular demektir). Fârisîsi pûst (“ <i>Bir kimse için haddini tecavüz eyledi,</i> ” diyecek mahalde Acemler mesel darḥ edip أَرُ بُوسْتِ پِيرُونِ شُدُ derler); peşme ve tesme ve ḥâmsûz ve neşime (ham deridir); pâr (tabağat olunmamış sığır derisidir); pûstgâl (tüysüz deridir); teke (ince deridir), cefr (üzerine yazı yazılan ceylan derisidir); şel (yumuşak deridir); nâfe (hayvanâtın karnı altında olan deridir); şirkûk (büyük yılan derisidir),	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1754	1	221	der	دَرْ	Türkîdir. Ücret manasına, ayak deri dahi derler. Arabîsi kirâ , ücre . Fârisîsi muzdûr , pâmuzd (ayak deridir).	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1755	1	222	testere	دَسْتَرَه	Arabîsi mîşere , mîşâr , minşâr . Fârisîsi erre , ere , destere , destûre , destrenc .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1756	1	222	destek	دَسْتَكْ	Duvara ve ağaca metanet için vurdukları nesne. Arabîsi sened ; şi'b (yemişli ağaca kurdukları destektir). Fârisîsi nebâriş .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1757	1	222	destur	دَسْتُورْ	Arabîsi izn , icâzet . Fârisîsi destur .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı

1758	1	222	testi	تَسْتِي	Arabîsi cerre (cemi cirâr gelir), resve ; devreka (iki kulplu testidir); hantem (rengi yeşil testidir); hazef (testi ve çanak çömlek balçıkta yapıp ateşte pişen şeylere itlak olunur). Fârisîsi sebû ; dûlâ (su testisidir).	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1759	1	222	deşmek	دَشَمَكَ	Arabîsi batt (mesela: “ <i>Kabarcığı deştim,</i> ” demek بَطَطْتُ فُرْحَتِي demektir), deşt ; beşr (çıbanı olmadan deşmektir). Fârisîsi rîş şikâften .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1760	1	223	dağar	دَغَارُ	Arabîsi hazef . Fârisîsi teğâr , Türkîde bunun galatıdır.	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1761	1	223	dağarcık	دَغْرَجِقْ	Arabîsi cirâb ; zabr ve self (büyük dağarcıktır); kürz ve kal ve kinf (çoban dağarcığıdır). Fârisîsi hemyân , berhûz , hâmyân .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1762	1	223	tef	دَفْ	Arabîdir, düff dahi lügattir, cemi dufûf gelir. Fârisîsi tebeng, kefe, kulî.	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1763	1	223	defter	دَفْتَرُ	Hesap yazılan evraktır. Arabîsi defter (cemi defâtire gelir). Fârisîsi kürâs , mâre , emâre , evâr , evâre .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1764	1	223	defne	دَفْنَه	Siyah tohumu olur, ağaçtır. Arabîsi rend , gâr . Fârisîsi dehmeşt .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1765	1	224	defne tohumu	دَفْنَه ثُخْمِي	Arabîsi habbü'l-gâr . Fârisîsi terkej-i dehmeşt.	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1766	1	224	defne yağı	دَفْنَه يَاغِي	Arabîsi duhnü'l-gâr . Fârisîsi rûgan-i dehmşet .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1767	1	224	dek	دَكْ	İşbu lafız Farisî ise de Türkî lisanımızda cari olup intihâ manasını ifade eder. Mesela: Çarşıya dek, gibi. Arabîde ilâ (إِلَى) ile tabir olunur.	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1768	1	224	değirmi	دَكْرَمِي	Arabîsi keffe , müdemlak , kuvâre . Fârisîsi gird , bîver , galtân , lenbe .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1769	1	224	değirmilik	دَكْرَمِيَاك	Arabîsi terahhîf , haviyye , hıyâze . Fârisîsi girdi , gird , gerden .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1770	1	224	değirmen	دَكْرَمَانُ	Arabîsi tâhûn , rahâ (cemi erhiyâ gelir), feylağa ; garîbe ve miceş (el değirmenidir); miltât (bezir yağı değirmenidir). Fârisîsi âsiyâ , âsiyâb ; destâs ve dest âsiyâ ve merdâs (el değirmenidir); harâs (at değirmenidir).	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1771	1	225	değirmenci	دَكْرَمَانَجِي	Arabîsi tahhân . Fârisîsi terde , âsiyâger .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1772	1	225	deñiz	دَكْرُ	Arabîsi baħr (cemi bihâr gelir), râmûz , recâf , nevfel ; dâmâ (“ <i>Bir emr-i azîmi file getirmek a‘vân ve ensar sahibi olmaya muhtaçtır,</i> ” diyecek mahalde Araplar mesel	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı

					darp edip بِالْإِمْمَاتِ لَا يَقْتَعُ دَامَاءَ derler), huzâra , reccâs , ımm , kamkam , hıkkam , devem , yemm , ‘ acûz ; gamr (büyük denizdir), kâmûs ve üstumm (deniz ortasıdır); qallâs (köpürük dalgalanan denizdir); qalammes (derin denizdir); qalehzem (suyu taşkın denizdir). Fârisîsi deryâ , dâmâ ; bâhe (küçük denizdir).	
1773	1	225	deñsizlik	دَكْسِرْلِكْ	Arabîsi tarhase . Fârisîsi bi-nengi	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1774	1	225	değişmek	دَكْشَمَكْ	Arabîsi mübâdele , istibdâl , tebâdül , muğâvele . Fârisîsi kûherîden , nevş kerdên .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1775	1	226	değiştirmek	دَكْشِدْرَمَكْ	Arabîsi tebdil , ibdâl . Fârisîsi kûherânîden , nevş kerdânîden .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1776	1	226	değnek	دَكْنَكْ	Arabîsi minse ’e, ‘ aşâ (cemi ‘ uşıyy gelir. “ <i>Bir büyük nesne bir küçük şeyden hasil olur yani bir azim şey hakirden olur,</i> ” diyecek mahalde Araplar mesel darp edip الْعَصَا مِنَ الْعَصِيَّةِ derler, yani: <i>Değnek çubuktan hasil olur</i> , demektir), mîteha ; milvağ (âdem dövecek değnektir); ‘ ukkâze (cemi ‘akâkîz gelir, ucu demirli değnektir). Fârisîsi bâsû , derbâş , destvâre ; tağle (şeyh esasıdır).	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1777	1	226	tellak	دَلَاكْ	Arabîdir. Hamam hizmetçisine derler. Fârisîsi mâlişger . Türkîde tellak derler.	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1778	1	227	delik	دَلَكْ	Arabîsi şakbe ; semm (ağız ve burun ve kulak deliklerine dahi itlak olunur); vaşvaş (perde ve ona benzer şeylerde göz görece kadar deliktir); uhfûk (cemi ehâfik gelir, yeryüzünde olan deliktir); hart (cemi ahrât gelir, iğne deliğidir); icâd (mazgal deliğidir); vaqb (makara ve çıkırık deliğidir); hurbe (değirmi deliktir). Fârisîsi sûrâh , dâmyâ , hurt ; sûlâh ve sûfâr ve sûge (iğne deliğidir); fedrûnek ve külenk (anahtar deliğidir); âhûn (duvar deliğidir); mürz (makat deliğidir).	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1779	1	227	delmek	دَلَمَكْ	Arabîsi şekab , naqb , naqr ; isâfe (boncuk delmektir); ta’yîn (inci delmektir). Fârisîsi süften , sûrâh kerdên , sünbîden ; nağm (yeri delmektir).	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1780	1	228	deli	دَلِي	Arabîsi mecnun , mahtûn , me’lûk , hâbit , muhabbil , mañnûn , mañfûk , mütehabbit , mes’ûr , me’yûm , delhem , mü’lûk , memsûs , meslûs ; mehrû’ (sarası olan mecnundur). Fârisîsi dîvâne , şûrîde , huşk ser , huşk mağz , şifte , ğavle , ğîse , ğulk , fetîle , mû , hâr .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı

1781	1	228	delilik	دَلِيلِك	Arabîsi cünun , şâye , şufre , els , meslûs , cinnet , hınnet , yehem , evlâk ; heves (esr-i cünûndur); lemem (azacak deliliktir). Fârisîsi dîvâneğî , gâlîden , kirâşîden , şifteğî , şiblîden .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1782	1	228	delirmek	دَلَّرَمَكْ	Arabîsi tecennün , hann , isticnân , her' , mess . Fârisîsi kirâşîden , âşuften , âşûften .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1783	1	229	delirtmek	دَلَّرْتَمَكْ	Arabîsi tecân , tahbîl . Fârisîsi dîvâne kerden .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1784	1	229	delice	دَلْوَجِه	Buğday içinde olur. Arabîsi kaşal , zuvân , denka . Fârisîsi şeylem .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1785	1	229	dalaç	دَلَّاقْ	Arabîsi tihâl . Fârisîsi süpürz .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1786	1	229	dalaç otu	دَلَّاقْ اوتى	Edviyeden meşhur ottur. Arabîsi keffü'n-nesr , ukrûbân , haşîsetü'l-tihâl . Fârisîsi kâzân 'dır, lakin etibbâ lisanında iskoloferiyun namıyla zikri caridir.	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1787	1	229	tellal	دَلَّالْ	Arabîdir. Simsâr , mütertaş dahi derler. Fârisîsi sifâd , sîbâr .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1788	1	229	demet	دَمَتْ	Arabîsi huzme ; ţann (kamış demetidir). Fârisîsi deste , besedk .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1789	1	229	temren	دَمْرَنْ	Arabîsi naşl (cemi nişâl ve nüşûl gelir); katbe (ok temrenidir), nażî (naşl manasınadır); lehzem (mızrak temrenidir), zücc (cemi zicâc ve zicece gelir); kıta' (cemi aқта' gelir, kısa ve yassı temrendir). Fârisîsi peykân ; gadâre (ok ve süngü temrenidir); bîdberk (terkeş ok temrenidir, söğüt yaprağı gibidir).	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1790	1	230	damaç	دَمَقْ	Küçük dil dibi ve etrafıdır. Arabîsi letâh , lehâh (cemi lehiyy gelir), leşâh , şâhe . Fârisîsi gâm .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1791	1	230	demir	دَمُورْ	Arabîsi hadîd , zebre , şeham , şemhez , muhterik ; heyzeb (demir parçasıdır); vâdıq , yeleb (demirdir); mersâh cemi merâsî gelir ve encer cemi enâcir gelir (gemi demiridir); şubbâk (cemi şebâbîk gelir, pencere demiridir); habs ve filliz (demir posasıdır); enîs (dişi demirdir); ketife (kapı ardına konulan kol demiridir ve sürme demiri dahi denir). Fârisîsi âhen , rûhinâ ve rûhîna (hindî demiridir, ekser kılıç yaparlar); setî ve sine (gayet pek demirdir ki eğe işlemeye).	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1792	1	231	demirci	دَمُورْجى	Arabîsi haddâd , hibrakî , hâlikî , nehâmî ; kayn (cemi kuyun gelir). Fârisîsi âhenger .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1793	1	231	demirci çekici	دَمُورْجى چككى	Arabîsi mitraça , sintân . Fârisîsi pekûk .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı

1794	1	231	demir dikenî	دَمُورُ دِيكِنِي	Bir ottur. Arabîsi hasek , vaḫbâ , kaḫbâ . Fârisîsi şelûpîc , şulûhek .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1795	1	231	demir boḫu	دَمُورُ بُوقِي	Kızmış demire çekiç vurdukça dökülen hurdalar. Arabîsi ḫabsü'l-ḫadîd . Fârisîsi rîm âhen .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1796	1	231	-den	دَنْ	Bu lafız Türkî lisanında evveliyet manasını ifade eder; mesela: Nereden, gibi. Arabîde (عن) ve (من) Fârisîde (أَنْ) ve (بِرَائِ) ile tabir olunur. Türkîde “evden”, Arabîde mine'l-beyt (من البيت), Fârisîde ez ḫâne (از خانه) ile ifade olunur.	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1797	1	232	denk	دَنْك	Hayvanın sırtına vurulan iki yükün biridir. Arabîsi ‘ idl , ḫuşm , ‘ ikm , baẓî‘ a ; razme (kumaş vesaire esbap dengidir). Fârisîsi pervende ve pelvende (kumaş dengine itlak olunur).	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1798	1	232	deve	دَوَه	Arabîsi cemel (cemi ecmâl ve ecâmîl ve cimâl ve cumül ve cemâ‘il gelir. “ <i>İyiliğe iyilik ile mükâfat insanıyeti olan eder,</i> ” demek mahalinde Araplar mesel darp edip أَلْجَمَلُ مَنْ جَوَّفِهِ يَجْتَرُّ derler ve “ <i>levâzımını kendi getirip kesesinden yiyip içecek kişi,</i> ” hakkında Araplar mesel darp edip أَلْجَمَلُ مَنْ جَوَّفِهِ يَجْتَرُّ derler, ibl (cemi abâl gelir), büdn ; nâḫa (dişi deve, cemi nûḫ ve eynûḫ gelir. “ <i>Birşeyi söylerken halt-ı kelâm edip münasebetsiz söz takririne başlayan kimesne,</i> ” hakkında Araplar mesel darp edip اسْتَوْتَقَ الْجَمَلُ derler, yani: “ <i>Erkek deve dişi oldu.</i> ”); bugġî (küçük deve); ḫâr ve ‘ avcâ‘ (ank deve), faşîl cemi faşâl gelir ve rubḫ (deve yavrusudur); mirsâl (cemi merâsîl gelir, yürüyüşü hûb ve mülayim dişi deve); şemerdel ve ‘ ayhel ve hevcel (yükruk deve); ‘ atele (doğurmayan dişi deve); bâyik ve bekr (genç, güzel deve); cerdḫal ve ḫınzeḫil ve vehm ve ‘ urâhin ve ‘ usemsem ve ‘ urâhim ve şirvâş (iri devedir); vâsıḫ (gebe deve); di‘yil (yüksek deve); liḫḫa (cemi liḫḫaḫ gelir, sütü sağılan deve); lehmûm (sütü çok dişi deve); hicân (cemi hecâyin gelir, ak olan deve); râġiye (dişi deve); ġâşiye (gece otlayan deve; “ <i>Epsem duran kimesne bir nesne işleyen kimesneyi görüp o dahi işlemeye yöneldikte,</i> ” o mahalde Araplar mesel darp edip أَلْ غَاشِيَةُ تَهْبِجُ الْأَبِيَّةَ derler, yani: “ <i>Gece otlayan deve otlamayan deveyi tahrik eder,</i> ” demektir); zarûş (ısrırgan, bed-huy deve). Fârisîsi üştür (“ <i>Rüzgarın sitemini çeken bilir,</i> ” diyecek yerde Acemler mesel darp edip كَسِي دَانْدُ كِهَ أَشْتَرُ مِجَرَانْدُ kesî dâned ki üştür miçerâned derler), şütr ; bîserâk (deve yavrusudur); heyûn (mahmil devesidir ve büyük deve ve hecn deveye dahi derler).	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı

1799	1	235	deveci	دومچی	Arabîsi cemmâl . Fârisîsi şütürbân, sârbân, sârûvân .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1800	1	235	devekuşu	دوه قوشی	Arabîsi ne'âm, ne'âme (“ <i>Birine itlak olunur; hayır ve şerre ve nef-i zarra liyakati olmayan şahs-ı kelîl hakkında</i> ” Araplar mesel darp edip مَثَلُ النَّعَامَةِ لَا طَيْرٌ وَلَا جَمَلٌ derler. Ne'âme 'nin cemi ne'âmât gelir), cevrâk, hatt, zâcil, zefzef, zefzâf, selka', şa'd, şı'van, tımm, 'ıslağ, 'alcûm, 'alhân, karşıa', hevra', gayheb, hirzâk, heyk, heykal, vecc; hafeyded (yeğni ve yüksek deve kuşudur); ramdâ ve haffân ve ra'1 (cemi ri'âl gelir, devekuşu yavruları); nişnik ve heykam ve hiql ve zâlm (erkek devekuşu); hiql (dişisidir). Fârisîsi şütürmurğ, icfil (erkek devekuşudur).	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1801	1	237	devekuşu yumurtası	دوه قوشی یمورطسی	Arabîsi netel . Fârisîsi hâk .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1802	1	237	deve dikenî	دوه دیگنی	Meşhur ottur. Fârisîsi hâr-1 şütür, şütürhâr, şütürhâre, gıyah-1 şütür, jâje, kestîme, kirte, güzenk .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1803	1	237	devetabanı	دوه طبانی	Meşhur ottur. Arabîsi 'unzuvân . Fârisîsi sepel . Bu otu çok yiyen davarın yüreği büzülüp sancılanır.	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1804	1	237	dev	دو	Meşhurdur. Arabîsi şeyfân . Fârisîsi kenkûs .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1805	1	237	devşirmek	دوشیرمک	Arabîsi kabz; leff (dürüp devşirmektir); lemm (dağınık şeyi dürüp devirmektir); irbâh (bir nesneyi bir nesnenin içine koyup dürüp devşirmektir); ceny ve ictinâ ve iktîfâf (yemiş devşirmektir). Fârisîsi enbûden; berçiden (meyve vesair nesneyi devirmektir), sipurden, vâçiden, neverdiden, neveşten devşirmektir.	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1806	1	238	devşirici	دوشیرجی	Arabîsi muқтаzıf, kâbiz, câmi', müctemî . Fârisîsi vâçide, perçide, enbûd künende .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1807	1	238	devletli	دولتلی	Arabîsi kızem . Fârisîsi kâmbîn, kâmrân .	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
1808	1	238	davul	دول	Arabîsi tabl (cemi tubûl gelir), 'artabe, debdâb . Fârisîsi dühül, tebîr, tebîre, sindif, şendef; tûnk (küçük davuldur. “ <i>Görülmedik bir nesne zatında alçak ve kötü iken beyne'n-nâs iyilik ile yâd olunsa,</i> ” Acem mesel darp edip اَوْز دَهْل شَبِیْدَنْ اَزْ دُوْرْ خُوْشْت derler. Arabîde meşhur ve maruf olan مِنْ اَنْ تَرَاهُ بِالْمُعَيْدِي خَيْرٌ مِنْ اَنْ تَرَاهُ meselinin mislidir, Türkîde davulun sesi uzaktan iyi gelir meselinin aynıdır.	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı

1809	1	239	-de	دِه	Bu lafız Türkî lisanımızda zarfıyyet manasını ifade eder. Arabîde “fi” (فِي), Fârisîde “der” (دَر) ile tabir olunur; mesela: Türkîce “evde” demek, Arabîce “fi’ d-dâr” (فِي الدَّارِ), Fârisîce “derhâne” (دَرْخَانَه) demektir.	Türkçe fethalı dâl (د) bâbı
	1			فَصْلُ الدَّالِ الْمَكْسُورَةِ مِنَ التَّرْكِيَةِ		
1810	1	239	dip	دَيْبٌ	Arabîsi ka’ r, gavr, gayâbe, gayâye ; ‘ uşâne (budak dibidir). Fârisîsi bün; âra (diş dibidir); izâr (su dibidir); tek (kuyunun ve gayrının dibidir); kilân tek gibidir.	Türkçe kesralı dâl (د) bâbı
1811	1	240	dibek	دَيْبَتِكْ	Arabîsi mihrâs , taş dibeğe ve havana ıtlak olunur. Fârisîsi cüvâz, mihrâs .	Türkçe kesralı dâl (د) bâbı
1812	1	240	dible	دَيْبَلَه	Meşhur tatlılı taamdır. Arabîsi, Türkîde olduğu gibi. Fârisîsi nâtif .	Türkçe kesralı dâl (د) bâbı
1813	1	240	titremek	دَيْتْرَمَمَكْ	Arabîsi irti’ âc, irti’ âd, iktifâf, ri’ d, fekl, rakf, ruqûf; işbîcrâr (korkudan titremektir); temermur ve tebz ve irzîz ve ra’ s ve irti’ âş ve aşîş ve keşîş ve arz ve kaşkaşa (soğuktan titremektir); qıl (dargınlıktan titremektir). Fârisîsi lerzîden, tebîden, tenbîden .	Türkçe kesralı dâl (د) bâbı
1814	1	241	ditsinmek (tiksinmek)	دَيْتْسِينْمَكْ	Arabîsi şeba’ , harf-i min (من) ile istimal olunur. Tetahhüm; beşem ve ubâ’ (yemekten tiksinmektir); tekannuh (nesne içmekten tiksinmektir); ecem (çok çok yemek yemeye tiksinmektir). Fârisîsi menkîden .	Türkçe kesralı dâl (د) bâbı
1815	1	241	ditmek	دَيْتْمَكْ	Basılmış ve yün gibi nesnelere el ile ayırmaktır. Arabîsi temrîs . Fârisîsi fâhîden .	Türkçe kesralı dâl (د) bâbı
1816	1	241	diri	دَيْرِي	Arabîsi hayy . Fârisîsi zinde .	Türkçe kesralı dâl (د) bâbı
1817	1	241	dirilik	دَيْرَالِكْ	Arabîsi hayât , ‘ ays, ma’ âş, ma’ îş, ma’ îşet . Fârisîsi zindegânî, zindegî, zî .	Türkçe kesralı dâl (د) bâbı
1818	1	241	dirilmek	دَيْرَالْمَكْ	Arabîsi neşr, hayv, nüşûr ölü dirilmektir. Fârisîsi zîsten .	Türkçe kesralı dâl (د) bâbı
1819	1	241	diriltmek	دَيْرَالْتَمَكْ	Arabîsi ba’ ş, ihyâ . Fârisîsi zinde kerdin .	Türkçe kesralı dâl (د) bâbı
1820	1	242	direk	دَيْرَالْكْ	Arabîsi ‘ amûd (cem-i killeti a’ mede , cem-i kesreti ‘ umud gelir), üstüvâne (cemi esâfîn gelir), sâriye; şücûb ve siâtâ’ ve di’ âme (ev direğidir); mîtale ve imâm (temel direğidir); mismâk (çadır ve oba direğidir); qariyye (başlık direğidir). Fârisîsi sütûn ,	Türkçe kesralı dâl (د) bâbı

					üstün, üstün; başt ve bâlâl (çatı altına konulan direktir); bâlâger (ev altına konulan direktir); sersâh (ev üstüne konulan direktir).	
1821	1	242	dirsek	دِيرْسَكْ	Kol muttasılına derler. Arabîsi mirfağ cemi merâfîğ gelir, merfiğ ; zücc ve ibre (dirsek ucudur), me'biz (dirseğin iç yüzüdür). Fârisîsi ârin , ârenk , ârn , eren , vârinç , vârinç ; kühreve (it dirseğidir).	Türkçe kesralı dâl (د) bâbı
1822	1	243	diz	دِيرْ	Arabîsi rukbe (cemi rukân gelir), şefine ; dâğışa ve razafe (diz kapağıdır ki müdevver oynak bir kemiktir); me'biz cemi me'âbiz gelir ve hineb (dizin iç tarafıdır). Fârisîsi zânû; girdenâ (diz gözüdür).	Türkçe kesralı dâl (د) bâbı
1823	1	243	dizgin	دِيرْكَينْ	Arabîsi 'inân (cemi e'inne gelir). Fârisîsi serefsâr , pâlâheng .	Türkçe kesralı dâl (د) bâbı
1824	1	243	dizmek	دِيرْمَكْ	Arabîsi reşd , tenzîd ; nesğ ve tensîğ (mevzunca dizmektir), nazm ve tanzîm (ipliğe inci dizmektir; mesela: <i>İpliğe inci dizdim</i> , demek نَطَمْتُ الْوَلُوَ الْخَيْطَ demektir); 'akl ve razd (metaı ve kumaşı birbiri üzerine dizmektir). Fârisîsi demüvişten .	Türkçe kesralı dâl (د) bâbı
1825	1	244	dizilmek	دِيرْلَمَكْ	Arabîsi intizâm , ittisâğ , tenazzud . Fârisîsi girivâziden .	Türkçe kesralı dâl (د) bâbı
1826	1	244	dizi	دِيرِي	Arabîsi nazîde , nazîme . Fârisîsi mûriş .	Türkçe kesralı dâl (د) bâbı
1827	1	244	dizdar	دِيرْدَارْ	Kale zabiti. Arabîdir, lakin zamm-ı dâl ile “ düzdâr ”dır. İbn-i Halkân der ki Acemîdir, hâfız manasına. Fârisîsi kütvâl , kütü'âl .	Türkçe kesralı dâl (د) bâbı
1828	1	244	diş	دِيرْش	Arabîsi sinn (cemi esnân gelir), hâkke ; zırs (cemi ezrâs ve zurûs gelir. “ <i>Hiçbir kimesneye en'âm ve ihsanı olmayıp yine memduh ve meşkûr olmak dileyen kişi,</i> ” hakkında Araplar mesel darp edip يَأْكُلُ بِالضَّرْسِ الَّذِي لَمْ يُخْلَقْ derler) ve (nâcid cemi nevâcid gelir) ve (taşhine cemi taşvâhin gelir) ve (nâb cemi enyâb ve nuyûb gelir) ve urrem ve erhâ' (azı dişidir); zâhike (azı dişiyile ön diş arasında olan dört diştir, cemi zavâhik gelir); şağr ve mebsim (ön diştir); a'sal (ziyade eğri olan diştir); şağıye (sair dişlerden artık olup muhalif biten diştir). Fârisîsi dendân (“ <i>İşine can-ı dilden çalıştı,</i> ” diyecek mahalde Acemler mesel darp edip دَنْدَانُ بَكَارُ فُرُوْبُرْد derler); peşk (azı dişidir); kirev (içi boş diştir); dendân-ı hânde (yan diştir); pîşek-i dendân (ön diştir).	Türkçe kesralı dâl (د) bâbı
1829	1	246	dişbudak	دِيرْش بُودَاقْ	Meşhur ağaçtır. Arabîsi gazâ . Fârisîsi tâc .	Türkçe kesralı dâl (د) bâbı

1830	1	246	dişi	دبشې	Arabîsi ünşâ (cemi inâş gelir). Fârisîsi vâmâde , vâmâdîne , zen ; lâs ve mâye (hayvan dişisidir).	Türkçe kesralı dâl (د) bâbı
1831	1	246	dikiş	دیکش	Arabîsi hurze . Fârisîsi dûziş , neverd ; kaşinc (teğel dikişidir).	Türkçe kesralı dâl (د) bâbı
1832	1	246	dikiş dikmek	دیکش دیکمک	Arabîsi hıyâta , havş ; teşrîh ve beşk (seyrek dikmektir); raf ² (yırtık dikmektir); î' tışâm (kötü ve gevşek dikmek); tevzî' (esbâbı pamuklatıp sonra dikmek); lefç (bir parçayı dikmek); başr (iki sahtiyamı birbirine dikmek); şemrece ve şaşr (dikişi seyrek dikmektir). Fârisîsi âzenden , dûhten .	Türkçe kesralı dâl (د) bâbı
1833	1	247	dikici	دیکچی	Arabîsi eskef (mest ve papuç dikene ıtlak olunur). Fârisîsi mûzedûz .	Türkçe kesralı dâl (د) bâbı
1834	1	247	dikmek	دیکمک	Arabîsi naşb ; ğars (ağaç dikmek); da'm (direk dikmek); iryâ ² ve tağiyye (bayrak ve sancak dikmektir). Fârisîsi âcesten , nişânden , neşâhtîden , nişâhten .	Türkçe kesralı dâl (د) bâbı
1835	1	247	diñmek	دیکمک	Kan ve su vesair nesnelere akmadan kesilmesidir. Arabîsi sükûn ; rukû ² (kan ve misilli nesnelere dinmektir). Fârisîsi tenzîden ; vâ' istâden-i hûn (kan dinmektir).	Türkçe kesralı dâl (د) bâbı
1836	1	248	diñdirmek	دیکرْمک	Arabîsi teskin , irfâ ² . Fârisîsi tenzîdânîden .	Türkçe kesralı dâl (د) bâbı
1837	1	248	diñlemek	دیکمَمک	Arabîsi ezen . Fârisîsi gûş dâšten , nüyûşiden ; nüyûş ve nüyûşe (kulak vurup dinlemektir).	Türkçe kesralı dâl (د) bâbı
1838	1	248	diñlenmek	دیکمَمک	Arabîsi revh , râha , hed'e , sibt , fuvâk ; cemm (at dinlenmektir). Fârisîsi ârâhîden , ârâmîden , ârâm kerdên , âramîden , âramden , âsâyîden , âsûden , fünûden , mûlîden .	Türkçe kesralı dâl (د) bâbı
1839	1	248	diñlendirmek	دیکلْدِرْمک	Arabîsi tervîh , ihdâ ² . Fârisîsi ârâm kerdânîden .	Türkçe kesralı dâl (د) bâbı
1840	1	249	diken	دیکن	Arabîsi şevk . Fârisîsi hâr (Her mihnetin nimeti ve her üsrün yesri olur diyecek mahalde Acemler mesel darp edip خَارِ رَمَانِه يَا خُر مَاسْت derler), dûje , şekkek , tefû .	Türkçe kesralı dâl (د) bâbı
1841	1	249	dil	دیل	Arabîsi lisân (cemi elsûn gelir), misred , mizved , lağlağ , mifşal , miğval , mizreb ; miscel (fasih olan dildir); ' akede ve ' akere (dil dibidir); zevlağ (dil ucudur); turfe (küçük dildir). Fârisîsi zebân / zûbân ("Dili belasıyla baştan çıktı," diyecek mahalde Acemler mesel darp edip دِر سَر زَبَان رَفْت derler), zûfân , lâtû .	Türkçe kesralı dâl (د) bâbı

1842	1	250	dilcik	دلچك	Meşhurdur. Küçük dil dahi derler. Arabîsi melâze , lehâh (cemi lehâvât ve lehayât gelir), şâha . Fârisîsi kenc , küde , levzenân , melâje ; kûbek ve kendimek (guşt pâre der kes-i zenân).	Türkçe kesralı dâl (ـ) bâbı
1843	1	250	dilber	دلبر	Meşhur lafız. Fârisîdir. Arabîsi maḥbûb . Fârisîsi dilber , dildâr , mihir gîne , terâne , muğ , fuğ , keş , sünder ; tikl (sâde-rû mahbuptur).	Türkçe kesralı dâl (ـ) bâbı
1844	1	250	dilsiz	دلسيز	Arabîsi aḥras , ebkem , bekîm . Fârisîsi bî-zebân , lâl , künk .	Türkçe kesralı dâl (ـ) bâbı
1845	1	250	dilsizlik	دلسيزلك	Arabîsi ḥares , bekâme , buheme . Fârisîsi bî-zebânî , lâlî .	Türkçe kesralı dâl (ـ) bâbı
1846	1	250	dilek	ديلك	Arabîsi recâ ². Fârisîsi âb (“ <i>Falan kimesneden muradım hasıl oldu,</i> ” diyecek mahalde Acem mesel darp edip أَب مَنْ أَرَى فُلَانٌ كَسْنُ كُنْشَادُ derler).	Türkçe kesralı dâl (ـ) bâbı
1847	1	251	dilemek	ديلمك	Arabîsi meşiyet , muḥâvele , irâde ; hemm (harf-i bâ (ب) ile istimal olunur), delv , ‘ inâye , ğazv , ictimâ . Fârisîsi âvînden .	Türkçe kesralı dâl (ـ) bâbı
1848	1	251	dilenci	ديلنچي	Arabîsi sâ’îl ; cârî (en’âm ve ihsan talep eden dilenci); neffâka (ziyâde edepsiz karı dilencidir). Fârisîsi çünbül , ḥaçkûl ; derbeder ve revân-ḥâh (kapı kapı gezen dilencidir); şebkûkâ ve şebkûk ve şebkûke (mahallât arasında bir yüksek yere çıkıp şey cer eden dilencidir ki bazı minarelere çıkıp şey cer ettikleri görülmüştür), ged , ner , gedâ , sibâsî , zebânḥâh , keşe , şehrûze dilencidir.	Türkçe kesralı dâl (ـ) bâbı
1849	1	252	dilenmek	ديلمك	Arabîsi tese’ül ; istikfâf ve tekeffûf (avuç açıp dilenmektir). Fârisîsi çünbülî , deryûz , deryûze , dervîze .	Türkçe kesralı dâl (ـ) bâbı
1850	1	252	dilencilik	ديلمچيلىك	Arabîsi su’âl . Fârisîsi gerye , gedâye , gedâyî , keşî .	Türkçe kesralı dâl (ـ) bâbı
1851	1	252	tilki	ديلكي	Arabîsi şac’leb (cemi şe’âlib gelir), sü’âle , heytal , semsem ; ‘ aşkal ve sühmüle (dişi tilkidir); kûna ’ (tilki yavrusudur). Fârisîsi rûbe , rûs .	Türkçe kesralı dâl (ـ) bâbı
1852	1	252	dilim	ديلم	Bir şey pare pare kesildikte bir paresidir. Arabîsi tir’îb . Fârisîsi kirec , tûbze , şekle ; ḳâc (kavun ve karpuz dilimi).	Türkçe kesralı dâl (ـ) bâbı
1853	1	253	demek	ديمك	Arabîsi ḳavl . Fârisîsi güften , sair esamisi “ söylemek ” maddesindedir.	Türkçe kesralı dâl (ـ) bâbı
1854	1	253	dedi	ديدي	Arabîsi ḳâle . Fârisîsi güft .	Türkçe kesralı dâl (ـ) bâbı

1855	1	253	duvar	دِيوَارُ	Arabîsi cedr , cidâr (cemi cüdur ve cüdrân gelir), ḥâyıṭ (cemi ḥîṭân gelir); çâl (kapı duvarı cemi ecvâl gelir) ṭırbâl (duvarın yukarısidir). Fârisîsi dîvâr (“ <i>Gizlendi.</i> ” diyecek mahalde Acemler mesel darp edip دَر دِيوَارِ <i>derler</i>); râdhâne (avlu duvarıdır); lâd ve ser-i lâd (duvar başıdır); şehrbend ve gergec (şehir duvarıdır); terâ (saraylarda olan yüksek duvardır); râz (balçık ile yapılan duvardır); sipâğ (kiremit ile yapılmış duvardır).	Türkçe kesralı dâl (د) bâbı
1856	1	254	duvarcı	دِيوَارْجِي	Arabîsi rahhâş . Fârisîsi vâlâdger .	Türkçe kesralı dâl (د) bâbı
1857	1	254	divit	دِيوَيْتْ	Meşhurdur. Arabî-i galattır, sahihi devât (cemi devâ gelir), medde . Fârisîsi eme , vâme , ḥâlistân , ḥûliste , ḥâlîste .	Türkçe kesralı dâl (د) bâbı
1858	1	254	dehliz	دِهْلِيْزْ	Meşhurdur. Evlerde olur. Arabîdir, cemi dehâlîz gelir. Fârisîsi dihlîz .	Türkçe kesralı dâl (د) bâbı
1859	1	254	diren	دِيرَنْ	Arabîsi ‘ azm . Fârisîsi zebend .	Türkçe kesralı dâl (د) bâbı
	1			فَصْلُ الدَّالِّ الْمَضْمُونَةِ مِنَ التَّرْكِيحِيَّةِ		
1860	1	255	dut	دُوْتُ	Arabîsi tût ; fırşâd ve fırşîd (kara duttur). Fârisîsi tût , tûd , fersâd , kaşîl ; ḥartût ve şahṭût ve şahrût (kara duttur).	Türkçe dammeli dâl (د) bâbı
1861	1	255	düdük	دُدُوْكَ	Arabîsi kuşşâbe , mizmâr (cemi mezâmîr gelir), şulbûb , hübnûk ; heyra‘a (kamyştan olan çoban düdüğüdür). Fârisîsi şîn (dilli düdüktür).	Türkçe dammeli dâl (د) bâbı
1862	1	255	dudağ	دُوْدَاقْ	Arabîsi şefe ; caḥfele (at dudağı); merimme (sığır dudağı); maḥfele (bütün tırnaklı hayvan dudağıdır). Fârisîsi leb , kiş ; füc (sarkmış dudaktır).	Türkçe dammeli dâl (د) bâbı
1863	1	256	dudu	دُوْدُوْ	Meşhur söyleyici kuştur. Arabîsi düre . Fârisîsi tûṭfî , mürgak-i dâna , mürgak-i gûyâ .	Türkçe dammeli dâl (د) bâbı
1864	1	256	dört	دُرْتْ	Arabîsi erba‘a , istâr (cemi esâtîr gelir). Fârisîsi çihâr , çâr .	Türkçe dammeli dâl (د) bâbı
1865	1	256	dört yüz	دُرْتِيُوْرْ	Arabîsi erba‘a mi‘e . Fârisîsi çihâr-şad .	Türkçe dammeli dâl (د) bâbı
1866	1	256	dört biñ	دُرْتْ بِيْكَ	Arabîsi erba‘atü’l-âlâf . Fârisîsi çihâr hezâr .	Türkçe dammeli dâl (د) bâbı
1867		256	börtyüz biñ	دُرْتِيُوْرْ بِيْكَ	Arabîsi erba‘a mi‘etü elfin . Fârisîsi çihâr şad hezâr .	

1868	1	256	dürtmek	دُورْتَمَك	Arabîsi letb, melz, şecr, hedr, da‘ s, razze, ħazk ve nadġ (parmakla dürtmektir); nazġ ve nesġ ve insâġ (iġne ile dürtmektir); naġs (aġaç ile dürtmek); velk (yapçacık dürtmek); vehz (gönder ile dürtmek); letm (bir kişinin göğsüne dürtmek); ħafz (odun ile dürtmek); nezk (ta‘ n gibi dürtmektir). Fârisîsi sibûġten .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1869	1	257	dürüşmek	دُورِشَمَك	Çalışıp say etmek manasına. Arabîsi vüzûb, muvâzaba, müdâveme, vekb, müşâbere, mûmârese, müvâkeza, ‘ukûf, cidd, ihtimâm, ‘akl; mûnâvaşa ve müşâyeha ve ichâş ve inhimâk ve tehemmük (çalışıp dürüşmek); idmân ve mürûn ve merâne (bir nesneyi mutat edip ona dürüşmektir). Fârisîsi pûşîden .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1870	1	257	doruġ	دُورُوق	Meşhurdur. Her şeyin yukarısidir ve tepesidir. Arabîsi zirve; sebkâd (daġ doruġudur)	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1871	1	258	dur	دُورُو	Arabîsi şâfi, baġt, maġz, şırf, şarah, ħâliş, nâşi‘, şamîm, muşâş, ħibrît . Fârisîsi nâb .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1872	1	258	durulmaġ	دُورُولَمَق	Arabîsi taşaffi, nüşû‘ . Fârisîsi şâfi şuden .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1873	1	258	durultmaġ	دُورُولْتَمَق	Arabîsi taşfiye . Fârisîsi şâfi kerden .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1874	1	258	dürmek	دُورُمَاك	Arabîsi ṭayy . Fârisîsi neverd, neverdîden, neverden .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1875	1	258	düz	دُورُ	Arabîsi musattâġ . Fârisîsi hemvâr, henvâr .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1876	1	258	düzlük	دُورُوك	Arabîsi inmilâk, immilâk, tevaddü‘, telemmü‘ . Fârisîsi hemvâregî .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1877	1	258	düzlemek	دُورُوكَمَك	Arabîsi testîġ; self (yeri düzlemektir); ramş (bir nesneyi el ile sıvayıp düzlemektir). Fârisîsi yâsâk, hemvâre kerden .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1878	1	258	düzeltilmek	دُورُوكَمَك	Arabîsi tesviye . Fârisîsi sâzîden .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1879	1	259	düzme	دُورُوكَمَك	Arabîsi tesevvî . Fârisîsi sâġten .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1880	1	259	düzgün	دُورُوكُون	Avratlar güzel görünmek için sürünürler. Arabîsi ħumre . Fârisîsi sirek, siptâk, sipîde, sürġâb, ġancâr, ġancere; heft der heft (düzgündür. Zenânın ekser düzgünü yedi yerinde olduġu için böyle tesmiye olunmuştur ki gözünde sürme, kaşında rastık, yüzünde aklık, yanaġında kızılık, zülfünde kokulu yaġ, el ve ayaklarında kına ve kollarında bilezik, işte heft der heft hâsıl olur).	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı

1881	1	259	dost	دُوسْت	Fârisîdir. Arabîsi şadîk (cemi eşdikân gelir), halîl (cemi hilâl gelir), hidn , hulle , hafî , şâhib , hull , enîs , lağîf , hilm , biñâne , hadîn ; sıddîk (ziyade halis dosttur). Fârisîsi dost , yâr .	Türkçe dammeli dâl (ـ) bâbı
1882	1	260	dostluk	دُوسْتَلُوق	Arabîsi vüdd , vidâd , meveddet , şadâka , hulûle , halâle , muvalâh , müsâcere , mülâgafa , müşâdağa , muñâleme , müdâcâh , müdârâh cümlesi dostluktur. Fârisîsi mirâ , yârî , dostî .	Türkçe dammeli dâl (ـ) bâbı
1883	1	260	düş	دُوش	Arabîsi hulm (cemi ahlâm gelir), rü'yâ . Fârisîsi büşâb , büşpâs , sif , bağcec .	Türkçe dammeli dâl (ـ) bâbı
1884	1	260	düş görmek	دُوش كُورْمَك	Arabîsi halm , ra'y . Fârisîsi güşâseb .	Türkçe dammeli dâl (ـ) bâbı
1185	1	260	düş yormak	دُوش يورْمَق	Arabîsi ta'bir , ibâre . Fârisîsi güzâriş , kürâre .	Türkçe dammeli dâl (ـ) bâbı
1186	1	261	düş azmak	دُوش اَزْمَق	Arabîsi ihtilâm . Fârisîsi güştâb , guştâseb .	Türkçe dammeli dâl (ـ) bâbı
1187	1	261	döşek	دُوشَك	Arabîsi mihâd , firâş , mişâl (cemi müsül gelir), viñâ' , vişâr , veşîr (yumuşak döşektir); nemağ (döşek yüzüdür); haşiyye (içi dolmuş döşektir). Fârisîsi pister ; taht-dâr (taht üzerine döşedikleri döşeğe dahi itlak olunur), câme-hâb , hâbgâh , mişkere ; mişkeze (sahtiyan döşektir).	Türkçe dammeli dâl (ـ) bâbı
1888	1	261	döşemek	دُوشَمَك	Arabîsi mehd , temhîd , firâş , dağv , taşv , idhâ' ; dür' ve dürü' (döşeme döşemektir); baş (açıp yapıp döşemektir). Fârisîsi küsterden .	Türkçe dammeli dâl (ـ) bâbı
1889	1	261	döşeme	دُوشَمَه	Arabîsi firâş , bisât . Fârisîsi mindiş , nehâl , yûb , nemfî .	Türkçe dammeli dâl (ـ) bâbı
1890	1	262	düşmek	دُوشْمَك	Arabîsi sükût (mesela: Damdan düştüm, demek سَقَطْتُ مِنَ السَّطْحِ demektir), taşv , tayh , zerv , tağahzun , heviyy , inhivâ' ; lebc ve harûr ve aşre ve işâr ve teğattur (yan üstüne düşmektir); inkidâr ve indilâs (elden düşmektir); habâz (atılan ok atan kişinin önüne düşmektir); labt (dururken düşmektir); haf' (baş dönüp düşmektir); vek' (bir şeyden düşmektir, harf-i an (عن) ve harf-i min (من) ile istimal olunur); incidâl (yere düşmektir); tehâfuh ve heft (parça parça olup düşmektir); nesl (kişinin esbabı düşmektir); vecbe (aşağı düşmektir). “ <i>Hilekâr ve mekâr olan kimesneye beddua mahalinde,</i> ” Araplar mesel darp edip يَجْتَنِبُهُ فَلْتَكُنَّ الْوَجْبَةَ derler); serem (ön diş düşmektir); cenâ' ve inkibâb ve inkirâs (yüzü koyun düşmektir); hayy ve iñvâ' (yıldız düşmektir); redy (kuyuya düşmektir); kebv (yüzü koyun düşmektir). Fârisîsi	Türkçe dammeli dâl (ـ) bâbı

					üftâden, üftîden, ûftâden, fitâden; şükûlhîden ve gâbenden ve gâranîden (at ve âdem tekerlenip düşmektir).	
1891	1	264	düşürmek	دُوشِرْمَكْ	Arabîsi haṭ' , iskât , ca' f , hazf , izrâ' , ca' b ; indâr ve heş (değnek ile ağaçtan yaprağı düşürmek); ihât (öyle yere çalıp düşürmektir ki bir daha kalkmaya); berka' â (götü üstüne düşürmektir); ca' f ve şar' ve caḥdele ve kaḥzene (yere düşürmektir); imşâl (avrat karnındaki uşağı bir iki aylık iken düşürmektir); irşâm (ön dişini düşürmektir); taḫḫîm (kişiyi at yüzü üzerine düşürmektir), baḥḥ ve nekb ve sedḥ (yüzü üzerine düşürmektir), caḥfele ve labḥ ve 'akl (kişiyi yere vurup düşürmektir). Fârisîsi üftânîden .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1892	1	265	düşücü	دُوشِبِجِی	Arabîsi vâki' , sâkıṭ . Fârisîsi fitâdende , gâbende .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1893	1	265	düşüt (düşük)	دُوشُوتْ	Cansız doğan çocuktur. Arabîsi sıḳṭ . Fârisîsi figâne , gifâne .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1894	1	265	düşman	دُوشْمَانْ	Arabîsi 'adüvv , ḳâlî , şânî , 'âdî , bâğiz . Fârisîsi düşmen , pîtân ; kaşuḥ (gizli düşmandır).	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1895	1	265	düşmanlık	دُوشْمَانْكَ	Arabîsi 'adâvet , şen'ân , mişnâ'e , maḳt , şe'r , ferk , şenef , münâfahâ , müşâḳaza , mi're , mümâre'e , imtirâs , mücâde'a , tebl , müşâḳqa , şikâḳ , ḥasike , zaḥl , tâbile , veşime , übn , mu'âḥana , şehnâ' , şenân ; te'âdî ve ḳılâ ve ḳalâd (buğzedip düşmanlık etmektir), münâvât (adâvet gibidir). Fârisîsi kîn dâšten .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1896	1	266	düşünmek	دُوشُنْمَكْ	Arabîsi tefekkür , tedebbür , tervî'e , teraddî , fıkr , fekr , reviyye , taḥayyül , rey' , muvâ'ene , te'emmül . Fârisîsi endîşîden , şikâliş , endîşe kerden , şûlîden , nehîden .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1897	1	266	doğru	دُوشْغَرِی	Arabîsi müstaḳîm , müstevîr , müsleḥib . Fârisîsi râst .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1898	1	266	doğruluk	دُوشْغَرِیْلُقْ	Arabîsi istikame , istivâ' , isliḥbâb . Fârisîsi râstî .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1899	1	266	doğurcun	دُوشْغُورْجُونْ	Meşhur oyundur. Arabîsi ṭuyne , ḳırḳ . Fârisîsi sepire , sidere , sîdere , sehder .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1900	1	267	doğuz	دُوشْغُورْزْ	Sayıdır, gerçi toḳuz (طوقوز) yazılmak kaidedir, lakin lisan-ı Türkîde cari olduğu vechile beyân-ı umûma şâmil olmasına binâdır. Arabîsi tis' . Fârisîsi nüh .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1901	1	267	doğsan	دُوشْغُوسَانْ	Bu dahi minvâl-i meşrûh üzeredir. Arabîsi tis'în . Fârisîsi neved .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı

1902	1	267	doğuz yüz	دُوْفُرُيُوزُ	Arabîsi tis' a mi'e . Fârisîsi nüh şad .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1903	1	267	doğuz biñ	دُوْفُرُيُوزُ بِيْئِكْ	Arabîsi tis' ate âlâfin . Fârisîsi nüh hezâr .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1904	1	267	doğsan biñ	دُوْفُسَانْ بِيْئِكْ	Arabîsi tis' ine âlâfin . Fârisîsi neved hezâr .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1905	1	267	doğumaç	دُوْفَوْمُقْ	Arabîsi nesc, seff, isfâf, havk, hiyâk; reml ve irmâl (hasır dokumaktır); helhele (bezi yufka dokumak); lehlehe (bezi kötü dokumak); şetn (bez dokumaktır). Fârisîsi bâften, bâfiden .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1906	1	268	dükân (dükkân)	دُكَّانْ	Arabîsi hânût (cemi havânît gelir); qurbaç ve dükke ve kürbec (bakkal dükkanıdır). Fârisîsi kürbe .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1907	1	268	tükenmek	دُوْكُنْمَكْ	Arabîsi nefâd, fenâ', nefd; nekf ve necz (su tükenmektir); nefk ve nefâk ve nüfûk ve ifvâ' (azık tükenmektir); irmâl (zahire tükenmektir); inkızâ' (bir nesne geçip tamam olup tükenmektir). Fârisîsi encâmîden (müteaddî dahi istimal olunur), encânîden .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1908	1	269	tüketmek	دُوْكُنْمَكْ	Arabîsi isbâğ, ifnâ', infâd . Fârisîsi encâmîden (lazım dahi istimal olunur), perdâhten, perdahten .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1909	1	269	düğeli	دُوْكُلَى	Hep demek. Arabîsi cemî' cümleten . Fârisîsi heme .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1910	1	269	dökmek	دُوْكُمَكْ	Arabîsi şab (mesela: <i>Zeyd suyu döktü</i> , demek صَبَّ الْمَاءُ زَيْدٌ demektir), şalt, sehh, şa' cere, hemr, ifâza (ifâza lafzı doldurmaya dahi itlak olunur), secl, sehl, selsele; defk ve tedfik ve idhâk (suyu çok dökmektir); sefk ve sefh, ferâğ (kan dökmektir); izgâl (bir nesneyi azıcık dökmektir); 'arr ve demn (yere gübre dökmektir); heyl (nesneyi kararlardan dökmektir); inhicâm (gözyaşı dökmektir); senn (yüze bir uğurdan su dökmektir); nañil (ilaçla kaynamış suyu az az hastanın başına dökmektir). Fârisîsi tenâlîden, rîzîden, rîhten, feşâre .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1911	1	270	dökülmek	دُوْكُولْمَكْ	Arabîsi inşibâb, inşiyâl, inşimâ', inşimâm, inhiyâl ("Bir kimesne işlediği işleri yerinde işleyip daima isabet etse," o vakit Arap mesel darp edip مُحَسَّنَةٌ فَهِيَ derler); tehâtüt (bir nesne dökülmektir); haraç ve ma'ar (kıl dökülmektir); derem (kişinin dişeleri aşınıp dökülmektir). Fârisîsi rîzîden; ferkenden (çürüyüp dökülmektir).	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1912	1	271	döker	دُوْكُرْ	Arabîsi yeşubbu, yüfîzu, yedfuçu . Fârisîsi rîzed, tenâlîd .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı

1913	1	271	dökücü	دُوكُوجِي	Arabîsi şâbbün, müfîzun, dâfîkun . Fârisîsi rîzende .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1914	1	271	dövmek	دُوكُمَكْ	Arabîsi darb (mesela: <i>Zeyd Amr'ı dövdü</i> , demek ضَرَبَ زَيْدٌ عَمْرًا demektir), lefâ ?, lekâ ?, men ?, hadb , cebc , cefc , bedh ; celd ve vaqd (ölüm mertebesi dövmektir); hezr ve nezk ve lats ve vats ve ceşş ve sam (değnek ile vurup dövmektir); dekğ ve sehğ (yumuşatmak için dövmektir); şalk ve malğ (asa ile dövmektir); şakk ve sehğ ve hal ? (kamçıyla döğmektir); vesm (ufaltıp döğmektir). Fârisîsi gûvîsten, güften, gûpîden; gevîstîden (buğday dövmektir).	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1915	1	272	dövüş	دُوكُوشْ	Arabîsi muğârebe, tedârüb (mesela: <i>Zeyd ile Amr dövüşti</i> , demek تَضَرَّبَ زَيْدٌ عَمْرًا demektir). Fârisîsi zediş , sair Arabî ve Fârisî müradifleri “ şavaş ” maddesinde gelecektir.	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1916	1	273	düğüm	دُوكُومْ	Arabîsi ‘ ukde, ürbe; ünşûta (çözülmesi kolay olan düğümdür). Fârisîsi binc, gîlc; girih ve girihe (küçük düğümdür).	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1917	1	273	düğümlemek	دُوكُومَلَمَكْ	Arabîsi te’kîd (mesela: <i>İpi düğümlerdim</i> , demek عَقَّدْتُ الْخَيْلَ demektir), ihkâ ?. Fârisîsi girihe besten .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1918	1	273	düğme	دُوكُمَهْ	Esbabın yenlerine ve yakalasına dikerler. Arabîsi zîrr (cemi ezrâr gelir), zerr . Fârisîsi engele, engüle (iliğe dahi ıtlak olunur), bendine, bendîme, düğme, cevsek, kûçe, cevz-girih .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1919	1	273	düğün	دُوكُونْ	Arabîsi sûr (Fârisîden muarrebdir. Evvel her ziyafete ıtlak olunurdu, hatta Resûl-i Ekrem sallallahu aleyhi vesellem Hazretleri, saadet ile يَا أَهْلَ الْخَنْدَقِ قَوْمُوا فَفُؤُوا صَنَعَ جَابِرٌ buyurdular, taam ve ziyafet manasına lakin sonra düğüne ıtlak olundu. Lügat-i Fârisîdir. Fârisîde dahi böyle müstemeldir), ‘ urs, zelle . Fârisîsi sûr, biyûkânî, mîzâd, mîzed .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1920	1	274	düğün etmek	دُوكُونْ اَيْتَمَكْ	Arabîsi i’râs . Fârisîsi mâj .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1921	1	274	döven	دُوكُونْ	Buğday ve arpayı sapından ayırmak için yaptıkları nesne ki altına taşlar kakılmış tahtadır. Arabîsi midrâs, mevrec . Fârisîsi ceven, sitenc .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1922	1	274	döl	دُولْ	Hayvan türemesi yani dişi hayvan. Arabîsi ‘ ırğ, hiskele (cemi hesâkile gelir). Fârisîsi mâye , sair esamisi “ soy ” maddesinde yazılmıştır.	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı

1923	1	275	dul	دُول	Kocasız avrat manasına. Arabîsi eyyim (cemi eyâyim gelir), muḳallim . Fârisîsi zen-i bî şevher .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1924	1	275	dolap	دُولَاب	Evlerde olur, içine nesne korlar. Arabîsi kevve (cemi kivâ' gelir). Fârisîsi dolap .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1925	1	275	dolap	دُولَاب	Onunla bostanlara su çekerler, Arabîde dahi böylece müstameldir, cemi devâlib gelir. Nâ'ûr (cemi nevâ'îr), 'uşmûr (cemi 'aşâmîr gelir), şuğmûr , mencenûn , mencenîn , cümlesi dolaptır. Fârisîsi hartele .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1926	1	275	tülbent	دُولْبَنْد	Arabîsi sibb , şâş ; 'işâbe (avratlar alınlarına bağladıkları tülbettir ki çember dahi derler). Fârisîsi pince , çiz hây-ı tenk , dülbend .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1927	1	276	dülger	دُولْكَر	Arabîsi neccâr (mesela: <i>Evi dülger yaptı</i> , demek بِنَى الدَّارَ نَجَّارًا demektir), ḳaytaḳ . Fârisîsi bâhazen , bâhîzen ; dâzâr ve dâvzâr (bina yapıcı dülgerdir), jerâr , dürûdger , dürûger ; dülger (galiba Türkîde dülger dedikleri bundan galattır), zâv , ketgâr , ketger .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1928	1	276	dolanmaḳ	دُولَانْمَق	Arabîsi ṭavf , ṭavafân , ḥaff , teṭavvuf , 'akf , 'ukûf , cevlân , tecvâl , düvvâr , sa're , düvvâm , izyâḥ ; ictiyâl ve inciyâl (çekinip dolanmaktır). Fârisîsi gâliden , vâserengîden	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1929	1	277	dolandırmaḳ	دُولَانْدِرْمَق	Arabîsi icâle , müdâvele , tedâvül , iṭâf . Fârisîsi kerde pîç .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1930	1	277	dolaşık	دُولَاشِق	Arabîsi şu'ûb . Fârisîsi nehcîr , naḥcîr	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1931	1	277	dolayı almak	دُولَآپَى الْمَق	Arabîsi iḥâta , 'aşabe , taḥdîḳ , iḥdâḳ , ḥayḳ , şümul . Fârisîsi heme ferâsîden .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1932	1	277	duman	دُومَان	Arabîsi zabâbe (cemi zabâb gelir); ḥarşâ (pus ki dumandan hafiftir, hava yüzü tozlu gibi görünür); 'amâ' (dağlar başına çöken dumandır). Fârisîsi tefe , ḥir , ḥire .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1933	1	277	dumanlık	دُومَانَلِيق	Arabîsi izbâb . Fârisîsi ḥir şuden .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1934	1	277	domalmaḳ	دُومَالْمَق	Arabîsi nete' , netv , nütüvv ; verm (şişip domalmaktır); intibâr (gövdede bir yer domalmaktır). Fârisîsi dûtâ şuden .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1935	1	278	tumaḡı	دُومَاغَى	Zükâm denilen hal. Arabîsi tuşâ' , mülâ'a , zun'ud , arz , şetâ' , zunâk . Fârisîsi ḥuşâm .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı

1936	1	278	dümen	دُومَنْ	Arabîsi sükkân , kevşel , hayzurâne ; devfire (dümen yahut gemi kıcıdır), haysefüce , hazf . Fârisîsi hale-i çüb , hale-i keştî , halâşe .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1937	1	278	dümenci	دُومَنْوَى	Arabîsi billîc . Fârisîsi halâşebân .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1938	1	278	dümbelek	دُومَبَلَك	Arabîsi kûbe . Fârisîsi kûbe , demûme ; tebûrâk (ekin bekçileri hayvanat ürkütmek için çaldıkları dümbelektir).	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1939	1	278	dün	دُونُ	Arabîsi ems . Fârisîsi dîrûz .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1940	1	279	döngel	دُونْكَلْ	Muşmula denilen yemiş. Arabîsi beysîm . Fârisîsi ejkîl , kündese .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1941	1	279	dönmek	دُونْمَكْ	Arabîsi rucû' (mesela: <i>Bu işten döndüm</i> , demek رَجَعْتُ مِنْ هَذَا الْأَمْرِ demektir), i' râz , 'udûl , nükûb , devr , fey' (cemi efyâ' ve füyû' gelir), eybe ; iyâb ("Dünyada ancak emin olup sağlığa kanaat eden kimesne," hakkında Araplar mesel darp edip رَضِيَتْ بِالْإِيَابِ مِنَ الْغَنِيمَةِ بِالْإِيَابِ derler), inkilâb , şafh , hayde , huyûd , haydûd , irtidâd , şudûd , 'unûd , 'avd , ilhâd , inhiyâz , deverân , havr , hûvûr , izvirâr , tezâvür , hîşân ; kenf (harf-i 'an (ع) ile istimal olunur), nekf , i'tifâk , tevrîk , tahvîl ; kebn (harf-i 'an (ع) ile istimal olunur); şarf (günahtan dönmektir); teleddür (sağa sola dönmektir); hûvûk (ahitten dönmektir); kufûl (seferden dönmektir); harm (yoldan dönmektir); tekarru' (yatarken bir yanından öbür yanına dönmektir); rey' (geri dönmektir); zâhl (dövüşsüz, galebesiz dönmektir); berkaţâ (ardına bakarak geri dönmektir); tevellî (bir nesneden geri dönmektir). Fârisîsi kerdîden , bâzgeşten , vergeşten ; nuğûşâgîden (bir mezhepten bir mezhebe dönmek), ser kerden ve tez ve sergîce baş dönmektir).	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1942	1	281	döndürmek	دُونْدُرْمَكْ	Arabîsi kalb (mesela: <i>Gömleğimi döndürdüm</i> , demek قَلْبْتُ قَمِيصِي demektir), taqlîb , redd , meredd , teneccüh ; ţaby (harf-i 'an (ع) ile istimal olunur); i' râz ve şadf (yüz döndürmektir); şarf ve keşm ve iķfâl ve vaķm (geri döndürmektir); tekvîs (baş aşağı döndürmektir); 'aks (nesnenin evvelini ahirine çevirip döndürmektir); idrâ' ve reks (bir nesneyi bir nesneye döndürmektir); left (yüz döndürmektir); ba' şere (bir nesnenin aşağısını yukarı döndürmektir); rahv ve ramy (değirmen döndürmektir). Fârisîsi gerdânîden , kipîden , kâşten , vâkerdîden , verkeşten , berkâşten ; bernâften (lazım dahi istimal olunur).	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı
1943	1	282	dönücü	دُونْدُجَى	Arabîsi râcî' un , 'âdilun , dâvirun . Fârisîsi 'avdet künende , gerdende .	Türkçe dammeli dâl (-) bâbı

1944	1	282	döner	دَوَّرَ	Arabîsi yerci ‘u, ya ‘ dilu, yedviru . Fârisîsi pes kereded , kerdid .	Türkçe dammeli dâl (د) bâbı
1945	1	282	dönüm	دَوْنُمْ	Tûl ve arzı atmış zira‘ olan bir yere dönüm derler. Arabîsi cerîb , dibre , dibâre (bir dönümdür), meşâre . Fârisîsi kerîb .	Türkçe dammeli dâl (د) bâbı
1946	1	282	dünya	دُنْيَا	Arabî-i sahîhtir, Türkîde dahi böylece müstameldir. Fârisîsi cihân , gîfî , gûnhân .	Türkçe dammeli dâl (د) bâbı
1947	1	283	duvağ	دُوَوَاقٍ	Gelinler başına korlar. Arabîsi niğâb . Fârisîsi sirişgân , sirişgevân , sirişgûn .	Türkçe dammeli dâl (د) bâbı
1948	1	283	doymağ	دُوِيْمَقٌ	Arabîsi şeb ‘ (mesela: <i>Ekmekten doydum</i> , demek شَبَعْتُ مِنَ الْخُبْزِ demektir), hecâ ‘; hücû ‘ (bu ezdaddandır, acıkmaya dahi ıtlak olunur); tezallu ‘ (karın doymaktır). Fârisîsi sîr şuden .	Türkçe dammeli dâl (د) bâbı
1949	1	283	doyurmak	دُوِيْرْمَقٌ	Arabîsi işbâ ‘ (mesela: <i>Fukarayı doyurdum</i> , demek أَشْبَعْتُ الْفُقَرَاءَ demektir), ihcâ ‘. Fârisîsi sîr kerden .	Türkçe dammeli dâl (د) bâbı
1950	1	283	doyumluğ	دُوِيَوْمَلِقٌ	Arabîsi ğanîme , mağnem , nehb . Fârisîsi mâl-i târâc ve ğanîmet dahi istimal olunur.	Türkçe dammeli dâl (د) bâbı
1951	1	284	duymağ	دُوِيْمَقٌ	Bir havadis işitmek manasına. Arabîsi teğhabbur . Fârisîsi âğâh şuden .	Türkçe dammeli dâl (د) bâbı
1952	1	284	duyurmağ	دُوِيْوَرْمَقٌ	Arabîsi ifşâ ‘, tağbîr . Fârisîsi âğâh kerden .	Türkçe dammeli dâl (د) bâbı
1953	1	284	duygu	دُوِيْعُو	Arabîsi ğaber . Fârisîsi peygâm .	Türkçe dammeli dâl (د) bâbı
	1			بَابُ الرَّاءِ الْمَفْتُوحَةِ مِنَ التَّرَكِيَّةِ		
1954	1	284	raf	رَافٌ	Arabîsi raff (cemi rûfûf gelir). Fârisîsi kimâ .	Türkçe fethalı râ (ر) bâbı
1955	1	284	ravent	رَاوَنْدٌ	Meşhur devadır. Arabîdir ve rivend ve riven ve kûrğâ dahi derler. Fârisîsi râvend .	Türkçe fethalı râ (ر) bâbı
1956	1	284	reçel	رَجَلٌ	Arabîsi rişâr , risâl . Fârisîsi riçâr .	Türkçe fethalı râ (ر) bâbı
1957	1	284	reçine	رَجْنَه	Sakız nevindedir. Arabîsi reşîne . Fârisîsi kîrağ , kerîğ .	Türkçe fethalı râ (ر) bâbı
1958	1	284	rezene	رَزْنَه	Meşhur ottur. Arabî-i galattır, sahihi râziyânc , ğarşâ ‘, şumâr / şemâr , besbâs , şemer , ğarcûn , şevmer , bunlar dahi rezenedir. Fârisîsi ğavlgû , râzbâm , kâmûn .	Türkçe fethalı râ (ر) bâbı
1959	1	285	reze	رَزَه	Meşhurdur. Kapılara korlar. Arabî-i galattır, sahihi razze , rizze . Fârisîsi çekâke .	Türkçe fethalı râ (ر) bâbı

1960	1	285	rastık	رَسْتِيقٌ	Meşhur taştır. Arabîsi rûsahtic . Fârisîsi besme, vesme, râşhut, sûrb-i sûhte (rastık taşına itlak olunur).	Türkçe fethalı râ (ر) bâbı
1961	1	285	rakı	رَقِي	Arabîsi ‘ araç . Fârisîsi tâhû .	Türkçe fethalı râ (ر) bâbı
1962	1	285	rende	رَنْدَه	Dülgerler aletindedir. Arabîsi rendec . Fârisîsi müştrend .	Türkçe fethalı râ (ر) bâbı
1963	1	285	rençper	رَنْجَبِر	Meşhurdur. Arabîsi ‘ asîf . Fârisîsi rençber, ırğâd dahi yazılmıştır.	Türkçe fethalı râ (ر) bâbı
1964	1	286	renk	رَنْك	Arabîsi levn (cemi elvân gelir), nicâr, cirm, sahnê, lîf, bûş, sibr, nişf . Fârisîsi gevâş, renk .	Türkçe fethalı râ (ر) bâbı
1965	1	286	rehin	رَهْن	Arabîdir, cemi rihân gelir. Fârisîsi girev, şâleheng .	Türkçe fethalı râ (ر) bâbı
1966	1	286	reis	رَيْز	Kimi kayıklarda olan kumandandır. Arabîsi re’îs. Fârisîsi nâhudâ.	Türkçe fethalı râ (ر) bâbı
1967	1	286	ribas	رِبَاسٌ	Meşhurdur, ondan şerbet yapıp içerler. Arabîdir, sahihi ribâs, zernîlec . Fârisîsi rîvâc, rîvâs, çükrî .	Türkçe fethalı râ (ر) bâbı
1968	1	286	rüşvet	رِشْوَتٌ	Meşhurdur. Arabîdir. Birfîl rüşvet gibidir. Fârisîsi bedkend, berâkende, bûlkine, kizîd .	Türkçe fethalı râ (ر) bâbı
1969	1	286	rüşvet vermek	رِشْوَتٌ وَيْرِمَكُ	Arabîsi reşv, etâve; muşâna‘a (“ <i>Mamulünü rüşvet vermekle husule getiren kişi ne güne haceti olsa talepten utanmaz,</i> ” diyecek yerde Arap mesel darp edip مَنْ صَنَعَ بِأَلْمَالِ لَمْ يَخْشَمْ مِنْ طَلْبِ الْحَاجَةِ derler), şekm . Fârisîsi bedkend dâden .	Türkçe fethalı râ (ر) bâbı
1970	1	287	rüşvet verici	رِشْوَتٌ وَيْرِيحِي	Arabîsi râşî, şâkim . Fârisîsi bedkend dehende .	Türkçe fethalı râ (ر) bâbı
1971	1	287	rüşvet alıcı	رِشْوَتٌ أَلِيحِي	Arabîsi mürteşî . Fârisîsi bedkend girende .	Türkçe fethalı râ (ر) bâbı
1972	1	287	rüzgar	رُوزْكَارٌ	Arabîsi hevâ’ . Fârisîsi bâd, rüzgâr .	Türkçe fethalı râ (ر) bâbı
1973	1	287	rüsva	رُسْوَايٌ	Arabîsi mağzûl . Fârisîsi kiyâde .	Türkçe fethalı râ (ر) bâbı
1974	1	287	rüsva etmek	رُسْوَايٌ أَيْتَمَكُ	Arabîsi fazh, ifzâh, teşvîr; teşhîr (bir kimesneyi halka karşı rüsva etmektir). Fârisîsi kiyâde kerden .	Türkçe fethalı râ (ر) bâbı

	1			بَابُ الرَّاءِ الْمَفْتُوحَةِ مِنَ التُّرْكِيَّةِ		
1975	1	288	zebercet	زَبْرَجْدٌ	Meşhur taştır, zümrüt cinsindedir, hatta gâhice zümrüt madeninde bulunur. Arabî ve Fârisî ve Türkîde “zebercet”tir	Türkçe fethalı zâ (ج) bâbı
1976	1	288	zebun	زَبُونٌ	Arabîsi zâmir , mahzûl , hezîl , selhem , şârib . Fârisîsi site , gâmf , fermerüst , lahlaḥ , hejâk , “arık” maddesinde dahi yazılmıştır.	Türkçe fethalı zâ (ج) bâbı
1977	1	288	zebunlamak	زَبُونَلْمَقْ	Arabîsi hüzâl , zâmr , tezammur . Fârisîsi firûden , nâsîden .	Türkçe fethalı zâ (ج) bâbı
1978		288	zebunlatmak	زَبُونَلْمَقْ	Arabîsi tazmîr . Fârisîsi lâgarîden .	
1979	1	288	zâc (sac)	زَاجٌ	Meşhur ağaçtır. Hindistan’dan gelir, o diyarda bundan yüce ve yaprakları çok ağaç olmaz. Gayet sâyedârdır, tabiati bârid ve yâbistir. Eğer yakıp kömürünü meşe suyuna koyup ba’ dehu sahk edip göze çekseler ziyade kuvvet verip mücellâ eder. Arabî-i galattır, sahihi sâc (cemi sîcân gelir). Fârisîsi Arabîde olduğu gibi “ sâc ”dır.	Türkçe fethalı zâ (ج) bâbı
1980	1	289	zahmet	زَحْمَتٌ	Arabîdir, luğûb , kedd , naşab , te’ ab , meşekkat zahmet gibidirler. Fârisîsi küle (ekser cimâda çekilen zahmete derler)	Türkçe fethalı zâ (ج) bâbı
1981	1	289	zahmet çekmek	زَحْمَتٌ چِكْمَكْ	Arabîsi te’ ab , şıkq , kenz . Fârisîsi vendîden .	Türkçe fethalı zâ (ج) bâbı
1982	1	289	zahre (zahire)	زَحْرَه	Meşhurdur. Arabî-i galattır, sahihi zahîre (cemi zeḥâyir gelir). Fârisîsi berg , setenc , sitenc , yaḥnî , yağnî .	Türkçe fethalı zâ (ج) bâbı
1983	1	290	zerdali	زَرْدَالِي	Arabîsi mişmiş , meşmeş dahi lügattir. Fârisîsi sermeş (kurusuna dahi ıtlak olunur), gavâlenk , zerdâlû	Türkçe fethalı zâ (ج) bâbı
1984	1	290	zerdeçal	زَرْدَمِچَالٌ	Arabîsi ‘ urûku’s-şabâgîn , baḳlatü’l-ḥatâîf , kurrâş , verş , huşş , ḳumahḥân , ḳumḥa , ḳındîd , hürd , hürs , mâmîrân (Hint zerdeçalıdır). Fârisîsi zerdeçûb .	Türkçe fethalı zâ (ج) bâbı
1985	1	290	zağar	زَغْرٌ	Meşhurdur. Köpek cinsindedir. Arabî-i galattır, sahihi zuğârî , semsem , ḥaytal . Fârisîsi çepe , seg , beste , yûze , yûzek , yûz .	Türkçe fethalı zâ (ج) bâbı
1986	1	290	zağara	زَغْرَه	Kürk önüne konur. Arabîsi zihâre . Fârisîsi zağârgâş , zağrâş , zağrîmâş .	Türkçe fethalı zâ (ج) bâbı

1987	1	291	(safran)	زَفْرَان	Arabî-i galattır, sahihi za' ferân, cisâd, câdîyy, rayhükân, kürküm, râdin, mülâb / milâb, eyda', tâmûr, ahmer, huşş, zerneb, nâcûr, gumre cümlesi zafrân manasınadır. Fârisîsi rafân, kersem, kûmkûm, necvân .	Türkçe fethalı zâ (ج) bâbı
1988	1	291	zaman	زَمَان	Arabîdir. Cemi ezmine ve ezmân gelir. 'Addân, 'ahd, dehr (cemi duhûr gelir), 'aşr (cemi 'uşûr gelir), hazz, hars, ricl, vaqt (cemi evkât gelir); ubz (cemi ebâz gelir, zamân-ı tavîl manasına); ecel ve müddet (bir nesnenin zamanıdır); senb ve dülce (biraz zamandır); seve ve fiṭl (insan halk olunmazdan evvel olan zamandır); bürhe (bir vâfir zamandır); si'v ve si'vâ' (geceden bir saat zamandır); 'aşî (akşam namazından yatsı namazına varınca olan zamandır); gudve ve gadhâh (sabah namazından gün doğunca olan zamandır); melâve ve melve (çok zamandır); evân cemi âvân gelir ve ân (kişi henüz içinde bulunduğu çağdır). Fârisîsi hengâm .	Türkçe fethalı zâ (ج) bâbı
1989	1	292	zampara	زَمْپَارَه	Arabîsi zîr . Fârisîsi zenpâre, şehîdî, küsrûz .	Türkçe fethalı zâ (ج) bâbı
1990	1	292	zembil	زَمْبِل	Arabî-i galattır, sahihi zenbîl, veşḡ (cemi vaşâyih gelir), ribbîl; hafş (deriden zembildir); hüf'a (kulpsuz küçük zembildir); miktel (on sa' miktarı nesne alan zembildir ki otuz iki buçuk okka ala. Fârisîsi zenbîr, jenber .	Türkçe fethalı zâ (ج) bâbı
1991	1	293	zambağ	زَمْبَق	Meşhur çiçektir. Arabî-i galattır, sahihi zenbağ, râzîkî . Fârisîsi seren .	Türkçe fethalı zâ (ج) bâbı
1992	1	293	zamç	زَمْق	Arabî-i galattır, sahihi şamğ, 'anzevut, enzerût, küncide . Fârisîsi zencurû, zirinc, küncidek, zünc, sîkbîne; şilim (hangi ağacın olursa olsun mutlak zamktır).	Türkçe fethalı zâ (ج) bâbı
1993	1	294	zencefil	زَنْجِفَل	Arabî-i galattır, sahihi zencebîl . Fârisîsi şengevîr, şengelîl . Zencefil hâzımı't-taamdır, sedd-i kebbe nâfidir ve cimâya kuvvet verir. Bâridü'l-mizâc olanalara iki dirhem zencefili şeker ile istimal etseler balgam-ı galîzi ishal eyler.	Türkçe fethalı zâ (ج) bâbı
1994	1	294	zincir	زَنْجِير	Arabîsi silsile, gull (cemi ağlâl gelir). Fârisîsi zencûr, zencîr .	Türkçe fethalı zâ (ج) bâbı
1995	1	294	zengin	زَنْكِين	Arabîsi ganî, şervân, şerî, metmûl . Fârisîsi tüvânger, pündâr .	Türkçe fethalı zâ (ج) bâbı
1996	1	294	zenginlik	زَنْكِينَاك	Arabîsi ginâ, kınâ, mevl, müvûl, temevvûl . Fârisîsi serhârî, tüvângerî, pündârî .	Türkçe fethalı zâ (ج) bâbı
1997	1	294	zengin etmek	زَنْكِينُ اَيْتَمَك	Arabîsi ignâ, tağniye, temvîl, iknâ' . Fârisîsi tüvânger kerdin .	Türkçe fethalı zâ (ج) bâbı

1998	1	295	zevzek	زَوْزَقٌ	Arabîsi minşer , heydebî , heyzebî . Fârisîsi nûkzâr .	Türkçe fethalı zâ (ج) bâbı
1999	1	295	zevle	زَوْلَه	Arabacılar boyunduruğa kodukları çûy-y ağaçtır. Arabîsi semîk , mehzem . Fârisîsi seym , seme .	Türkçe fethalı zâ (ج) bâbı
2000	1	295	zehir	زَهْر	Meşhurdur. Arabîsi sem . Fârisîsi şerenk .	Türkçe fethalı zâ (ج) bâbı
2001	1	295	zeytin	زَيْتُونٌ	Arabîdir, ütm zeytin ağacına dahi itlak olunur. ‘ Utm (yaban zeytin ağacına dahi itlak olunur). Fârisîsi zeytûn .	Türkçe fethalı zâ (ج) bâbı
2002	1	295	zeytin yağı	زَيْتُونُ يَاعَى	Arabîsi zeyt , zeytü’-t-îb . Fârisîsi rûgan-ı zeytûn , rûgan-ı zeyt .	Türkçe fethalı zâ (ج) bâbı
2003	1	295	zeygîr (zihgîr)	زَيْكِرٌ	Arabîsi kiştvân . Fârisîsi çiçek , celîde , zehgîr , engüşvân , eştû .	Türkçe fethalı zâ (ج) bâbı
	1			فَصْلُ الزَّاءِ الْمَكْسُورَةِ مِنَ التَّرْكِيَةِ		
2004	1	296	zıbm	زَيْبٌ	Kaftan altına giyilir. Arabîsi gılâl , kunbâz . Lügat-i müvellededir. Fârisîsi sînepûş .	Türkçe kesralı zâ (ج) bâbı
2005	1	296	zibil	زَيْبٌ	Meşhurdur. Arabîdir, zibl . Fârisîsi rufte . “ Süprüntü ” ve “ fişki ” maddesinde dahi mezkurdur.	Türkçe kesralı zâ (ج) bâbı
2006	1	296	zıbık	زَيْبِقٌ	Fahişe avratlar âlet-i râcul sureti üzere yapıp istimal ederlermiş. Arabîsi zübeyb (galiba zıbık bundan galattır. Lügat-i müvellededir, çünkü zübeyb , zübbük tasgiridir. Ekser her şeyin tasvirine o şeyin ism-i musaggarı itlak oluna gelmiştir). Fârisîsi çizçeng , meçâçeng , sa’ ter , kîrmân , kîrbân .	Türkçe kesralı zâ (ج) bâbı
2007	1	297	zıbıkçı	زَيْبِقِجَى	Arabîsi sahhâka . Fârisîsi sa’ terî , sa’ terbâz .	Türkçe kesralı zâ (ج) bâbı
2008	1	297	zıpkın	زَيْبِقُونٌ	Onunla balık vurup tutarlar. Arabîsi mutribân . Lügat-i müvellededir. Fârisîsi zûpîn .	Türkçe kesralı zâ (ج) bâbı
2009	1	297	zırh	زِرْحٌ	Esnâ-yı cenkte giyerler, demir telden işlenmiş gömlek. Arabîsi dir’ , cevşen ; neşle ve neşre (geniş olan zırhtır), lebûs zırhtır. Fârisîsi pûş , zırh .	Türkçe kesralı zâ (ج) bâbı
2010	1	297	zırmık	زَيْرْمِيقٌ	Arabî-i galattır, sahihi zîrnîh . Fârisîsi zeme .	Türkçe kesralı zâ (ج) bâbı
2011	1	297	zırva	زِرْوَا	Meşhur yemektir. Arabîsi zîrbâc . Lügat-i müvellededir. Fârisîsi zîrvâ .	Türkçe kesralı zâ (ج) bâbı

2012	1	297	zift	زِفْت	Meşhur, Arabîdir; Fârisîde dahi müstameldir. Sift, kâr, kır zift manasına. Fârisîsi zift, kezef, şâmeke .	Türkçe kesralı zâ (ج) bâbı
2013	1	298	zil	زَلْ	Tabl ve zurna ile çalarlar. Arabîsi şanc; şahm (köçekler parmaklarına takıp çalar ve oynarlar). Fârisîsi zenc, senc, sinc, tâl, celeb, şirinc; pişil (birbirine vurdukları zildir).	Türkçe kesralı zâ (ج) bâbı
2014	1	298	zîlpûş	زَلْبُوشْ	At örtüsüdür. Arabîsi dekdîk . Lügat-i müvellededir. Fârisîsi zînpûş, keçîm .	Türkçe kesralı zâ (ج) bâbı
2015	1	298	zincef	زِنَجَفْ	Esbâbın iç tarafında olan kenara dikerler. Arabîsi küffe (cemi kifâf gelir), ture; tırâz (kaftanın ön zincefidir). Fârisîsi ferâzîr, ferâvîr, fervîr, ferîz .	Türkçe kesralı zâ (ج) bâbı
2016	1	299	zina	زِنَا	Meşhur, Arabîdir. ‘ Anet, ‘îhr, bigâ ’, zina manasındırlar. Fârisîsi, Arabî gibi zinâ ’dır.	Türkçe kesralı zâ (ج) bâbı
2017	1	299	zindan	زِنْدَانْ	Arabîsi haşîr (haşîr lafzının manâ-yı müteaddidesi olduğunu bu kelim ile ispat ederler قَدْ أَتَرَ حَصِيرُ الْحَصِيرِ فِي الْحَصِيرِ Birinci malum olan hasır, ikinci zindan manasına, üçüncü yan yani taraf manasına, dördüncü padişah manasıdır. Mana murat olundukta “Zindanın hasırını padişahın yanına eser eyledi,” demektir, sicn . Fârisîsi ceres, nevâhâne, hervâne; dizdâm (kale zindanıdır).	Türkçe kesralı zâ (ج) bâbı
2018	1	300	zindancı	زِنْدَانْجِي	Arabîsi seccân . Fârisîsi zindân-bân, revâr .	Türkçe kesralı zâ (ج) bâbı
2019	1	300	ziyan	زِيَانْ	Arabîsi zarr, zarar, zabr, zavr, şübûr, husrân, husr; veks (alı satı ziyandır). Fârisîsi ziyân .	Türkçe kesralı zâ (ج) bâbı
2020	1	300	zîvne (zıvana)	زِيُونَهْ	Değirmen çarkı ve kapı kanatları altına korlar. Arabîsi kutb (cemi kutûb ve aqtâb gelir). Fârisîsi firâsb .	Türkçe kesralı zâ (ج) bâbı
	1			فَصَلُّ الرِّاءِ الْمَضْمُومَةَ مِنَ التَّرَكِيَّةِ		
2021	1	300	zorba	زُورْبَهْ	Arabî-i galattır, sahihi “ zurbe ”dir. Ne ‘‘ âr . Fârisîsi zorbâz .	Türkçe dammeli zâ (ج) bâbı
2022	1	300	zorbaz	زُورْبَازْ	Arabîsi pehlevân . Lügat-i müvellededir. Canbaza ve hokkabaza vesair bu misilli kimesneye dahi ıtlak olunur. Fârisîsi zor-âver (<i>İşini başa çıkardı</i> , diyecek mahalde Acemler mesel darp edip زُورْ أَوْرِي كَرْدِي derler), nîrûmend, vişkûl .	Türkçe dammeli zâ (ج) bâbı

2023	1	301	zorlamak	زُورِلْمَق	Arabîsi izâm (bir nesne için kişi zorlamaktır). Fârisîsi zor kerden .	Türkçe dammeli zâ (ز) bâbı
2024	1	301	zorç vermek	زُورِط وِيرْمَك	Ağzıyla zorta gibi öttürmektir. Arabîsi izrât; tazrîz (maskaraya alıp zort vermektir). Fârisîsi tizek dâden.	Türkçe dammeli zâ (ز) bâbı
2025	1	301	zürafa	زُرَافَه	Boynu gayet uzun, art ayakları kısa, benekli bir hayvandır. Arabî-i galattır, sahihi zürrâfe ’dir. Fârisîsi şütürgâv pelenk (hayvân-ı mezbûr boynunun uzunluğunda deveye, ayağının çatal olmasında öküze ve cildinin benek olmasında kaplana benzediği için bu üç ismiyle tesmiye olunmuştur).	Türkçe dammeli zâ (ز) bâbı
2026	1	302	zurumba	زُورُمْبَه	Edviyedendir. Arabî-i galattır, sahihi zürünbe ’dir. Zürnîdûn, saıvâl, ‘ırqu’l-kâfür . Fârisîsi kejûr, keçûr .	Türkçe dammeli zâ (ز) bâbı
2027	1	302	zurna	زُورْنَا	Arabîsi şurnâc, şaffâre (lügât-i müvellededir). Fârisîsi hâlû, sürnâ (galiba Türkîde olan zurna bundan galattır), şahnây, şehnây, dúzây, sergîn, sergîne .	Türkçe dammeli zâ (ز) bâbı
2028	1	302	zükâm	زُكَّام	Meşhur, Arabîdir. Tuşâ’ , mül’e, zu’ûd, arz, şeîâ’ , zunâk , bunlar dahi zükâm’dır. Fârisîsi huşâm .	Türkçe dammeli zâ (ز) bâbı
2029	1	303	züğürt	زُكْرُد	Arabîsi faķır . Fârisîsi bî-berk, bî-nevâ, hašte .	Türkçe dammeli zâ (ز) bâbı
2030	1	303	züğürtlük	زُكْرُتْلَك	Arabîsi faķır . Fârisîsi bî-nevâyî, bî-bergî	Türkçe dammeli zâ (ز) bâbı
2031	1	303	zümürüt	زُمُرُد	Meşhur, kıymetli yeşil taştır. Arabî-i galattır, sahihi zümürüd . Fârisîsi mînû .	Türkçe dammeli zâ (ز) bâbı
2032	1	303	zünnar	زُنَّار	Arabîdir. Kefereye mahsus kuşaktır, rahipler bağlanırlar. Cemi zenanîr getir. Fârisîsi küstec, küstî, küştî .	Türkçe dammeli zâ (ز) bâbı
	1			بَابُ السَّبِينِ الْمَفْتُوحَةِ مِنَ التَّرْكِيحَةِ		
2033	1	303	sade	سَادَه	Beyaz bezden ve gayrıdan yapıp yaz günlerinde giyerler. Arabîsi ķurtaķ (cemi ķarâtıķ gelir). Fârisîsi gevhertâb (gayet ince sadeye derler ki altından anterinin rengi zahir ola).	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2034	1	304	saat	سَاعَت	Arabîdir, dahi feyne (cemi feynâh gelir) ve inâ (cemi ânâ ’ gelir) saat gibidirler. Fârisîsi sa’ at; pengân (kum saatidir); tešte (saat zarfıdır).	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı

2035	1	304	sâ'î	سَائِي	Yaban bir yerden bir yere iş ile gönderilen âdeme derler. Arabî-i galattır, meşhurdur. Sahihi sâ'î 'dir. Fârisîsi nâmeber .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2036	1	304	sepet	سَبْت	Arabî-i galattır, sahihi sefat 'tır. Qırtâle (yemiş sepetidir). Fârisîsi terniyân, teryân, çüpîn, nûpân, helû; tetkû (sazdan örülmüş ekmecek koyacak sepettir); çülle (kavsara sepetidir); dâmûz ve kilc (süprüntü sepetidir); sevd ve senkûr (satıcı sepetidir); kendûle ve küfe gile sepetidir).	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2037	1	305	saç bağı	سَاخْ بَاغِي	Avratlar kullanırlar. Arabîsi kırmil (cemi karâmil gelir), 'ikâş . Fârisîsi geysûbend, mûbend, mûybend, bendmû olmak güzel iken muzafu'n-ileyh takdim olunmuştur.	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2038	1	305	sac ayağı	سَاخْ اِيغِي	Arabîsi süf ; minşab (cemi menâşib gelir); üsfüyye (cemi eşâfiyy gelir, demir saç ayağıdır). Fârisîsi sepâye, dîkpâye, sepâ .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2039	1	305	seccade	سَجَّادَه	Arabîdir. Humre (hurma çöpünden olan seccadedir). Fârisîsi teşlîh, tebeste, şilinc .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2040	1	306	seçmek	سَجْمَك	Arabîsi intikâ' . Fârisîsi küzîd .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2041	1	306	sahtiyan	سَخْتِيَان	Arabîsi edîm; dihân (kırmızı sahtiyadır). Fârisîsi perendâh, pîleste, timâc, çekî, dîm, gazgand, gazgânde, gazgan, kûrkânî, kûzkânî .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2042	1	306	sedef	سَدَف	Meşhur ottur. Arabîsi sezâb, feycen, huntet . Fârisîsi gûş-ı mâhî, nâhun-ı periyân .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2043		306	sedef	سَدَف	Şadef olmak üzere harf-i sâdda yazılmıştır. Arabî-i galattır, sahihi şadef (cemi eşdâf gelir), şa' şa', eţûm, mehâr, zelef , şadef gibidirler. Fârisîsi Arabî gibi şadef tir.	
2044	1	307	serpmek	سَرْپِمَك	Arabîsi reşş . Fârisîsi efşânden . Sair esamisi "saçmak" maddesinde mezkurdur.	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2045	1	307	serpinti	سَرْپِنْدِي	Arabîsi raşâş, nüşâre; hezûbe (yağmur serpintisidir). Fârisîsi kaatre bîrûn zede .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2046	1	307	sermek	سَرْمَك	Arabîsi temhîd; işrâr (güneşe yaş nesne sermektir). Fârisîsi kûsterîden .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2047	1	307	serap	سَرَاب	Arabîdir. Lisân-ı Türkîde algım şalgım derler ve la' la' ve âl ve hayda' seraptır. Fârisîsi kûrâb, nûse .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2048	1	307	sere	سَرَه	Karıştan eksiktir. Arabîsi fitr . Fârisîsi nîm bedest .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı

2049	1	307	sermaye	سَرْمَايَه	Arabîsi bizâ‘a ’dır. “ <i>Muradı tahsil için rüşvet ve hediye bezl etmek,</i> ” mahallinde Araplar mesel darp edip اَلْبِضَاعَةُ تَيْسَرُ الْحَاجَةَ derler). Fârisîsi, Türkî gibi sermaye ’dir.	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2050	1	308	seren	سَرَنُ	Gemilerde yelken bağladıkları direktir. Arabîsi karıyye . Fârisîsi tîr .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2051	1	308	serçe	سَرِچَه	Arabîsi ‘ aşfûr (cemi ‘ aşâfir gelir), dahnâ ; duhull (dağ serçesidir); nağâre ve vaşa‘ (serçe yavrusudur). Fârisîsi gencûsk , pencûşk , mürğû , cuğuk , çükök , çükük , çütük , cûcû ; cüvânîk (dişi serçedir).	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2052	1	309	sarhoş	سَرْحُوشُ	Arabîsi sekrân (cemi sükârâ gelir), muhaşsem , neşvân ; sem (sarhoşluktur); tâfih (geçkin sarhoşluktur); müstehtir (şaraba harîs olup daima içen sarhoştur); mürtek (sözü anlanmayan katı sarhoştur). Fârisîsi mest , sermest , harest , hestâ ; ser-endâz (geçkin sarhoştur); gerest (gayet sarhoştur); harâb (geçkin sarhoştur).	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2053	1	309	sarhoş olmak	سَرْحُوشُ اَوْلَمَق	Arabîsi sekr , intişâ ?. Fârisîsi mest şuden , mestgâre .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2054	1	309	sezmek	سَرْمَكْ	Arabîsi zann , tuhme , hûre , ebn . Fârisîsi gümânîden .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2055	1	309	sazlık	سَازَلِيقُ	Arabîsi eceme . Fârisîsi sümer .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2056	1	310	ses	سَسَنُ	Arabîsi şavt , şatîh , hetf , ‘ ark , zecal , ezmel , ervenân ; zacce ve şâha (katı sestir); şahha ve şarâh ve fedîd ve zemcere ve şarîr ve ‘ aķîr , ve zirr ve hems (gizli sestir); bağbağa ve ca‘ca‘a (değirmen avazıdır, emsâl-i Arabdandır. <i>Kavgası çok olup faydası olmayan yerde طَحْنَا</i> ادى جَجَجَعَة وَلَا derler, yani: <i>Değirmen sesi işitilir amma ünü görünmez</i>); cers ve hasîs (yapçacık sedadır); recc (ziyade katı avazdır); haza ve va‘îk ve vu‘âk (hayvan yürürken karnından işitilen sedadır); şiyâ‘ (çoban kavalının sesidir); hây , ‘ a ve şahşalık ve şahşalîk (katı avazdır); haffif (kuş uçarken kanadından peyda olan sedadır); zefzefe (yel eserken ağaçlardan işitilen sestir); şarîf (kapı gıcirtısı ve çırık ve makara sesidir); celenbelak (büyük kapının açılıp kapandıkça gıcirtısıdır); nehîb ve ze‘r ve ze‘îr (arşlan sesidir); zabâh (tilki sesidir); zimâr (devekuşu sesidir); nehîm (arşlan ve fil sesidir); gunne (genizden gelen sestir); vahâh (muttasıl işleyen sestir). Fârisîsi bânk , âvâz , tâlâc ; pejvâk ve püjûk (korkunç olan sestir); tâvuş (ayak sesidir); ternâs (ok atıldıkta zahir olan sestir); terâk (bir nesne yarılmaktan ve kırılmaktan zahir olan sestir); tebenk (tiz nâkûs sestir); tek (bülent sestir); terkîden (bir nesne ayrılırken zuhur eden sestir); sefîl	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı

					(kuşlar sesidir); şene (kalem ve hayvanat sesidir); ġanû ve ġav (pehlivanların nara eyledikleri sestir); ġurrişt (arslan sesidir); ġunbe ve fûjân (korkunç sestir); kerâh (tavuğun yumurtlarken olan sesidir); nîfterenk (kalp sesi dedikleri sestir).	
2057	1	313	seslenmek	سَسَلَمَك	Arabîsi şalîl , kalkale , kaşîf , irnân , renîn . Fârisîsi nûfiden .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2058	1	313	seslemek	سَسَلَمَك	Dinlemek manasına. Arabîsi istimâ ‘. Fârisîsi şünüften .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2059	1	313	saşranc	سَطْرَنْج	Arabîsi şaşranc . Fârisîsi şetrenġ .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2060	1	313	sakız	سَاكِرْ	Arabîsi ‘ ilk , maştakî (‘ ilk-ı Rûmî manasına ki ağızda çiğnenen sakızdır), muştakî dahi lügattir, kiyye ; kalfûniyâ (çam sakızıdır). Fârisîsi remâs , kiye , kündürek , künder , küendrû ; râtiyâne ve râtiyânc ve kenkerjed ve kengerzede (çengel sakızıdır); râtiyân (çam sakızıdır).	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2061	1	314	sakız ağacı	سَاكِرْ اَعَاچِ	Arabîsi buşm ; habetü’l-ħadrâ (sakız ağacının yemişine derler). Fârisîsi kinbehn .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2062	1	314	saşa	سَقَا	Arabî-i galattır, sahihi saşka , mâtuh ; beyâb (su ulaştırıcı sakadır). Fârisîsi âbkeş .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2063	1	314	saşa kuşu	سَقَه فَوْشِى	Meşhur su kuşlarından burnu ve kursağı büyük ve beyaz iri kuştur. Arabîsi beca ‘, şîka (cemi şîk gelir), yuħâ ‘, havşal . Fârisîsi mürġ-i âb , mahsus ismine zafer bulunmamıştır.	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2064	1	314	saşa	سَقَه	Meşhur küçük kuştur. Kafeste beslerler, güzel öter ve bazısı su çeker. Arabîsi ħassûn . Bu kuş kafes içinden su çekmeyi öğrenip bir iki arşın iplik ile bir küçük kova ile o miktar derin yerden ayaklarıyla su çekip içer, ba’dehu kovayı salıverir. Fârisîsi mürġ-ı âbkeş .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2065	1	315	saşankûr	سَقَقُورْ	Kumda olur, balıktır. Arabî-i sahihtir. Fârisîsi rîkzâde .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2066	1	315	seġirtmek	سَكِرْتَمَكْ	Arabîsi ülhûb , şedd , remel , remelân , ‘ asel , ‘ aselân , sa’y , veşm , hizhâz , ‘ adev , haş ‘, heşû ‘, hera ‘, kerdeme ; ħazır ve dirre ve cemz ve ħaşş ve ħuşhâş ve faş ‘ (ziyade koşup seġirtmektir); ħuşâş (eşek kulağını kısıp seġirtmektir); lebeşâ (topal seġirtmesidir); îşâf (süratle seġirtmektir); saħk (yapca seġirtmektir); ġalc (at düz seġirtmektir). Fârisîsi tâziden , tekiden , tâhten , tirâhten , çerviden , zeviden , devâdû , yele kerdem .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı

2067	1	316	seğirtirmek	سَكِّرْتِدْرُمَكْ	Arabîsi miry, mirye; imhâ' (atı kızıncaya dek seğirttirmektir). Fârisîsi devâniden .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2068	1	316	sekiz	سَكْرٌ	Sayıdır. Arabîsi semâniye . Fârisîsi heşt .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2069	1	316	sekizde bir	سَكْرَدَه بَرٌ	Arabîsi şümün . Fârisîsi heştjek .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2070	1	316	sekiz yüz	سَكْرُ يُوْرٌ	Arabîsi şemane mi'e . Fârisîsi heştşad	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2071	1	316	sekiz biñ	سَكْرٌ بِيْكَ	Arabîsi semâniyete âlâfin . Fârisîsi heşthezâr .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2072	1	317	sekizyüz biñ	سَكْرُ يُوْرٌ بِيْكَ	Arabîsi şemâne mi'etü âlâf . Fârisîsi heştşad hezâr .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2073	1	317	seksen	سَكْسَانٌ	Arabîsi şemânîn . Fârisîsi heştâd .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2074	1	317	seksen biñ	سَكْسَانٌ بِيْكَ	Arabîsi şemânîne âlâf . Fârisîsi heştâd hezâr .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2075	1	317	sañsar	سَكْسَارٌ	Malum canavardır. Arabîsi muğrız, dalaç, dilqım, nims sansardır. Bazılar ona benzer. Mısır'da olur bir hayvandır. Büyük yılanları ekl eder, derler. Fârisîsi dele .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2076	1	317	sekmek	سَكَمَكَ	Meşhurdur. Bir ayak üzere sıçrayarak yürümek manasına. Arabîsi redy, 'atebân, kelaz . Fârisîsi yekpây cüsten .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2077	1	318	sel	سَلٌ	Meşhurdur. Arabî-i galattır, sahihi seyl (cemi süyül gelir); 'arm ve düffâ' (ziyade büyük seldir); curâf ve kuhâf (uğradığı yerleri götürüp harap eden seldir); düfâk (dereleri dolduran seldir). Fârisîsi tûciye, seylhîz, nevcebe .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2078	1	318	salıya	سَلْيَا	Ağızdan akar. Arabîsi lu'âb, mucâce, ruvâl, râvûl, riyâl . Fârisîsi gâlyâr .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2079	1	318	salkım	سَالْقِمٌ	Arabîsi 'unqûd (cemi 'anâkîd gelir, üzüm salkımına ıtlak olunur), 'inçâd, kıtf salkımdır; kinâb ve şimrâh ve 'âsî ve kınv ve miṭv ve 'izk (hurma salkımıdır); 'urcûn (salkımın dibi ve sapıdır ki ağaçta dururken salkımıyla eğilir durur; salkım kesildikten sonra ağaçta kurur kalır). Fârisîsi hûşe, gûşe; gujm ve şenlik ve şenkele ve süprîg ve sîrîg ve serzîg ve hûşây (hurma salkımıdır); birîg (üzüm salkımıdır); penek (hurma salkımıdır); tilenk (küçük üzüm salkımıdır); betek (birkaç taneli hurma yahut üzüm salkımıdır).	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı

2080	1	319	selvi	سَلْوَى	Arabî-i galattır, sahihi serv . Fârisîsi serûn, serv; vürs (sıklık yerlerde ve dağlarda biten bâlâ ve bülent serve itlak olunur.	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2081	1	319	semiz	سَمِزْ	Arabîsi semîn, vedîk, sâmin, hâzıb, maḥlûk, zehlûk, zâhiḳ, zehm, bazîz, nâhiş, nâhiş, zehm, hacdel . Fârisîsi ferbih, fahriz, ferbî, kürüt, kül, lemter, lemṭar .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2082	1	320	semizlik	سَمِزْلِكْ	Arabîsi semn, tezabbub, vezâre, rebâle, rebîle, büzm, şehâme, ‘asen, esen, tırḳ semizliktir. “ <i>El deĝmiş iken fırsatı ganimet bilip işini bitir,</i> ” diyecek mahalde Araplar mesel darp edip اِهْتَرْمُوا زَبِيحَتَكُمْ مَا دَامَ لَهَا طَرُقُ derler. Fârisîsi ferbehî .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2083	1	320	semirmek	سَمِزْمَكْ	Arabîsi ḥuṭûb, ḥuzûb, tesemmün, keyen, teve‘un, bevk, delḥ, ‘akd, terâre, ‘acer, istiĝâre, ka‘r, feş (arıkladıktan sonra semirmektir); iĝtiyâl (irilenip semirmektir); bedâne (davar semirmektir); istevtân ve nivâye ve neyy (hayvan semirmektir). Fârisîsi ferbih şuden .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2084	1	321	semizotu	سَمِزْ أَوْتْ	Arabîsi baḳlatü’l-ḥamkâ’, baḳlatü’l-liye, baḳlatü’l-mübâreke, ḥavk, leff, herm, ḥarfe, ferfaḥîn, ricle, ferfaḥ . Fârisîsi berbehen, belben, puḥl, pûḥl, tûrek, ḥarfe, ferfehîn, ferfine, kilenk .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2085	1	321	semer	سَمَرْ	Arabîsi vikâf . Fârisîsi büst (arka hamalı semerine itlak olunur), püştbest (arḳalca dahi derler).	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2086	1	322	seme	سَمَهْ	Arabîsi ḥâ’ir, müteḥayyir, medbûş . Fârisîsi sersâm, ser kerden . Sair esamisi “ şaşkın ” maddesinde mezkurdur.	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2087	1	322	semelik	سَمَهْلِكْ	Arabîsi ḥayret, dehşet, delet . Fârisîsi serkeştegî .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2088	1	322	sen	سَنْ	Arabîsi ente . Fârisîsi tü .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2089	1	322	senden	سَنْدَنْ	Arabîsi minke, ‘anke . Fârisîsi ez-tü .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2090	1	322	senden isterim	سَنْدَنْ اِسْتَرِمْ	Arabîsi eṭlubu minke . Fârisîsi ḥâhem ez-tü .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2091	1	322	seninle	سَنْيَكْلَهْ	Arabîsi ma‘ake . Fârisîsi berâber-i tü .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2092	1	322	senin için	سَنْيَكْ اِيْچُونْ	Arabîsi li ecliffe . Fârisîsi berây-ı tü .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı

2093	1	322	sende	سَنَدَه	Arabîsi fike . Fârisîsi der-tü .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2094	1	323	saña	سَنَا	Arabîsi leke . Fârisîsi be-tü	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2095	1	323	senmek	سَنَمَك	Meşhurdur. Kabarmış nesne basılıp inmeektir, şişte ve yarada dahi müstameldir. Arabîsi inhilâl. Fârisîsi emâs fûrû âmeden .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2096	1	323	sevmek	سَوَمَك	Arabîsi muhabbet , ‘ışık, hubbe , ‘aşak, ‘alak, i‘tilâk, îdâd , vedd , vüdd , vidd , melağ , temelluğ ; temillağ (lütfedip muhabbet göstermektir), miğâh , hevâ . Fârisîsi dost dâšten .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2097	1	323	sevmemek	سَوَمَمَك	Arabîsi buğz , şenâ’et , ‘adâvet, meğt , şe’f , firk . Fârisîsi düşmen şuden .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2098	1	324	sevgi	سَوَكِي	Arabîsi hubb , vedâd , hibb , hibâb , miğa , ‘alâka, ‘alak, mağabbet ; hâlâle (sadakat ile sevgidir). Fârisîsi hümâl , doştî .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2099	1	324	sevgili	سَوَكِي	Arabîsi habîb , mağbûb , hâfil , hill . Fârisîsi dost , yâr (’dır. “ <i>İyi gün dostudur,</i> ” diyecek mahalde Acemler mesel darp edip یَارْ هَرُّ نُو بَهَارَسْت derler.	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2100	1	324	sevici	سَوِيَجِي	Arabîsi muhibb , vâmık , vemîk , ‘aşık, ‘aşîk, şabb , vedûd ; verîd (ziyade sevicidir). Fârisîsi dost dârende .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2101	1	324	sevinmek	سَوِيَمَك	Arabîsi ferah , irtiyâh , ibtihâc , ictizâl , irtiyâc , eşâş , ibrinşâk , enağ , serâ , eşer , hubûr , bağar , decer , hizz ; beheş (harf-i ilâ (الی) ile istimal olunur. Fârisîsi şâdîden , şâd kâme kerden .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2102	1	325	sevindirmek	سَوِيَدِرْمَك	Arabîsi ibhâc , iczâl , iz’âl . Fârisîsi şâd kerden .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2103	1	325	sevinç	سَوِيَنِج	Arabîsi ferah , hacâ’ , tarab , sürûr , ezyeb , ebiss , ferec , becah , tebeccuğ , râh , merâh , ‘araş, hebaş , neşât , teraşsu’ , ş(m)ay’a, feşak , ‘ayhağ, cezeli , ze’al , fereh , fürûhat , ferâhet , ğabr , ferâhiyyet , ğabre , ğabere , meğac , hizze ; heşâşe (sevinçliktir). Fârisîsi şâdî , bekke , kâğek , kürüz , kürûj , nişve , ğurfî .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
2104	1	326	sayvan	سَايَوَانْ	Arabîsi vesûf , zulle .; şehâbe (lûgat-i müvellededir). Fârisîsi sâyebân , ğâde , külle , lîvân , nesr .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı

2105	1	326	seğirmek	سَيَّرَمَكَ	İnsanın vücudunda bir yeri titretmek. Arabîsi ih̄tilâc , h̄alc ; lebem (avuç ve omuz seğirmektedir). Fârisîsi çeşm periden .	Türkçe fethalı sîn (س) bâbı
	1			فَصَلِّ السَّبِيحُ الْمَكْسُورَةَ مِنَ التُّرْكِيَّةِ		
2106	1	326	sipsi	سَيْسِي	Kürekçiler beyninde nizam vermek için gemi ve çektiride çaldıkları düdük. Arabîsi hübnuḳ . Fârisîsi sirnây , şîne , nîşe .	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2107	1	326	zıpkm	سَيْبِيْن	Meşhurdur. Onunla balık vurup tutarlar. Arabîsi mutriyân (lûgat-i müvellededir). Fârisîsi zûpîn .	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2108	1	327	sitil	سَيْتِلْ	Arabî-i galattır, sahihi setl , seyṭal , ḳades . Fârisîsi setl 'dir.	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2109	1	327	sıtma	سَيْتْمَه	Arabîsi ḥumma , sebât ; ḥumma-yı ğab (gün aşırı tutan sıtmadır), nâfiẓ (ziyade titretici sıtmadır. “İki emr-i su‘ûbet ve düşvârî cihetiyle birbirinden eşedd olduğu vakitte,” Araplar mesel darp edip صَالِبِي أَشَدُّ مِنْ نَافِضِكَ derler). Fârisîsi teblerze , tebbâde , ceşen , lerze , ḳarâşe , ḳurâş , metreb ; rûz efken (gün aşırı tutan sıtmadır), sûnûḥuş (üç günde bir tutan sıtmadır ki ‘inde’l-eṭṭibbâ, ḥummâ-yı rub ‘ denir).	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2110	1	328	sıcaḳ	سَيْجَاقْ	Arabîsi sülhan . Fârisîsi germ .	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2111	1	328	sıcaḳlıḳ	سَيْجَاقْلِقْ	Arabîsi ḥarâret . Fârisîsi tefs , tebiş , tefş , tef , tevş .	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2112	1	328	sicim	سَيْجِمْ	Meşhurdur. Arabîsi mikât (pek kıvrak ve ince sicimdir ki firengî derler). Fârisîsi resen-i bârîk .	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2113	1	328	sirke	سَيْرَكَه	Fârisî-i galattır. Arabîsi ḥal ; hâzîk ve şikkîf ve şikîf (ziyade keskin sirkedir). Fârisîsi sirkâ , sig .	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2114	1	328	sırdaş	سَيْرْدَاشْ	Arabîsi maḥrem . Fârisîsi hemrâz .	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2115	1	328	siz	سَيْرْ	Arabîsi entüm , küm . Fârisîsi şumâ .	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2116	1	329	sizden	سَيْرْدَنْ	Arabîsi minküm , ‘ anküm . Fârisîsi eşşumâ	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2117		329	size	سَيْرَه	Arabîsi leküm . Fârisîsi beşumâ	

2118	1	329	sizde	سِزْدَه	Arabîsi fikûm . Fârisîsi derşumâ .	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2119	1	329	sik	سِيك	Arabîsi zeker , zübb , bûh , eyr , ‘ acre , ‘ ucârid , ‘ avf , ‘ itr , zebzeb , beyzâr , sirr ; kemer ve tehebleş ve feyš (zeker başıdır); üdâf ve üzâf ve havkale (sölpük zekerdir); ğarmûl ve gucşûm ve devser ve semehder (yoğun kalın zekerdir); kazîb (insan ve at ve eşek zekerdir); gucârim (büyük zekerdir); hunzûle ve kısbâr (uzun zekerdir); ard (kıvama gelmiş zekerdir); kummud (daima katı kalkık duran zekerdir); nu‘ nu‘ (süst olan zekerdir). Fârisîsi kîr (“ <i>Yaramaza yaramazlık gerektir;</i> ” diyecek mahalde Acemler mesel darp edip كُنْ خَزْرَا كَبِيرْ خَزْمِي بَايْدَ derler), senkese , şenkese , kürûgân , ner , hamdân , veşkene .	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2120	1	330	sikiş	سِيكْشَن	Arabîsi cimâ‘ . Fârisîsi kâye	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2121	1	330	sikişmek	سِيكْشَمَكْ	Arabîsi mücâma‘ a ; hatâ‘ ve iĥcâ‘ ve haşâ‘ (çok sikişmektir). Fârisîsi kâyiden .	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2122	1	330	siñir	سِيكْر	Arabîsi ‘ aşab (cemi a‘şâb gelir); ‘ urkûb (ökçe sinirdir); ‘ ilbâ (boyun siniridir, gerek insanda gerek hayvanda). Fârisîsi pey .	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2123	1	331	siñirlemek	سِيكْرَلَمَكْ	Arabîsi ‘ akr , ökçe sinirini kesmektir. Fârisîsi pey kerden .	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2124	1	331	siñirli yaprak	سِيكْرَلِي يَبْرَاق	Arabîsi lisânü‘l-hâmel , lisânü‘l-kelb , berd ü selâm , zû ĥamsete izlâ‘ . Fârisîsi zebân-ı bere .	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2125	1	331	siñirmek (sindirmek)	سِيكْرِمَكْ	Yemeği hazmetmek. Arabîsi hazm (mesela: <i>Yemeği sinirdim</i> , demek هَضَمْتُ الطَّعَامَ demektir). Fârisîsi güvâriden , elzîden , güvâşten .	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2126	1	331	siñirmek	سِيكْمَكْ	Arabîsi inhizâm . Fârisîsi güvâriden .	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2127	1	331	sidik	سِيْدِيكْ	Arabîsi bevl (cemi ebvâl gelir), şahĥ . Fârisîsi şâşe , çemîn , çâmîn , çemîz , kümîz , pîşyâr ; ĥarîşe (eşek sidigidir).	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2128	1	332	sidik yolu	سِيْدِيكْ يُولِي	Arabîsi iĥlîl . Fârisîsi râh-ı çemîz .	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2129	1	332	sidik tutulmaç	سِيْدِيكْ طُوْتَلْمَقْ	Arabîsi üsr . Fârisîsi şâşe giriften .	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2130	1	332	sinek	سِيْنَكْ	Arabîsi zübâb ; yesef (kara sineğe ıtlak olunur. “ <i>Bir nesneyi ziyade tahkîr ve tezlil edip küçük görmek mahallinde,</i> ” Araplar mesel darp edip مَالِدُذَبَابٌ وَمَا مَرَّ فِيهِ derler),	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı

					‘ anter (gök sineğe ıtlak olunur); şerâ’ân (ufak sinektir ki ısı günlerde insanın yüzüne üşerler, lakin ısırmazlar); kama’a ve hemec (hayvana üşen sinektir); hârbâr ve hazbâz (büyücek ve vızırtısı çok sinektir); ba’uza ve rumd ve circis ve hamûş ve taysâr ve bakka (sivri sinektir); şezâ (at sineğidir). Fârisîsi mekes ; harîşe (at sineğidir); peşşe ve harmünc ve sârḥâk ve sârḥâle ve sârşek ve sepîdper (sivri sinektir).	
2131	1	333	sineklik	سِنَكْلِك	Arabîsi mizebbe . Fârisîsi mekesrân, dümçe .	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2132	1	333	siğil	سِيْغِيْل	Ekser vücûd-ı insânda tane tane zuhur eder. Arabîsi sû’lûl (cemi şe’âfil gelir). Fârisîsi pâlûd, âjuḥ, jah, tâşkil, şeftrenk, kûk, kûke, mühek, virdân .	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2133	1	334	silahlanmak	سِيْلَاخْلَنَمَق	Arabîsi teselluḥ . Fârisîsi çâne dâşten .	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2134	1	334	silmek	سِيْلَمَك	Arabîsi meşş (bir şey ile el silmektir); nekf ve meşş (göz yaşımı el ile silmektir); mers (el silmektir); ḫals (belirsiz olunca silmektir). Fârisîsi kürâsten .	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2135	1	334	silkinmek	سِيْلَكْنَمَك	Arabîsi ra’s, arz . Fârisîsi lânden .	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2136	1	334	silkmek	سِيْلَكْمَك	Arabîsi nefz (mesela: <i>Ağacı silktim</i> , demek نَفَضْتُ الشَّجَرَ demektedir), natḫ; işmâl (ağaçtan hurma silkmektir). Fârisîsi tenâlîden, fişânden .	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2137	1	334	sille	سِيْلَه	Meşhurdur. El ile vurulan dayaktır. Arabî-i sahîhtir, şakme dahi sille gibidir. Fârisîsi tes, tabanca, tabânca, tavânca, kâc, lep .	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2138	1	335	sintine	سِيْنِيْنَه	Meşhurdur. Gemilerde ve kayıklarda kış altında olup sızan sular cem olduğu yerdir. Arabîsi cemme ’dir. Kamusta جَمَّةُ السَّيْفِيْنَتِ الْمَوْضِعُ الَّذِي يَجْتَمِعُ فِيْهِ الرَّشْحُ مِنْ خَرُوْرِهِ diye musarrahtır. Fârisîsi ism-i mahsûsuna zafer bulunmamakla ekser kütüb-i lügâte âb kerd-i keştî diye tefsir eylediler.	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2139	1	335	sincap	سِيْنَجَاب	Meşhurdur, kürk ederler. Arabîdir, Fârisîsi ververe .	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2140	1	336	sincan dikeni	سِيْنَجَانْ دِيْكَنِي	Karaçalı envaindandır. Arabîsi garkâd . Fârisîsi gavse, hâr-ı sipîd .	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2141	1	336	sini	سِيْنِي	Arabîsi fâşûr . Taştan ve bakırdan ve gümüşten ve bunlara benzer her neden olursa siniye ıtlak olunur; deysak sinidir. Fârisîsi şetî, teşt-hân .	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı

2142	1	336	sıvışmak	سَبِيوْشَمَكْ	Arabîsi melaş (mesela: <i>Sabun elimden sıvıştı</i> , demek مَلَصَ الصَّابُونَ مِنْ يَدِي demektir); Fârisîde صَابُونَ أَوْ دَسْتُ مَنْ لَعَزَانُ شُدُّ demektir. Telezzuc, inmilâş sıvışmak manasına. Fârisîsi lağzân şuden .	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2143	1	337	sıvık	سَبِيوْقْ	Arabîsi râtih, mâ', mâyi' . Fârisîsi güdâhte' dir.	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2144	1	337	sıvışık nesne	سَبِيوْشِيكْ نَسْنَه	Arabîsi meliş, lezc . Fârisîsi çespende .	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2145	1	337	sivilce	سَبِيوْلِيَجَه	Arabîsi beşer, büşür; sülâk (dil dibinde çıkan sivilcelerdir). Fârisîsi perûş' tur.	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2146	1	337	sihir	سَبِيوْرْ	Arabî-i galattır. Sahihi sihr . Fârisîsi efsûn' dur.	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2147	1	337	sihirbaz	سَبِيوْرْبَازْ	Arabîsi sehğâr, sâhîr . Fârisîsi hest estâ' dir.	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2148	1	337	sivri	سَبِيوْرِي	Arabîsi mahrûf . Fârisîsi sertiz, nebtîz' dir.	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2149	1	337	sivri sinek	سَبِيوْرِي سِيكْ	Arabîsi ba'ûza, rumd, circis, hamûş, bakka, tayşâr . Fârisîsi peşşe, harmunc, sârğak, sârşek, sârğâle, sepîdper	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
2150	1	338	siymek	سَبِيْمَكْ	Serpe serpe işemektir. Arabîsi şehh . Fârisîsi kûlîden .	Türkçe kesralı sîn (س) bâbı
				فَصْلُ السَّبَبِ الْمَضْمُونَةِ مِنَ التَّرَكِيَةِ		
2151	1	338	süpürge	سَبِيوْرُكَه	Arabîsi miksehâ, misfere, mikşe, miķaşşe, şârûf, mişvele, miķhât, mirfeşe; miħvaķâ ve ' asîl (attarların ecza ve kokulu nesnelere süpürdükleri süpürge). Fârisîsi çârûb, çârû, hâkrûb, reştî, rişt; kelkezû (eski süpürge).	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2152	1	338	süpürmek	سَبِيوْرْمَكْ	Arabîsi kesîh (mesela: <i>Evi süpürdüm</i> , demek كَسَحْتُ الدَّارَ demektir), kens, havk, kamm u hamm, kebv süpürmektir. Fârisîsi rûften, rûbten, ruften, rubten' dir.	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2153	1	339	süprüntü	سَبِيوْرُنْبِي	Arabîsi süfare, künâse, ħuvâķa, ħumâme, kibâ (cemi ekbâ' gelir), ķumâme . Fârisîsi hâkrûbe, kibâ, rufte' dir.	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2154	1	339	süprüntülük	سَبِيوْرُنْبِيْلِكْ	Arabîsi mezbele, menhere . Fârisîsi terâre, zibildân, kelcân, şûvîle, şeke, sülfür, senkese; şevle (köy başlarında mahallât arasında olan süprüntülüktür).	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2155	1	339	sütleğen	سُوْتْلَغَنْ	Meşhur ottur. Arabîsi yetû', şibrem, şebrem, sübrüm . Fârisîsi şebrem, süspend' dir.	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı

2156	1	339	süci	سُوجِي	Şarap manasına. Arabîsi hamr (“ <i>Bir kimseye berr ve ihsanı olmayan gani kişi hakkında,</i> ” Araplar mesel darp edip خَمْرُ أَبِي الْوَرْقَاءِ لَيْسَتْ سُكْرُ derler. Ebi'l-Verka' hasâsetle meşhur bir kimesnedir), seybe 'e, kaḥve , şahbâ , şahbâ , ṭâbe , ğareb , feyhac , râḥ , rayâḥ , kındîd , mâziyye , nâcûr , câdiyâ , zerkâ , sibâ , kelfâ , bit , tâmûr , acûz , râf , cils , hâlle , câniye , reyn , râziḳiyye , şemle , karḳâf , zuḳḳ , sevîk , tiryâka , ciryâl , şemûl , zencebîl , şarḥad , müdâm , zerecûn , ḥurdâziyy ; mistâr ve miẓtâr (ekşi şaraptır); ṭâlle (tatlı olan şaraptır); işfiṭ (halis şaraptır); zarîf (duru şaraptır); uḳâr ve ḥanderîs ve ci'a (arpa şarabıdır); rahîk ve rahîk (sâfi duru şaraptır); şemûs ve resâtûn (ziyade keskin şaraptır); mu'raḳ ve ârîk (su katılmamış şaraptır); ğasân (bed kokulu soğuk şaraptır); nebîz ve seker (hurma şarabıdır); ṭilâ (müselles şaraptır). Fârisîsi mey , mül , bâde , bekmâz ; evîje ve evîze (üzüm şarabına ıtlak olunur).	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2157	1	341	süt	سُوْدُ	Arabîsi haleb , alûk , risl , ṭull ; leben (ism-i cinstir, cemi elbân gelir); şarb (ekşi süttür); derr ve rağîfe (şu süttür ki kaynatıp üzerine su saçıp lohusa olan avrata içirirler); şarîf (taze sağılıp henüz sıcak olan süttür); berîka (içine sade yağ katılan süttür); mezîk ve zayḥ (su karışmış süttür); müzraḳ (su katılmamış süttür); idl (ziyade ekşimiş koyu süttür); âbil (koyu süttür); ḥâlum (ziyade koyu olup teleme gibi olan süttür); ğamîm (koyulmak için ısıtılan süttür); mehv (sulu süttür); zanâm (kaymaklı süttür); reşî'e (mayhoşça koyu süttür. “ <i>Azıcık hediye muhabbet îrâs eder,</i> ” diyecek mahalde Araplar mesel darp edip إِنَّ الرَّثِيئَةَ تَفْتَأُ الْغَضَبَ derler, yani: “ <i>Azıcık mayhoşça süt dargınlığı sakın kılar,</i> ” demektir); şuḥb (meme sağılırken akan süttür. “ <i>Her bir kelamında bir kere isabet ve bir kere hata eden kişi</i> ” hakkında Araplar mesel darp edip شَخَبَ فِي الْإِنَاءِ وَهْ شَخَبَ فِي الْأَرْضِ derler); mumahḥhal (tatsız, bayat süttür); nesel (memeden kendi kendine akan süttür). Fârisîsi şîr ; dilmâb (kaymağını almak için çok kaynayan süttür); vejnîn (deve sütüdür); şîzrek (yarasa kuşu sütüdür).	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2158	1	344	süt ana	سُوْدُ أَنَا	Arabîsi murzi'a , mâliḥa , hâzine . Fârisîsi mâder-i şîr .	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2159	1	344	sütlü aş	سُوْدُ أَبِي أَشْن	Meşhurdur. Arabîsi beḥaṭṭa (bazılar pirinç çorbası ve muhallebiye ıtlak ederler). Fârisîsi şîr pirinç , kirinc beşîr , kirinc ; tûyşîr (kaymaklı sütlü aştır).	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı

2160	1	344	sürçmek	سُورِجَمَكْ	Arabîsi zalc , zalk , ‘ asre , ‘ işâr , rahz , seқта , tezahluq ; zelle (sürçmek manasına ism-i mastardır); fehhe , hefve , zelel ve zelif (balçıkta sürçmektir). Fârisîsi lağzîden , sekerfiden , şâfiden , şahşîden , şükûhîden , lahşîden ’dir.	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2161	1	345	sürçtürmek	سُورِجِدْرَمَكْ	Arabîsi istizlâl , izlâl . Fârisîsi lağzânîden ’dir.	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2162	1	345	sürtmek	سُورْتَمَمَكْ	Arabîsi harq (bir şeyi bir şeye seda verecek kadar sürtmektir); î’âk ve irğâm (toprağa sürtmektir); iş’âl (deveye katran sürtmektir); dem (vücuda gerek deva gerek sürüne gelen her ne ise sürtmektir); reşm (buruna misk yahut ona benzer ratîb sürmektir); şaly (ilaç sürtmektir); ‘ ark (bir nesneyi bir nesneye mahv olunca sürtmektir); rahd (katı sürtmektir); hal ’ ve hulû ’ ve imrâr (bir katı nesneyi bir katı şeye sürtmektir); ‘ afir (nesneyi toprağa sürtmektir). Fârisîsi bîsâvîden , ğijîden , sâyîden , fersûden ; sûden (bir nesneyi bir nesneye sürtmektir).	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2163	1	346	sürtünmek	سُورْتَمَمَكْ	Arabîsi batâğ ; zahf ve habv (masumlar ayağa kalkmazdan evvel yerde sürtünmektir); taşbiye (göt üstüne sürtünmektir). Fârisîsi ğijîden , ğijîden ; hazîden (masum sürtünmektir); hızîden (karnı üstüne sürtünmektir).	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2164	1	347	sürmek	سُورْمَكْ	Davarı suya yahut çayıra sürmektir. Arabîsi sevq , tezvîd , hadv , ‘ akl , zevd , ze ’b, ness , kerv . Fârisîsi vârânden , rânden .	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2165	1	347	sürünmek	سُورْنَمَكْ	Kokulu şeyler sürünmek. Arabîsi tezammuḥ (mesela: <i>Hoş kokulu yağ süründüm</i> , demek تَضَمَّخْتُ بِالطَّيِّبِ demektir); teğâllül , tağlîl (kokulu şeyler sürünmektir); tedeḥhün ve idhân (yağ sürünmektir); teḥallî ve ittîlâ ’ (deva sürünmektir). Fârisîsi ferḥasten ’dir.	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2166	1	347	sürgü	سُورْكَو	Onunla yeri yahut sürülmüş tarlayı düzlerler. Arabîsi müllâse . Fârisîsi bezen , beren , mâzû ; mâle (ekin yerin(i) düzleyecek sürgüdür); hebed (ziraat yerin(i) düzleyecek büyük sürgüdür).	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2167	1	348	sürgün etmek	سُورْكَوْنِ اَيْتَمَكْ	Arabîsi nefy , iclâ , inḥilâ ’, celv , tağrîb , cely . Fârisîsi rânden , mîrânden .	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2168	1	348	sür şalmaq	سُورْصَالْمَقْ	Yani kavgada hücum etmek. Arabîsi hamle , hücum , hat ’, hutû ’. Fârisîsi niyûndîden .	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2169	1	348	sürme	سُورْمَه	Arabîsi kühîl , tûtiyâ , lümâk . Fârisîsi vesme , peşme , ḥilb , kef , verḥ ’tir.	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı

	1	348	sürmedan	سُورِمَدَان	Arabîsi mükhale . Fârisîsi verhûdân 'dır, vesmedân .	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2170	1	349	sürmelenmek	سُورِمَلْنَمَك	Arabîsi tekahhul , iktihâl . Fârisîsi vesme kerden 'dir.	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2171	1	349	sürü	سُورَى	Arabîsi sirb ; şivâr ve hunzüle (cemi hanâzil gelir, sığır sürüsüdür); ra' le cemi ri'âl gelir ve kanbele cemi kanâbil gelir (at sürüsüdür); resel (cemi ersâl gelir, deve koyun sürüsüdür); 'azâhîl (boş salıverilmiş deve sürüsüdür); havm (çok olan deve sürüsüdür); zimzim (deve sürüsüdür); şırma (otuz, kırk kadar olan deve sürüsüdür); hecme (kırk kadar olan deve sürüsüdür); sükne (güvercin sürüsüdür); cefâle (kuş sürüsüdür). Fârisîsi rem , reme ; sîle (sığır ve koyun sürüsüdür); kûpâr ve kûpâre (hayvan sürüsüdür); kele ve nesîle (at sürüsüdür, Türkîde ona hergele denir); hayl-i mürgân (kuş sürüsüdür).	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2172	1	350	sürücü	سُورِجَى	Arabîsi sâ'ik , sevvâk . Fârisîsi germrân , germtâzi 'dir.	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2173	1	350	söz	سُوز	Arabîsi qavl (cemi akvâl ve akâvîl gelir), kelâm , mantık , qâl , qîl , qâle , za'm ; hetl ve hâtal ve hanî (yaramaz ve yanlış sözdür); hücre (batıl sözdür); hulâbis (mülayim sözdür); ircâf ve urcûfe cemi erâcîf gelir (yalan sözdür), hüzâ' (intizami olmayan fasit sözdür); retel (âşikâre sözdür); heşmele (gizli sözdür); 'uqmîyy (bilinip anlamak mümkün olmayan sözdür); nağye (güzel sözdür); half (yaramaz sözdür, akvâl-i Arabdandır, سَكَتَ أَلْفًا وَ نَطَقَ خُلْفًا derler, yani: " <i>Bin iyi sözü mahallinde söylemedi de ancak bir söz söyledi onu dahi yaramaz söyledi,</i> " demektir). Fârisîsi sühan , sehûn , fünce , pürhûde , zenec , rend ; " <i>Adem sözünden bellidir,</i> " diyecek mahalde Acemler mesel darp edip اَبْلَهُ دَرِ سَخْنُ بِيْدَاَسْت derler, berhûd ve bârdüm ve püzqand (bî-ma' nâ sözdür); şervâ (yalan sözdür); fecfece (gizli sözdür); güft u gülek (kinaye sözdür); mülend (söz dinleyicidir); hevây (beyhude sözdür).	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2174	1	352	süzgü	سُوزْكَو	Arabîsi mintaba , mişşât , mibzel , nâṭibe , galel , râvûk ; fidâm (ibrik ve ona benzer nesnelere ağzına kodukları süzğüdür). Fârisîsi bâlûdigî , pâlûne 'dir.	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2175	1	352	süzme	سُوزْمَك	Arabîsi taşfiye , tervîk , tenşî' . Fârisîsi bâlâften , pâlûden .	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2176	1	353	süzme yoğurt	سُوزْمَه يُوغُورْت	Arabîsi şukrât . Fârisîsi çâğrî	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2177	1	353	sofra	سُفْرَه	Meşhurdur. Arabîdir. Mâ'ide (sofra gibi üzerinde taam var iken ıtlak olunur), huvân / huvân (cemi ahvine gelir), ṭiriyyân sofraya gibidir. Fârisîsi tibrîz , hürdest , destârhan ,	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı

					desthân, pîş endâz, dirâzihân; cenin (küçük sofa ki ta'âm-ı mâhzara ve mahal-i iftârda kullanılır); şîdân ve kendûre ve kendûrî (meşin sofradır); girdihân (değirmi sofradır).	
2178	1	353	sokaç	سوقاق	Arabîsi derb, sük, zûkâk; zaķîle (daracık sokaktır). Fârisîsi kûm; kûmçe (daracık sokaktır).	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2179	1	354	sövmek	سوکمک	Arabîsi seb, Őetm, raŐn; seb' (ırz yıkıp sövmektir); teŐnî' ve każ' ve 'azķ (yaramazlık söyleyip sövmektir); muŐâraha ve Őırâh ve Őurâh (açıktan sövmektir); muŐâhele (sövüşmektir); tehcîl (kiŐiye iŐittirmek için yaramaz sözler söyleyip sövmektir); kaŗv ve sefe (yaramaz sözle sövmektir). Fârisîsi düŐnâm, desthar, düŐhîm, firh .	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2180	1	355	sökmek	سوکمک	Dikiş sökmehtir. Arabîsi iş'â' ; ħarm ve Şa'y (deri ve meşin misilli Şeylerin dikiŐini sökmehtir. Fârisîsi derz küşûden .	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2181	1	355	söğüt ağacı	سکوت اعاجی	Arabîsi Şecer-i ħilâf, ŐafŐâf, sevcer (cemi sevâcir gelir), 'avlâf . Fârisîsi bîd, tâĝ; pile (bir nevi söğüttür).	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2182	1	355	süklün (sülün)	سکون	KuŐtur. Arabîsi tüdrüc . Fârisîsi tezerv, türtük, türnek, cûrbûz, nemûsek, nemûšek .	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2183	1	355	sölpük nesne	سُلپوك نسنه	Arabîsi ħâzi, râĥv, rıĥv, ruĥv . Fârisîsi Őül, hiz .	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2184	1	355	sölpümeek	سُلپومك	Arabîsi lûŐe, istirĥâ', ħara', ħırıķa, imzilâl, ra'an, ru'üne, ħuŗv; indiyâl (karın sölpümeektir); sevel (göbek altında olan karın yerinin yumuŐaĝı sölpümeektir); nevdele ve irŐi'nân (bir nesne sölpümeektir). Fârisîsi süst Şuden .	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2185	1	356	sülük	سُلوك	Su içinde olur. Arabîsi 'alaķa . Fârisîsi zenûr, zülük, zelû, zelük, zûreh, Őelkâ, Őelk, Őelkû, mâlîz .	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2186	1	356	sülüĝen	سُلوكن	Al boya manasına. Arabîsi Őeylekûn, Őeyrakûn . Fârisîsi isranc, teŗrû, mevîj .	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2187	1	356	sülün	سُلون	Arabîsi tüdrüc . Fârisîsi teŗerû, türtük, cûrbûz .	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı

2188	1	357	sümüük	سُمُوُكْ	Burundan akan rutubettir. Arabîsi muḥâṭ , zemîm , nuḥâ‘a , zenîn , zünân ; ḳırfe (kurumuş sümüktür); nafakâ (burun içinde olan kurumuş sümüktür). Fârisîsi ḥil , ḥilm , ḥilb , zerûk , mürk .	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2189	1	357	sümkürmek	سُمُكُورِمَكْ	Arabîsi imtiḥâṭ , naḥṭ , istinṣâr , tenaḥḥu‘ , zenen . Fârisîsi ḥilmîden .	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2190	1	357	sümüüklü böcek	سُمُوُكْلَى بُوجِكْ	Arabîsi ḥalezûn , sair kabuklu olup ayaksız olan böceklerin berr u bahrisine ıtlak olunur. ‘ Usbeh (ağaçlara yapışan sümüüklü böcektir); tât (kabuğundan çıkmış sümüüklü böcektir). Fârisîsi girehten .	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2191	1	358	sünnet etmek	سُنَّتْ اِسْمَكْ	Arabîsi ḥatân , ḥatn , ‘ azr , i‘ zâr , ḳalf . Fârisîsi ḥatne kerden .	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2192	1	358	sünger	سُونُكْرْ	Arabîsi esfenc , minṣafa ; ḳaṭîle (sünger gibi kullanılan paçavradır). Fârisîsi ebrek , şûḥgîr , nişgerd , ebr-i kuhen .	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2193	1	358	sıva	سُوْهْ	Kapılara ve pencerelere korlar. Arabîsi ‘ izâd . Fârisîsi sütûn-ı dere .	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2194	1	358	söylemek	سَوَيْلَمَكْ	Arabîsi lafz , telaffuz (mesela: <i>Ben ona söyledim</i> , demek بِه تَلَفَّفْتُ demekdir. Harf-i bâ (ب) ile istimal olur), naṭṭ , ḳavl , ḳavle , maḳâl , retm , za‘m , tekellüm , teklim , nebs (söylemektir, lakin nefde istimal olunur. Mesela: <i>Söz söyledi</i> , demek مَا نَبَيْنَ بِكَلِمَتْ demekdir); iktisâş (hikaye eylemek ve haber söylemektir); mücâla‘a ve fuḥşiyât ve ḥanâ‘ ve iḥnâ‘ (yaramaz söz söylemektir); izrâ‘ ve tazarru‘ ve sürşere (çok söylemektir); ref‘ (haber nakletmektir, harf-i ‘alâ (على) ile istimal olunur ve o habere refi‘a derler); maḳmaḳâ ve luffâ‘a (boğazdan söylemektir); irticâl ve iktirâḥ (bir kelâm-ı belîği yahut şiiri düşünmeden bir uğurdan söylemektir); tefeyhuḳ (ağız doldurarak çok söylemektir); ihzâb ve tehzîb (tez tez söylemektir); ḳabel (sözü tezce söylemek ve iyi söylemektir); hett (sözü uygun ve düzgün söylemektir); henîşe (sözü karışık söylemektir); recm (bir nesnenin aslını bilmeden söylemektir); teza‘‘um (dargınlık ile söylemektir); teğâmğum (sözü anlatmayıp müşevveş söylemektir); nağm ve tenağğum (yapça söylemektir); vağm (güçlüğünü bilmeksizin bir haberi söylemektir); ḥunne (genizden söylemektir); raṭâne (Acem dilince söylemektir); ta‘yîn (kişinin yaramazlığını yüzüne söylemektir); i‘tişân (kişi kendi reyile söylemektir); lahâ (yaramaz işte çok söylemektir); münâğâh (masumları sevindirip güldürecek söz söylemektir); ḥaft ve teḥâfüt (gizli söz söylemektir); semer ve müsâmere (gece ile latife ve hikaye söylemektir); herr	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı

					(hatalı sözü çok söylemektir). Fârisîsi güften , güpten , güyiden , güftâriden ; rakîd ve menkîden (yab yab söylemektir); sehtâne (katı söylemektir); sürvâ (söz söylemektir); ġanişîden (hezeyan söylemektir); kalâd (beyhude söz söylemektir); vâzîden (kişi haleti bir kimesneye söylemektir); nükûhîden (yaramaz söz söylemektir).	
2195	1	362	söylenmek	سُوئِلْمَكْ	Arabîsi intâk , istintâk , ikvâl . Fârisîsi güftârîden 'dir.	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2196	1	362	söyleşmek	سُوَيْلَشْمَكْ	Arabîsi mücâvebe , muġâtaba , tecâvüb , muġâvere , teġâvür , teġâvuż , münâtaġâ , muvâra'a , teġâvül , mükâleme ; temâcu' (fuhşiyat söyleşmektir); muġâzele (izhar-ı muhabbet ederek latifeler ile söyleşmektir); mübâġama (mülayemetle söyleşmektir); müşâfehe (ağız ağıza verip söyleşmektir); necv ve inticâ' ve tenâcî (gizli söyleşmektir). Fârisîsi lendîden , rekîden , rekân , rek , zükûn , dendeş ; dendene ve fis fis (yab yab söyleşmektir).	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2197	1	363	söyünmek (sönmek)	سُوْيُونْمَكْ	Arabîsi intifâ' , ıufû' , hümûd , ġabv ; ġubuvv . Mesela: <i>Ateş söndü</i> , demek اِنْتَفَاءُ النَّارِ demektir. Fârisîsi nişânden , müteaddi dahi istimal olunur.	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2198	1	363	söyündürmek (söndürmek)	سُوْيُونْدِرْمَكْ	Arabîsi ıtfâ' , ıġbâ' . Mesela: <i>Ateşi söndürdüm</i> , demek اَطْفَأْتُ النَّارَ demektir. Fârisîsi püfîden 'dir.	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
2199	1	364	söykünmek	سُوَيْكُنْمَكْ	Dayanmak manasına. Arabîsi istinâd , tesennud . Fârisîsi püşt dâden (arka vermek manasına; arka vermekte dayanmak olduğu için bu lafız ile tabir olundu). Sair müradifleri " dayanmak " maddesinde mezkurdur ve mukayyettir.	Türkçe dammeli sîn (س) bâbı
	1			بَابُ الشَّيْنِ الْمَفْتُوحَةِ مِنَ التُّرْكِيَّةِ		
2200	1	364	şap	شَابْ	Madeni beyaz taş gibi nesnedir. Arabîsi şebb . Fârisîsi zâk , zeme 'dir.	Türkçe fethalı şîn (ش) bâbı
2201	1	364	şapırdatmak	شَابِرْدَتْمَقْ	Ekseriye taam yerken ve bir âdemi öperken vaki olur bir hâlettir. Arabîsi ta'a . Fârisîsi külûçîden 'dir.	Türkçe fethalı şîn (ش) bâbı
2204	1	364	şebboy	شَبْوْ	Bir nevi çiçektir. Arabîsi ġiriyy , mensûr , hebc' ûn ; ġuzâmâ (yabani şebboydur). Fârisîsi laġnîs , ġirî , laġnîş 'tir.	Türkçe fethalı şîn (ش) bâbı

2205	1	365	şeb-i yelda	شَبُّ يَلْدَا	Meşhurdur. Her yıl içinde bir gecedir ki cümle gecelerden uzundur. O geceden sonra geceler küçülmeye başlar. Şitâda erbâinin evvelki gecesidir. Arabîsi timâm . Fârisîsi şeb-i yeldâ ’dır.	Türkçe fethalı şîn (ش) bâbı
2206	1	365	şadırvan	شَادِرْوَان	Arabîsi zerbiyye . Fârisîsi dernevk ’tir.	Türkçe fethalı şîn (ش) bâbı
2207	1	365	şarap	شَرَاب	Meşhur Arabîdir. Her içilecek nesneye itlak olunur idi. Sonradan beyne’l-avâm hamra isim oldu. Aslı Arapça hamr ’dır. “ <i>Kimseye kerem ve ihsanı olmayan gani kişi</i> ,” hakkında Araplar mesel darp edip خَمْرُ أَبِي الْوَرَقَاءِ لَيْسَتْ تُشْكِرُ derler. Seybe ’e, şahbâ , şahbâ , râh , rayâh , nâcûr , câdiyâ , zerkâ , sebâ ’, kelfâ ’, tâmûr , ‘ acûz , râf , râzikıyye , zükûk , sevîk , şarhad , müdam , zercûn , kahve , tiryâka , ciryâl , câniyâ , handerîs cümlesi hamr gibi şaraptır. Feyhec (şarap ölçülen kaba dahi itlak olunur); mistâr ve mizâr (ekşi şaraptır); işfî (halis şaraptır); rahîk ve rahîk (sâfi duru şaraptır); şemûs ve resâtûn (ziyade keskin şaraptır); ci’ a (arpa şarabıdır); ‘ ârîk ve mu’ raq (su katılmış şaraptır); ğasân (bed kokulu soğuk şaraptır); nebz (hurma şarabıdır); tal e (tatlı olan şaraptır); tilâ ’ (müselles şaraptır), sair müradifleri “ süci ” maddesinde mezkurdur. Fârisîsi , sîgî, mül , bâde , mey , pekmez ; evfje (üzüm şarabına itlak olunur).	Türkçe fethalı şîn (ش) bâbı
2208	1	367	şasmağ	شَاشِمَقْ	Arabîsi tahayyür , tevellüh , ittilâh . Fârisîsi hâjûyiden ’dir.	Türkçe fethalı şîn (ش) bâbı
2209	1	367	şasırmağ	شَاشِيرْمَقْ	Arabîsi idhâş , işdâh ; tedliye ve istihvâ ’ (kişiyi sevgi şasırmağdır). Fârisîsi sergeşte kerden .	Türkçe fethalı şîn (ش) bâbı
2210	1	368	şaşkın	شَاشِكِين	Arabîsi vâle , hâyr , mütehâyyir , medhûş . Fârisîsi tîb , şîb , harbete , hîreser , sergerdân , kâtûvâr , hâjû , hâje , hevber e, sergeşte , kîc , kâlûye , kâlbûy , kît .	Türkçe fethalı şîn (ش) bâbı
2211	1	368	şaşkınlık	شَاشِكِينَلِيقْ	Arabîsi hayret, dehş , bağar , tehevvük , şede , ‘ ale , ‘ ame , vele , velehân ; harağ (korkudan ya utanmadan olan şaşkınlıktır); sekre (ölüm şaşkınlığıdır, cemi sekerât gelir); dele ve ba’ al (şaşkın olmaktır);, milğ (ahmak ki fuşsiyyat söyler). Fârisîsi sergeştegî , kâtûrî , vere ’dir	Türkçe fethalı şîn (ش) bâbı
2212	1	369	şası	شَاشِي	Arabîsi ağvel . Fârisîsi çeşm geşte , şehlâ , dûcâ , kâc , kâj , kej , kejçeşm , kelâjû , geşte , kelâçe , külk , kelâje , lezc cümlesi şasıdır.	Türkçe fethalı şîn (ش) bâbı

2213	1	369	şaşılık	شاشيلق	Arabîsi havel , havl . Fârisîsi kec bînî , kej bînî .	Türkçe fethalı şîn (ش) bâbı
2214	1	369	şeftali	شفتالو	Meşhur meyvedir. Arabîsi havh ; şa' râ (tatlı şeftalidir); zelif (tüysüz şeftelidir); fulleyk (yarma şeftalidir); mufellâk (çekirdeğinden ayırıp kurutulmuş şeftalidir); firsik (et şeftalidir). Fârisîsi şeftâlû , şeftrenk , rengînâ ; hülû (alçak şeftalidir).	Türkçe fethalı şîn (ش) bâbı
2215	1	370	şeker	شكر	Arabîsi sükker , kındîde ; fânîz (peynir şekeridir). Fârisîsi kend , muarrebi kand 'dir.	Türkçe fethalı şîn (ش) bâbı
2216	1	370	şalvar	شلوار	Arabîsi dikrâr , serâvîl . Fârisîsi şalvâr , şevâl , tûmân , zîr câme 'dir.	Türkçe fethalı şîn (ش) bâbı
2217	1	370	şeker kamışı	شكر قاهيمشى	Arabîsi Arabîsi kaşabü's-sükker . Fârisîsi neyşeker 'dir.	Türkçe fethalı şîn (ش) bâbı
2218	1	370	şalgam	شالغم	Arabîsi lift , şelcem , şelcem . Fârisîsi şemlah , şelm ; şelmâye (şalgamdır, pişmiş şalgama dahi itlak olunur).	Türkçe fethalı şîn (ش) bâbı
2219	1	370	şamata	شمتاته	İnsan şamatası, kavga sedası gibi. Arabîsi cerâhiye , harâ , celebe , ve' â , veğâ , rafi . Fârisîsi gâvğa , âvâz .	Türkçe fethalı şîn (ش) bâbı
2220	1	371	şamdan	شمندان	Arabîsi mişma'a . Fârisîsi çerâgdân , kiyedân , leken .	Türkçe fethalı şîn (ش) bâbı
2221	1	371	şememe	شممه	Küçük kavuna müşâbih kokulu alaca nesnedir. Arabîsi şemmâm , lüffâh . Fârisîsi destenbû , sâffisek , şemâ .	Türkçe fethalı şîn (ش) bâbı
2222	1	371	şenlik	شئلک	Arabîsi sürûr , ferah . Fârisîsi şâdî , sair Arabî ve Fârisî esamisi " sevinç " maddesinde mezkurdur.	Türkçe fethalı şîn (ش) bâbı
2223	1	371	şenlendirmek	شئلدیرمک	Arabîsi i' mâr . Fârisîsi âbâdân kerdn .	Türkçe fethalı şîn (ش) bâbı
2224	1	371	şehadet parmağı	شهادت پازمغى	Arabîsi sebbâbe , müşîr , mesbaḥa . Arabîsi ḥudâḥân , düşnâm dihende .	Türkçe fethalı şîn (ش) bâbı
2225	1	371	şahit	شاهد	Arabîdir, Türkîde dahi müstemeldir. " Tamık " dahi derler. Arabîsi şâhid (cemi şühûd ve şevâhid ve şühhed gelir). Fârisîsi gûvâh 'tır. " <i>İnayet ve hamîyyet ile bir nazar etmek bin türlü say ve ihtimamdan yeğdir,</i> " diyecek mahalde Acemler mesel darp edip بِك عَنَابِت قَاضِي بَه اَز هَرَار گُواه derler), küvây , güvâh gibidir.	Türkçe fethalı şîn (ش) bâbı
2226	1	372	şahitlik	شاهدلىق	Arabîsi şehâdet . Fârisîsi güvâhî , güvâyî 'dir.	Türkçe fethalı şîn (ش) bâbı

2227	1	372	şahin	شَاهِين	Meşhur av kuşudur. Arabîdir, cemi şevâhîn ve şeyâhîn gelir. İmam Dümeyrî Hayatü'l-Hayvân'da der ki lafz-ı şahin Arabî değildir, lakin Arap böyle tekellüm ederler. Fârisîsi şebbâz , şâhbâz .	Türkçe fethalı şîn (ش) bâbı
2228	1	373	şahtere	شَاهْتَرَه	Meşhur ottur, ta'rib edip şâhterc ve şâtrec derler. Baklatü'l-melik ve şeceretü'l-ḥumâm , kezîretü'l-ḥumâm , kemmûn berrî , sâtrâc , ḥalḥale , ḳabîş bunlar dahi şâhteredir. Fârisîsi şâhtere 'dir.	Türkçe fethalı şîn (ش) bâbı
2229	1	373	şehir	شَهْر	Arabîsi medîne . Fârisîsi şehr 'dir.	Türkçe fethalı şîn (ش) bâbı
2230	1	373	şakul	شَاوُول	Dülger aletlerinden olup bir sere kadar demirdir ki ip ucuna takıp direğin eğrisini doğrulturlar ve rubu' tahtasını merkezinden asılan haytın ucunda olan kurşuna derler. Arabîsi şâḳûl . Fârisîsi şâḳul , şâhûl 'dür.	Türkçe fethalı şîn (ش) bâbı
2231	1	374	şakirt	شَاكِرْد	Arabîsi tilmîz (cemi telâmîz ve telâmiz ve telâme gelir), ḥurrîc (başka çıkan şakirttir). Fârisîsi şâkird , milâv 'dır.	Türkçe fethalı şîn (ش) bâbı
2232	1	374	şeytân-ı la'în	شَيْطَانِ لَعِين	Arabîdir, cemi şeyâfîn gelir. İblis (cemi ebâlis gelir), ḥannâs , ṭâgût , ḳitre , ğarûr ; zelenbûr (şeytanın oğlu ve bayraktarıdır, eri avrattan ayırmaya ve avratın ayıplarını göstermeye müvekkeldir); şübur (bu dahi oğludur, musibetler ilkâsına müvekkeldir), a'ver (bu dahi oğludur, halkı zina ettirmeye müvekkeldir); misvâṭ (bir oğlu dahi budur ki halkı yalan söyletmeye müvekkeldir); dâsim (bu dahi oğludur, halkı darıltıp belaya uğratmaya mevekkelidir); herâ' (halka yaramaz düşler göstermeye müvekkel bir şeytandır. Fârisîsi lâfis 'tir.	Türkçe fethalı şîn (ش) bâbı
	1			فَصْلُ الشَّيْطَانِ الْمَكْسُورَةِ مِنَ التُّرْكِيَّةِ		
2233	1	375	şırıltı	شِيرَلْدِي	Ekser yağmurdan ve az akan sudan hasıl olan sudur. Arabîsi cercere . Fârisîsi nûf tur.	Türkçe kesralı şîn (ش) bâbı
2234	1	375	şıra	شِيرَه	Üzüm suyudur. Arabîsi sülâf . Üzümün iptida akan suyuna derler. Fârisîsi şetyâre 'dir.	Türkçe kesralı şîn (ش) bâbı
2235	1	375	şırlağan	شِيرْلَاغَان	Meşhur yağdır. Arabîsi sîrec , ḥall . Fârisîsi şîr-puḳt , rûğan-i gencî	Türkçe kesralı şîn (ش) bâbı

2236	1	376	şirden	شِيرْدَن	Kırkbayır dahi derler. Arabîsi ķıţne, ķuţne, ķıbe, ķıbbe; cūbcūbe (kıyma ile dolmuş şirdendir). Fârisîsi cevâze, ķıfâ, kedek, lîpâ 'dır.	Türkçe kesralı şîn (ش) bâbı
2237	1	376	şiş	شِيش	Arabîsi verem (cemi evrâm gelir), hebec (göğüste olan şiştir); ' afel (avratların fercinde ve dişi develerin fercinde olur bir şiştir, erkeklerin haya şişi gibi). Fârisîsi emâh, âmâs 'tır.	Türkçe kesralı şîn (ش) bâbı
2238	1	376	şişmek	شِيشْمَك	Arabîsi intifâh (mesela: <i>Atın karnı şişti</i> , demek اِنْتَفَحَ بَطْنَ الْفَرَسِ demekdir), teverrüm, ĥudûr, verm; rebv (korkudan şişmektir); iĥbintâ ' (karın şişmektir); icfîzâz (leş şişmektir). Fârisîsi âmâsîden, âmâyîden, âmâhîden 'dir.	Türkçe kesralı şîn (ش) bâbı
2239	1	377	şişirmek	شِيشِرْمَك	Arabîsi tevrîm, tehbîc, tenfîh . Fârisîsi âmâyânîden 'dir.	Türkçe kesralı şîn (ش) bâbı
2240	1	377	şişe	شِيشَه	Meşhurdur. Arabîsi ķârûre (cemi ķavârîr gelir. " <i>Nice nice şeyler vadedip, lakin bir vadesine dahi vefa incâz eylemeyen kimesne</i> ," hakkında Araplar mesel darp edip <i>يَذُهْنُ مِنْ قَارُورَةٍ قَارِعَةٍ</i> derler); ĥavcele (ağzı pek bol şişedir); miĥcem ve miĥceme (şişe çektikleri topalak şişedir); müdhen (cemi müdâhin gelir, yağ şişesidir); tefsire (hasta bevli koydukları şişedir). Fârisîsi Türkîde müstamel olduğu üzere şişe 'dir. Belvâze ve kûzdere (uzun şişedir).	Türkçe kesralı şîn (ش) bâbı
2241	1	378	şiş	شِيش	Onunla kebab pişirirler. Arabîsi seffûd (cemi sefâfid gelir), mef'id, şan' ; şana' (kebab şişidir). Fârisîsi sîh; bilisk (demir şiştir), gûştâhinc (küçük şiştir).	Türkçe kesralı şîn (ش) bâbı
2242	1	378	şimşek	شِيشْمَك	Arabîsi berķ . Fârisîsi irtecek, derahş, âteş-i âsumân, bûĥnûh .	Türkçe kesralı şîn (ش) bâbı
2243	1	379	şimşek oynamak	شِيشْمَكْ اَوِينَامَق	Arabîsi şerâ, ilâha, te'lluķ; tekelluĥ (birbiri ardınca oynayıdır. Mesela: <i>Şimşek sık sık oynadı</i> , demek تَكَلَّحَ الْبُرُقُ demekdir); ' arz (sık sık şakımdır); vamz (azıcık yıldırımaktır); yelma' (çakıp yağmur yağdırmayan şimşektir); ĥakv ve ĥakv (şimşek bulut arasından yab yab oynamaktır). Fârisîsi berķ dırahşîden 'dir.	Türkçe kesralı şîn (ش) bâbı
2244	1	379	şimdi	شِيشْمَدِي	Arabîsi el'ân, ânif, telân . Fârisîsi ûknûn, kûnûn 'dur.	Türkçe kesralı şîn (ش) bâbı
2245	1	379	şikayet	شِيشَايْت	Arabî-i sahihtir, Türkîde dahi müstameldir. İştikâ ' , teşekkî , bunlar dahi şikayet gibidir. Fârisîsi gile, kûziş 'tır.	Türkçe kesralı şîn (ش) bâbı
2246	1	380	şikayetçi	شِيشَايْتِچِي	Arabîsi şâķî (cemi şūkât gelir). Fârisîsi gilemend, dâdhâh 'tır.	Türkçe kesralı şîn (ش) bâbı

2247	1	380	şinik	شِينِكْ	Ölçektir. Arabîsi sübl, naşff . Fârisîsi kûtîz, kûnîz, kevîz , sair esamisi “ölçek” maddesinde mezkurdur.	Türkçe kesralı şîn (ش) bâbı
2248	1	380	şu demek	شُو دِيمَكْ	Arabîsi zalıke . Fârisîsi ân ’dır.	Türkçe kesralı şîn (ش) bâbı
2249	1	380	şunlar	شُونُلُرْ	Arabîsi zalıküm . Fârisîsi işân ’dır.	Türkçe kesralı şîn (ش) bâbı
2250	1	380	şırıltı	شُورِلْدِي	Sudan hâsıl olur bir sedadır. Arabîsi şelfil, hâcir . Fârisîsi âvâzâb ’dır.	Türkçe kesralı şîn (ش) bâbı
2251	1	380	şöyle	شُويْلَهْ	Arabîsi hâkezâ . Fârisîsi hemçünân ’dır.	Türkçe kesralı şîn (ش) bâbı
2252	1	381	şöyle şöyle	شُويْلَهْ شُويْلَهْ	Arabîsi zeytü ve zeyt, keytü ve keyt (mesela: <i>İşim şöyle şöyle oldu</i> , demek كَانْ أَمْرِي demektir. Fârisîsi çünînü ve çünîn ’dir.	Türkçe kesralı şîn (ش) bâbı
	1			بَابُ الصَّادِ الْمَفْتُوحَةِ مِنَ التَّرَكِّيَّةِ		
2253	1	381	şap	صَابِ	Kılıç ve bıçakta olur. Arabîsi kabza, cüz‘a; kâyim ve maķbiz (kılıç sapıdır). Fârisîsi müşte, nâyije ’dir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2254	1	381	şabah	صَبَاحْ	Meşhur, Arabîdir; Türkîde dahi müstameldir. Bükre, felâķ , sabah demektir. Fârisîsi bâm; bâmdâd (çün sabah demektir. Mesela: <i>بَامْدَادْ أَمْدَمْ çün sabah geldim</i> , demektir. Arabîde çîttı ʿalî sâķr demektir).	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2255	1	382	şabah namazı	صَبَاحْ نَمَازِي	Arabîsi şalâtü’ş-şubḥ, şalâtü’l-fecr . Fârisîsi namâz-ı bâmdâd ’dır.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2256	1	382	şaban	صَبَانْ	Çiftçiler onunla yer sürerler. Arabîsi mihrâş, mikrab; mîke‘a ve sikke ve sinne (saban demiridir). Fârisîsi gubâz; eymid ve eymir ve sevlî (saban demirine itlak olunur).	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2257	1	382	şapan	صَبَانْ	Meşhurdur. Onunla taş atarlar. Arabîsi miḥzefe, qalla‘a, şecâz . Fârisîsi felâḥun, felâḥân, felâḥun, belḥam, pelḥam, belḥamân, felâsenk, felâlenk, qalmâ ’dır.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2258	1	382	şapmak	صَبِيْمَاقْ	Arabîsi tenekküb, behrece, fezz, cevḥa ve lavş (yoldan sapmak manasına); ‘iz‘ âz (bir yana sapmaktır); i‘tisâf ve cenf (yoldan sapmaktır). Fârisîsi gerdîden ’dir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2259	1	383	şapıtmaq	صَابِيْمَاقْ	Arabîsi layş . Fârisîsi gerdânîden ’dir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı

2260	1	383	şapacak yer	صَيَّاحٍ يَر	Arabîsi mün‘atîf , müngafîk , münkalib . Fârisîsi gerdişgâh ’tır.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2261	1	383	şabır	صَبْرٌ	Meşhur edviyeden acı nesnedir. Arabîdir, maķır , sevla ’ sabırdır. Fârisîsi şebyâr ’dır.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2262	1	383	şabun	صَابُونٌ	Arabî ve Fârisî ve Türkîde böyle müstameldir, fe-emmâ Fârisîde berhûd ve girmek dahi derler. Sabunun mucidi Abdurrahman Bûnî olmakla zuhurunda herkes âferînhan ve pesend-gûyân olarak işâbu’l-bûnî demeleriyle kesret-i istimalinden nâşî kelâm-ı mezbûr ihtisar olunup da sabun dediler diye bazı kütübe mesturdur. Bu kelâm-ı Ferheng-i Şu‘ûrîden rivayet olunmuştur, fe-emmâ Süleyman aleyhisselam zamanında icat olduğu ve bazıları zamân-ı sa‘âdetde mevcut olduğunu tevârihlerinden rivayet ediyorlar.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2263	1	384	şatmak	صَاتَمَقٌ	Arabîsi bey ‘, şerâ , şerâ ’ satmaktır, lakin ezdâddandır, almaya dahi ıtlak olunur. Ticr ve ticâre (alıp satmaktır); meks ve mümâkese ve mikâs (alıp satmakta sertlik etmektir); muḥâkâla (başakta olup henüz harmanda döğülmedik taneyi ambarda olan taneye satmaktır, bu bey‘-i menhîdir). Fârisîsi fürûhten , fürûşiden ’dir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2264	1	385	şatın almak	صَاتُونُ الْمَق	Arabîsi iştirâ ‘, şirâ ‘, şirâ ; iktidâ ‘ (kişi kendini satın almaktır). Fârisîsi hurîden ’dir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2265	1	385	şaticı	صَاتِبِجِي	Arabîsi bâyî ‘, beyyâ ‘. Fârisîsi fürüşende , pîzer , furuhtâr ’dır.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2266	1	385	şataşmak	صَاتَشَمَقٌ	Arabîsi muşâdafa , şidâf . Fârisîsi dûcâr şuden ’dir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2267	1	386	şatır	صَاتِرٌ	Arabîsi müdye . Fârisîsi sâtûr ; gûştükûb (kasap satırındır).	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2268	1	386	saç	صَاحٌ	Arabîsi şadg , (zülף manasınadır, büküm büküm olan saça şadg -ı mu‘akreb derler); feşgâ ‘ (dağılmış saçtır); ķunza ‘ a (baş çevresinde olan saçtır); şe‘afe (enseye inen saçtır); ķuşla (devşirilmiş saçtır); recil (ne katı kıvrıcık ne katı doğru saçtır); resl (aşağı salıverilen saçtır); mishâ cemi mesâyiḥ gelir ve gâdire cemi gâdâbir gelir (baştan aşağı sarkan saçtır); akîşa (bükülmüş, örülmüş saçtır), ikşa (baş üzerinde örülüp devşirilen saçtır); sebiṭ (kıvrıcık olmayıp kıvrılan saçtır). Fârisîsi kâkûl , ferḥâl , ferḥâk , ferḥâs ; tekûy ve beşûk ve gaf (kıvrıcık saçtır); tûk (bir tutam saçtır); besûte (zülף manasınadır).	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2269	1	387	saçaķ	صَاحِقٌ	Arabîsi hûdb ; ķaml (bez ve ona benzer nesnelere uçlarında olan saçaķtır); ifriz ve zeyfe (duvar saçaķıdır); ķanf (dam ve duvar saçaķıdır). Fârisîsi rîşe , ķamle , ķenkele ;	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı

					tefy'e (kapı üzerinde olan saçaktır); ħarbuse (dam saçağıdır); firâsb (dam kenarında turra dedikleri saçaktır).	
2270	1	388	saçmak	صَاحِمٌ	Arabîsi nesr (mesela: <i>Fukaraya paraları saçtım</i> , demek تَنْزَتْ الدَّرَاهِمَ عَلَى الْفُقَرَاءِ demektir), nişâr ; reşş (su ve kan misillileri saçmaktır); senn ve işnân (su ve toprak saçmaktır); nesrebe ve laht (su saçmaktır); ħaşv ve ħaşy (avuç ile toprak saçmaktır). Fârisîsi fişânden , ivşânden , ifşânden , iftâliden , yâşiden , peşeriden , sipûhten , biriziden , külânden , külâniden , efşâniden , lâşiden , nişâriden ; başhiden ve peşhiden (su saçmaktır).	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2271	1	389	saçılmak	صَاحِمٌ	Arabîsi intizaħ , teraşşûş . Fârisîsi peşenciden 'dir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2272	1	389	şedef	صَدَفٌ	Arabîdir, cemi eşdâf gelir. Şa' şa' , eţûm , maħâr , zelef . Fârisîsi Arabîde olduğu gibi şadef tir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2273	1	389	şarık	صَارِقٌ	Arabîsi imâme (mesela: <i>Sarığı sardım</i> , demek لَفَفْتُ الْعِمَامَةَ demektir), mişvâz , mikta'a ; fâsikıyye (burma sarıktır ki ekser yobaz ve hızla sararlar. Fârisîsi destâr , veş , feş , lâme , lâmek ; pelût (kısacık sarıktır).	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2274	1	390	şarmak	صَارَمٌ	Arabîsi leff , leva (mesela: <i>Başa sarık sardı</i> , demek لَاتَّ الْعِمَامَةَ عَلَى رَأْسِهِ demektir), i'ticâr ; kevr , tekvîr (bu ikisi sarık kolanının dolaşmasına dahi itlak olunur); teħannük (çene altından tülbent dolayıp sarmaktır); cebr (kırık nesneyi sarmaktır). Fârisîsi piçâniden 'dir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2275	1	391	şarılmak	صَارَلَمٌ	Arabîsi teleffûf . Fârisîsi kerâyiden .	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2276	1	391	şarınmak	صَارَلَمٌ	Arabîsi i'timâm , te'ammüm . Fârisîsi piçiden 'dir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2277	1	391	şargı	صَارَغِي	Arabîsi liffâfe , cebire , cebâre . Fârisîsi ħastebend 'dir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2278	1	391	şarkık	صَارَقِي	Arabîsi sâbil , esîl . Fârisîsi fürûhişte 'dir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2279	1	391	şarkmak	صَارَقَمٌ	Arabîsi teheddül , rahl , sebl ; indiyâh ve devħ (aşağı sarmaktır). Fârisîsi fürûhişte şuden 'dir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı

2280	1	391	şarkıtmağ	صَارِقْتَمَقْ	Arabîsi isbâl , icâhâ ; terhîl ve hedl (aşağı sarkıtmaktır). Fârisîsi fûru gûdâşten , şîb firistâden .	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2281	1	391	şarı	صَارِي	Arabîsi aşfer ; fâki ‘ (pek sarıdır). Fârisîsi zerd ’dir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2282	1	392	şarmak	صَارَازْمَقْ	Arabîsi işfirâr ; işhîmâm (ot sararmaktır). Fârisîsi zerd şuden , sûkek , sûlek ; sîpk ve süvâk ve süvâkûl ve süyek (ekin sararmaktır).	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2283	1	392	şarılık	صَارِيلِقْ	Arabîsi şufur ; fükû ‘ (ziyade koyu sarılıktır); kâlah ve hibire (dişte olan sarılıktır); rama ‘ ve rümâ ‘ (beniz sarılığdır); sefa ‘ (yanakta beliren sarılıktır). Fârisîsi zerdî ’dir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2284	1	392	şarı aşma	صَارِي أَصْمَه	Meşhur kuştur, incir kuşu dahi derler. Arabîsi şafâriyye . Fârisîsi zec ’dir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2285	1	393	şarılık ‘ illeti	صَارِيلِقْ عَلْتِي	Arabîsi yerakân . Fârisîsi kâhar ’dır.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2286	1	393	şarp	صَرَبْ	Arabîsi ‘ uzâl . Fârisîsi düşvâr ’dır.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2287	1	393	şarplanmak	صَرَبْلَنْمَقْ	Arabîsi te’ accüh . Fârisîsi düşvâr şuden ’dir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2288	1	393	şaraç	صَرَاچْ	At umurun görücü ve eyer ve bisât satıcısıdır. Arabîsi serrâc . Fârisîsi gevâredân ’dır.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2289	1	393	şarşmak	صَرَصْمَقْ	Arabîsi teltele . Fârisîsi lerzânden ’dir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2290	1	393	şarraf	صَرَاڤْ	Meşhurdur. Arabîdir. Şayrafi (cemi şayârife) gelir, sarraf gibidir. Fârisîsi cihend , kehbed , direm güzîn ’dir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2291	1	393	şara	صَرَّعَه	Meşhur, Arabîdir. <i>El iyâzu billahi</i> Teâlâ, lakin Arabîde şar’ a denir. Fârisîde sâye zeden , sâye dâşten .	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2292	1	394	şaralı	صَرَّعَلِي	Arabîsi maşrû ‘. Fârisîsi sâyezede , sâyedâr ’dır.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2293	1	394	şarımşak	صَرَّمْشَاقْ	Arabîsi şûm , fûm . Fârisîsi sîr (سین (س))’in kesri imâle ile okuna).	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2294	1	394	şarmaşık	صَرَّمْشِيقْ	Arabîsi leblâb , füşâğ , ‘ aşb / ‘ uşb , ciliblâb , şecere-i bâride dahi derler. Fârisîsi berşen , bûgand , peçe , pîçe , siyân , sin , ferganc , fejgand , nîj , mîvîje .	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı

2295	1	394	şarvân	صَرَوَانٌ	Deveci manasına. Arabîsi cemmâl , zaffât . Fârisîsi sârbân , şütürbân , sârvân , meşhur olan şarvân 'ın sahihidir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2296	1	394	şerçe parmak	صَرْجَه پَارْمَقُ	Arabîsi hınşır , menşele . Fârisîsi kâlûc , kâyîc 'dir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2297	1	395	şarnıç	صَرْبِيحٌ	Arabî-i galattır, sahihi şihric 'dir, cemi şahâric gelir. Şihri , ce'ûr . Fârisîsi şehârû 'dur.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2298	1	395	sağ	صَاعٌ	Arabîsi şahîh . Fârisîsi tendürüst 'tür.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2299	1	395	sağlık	صَاعِلِقٌ	Arabîsi şihhâ , selâm . Fârisîsi tendürüstî 'dir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2300	1	395	sağalmak	صَاعِلَمَقٌ	Arabîsi ber / bür ?, cerşebe , cerşeme , indimâl ; bell ve iblâl ve istiblâl (marazdan sağalmaktır); tefeşfüş ve işhâtât (hasta sağalmaktır); ifrâk (hasta sağalmaya yüz tutmaktır); nağh ve nuğûh (biraz sağalmaktır). Fârisîsi tendürüst kerden .	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2301	1	395	sağaltmak	صَاعِلَمَقٌ	Arabîsi taşhîh , tenkıye . Fârisîsi tendürüst kerden .	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2302	1	396	sağır	صَاعِرٌ	Arabîsi eşamm , eyhem , eşlah ; ütrûş ve atras (azıcık işiten sağırdır). Fârisîsi dürüştgûş , ger , şevâ , girdangûş 'tur.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2303	1	396	sağırılık	صَاعِرَلِقٌ	Arabîsi şamem , şalağ , vakr , ţâraş . Fârisîsi girân gûşî .	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2304	1	396	sağrı	صَاعِرَى	Hayvanın gerisidir. Arabîsi kefel . Fârisîsi perahc , perahş , ferahc , kîmuht ; kefcel (hayvanın sağrisıdır).	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2305	1	396	sağış	صَاعِشٌ	Meşhurdur. Bir, iki, üç, dört diye saymaklık. Arabîsi ' aded . Fârisîsi şumâr 'dır. Sair müradifleri " sayı " maddesinde mezkurdur.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2306	1	397	sağdıç	صَاعِدِيحٌ	Sünnet uşağının hemî' nâmıdır ve inde'l-etrâk güveyi sağdıç dahi meşhurdur. Arabîsi şehdûc (Türkîden muarreb lügât-i müvellededir). Fârisîsi şâhbâlâ , şehbâlâ , hemdûş 'tur.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2307	1	397	sağmak	صَاعَمَقٌ	Arabîsi meşc (mesela: <i>Koyunu sağdım</i> , demek مَشَعْتُ الْعَمَمَ demektir), vek , hedb (sağmaktır); teşşim (süt sağmaktır); zabb , zıbb (bütün avuçla sağmaktır); feşş (tez tez sağmaktır). Fârisîsi düşîden 'dir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2308	1	397	sağıcı	صَاعِجَى	Arabîsi hâlib , vâki '. Fârisîsi düşende 'dir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı

2309	1	397	şaf yan	صَاعَ يَانُ	Arabîsi yemne , eymen , yümnâ . Fârisîsi nerd-i râst , sûy-ı râst , kübk , sair Arabî ve Fârisî müradifleri “ yan ” maddesinde mezkurdur.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2310	1	398	şafra	صَفْرَا	Anâsır-ı erba‘ adandır. Arabî-i sahihtir, lakin hemze ile şafra ’ derler. Fârisîsi lev ’dir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2311	1	398	şafra	صَفْرَانُ	Arabî-i galattır, sahihi za‘ ferân ’dır. Cisâd , câdi , rayhükân , kürküm , râden , milâb , melâb , eyda‘ , tâmûr , aşmer , huşş , zereb , nâcûr , gumre cümlesi safrandır. Fârisîsi raşân , kümüküm , kersem , necvân . Safran kalbe ferah vericidir, koklamakla ve içmekle yarım baş ağrısını defeder. Sair havâs ve menâfi‘ kütüb-i tipta mukayyettir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2312	1	399	şakal	صَقَالُ	Arabîsi lihye (cemi luhâ gelir); yelmâ ve yelme (kaba sakaldır); kenfelile ve hellûfe (ziyade kaba sakaldır); keşşâ ’ (sık sakaldır); ‘ infağâ (alt dudak altında olan küçük sakaldır). Fârisîsi hat , rîş (“ <i>Bizim ondan pervâmız ve korkumuz yoktur,</i> ” diyecek mahalde Acemler mesel darp edip زِریشِ اَوْ فَرَاعِي دَارِيمِ <i>zi-rîş-i u firâgi dârim</i> , derler); rîştân (kıvrık sakaldır); sûk (köse sakaldır); rîşbüz (sivri sakaldır, yani keçi sakaldır).	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2313	1	400	şakallanmak	صَقَّالْتَمَقُ	Arabîsi iltihâ ’. Fârisîsi rîş ber âverden .	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2314	1	400	şaklamak	صَقَّلَمَقُ	Arabîsi hıfz , zahır , kilâ ’, iktılâ ’, izdihâr , hırâse , kenf , havl ; habn ve kebn (taam saklamaktır); iktinâ ’ (mal makulesi nesneyi kişi kendi için saklamaktır. “ <i>Asilzâde olmayı hizmetine alıp besleme,</i> ” diyecek mahalde Araplar mesel darp edip لَا تَقْتَنُ كَلْبَ سَوْءٍ جَرُوا derler, yani: “ <i>Yaramaz köpeğin yavrusunu saklama,</i> ” demektir); kemy (ketm manasındır); iltivâ ’ (bir kimesne için yiyecek saklamaktır); va‘y (bir nesneyi saklamaktır); ihtifâz (nesneyi kendi nefsi için saklamaktır). Fârisîsi nigâh dâşten , nigeh dâşten .	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2315	1	401	şaklanmak	صَقَلْتَمَقُ	Arabîsi teħaffuz , iktimâ ’. Fârisîsi nihân şuden .	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2316	1	401	şakınmak	صَقَلْتَمَقُ	Arabîsi hazer , hızr (“ <i>İhtiras, zarar ve hatar şâibesi olan emirde evvelce teħaffuz ve tevakkî gerektir,</i> ” diyecek mahalde Araplar mesel darap edip الْحَذَرُ قَبْلَ اِرْسَالِ السُّمِّ derler, yani: “ <i>Oku atmazdan evvel sakınmak gerektir,</i> ” demektir); ittikâ ’, tevakki , tuqyâ , tuqâh , şavn , şiyâne , hâyta , hıyâta , havt ; ezm (olur olmaz şeylerden kişi kendini sakınmaktır); muħâmâh (bir kimesne bir şeyden sakınmaktır). Fârisîsi perhîziden ’dir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı

2317	1	402	şakımcı	صَاقِبِيحِي	Arabîsi muhteriz , mütevekkî . Fârisîsi perhiz künende 'dir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2318	1	402	şakısı	صَاقِبِي	Arabîsi şakız , hazef . Fârisîsi sifâl 'dir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2319	1	402	şakşağan	صَاقِصَانٌ	Arabîsi kendüş , 'ak'ak, ku'ku', şecvecî . Fârisîsi kaçel , kaçle , kesek , keşgerek , kâçkîne , keçe , kâlîce , kelçe 'dir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2320	1	402	şal	صَالٌ	ki deniz üzerinde yaparlar. Arabîsi rameş (cemi irmâş gelir, ağaçtan düzülen sala ıtlak olunur); müste'âm (saldır ki gemiye ve tombaza dahi ıtlak olunur); tâvf ve 'âmme (tulumlari üfürüp birbirine çatıp bağladıkları saldır ki ona kelek dahi derler, ekser Bağdat'ta vaki Nehr-i Şağ'ta ederler). Fârisîsi bulunamamıştır.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2321	1	403	şalhâne	صَالِحَانِه	Meşhurdur. Koyun ve sığır kestikleri mahale derler. Arabîsi mezbah , menhâr (mesela: <i>Koyunu salhanede kestim</i> , demek <i>دَبَّحْتُ الْعَنَمَ فِي الْمَذْبَحِ</i> yahut <i>فِي الْمُنْحَرِ</i> demektir). Fârisîsi bismilgâh , tele 'dir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2322	1	403	şalgın	صَالِحِينَ	Taraf-ı mîrîden reayaya salınan tekliftir. Arabîsi remiyye (lügati-i müvellededir). Fârisîsi güzîd 'dir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2323	1	404	şalıvermek	صَالِبِيرْمَكٌ	Arabîsi tesyfb (mesela: <i>Köpeği bağdan salıverdim</i> , demek <i>سَيَّبْتُ الْكَلْبَ مِنَ الْقَيْدِ</i> demektir); kâşr ve igdâf (perde ve ona benzer şeyleri aşağı salıvermektir); ıtlâk (esiri ve deveyi salıvermektir); zecl (yerini bilen güvercini iraktan salıvermektir); sedl (esbabın eteklerini salıvermektir); ta'yîl (davarı yabana salıvermektir); 'akv (saçı salıvermektir). Fârisîsi rehâ kerden , hişten , hişîden , küsîl kerden ; yele kerden (davarı salıma salıvermektir).	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2324	1	405	şallanmak	صَالِمَقٌ	Arabîsi başbaşa (köpek kuyruğunu sallamaktır); ran' ve runû' (baş sallamaktır). Fârisîsi cünbânîden , güzâsten 'dir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2325	1	405	şalınmak	صَالِمَقٌ	Arabîsi ihtizâz (mesela: <i>Ağaç iki tarafa salındı</i> , demek <i>إِهْتَزَّ الشَّجَرُ إِلَى الْجَانِبَيْنِ</i> demektir); meyd ve tezâyûğ (iki tarafa salınmaktır); tedeldül (asılı olan nesne nesne salınmaktır); terannuh (salınıp bulanmaktır). Fârisîsi hürâmîden , celve , firîden , kirâzîden , nâvîden , nevâyîden , lençîden ; çemîden ve çemânîden (naz ile salınmaktır)	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı

2326	1	406	şalındırmaç	صَالِنْدِرْمَاك	Arabîsi tehzîz . Fârisîsi fürûhišten , nâvâniden .	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2327	1	406	şalıncaç	صَالِنِجَاق	Arabîsi ürçûha , rüccâha . Fârisîsi bâdpîc , bâzînc , evrek , bâzâm , pâlvâre , termüre , termüre , cân bâzî , çenbelûl , hancîl , zümûde , sirend , vârnîc , helûçîn , hekû , nermağt , kevâçe cümlesi salıncaçtır. Kâze (çocuk salıncağıdır).	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2328	1	406	şalı	صَالِي	ki hafta günlerinden bir gündür. Arabîsi selâşâ : cübâr (Arapların esmâ-i kadîmesindedir). Fârisîsi sehşenbe 'dir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2329	1	407	şaman	صَمَان	Arabîsi tibn , rufe ; huşş ve huşâre ve haşâ (saman ufağıdır); ruffe (saman ve saman ufağıdır). “ <i>Bir nesnenin ziyade gizli ve saklı olduğunu beyan mahalinde,</i> ” Arap mesel darp edip أَخْفَى مِنَ الْمَاءِ تَهَت الرُّفَّةُ derler, yani: Saman altında olan sudan daha ziyade gizlidir, demektir). Fârisîsi gâh , geh samandır.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2330	1	407	şamanlık	صَمَانَلِيق	Arabîsi muşşere , mekânü't-tibn , dârü'r-rafeti . Fârisîsi gâhkâh 'tır.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2331	1	408	şaman uğrusu	صَمَان أَوْغْرِيسِي	Hacılar yolu dahi tabir ederler. Gökte uzun bulut gibi görünür beyazlıktır. Arabîsi micre , habîke . Fârisîsi kehkeşân 'dır.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2332	1	408	şancı	صَانِجِي	Arabîsi mağaş ; mağla ve haçla (at sancısıdır). Fârisîsi bernis , berniş , perniş ; kenâk (yürek burulmakla olan sancıdır).	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2333	1	408	şancılanmaç	صَانِجِلَانِمَاق	Arabîsi mağş . Fârisîsi şikem piçiden şancılanmaktadır.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2334	1	408	şançmaç	صَانِجِمَاق	Bir yere sokmak manasına. Arabîsi rakz (mesela: <i>Mızrağı yere sançtım</i> , demek رَكَزْتُ الرُّمَحَ فِي الْأَرْضِ demektir). Fârisîsi haylâniden , sipûhten şançmaktadır.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2335	1	409	şancaç	صَانِجَاق	Arabîsi livâ , ‘ alem , hâl . Fârisîsi setâre , sancaç , mûh ; sancûk (büyük sancaktır).	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2336	1	409	şandıç	صَانِدِيق	Arabî-i galattır, sahihi şandûk 'tur. Cemi şanâdîç gelir. Şuvân / şivân ve şuyân / şiyân (esbap saklayacak sandığa ve her esbap saklayacak nesneye dahi itlak olunur), selle ve rebîde (siciller ve defterler konulan sandıktır). Fârisîsi tebenkû , tenendû , tevenkû , kâledân ; bervende (kumaş konulan sepet sandığa itlak olunur).	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2337	1	410	şandal	صَانِدَال	Meşhur kokulu ağaçtır. Arabîdir, sahihi şandal 'dır. Fârisîsi cenden . Sandal üç nevi olur: Sarı ve kırmızı ve beyaz.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı

2338	1	410	şanat	صَنَعَتْ	Arabîdir. Hırfet dahi o manayadır. Fârisîsi pîşe 'dir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2339	1	410	şanşur	صَانَطُورُ	Çalgı aletidir. Arabîsi şanşûr . Fârisîsi zentûr 'dur.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2340	1	410	şangı	صَانَقِي	Şaşkın manasına. Arabîsi vâle, hâ'ir , mütehayyir , mehfût , hevvâle . Fârisîsi pervâş , felive , sergeşte , sair Arabî ve Fârisî müradifleri " şaşkın " maddesinde mezkurdur.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2341	1	411	şangılık	صَانَعِيلِي	Arabîsi tahayyür , tehevvük , ittilâ ?. Fârisîsi sergeştegi , sair Arabî ve Fârisî müradifleri " şaşkınlık " maddesinde mezkurdur.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2342	1	411	şanmak	صَانَمَقُ	Arabîsi zann , hisâbe , hisbe , hîle , hacv , haylûle ("Bir nesneyi işiten kişi öylece <i>sandır</i> ," diyecek mahalde Araplar mesel darp edip مَنْ يَسْمَعُ يَحُلُّ derler), tühme ve iznân (kişiye yaramaz sanıp suizan etmektir). Fârisîsi gümânîden , pindâşten , gümân bürden 'dir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2343	1	411	şavurmağ	صَاوَرُمَقُ	Arabîsi nesef (mesela: <i>Harmanı savurdum</i> , demek نَسَفْتُ الْبَيْتَرَ demektir), tezriye , zerv ; sefy (yel toprağı savurmaktır). Fârisîsi dâmîden 'dir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2344	1	412	şavaş	صَوَّاشٌ	Arabîsi harb (cemi hurûb gelir), heycâ ?, cihâd , vağ'a , vakî'a , ma' veke , be's , likâ ?, kerihe , kıtâl cümlesi savaştır. Fârisîsi pikâr , perhâş , rezn , ferhâş , kârzâr , lenber , neverd , neberd , nâverd , tehmâr , helâlûş .	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2345	1	412	şavaşmak	صَوَّاشِمَقُ	Arabîsi muğârebe , 'ales , 'ivâk , ğales , mu' âreke ; vağ' (harf-i bâ (ب) ile istimal olunur), münâkere , mübâreze , muğâtele , muvâkefe ; mücâhede (küffar ile savşamaktır); teşâvül ve münâveşe ve muvâzakâ (birbirine sunup savşamaktır); müşâvele (mızrak ile savşamaktır); bedâd (başka başka savşamaktır); keyd (savaş etmektir). Fârisîsi helâlûş kerden .	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2346	1	413	şavaş yeri	صَوَّاشٌ يَرِي	Arabîsi ma'reke , ma'rek , ma'ruke , mu'terek , mahtel ; melhame (ziyade azîm-i cenk olan yerdir); va'ke (muhtel gibidir); ma'zağ (daraşlık olan savaş yeridir); me'kağ (mevzi-i harb manasınadır). Fârisîsi rezmgâh , neberdgâh , neverdgâh .	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2347	1	414	şavağ	صَوَّاطُ	Ekser gümüş üzerine ederler. Arabîsi sevâd . Fârisîsi kejeftir .	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2348	1	414	şavulmak	صَاوَلَمَقُ	Arabîsi indirâ ?. Fârisîsi bâz şuden 'dir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı

2349	1	414	şavmak	صَاوَمَقْ	Arabîsi def , ivcâ ?. Fârisîsi bâz gešten , bâz dâšten 'dir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2350	1	414	şayı	صَايَى	Arabîsi ' aded ; dehem (cemi dühûm gelir, çok sayıdır), kamkam (dehm gibidir). Fârisîsi tâh , şumâr 'dir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2351	1	414	şaymak	صَايَمَقْ	Arabîsi ' add (mesela: <i>Paraları saydım</i> , demek عَدَدْتُ الدَّرَاهِمَ demektir), hisâb , husbân , ta' dâd , işâ '; sehl (akçeyi tez tez saymaktır). Fârisîsi şumârîden , şumurden .	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2352	1	415	şayrı	صَايِرُو	Arabîsi maraz . Fârisîsi bîmârî , sair esamisi " hasta " maddesinde mezkurdur.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
2353	1	415	şayıklamak	صَايَقْلَمَقْ	Arabîsi hecr , hezy , hezeyân , hezr ; bağbağ (uykuda sayıklamaktır). Fârisîsi bîhûde guften 'dir.	Türkçe fethalı şâd (ص) bâbı
	1			فَصَلِّ الصَّلَاةَ الْمَكْسُورَةَ مِنَ التُّرْكِيَّةِ		
2354	1	415	şıpa	صِيْبِه	Meşhurdur. Ağaçtan üç ayaklı yapıp ekseriye seferlerde esbap asmaya ve üzerine çokıp yüksek yerlerde iş işlemeye kullanırlar. Arabîsi mişceb (cemi meşâcib gelir), şicâb (sıpadır). Fârisîsi sehpây , sehpâ 'dir.	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2356	1	416	şıpa	صِيْبِه	Meşhurdur. Eşek yavrusuna derler. Arabîsi tevleb (cemi tevâlib gelir), lûka , ' afâ , cahş (cemi cihâş gelir), fûrâr (geyik sıpasıdır). Fârisîsi harkûre (eşek sıpasıdır).	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2357	1	416	şıpıtmağ	صِيْبِيْتَمَقْ	Budamak manasınadır. Arabîsi iltikâm (mesela: <i>Ağacı budadım</i> , demek التَّقَمْتُ الشَّجَرَ demektir). Fârisîsi fûru burden , sair müradifleri " budamağ " maddesinde mezkurdur.	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2358	1	416	şıçan	صِيْچَانْ	Arabîsi fâre , fe'r (cemi fîrân ve fi'ere dahi gelir), debûb , rakîb , rakîn , sıktım , şiyâm , guffe , faş'â , fenka ; reşîme (büyük keme sıçanıdır); fûveysikâ (zarar ve habaset eden sıçandır); dirş (sıçan yavrusudur. " <i>İşlediği işin ortasını bulamayıp aciz olan kimesnenin hakkında</i> , "Arap mesel darp edip ضَلَّ دَرَسٌ نَفَقَةً derler). Fârisîsi mûş 'tur.	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2359	1	417	şıçan otu	صِيْچَانْ أَوْتَى	Arabîsi semmü'l-fâre . Fârisîsi mûrg-i mûş , şek 'tir.	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2360	1	417	şıçramak	صِيْچَرَامَقْ	Arabîsi veşb , vüşûb , veşebân , şevr , sü'ûr , bahtale , bezevân , şameyân , tezev , nezen , inmicâc ; sevre (darılıp sıçramaktır); tafra ve tumûr (yukarı sıçramaktır); kaşz ve kâfz , kazz ve kafzân ve şavl ve şavle ve müşâvele ve şiyâl ve şiyâle (bir nesnenin	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı

					üzerine sıçramaktır); inzihâk (uzaktan sıçramaktır). Fârisîsi bercesten , çehîden , hünbîden , şencîden , fegânden , mencek ; vâpesten (geri sıçramaktır).	
2361	1	418	sıçratmak	صِچْرَاتْمَقْ	Arabîsi tevşîb (her ne sıçratmak olursa olsun); hâbeb ve hâbîb ve şalt (at sıçratmaktır). Fârisîsi çehânîden ’dir.	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2362	1	418	sıçmak	صِچْمَقْ	Arabîsi teğavvû , şalt ; sell (hayvan sıçmaktır); sett (cima ederken gerisi tutmayıp sıçmaktır). Fârisîsi çâmîden ’dir.	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2363	1	419	sıçıcı	صِچْچِجِی	Arabîsi müteğavvî . Fârisîsi gâyî künende , çâmîdende ’dir.	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2364	1	419	şırt	صِرت	Arabîsi zahır ; zahr (arkadır, dağ sırtına ıtlak olunur). Fârisîsi püşt , sair müradifleri “ arka ” maddesinde mezkurdur.	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2365	1	419	şırtmak	صِرتْمَقْ	Diş görünmektir. Hayvanda gazaptan, insanda gülmekten zuhur eder. Arabîsi keşr ; cilâğ ve ibtisâm (diş sırtmaktır). Fârisîsi gümârîden .	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2366	1	419	şır	صِرْ	Meşhurdur. Topraktan yapılan kase ve tabak ve bardak makulesinin yüzüne sürerler. Arabîsi mînâ . Fârisîsi kâç ’tır.	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2367	1	420	şırtlan	صِرتْلان	Yeleli kurt dahi derler. Arabîsi ‘ arcâ ’dır. Erkeğine zîğ , dişisine zîğâ derler, cemi zîyûğ ve izyâğ gelir. Ce’âr , hannûr , hazâcir , ümmü’l-hinbir ; zab’ (cemi zîbâ ’ gelir), ‘ arfâ ’, cey’el , ceyel , ‘ isyel , ümm-i rimâl , kuşem ; hinbir ve für’ul (şırtlan yavrusudur), ‘ aylân ve na’sel (erkek sırtlandır). Fârisîsi keftâr ’dır.	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2368	1	420	şırça	صِرتْچِه	Arabîsi zücâce , eser , nihâ’ , kârûre (cemi qavârîr gelir. Etüba indinde meşhur şışeye dahi ıtlak olunur). Fârisîsi mînû , âbgîne ; bihrûz (gök sırçadır).	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2369	1	421	şırıq	صِرْقْ	Arabîsi mürdiyy , seyb . Fârisîsi destvârî keşfî . “ Gönder ” maddesinde müradifleri mezkurdur.	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2370	1	421	şırma	صِرْمِه	Arabîsi kaşb (lûgat-i müvellededir. Kılıptana dahi ıtlak olunur). Fârisîsi zer-rişte ’dir.	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı

2371	1	421	şıra	صِرَّة	Arabîsi saşr (cemi sũřr gelir), şaff cemi şuffşf gelir ve şaraka ve şarakâ (dizilmiş sıradır); keyyũl (safın gerisidir), razdaş , rede sıradır. Fârisîsi Arabîde müstamel olduğu gibidir, lakin teşditsiz şaf tır.	Türkçe kesralı şad (ص) bâbı
2372	1	422	şiramana	صِرَّة مَنَّة	Meşhur oyundur. Arabîsi şuffeyzî . Fârisîsi meşfide ’dir.	Türkçe kesralı şad (ص) bâbı
2373	1	422	şızmaş	صِرْمَق	Arabîsi teraşşuş , neth , netũh . Fârisîsi tirâvuş , terâbîden , terâvîden , rũzîden , şerrîden , ketşm ’dir.	Türkçe kesralı şad (ص) bâbı
2374	1	422	şızıntı	صِرْنَدَى	Arabîsi raşşh ; nezz , neziz , raşşh gibidirler. Fârisîsi âbze , zihâb ’dır.	Türkçe kesralı şad (ص) bâbı
2375	1	422	şızı	صِرَى	Arabîsi vüsâ. Fârisîsi nazğade , sair esamisi “ağrı” maddesinde mezkurdur.	Türkçe kesralı şad (ص) bâbı
2376	1	422	şığır	صِغْر	Arabîsi başar ; gevr (“ <i>Ahir kimesnenin işlediği cürüm ve günah için kişiye ukubet olunduğu mahalde,</i> ” Araplar mesel darp edip اَزْ كَالْتَوْرُ يُصْرَبُ لَمَّا عَافَتْ الْبَقْرُ derler), bışr , bâķũre , şayrem ; fâriz (yaşlı olan sığırdır); feddKân (cemi fedâğın gelir, çift sürdükleri sığırdır ki öküz denir); culş ve ecle (boynuzsuz sığırdır); mehâ ’ (cemi mehevâ ’ gelir, yaban sığırdır). Fârisîsi gâv (’dır. <i>Bir kimsenin hurs ve tama</i> ’-i <i>hâmından kinaye edip</i> Acemler mesel darp edip اَزْ مَاہِی دَرْمُ مِیْخَوَاهْدُ وَ اَزْ مَاہِی دَرْمُ derler. Mevrid-i mesel-i evvel budur ki Behrâm-ı Gûr zamanında bir kimesne çift sürerken öküzlerinin birinin ayağı bir deliğe kaştı. Meğer onda bir define-i uzmâ varmış. Behrâm’ın hazinelerinde ondan çok hazine yok idi ki ona genc-i gâv derler. şahs-ı mezbûr bu hikayeyi istima’ etmekle her öküzün ayağı defineye kaçar za’ m ederdi. Mesel-i sâni zahirdir, yani: Balığın sırtında olan pulları görüp akçe zanneder, demektir); gâv , sihr (gâv gibidir); cevder (büyük sığırdır); bejmâye ve pejmâyũn (süt ile besledikleri sığırdır); tâvek ve tâvel (ehl-i sığıra itlak olunur); tikt (kara sığırdır); cevâz (beli beyaz sığırdır); şargâv ve gâv deşti (yaban sığırdır); düvelşâre (çift koşulan sığırdır); şajgâv (kuyruğundan hotaz yaptıkları sığırdır, gâv-ı başrı derler).	Türkçe kesralı şad (ص) bâbı
2377	1	425	şığırtmaç	صِغْرُ تَمَاج	Arabîsi bařķâr , feddân . Fârisîsi gâvbân , gâvrân , güvârdiyân , güvârdân , gũpâre , mürurtâb cümlesi sığırtmaçtır.	Türkçe kesralı şad (ص) bâbı
2378	1	425	şığırcık kuşu	صِغْرُ جَنْ قَوْشَى	Arabîsi zürzũr , ķâriye . Fârisîsi verşâ , sârsebz , sütũrnâk , sâr ; bâsterk (alaca sığırcık kuşudur).	Türkçe kesralı şad (ص) bâbı

2379	1	426	şığır dili	صِغْرُ دَلِي	Meşhur yapraktır. Arabîsi lisân-ı şevr . Fârisîsi gâvzebân 'dır.	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2380	1	426	şığır kuyruğu	صِغْرُ قَوْبُرُوغِي	Meşhur ottur. Arabîsi bûşîr , âzânû'd-düb , ' uveysiğa , felûmes , felûmiş , ' anârân , miknesetü'l-ender . Fârisîsi bûşîn 'dir.	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2381	1	426	şığır gözü	صِغْرُ كَوْزِي	Papatya envâından meşhur çiçektir. Arabîsi bahâr , ' arâr , uğhuvân (cemi ağâhî gelir). Fârisîsi gâv çeşm 'dir.	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2382	1	426	şığmak	صِغْمَقْ	Arabîsi vese ' . Fârisîsi künciden beyne'l- lâzım ve'l-müte' addî müşterektir.	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2383	1	426	şığdıрмақ	صِغْدِرْمَقْ	Arabîsi ivşâ ' . Fârisîsi pençiden 'dir.	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2384	1	426	şığınmak	صِغْنَمَقْ	Arabîsi isti'âze , ta'vîz , lecâ ' , ' avz , levz , liyâz , i'tişâr , te'aşşur , ihdâf , vilâze , ve'l ; cehş (ağlayarak bir kimseye sığınmaktır). Fârisîsi penâhîden , fünûden 'dir.	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2385	1	427	şığınacak yer	صِغْنَجَقْ يَزْ	Arabîsi melcâ ' , melâş , mültehâc , ' iyâz , ' aşar , ' uşra , kehf , vezer , mefza ' , ma'kil , mev'il , mev'ele , va'l , vağc ; izâz ve menâş (kaçıp sığınacak yerdir). Fârisîsi cây-ı penâh sığınacak yerdir.	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2386	1	427	şığamak (şıvamak)	صِغْمَقْ	Arabîsi mesh . Fârisîsi dest-sûden 'dir.	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2387	1	427	şığanmak (şıvanmak)	صِغَانَمَقْ	Arabîsi teşmîr , tehallüz ; tekevvür (sığanıp hazırlanmak). Fârisîsi dâmen berçiden .	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2388	1	428	şığın	صِغْنِ	Geyiğin büyüğüdür. Arabîsi ye'mûr , eyyel . Fârisîsi gâvezn , gevzen , gürne , gâvdeştî , mârğâr .	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2389	1	428	şıқ nesne	صِغْ نَسْنَه	Arabîsi şafîk , ' âtî şafîk manasınadır, lakin lügat-i müvellededir. Fârisîsi seft 'tir.	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2390	1	428	şıқışmak	صِغْشَمَقْ	Arabîsi izdiğâm , tezâhum , irtitâm ; zahme ve zihâm (kalabalık edip birbirine sıkışmaktır). Fârisîsi enbûhî kerdem .	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2391	1	428	şıқıştırmaq	صِغْشِدْرَمَقْ	Arabîsi tazyîk , teğâzâ . Fârisîsi seftiden , seftâniden .	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2392	1	428	şıқmak	صِغْمَقْ	Arabîsi ' aşr , i'sâr , ğamr ; merz (parmak ucuyla sıkmaktır); hemz (el ile sıkmaktır); rahş (pek sıkmaktır); zâğt (bir yere sıkıştırmaktır); zerdeme (kişinin boğazını sıkmaktır). Fârisîsi efşerden , şipîl , şifliden , şifliden , füşürden , fişârdem .	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı

2393	1	429	şıkılmağ	صِقْلَمَقْ	Arabîsi te‘aşşur . Fârisîsi hûçârîden .	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2394	1	429	şıkıntı	صِقْنَدِي	Arabîsi ‘ uşâre . Fârisîsi efşâre . Sair esamisi “ cebre ” maddesinde mezkurdur.	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2395	1	429	şıklık (ışlık)	صِقْلَقْ	Meşhurdur. Ağız ile ederler. Düdük sesi gibi bir ses peyda olur. Işlık dahi derler. Arabîsi şafir , mukâ’ . Fârisîsi hişt , heşpelek ; şahûl (hayvanat su içerken ağız ile çalınan ıslığa ıtlak olunur.)	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2396	1	430	şıklık çalmağ (ışlık çalmağ)	صِقْلَقْ چَالْمَقْ	Arabîsi mekv , meky , tenkîr , şafir . Fârisîsi siffîden , şahîlîden , şefliden , şepnîden , şüst kerden .	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2397	1	430	şınamağ	صِنَّمَقْ	Arabîsi tecrûbe , bevr , imtiyhân , mañn , temhîş , tañnîk , iblâ’ , ihtiyâr , hibre , seyr , revz , fitne , menv , meny . Fârisîsi âzmûden , revn , vend .	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2398	1	430	şınanmış	صِنَّامَشْ	Arabîsi mücerreb (akvâl-i Arabdandır. حَلَّتْ بِهَ النَّدَامَةُ derler, yani: <i>Her kim mücerreb olan şeyi tecrübe etmeye say ve kûşîş eylese onun için nedamet lazım gelir, yani nadim ve pişman olur</i>), müderreb , mefun , mecerreb gibidirler. Fârisîsi âznûde ’dir.	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2399	1	431	şınır	صِنَّرْ	Arabîsi hadd (cemi hudûd gelir); mışr (cemi muşûr gelir), urfe , sîsâ , tuñm (cemi tuñûm gelir). Fârisîsi serzemîn , merz ’dir.	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2400	1	431	şıva	صَوَا	Arabîsi şîd , sicâc . Fârisîsi dûs ’tur.	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2401	1	431	şıvamağ	صَوَامَقْ	Arabîsi secc , merţâle ; tatyîn ve tecşîş ve tağşîş (kireç ile sıvamaktır); ţayn (el ile çamur sıvamaktır). Fârisîsi endûd ’dur.	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2402	1	432	şıvacı	صَوَاجِي	Seccâc , muţayyin , ţayyân . Fârisîsi dûsger ’dir.	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2403	1	432	şıvık	صَوِيْقْ	Arabîsi mâyi’ . Fârisîsi rûnde ’dir.	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2404	1	432	şıvıklık	صَوِيْقَلِقْ	Arabîsi rağafe, ruğfe, rağfe. Fârisîsi rundeğî ’dir.	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2405	1	432	şıyrık	صَيْرُقْ	Beden-i insânda bazı daracık şey giymekten yahut bir haşin nesne dokunmaktan olur. Arabîsi meşne . Fârisîsi rendîde ’dir.	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
2406	1	432	şıyırmağ	صَيْرَمَقْ	Arabîsi imtişân . Fârisîsi rendîden ’dir.	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı

2407	1	432	sıyrıncaç yer	صَيْرُنْجُوْ بِر	Arabîsi zelc , mâriyye , dahz , zuhlûka (cemi zehâlfık gelir), zelaç , zuhlûl , mezille , züll , zelel , zellâka ; mizlaça ve mizlaç (cemi mezâlik gelir, sıyrıncaç ve kayıncaç yer). Fârisîsi lagznâk , nesbû , nesv .	Türkçe kesralı şâd (ص) bâbı
	1			فَصْلُ الصَّادِ الْمَضْمُونَةِ مِنَ التُّرْكِيَّةِ		
2408	1	433	şu	صُو	Arabîsi mâ' (aslı mevh' tir, cemi miyâh gelir), bilâl , mâ'ûn ; nemîr (yeğni olup tez hazım olunan sudur); râsim ve sebh ve ' âyin ve ma'în (akarsudur); zûlâl (ziyade tatlı sudur); selsel ve selsâl (cemi selâsil gelir, ziyade tatlı ve latif olup âsânlık ile içilen sudur); ' azb ve ferrât (tatlı sudur); rufşa (herkese nöbetle akan sudur); mesûs (gerek sudur); şüfâfe ve teşâff ve şulşule (kap dibinde kalan sudur. “ <i>Bir muhtaç kimesne azıcık şeye nâil olsa</i> ,” Arap mesel darp edip لَيْسَ الرَّؤْيُ مِنَ الشَّيْءِ derler, yani: “ <i>Kap dibinde kalan sudan susuz kişi kanmaz</i> ,” demektir); ğurfe ve nüzfe (bir avuç sudur); hurâk ve zû'âf (tuzlu sudur); ranç (bulanık sudur); şafaç (yeni kaba konup çalkayıp döktükleri sudur); tarç (yağmurdan irkilip içine hayvan kaşanıp terslemiş sudur); ' akç ve ka' (acı sudur); ' alaç (kırbadan sızan sudur); acâc ve ucûc ve me'c ve imiddân (acı ve tuzlu sudur); semd ve zâhl ve zâhl (azıcık sudur); sevhaç (ağaçlara yürüyen sudur); semfile (çukur yerlerde ve derelerde kalan sudur); sümele (cemi süml ve sümül ve ismâl gelir, kap dibinde kalan azıcık sudur); seyl (akması ziyade katı ve çok ve zararlı olan sudur); vecâc' (havuz dibinde kalan sudur); ' arabe (pek akan sudur); ğırbal (havuz ve göl diplerinde kalan sudur ki içinde böcekler olur); ğalel (yeryüzünde akmayıp kâh batıp kâh görünen sudur); ğabl (yeryüzünde akan sudur); nüfâh ve muşâl (küpten ve testiden sızan sudur); mekle (kuyu dibinde azar azar cem olan sudur); hamîm (ısı sudur); cemm (kuyuda biriken sudur); taşlûm ve âcin ve âsin (tadı tuzu ve rengi bozulmuş kötü sudur); şünâne (kırbadan ve sair ağaçtan ve kaptan damlayan sudur); veşel (cemi evşâl gelir, dağdan sızan sudur. “ <i>Kimesneye bir şey vermeyen kişi bahil olduğundan</i> ,” hakkında Arap mesel darp edip هَلْ بِالرُّمَالِ أَوْشَالُ derler). Fârisîsi âb' dır. “ <i>Maksudum hasıl olmadı</i> ,” diyecek mahalde Acemler mesel darap edip هَيْجَ كَسْ نَكْشَنَار derler ve “ <i>Kimseden kimseye fayda yoktur</i> ,” diyecek mahalde Acemler mesel darp edip أَبُ بَابُ نَمِيرِ سَدِّ derler ve “ <i>Yüz suyun dökme</i> ,” diyecek mahalde Acemler mesel darp edip أَبُ رُوْ أَبُ derler ve “ <i>Maldâr olan kimesneye fakr ârız olsa yahut bir ehl-i câh ma'zul olsa</i> ,” ol vakitte Acemler mesel darp edip أَبُ دَرُ جُوْ بَارُ أَيْدُ derler, Türkîde: <i>Su aktığı</i>	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı

					<i>yere yine akar</i> , meselinin mislidir); târ ve cilâb ve revâd (bulanık sudur); bigâr (akarsudur); pîrîn (kokmuş sudur); kârs (gayet soğuk sudur); kendâb (yosunlu sudur); kevâb (çukurda irkılmış sudur).	
2409	1	439	şusuz	صُوسِزْ	Arabîsi ‘ atşân , harrân , zam’ân , naşşân , necrân , mû’âmm . Fârisîsi teşne ’dir.	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2410	1	439	şuşamak	صُوصَلَمَقْ	Arabîsi zamâ’ , levâb , lehş , lehbe , levh , lûvâh , iltiyâh , ğımr , mecer , necer , ihtiyâb , ğayn , ‘ aym ; ‘ ataş (susuzluktur), hüyâm (ziyade susamaktır). Fârisîsi teşne şuden ’dir.	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2411	1	440	şuvarmak (sulamak)	صُوءَارَمَقْ	Arabîsi saky , teskıye , iskâ’ ; îrvâ’ (kanınca suvarmak). Fârisîsi besânîden ’dir.	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2412	1	440	şubaşı	صُوءَابَشِیْ	Arabîsi, Türkîde müstamel olduğu vecih üzeredir. Lügat-i müvellededir, hatta Fetâvâ-yı Hayriyye’nin ekser mesâilinde mezkurdur. Fârisîsi serbâk ’tır.	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2413	1	440	şu bendi	صُوءَبْنَدِیْ	Arabîsi ‘ arm , sıkr . Fârisîsi bend-i âb ’dır.	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2414	1	440	şu şığırı	صُوءَصِغْرِیْ	Arabîsi câmûs (cemi cevâmîs gelir), nâtîs ; kehf (yaşlı koca su sığıridir). Fârisîsi kâmûs (câmûstan ta’cîm olunmuştur), kâvmîş ; kelek (genç su sığırina ıtlak olunur). Sair Arabî ve Fârisî müradifleri “ şığır ” maddesinde mezkurdur.	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2415	1	441	şupara	صُوءِزْرَهْ	Meşhurdur, okurlar. Arabî-i galattır, sahihi izbâre ’dir. İzmâme supara’dır. Fârisîsi sî-pâre ’dir.	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2416	1	441	şopa	صُوءِیَهْ	Arabîsi beyzer (cemi beyâzir gelir), kaşzene , ‘ atele . Fârisîsi bâhû , pâşû ; pâze (çoban sopasıdır, “ soymantı ” maddesinde dahi yazılmıştır).	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2417	1	441	şuç	صُوءِچْ	Arabîsi cürm , cerfme , ba’v , cünâh , işm ; lemem (küçük suç, günâh-ı şagâ’ir manasına); haşa ’ ve hatâ ’ (kasıt ile olmayan suçtur). Fârisîsi günâh (’tır. “ <i>Bir kimesne bir beyhude iş işleyip derhal itizar eylese,</i> ” Acemler mesel darp edip عُذْرُ زُكْنَاهَشْ بِنْتَرُ derler), beze , tâvân günâh gibi suçtur.	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2418	1	442	şuç etmek	صُوءِچْ اِیْتِمَكْ	Arabîsi cinâyet ; iznâb , icrâm , ictirâm bu üçü müte’addi dahi istimal olunur. Fârisîsi günâh kerden ’dir.	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı

2419	1	442	şuçlu	صُؤْجَلُو	Arabîsi mücrim, âsim, aşûm, aşîm, cânî, hâfî ’, muhtî ’. Fârisîsi günâhkâr, günehkâr ’dır.	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2420	1	443	şucuğ	صُؤْجُوْ	Arabîsi haviyye , et sucuğuna itlak olunur. Fârisîsi herzece, dîlpâye; âkinc ve kûşt âkend (et sucuğudur).	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2421	1	443	şuret	صُؤْرَتْ	Meşhurdur. Gerek kağıda gerek taşa gerek gayrı nesneye yazılan surettir. Arabîdir. Taşvîr (cemi teşâvir gelir); timsâl (cemi temâşîl gelir, suret manasına derler), dimye (mermere yahut ona benzer nesneye yazılan surettir). Fârisîsi peyker, taşvîr ’dir.	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2422	1	443	şorğuç	صُؤْرُؤْجُ	Arabîsi rîşe (lügât-i müvellededir). Fârisîsi gelûte ’dir.	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2423	1	444	şoru	صُؤْرُو	Arabîsi su’âl . Fârisîsi pürs ’tür.	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2424	1	444	şormak	صُؤْرَمَقْ	Arabîsi fahş, tefahhüş, su’âl, mes’ele ; ‘ iyâde (hasta halini sormaktır); naşş (arayıp bir tarz soruşturmak ki sorduğu kişinin gönlünde bir şey kalmaya, haber vere). Fârisîsi pürsîden, pejuhîden, pejhîden; sürâğ ve sürîğ (yol sormaktır); yahten (aşikare sormaktır); vîrvîr (sık sormaktır).	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2425	1	444	şoruşturmak	صُؤْرُؤْرَمَقْ	Arabîsi tefahhüş . Fârisîsi pejvîden ’dir.	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2426	1	445	şormak	صُؤْرَمَقْ	Meşhurdur, emmek manasına. Arabîsi maşş . Fârisîsi mekîden , sair Arabî ve Fârisî müradifleri “ emmek ” maddesinde mezkurdur.	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2427	1	445	şorgun ağacı	صُؤْرُؤْفُونُ اِغَاجِي	Arabîsi şû ’. Fârisîsi keyûde, müşk-bîd ’dir.	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2428	1	445	şusam	صُؤْسَامْ	Arabîsi simsim . Fârisîsi bezîşe, süsen, küncüd, küncîd ’dir.	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2429	1	445	şuşmak	صُؤْصَمَاقْ	Arabîsi sükût, sekt (“ <i>Bin söz yeri geldi söylemedi, mahalsiz bir kere söyledi onda da hata eyledi,</i> ” diyecek yerde Arap mesel darp edip خُلْفًا وَ تَطَقَّ derler), şavm, zamz, kezûm , hırmâd; şamt (“ <i>Az söylemek herhalde iyi olduğundan sahibini sevgili eder,</i> ” diyecek mahalde Arap mesel darp edip أَهْلَهُ الْمُحِبَّةَ derler), şumât, inşât, naat, intişât , şamt gibidirler. Şared ve ikrâd (yorgunluktan susmaktır); vücûm ve iblâs (tasa ve gamdan susmaktır). Fârisîsi hâmûş şuden, hâmûşîden (“ <i>Kişi ırzkını talepte olmak gerektir,</i> ” diyecek yerde Acemler mesel darp edip طِفْلٍ خَامُوشٍ شَبِيرٍ نَحُورِدْ	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı

					derler), ḥab kerden , düdüden , tenbed , temzedden , ḥâmûşî , ḥâmişî , sair Arabî ve Fârisî müradifleri “ epsem olmak ” maddesinde mezkurdur.	
2430	1	447	şuşturmağ	صُوصِدْرَمَقْ	Arabîsi iskât (“ <i>Çok ister zannederken katı az nesneye razı olup kanaat eden kimesne</i> ,” hakkında Arap mesel darp edip مَا أَتَيْتَ الصَّيْبِيَّ أَهْوَىٰ مِمَّا أَتَيْتَ derler), tehdîn , inşât , ta’kîm . Fârisîsi ḥâmûşânîden , düdüden .	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2431	1	447	şoğuk	صُوعُوقْ	Arabîsi berd , maşda , ḥaşar , ḥarîş , şebem ; ḳars (katı soğuktur); şırr (ziyade soğuktur); vahşa (soğukluktur); ḳarr ve ḳarra ve ḳırra (soğuktur. “ <i>Dernunda gayz ve kin varken zahiren hulûs ve sadakat izhar eden muhtin kişi hakkında</i> ,” Araplar mesel darp edip حَرَّةٌ تَحْتَ قَرَّةٍ derler). Fârisîsi serd , zem ; şecâm (ziyade soğuktur).	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2432	1	448	şoğumağ	صُوعُومَقْ	Arabîsi berd , teberrüd . Fârisîsi şecûden , şecîden ’dir.	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2433	1	448	şoğutmağ	صُوعُوتَمَقْ	Arabîsi ibrâd , ḥabḥabe , tesmîn . Fârisîsi şecânîden , serd kerden .	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2434	1	448	şolucan	صُوعُولُجَانْ	Arabîsi dessâs , ḥarâfîn , im’âu’l-arz , şahmetü’l-arz ; şafar (insan karnında mütekevvin olan solucandır). Fârisîsi girmsürḥ , girmdirâz , ḥûynâh .	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2435	1	449	şoğan	صُوعَانْ	Arabîsi başal , başala , devfuş ; ‘ anşul ve ‘ anşulâ (ada soğandır). Fârisîsi piyâzû (bir nevi soğandır).	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2436	1	449	şofa	صُوفَهْ	Meşhur, Arabîdir; sahihi şuffa ’dır. İvân (büyük sofadır, cemi îvn gelir); îvân (cemi îvânât ve evâvîn gelir, ivân gibi büyük sofadır). Fârisîsi besâre , hemḥund .	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2437	1	449	şoğak	صُوعَاكْ	Meşhurdur. Arabî-i galattır, sahihi zukağ (’tır, cemi ezikça gelir); zakîle ve zenkâ (daracak sokak). Fârisîsi kûçe .	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2438	1	450	şoğmağ	صُوعُومَقْ	Arabîsi zakb (içeri sokmaktır); ilfâf (kuş başını kanadı altına sokmaktır). Fârisîsi sipûḥten ’dir.	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2439	1	450	şoñ	صُوعْ	Arabîsi ğab , âḥir , ḥumâdâ , ḥıtâm , ḳaşr ; âmed ve şe’v (gayet manasına derler), ḥâtîme ve ḥâtîm (bir nesnenin sonudur), selâ (oğlan doğduktan ardınca çıkan sonudur. “ <i>Bir kimesne bir düşvâr korkulu işe uğrasa</i> ,” o mahalde Araplar mesel darp edip انْقَطَعَ السَّلَا فِي الْبَطْنِ derler). Fârisîsi encâm , pâyân , bâfdüm , jerf , ferencâm , serencâm , füdüm , fercâm ; salḥ (ayın sonudur).	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı

2440	1	451	şoñra demek	صَوَّرَا دِيمَكْ	Arabîsi ba' de, şümme (bundan sonra demektir. Şurût-ı isti' mâli kütüb-ü nahivde mezkurdur), ķumm , sümme manasınadır. Fârisîsi pes , sonra demektir.	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2441	1	451	şolmuş nesne	صَوْلْمِشْ نَسْنَه	Arabîsi zebil, zebîl . Fârisîsi pejmürde, nîrec, nijend .	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2442	1	451	şolmaķ	صَوْلْمَقْ	Arabîsi zebl, zübûl (ot solmaya itlak olunur); zeviyy (taze ot solmaktır); ilvâ' (ot solmaktır). Fârisîsi pejmürden, pejmürîden, pejmürde şuden, şehûlîden, fersûden, fersîden, fejûlîden, pejûlîden; nâgevâlîden (ekin ve o misilli mevrû'ât susuzluktan solmaktır).	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2443	1	452	şoldurmaķ	صَوْلْدِرْمَقْ	Arabîsi izbâl, ezvâl . Fârisîsi pejmurânîden, pejûlîden .	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2444	1	452	şulu nesne	صَوْلُو نَسْنَه	Arabîsi mâ'î, şerr . Fârisîsi âbdâr' dir.	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2445	1	452	şulamaķ	صَوْلَمَقْ	Arabîsi naẓh (mesela: <i>Evin avlusunu suladım</i> , demek نَضَحْتُ سَاهَةَ الدَّارِ demektir), naẓh, nizâh; imhâ' (demire su vermektir, yani sulamaktır). Fârisîsi âb dâden, âb pâşîden .	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2446	1	453	şulanmaķ	صَوْلَمَقْ	Arabîsi mevh, temevvûh, mü'ûh (mesela: <i>Gemi sulandı</i> , demek مَاهَتِ السَّيْفِينَةُ demektir). Fârisîsi âb hûrden , sâhib-i deşîşe “ âbhûr ” maddesinde tafsil üzere beyan etti.	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2447	1	453	şoluķ	صَوْلُقْ	Arabîsi nefes (cemi enfâs gelir), neşeme; şehîķ (nefesi içeri çekmek); zefir (nefesi taşra vermektir). Fârisîsi dem' dir.	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2448	1	453	şolumaķ	صَوْلُومَقْ	Arabîsi teneffûs, tenessüm; zaħir (katı katı solumaktır); ķubû' ve ibtihâr (tez tez solumaktır); anĥ ve anîĥ ve ünûĥ (inilleyip tez tez solumaktır); nehîm (sık sık solumaktır); kehĥ (soluĥu şiddet ile taşra vermektir); rebv (pek pek solumaktır). Fârisîsi demzeden, raĥîden, demâber, demâver' dir.	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2449	1	454	şulaķ	صَوْلَاقْ	Arabîsi a' fet, a' ser . Fârisîsi ķepe' dir.	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2450	1	454	şol taraf	صَوْلُ طَرْفْ	Arabîsi meysere ; saĥ tarafa meymene derler. Yesra, yesâr (sol tarafına derler); şimâl (sol yandır, yemîn mukabili, cemi eşmül gelir), meş'eme şimâl gibidir. Fârisîsi nezd-i ķep , sair Arabî ve Fârisî müradifleri “ yan ” maddesinde mezkurdur.	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı

2451	1	454	zımpara	صَوْمِزَه	Kum gibi ince ve sert olur. Ekser onunla bileği taşı sürte sürte düz ederler. Arabîsi sünbâzec, sünbâz . Fârisîsi süpâde, süm pâre .	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2452	1	455	şumaç	صُمَاق	Meşhurdur. Arabî-i galattır, sahihi sümmâk ve sümâk 'tır. Fârisîsi tetere, tütere, tim, tütüm . Mideyi dibâgat eder ve taama iştaha getirir. Susuzluğu ve gaşeyânı def eder. Sair havası kütüb-ü tıbda mukayyettir.	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2453	1	455	şomurdamaç	صَوْمُورْدَامَقُ	Arabîsi cemceme . Fârisîsi pelmîden 'dir.	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2454	1	455	şunmaç	صَوْمُومَقُ	Arabîsi hücüm, hamle, di' sâk . Fârisîsi kerâyiden, hamle kerden manasına. Sair Arabî ve Fârisî müradifleri " sür şalmaç " maddesinde mezkudur.	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2455	1	456	şunturaç	صَوْمُوتَرَاچ	Meşhurdur. Nalbantların at tırnağı kestiği alettir. Arabîsi keffe (lûgat-i müvellededir). Fârisîsi sümtrâş, kâlink .	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2456	1	456	şungur	صَوْمُوقُورُ	Meşhur kuştur. Arabîsi sunçur 'dur. Asılda esmâ-i ricâlden bir isimdir. Sonradan mezkur kuşa dahi itlak olunmuştur. Lûgat-ı fasiha değildir. Fârisîsi şençur, şençâr .	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2457	1	456	şoymaç	صَوْمُومَقُ	Arabîsi salh (mesela: <i>Koyunu soydum</i> , demek سَلَّحْتُ الشَّاةَ demektir), tecrîd, hamr, bezz; vaqs ve şer' ve saħc ve necâ ve natk (deri soymaktır); celf (kabın(1) soymaktır); kaşv ve takşiye ve saħl (bir nesnenin kabuğunu ve kabını soymaktır); kaşr ve takşîr (kabuk soymaktır); saħn (şeyin kabuğunu ya derisini soymaktır); neşneşe (deriyi tez tez soymaktır); ħart (ağaç kabuğunu soymaktır. " <i>Bir müşkül işin ziyade düşvâr olduğunu beyan mahalinde</i> ," Arap mesel darp edip وَدُونَهُ خَرَطَ الْقَادَ derler. Ğatâd Türkîde geven dedikleri dikendir ki ona el ile yapışmak mümkün değildir). Fârisîsi âhenciden; züşten (âdemin esbabın soymaktır); henciden (koyun derisin(i) soymaktır).	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2458	1	458	şoyunmaç	صَوْمُومَقُ	Arabîsi te' arrî, nazıy müte' addi dahi istimal olunur; tenazîi (te' arrî manasına); nazv (nazıy manasına); tanziye (nazv gibi lâzımdır, müte' addi dahi istimal olunur). Fârisîsi pürehne şuden .	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2459	1	458	şoyulmuş	صَوْمُومِشَن	Arabîsi mücerred, bâsiş, müte' arrî, mütenazîi . Fârisîsi âhencîdi' dir.	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2460	1	459	şuya girmek	صَوْمُوه كَبِرْمَك	Arabîsi ħavz, ħıyâz; şer' (davar suya girmektir). Fârisîsi derâb reften, derâb der-âmeden 'dir.	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı

2461	1	459	şu yolu	صُوْيُولَى	Arabîsi kanâh (cemi kanavât gelir); zinâb (kanâh gibi mecrâ-yı mâ' manasına'dır), kerte , nesec , hâfişe , nâşife cemi nevâşif gelir (su yoludur); ' akîk (bol ve geniş olan su yoludur); şe' ab (sel ve su yoludur). Fârisîsi bârgîn (künk ile akan su yoluna itlak olunur); ferhûr (su yoludur); kehrîz ve kârîz (gerek pâk gerek nâ-pâk su yoludur).	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2462	1	460	şoy	صُوْئَى	Arabîsi neseb (cemi ensâb gelir), haseb , erûme , cerşûme , ' ırk , nihâz , hicz , şerh ; şelh ve zürriyet (soy sop manasınadır). Fârisîsi nihâd , nijâd , bâl ; fürûmâye (alçak soydur).	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
2463	1	460	şoymanı	صُوْيَمَانْتَى	Arabîsi ' atele , vebîl , mevbil , hirâve . Fârisîsi pâşû , bâhû ; pâje (çoban sopasıdır).	Türkçe dammeli şâd (ص) bâbı
	1			بَابُ الطَّاءِ الْمَفْتُوحَةِ مِنَ التَّرْكِيْبَةِ		
2464	1	460	taşmak	طَائِمَقْ	Arabîsi ' ibâde , ' ubûdiyye , ' ubdiyye . Fârisîsi perestîden .	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2465	1	460	taşınmak	طَائِمَقْ	Meşhurdur. Otururken uyku geldikte olur. Arabîsi tehevûm , tehvîm . Fârisîsi derhâb , ber-cesîden 'dir.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2466	1	461	taşırmaq	طَائِشِرْمَقْ	Arabîsi îşâl , teslîm . Fârisîsi kümâşten , sair esamesi " ulaştırmak " maddesinde mezkurdur.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2467	1	461	tabağ	طَائِقْ	Meşhur, Arabîdir. Cemi eţbâk gelir. Fârisîsi tebûk , çâşdân , kârsân ; tebşî (gümüşten yahut bakırdan yapılmış leb-gerdân tabaktır); tebenk (helvacıların helva kodukları yassı tabaktır).	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2468	1	461	tabla	طَبْلَه	Arabîsi cûne (attarların tablasına itlak olunur); kerebe (çadır direğinin tepesine konulan değirmi tabladır). Fârisîsi tebenkerî (ekmek tablasıdır); teberk (itriyyat yahut meyve tablasıdır).	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2469	1	462	tabağ	طَبَاقْ	Meşhurdur. Deri tabağat eden kimesnedir. Arabîsi debbâğ . Fârisîsi dibâğatger 'dir.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2470	1	462	tabağhane	طَبَاقْهَانَه	Meşhurdur. Deri tabağat olunan mahaldir. Arabîsi medbağa , menî'e . Fârisîsi dibâğâtgâh 'dir.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2471	1	462	tapkur	طَبَقُورْ	Meşhur. Eyere vururlar, kulanıdır. Arabîsi bartınc , üşküzz . Fârisîsi berşek , sair Arabî ve Fârisî müradifleri " kulan " maddesinde mezkurdur ve mesturdur.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı

2472	1	463	taban	طَبَانٌ	Hayvan tabanı. Arabîsi fîrs . Fârisîsi sûl 'dür.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2473	1	463	tabanca	طَبَّانَةٌ	Arabîsi sille . Fârisîsi sîlî ('dir. Acemler bu minval üzere istimal ederler), kâz ve lürs dahi derler.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2474	1	463	tatmak	طَاتَمَقٌ	Arabîsi zevk , zevâk , mezâk , mezâka , tezevvuk , telemmuk , imtâs , ta'am , tefa'um ; mezz (çeşni bilmek için tatmaktır); levs ve levâs ve lemâz (dil ucuyla tatmaktır); tematţuk (yemek tadarken dili damağa vurup öttürmektir). Fârisîsi çeşîden , mesrîden 'dir.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2475	1	464	tat	طَانٌ	Arabîsi lezze (cemi lezzât gelir), ta'm . Fârisîsi çâşnî , hây 'dir.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2476	1	464	tatlı nesne	طَانُلُو نَسْنَه	Arabîsi lezzîz , elezz , ' azb , hulv . Fârisîsi şîrîn 'dir.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2477	1	464	tatlılık	طَانُلُو لُقٌ	Arabîsi lezz , lezzâz , lezzâze , ' azâbe , halâve , ' uzûbe ; semire (halâve manasınadır, akvâl-i Arabdandır; وَمَا نَفْسِي بِشَيْرَةٍ derler, مَالِكٌ فِي نَفْسِي خَلَاوَةٌ, Fârisîsi şîrînî 'dir.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2478	1	464	tadıcı	طَابِيجِي	Arabîsi zâ'ik , müzevvik . Fârisîsi çeşende 'dir.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2479	1	465	tatlı deniz	طَانُلُو دَكِزٌ	Arabîsi bahru'l-huluv . Fârisîsi baħr-ı şîrîn , deryâ-yı şîrîn 'dir.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2480	1	465	tatlı dilli	طَانُلُو دِلُّو	Arabîsi faşîhû'l-lisân , eblağa'l-lisân . Fârisîsi şîrîngû , cerzbzân 'dir.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2481	1	465	darphane	طَرَبَّانَه	Akçe kesilen mahaldir. Arabîsi dâru'đ-đarb (lügat-i Mısıryyedir). Fârisîsi diremgede , mîhgede 'dir.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2482	1	465	tartmak	طَارَتَمَقٌ	Arabîsi vezn , zine . Fârisîsi sencîden , saħten , şencîden 'dir.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2483	1	465	tartıcı	طَارَتِجِي	Arabîsi vâzin , vezzân . Fârisîsi vezn künende 'dir.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2484	1	465	tartı	طَارَدِي	Çeki manasına. Arabîsi kabbân . Fârisîsi kepân , kerestûn , kerestûden .	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2485	1	465	tarçın	طَارِچِينٌ	Arabîsi dârşînî , tarçından muarrebdir. Fârisîsi dârçîn 'dir.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2486	1	466	tarhun	طَرْحُونٌ	Meşhur ottur. Arabîdir, ra'lûl dahi derler. Fârisîsi erenbîj , erebnîj , teberhûn , terhân , ğarmânûş , neveşt .	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı

2487	1	466	tartağan	طَارَطَغَانٌ	Arabîsi şezer mezer 'dir. Şagâr bağar . Fârisîsi perîşân, türt mürt .	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2488	1	466	dar nesne	طَارَ نَسْنَه	Arabîsi zîk, zayyık, zâyık; azyak (ziyade dar nesnedir). Fârisîsi tenk 'tir.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2489	1	466	darlık	طَارَلِقٌ	Arabîsi zîk, zekab, ezl, te'ezzül; lezn (ziyade darlıktır); lahîş ve şezaf ve azk ve zank (maîşet darlığıdır). Fârisîsi tengî .	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2490	1	467	daraltmak	طَارَ التَّمَقُّ	Arabîsi tazyîk, izyâk, tezni 'e. Fârisîsi teng kerdên 'dir.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2491	1	467	dar olmak	طَارَ أَوْلَمَقٌ	Arabîsi laşab (mesela: <i>Yüzük parmakta dar oldu</i> , demek أَصَبَ الْخَاتَمُ فِي الإِصْبَعِ demektir), zayk, te'ezzuq . Fârisîsi teng şuden 'dir.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2492	1	467	taramak	طَرَمَقٌ	Arabîsi cerş, maş, maşk, 'akl; tercîl (saç ve sakal taramaktır). Fârisîsi şânden, şânîden .	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2493	1	467	tarak	طَرَقٌ	Arabîsi mişka, muşt, mikedd, feylem; miczâ ' (demir taraktır). Fârisîsi şâne, sefâhin; senîje (keten tarağıdır).	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2494	1	468	taraf	طَرَفٌ	Arabîdir. Yan manasına. Arabîsi cânib, nâhiye, 'ind, haşîr, kuṭr (cemi aktâr gelir), ufuk (cemi âfâk gelir), rükñ (cemi erkân gelir). Fârisîsi sû, sûy ("Devletmende âlim <i>teveccüh eder</i> ," diyecek mahalde Acemler mesel darp edip دُوْدُ بَسِي نِيكُوِيَانِ بَاشَدُ derler), nezd, kenâr, sûy gibi taraftır.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2495	1	468	darı	طَارِي	Arabîsi zerre, duhn, kebîb, tûsmâriyye; tahf (kızıl darıdır), şümâm (yaban darısı bir ottur ki aynıyla darı başı ve darı sapı gibi olur. Yabanda biter, döverler, suyunu göze sıkırlar ve kendini dahi korlar, beyaz aynı giderir). Fârisîsi erzen, şüşû, kâvers (sarı darıdır).	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2496	1	469	dazlak	طَارَلِقٌ	Başı tüysüz olana derler. Arabîsi akra ' . Fârisîsi dağser .	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2497	1	469	tazi	طَارِي	Meşhur, ev kelbidir. Arabîsi selûkıyye (akvâl-i Arabdandır ki " <i>ehl-i sûk taifesi üşenmeyip, yorulmayıp daima alışverişte şikâr kapmak sevdasında olmalarıyla,</i> " السُّوْقِيَّةُ كِلَابُ السُّوْقِيَّةِ derler), hebla', hecra' ; zırv (tazıdır, sair evlerde me'lûf olan kilâba dahi itlak olunur). Fârisîsi seg-i tâzi 'dir.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2498	1	470	taş	طَسَه	Arabîsi kürbe, kerb, terah, gûşsa (cemi gûşaş gelir), şeraç, belbele, belbâl, sû' , gamm (cemi gumûm gelir), hemm (cemi hümûm gelir), şecceb, şecen, vaqm, hazan,	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı

					ğanz, ğânaza, kenz, le'z, kemed, şecv; taḥf (gönlü ihata eden tasadır). Fârisîsi endûh, endüh, fezem, fejem, ferm, taḥş, taḥs, tesvîd, bimenk, pejhân, tâsâ (Türkîde meşhur olan tasanın sahihidir).	
2499	1	471	taşalanmak	طَسَّأَلَمَقْ	Arabîsi iğtimâm, teḥazzün, ikti'ab, inşicâb, tarḥ, teterruḥ, iktirâb, se'em, se'eme, şecen; baḥ', buḥû' (helak rütbesi tasalanmaktır); kâbe, kâbeh (ziyade tasalanmaktır); kemd (gizli tasalanmaktır); zacer (tasadan gönül dar olmak, böyle olan kişiye zacûr derler); ğanz (birşeyden ziyade tasalanmaktır); lehef ve telehhüf (geçmiş nesneye hasret çekip tasalanmaktır); melel ve melle ve melâle (kişinin gönlüne bir ağır nesne gelmekle tasalanmaktır); ihimâm ve iḥtimâm (işi bitirmek için tasalanmaktır). Fârisîsi nehîden 'dir.	Türkçe fethalı fâ (ط) bâbı
2500	1	472	taşalandırmak	طَسَّأَلَدَرَمَقْ	Arabîsi imlâl, ihmâm, iḥtizân, işcân, vekm, kenz, kezz, ik'âb . Fârisîsi paḥşâyiden 'dir.	Türkçe fethalı fâ (ط) bâbı
2501	1	472	taşalı	طَسَّأَلَى	Arabîsi mağmûm, mekrûb, ḥazîn, âsif, esif; vâcim (baş eğip, düşünüp duran taşalıdır). Fârisîsi endûhgîn, beḥand 'dir.	Türkçe fethalı fâ (ط) bâbı
2502	1	472	taş	طَاشَن	Meşhurdur, Arabîdir. Miycere (burun tasıdır); leḥâ ve milḥâ (içine ilaç koyup buruna akıttıkları kaptır ki ona dahi bizim ıstılahımızda burun taşı derler); istân (tunçtan olan tastır). Fârisîsi pinkân, hîz; sermak ve curgâ (oluklu tastır).	Türkçe fethalı fâ (ط) bâbı
2503	1	473	taşımamak	طَسَّأَلَمَقْ	Meşhurdur. Ölçüp biçmek manasına. Arabîsi emt, ḥalk (mesela: <i>Deriyi kesmezden evvel tahmin etsek خَلَقْتُ الْأَدِيمَ</i> dersin), taḥmîn, taḥdîr, ḥazy, ḥazv, ḥads, ivzân . Fârisîsi endâze kerdin; verendâziden (sözü ve işi taşımamaktır).	Türkçe fethalı fâ (ط) bâbı
2504	1	474	taşma	طَسَّأَلَمَه	Ekser nalına ederler. Arabîsi şirâk (cemi şürük gelir. “ <i>İki şey birbirine ziyade benzeyip müşâbehet-i tâmmesi olduğu mahalde,</i> ” Araplar mesel darp edip إِنَّ الشَّرَّكَ أَنَّ الشَّرَّكَ مِنْ أَبِيهِ derler); zimâm (Arabistan'da ve Mekke-i Mükerrreme ve Medine-i Münevvere'de giydikleri cümcümenin taşmasıdır). Fârisîsi âgâre, düvâl, dübâl, yerendân 'dir.	Türkçe fethalı fâ (ط) bâbı
2505	1	474	taş	طَاشَن	Arabîsi ḥacer (cem-i kiletî aḥcâr ve cem-i kesretî ḥicâre gelir); cendel (taşlardır, vâhidi cendele 'dir); cerel, cervel (ḥicâre gibi taşlardır); ḥaşâd ve ḥaydân ve cemr	Türkçe fethalı fâ (ط) bâbı

					<p>cemi cimâr gelir ve zenânîr ve nebât ve haşât cemi hasâ gelir (ufak taşlardır); kaḥkâr (katı taştır); beḥber (ziyade katı taştır); rebî'a (kuvvet vermek için kaldırılan taştır); yerma' (ufak, beyaz yıldırak taştır); lahfe (cemi lihâf gelir, rengi bayaz taştır); neşef (balık gibi görünen kara taş ve ayağa sürülen taşta dahi itlak olunur); dümlük (müdevver taştır); midvek (destezenk dedikleri taştır); berfil (cemi berâfil gelir, uzun taştır); cilmid (su içinde olan yassı taştır ki üzerinde bez çarparlar ve giysi yuyarlar); bellâ' (düz ve hemvâr taştır); zulzile (bir âdem götürecekt kadar olan taştır); zarrâtân (değirmenin iki taşdır); imfid (düz taştır); irem (cemi arâm ve urum gelir, ovalarda nişan için diktikleri taştır); haşrem (kireç için yaktıkları taştır); razm (yapıya ve duvara konulan büyük taştır); selime (cemi silâm gelir, el ile atmak mümkün olan taştır); cişve (bir yere biriktirilen taştır); şuvâ (yollarda ve bazı meydanlarda dikilen nişan taşdır); şalâbe (üzerinde deva ve misk ezdikleri düz mücella taştır); şandaḥ (enli, yassı taştır); merv (çakmak taşdır). Fârisîsi seng ('dir. "<i>Bir kimesne için eğlendi, gelmedi</i>" diyecek mahalde Acemler mesel darp edip <i>جام برسنک زن سنک رفت و سنک بست</i> derler ve "<i>Tövbe-i nasûh ile,</i>" diyecek mahalde Acemler mesel darp edip <i>جام برسنک زن</i> derler); düşte ve zemû ve hîzîne ve galtebân (dam üstündeki toprağı düzeltmek için olan taştır ki ona loğ taşı derler); kâlâr (yufka taştır); şâhmühre (ejderha ve büyük yılan başında hâsil olan muteber taştır); kârsengsâr (nişan taşı ki bazı yollarda dikerler); nâre (terazinin eksik tarafına tamam olsun diye astıkları taştır).</p>	
2506	1	479	taşlık	طاشلق	Arabîsi ḥacîre , ḥâcîre . Fârisîsi sengistân , sengdân 'dır.	Türkçe fethalı fâ (ط) bâbı
2507	1	479	taşrakmak	طاشرقمق	Arabîsi iḥfâ' (mesela: <i>Atım taşraktı</i> , demek اخفى فرسى demektir), vaḥ' , vukû' . Fârisîsi sengzede şuden .	Türkçe fethalı fâ (ط) bâbı
2508	1	479	taşmak	طاشمق	Arabîsi nefih (mesela: Çömlek ve ona benzer şeyler kaynayıp taşmak); tümüvv ve tümüyy (su taşmaktır). Fârisîsi cüşîden 'dir.	Türkçe fethalı fâ (ط) bâbı
2509	1	479	taşak	طشق	Arabîsi ḥuşye (cemi ḥuşâ gelir), tifisse , kınde / kunde , zebzebe , hiskile ; sühâdil (zeker ile ḥuşye'dir); ünşeyân (ḥuşyetân gibidir). Fârisîsi ḥâya , Türkîde dahi müstameldir.	Türkçe fethalı fâ (ط) bâbı
2510	1	480	dağ	طاع	Arabîsi cebel (cemi cibâl gelir), vezer , şîk , rî' (cemi riyâ' gelir), 'alem (cemi a'lâm gelir). " <i>Bir kavmin ulularından olanlar bazı mesa'ib-i dehr sebebiyle tahkir ve tezlil</i>	Türkçe fethalı fâ (ط) bâbı

					<i>olunup zü'afâdan oldukları vakitte,</i> " Araplar mesel darp edip <i>أغلام أرض جُعِلَتْ بِطَائِحَا</i> derler); tavd ve müşmaḥḥir ve kifr ve hâlık (ulu ve yüce dağdır); nebhâ' ve nefhâ' (tepesi düz olan dağdır); kâ' ile (cemi ḳavâ' il gelir, uzun dağdır); hüzlül cemi hezâlîl gelir ve ḳarn (küçük dağdır); şfb (karlı dağdır); şünhûbe ve şünhûb cemi şenâhîb gelir (dağ başıdır); şimrâh ve maşâd ve hunzîz (yüce dağlar başlarıdır); ur' ura ve şemeḡa (dağ tepesidir); şadef ve şe' afe (dağ başı nihayetidir); nîḳ (dağın gayet yükseğidir); sakḥ ve nuḥş (dağ dibidir); ḥazîz ve ḳubl (bir dağ eteğidir). Fârisîsi kûh , kûh , kûhsâr , kûhsâr ; dâmen-i kûh (dağ eteğidir).	
2511	1	481	dağıtmak	طاعِمْق	Arabîsi temşîr , bess , şav' , kaş' , tezbîl , teşvî' , tebzîr , tenşîr , birtâk , bek , bezâze , bezḳata ; teşennu' (saçıp dağıtmaktır); ḥavs (kurt koyunu dağıtmaktır). Fârisîsi perâkenden , şükûlîden , küşûften , küşüften ' dir.	Türkçe fethalı fâ (ط) bâbı
2512	1	482	dağınık nesne	طاعِغق نسنه	Arabîsi şeml (' dir. <i>جَمَعَ اللهُ شَمْلُهُمْ</i> derler. " <i>Allah Teala onların dağınıklıklarını bir yere biriktirsin,</i> " demektir), şetîf , menşûr . Fârisîsi perîşân , türt mürt , perâşîd , perâşîde , telâş , fene , fenek , perîşîde , kerâş , perâkende ; tenved (ziyade dağınık nesnedir).	Türkçe fethalı fâ (ط) bâbı
2513	1	482	dağıtıcı	طاعِغِجِی	Arabîsi nâşîr , müşettit . Fârisîsi perîşân künende ' dir.	Türkçe fethalı fâ (ط) bâbı
2514	1	482	dağılmak	طاعِغَمق	Arabîsi şa'b , teşa''ub , teferruk , şett , şetât (müteaddi dahi istimal olunur), ḥavs , teşe''us ; keşh (ع ile istimal olunur), inkîşâh , tebevîüd , teḳaddüd , bezr , ba' şere , ibzi' râr , teḳâbü , inḥisâs , teşavvu' , inḥisâf , tezeyyül , tenâşür , teḫâh , fayḥ , feyûḥ . Fârisîsi perâkendîden (müteaddi dahi istimal olunur), perîşîden , telaşîden , kerşîden .	Türkçe fethalı fâ (ط) bâbı
2515	1	483	takırtı	طاقِرْدِی	Arabîsi taḳtaḳâ ; taḳtaḳa (hayvan takırtısıdır); ḥabataḳtaḳ (at ayağı takırtısıdır). Fârisîsi âvâz-ı pây ' dir.	Türkçe fethalı fâ (ط) bâbı
2516	1	483	taḳmak	طاقَمق	Arabîsi irsân (bir nesneye ip takmaktır). Fârisîsi şebânîden ' dir.	Türkçe fethalı fâ (ط) bâbı
2517	1	483	taḳınmak	طاقِئَمق	Beline yahut parmağına hançer ve hatem takınmak gibi. Arabîsi iddihâc ; teḫattüm (yüzük takınmaktır); irtî' âş ve tera' 'us (küpe takınmaktır). Fârisîsi şebîden ' dir.	Türkçe fethalı fâ (ط) bâbı
2518	1	484	taḳla	طَقْلَه	Arabîsi taḳille (lûgat-i müvellededir). Fârisîsi künbed ' dir.	Türkçe fethalı fâ (ط) bâbı
2519	1	484	tañ yeri	طَقْ يَرِی	Arabîsi şubḥ , şabîḥa , şakḳ ; fecr (sabah aklıdır); farḳ ve felak (tandır, şubḥ manasına). Fârisîsi vâretgâh ' dir.	Türkçe fethalı fâ (ط) bâbı

2520	1	484	tañlamak	طَكَمْتُ	Arabîsi te‘accüb, isti‘câb, istiğrâb . Fârisîsi şiküften ’dir.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2521	1	484	çalapmak	طَلَبْتُ	Arabîsi hafağa, hafakan . Fârisîsi hûşâniden ’dir.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2522	1	484	çalaş	طَلَّش	Arabîsi burâ’ . Fârisîsi şühâ ’dır.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2523	1	484	dalğa	طَالَعَهُ	Suda ve deryada olur. Arabîsi mevc (cemi emvâc gelir), teyyâr, mevr, temevvür, âziyy cemi âvâziyy gelir mevc manasına. Fârisîsi üştürek, kûhe, niri-i âb , sair Arabî ve Fârisî müradifleri “ dalğa ” maddesinde mezkurdur.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2524	1	485	dalgalanmak	طَالَعَمْتُ	Arabîsi tehammuţ, zaḥr . Fârisîsi mevc zeden ’dir.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2525	1	485	dalğa köpüğü	طَالَعَهُ كُوبُوكِي	Arabîsi riğvetü’l-mevc . Fârisîsi kef-i hîzâb	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2526	1	485	dalgıç	طَالَجِج	Arabîsi ḳammâs; ğavvâş ve ğattâs (inci çıkaran dalgıçtır). Fârisîsi fürû revende be-âb .	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2527	1	485	dalmak	طَالَمْتُ	Arabîsi telcîc, inġimâr, inġimâs, ğâms, ğaṣ, fems, ğavş , inġimâr gibi suya dalmaktır. Fârisîsi ġaliden; fürû reften ve ġavṭa (suya dalmaktır); nâġûş (baş aşağı suya dalmaktır).	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2528	1	485	damla	طَمَلَهُ	Arabîsi ḳatre, şelşel, şelşâl . Fârisîsi çekâle, çekre, çeke, sirişk .	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2529	1	485	damlamak	طَمَلَمْتُ	Arabîsi ḳatr, ḳatrân, vekf, vekîf, vedf, tevkâf, îkâf, tehtân. hetn, hetûn; vedḳ (yağmur damlamaktır). Fârisîsi çekiden; jûhiden (sakf damlamaktır); şüftiden ve şiften (kan ve irin damlamaktır); nâyije (âb çekiden manasına su damlamaktır).	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2530	1	486	damlatmak	طَامَلَمْتُ	Arabîsi ikṭâr, taḳṭîr, şelşele; şaġye (sidik damlatmaktır, taktir-i bevl manasına). Fârisîsi çekâniden ’dir.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2531	1	486	dam üstü	طَامَ أَوْسْتِي	Arabîsi saṭḥ (cemi sütûḥ gelir), iccâr, tâbe . Fârisîsi câl ’dir.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2532	1	486	çamah	طَمَعُ	Arabîsi zera’ , raşaġ, ze‘am , tamah manasındırlar. Fârisîsi şereh, kâd .	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2533	1	486	çamahkâr	طَمَعَكَز	Arabîsi ṭammâ‘ . Fârisîsi taḥcüm, şehrmend ’dir.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2534	1	486	damar	طَمَرُ	Arabîsi ‘ ırḳ (cemi ‘ urûḳ gelir); zâḳın (çene damarıdır); aḥda’ (buyunda hacamat olunan damardır); vetîn (yürekte bir damardır ki eġer üzülse sahibini helak eder);	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı

					<p>niyât (vefîn damarından kalp kendine bağlanmış bir damardır); bâsalîk (dirseğin ensesi cânibinde bir damardır); kâyil (uyluğun iç tarafında bir damardır); nesâ (uyluk damarındır); şelîl (arkada bir damardır); nâ'it (belden aşağı inen damardır); câyif (pazıdan yağrı tarafına varır damardır); vetere (zeker içinde bir damardır); ruğsâ' (göğüste süt gelen bir damardır); esherân (hasiyetinden zeker başına gelir iki damardır ki meni onlardan gelir); nâhîrân (boğurtlakta iki damardır); revâhiş (kolların iç yüzünde olan damarlardır); nevâşir (kolun dış yüzünde olan damarlardır); eşâci' (avucun taş yüzünde olan damarlardır); şeryân (cesed-i insanda olan ufak damarlardır, cemi şerâyîn ve şiryânât gelir); ' avlek (rahimde bir damardır); ' âzil (hayız kanının damarındır); kîfâl (kolda kan alınan damardır); ekhal (kolda kan alınan üç damar ortasında ki damardır); üseylim (serçe parmak ile yanındaki parmağın arasında olan damardır); vedec ve verîd (şah damardır). Fârisîsi rek; serârûy (başa müteallik kolda olan damardır ki etîbbâ ona kîfâl derler.</p>	
2335	1	488	ṭambur	طنبور	<p>Meşhur çalgı aletidir. Arabîde ṭâ'-i mûhmele (ط)' nin zammı ile ṭunbûr'dur, ṭnbâr dahi ṭanbûr gibidir. Fârisîsi serkûbe, sitû, şûşek, şâşenk, yeşkerde'dir.</p>	Türkçe fethalı ṭâ (ط) bâbı
2536	1	488	ṭambura	طنبوره	<p>Arabîsi mizher. Fârisîsi denbere; setâr ve sürûd (üç telli ki bozuk dahi denir), şâşek, şûşek, sitûye tamburadır.</p>	Türkçe fethalı ṭâ (ط) bâbı
2537	1	488	ṭanıḳ	طنق	<p>Arabîsi şâhid (cemi şevâhid ve şühûd gelir). Fârisîsi güvâh (" <i>İnayet ve himayet ile bir nazar etmek bin türlü say ve ihtimamdan yeğdir</i> ", diyecek mahalde Acemler mesel darp edip بِكْ عِنَايَتْ قَاضِي بِهِ أَرْ هَرَاؤْ كُؤَاه derler).</p>	Türkçe fethalı ṭâ (ط) bâbı
2538	1	488	ṭanıḳlık	طنقلىق	<p>Arabîsi şehâdet. Fârisîsi güvâhî, güvâyî' dir.</p>	Türkçe fethalı ṭâ (ط) bâbı
2539	1	488	davar	طوار	<p>Arabîsi dâbbe, birzevn; ne'am (yabanda otlayan davardır, cemi en'am gelir); lebine ve lebûne (sütlü olan davardır); maṭiyye (binmek için ve yük için olan davardır, cemi maṭâyâ gelir); milvâh (susuz olan davardır). Fârisîsi çârpâ, pervârî (evde beslenmiş hayvana dahi itlak olunur); sütûr (müfredidir cemi sütûrân gelir, davardır); şitâğ (sütü çok olan hayvandır).</p>	Türkçe fethalı ṭâ (ط) bâbı

2540	1	489	tavşan	طَوْشَن	Arabîsi erneb (cemi erânib gelir), zağîb , züğâb , derrâme , dermâh , derime , qurâ , ka'îl ; hıraz (erkek tavşandır, cemi hıraz gelir); 'ikrişe ve 'ucûz ve kuffe ve kuvâ'a (dişi tavşandır); hırnık ve havsa' ve dirş ve nehser (tavşan yavrusudur); sühâle (anasından henüz ayrılan tavşan yavrusudur). Fârisîsi hargûş , kûtâhpâ , kûtehpâ , kûtehpâçe , lâğûn . Tavşan birisine dişi birisine erkek olup avratlar gibi hayız görür diye ekser kitapta mukayyettir.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2541	1	490	tavşancıl kuşu	طَوْشَنجَل قَوْشِي	Arabîsi 'uqâb (kara kuş nevindendir), hudâriyye , kâsir , lemmâ'a , şa'vâ' ; yavrusuna gubbe derler, ferh manasına. Fârisîsi âlûh , âluh , âle' dir.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2542	1	490	tavla	طَوْلَه	Meşhur at tavlasıdır. Arabîsi âhiye , âhiyye (cemi ehâyâ gelir, tavla manasına). Fârisîsi tavfile ve Türkîde müstamel olduğu vecih üzere tavla dahi derler.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2543	1	491	tavla	طَوْلَه	Meşhur oyundur. La' b-ı mezbûrun her kısmı altışar haneye taksim olunmakla altı kapı demek olup Türkîde ismi mevzû leh manasın(1) ifade eder. Arabîsi nerd-i şîr . Fârisîsi şesder , şesdere .	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2544	1	491	tavan	طَوَان	Arabîsi sakf . Fârisîsi süpuğ' dur.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2545	1	491	tavus	طَاوُوس	Arabîdir, cemi tavâris gelir, ebû'l-veşy , şarrâh , ebû'l-hasen . Fârisîsi Türkîde ve Arabîde müstamel olduğu gibi tâvûs' tur.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2546	1	491	tava	طَاوَه	Arabîsi tâcin . Fârisîsi tâbe .	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2547	1	491	tahra	طَهْرَه	Meşhurdur. Onunla bağ budarlar. Arabîsi mincel . Fârisîsi buzgâ , dâsgâle , dehre , dâsgâle , dasgele .	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2548	1	491	tay	طَائِي	Arabîsi kürrah , mühr (cemi emhâr ve mihâr gelir), felüvv . Fârisîsi tecâr , tecâre , kürre taydır. “ <i>Bed aslından iyilik gelmez,</i> ” diyecek mahalde Acemler mesel darp edip كُرَّهَ أَزْفَرُ بَرِّ أَيَّدُ derler.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2549	1	492	dayak	طَيَّاق	Arabîsi rübe ; mitras ve şicâr (kapı ardına kodukları dayaktır). Fârisîsi bütlâd ; püjâmend ve püjâvend ve çanâg ve rîznân ve fâne ve pâne (kapı ardına kodukları dayaktır); şengîne ve zirfin ve jirfin ve fedved ve ferâvend ve ferder ve ferdere (kapı ardına kodukları sürmeye dahi itlak olunur); tâyâk (desteçüb manasına Türkîde istimal eyledikleri dayaktır).	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı

2550	1	492	dayanmak	طَيَّنَمَقُ	Arabîsi ittikâ ’, istinâd , istisnâd . Fârisîsi püşt dâden ’dir.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2551	1	492	dayanıcı	طَيَّنَبَجِي	Arabîsi müstenid , müttekî . Fârisîsi tekye künende ’dir.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2552	1	492	dayanmak	طَيَّنَمَقُ	Türkî-i meşhurdur. Sürçmek manasına. Arabîsi zalk . Fârisîsi lagziden , sair Arabî ve Fârisî müradifleri “ sürçmek ” maddesinde mukayyettir.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2553	1	492	dayandırmak	طَيَّنَدِرْمَقُ	Arabîsi izlâk . Fârisîsi lagzâniden , sair müradifleri “ sürçtürmek ” maddesinde mezkurdur.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2254	1	493	taşlasan	طَيَّلَسَانُ	Meşhurdur. Sûfiler ekser namazda sarığın ucunu bir karış kadar arka tarafına sarkıtırlar. Arabîdir. Fârisîsi tâlisân , tâlišân , tâbişân ’dır.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
2555	1	493	daye	طَيَّه	Meşhurdur. Masum emziren cariye derler. Arabîsi zı’r cemi za’ûr ve eż’âr gelir, hebeyyağa . Fârisîsi mazîde ’dir.	Türkçe fethalı tâ (ط) bâbı
	1	493		فَصَلِّ الطَّاءَ الْمَكْسُورَةَ مِنَ التَّرَكِّيَّةِ		
2556	1	493	tırpan	طَرَبَانُ	Arabîsi mihlâ . Fârisîsi câhsûk .	Türkçe kesralı tâ (ط) bâbı
2557	1	493	tırabzan	طَرَبَزَانُ	Arabîsi derâbzîn , necîr , celfak , hulfak . Fârisîsi dârefzîn , dârebzîn , dârefzîn ; mencîr (aslî Arabîdir, lakin Fârisîde dahi müstameldir).	Türkçe kesralı tâ (ط) bâbı
2558	1	493	tırkaz	طَرَقَازُ	Meşhurdur. Kapılar ardına sürme gibi konulan demirdir, ağaçtan dahi ederler. Arabîsi zabbe , ketife , mişsak . Fârisîsi çanâğ , cenbe ’dir.	Türkçe kesralı tâ (ط) bâbı
2559	1	494	tırmık	طَرْمِيقُ	Bir alettir ki ekser bostancılar kullanırlar. Arabîsi micerre . Fârisîsi haşûd .	Türkçe kesralı tâ (ط) bâbı
2560	1	494	tırmalamak	طَرْمَلَمَقُ	Arabîsi kedh , tekdh , tahdîş , cahş , harş , hudûş , humûş , kuţûf , kedh , küdûh . Fârisîsi pişhâyiden , pişhûden ; harîşiden ve hurâşiden ve şehâlıden (tırnakla tırmalamaktır).	Türkçe kesralı tâ (ط) bâbı
2561	1	494	tırnak	طَرَنَقُ	Arabîsi zûfr cemi (azfâr gelir); izfâr (tırnak iliştmektir); fasîf ve zinkîr (tırnak kesintisidir ki kulâmetü’z-zûfr manasına); sünbük (bütün tırnaklı hayvanın tırnağı kenarıdır, cemi senâbik gelir); mizbeş (arслан tırnağıdır cemi mezâbis gelir); vaqağ (katı olan tırnaktır, cemi vuqûh gelir); hâfir (davar tırnağıdır, cemi havâfir gelir). Fârisîsi nâhun , nâhûn , sünb , süm ; şefel (deve ayağının ucunda olan tırnaktır).	Türkçe kesralı tâ (ط) bâbı

2562	1	495	tıril	طيريل	Meşhur oyuncaktır. Arabîsi huzrûf . Fârisîsi ferfer 'dir.	Türkçe kesralı tâ (ط) bâbı
2563	1	495	tışkıрмаğ	طسقرمق	Meşhurdur. Hayvanatta olur. Arabîsi neşîre . Fârisîsi zefzefiden 'dir.	Türkçe kesralı tâ (ط) bâbı
2564	1	495	dışarı	طشرو	Arabîsi hâric . Fârisîsi bîrûn, birûn 'dur.	Türkçe kesralı tâ (ط) bâbı
2565	1	495	tıkçaç	طقاج	Arabîsi disâm, simâm; şimâm (şişe ağzına konulan tıkacıdır). Fârisîsi bend 'dir. Mesela şişe tıkaçına bend-i şişe ve testi tıkaçına bend-i sebû derler.	Türkçe kesralı tâ (ط) bâbı
2566	1	495	tıkamağ	طقامق	Arabîsi desm, işmam, idsâm; şamm (şişe ağzını tıkamaktır). Fârisîsi bend kerden .	Türkçe kesralı tâ (ط) bâbı
2567	1	495	tıknaz	طقناز	Arabîsi veşîm . Fârisîsi pekne 'dir.	Türkçe kesralı tâ (ط) bâbı
2568	1	495	tıknazlık	طقنازلىق	Arabîsi veşâme, irtibâs, ketel . Fârisîsi peknegî 'dir.	Türkçe kesralı tâ (ط) bâbı
2569	1	495	tıknefes	طق نفس	Arabîsi zîku 'n-nefes . Fârisîsi girifedem, senağc .	Türkçe kesralı tâ (ط) bâbı
	1			فصل الطاء المضمومة من التركيبة		
2570	1	496	top	طوب	Barut ile gülle atarlar. Arabîsi midfa' . Fârisîsi zenbûr; zenbûrek (küçük topa ıtlak olunur); küşgencîr ve küşgencîr (balyemez toptur).	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2571	1	496	top	طوب	Yuvarlak nesnedir ki çocuklar oynarlar. Arabîsi küre (cemi kürât gelir). Fârisîsi gûy 'dur.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2572	1	496	toplanmış	طوبلأتمش	Arabîsi cemî', tecemmu' , lübd, şeml (فَرَّقَ اللهُ شَمْلَهُ) derler, yani: <i>Tanrı Tealâ birikmiş işlerini dağıtsın</i> , demektir). Fârisîsi ferâhem şude 'dir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2573	1	496	toplanmağ	طوبلأتمق	Arabîsi tecemmu' , tehaşşüd, ictimâ', ihtisâr, terâküm, irtikâm, tehavvî, ihtişâb . Fârisîsi behem âmeden, ferâhem âmeden , becâyî behem âmeden, sair müradifleri " birikmek " maddesinde mezkurdur.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2574	1	496	toplamak	طوبلأتمق	Arabîsi cem' , hâfz, razm, havz, f'âb, iv'âb, qarş . Fârisîsi ferâhem âverden 'dir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2575	1	497	topal	طوپال	Arabîsi a' rec, ham', haml, herca', hardâ; aksah ve akzel (ziyade topaldır); zâli' (eyeğisi kırılmakla topallaşan topaldır. " <i>Zayıf ve hakir olan kimesne kendi gibi bir zayıfa yardım eylediği mahalde,</i> " Araplar mesel darap edip ظالغ يَعودُ كسيرا derler);	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı

					ḥaz‘âl (topaldır. Kelâm-ı Arabîde fâ‘u‘l fi‘li meftûh, fa‘lâl vezni muza‘af olanlardan gayrıda yoktur. İllâ ancak ḥaz‘âl vardır, diye Sıhâh’ta Ferrâ’dan menkuldür). Fârisîsi lenk, lenkâ ’dır.	
2576	1	497	topallık	طَوَائِلِقْ	Arabîsi ‘ arec, herca‘a; ḥumâl ve kâjel (ziyade topallıktır). Fârisîsi katre zeden ’dir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2577	1	497	topallanmaç	طَوَائِلْتَمَقْ	Arabîsi ‘ arc, kesh, ḳazl . Fârisîsi lenkîden ’dir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2578	1	497	topallatmaç	طَوَائِلْتَمَقْ	Arabîsi i‘ râc . Fârisîsi lengânîden ’dir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2579	1	497	toprak	طَوْبْرَاقْ	Arabîsi turâb (cemi etrib e ve tirbân gelir), türb, tirîb, terîb, tevrab, teyrâb, şa‘îd, rağâm, ḥıṣlib, berî, seffî, ‘afâ, kilmih, ḥıṣlim , bu mecmu‘ı turâb gibi topraktır. Ḳa‘s ve ‘ afer (kokusu fena topraktır); ḥıṣḥıṣ (taşlı topraktır); daḳ‘â ’ ve diḳ‘am ve deffe (ince ve yumuşak topraktır, toza benzer); selle ve neşîle ve nebîşe (kuyudan çıkarılan topraktır); ğavl (çok topraktır); şîme (yerden kazılıp çıkarılan topraktır); rîmm (yaş topraktır); serâ (nemnâk topraktır); şe‘v (kuyu kazarken çıkan topraktır). Fârisîsi ḥâk (“ <i>Onun çerağdır ve ihyasıdır,</i> ” diyecek mahalde Acemler mesel darp edip اَوْ خَاكْ يَزْ كِرْفَتَهْ اَوْ derler).	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2580	1	498	topuz	طَوْبُوزْ	Meşhurdur. Arabî-i galattır, sahihi debbûs (cemi debâbîs gelir); yerbaḥa (demir topuzdur). Fârisîsi serpâs, kerze, mîtû; şeşper (altı yapraklı topuzdur); kühîz (topuz takıp eyere geçirdikleri topuzluktur).	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2581	1	499	topuḳ	طَوْبُوقْ	Arabîsi ka‘b (cemi ki‘âb gelir. “ <i>Bir kimesnenin izdiyâd-ı kadr ve şerefine dua mahalinde,</i> ” Arap mesel darp edip اَعْلَى اللّٰهِ كَعْبَتْ derler). Fârisîsi iştâlenk, şitâlenk, bûjûl, pûjûl, kûzek ’dir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2582	1	499	topalaç	طَوْبِءَلَقْ	Meşhur eczadandır. Arabîsi su‘d . Fârisîsi müşk-i zemîn ’dir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2583	1	499	tutmaç	طَوْتَمَقْ	Arabîsi imsâk, temessûk, istimsâk; imtisâk (harf-i bâ (ب) ile istimal olunur); iḥtibâs (tutulmak manasına dahi gelir); ‘ afs ve baṣṣ ve baṣṣa (dargın, zor ile tutmaktır); mugâfaşa (aldayıp bi uğurdan tutmaktır); ḳabş (parmak ucuyla nesneyi alıp , tutmaktır); safḥ (tutmaktır, harf-i bâ (ب) ile istimal olunur); nevş (kişinin sakalından, saçından tutmaktır); i‘ tinâf (öfke ile tutmaktır); irticâl (kişiyi ayağından tutmaktır); beht (ansızdan tutmaktır); teḳattûl (bir işi yoluyla tutmaktır); ter‘iye (bir	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı

					kimesne baksın diye ayna tutmaktır). Fârisîsi dâšten , giriften ; şükûn (uğur tutmaktır); vâdâšten (geri tutmaktır); yâd dâšten (hatırda tutmaktır).	
2584	1	500	tutturmak	طَوَّدَرُمَقْ	Arabîsi temsîk . Fârisîsi gîrânîden 'dir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2585	1	500	tutsak	طَوَّسَأَقْ	Arabîsi esîr ; ahîz (esir manasıdır. “Ziyade yalan söyleyen kimesne,” hakkında Arap mesel darp edip أَكْدُوْ مِنْ أَحْيِدَالْجَيْشِ derler). Fârisîsi girifte , berde 'dir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2586	1	500	tutsaklık	طَوَّسَأَقْلِقْ	Arabîsi ‘ unüvv . Fârisîsi giriftârî 'dir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2587	1	500	tutarık	طَوَّارِيقْ	Meşhur bir marazdır, el-‘ıyâzu billahi Te‘âla. Arabîsi şar‘ . Fârisîsi sâye zeden , sâye dâšten 'dir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2588	1	500	tutarıklı	طَوَّارِقْلَى	Arabîsi maşrû‘ . Fârisîsi sâyezede , sâyedâr 'dır.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2589	1	500	tutkal	طَوَّنْقَالْ	Arabîsi ru‘me ; gîrâ‘ (ru‘me gibi tutkaldır, balık tutkalına dahi itlak olunur).	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2590	1	500	tutkunluk	طَوَّنْقَوْنَلِقْ	Arabîsi inķibâz , üzûh , erz , ürûz , cermeze , icrinmâz , ţarmasa , reteb ; üfâm ve haşr (kişinin içi kabız olup tutkun olmaktır). Fârisîsi penâften 'dir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2591	1	501	tutmaç	طَوَّنْمَآجْ	Meşhur taamdır. Arabîsi lâcişe , lâkice , lâkişe ; tûdmâc (lûgat-i müvellededir ve muarrebdir). Fârisîsi tutmâc , cûşbere , sirdâg , lâhûşe 'dir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2592	1	501	tutam	طَوْنَمْ	Deste manasıdır. Arabîsi kabza , tâk . Fârisîsi deste 'dir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2593	1	501	tuc (tunç)	طَوَّجْ	Bakır ile yaparlar. Arabîsi şâd , şufr . Fârisîsi rûy , rûye 'dir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2594	1	501	torba	طَوْرَبَهْ	Arabîsi mihlâ‘ ; şellâk (dilenci torbasıdır); gîmâme (hayvanata yem verdikleri torba). Fârisîsi dûkdân 'dır, avratların iç kodukları torbadır.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2595	1	501	turp	طَوْرَبْ	Arabîsi fücl , fücül . Fârisîsi turp 'tur.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2596	1	501	tuşu	طَوْرَشُوْ	Arabîsi kâmuḡ (cemi kevâmiḡ gelir); rîşâr (soğan tuşusudur, cemi ravâşîr gelir). Fârisîsi kâme .	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2597	1	502	torçu	طَوْرَطُوْ	Arabî-i galattır, sahihi durdî 'dir; kıldı , küdâde , şefl tortudur; ‘ akel (şamdanda yanan mumun dibinde kalan tortusudur); hişleb (yağ tortusudur); sa‘îṭ (şarap	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı

					tortusudur). Fârisîsi küncâl, küncâle, küncâr, küncâre ; dürd ve sevâd (şarap tortusudur); cezder (yağ tortusuna denir).	
2598	1	502	durğunluk	طَوْرُ غَوْلِقُ	Arabîsi sükûn, sücuvv . Fârisîsi ârâmiş 'tir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2599	1	502	ıurfanda	طَوْرُ فَنْدَه	Arabîsi bâkûre . Fârisîsi nevbâve, pîşres, kürme, terâhî, nevber, nev-âyîn, nev-bedîd âmede, nev-bâre, nevbe .	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2600	1	502	durak otu	طَوْرَاقُ اوتى	Arabîsi şibûs, sebet . Fârisîsi şebt (aslî Arabî olmak üzere şebş idi, böyle ta' cim olundu), şibişt, şivît, şivîd, şît, şivî' dir. Bu otun menâfi' ve havâsı vardır, ez cümle ahlât-ı bârideyi ve evrâm-ı balgameyi pişirir ve bevli idrar eder ve soğuktan olan baş ağrısına ekl ile veşm ile nâfi' dir. Eğer baş yastığı altına bu ottan konup yatılrsa uykuda horultu ve çağırmayı def eder.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2601	1	503	durmak	طَوْرُ مَقْ	Arabîsi kıyâm, bütü', bütüvv, tünû' (cemi tünnâ' gelir), rümû', izrâb, taṭnîb, lütûb, şebât, bücûd, bürük, bülûd, rükûd, ilyâd, mükûd, te'aṭtur, qarâr, kurûr, taḳrâr, taḳurre, maḳârre, nehz, nüḥûz, ikâme, maḳâme, etn, etûn, ibnân; müdûn (ikamet manasınadır); te'eddî, şevâ', şeviyy, işvâ' (bunlar dahi müdûn gibi ikamet manasınadırlar); berka'a (dört ayak üzere durmaktır); ifşâg (değnek üzerine durmaktır); izma' (bir işte sabit durmaktır, harf-i alâ (على) ile istimal olunur); vuḳûf (davar durmaktır); rümûk (bir yerde durmaktır); fünûk (rümûk gibidir, harf-i bâ (ب) ile istimal olunur); vekb (dikilip durmaktır); tekellî (safin gerisine durmaktır); müşûl (bir kişinin önünde ayak üzere durmaktır); te'ezzûm (vâfir zaman evde durmaktır); işticâm ve cezv (ayak üzere durmaktır); lezm (bir yere ayrılıp durmaktır); racûn (bir yere durmaktır); 'amn (mukim olmak manasına); ḳuṭûn (bir yerde mekan tutup durmaktır); ḥucüvv ve teḥâccî (bir yerde durmaktır, harf-i bâ (ب) ile istimal olunur); resv (gemi denizde durmaktır); kebve (bir iğrenecek nesneyi görüp durmaktır). Fârisîsi pâyîden; fûnânîden ve fünûden (söylerken yahut giderken durmaktır); veristâden (ayak üzere durmaktır).	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2602	1	504	durdurmak	طَوْرُ دَرْمَقُ	Ṭurğurmak dahi tabir olunan. Arabîsi naşb, vaṭd, inhâz, ikâf, irmâk; kebḥ, ikmâh, irhân (atın dizginini çekip durdurmaktır); irsâ' (denizde gemiyi durdurmaktır). Fârisîsi pâyânîden, fûnânîden .	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı

2603	1	505	turunç	طُرُنْج	Arabîsi ; ütruc, ütrunc, ütruce (bir tanesine ıtlak olunur); ‘ urf, müttekâ ’, müşl (bu mecmu‘ ı ağaç kavununa dahi ıtlak olunur). Fârisîsi bâtüş, debâle, nârinç, nârenk, vâzârenk, bâdârenk, bâdrenk; bâlenk (içi kof büyük turunçtur). Turuncun hâssa-i kesîresi vardır. Güyâ kuvâ-yı hamseden müelleftir, hatta Fârs padişahlarından birisi zamanında olan hükemâdan birkaçını hapis eyleyip dedi ki: Bunlara bir ekmek ve bir türlü katık olacak şeyden gayrı nesne vermeyeler, hükemâ-yı mezbûr, katığımız ancak turunç olsun diye rica ve onu ihtiyar eylediler. Kendilerinden sual olundukta: انه في العاجل ريحان و منظره مفرح ولحمه فاكهة وحماضه آدم و حبه تریاق و فيه دهن لهاريح معشوق و حلية عاشق) (وفيها فنون من ضرورب المنافع) Arab turunç hakkında: (فياك من شئی اذا شئت جامع) demişlerdir ve Sahîhinde sabit olan ehâdis-i şerîfedendir ki Resûl-i Ekrem sallallahu aleyhi vesellem Hazretleri buyurmuşlardır: (مثل المؤمن الذي يقرأ القرآن كمثل الاترجة طعمها طيب وريحها طيب) şimdi turunç ne kadar bereket ve mehâsini hâvî ve ne mertebe menâfi‘ -i kesîreyi muhtevidir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2604	1	506	turna	طُورَنَه	Arabîsi kürkî (cemi kerâkî gelir. “ <i>Daîma kendini ve malını ve etba‘ını muhafaza üzere olan kimesne,</i> ” hakkında Arap mesel darp edip أُحْرَسَ مِنْ كُرْكِي derler), rehv, habercel, ebû ‘uryân, ebû ‘aynâ, ebû ‘ayzâr, ebû heysam, ebû na‘îm, ebû murîne cümlesi kürkî gibi turnadır. Fârisîsi ferfe, gülünk, fisâm, firne, kûşâlenk .	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2605	1	507	torun	طُورُونُ	Meşhurdur ki oğlu oğludur. Arabîsi hafid, sıbt . Fârisîsi nebîre, nevâde ’dir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2606	1	507	tura	طُورَه	Onunla birbirine vururlar. Arabîsi dirre, hırk, mihrâk, mihfaka . Fârisîsi kejek, kecek (kös ve tabl vurdukları turaya dahi derler).	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2607	1	507	toz	طُورُ	Bir mahal süpürüldükte yahut kuru yerden rüzgar ile zuhur eder. Arabîsi gubâr, akûb, rehec, ‘acâc, ‘isyer, ‘aşar, katere, naç (cemi niçâ gelir); kevşer (çok tozdur). Fârisîsi gerd, nefâm dahi gerd gibi tozdur. Sair müradifleri “toz” maddesinde mezkurdur.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2608	1	507	tozamaç	طُورَمَقُ	Arabîsi hebv . Fârisîsi gerd berhâsten ’dir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2609	1	507	tozlanmaç	طُورَلَمَقُ	Arabîsi ğabre, te‘akkub, iğbirâr . Fârisîsi gerd âlûd şuden ’dir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı

2610	1	507	tuz	طُوزٌ	Arabîsi milh (cemi imlâh gelir), şezâ . Fârisîsi nemek , sipenc 'dir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2611	1	508	tuzlu	طُوزُلُو	Arabîsi mâlih , melfih , şezâ ’, me ’c. Fârisîsi nemegîn , nemûde 'dir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2612	1	508	tuzla	طُوزْلَه	Arabîsi memleha . Fârisîsi nemeksâr , nemekzâr 'dır.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2613	1	508	tuzluk	طُوزْلُقٌ	İçine tuz korlar. Arabîsi mimlahâ , miğzağa , nevfele . Fârisîsi nemekdân 'dır.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2614	1	508	tuzak	طُوزَاقٌ	Arabîsi şerek (müfredi şereke gelir), harc , hibâle (“ <i>Bir kişi bir emr-i mekruha uğrayıp bir tarikte ondan halas bulamadığı mahalde,</i> ” Araplar mesel darp edip تشبب في حباله غي derler); mişlâh (hibâle gibi tuzaktır, cemi meşâlî gelir), kuhîhâze ve kış’âme (kuş tuzağıdır). Fârisîsi dâm , tele , sâme , şebeke , şebîke , fağ , mâhûl , mehûl ; dahûl , dâhûl (geyik tuzağıdır); zihençe (fağ dedikleri tuzaktır).	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2615	1	508	tûfî	طُوطَى	Meşhur söyleyici kuştur. Fârisîdir. Arabîsi dürre . Fârisîsi mürğân-ı dâna , mürğân-ı gûyâ , tûfî .	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2616	1	509	doğmak	طُوعَمَقٌ	Arabîsi tevellüd ; tenâs (birbirinden doğmaktır); işbâ ’ (kişinin erkek oğlu doğmaktır); tulû ’ ve mağla ’ (ay ve gün ve yıldız ve bunun emsali doğmaktır); mağla ’ (doğacak yer manasına, ism-i mekân dahi olur). Fârisîsi zâden 'dir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2617	1	509	doğurmak	طُوعُورَمَقٌ	Arabîsi îlâd , vilâde , vilâd , izkâh , netc , nitâc ; izvâ ’ (avrat zayıf ve harre uşak doğurmaktır); naş ’ ve nütûk (çok doğurmak); infâz (deve doğurmada dahi müstameldir). Fârisîsi zâsten , zâyiden 'dir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2617	1	509	doğurtmak	طُوعُورُتْمَقٌ	Arabîsi tevlid , istilâd . Fârisîsi zâyâniden 'dir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2618	1	509	doğru nesne	طُوعُرَى نَسْنَه	Arabîsi müstakîm , qayyime . Fârisîsi râst ; serrâst (mutlak doğrudur), sehî , hûl , setih ; ferfver (doğru kimse manasınadır); hec / hic / hüc (uzun ve dikili duran nesnedir).	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2619	1	509	doğruluk	طُوعُرَيْقٌ	Arabîsi istikame , istivâ ’, islihbâb , seded , sedâd . Fârisîsi râstî 'dir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2620	1	510	doğrulmak	طُوعُرَلْمَقٌ	Arabîsi istivâ ’, i’tidâl , inşiyâ ’, sedd , teseddüd . Fârisîsi râst şuden	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2621	1	510	doğan	طُوعَانٌ	Meşhur kuştur. Arabîsi şakr , zelmâ ’, kürrez , ecedel , zahdem , bâzî (cemi büzât ve bezevât gelir. “ <i>Kişi yardımcısız iş göremez,</i> ” diyecek mahalde Arap mesel darp edip وهل يَنْهَضُ الْبَارِي بِالْجَنَاح derler); bâz (dişi doğandır, cemi ebvâz ve bîzân gelir);	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı

					ğitrîf (doğan yavrusudur); muğarnaş (töle doğandır ki av için saklanandır); zürrak (ispiri doğanın çevresidir, cemi zerârîk gelir). Fârisîsi şahbâz , bâz (“ <i>Hanedan aslıdan alçak adam gelmez,</i> ” diyecek mahalde Acemler mesel darp edip أَزْ حَاتِهِ جَعْدُ derler); yühme , şâhîn (bâz gibi doğandır); çarğ (çakır dedikleri doğandır); setyûce ve setûce (ala doğandır).	
2622	1	510	tuğ	طَوْغُ	Arabîsi tûğ (muarrebdir, lügat-i müvellededir). Fârisîsi tûğ , tâğ ’dır.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2623	1	511	toğulğa	طُغُولْغَه	Esnâ-yı cenkte pehlivanlar başlarına giyerler, demirdendir. Arabîsi şumle , hûze . Fârisîsi lîret ’tir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2624	1	511	tuğla	طَوْغَلَه	Arabîsi âcur ; tâbûk ve tâbâk (yassı tuğladır). Fârisîsi puhte hişt ’tir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2625	h1	511	tokluk	طَوْقُلُقْ	Arabîsi şiba ‘, tuhme , heca ‘, hücû ‘, taş ‘, cefâse , cefes , senak , müda ‘ da ‘ a , tezallu ‘. Fârisîsi sîrî ’dir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2626	1	511	toğ	طَوْقْ	Arabîsi şeb ‘ ân . Fârisîsi sîr ’dir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2627	1	511	doğunmağ	طَوْقُمُقْ	Arabîsi şadm . Fârisîsi kûst , ism-i mastardır.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2628	1	511	toğuşmağ	طَوْقُوشْمُقْ	Arabîsi müsâdeme , şatt , teşâdüm , iştidâm . Fârisîsi şipûhten , kûs ’tur.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2629	1	511	toğmağ	طَوْقُمُقْ	Arabîsi mîcene (çırpıcı tokmağıdır, cemi mevâcin gelir). Fârisîsi gûzîne , kertek , kûdiyân , kûdîn , kûzîne , kuzine ; cek ve felhame (hallaç tokmağıdır); pejevân ve çekâne ve çenbe ve şengîne , ve fedrenk ve külûtek (çerçi tokmağıdır); dink (suda çuha ve o misilli dövdükleri tokmaktır); süpûğ (çırpıcı ve perdahçı tokmağıdır); kûzîne (büyük tokmaktır).	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2630	1	512	doğumağ	طَوْقُومُقْ	Arabîsi nesc , seff , isfâf , havk , hiyâk ; şetn (bez dokumaktır); reml ve irmâl (hasır dokumaktır); helhele (bezi yufka dokumaktır). Fârisîsi bâften , bâfiden ’dir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2631	1	512	doğuz	طَوْقُوزْ	Arabîsi tis ‘ a . Fârisîsi nüh ’tür.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2632	1	512	doğsan	طَقْسَانْ	Arabîsi tis ‘ în . Fârisîsi neved ’dir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2633	1	512	doğuz yüz	طَقُوزُيُوزْ	Arabîsi tis ‘ a mi ’ete. Fârisîsi nüh şad ’dır.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı

2634	1	512	doğuz biñ	طُغُوزُ بِيئِكْ	Arabîsi tis' atü âlâf . Fârisîsi nüh hezâr 'dır.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2635	1	512	doğsan biñ	طُقْسَانُ بِيئِكْ	Arabîsi tis' îne âlâf . Fârisîsi neved hezâr 'dır.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2636	1	512	doğuz yüz biñ	طُغُوزُ يُوْزُ بِيئِكْ	Arabîsi tis' a mi 'etü elfin . Fârisîsi nühşad hezâr 'dır.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2637	1	512	toğa	طَوْقَه	Meşhurdur. Kuşak ve o misilli nesnelere korlar, ekser demirden olur. Arabîsi ibzîm (cemi ebâzîm gelir); ruşde (kılıç bağı ve o misilli nesnelere olan gümüş yahut bakırdan yapılmış tokadır). Fârisîsi âvzîn 'dir. Güzafî Kenzü'l Lügat li'bni'l-ma' rûf.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2638	1	512	doñmak	طَوَكَمَقْ	Arabîsi cemd, cümüd, cümûs, takrîs; ikrâs (donmak ve dondurmakta istimal olunur); kıyâm (su donmaktır). Fârisîsi efsurden, fûsurden 'dir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2639	1	513	doñdurmak	طَوَكْمِرْمَقْ	Arabîsi ikrâs . Fârisîsi fûsûrânîden 'dir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2640	1	513	doñuz (domuz)	طَوُكُوزُ	Meşhur canavardır. Etinin ekli külliye haramdır. Arabîsi huzîr; 'ifr (erkek domuzdur); hunnûş (domuz yavrusudur). Fârisîsi hûk; sâd ve kâs ve kürâz ve vürâz (erkek domuzdur).	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2641	1	513	dul ' avrat	طَوْلُ عَوْرَتْ	Kocasız manasına. Arabîsi eyyim (cemi eyâyim gelir), muqallim . Fârisîsi zen-i bî-şevher 'dir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2642	1	513	dolmak	طَوْلَمَقْ	Arabîsi mel', imtilâ', temelli, tevezzu', te'aq, fahq, fehâq, fe'âme, fû'ûme, feqam; tera' ve tâkq ve irti'âc ve tâfâf (kile tamam dolmaktır ki silme kile tabir olunur); haşek ve huşûk (meme süt ile dolmaktır); te' accûc (ev tütün ile dolmaktır. Mesela: <i>Evin içi tütün ile doldu</i> , demek تَعَجَّجْتُ الْبَيْتَ demektir); ta' zîl (bir yere halk dolmaktır). Fârisîsi pürşuden 'dir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2643	1	513	doldurmak	طَوْلَدَمَقْ	Arabîsi ifâza (dökmeye dahi derler), izhâk, ifhâk, inhâd, if'âm, işrâ', şahn, zenc, secr, terbîs, garz, tağrîz; da'z ve iksâm (kırba doldurmaktır); idhâk (kâse doldurmaktır); tazbîc' ve taffif (kileyi eksik doldurmaktır); tahrama ve cezîm (kırba ve ona benzer şeyler doldurmaktır); kebs (çukur yeri doldurmaktır); ifrâm (kâse ve ona benzer kapları doldurmaktır); haşv (yastık ve minder ve ona benzer şeyler doldurmaktır); if'âm (doldurmaktır gerek kap gibi şeyleri gerek kişiyi gazap ile ve buna benzer şeylere dahi itlak olunur). Fârisîsi âğanden, âğenden, pür kerden, külfü kerden; âğasten (bir nesneyi zor ile doldurmaktır).	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı

2644	1	514	dolmuş	طولمیش	Arabîsi memlüvv , mümtelî , ‘ âc , fa‘m , mezkûne ; mu‘adlec ve târr ve mescûr ve dihâk (dolmuş kaptır); rezûm ve teli‘ (dolu nesnedir, bardak ve kâse ve çanak gibi). Fârisîsi serşâr , lebrîz , lebâleb ; lemâlem (dopdoludur).	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2645	1	514	dolu	طولو	Gökten yağar. Arabîsi bered , hâbbü'l-gamâm , haydeb , hâbbü'l-mezn , hâbbü'l-kurr , ‘ azres , ‘ azâris . Fârisîsi tegrek , sengek , sengerek , sengçe ’dir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2646	1	515	dolaşık	طولاثیق	Arabîsi mültef . Fârisîsi levâ , pîc , pîçâpîç ’tir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2647	1	515	dolaşmak	طولاثمق	Arabîsi tavâf , tavf , cevlân , duvâr , ictiyâl . Fârisîsi gâlfiden , vâserengiden ’dir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2648	1	515	dolaştırmak	طولاشرمق	Arabîsi itâf , tedâvül , müdâvele . Fârisîsi kerde pîc ’dir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2649	1	515	tulum	طولوم	Arabîsi se‘b , misâd , zıkk (cemi izkâk gelir); müleffef (süt tulumudur); ‘ ukke (cemi ‘ ukâk ve ‘ ikâk gelir, küçük tulumuna itlak olunur); zükre (küçük şarap tulumu); nihy (ekser yağ tulumuna itlak olunur). Fârisîsi hîk ; jâle (su çekmek için üfürülmüş tulumdur); hîkçe (küçük tulumdur); kevîşe (ayran tulumudur).	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2650	1	515	ţombaz	طومناز	Kayık ve gemi nevindedir. Arabîsi müste‘âm . Fârisîsi kerrev , sair Arabî ve Fârisî müradifleri “ gemi ” maddesinde mezkur ve muharrerdir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2651	1	516	ţomruk	طومروق	Mahtus ve mecnunları korlar. Arabîsi mıktara , felak , ‘ ilbe . Fârisîsi künde , hîmezüft ’tür.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2652	1	516	ţomruk	طومروق	Meşhurdur. Hamam odunu ve fırın odunu misilli ağaçlara itlak olunur. Arabîsi cizl (cemi eczâl gelir). Fârisîsi hıvân , sair Arabî ve Fârisî müradifleri “ kütük ” maddesinde mezkurdur.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2653	1	516	don	طون	Ayağa giyerler. Arabîsi serâvîl (cemi serâvîlât gelir), dıkrâr , dıkrâre ; huzze (donun uçkurluğudur); nefayk (donun ağıdır). Fârisîsi şalvar , şevâl , şeşhanc ; tünbân (güreşçilerin deriden giydikleri dondur); tûmân (tünbân gibidir ve gemicilerin donuna dahi derler).	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı
2654	1	516	ţunç	طونچ	Bakır ile yaparlar. Arabîsi şâd , şufr . Fârisîsi rûy , rûye ’dir.	Türkçe dammeli tâ (ط) bâbı

2655	1	516	tuñç	طونج	Meşhurdur. Yay çilesinin uçlarına yaparlar. Arabîsi kizâme, dirke . Fârisîsi ħalkâ-i zih 'tir.	Türkçe dammeli ðâ (ط) bâbı
2656	1	517	toy kuşu	طوى قوش	Arabîsi ħareb (cemi ħurbân gelir); ħubârî (cemi ħubârât gelir. (“ <i>Bir nesne istenip, dilenip bir vecihle vüsul müyesser olmadığı vakitte,</i> ” Araplar mesel darp edip عندالله <i>لَحْمُ الْخُبَارِيَّاتِ</i> derler ve “ <i>Bir kimesnenin kemal-i bönlüğünü ve oğuzluğunu beyan mahallinde,</i> ” Arap mesel darp edip <i>أَحْمَقُ مِنَ الْخُبَارِيَّاتِ</i> derler, zira toy tüledikte yirmi çelengi birden yere bırakır, o halde uçamaz, kanatlarını çırpa çırpa helak olur. Sair kuşlar ise bir tüy bıraktıkta yerine yeni tüy bitmedikçe birini dahi bırakmaz, onun için bönlükte mesel olmuştur); nehâr ve ħabruc (erkek toydur); leyl (dişi toydur). Fârisîsi çekâ, şüvâd, şüvât, şâst, kârvânek (bazılar Türkîde dahi kervan kuşu derler, ekser su kenarlarında olur, çağırğan toy derler).	Türkçe dammeli ðâ (ط) bâbı
2657	1	518	toyğar kuşu	طويغان قوشى	Arabîsi şifrid, ħubbere, ħunburâ, ħunbur . Fârisîsi şâst, ħalîk, jevle 'dir. Sümme harfu 't-tâ'.	Türkçe dammeli ðâ (ط) bâbı

